

035 Em44N 7618
PTR.4

Rao, Nageshwar, Ed.
Bhorati.

7618

• • • • •

[illegible]

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల

నెం. 7, తంబుశెట్టి వీధి, చెన్నపురి

ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు వాఙ్మూలభ్యుదయమును, తన్మూలమున విజ్ఞానాభ్యుదయమును సాధనంబు లనువిషయము సర్వత్ర తెలిసియున్నది. ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు దేశమునందు గ్రంథమండలులు, గ్రంథాలయములు, కళాప్రవర్తనములు మొదలగు సంస్థాపనలు పర్యాప్తంబులై యున్నవి. శ్రీయుత కే. వి. లక్ష్మీనారాయణ గారరంభించిన యాంధ్రవిజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాల నేడు కాభోపకాశితో భిన్నరూపముల వెలయుచున్నది. గ్రంథమాల లన్నియు యథాశక్తిని వాఙ్మూలాభివృద్ధికి బాటుపడుచున్నవి. ఆంధ్రమాత నలంకరించుచున్న గ్రంథమాలలం దిది యొకటిగ నుండగలదను విశ్వాసముతో నీ ప్రయత్న మారంభమైనది. ఈ గ్రంథమాలయందు విజ్ఞానాభ్యుదయమునకు సాధనములై వివిధవిషయములకు సంబంధించిన గ్రంథములు రెండుమాసముల కొకగ్రంథమునంతను ప్రచురింపబడును. ఆంధ్రమహాజనులీ ప్రయత్నమును బోషించుటకు ప్రార్థితులు.

గ్రంథములు

1. శతతకమంజరి (భక్తిసంపుటము):—నృసాధిప, సర్వేశ్వర, దేవకీనందన, నారాయణ, రాజహస్తీశ్వరాదిశతకములు పది యిందుగలవు. ఒక్కొక్కశతకమునకు పీఠికయు, పాఠభేదములు గలవు. (ఈశతకములు విడిగను దొరకును.) ... రు ౧-౮-౦

2. బసవపురాణము (ద్విపద):—పాల్కురికి సోమనాధుడు. అనేకతాళసత్ప్రమాతృలను బరిశీలించి కూర్చిన మూలము. పాఠభేదములు నూచింపబడినవి. శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసిన విపులమగు పీఠిక గలదు. ... రు ౨-౮-౧

3. గాంధీమహాత్ముని బెల్లాము కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము:—రు ౦-౪-౦

4. కమలాక్షి (చిన్ని విచిత్రకథ):—రాయసం వెంకటశివుడుగారు, యచ్. ఏ., యల్. టి, ... రు ౦-౮-౦

5. నీతినిధి:—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు. మానవజీవితనిబంధనము లిందు నూటిగా వినరింపబడినవి. రెండువేలయేండ్లకుపూర్వ మొక భారతీయబ్రాహ్మణునిచే రచియింపబడినది దీనిమూలము. ఇట్టి యుత్కృష్టనీతిగ్రంథ మాంధ్రగీర్వానవాఙ్మయముల గానరాదు. ... రు ౧-౪-౦

6. జీర్ణ విజయనగర చరిత్రము:—కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారు, బి. ఏ. కృష్ణ దేవరాయల సామ్రాజ్యలక్ష్మీవిహారభూమియై వెలసిన విద్యానగరము (హంపిశిలముల) యొక్క ప్రాచీనచరిత్రము, ప్రకృతపు జీర్ణస్థితియు నిందు వర్ణితములైనవి. ...

7. త్యాగరాజస్వామి చరిత్రము (పద్యకావ్యము):—శ్రీ పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి శాస్త్రిగారు. శ్రీరామభక్తాగ్రణియు, గాయక శిఖామణియు నగు శ్రీ త్యాగరాజుగారిచరిత్ర మిందు సరసముగ వర్ణింపబడినది. సందర్భానుసారముగ త్యాగరాజుగారు రచించిన కృతులు. ...

౫౫ ఇందు జేర్పబడినవి రు ౦-౧౦-౦

(పోస్టఫిర్చులు ప్రశ్నేకము)

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు,
వ్యవస్థాపకుడు.

భారతి
సచిత్రమాసపత్రిక

Bharati

సంపాదకుడు

కా. నాగేశ్వరరావు

Nageshwar Rao

సంపుటము ర, భాగము ౧

V. 4

C. M. V. Sharma
Nalgonda

ఆంధ్రసత్రికా కార్యాలయము - మద్రాసు

౧౯౨౭

1927

035 Cm 44, N
F7R.4

JAGADGURU VISHWARADHYA
JANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 7618

భారతి - చతుర్థసంపుటము - భా. ౧.

న్యాసముల అకారాదిసూచి.

				సంచిక	పుట
అంశ-మిన్నికంటి గురునాథకవి (ప)	3	౧౦3-౧౦౪
అంగప్రబోధము-బుడుమగుంట వెంకటరమణయ్య (ప)	౨	౧౨౯
అంబత్తు త్తము-కె. రంగాచార్యులు	౧	౮౭-౯౨
" " "	౨	౯౧-౧౦౧
" " "	౫	౧౨౧-౧౨౭
" " "	౬	౭౪-౮౦
అత్తిదేవుడు-వేలూరి శివరామశాస్త్రి (క)	3	౬౪-౭౪
అనంతప్రకృతిలో నానందకల్లోలము-సిరుగురి జయరావు (ప)	3	౮౮
అనాథబాలిక-తోలేటి వేదరాజు (క)	౫	౪౯-౬౨
అన్యపదేశపద్యములు-పురాణం సూర్యనారాయణాచార్యులు (ప)	౪	౫3
అనుతాపము-అనంతపంతుల రామలింగస్వామి (ప)	౬	3౨
అన్వేషణము-రాధ-శేషాద్రిరమణకవులు (ప)	౫	౧౨౦
అభిజ్ఞానశాకుంతలము-అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి	౫	౪-౬
అభిసారిక-పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి (ప)	౬	౧3౪
ఆర్థి-కందుకూరి వీరబసవరాజు (ప)	౪	3౪-3౫
ఆంధ్రభారతారణ్య పర్వ శేషము-మాసి రామమూర్తిశాస్త్రి	౫	౧౫-౧౭
ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యము-మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ (చ)	3	౮౯-౧౦3
" " "	౪	౮౬-౧౦3
" " "	౫	౯౬-౧౧౦
" " "	౬	౯౯-౧౧౫
ఆంధ్రాభ్యుదయము	"	౨	౧౧౪-౧౧౫
" " "	"	3	౧౧౬
ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ పట్టుపలు-భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు	౪	౭౭-౮౫
ఆచార్య పద్మ సారవత్తిశంకారి స్మృతిపద్యములు-ముడుంబ నరసింహాచార్యులు (ప)	౬	౧౨3-౧౨౪
ఆత్మజ్ఞానము-కొప్పర్తి నారాయణమూర్తి (ప)	3	3౯
ఆనందకందము-క్రొత్తపల్లి సూర్యరావు (నవల)	౧	౬౨-౬౭
" " "	"	౨	౪౮-౫౭
" " "	"	3	౫౪-౬3
" " "	"	౪	౪౮-౫౨
" " "	"	౫	3౯-౪౭
" " "	"	౬	౫౦-౫౪

అనవాలు-పల్లెపూర్ణ ప్రజ్ఞాచార్యులు (ప)	౫	32-3౮
అశోకగృహారామము-వడ్డాది సుబ్బారాయుడు (ప)	౨	౪౭
అశిర్వాదము-నడకపడుటి వీరరాజకవి (ప)	౧	౪
అశిర్వాదము, 'మిత్రవ్యయము' (ప)	౧	౫౦
ఉపలాలనము-మునిమాణిక్యం నరసింహారావు (ప)	3	౧౧౧
ఉపాలంభము-ప్రతివాదిభయంకరం రంగాచార్యులు (ప)	౨	౧౦౨
ఉమర్ భియామ్-ఉమర్ ఆలీ సాకవి	౫	౨౦-౨౮
ఉపాప్రపంచము-సామెతల్లారము-చింతలపూడి శేషగిరిరావు (ప)	3	౮౭-౮౮
నిరజిండా-చింతాదీక్షితులు (క)	౨	౭౫-౮౫
ఏళ్లమునకేము, యెవ్వరూహించగలరు? -బొమ్మకంటి సత్యనారాయణరావు (ప)	3	౫3
ఏమిసత్కవి బ్రహ్మనోయెఱుంగనైతి-కట్టి వెంకటసుబ్బారావు (ప)	౫	౧౮-౧౯
ఏయరా! లేడేయరా! -చిలుపూరి నారాయణరావు (గీ)	౧	౧౨౨-౧౨3
ఏసునాథ స్థవము-మంత్రి పెగడ భుజంగరావు, రాజా (ప)	౫	౪౮
కంకణము-భోగరాజు నారాయణమూర్తి (ప)	౨	౧-౯
" " "	3	౧-౧౦
కనులు-కవికొండల వెంకటరావు (గీ)	౪	౬౮
కర్ణప్రశంస-శుక్లంబు నీతారామమూర్తి చాదరి (ప)	3	౧౯-౨3
కర్ణమమనోనిశ్చయము-బల్లారి కృష్ణప్ప (ప)	౧	౯3-౯౪
కలగూరగంప	౨	౧౧౭-౧౨3
"	3	౧౧౭-౧౨౮
"	౪	౧౧౬-౧3౪
"	౫	౧3౧-౧౪౫
"	౬	౧3౫-౧౫౨
కాప్రపంచము-కవికొండల వెంకటరావు	౧	౨౧-౨3
కవిత్వాప్రపంచము-కె. అన్నమరాజశర్మ (ప)	3	౬3
కవివ్యయము-వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు (ప)	౧	౫-౬
కావ్యాలంకారమాడామణి-విన్నకోట పెద్దన-దూసి రామమూర్తిశాస్త్రి	౧	౨౫-3౦
కీరమా!-నాళము కృష్ణారావు (ప)	౫	౨౮
కీరము-వెలువోలు నీతారామయ్య చాదరి (ప)	౨	౮౫
క్రీడాభిరామకర్త శ్రీనాథుడా? -వేమూరి విశ్వనాథశర్మ	౪	౨౫-33
క్రీడాభిరామకర్తృత్వవిమర్శనము-కే. రాఘవాచార్యులు	౬	౨౧-౨౯
కుబ్జ-ఉల్కెంత-బల్లారి కృష్ణప్ప(ప)	౬	౫౫-౫౬
కుర్రో-సెట్టి లక్ష్మీనరసింహము (ప)	౧	౧౦౭-౧౦౮
కొన్నివరికములు-గోపేటి శోగిరాజు	౧	౧౦౯-౧౧౪
" " "	౫	౧౧౧-౧౧౯
కోమలులయింట-దలదాచు కొంటినమ్మ!-పురాణం సూర్యనారాయణతీర్థులు (ప)	౫	౧౨౦
గంగమ్మ-అహింస-పితుపాటి నారాయణశాస్త్రి (ప)	౪	౪౫-౪౭

గ్రీష్మర్తువు-నాశము కృష్ణారావు (ప)	౬	౧౧౫-౧౧౬
గోలకాండ కుతుబ్ సాహివంశము-మల్లంపల్లి సోమ శేఖరశర్మ (చ)	౧	౧౦౨-౧౦౬
చంద్రిక-వేలూరి శివరామకృష్ణ (క)	౧	౭౫-౮౪
చంద్రోదయము-జి. జాషువకవి (ప)	౬	౫౬
చింత-వేంకటకాళిదాసకవులు (ప)	౫	౯౫
చీనాదేశపుజాతీయోద్యమము-జయంతి వెంకటకీరీటిరావు (చ)	౩	౧౩౧-౧౩౬
చీనాయందలి కల్లోలము	"	"	...	౬	౧౨౫-౧౨౮
జన్మభూమి-తురగా వేంకటరామయ్య (గే)	౩	౮౮-౮౯
జాతివిభాగము-హిందూవిశ్వవిద్యాలయాలధ్వవిద్యార్థి	౬	౧౧౭-౧౨౦
జాగ్రత-వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరి (ప)	౨	౬౪
జాగ్రత్తము-రాయసం శేషగిరిరావు (ప)	౧	౪౪
జిజ్ఞాస-వెలగపూడి దానయ్యచౌదరి (ప)	౪	౮౫
తరంగగానము-పాతూరి అంజయ్య (ప)	౬	౯౮
తరువు-వచనము-పల్లె పూర్ణప్రజ్ఞాచార్యులు (ప)	౨	౬౮-౬౯
తారకసంబోధనము-బులుసు పాపయ్యకృష్ణ (ప)	౬	౯౫-౯౮
తీవ-పువ్వాడ శేషగిరిరావు, చోడవరపు జానకిరామయ్య (ప)	౬	౨౯
తుమ్మెదపాట-పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతి (గే)	౫	౧౪
తెలుగురాయడు-పంట మైలారెడ్డి-కుందూరి ఈశ్వరదత్తు (చ)	౨	౧౦౩-౧౦౭
దస్తబల్లి దుగ్గనకవి-నాసికేతోపాఖ్యానము-శేషమల్ల అయ్యతారావు	౧	౯-౧౮
" " " "	౧	౯-౧౬
దర్శనాపేక్ష-అప్పల వీరవేంకటజోగయ్యకృష్ణ (ప)	౧	౧౦౮
దండనములప్రయోజనము-పారసంది జగన్నాథస్వామి	౬	౮౧-౮౮
నన్నయగీతములు-చిలుమూరి నారాయణరావు	౪	౪-౧౩
నన్నయయతులు	"	"	...	౬	౨౦-౨౯
నహుషభ్రష్టత-దొంతరాజు వెంకట్రామయ్య (ప)	౬	౧౯-౨౦
నా అభీష్టము-అమరనాది హనుమచ్ఛాస్త్రి (ప)	౪	౧౧౨
నాగడ్డము-పరశురామకవిగారు-ఓలేటి వేంకటరామకృష్ణ (ప)	౧	౪౨-౪౪
నాగరత్నము-రాయసము వేంకటగిళిపుడు (క)	౪	౬౯-౭౬
నాగరాజు-అడివి బాపిరాజు (క)	౧	౩౦-౩౭
నాడివివరాటకము-బసవరాజు వెంకటప్పారావు (ప)	౫	౩౮
నాపాప-అడివి బాపిరాజు (గే)	౪	౧౦౪
నారాయణతీర్థులు-చల్లా పిచ్చయ్యకృష్ణ (ప)	౫	౮౪-౮౫
నారాయణస్తవము-వాడేవు శ్రీరంగనాయకమ్మ (ప)	౧	౭౩-౭౪
నావలపు-పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య (ప)	౧	౧౨౫
నీతిపదములు (౧) (గే)	౧	౧౦౬
" (౨) (గే)	౧	౫౭
నూతనకవిత్వపదములు-గీతములు-తాడిమేటి వెంకటసత్యనారాయణప్రకాశరావు	౩	౨౪-౩౦

			సంచిక	పుట
పద్మాక్షి-శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి (క)	౬	౫౭-౬౪
పయఃపానము (భావనచ్చము)-ఆనంత్వ వేంకటరంగారావు (ప)	౫	౧౩౦
పాంశ!-వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరి (ప)	౫	౧౨౮
పాదపద్మంబులాలైద బాలకృష్ణ!-తమిళ శ్రీరామఅప్పారావు (ప)	౫	౭౭
పారశీమలు-సింహాదేశము-దేశరాజు సూర్యనారాయణ (చ)	౨	౧౦౯-౧౧౩
పిచ్చుకా! ఏ ఏ నీకిట్టి వెడలుదనము?-శ్రీరామ్ వీరబ్రహ్మం (ప)	౪	౧౩౮
పిట్టకథ-కమల (క)	౪	౧౧౪ త.
పున్నమవెన్నెల-నెమరుకూడి వేంకటకృష్ణారావు (ప)	౬	౨౦
పుష్పమాల-మిత్తింటి నరసింహమూర్తి (ప)	౪	౧౧౫
పోలి-పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతి (ప)	౬	౧-౯
ప్రకృతిలాస్యము-కొంపెల్ల జనార్దనరావు (ప)	౬	౧౨౦
ప్రణయకథ-కోపల్లె శివకామేశ్వరరావు (ప)	౩	౪౨
ప్రణతి-కొమరవోలు నాగభూషణరావు (ప)	౫	౧౨౮
ప్రభవ-పెట్టి లక్ష్మీనరసింహము (ప)	౪	ముఖపత్రము
ప్రభుత్వము-శివశంకరశాస్త్రి (ప)	౪	౧-౩
ప్రసంగోచిత వేదవాక్యములు-పారనంది సర్వేశ్వరశాస్త్రి	౩	౪౦-౪౨
ప్రాచీనభారతీయాభరణములు	౪	౧౧౩-౧౧౪
" "	౫	౧౨౯-౧౩౦
" "	౬	౧౩౨-౧౩౩
ప్రార్థన-మాపాటి కొండమాచార్యులు (ప)	౫	౧౧౦
ప్రేమప్రభావము-కమపత్తి వరలక్ష్మమ్మ (క)	౫	౬౫-౭౬
బాల! యీలీల దుఃఖింపబనియదే!-చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి (ప)	౧	౨౪
బాలికలు-లోకనేప-రొట్టెకత్ సుబ్బమ్మగారు	౬	౧౨౧-౧౨౨
బుద్ధగయ-క. నరసింహాచార్యులు (చ)	౧	౯౫-౧౦౧
" " (చ)	౫	౮౬-౯౩
భరతధాత్రి-అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి (ప)...	౨	౧౧౩
భ్రమరకాంత-వేంపాటి సీతారామయ్య	౬	౭౩
భారతపీఠం-జి. బామనకవి (ప)	౧	౭-౮
భారతీమందిరమున రత్న దీపికలు-మల్యాల సాంబశివరావు	౨	౧౯-౨౨
భారతీయకావ్యసృష్టి-అక్కిరాజు నిత్యానందశాస్త్రి	౨	౪౫-౪౬
" " "	౫	౧౧-౧౩
భాషాసంప్రదాయములు-పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామి	౩	౧౧-౧౮
" " "	౪	౧౫-౨౧
భూదేవి-రాయప్రోలు సుబ్బారావు (ప)	౨	౨౩
భ్రాంతివిచ్ఛేదము-మంగిపూడి శ్రీరామచంద్రశాస్త్రి (ప)	౨	౯౦
మధుపము-మంత్రి పెగడ భుజంగరావు, రాజా (ప)	౩	౧౩౦

			సంచిక	పుట
మహమ్మదు నీతివాక్యములు—గుడిసేవ నాగమణిదేవి	3	౧౧౭-౧౧౮
మహాబలిపురము—జి. తిమ్మాచెడ్డిగారు	౬	౮౯-౯౪
మాట్లాడుకొనే మర్యాద—హరిమహారుడు	౫	౭౮-౮౪
మాతృసంపదము—శేషాద్రిరమణకవులు (ప)	౧	౧౧౯-౧౨౧
మాతృవిలాపము—మండా సూర్యప్రకాశరావు (ప)	౨	౧౨౪
మాతృసందేశము—మొ. హనుమంతరావు (ప)	౫	౬-౭
మాబానమరదిపెల్లి—మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి (క)	౬	౬౫-౭౩
మావి—మిన్నికంటి గురునాథకవి (ప)	౬	౪౯
ముక్కోటియేకాదశి—జి.జ్ఞానువు	౨	౮౬-౯౦
ముక్తిచింతామణి—మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి	౫	౮-౯
మోహము—ప్రేమ—పప్పు మల్లికార్జునరావు	౧	౧౧౬-౧౧౮
యశోద-విశ్వప్రదర్శనము—భమిడి ఉమామహేశ్వరావధాని (ప)	౬	౧౨౪
రంగరాజు—దశిక సూర్యప్రకాశరావు (క)	౪	౫౪-౬౫
రాట్టము—బుద్ధరు—పంగనామయల రామచంద్రరావు (ప)	౨	౩౪
రాధికాప్రియలేఖ—సోమంచి వాసుదేవరావు (ప)	౧	౮౫-౮౬
రామయ్య దుర్భరజీవితము—కొమాండ్లూరి వేంకటాచార్యులు (క)	౨	౫౮-౬౦
వందనము—కోపల్లి వేంకటరమణారావు (ప)	౬	౧౩౪
వసంతకోకిలము—అనంతపంతుల రామలింగస్వామి (ప)	౧	౬౦-౬౧
వసంతప్రవాసి—పండితారాధ్యుల నాగభూషణం (ప)	౧	౧౩-౧౪
విద్యార్థి—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య (ప)...	౬	౮౮
విరహిణి—పువ్వాడ శేషగిరిరావు, చోడవరపు జానకిరామయ్య (ప)	౧	౧౧౪-౧౧౫
విరాటపర్వము—కావ్యము—నిశమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి	౩	౩౪-౩౯
విశ్వవిద్యాలయములు—ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము—మామిడిపూడి వెంకటరంగయ్య	౩	౭౮-౮౬
విషమసమస్య—మాపాటి కొండమాచార్యులు (ప)	౧	౩౦
విషాదము—ఉమర్ ఆలీసాకవి (ప)	౩	౧౪౦
విష్ణువాయుపురాణములు—కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణరావు	౧	౪౫-౫౦
” ” ” ”	౨	౨౭-౩౪
వేడుకోలు—శంకరనారాయణకవులు (ప)	౬	౪౮
వ్యాసుడు జనమేజయుని సంశయము తీర్పుట—మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి	౩	౭౫-౭౭
శాంత—ఆ. భాస్కరమ్మ (క)	౨	౫౧-౬౦
శాంతినిశేషము—గూడా కృష్ణమూర్తి	౩	౧౦౫-౧౧౦
” ” ” ”	౫	౧౦౫-౧౧౨
శివప్రబోధము—పండితారాధ్యుల నాగభూషణము (ప)	౨	౧౧౬
శివాబీమహారాజు—సోమంచి వాసుదేవరావు (ప)	౫	౧-౩
శుక్లపక్షము—చిన్నకోట వెంకటరత్నశర్మ (ప)	౪	౬౬-౬౮
శ్రద్ధాసందస్వామి నిర్వాణము—దుర్గమహాంతి చిన్నయ్యశర్మ (ప)	౧	౧౧౪ (ప)

						సంచిక	పుట
శ్రీనాథకవిరాజీయము—శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి (నా)	౧	౩౧-౪౧
" " " " " " " "	౨	౩౫-౪౪
" " " " " " " "	౩	౪౩-౫౨
" " " " " " " "	౪	౩౬-౪౪
" " " " " " " "	౫	౨౯-౩౭
" " " " " " " "	౬	౩౩-౪౦
శ్రీనాథునియింటిపేరు పాకనాటివారా?—కుమారి ఈశ్వరదత్తుగారు	౬	౩౦-౩౧
శ్రీరాముడు సీత నడవకొంపుట ధర్మమా?—మోచెర్ల రామకృష్ణయ్య (ప)	౧	౧౯-౨౦
శ్రీరామునికర్తవ్యము—బులుసు వెంకటరమణయ్య (ప)	౫	౬౩-౬౪
శ్రీవేంకటేశ్వర స్తవము—మండలేముల వేంకటశాస్త్రి (ప)	౧	౧౦౧
" " " " " " " "	౫	౧౫౨
" " " " " " " "	౬	౮౦
సంక్రాంతి—కాట్రాపులపల్లి రామమూర్తి (ప)...	౧	౧౧౪ (బి)
సత్సత్రియాశ్చార్యనిర్ధారణము—గొర్తి సూర్యనారాయణశాస్త్రి	౨	౨౪-౨౬
పాధుభిక్షు—రాయప్రోలు సుబ్బారావు (ప)	౫	౯౪-౯౫
సుప్రభాతము—వాసుదేవరావు (క)	౨	౬౩-౭౩
సూర్యోదయము—బి. జాషువావి(ప)	౪	౭౬
సెలయేటు—సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి (ప)	౨	౭౪
సేవాంజలి—వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు (ప)	౨	౬౧-౬౨
" " " " " " " "	౪	ముఖ్యపత్రము. త.
స్మృతిపై రాశ్యము—సూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తి (ప)	౩	౧౧౫
స్వప్నదృశ్యము—సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి (ప)	౫	౧౦
స్వర్గములో ఒకవిలాపము—జయంతి గంగన్న (ప)	౩	౩౧-౩౩
" " " " " " " "	౪	౨౨-౨౪
స్వర్గమేటికి నేకాంత దుర్గమిశా!—త్రిపురాన వెంకటసూర్యప్రసాదరావు (ప)	౨	౨౬
పేమంతయుకువు—నాళము కృష్ణారావు (ప)	౨	౧౭-౧౮

భారతి - చతుర్థ సంపుటము - భా. ౧.

వ్యాసకర్తల అకారాదిసూచి.

				సంచిక	పుట
అంజయ్య, పాతూరి-తరంగగానము	౬	౯౮
అద్యులరావు-శేషమళ్ల-దస్తబల్లిదుగ్గవకవి, నాసికేతోపాఖ్యానము	౧	౯-౧౮
" " "	౨	౯-౧౬
అన్నమరాజశర్మ, కె.-కవితాప్రపంచము	౩	౬౩
ఈశ్వరదత్తు, కుందూరి-తెలుగురాయడు-పంటమైలారెడ్డి	౨	౧౦౩-౧౦౪
" " శ్రీనాథునియింటిపేరు పాకనాటివారా?	౬	౩౦-౩౧
ఉమర్ ఆలీషా-విషాదము	౩	౧౪౦
" ఉమర్ ఖుయామ్	౫	౨౦-౨౮
ఉమామహేశ్వరావధానిగారు, భమిడి-యశోద-విశ్వప్రపర్యనము	౬	౧౨౪
కమల-పిట్టకథ	౪	౧౦౪౮
కామేశ్వరరావు, భమిడిపాటి-ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ పట్టుదలలు	౪	౪౪-౪౫
కృష్ణప్ప, బల్లారి-కర్ణునిమనోనిశ్చయము	౧	౯౩-౯౪
" కుబ్జ-ఉల్క-ంత	౬	౫౫-౫౬
కృష్ణమూర్తి, గూడా-శాంతినికేతనము	౩	౧౦౫-౧౧౦
" " "	౪	౧౦౫-౧౧౨
కృష్ణమూర్తి, నూరిగుచ్చి-స్మృతివైరాళ్యము	౩	౧౧౫
కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి, శ్రీపాద-శ్రీనాథకవిరాజీయము	౧	౩౧-౪౧
" " "	౨	౩౫-౪౪
" " "	౩	౪౩-౫౨
" " "	౪	౩౬-౪౪
" " "	౫	౨౯-౩౪
" " "	౬	౩౩-౪౮
కృష్ణారావు, నాశము-హేమంతముతువు	౨	౧౪-౧౮
" " కీరమా!	౫	౨౮
" " గ్రీష్మర్తువు	౬	౧౧౫-౧౧౬
కొండమాచార్యులు, దూపాటి-విషమనమస్య	౧	౩౦
" " ప్రార్థన	౫	౧౧౦
కొంగన్న, జయంతి-స్వర్గములో ఒకవిలాపము	౩	౩౧-౩౩
" " "		౨౨-౨౪

గురునాథకవి, మిన్నికంటి-అంచ	3	౧౦౩-౧౦౪
" " మువి	౬	౪౯
చిన్నయ్యకేరక్క, దుర్గమహంతి-శ్రద్ధానందస్వామినిర్యాణము	౧	౧౧౪-౧౧౫
జగన్నాథస్వామి, పారనంది-దండనముల పయోజనము	౬	౮౧-౮౮
జనార్దనరావు, కొంపెల్ల-ప్రకృతిలాస్యము	౬	౧౨౧
జయరావు, సిరుగూరి-అనంతప్రకృతిలో నానందకల్లోలము	3	౮౮
జాషువకవి, జి.-భారతవీరుడు	౧	౭-౮
" సూర్యోదయము	౪	౭౬
" చంద్రోదయము	౬	౫౬
జిజ్ఞాసువు-ముక్కోటియేకాదశి	౨	౮౬-౯౦
జోగిరాజు, గోపేటి-కొన్నివరిరకములు	౧	౧౦౯-౧౧౩
" "	౫	౧౧౧-౧౧౯
తిమ్మరెడ్డి, జి.-మహాబలిపురము	౬	౮౯-౯౪
దానయ్యచాదరి, నెలగపూడి-జిజ్ఞాస	౪	౮౫
దీక్షితులు, చింతా-ఎర్రశెండా	౨	౭౫-౮౫
నరసింహమూర్తి, మిల్తింటి-పుష్పమాల	౪	౧౧౫
నరసింహశాస్త్రి, మొక్కపాటి-మాబావమరదిపెల్లి	౬	౬౫-౭౩
నరసింహారావు, మునిమాణిక్యం-ఉపలాలనము	3	౧౧౧
నరసింహాచార్యులు, కె.-బుద్ధగయ	౧	౯౫-౧౦౧
" " "	౫	౮౬-౯౩
నరసింహాచార్యులు, ముడుంబ-అచార్య పష్ట పార్వతీశృంగారి స్మృతి పద్యములు	౬	౧౨-౧౩
నాగభూషణము, పండితారాధ్యుల-శివప్రబోధము	౨	౧౧౬
" " వనంతప్రవాసి	౪	౧౩-౧౪
నాగభూషణరావు, కొమరవోలు-ప్రణతి	౫	౧౨౮
నాగమణిదేవి, గుడినేవ-మహమ్మదునీలినాక్యములు	3	౧౧౨-౧౧౪
నారాయణమూర్తి, కొప్పర్తి-ఆత్మజ్ఞానము	3	౩౯
నారాయణమూర్తి, భోగరాజు-కంకణము	౨	౧-౮
" " "	3	౧-౧౦
నారాయణరావు, చిలుమూరి-ఏయరా-తెడ్డేయరా!	3	౧౨౨-౧౨౩
" " నన్నయగీతములు	౪	౪-౧౩
" " నన్నయయతులు	౬	౧౦-౧౯
నారాయణశాస్త్రి, పిఠాపాటి-గంగమ్మ-అపింస	౪	౪౫-౪౭
నిత్యానందశాస్త్రి, అక్కిరాజు-భారతీయకావ్యసృష్టి	౨	౪౫-౪౬
" " "	౫	౧౧-౧౩
పాపయ్యశాస్త్రి, బులుసు-తారకసంబోధనము	౬	౯౫-౯౮
పిచ్చయ్యశాస్త్రి, చల్లా-నారాయణతీర్థులు	౫	౮౪-౮౫

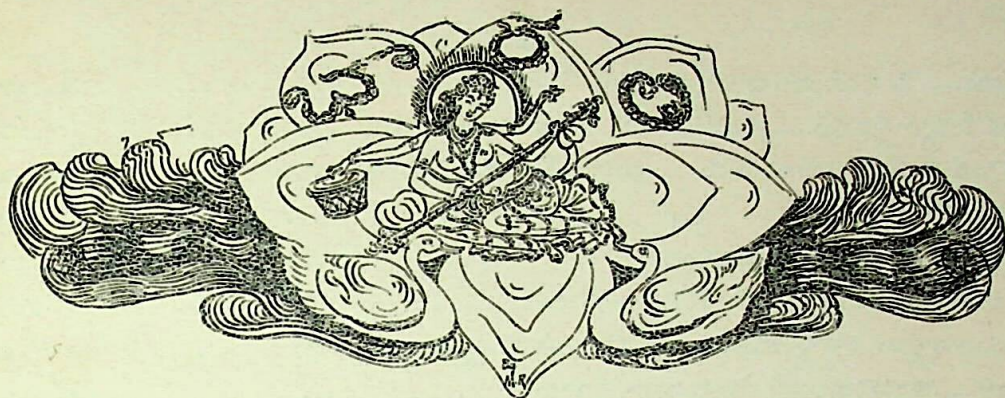
			సంచిక	పుట
పూర్ణప్రభాచార్యులు, పల్లె-తరువు-దహనము	౧	౬౮-౬౯
" " ఆనవాలు	౫	౩౭-౩౮
షేరాజు, తోలేటి-అనాధబాలిక	౫	౪౯-౬౨
బాపిరాజు, అసిఫ్-నాగరాజు	౧	౭౦-౭౩
" " నాపాప	౪	౧౦౪
భుజంగరావు, మంత్రిపెగడ-మధుసము	౩	౧౩౦
" " వీసునాథ స్తవము	౫	౪౮
భాస్కరమ్మ, ఆ.-కాంత	౧	౫౧-౬౦
మల్లికార్జునరావు, పప్పు-మోహము, ప్రేమ	౧	౧౧౬-౧౧౮
మిత్రద్యయము, ఆకిర్వాడము	౧	౫౦
రంగనాయకమ్మ, వాడేవు-నారాయణ స్తవము	౧	౭౩-౭౪
రంగాచార్యులు, కె.-అంబత్తుత్తము	౧	౮౭-౯౨
" " "	౨	౯౧-౧౦౧
" " "	౫	౧౨౧-౧౨౭
" " "	౬	౭౪-౮౦
రంగాచార్యులు, ప్రతివాది భయంకరము-ఉపాలంభము	౨	౧౦౨
రాఘవాచార్యులు, కే.-క్రీడాభిరామకర్తృత్వవిమర్శనము	౬	౨౧-౨౯
రామకృష్ణయ్య, మోచర్ల-శ్రీరాముడు సీత నడవికంపుట ధర్మమా?	౧	౧౯-౨౦
రామచంద్రరావు, పంగనామముల-రాట్టము-భద్రు	౨	౩౪
రామమూర్తి, కాట్రాపులపల్లి-సంకాంతి	౧	౧౧౪ బి
రామమూర్తిశాస్త్రి, దూసి-కావ్యాలంకారచూడామణి-విన్నకోట పెద్దన	౧	౨౫-౩౦
" " ఆంధ్రభారతారణ్యపర్వశేషము	౫	౧౫-౧౭
రామలింగస్వామి, అనంతపంతుల-నసంతకోకిలము	౧	౬౦-౬౧
" " అనుతాపము	౬	౩౨
లక్ష్మీనరసింహం, సెట్టి-మరణ	౧	౧౦౭-౧౦౮
" " ప్రథమ	౪	ముఖప్రతము
లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి, చల్లా-బాల! యీలీల దుఃఖింపఁ బనియదేల?	౧	౨౪
లక్ష్మీపతి, పెమ్మరాజు-తుమ్మెదపాట	౫	౧౪
" " పోలి	౬	౧-౯
వరలక్ష్మమ్మ, కనుపర్తి-ప్రేమప్రభావము	౫	౬౫-౭౬
వాసుదేవరావు-సుప్రభాతము	౨	౬౩-౭౩
వాసుదేవరావు, సోమంచి-రాధికాప్రియలేఖ...	౧	౮౫-౮౬
" " శివాజీమహారాజు	౫	౧-౩
విశ్వనాథశర్మ, వేమూరి-క్రీడాభిరామకర్త క్రీడాధుడా?	౪	౨౫-౩౩
వీరబసవరాజు, కందుకూరి-అర్థి	౪	౩౪-౩౫
వీరభూపతి, శ్రీరామ్-పిచ్చుకా! ఏల నీకిట్టి వెడగుదనము?	౪	౧౩౮

	సంచిక	పుట
వీరరాజకవి, నడకుదుటి-ఆశీర్వాదము	౧	౪
వీరవెంకటాచార్యశాస్త్రి, అప్పల-దర్శనాపేక్ష	౨	౧౦౮
వెంకటకీరీటిరావు, జయంతి-చీనాదేశపుజాతీయోద్యమము	౩	౧౩౧-౧౩౬
" " చీనాయుధల కల్లోలము	౬	౧౨౫
వెంకటప్పారావు, బసవరాజు-నాటివలెనాటకము	౫	౩౮
వెంకటరంగయ్య, మామిడిపూడి-విశ్వవిద్యాలయములు-ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము	౩	౭౮-౮౬
వెంకటరంగారావు, ఆవంత్స-పయఃపానము	౫	౧౩౦
వెంకటరత్నశర్మ, విన్నకోట-శుక్లపక్షము	౪	౬౬-౬౮
వెంకటమణయ్య, పూడిపెద్ది-నామలపు	౧	౧౨౫
" " విద్యార్థి	౬	౮౮
వెంకటమణయ్య, బుడుమగుంట-ఆంధ్రప్రబోధము	౨	౧౨౯
వెంకటరమణయ్య, బులుసు-శ్రీరామునికర్తవ్యము	౫	౬౩-౬౪
వెంకటరామయ్య, తురగా-జన్మభూమి	౩	౮౮౯
వెంకటరామానుజస్వామి, పరవస్తు-భాషాసంప్రదాయములు	౩	౧౧-౧౮
" " " 	౪	౧౫-౨౧
వెంకటరావు, కవికొండల-కళాప్రపంచము	౧	౨౧-౩౩
" " కనులు	౪	౬౮
వెంకటసత్యనూర్యప్రకాశరావు, తాడిమేటి-నూతనకవిత్వపద్ధతులు-గీతములు	౩	౨౪-౩౦
వెంకటసుబ్బారావు, కట్టి-వీమిసత్వ-విబ్రహ్మవో యెఱుంగనైతి?	౫	౧౮-౧౯
వెంకటసూర్యప్రసాదరావు, త్రిపురాన-స్వర్గమేటికి నేకాంత దుర్గమిశా!	౨	౨౬
వెంకటాచార్యులు, కొమాండువారి-రామయ్య దుర్భరజీవితము	౨	౫౮-౬౦
వెంకట్రామయ్య, దొంతరాజు-నహుషభ్రష్టర	౬	౧౯-౨౦
వెంకటకృష్ణరావు, వెదురుమాడి-పున్నమవెన్నెల	౬	౨౦
వెంకటకాళిదాసకవులు-చింత	౫	౯౫
వెంకటపార్వతీశ్వరకవులు-కవిద్యయము	౧	౫-౬
" " నేవాంజలి	౨	౬౧-౬౨
" " " 	౪	ముఖపత్రము త.
వెంకటరమణారావు, కోపల్లి-వందనము	౬	౧౩౪
వెంకటరామశాస్త్రి, ఓలేటి-నాగడ్డము-పరశురామకవిగారు	౧	౪౨-౪౪
వెంకటలక్ష్మణరావు, కొమఱ్ఱాజు-విష్ణునాయుపురాణములు	౧	౪౫-౫౦
" " " 	౨	౨౭-౩౪
వెంకటశాస్త్రి, మండలేముల-శ్రీవేంకటేశ్వరస్తవము	౧	౧౦౧
" " " 	౫	౧౫౨
" " " 	౬	౮౦
వెంకటశివుడు, రాయసం-నాగరత్నము	౪	౬౯-౭౬
శంకరశారాయణ కవులు-వేడుకోలు	౬	౪౮
శివకామేశ్వరరావు, కోపల్లి-ప్రణయకథ	౩	౪౨

	సంచిక	పుట
శివశంకరశాస్త్రి, ప్రభుత్వము...	౪	౧-౩
శివరామశాస్త్రి, వేలూరి-చంద్రిక	౧	౭౫-౮౪
" " అతిథిదేవుడు	౩	౬౪-౬౪
" " పద్మాక్షి	౬	౫౭-౬౪
శేషగిరిరావు, చింతలపూడి-హిందూప్రపంచము-సాహిత్య-రము	౩	౮౭-౮౮
శేషగిరిరావు, పువ్వాడ-జానకిరామయ్య, చోడవరపు-విరహిణి	౧	౧౧౪-౧౧౫
" " " " తీవ	౬	౨౯
శేషగిరిరావు, రాయసం-జాగ్రత్తముమ్మ?	౧	౪౪
శేషాద్రిమణికుమారులు-మాతృవందనము	౧	౧౧౯-౧౨౧
" " అన్వేషణము-రాధ	౫	౧౨౦
శ్రీరామ అప్పారావు, తమిళ-పాదపద్మంబు లాతైద బాలకృష్ణ !	౫	౭౭
శ్రీరామచంద్రశాస్త్రి, మంగిపూడి-భ్రాంతివిచ్చేదము.	౩	౯౦
సత్యనారాయణమూర్తి, నిడమర్తి-విరాటపర్వము-కావ్యము	౩	౩౪-౩౯
సత్యనారాయణరావు, బొమ్మకంటి-ఏక్షణముకేమి, యెవ్వరూహించగలరు !	౩	౫౩
సత్యేశ్వరశాస్త్రి, పారసంది-ప్రసంగ-చిత్రవేదవాక్యములు	౩	౪౦-౪౨
సాంబశివరావు, మల్లాది-భారతీయందీర్ఘమున రత్నదీపికలు	౨	౧౯-౨౨
సీతారామమూర్తిచౌదరి, తుమ్మల-కర్ణప్రశంస	౧	౧౯-౨౩
సీతారామయ్య, వేంపాటి-భ్రమరకాంత	౬	౭౩
సీతారామయ్యచౌదరి, నలువోలు-కీరము	౩	౮౫
" " పాంథ	౫	౧౨౮
" " జాగ్రత్త	౬	౬౪
సుబ్బమృతి, రొటికల్-బాలికలు-లోకనేవ	౬	౧౨౧-౧౨౨
సుబ్బారాయుడు, వడ్డాది-ఆరోగ్యప్రార్థనము	౨	౪౭
సుబ్బారావు, రాయప్రోలు-భూదేవి	౨	౨౩
" " సాధుభిక్షు	౫	౯౪-౯౫
సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, అవ్వారి-భరతధాత్రి	౩	౧౧౩
" " అభిజ్ఞానకామంతలము	౫	౪-౬
సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, శ్రీపాద-అభిసారిక	౬	౧౩౪
సూర్యనారాయణాచార్యులు, పురాణం-అన్యపదేశపద్యములు	౪	౫౩
" " " కోమటలయింటఁ దలదాచుకొంటినమ్మ?	౫	౧౨౦
సూర్యనారాయణశాస్త్రి, గొర్తి-సత్ప్రియాశబ్దార్థనిర్ధారణము	౨	౨౪-౨౬
సూర్యనారాయణ, దేశరాజు-పారశీకులు-హిందూదేశము	౨	౧౦౯-౧౧౩
సూర్యనారాయణశాస్త్రి, మల్లాది-వ్యాసుడు జనమేజయుని సంశయము తీర్పుట	౩	౭౫-౭౭
" " " ముక్తిచింతామణి	౫	౮౯
సూర్యనారాయణశాస్త్రి, సన్నిధానము-సెలయేటు	౨	౭౪
" " " స్వప్నదృశ్యము	౫	౧౦

				సంచిక	పుట
సూర్యప్రకాశరావు, దళిక-రంగరాజు	౪	౫౪-౬౫
సూర్యప్రకాశరావు, మండా-మాత్యవిలాపము...	౨	౧౨౪
సూర్యరావు, క్రొత్తపల్లి-ఆనందకందము	౧	౬౨-౬౩
" " "	౨	౪౮-౫౩
" " "	౩	౫౪-౬౩
" " "	౪	౪౮-౫౨
" " "	౫	౩౯-౪౩
" " "	౬	౫౦-౫౪
సోమ శేఖరశర్మ, మల్లంపల్లి-గోలకొండ కుతుబ్ సాహివంశము	౧	౧౦౨-౧౦౬
" " ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యము	౩	౮౯-౧౦౩
" " "	౪	౮౬-౧౦౩
" " "	౫	౯౬-౧౧౦
" " "	౬	౯౯-౧౧౫
హనుమంతరావు, మొ.-మాత్యసందేశము	౫	౬-౩
హనుమచ్ఛాస్త్రి, అమరవాది-నాఅభీష్టము	౪	౧౧౨
హరిమహారథు-మాట్లాడుకొనేమర్యాద	౫	౩౮-౪౪
హిందూవిశ్వవిద్యాలయ-ఆంధ్రవిద్యార్థి-జాతివిభాగము	౬	౧౧౩-౧౨౦

విషయానుక్రమణిక

స్వవిషయము	౧-౩
ఆశీర్వాదము—నడకుడుటి వీరరాజకవిగారు	౪
కవిద్వయము—వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు	౫-౬
భారతివీరుడు—జి. జాషువగారు	౭-౮
దగ్గుబల్లి దుగ్గనకవి-నాసికేతోపాఖ్యానము [సశే.]—తేకుమళ్ల అచ్యుతరావుగారు	౯-౧౮
శ్రీరాముడు నీత నడవికంపుట ధర్మమా?—మోచెర్ల రామకృష్ణయ్యగారు	౧౯-౨౦
కళాప్రపంచము—కవికొండల వెంకటరావు గారు	౨౧-౨౩
బాల! యీలీల దుఃఖింపబనియ చేల?—చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు	౨౪
కావ్యాలంకార చూడమణి-విన్నకోట పెద్దన—దూసి రామమూర్తిశాస్త్రి గారు	౨౫-౩౦
విషమనమస్య—దూపాటి కొండమంచార్యులుగారు	౩౧
శ్రీనాథ కవిరాజీయము[సశే.]—కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౩౧-౪౧
నాగడ్డము-పరశురామకవిగారు—ఓలేటి వేంకటరామశాస్త్రిగారు	౪౨-౪౪
విష్ణువాయుపురాణములు—కీ. శే. కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మీణరావుగారు	౪౫-౫౦
ఆశీర్వాదము—మిత్రద్వయము	౫౧
శాంత—ఆ. భాస్కరమ్మగారు	౫౧-౬౦
ననంతకోకిలము—అనంతశంతుల రామలింగస్వామి గారు	౬౦-౬౧
ఆనందకందము[సశే.]—కొత్తపల్లి సూర్యారావుగారు	౬౨-౬౭
తరువు-దహనము—పల్లె పూర్ణప్రజ్ఞాచార్యులు గారు	౬౮-౬౯
నాగరాజు—అడివి బాపిరాజుగారు	౭౦-౭౩
నారాయణ స్తవము—వాడేవు శ్రీరంగనాయకమ్మ గారు	౭౩-౭౪
చంద్రిక—శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి గారు	౭౫-౮౪
రాధికాప్రియలేఖ—సోమంచి వాసుదేవరావుగారు	౮౫-౮౬
అంబళ్ళసత్తము—కె. రంగాచార్యులు గారు	౮౭-౯౨
కల్లని మనోనిశ్చయము—బల్లూరి కృష్ణప్ప గారు	౯౩-౯౪

బుద్ధగయ—కె. నరసింహాచార్యులుగారు	౯౫-౧౦౦
శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తవము—మండలేముల వేంకటశాస్త్రి గారు	౧౦౧
గోలకొండ కుతుబ్ సాహిబ్‌షాహము—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు	౧౦౨-౧౦౬
సీతీపదములు (౧)—	౧౦౬
కురళ్—సెట్టి లక్ష్మీనరసింహముగారు	౧౦౭-౧౦౮
కొన్ని వరిరకములు—గోపేటి జోగిరాజుగారు	౧౦౯-౧౧౪
శ్రద్ధానందస్వామి నిర్యాణము—దుర్గమహంతి చిన్నయ్యశర్మగారు	౧౧౪ (ఏ)
సంక్రాంతి—కాట్రాపులపల్లి రామమూర్తిగారు	౧౧౪ (బి)
విరహాని—పువ్వాడ శేషగిరిరావు, చోడవరపు జానకిరామయ్యగారు	౧౧౪-౧౧౫
మోహము-ప్రేమ—పప్పు మల్లి కాపుసరావు గారు	౧౧౬-౧౧౮
మాతృవందనము—శ్రీ శేషాద్రి రమణకవులు	౧౧౯-౧౨౦
ఏయరా! తెడ్డేయరా—చిలుకూరు నారాయణరావు గారు	౧౨౨-౧౨౩
గ్రంథస్వీకారము—	౧౨౪-౧౨౫
నావలపు—పూడిపెద్ది పెంకటరమణయ్య గారు	౧౨౫
సాభిప్రాయవిశేషములు—	౧౨౬-౧౩౨

చిత్రములు

శ్రీ వర్ణ చిత్రములు:—ఐహికోద్యానము-జీవితకుసుమము, స్నానానంతరము, “చిట్టిని తొట్లలోఉంచి జోకొట్టివస్తాబాబూ!”

ఏకవర్ణ చిత్రములు:—శ్రీమం, యస్. శ్రీనివాసయ్యంగారు, కీ. శే. శ్రద్ధానంద స్వామిగారు, గాంధీమహాత్ముడు; సర్ పి. యస్. శివస్వామయ్యగారు, టి.ఆర్. పూకృష్ణగారు, పండిత మదనమోహన మాళవ్యగారు; ౪౧ వ జాతీయ మహాసభామండప చిత్రములు ౪; మహారాజా సర్ కిషన్ ప్రసాద బహద్దరుగారు, సి.వి. యస్. నరసింహరాజుగారు, డాక్టరు పార్వతీబాయిగారు, డాక్టరు ముత్తులక్ష్మమ్మగారు; రామస్వామిదేవాలయము-తంజావూరు, ఆంధ్ర బాలిక; *ఉడిపి చిత్రములు ౫; *మైసూరుచిత్రములు ౧౫; గరుడవిగ్రహము, తిరువాం కూరుమహారాజుగారు; కృష్ణానది-భరద్వాజాశ్రమము ౨ చిత్రములు; ఇతరచిత్రములును.

వ్యాసరచయితలకు విజ్ఞప్తి

శ్రీ రవీంద్రనాథటాగూరుగారి గద్య పద్య వ్యాసములను తెలిగించి భారతీయందు ప్రకటనార్థము పంపగోరువారు శ్రీ టాగూరుగారియొద్దనుండి తా మా వ్యాసములను తెలి గించి ప్రకటించుటకు అనుమతిని పొంది ఆ అనుమతిపత్రమును వ్యాసముతోకూడ పంప వలెను. లేకున్న నా వ్యాసములను భారతీయందు ప్రకటింపజాలము. సంపాదకుడు, భారతి.

* ఉడిపిచిత్రములు ౫, మైసూరుచిత్రములు ౧౫ భారతీయందు ప్రకటించుకొనగిన శ్రీ హెచ్. ఆర్. హెబ్బారు గారికి వందనములు. —సంపాదకుడు, భారతి.

C. M. Vishwanath
M. S. Srinivasan

విహార దృశ్యము - బీబితకుసుమము

చెన్న పట్టణము జనవరి ౧౯౨౭

సంపుటము ౪

అక్షయ సంవత్సరము పుష్యమాసము

సంఖ్య ౧

స్వవిషయము

కాలమహాస్రవంతియం దొకయేడు గతి
చినది. భారతమ్మకు మూడేండ్లు
నిడినవి; నాల్గవయేడు వచ్చినది. పుట్టినదినము
బిడ్డలకు వేడుకదినము. గుణరూపములున్నను
లేకపోయినను ఎవరిబిడ్డ వారికి ముద్దు. పుట్టిన
దినమనందు యథాశక్తిని వేడుకలుచేసి బిడ్డల
నాశీర్వదించుటలోకాచారము. లోకాచారము
ననుసరించి వేడుకలను జేయుటకు గాని, ఆశీ
ర్వదించుటకు గాని నిర్వాహకులు పూను
కొనుట స్వోత్కర్షగ నుండును. ఈ శుభ
కార్యాచరణ మాంధ్రలోకాధీనము. భారతి
శుభస్థితికి నిర్వాహకులు నిమిత్తమాత్రులు.

ఆంధ్రలోక మీమూడేండ్ల నుండియును భారతి
కాయురారోగై శ్వర్యంబుల నొసంగి పోషించి
నది. భారతి బాలారిప్తములు లేక, వివి
ధాంగముల వికాసము గలిగి, సుజనరంజకమై
వర్ధిలుచున్నది. విద్యాంసులవ్యాసములు, కవుల
కావ్యాలంకారరచనలు, గాయకుల గానములు,
చిత్రకారుల చిత్రపులు, శాస్త్రజ్ఞుల విమర్శ
నలు, చరిత్రకారుల పరిశోధనలు, తత్త్వజ్ఞుల
సిద్ధాంతములు, కథకుల కాదంబరులు, ప్రజల
యాదరణానురాగములు భారతికి సౌందర్య
కాంతివిలాసంబుల నొసంగి పోషించినవి.
భారతి కాంధ్రలోక మవ్యాజానురాగమును

జూపుచున్నను పూర్ణమైన వికాసమును బొందుట కవకాశములు చాలకున్నవి. ప్రజాహృదయమునందు విజ్ఞానోపబద్ధికి తీవ్రమైన యనుతాపము ప్రబలుచున్నను ఏతత్ఫలప్రాప్తికి గల సాధనములు పరిమితములు.

ఆంధ్రులు 2,20,00,000 (రెండుకోట్ల యిరువదిలక్షలు) కేన్నను తదనుసూతమైన బలవికాసములును, ప్రతికలకుపోషణమునుగలుగకున్నవి పోషించుటకవసరమైనచందాదారులసంఖ్య అతిస్వల్పముగ నున్నది. చిత్రకారులు, కళాభిజ్ఞులు, కవులు సాహిత్యాభ్యుదయమునకు బాటపడుచున్నను సాహిత్యనిర్మాణమునందు ప్రత్యభిజ్ఞానము దుర్లభముగ నున్నది. సాహిత్యబృందావనమునందు ప్రజలకును, విద్యావంతులకును అన్యోన్యశ్రేయము గలుగకున్నది. విదేశీయవిజ్ఞానాశ్రయము స్వదేశీయ విజ్ఞానవ్యాపకమునకు ప్రతిబంధక మైనది. విద్యావంతులమార్గము కేరు: ప్రజులమార్గము వేరు. ప్రజు నిత్యజీవనాధారములేని విద్యావంతుల సాహిత్యరచనలు కళాకాంతులులేక సాహిత్యవికాసమునకును. ప్రజాసౌభాగ్యమునకును ననుకూలము గాకున్నవి. ఆంగ్ల సాహిత్యాభిమానము సహజ సాహిత్యవికాసమునకు ప్రతికూలమైనది. ఆంధ్రోద్యమము, సహాయనిరాకరణోద్యమము సహజమైన సాహిత్యరచనల కుత్తేజము నొసంగిననయుగోదయమునకు దోడ్పడినవి. నవయుగారంభమునందు ప్రాచీననవీనసాహిత్యములకును, నాంగ్లాంధ్ర సాహిత్యములకును సంఘర్షణము సహజముగ గలుగుచున్నది. ఈసంధి సమ

యమునందు మహానుభావులైన సాహిత్యనిర్మాతలు ప్రజాశయములను సఫలము చేయుటకు సమర్థులు. భారతీయచారమును సార్థకముచేయుటకు పత్రికానిర్వాహకుల కాంధ్ర సాహిత్యనిర్మాతలు తోడ్పడుటకు వేడుచున్నాము.

నర్తమానయుగమునంధియుగము; నిర్మాణయుగము. ప్రజా హృదయమునందు ప్రాతవాసనలుపోయి నవీనాశయము బుడయించుచున్నవి. ప్రాచీననవీనాదర్శముల కన్నిరంగములందును సంఘర్షణము ప్రత్యక్ష. మగుచున్నది. రాజ్యాంగరంగమునందు స్వరాజ్యపతాక మెగురుచున్నది; సంఘజీవనము నందు సమభావము విలసిల్లుచున్నది; కావ్యరంగమునందు కోమలకావ్యగీతములు ప్రతిధ్వనించుచున్నవి; కళా రంగమునందు చిత్ర రచనలు రంజిలుచున్నవి; రచనారంగమునందు తెలుగు రచనలు వెలయుచున్నవి; నాట్యరంగమునందు నూతనాదర్శములు ప్రదర్శితము లగుచున్నవి. ఈమహాసంధిసమయమునందు, ప్రాచీననవీనాదర్శసంరంభమునందు నిర్మాణవిధానము దురారాధముగ నున్నది.

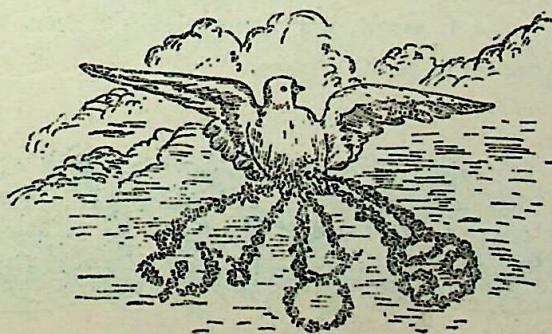
రావుబహద్దరు పీకేశలింగము పంతులుగారు చింతామణిని, పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు అముద్రితగ్రంథ చింతామణిని బ్రచురించినపు డీసంరంభము లేక ప్రచురణము సుకరముగనుండెను. సంస్కృతాంధ్రముల దపారమైన పాండిత్యమును గడించిన పండితవర్గమును, ఆంగ్లవిద్యావంతుల వర్గమును ఆకాలమునందు సాహిత్యనిర్మాతలుగ నుండిరి.

ఇపు డాస్థితియంతయును మారినది. ఆంధ్రసార స్వతమునందు సంస్కృతాంగ సాహిత్యముల ప్రతిభ తగ్గుచున్నది. ఆంధ్ర సాహిత్యమునకు ప్రతిభ హెచ్చుచున్నది. ఈ సహజావస్థ స్వతంత్రరచనలకు గారణంబైనది. ఆంధ్ర సాహిత్యరచనలందుద్భవించిన భావగీతములు, గ్రామ్యభాషోపయోగములు, నాటకములు, నవలలు, కాదంబులు, పాటలు, పద్యములు నవయుగోదయమును విశదము చేయుచున్నవి. ప్రాచీననవీనరచనలకు గల భేదము భారతీ రచనలయందు గోచరంబగుచున్నది. సాహిత్యరచనలయందు గనుపడెడి స్వాతంత్ర్యము చిత్రకళారచనలయందును గనుపడుచున్నది. ఆంధ్రచిత్రరచనలుసౌందర్యభావవిలసిత్వములై ఆంధ్రహృదయమును విశదము చేయుచున్నవి. సర్వతోముఖమైన సాహిత్య వికాసము నందు జాతీయమహోదయము ప్రతిఫలించుచున్నది.

ప్రజలనిర్మాణ సామర్థ్యము సాహిత్య కావ్యకళానిర్మాణములందుగోచరంబగుచున్నది. ఆంగ్లవిద్యావిధానము నిర్మాణమున కుచిత

రీతినివినియోగపడకున్నది. ఆంగ్లవిద్యాసంభవులందు ప్రసిద్ధులైన సాహిత్యనిర్మాత లపరూపముగ నుండిరి. ఆంధ్రసాహిత్యమునకు గలిగిన యుత్తేజము సాహిత్యనిర్మాణములకు దోడ్పడుచున్నది. గతసంవత్సరపు భారతీ సంచికలను బరిశీలించునపుడు సాహిత్యరచనలందు గలుగుచున్న పరివర్తనము పరిస్ఫుట మగుచున్నది. భారతీ ఆంధ్రసాహిత్యాభ్యుదయమునకు గతించిన మూడేండ్లయందును యథాశక్తిని బాటుపడి ఆంధ్రలోకాదరణమును బడయుచున్నది. పత్రికానిర్వహణమునందు నిర్వాహకులు జాగరూకులై ప్రవర్తించినను లోపములు గలుగుటసహజము. భగవదనుగ్రహము, సాహిత్యవిశారదులసహాయము మున్నందు లోపములను సవరించుటకు వినియోగపడునని నమ్ముచున్నాము. ఇంతవరకును భారతీ నాదరించి పోషించిన వ్యాసకర్తలకును, చిత్రకారులకును, కళాభిజ్ఞులకును కృతజ్ఞతాంజలులను సమర్పించుచు ముందును యథాప్రకారము సాయపడుటకు వేడుచున్నాము.

—సంపాదకుడు.

ఆశీర్వాదము

నడకుదుటి వీరరాజకవి గారు

మూఁడుశక్తులుగల్గు ముని కాశీనాథుని

మూఁడవ యల్లారుమద్దుబిడ్డ,

ముల్లోకముల నేలు ముగరు తల్లులలోన

మొదటి పేరందిన మద్దుతల్లి,

ముక్కోటి దేవతామూర్తులు దనివొంద

మూఁడేండ్లు గడపిన మద్దుపాప,

* మూఁడువర్షంబుల మొనయురూపములకు

మొదటికారణమైన మద్దుపట్టి

కులుకునడలయందు చెలువంపు నుడలంగు

ఆటలందు మద్దుపాటలందు

మధురమూర్తి యైన మాచిన్ని భారతి

నెలయుఁగాక! యేండ్లు వేయిదాఁక.

* 1. అకార, ఉకార, మకారములు; 2. పరుష సరళ
స్థిరములు; 3. త్రివర్ణచిత్రములు.

క వి ద్వ య ము

వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు

సీ. తీర్థునో మీ విభూతి త్రిపుండ్రముమీఁదఁ
దోమనే కమ్మక స్తూరిరేఖ
కట్టుచో మీ మేని కనకాంబరముమీఁదఁ
జూటునే పులితోలు చీర చెఱుగు
పూనుచో మీ శేషభుజగహారముమీఁదఁ
బొలుచునే చిగురాకు పూలచేరు
కడలుచో మీయున్న భగవానముమీఁదఁ
మెఱయునే వృషరాజవరపతాక
తైవదైవమతభేదసరణి వీడి
యద్వయానందరససాయనము మీర
లొక్కదొడ్ని నే నేమిందుచున్నవారె!
రాజ శేఖరకవిరాజరాజులార!

సీ. పరిపాకపరిమళప్రసవమంజరులతోఁ
దులకించె మీజాతివిలసనంబు
వరస్తభవార్థసావ్యసంపదలతోఁ
గళదేతె మీపదగౌరవంబు
మధురస్వభావస్వణిమయమృతులతో
నుతికెక్కి మీయలంకృతిసుఖంబు
సరసప్రసన్నబంధురచంద్రకళలతోఁ
గడలాత్తె మీరీతికాశలంబు
తైవదైవమగాథాప్రశాంతభావ
పావనోజ్వలదివ్యప్రబంధలీలఁ
బ్రకృతికంతానఁ బాడిన ప్రభువులార!
రాజ శేఖరకవిరాజరాజులార!

సీ. మెలుపారు నభినవోత్పలముల నొకకొన్ని
చెలువొందు వనమంజరులను గూర్చి

రుచిమిందు వికచాంబురుహముల నొకకొన్ని
 కమనీయమగు చంపకములఁ జేర్చి
 సోమిందు సురలతాసుములుల నొకకొన్ని
 కొమరొండు మధుమాధవములఁ దీర్చి
 సరసంపు మృదుసుకేసరముల నొకకొన్ని
 రమణీయమగు నాగరము లచర్చి
 సద్గుణకళావిలాసులై సరసవృత్త
 మాఁకల భారతీదేవి నేలి కొన్న
 కృతులు రసమంజరీసమన్వితములు మీరు
 రాజశేఖరకవిరాజరాజులార!

సీ. రసమయోత్తంగతరంగాభివంగవి
 డంబీకృతార్థశబ్దాంబరములు
 పృథులవృత్తాద్భుతగంభీరప్రచారగ
 ర్భీకృతభారాసరిద్వగములు
 తుండంతరంగప్రసన్నతాదర్శిని
 భీకృతభావతూపాకరములు
 అతివేలపాననోద్గతి సముత్కరకదం
 భీకృతాజస్తరశ్చీకరములు
 స్థిరవిభవశంకరీకృతశ్రీధరములు
 సమసాతశ్రీధరీకృతశంకరములు
 తావనీనప్రబంధరత్నాకరములు
 రాజశేఖరకవిరాజరాజులార!

సీ. రజతకుత్మీలగర్భంబులో వైకుంఠ
 దివ్యధామము తల్పు తెఱచువారు
 తిరుమల దేవమందిరములో జంగమ
 మృక్కార్జునసేవ మరచువారు
 భవ్యకుమారసంభవలీలలో విష్ణు
 చిత్తసారము ప్రపంచించువారు
 శ్రీకృష్ణ దేవవిశిష్ట లేజంబులో
 చోడేశ్వరునిమూర్తిఁ జూచువారు
 హరిహరసనాములు సమానులైనవారు
 కవిత కిద్దరి నద్దరిఁ గన్నవారు
 కాక, మీకీర్తిమూర్తులఁ గాంచగలరె
 రాజశేఖరకవిరాజరాజులార!

భారతవీరుడు

జి. జామువగారు

ఘనకురుజ్జేత్ర సంగ్రామ గగనమునకు
భానుమంతుడవై వైరి వర్గములను
కలచి గెలిచిన నండిమగండ వీరు;
కర్ణ, కారణమేమి దుఃఖపడ నింక?

గీ. సమరధర్మంబు విడి ధనంజయుడు సంపె;
సతనిచే జచ్చెరాధేయుడ నెడు పల్కు-
పుట్టెననుచింత గలదు కాబోలు నీకు
నట్లుగాదయ్య గెలుపు నీయదియె కర్ణ!

గీ. ధర్మము దలంచి నిను గన్నతల్లి ననుగు
సోదరుల రేణువులభాతి జూచినావు
జౌర నీస్వామిభక్తి నీయద్వితీయ
సుగుణసంపద వర్ణింప నగునె కర్ణ!

శా. వీరాగ్రేసర, నీవు పాండవబలాభిక్ మందరంబట్లు దో
స్సారం బార మథించి యంచితయశస్సారంబు లోకంబునక
బారంజల్లిన సద్ధనుర్ధరుడ వెవ్వం డీడురా నీకు గ
ర్ణా, రాజన్యుల కెల్ల నీచరితమన్న గర్ణపేయంబగుక.

మ. ఒకపాంచాలికి భర్త లేవురని మర్త్యుల్ గూడిమాటాడువా
డుకయే కర్ణకతోరమై మనలుచుండుక డెందమం దట్టివా
నికి నాకాటవ భర్తనామము ధరక నిర్మింప కంచుక మురా
రికి వాక్రుచ్చి యశంబు జాటవె ధరిత్రీమండలిక భానుజా!

మ. జనసంబందిన తత్క్షణంబ కఠినస్వాంతంబునక గంగ క
ప్సనగావించిన క్రూరురా లనక లోభస్వాంతమై కుంతి “నా
యన, కర్ణా, సుతభిక్షరా” యనంగ నాహా! మారుమటాడ
చ్చిన విఖ్యాతనదాన్యమాన్యుడవు యొచ్చెం బేది నీకీర్తికి.

గీ. సార్థనామము చెవిలోనఁ బడినయంత
భగ్గుమని మండిపోవు నాపాదమస్త
కంబు నీకట్టి మీ వైరకారణంబు
చాటుచున్నది కర్ణ, నీ స్వామిభక్తి.

చ. ఆరదము నేలఁ గ్రుంగినపు డైనను, భార్గవరాముశాపవా
క్సరణేశరంబు లూహ కెడసన్నపు డేనియు, శల్యుఁ డెన్ని ని
ష్ఠురములు పల్కుచున్న, రణసూరత దక్కక వైరివీరకం
ఘరపటుకర్తనోద్యమమునక జెలువారవె సూర్యసందనా!

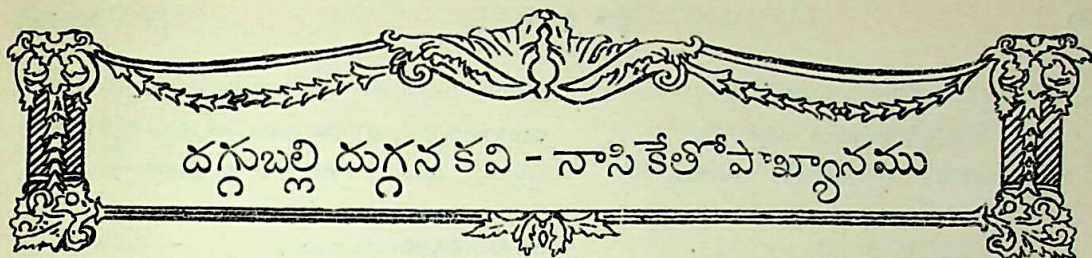
శా. కింక రుద్రుని బోలి తేరి నడుచుక్కింజేరి, దృష్ట్యద్ధను
ప్రకారంబొనరించుచుక రిపులకంత్రేణీఁజెండుడునీ
వంకక జూడఁ గిరిటియంతటిప్ర తాపస్సారమార్తాండుఁడే
జంకె నీ కెదురెక్కు వీరుఁ డొకడుక జన్మించెనే, భానుజా!

మ. చెవులఁ గుండలముల్ ప్రభావిభవరాజిం జిమ్ము నర్మంబుఁ బు
ట్టువుతోఁగల్గిన ముద్దుబిడ్డఁడవు, నీటుంగోటు దీపింప రె
డవమీనాంకుని వోలి విల్లుఁ గొని జన్మతోలులం జొచ్చి శా
త్రవనాశం బొనరించు నిన్నుఁగని, కర్ణా! కుంతి యెట్లోర్చెనో!

చ. మివులఁ బవిత్రవంతమయి మేదినిఁ గాలువకట్టి మర్మరా
రవము సెలంగ నీదురుధిరంబు ప్రవించుచు “యద్భుతాయథ
ర్మువు, భవ” మంచు నెంతవలపోసెనో! శత్రుకళేబరంబు లం
టవలసెనంచు నెంత వనటంబడినాడవో, కర్ణ! కూలుచో.

ఉ. “చండగభస్తిమండల మొసంగిన నాతోలుచూలుకాన్పు క
ర్ణం”డనుకుంతిమాటకుఁ దనూలత కంఠమునంద ధర్మసూ
నుం డెలుఁ గెత్తియేడిచి నినుం గొనియాడుచుఁ బల్కె నట్టిశూ
రుం డీకక బుట్టెఁబోడని నిరూపణసేయుచు సూర్యసందనా!

కం. కర్ణుని తల భారతమని
దుర్జయవాక్యముగఁ బల్కుదురు జను లోశౌ
ర్యార్థవ! నీ చరితము సం
పూర్ణముగ నెఱుంగలేకపోవుట కతనక!

దగ్గుబల్లి దుగ్గన కవి - నాసికేతోపాఖ్యానము

టేకుమళ్ల అచ్యుతరావు గారు, యమ్. ఏ, యల్. టి.

నారాయణకవియొక్క పంచతంత్రమును గృతినొందిన బసవ భూపాలుని యాస్థానమునందలి దైనమతియొక్క

వ్యాసకర్త

లేనిస్థితి నుండగా నొక ప్రతిమాత్ర మాంధ్రులనుహా దృష్టముచేత ప్రాన్యలిఖితగ్రంథాగారమున లభించినది. దానినిబట్టి కృష్ణాజిల్లాలోని ముత్యాల సంస్థానపువారిగ్రంథమును ముద్రించిరి. కావున నాంధ్రలోకమునకు వారొనర్చిన యుపకారము పేర్కొనదగినది. ఈ యుత్కృష్టగ్రంథముయొక్క విలువ యనిర్వచనీయము, అప్రతిమానము. ప్రాచీనాంధ్ర గ్రంథములలో దీనికి సాటి మఱియొకదానిని బేర్కొనుట కవకాశము లేదు. ఆంగ్లేయభాషలో 'పారడైజులాస్టు' (Paradise Lost), ఇటాలియన్ భాషలో "డివి నా కొమిడియా" (Divina Comedia) మున్నగు గ్రంథములు నిర్మూలమయినయెడల నాయాభాషల కెట్టియపాగనప్రము వాటిల్లునో యట్టినప్రమేయిగ్రంథ ముత్సన్నమైన యెడల మనభాషకును గలిగియుండునని యాంధ్రులందఱును నమ్మవలసినదే. ఈగ్రంథ మద్వితీయము; మహత్తరము; సర్వధా యుత్కృష్టము. పశ్చిమఖండవాఙ్మయముల పరిచయము నొంది వానియందలి యుద్గ్రంథముల జదివిన

మన యాంగ్లేయవిద్యాధికులగు యువతీయువకులు ఈ గ్రంథమును జదివిన నాంధ్రభాషలో గూడ కేవలము శృంగార రసభూయిష్టములేకాక సర్వోత్కృష్టగ్రంథములున్నవనియును, స్త్రీపురుషులు వానిని నిరాక్షేపముగ జనువనచ్చుననియును చెరిసికొన గలుగుదురు. ఈయద్భుతగ్రంథమును అద్భుతతర మగు రీతిని రచియించిన కవిశిఖామణి యగు దగ్గుబల్లిదుగ్గనకవినిగుఱించి యిందుక విచారింతము:

కవి వంశము

పదునొకండవశతాబ్దమున నన్నయ భట్టారకుని వలెను, పదుమూడవశతాబ్దమున తిక్కనసోమయాజి వలెను, పదునేడవశతాబ్దమున నాంధ్రవాఙ్మయ సింహాసనమెక్కి కవిలోకమునకు బెక్కురీతుల మార్గదర్శియై కవిసార్వభౌముడను చిరుగుగాంచిన శ్రీనాథమహాకవి "హరిమినేయుమఱి" యని తన్నుగురించి దుగ్గకవియే చెప్పుకొనెను.

"నీ. సంస్కృతప్రాకృతశౌరసేనీముఖ్య
భాషాపరిజ్ఞాన పాటవంబు
బన్నగపతి సార్వభౌమ భాషితమహా
భాష్యవిద్యాసమభ్యాస బలము
నక్షపాదకణాద పక్షిలోదీరిత
న్యాయకళా కాశలాతిశయము
శ్రుతిపురాణాగమస్మృతి సాంఖ్యసిద్ధాంత
కబళనవృత్తాంతి గౌరవంబు
పూర్వకవి ముఖ్యవిరచితాపూర్వకావ్య
భావరససుధాచరణ ప్రాథతయును
గండలింపంగఁ గాకికాఖండ నైవ
ధ ప్రముఖ వివిధప్రబంధము లొనర్చి.

సీ. కవిసార్వభౌమఁడై కర్ణాటవిభుఁడేతఁ
గనకరత్నాభిషేకములు గనిన
శ్రీనాథసుకవి గూఢమిసేయు మఱఁచివి
దుగ్గయకవిరాజు దగ్గఁబల్లి
.....

దుగ్గకవియింటిపేరు సగ్గబల్లివారు. దగ్గబల్లిఅను గ్రామము బహుశః గుడివాడతాలూకాలోనున్న * దగ్గ మిట్లయై యుండునేమోయని యూహించుచున్నాను. ప్రభాకరశాస్త్రిగారి గ్రామమే యైయుండునని తలంచినది. ఇంకను విచారణీయము. దగ్గమిట్లయే యైనయెడల శ్రీనాథుని తాతగారియారగు 'కలపటము' దుగ్గకవి గ్రామమున 'దగ్గమల్లి' ఈచెందు ననతిమారములోనుండి యిద్దరి కుటుంబములయొక్క పరస్పర బాంధవ్యములకు

జాలననుకూలముగా నుండియున్నవి. పైగా వారిలో సమకాలికులైన, అనంతమాత్యుడు, పిల్లలమట్టి పినవీరభద్రుడు, మున్నగువారు సామీప్యములో నుండుటచే, కవిత్వవిషయములలో వీరందరకును మిశ్రస్సంఘర్షణము గూడ గలిగియుండవచ్చును.

దుగ్గకవిత్వేంద్రి తిప్పన; తల్లియెట్టుము; అన్నలు పోతన్నయు, ఎట్టనయు; గోత్రము శాండిల్యగోత్రము. బహుశః ఇతడునియోగిబ్రాహ్మణుడు; శైవారాధనతత్పరుడు. సామాన్యముగ మతవిషయక గ్రంథములజనువుట, వేదశాస్త్రవిస్మయస్థానమును, యిట్టియాధాత్మికవిద్యయాయన కెక్కున. గ్రంథముబట్టియు, కృతిపతివాక్యముల బట్టియు చూచిన నిర్మలాంతఃకరణుడనియు, విశుద్ధ జీవితనియు దోచుచున్నది. కృతిపతియగు చెండలూరి గంగన్నమంత్రి, కవి నుద్దేశించి పలికిన వాక్యములు

† ఎ. శ్రీనాథుని జన్మస్థానము కృష్ణాజిల్లాలోనున్న సముద్రతీరమంపలి కాళీపట్టాము గావచ్చునని బ్ర. శ్రీ. వే. ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసినారు. అట్లయినచో శ్రీనాథుడు చెప్పిన "వారిధితటికాల్పట్టాము" యీ కాళీపట్టాము గావచ్చును. కాళీపట్టామునకేబ్బమును కాలపట్టాముగా స్త్రీవారములో 'ఈ' కారమును లోపము చేసి శ్రీనాథమహాకవి ఛందోనియముమొత్తకు ప్రయోగించునాయను విషయమును పండితలోకము నిర్ణయింపవలయును. అట్లు ప్రయోగింపబడనేరదని నాధృథమైననమృతము. కీ. శే. కో. వెం. లక్ష్మణరావుగారు వ్రాసినట్లు కృష్ణాజిల్లాలో కాళీపట్టామునకుసామీప్యముననున్న 'కలపటము' అను గ్రామము గావచ్చునని నేనుగూడ నభిప్రాయపడుచున్నాను. ఈగ్రామము సముద్రమునకు గొంతదూరములో నున్నది గాన యిప్పుడు 'వారిధితటి' గ్రామమని చెప్పుటకు వీలులేదు. పూర్వము సముద్రకాళికు దగ్గరగానుండేనేమో? కాళీపట్టాము ప్రాచీనపట్టణమని చెప్పుటకు పాటిదిబ్బలు వగయిరాచిహ్నము లేవియు నవోట గానరావు. కలపటములో పాటిదిబ్బలున్నవి. ప్రాచీనగ్రామమునుటకు నూచనలుగలవు. శాసనాద్యాధారములుగూడ నున్నవియట. ఈవిషయము లిట్లుండ పరిశోధకులు మఱియొకవిషయము గనుగొనవలయును. గుంటూరుజిల్లా, నెల్లూరుజిల్లాలయందలి సముద్రప్రాంతములందు 'కాలూరు', 'కాల్పూరు' అనుపేరుగల గ్రామ మేదైన గలదేమో విచారింపవలయును. 'కాలూరు'కాల్పట్టణము సులభము గానగును. అట్లే తక్కిన పేరులును.

(బి) శ్రీనాథునియింటిపేరునుగుఱించి విచారణ జరుగుచున్నది. 'పాకనాటింటివాడవు, బాంధవుడవు' అని బెండ్రువాడి అన్నయ్యమంత్రి చెప్పినట్లు శ్రీనాథుడు వ్రాసికొనెను. పాకనాటింటివాడవు అనువాక్యము పాకనాటిదేశస్థుడని యర్థమిచ్చునని బ్ర. శ్రీ. వే. ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసినారు. 'ఇంటివాడవు' అని చెప్పుటలో గృహనామము చెప్పబడెనని నేనూహించుచున్నాను. పాకనాటివారసు బ్రాహ్మణుల మున్నదియు, లేనిదియు, యింకను పరిశోధనీయము. బహుశః ఉండవచ్చునని నా యభిప్రాయము. గంజాంజిల్లా, పల్నాకిమిడి పట్టాములో పాకనాటివారసు స్థితిమంతులు, కులీనులు నగు చతుర్థకులజు లున్నారు. అట్లే బ్రాహ్మణులుగూడ నెచ్చోటనో యుండవచ్చును. ఇది విచారణీయము.

* గుంటూరుజిల్లా తెనాలితాలూకాలో గోవాడగ్రామమునకు సివారుగానున్న దగ్గమల్లి యొకటియున్నది దగ్గబల్లియనుగ్రామము యీదగ్గమల్లియైనను గావచ్చును. ఈవిషయమంతయు సమ్యగ్విచారణీయము..

“చ. శ్రుతులవిహారదేశములు

సుస్థిరవాక్యపదప్రమాణశా

స్త్రోతులయిక్క లాగమవు

రాణచయముల కేళిసదృశుల్

స్మృతులనివాసముల్ కవిస

మిహిత సత్కవితాగుణప్రసా

దితములు దగ్గబల్లికవి

తిప్పయ దుగ్గని గద్యపద్యముల్.

క. హితమతివి సకలవిద్యా

చతురుండవు చాటుపద్యజాలంబుల నా

కతులితకీర్తులఁ గలిగిం

చితి దుగ్గనకవివర్య! శివకారుణ్య!”

గంగయమంత్రి యాస్థానములో నుండుటచే నీ గ్రంథ మంకితము నేయకపూర్వమే యతనిమీఁద ననేక చాటుపద్యములు చెప్పి దుగ్గకవి మెప్పువడసియుండెను. గంగయమంత్రి పినతండ్రికొడు కగు దేవయమంత్రికంకి తముగా కాంచీపురనాథుడగు నేకామ్రనాథుని దివ్య కథను ప్రబంధరూపముగా విస్తరించి రచించెను. వీని నన్నిటిని దిలకించినచో ఈకవివర్యుడు గంగయమంత్రి వంశజుల కాశ్రితు డనియు, వారి వలన ధనధాన్యాది సత్కారములను బొందుచు గౌరవజీవనముచేయుచుండె ననియు నూహింపవచ్చును.

కృతివత్సవంశము

గంగయమంత్రి యింటిపేరు* చెందలూరివారు. వీరు ఆర్యుల నియోగులు. కాశ్యపవంశీయులు. చాల కాలమునుంచి తాకికవ్యవహారములో నారి కేరినవారు. కవి వీరికి నాశ్రితుడగుటచే దన ముఖ్యగ్రంథములను రెంటిని ఈకుటుంబమువారికి నంకితము చేయుటయు, అనేక చాటుపద్యముల గంగయమంత్రిమీదజెప్పి యత నిని బహువిశ్రుతకీర్తిపంతునిగ జేయుటయు దట్టస్థించెను. ఈగంగయమంత్రి మాధవవర్మ వంశజుడైన బసవరాజు నొద్ద నమాత్యపదవియం దుండెను.

* ‘చెందలూరు’ అను గ్రామము గుంటూరుజిల్లా ఒంగోలుతాలూకాలో నున్నది.

గీ నందిసింగయ ఘంటమల్లయలను జంటకవులు తమప్రబోధచంద్రోయహను ప్రబంధము నీయమాత్య కేళిరు నకే కృతియిచ్చిరి.

“నీ. చతురంగబలముల జయవాడ దుర్గాంబ

పరమునఁ బడసి దుర్వారలీల

జగతీస్థలంబెల్ల సాధించి జయశాస

నములు దిగ్గంతిదంతముల సలిపి

పేదబాలునకుఁగాఁ బ్రియసుతమోహంబు

పట్టక బెజవాడ పాడినీలిపి

కలయంగఁ బురమున గాంచనన్నంబుఁ

గురియించి దేవతాకోటి సాగడ

వసుధనెగడిన మాధవశర్మచంశ

వర్ధనుండగు తమ్ముఁడూరునిబసవ

పార్థివున కార్యుడై కృపాపాత్రుడగుచు

ఘనత మెరసె ననంతయంగంగవిభుఁడు.”

గంగనమంత్రి వంశస్థులు శివభక్తులు. అతని యొక్క శైవారాధన తత్పరత యిట్లు వర్ణింపబడినది:

“మ. శివచింతామయ మంతిరంగము, శివ

శ్రీపాదపద్మాద్ధునా

ప్రవణంబుల్ కరపంకజంబులు, శివా

పాదిప్రసిద్ధాగమ

శ్రవణోద్ధృతము కర్ణయుగ్మము, శివ

ప్రాసాద పంచాక్షరీ

వ్యవహారజ్ఞ రసజ్ఞ యిమ్ముహి ననం

తామాత్యు గంగయ్యకుఁ.”

ఈమహనీయుడు సంగీత మభ్యసించి సరససాహిత్యకళాసంగతిమతియై యుండెను. కావుననే కవిత్వ మం దభినివేశము గలుగుటయు, చాటుపద్యముల జెప్పిం చుకొనుటయు, గొప్పప్రబంధముల నంకితి మొందుటయు, ఇట్టిసారస్వతాభిలాష చూపించి యాచంద్రార్కస్థా యయగు కీర్తిని గడించెను. గీ.

కవికృతులు

కాంచీపురమాహాత్మ్యము

దుగ్గకవి ప్రథమమున కాంచీపురమాహాత్మ్యమును ప్రబంధమును వ్రాసి చెందలూరిదేవయమంత్రికి కృతి

యిచ్చినట్లు పైన నుడివిరిని. అగ్రంథ మిప్పటికిని నుపల
బ్ధము గాలేదు. కావున నందలికథావిషయముగాని, కవి
త్వవిషయముగాని మనకు దెలియదు. కృతికర్తయు,
కృతిభర్తయు సమానమున శైవమతావలంబకు లగుటచే
శివకంచియం దధిదేవతయగు ఏకామ్రనాథుని దివ్యకథను
విస్తరించి రచించియుండునని యూహింపదగినది.

† ఈ కాంచీమాహాత్మ్యకథ స్కాందపురా
ణమందలి సనత్కుమారసంహితాంతర్గతమైన కాలికా
ఖండమున తీర్థస్థలప్రశంసలలో జెప్పబడినది. కాంచీపు
రము, లేక, సత్యవ్రతక్షేత్రమం దున్న క్షేత్రపాలకు
లందఱీకథలున్నా, అనగా కచ్చపేశ్వరుడు, సిద్ధేశ్వ
రుడు, త్రివశేశ్వరుడు, చలీక మాహేశ్వరుడు, మన్నగు
నుపదేవతలకథలున్నా—ఆదివ్యక్షేత్రమునకు ప్రధానము
గానున్న యేకామ్రనాథుని చరిత్రమున్న—ఇత్యాది
మాహాత్మ్యము లెన్నియో అభివర్ణింపబడియుండవచ్చును.

చతుర్వేదముల యేకమయమూర్తి కాంచనగర
మందలి కంపానదీరమున నొకమామిడిచెట్టు(ఏకామ్రము)
రూపమున జనించెను. ఆచెట్టుమొదట నర్ధేందుమాళి
యంబికాసహితుడై స్థిరనివాస మేర్పఱచుకొనెను.
కావున నప్పరమేశ్వరునకు నేకామ్రనాథసంజ్ఞయు,
అంబికకు కామాక్షిసంజ్ఞయు గలిగెను. ౧

2. నాసికేతోపాఖ్యానము

దుగ్ధకవి రచించిన రెండవగ్రంథము నాసికేతో
పాఖ్యానము. ఈగ్రంథముయొక్క పేరునుగూర్చి తొలు
దొల్ల భిన్నాభిప్రాయము లున్నవి. కొంతమంది నాచి
కేతూపాఖ్యానమనియు, కొందఱు నాచికేతోపాఖ్యా
నమనియు, మరికొందఱు నాసికేతోపాఖ్యానమనియు,
నిట్లు వివిధనామము లిచ్చియున్నారు. ఈనామనిర్ణ
యములగూర్చి తారానాథతర్కనాచస్పతిగారు తమ
వాచస్పత్యమం దిట్లుచెప్పియున్నారు.

“నాచికేత—పుం. నచికేతశబ్దార్థే, (౧) అనలే
(౨) ఋషిభేదే, (౩) తదుపాఖ్యానేచ; త్రికాండే నాచి

† కాంచీమాహాత్మ్యమున నైదాశ్వాసములప్రబంధము నిటీసల కొప్పరాజుసుబ్బరాయకవి రచించి ముక్త్యాల
పురాధీశ్వరుడగు వాసిరెడ్డి ముక్తేశ్వరప్రసాదనాయనికి గృతి నిచ్చెను.

౧ కాంచీపురమున విష్ణుకంచియను నొకభాగమున్నది. అందు హస్తీగిరివీధి వరదరాజస్వామి వారి
యాలయ మున్నది. ఇదివైష్ణవ క్షేత్రము.

కేతురితిపాఠః ఓషికరప్రమాదకృతః; నాచికేత ఇత్యేవ
పాఠః శ్రుత్యాదిసంవాదీ. నాచికేతోపాఖ్యానంచ—
భారతే: ఆను 21 అధ్యాయ. ఆదౌ దృశ్యమ్”

నాచస్పత్యమ్.

నాచస్పత్యకారుడు నాచికేతశబ్దముగాని, నాచి
కేతుశబ్దముకల్పనియు లేఖకప్రమాదజనితమనియు జెప్పి
యున్నాడు. ఈపేరు కళోపనిషత్తునందును, భారత
మందును గాన్పించుచున్నది. కళోపనిషత్తునందును,
భారతమందును ‘నాచికేతః’ యనియే యున్నది. మన
ప్రస్తుతగ్రంథమందు నాసికేతయని యున్నది.

(నాసికేత + ఉపాఖ్యానము = నాసికేతోపాఖ్యానము.)
ఇందు చకారమున్నస్థలములో సకారమున్నది. మిక్కిలి
మృగికాట్టునకవి రచించిననాచికేతూపాఖ్యానము తెలు
గుప్రబంధమున, ‘నాచికేతుః’ అనిపేరియ్యబడినది.

ప్రాశస్యోక్తేయన్ అనుజర్మన్ పండితుడు ‘నాసి
కేతరి చరితే’ యని వ్రాసినారు. అందుమాడ నాసికేత
యనియేయున్నది. పునహలోనున్న భండారకరు లిఖిత
పుస్తకభాండాగారమున రెండు సంస్కృతలిఖితగ్రంథ
ములలో ‘నాసికేతః’ అను శబ్దమేయున్నది.

కాబట్టి వీనిన్నుటిని పరిశీలించిమాడగా మనప్ర
స్తుతగ్రంథమందున్నట్లులే ‘నాసికేతః’ శబ్దమే సమంజస
మని నాకు దోచుచున్నది. ఏలయన కథానాయకుడగు
నాసికేతుడు నాసిక (ముక్కు) ద్వారా తల్లిగర్భములో
ప్రవేశించెను; కావున నాసికద్వారా పుట్టినవాడు అను
నర్థమిచ్చెడు ‘నాసికేతః’ శబ్దమే సరియైనదని నిర్ణయింప
వచ్చును [నాసిక + ఇతః = ముక్కు(ద్వారా) + ప్రవే
శించిన (వాడు.)]

కథావిషయము

దుగ్ధకవి గ్రంథమందలికథ యిట్లున్నది—బ్రహ్మ
మానసపుత్రుడగు నుద్దాలపడనుమూర్తి నిత్యబ్రహ్మచర్య
వ్రతమునుబూని నిష్కాముడై యుగ్రతపమును జేయు

చుండెను. ఇట్లుండ పిప్పిలారుడునుమహర్షి యతనియొద్దకు వచ్చి గార్హస్థ్యమును స్వీకరింపుమని యనేకవిధముల జెప్పెను. కాని యాతడు విసలేదు. తండ్రియగు చతురాననుడు పుత్రునికడ కేతెంచి 'యోపుత్రకా! నీవు గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపుమని యెన్నియో విధముల నుపదేశించెను. కాని యాతని ప్రయత్నమునిష్ఫలమయ్యె. అంత పరమేష్ఠి యాగ్రహచిత్తుడై 'నీకుబుట్టిన కొడుకు తనతల్లిని నీకు వివాహమునేయు' నని యాశ్చర్యకర మగు మాట చెప్పి తటాలున నంతర్హతు డయ్యెను. ఉద్దాలకుండును దండ్రిమాటల వమ్ముచేసెడు తలంపున ద్విగుణీకృతమైన పూనికతో ఘోరతరమైన తప మాచరించుచుండెను. ఇట్లుండ నొక్కనా డాజితేంద్రియుడు తన కృష్ణాజినముపై సుఖముగ నిద్రించుచుండ కలఁగ నొక యతిలోకసుందరి యగు కన్యక యుపగూహనమునేయ స్థలితరేతస్కు డయ్యెను. అంత మేల్కాంచి దిగులాంచి యాధాతువును కుశేశయపుటనున నింది నశినీతంతువుల జాట్టి జాహ్నువిలో విడిచెను.

భగవత్స్మేరితముగ నాసమయమునందే రఘుమహారాజు తనయయగు చంద్రవతి చెక్కితైలతో జలకమాడుటకు జాహ్నువికేగి మజ్జన మాచరించుచు వీచీ డోలి కల నూచు వచ్చుచున్న యావద్భుముకుళము నంది కొని బాల్యచాపల్యముచే నాఘ్రాణించి నదియందు విడిచెను. తరువాత చెక్కితైలతో నామె యంతఃపురమునకు బోయెను. కతిపయదివసములు గడచినపిదప నామె యందు గర్భచిహ్నములు పొడసూపెను. ఆ కన్యకా లభాను యానై పరీత్యమునకు వెఱగొంది తోడిచేడియలతో జెప్ప వారు భీతచేతస్కులై రఘుమహారాజునికి నివేదించిరి. అంత నాపృథ్వీకుడు క్రోధోద్వీగ్నమనస్కుడై తనతనయ నరణ్యమున విడుపుడని యజ్ఞాపించెను. చంద్రవతి నట్టడవిపాలై దైవవశమున తృణబిందు డను తాపసోత్తముని కంటబడ నమృతహంభావు డామె నూరార్చి తనపర్ణకుటీరమునకుం గొంపోయెను. అచ్చట నాకన్యక కొంతకాలమునకు దివ్య తేజోమూర్తియగు పుత్రుని గనియెను. ముని తనదివ్యదృష్టిచే నామెయుదంతము సాంతముగ గనిపెట్టి తత్తనయునకు నాసికేతు డను పేరి డెను. ఆబాలుడు కుక్లపక్షచంద్రునికై వడి దిన

దినప్రవర్ధమానుండగుచుండ నొకనాడు చంద్రవతి తండ్రిలేని తనయుడు స్తవ్యమగు గోపించి "ఓరీ, నిర్భాగ్యుడా నీవు పుట్టి నాకన్నవారికి నన్ను వేరు నేసితివి. నీవురూడ నట్లే యగుదువుగాక" యని పుత్రుని నొకపేటికయందు బదిలెముగ బెట్టి సూర్య చంద్రులకును, బంచభూతములకును, సమస్తదేవతాగణములకును శ్రేణ్యాగిచ్చి నేను నిక్కమగు పతివ్రత నగుదు నేని యాయర్థకుడు తనతండ్రిపాలికి బోగలవాడని దీవించి సుందాకినియందు విడిచెను. ఆపేటిక మలయూరుత సంచలితోర్మిహస్తములసహాయమున మందమందముగ బోవుచు నుద్దాలకుడు సానము నేయుచుండ నతనిమ్రాల నిలిచెను. ఆమునిపుంగవు డాపేటిక నుజూచి యాశ్చర్యము నొంది పట్టికొని చూడ నందొక బాలకుడు గాన్పించెను. ఆబానిలుయం దాత్మతేజః స్ఫూర్తి వీక్షించి, విస్మయమునొంది తనయాశ్రమమునకు దీసికొనిపోయి తనతనయునివలె బెంచుచుండెను. కొంత కాలమునకు చంద్రవతి కొడుకైనను లేని యేకాకినీబీభీతమునకురోయుచు నాయరణ్యమున వానికై వెదకికొనుచు నొకానొక స్థలమున బుత్రుని గాంచి యాలింగనమొనర్చి "నాయనా! యిక్కడ నెవ్వరియొద్దనున్నా"వని యడుగ నాపిన్నపాపడు తనయుచంతము సనిస్తరముగా జెప్పెను. అంత నామె యా ఋష్యాశ్రమమునకు జేరి తపోధనుని కొఱకు నిరీక్షించియుండ నాతాపసర్యు డప్పుడే వచ్చి నాసికేతునితల్లినిజూచి "అమ్మా! నీవవ్వతెవు. ఈశిశువునుజాహ్నువియందు విడుచుటకు గారణమెయ్యది"యని ప్రశ్నింప నామె తనకథ నామూలాగ్రముగవిన్నవించెను. అంత నామునిశ్రేష్ఠు డచ్చెరువొంది పరమేష్ఠిచేష్టలకు మెచ్చికొని రఘుమహారాజుకడకు బోయి యావద్భుత్తాంతమునుజెప్పి, చంద్రవతిని తనకు బెండ్లినేయుమని కోరగా, నామహీష్ణుభుకు కృతాంజలియై పావనియగు తనతనయను విధాతృసమక్షమున మహావైభవముతో వివాహమొనర్చెను.

దంపతురెరువురును బుత్రసహితముగా నాశ్రమమునకు బోయిరి. అచ్చట సుఖముగ నివసించుచు నుద్దాలకుడు నిత్యము నగ్నిహోత్రాదికర్మముల గాలముగడుపుచుండెను. నాసికేతుడు బాలకుడయ్యు జ్ఞానమార్గమున

బృష్టినిల్చి నిత్యము జ్ఞానయోగసమాధియందు నిరూఢుడగుచు తండ్రికి సమిత్తు శ్రేష్ఠముల దెచ్చుచు యజ్ఞస పర్యలు చేయుచుండెను. ఒకనాడు యోగసమాధిని వృద్ధ తండ్రికొఱకు సమిత్తుశ్రమలం దేమఱచియుండ నగ్నిహోత్రకాలాత్యయమునకు గోపించి తండ్రి కొడు కును బిల్చి “పుత్రకా సమిధం దెచ్చినావుకావు. సోమకాల మతీతమైనది.” యనిపలికెను. నాసికేతుడు సవినయముగ దండ్రితో “నాయనా, యజ్ఞాదికర్మల కంటె జ్ఞానసిద్ధి యెంతయో మేలైన”దని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అంత నుభయులకు ఘోరమైన వివాదము సంభవించిరి. తండ్రి గెలువలేక “శేషం కోపేన పూర యేత్” అనున్యాయము ప్రకారము నహంకరించి కుమారుని యమనగరము జూడబొమ్మని శపించెను. నాసికేతుడు తత్క్షణమే చాపకట్టగ పడి ప్రాణముల విడిచెను. ఉద్ధాలకు డుపశమించి తననిష్ఠురకర్మమునకు లబ్ధించి శోకింపసాగెను. నాసికేతుడు యమాలయమునకు బోయి యచ్చట యమునానతి గైకొని నరకప్రదేశముం తయు గలయజూచి శమముని దీవనలాంది, వీడ్కోలు వడసి మగిడి తనతల్లిదండ్రులకడకు వచ్చెను. తరువాత తన ప్రయాణవృత్తాంతమును, కృతాంతనిపురదర్శనవి శేషములను విన గుతూహలైన తండ్రికిని, యితరమునిబృందమునకును సావధానముగ జెప్పెను.

నాసికేతునికథ కళోపనిషత్తునందును, భారతము నందును గాన్పించుచున్నది. అయినను దుగ్గకవి గ్రంథ మందలికథకును భారతోపనిషత్తులయందలి కథలకును జాల వ్యత్యాసము గాన్పించుచున్నది.

కళోపనిషత్తునందలి కథ:

నాజశ్రవసుడను మునికి నాచికేతుడను కుమారుడుండెను. ఆసిల్లవాని తల్లి పేరుగాని, యతనిజననప్రకారముగాని జెప్పబడియుండలేదు. నాజశ్రవసుడు విశ్వజితమనెడు యజ్ఞమును జేయుటకు సమకట్టి తన సర్వస్వమును బ్రాహ్మణులకు ధారవోసి యిచ్చివేయుచుండగా కుమారుడు బాల్యచాపలమున దండ్రితో “నాయనా! నన్నెవరి కిచ్చెద”వని రెండుమాడుసార్లు రల్లడిగెను. నాజశ్రవసుడు విసిగి కొనుచు “నిన్ను యముని కిచ్చెద”నని

కుమారుని నోవ్వబలికెను. మునిమాట యమోఘముగాన బాలుడు తత్క్షణమే మృతినొంది కట్టెనలె క్రిందవాలెను. తండ్రి మేఱలేనిశోకమునమునిగెను. నాచికేతుడు యమపురికేగి యము డింటలెకపోవుటచే నతిథి సత్కారములు జరుగక మాడుకోజాలు శుష్కపవాసము చేసెను. అనంతరము యముడు వచ్చి నాచికేతుని సగౌరవముగ సత్కరించి త్రిరాత్రోపవాసమునకు విచారించి మాడువరముల గోరుకుని యానతిచ్చెను. నాచికేతుడు సంతోషించి యామాడువరముల నీక్రింది విధముగ గోరెను.

- (1) తండ్రి తనయెడల నెన్నడును గోపము బూనకుండుటయు;
- (2) యముడు తన కనూన మగు నొకయజ్ఞవిధానము నేర్పుటయు;
- (3) మనుష్యుడు మరణించినతర్వాత గొందరు శివుడుండుననియు, గొందరు లేదనియు జెప్పదురు కనుక సత్యమేదియో తెల్పుటయు అను మాడువరముల గోరెను. యముడు వరముల నిచ్చి జ్ఞానోపదేశముచేసి యాతనిని భూలోకమునకు బంపెను.

భారతమునందలి కథ:

భారతమున నీకథ వేరొకవిధముగ గాన్పించుచున్నది. ఔద్దాలకుడను మహర్షికి నాచికేతుడను కుమారుడుండెను. ఒకనాడు తండ్రి సమిత్తుశ్రమల దెచ్చి గంగయొడ్డునబెట్టి నుఱచి యింటికివచ్చెను. అగ్నిహోత్ర సమయ మాసన్నమగుటచే గొడుకునుం బిలిచి శీఘ్రముగ నాకు శ్రేష్ఠముల దెచ్చుని పంపెను. నాచికేతుడు వెల్లి చూడగా సమిధలు, పుష్పములు మున్నగునన్నియు ప్రవాహమున గొట్టుకొనిపోయియుండుటచే దిరిగి వచ్చి లేవని తండ్రితో జెప్పెను. క్షుత్తిపాసాకులితుడగు ముని కోపతీవ్రమున గొడుకును, యముని జూడబొమ్మని శపించెను. బాలుడు తత్క్షణమే కుశతక్షతమైన వృక్షమువలె భూమి కొఱిగి విగతజీవుడయ్యెను. ఆ కశీబరమున తన యెడిలో నిడుకొని మునిపుంగవు డేచ్చుచు నశ్రుధారలచే దడిపెను. కొంతసేపటికి నా కశీబరము దిగ్ధనలేచి కూర్చొన తండ్రి పుత్రు నూరడించి యేమిజరిగెనని యడుగ నాచికేతుడు తాను యమపురికి బోతిననియు, యమునిసత్కారములబడసిపురమంతయుగలయ

జూచిననియు, కాలుడు తనకు గోదానభలము సంపూర్ణముగ దెలియజెప్పిననియు నిత్యాదివిషయముల నివేదించెను.

కావున నీరెండుగ్రంథములందలి కథలును దుగ్గకవి కథకు సరిపోలేదు.

*మిక్కిలిమల్లికార్జునుడనుకవి రచించిన నాచికే తూపాఖ్యానమందలి కథ దుగ్గకవిగ్రంథమందలి కథకు బహుస్వల్పభేదములు ఏవైనచాలవఱకు సరిపోవునున్నది. కాని దుగ్గకవిగ్రంథమును మల్లికార్జునుడు వ్రాసినట్లు కానిపించదు. పీరిద్ద ఊదోయొక మూలగ్రంథమునుండి యీకథను సంపాదించియుండురు. దుగ్గనగ్రంథమందు నాసికేతుడనియు, మల్లికార్జునునిగ్రంథమందు నాచికే తుడనియు నున్నట్టిదంతకే వ్రాసినది. ఇంతియేకాక దుగ్గకవిగ్రంథమున చంద్రవతియనియు మల్లికార్జునుని గ్రంథమందు చంద్రవతియనియు పేరు గాన్పించుచున్నది. నాసికేతునికి చెల్లెలు గలిగినట్లుగాని, అతడు యోగసమాధియందుండి సమిత్కుశేసముల దెచ్చుటకు బ్రెండినియోగమును వినకుండుటగాని— మల్లికార్జునుడు వ్రాసియుండలేదు. ఇట్లు కొన్ని స్వల్పభేదము లుభయ గ్రంథముల గాన్పించుచున్నవి.

ఈగ్రంథములు రెండు నేదో సంస్కృతమాతృక నాధారముచేసికొని రచియింపబడినవి. ఆమాతృక యేది?

దీనినిగురించి కడుదీర్ఘవిచారణ చేసి యనేకస్థలములకు వ్రాసి విఫలమనోరథుడనై తుట్టుతుడను మ. రా. రా. శ్రీ, మానవల్లి రామకృష్ణకవిగారిపాపాపాయమున పునహోలునున్న భండారుకారుపుస్తక భాండారమునుండి రెండువ్రాతప్రతులను దెప్పించి వానిలోనున్న కథ మన దుగ్గకవియొక్కయు మల్లికార్జునునియొక్కయు గ్రంథములందలి కథలకు సరిపోవుట చూచితిని; కనుక నీ

* మల్లికార్జునకవి గోదావరిజిల్లా, రామచంద్రపురముతాలూకా పెద్దాపురగ్రామస్థుడు. ఈయన తననాసికేతూపాఖ్యానమును పీఠికాపురసంస్థానములో గొంతకాలము దివానుపనిచేసిన వాడైపు చలమయ్యపంతులుగారి శ్రేష్ఠకుమారుడగు వెంకటరావుగారికి నంకితముచేసెను. ఈ కవి 19-వ శతాబ్దాంతమువరకును జీవించినట్లు దెలియవచ్చుచున్నది. ఈయన వేగినాటిపైదికవ్రాహ్మణుడు.

గీ ఈ మాతృకకథ యేపురాణమునుండి యెత్తివ్రాయబడినదో నా కిప్పటికిని ద్యోతకము గాలేదు తజ్జ్ఞులు నాకు దెలియవలచినచో కృతజ్ఞుడనై యావిషయము నిందు బొందుపరచెదను.

యుభయకవులు తమగ్రంథములకథలను దీనినుండియే స్వీకరించిరని స్పష్టపడినది. గీ

మూల కథ

బ్రహ్మమానసపుత్రుడగు నుద్దాలకుడను ఋషి తపమునేయుచుండెను. ఆయన యొద్దకు సిప్పలారు డను ఋషి యొకనాడు వెళ్లి యాతని వివాహముచేసికొనుమని యుపదేశించెను. ఉద్దాలకు డందుల కంగీకరింపక తండ్రియగు బ్రహ్మకుడకు సలహానడుగుటకు వెళ్లెను. చతురాననుడు సహితము వివాహము చేసికొమ్మనియే హితము చెప్పెను “నీకుబుట్టినకొడుకు తనతల్లిని నీకు వివాహము చేయు”నని నుడివెను. ఉద్దాలకుడు సంశయించి పరిగ్రహణోత్సుకుడై అనుమత కన్యకాశ్రేష్ఠియై తలపోయుచు కొండాకలేయి నిడద్రో దన్నొక కన్యక యాలింగనము చేసినట్లు కలగని పలితరేతస్కుడయ్యెను. ఆవరమ ధాతువును పద్మపుటనుండుబెట్టి దర్శింపజుట్టి జాహ్నువిలో విడచెను.

ఆసమయమునందు రఘుమహారాజుకుమార్తెయగు చంద్రావతి యనుకన్య (చంద్రప్రభయను నామాంతరము గూడ గలదు.) చెలికత్తెలతో వివేదించుచు మదనావళల నొందుచు జలక్రీడాధ్యము పరివారముతోను తూర్వ వాద్యములతోను భాగీరథికివెళ్లి స్నానము నేయుచుండ నదియందు గొట్టుకొనినవచ్చుచున్న తామరపూ వత్సెద్దుతముగ తనయొద్దనిలిచియుండ జూచి దాని నందికొనుండని చెలికత్తెలతో జెప్పెను. వారట్లు దానిని తీసి యిచ్చిరి. ఆమె దర్శింప సడలించి పువ్వును వాసన చూసెను. కాలక్రమమున నాపెగర్చుచు దాల్చెను. గర్భదోహదచిహ్నములు తల్లియగు మనస్విని చూచి దిగులాండెను. ఈమనస్విని పూర్వజన్మమున దేవతా కన్యకయైయుండి శాపకారణమున మర్త్యలోకమున నిట్లు జనించిరి. మనస్వినిదేవి తనభర్తయగు రఘుమహారాజు

నకు గమార్తయొక్క గర్భధార విషయమును నివేదించెను. రాజు కోకించియు, గోపించియు నామెను కానలకు బంపించెను. ఆమెయార్తనాద మొకఋషికిని యామెను జూచి తిలోత్తమయో, లేక మన్మథుడులేని రతియో యని సంబోధించి యామె సర్వాంగసౌందర్యము వర్ణించి—అనగా కుచములు, నితంబము నాభి ఇత్యదులను వర్ణించి—ఆమెయందంతమును చెరిసికొని తన యాశ్రమమునకు గొంపోయెను. అచ్చట నామె కొకమగశిశువు ముక్కుద్వారా జన్మించెను. కావున నాశిశువునకు నాసికేతు డనుపే రిడెను.

“నాసికాంతస్సముద్భూతః సర్వలక్షణసంయుతః;

నాసికేతు రితిఖ్యాతః మునిభిః కృతఃపంగళః.”

ఆయాశ్రమమున నాసికేతుడు పెరుగుచుండెను. ఒక నాడు బాలుడు స్తవ్యముకొఱకు నేడ్వ తల్లి కుపితయై “ఓరీపాపుడా, నీమూలమున నాతడండ్రుల కెడమైతిని; నీవును అట్లే యగుదువుగాక!” అని యాపాపని ధర్మగడ్డిలో జుట్టి గంగలో విడిచెను ఆగడ్డి మట్ట ప్రవాహమున గొట్టుకొనుచు నదిలో స్నానముచేయుచున్న ఉద్దాలకుని సమీపించెను. అందున్న బాలుని రోదనము విని యుద్దాలకు డాడుట్టివిప్పి చూడగా బాలుడొకడ గాన్పించెను. తరువాత తన తపోమహిమచే నాబాలుడు తనకుమారుడే యని కనుగొని తనయాశ్రమమున బెంచుచుండెను.

అక్కడ చంద్రావతి కుమారుని గోల్పోయి చింతించి యతనికై వెదకుచు నరణ్యములలో దిరుగులాడుచు నొకమున్మాశ్రమమందు వానిజూచెను. అంత నాసికేతుడు త న్నేవరు పెంచుచున్నదియు తల్లితో జెప్పెను. అప్పు డామె ఉద్దాలకునియాశ్రమము వాకిలి నడికి రంగవల్లులు పెట్టి నదీస్నానము చేయబోయెను. ఆసిమ్మట ఉద్దాలకుడు నదినుండి స్నానముచేసి వచ్చి శృంగారింపబడిన గూశ్రమమును జూచి సంతసించి యెవ రిట్లు కై నేసినని బాలుని నడుగ దనతల్లియే యట్లునేసెనని పిల్లవాడు మారుపేరెను. వెంటనే ఉద్దాలకు డామెను బిలిచికొని రమ్మని పిల్లవానిని బంపెను.

నాడు పోయి చెప్పగా నామె “నేను రాజకుమార్తెను; యౌవనవతిని; సుందరిని; ఎట్లు పరపురుషునియొద్దకుబోగల”నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చి పంపివేసెను. ఉద్దాలకు డావచనమువిని ఆమెయెవరో, ఎట్లు పిల్లవానిని గణనూ తెలిసి కొనిరమ్మని నాసికేతుని ముఱలబంపెను. ఆమె తనచరిత్రము నాసికేతునితో జెప్ప నాతడు తండ్రికి సర్వము నివేదించెను. అంత నుద్దాలకుడు రఘుమహారాజునొద్దకు వెళ్లి చంద్రావతి యందంతమును తనచరిత్రమునుజెప్పి ఆపుత్రకును తనకుబెండ్లిచేయుమని కోరెను. రఘుమహారాజుండుల కియ్యకొని మాతని మనుమని రావించి మహర్షికి గూతు నిచ్చి వివాహము నేసెను.

నాసికేతుడును తల్లిదండ్రులును, తమ యాశ్రమమునకు వలసినచ్చిరి. ఒకనా డుద్దాలకుడు కొడుకును సమీపముననున్న సరోవరమునకు బంపెను. (అందుకొఱకో యిది గ్రంథమందులేదు). ఆసరోవరమునొద్ద నాసికేతుడు శివు నారాధించుచు యోగసమాధి యందు లీనుడై యొకటిన్నరసంవత్సర ముండెను. తరువాత పుష్పములు, సమిళులు పట్టికొని యింటికిరాగా తండ్రి “యింత కాల మెచ్చటనుంటివి. నాయజ్ఞవిధులు నీయాలస్యకారణమున జెడిపోయిన”వని కోపించెను. అందుకు నాసికేతుడు “సంసారబంధకమైన కర్మకంటె యోగ మెంతో యెక్కు”డని చెప్పెను. ఆతైన ఇద్దరకును తీవ్రమైన వివాదము జరిగెను. నాసికేతుడు చెవదీయలేదు. తండ్రి కోపించి కొడుకును యమాలయమునకు బొమ్మని శపించెను. వెంటనే నాసికేతుడు క్రిందబడెను. తండ్రియెడ్వసాగెను. నాసికేతునిస త్వము తండ్రియెడుపును వినియూతని నూరార్చి తన వాక్సత్యమును నిల్పకొనుననియు, సత్యముమీదనే సమస్తలోకములు నిలిచి యున్నవనియు, తాను యముని దర్శించి శీఘ్రమే తిరిగివచ్చెదననియు జెప్పిపోయెను.

నాసికేతుడు యమనిజూచి తావచ్చినకారణము జెప్పి కృతాంతుని యజ్ఞవదన పుణ్య పాపలోకముల బూర్తిగ విలోకించి యమునిచే జ్ఞానోపదేశము బొంది మరణమున కతీతుడగునట్లు వరముచేకొని తండ్రి కడకు

* ఈమునిపే రిచ్చటలేదు. ఈయన తపోమహిమచే నామెగర్భకారణమును గనుగొనలేదు.

యస్. శ్రీనివాసయ్యంగారు
 ౪౧ వ జాతీయమహాసభా స్వర్ణకుమారావతి

వచ్చెను. ఉద్దాలకు డాక్టర్‌పడి "వత్సా యేమిచేసితి"ని ప్రశ్నింప యనుచు పురీవర్ణనము తండ్రికిని అచ్చటి మని బృందమునకును జెప్పెను.

ఈమాలకభను, దుగ్గన మల్లికార్జునుల గ్రంథము లంపలి కథలను సరిజూచి సామ్యభేదములను నిర్ణయించినయెడల దుగ్గనకవి కంటె మల్లికార్జునకవితో మూల కథ యథోక్తముగా వాడికొనెనని తోచుచున్నది. ఇంతి యొకాక మల్లికార్జున కవీమూలములోనున్న అనాచిత్యా క్షిలాది లోపముల నిట్లే యుంచి, యుక్తమున భాగముల గూడ గొంతవఱకు జెడగొట్టి కథాక్రమమును రసహీన ముగజేసెను. దుగ్గనకవి యట్లుచేయక మూలకథలోనున్న అనాచిత్యములను విడనాడి కథాంశములకెల్ల గొంతవఱకు స్వతంత్రకల్పనలతో మెరుగుపెట్టి కథాప్రజాళికను సగవ్య విధముల నిర్వహింపఁజేయుననుకూలముగను, అనూనపుణ్యశీలప్రతిష్ఠాపకముగను, కాశ్యోతజగద్వంద్యముగను రచించి యాంధ్ర సారస్వతమునందు చిరకీర్తిగడించెను.

కథాసంవిధానము

ఈ అద్భుతమున గ్రంథము నద్భుతతరముగ గవి రచించెనని ముందే చెప్పియుంటిమి. నాసికేతునికథ ప్రాయశఃముగా సామాన్యప్రబంధములోని కథలమాదిరిగ నున్నదికాదు. సామాన్యముగ నాంధ్రప్రబంధములలో దేవతాపురుషుడో, లేక రాజకుమారుడో నాయకుడుగా నుండుటయు, దేవతాకన్యయో, లేక రాజకన్యయో నాయకగానుండుటయు, వారియిద్దరియందు నుదయించిన పరస్పరానురాగము పరిణయమునవఱకు శృంగారాదిరసములతో నిచ్చునచ్చినట్లు వర్ణించుచు నొక రిద్దరుబిడ్డలు పుట్టినపిమ్మట నామటుంబము పైహికాష్టికసాఖ్యాశీతిలో నుంచి కవి విడిచిపెట్టును. నాసికేతుని కథ యట్లుకాదు. ఇందు నాయకు డొకతాపసోత్తముడు; నాయక యొకరాచకుమారిత. ఈతాపసోత్తమునకు వివాహమున నెంతమాత్రము నిష్ఠములేదు. నాయక యగు రాజకన్యకు కామవికారమున నెద్దియో తెలియదు. ఉభయులు వారివారిస్వకీయనియమాభిరుచియు లలోనుండి యొంజిరులు గని విని యెరుగకయే పరిణయ ఫలమునదగు పుత్రభాగ్యము బొందగలిగిరి. ఇది కడు

నద్భుతముగు విషయము. పుత్రుడు జనించినతరువాతనైన గొంతకాలమువఱకు భార్య యెవరో భర్తకుగాని, భర్త యెవరో భార్యకుగాని తెలియదు. కథానాయకుడైన తాపసోత్తముడు యథాక్రమగా నిష్టగరిష్ఠుడై తపోని యనుములలో బడియుండెను. నాయకయగు రాచకున్నియ కన్యాత్వము తొలగిపోయినను కామవికారము బొందుటెరుగదు. ఇట్లుండ పిల్లవాడగు నాసికేతుడు పెరుగుచుండెను. పిల్లవానితల్లి తనభర్తకొఱకు వెదకుట కంటె తనపిల్లవానితండ్రికొఱకు వెదకుచుండెను. తపోనియమనిమగ్నుడగు బ్రాహ్మణుడును, నిర్వికారయువతీ లలామయగు రాచకున్నియయు శృంగార వ్యవస్థలు బొందుటెట్లు?

వారిశీవితమంతయు నాధ్యాత్మికమున చిత్రశాంతియందే యుండి భగవంతునికి నివేదింపబడియుండ పూర్వముచెయిదములకు తావు కలుగుటెట్లు? పరమేశ్వరుడు హిమవత్కూటమున మహావలయ దీప్తా పరికల్పితుడై తపమాచరించుచుండ పరమేశ్వరియగు హిమగిరి రాజకన్య నిర్వికల్ప సమాధినిరూఢి నిమిలితలోచనయై జగదీశ్వరునికొఱకు తదేకధ్యాన మొనరించుచుండ మానసముల మ్రుచ్చిలు మనోభవునకు స్థానమున్నదా? కన్న పుదొంగవలెవచ్చి కసిమిసియొనర్చినపూవిలుకాడు నిక్రముగ తుంటరియకదా!

శాంతరసనాతావరణము, భగవత్ జ్ఞాన వినోదపరి స్ఫూర్తి, నిర్వికల్పనిగూఢ యోగముద్ర, యిట్టివియ్యోకథయందలి ముఖ్యలక్షణములు. ఈ లక్షణములు చెడకుండ నాయకనాయకులకు వివాహము జరుగవలెను. సంసారక్రమము జరుగవలెను. పుత్రపుత్రికాది సంతానము గలుగవలెను. ప్రాపంచికవ్యవహారక్రమము జరుగవలెను. కథయందలి యాధ్యాత్మిక మాధుర్యము చెడకుండ కథారసపోషణము జరుగవలెను. ఇట్టి యనన్య సామాన్యసంవిధానక్రమమును గవి యెట్లు నిర్వర్తింపగలిగెనో మనము విచారింపవలసి యున్నది.

కథాప్రారంభమున బ్రహ్మహాససపుత్రుడగునుద్దాలక మహామునియు, నాతనియాశ్రమమును వర్ణింపబడినవి. నిత్యబ్రహ్మచర్యవ్రతముననున్న ఉద్దాలకునికడకు పిప్పలాడుడను మహాముని వచ్చి యాసంయమివరుని దారపరి

గ్రహాణ మొనరింపుమని యుపదేశించెను. పసంపడి తం
డ్రెయగు కమలగర్భుడు పుత్తునికడకు నేలేంచి గార్హ
స్థ్యమును స్వీకరింపుమని యానతిచ్చెను. ఉద్దాలకు డెవ
గుచెప్పినను వినక మొండిపట్టుపట్టి బ్రహ్మచర్యవ్రతము
నే నిర్వహింప సమకట్టి వైదికాచారవిధి విధానములో
నిత్యానురక్తుడై యుండెను. ఈభాగమంతయు శుచియై
నకల్పనలతో నతిమనోహరముగ నర్చింపఁజేసెడి. ఎవ్వ
టైన నాధ్యాత్మిక జీవితప్రవాహమేకాని పంచేంద్రియ
వ్యాపార మిమమంతయు గానరాదు. ప్రపంచమంతయు
కాంతమగువై రాగ్యమార్గమున గోచరింపుమన్నది చిత్తము
ల సంభవించెను కామినీజనసంపర్కముగాని, క్రీడాజల
విహారములుగాని కానరావు. ప్రకృతికన్య జటావల్గల
ముల బూని, సదా ధ్యానపరవశయై యోగినీవృత్తి నాశ్ర
యించియున్నది. వట్టదములయుంకారములు, కోకిలా
రవములు, పుష్పావచయములు, వనవిహారములు, ఇత్యాది
శృంగారరసవిలాసములులేక వనలక్ష్మితాపసవ్రతము సలు
పుమన్నది. ఇదిన్వాయమే. అరణ్యములలోకాలముగడుపు
మపవనపల్లంబుభేక్షులైయున్న తపోగనులు వేరుమార్గము
లబ్రవర్తింపుటెట్లు? ఈవిషయమంతయునేసామాన్యకవి
యైన నీవిధముగ జీత్రించును కాని మఱియొకవిధముగ
జీత్రించుటకు వలనుపడదు. దుగ్గకవివర్యుని శిల్పచాతుర్య
విశేషమిం దెక్కునగా ద్యోతకము గానేరదు.

నాయకునివిషయము వివరించితిని. ఇంక నాయకా
విషయముమాడవలెను. నాయకావిషయములో దుగ్గ
కవియొక్కకవితాప్రాగ్భూత్యము, సంవిధానవై పూయము,
బౌద్ధిత్వపరిజ్ఞత, ఇత్యాదిమహాకవిలక్షణము లత్యుతమము
గా గాన్పించుచున్నవి. ఈప్రసంగ భాగమునంతయు దుగ్గ
కవిగ్రంథమందును, సామాన్యకవియైన మల్లికార్జునునిగ్రం
థమందును తారతమ్యముగ బరిశీలించినచో దుగ్గకవియొ
క్క కవితాప్రతిభ యెంత యుత్కృష్టమైనదో మనకు
స్పష్టముగ తెలియగలదు.

కథానాయకయగుఁడంద్రనతి భరతవర్షమునంతయు
సఖిండసామ్రాజ్యధారంధర్యముగ, బిహారించిన రక్షు
మహారాజుమూర్తై. రాజాంతఃపురములోనుండి, దానీజ
నపరివృతయై, ఇచ్చామాత్రమున సమస్తభోగభాగ్యపరి

తృప్తయై నిరంతరకేళివిలోదాసక్తయై యుండదగినరాజ
కన్యక నిమృహాకవి యెంత విపరీతచరితగాజీత్రించెనో
జూడును:

సీ. అనుదివసంబును సతిభక్తిఁ దల్లిదండం

డ్రులకు నన్నలకు శుశ్రూష నేయు
సతివృద్ధులైన బ్రాహ్మణపురంధ్రులతోడ
గర్భకథాగోష్ఠిఁ దగిలియుండు
సంతతంబును భాగ్యసౌభాగ్యదములనఁ
జూలిచిన వ్రతములు సలుపుచుండు
తెదలు తనకుఁజెప్పిన బుద్ధిదప్పక
విమలసదాచారవిధు లొనర్చు
దాలిమియు, జిత్రశుద్ధియు, ధర్మమతియు,
దయయు, దాక్షిణ్యమును, సానాధానతయును,
వినయమును, బంధుహితమును, నెరవుదగివుఁ
గడిగి చంద్రవతీకన్యకాలలాము.

క. అన్నయును దల్లిదండ్రులు

మన్ననఁ దను గారవింప మహానీయములై
యెన్నిక కెక్కినగుణముల
ఎన్నియ గలిగించె చంద్రవతి కలమునకుకా.

క. ఆచంద్రవతి వివేకము

నాచారము గౌరవంబు నడవవయునునా
లోచింప నెందుఁ గానము
ధూచక్రములోన రాజపుత్రికల యెడన్.

ఈమెసౌందర్యము నాపాదమస్తకము వర్ణించుటలేదు.
ఈమెయుద్యానవనవిహారములను, జలక్రీడలను, చెలికత్తె
లతోడి సరససల్లాపములను, వీనినైన మనసార వర్ణింప
టలేదు. అష్టైశ్వర్యములతో తులతూగుచున్న యీరాజక
న్యను సామాన్యసంపాదుల బిడ్డలై తల్లిదండ్రులకు సదానే
వచ్చేయుచుండుననియు వృద్ధబ్రాహ్మణపురంధ్రులతో ధ
ర్మకథాగోష్ఠి సల్పుచుండుననియు అనవరతము వ్రతము
లు నేయుచుండుననియు, తాలిమియు, చిత్రశుద్ధియు, ధ
ర్మమతియు, దయయు, దాక్షిణ్యమును వినయమును ఇ
త్యాద్యాధ్యాత్మిక సుగుణసంపత్తి గలిగియున్నదనియు
నభివర్ణించినాడు, ఇది దుగ్గకవిమార్గము.

శ్రీరాముడు సీత నడవి కంపుట ధర్మమా?

మోచర్ల రామకృష్ణయ్యగారు, బి. ఏ.

స్రిచిత్తమూని, సర్వముఁ బరిశీలనచేసి, ధర్మవర్తనపరులై
ధి ధరణిం బరిపాలించుట, ధరాధినాథులకు విధివిధానమ్ముగదా!

చ. త్వరపడి యెవ్వఁడో యొకఁడు వాక్కునవచ్చిన యట్టులెట్టులో
పొరపడి పల్కుమాటలను బూర్ణముగా సువిమర్శనయకే
బిరబిరఁ దానువిన్నయది వేదమటంచుఁ దలంచి కార్యముల్
జరుపుట పాడియే, సుజన సమ్మతమే, యది రాజనీతియే?

ఉ. “నిక్కమితండు దండ్యుఁ డితనికొ దగినట్లుగ దండనంబునకొ
స్రక్కఁగఁజేయుఁడి!” యని విరోధులు దోషవిహీనుడైన వే
ఱొక్కని దెచ్చి రాజసభ నూచినచో గతియేమి వానికి?
జక్కఁగ సత్య మారసి విచారమునేయని రాజుముంగలక.

తే. ఘోరపాతకులను నూలుగురినినైన-శిక్షనేయక విడిపింపఁ జెల్లుఁగాని,
నిరపరాధిని నొకని దండించుటెంతో-దుండగంబని నుడువదే దండనీతి.

చ. అటులగుటకై రఘూద్వహునియట్టిధరామణుండు పంచె నే
మిటికి సరణ్యసీమకు నమేయగుఁజోజ్వలయైన బాసకె?
గటకట! యెట్టిచేత? వినఁగలెనె యిట్టిది యెన్నఁడేని? సం
కటపడఁజేయఁజెల్లునె యకల్మషవర్తనలక, బవిత్రలక?

ఉ. “నైరిగృహంబునకొ సలిపె వాసము కొండొకకాల, మందుచే
నేరికినైన సందియములే కలుగుకొ గద యెట్టి సద్గణా
చారను గూర్చియైన” నని సల్పెనొకో రఘురాముఁ డీపనికొ?
దూఱు దొలంచి పావకుండు తొల్లి యథార్థముఁ జాటియుండఁజే!

ఉ. ఒక్కనిదృష్టి యున్నయటు లుండదుగా మఱియన్యుదృష్టి యే
ప్రక్కను జూచినకొ వివిధభంగులు దాల్చిన దాటచే జగం
బెక్కరణిక వహించు సమవృత్తిని? గానఁ బ్రజానురంజనం
బొక్కట నేయ నెంచుట ప్రయోజన మెన్నఁడు గాదు జేనికొ.

శా. న్యాయాన్యాయములక వివేకమును నున్మానంబులొక దూచి, యన్యాయభూతి దిగఁ ద్రోచి, ధర్మగుణ విన్యాసంబునక భూమికకే శ్రేయంబుల పొసఁగించుటె సృపులకుఁ సిద్ధాంతమై యొప్పుదే ! నేయేలా ! ప్రజ లందఱకదనున, నే పృథ్వీశుఁడభ్యుండగుక ?

తే. ప్రజలయనురంజనమె రామువాఁడయగుట-వనమునకు ధారుణీ పుత్రిసనిపె ననుఁడు ! పట్టభద్రుఁడు గాక తానెట్టు లరిగె-గానకును బ్రజల్ గన్నీరుగాఁబ్బుచుండ ?

ఉ. “నాసతిఁ బూతవృత్తగ జనమ్ము లెఱిగిన యప్పుడే యశస్త్రి సమకూరు నాకు, బలిరే !” యని భార్యను గానలక వృథా యాసముపాలునేయుట నయంబని యెంచెడి వారిఁ జెందదో దోసము ; రామరామ ! యెటు దోచును రాజుల కిట్టిభావముల్ !

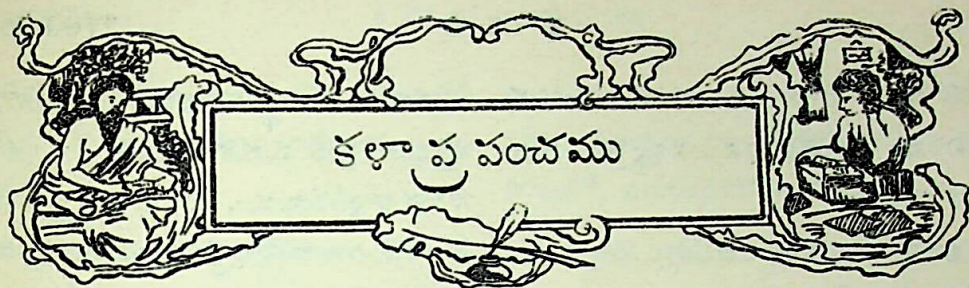
శా. నీతాదేవి పతివ్రతాత్వము జగజ్జేగీయమానంబుగా భ్యాతికజెందుటకో, సమస్తజను లొకర్ణించి, పూర్ణంబుగాఁ జేత్రోమోదముఁ జెందుకోర్కి-నొ కదా, శ్రీరాముఁ డంపెక సతిక భీతిగొల్పు మహాటవిస్థలికి; లేవే వేఱు సంకల్పముల్ ?

తే. ‘నాతి యెంతటి హేయంపుఁ బాతకంబు- నలిసినను, జూలుఁదాల్చిన చెలువయైనఁ గలనశిత. కనర్హయా కనెఱువఱకు’ ననెడి ధర్మనూత్రంబైన సరయవలదె !

చ. కులగుణహీనుఁడైన రజకుం డెవఁడో దురితంబు లొడఁబో ! తెలిసి యకారణంబుగఁ బతివ్రతయైన కులాంగనామణిక సిలుగులఁగూర్చుకానలకుఁ జేర్చఁదలంచెనుబో ! యదేల ? హానులను, దపోవనంబులఁ గనుంగొనఁ బొమ్మను నట్టివ్యాజముక.

సీ. వాస్తవం బరయుట దుస్తరకర్మమై వస్తుసందేహముల్ విస్తరిలిస, నాచ్యులెల్లను దమయంతఃకరణవృత్తి ముఖ్యమైన ప్రమాణముగ గ్రహించి, యనుమానములనివృత్తిని బొంది, సంతృప్తి గాంతురంచు వచించె గాళిదాసుఁ కాన సజ్జను లెన్నఁడైనను బరజన సంశయభావముల్ సరకుఁగ నరదు. కలియుగపు వాఁడెయగుఁ గాక కాళిదాసు, సత్య మేయుగముననైన సత్యమెకద ! శాస్త్రచోదిత మైనట్టి సత్యబద్ధ నియమమే మన కాచరణీయముకద !

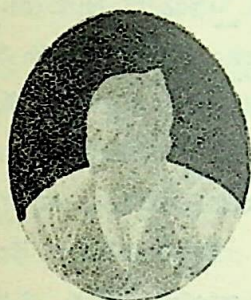
మ. తనయంతఃకరణంబు తెల్పదొకొ, నీతకసాధ్యుగా! నేటి కీ యనుమానంబులు దేవివై ? ఇతరు లే యన్యాయముల్ ప్రేలిసక జనునే బాసకి సంపద గానలకు నిష్కారణ్య చిత్తంబునక జనులా సాక్షులు, లేక మానసమ, చర్చల్ నేయుండి పాఠకుల్ !

కళాప్రపంచము

కవికొండల వేంకటరావు గారు, బి. ఎ., బి. యల్.

మానవుని జీవితచర్యలు రెండువిధములుగఁ దోచు. కొన్ని పరిమితములు; కొన్ని అపరిమితములు. పరిమితములగున వాతఁడు కల్పించుకొన్నవి. అపరిమితములగున వాతఁడు కల్పించుకొనకయే

వ్యాసకర్త

యత్నించి లభించునవి. ధనార్జనము

కల్పించుకొనునది. పాఠశాలలయందుఁ, గృహశాలలయందుఁజేరి పఠించుటలు మనుజుఁడు స్వబుద్ధిని కలిపించుకొనునది. దేశసేవ, భగవదారాధన యట్టివ. వీనియన్నింటియొక్క సర్వసామాన్యలక్షణమిది. ఆయాకార్యముల నొనర్చునతని మానసమున నొక సువ్యక్తమగు నాశయము, నదియొక్క యావలి యొడ్డులాగునఁ బొడఁగట్టు.

ఈమిలిచేఁ బరిబంధితములగు కార్యముల నడుమనడుమ మన మొకచెట్టువైపున కూఱక చూచుచుండుము. వినోదవంతంబగు నాకసపు వంపునే తెప్పల వ్రాల్చుచుండుము. ఒక కొండ పొడవునంటి దృగంచలముల నెత్తుచు నెదో

యఖండపుటూహ నుట్టుతల లూఁగుచున్నాము. అది మన కాకలి దీర్చునదికాదు; దప్పికార్చునదికాదు; ధనము కూర్చునదికాదు. చూపులోనే, యూహలోనే మనల నదియ పార పుట వ్యక్త సందర్భ సంబంధంబాదివికొని యొకవిధ మగు ననాదిస్వరూపమును, ననంతలక్షణమును బగటించుండు. అది, తనంతన, మనలోఁ దట్టుచు మనకు విరామస్రశాంతు లొడఁగూర్చు. దానికి మనపై నుండునంతటి యభిలాష మనకుఁగూడ దానిపై నుండునా? అది మనలో నిలిచియుండు. లేనిచో నయ్యది తాత్కాలికమగుచు పెఱచిముసమున నగోచరమృగు. మన మెప్పటి చొప్పునఁబరిమిత కార్యనిమగ్నుల మగుదుము. ఈ పరిమితకార్యములం గలసిమెలసి మన కల నడునట్టి మితిలేని యయ్యాహసందర్భమే కళ. దాని వాతావరణమే కళాప్రపంచము. ఈ కళపొంటె మన కడకంటిచూడ్కి సారిం చుట లాభనార్జనాదులందుఁ దృప్తి గొనుటెంతటి నిసర్గమో యంతటినిసర్గమును—మనము దానిం బోనాడక పోషించుకొనువార మగుదుమేని ఆకళ మనముందు నిరంతరము సాక్షాత్కరించి యుండునదియ. ఎంతవఱకు మనము స్వార్థమును విడిచి యవ్యాజముగ

లభించు నాకళ నాశ్రయింతుమో అంతవఱకు మనజీవితము లనంతశోభను, సవ్యక్తానందము నను నోలాడు.

ఈకళ యననేమి? అది ఎట్లు నెల్లడి పలు పఱచుచున్నది? దానికింగల యెక్కువపాటు తక్కువపాటు లెట్టివి? దాని నెట్లాశ్రయి చుటయని యోజన నొనర్చుబూనినచో నెంత కాలమైనజాలదు; వ్రాయనెన్ని పుటలైనబట్టు. ఏమనః చూచుట మొదలిడుదుమా, అది పిపీలి కాదిబ్రహ్మవర్యంత మొక్కతెలుంగున కాలరే ఖిల, సవకాశరేఖిల, ఊహరేఖిల, చేష్టారేఖిల, నాయూర మొలికించుచుండు. లయకారుడు నటరాజుగఁ దాండవంబాడు. బాలకృష్ణుడు తన చిన్ని బాజు సీరేడుజగమ్ములందాల్చి యాపు లింత సమ్మ కచ్చెఱుపాటుఁగొల్పు. ఎందువిన్న మృదుమధుర మంజులాలాపమే; ఎందు గన్న సుందరవదనారవిదమే. పాములవాడు నాగ స్వరమూడు. కోడెత్రాచు పడగెత్తియాడు. తెల్లతామర వికసించు, నల్లతుమ్మద పరిభ్ర మించు. గొల్లపిల్ల పాలగంపనెత్తి పైమోచి కొనుచు మట్టెలరవళి జేలగట్టునే నడయాడు. గోపాలుడు మందస్మితమున నట్టె పడగొట్ట నుంకించు. కళాప్రదర్శనమున కుదాహరణము లుగొన సమకట్టదుమా, దానికి మొదలెంద, తుదయెందు? ఆనాది—అనంతము. కళ నీతె లుగునఁ బ్రదర్శనదృక్పథమున వీక్షింప దొరకొన్న యది దొరకనే దొరకదు. ఏమన;

జీ వ రా సు లసంఖ్యములు; జడ మనూహ్యము. ప్రతిపదార్థమును కళ ప్రద ర్శించుచునే యుండు. ఆప్రదర్శన మొనరించు

నంతనే అపదార్థ మాకళను జూఱఁగొనుచు న్నదని మన మనుకొనరాదు. దానికిఁ దన సౌందర్యాతిశయము, సౌరభవ్యాప్తి తెలియ కూడనే గులూబిపువ్వు వికసించుచున్నది. (తె లిసియున్నను వ్యక్తపలుప జాలకున్నది.) ఒకా నొక లేగదూడ నిక్కిన చెవులతోఁ బాలము నడుమ నిలబడియుండియు నట్లు తాను నిలఁ బడుటలోఁ దాను గళను బ్రదర్శించుచుంట నెఱుంగక పోవచ్చు. (ఎఱింగియున్న మేలే. ఆత్మశక్తి యొకమట్టు పైకెక్కిన యదియే.) అంతవఱకే! మన చుట్టునుంగల పెక్కుమంది రయితులు, పామరాంగనలు, అన్యక్తపు శిశు పులు తాము ప్రదర్శించునట్టి కళను వారెఱుం గనే యెఱుంగరు. ఏమనః మనము వారిని గ్రుచ్చి ప్రశ్నింతుమేని వెఱ్ఱితనమును, బేల తనమును వెలిపుత్తురు. కావున కళను బ్రద ర్శించునంతఁ దత్ప్రదర్శకు లయ్యది గ్రహించు చున్నారని మనము తలంపఁజనదు. ఆగ్రహిం చు శక్తి నేఱు. తక్షణత్వ మొకకొందఱికి కల్గి యుండు. ఆ యున్నవారిని మన మీన్యాస మునఁ గళాభిజ్ఞు లందము. ఈ యభిజ్ఞు లేమి చేయుచున్నారు? కళాప్రదర్శనమున నాత్మ దృష్టిని లీనమొనరించుకొనుచు నద్దానిని దమ సుముఖముల వ్యక్తీకరించుచున్నారు. అలితా రణ ప్రభాకోమల కరోష్ణబింబోదయ సము దితంబగు నుదయగిరి వీక్షించుచుఁ దమదృష్టి నద్దాన నుపమాద్యలంకారములం గుర్తించి మొగముల మొలకనవ్వులెత్త “ఎంత కోమల, మెంత సుందర, మెంత శుభోదయం,” బని యుత్కంఠ నుపాసించుచున్నారు. ఆయుపాసన

యొత్తవజ్రకుండునో యొత్తవజ్రకు వారు తది
తరమునెల్ల ను మఱచి యానందతన్మయు లగు
చున్నారు.

అట్లు చేయుటలోఁ గొందఱు తక్షణములు
తమకుఁ గల్గిన యాత్మీయైకవ్యక్తిత్వము నేమఱి
యాకళచే నుపసీతులగుచున్నారు. కొందఱు
మైమఱువక దానిని దమ కనువగుతెఱంగున
నడిపించుకొనుచున్నారు. కళోపసీతుఁడగు నా
తఁడు తాఁగనునట్టి కళను విశ్వకళయందు లీన
మొనరించుకొనుచు విశ్వహృదయము నాక
ర్షించుకొనుచున్నాఁడు. కళోపసనవలననాతఁ
డు మోహము, రాగము, తృప్తి పోయి విషమ
రఁ గాంచుచున్నాఁడు. కళను కళకొఱకయియే
కైవారము నేయుచున్నాఁడు. కేవలాభిజ్ఞుఁడు
కళ నానిమేనమునకుఁ దనయొక్క హృచ్చాం
తికై, చిత్తశుద్ధికై, పరికల్పన మొనరించు
కొనుచు మఱుసటినిమేషమున దానిని విడ
నాడుచున్నాఁడు. అతని కాత్మదృష్టియేకాని
విశ్వదృష్టి యుండదు. కళయందలి వివిధభం
గులు, పెక్కురంగులు, చిన్నెలువన్నెలు,
హూయలు లయలు, సమస్తము నాతఁడు కొల్ల
గొనఁ గల్గువాఁడుగాని, వానివలనఁ దనహృద
యరసము లె ట్లుబకునవియో తెల్లమొన
రించు కొనఁగలఁడుగాని, సర్వసాధారణమగు
పరమాత్మ నెట్లు తిగుచుకొనినదియో తెలి
యఁడు. అట్లు తెలిసికొనుట కెంతయో యో
సిక, నిగ్రహము, కాలము, త్యాగము కావలె.
అవి అతని కుండవు. సరసుఁడే—కాని ఏతత్ప
రసత్వము తక్కుంగల జీవితచర్యలతోపాటు
స్వార్థపుఁ బ్రకృతిగనే యతనియందుఁ బరిణ

మించియుండు. అతఁడు కళను గుఱించి నలి
కినా, విమర్శించినా, కీర్తికొఱకో, ధనము
కొఱకో, పలుకుబడికొఱకో—

కళోపసీతుఁడగు మహానుభావుఁ డట్టిండు
గాఁడు. ఋశ్యశృంగుని భంగి నాతఁడు:

“నన్నును గొంగిలించుకొని

నావదనంబునకున్ నిజాన్య మా

సన్నముచేసి యొక్క మృదు

శబ్దము నేనె మనోహరంబుగా

నెన్నఁడు నట్టిశబ్దము ను

నీశ్వర! ముక విని యే నెఱుంగ న

య్యన్న నబ్రహ్మచారిముఖ

మంబురుహంబు సమంబు చూడఁగన్.

అని నిర్లిప్తత వెల్లడించు.

తాదృశంపుటపసీతులే యుత్తమ కవు
లు, ఉత్తమ చిత్రకారులు, ఉత్తమ శిల్పులు,
ఉత్తమ గాయకులు, ఉత్తమ విమర్శకులును.
వీరి సుకృతులఁ గళాప్రపంచము సువ్యక్త
మగుచు నితైముఁ బోషింపఁబడుచున్నది.

వీరలు కళయందుఁ దన్మయులయి తారే
కళాంశంబులుగఁ బొడఁగట్టుచు,—లోకమూ
హింపలోకయబ్బురపాటుచెంద,—నిర్వికారత,
నిరహంకారత, నిరాడంబరతలతో నిగినోష్ఠ
కడ చుక్కభంగి నివ్వటిల్లువారలు. వారి చేనే
తలఁ గళాప్రపంచము క్రొంగొత్తగ మాఱుచుఁ
బరిపూర్ణవికసనము నంది యందగించుచున్నది.
వారి ననుకరించుట కొక్కటే తెన్ను. అత్మ
కుఁ దిన్నదన మున్నఁ గళాస్నాతకుఁడు
పరింపఁబడుచున్నాఁడు.—

బాల! యీలీల దుఃఖింపఁ బనియదేల ?

చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు

చెలుపు మీఁతెడుమోమునఁ జిలుచెమటలు-గ్రాలఁ, గన్నుల సశ్రులు రాల, మేను
వినశతనుఁబొంద, సధరపల్లవము సదర-బాల ! యీలీల దుఃఖింపఁ బని యదేల ?

ఉ. తోడియనుగుబాలికలతో విహరింపఁగలేక యిచ్చటక
బోడిమిఁ దక్కి జేలవయి ' బోరన ' నేడ్వఁబనేమి? తల్లి ! ని
న్నాడిరె ? కారుకూత లెవరైన వచింపఁగదమ్మ, మోముటల్
వాడఁగ నేపవకదగునె ? లాతివిధంబున వెఱ్ఱితల్లిరో !

చి. తోలుదొల్లఁ బుష్పదోలల నుంచి వీచు నన్నయకునై యింతగా నడలె దొక్కొ!
నినుఁగూడి మోదసంజనితమానసుడైన తిక్కనకొఱకుఁ జింతించెదొక్కొ!
భావకవిత్వసంపద నిచ్చి లాలించు నెఱ్ఱనకొఱకు దుఃఖించెదొక్కొ!
నిరుసమాలంకారగరిమ నెలమినిఁగూర్చు శ్రీనాథునకుఁ జింతఁజెందెదొక్కొ!
ప్రేమసన్మార్గమున నడిపించినట్టి-భాస్కరునకీపు దుఃఖాస్తిఁ బరగెదొక్కొ!
యమృతమయవాక్య సమితిని న్నాదరించు-సోమకవిచంద్రునకు నింత సోలెదొక్కొ!

చి. సలలితబాలరసాలపల్లవఖాదియగు పికంబొల్ల దాహార మరయఁ
బరికింపఁ గలకల స్వనమెల్ల విడనాడి విలపింపఁదొడఁగె నీవెఱ్ఱిచిలుక
గమనలాలిత్య మాకలహంస విడనాడి జడత వహించె నాశ్చర్య మొంద
నిలచినచోటనే నిలచి చూచుచునుండఁ జకితయై లేడి గ్రాసంబు మాని
కమ్మబూఁదేనియలఁద్రావి " ఝు " మృటంచు-బాటఁబాడెడి నీ యెలదేటి పాటఁ
బాడుటను మానె; నీ విట్లు పరగుచుంట-వీడు మిఁకనైన దుఃఖింబు వెఱ్ఱితల్లి !

చ. సరసశిరీషపుష్ప సదృశంబగుమే నిటు వాడనేల ? నీ
తరువులు రాల్చె బూవుల నుదారత సశ్రుల నించుభంగి, నో
తరుణి ! పరింత్రు సత్కవులు, దధ్యము నావచనంబు; దుఃఖముల్
దొరగి సుఖపుమమ్మ, యిటు దుఃఖమునొందకుమమ్మ, నిచ్చలుక.

ఉ. ఏడువకమ్మ, నిన్ను వరియింపఁగలారు ధరాతలంబునక
వేడుకమీఱ నుందు రింక, వేమరుఁ జెప్పఁగనేల? నందు నీ
కీడగువానిఁజేరి సుఖయించెదవమ్మ, సతంబు దైవము
దొడగునమ్మరో, కవివధూమణి యంచు వచింత్రు సజ్జనుల్

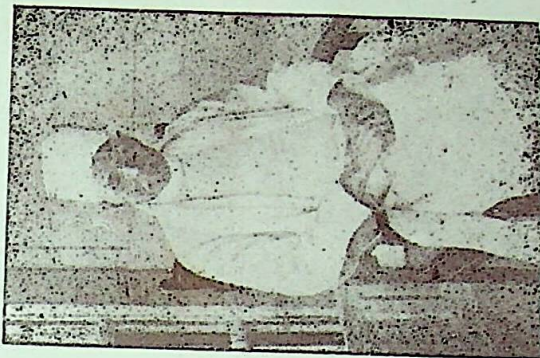
గం. అని యీరితిని గవితా వనితను నోదార్చె సుకవి స్వప్నంబునఁ దా
గని " నిక గుకవులు గైకొన"రని; యీ భావంబులోక మరయుక సదయక.

సర్. పి. యస్. శివస్వామి అయ్యరుగారు
అక్కోలలో సమాజేకమయిన
మితవాది మహాసభాగ్యక్షులు

టి. ఆర్. పూకనుగారు
కం. బాచీయమహాసభావ్యసంఘాగ్యక్షులు-గోహతి

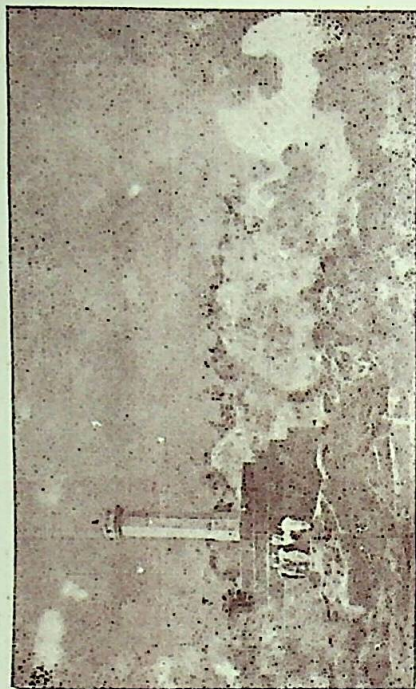

పండిత మదనమోహన మాధవ్యగారు
హిందూమహాసభాగ్యక్షులు-గోహతి

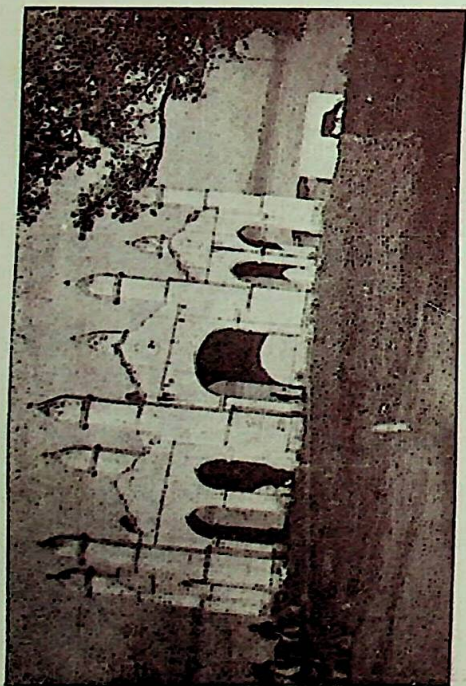
౪౧ వ జాతీయమహాసభ - గౌహతి

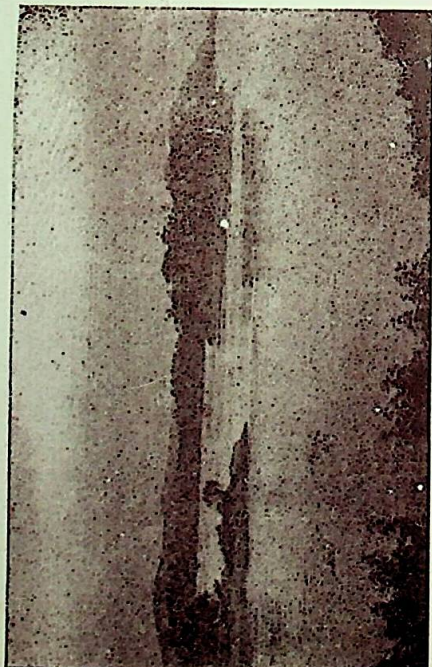
నార్సబ్రాకు ద్వారము-మరియొకదృశ్యము
కుడివైపున శుక్రేశ్వరదేవాలయమున్నది.

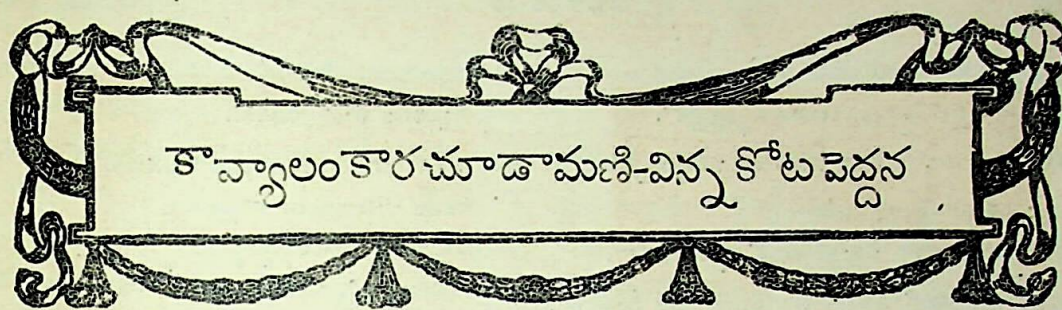
ఊరధ్వజస్థంభము - ఈకొంఠవైపున దీక్షస్థంభమున్నది.

నార్సబ్రాకు ద్వారము

ఉమానందదీక్షస్థంభము లేక నెమలిడివి.

కావ్యాలంకారచూడామణి-విన్నకోట పెద్దన

విద్యాక చూసి రామమూర్తి శాస్త్రి గారు

అంధ్రాలంకార గ్రంథములలో నెల్లఁ బ్రాచీన మనఁదగు నీ కావ్యాలంకారచూడామణిని విన్నకోట పెద్దనకవివరుఁడు రచించి శ్రీచాళుక్యవిశ్వేశ్వరరాజునకుఁ గృతియొసంగెను. “ఈచాళుక్య విశ్వేశ్వరభూపతి మనుఁడు నృసింహభూపతి క్రీ.శ. 1403 వ సంవత్సరప్రాంతమునఁ బంచతీర్థమునందలి ధర్మంగేశ్వర స్వామికి నాలయమును గట్టించిన ట్లాకశిలాశాసన మగ పడుచున్నది. తాతకును, మనుమనికిని నేఁబడియేఁడు లంత రముండునని యంగీకరించినచో క్రీ.శ. 1350 సంవత్సర ప్రాంతమునఁ గృతిపతియగు చాళుక్య విశ్వభూపతి యుండుట సంభవించును. కావున నీగ్రంథము క్రీ. శ. 14 వ శతాబ్ది మధ్యకాలమున రచింపఁబడియుండును.” అని కీ. శే. కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు గ్రంథకాలమును, గ్రంథ ర్త కాలమును దేటపఱచి యున్నారు.

మఱియు నీగ్రంథమునందలి చతుర్థపంచమోల్లాసములలోఁ బేర్కొనఁబడిన గుణాలంకారభాగములుదప్ప దక్కినభాగములన్నియు సామాన్యముగఁ బ్రతాపరుద్రీయము ననుసరించియే యాంధ్రీకరింపఁబడినవి గాన నీ గ్రంథము కాకతీయద్వితీయప్రతాపరుద్ర దేవాంకితమై క్రీ. శ. 1320 ప్రాంతమునఁ బుట్టిన ప్రతాపరుద్రీయము నకుఁ దరువాత రచింపఁబడియుండునని నాకుఁ దోచుచున్నది.

సామాన్యముగ గ్రంథమంతయుఁ బ్రతాపరుద్రీయమునే యనుసరించుచుండుటంజేసి ప్రతాపరుద్రీయానుసరణము సోదాహరణముగఁ జూపుట యనావశ్యకము. ఐనను మచ్చునకై కొన్ని యుదాహరణములఁ జూపెదను:

మూలము: నూ పదానాం పరాఽన్యోన్యమైత్రీ కయ్యేతి కథ్యతే.

ఆంధ్రీకరణము: మృదుతరమై యుండొంటికిఁ బవమిత్రతగలిగి నొడువు పలుకులలోనఁ బొదలెడునర్థం బెచ్చట నదలించి శయించు శయ్య యనఁగా నదివో.

మూ: అర్థగంభీరమా పాక స్స ద్విధా హృదయంగమః; ద్రాక్షాపాకో నారికేలపాకశ్చ ప్రస్థుటాంతకా.

ఆం: పాక మనంగా నర్థని రాకులగంభీరయుక్తి యదియిరుదేహంజై లోకమునఁ జేర్చుద్రాక్షా పాకంబును నారికేలపాక మనంగా.

మీఁద నిరూపింపఁబడినయుదాహరణములలో యతి ప్రాసముల నిమిత్తము, పద్యపాదపూరణార్థము ప్రతాపరుద్రీయలక్షణములలో లేని మాటలు క్రొత్తగాఁ జేర్పఁబడినవి. ఇఁక మక్కికి మక్కిగా నాంధ్రీకరించినట్ల ములను గొన్నింటిని జూపెదను.

మూ: శ్రుతికటురూప దోషనిరంకరణాయ సాకుమార్యం మతమ్.

ఆం: శ్రుతిపరువతమాన్యుటకై మతికర్తవ్యంబు సాకుమార్యము చెప్పక.

మూ: గ్రామ్యదోష నిరాకరణాయకాంతి స్వీకృతా.

ఆం: చతురతఁగాంతి ఘటించుట

వితతగ్రామ్యార్థహరణ విశ్రుతికేయుకా.

మూ: అస్పష్టార్థ నిరాకరణాయార్థ వ్యక్తి ర్మతా.

ఆం: కృతులన పుష్టార్థ ప్రవి

హతికై చానుపంగవలయు నర్థవ్యక్తికా.

మా: న్యూనాధికపవనిరాకరణాయ సమ్యక్తత్వం మతమ్.

ఆం: వితర న్యూనాధికపవ

యతిహతికై సమ్యక్తంబు నొప్పుం గవిరకా.

మా: అనుచితార్థ నిరాకరణార్థముదా త్తతాస్వీకృతా.

ఆం: అనుచితార్థ నిరాకరణాస్తికొఱకు

నగనుదా త్తతగావ్యంబులందు జొనుప.

మా: విసంధి నిరాకరణాయ ఔర్జిత్యం మతమ్.

ఆం: యుక్తిపాదవిసంధి విమృతమైనప్పు

పనికి నూర్జిత్యకర్ణంబు పద్యములను.

మా: పతత్పరికర్ష నిరాకరణాయ రీతి రిష్టా;

క్లిష్టపరిహారాయ ప్రసాదో మతః.

ఆం: తుడిచిపతత్పరికర్ష దోషపహతికై

యుక్తిరీతి గావ్య మొగి నొనర్చ

నప్రతీతికపరిహారంబు కొఱకు

సుప్రసాదగుణము జొనుపవలయు.

మా: అశ్లీలపరిహారార్థ ముక్తి స్వీకృతా

చ్యుత సంస్కారపరిహారార్థం సాశబ్దమిష్టమ్;

ప్రకృమభంగ నిరాకరణాయ సమతామతా.

ఆం: ద్యుత సంస్కృతిమానుటకై

యతిమధుర సుశబ్దవృత్తమను నొనరింపకా

ప్రతర ప్రకృమభంగా

హతికై సంక్రమత కూర్పనగు నంద్రు బుధుత్.

ప్రేయో2లంకారము దా

శ్రేయంబగు బరువదోష శిథిలకొఱకై

చేయఁదగునూక్తితంత్రము

హేయాశ్లీలంబు దొలగ నెగుదుటకొఱకై.

ఇశ్లే యచ్చటచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రీయము ననుసరించి మక్కికొమ్మకొమ్మగా లక్ష్యములును ఆంధ్రీకరింపఁ బడినవి.

మా: న్యూనాధిక బాహూనా

మమీసా మీదృశాం దృశామ్;

కథం సహామహా ధిగి

క్రూతినం హంత తీవితమ్.

ఆం: జగతి నేనిమిదింటి సగములో సగముగు

భుజము లాహునిములఁ బొల్లులగునె

ధూపతులకు నన నపుష్టార్థమర్థార్థ

పదము లర్థపుష్టి పదముగామి.

మా: బాహ్వాంబుక్తి న్ననేత్రాణి

ముఖా న్యంగ మృగీప్యకామ్;

హిమదూషితపత్రాణి

కుసుదాసిన నిర్భూదామ్.

ఆం: బాహ్వాకణిర్జన్మయైస్స బంధిమోము

మంచునిండినతోగపువ్వు మాడ్చిననిన

నప్రసిద్ధోపమార్థమై యడరునంద్రు

కుముదముఖముల కుపమాప్తి గూఢకునికి.

మా: కానామ గణనా యస్య కాకతీయస్యభూప తేః;

యశఃప్రతాపయోర్యగ్నో మూర్యాచంద్రమసాపి.

షావషామముఖాః కాంతాః కాననే మాలవేశితుః;

గ్రీష్మే నవ్య ఇ వాన్లనపద్యోత్సల విసావిలాః.

ఆం: శ్రీవిష్ణువర్ధనాఖ్య

హృదయక్షిరీప్రతాపమహిమలతో రా

శీవేందీవరమిత్రులు

కావించురు చేలిమియనగఁ గ్రమభంగ మగుకా.

వికలముఖులైన యరివహుటికలు క్లాంత

నశీనకైరవలగు గ్రీష్మ నదులభంగి

నైరి నా నధికోపమ యయ్యె నరయ

నందుఁ గైరవ ముపమకు నధికమగుట.

ఇట్టి వనేకములు గలవు; కాని విస్తరభీతిచే నుదాహరింప నైతి.

ఇందుఁ జతుర్థంపచమోల్లాసములలోఁ బేర్కొనఁ బడిన గుణిత్యలంకార సందర్భములు దండికావ్యాదర్శము ననుసరించి రచింపఁబడినవనుటకుఁ బ్రతాపరుద్రీయమునందువలెఁగాక యిందుఁ దండ్యాచార్య ననుసరించి గుణదేశకము నంగీకరించుటయు, దండ్యుక్తాలంకార లక్షణములతో నిందలి యలంకారలక్షణములు సరిపడి

యుండుటయు, దండియెనే తత్తలంకారములక్రిందనే తత్తద్దోషముల నిరూపించుటయు, నిర్దోషముగ నలంకారములనుసరించు సరిపడియుండుటయుఁ గారణములు గాఁజాలును.

కావునఁ జైని నిరూపించినకారణ సమాహముచే గుణాలంకారసందర్భములు దండికావ్యాదర్శము ననుసరించి రచింపఁబడినవని చెప్పక తీరదు. 'రీతి రాత్మా కావ్యస్య', 'రీతిశ్చ గుణవిశిష్ట పదరచనా' అను వామన నూత్రము ననుసరించి పెద్దన,

గీ. అభిలకావ్యంబులకు రీతులూత్పయంగు;
ప్రాణదశకంబు వానికై ప్రాణమరయ;
ధర నలంకారమతవిభేదముల నవియు
పెక్కు; లూక కొన్నితగఁ గానిపింతుఁ దెలియ.

అని రీతిలక్షణమును గల్పించెను. దండియు దశగుణ విశిష్ట పదరచనయే రీతియని యంగీకరించెను గాని యట్టిరీతిని గావ్యాత్మగా నంగీకరింపక కావ్యశరీరముగా నంగీకరించుచున్నాఁడు.

మూ. శరీరం తావదిష్టాథ వ్యవచ్చిన్నాపదానలీ ...

కావున రీతిలక్షణము వామననూత్రము ననుసరించి కల్పింపఁబడినదని చెప్పవలసినవచ్చినది. కాని 'రీతి రాత్మా కావ్యస్య, రీతిశ్చ గుణవిశిష్ట పదరచనా' అను వామననూత్రములోని 'ఆర్కృణ' శబ్దమునకు మనసుగాక శరీరమర్థమని యొప్పినచో వామనఁడును 'తైశ్శరీరంచ కావ్యానామలంకారాశ్చ దర్శితాః, శరీరంతావదిష్టాథ వ్యవచ్చిన్నాపదానలీ' అనుదండి మార్గము ననుసరించియే రీతిలక్షణమును నిరూపించెననిచెప్పుట కవకాశముగలదు. మొత్తముమీద ఇష్టాథవ్యవచ్చిన్నాపదానలీయే వామనుని రీతి యగుచున్నది. కానఁ బెద్దనయుదండిననుసరించియే రీతిలక్షణమును నిరూపించెనని చెప్పుట కవకాశముగలదు.

మఱియుఁ గావ్యాదర్శ ప్రతాపరుద్రీయముల తేనెట్టియు, నాహిత్యదర్పణాదులం దగుపడునట్టియు లాటికారీతి, ధీరాధీరాదినాయికాభేదములు, నృసింహ సంకరము మున్నగు నూతనవిషయము లిందుఁ జేర్చఁబడినవి; ఇక గుణరీత్యలంకారసందర్భములకు దండికావ్యాదర్శముమూలమును సంశయముదెచ్చాత్రముగఁజూపెనను.

దండికావ్యాదర్శమునఁ దత్తలంకారములక్రిందనే తత్తద్దోషములను, దత్తద్దోషములకు గుణత్వమును బ్రతిపాదించియున్నాఁడు.

మూ. నలింగవచనే భిన్నే నచ న్యూనాధికోపమే,
ఉపమాదూషణామాలయత్రోద్వేగోనధీమతామ్.
స్త్రీసగచ్ఛతి పండోయం, చక్రేష్టాస్త్రీపుమానివ,
ప్రాణాఇవప్రియాఽయంమే విద్యాధనమి వార్జితా.
భివానివ మహిపాల! దేవరాజో విరాజతే,
అల మంతుమతః కఙ్క మాకోఢం లేజనా నృప!
అ స్త్రీన కశ్చిదుద్వేగఃప్రయోగోవాన్విదాయథా,
హంసీవ ధనుల శ్చంద్ర స్ఫురాంసీ వామలం నభః;
భర్తృముక్తో భటస్త్యేన భిద్యోతో భాతి భానువత్.

ఇట్లే కావ్యాలంకారమాడామణి ర్తయుమున్న పమాదోషములకు గుణత్వమును నిరూపించి యనంతరముపమాదోషములను; దండిప్రకరణమును గ్రహముగా నాంధ్రీకరించి నిరూపించెను.

క. లింగంబుల వచనంబుల
భంగులు హీనాధికతల పాటియు వీడ్పా
టుంగదిరిన నుపమకు నిం
పుంగలుగంజేయునంద్రు బుధులుచితోక్తికా.

గీ. ఆరుగురున్నాఁడు పేడివాఁ డతివవోలెఁ
బలుకుచున్నది పురుషుని పగిది నింతి
ప్రాణములు నాకు నీరఁ డుపార్జితార్థ
మిన్నివివ్యలు ననినను నెసఁగు నుపమ.

క. దేవా, నీచందంబున
దేవేంద్రుండొప్పు నచట దినకరుగతి ను
ర్వివరుడు లేజమన సం
భావితుడన నుపమచెల్లు ప్రాశస్త్యమై.

గీ. హంసీవోలె జంద్రుఁ డపదాతుఁడు, నభంబు
కొలఁవలట్లు నిడము, కుక్కవోలె
నించు బంటుపతికి నినుఁబోలె భిద్యోత,
మనెడు నుపమ లపహసనకరములు. [రమ్

గ్లో. ప్రసిద్ధహేతువ్యావృత్త్యా యత్కించితార్థాంత
యత్ర స్వాభావికత్వం వా విభావ్యం సా విభావనా.

అను కావ్యాదర్శములోని విభావనాలక్షణ మిక్రింది విధమున నాంధ్రీకరింపబడినది.

గీ. సహజవిఖ్యాత హేతువు బాటవిడిచి
కారణాంతర కల్పన కథనమొండె
గామవిహిత స్వభావసంగతియ యొండె
నమరక బల్క విభావనయంద్రు బుధులు.

పెద్దన గుణాశీత్యలంకారసందర్భమంతయు సరిగా దండి ననుసరించియే యాంధ్రీకరించుచుండుటచే ది జ్ఞాత్రముగా నుదాహరించి విరమించితిని. కావ్యాదర్శ మునందువలెనే యిందును నలంకారములు యథాక్రమ ముగ నిరూపింపబడినవి. కాని కావ్యాదర్శమున నలం కారములుగాఁ బరిగణింపఁ బడని యుదాహరణక్రొత్తులును, భావికమును, నిందలంకారములుగాఁ జేర్చొనబడినవి. మఱియుఁ గావ్యాదర్శమున నలంకారముగాఁ బరిగణింప బడిన సంకరమిం దలంకారముగాఁ బరిగణింపఁబడలేదు. కావుననే దండిచెప్పిన ముప్పది నాల్గలంకారము లిందు ముప్పదియారయ్యెను. ఈ యిసుమంత భేదముదక్క నేతాకభేద మీసందర్భమునఁ గానరాదు.

ఇందలి గుణాశీత్యలంకారసందర్భములు కావ్యా దర్శమునుండియు, దోషాదిసందర్భములు పృథాపరు ద్రియమునుండియు సంగ్రహింపఁబడినవగుటచే నీ పాత్ర మునఁ గొన్ని యంశములు పునరుక్తములును, గొన్ని పూర్వాపర సందర్భ విరుద్ధములును నగుచున్నవి. దండికావ్యశోభాకర ధర్మము లన్నియు నలంకారము లేయనితలంచి యాయలంకారములను గుణాశీత్యలంకార రూపముగా నిరూపించి విరమించెను. మఱియు పాకము నృత్తి, శయ్య, రసము, ధ్వని, వ్యంగ్యము మున్నగువానిని జెప్పనేలేదు. వీనికిఁ గావ్యశోభాకరణమే ప్రయోజన మగుటంజేసియు, వీనికంతగాఁ బరస్పరము భేదములేమిం జేసియు నాతఁ డుపేక్షించెను. ఈయంశము “కావ్య శోభాకరాన్ధర్మసంకారాన్ ప్రవక్ష్యే; తేచాద్యా పి వికల్ప్యంతేకస్తాన్ కార్తేన్వైన్వనవత్కృతి. కాశ్చిన్యా గ్గవిభాగార్థముక్తిః ప్రాగప్యలంక్రియాః; సాధారణ వలం కారజాత మద్యప్రదర్శ్యతే”. అనుదండిగ్రంథమువలన స్పష్టమగుచున్నది. కావున దండి యిన్ని యవాంతర భేద ములఁ బరిగణింప లేదనియు నలంకారదోషములను రెం

డేభేదములఁ బరిగణించెననియు దండిగ్రంథమును సువ్యక్త ముగాఁ జూచినవారలకు విశేషము కాకమానదు. మఱియు విద్యానాథాదులవలె దండికావ్యము నొకకాంతగాఁ దలంచి దానికిఁ బాకసానుగ్రహి సహమార్ప లేదు.

విద్యానాథుఁ డట్లుగాక నృత్తి, శయ్య, పాకము, రీతి, సుఖము, అలంకారము, రసము మున్నగుననేక భేద ముల నిరూపించి వానికిఁ బరస్పరము భేదమును జెప్ప యిత్నించి తనగ్రంథమున ననేక పునరుక్తములు చొచ్చుట కవకాశమునుగల్గించెను. మఱియు గుణాలంకార కథ నముచే గతార్థమును దోషప్రకరణమును, దోషప్రకరణ ముచే గతార్థమును గుణాలంకారప్రకరణమును నిరూ పించి గ్రంథమును గలుపఁపఱచియున్నాఁడు. త్తయసంప త్సర జ్యేష్ఠా మథ సాహితీపరిషత్పత్రికలో మదాం ద్రగురులగు బ్ర. శ్రీ. వ్యుత్థుల చినసీతారామస్వామి శాస్త్రిగారిచే వ్రాయఁబడిన కావ్యగణములు అనువ్యాస మున దీనివిస్తరము చూడనగును.

మొత్తముమీఁదఁ బ్రతాపరుద్రీయములోనుండి యుదటికిఁదిగిన పునరుక్తులు గొన్నియు విభిన్నములగు దండివిద్యానాథమతములు జోడించినందున సంభవించిన పునరుక్తిపూర్వాపర సందర్భవిరోధములు గొన్నియు నీ గ్రంథమున సమావేశమైన వని తత్తత్సందర్భ పరిశీల నముచలన సువ్యక్తమగుచున్నది.

దండిమతము ననుసరించి యుపమాలుకారసంద ర్భమున “లింగంబులవచనంబుల” అను మున్నగుపద్య ములనే నుపమాదోషములను చేర్చొనియున్నాఁడు. తిరుగ వానినే విద్యానాథమతముననుసరించి రచియింపఁ బడిన దోషప్రకరణమునందును నిరూపించియున్నాఁడు. కావ్యదోషప్రకరణమున నిరూపింపఁబడిన భిన్నలింగ, భిన్నవచన, న్యూనోపమాధిశోపమాద్యుపమాదో ములు పునరుక్తము లగుచున్నవి.

మఱియు గుణములు దోషములం దొలంగించుట కే యంగీకరింపఁబడినట్లు ప్రతాపరుద్రీయమునను, నద్దాని ననుసరించిన చూడామణియందును జెప్పఁబడినది. కాన నేయేదోషములఁ దొలగింప నేయేగుణము లంగీక రింపఁబడినవో ఆయాగుణములు కావ్యములో నుండ నాయాదోషములు కావ్యములోఁ జొచ్చుట కవకా

శములేదుగదా. కావున గుణములను జెప్పిన దోషముల జెప్ప నవసరము లేదనియు, దోషముల జెప్పిన గుణముల జెప్ప నక్కరలేదనియు విశేషమగుచుండుటంచేసి దోషప్రకరణములోని గుణములచే నపాకృతములగు దోషములు పునరుక్తము లనఁజనును. (చూ. ప్ర. రు. గుణప్రకరణము.)

మఱియు దండి ననుసరించి యర్థసందర్భ ద్యోతకములగు గుణదేశము నంగీకరించినపుడు దండిచెప్పిన దశ విదోషములుదక్క నితర దోషములు కావ్యములోఁ జొచ్చుట కవకాశమేలేదు. కావుననే దండి గుణాలంకారకథనముచే నగతార్థము లగు దోషముల బదింటిని మాత్రమే పేర్కొని విరమించెను.

పెద్దనార్కుఁ డెన్న నో దండిమతము ననుసరించి తత్తదలంకారసందర్భములచే తత్తద్దోషములఁ జేర్కొనియుఁ దిరుగ ముందుచెన్న-లరయక వానినేవిద్యానాథ నిరూపితదోషప్రకరణాంధ్రీకరణసందర్భమున నైతము నిరూపించెను. కాన నుపరినిరూపితదోషములు పునరుక్తములై నవినిగ్రహించునది.

పెద్దనద్వితీయోల్లాసమునఁ బ్రతాపరుద్రీయము ననుసరించి రసముల నలంకార్యములనుగా నిరూపించి యున్నాఁడు. అలంకారప్రకరణమున దండిననుసరించి యారసములనే యలంకారములుగాఁ జేర్కొని యున్నాఁడు. దండి రసవదలంకారములక్రిందరసములనన్నింటి నుదాహరించుటఁబట్టి చూడ గుణాలంకారములరై రసములను గావ్యశోభాకరగర్భములే యని తలంచి యంగి భూతరసములును, నంగభూతరసములును నలంకారములక్రిందనే పరిగణించెనని చెప్పవచ్చును.

శ్లో. రసభావతదాభాసభావశాస్త్యాది రక్రమః;

భిన్నో రసాద్యలంకార్యా నలంకారతయా మతః.

అను మున్నగు సందర్భములనుబట్టి విద్యానాథుని మతమున నంగభూతరసము లలంకారములనియు, నంగిభూతరసములు రసములనియు సువ్యక్త మగుచున్నది. కావుననే యాతఁడు రసము కావ్యశ్రీకిఁ బ్రాణమువంటి దనియు గుణాలంకారాదులు శౌర్యహారాదులవంటివనియు నంగీకరించియున్నాఁడు. కావున నీతనిమతము ననుసరించి రస మలంకార్యమ యగును.

రసమలంకారముగా నంగీకరించిన నయ్యదలంకార్యము గాఁజాలదుగదా! కటకమండలాదులు కావ్యశ్రీకి జీవితప్రాయములు గానేరవుగదా! కావున రసముల నలంకారములను నంగీకరించిన దండిమతమున నియ్యవి యలంకార్యములు గాఁజాలననుట నిర్వివాదాంశము. అట్లే రస మలంకార్యమయ్యెనా యయ్యది యలంకార మెన్నఁడునుగాఁజాలదు. జీవితమెన్నఁడును భాదాయ కాలంకారము గానేరదుగదా! కావున రసమును జీవితముగా (అలంకార్యముగా) నంగీకరించిన విద్యానాథ మతమున నయ్య యెన్నఁడును నలంకారము గానోపదు. ఇట్టిస్థితిలోఁ బెద్దన రసముల నలంకార్యములుగద్వితీయోల్లాసమునఁ జేర్కొని తిరుగ వాని నలంకార ప్రకరణమున నలంకారములుగ నిరూపించుట పూర్వాపర సందర్భవిరుద్ధముగ నున్నది. ధర్మము ధర్మియు నొకే వస్తువు కాఁజాలనట్లు రస మలంకార్యమును, నలంకారమును గాఁజాలదు. కానఁ బెద్దన ముందుచెన్న-లరయక కేవల సూక్ష్మచూర్ణాపేక్షతో దండిగ్రంథము నందలి గుణాలంకారప్రకరణము నాంధ్రీకరించెననియు, దండి విద్యానాథుల మతములు భిన్నములని తలంపకయే గ్రంథ మార్గము నవలంబించినపు డాగ్రంథమార్గమునే యనుసరించుచు నవిమర్శముగ నాంధ్రీకరించెననియు, నక్కారణమున నిట్టి పూర్వాపరసందర్భ విరుద్ధవిషయము లిందుఁ గల్గెననియుఁ జెప్పవచ్చును.

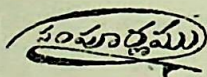
అలంకారప్రకరణమున లవాలంకార ప్రస్తావము నలవలక్షణముతో వినుతినందలను లవాలంకారస్వరూపములుగఁ జేర్కొనియుఁ దిరుగ వినుతినందాగ్ర ప్రతిపాదకముగు లన సజాతీయమును వ్యాజోక్తినిగూడ నిరూపించుటచే నిందలి వ్యాజోక్తి పునరుక్తముగ నున్నది. వినుతి నిందలు మతాంతరాంగీకృతములైనట్లు “లేక మేకేవిరుః” అనుకారికలోని ‘ఏకే’ అనుశబ్దముచే దండినూచించుటచే దండి వ్యాజోక్తి పునరుక్తము గానేరదు. ఈతఁ డట్లు గాక భావమునఁ దోచు వస్తుగోపనమును, వినుతినందలను, లవాలంకార స్వరూపములుగానే నిరూపించుటం జేసి యిందలి వ్యాజోక్తి పునరుక్త వనఁదగియున్నది. వినుతినందలను, వస్తుగోపనమును లవాలంకార స్వరూపములుగ నంగీకరించినవారి మతమున వ్యాజోక్తి యుండ

దనియు, వస్తుగోపనముమాత్రమే లవాంకార స్వరూపముగ నంగీకరించి వినుతి నిండలు మతాంతరములుగా నంగీకరించిన వారిమతమున వ్యాజోక్తి యుండవగుననియు నభిప్రాయము.

ఇందలి విక్షణములు సంస్కృతలక్షణముల వలె స్పష్టార్థము నీయఁజాలవన్నవి. మతీయు నొక్కొక్కచో విపరీతార్థమునుగూడ నొసంగ తీయుచున్నది. యతిప్రాసపద్య పాదపూర్వకార్థము ప్రయుక్తములైన వ్యర్థపదములు రావలసినయర్థమును రాకుండఁజేయుచున్నది. మతీయులక్షణములు స్వకపోలకల్పితము తాటచేతను, విశ్వేశ్వరరాజాంకితము లగుటచేతను స్పష్టార్థము నీయఁజాలవన్నవి. ఓమర్శనుఁడు వస్తుగుణమును మాత్రమే వివర్ణింపక యందలిదోషములను గూడ నిరూపింప

వలెననియు, దన్మాత్రమున నుపయోగము గలదనియు విమర్శకు లందురు. కాననే నిందలి దోష లేకములఁజూపి తినిగాని దోషారోపణబుద్ధితోఁ గాదని సహృదయులు గ్రహింతురుగాక!

మతీయు విభిన్నమార్గ గ్రంథద్వయాను సరణముచే నీగ్రంథమున నీదోష లేకములు కల్గెనని తెలియఁజేయు నితీమట్టు వ్రాసితిని. ఆంధ్రమున కలంకార గ్రంథము లేనికొఱతను దీర్చిన పెద్దనాదులయెడల నాంధ్రపండితులెల్లరుఁ గృతజ్ఞులై యుండవలసియున్నది. కాని సాహిత్యదర్శణాదులవంటి చక్కని లక్షణగ్రంథ మొకటి యాంధ్రమున నుదయించువఱకు నాంధ్రమున నలంకార గ్రంథము లేదనియే చెప్పవచ్చును. కాన సమర్థులగు సహృదయు లట్టిమహోపకార మొనర్చి యాంధ్రమాత నలంకరింతురుగాక!

విషమ సమస్య

శ్రీమాన్ మాపాటి కొండమాచార్యులు గారు

ఉండుటో, ఉండకుండుటో ఉర్వియందా,
సౌఖ్య మెద్దైన నదియె విచార్య మిప్పుడు;
ఉండి ప్రాణవ్యధానముద్దండకష్ట
సంచయంబుల భారంబు పైఁచు తెట్లు?

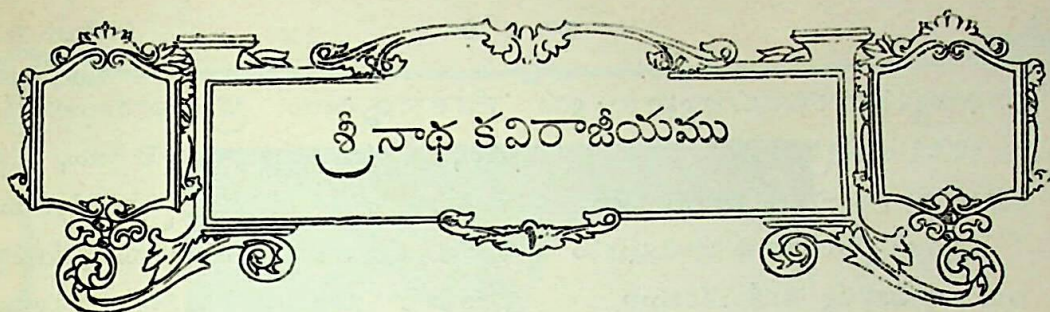
ఉండకయె సర్వవిభుని ప్రచండస్మృతి
చిత్రములనెల్లఁ గనుల వీక్షించెట్లు!
భూమి జరాచరతతులందు భోగసరణి
గగనమందలిగ్రహముల కళల తీరు
సర్వ విధ స్మృతివైచిత్ర్య సంతతులను
ఉండకయె యెట్లు కాంచఁగా నూహ నేతు?

అహరహంబును గప్తసాధ్యంబు లైన
వనులఁ జేయుచు నెట్లొ జీవనముఁ జేసి
బ్రతుకుదమటన్న భవరోగబాధలెల్ల
ఉండి తప్పించుకొన నెట్లు లూహనేతు!

* * *

కాంచితని జన్మ మిచటిసౌఖ్యములఁ గంటి
ఆసువులను వీడ నెంచిన నవల నేమి
కప్తబహుళంబు లున్నవో కని వచించి
నట్టివాఁ డెవ్వఁడె నీ యవని యందు!

కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి గారు

నాం ది

శ్రీ వత్సాంకితుఁడుం గుమారకుఁడు ల
 త్కీవల్లభం జేకనం
 భావిద్యాగ్రహజైకదత్తుఁడు సుధీ
 త్వప్రాంచితం డీశ్వరీ
 నేనానక్తుఁడు మాసుదర్శనుఁడు సు
 శ్రీవైభవోపేతుఁ డై
 భావంబం దలరారి నావెతలు వా
 పం జూచి కాపాడుతా.

స్థలము-ఒక మందిరము

[కమలనాభుఁడు, మారయ, శీమాంబ, ప్రవేశము]

మారయ

(కమలనాభుని పాదంబులకు మ్రొక్కి)

ఉ. మీరు మహానుభావులరు
 మీకు మహితలమందు విద్యలం
 బే రరుదెంచినట్టులు ల
 భించె దపోవిభవప్రభావ మే
 వారును మిమ్ముఁ బోల రని
 ప్రస్తుతి కెక్కినవార లక్కటా!
 మీ రిటువంటివార లయి
 మీకుల మారయ కుంట మేరయే.

తండ్రి! నాకుఁ బ్రథమకళత్రవియోగము
 గలిగినప్పుడు నేను బునర్దారసంగ్రహంబు

నేయక ఇహసుఖంబు లెల్లం బరిత్యజించి
 భగవద్ధ్యానైకపరాయణుడనై పరంబుఁగోరి
 యున్న నన్నుం బిలిచి నాతో “జరత్కారం
 డనుముని దారసంగ్రహంబు నేయమింజేసి
 వానిపితృదేవతల కథోగతి సిద్ధించె ననియు,
 అది యెఱింగి జరత్కారంబు వివాహము నేసి
 కొని పితృదేవతల నుద్ధరించె ననియు” నొక
 కథం జెప్పి “వత్సా! నీ విట్లు విరక్తుండ వై
 పునర్దారగ్రహణంబు నేయకుండుట ధర్మంబు
 గాదు. సంతానతంత్రువుం డైచివేయుట మహా
 పాతకంబు. “అపుత్రస్య గతి రాస్తి” అను
 వచనంబున నీకును బరమ్ము పూజ్యమ్ము. కా
 వున వివాహంబు గావించుకొని కులాంకుర
 విచ్ఛేదంబు గాకుండఁ జేయుము” అనియెన్నో
 చెప్పి యొప్పించి యిష్టదంతిం దెచ్చి నాకుఁ
 బెండ్లిచేసితివి గదా! నే నీమఁ బెండ్లి చేసికొ
 నినఫలంబు నాకు నడికిఁ గాలం బైనను గానం
 బడ కున్నయది. నిస్సారం బైనసంసారసాగ
 రంబున నీదులూడుచుఁ దానత్రయం బనుభవిం
 చుట మాత్రమే ఫలం బగుచున్నయది.
 వినుము:

నీ. అవనిఁ బితృపితామహాదులతో నపు
 త్రకుండు ప్రైరుణ్యంబుఁ దఱిగి పరంగు

ధనధాన్యపశుదారఘనమాన్యహర్మ్యాదు
లకట! యపుత్రకునకును వితయ
కనుగొన ధర్మార్థకామమోక్షాదులు
పుత్రరత్నము: సూపే పూరుషునకు
నిలఁ బురుషాపత్య మేడేడుతరముల
వారికిఁ దారకబ్రహ్మ మరయఁ
గాని నైనను, బుత్రనికడన నైన
మడియ మోక్షము కరతలామలక మనరె
వేయు నేటికిఁ గొడుకుల పెలయఁ గనక
వేగుపాపులజన్మంబు విగతఫలము.

మఱియును:

శా. కాలేయాడుచు నెంతదాఁక సిరులం
గావించు నందాఁక నా
న ల్పాగించుచుఁ గూడి మెత్తు రతనిక
నైదోడులు న్నెయ్యు రి
ల్లా ల్లుట్టా ల్గురివారు నెల్ల బలఁగం
బొయింతయుం దప్పి ము
క్కా లేసరం జనునప్పు డెవ్వరును గ్రే
గంటం గనం బో రయో!

కుమారుండు నాఁబడువాఁడు తనకు సహజం
బయినభక్తి లేకున్నను నలుగురు నాలుగు
మాట లాడుదు రనుభయంబుచేత నైనను
దల్లిదండ్రుల కిహఃపరసాధకుం డగుచున్నవా
డు. అట్టిఫలం బపేక్షించి నే సీమానిని
గూడి నానావిధ వ్రతంబు లాచరించియు,
మంత్ర యంత్రతంత్రోపధముల నేమిచియు,
సుబ్రహ్మణ్యుని దేవతారాధనంబు
గావించియు, మహానదీ సాగర సంగ
మంబు లెల్ల నాడియు, నిట్లుపాసంబు లుండియు,
ఊళ్లఁ బల్లెలంగల గుళ్లచుట్టం జుట్టియు,

దేవతాసన్నిధులం బ్రాణాచారంబులు వడి
యు, వల్మీకంబులకుం ధనువు లెత్తియు, పిప్పల
వృక్షంబులం బ్రతిష్ఠించి వ్రదక్షిణించియు,
ఇంకను జేయంగల పనులన్నియుం జేయుచు
నీశ్వరారాధనంబు గావించితిని. ధనవ్యయం
బును దేహాయాసంబునే కాని లాభ మేమి
యును లేక పోయినది. పుత్రసందర్శన
భాగ్యంబు మృగ్యం బైనది. సర్వసమర్థులైన
మీరుండియు మాకు లేనట్ల యయినది. ఇంక
నిట్లుపేక్షింపక మాయెడఁ గరుణించి వంశో
ద్ధారకుం డగు నొక్క బాలకుండు పొడమున
ట్లుపాయంబు బోధింపఁ బ్రార్థించుచున్నవాడ.
(అని పాదంబులపై సాగిలిపడుచున్నాఁడు.)

భీమాంబ

(మామగారి పాదములపైఁ బడికంటనీరువెట్టు
కొనుచు)

సీ. మెఱఁగునా మేనెల్ల మెఱమెఱ మెఱయంగ
వేవిళ్లఁ బడునిపు వెంప నైతి
నీమంతవతు లెన్న నీమంతమున మేటి
గాజులు గొనుమేలు గాంచ నైతి
దరి లేనిపెరిమ లోడగుల బంధులు నట్టు
సూడిద లంద నేఁ జూడ నైతి
నొదివి పుణ్యాంగన లోదార్చుచుండ వి
డ్డఁ గనునోష్పలఁ బడఁ దగుల నైతి
తే. దనయుఁ డని మంత్రసాని నా వినఁగనైతి
బొనఁగఁ గాయము గాయ మే మెనవనైతి
బసపుచీటల నడికట్టఁ బట్టనైతి
వెలయ బాలెంతవేష మే వేయ నైతి.

ఆరా! జగదేకపూజ్యులైన మీకుఁ గోడల
నైననే నిట్లు పుత్రవతులయిన సత్కులలో

సి. వి. యస్. నరసింహారాజుగారు
మమరాసు శాసనసభాస్పృహలు

మమరాజు సర్ కెమర్ ప్రెస్ బహదరు గారు
హైదరాబాదు ప్రభుత్వ కార్యనిర్వాహక సంస్థాస్పృహలు

డాక్టర్ ముత్తలత్తమ్మగారు
(యస్. బి. సి. యస్., యస్. ఎల్. సి.)
మదరాసు శాసనసభాసభ్యురాలు

డాక్టర్ పార్వతీబాయి
పంజాబు శాసనసభాసభ్యురాలు

నపుత్రనతి నై యుండుట పోలునే? మహాత్మా!

మాపాల ననుగ్రహింపుము.

(అని పాదంబులపై న్నాలుచున్నది.)

కమలనాభుడు

(ఇరువుర నిరుచేతుల లేవనెత్తికూటించుచు)
ఎన్నోలారా! మీ రిట్లుప్రాప్తితులట్లుచింతించుట
పాడిగాదు. పురాకృత కర్మవరిపాకంబునందేసి
శుభాశుభంబులు సకలప్రాణులకును సంప్రా
ప్తంబు లగుచుండు. దీనికి వగచినం బ్రయో
జనంబు లేదు. నేను మీ జన్మవత్తీకలంబట్టి
చెప్ప చుటిని. మీకు సంతానప్రాప్తి కలదు.
మనవంశంబున సంతాన తంతతు విచ్ఛేదం
బెప్పటికి గాఁబోదు. మీరు చింతింపకుండు.
బహువిధవ్రతమ్ము లాచరించితి మని చెప్పితిరి.
కాని మన యిలువేల్పు నారాధించినవారు
కారు. కడచినదాని కేమిటి కింక నైన నియమ
వ్రతంబున నారాయణు నారాధించితి రేని
మీకుఁ బరమోత్తమసంతానంబు కాక
పోదు. అట్లుచేయుండు; ఇష్టార్థంబులంబొందుండు.

మారయ

తండ్రీ! మన యిలువేల్పు నారాధించుటకెట్టి
నియమవ్రతంబు కావలయునో, దాని విధా
నంబెట్టిదియో వినిపించ బ్రార్థించుచున్నాఁడ.

కమలనాభుడు

నియమవ్రతంబు దప్పకుండ మంత్రోపాసనంబు
గావించుచు నీశ్వరు నారాధించునది. దాన
నతండు సంతసించి మీయభీష్టంబు నెఱవేర్చుం
గాక.

మారయ

ఏమంత్రం బుపాసింపవలయునో దాని నుపదే

శింప నర్థించుచున్న వాఁడ.

కమలనాభుడు

(శిరముపై కరంబులు వెట్టి చెవిలోమంత్రోపదే
శంబుచేసి)కుమారా! మీరిప్పుడ సంకల్పము చేసి
వ్రతస్థారంభము జేయుండు; నేడు నీకుక్షేమ
తారయు, నీసహధర్మిణికి సంపత్తారయును.

మారయ

పితృపాదులు గూడ మాతో నావ్రతంబు
వరిసమాప్తియగునటకు నుండి మామనోరథం
బీడేర్పవలయు నని మనవిచేయుచున్నాను.

కమలనాభుడు

సరే! అట్లే చేసెదను.

(అని బ్రహ్మసన మధిష్ఠించి మంత్రములు
చదువును)

మారయ

(మంత్రధ్యానంబుచేసి కొంతవడికి నభార్యుడై
చేతులు జోడించుకొని)

హోసన - చతురశ్రగతి

శ్లో. భజ మన ఈశం కరుణావేశం

భవభయపాశవినాశం

నిజజనరక్షా చరణే దీక్షా

కరణ మణో రణుమాత్రమ్

వ్రజకులదక్షం వనజాతాక్షం

వనధిశయాన మనూసం

కుజనకులాంభోనిధి మంథానం

మధుమధనం బుధబోధమ్.

సహ్యాసిరాగము-రూపకము

శ్లో. పరమేశ్వర, గిరిజేశ్వర జగదీశ్వరమత, భా
కరుణాకర, గురుణానుత, రమణాకరశరణా;
నిరుపాధికజనపోషక, నరవేషకనిరతం
పరిపాలయసుగుణాలయవరుణాలయవసతే.

(అని ప్రార్థించుచు గంటికి దూగు రా గోడ
కొరగు చున్నారు).

[తెరలో శబ్దము]

శ్రీమహావిష్ణువు

(గరుడవాహనారూఢుడై చతుర్భుజముల
గదాశంఖ చక్రదులు ధరించి ప్రత్యక్షమై)
వత్సలారా! మీపై గల వాత్సల్యంబునంజేసి
దర్శన మిచ్చితిని. వరం బర్హింపుడు.

ఇంద్రులు

(స్వప్నమునం గాంచి వినము లై చేతులు
జోడించుకొని)

శా. ఓకారుణ్యపయోధి! యోవరద! యో

యోగీంద్రహృద్వాస! యో
లోకైకస్తుత! యోరమారమణ! యో
లోకత్రయాధీశ్వరా!

యోకంసాంతక! యోసురేంద్రవరదా!

యోదైవచూడామణి!

యోక్మష్టా! మధుసూదనా! యదుపతి!

యోవాసుదేవా! హరీ!

విష్ణువు

భక్తులారా! తొంటిపుట్టువున మీరు నాకు
బరమభక్తులై నన్ను బాత్తుని గా బడయ
నర్హించితిని. నేను మీకు బుత్తుండనై పుట్టితి

గాని మీ నియమాంతరాయ కారణంబున
నంతలోన మిమ్ము బెడబాసితిని. ఇప్పటి
మిహృదయార్థంబు మీరు చెప్పకయ. నే
నెఱిగితిని. మీకు సంతాన ప్రాప్తి యగు.
మీయగ్రనందనుండు మనంశ సంభూతుడై
నాపేరం బాలుపొంది నకల విద్యావిశారదుడై
బహుగ్రంథంబు లొనరించి దిగంత విశ్రాంత
కీర్తి గాంచి జగద్విశ్రుతుండు గా గలండు.
మీకులం బాకల్పంబుగ ననల్ప నైభవంబున
వన్నె కెక్కుచుండంగాక!

(అంతర్ధానమగును.)

ఇంద్రులు

(జాగ్రదవస్థ నభినయించి కమలనాభునివంకం
జూచి) తంజ్రీ! మాకు స్వప్నంబున శ్రీనా
థుండు దర్శనం బిచ్చి సంతానంబు గలుగ
వరం బిచ్చినాడు.

కమలనాభుడు

విడ్డలారా! మీ మనోరథసిద్ధి యైనది. మీ
జపంబు ఫలించినది; లెండు పోవుదము.

ముగ్గురు

అలసత్పర్తియు-వసంక-మిత్రగతి

మునిజనుల! బ్రోచుమునిముఖ్య! పరమాఖ్యా!
చెనఁటులకు గాని సురసింహ! నరసింహ!
మొనసి జగమేల నగుప్రోడ! బలుతేఁడా!
కనికరముతోడ మము గావఁ దగుదేవా.

[మ్రొక్కి నిష్క్రమించుచున్నారు.]

ఫలము-రచ్చచాణడి

[కొండలు ప్రజలు పరివేష్టించియుండ మారయప్రధాని
ప్రవేశించి యగ్రాసన మధిష్ఠించుచున్నాడు.]

(ప్రజలులేచివిసముద్రై విశ్రమించుచున్నారు.)

మారయ

ప్రజలారా! కొండపీటియన వేమారెడ్డి ప్రభుండు నన్నీకాల్పట్టణంబునకు దేశముఖుగా నొనరించి ఇదిగో ఘరవానా వ్రాయించి పంపించి యున్నవాడు. మీ రెల్లరు రాజభక్తి భరితాంతరంగులై ప్రవర్తింపుడు. గ్రామణీ! నీవు జాగరూకుడవై దస్తు శిస్తులనెల్ల వసూలు చేయింపుము. కుక్కర్లీ! నీ వెల్లరయితులకును దాళదులు వ్రాసి పంపుము. నాయకా! నీవు వీటినపుకరులెల్లరును రేబనళ్లు తమతమ పనులందు భక్తిశ్రద్ధలు గలిగి ప్రవర్తించుచుండునట్లు చేయుము.

నాయకుడు

దేవముఖీ మహారాజ్! మీకీ సలాము సేస్తాఁ; నపుకర్లూ నాకీ మాటాయినరు. యెట్టివోసాల్ యిండ్లకిపోయీ మీరు ఖిల్లాల్కాడా వుండా వాలా రండి పిల్కాక్. మాకీ రాం సెప్పినారు. మునిసీబయ్యా యింట్లో పనీ వుందీ సెప్పిపోయి నార్ సర్కార్!

మునసబు

నే నెప్పుడూ నపుకర్లచేత నాసొంతపనులు చేయించుకోను. ఇది వెట్టివాసాలు పన్నిన పన్నాగం. మున్నోసారి సర్కారుపనిమీద నేను పిలిపిస్తే కుక్కర్లీ యింట్లో పని చేస్తున్నామని బొంకారు.

మారయ

మహాస్సూల్దార్! నీవు పోయి పోయినట్లుగా వెట్టివాసాలం దీసికొనిరమ్ము; పోమ్ము.

నాయకుడు

సిత్తం సిత్తం సర్కార్!

(నిక్కు)మించును.)

రయితులు

ఆయెట్టివోసాలోళ్లు మమ్మల్ని బతకనిచ్చటం లేదు జియ్యా! మేము చేనుచేని కీకట్ట లిస్తున్నాగానీ “మిమ్మ లేయో నేయిత్రామో సూడుం”డని బయ్యం వెట్టి మాచే లన్నీ కట్టకు మోతొండారు. మమ్మల్ని సంపుతుండారు సాయీ!

నాయకుడు

(వెట్టివాసాలతో బ్రవేశించి) మహారాజ్! యెట్టి యొక్కా వోసాయీరా హజర్ సర్కార్!

మారయ

ఏమిరా! వెట్టివాడ! వాసావాడ! మీరు మీనపుకరీ చక్కగా జేయుట లే దని వినుచున్నాము. కళ్లములకాపునకు బోవుట లే దనియు, గ్రామణీయింట బనులు చేయుచుంటిమనియు జెప్పినట్లు నాయకుడు చెప్పచున్నాడు. నిజమా?

వెట్టివొకడు

ఏల్నోరూ! మేం మునిచీబుగారింట్లో పన్ను రేటం లేదు. సర్కారుపన్నే నేత్తుండామండి. ఈచాయేబయ్య మామీద నేరం సెప్పినోడండి.

నానావీరఁడు

ఈచాయేబు నాతో యేలోర్నిమాట యినా
ద్దని సెప్పి నాడండి. అంచేత నా నిట్లు శేశా
దొరా!

మారయ

మునసబూ! నీ వేమి చెప్పెదవు?

గ్రామ

వీళ్లు దొంగహలంకోరు లండి. ఈబద్మాపులికి
చెబ్బలు తగిలితేనేకాని బుద్ధి రాదండి.

కుల్కర్ణి

మునసబూగారు చెప్పినట్లు చేయుటయే కాక
పీడనపుకరి యీనాము లూడలాగి పీడ
స్థానమున మఱియొకళ్లను నిలుపుట యుత్తమ
మని నాయభిప్రాయము.

మారయ

నాయకుఁడా! నీ వీమాలమాదిగల శిక్షించి
పుచ్చుము.

నాయకుఁడు

సిత్తం, సిత్తం సర్కార్ హుకుం.

(చెప్పినట్లు చేయుచున్నాఁడు.)

మారయ

గ్రామణీ! నీవు తగిన పనివాండ్రవలనఁ బనులు
పుచ్చుకొనుచు గ్రామపరిపాలనము చక్కఁగాఁ
జేయుచుండుము. మనపురములో జూరులు,
చోరులు, దురాచారులు, వర్ణ సంకరులు,
భ్రష్టులు లోనగుదుష్టులు లేకుండునట్లును,
దయాసత్యశౌచములు ప్రబలునట్లును గావించి
మీరెల్లరు జాగరూకతతో మెలంగుఁడు. మీ
కిదే రాజాజ్ఞ.

[అందఱు, లేచి నిష్క్రమింతురు.]

స్థలము - రాజపీఠ

[డోలు సనాయిమేళముతో, పసపు, కుంకుము, పండ్లు,
వస్త్రములు, లోనగు పదార్థములుగల కావళ్లతో ఒక
పురుషుఁడును ఇద్దఱుస్త్రీలును, పాడుచుఁ బ్రవేశింతురు.]

స్త్రీలు

ద్విపదము

వినరయ్య జనులార! విశదంబుగాను
మనమారయామాత్యమణికిఁ బుత్ర కుఁడు
జనియించె దన్మహోత్సవ మొప్పు నిట్లు.

(అని యం దందుఁ బాడుచు బండ్లు, పసపు,
కుంకుము, చీఱలు, రవికలు, లోనగునవి యిం
టింటికిం బంచి పెట్టు కొనుచుఁ బోవుదురు.)

రాజపురోహితుఁడు

(పవేశించి)

పెంకటావధాన్తూ! ఎల్లవధాన్తూ! పుల్లవ
ధాన్తూ! ఓహో! బ్రాహ్మణో త్త ముల్లా
రా! రండి! రండి. మారయప్రధానిగారికిఁ
గుమారుఁడు పుట్టినాడు. భారసాలా, నామ
కరణం, జమగుతుది; సంభావ నిస్తారు రండి!
రండి!

(అని కేకలువేయును.)

బ్రాహ్మణులు

(గుంపులుగుంపులుగాఁ బ్రవేశించి)

అయ్యా! భారసాలా? సంభావనా? భాగా
యిస్తారా?

ఒకఁడు

నేను నాలుగువేదాలూ తల్లకిందులుగాచదివిన
వాణ్ణి; నాకు వరహాకితక్కు-విస్తే పుచ్చుకోను.

రెండవవాడు

నేను షట్ శాస్త్రములూ తుణ్ణంగా చదివాను. శిరోమణి పరీక్ష కూడా యిచ్చాను. నా కేమిష్టిస్తారయ్యా?

మూడవవాడు

నేను జ్యోతిషం అంతా నేర్చుకున్నాను. స్కంధ శ్రయం నా జహ్నుగ్రమం దుంది. జాతకభాగంలో నాకు చాలిన వాడు పృథివిలో లేడు. పిల్లాడి జాత కం నా చేత రాయించినాకు చాలా డబ్బిచ్చించాలి. పిల్లలు గలవాణ్ణి. నీధర్మమూ అని పదిరోజులు కమ్మగా తిని జీవిస్తాను.

నాల్గవవాడు

నేను కవిత్వం చెబుతాను. గ్రామ్యకవిత్వం లో, భావకవిత్వంలో నాతో సమానంగా పద్యాలేనా, పాటలేనా, నాటకాలేనా, నవల లేనా, ఏంబడితే అది, మంచి పాకాన్ని పడేలాగ చెబుతాను. ఈ కవిత్వవిద్య మొన్న యీనడుమ తూరుపు దేశం వెళ్లి నేర్చుకొచ్చాను. నాకు మెయ్యిన్నూట పదహారు ఇచ్చించాలి సుమీ పురోహితుడుగానూ !

రాజపురోహితుడు

సరే! రండి. మీమీస్రాస్తాను సారం దొరుకుతుంది ధనం. ధనం మాట కేమిగాని మృష్టాన్నం మాత్రం సమృద్ధి. చేరలతో నెయ్యి జాబ్బి వచ్చును. బూరెలు, గారెలు, అరిసెలు, అప్పలు, లడ్డులు, మోరుండలు మొదలైన భక్ష్యములు పొట్టలు విచ్చేలాగ కొట్టవచ్చును రండి. రండి. (వెనుకకు మరలును.)
అందఱు (అనుసరించి సడచిపోవుచున్నారు.)

(అంతః పౌరులు లోనగువారు కట్నములం బట్టుకొని వరుసగాఁ బ్రవేశింతురు.)

కొండపిటి యన వేమారెడ్డి

ప్రధానపురోహితుడు

(చీచినాంబరాభరణాదులు మోయించుకొని ప్రవేశించి)

శా. శ్రీరమ్మం డనవేమభూపతి కడుం

జెన్నారగాఁ గూర్చి సం

భారంబుల్ కనకాంశుకాభరణముల్

పంపించె గట్నంబు లా

మారామాత్యునిపుత్రరత్న ముద

యింపం గల్గుపబ్బంబు చే

కూరం గా విని తత్ప్రీతామహునిపైఁ

గోల్కొన్న గారంబునకా.

[అని లోనికిం బోవును.]

ఇది ప్రథమాంకము

ద్వితీయాంకము

స్థలము-కొండపిటిలోని సభాభవనము

[మహారసిరిసంతకధూపాలుఁడు, కాటయ వేమారెడ్డి, ప్రగడయ్యమంత్రి కొందఱు భటులం గొలుపు దీరికనఁ బడుదురు.]

ప్రగడయ్య

మహారాజా! రాజేంద్రుడు పరిశీలించి పరిష్కరింప వలసినవిషయములు పెక్కులున్నవి. శ్రీవారు సంతతవిద్యావ్యాసంగమునం జేసి రాజ్యాంగం బింతయును గమనింపకున్నవారు. ఇట్లు ప్రజాపరిపాలన మతిభరం బగు నని విన్నవించుచున్నాను.

కుమారగిరి వసంత భూపాలుడు
 ముత్రివర్యా! పండితగోష్ఠియు, విద్యావ్యాసం
 గముకన్న రాజ్యపాలన మెక్కువయా?
 రాజ్యంబు వోయినం బోవు గాని విద్యయు,
 విద్యాఫలంబైనకవిత్వంబు నెప్పటికిం బోవు
 నవి కావు గదా! నే నిపుడు నాపేర “వసంత
 రాజీయ”మనునలంకారశాస్త్రమును సంస్కృ
 తమున రచించుచున్నవాడ. అది యాచం
 ద్రతారార్కస్థాయి యగు గదా! దాని
 కన్న రాజ్యమును, గీజ్యమును నెక్కువలోనివి
 కా జాలవు. నాకు సంతతంబును బండిత
 గోష్ఠియే కావలయు. అదియే నాజన్మమునకు
 సార్థకము; ఇతర మెద్దియును గాదు.

కాటయ వేమారెడ్డి

సత్యమే కాని రాజ్యంబు పూజ్యం బై యున్న
 యప్పుడే పండితుల నాహ్వానించుటయు, వారిని
 సత్కరించుటయు, విద్యావ్యాసంగము చేయు
 జ్ఞానంబు సంపాదించుటయు, గ్రంథంబులు
 రచించుటయు గలుగును గాని రాజ్యాంగంబు
 చెడి నప్పు డివి యన్నియుఁ జెడినవే యగును
 గదా! కావున విద్యావ్యాసంగమున కంతరా
 యము గలిగించుకొనవలయు నని చెప్పను
 గాని రాజ్యాంగంబును జక్కఁజేసికొనవలయు
 ననియు నేను జెప్పుచున్నాను.

కుమారగిరి వసంతభూపాలుడు

చెప్పెద వినుడు:

శా. ధారారాజ్యమునందు భోజు డను వి
 ద్వాంసుడు రా జయ్యు దా
 భూరాజ్యంబున బుద్ధి నేయక నదా
 పోషించుచు విద్యల

ధీరాగ్రేసరుడై కపీంద్రతతికిం

దివ్యాగమం బై జగ

ద్వారస్త్రుతకావ్యముల్ నలిపి వి

ద్యాభోజుడై యొప్పడే.

అట్లే నేనును నాజీవితకాలమంతయు విద్యా
 వ్యాసంగంబునం బుచ్చెదం గాని మఱియొక
 విధంబునఁ గాలంబు గడపువాడం గాను. ఇది
 నిశ్చయము; ముమ్మాటికిని నిశ్చయము.

ప్రగడయ్య

పెదకోమటి వేమారెడ్డి ప్రభృతు లిప్పుడు
 మనరాజ్యముపైఁ గన్ను వైచి యున్నవారు.
 ఇట్టిచో మనము తగినకట్టుదిట్టములు జేసికొన
 కున్న మనకు విద్యావ్యాసంగమే కాదు;
 ఏప్రసంగమును లేక పోవు ననియే నాయభి
 ప్రాయము.

కాటయ వేమారెడ్డి

రాజా! నీ చిత్తంబిట్లున్నచో నేను గాదనను;
 కాని సీతండ్రి యనపోతరెడ్డి తనరాజ్యమును
 దమ్ము డనవేమరెడ్డిపైఁ బెట్టినట్లు నీకుమా
 రుడు సమర్థు డగువఱకు మఱియొకనిపైఁ
 బెట్టి పాలించుట శ్రేయము.

ప్రగడయ్య

రాజా! నీకు మేనబావయు, భావుకుండును
 సర్వసమర్థుండును నగునీకాటయవేమభూషణి
 బ్రతినిధిగం జేసి ప్రజాపాలనంబు గావింపుమని
 ప్రార్థించుచున్నవాడ.

(కుమారగిరివసంతభూపాలుడు సంతసించుచు
 గాటయవేమునిదిక్కు చూచుచున్నాడు)

కాటయవేమారెడ్డి

రాజా! నేను రాజు గాక రాజునై రాజ్యపాలనంబు నేయ నంగీకరింపను.

కుమారగిరి వసంతభూపాలుడు

బానా! నీచిత్తం బట్లగునేని చెప్పెద వినుము. రాజమహేంద్రవరరాజ్యము నాతోబుట్టువు మల్లమాంబకుఁ బసపుకుంకుముల కీయ నా తండ్రులయాజ్ఞ కలదు. నే నిపు డట్లు చేసెద. నీయర్థాంగిరాజ్యమును నీవు గొని రాజువై నారాజ్యానుసంధానము గావింపుము.

(అని చేయిపట్టకొని ముద్రిక నేల బెట్టుచు న్నాడు.)

(కాటయవేమారెడ్డి అంగీకారమభినయించును)

కుమారగిరి వసంతభూపాలుడు

మంత్రివర్యా! మన దేశంబునం గలబ్రాహ్మణాదిబాలురెల్లరును ముఖ్యముగా సంస్కృతాంధ్రములలో సాహిత్యజ్ఞానము సంపాదించి తీరవలయు నని యొక నిర్బంధశాసనముం గావింపుడు.

ఇద్దఱు

చిత్తము, చిత్తము.

[అంగీకరించుచున్నారు.]

కుమారగిరి వసంతభూపాలుడు

మనకాల్పట్టణంబునంగల కమలనాభుని మారయామాత్యునకు శ్రీనాథుం డనుబాలుండు పుట్టె ననియు, అతండు వేదశాస్త్రశ్రేతాదివిద్య లభ్యసించుటయె కాక చక్కనికవిత్వ మల్ల నేర్చె ననియు, మరుత్తరాట్పరిత్రము, శాలివాహనసప్తశతి యనుగ్రంథంబులు రచించెననియు, వానికి దగ్గుపల్లివారిదుర్గాంబ నిచ్చి

యీసడుమ వివాహము చేసిరనియుఁ దెలియవచ్చినది. ఆబాలకవిని మనయాస్థానిం జేర్చుకొన నెంచితిని. పురోహితునింబుచ్చి యాహ్వనంబు గావింపుడు. నాకు విద్యావ్యాసంగకాల మయినది. నేటి కీకొలుపు చాలింతము. (అని లేచును.)

[అందఱు లేచి నిష్క్రమింతురు]

ఫలము-ఉద్యానవనము

[సాయం సమయమున శ్రీనాథుడు కొండఱు బాలురతో విలాస విహారము చేయుచుండును.]

బాలురు

శ్రీనాథా! మన మీయద్యానవనంబున విహరించుటకు వచ్చియున్నాము. ఇచ్చట ముచ్చటదీర గొణిబిళ్లలు గాని, బంతులు గాని ఆడుకొందమా?

శ్రీనాథుడు

మనము చదివినందుకు సార్థకముగాఁ బ్రకృతిచిత్రంబులతో నాడుకొనవలయును గాని గొణిబిళ్లలతో నాడుకొను టాష్పనా? ఇవి ప్రకృతిచిత్రంబు లెఱుంగనివారియాటలు గాని మనయాటలు గావు. ఆడుకొనుట హృదయానందకరం బనికదా! అట్లయిన మిమ్ము నే నిపుడు కమలనాభవరప్రసాదలబ్ధకవితామాధుర్యంబున నోలలాడించెదం జూడుడు.

బాలురు

మేలు మేలు; శ్రీనాథా! మేలు మేలు. ఆనన్యసాధ్య మగుసుకవిత్వము నీవిత్త మయినదని మే మెఱుంగుదుము. నేడు నీయాశుకవిత్వము బరీక్షించి యానందించెదము గాక! (అందఱు నొక్కచో విశ్రమింతురు)

బాలురు

శ్రీనాథా! ఏదీ చూతము. ఈయద్యాన
మును నర్జింపుము.

శ్రీనాథుడు

సీ. కోకిలనతములఁ గొనునొప్పు లేమావి
గున్నలు గనుఁగొన్నఁ గన్నులలగు
నలినాదముల నధికాహోద మొనరించు
మల్లికల్ గన మది నల్లవించు
మొగిఁ గన్తపుదుమారమునుగన్వననటిబో
దెలసొంపు దిలకింప నలరు మేను
బంగారుమేడల రంగారునంపంగి
యిరముల్ మది కిచ్చులూరఁ జేయుఁ
తే. గేసరంబులఁ దగునాగ కేసరములు
మంజులచ్చవి నొప్పేడువంజులములు
పొగడఁ దగుతావి నెగడెడుపొగడగములు
నరయనరయ మేకవరవళ మగుచునుండె.

బాలురు

మిత్రమా! ఈశుకశారికాదులగానంబెట్లున్న
దియో వర్జింపుము.

శ్రీనాథుడు

చ. ఆళ్లులు మరంద మాని యల
రార నుపశ్రుతు లీన లేతయా
కులు కడు మేసి కోయనచుఁ
గోయిల లంచితపంచమస్వరం
బుల నునుపాట వాడ నల
ముల్ దిని చిల్కలు నల్క శబ్దమున్
కొలఁకుల సంచ లాడఁ గనుఁ
గోదగు నాటక మట్లు వేడుకన్.

బాలురు

ఆహా! ఈ వనలక్ష్మీవైభవం బశ్యంతస్తోత్ర
పాత్రముగదా!

శ్రీనాథుడు

మ. వనపుంబయ్యెద లొప్పుపుష్పాడిగముల్
పాలిండ్లు పూగుత్తులు
ల్లనదంగంబులు పూవుచీనలు కురుల్
వైనాడుతేం ట్లంస్తులు
గినలంబుల్ నగవుల్ సుమంబు లగుచుం
గీర్తింపనై యొప్పుగాఁ
బస మీఱక వనలక్ష్మ్యులక వనితలున్
వర్జింతు రేకాకృతిక.

బాలురు

సఖా! ఈపుష్పంబులపై నాడుచుఁ దుమ్మెద
లెట్లు పాడుచున్నవో చూడుము.

శ్రీనాథుడు

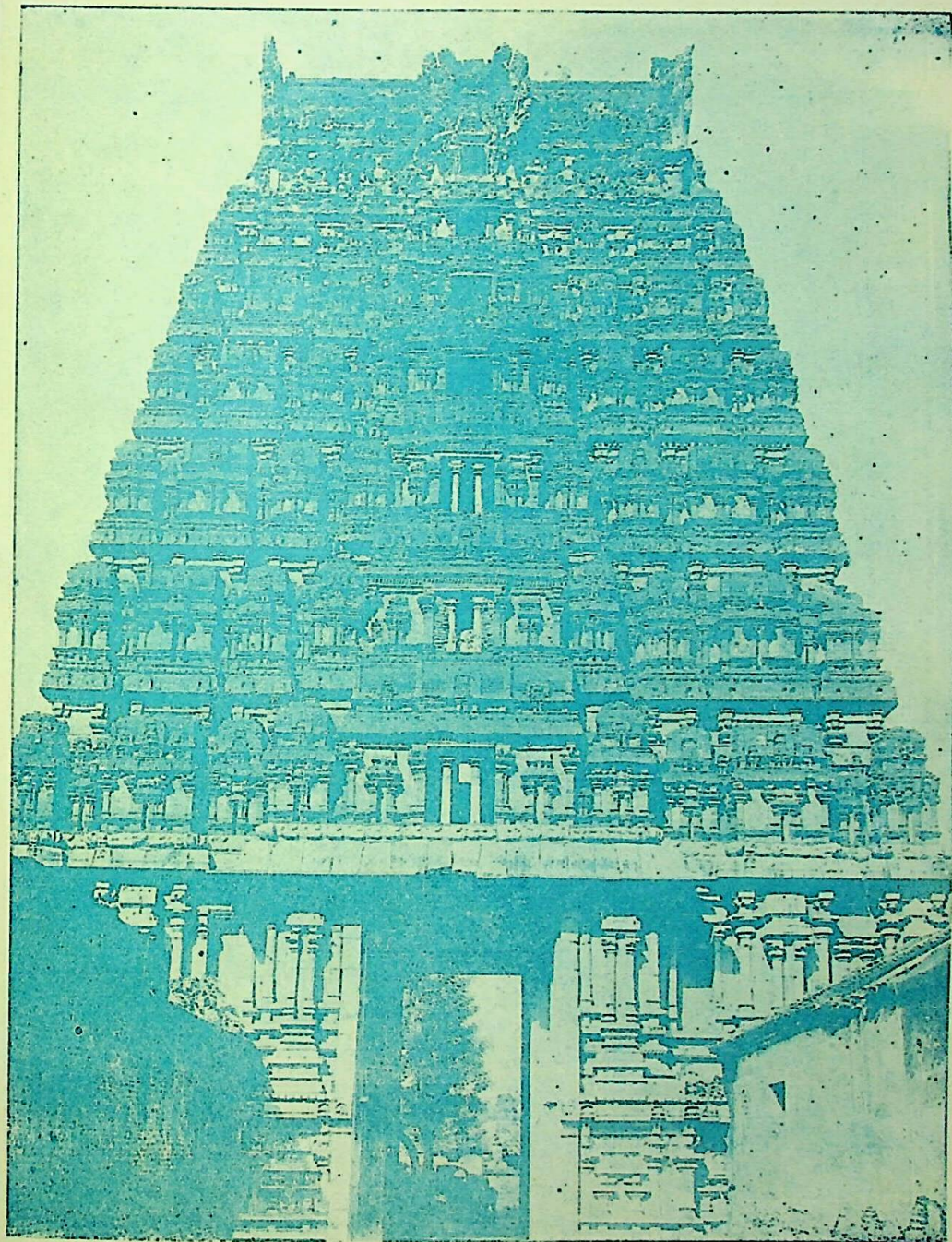
మ. మలయంపుంబవనంబునం గదలుసీ
మాకందవృక్షాగ్రశా
ఖిలపై నెక్కి యుమాల లూగుచును
వేడ్కం గ్రీడలం దోగుకో
కిలయుగ్మంబుల కెల్ల మంగళముగా
గీతంబులం బాడుఁ బూ
పులపీఠంబుల నిచ్చి తేటిచెలు
లామోదంబు సంధిల్లంగన్.

బాలురు

శ్రీనాథా! అదిగో చూడు మస్తంగతుం డైన
సూర్యునికిరణంబు లెట్లున్నవో వర్జింపుము.

శ్రీనాథుడు

చ. వననిధిఁ గ్రుంగుచోఁ దరణి
పై పయినట్టిటు లెత్తఁ గట్టిన

గోపురము దేవాలయము - తిరుమల

ఆంధ్ర బాలిక

చిత్రకారుడు: మానికొండ రామారావుగారు, బందరు.

ట్లనువుగఁ బ్రాకువగ్గముల
యట్టిమయాఖము లభ్రమండలం
బునఁ గన నయ్యెఁ జెంగలువ
పొత్తుకకు న్నెలకు న్నివాహముం
బానరిచి కాలవిజ్ఞఁ డిడఁ
బొల్చెడుబాగరు చిచ్చుబుడ్డినాన్.

బాలురు

అదిగో, విదియచందురుడు; వానిపై మనోహ
రంబుగ నొక్కపద్యంబు నెప్పుము.

(శ్రీ)నాథుఁడు

చ. లలిఁ జనునాకసం బనుపొ
లంబునఁ బంటమొగంబు గాఁ బసం
జెలఁగుచు వ్రాలుచుక్కవరి
చేలలుగోయఁగ నెంచి ము న్నినుం
బాలియిడి రాగరక్త మటు
వోయుచుఁ గాలజఘన్యజుండు కై
నిలుపు లవిత్రమో యన జ
నించెను జందురువంకఁ జూడుఁడీ!

బాలురు

మిత్రరత్నమా! నీకవిత్వం బనన్యసామాన్య
ము; నిన్ను స్తుతించుటకుఁ గాదు; ఇదినిశ్చయం
బు. నీవు పుంభావసరస్వతివి గాని సామాన్యఁ
డవు కావు. నీకవితామృతంబు మామనోరు
జలం దొలఁగించినది. నీ వెంత కైన నమర్థం
డవు. కాని యదిగోఁ గనుచూపుమేఱలోనం

గాన వచ్చుచున్న దాపక్కనమును బత్తనముం
బోలె వర్ణింపుము.

(శ్రీ)నాథుఁడు

[కోడి

నీ. కొఱ మఱల్ ద్రిష్టక కొక్కొరో యను
గడియారములు నలుగడలు నిండ
గుఱి బోన మేయక ఘుర్గురించెడు పంది
మర్దలధ్వనులనమ్మర్ద మడరఁ
బీకె పైరింపక వీక భాంకృతి నేయు
కుక్క-బాకాలు నల్చక్కి మొఱయ
నగ్గి గాఁచక చేల దగ్గఱ డామ్మను
బెగ్గురుతుడుము లిల్లిగు లిడఁగ
బేర మాడక పుట్టజు న్నా రెపండు
లెల్లయంగల్ల నిడి యమ్ము నెల్లుబేర్లు
మెలఁగ నొప్పుచు జనకోటి నలరఁజేయుఁ
బత్తనము వోలె నెప్పు డాపక్కనంబు.

బాలు

నేడు నీకవితామాధుర్యంబున మే మెల్లఁదని
సితిమి. నీ వెన్నిప్రబంధములు చేసి జగంబుం
దనుప నుంటివో యని సంతసించుచుంటిమి.
(అందఱు నానందంబున నతని నాలింగనము
చేసికొందురు.)

(శ్రీ)నాథుఁడు

ఇప్పటికే కాలాతీత మైనది. ఇంకఁ దడయక
మన మిండ్లకుఁ బోవుదము లెండు.
[అందఱులేచి పరమేశ్వరుని బాడుచు నిష్క్ర-
మింతురు.]

సంపూర్ణము

నాగడ్డము

పరశురామకవిగారు

ఒలేటి వేంకటరామశాస్త్రి గారు

గడ్డగు నొక్కకారణము గల్గుట జేసి యొకానొకప్పు నే

సడ్డవహించి నాహృదయసాక్షిగ, లోకము నెన్నఁబోక, నా
యెడైతనంబుఁ జూచి యిహిహీ యని యన్యులు నవ్యుచుండునె
గడ్డము మీసలుం బెరుగఁగా తురకర్మ బరిత్యజించితిన్.

కం. తటచుగ గడ్డము మీసము-గొఱిగించెడి వారిలో నొకొండ నగుట న
న్నెఱిగిన వారలు పెక్కం-ద్రుదందుచుఁ జూడఁ దొడఁగి రాసమయమునన్.

చం. వెడ వెడఁ గాంచి కొందఱు వివేకులు చిర్నగ వొప్ప నేదియో
యడుగఁ దలంచియున్ దమకు నట్టి ప్రసంగము లేటి కంచునో
యడిగిన నుత్తరంబు సరియైనది రాదను బుద్ధిచేతనో
యుడిగిరి నెప్పుదింగలుగు నూహలు మోమునఁ దాండవింపఁగాన్.

కం. కొందఱు మనమునఁ బొడమిన-తొందర నడచుకొనలేక తొలుదొల్తనె యీ
చందంబునఁ బనిమాసిన-చెందుల కని యడుగఁ జొచ్చి రెన్నోతడవల్.

ఉ. డంబముగాక యేమిటి విశంబన మిచ్చుది? యింతమాత్ర గ
డ్డంబును మీసలుం గడు దడంబుగఁ బెంచిన యంతనే మహా
త్వంబు గడించునే? ఇతఁడు తక్కరి; పెక్కురఁ గంటి మిట్టి నీ
మంబులవారి; నంచునొకమాడ్కి వచ్చిరి కొందఱు యెడన్.

కం. మతి చెడెనో, వైరాగ్య-స్థితి ముదిరెనో, లేనిదో విచిత్రంబిది! ఈ
గతి నుండు వాఁడుగాఁ డితఁ-డితరులచే నెన్నఁజేని యెన్నం బడెనే?

ఉ. చెప్పదుఁగాక, యెంతొకవిశేషము గల్గియెయుండు దీనికిన్
దప్పదు! దానికై మనము తర్కము నేయఁగనేల? యాతని
జెప్ప మటంచుఁ గోరుటయు సిగ్గులచేటగుఁ జెప్పఁగాక! తా
జెప్పక యుండుఁగాక! పరిశీలన మేటికి మూర్ఖచేట్టున్.

కం. అని కొందఱు గుసగుస లా-డిన పల్కులుఁ గూడ వినఁబడెం గొన్ని; మహా జనములు చను మార్గంబునఁ-జన ననికాఁబోలుఁ దెగడ సాగిరి లోకుల్.

కం. మాసిన గడ్డము తోడను-మీసలతో నుంటిఁగాని మిక్కిలిగా నేఁ జేసినయది వేటొండొక-దోసము ద్రోహంబు లేదు దూషింపంగఁ.

గీ. అడిగినారు కొందఱునుఁగమిత్రులు మంచి-తనముచేతఁ జాలఁ జనపుచేతఁ జెప్పినాఁడఁ జిత్రచిత్ర సమాధాన-ములను వారు వెట్టి మొగము వైస.

కం. కారణముఁ జెప్ప మని వా-రూరక వేధింప నేమియుం దోచక నా నోరికి వచ్చిన తెఱఁగున-నారంభించితిని గారణాభాసములఁ.

ఉ. ఎవ్వరి కేమియు త్తరము నిచ్చిన నచ్చకపోయె వారు నఁ నవ్వలెకాని నాదువచనస్థితి నిక్క మెఱుంగరైరి, తా మవ్వల కేగి నెమ్మనములందు మఱేమని చింతచేసిరో? చివ్వున నొచ్చెనో తమదు చిత్తము మద్దచనప్రసంగతిఁ?

సీ. ముసి ముసి నగవుతో మ్రొక్కంచుఁ జెప్పినఁ-గాదు లెండది వట్టి కల్ల యనుచుఁ బరిహాసముగ నాదు భార్య గర్భిణియన్న-సంతోషమే! పుత్త్రజనన! మనుచుఁ దేటగా నే నొక్కదీక్ష వట్టితి నన్న-నెఱుంగమే మీదీక్ష లే మటంచుఁ దథ్యమే; మంచిమూర్తము చిక్క-క యటన్న-నొను మీప ల్కనత్యంబటంచుఁ బరిహసించుటకాని యప్పల్కులందు-సత్య మెద్దియొ, హేలాప్రసంగ మెదియొ, నిర్ణయింపక పోయి రనేకమిత్రు; లెట్లు నమ్మింపనేర్తు నేనింక వారి?

శా. ఏమో! వారడుగంగ జెప్పఁ బనినాకేము చుపేక్షించి నే నేమీ సెప్పక యూరకుండుటకు వీలేలేదు; వారందఱుఁ సామాన్యప్రతిపత్తి గల్గుజనులూ? సంపన్న! లమ్మాన్యలఁ గ్రామీణత్వముఁ బూని, పల్క-క తిరస్కారంబు గావించునే?

కం. ఎక్కడ కక్కడనే యెదొ-చిక్కుతటస్థించె; నేమి నేయుదు? నపుడే, చిక్కులు వడఁ జొచ్చెను బెం-పెక్కిన గడ్డంబు మిగుల నీటం బగుచుఁ.

ఉ. నామదిచొప్పెఱుంగ వదనంబున విన్నదనంబు దోడఁగా నేమిటిదంచు నాదుహృదయేశ్వరి యయ్యెడ జంకుచుఁ ద్రపా కోమల సంశయాత్మయయి కోరగ నిక్కము సెప్పఁ బోక నీ వేమియు సంశయింపవల; దేమియులే దిది; యిటి హేలగాఁ.

గీ. తగిన హేతువు చెప్పఁ డీతఁ డింక నంచుఁ-దలఁచెఁగాఁబోలు! నాసాధ్యి తఱచి తఱచి యడుగక వినప్రయే ప్రసరగాంతరమున-నన్ను మరలించె మిగుల విన్నాణమొప్పు.

శా. ఆలుబిడ్డలు నన్నుసింతు నని తా మాత్మన్ విచారింపరో
వేళాకోళము నేయరో విమతు; లీవేషంబు నీక్షించి యి
క్కాలంబందలి నవ్వనాగరకముఖ్యశ్రేణి దూషింపదో
యేలాగియ్యది యంచు లెక్కఁగొనలే దేనించు కంటేనియున్.

కం. తెలుపును నలుపును నమముగఁ-గలిగిన పెండ్లుకలతోడ గడ్డం బంతన్
దిలతండుల సంసర్గము-పాలుపున విలసిల్లి చాలఁ బొడవుగఁ బెరిగెన్.

కం. పెరిగిన గడ్డము వంకం-బరికించిన వారలెల్లఁ బరిహాసము చే
సిరి లోలోపలఁ దిట్టిరి-పరిపరిచందముల నేవఁడి రవ్వేళన్.

ఆ. గీ. ఎదియె కారణమున నేగడ్డమునుబెంప-నిత రవ్వయ్యె నేమిసెప్ప
గడ్డమేల లోకకంటకంబయ్యెనో-చెప్పకొన్న నగుదు చిన్నినగవు.

శా. స్వామిద్రోహము గాదు; కా దొకదురాశాపాతకంబున్; బర
మాతస్మర్యము గాదు; వేటొకరి గాసింబెట్టుటా కాదు; నా
రోమంబుల్ పరికించి యేమిటికి న్న యాక్షంబుగాఁ జూతురో
స్వామీ! లోకులతీరు చిత్రమునుమీ! చర్చింపఁ జర్చింపఁగన్.

గీ. పిచ్చివాడనుగాను; దేబెయును గాను; గోపియుంగా; ననాగరకుడను గాను;
దాంభీకుడఁగాను; వట్టి నిత్రుపుడఁగాను; నన్నుగని లోకు లేలాకో నవ్వకొండు?

ఉ. కాంతలు రూపగౌరవనికామ విమర్శనబుద్ధు లెట్లా యొ
క్కింత హసిత్రుగాక; తమ కేటికిఁ బూరుషుఁ జూచి పూరుషుల్
మిత విమర్శముల్ సలిపి పెంగలులై హసియించి వెట్టిసి
ద్ధాంతము లాచరింప? నపురా! యిది యెచ్చటి ముచ్చటోకదా.

కం. తలమాయుట, యొడలును జీ-రలు మాయుటఁ జూచి యంతరంగంబున లో
కు లసహ్యపడుదు రనినే-దెలియనె నా కంత తెలివి తేటలు లేవే?

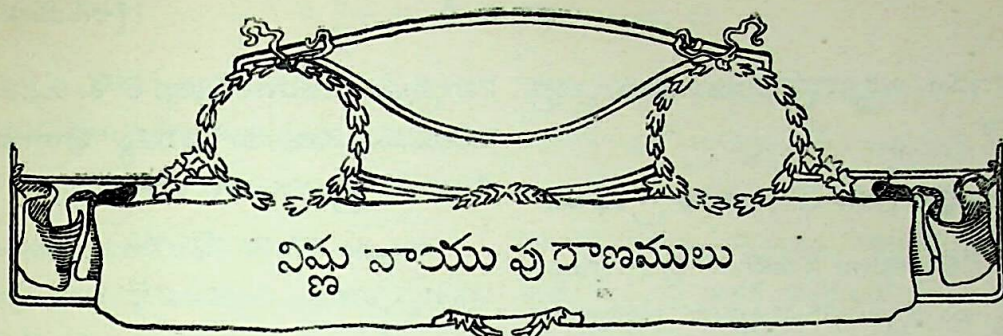
గీ. వెట్టివాని తెలివి విషమున నున్నదీ-పలుకు తీరటంచుఁ దలఁపఁ బోక
గడ్డమేల పెంపఁ గడఁగితి పనిమాత్ర-మడుగఁ బోకుఁ డోమహాత్ములార!

కం. మీజుట్టులు మీకట్టులు-మీజుజుట్టు మీసములును మీవైఖరులున్
నేఁజూచి యడిగినాడనె?-నాజోక యదేల మీకు నాయనలారా!

కం. అనియొక్క యుపన్యాసం-బు నొసంగం దలఁచి లేనిపోనిగొడవఁ బె
ట్టిన నుడికించెదరేమో-యనుకొని లోకులకు పెఱచి యాఁగితి నంతన్.

గీ. పరులు నను మూఁకుడని యెంచి పరిహాసింప-వారియజ్ఞతఁ దలఁచి భావమున నేను
నవ్వకొనసాగితిని; లోకనటన మెప్పుడు-నిట్టులే పోవుచున్న, దదేమొకాని.

కం. గడ్డముఁ బెంచుటకుంగల-గడ్డగుకారణము హృదయగతమై యుండన్
గ్రుడ్డి తనంబునఁ బలికిన-యొడ్డుల వచనములు సొచ్చునో హృదయమునన్?

[బ్రహ్మాండ పురాణాంతర్భాగములు]

కీ. శే. కొమ్మత్తాచారి వేంకట లక్ష్మణరావుగారు, యం. ఏ.

అరంభములోఁ బురాణములసంఖ్య వదు
నెనిమిది కాదనుసంగతి పండితులందఱు
నెఱింగినదియే. మొదట శ్లోకాత్మకమైన

వ్యాసకర్త

పురాణ మొక్కటి
యే యున్నట్లును,
అది క్రమముగఁ బెరి
గినట్లును, దానిగ్రంథ
సంఖ్య మొదటకొద్ది
గానుండి పిదపఁ బెరు
గుచు వేఱు వేఱు
కాలములలో వేఱు
వేఱు పెరిగినకూర్పు

లు బయలుదేరినట్లును తెలిసికొనుటకుఁ బురా
ణములలో నే కొన్ని సూచనలు కలవు. క్షీర్తిశేషు
లైన బాక్సనుగారు ఈవిషయమును గుఱించి
యిట్లు వ్రాయుచున్నారు:

“వైదికయుగము కడపటిభాగము నుండి
క్రీస్తుపూర్వము రెండవశతాబ్దివఱకు నితిహాస
ముల కనుబంధముగఁ బురాణమొక్కటియుండి
నట్లును, అందు సర్గము, ప్రతిసర్గము, వంశము,
వంశానుచరితము, మన్వంతరములనునవి వర్ణిం

పఁబడినట్లును హిందువులవ్రాతలవలన నేతెలియ
వచ్చుచున్నది. స్త్రీ ఘనుకాలము వఱకు వేఱు
వేఱుమతములలో వ్రాయఁబడుచు వచ్చిన మన
'శాక్షను వృత్తాంతము' (Saxon chronicle) వం
టివే యీపురాణములు. నార్మనులదండయాత్ర
యనంతరము పరస్పరము సంబంధము లేని
భాగములు ఆ 'వృత్తాంతము'నఁ జేరిపోవుచు
వచ్చినట్లే హిందూసామ్రాజ్య కేంద్ర ప్రభుత్వ
మంతరించినపిదపఁ బండిత సమావేశము లుత్త
కుఁబూర్వముకంటెఁ గష్టసాధ్యము లైనప్పటి
నుండి ఆయాపుణ్యక్షేత్రములందలి పండితులు
తమయొద్దనుండు శ్లోకాత్మకమైన మూలపురా
ణప్రతులలో నచ్చటచ్చట మార్పుటయు, మఱి
కొన్ని చోట్ల స్థానికవిషయములను జేర్చి గ్రంథ
మును జెంచుటయు సంభవించెను. మూల
గ్రంథమగు నాదిపురాణమునుండి యీ విధ
ముగ బ్రహ్మపురాణము ఒరిసిన యందును;
పద్మపురాణము పుష్కరక్షేత్రమునను, అగ్ని
పురాణము గయలోను, వరాహపురాణము
మధురలోను, వామనపురాణము స్థానేశ్వరము
నను, కూర్మపురాణము వారణాసిలోను, మత్స్య

పురాణము నర్మదాప్రాంతములందును బుట్టి నవి."1

మూలపురాణము ౧౨,౧౦౦౦ల గ్రంథమే.

దేశకాలముల ననుసరించి పురాణములు ఎన్నో మార్పులు పొందుటవలన ఆదిపురాణ మేది; ఎట్లుండినది; అనువిషయములను మన మిప్పుడు సరిగా నిర్ణయింపలేము. కాని వాఙ్మయ విమర్శకుని తీక్షణమైన యంతర్దృష్టి నవనవ లాడుచుఁ బుట్టిగఁ బెరిగిన యష్టాదశ సంఖ్యా తీతపురాణోపపురాణ సాంద్రాణ్యమును జూరుచుకొనిపోయి మూలపురాణమను నీ యాదిమవాటికాస్వభావమునుబయలుపఱచు నట్టి మఱుగుపడినిగూఢములైన నిదర్శనము లను గొన్నిటిని గనుఁగొనఁ గలదు.

భవిష్యత్పురాణములోని యీ క్రింది శ్లోకములవలనఁ బురాణము లన్నియుఁ గలిసి మొదట ౧౨,౦౦౦ ల శ్లోకములే యనియు, నాగ్రంథసంఖ్య క్రమముగఁ బెరిగెననియుఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

“ఓ రాజోత్తమా! పురాణములన్నియుఁ గలిసి మొదట ౧౨,౦౦౦ ల గ్రంథముడను. కాని క్రమమున నందనేకవ్యాఖ్యానములు చేరి యది వృద్ధి నొందినది. స్కాంద, భవిష్య పురాణము లీరీతినే పెరిగినవి. స్కాందము శత

సహస్రము (అనఁగాలక్ష) అని లోకు లందఱికిఁ దెలియును. ఋషులు భవిష్య పురాణము నేబదివేల గ్రంథముగాఁ జేసిరి.”2

ఇప్పుడు దొరకు వేలువేలుపురాణముల ప్రతుల ప్రకారము చూచినచో, ఆయాపురాణములలోని అసంఖ్యమాహాత్మ్యములను దీసి వేసినప్పటికిని, ఆష్టాదశపురాణముల గ్రంథ సంఖ్య మొత్తము నాలుగులక్షలకు మించినది. పండ్రెండువేల లెక్కడ; నాలుగులక్ష లెక్కడ! ఈనాలుగులక్షల గ్రంథమునకును (లక్షలకొలఁ దిగ నున్న మాహాత్మ్యములకును) ప్రధానాధారము ౧౦,౦౦౦ ల పురాణమే! ఇప్పటి నాలుగులక్షల గ్రంథమునుండి మొట్టమొదటి పండ్రెండువేల గ్రంథమును విడదీసి చూపుటకు సాధ్యము కాకపోవచ్చును కాని సాధారణముగ నన్ని పురాణములలోను గానవచ్చు కథలను, శ్లోకములను విడదీసి కుతూహల ప్రేరితులై జిజ్ఞాసువు లెవ్వరైన నాదిపురాణ స్వరూపమును నిర్మింపఁదలఁచినయెడల నది పూర్తిగ నసాధ్యమైన కార్యము మాత్రము కాదు. అయితే యీవ్యాసమునం దిపుడు నేను చేయఁదలపెట్టినది ఆపనికాదు. ఆదిపురాణము బ్రహ్మాండమను పేరుతో నుండెననియు, ఇప్పుడు మహాపురాణము లనఁబడునవి యొకప్పుడు దానిలోని యంతర్భాగములుగ నుండెననియు

1. Centenary Memorial Volume of the journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society, Epic and Puranic notes by A. M. V. Jackson, p. 69.

2. సంస్కృతేషు పురాణాని సంక్షేపాని నర్హభి, ద్వాదశైవ సహస్రాణి ప్రాక్తానాం మనీషిభిః.”
పునర్వృద్ధిం గతానీహ ఆఖ్యానై ర్వివిధై ర్మత, యథా స్కాందం తథాచేదం భవిష్యం కురునందః!”
స్కాందం శతసహస్రం లోకానాం జ్ఞాతమేవహి, భవిష్య మేత దృషిణా లక్షార్ధసంఖ్యయాకృతమ్.”
—భవిష్యపురాణము, బ్రహ్మపర్వము ౧, ౧౦౪-౬.

మాత్రమే నేనీవ్యాసమునఁ దెలుపఁదలఁచితిని. నేనీరితిని నమ్ముటకుఁ గలకారణముల నీదిగువఁ బొందుపఱచు చున్నాను.

విష్ణుపురాణము

ఒక్కపురాణమునుండి పెక్కుపురాణములు పుట్టిన వనుటకు విష్ణుపురాణమే యొక దృష్టాంతము. పురాణములను గుఱించి విచారింపఁగల తత్వజ్ఞు లందఱును విష్ణుపురాణము ఆదర్శపురాణమనియు, బురాణములలోఁ బురాతన మనియుఁ జెప్పిరి; కాని యీ పురాణముకూడ స్వతంత్రము కాదనియు, నొకప్పుడిది ఆదిబ్రహ్మాండపురాణముయొక్క భాగముగ నుండెననియు, దరువాతఁ జీలి స్వతంత్రపురాణమయ్యెననియుఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఇందును గుఱించి యిదిపఱకెవ్వరును విచారించియుండలేదు. తెలుఁగు విష్ణుపురాణముఁజదువునప్పుడు ఈవిషయము నాకుఁ దెలియవచ్చెను. ౧౬-వ శతాబ్దారంభమునం దుండిన వెన్నెలకంటి సూరన విష్ణుపురాణమును దెనిగించెను. ఆతఁడు పుష్పతము లైన తరువాత నిట్లు వ్రాసెను: “అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగ నా యొనర్పఁబూనిన యాదిమహాపురాణంబగు బ్రహ్మాండపురాణంబునందలి పరాశరసంహితయైన శ్రీవిష్ణుపురాణంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టిదనిన...” [౧ ఆ.] ప్రతి ఆశ్వాసము చివరను అంత్యగద్యమం దిట్లె వ్రాసియున్నాడు. దీనినిబట్టి చూడఁగా ౧౬-వ

శతాబ్దమందలి సంస్కృత విష్ణుపురాణ ప్రతి యందు నది బ్రహ్మాండపురాణమందలి పరాశరసంహిత యనఁబడు భాగమని వ్రాయఁబడియుండె ననుట స్పష్టము. విష్ణుపురాణము స్వతంత్రగ్రంథ మనక మఱియొక పురాణభాగమన్నయెడల దానిగౌరవము తగ్గునని కాబోలును ఇటీవలివారు సంస్కృత ప్రతుల నుండి యీ భాగము నెత్తివేసినారు. కావున, నది కానరాదు. కొన్నిటియందు మాత్రము పరాశరసంహిత అని యున్నది.³

కావునఁ బై విషయములను బట్టిచూడ నిప్పటి విష్ణుపురాణమును ప్రామాణికగ్రంథము ఆదిబ్రహ్మాండపురాణమున నొక భాగమని తేలుచున్నది. ౧౧-వ శతాబ్దమందుండిన ఆల్ బెహానియను మహమ్మదీయపండితుఁడు తన పురాణముల జాబితాలో విష్ణు, బ్రహ్మాండపురాణములు రెంటిని విడివిడిగఁ బేర్కొనుట వలన విష్ణుపురాణము బ్రహ్మాండ పురాణము నుండి పడునొకండవ శతాబ్దికిఁ బూర్వమే చీలి పోయియుండునని యూహింపవచ్చును.⁴ వైష్ణవ మతము తిరిగి విజృంభించినకాలమున నీపురాణమునకుఁ బ్రాముఖ్యము వచ్చియుండును. వైష్ణవు లీపురాణ మింకొక పురాణములోని యంతర్భాగమని యంగీకరింపక పోవుట సహజము. కాబట్టి మతాభినివేశముగలవైష్ణవులలో, లేక, మెన్నో శతాబ్దులు కడచినతరువాత నా పురాణమునకును దీనికినిగల సంబంధముఁ దెలి

3. నేను అచ్చుపడిన గ్రంథములను మాత్రము చూచితిని. వేఱువేఱు దేశములందలి వ్రాతప్రతులనుజూచి యింకను శోధింపవలెను.

4. Alberuni : Trubners Oriental Series, Vol. I, page 131.

యక యా యాశ్వాసాంత గద్యము లేఖక స్రమాదమని తలంచినవారో దానిని తీసివేసి యుండును. అయినప్పటికిఁ గొన్నికొన్ని ప్రాత్ర ప్రతులలో విష్ణుపురాణ, పరాశర సంహితలు రెండు నొక్కటియే యని తెలుపు నాశ్వాసాంతగద్యభాగ మెట్లో నిలిచియే యున్నది. ఈపురాణముయొక్కకొన్నికొన్ని ప్రతులలోఁ బ్రతిఅంశము చివర నీయాశ్వాసాంత గద్యము లేదు. పురాణము చిట్టచివర నాఱవయంశము కడఁపటనే యీరీతిని గలదు:

“ఇతి విష్ణుపురాణే పరాశరసంహితా యా వ్యోమేశః సమాప్తః.”

కనుక విష్ణుపురాణము మొట్టమొదటఁ బరాశరసంహిత యనఁ బరగుచుండెనని తెలిసి కొనుట కిక్కడ కిటుకు దొరకినది. అది పరాశరసంహిత యని ౧౬-వ శతాబ్దమున నాంధ్రీకరింపఁబడిన విష్ణుపురాణమునఁ గూడఁ గలదు. అందువలన దీనిబట్టి బ్రహ్మాండపురాణము మొదట ననేకసంహితలుగ నుండెడి దనియు, విష్ణుపురాణ మందులో నొకటి యనియు మనము గ్రహింపవచ్చును. ఇట్లే వాయుపురాణము గూడ నొకప్పుడు బ్రహ్మాండపురాణములోనిదే యనియు, నది ప్రాయశఃముగ మొదట వాయుసంహిత యను పేరఁ బరగుచుండె ననియు మనము ముందు తెలిసికొనఁగలము. పెక్కుసంహిత లిప్పటి కొన్ని పురాణములలోనివే యని యందఱు

నెఱిగిన విషయమే. ఉదాహరణమునకు సూతసంహితఁ జెప్పవచ్చును. అది యొక సంపూర్ణగ్రంథ మైనప్పటికి బ్రహ్మాండపురాణమువలెనే దానిని సంపూర్ణిగఁ గానరాని స్కాంద పురాణములోని కొంతభాగ మని యూహించెదరు.

విష్ణుపురాణముయొక్క వివిధదశలు

నేడు కానవచ్చు ౬,౧౦౦ల శ్లోకముల విష్ణుపురాణము కాని, నారదపురాణమునఁ జెప్పఁబడినట్లు ౨౩,౦౦౦ల శ్లోకముల విష్ణుపురాణము గాని మొదట విష్ణుపురాణములో నొకభాగముగ నుండెడిదని మన మనలేము. అప్పుడు పరాశరసంహితలోఁ గొన్నివేల శ్లోకములో లేక బాగుగా నాలోచించినఁ గొన్ని వందల శ్లోకములో మాత్రమే యుండియుండవలెను. ఈవిష్ణుపురాణముకూడ ననేకములైన యితరపురాణముల వలెను, మహాభారతము వలెను క్రమ క్రమముగఁ బెరుగుచువచ్చె ననుట స్పష్టము. రత్నగర్భ భట్టాచార్యులవారనుసరించిన సిద్ధవ్యాఖ్యాత వైష్ణవకూటచంద్రిక యను తమ విష్ణు పురాణవ్యాఖ్యానమున నిట్లు చెప్పచున్నారు. “విష్ణుపురాణగ్రంథ సంఖ్య షడివేలని కొందఱు, నెనిమిదివేలని కొందఱు నిట్లు వేరువేరు విధములుగఁ జెప్పుదురు. ఈవిధముగ గ్రంథసంఖ్యనుగూర్చి యభిప్రాయభేదము లున్నప్పటికి నేనుమాత్రమూఱువేలశ్లోకములకే వ్యాఖ్యానము చేయు

చున్నాను.6 ” విష్ణు చిత్తుడను మఱియొక వ్యాఖ్యాకారుడు ఈపురాణముయొక్క గ్రంథ సంఖ్యను గుఱించి వైరితినే పెక్కు భిన్నాభిప్రాయములను దెలిపియున్నాడు. “విష్ణుపురాణమున నాటువిభాగములు కలవు; కావున నది షదివేలశ్లోకములదని, ౮ వేల శ్లోకములదని వేఱువేఱు పురాణములలో వేఱువేఱు రీతులఁ దెలుపఁబడినది. ఈవిభేదములు వేఱువేఱు సంహితల మూలమునఁ గలుగుచున్నవని చెప్పవచ్చును. విష్ణుపురాణమున లింగపురాణము ప్రకారము షదివేలశ్లోకములును, శివ, మత్స్యపురాణముల ప్రకార మెనిమిదివేలశ్లోకములును గలవు. కొన్నిదేశములలో నిది తొమ్మిదివేల శ్లోకములనియు మఱికొన్నిదేశములలో నిరువదినాలుగువేల శ్లోకము లనియు, వేటొక కొన్నిట నిరువది రెండువేలశ్లోకము లనియుఁ

జెప్పెదరు. కాని మేమిచట నాటువేలకు మాత్రమే వ్యాఖ్యానము చేయుచున్నాము.7”

విష్ణుధర్మోత్తరఖండమును విష్ణుపురాణమున కంటఁగట్టి నారదపురాణము దానిగ్రంథ సంఖ్యను వివరితముగా ౨౩,౦౦౦ ల వఱకుఁ బెంచుచున్నది. కాని శ్రీ శంకరాచార్యుల వారి గ్రంథముల ప్రకారము చూడఁగా విష్ణుధర్మోత్తరమును, విష్ణుపురాణమును వేఱువేఱు గ్రంథములనియు, సాధారణముగ నిష్ప డచ్చు పడుకూర్చులలోనున్నట్లే యది యాటవయంశముతోనే ముగియుచున్న దనియు స్పష్టమగుచున్నది. “యస్మిన్నన్యస్తమతి ర్నయాతి నరకం స్వర్గోఽపి యచ్ఛిన్ననే” అనుశ్లోకముతోఁ బరాశరులవారు విష్ణుపురాణమును ముగించుచున్నట్లు శంకరాచార్యులవారుతమ “విష్ణుసహస్రనామభాష్యము” నందుఁ జెప్పియున్నారు.8

6. విష్ణుపురాణంచ క్వచిద్దశసాహస్రం క్వచిదష్టసాహస్ర మిత్యాది వికల్పే ఒప్యత్ర షట్సాహస్రమేవ వ్యాఖ్యాయతే.—(అం. ౧, అ. ౧, శ్లో. ౨౩.)

7. వైష్ణవంతు పద్భేదం | తేన పురాణాంతరేషు వైష్ణవస్య దశసహస్రాష్టసహస్రత్వా ద్యుక్తిః | సంహితభేదమాన విషయాకల్ప్య | యథా రైంకే దశసహస్రమితం | వైష్ణవత్స్వయోస్తు వైష్ణవంచ అష్టసహస్ర మితి | క్వచిత్ దేశే నవసహస్ర ముచ్యతే | క్వచిత్ చతుర్వింశతీసహస్రం | క్వచిత్ ద్వావింశతీసాహస్రం | ఇదంతం షట్సాహస్ర మస్మాభిర్ వ్యాఖ్యాయమానమ్. [౧. ౧. ౨౩]. ఈ వ్యాఖ్యాతయొక్క కాలమును నిర్ణయింపలేకపోతిని. కాని యతఁడు చెప్పిన విషయముమాత్రము చాల నమూల్యమైనది. లింగ, మత్స్యపురాణములయొక్క యిప్పు డచ్చుపడిన ప్రతులకు, నతనికి దొరకిన ప్రతులకుఁ జాలవ్యత్యాస మున్నట్లు ఆతని వ్రాతలవలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పురాణము లన్నియు నొకఫక్కి నుండవలయునను నుద్దేశముతోను, సందర్భకుద్ధిఁ గలిగియుండవలయు నను నుద్దేశముతోను ఏవిధమైన ప్రమాణము లేకయే పరిష్కర్త లిప్పు డచ్చుపడిన చాలపురాణములను దిద్దియుందురని నానమ్మకము. ఏపురాణముయొక్క గ్రంథసంఖ్య యెంతో యిప్పటి లింగపురాణమునఁ దెలుపఁబడియుండలేదు. విష్ణుపురాణగ్రంథసంఖ్య ౮,౦౦౦ లని కాక ౨౩,౦౦౦ లని మత్స్యపురాణము తెలుపుచున్నది.

8. శ్రీ శంకరాచార్యులవారి ‘విష్ణుసహస్రనామభాష్యం’ వాణీవిలాసప్రతి, శ్రీరంగం, పుట ౪౩. ఈ భాష్యకర్త ప్రస్తావిత్రయభాష్యకారులైన ఆదిశంకరులవారేయని నే ననుకొను. ఆదిశంకరులవారి గ్రంథములందలి రచనకు దీనికి సహస్రాంతము భేదము కలదు. ఆరచనయుం దిది చాల నీరసముగ నున్నది. ఆదిశంకరులవారి శీతము నధిష్ఠించిన శంకరాచార్యులవా రెవ్వరో యాచిన్నగ్రంథమును రచియించి యుందురు. ఈ భాష్య

ఇష్ట దీక్షోక్తము దాదాపుగ నాటువేల శ్లోకము శ్లోకములకంటె నెక్కువలేవనియు, బ్రారం
ల విష్ణుపురాణముచివరఁ గాన్పించు చున్నది. భములో నొకవేళ రెండు మూడువేల శ్లోక
“ఓరియంటల్ ప్రెస్” ప్రతిలో నీశ్లోకము తరు ములు మాత్రమే యుండెననియు మన మూ
వాత నాటుశ్లోకములు మాత్రమే కలవు. హింసవచ్చును. ఈయాటువేల శ్లోకములలో
విష్ణుపురాణముయొక్క వేటువేటుప్రతు గూడఁ జాలభాగము సాధారణముగ అసలు
లన్నిటినిబట్టిచూడఁగా మొదట నిది బ్రహ్మాండ గ్రంథమునకు సందర్శించని యిటీవలఁ జేరిన
పురాణాంతర్గతమై యున్న ప్స డిందు ౬౦౦౦ ప్రక్షిప్తములని చూపవచ్చును. (సశేషము)

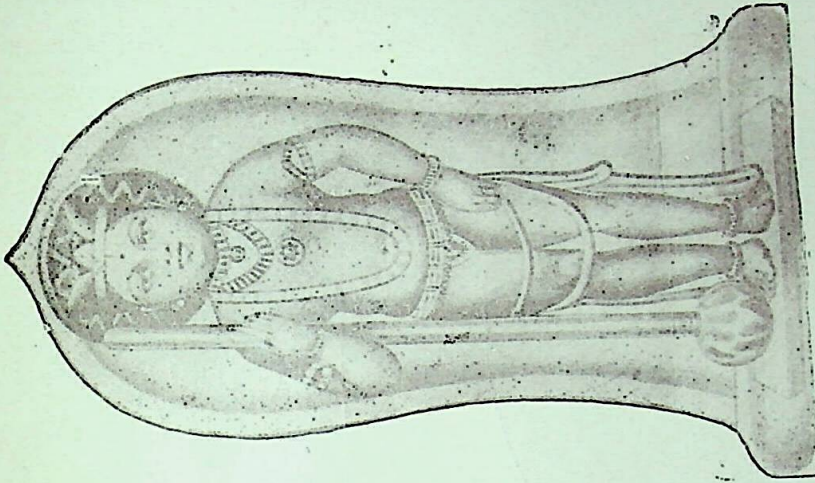

ఆ శీ ర్వా ద ము

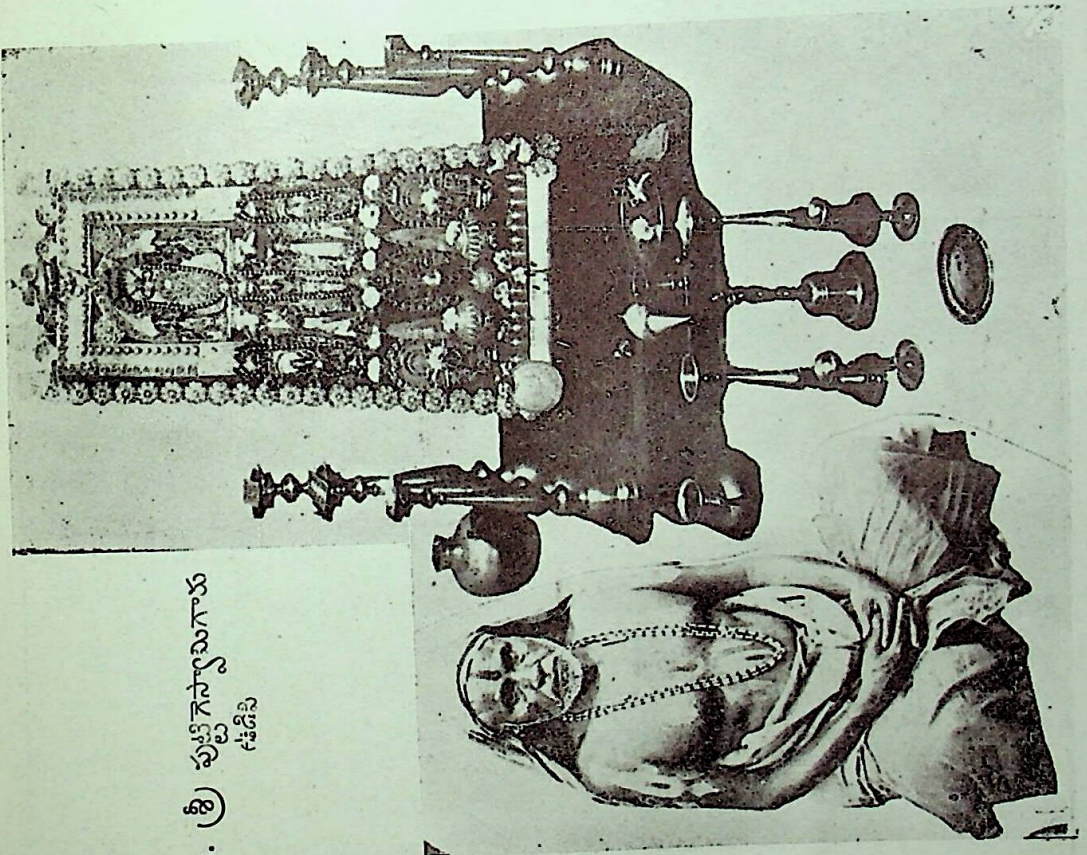
(మిత్రద్వయము)

గంభీరభావనాకలిత స్రవూర్ణ సద్వ్యాసరాజముల కల్పకమ వగుచు
మకరందతుందిల మాధురీవిలసిత పద్మమాలల కాటపట్ట వగుచు
నవరసమయభావ కవితామనోహర గీతికావళులకు గృహమ వగుచు
ఘనమనోహర మహాగంభీర్యసముచిత కల్పనాకథల కాకరమవగుచు
భావగర్భితమగు చిత్రపటము లెలమి, గలిగి వెలుగొందు “భారతీ! కలియుగాంశ
మగువటకు నాంద్ర దేశంబునందు వెలసి, పండితకవిపోషణమును బడయుమమ్మ!

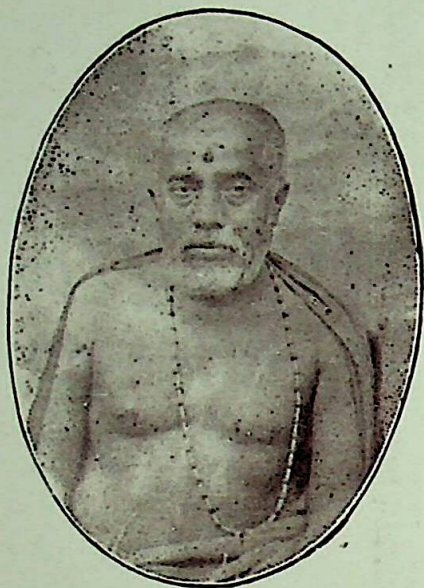
కారుఁ డాదిశంకరులవారా, వారితరువాత నాపీతమధిష్ఠించిన మఱియొక శంకరాచార్యులవారా యన్న
వాదముతో మనకిప్పు డిచట సంతప్రసక్తిలేదు. గ్రంథకర్త యెవ్వరైనను నీగ్రంథమును రచించునాఁటికి
విష్ణుధర్మోత్తరము విష్ణుపురాణములోని యొకభాగముగఁ బరిగణింపఁబడియుండలేదనియు, విష్ణుపురాణము
పై శ్లోకముతో సమాప్తమయ్యెననియు నిశ్చయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఈవిషయమే విష్ణుధర్మోత్తర, విష్ణు
పురాణములను రెంటిని కలగూరగంపగఁ గలిపివేయు నారదపురాణముయొక్క కాలమును తెలిసికొనుటకుఁ
గొంచెము వీలిచ్చుచున్నది. నారదపురాణము గాని లేదా అష్టాదశపురాణములయొక్క విపులనూచి నిచ్చు
నారదపురాణభాగము గాని శంకరుల తరువాత—వా రాదిశంకరులవారైన నేమి, లేక వారి తరువాతివా
రైన నేమి—పుట్టియుండవలెను. వా రాదిశంకరులవారే యైనయెడల నారదపురాణకాలము క్రీ. శ. ౯-వ
శతాబ్దికి ముందుది కానేరదు. తరువాతి శంకరులవారే యైనయెడల నాపురాణము నింకను జాలశతాబ్దులు
తరువాదికిఁ దీసికొనిరావలసియుండును. అందువలనఁ బురాణవిమర్శనమును గుఱించి ‘పురాణనిరీక్షణ’ మనఁ
బడు తమచక్కిని మహారాష్ట్రగ్రంథమున ‘నారదపురాణమున నీయఁబడిన పురాణనూచి శంకరాచార్యుల
వారి కాలముకంటెఁ బూర్వపు’ దన్న పండితత్ర్యంబకగురునాథకాశీగారిలో నే నేకీభవంపఁజాలను.
స్వభావము ననుసరించి పురాణములు పోసుపోసు వృద్ధిచెందునేకాని సన్నగిల్లవు.

౧. శ్రీకృష్ణవిగ్రహము-ఉడివి

౨. శ్రీ పుట్టికెస్రయ్యగారు
ఉడివి

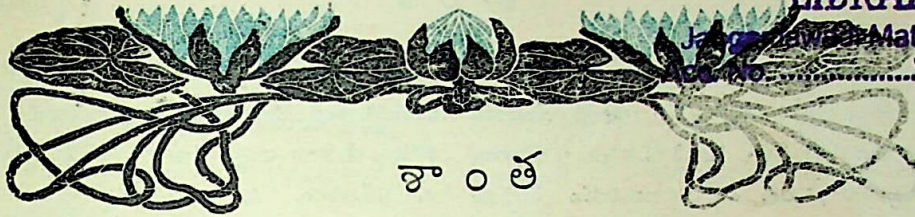
3. య. శ్రీ సోదెస్వామి-ఉడిసి

4. శ్రీ పేజవారుస్వామి-ఉడిసి

5. ఉడిసి స్వాములవారలు

శాంత

ఆ. భాస్కరస్వ గారు

౧

శాంత కాకినాడలో పితాపురంపూరాజుగారి కళాశాలలో స్కూలుస్టేషను తరగతిలో చదువుచుండెను. ఆమెకు ప్రకృతిశాస్త్రములన్న విపరీతమగు నభిమానము. అందుచే వానినే తన ముఖ్యవిషయముగా తీసికొనెను. ఆమెస్వతంత్రంగా చాలా తెలివైన బాలికయగుటచే నన్ని విషయములలోనూ తనతరగతిలో నెప్పుడూ మొదటిదిగానే యుంటూ యుండేది. కాని యాపాఠశాలలో ప్రకృతిశాస్త్రబోధకులు సరియగువారు లేకపోవుటచే నావిషయమును దీసికొనిన విద్యార్థులందఱు తాము బహిరంగపరీక్షలో కృతార్థులగుట యెట్లాయని విచారించుచుండిరి. ఇట్లుండ వారి యశ్శుష్టవశమున చెన్నపురి రాజభానికళాశాలలో (ప్రకృతి శాస్త్ర) పరీక్షలు గానున్న కృష్ణారావునాయన కాకినాడ కళాశాలకు వచ్చిరి. ఆయన ప్రకృతిశాస్త్ర పండితుడగుటచే ప్రతితరగతికి ఆవిషయమును మాత్రమే బోధ చేయుచుండెను. ఆయనబోధనలను కొన్నిటిని వినినతరువాత విద్యార్థులందఱు ప్రాణము లేచినచిన్ ట్లయింది. అదివరదాకా పరీక్షలో నుత్తీర్ణులగుటయెట్లాయని విచారించుచున్న వారి కిక భయము లేదని ధైర్యము పెచ్చినది. వారందఱుకూ నాయనయం దొకవిధమున ప్రేమ, యభిమానము, గౌరవము, గురుభక్తి కలిగినవి. శాంత సంతోషమునకు మితరేదు. ఇట్టి గురుభక్తితో బడిన తనకు తన యభిమానశాస్త్రములలో పరిపూర్ణజ్ఞానమును సంపాదించుట కిక సేసందేవును లేదుకదా యనియుపొంగుచుండెను. ఆయన యెంత విపులముగా పాఠమును బోధించుచుండెనో ఈమె యంత శ్రద్ధతో నావిషయమును గ్రహించుచుండెను. ఉపాధ్యాయుడు నేయు యుక్తిప్రశ్నలకు తడవు లేకుండగానే చక్కని జవాబులిచ్చుటలోనూ, ఆయనపహాయ ముక్కరలేకయే స్వయ

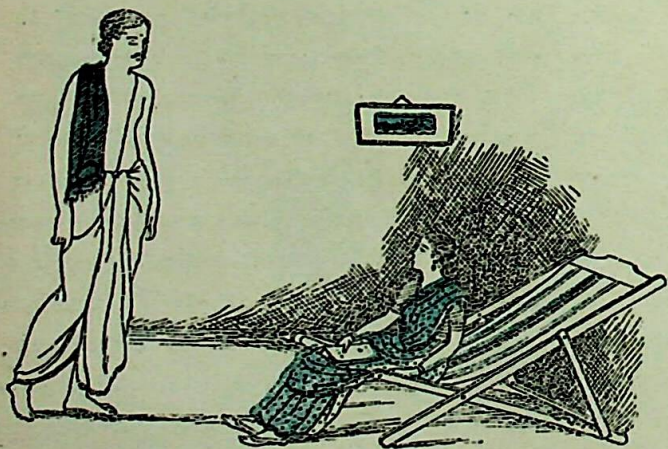
ముగా ప్రయోగములను (Experiments) చేయుటలో క్రొత్త తెలివి, చాకచక్యమును కనపరచుచుండేది. ఎవ్వరూ చెప్పలేని యెంత యసాధ్యపుప్రశ్నయైనను శాంతమాత్ర మెన్నడూ తప్పిపోవుట యననేమోయెరుగదు. అందుచే మొట్టమొదట కృష్ణారావుగారు పాఠశాలకు వచ్చుటతోడనే యామెయందు మంచియభిప్రాయము పడిపోయినది. అదిక్రమముగా నుత్తమశిష్యులయందు గరువులకుండు వాత్సల్యముక్రిందను, నభిమానముక్రిందను, తుదకొకవిధమున ప్రేమక్రిందను పరిణమించినది.

శాంత స్కూలుస్టేషను పరీక్షలో మొదటి తరగతిలో కృతార్థురాలైనది. ఆమె యనిన పాఠశాలలోని యుపాధ్యాయులకందఱుకూ ప్రేమే. కృష్ణారావుగారి కందఱుకంటె యెక్కువప్రేమ. అప్పుడప్పుడ 'మీకంటె ఆడిసిల్లనయం, ఆమెనుజూచి సిగ్గు తెచ్చుకొండి' అని తక్కిన బాలురనుకోపపడుచుండేవారు శాంత యస్.ఎ.లోకి వచ్చినది. సిల్లందఱు ఆమెకూ కృష్ణారావుగారి కీషేర్లు పెట్టుటకు ప్రారంభించిరి. శాంతకాని, కృష్ణారావుగారుకాని వినిపించుకొనుటలేదు. శాంతమీదకృష్ణారావుగారి కెంతశిష్యవాత్సల్యమో శాంత కాయన మీదనంతగురుభక్తి. ఆయన యేదిచేసినా, యేమి చెప్పినా యామె కాశ్చర్యమే. ప్రతివిషయములోనూ నాయన ననుసరింపవలయునని యితాగరూకతతో పరిశీలించుచుండేది. ఆమె యేదిచేసినా కృష్ణారావుగారికి ముద్దే. ప్రతివిషయములోనూ తమ యానందమును తెలియపఱచుచుండేవారు. యస్. ఎ. జూనియరులో నామెదే ఘస్టు మార్కు. సిల్లందఱుకూ నామెమీద నసూయప్రాకంభమయినది. వారందఱు తమ ప్రకృతిశాస్త్రబోధకుడామెను ప్రేమించినాడనియు, నామెను వివాహమాడునుకాబోలుననియు, ఆమె యాయనకంటె కపరదేవతవలె కనబడుచున్నదనియు, తామెంతబాగా వ్రాసినా

మార్కులు పడవు. ఆమె యెల్లావ్రాసినా లెగమెచ్చు కుంటారనియు, ఫస్టుమార్క్లప్పుమా ఆమెదే యనియు అపిల్ల నెగనపిల్లకదా ఏలా పెండ్లిచేసికొంటా రనియు, ఇంత చక్కనిబోధకులకు నిదేమిగుణమనియు నీవిగమ గా చెప్పుకొనమొదలుపెట్టిరి. శాంత యఫ్.ఎ.సీనియరు లోనికి వచ్చినది. ద్రోణాచార్యున కర్ణుమని మీదపలె కృష్ణారావుగారికి శాంతమీద శిష్యవాత్సల్యము, దిన దినాభివృద్ధి నొందుచుండెను. బహిరంగపరీక్షలోనామె ను రాజధానికంతకును మొదటిదిగా వచ్చునట్లుచేసి పీల్ల నోళ్లపడచలయునని యుండెను. ఎవరికీచెప్పని యనేక ప్రయోగములు,యుక్తులు మొదలగువాని నామెకుప్రత్యే కముగా చెప్పుచుండెను. అదితక్కినబాలురయొక్కయు నితరులయొక్కయు ననుమానములను మరింత దృఢ పఱచుచుండెను. శాంత యఫ్.ఎ. పరీక్షలో రాజధానికి మొదటిదిగా వచ్చెను.

౨

భోజనముచేసి సాంబశివరావు గారు చావడిలో పచారు చేయుచుండిరి. శాంత పడకకుర్చీలో కూర్చుండి యేదో పుస్తకము చదువుచుండెను. ఒకచోట నాపుస్త

కము చదువుట నాపివేసి 'నాన్న గారూ! మనదేశములో నీయతిబాల్యవివాహ దురాచారం ఏలా వచ్చిందండీ. నేనిదివర కనేకయింగ్లీషు నవలలు, కథలు,వరిత్రలు చది వితిని.వానిలో నెక్కడజూచినా బాల బాలికలుబాగా

యుక్తవయస్సునచ్చేవరకూ చక్కగా చదువుకొని విద్యా వంతులై అప్పుడు తమ కిష్టము నచ్చినవారిని పెండ్లిచేసి కొనుబడుకొని చిన్నతనములో పెండ్లిగిడ్లుచేసినట్లెక్క డా కనబడదు. జపానువారివరిత్ర చదివి చూచితిని. అందుగోకూడ నంతే. అప్పుడు నే ననుకొనేదాన్ని — ఆదేశములలో నాలాయున్నది కాని మన దేశములో మొదటినుండియు నింతే కాబోలు; ఇవి యీ దేశాచారము కాబోలునని. ఇప్పుడీ భారతిమును చదువుచుండ ఇందులోనూ ఎక్కడా చిన్నతనపు పెండ్లిండ్లు కానరావు. ద్రౌపది, దమయంతి, శకుంతల వీరందఱూ చదు వూ, సంగీతమూ, మొదలగునన్నివిషయలలోనూ ప్రవీణు రాండ్రై తమకుఁ దగినభర్తలనువరించి పెండ్లిచేసికొన్నట్లే కనబడుచున్నది.'

తండ్రి—వారందఱెవరమ్మా? రాజపుత్రికలు కారూ? ఇప్పుడుమాత్రము రాజలూ, తెలగాలూ, నాయుళ్లూ, మొదలగువా రెప్పుడు చేసికొనుచున్నారూ? యుక్త వయస్సునచ్చినతరువాత కాదూ?

శాంత—నాన్న గారూ! వారేకాదండీ శుక్రాచార్యుని పుత్రిక దేవయాని; యజ్ఞవల్క్యుని భార్యలుగార్రి, మైత్రేయ మొదలగువా రందఱూ బ్రాహ్మణులు కారూ! వారుమాత్రము యుక్తవయస్సు నచ్చినతరువాతకాదూ యిచ్చునచ్చిన భర్తలను బరిణయమయిందీ? మన బ్రాహ్మణ నైశ్యులలో నెక్కడ దాపురించినదండీ యీదురాచారం? వేదములలో శాస్త్రములలో నెక్కడనైనాయున్నదాయేమి? తండ్రి—లేదమ్మా, ఎక్కడా లేదు. వివాహములలో చెప్పుచుంత్రములన్నీ బాగా యుక్తవయస్సు వచ్చి యొకరి నొకరు ప్రేమించుకొనిన వధూవరులు ఒకరితో నొకరు చెప్పుకోలేగిన మాటలైయున్నవి; కాని పసిబిడ్డలు మాట్లాడవలసిన మాటలు కావు.

శాంత—అయితే యాయాచార మెక్కడనుండి వచ్చినది? తండ్రి—ఏదో కొందఱు మహమ్మదీయపరిపాలనలో ననీ, అదనీ, ఇదనీ, చెప్పెదరు. కాని యదం

సయ్యక్తికముగా గన్నట్టదు. అదే యయినయెడల నొక్కబ్రాహ్మణులలోనే యెందుకు రావాలో?

శాంత—అయితే నాన్నగారూ, ఈబాల్యవివాహములు శాస్త్రవిరుద్ధములు కావండీ?

తండ్రి—తప్పకుండా; కాని వెధవఆచారం; ఆచార మొకటివచ్చి పడింది. ఈ యాచారం మొదట్లో యెలాఅంకురించిందో తెలియదు. కాని యిప్పుడని బాగా వేళ్లుపాతుకొనిపోయి పెద్దవృక్షమై నిలిచి నది. దానికందలు దాసులై పోయిరి. ఎవరైనా దానిని కదపచలయుననిచూచిన పీళ్లందరూ బ్రహ్మ రాక్షసులవలె మీదపడెదరు. శాస్త్రవమ్మతమయిన ప్రాథవివాహములెవరైనా చేసినయెడల నది శాస్త్ర విరుద్ధమని వెలివేసెదరు అందుచే నిష్ఠమయిన వారు కూడ విధిలేక యీకష్టములన్నీ పడలేక ఏదోఅవృష్టము బాగుండిన వాళ్లేబాగుండురనిచేయుచుండురు.

శాంత—పోనీ నాన్నగారూ, చేస్తేచేసారుగాని వేంటనే ఆభర్తలపోతే వాళ్లకు మళ్లీయెందుకు వివాహముచే యుమాడమా?

తండ్రి—ఏమిటమ్మా! పిచ్చిదానా! రజస్వలానంతరవి వాహములే యొప్పుకొనినవారు తమతంతూర్వాహ ముల నొప్పుకొందురా? పోనీ సంఘముజోలిమనకెం దుకు, చేయుదమనుకొనినను మొదటిసారి పెండ్లికొ డుకుదొరకుటయే యెంతోకష్టము. రెండవసారిమరల నెక్కడతీసికొనినచ్చెదరు? అందుచే నీబాధలన్నీ పడలేక యిదేబాగుందని యూరకుండెదరు.

శాంత—ఎలే నాన్నగారూ! ఇప్పుడు మనదేశములో వేలకొలదియున్న వితంతుబాలికలందఱు వైశ్య ముతో కృశించి పోవలసినదే? ఇంద్రియములను, మనస్సును నిగ్రహింపలేని యమాయకులు దుర్నితప రులై చెడిపోవలసినదే? అందుకు సంఘము ఒప్పు కొనునా?

తండ్రి—తప్పక ఒప్పుకొనును. దాని కేయాత్మేపం లేదు. ఏమహానుభావుడో జన్మించి యీసంఘము సంతకు స్థలకల్లాలము చేసి తలక్రిందు చేసేవరకూ నీలా జరగవలసినదే.

శాంత—నాన్నగారూ! ఇప్పుడాలాటిదైర్యవంతులెవ రూ లేరూ?

తండ్రి—ఏదో కొంతమంది యుంటేమాత్ర మేమి లాభ మమ్మా, సాగుతుందా?

శాంత—ఇక ప్రశ్నించలేదు. తండ్రిమాడ నేమీ మా ట్లాడలేదు.

3

సాంబశివరావుగారు కొన్నిదినములు కాకనాడ లో డిప్యూటీకలెక్టరు పనిచేసిరి. అంతేకాక చాలా భూవసతికూడాకలదు. ఆయన కయ్యుగురుకొమారులు, శాంతయొక్కతియే యాడుపిల్ల. ఆమె కారవయేటనె పెండ్లిచేసిరి. పెండ్లి నాలవదినముననే యాబాలుడు గుండె జబ్బులన హఠాత్తుగా మరణించెను. భర్తగతిం చుటచేత తనకొమారులతోపాటామెకుమాడా నున్న తవిద్య నొసగుమండిరి. మరల పెండ్లిచేయవలయునని మొదటిదినములలోననుకొనుమండెడివారు. కాని సంఘ మునకువెరచియు, మొదటిసారి తమకొమార్తెకు భర్తను బడయుటలో నెంతశ్రమపడవలసినవచ్చినదో అనుభవమె రిగినవారేమగుటచేతనూ, వితంతుబాలిక యనగానే యెవరూ మంచివాళ్లందు కిష్టపడరనియూ నాయుద్దేశ మును క్రమముగా వదలుకొనిరి.

వేసవికాలపు సెలవులలో నీయనపిల్లలందఱునూ దీసికొని యొక్కడికో యొక్కొత్తలమునకు బోయి యొక్కడ హాయిగా ఆరెండుమాసములు గడపుచుండురు. ఆసంవత్సరము తోటపల్లికొండల సమీపమందున్న శాం త్యాశ్రమములో గడపుట కేర్పాటుకొనిరి. సెలవుతిమ్మి టతోడనే అందఱు నక్కడకువెళ్లిరి. ఆయాశ్రమములో పీరుమాడా నొకయాశ్రమవాసులవలెనే కాలముగడపుట కిష్టపడిరి. చాలాసామాన్యముగా దుష్టులనుఘరించి పవిత్రతీవ్రము చేయుచుండిరి. సాంబశివరావుగారు ప్రతి దినము రాత్రులు పిల్లలందఱు గూర్చుండ బెట్టుకొని శాంతచేత భారతము చదివించి యర్థముచెప్పుచుండురు. సాయంకాలములందు శాంత యొక్కడనుండు ప్రకృతి సౌందర్యమును జూచుటకు తండ్రితోడనూ, సోదరుల తోడనూ కలసి వివేకార్థము వెళ్లుచుండెడిది. అక్కడ

చుట్టుప్రక్కలంతా యడవిప్రదేశము. అడవులలోనుండు కోయవాళ్లు, చెంచులాళ్లు మొదలైనవాళ్ల పూజపూజ డాయాశ్రమ సమీపమునందు డేరాలను వేసికొని తామడవుల నుండి తీసికొని వచ్చిన చెంచుకర్రలు, వెదురుతో చేసిన సోలలు, తవ్వలు మొదలగువానిని డోల్లోకి తీసికొనివెళ్లి అమ్ముకొనుచుండేవారు. అటువంటి మనుష్యులను వారి యాచార వ్యవహారములనుజూచుటకు శాంతకు చాలా సరదా. ఈమె తరచు వాళ్లనగ్గళువెళ్లి వాళ్ల నతిబాగ్రత్తతో పరిశీలించుచుండేది. వాళ్లదగ్గఱ చెంచుకర్రలు, పిల్లనగ్రోవులుకొనుచుండేది. ఈవిధముగా నొక నెల నడచినది.

శాంతిని నెలకొల్పు ఆశ్రమము పరిశుభ్రముగూలి నీరు, చక్కని ప్రకృతి సౌందర్యము ఎప్పుడూ పట్టుములలో నిరుకుటిండ్లలో మసలే శాంతకు చాలా సంతోషమును కలిగించుచున్నవి. తాను కాకినాడలో నున్న న్నాళ్లు ఎవరేమనుకొందురో యను భయముచే నిట్లా, పాకశాలా తప్ప నెక్కడమా వెళ్లేదికాదు. ఇక్కడ నీ నిర్దనప్రదేశములో నీసృష్టిసౌందర్యములో నిస్సందేహముగా, నిర్భయముగా నిరాఘాటముగా విహరించుచున్నది. ఆమె సంతోషమునకు, సౌఖ్యమునకు మితిలేదు.

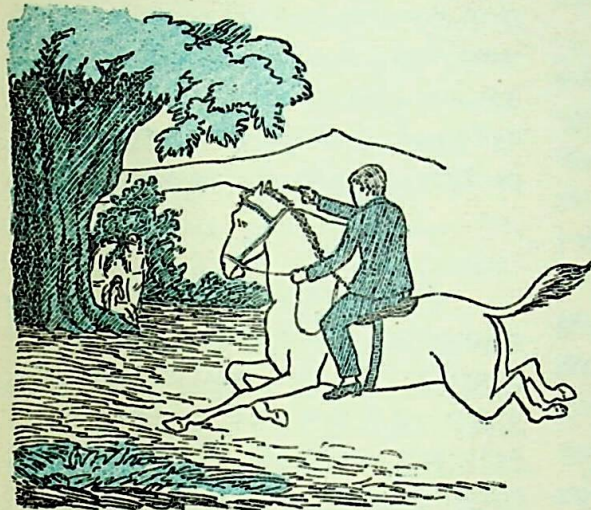
ఒకనాటిరాత్రి మామూలుప్రకారము సాంబశివ రావుగారున్న పాకలో తండ్రి, ఇకతల సావడిలో వగ పిల్లలు పడుండిరి. లోపగదిలో శాంత ఆమెతల్లిపగండి హాయిగా నిద్రపోవుచుండిరి. రాత్రి రెండుగంటలయింది. ఆకసవంతయు కారుక్రమ్మి కొంచెము చినుకు చినుకుగా నుండెను. ఆశ్రమవాసులందఱూ గాఢనిద్రలో నుండిరి. తక్కినవారున్న పాకలను, శాంత వారూ ఉన్న పాకలను కొంచెముదూర మున్నది. శాంత కేదో భయంకరమగు కల వచ్చినది. ఎవరో తనమెడలో నిహారమును దీయుచున్నట్లు కనబడెను. వానిముఖ మతిభయంకరముగా నుండెను. తలంతయు జడలుజడలుగా నున్నది. ఆమె కెవ్వన నొక కేక వేసెను. ఇంట్లోనివారందఱు లేచిరి. సాంబశివరావుగారునూ, కుమాళ్లునూ వారున్నవైపునను పోదోయిరి. సాంబశివరావుగారు తలమీద నొక గాఢమైన కట్టదెబ్బ తగిలి నేల గూలిరి. కొడుకు లిద్దరిలో

నొకనికి కాళ్లు విరిగినవి. రెండవవాని భుజముపై కత్తి పోటుతగిలి పడిపోయెను. ఈ గడవిడ యంతయు విని తక్కినపాకలలోనివారు పరుగెత్తుకొనివచ్చిరి. దొంగలు పారిపోయిరి. లోని పురుషులందఱు పడిపోయియుండిరి. సాంబశివరావుగారి తలనుండి రక్తము ప్రవాహముగట్టుచుండెను. ఆయనకు స్పృహలేదు. వారి గాయములకు కట్టు గట్టిరి. కొంతసేపటికి స్పృహ వచ్చినది. నలువైపుల చూచిరి. శాంత యేవని యడిగిరి. ఈయడావడిలో నెవరికీ శాంతమనే జ్ఞాపకము రాలేదు. అందఱు శాంత యున్న గదిలోనికి ఒరుగిడిరి. శాంత కనబడలేదు. సాంబశివరావుగారు, కొడుకులూ కదలలేరు. తక్కినవారు నలువైపులా పరుగెత్తిరి. చాలదూరము వెళ్లి వెదకిరి. ఎక్కడా కనబడలేదు. ఆదొంగ లాయడవులలోని కెక్కడకుపోయిరో! పాపము, వీరాచీటిలో నింకా యెక్కడను పోయెనరు పెద్దపులులైనా, చిరతపులులైనా వస్తే తిరిగి వచ్చి కేసిరి. శాంత కనబడలేదని చెప్పిరి. ఇంటిలోనివా రందఱూ మొదలు నరకిన యరటి చెట్టులె కేల గూలిరి.

౪

తెలతెల్లవార వచ్చుచున్నది. రమారమి నాలుగు గంటల వ్రకుంది. ఎవరో యొక యావన పురుషుడు గుట్టిముమీద నెక్కి వచ్చుచుండెను. ఆ ప్రదేశమునందు మూడుకొండలు ముక్కొణాకారములో నున్నవి. పెద్ద పెద్ద చెట్లతోడనూ, పొదలతోడనూ నరకము దట్టముగా నున్నది. అందుండి యొక బాచికయొక్క యార్దనాదమును, నిరువురు మావురు పురుషుల యొక్క గద్దింపు స్వరములను నా యాశ్వికునకు వివచ్యెను. ఆకనిహృదయము కరిగిపోయెను. జేబులోనున్న రివాల్వరు తీసి సిద్ధముగాపట్టుకొని గుట్టిమును వేగముగా నానంకు పరుగెత్తించెను. పోతపోసిన బంగారుహమ్మవలె నున్న యావనవతియగు నొకబాలిక మధ్య గూర్చుండి యుండెను. ఆమెచుట్టును భయంకరాకారులగు ముగ్గురు మోటుమనుష్యులు కూర్చుండి యామె కేదో గద్దింపుచుండిరి అందొక డాయాశ్రమమందలి డేరాలలో శాంత తరచు చూచుచువచ్చిన చెంచువాడే. దూరమునుండి యాదృశ్యమును జూచిన యాపురుషుడు తరవేగముతో

నొక్కదాటిన వచ్చి యక్కడపడెను. ఈమధ్య రాతని నెదుర్కొన బోయిరి. అందర్య రాతని రివాల్యరు వాతబడి యడటనే మృతినొందిరి. తక్కినవాడు పారిపోయెను. ఆపురుషుఁ డా బాలికసమీపమునకు వెళ్లి 'శాంతా నీవేనా?' అనెను. శాంత భయముచే

“జేబులోనున్న రివాల్యరుతీసి... నావంకకు పరుగెత్తించెను.”

పరవశయయి యుండెను. వెంటనే యామె తన బాహువల్లరుల నాతనికంఠమునకు పెనవేసిను. కృష్ణారావుగారు నిస్తబ్దులయిపోయిరి. కొంతసేపటివరకు నొక రితోనొకరు మాట్లాడలేదు. శాంతకు తెలివినచ్చినది. ఆమె కృష్ణారావుగారిముఖమునకుచూచి సిగ్గుపడి దూరమునకు తొలగి కూర్చుండెను. “అయ్యో! మీరేనా? మీయుము నే నెన్నటికినీ తీర్చుకొనజాలను. మీరు నాకు చక్కనివిద్యదాన మొసంగినారు. అసామాన్య శిష్యవాత్సల్యమునుజూపి ప్రేమించినారు. కేవలము పాఠశాలయందొసగు విద్యమాత్రమేకాక విశేషజ్ఞానమును గలిగించినారు. ఆత్మకు నాకు మానప్రాణము లొసగి రక్షించినారు. ఈసవయములో నిట్టి ప్రదేశమున కెల్లువచ్చి వ్రాలగలిగితిరి?”

కృష్ణారావుగారు—ఆసంతతి తరువాత చెప్పెదను గాని ముందు సీసంగతి చెప్పు.

శాంత—నేను మాగ్గుములో చెప్పెదను. దొంగవానిని జూచుటతోడనే యొక కేకవేసితిని. తరువాత నేమి

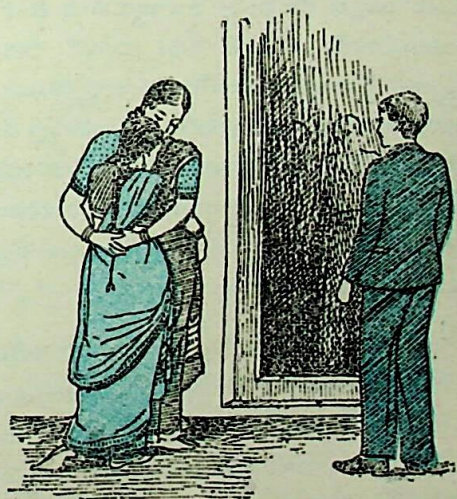
జరిగినదో నాకుతెలియదు. ఇంటిపద్ద మావాళ్లేమయికోమనమిప్పుడు త్వరగా నిల్లు చేరవలయును.

కృష్ణారావుగారు శాంతను గుట్టుముమీద ముందు గూర్చుండబెట్టుకొని యింటికి వచ్చుచుండిరి. అప్పుడు శాంత యీ క్రింది విషయముగా చెప్పదొడగెను.

“ఈమధ్య కోయవాళ్లు, చెంచులాళ్లు వచ్చి శాంతాశ్రమమునకు సమీపమున డేరాలు వేసికొనియుండిరి. వాళ్లడవులనుండి తెచ్చిన వస్తువులను ఊళ్లో అమ్ముకొంటూఉండేవాళ్లు. అటువంటివాళ్లను చూచుటకు నాకు చాలాసరదా. వారి సామాన్యమయిన నిరాడంబరజీవిత మెంత తమాషాగా ఉంటుంది! నిర్భయముగా వాళ్లదగ్గరకు వెళ్లి చూస్తూఉండేదాన్ని. ఈమధ్య నాలుగుదినములక్రిందట వాళ్లక్కడనుండి వల్లిపోయిరి. నిన్నరాత్రి కొందరు దొంగలువచ్చి మాయిల్లు చుట్టవేసిరి. ఎంతమందో నాకుతెలియదు. ఒకడుమాత్రము నాదగ్గర పంపని మెల్లోహారము దీయుచున్నట్లు కనబడినది. ఒక కేక వేశాను. తరువాత నేమిజరిగినదో తెలియదు. నాకు తెలివినచ్చి కండ్లువిప్పి చూచునదికి మీరువచ్చిన ప్రదేశమువద్దగ నుంటిని. మీచే జంపబడిన యిరువురి

లోనొకడు నేను తరుచు డేరలోచూచుచుండేవాడే.”

శాంత యీలాచెప్పుచుండనే యింటికి వచ్చిరి. వా

రిద్దరు లోపలకు వెళ్లగానే శాంతతల్లి వేగముగా పరుగెత్తుకొనివచ్చి తనముద్దుబిడ్డను గట్టిగాకాగలించుకొనెను.

ఇంటిలోనివా రందఱు నొక్కసారి విలపించిరి. కృష్ణారావుగారిని చూచి వారంద రాశ్చర్యపడిరి. తా మంద తేమియు జేయలేక యసహ్యులై తమబిడ్డను గోల్పోవలసియున్న సమయమున నామెను మరలప్రసా దించిన యాతనియెడల నందఱు తమకృతజ్ఞతను వేరు వేర గన్పరచిరి.

సాంబ—కృష్ణారావుగారూ, మీరు మా పోటిదైవము నలె వచ్చియుండవలయును. కాని మీ రీమె నెట్లు కనుగొంటిరి? ఎక్కడ కనుగొంటిరి? ఏవిధముగా తీసికొనిరాగలిగిరి? మీ రొక్కరు; దొంగలు చాలా మంది యున్నారే, వారినందఱు నెట్లు జయింప గలిగిరి? మిమ్ములనఁచిచూయమమ్ము యెప్పుడూ చెప్పుచుండేది. మీ కామెయందు శిష్యవాత్సల్య మనికూడా చెపుతూ ఉంటుంది. మీవాత్సల్య మిప్పుడుపూర్ణముగా ప్రకటిత మయినది.

కృష్ణా—మాది పెద్దాపురము కాపురస్థలము ప్రాద్దుటి పూట నూర్యోదయకాలమునం దీతోటపల్లికొండ లు, ఈమట్టుపట్ల అడవి శ్రేష్ఠము చూచుటకు మనో హరముగా నుండుననియును, గుట్టపుస్వారి యభ్యా సము చేసికొనుటకును బయలుదేరి యామార్గమున వచ్చుచుంటిని. వచ్చేది యరణ్యప్ర శ మరుటచే నెందుకయినను మంచిని రివాల్యురుకూడ తీసికొని బయలుదేరితిని. కొంతమార్గము వచ్చునది కెవరిదో స్త్రీయూర్తనాదము వినుబడినది..... ఈమొదలు గాగల తక్కిన సంగతంతయు జెప్పిరి. మన నాడీసం గతి పోలీసువారికి తెలిసి యాదొంగలలో కొందరిని పట్టుకొనిరి. ఇకముం దట్టిబాతు లా గూత్రమసమీప మునకు రాకుండునట్లు తగిన కట్టుదిట్టములు చేయు చుమని చెప్పిరి.

సాంబజినరావుగారు కృష్ణారావుగారిని గుఱించి యిదివరకు వినుటయేకాని ఎప్పుడూ అంత పరిచయము లేదు. ఇదివరకే ఆయనచిహ్న చాలా గౌరవము. ఇప్పు డది ప్రేమక్రిందికూడా చూచిపోయినది. ఆయనప్రత్రులు మరీ ప్రేమ చూపించిరి. కృష్ణారావుగారూ, వారూ యందుమిందుగా నొక యీడువారే యగుటచే నాయన

స్నేహమన్నవాకిని, వారిస్నేహ మన్న నాయనకును చాలాయిష్టముగా నుండెను. వా రందఱు కృష్ణారావు గారిని తామిక నుండు నెలదినములూ తమతో నుండ మనియు నాచుట్టుపట్ల ప్రకృతిసౌందర్యము చాల మనో హరముగా నుండుననియు ప్రతిదినము తామందఱు వెళ్లి చూచి యానందింపుమండవచ్చు ననియు బలవంతపెట్టిరి. ఆయన చాలా కులాసా పురుషుడు. సృష్టిసౌందర్యము నెక్కువగా ప్రేమించువాడు. వీరికుటుంబముతో స్నేహ ముచేయుటన్న చాలాయిష్టము. కానవారి కోరికప్రకార ముండిపోవుట కిష్టపడిరి. ఒకవారముదినములు గడచినవి.

౧౭

మామూలుప్రకారము రాత్రి శాంత భారతము చదువుచుండెను. ఆమె వ్యగురుధుర స్వరముతో నతి శ్రావ్యముగా పద్యములను జదువుచున్నప్పుడు కృష్ణారావుగా రాశ్చర్యమును బొంది “మన తెలుగు భాషలో నింతమాధుర్య మున్నదనియు, ఈనపురాణము లింత రస వంతమగు శ్రావ్యగానములతో నొప్పుచున్నవనియు నే నిదివర కెన్న డెరుగను. ఆ విషయ మీ దినమే తెలిసి కొంటిని మీయమ్మాయి యింగ్లీషు, సైన్సు మొదలగు వానిలో నెంతప్రవీణయో నేనెరుగుదును. కాని తెను గులోకూడా నింతపాండిత్య మున్నదని తెలియదు”అని సాంబ—అవును పాఠశాలలో నామె తెలుగుతీసికొన లేదు. అందుచేత స్వభాష జాత్తిగా మరచిపోవు నేమో యని నెలవులలో తెలుగుకూడా చదివించు చుందును.

కృష్ణా!—సంగీతము కూడా నేమయినా చెప్పించు చున్నారా?

సాంబ—అ; వీణమీద పాడగలను.

రాత్రితంతా పరుండిరి. శాంతకు నిద్రపట్టలేదు. ఇదివరదాకా దృష్టంతయు చదువువీడనే యుండుట చేతనూ, చిన్నతనమగుటచేతనూ నామెహృదయములో మరయొకవిధమున రలంపులకు తావులేదు. “ఎంతసేపూ మరునా డేమిప్రయోగములు చేయవలసి యున్నవి. సయ స్సమేష్టురుగారిని మెప్పించుటెట్లు? ఇంగ్లీషులో కవి వ్రాయవలసియున్నది? ఇవేలేలోచనలు. ఇప్పు డామెకు

పడునెమివవయ్యేడు. పరిపూర్ణ యావనము వచ్చినది. ఊహలు మరినవి. ఆయాహుతికల కూతకొయ్యగా కృష్ణారావుగారు దొరకినారు. ఇక నవిప్రాకుట కేమి కొడుకే!

“ఏమిటిది! నామనస్సులో నెన్నడులేని వికార మొకటి జనించి నన్నీలాబాధించుచున్నది! కృష్ణారావు గారి ధోరణితయు నాకనుకూలము గామాడా కనబడు చున్నది. ఆయనపాతకాలలో కాలుపెట్టినదిమొదలు నామీద నపరిమితమగు దయను కనబడుచున్నారు. సహృదయాల కెరికి జెప్పని, యెవరుగ్రహింపలేని యనేక విషయములను నాకు ప్రత్యేకముగా నేర్పిరి. సామాన్యజ్ఞానము నేరపెట్టి సహృదయాలలో పాటు నన్నేకసిహులకు, క్రొత్తగా వచ్చిన నాటక ములకు తీసికొనివెళ్లుచూ వచ్చిరి. ఎప్పుడూ నేనోయొక యింగ్లీషుప్రస్థము చదువుచుని యిచ్చుచుందురు. ఆయన కెందుకు నామీ దింతప్రేమ? ఇంతయు కేవలము శిష్యవాత్సల్యమా లేక మరియొక యర్థమేమయిన నున్నదా? ఎందుచేతనోకాని ఆయనను జూచినప్పుడెల్ల నాకొక విధముగ సిగ్గుతోగూడిన యానందము కలుగు చుండును. క్షిప్రవారిని చూచినప్పుడు గరుభావము తప్పవేరదియునుండదు. వారితో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడినట్లు ఈయనతో మాట్లాడలేను. నాతోడి పదార్థులంతా యేదో అనుకొంటూయుండేవారు. అప్పుడు నాకేమీ అర్థముకాలేదు. ఓర్వలేక అలా ఆసుకుంటారనుకొనే దాన్ని. నేను భారతము చదువుచున్నప్పుడు నన్నుగ టించి నాన్నగారిని ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసినారు. ఇదంతా యెందుకో నాకు తెలియదు. ఆయనకు పెండ్లయిందా? ఇటువంటిభర్తను బడయుట కామె యెంతయదృష్టవంతు రారైయుండవలయునో కదా! ఆరూపము, ఆతెలివి, ఆసరదాలు, ఆదురుకు- సామాన్యబాలికను పెండ్లిచేసి కొంటారా? పెండ్లికాకపోతే బాగుండును. కాకపోతే నాకేమిలాభము? నన్ను చేసికొంటారా? ఛీ; ఈనిర్బాగ్యురా? కా అంతభాగ్యము? వితంతువును. ఆమాట నిక నీజన్మలో తలంపగూడదు. ఆయనను జేపట్టుటకు మరి యొక జన్మమెత్తవలయును.” అని యనేకవిధముల తల పోయుచుండెను.

సాంబశివరావుగారికిని, కుమార్తెకును డబ్బలు చాలవరకు నెమ్మదించినవి. కాని యింకా ఆట్టేదూర ము నడచుట మంచిదికాదని వ్యాయామమునకు వెళ్లుట లేదు. ఆయనకృష్ణారావుగారినిజూచి “అయ్యా, మేమా చుట్టుప్రక్కలచాలా భాగము చూస్తేమి. మరింకానేమి యుమాడలేదు. మాతో పాటు మీరుకూడా నీలాయె ల్లప్పుడు నింటిలోనే యుండుట బాగులేదు. మీరూ, శాంతా సాయంకాలములందు తిరిగివచ్చుచుండుడు” అని చెప్పిరి. సాంబశివరావుగారు చాలా విశాలహృదయులు. ఆయన హృదయములో లేనిపోని యనుమానములకు కొంచెమైనను తావులేదు. కాని సంఘమునకు, నపకీర్తి కి చాలాభయపడుచుందురు. ఇది నిర్జన ప్రదేశము; అను కొనేవా రెవరూ లేరు. శాంతయొక్కయు, కృష్ణారావుగారి యొక్కయు మనోగాంభీర్య మియనకు తెలుసు. వారి కుండు ననోన్యత్రప్రేమతత్త్వమునుగూడ వారు గ్రహిం చిరి. వారిరువురుగూడ తమకీర్తికి భంగమురానీయరని యెరుగుదురు. వారికి హాయిగా న్నేహితులవలె తిరిగి వచ్చుటకు స్వేచ్ఛనొసగిరి. కృష్ణారావుగారు శాంతకు సృష్టి వైశిత్వములనుగూర్చి వర్ణించిచెప్పుచు మధ్యమధ్య శాంత మెరుములు, ఉరుములు, పిడుగులు, ప్రతిష్ఠాని యెవలగువానినిగూర్చి వేయుప్రశ్నలకెంతో యుత్సాహముతో జవాబుల నొసగుచు స్వేచ్ఛగా తిరుగుచుండిరి.

E

కృష్ణారావుగారికి శాంతయందు ప్రేమ నానా టికి వృద్ధివొందుచుండెను. ఆమెకుకూడ తమయందంత ప్రేమయున్నట్లు గ్రహించిరి తమహృదయ మామె కెరి గింపనిశ్చయించుకొనిరి. ఆనాటిసాయంకాలము వారె ప్పటియట్లు విహారాధము వెళ్లిరి. ఒకచోట విశ్రమించి ప్రకృతిని పరికించివుచుండిరి.

కృష్ణా—శాంతా, నీతో కొన్నివిషయములను చెప్పవల యుననియున్నది. నీవు మరియొకవిధముగా భావింపక తగినసమాధాన మొసగవలయును. ఏరీజున పాతకాల లో మొదటిసారి నిన్ను చూచితి నో ఆనాడే యెందు చేతనో నీవు నన్నాకర్షించితివి. నీవు తరగతిలోనుం డేవిధమా, నీ తెలివీ, బుద్ధి, చాకచక్యమూ మొదలగు

నీయోగ్యతలన్నియు క్రమముగా నాహృదయమును నీవంకకు లాగుకొన్నవి. మొదట చాలా భయపడితిని. నేను చాలాధర్మప్రసర్తనగలవాడను. నామనస్సెన్నదూ నన్ను స్త్రీలపైకి పోదు. నేను చెన్నపట్టణములో రాజధాని కళాశాలలో చదువుకొనే కాల

“ఒకచోట విశ్రమించి ప్రకృతిని పరిశీలించుచుండిరి.”

మన చాలకుంది బాలిక లక్కడకు కొన్నివిషయములను నేర్చుకొనుటకు వచ్చుచుండేవారు. వారి నెవరినీ నేను కన్నెత్తియింపను చూచేవాడిని కాను; నీవు వివాహితవేమోయనియు, పరస్త్రీని ప్రేమించుచుంటి నేమోయనియు భయపడితిని. కాని నీవు బాలవితంతువునని తెలిసికొంటిని. నాహృదయములో సందేహమునకు చోటులేదు. నిన్ను తప్ప నింకొకరిని వివాహము చేసికొనకూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. నీవే నా సహధర్మచారిణివి.

శాంత—కొంతసేపటివరకూ మాట్లాడలేదు. మీకింతవరకూ వివాహము కాలేదా?

కృష్ణ—లేదు. శాంతా, కాలేదు. నీవంటి యుత్తమ శాంత, అపరసరస్వతి నాకు భార్యకానుండ నాకిది వరకు పెండ్లైదు కవుతుంది?

శాంత—మీరు నాకు గురువులు, నేను శిష్యురాలను; నన్ను మీరు కోరవచ్చునా?

కృష్ణ—భార్యకుమాత్రము భర్త విద్య గరపకూడదా? నేను నీ కాభావముతోడనేకేర్పితిని. నీతో నప్పుడే చెప్పవలయు ననుకొంటిని. కాని నీహృదయ మెట్లున్నదో తెలియకపోవుటచేతనూ, నీచదువునకు భంగము వచ్చునేమో యనియూ నింతివేళకూ చెప్పక యూరకొంటిని. ఇప్పుడు నీవిద్య పూర్తియైనది. హృదయము తెలిసికొంటిని. కాబట్టి భార్యకుతో చెప్పగలుగుచున్నాను.

శాంత—మీకు నామీద నెట్టిప్రేమ యున్నదో అంతకు పదిరెట్లెక్కువ ప్రేమ, గౌరవము, భక్తి నాకు మీ మీద నున్నది. కాని యీ జన్మములో మన మిద్వరమూ భార్యభర్త లగుటకు వీలులేదు. మనము మరియొకవిధముగా ప్రేమించుకొనవలసినదే కాని యీవిధముగా ప్రేమించుకొనుట అధర్మము.

కృష్ణ—అదేమి శాంతా, అంత నిరాశ?

శాంత—నిరాశగాక ఆశ కవకాశ మెక్కడ? నేను వితంతువునుగాని కన్యకునననుమాట మీ రెరుగుదురు కదా! అట్టి యీనిర్భాగ్యురాలిని మీరెట్లు కోరిరో అదే నా కాశ్చర్యముగా నున్నది.

కృష్ణ—శాంతా, నీవు వితంతువునా? నీకెన్నోయేట పెండ్లయిందీ?

శాంత—అలాగేయేట.

కృష్ణ—ఆపెండ్లికొడు కెప్పుడు చనిపోయినాడు?

శాంత—పెండ్లి నాలవనాడు.

కృష్ణ—నిన్ను వితంతువునని యెవ రన్నారు?

శాంత—అంతాను.

కృష్ణ—అంతా అంటే అన్నారాగాని నాదృష్టిలో నీవు వితంతువునలెను, నిర్భాగ్యురాలివలెను గనబట్టుటలేదు. అపరదేవతవునలె కనబడుచున్నావు. నిన్ను ప్రేమించినది నేను.

శాంత—ప్రేమించి యేమిలాభము? మానాన్నగారు నాకు మరిల వివాహము చేయరు. నా అంతట నేను వచ్చి స్వతంత్రముగా చేసికొనుటకు నా కిష్టము లేదు. అట్లు చేసికొనినయెడల గౌరవ ముండదు. తలదండ్రులవద్ద నుండి లేచివచ్చి చేసికొనినదంటారు.

స్నానాంతరము

చిత్రకారుడు: శ్రీ చా. సత్యనారాయణగారు, రాజమహేంద్రవరము.

కృష్ణ—మీనాన్న గా రెండుకు చేయరు? నీవు నిజముగా విలంబితువున నేనా ఆయన యభిప్రాయము?

శాంత—అయినా, కాకపోయినా యిదివరకు నాకు పెండ్లియింది అది అంతకు దెలియును. ఆయన కింకా పెండ్లికావలసిన పిల్లలున్నారు. ఇప్పుడు నాకు మరల పెండ్లిచేసినయెడల సంఘములోనుండి ఆయనను వెలివేయదురనియు, తక్కినబిడ్డలకు పెండ్లి కాదనియు భయము.

కృష్ణ—శాంతా, నీవెప్పుడుచూచినా నవలలు, నాటకములు చదువుచుందువు. తరుచు నాటకములు, సినిమాలు చూచుచుందువు. అవేవియు నిన్ను కలత నొందింపవా? మరొకవిధముగా రహస్యవృత్తులో మెలగుటకన్న బహిరంగముగా పెండ్లిచేసికొని స్వేచ్ఛగా నుండుట మంచిదికాదా?

శాంత—అట్లు చేయుదాననైతే వివాహము చేసికొనుట రెండుకు ఒప్పుకొను? దానిలో సౌఖ్యమేమున్నది? నా మనస్సెప్పుడూ స్వేచ్ఛనే కోరును. నాటకములు, సినిమాలు మొదలగువానిని నేనీయందేకముతో చూచుచుండుటలేదు. అవికూడా జ్ఞానాభివృద్ధి కొకవిధమగు మార్గములేయనియు, నందలి నటకులు చూపు భావప్రదర్శనకళానిపుతనము జూచి యానందించుటకు మాత్రమే వెళ్లుచుందును. నవలలు, నాటకములలోని భాషాపాండిత్యము, ఆయా కవులయొక్క కవితాచాతుర్యము, భావప్రకటన, కథయొక్క యెత్తుగడ (Plot) మొదలగువానిని గ్రహించుటకు మాత్రమే చదువుచుందును.

కృష్ణ—శాంతా, ఎంతెంతటి మహానుభావులగు మునులు సయితము ఒక్కొక్కప్పుడు స్త్రీలను జూచి మోహపరవశులై తమ తపస్సులను భగ్గుము చేసికొన్నట్లు వినుచుందుముకదా! అబలవు; సమస్తకళానిపుతావు; సకలరసగ్రహణ పారీణివగు రసికురాలవు; నీకట్టి వ్యామోహము జనింపదా?

శాంత—నేనూ మానవమాత్రురాలనే. ప్రకృతి స్వభావమందఱను కలతబెట్టునట్లే నన్ను అప్పుడప్పుడు వేధించుచునే యుండును. ఒక్కొక్కప్పుడట్టి మనోవైకల్యమునకునూ, నాకునూ, ఘోరమగుపోరాటము

జరుగుచుండును. అట్టియింద్రియవికారములను నిగ్రహించుటలోనే మానవునిప్రజ్ఞ యున్నది. తక్కిన పశుపక్ష్యాదులవలె యిచ్చనచ్చిన ట్లింద్రియవికారములకు లోనైనైతే యికనక్కడ మానవునియాధిక్య మేమున్నది?

కృష్ణ—శాంతా, అదంతా సరే; మరొకవిధముగా నన్యాయముగాప్రపంచమందుండి యింద్రియనిగ్రహముకలిగినవృత్తివలన కలిగియుండుట మంచిదే కాని, నేను నిన్ను వివాహము చేసికొనెదనని యనుపద నీ కింతవైరాగ్యమేల? నేను నీకు తగనా?

శాంత—ఎంతమాట! నన్ను ప్రేమించువా రెవరైన నీ లోకమున నుందురా? అందఱు విలంబితువునని యసహ్యించుకొనువారేనా? అని నేను పరితపించుచుండ వివాహంబి విద్యాధికులు, రూపనంతులు, ఉదారస్వభావులు, విశాలశౌర్యయులునగువారి ప్రేమకు పాత్రురాల నైనాను. ధన్యురాల నైతిని. ఈ లోకములో నొక్కరైనా నన్ను ప్రేమించువారున్నారే యను సంతోషము నా హృదయమునుండి యెన్నడూ తొలగిపోదు. మీకు భార్యగా నుండు స్త్రీ యెంత యదృష్టవంతురాలో, యెట్టి పూజలను జేసి యిట్టి పురుషరత్నమును బడయవలయునోయని యనుకొనుచున్న నేనే యంతటి యదృష్టవంతురాల నైతిని సంతోషించుచుండ నట్లునుట ధర్మమా?

కృష్ణ—అయితే యిక నీకభ్యంతరమేమి? మీతండ్రి నెట్లొ యొప్పించి మన మిర్వరము వివాహము చేసికొని యీ యన్యాయపుసంఘమునుండి యెందుకు విడిపోకూడదు?

శాంత—అందుల కొకకారణ మిదివరకే చెప్పియుంటిని. సరే, మన మిర్వరము వివాహమై భూలోకస్వర్గమునుభవింప గలము. అందుకు సందేహము లేదు. కాని నావలె యెంతమంది యనాధభౌతిక లీప్రాపంచిక సౌఖ్యములకు దూరమై పరితపించు చున్నారో! నాకేమి, నాతండ్రి నన్నంతవైరాగ్యముగా నుంచక, స్వేచ్ఛనొసగి, యున్నతవిద్య నిచ్చి, చక్కని జ్ఞానవంతురాలినిగా జేసిరి. సంఘములో నెంతమాత్రము గౌరవములేక, విద్యలేక, ప్రాపంచికజ్ఞానము

లేక, ఇంద్రియవైకల్యములకు లోపై వానిని గ్రహించు శక్తి లేక యథోగతిపాలై యెంతమంది విలపించుచున్నారో! వారిగతి యేమి? నా సోదరీ మణు లనేకులు ఇట్లు విలపించుచుండ నేనొక్కతెను వివాహము చేసికొని సుఖింపగలనా?

ఈ నవనాగరికులమని చెప్పుకొనెడు యావసులు, స్త్రీలయందు గౌరవము చూపెదమనెడు పురుషులు, స్త్రీలకు సంఘమునందు జరుగు దురన్యాయములను గూర్చి యుపన్యసింతును పన్యాసకులు, గ్రంథములను వ్రాయుకవులు ఒక్కరైన ధైర్యమవలంబించి యట్టిబాలికలు బాహుముగా బరిణయమగుట కొప్పుకొందురా? పాతికేళ్లు కాపురము చేసి, పదిమందిబిడ్డలతండ్రయినను భార్యపోలే మల్లిపెళ్లికొడుకే. ఎవరుపడితే వారే సిద్ధము పిల్లనిచ్చుటకు. కాని ఆలేండ్లు, మూడేండ్లు, తుద కేడాదివయస్సులో పెండ్లివాలనాడో, రెండవనాడో ఆపిల్లవాడుపోలే ఆపిల్ల యాజన్యము వెళవముండయి చావకుండా బ్రతక్కుండా బ్రతకాలి, ఇట్టి స్త్రీసంఘము నుద్ధరింప నేను

సాధ్యమయినంతవరకు పాటుపడి నా జీవితమునంతను నందుకొఱకు ధారవోయుదును. నేనొక్కతెను సంఘము నుండి దూరరాలనైనచో సంఘమున కేమిలాభము? సంఘములోనందఱు తమవిభిన్నబాలికలకు పునర్వివాహములైనను చేయవలయు; లేనిచో నతి బాల్యవివాహములను చేయుటయైనను మానినేయవలయు. అంతవరకు నాకు మనశ్శాంతి యుండదు. నేను సుఖింపడలేను.

కృష్ణా—శాంతా! నీవికాల హృదయము, ఉన్నతోద్దేశములు, స్వార్థత్వము, స్వజాతీయం దిట్టియసామాన్యభిమానము, దృఢసంకల్పము, ఇంద్రియ మనోనిగ్రహములు నా కపరిమితానందమును గలిగించినవి. నీవిద్య సార్థకమయినది. అబలపు నీవే యింత దృఢసంకల్పముగల దాననైయుండ పురుషుడనగు నేనా యుండలేని వాడను. నాహృదయ మిదివరకే నీకర్పితమయినది. అది యిక వరియొక వంకకు మరలజాలదు. నేనుకూడా నీవలెనే బ్రహ్మచర్య దీక్షనహించి స్త్రీలోకము నుద్ధరింప నేడే కంకణము గట్టుకొంటిని.

[చిత్రకారుడు: శ్రీయుత వరదా వెంకటరత్నముగారు, రాజమండ్రి.]

వ సంత కోకిలము

అనంతపంతుల రామలింగ స్వామిగారు

న్యాసకర్త

ప్రేమ పరాత్పరుండగుటఁ,
ప్రేమనినాదము గానవకాటఁ జే

తోముదమై, సదా శ్రవణ

తోషణమై, యమృతాభమై, మహా

ద్దామము నైన గానమును,

దావకకంఠము నుండి వింతు ని

న్నేమటియుండుటెట్లు సత

మేను నుతింపక కోకిలాగ్రణీ!

ఉ. గంటకు నూలునిష్కములు గావలె నంచను గాయకుడు; నీ
వంటి రసప్రసారితరవంబును బూనఁడు—పాట నెంతయో
దంటపు, పత్రమాత్రన ముదంబును బొందుచుఁ బాడుచుందువో
గంటయెకాక యొక్క బుతుకాల మదెంతయు నెంతమేటివో!

శా. ఆనందోద్భవ హాను గానము, త్వదీయానూనగానంబు నీ
యానందంబును జాటుచుండఁగ విషాదావేగమం చెందు ర
జ్ఞానుల్ గొందఱు, సత్యదూర మది యాఁగాదే! చిదానందసం
స్థానంబా సురసాలసీమ, యట సంతాపంబు సంధిల్లునే?

ఉ. కూడుచు నేకతక్ జిగురుఁగొమ్ములఁ దేనియలాని వేడ్కమై
నాడుచుఁ బాడు చొక్కగతి నద్భుతరీతిని సంచరించి నీ
వేడకొ పోయి క్రమ్మతెడ వెప్పటి యట్లనె కోకిలాగ్రణీ,
పాడినపాటయైన భవపాశవిశేషనిరూపణం బిదో!

ఉ. ఆకులగౌరవంబఱియు, నందముఁ జందముఁ బాసి మ్రోడులై
యేకవిధాన భూజతతు లేమియుఁ బోలికలేక నిల్వ నీ
రాక తటాలునక గలుగు, రాగము నిండు నిలాతలంబునం
దాకులగౌరవోద్ధరణ మయ్యెడుఁ గాదె ద్విజావతంసమా!

మ. నిను వీక్షించుచు, నీసుధానిసదమున్ నేనెంచుచున్, గాఢరా
గనిమగ్నాఖిలకాననంబుఁ గను చాకాంక్షింతు నేకాగ్రతన్
కనదాకాశము, నిద్రశక్తిలనదోంకారప్రణాదంబుఁ, ద
జ్జనితస్థావరజంగమాత్మక జగజ్జాలంబు నోకోయిలా!

ఉ. ఎంతటి మూఢు లీమనుజు, లీవొక కాటుకవన్నె పుల్లువం
చెందురు భామజీవతతి నీవొకఁ డెందును, కాని తావకీ
నాంతర దివ్యతేజము నహా! కనఁ జాలక దివ్యలోకసౌ
ధాంతనివాసులౌ విబుధు లందొకతావును నీకు నీరుగా!

కొత్తపల్లి సూర్యరావుగారు

మొదటి యంకురము

మాయప్ప చెప్పచుండెడిది: మొదటినుండియు మానాయన సత్యకాలపు వాడేనట. అప్పటికి నిప్పటికి నొక్కటే విధము. ఊరివా రేలాగునఁ బోయినను సరియే-తనవనియేమో, తనదారియేమో యంతియే కాని రెండవజోలికిఁ బోవువాఁడుగాఁడు. ఆనాటికి నీనాటికి నించుకంతయు భేదము లేదు. వేదము చదువుకొన్నవారిని లక్ష్యపెట్టువా రెవరు? అదియునుగాక ఛాందసు లొక్కరియొద్దకి వెళ్లుట యనాచారముక్రిందఁ బరిగణింపఁ బడుచున్నది. ఇప్పుడదిలేదు. నేను వేదము చదువుకొన్నాడనని సదస్యములలోఁ దోరణములు త్రొంపుటకు దిగుచున్నారు. మహారాజు బాబుగారు—చచ్చి స్వర్గమేలుచు న్నారుగాఁబోలును—‘దేహి’యనకుండఁ నితఁ గంఠ త్రాగుట కుపాధి కలిగించినారు. శిష్యులకుఁ బనస చెప్పకొనుచుఁదాను బెల్లుపొడుచుట, శిష్యులు తిరుగవేయుట-ఇట్లే గడపినారు. గురు

శుశ్రూషయని శిష్యులు తాను స్నానము చేసిన తరువాతఁబంచి యుదికెద మన్నను, దడి బట్టయాటవేయుదుమన్నను, “వలదు; మీరేల? ఎక్కుగుమ్మము దిగుగుమ్మముగఁ బొట్టపోసి కొనుచుఁ గూటికి గుడ్డకు, నీకాలమునఁ బనికి రానివిద్యను విత్తనములముడికట్ట వలె మోయు చుండవచ్చిన మీకు నాయొద్ద నీచ నేనకూడఁ గావలయునా? ఇది రెండవశిక్ష; చాలు” నని మా యమ్మనే కాని తడిగుడ్డ రెండవ కుట్టువా నిని ముట్టికొననిచ్చువాఁడుకాఁడు. ఇది యిటీవలఁ గొంతకొంత యెఱుఁగుదును. మా నాయనకు ఛాందసుఁ డన్నది వేదము చదువు కొనుటచే వచ్చినట్లే రాణించినది. ఆయన ఛాందసప్రక్రియ లనేకములు గలవు. అందులో నావివాహమొక్కటి. తిండికిఁ దప్ప మఱి యొక విశేషకార్యమునకుఁ జాలియుఁ జాలనిది దివాణమువా రిప్పించినభూమి. ఆకాశతం లో నాపెండ్లికి యెట్లు సరిపడును? కన్యాశుల్క

ము లప్పటికిఁ జాలఁ దక్కువయే. మా నాయ నాగారా—యాదారిఁ ద్రొక్కరు. వరశుల్కములు, లౌక్యవిద్యలు నేర్చుచున్న యువకుల తలిదండ్రు లడుగుచుండువారు. ఇది యప్పటికి మిగులఁ దక్కువ. దీనిని జెప్పవలసినదేమి? నా పెండ్లి నాటికి నావయస్సెనిమిదియేండ్లు. ఎంత తక్కువయీ! అడుగునఁ బెండ్లి చేసిన నంతవ్యయము తగ్గునని—యేబెల్లుపోడుచునపుడో, యేబట్టయల్లునపుడో తోచినదో—అది పట్టుకొని కన్యాత్వముననే పెండ్లి చేయవలయునని సంకల్పించినారు. సత్యకాలపు వారికి సత్యకాలపు వారే దొరకుదురు. శుల్కము లడుగువారికిచ్చువారు, నిచ్చువారికిఁ బుచ్చుకొనువారు; నేజట్టిన కాజట్టుసిద్ధము. భగవత్సంకల్పము.

చిన్నపుడు తెలివితేటలుగలిగి యొడలు ముదిరిన వెనుకఁ గొందఱు మందబుద్ధులగుదురు. చుటుకుగానగఁగడుచున్నను మాంద్యము వెంటనంటి యున్నట్లే కొందఱు కనఁబడుదురు, చుటుకుఁదనము చుటుకుఁదన మట్లే యున్నవారు కొందఱు. ఈ మూఁడువిధముల వారిని దీసికొని ప్రస్తరింప మొదలిడినయెడల ననేకవృత్తములవారు బయలుదేలుదురు.

‘‘బుసుపోకున్న నూరిలోని చుట్టజీకము చేయు’మని సామ్యము. మాతండ్రిగారికి గట్టి పట్టు—‘ఊరిలోని సంబంధము సుతరామువల’దని. మాయమ్మ ‘వీధిదిరిగి వీధిలోనివాడు; గ్రామములోనికథ’యని యెంత చెప్పినను‘లచ్చు పెండ్లి నాటికిఁ జూచుకొందములే’యనువాడు. నాకప్పటి కూరిలో నుండిన నేమిలాభమో,

పొరుగురిలోనుండిన నేమిలాభమో యూహించునంతటి శక్తి లేదు. కాని లచ్చుమాత్రమేల యూరిలో నాలోచింపవలయునని యుండెడిది. ‘‘మీరెఱుంగుదురు. మీయొద్దనేకదా చిల్లరలు చెప్పకొన్నాడు. స్త్రీకృమూరిలోని యవధాని నెఱుంగరా?’’ యనిన గౌరిమాట వచ్చినపుడు చూచికొంద మనువాడు. అంతియకాని గౌరివిహవామునాటి కవధాని యెట్లుండునో యాలోచింపలేదు. ఎవ్వరి నడుగలేదు; మఱియెవ్వరితోను జెప్పలేదు. ఘాల్లునము, చైత్రము దాట నిచ్చినాడు. ఒక్కనాడు కోటికి స్నానమునకు వెళ్లినాడు. అపుడే సింహాచలయాత్ర చేసికొని వచ్చుచుఁ గాలువలో నీరు లేక పడవసరిగా నడువనందునఁ బ్రొద్దెక్కినదని రేవులోదిగిన రేకపల్లివారి కుటుంబమును జూచినాడు. ‘‘ఏమిశాస్త్రీగారు సింహాచలయాత్ర చేసికొని వచ్చినట్లు మీయొద్ద నేమియు లక్షణములుకనఁబడవేమి’యని మానాయన వారి యజమాను నడిగెను. నవ్వుకొనుచు శాస్త్రీగారు ‘‘మీదయవలన భద్రముగా వచ్చి చేరుచున్నా’’మనిరి. ‘‘ఈ పూట ‘కుండి’ వెళ్లరాదా’’ యని మానాయన ‘‘ఊండి’ వెళ్లవలయుననియే తలఁచితిమి గాని వాద్యము వరుసదప్పినది; లంఘనముల బోలుపైఁగా నీరులేదు. సరియే, మీరందఱు తేమమా? పంటలు ఫలసాయములు నెట్లున్నవి? మీజువ్వ కొయ్యచెలక యేమైన పండినదా?’’ యని శాస్త్రీగారుపనికి మానాయనతోఁగూడ స్నానమునకని నీటిలో దిగిరి. ఆయన, భార్య,

* ఊండి యని యొక్క గ్రామము గలదు.

యేకపుత్రుడు, మువ్వరును స్నానముచేసిరి. మానాయన 'యీతఁడు మీ పెద్దవాడేనా?' యని యడిగెను. "పెద్దవాడును, జన్మవాడును వీడే. మాయూరఁ జదువులేదు. పదునైదేండ్లున్నవి. ఎవో వ్రాత కోతలు తెలియును. తిండికి లోపము లేదు. తెలివిగలిగెనా నాదొక యణాతినుచుఁ దనకొక్క దమ్మిడి కష్టార్జితము చేర్చగలఁడు. అల్లరిచిల్లరివాఁడు కాఁడు. ఇప్పటికి నామాట తల్లిమాట జవదాటఁడు" అని శాస్త్రిగారు ప్రసంగించిరి. "ఏదీమామా 'హాన్ సస్య' చెప్పచూత"మని మానాయన శాస్త్రిగారి కుమారు నడిగిరి. అప్పుడే తన సంధ్యా వందనము నాపట్టునకే వచ్చినదికావునఁ దడవి కొనకుండ శాస్త్రిగారి తనయుఁడు చెప్పెను. జల్లినీమలోని బ్రాహ్మణకుఱ్ఱవాండ్రు సాధారణముగ విఘ్నేశ్వరపూజ, పుణ్యాహవాచనము, మంత్ర పుష్పము-సంధ్యావందనము రానివారు లేరు. రండని మానాయన వారి నూరిలోనికిఁ దీసికొనివచ్చిరి. నడివీధిలోనికివచ్చి శాస్త్రిగారు ప్రక్కసండులోనికి మరలుచున్నారు. "అది యేమి? నాతోవచ్చి-మీ బావమఱుఁది, చెల్లెలు నెప్పుడు నున్నవారే- మాగృహపాపన మింకెప్పుడు?" అని మాతండ్రిగారు నిర్బంధించిరి. "మీదయయున్న-నికొకసారి-మీయిల్లుమా యిల్లని నాకు భేదమున్నదా? మధ్యాహ్నము దర్శనము చేసెద"నని శాస్త్రిగారు నవ్వు మొగముతోఁ జేతులు చాపుచు 'సెలవు సెల'వని చెల్లెలుగారి యింటికి వెళ్లిరి.

మానాయన యింటికివచ్చి బట్ట దండముపై నాటవేసికొని, యాటుచున్న మడిబట్ట

కట్టుకొని, దేవతార్చనపెట్టె పీటగల తావు నకువచ్చి కూర్చుండి పెట్టిమూత విప్పినన్నఁ బిలిచి "అమ్మా! రెండు నిత్యమల్లిపూవులు, తులసిదళములు నందుకొ"మ్మని రాగిపల్లెరము తీసియిచ్చి మాయమ్మతో "సుబ్బలక్ష్మీయన్న వచ్చినాఁడు సింహాచలమునుండి; పెండ్లమును గొడుకునుగూడ వచ్చి"రని చెప్పెను. ఆమాటలు వినుచు నేను నిలువఁబడియుంటిని. "నమ స్సీమాయచ రుద్రాయచ" అనిగట్టిగా నుచ్చరించుచుండఁ బువ్వులు కోయలేదని జ్ఞప్తికి వచ్చిపరుగుపరుగుననాల్గుపువ్వులుదళములును జదిమి తెచ్చి యక్కడఁబెట్టి సుబ్బలక్ష్మీగారి దొడ్డిలోని కొబ్బరిచెట్టు మా పెరటిలోని కగ పడును గావున దానివంకఁ జూచుచుంటిని. "అమ్మా! ఉట్టిమీఁది నెయ్యి తీసియిమ్ము. జాగ్రత్త. జిడ్డు; జాతెనా విడిచిపెట్టదవు. వచ్చిన వారు మనయింటికి రాకుండ వెళ్లరు" అనుచు గవాక్షములోనుండి నన్నుజూచి మాయమ్మ పిలిచెను. "అమ్మా! నన్నెందుకే నీవాలాగున నన్నావు. నేనెప్పుడైన నెత్తివైచితివా? నాయన విని యేమనుకొనునో?" అని వంటయింటి గుమ్మములో నేతిగిన్నె యుంచి నెమ్మదిగా నంటిని. "అదియేమి తప్ప! నీవు పరధ్యానముగా నున్నట్లుతోచి యన్నదానను. పని వేళఁ బని; ఆటవేళ నాట. ఇంకఁబోయి మీ నాయన భోజనమగుదాఁక నాడుకొమ్ము" అని మాతల్లి పలికెను. నడవ తుడిచి చాఁప పటిచి గుమ్మములో నున్నదూడను బంచనుగట్టి నీళ్లు చూపి పచ్చగడ్డి పరకలువైచి, నేను నీళ్లుపోసి కొని, మడిపరికిణీగట్టుకొని, బొట్టు పెట్టుకొని

మానాయన ముగించి యిచ్చిన దేవతార్చన పెట్టెను బల్లమీదఁబెట్టి నడవలోఁ గూరు చుంటిని.

మాయమ్మ యట్టెగడుసుది కాకపోయినను బాత్రిగా వెట్టిదిమాత్రము కాదు. మేము ముగ్గుర మాఁడుపిల్లల మింటనున్నాము గాని యొకరితో నొకరు కలహించినది లేదు. అది మాతల్లి నేర్పువలసినది. పొరుగింటికిఁ బనిలేక పోయి యెఱుంగము. ఇది గలిగినపుడు మా ముగ్గురలో నెవ్వరనో “అమ్మా, సుబ్బిపిన్ని గారియింటికి వెళ్లి రేపు నాగులచవులి శని వారము ఉపవాసము చేయుటయా యెంటి పూట దినుటయా యని యడిగిరమ్మ. మీ నాయన నడిగిన నొక్కప్పుడుసరిగాఁ జెప్పరు” అనియు, “దూడ పాలుసరిగాఁ ద్రాగుట లేదు. మొన్న మీదూడ కేదో మందువేసినారట యేమి”టని యిరుగింటి వెంకమ్మ వదినోనో, స్వామినాయఁడుభార్య మంగతాయారమ్మనో; —ఆమెమాయావుగాని, గేదెగాని, వట్టిపోయి నపుడు నేతిమజ్జిగలు పోయుచుండును—గావున అడిగిరమ్మని పంపును. ఇదియే మాకుఁ బొరు గింటికి వెళ్లుటలో నానందము. అనుమనిచెప్పిన మాటలే యక్కడనని, వారిచ్చినబడులుమాట లనుదెచ్చి చెప్పవారము. ఇదియే తప్ప మేమె న్నఁడు ఇరుగుపొరుగులవా రింటఁ జిట్టె డుప్ప పుంజెడు మిరెపకాయలు నప్పనప్పలుతెచ్చుటకు వెళ్లువాడుకలేదు. ఒకరి యింటికి మేము పోవుటలేదని మాయింటి కిరుగుపొరుగుల వారి బిడ్డలు రామానువారు గారు. వచ్చినవారి నెల్లఁ గూర్చుండఁబెట్టి మా జనని “సుబ్బీ,

చెప్పకో; రామలక్ష్మీ, రా! మొన్నటి లక్ష్మీదేవి మీఁది మంగళహారతి వప్పగించుము. కనకమ్మ, లక్ష్మణమూర్ఖురెండవనూలు మొదలుపెట్టవే” యని గంతులు వేయకుండ, నల్లరిచేయకుండ మరలించు స్వభావము గలది యగుటచే మాలో నెవ్వరు నిర్వాప్తపారముగ నున్నది లేదు. మానాయన యొకరియింటికి వెళ్లరు. అట్లని యొకరు మాయింటికి రారనుకొన్నా రా? ఏమంత్ర పునీళ్ల కో, యింద్రాక్షివిభూతికో, మానాయనవలె జదువుకొన్నవారు నలుపు రైదుగురున్నను, వచ్చుచుండువారు. ఎంత చదువుకొన్నను మాతండ్రిగారి కవధానియని, దీక్షితులని, శాస్త్రీయని పేరులేదు. అచ్యుత రామయ్యగారనియే వాడుక. మాతల్లిని మా త్రము సోదెమ్మయనువారు; కొండఱు యశోదమ్మయనువారు. కాని, మా మాతామహులు పెట్టినపేరు సోమిదేవియట. వారియింట మాత్రము తాళ్లపూడివారి చుట్టటికము కలియుటచే నవధానులు, సోమిదేవులు, నిట్టిపేరులు బలిసినవి. ఈసంగతి కొంచెము బల్లిపాడు ప్రసంగములో వచ్చును. మాతండ్రికే యిట్టి పేరు లిష్టములేదు. శాస్త్రీయనునది కాళిదాస త్రయము, పంచకావ్యములు నని యేవో నాలుగు సర్గలు, పదిశ్లోకములు చదివినంతనె వచ్చునా? పెట్టుపేరులకేమి? ఆఱుశాస్త్రము లలో నేదే నొకటియైన రావలదా? అవధాని యనఁగానే సరియా? నాల్గువేదములు వచ్చి శాస్త్రముల పరిచయము కలిగినప్పుడు గాని వేదార్థము నేర్చుకొనుటకు వలనుగాదు. వేదార్థము నేర్చి మాధవ విద్యారణ్యము నిరం

తరము తిరుగ వేయుచుండువానికిఁగాని, నావం
టివానికి, మీ మామయ్యవంటివానికి నవధాని
పదమువచ్చుట కష్టమమ్మా యని చెప్పవారు.
మా మామయ్యకు బొత్తిగా నీపేరు తగదు.
దూరపు వీధిలోని రాజులపిల్లలు, కోమటి
బిడ్డలుకూడఁ దమపెద్దలు కోపపడినపుడెల్ల
రామసుబ్బమ్మతోఁ బాటలు నేర్చుకొందమని
నాయెద్దికి వచ్చువారు. నేను మాయమ్మతోఁ
జెప్పి నాకు వచ్చినపాటలు నేర్చి పంపుచుండు
దానను.

మానాయన భోజనమయినది. ఆవిస్తరి
లోనే యన్నము పెట్టుకొని నన్నుఁ బిలిచి
మాయమ్మ “కంచముపెట్టుకో; నీకుఁగూడవడ్డి
చెద”నని పలుకఁగనే సిద్ధముగానే యన్నదా
నను గనుక చెఱకాకుకంచము కొంచెము
దూరముగా, నావిడచేతి గరిటెకందువాటఁగాఁ
బెట్టుకొంటిని. భోజనము చేయుచున్నాము.
నాకు భోజనము చేయనపుడు ప్రసంగము
వలదని యెన్నిసార్లులో చెప్పినది గాని యా
నాఁడు మాత్ర ముండఁబట్టలేదు. ఇట్లంటిని:

“అమ్మా, సింహాచలము మనమెప్పుడయిన
వెళ్లి నామా?”

“అది యెక్కడనో యున్నది. మన కీ
యూరే సింహాచలము మా యమ్మ చెప్ప
చుండునది. ఎవ్వరో గొడవారట. కోటికి
బడగెత్తినారట. గరుడవారట. నక్షత్రశాల
యట. కొండదిగి తూర్పుగా వచ్చిన, విశాఖ
పట్టణములో నీచిత్రము లన్నియు—”

“కోటికి బడగనఁగా నేమి యర్థమో?”

“కోటిరూపాయలు చేరఁగనే వారియింటి
మీఁద నొక జెండా యెత్తుదురట. పడగ
యనఁగా జెండా. అట్లే యెన్ని కోట్లన్న నన్ని
జెండా లెత్తుదురట”

“నక్షత్రశాల యనఁగా నేమిటో?”

“మీమామయ్యలాగు నీకును బ్రతిముక్క
కునర్థము కావలయును. నేను నెఱుంగక మా
యవ్వ నడిగితిని.”

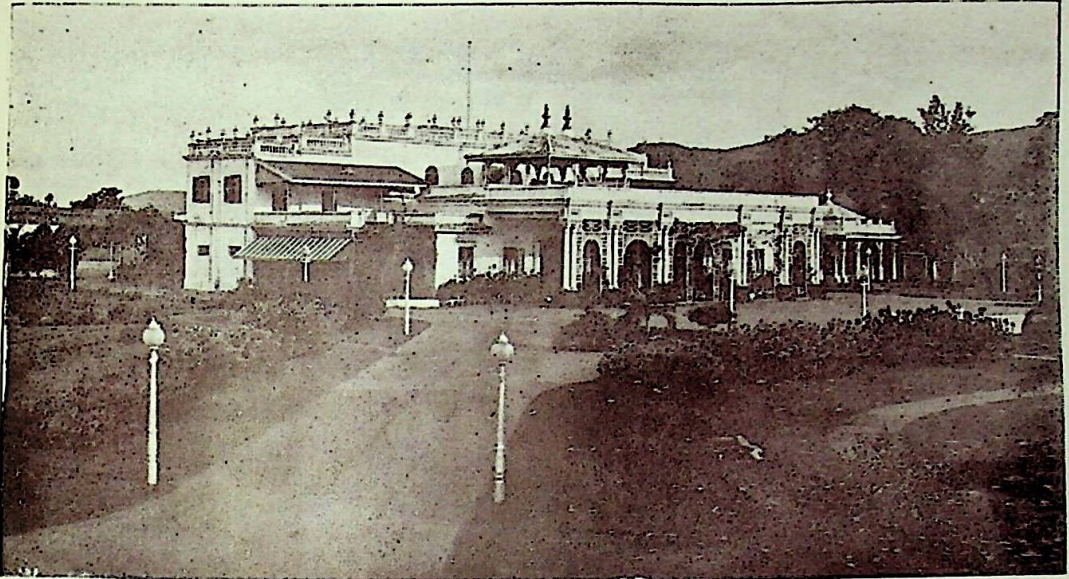
“ఏమని చెప్పినది? నక్షత్రశాల—పేరు
చిత్రముగా నున్నది.”

“మనకు నక్షత్రములు రాత్రులు గాని
పగలు కనఁబడవు. ఆనక్షత్రశాలలోనికి బోయి
యాకాశమువంకఁ జూచినఁ బగలే నక్షత్ర
ములు కనఁబడునట.”

“నక్షత్రములు పగలు కనఁబడునా? తెల్ల
వాఱునప్పటికిన్ని నక్షత్రములు నస్తమింపవా?”

“రాత్రి కనఁబడని నక్షత్రములు పగలు
కనఁబడును. సూర్యప్రకాశముచేఁ బగలు మన
కగపడవు గాని పగటిపూటఁ గూడ నక్షత్ర
ము లాకాశమున నున్నవి. మధ్యాహ్న సమ
యముల నొక్కప్పుడు చంద్రుఁడు కాంతివిహీ
నుడై కనఁబడుటలేదా! చంద్రబింబము పెద్దని
గావునఁ గొంచెము కనఁబడును. నక్షత్రములు
సూక్ష్మములు కావున మన యీ కన్నులకు
గానఁబడవు పగలు.”

మానాయన యీమా ప్రసంగము విను
చున్నవాడే కావున “మీజ్యోతిశ్శాస్త్ర మంత
యు భోజనము దగ్గఱనేనా? కానిండు. సింహా

౧. మైసూరు రాజాగారి వేసవిభవనము

౨. నూతన రాజభవనము-మైసూరు

౩. శ్రీ సమాజసభ్యులు - బెంగళూరు

చలము వెళ్లి వచ్చినవారి నడిగి తెలిసికొందము. వారు మనయింటికి వచ్చెదమన్నారు. వారు వచ్చునప్పటికైన మీ భోజనములు తెమలునా! “శీఘ్రభోజీ చిరస్నాయీ” యన్నారు.” అని కొంచెము గట్టిగాఁ బలికెను. మేము ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకొనుచు భోజనములు చేసితిమి. కాని మాయమ్మ మాత్రము “చూచి తివా, నీమూలమున నాకుఁ జీవాట్లు! అతిప్రసంగమువలననప్పమిది” యని సంజ్ఞ చేసినది. నేను దలవాంచి యూరకుంటిని. లేచినారము. ఇట్లు సవరించికొన్నాము. “కుట్టవాండ్రిద్రులు నింట లేకుండుటచే నిల్లు చిన్నబోయినదే” యని మానాయన పలికెను.

లచ్చు, గౌరుననువారిద్దఱు నేమైరని మీ రడుగలేదు; నేను జెప్పలేదు.

“నచ్చెదరు లెండు; ఈపాటికి వారియింట భోజనము లగును. అట్లబంతియే కాదు! రామ సుబ్బికిఁగూడ వెళ్లవలయుననియే యున్నది గాని, మఱి నేను మడిగట్టుకొన్న, నదిగావలయు నిదిగావలయును; చేతికందివచ్చిన పిల్లను బంపియెట్లు—మడిమైలలేదా—యనిమాతల్లి పలికెను.

“నేను వెళ్లెదనని చెప్పినానఁట! నేనననిదే వట్టివి కల్పించుచున్నదానవు.” అని నేనంటిని.

“అయినఁ దప్పేమి; వెళ్లవలయునని యుండదా?” అని మానాయన సరిదిచెప్పి వాండ్ల కోసముతీసిన మామిడిపండు వాండ్లు వచ్చిన దాఁకఁ గోయకుము. ఇంతలోపల రాకున్న నిది శాస్త్రీగారి కుమారున కీయవలయు” నని యెను.

“నాపండు నేను గోయలేదు నాన్నా! దానిని వారి కీయవచ్చును. అని” నేను జెప్పితిని.

“వారనఁగా నెవ్వరు? నీపండునీదే. వారు, వీరు! వారువచ్చిన నింకొకపండు తోఁకబుట్టలో నుండి తీసి యీవచ్చును” అని మానాయన.

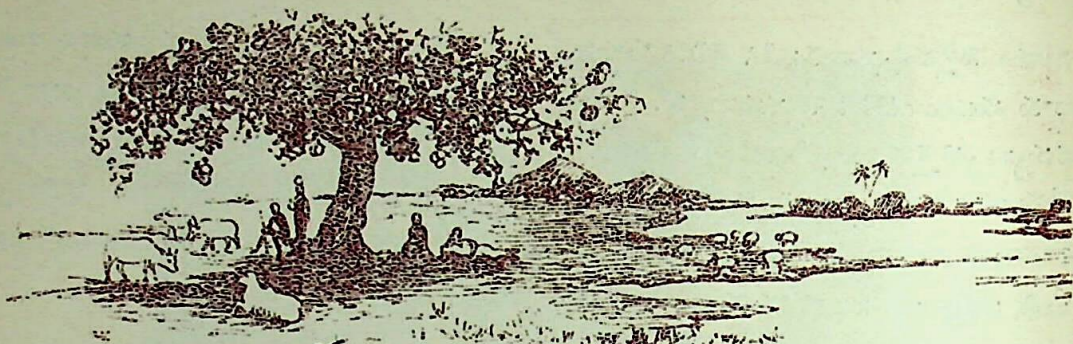
“తట్టపండు నేను గోసికొందును” అని నేను.

“వెట్టిమొగమా, నీకిచ్చినపండు నీవు తినుము. అంతఁగా గావలసినఁ గావులోనుండి పరువుగా నున్న కాయతీసెదను” అని మానాయన.

“అవును, పరువుగల యిల్లాలు, కొడుకు వచ్చుచున్నారు. వారికిఁ బరువుదగిలిన పండ్ల యీవలయు” నని మాయమ్మ నన్ను జూచుచు నగియెను.

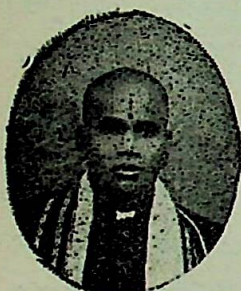
భోజనము సమయములో వారిరువురు నేమి ప్రసంగించుకొనిరో వీధివంకఁ జూచుచున్న నేను వినలేదు.

సంప్రదించుము

తరువు - దహనము

వల్లె పూర్ణప్రజ్ఞాచార్యులు గారు

వ్యాసకర్త

ప్రశువులు కంఠూతి బాధపో మేను రా

సినఁ జర్మ మూడ నిస్సీయటనవు

ఆరణ్యకుండు కుతారమ్ముతోఁ గొమ్మ

లురవడఁ గొట్టిన నుస్సురనవు

మదకుంభి నిర్దయరదనతీవ్రాభిఘా

తమ్మున కేనియు దద్దటిలవు

అకలంకశక్తిని బెకలించు జంఘూని

లమ్ముతాఁకునకైన సొమ్మసిలవు

తొట్టలోఁ బీటవేసి యీదుండగంపు, బాడుదహనంబు నిన్నెంత వాడఁ జేసె
వాడఁ జేసిన సరియపో మాడఁ జేసె, జెట్టురో, నీకు నెట్టియిక్కట్టు వచ్చె.

క. పాదంబులఁ బాతాళము, మేదిని గొమ్మలను గొనల మీఱి నభంబుఁ!

పాదుకొని త్రివిక్రమగతి-గాఁ దనరెద పంచునుంటి; గాలితె తరువా!

చ. ఘలములచేత సంతతముఁ బాంథుల నోరుల నూరఁ జేయుచున్

మల మల మాడ్చు వేసవిని మందసమీరము లొప్ప వీచుచున్!

నలుదెనలందు సూర్యకిరణమ్ములనే జొరనీనిశాఖలన్

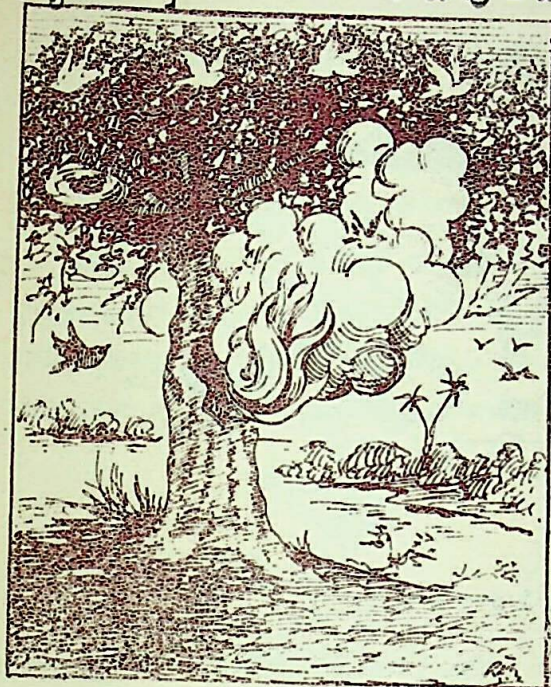
జెలువగు నీదురూప మది జిత్తరువట్టులు తోఁచు వృక్షమా!

గీ. ముడువేసంగిలో నీవు మాడికూడ-నాశ్రయించిన పథికుల కేశ్రమంబు

లేక చేసెదు; నీమే లనోకహంబ! మఱితురేవారు వేయిజన్మములకైన?

క. ఎచ్చోటివారుమీరని-యెచ్చో మీ రుందురనుచు నెండకు నకటా!

ఇచ్చోటఁజేరి పథికులు-ముచ్చటలాడుటలు పోయెబో! యింకఁ దరువా!

గీ. ఎన్నివిహంగంబులకొ వాన మిచ్చినాడ,
నితఁడు నొకకోటరంబుననెనఁ గుతమని
యాశ్రయించినమాత్రాననహితుఁడనక;
తాపకారికి నిడుదె యంతరముఁదరువ!

ఉ. దక్షుఁడఁగానునిక మనుషఁ
దక్షకఁ ఘోరవిమానలంబుచే
వృక్షము భస్మమైనఁ దొలి
వ్రేల్చిడిఁ బూర్వమె యింధనార్థ నూ
వృక్షము నెక్కి-యన్నపృథి
వీసురనందను తోడ శక్తిమై
గతుఁ బునస్సృజించెనట
కాశ్యపుఁ డట్టిరు నేఁడు లేరుగా!

* * * * *

సీ. పోయె వాసమ్ము 'లబోదిబో'యన్మొమ్ము కొనుద్విజావళులయాగోలఁజూడు
అన్నసత్రంబు మాకయ్యె నియ్యది ఫల మ్ములనను పథికులమొల వినుము
పర్ణశాలగ మాకుఁ బనిచేసె నిదియంచు మనమునఁ దపియించుమునులఁగనుము
మాకుఁ దిక్కయ్యె బో మఠమట్టులిదియంచు వడుగులుచేయునాగడము నరయు
ద్విజులకు గృహంబు లిడుటయో, తెరువరులకుఁ-నన్నసత్రంబు లుంచుటయో, మునులకు
నుటజములుగూర్చుటో, మఠంబు వటులకిడుటో, యేల కాల్చితి దహనంబ! యీకుజంబు?

మ. అనలంకారము నప్రతిష్ఠము నవర్ణ్యంబు నిరాధారము
జనతానేవ్యము నిష్ఫలంబు మఱి నిస్సారంబు బ్రతంబు లేం
చినచో నెందునభావమై ధరణి నిరీవాక్యతిక బొల్పు న
ప్రసశుష్కావనిజాతజాతమును గాల్చు రాదొ వైశ్వానరా!

గీ. వృక్షసాహాయ్యమున నె పోవృద్ధి జెంది-వానినే కాల్చివైతు చండానలంబ!
ఇంటఁ దిని యింటివాసంబు లేన్ను వారి-కన్నవో, తమ్ముడవో మఱియరయరాదు.

గీ. తరువులొకరెండు రాసికోఁ దరతరంబ-దానజన్మించి యారెంటిఁదగుల వైతు
సన్నిపాతపరీభాష చందమేని, యెఱుంగవయ్యె! యాశ్రయాశునకేల యివ్వి?

ఉ. నాశమొనరించి బహుశా-ఖాశోభితమైనతరువు గ్రక్కున నీవు
నాశముఁ గంటివి పిదప, హతాశా, నీకేమిలాభమయ్యె హుతాశా!

అడివి బాపిరాజుగారు

౧

అనగా అనగా ఆంధ్రదేశంలో పినాకినీ
తీరాన్న సింహపురిపెరుమాళ్ల దేవా
లయ మండపంలో స్త్రీసాయిత్రం చిరుమ

వ్యాసార్థ, చిత్రకావ్యం

బ్బులన్నీ కరిగిపోయే
దివ్య వీణాగానము
వినిపించేది. దేశదే
శాల్నుంచి ఆ అమ్మ
తస్వరాలు వినేటం
దుకువృద్ధులు, యువ
కులు, నవతుమార
పరిమళ గాత్రాలు,
అంతావచ్చి పులక

రాలలో తన్మయత్వం పొందేవారలు. మండపం
లోను, మెట్లమీద రంగురంగుల వస్త్రాలతో
వెన్నెట్లో విరిగిపడే సముద్రకెరటాల్లా చిత్ర
మైపోయేవారు. కొన్ని నయనాలు నిమిలిత
ములై పాడ్యమినాటి చంద్రవంకలా చెమరిం

చేవి. విస్ఫురిత లోచనాలు కొన్ని చైతన్యం
వదలి, బంగారుకిరణాలనీటిలో మరచి విహ
రించే చాపలరీతిగా తళుకులాడేవి.

ఆమండపంమీద సౌందర్యం ముద్దపోసిన
ఓ యావనుడు దంతం, మంచిగంధం తీగెలు
సాగిన వీణ మేళవించి గౌరీశంకరశృంగంపై
మంచుమరిగే విమలగాంధర్వం జగన్మోహనం
చేసేవాడు. బంగారం ఒరిసేవాళ్లు; తెలు
గుపల్లవుల వేగీపురం ఏనుగులకుంభస్థలా
ల్లాంటి భుజాలు; పర్వతసానువువంటి వెడద
రొమ్ము; నల్లటి ఉంగరాలజుట్టు; చిలుక
ముక్కు; విశాలమైనఫాలం. ఆపడుచుపాట
కాడు వీణవయ్యారంగా వలెవాటువేసికొని
చిక్కుడుకాయల్లాంటి వేళ్లతో తీగెలు సవ
రించి, మెట్లునొక్కుతూ వీణ పాడుతూంటే
పేరుపొందిన గాయకులు, వ్రేణికులు వినటాని
కి వచ్చి దినందినం ఆపట్టణంలోనే నిలిచిపోయే
వారు.

సహజసంగీతరసోద్రేకం కల యువజనాలు ఆతనిపాటలు విని ఆయన్ని గురువుగా ఎంచుకోని ఆమోస్తరుగా వీణలు మేళవించి ఇళ్లదగ్గర సంగీతం నేర్చుకుంటూండేవారు.

అక్కడికి ఒకపరాయిదేశం మనిషివచ్చి భయంకరంగా ఆకర్షించే కెంపుకళ్లతో ఊగి పోతూ పాటవినేవాడు. ఆతని ఆకుపచ్చని తళుకుపంచెకూడా ఆసంగీతం వింటుంటే కనబడేది.

2

ఒక సంధ్యాకాలంలో— ఆవీణాధరుడు హాయిమను కొత్తపాట ఒకటి మోహనమైన గాత్రంకలిపి తీగలపై మ్రోగించినాడు. సభ్యులందరూ పరపశులైపోయారు.

చిరునవ్వుతో ఆపాటకాడు అందర్నీ చూచి ఆపరాయిదేశం మనిషిపై చూపునిలిపి “ఓ నాగరాజా, నేపాడే ఈనూత్న ఘనతులలో అపశ్రుతి ఏమాత్రంకలిగినా ఈనాకుడిచేయిపై కాటేసి నన్ను దహించవలసింది.” అని అడిగినాడు. గుండెలుపగిలే పామునవ్వుతో ఆపరాయిదేశంమనిషి లేదన్నట్లు తలతిప్పాడు.

ఒక్కనిమేషం నిర్మల నీలాకాశంవైపు చూపులు పోనిచ్చి, కన్ను లరమూతలుపడగా స్ఫటికంలాంటి చెక్కు వీణాదండని కానించి ఒక్కవిచిత్రరాగం ఆలాపంచేసాడాబాలమూర్తి. కొండపొలాల్లో పరుగులెత్తే వాగుల పాటలు నిశ్శబ్దంలోంచి బయలుదేరినై. ఉదయం మంచుగుళికలు, చెట్లలేత జేగురుఆకుల్నుండి క్రింది సెలయేటినీటిలో తాళంరీతి పడి మారుమ్రోగాయి. వృక్షముల గానమైనది—సాంధ్యరాగాలలో జీరలుపోయి తీగలు సాగి పలనలై తలపుల కలుములైనది. గంభీరసముద్రవీచికలహోరైంది. కథలపాడింది. ఋక్కులై ఘనరాగమై పోయింది. సర్వమహా మండలాలు ఊగించి ఒక్కమా రాగి తళుక్కున తారాలోకమై మాయ మయింది ఆపాట.

3

ఈగానాలసుడిలో తన్మయుడైపోయి ఆ పరాయిదేశంమనిషి, కన్నులే చెవిగా విన్నాడు; ఇటునటు తాండవించి పోయాడు. ఆసమ

యంలో ఆతని శిరస్సుపైనక మూడు సర్పశిరస్సులు బయలుదేరాయి. ఆతలల్లో మణికిరీటాలు పొడసూపినై.

ఆజనసమూహంలోంచి ఆజాను బాహు డైన ఒకవృద్ధతపసి లేచాడు. ఆతనిజడలు పాలసముద్రం ప్రవాహాలైనై; ఆతనిపొడుగాటి గడ్డం వెన్నెల్లో ప్రయాణంచేసే తెల్లనిమ బైబింది. మహాసత్వం తెలిపే తీక్షణదృష్టితో ఆపడుచు పాటకునిచూచి. “అబ్బాయీ, కొన్ని ముహూర్తాలకితము ‘నీపాటలో అశ్రుతిదోష ముందా? మహానందానికి లోపం వుందా?’ అని కళాశ్రుతి దోషశిక్షారూపమూర్తియైన యీ పాములరాజు నడిగావు” అని, ఆపరాయిదేశ మనిషిని చూచి-“ఓ నాగరాజా, ఈగానగర్వి సంగీతంలో అతులితదివ్యానందం ఏప్రక్క-

“గాంధర్వస్మృతిదోషుడైన ఈతనికి మరణమేశిక్ష”

నుంచి వస్తుంది? పూర్వసాంప్రదాయలన్నీ ఛేదించి హేయమైన నూత్న ఘోషాలు సృజించాడు. గాంధర్వస్మృతి దోషుడైన ఈతనికి మరణమేశిక్ష” అని ఊరుకొన్నాడు.

ఆమాటల కంతా హాహాకారం చేసారు. ఆపరాయిదేశంమనిషి వణకిపోయాడు. దీనంగా ఆతపసికేసి చూసాడు. తలవాల్చి ఒక్కని మేపం ఆలోచించాడు. బుస్సుమని నిట్టూర్పు పుచ్చాడు. ఇంతలో ఆపరాయిదేశంమనిషి క్రోధమూర్తి అయ్యాడు. చూస్తుండగా ఆతడు కరిగిపోయాడు. దేహమంతా తళుకు తళుకుల పొడలున్న సర్పదేహమైంది. మనిషి తల మాయమైంది. ఎఱ్ఱజీరల నాల్కల ఆడిస్తూ మూడుఘణాలు ఛత్రాలయ్యేటట్లు ఆడిపోయినై.

౪

తేజస్సు నిండినమోములో చిరునవ్వులు తాండవించగా ఆబాలకుడు కాటుకై సూర్య కిరణాలాంటి తనచేయి ముందుకు చాపాడు. ఆరుధనువులపొడవో దేహం ఆడి చుట్టలు చుట్టుకొంటూండగా బుస్సుమని ఆనాగరాజు పడగలు వెనుకకు పోనిచ్చి మెరుపులా కాట్లు వేయబోయేచిటికెలో లోకాలు కదిపేతీగపాటల స్వనంతో “ఆగు”మని మాటలువినబడ్డై. ఆమండపంమీద ఒక స్తంభాన్ని ఆనుకొని దిన దినమూ పాటవినటానికి వచ్చే ఒకబాలిక, దివ్యసౌందర్యగాత్ర పద్మలాంటిచేయిచాపి నాగరాజును ఆగుమని సన్న చేసింది. శ్రుతులన్నీ మురిసిపోయేచూపులతో ఆ తపసిని చూచి “ఓ పూర్వసాంప్రదాయా! ఈ

కుమారుని నూతనసాంప్రదాయము నీ పూ పాపల నూహనియ్; అనంతసత్యాల అవతరింప
ర్వసాంప్రదాయమున కపశ్రుతి నియ్.” అని ఆతపసి ఎక్కడకో పోయాడు.
తీసికొనిరాలేదు. ఈతనికొత్తపోకడలు అద్భు
తానందం యిస్తూవున్నవి. నీపూర్వసాంప్రదా
యమంతా అనేకయుగాలలో అనేకకళామూ
ర్తుల కొత్తస్కీలతో నిడివున్నవే. వెనుకటి
మార్గముల కేమాత్రము అపశ్రుతిరాని కొత్త
దారులు ఉత్కృష్టమైనవి. అనేకసాంప్రదాయ
కర్తలవలె ఈనూతనసాంప్రదాయాని కీతడు
మూలపురుషుడు. కళాధిదేవివై, ఆనందాత్మ
యైన నా కీత డీనూతనకుసుమ మర్పించాడు.
అదిప్రేమతో అంగీకరిస్తున్నా” అని ఆమె
వీణాపల్లవపాణియై వెలుగుల అంతర్హిత అయి
పోయింది.

“ఓకళాకుమారా! నువ్వు ధన్యమూర్తివి. “నా కీత డీ నూతనకుసుమ మర్పించాడు.”
నీపాటలు లోకంలో నెదజల్లు. నీదివ్యగీతా ఆపరాయిదేశం మనిషి ఇంతలో మాయమై
నాదం ప్రణయాలు గురియనియ్; జోలల్లో, పోయాడు.

నా రాయణ స్తవము

వాడ్రేవు శ్రీరంగనాయకమ్మ గారు

‘రా’ రమ్మటంచు నిన్ జేరఁబిల్చినయల్లగజరాజుమొర విని కాచితెట్లా
‘అక్షయంబుగ వల్వలమరుపవే’ యని వేడు ద్రావది గోడువింటివెట్లా
‘నాకీర్తి జెరుపంగన్యాయమా’ యనుక్రిడి దీనవాక్యము నెద నూనితెట్లా
దయఁజూచుపొంటె ‘మోదంబున శబరివిం దారగింపఁగఁబోయితచటికెట్లా
తెలియఁగారావు నీమాయతెరఁగులెల్ల, నాగ, చిత్రప్రభావుండ వోదొ, శౌరి,
కోరినను గానుపింప వకుంతచరిత, విందువో లేదొ మొఱ యదినందియంబె?

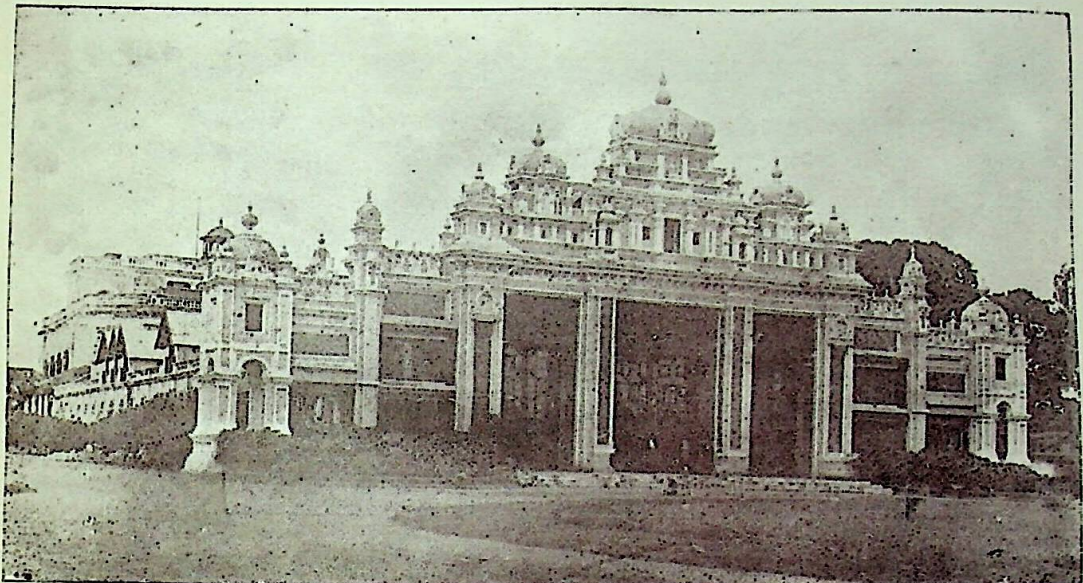
నీ. నిండుచూలాలని నెన రింతయునులేక నాతివీడినయట్టిరాతిగుండె
అరయంగ వైర మింతైనను లేనివా లినిజంపినట్టి బల్లిదపుఁజేత
చేరిపాలీయవచ్చిన పూతనాస్రాణ హరణంబొనర్చిన కరకుదనము
సభఁ బెద్దలంగాంచి సత్యమాడినశిశు పాలునిద్రుంచిన పౌరుషంబుఁ
గల భవద్దయ యెటుఁగొఱగాని మమ్ముఁ, బోంట్లవైఁబ్రసరింపంగఁ బోలునెట్లు
తెలియఁగారాదు మాచిత్తములకు నీవు, హితుఁడవో యహితుఁడవో యిల రమేశ!

నీ. శత్రుత్వమును నీవు సాధింతువందుమా మోక్షసాయుజ్యంబు మొగి నొసఁగుదు
కఠినమానసమని కడఁగి యోజంతుమా కారుణ్యపూరంబు గనఁగ మనము
గోచరింప వటంచుఁ గుజనత నెంతుమా ప్రత్యక్షమగు దన్ని పట్టులందు
మామొర వినవని మదిని నూహింతుమా సిరిసమక్షముననె చెవుల నిడుదు
అరయ నిన్నాడునుడు లెల్ల నంబుజాక్ష, నీమహత్త్వంబుఁ గానంగనేరకుంట;
మంద బుద్ధిని నన్గావుమా ముకుంద!, ఆపదుద్ధారకా! యీశ! యశువినాశ!

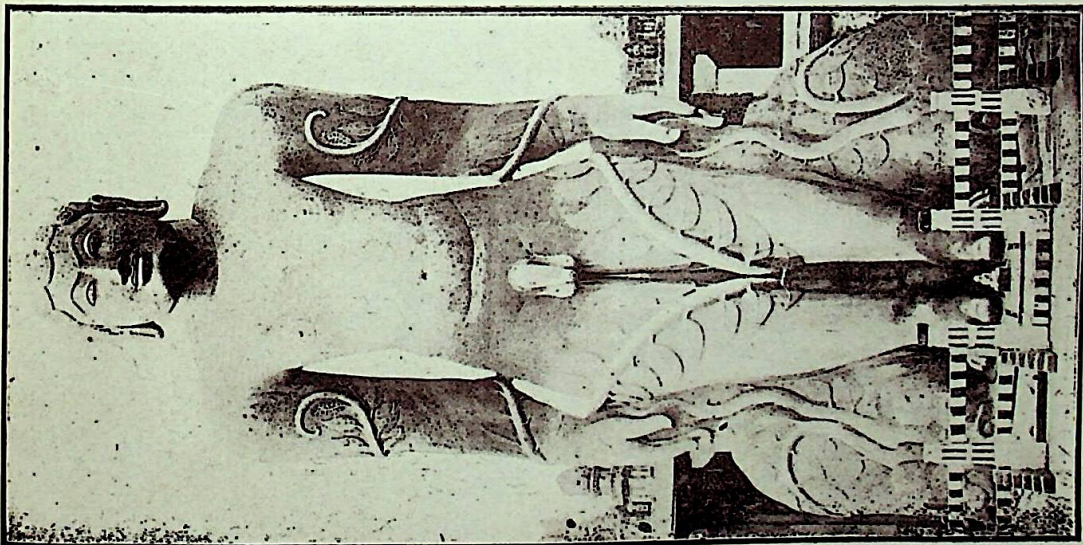
నీ. నీదుబందుగు లేమొ నిర్మలాంగా, చూడఁ, బ్రహ్మాద నారద ప్రముఖులెల్ల?
నీదుచుట్టా లేమొనీరజాక్షా, చూడ నలయహాల్యాశబర్యాదులెల్ల?
నీదు నాత్మీయులే నీలవర్ణా, చూడ భువి రవి పవనజముఖులెల్ల
నీదు నాప్తగణంబె నిగమవేద్యా, చూడ మునిపుంగవాంగనాముఖులు లెల్ల
నన్ను నిర్లక్ష్యముగఁజూడ న్యాయమగునె? భక్తురాలను గానొకో వారిఁబోతె;
నన్ను నొకకంటఁ గనుము చింతాసముద్ర, మగ్నమాసన దరిఁజేచ్చుమా మురారి!

నీ. సలలిత సౌభాగ్యములఁ దులఁదూగుచో నేమూలనుందువో యెఱుఁగరాదు;
అతులిత బంధుసంతతి మోదమందువో నేవంకనుందువో యెఱుఁగరాదు;
అఖిలవిద్యావినోదా ప్తిమై నుండుచో నేచాయనుందువో యెఱుఁగరాదు;
భూరిసుఖాన క్తి గోరి నిద్రించుచో, నేచక్కి నుండువో యెఱుఁగరాదు;
కాలిలో ముల్లునాటినఁ గంటిలోన, నలుసు వడెనేని మదిలోనఁ దెలియవత్తు
వసుధ నిది యెంతయును మానవప్రవృత్తి, కావు మన్నియెడల నన్ను దేవదేవ!

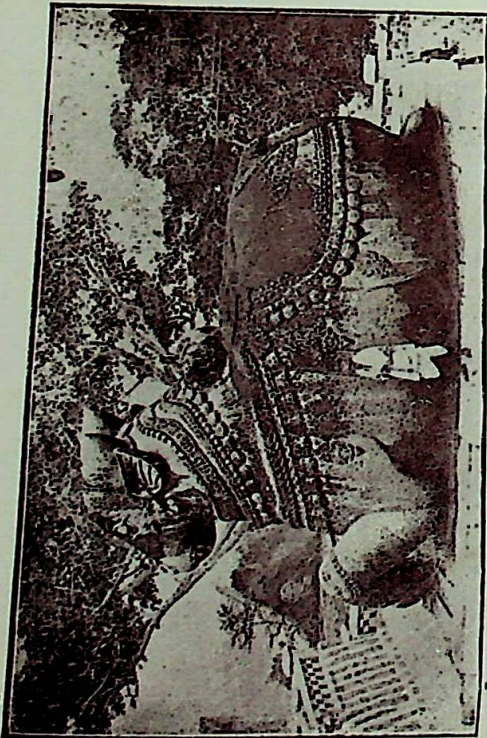

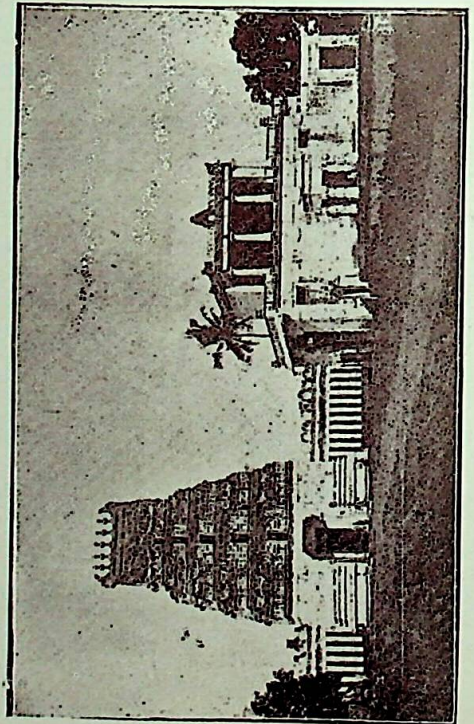
ర. జగన్మోహనభవనము-మైసూరు

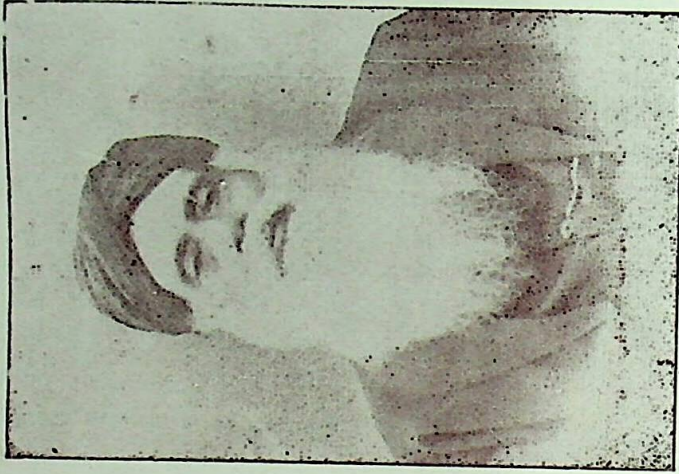
ఁ. శ్రీ నామదేవ్యరవిగ్రహము-నాగపూర్

౨. నందివిగ్రహము-మైసూరు

౩. శ్రీ రంగనాథ దేవాలయము-శ్రీ రంగవట్టణము

రాజకంత్రిప్రసాద
కె. వాల్మీకి సర్ బ్రజేంద్రనాథ శీల, కె-టి, యం. ఏ.
మైసూరు విశ్వవిద్యాలయోపాధ్యక్షుడు

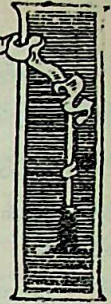

చంద్రిక

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు

చిత్రకారుడు :

క్రియత మానికొండ రామరావుగారు, బంధరు

నెలమవారిలో పాములవంశము చరిత్రచేతను పొరువముచేతను సుప్రసిద్ధము. పాములవా రసలు వెన్నెలకంటివారు. వెన్నెలకంటి వెంకటరావుగారికి కలిగిన సంతానమంతయు మరణపట్టికలో చేరుచునే నచ్చినది. అతడు దేవతలఁ గొలిచినను, బ్రాహ్మణులఁ బూజించినను, రాతికిఁబ్రవృత్తు మొక్కినను వానియందు భక్తి చిక్కుటయే కాని ఫలము చిక్కలేదు. అతడు సోదె లడిగెను, జోఁస్యము చెప్పించుకొనెను. ఎవరికి తోచినటులు వారు చెప్పిపోవుచుండిరి. ఇటులుండఁగా భవిష్యద్వేదియు, సిద్ధుడు నగు పాములవాఁ డ్దాకఁ డున్నాడని విని, వెంకటరావుగా రతిప్రయత్నమున అతనిఁ దమకడకు రావించుకొనిరి. అతడు రావుగారి విన్నపము విని “నీకు పుత్రులు కలుగునటు లాశీర్వదించును కాని యీ నియమములు అనలంబింపవలయును. ఒకటి—మీ యింటిచేరు పాములవారని మార్చుకొనవలయును; రెండు—నీవంశమునఁ గలుగు ప్రతివానిని మానవ శృంగి కిచ్చి పెండ్లినాట మణల మీయింటికి తెచ్చుకొనవలయును; మూడు—మీవంశములో ప్రతిపురుగునుదాసీ సంబంధము విసర్జింపవలయును. ఈమూటిలో ఏనియ మమునేని ఏనాఁడు మీరు విసర్జింతురో ఆనాఁటితో మీవంశముసరి” అనెను.

వెంకటరావుగారికి మొదటి రెండు నియమములును సులభములుగానే కానిపించెను గాని మూడవదియే కష్టమైనది. పెట పెటలమీఁద అతఁ డంగీకరించెను. పాములవాఁ డాశీర్వదించి నిష్క్రమించెను.

ఒకొక్క సంవత్సరమే కడఁచినకొలఁది వెంకటరావుగారి నమ్మకపు నిచ్చెనలో ఒకొక్క మెట్టు ఊడఁ

జొచ్చెను. తనపట్టణమునుండి వెడలఁగొట్టిన ఒకొక్క దాసికను రావించఁ బ్రయత్నించెను గాని రాజిగారి భయమువలన అతడు దాసికలయెడ బ్రహ్మచారి కావలసివచ్చెను.

పాములవాఁడు వెళ్లి నాలుగేండ్లాయెను. ఆయేట పాములవాని యాశీర్వాదము ‘దీననలకే బిడ్డలూ?’ అను సామెతను నిరర్థకము చేసివైచెను. వెంకటరావుగారు తన కుమారునకు ‘పాపారావు’ అని ఆపాములవాని చేరును పాపయ్యయే] పేరు పెట్టెను. ఒక పాములవారి కుటుంబమును పిలిపించి తన దివాణములోనే ఉంచుకొని వారిచే బోషింపఁ జేయుచుండెను. పాపారావుగారి తరువాత మఱి యిరువురుపూడ నతనికిఁ గలిగిరి.

ఆనాఁటినుండియు వెన్నెలకంటివారు పాముల వారైరి.

నెలమవారిలో కలువ వంశమునకుఁగూడ విలువ కలదు. తరతరములనుండియు కలువవారును, పాములవారును బావలు. మామలు, అల్లుఁగూఁతులు. మఱియు పరాక్రమమునందును పరిభవమునందును సమానులు.

నెలమవారిలో నేఁడు కోడిపందెముల కెంత ప్రాముఖ్యము కలదో నాఁడు గుఱ్ఱపుఁ బందెములను అంత ప్రాముఖ్యము కలదు.

కలువ రామారావుగారును, పాములపాపారావుగారి కుమారుడు వెంగళరావుగారును పందెము నైచుకొనిరి. వెంగళరావుగారి గుఱ్ఱము నెమకబడినది. అప్పుడు కలువ రామారావుగారు ‘పాములవారికి పాములతోఁ గాక గుఱ్ఱములతో నా పందెము!’ అని పరిహసించిరి.

(బ్రాహ్మణులకు పరిహాస మిష్టమైనము: నెలమ వారికో—రణదేవత.

నెంటునే నెంగళరావుగారు కత్తి చూసిరి; రామా రావుగారును చూసిరి. ఇరువురును ఆ పరిహాసదేవతకు బలియైరి.

నాటినుండియు కుక్క-కయ్యములు పెట్టుకొని సహజమిక్రమైన ఆ యుభయవంశ్యులును సహజశక్తు లయిపోయిరి.

౨

నినిమిది తరములు కడచినను ఈ రెండువంశము లకు పితృపైతృతామహామగు ఈనైరము ఒక త్తయ్యతోగ ముగాఁ బరిణమించినది. మఱి నీ యుభయవంశములును వియ్య మంటుటయే దాని కావధిమని తెలిసికొన్న కుల వృద్ధులు వెన్నెలకంటి లేక పాముల విక్రమరావుగారి కిని, కలువ వెంకయ్యమ్మారావుగారికిని వివాహము స్థిర పఱచిరి.

వివాహ మొక నదీసంగమము. ఆతీర్థమునందు ఉభయవంశములును శాంతిరసమును గ్రోలును.

మైత్రీ అనన్యముగానే కలుగవలయు ననియు, మైత్రీదేవతకు తనను లంఘనమునవలయు, పాముల విక్రమరావుగారిని వివాహమున అవలొకించుటకంటె తొంటిపెద్దలవలెనే రణరంగముననే అవలొకించుట తనవంశమువారికి పాడియనియు, లేదా, పాములవారితో ఉదాసీనతగనే ఉండవలయు ననియు వెంకయ్యమ్మ రావుగారు వాదించియు, చెప్పించియు వీసరవోయిరి. వివాహబంధనమునకుఁ దలదండ్రులుగదా అధిదేవతలు! కలువ ధర్మారావుగారు కూతుమాటలు కర్ణాకర్ణికగా విక్రమరావుగారికి వివరబహుసేమో యని పెంగతో తగి నంతకట్టుదిట్టము చేసెను.

ధర్మారావుగా రల్లునకు నొకయేనుఁగును, ఐదు గుర్రములను, నెనిమిది లొట్టియలను, పదియూళ్లను, ఇరు వదిమంది దానికలను ఆరణ మిచ్చిరి. తన మునిముందు విజయకాహళము, పిదప నాబతు, తరువాత నేనుఁగులు, నెనుక గుర్రములు, పిమ్మట నైనికులు, పిఱుఁద భటులు, అనంతరమున దానికలును బెండ్లిపడకలు నడుచుచుండఁ

గా సింహాసనం బమరించిన పల్లకిలో విక్రమరావుగారు వివాహమునకు వెడలిరి.

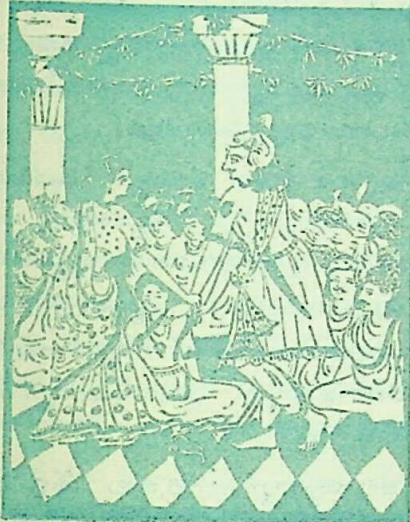
పెండ్లికొడుకు యుద్ధముచేయని వీరుఁడు; రాజ్య ములేని రాజు. అతఁ డూరేగి దిగ్విజయము చేయును. ఆతనిమాట రాజకాసనము. అతఁడు చూచెనా—మంగళ గీతము లుడయించును. విశ్రమించెనా—వీచోపులు విస్తరించును.

విక్రమరావుగా రసలే రాజుగారు; మఱియు నిపుడు పెండ్లికొడుకు; కాఁగానతఁ డింద్రుఁడో, ఉపేంద్రుఁడో!

వివాహశాల యంతయు రాజబంధువులచే గొలుపుకూటమువలె, లతావృక్షములచే నందనమువలె, బూలచేఁ జైత్రతరళమువలె నుండెను. అందు విక్రమరావుగారు తీవిగాఁ బ్రవేశించిరి.

లగ్న మాసన్నమాయెను. ఆవివాహమంటపమునఁ దరలతోఁ గూర్చబడిన పటమంటపము బూరటిల్లి వహూప్రవేశమును సూచించుచుండెను. పురోహితుఁడు మంత్రపారాయణము చేయుచుండెను. మంగళసూత్రమును గట్టి విక్రమరావుగారు పటమంటపమునఁ బ్రవేశించిరి. సూత్రము గట్టింప నచట చంద్రికయను దాసి నిలువఁబడియుండెను. దాని యావనపరిమళముచే నతఁ డు మత్తిలెను. ఆతని చూపు చంద్రికాముఖమునుండి వహూముఖమునకు మఱులెడు. తా నేమిచేయవలయునో చంద్రికకుఁ దోఁపలేదు. ఆతనిఁ జూచుచు నది కరఁగి పోయెను. కొంతవడికిఁ జంద్రిక విక్రమరావుగారిచే మంగళసూత్రమును మెలమెల్లగా వెంకయ్యమ్మారావుగారి మెడగీరింపఁ జేయఁజొచ్చెను. చంద్రికాస్పర్శమున నతని శరీరము గగురుపొడిచెను. విక్రమ రావుగా రనుకొనిరి: “ఈమంగళసూత్రమునకుఁ జంద్రికా కంఠమే సరియగు స్థల”మని. విక్రమరావుగారి హస్తస్పర్శమునఁ జంద్రిక యొక్క హస్తము చక్కిలిగిలి పెట్టఁబడినది కాఁబోల! ఆమంగళసూత్రము జాఱి క్రిందఁ బడెను. అపుడు విక్రమరావుగారి నిరీక్షణమాలికయే చంద్రికాకంఠమునఁ గట్టని మంగళసూత్రమాయెను. చంద్రిక తన చూపులచే నతనిపైఁ దలఁ బ్రాలు వోసెను.

వెంకయ్యమ్మారావుగా రాయవీనీతి సహింపలేక పోయెను. ఆమె వెంటనే లేచి యా మంగళసూత్రమును జంద్రికా కంఠమునఁ దగిలించి తెరల నన్నిటిఁ దొలగించుకొని యంతిపురిలోనికిఁ జూయెను. విక్రమ

“చంద్రికాస్వర్ణమున నతనిశరీరము గఱగొప్పడిచెను”

రావుగా రపుడు నిబ్బరముగా ఆ మంగళసూత్రమును చంద్రికా కంఠమునఁ బంధించిరి. తల్లి మంగయ్యమ్మారావుగారు “ఏమి యీసాహస”మని యడిగెను. ‘అతఁడు దాసికే తగినవాఁడు’ అని మాతరు ప్రశ్న త్తరించెను.

ఈవార్తచే బంధులొక మంతయుఁ గలగుండు వడెను. తొల్లిటికసి పెరుగుటకే యీ వివాహము సంకల్పితమైనదని బంధుగు లనుకొనిరి.

‘మమ్మునమానించుటకే యీవివాహము తలపెట్టితి’రని వెన్నెలకంటివారనిరి. ‘మమ్ముల నవమానించుటకే దాసి నాసింది వివాహమునకు విధామలిచ్చితి’రని కలువ వారనిరి. ‘దాసిని బట్టుకొనుఁడు; దాసిని బట్టుకొనుఁ’డని కేకలు వినవచ్చినవి. ‘పథువును బట్టుకొనుఁ’డని వెన్నెలకంటివారు ఘోషించిరి. ఈఘోషణమే యుద్ధారంభమునకు దుట్టుచ్చి. ఆసంకు లారావమున నుభయ నేనలును దలపడెను. రాజబంధువులు సంకులసమర

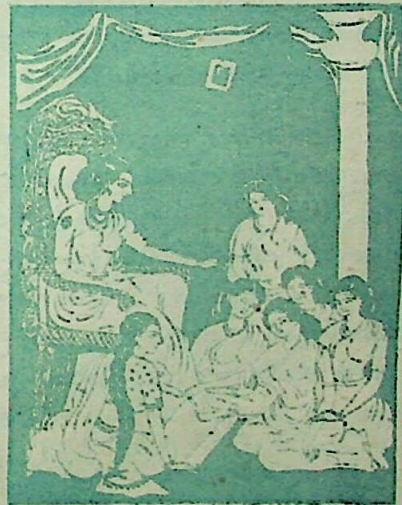
మారంభించిరి. వివాహమంటపము రణరంగముగా మాటి పోయెను. వియ్యంకు లెరువురు వీరస్వర్గ మలంకరించిరి.

విక్రమరావుగారు వెంకయ్యమ్మారావు గారిని బట్టుకొన రాణివాసము చొచ్చిరి. అడ్డుచొచ్చిన యాఁడువారి నెల్లరను కత్తికి బలియిచ్చిరి. తుద కాతఁడు వెంకయ్యమ్మారావుగారిని బట్టుకొని సింహనాదము చేసెను. వెన్నెలకంటివారి వంశమునకు విక్రమ రావు గారే మిగిలిరి; కలువవారివంశమునకు వెంకయ్యమ్మారావుగారే కేషించిరి.

3

కారాగారమునవెంకయ్యమ్మారావుగారికిని, రాణి వాసమునఁ జంద్రికకును స్థిరనివాస మేర్పడినది. వెంకయ్యమ్మారావుగా రాతృహత్య చేసికొనఁ బ్రయత్నించుటకైనను పిలులేని కట్టడిలో నుండెను. చంద్రిక యొకతూరి తన బంధుజాలమును జూచుటకేని పిలులేని నిర్బంధములో నుండెను. రాణి దాసియాయెను; దాసి రాణియాయెను.

కర్మ మేతము వంటిది. ఒకతూరి యొకకొమ్ము నేలను ముట్టును; ఇంకొకతూరి ఆకస మంటును. దాసి కలచేఁ దనకడకు వెంకయ్యమ్మారావుగారిని రావించుకొని చంద్రిక తనపాదము లాత్తుమని యామె కాజ్ఞా

పించును. ఆమె యూరకుండఁగా పలువురు దాసిక లామెచేతులు పట్టుకొని బూత్కరించి యొత్తింతురు.

ఒక జడప్రతిమకుఁ దన కిచ్చనచ్చినపుడు ప్రాణము పోసి పని చేయించుకొని మఱలఁ బ్రాణము తీసివైచి యొక గదిలో దాఁపబడినటు లున్న దామె. విక్రమ రావుగారు వెంకయ్యమ్మారావుగారి మొగముచూడఁడు. ప్రతిదిన మామెను నిర్బంధించి యెటులెటులు శిక్షించి రో తీరికగా వినును. ఆశిక్ష కేనాఁడును తృప్తి పొందఁడు.

ఆశ తీటునుగాని పగ తీఱదు. ఆశ కంతరంగ మున్నది; పగకు లేదు. పగ కొక స్రష్ట లేఁడు. అదితన ను దానే సృజించుకొనెను. పగయొక్క కుడిచేయినెగ; ఎడమచేయినెగ. క్రూర్యముదానిహుఁతురు. దాని కొకకోర కలదు. అది కాటండి యొక్కొక్క వివచిందువునే విడుచును. వివగ్రస్తుఁడు కొంచెమునేపునచ్చి మఱికొంచెము నేపటికి బ్రచుకును. అది క్రమ్యుక కాటందుచుండును.

‘తా మెంతహింసించినను వెంకయ్యమ్మారావు గారు పల్లెత్తు మాటయేని పలుక’దని దానికలు చెప్పినపుడు విక్రమరావుగారు పండ్లు పటపటకొఱికికొనును. అపకారిని త్నమించుటయే కని తీర్పుకొనుట కదా!

వెంకయ్యమ్మారావుగారిపై పగతీర్పు కొనుటకే విక్రమరావుగారు రంతగాఢముగా చంద్రికను ప్రేమింప లేదు. ఆఁకలి యెటులుకలిగినో చంద్రికపై ప్రేమయు నటులే కలిగెను. ఈఘటన యుదాసీనమే.

అతఁడు చంద్రికను ప్రేమించినాఁ డనుటకంటె అతఁడు చంద్రికకంటె వేఱమీఱు నెఱుంగఁ డనుట యుక్తతరము. అతనిప్రేమ చంద్రిక నెంత ప్రేమించినను ఆమె మిగిలియే యుండును. ఆమిగిలినప్రేమప్రపంచమున నాతఁ డానందించును; పక్షివలె ఎగురును. యతనిప్రేమయునుజలప్రళయమున రాజ్యమును, ప్రపంచమును, తునకు తానునుగూడ మునిగిపోయిరి. అందు చంద్రికయును లంక యొక్కటియే తేలాడుచుండెను.

చంద్రిక విక్రమరావుగారి యింగితడేవలె. అది యతని దాసిగా మాటును; శిష్యుగా నగును; గురువుగా పరిణమించును; శిష్యు యయిపోవును. అది యతని యభీష్ట దేవత.

చంద్రికయేడ్చి యతని నేడిపించును; నవ్వినవ్విం చును; త్రాగి త్రాగించును; సాక్కి-సాక్కించును; ఏడ్వ కయు నేడిపించును; నవ్వకయు నవ్వించును; త్రావ కయుఁ ద్రావించును; సాక్కకయు సాక్కించును. విక్రమరావుగారు చంద్రిక చేతిలో కీలుబొమ్మ.

ప్రేమయును పాలవెల్లిలో ఇంద్రియసుఖ మొక వివద్యపము. ఆవివద్యప మెక్కినవెంటనే క్షీరసముద్ర మంతయు వివసముద్ర మయిపోవును.

విక్రమరావుగారు ఎంతవ్యయ మొనరించినను మిగులు నిధివలెనున్న ప్రేమ పరిశిష్టముయొక్క ఛాయ. అట్టిఛాయయే చంద్రికాసహస్రమును సృష్టింపఁగలదు.

చంద్రిక రాజు: విక్రమరావుగారు రాణి. రాజ్యమున నిమమంతయుఁ గొఱలేదు. ధర్మము నాలుగుపాదముల నడిచిపోవుచున్నది. ప్రజలో—చంద్రికకుజయ వెట్టనిచేతులు లేవు.

వెంకయ్యమ్మారావుగారి మాట యిపు డెవ్వరు నెఱుంగ నే యెఱుంగరు. తానేమో; తన కారాగారమేమో! అది శరత్కాలచంద్రికయే యగుఁగాక! నిదురలో దాని నెవఁ దెఱుంగుదురు?

౪

కలహంసియనిన నితరదానికల కండఱకు కడుపు మంట. అది చంద్రికకుఁ గడునిష్ఠురాలు. కలహంసి వచ్చుచో దానికలండ్లు అుహగమమందలి యంగతమసమువలె విఱిసిపోవలసినదే. దానినందఱు నిందింతురు కాని యది ఎవనిని పల్లెత్తుమాట అనదు.

కలహంసి కంతఃపురముననే యొకయంతఃపురము కలరు. అదియచట నెటులు సంపరించుచుండునో, చంద్రిక కడ కెపుడువచ్చునో, యెపు డేఁగునో యిత్తుల కెవరికిని దెలియదు. కలహంసి యొక దాసియనియు, చంద్రిక కంతరంగసఖి యనియు, విక్రమరావుగారు చంద్రికకడకు రాఁగనే కాకులవలె నెగిరిపోయినటులు అది రాఁగనే యావలికి వెల్లిపోవలయు ననియు దాసిలోక మెఱుంగును.

కలహంసి చంద్రిక కెంత యిష్టురాలో విక్రమరావుగారికిఁగూడ నంత యిష్టురాలు. కలహంసి

విక్రమరావుగారికి మద్యపాత్రముతోఁ దక్క నూరక కానరాదు. దానిచేతులతోఁదక్క మఱిదేనిచేతులతోను విక్రమరావుగారికి మద్యము సయింపదు. విక్రమరావుగారి నప్పి యార్చక కలహంసి చంద్రికడ కేగెను. ఆతఁడు నిదిరించినంతటకలహంసిలోని కేఁగి యాయంతః పురకవాటములు దృఢముగా బంధించుకొనును.

రాజుతో అతిపరిచితికల దాని రెండవ రాణి. దానిమాట మొదట; రాణిమాట సిదప.

౫

శరచ్చంద్రికలో చంద్రికయు, విక్రమరావుగారును విహరించుచుండఁగా నచటికి దాది శిశువును దీసి కొనివచ్చెను. చంద్రిక చేతులలో నాబాలుఁడు బాల చంద్రునివలె నుండెను. చంద్రిక ఆబాలు మోము మాచి విక్రమరావుగారితో సరిగా 'మీ మోమే!' అనియెను.

'అది స్తుతి. నీమోముకాదు. నామోమునుకాదు. ఇరువురిమోము' అనుచు తల్లిమోమున కానించి విక్రమ రావుగా రిరువురమోముల ముద్దాడిరి.

చంద్రిక శిశువును విక్రమరావుగారి కిచ్చెను. అతఁ డాశిశువు నేకాగ్రతతో తిలకించు చుండెను.

ఏకాగ్రత యొకయద్దము. అందు కొన్నివిషయములు స్ఫుటముగను, మఱికొన్ని అస్ఫుటముగను కాని పించును.

"చంద్రికా! నీవు నాతో కారాగారమునకురావలయును."

"నాకు అలంకారవేళ యయినది."

దాది వెంటరా శిశువు నెత్తికొని విక్రమరావుగారు కారాగారమున కేగిరి. గొలుసులచే కాలునేతులు బంధింపఁబడి కులఁబడియుండిన వెంకయ్యమ్మారావుగారు అతనిఁజూచి చిటుతపులివలె లేచి నిలువఁబడెను.

"అంతటి యవినయము చేయకుండినచో ఈపాటికి నీవును నాచేత నింతశిశువు నెత్తించి యుండువు."

వెంకయ్యమ్మారావుగారు సహజ మానము మాన లేదు.

"ఇదిగో మీమాగ అమ్మకడకు వెళ్లుము!" అని శిశువును విక్రమరావుగారు దాది కిచ్చిరి.

"నాకొక కోరికకలదు. చాలఁగాలమునుండి లేమతో మనవిచేసికొన నువ్విళ్లూరుచుంటిని. చెప్పమని నెలవా?"

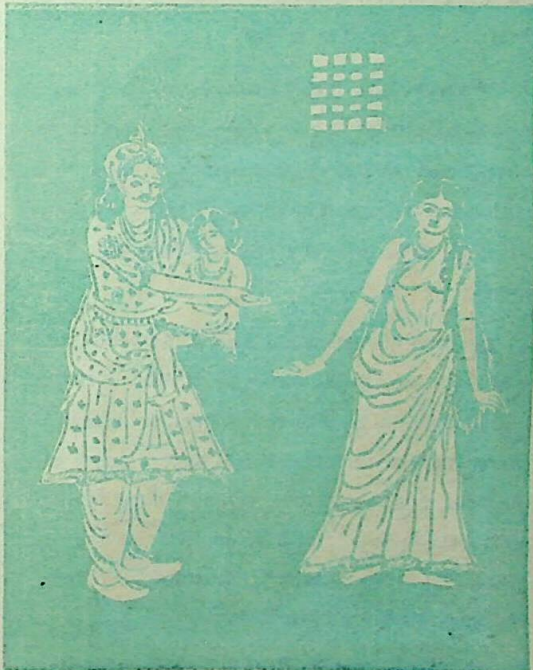
"అదియేమి?"

నన్నిచట బంధించి యుండుట పిటికి తనము నాచేతి కొక కత్తియిండు; తామొక కత్తికొండు. అది నెలమపని. ఇది దానీకృత్యము కాదా?"

"నిన్ను నరకమున గొంతువఱకు పాఁతి పెట్టించెదను; ప్రేలకుము."

"ఓనీ! ఇంతకంటె అదిమేలు; అటులు చేయింపుమురా!"

విక్రమరావుగారి కనుసన్నలచే నిరువురు దానిక లిరువైపులనుండి కొరడాలతో నామెను బాఁదిరి. ఆమె యిసుమంతయు చలంప లేదు.

"ఓనీ, యీ నాకుమారు నెత్తికొనుము!"

“ఓరీ! నాడెవడో నీ వే మెఱుంగుదువు?”

“నీనాలుక కోయించెదను.”

“ఇంకొక యేడుదాటినపిదప మీతో నామోము చూడరమ్ము; మఱచితిని. అప్పుడు నీనాలుకను కోసికొని మఱిరమ్ము.”

విక్రమరావు గుండెలలో రాయిపడెను. వృథా లోచన మపుడు పనులలో మునిగి తేలుచుండెను. అతఁ డచటినుండి లేచిపోయెను. అచటి దాసికలను దాదని రాజ్యాంతరము వెళ్లగొట్టెను. శిశువును లోనికిఁ బంపి వైచెను.

“నేనిపుడు చంద్రికనుదక్క నెవరి నెఱుంగుదును? ఎవరి నడుగను? ఏమని యడుగను? ఎటులు కనిపట్టుదును? మధ్యము క్రోల కెటు లుందును? చీ చీ చీ! కలహంసీ, కల్లు కల్లు! మద్యము మద్యము!! రమ్మ రమ్మ!!!”

కలహంసీ మద్యము తెచ్చెను. విక్రమరావుగారు మద్యముపైఁ దమవిక్రమమంతయు వినియోగించిరి. కల హంసీ వెళ్లిపోయెను. అంతఃపుర కవాటములు కటకట పడుచున్నటులు కటకట పడెను.

“కలహంసీ, మద్యము; కలహంసీ, మద్యము; కల— మద్య-క-మ” అని దీర్ఘ గ్వనులకవాటమునకుఁదాఁ కెను. అంతఃపురమున జాగరూకయయియున్న చంద్రిక “కల హంసీ! మఱల మద్యముగొని పొమ్ము” అని శాసింపఁగా కలహంసీ క్రమ్మఱ మద్యపాత్రము పూరించి విక్రమరా వుగారికడ కేఁగెను.

విక్రమరావుగారు వచ్చుచుండిరి. కలహంసీ మద్య పాత్ర మతని కందిచ్చెను. అతఁడు దానిని ద్రావుచు “ఎ ఎ ఎవరి కు కు కు మారుఁ”డనెను. ఉదరములోని కేఁగఁగా మిగిలిన మద్యమాతని వక్షును శిరమును అభి షేకించెను. విక్రమరావుగారు సుఖస్వర్గ మధిరోహించు చుండిరి. అతనిగుడ్డు చంద్రనిప్పులవలె నెఱ్ఱబాటినవి; అధరము వెల్ల బాటినది. అతఁడు నేలఁగూలి, స్వర్గ మెక్కి యింద్రత్వ మనుభవించుచుండెను.

కలహంసీ యంతిపురిలోని కేఁగి తలుపులుమూసి కొనెను. అవి తెల్లవారుదనుక విడివడలేదు. అంతఃపుర విక్రమరావుగారును ఇంద్రత్వమును వీడలేదు.

౬

ఇప్పుడు వెంకయ్యమ్మారావుగారికి పెనుకటియంతే హింసలులేవు. ఇప్పుడు విక్రమరావుగారికామెమోముఁ జూడ సిగ్గు. నాఁడును నేఁడును వెంకయ్యమ్మారావుగా రొకరితిగనే యుండిరి. అమాయితయొక్క తావియు సాగసుఁదనమును ఆమెను త్యజింపలేదు.

వాన కురియుచుండెను. విక్రమరావుగారు మేడపై నాలోచించుచుఁ గూరుచుండిరి. ఆయత్యంత ప్రశాంతసమయమున నతని విషాదాయుర్ని మేషముల లెక్కించుచున్నటులు ఒకొక్కచిందువే పడుచుండెను. తన మోహపరిమళము సహింపలేక గాలికిఁ గొట్టుకొని పోవలె ననుకొన్నటు లాతఁడు గవాక్షములఁ దెఱచెను. ఆతఁ డాయుదకధారలందు చంద్రికాంశమున మంగళ సూత్రము నెందుబంధించెనో యాపట మంటపమును గాంచెను.

“చీ, చంద్రిక యేమి? అనుమానమేమి? చంద్రికా, చంద్రికా” యని మెల్లగా ననుకొనుచు అంతఃపురమార్గము పట్టెను.

శిశువు నెత్తికొని దాది దాపునకువచ్చి “బాబు గారికి మాటలన్నియు నద్దినవి; ఎక్కడలేని యూహ లును పుట్టిన”వని మనచివేసెను.

విక్రమరావుగా రాశిశువు నెత్తికొని యుపలా లింపఁ దొడఁగిరి.

ఉపలాలన మొకమచ్చుమందు. దానిచే నీళ్ళగు నైనను నేవకుని జేయవచ్చును.

ఆశిశువు కుక్కపిల్లకంటెఁ జనవుగా విక్రమరావు గారికడ కరుగును. విశ్వాసముతో విక్రమరావుగా రతని నెత్తికొందురు. అతఁ డాశిశువు విజయునిపై నేకాంత మున అతిప్రేమ సభినయించు చుండెను.

విజయుఁడు తనకడకు వచ్చినపుడెల్ల విక్రమరా వుగారి మనోగృహపుఁ జట్టము ఉఱ్ఱుఁత లూఁగిపోవు చుండెను. నోటివఱకు వచ్చిన కొన్నిమాటల నాతఁడు మఱల స్తంభింపఁ జేసికొనుచుండెను.

నాడు విజయుని జన్మదినోత్సవము. దాది యతని నలంకరించి విక్రమరావుగారికడకుఁ దీసికొని వచ్చెను. విజయుఁ డానూతనాలంకారములను జూచు కొనుచుండెను.

“బాబూ! అయ్యగారికాడి కెట్లు!”

“చీఫ్, నీకు తెలుచుపో” అని ఆవిజయుఁడు దాది నీసడించి తన విజ్ఞానమునకు గర్వపడెను. దాది తెల్ల బోయెను. విక్రమరావుగారిలో నొక జిజ్ఞాసలేచి మారుచుండెను.

“దాదీ! నీవేగి యిరువురు సేవకులఁ బంపు”మని విక్రమరావుగారు విజయు నెత్తుకొని తలుపులు మూసి “విజయా! అయ్యగా రెవరు?” అని యడిగిరి.

“మా అమ్మనగ్గి రుంటుండే—కలంసి—అదీమా అయ్యారు.”

విక్రమరావుగారు మాలఁబడి “అయ్యో! అన్య క్తత” అని తల బాదుకొనిరి. అపుడే కోటముందు వృద్ధ గజముపై పిడుగుపడెను.

“నిజమంటే నిజం. కలంసి నన్ను అయ్యారూ అనిపిలమని చాటుగా చెబుతుంది.”

“ఏమది?” అనుచు విక్రమరావుగా రేకాగ్రతతో నాలోచించుచుండిరి. తనను దహించి భస్మసాత్కరించు చరమాగ్నియొక్క రూపమును విక్రమరావుగారి ముఖము గుంజుకొనుచుండెను.

“తలుపు! తలుపు!”

అతఁడు మంచగడ్డపలఁ జల్లఁబడి, విజయు నెత్తుకొని తలుపులు తెరిచెను. చంద్రిక లోపలఁ బ్రవేశించుచుఁ జేతులు చాచెను.

చంద్రిక వెనుకనే కలహంసి మద్యపాత్రముతోఁ బ్రవేశించి తలుపుచాటున నుండెను.

“కలహంసి! లోనికి రమ్మ! ఏదీమద్యము?” అని విక్రమరావుగా రడిగిరి. కలహంసి యతనికి మద్యపాత్ర మిచ్చెను. అతఁడు విజయు నొకమాటును, కలహంసినికొక మాటును సమయము చిక్కినపు డెల్ల చూచుచు “దేవీ! ఇతనిని దీసికొ” మ్మని విజయుని చంద్రిక కిచ్చి “కలహంసిని నేడు నాకడ నుంపవలెను. ఈమద్రని జన్మదినో

త్సవమున నా కడతెగకుండ మద్యము కావలసియుండును. నీవుమాత్ర మెటుఁగవా?” అనెను.

చంద్రిక కలహంసికేసి చూచి నవ్వును “ఇంత కంటేనా?” అనియెను.

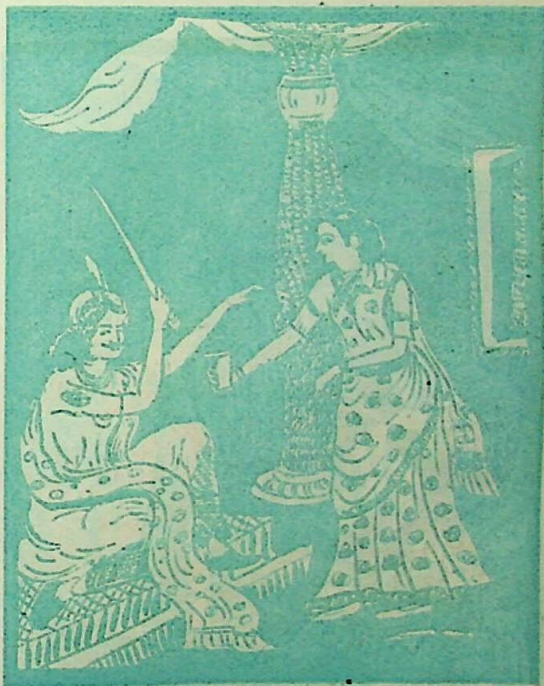
“చంద్రికా! నీవు నేడు చక్కగా నలంకరించుకొనియుండుము. నేనును వెంటనే నీకడకు రాఁగలను.”

“తప్పక రావలయును!” అనుచు చంద్రిక శిశువు నెత్తికొని నెల్లిపోయెను. విక్రమరావుగా రదేవనిగా ద్వారముదెస చూచుచుండిరి. కొంతవడికి ఇరువురు సేవకులువచ్చి ద్వారముకడ నిలువఁబడిరి.

కలహంసి విక్రమరావుగారికి మద్య మీయఁబోయెను.

“ఓసీ! నాకు ముందు కొంచెము పాలుతెమ్ము!”

కలహంసి లోనికిఁగి పాలుతెచ్చెను. విక్రమరావుగారు ఆపాలగిన్నె నచటఁ బెట్టికొనిరి.

“ఇదిగోఁ గత్తి! ఈమద్యమున నీరక్తము కలిపి నీ కుమారుని జన్మదినోత్సవమునఁ గ్రోలుదును.”

అతఁ డప్పుడు మరణమంత యత్యంతభావ
మనుభవించుచుఁ బడుతున్నారమున నుదయించిన యావన
మత్తతకు గోరికట్టి దానిపైఁ దా నిలువఁబడియున్నటు
లూహించుకొనుచుండెను.

కలహంసి కొంతసేపటికి “దేవా! మద్యము!”
అనెను.

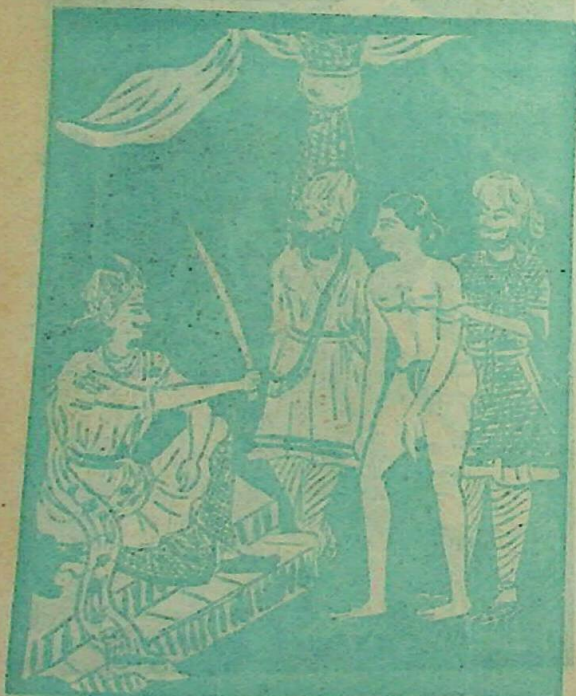
“ఓసీ! నాకు మద్యము కాదు; రక్తము కా
వలయును.”

“దేవా! అదియేమి?”

“ఇదిగోఁ గత్తి! ఈమద్యమున నీరక్తము కలిపి నీ
కుమారుని జన్మదినోత్సవమునఁ గ్రోలుదును.”

కలహంసి తాను తానో, లేకమృత్యువు ప్రసాదిం-
చిన యొక యభావమో తెలిసికొనఁ జాలకుండెను.

విక్రమసింహుఁడు సేవకుల లోనికిఁ బిల్చి “ఈ
కలహంసి నాగడిలోనికిఁ గొంపోయి వస్త్రము లూడ్చి
తీసికొనిరం”డని ఆజ్ఞాపించిరి.

“ఓసీ! నీకు ధైర్యమున్నచో ఈకత్తిగొని
నన్ను నఱకుము!”

నెంటునే సేవకులు దానిని గదిలోనికిఁ గొంపోయిరి.

విక్రమరావుగా రొకతూరి కత్తిజలిపించిరి.
అది మృత్యువు జీహ్వా చాపినటులుండెను.

ఒక గోచితో కలహంసుఁడు గదిలోనుండి కొని
రాఁబడియెను.

“ఓసీ! నీకు ధైర్య మున్నచో ఈకత్తిగొని నన్ను
నఱకుము!”

కలహంసుఁడు నెలనెలఁబోయెను.

“ఓసీ! నీపేరేమి?”

“కలహంసుఁడు.”

2

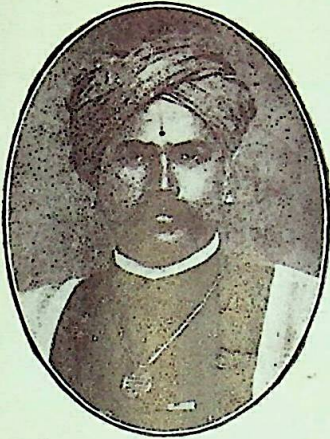
సేవకుఁ డొకఁడు కారాగారద్వారములు తెఱచి
వెంకయ్యమ్మారావుగారిని విడిచిపెట్టెను.

మఱియొక సేవకుఁడు చంద్రికకడకు వచ్చి “దేవీ!
నేటివిజయిని జన్మదినోత్సవమున భూతభవిష్యద్వర్త-
మానములు చెప్పఁగలిగిన పాములవాఁ డొకఁడు మీ
మ్ములవివోదింపఁజేయు దేవరయానతిచే నిపుడేరాఁగ
లఁ”డని నివేదించెను.

నెంటునే పాములబుట్ట చేకొని యొక పాముల
వాఁడు చంద్రికాంతఃపురము ప్రవేశించెను. వాని తల
పాగ పలురంగుల పాములతోళ్ల చే చేయఁబడి నటు
లుండెను. అతని నాగసారబుర్ర చుట్టలుచుట్టుకొని
లేచియాడుచు పాడుచున్న పాపూ యనిపించు
చుండెను.

సర్వాధిదేవతగా నున్నాడాతఁడు. వాఁ డా
పాములబుట్ట క్రిందనిడి నాగసారము పాడఁ దొడఁ
గెను. వానిబుగ్గలు తిత్తులవలె ఉబుకుచుండెను. అతని
మోమునందలి నామము మృత్యుశిరమున నెత్తిన
దీపశిఖవలె నుండెను. విజయుఁ డాపాములవాని
కడ కతి చనవుగా నేఁగెను. అతి సమ్మాహనముగా
నున్న దాస్యరము.

చంద్రిక “కలహంసీ రమ్మ ర”మ్మని పిలి-
చెను. పాములవాఁ డాసారబుట్ట క్రిందనిడి “నేను
వట్టిపాములవాడనే కాను. నేను కాలజ్ఞుఁడను.”

గానవిశారద సంగీతవిద్వాన్
బిడారద కృష్ణప్ప-మైసూరు

సంగీతవిద్వాన్
బి. రాచప్ప-మైసూరు

సంగీతవిద్వాన్ పండిత
బాలక్యాడి శ్రీనివాసయ్యంగారు

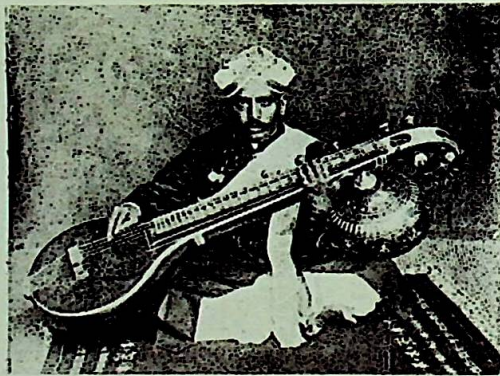

సంగీతవిద్వాన్
కె. వాసుదేవాచార్య-మైసూరు

అత్యు సం. పుష్పమాసము

నైతికశిఖామణి బి. శే. నిగ శేషణ్ణ-మైసూరు

నైతికవిద్వాన్ వెంకటగిరియప్ప-మైసూరు

నైతికప్రవీణ, నైతికవిద్వాన్ సుబ్బణ్ణ-మైసూరు

“మాకలహంసిని రానిమ్ము చెప్పుదువుగాని.

కలహంసి యని యేల మోసగించెదవు? కలహంసుఁ డని సత్యము చెప్పుము!”

“మెల్లఁగా ననుము. మెల్లఁగా మాటలాడుము!”

“నాకడ నొకశక్తి యున్నది. దానిచే నామాటలు గోడయాడలనుండువారికి విసరావు.”

జోస్యము కొడుకకవాటములు తెలువను. అందు శ్రోత కెదురుగా ఆశీర్వదించుచు నొకదేవత ఫలసమృద్ధి వయిన పల్లెట మొందు కైకొని నిలిచియుండును. అందలి ప్రతిపండును శ్రోతచడిలో పడుచుండును.

“నీకట్టి శక్తి యుండుఁగాక! నాకు భయ మగుచున్నది.”

“దేవీ! భయపడకుము; నన్ను నమ్ము. నీకు ముందు పెద్దయదృష్టము గలదు. నీవు కావలసిన ప్రశ్నము లన్నియు నడుగుము. నీకు సంతృప్తియగు విదపనే నాకు బహుమతి యిత్తువుగాక!”

“కలహంసుఁ డెపుడేని పట్టుబడునా?”

“ఇఁక బట్టువడఁడు.”

“రాజు విజయుని అనుమానింపఁడుకదా!”

“అతని కిపు డేమియు ననుమానము లేదు.”

“చెఱిలో ఒకరాణి యున్నది. దానికి విమోచనము కలుగునా?”

“ఇఁక క్రొత్తగా కలుగదు.”

చంద్రిక ఆలోచించుచుండెను. పాములవాడు “దేవీ! నీకు ప్రశ్నము లేమియు గోచరించుచున్నటులు. కానరాదు. కొన్ని నేనడిగెదను. వానివలన నీకుఁ గోపవచ్చును” అనెను.

“ఔను.”

“నీకు రాజ్యకాంక్ష కలదా?”

“సంపూర్ణముగా.”

“నీ కొకగంటలో అది పూర్తి యగును. అయితే రాజుగారు పరిష్కారము కావలయునని తమకు కోరిక యున్నదా?”

“అది సిద్ధించు టెటులు?”

“ఎంత తెలివిమాలిన యాడుదానవు? ఆడుదానిలో ఈ తెలివితక్కువ నే నెచటను జూడలేదు. సరియ. నీయభీష్టము నేను నెఱవేర్చెదను. ఇంకొకమాట—కలహంసుఁడు నీకెట్టిభుట్టును?”

“రాజుగారికంటె ముందు తాళిగట్టినవగుఁడు.”

“రాజు నాతనిచే చంపింపఁగోర్చిరా?”

“నేయేండ్లు వర్ధిల్లుము!”

అచటనచట నాడుకొనుచు నపు డచటికి వచ్చిన విజయుఁడు “అమ్మా! ఈమాట ఆయనలో చెబుతా. ఆయన్ని చంపాలనిమాస్తున్నావుగా. నన్ను చంపి మఱి ఆయన్ని చంపు” అనెను.

“దేవీ! నీకోరిక సిద్ధించితీటునుగాని అతనిచే సిద్ధింపదు.”

“మఱి యెవనిచేత?”

“నాచే.”

“నిక్కముగా?”

“నిక్కముగా.”

“నాకొక బహుమతి కావలయును.”

“నీయిష్టము. కోరుకొనుము.”

“తిరిగి పోరాదు.”

“తిరిగి పోవను. ముమ్మాటికి తిరిగిపోవను.”

“చెప్పనా?”

“వడిగా.”

“హత్యయొనరించు ఈపాములవానిని బ్రదికియున్నంతవఱకు మఱచిపోవలయును.”

“ఇదేమి బహుమానము?”

“ఇది బహుమతియే కానియెడల ఒక—”

“ఒక యేమి?”

“ఒక—”

“ఛీ, నీ వనుమాన విశ్వాసగ్రస్తుడవు! చెప్పుము. ఒకయేమి? ఊరా? పరగణా?”

“ఇన్నీ! ఎంతవైచ్యము!”

“ఏమా గొప్ప ఒక?”

“తిరిగి పోరాదు.”

“చీ చీ, ఎంత నీచుడవు! నీయెడలనే నీకు నమ్మకము లేదు.”

“ఔను. నేను నీచుడనే. ఒకముద్దుడుగఁ దలఁచితిని. కాని యిప్పుడు కాదు. అతనిని చంపినతరువాత.”

చంద్రక యొక చిఱునవ్వు నవ్వెను. ఆ నవ్వుతో పాములవాఁ డా పాదమస్తకము కదిలిపోయి యిటు లనెను:

“ఇక నతని చంపుదునా?”

“ఊ! ఊ.”

“మానాన్న నే చంపేస్తారా? నేనుపోయి చెప్పేస్తాను.” అనుచు విజయుఁడు పరువెత్తఁ దొడఁగెను. చంద్రక వానిఁబట్టుకొని ముఖపిఠానము చేసెను.

“ఏల నోరు మానెదవు? ఆతనికి వినఁబడినను నీకు భీతిలేదు.” “నాయనా! ఈపాలుతాగెదవా?” అని యాతని నడిచిపోయెను.

అప్పుడు వెంకయ్యమ్మారావుగారు రెండుఖడ్గములు చేబూని యచటికివచ్చి బొమ్మవలె నిలిచిపోయెను. పాములవానివలెనే ఆ ఖడ్గములు రెండును నేలఁగూలెను.

విజయుఁ డాగిన్నెను క్రిందఁబాఱవైచి “నాన్నా! నాన్నా!” అని యెడ్యఁ దొడఁగెను.

పాములవాఁడు తలవీసిరి పొగను క్రిందఁబడునటు లొనరించెను. చిరపరితచిమగు నొక పరిమళ మాకేక కలాపమునుండి చంద్రక కడకుఁ బ్రసరించెను.

చంద్రక కన్ను నెదరెను; నోరు పడెను; ముఖము చెరిసిపోయెను.

విజయుఁడు “నాన్నా నాన్నా” అని పిలిచెను. పాములవాఁడా బుట్టుకూత తీసి యందలి నల్లత్రాచు నెడమచేతితోఁ బట్టుకొని కుడిచేతిమీఁదను, కుడిచేతితోఁ బట్టుకొని యెడమ చేతిమీఁదను కటిపించు కొనెను. మరణము కోరుకొనఁగా ప్రాణము లేయఁబడినటులు చంద్రక తలఁచెను.

“నాన్నా! నాకా పా మియ్యవూ? నేనూ నీకు యెడ్యఁ దొడఁగెను.” అని విజయుఁ డనెను.

పాములవాఁడు “నాయనా! ఇదిగో! ఇచ్చెదనుపట్టుకొనుము!” అని అతనికేసి చూపుచు నలిపి నలిపి గవాత్తమునుండి నేలమీఁదికి విసిరివైచి నేలఁ గూలెను.

విజయుఁ డతనిని వెట్టిగా చూచుచు “నాన్నా, నాన్నా! అన్యూ! వదిలెట్టవే” అని పల వించెను.

అప్పుడు వెంకయ్యమ్మారావు గారు రెండు ఖడ్గములు చేబూని యచటికివచ్చి బొమ్మవలె నిలిచి పోయెను. పాములవానివలెనే ఆ ఖడ్గములు రెండును నేలఁగూలెను.

సంపూర్ణము

రాధికాప్రియలేఖ

సోమంచి వాసుదేవరావు గారు

వాసుకర్

మధురాపురీసతీమధు

మధురాధర పాసమ త్తమారమణునకు

గుధరారి పూజ్యచరణున

కుధరాపాలునకు మదనగోపాలునకు.

క. భయభక్తు లెనఁగురాధ వి

సయపూర్వ సమస్కృతులు పౌనర్చి యనుషఁగా

ప్రియలేఖార్థము లేమనఁ

గ యదూత్తమ! నాఁడు విడితిగా నను బృందన్.

మ. “లలనా! నిఁవిడువంగనేర భయమేలా నీకు? నిన్విడ్చినఁ
జలజాస్త్రుండు మనంగ నిచ్చునె ననున్ నానాకలోరాస్త్రుజా
తలనద్వహ్నా శిఖాకలాపముల మ్రందఁ జేసెడుఁగాని” యం
చలనాఁ డూట నొందఁజేసిననుఁ గృష్ణా! యిట్లు పంచించెదే.

ఉ. “నాతి! భవన్ముఖాంబురుహ సవ్యసుగంధ మరందపాన సౌ
ఖ్యాతిశయంబు నొందెడు మదఁజీమధువ్రత యుగ్మ”మంచు నే
మో తెలుపంగ సాత్వికపుమూర్తిగ నెంచితిఁగాని వేఱుగా
నేతువటంచు నెన్నఁడు గణింపఁజాల రమామనోహరా!

మ. “అకటా, సమ్మిస దీపాలంతి నను; నియ్యబ్జాక్షిఁ బాయంగఁ బా
తకహానేమొ” యటంచు నెంచ విదియు క్తంబొనె? శ్రీరామణీ
యకపీయూపతరంగఁడోల విహారాపేక్ష వాటించి గో
పికయా రాధ సనాథఁ జేసెదె కృపావీక్షావిహీనుండనై?

చ. రహము సహంబు నాక మధురాపురలోల విలోచనా మనో
గృహములఁ బ్రేమమీఱఁగఁ జరించెద వక్కట! కొంకులేక నీ
పు హరి! మదీయరాగ ముడివోయెనె? యింతకె నా మనోధనా
పహరణమున్ బాసర్చితివి భాస్వరధర్మ మెఱుంగనేరవే?

శా. తాడెందంబు గలట్టివాడనయితే రామానుజా, మన్మథ
 స్త్రీజులలోలత మించెదే హరి, సర్వస్త్రియుక్తుడై, యక్కటా!
 క్రొవహీనుడవైతివే నిజవధూప్రేమాతిరేకంబుల
 గూడక జాలనివాడవై కట కటా! గోపాల, నిన్నేమనక?

ఉ. అంగజహుష, నమ్మితిగదా, నిను నమ్మినదానికికా ఫలం
 బుం గని బేలనైతి మునుముఖ దనకు దనునచ్చుకాంత యె
 ట్లుం గడుఁ జల్కునొంగద కతోరహ్మాందంతర! యెట్లు భీకరా
 నంగసుమాంబకానలమునందుఁ దపింపంగఁ జాలుము హరీ!

ఉ. ఆ యమునానదీపులినమం దల శారద చంద్రచంద్రిక
 వాయుకిశోరవారములు నర్చిల మన్మథనర్తనంబు నా
 తో యదువంశవార్ధిశశి! తోరపునెయ్యముఁ దియ్యమొప్పంగఁ
 జేయవె? యస్వడే మఱువఁజెల్లునె సీకుఁ దదీయవైఖరుల్.

శా. ఆయీరంబుల, నాలతాంతమృదుశయ్యకా గంధవాహర్యకా
 మేయస్రాభవసౌఖ్యముల్ పొసంగ నెమ్మిక్ సుప్తి నేనుడ మా
 యాయుక్తిక ననుఁజేరి నా కపుడు బాహలింగనం బీయవే?
 హాయిగూర్పవె? యప్పనుల్ మఱచితే, హా! నల్లవీపల్లవా?

శా. కాశించిత టిసీతరంగచయ ప్రేంఖద్రాజహంసీ సము
 ద్వేలారావసుధాప్రసారములు ప్రీతికా గొల్పుంగా గోపికా
 జాలంబుల్ వెనువెంటరా నపుడు రాసక్రీడలకా దేలమే;
 హాళిం జెందమె డోలికా విహృతి,దేవా, నల్లవీపల్లవా!

శా. బృందావీధి నికుంజపుంజ విలసద్వేదీస్థలికా జుద్రికా
 సౌందర్యంబు రహించు యామినుల నిచ్చు నిచ్చులు నిచ్చి యా
 నందం బారంగ వంశనాళిసుధ నానకజేయవే గోపికా
 బృందంబుకా నను విశ్వమోహనమహావిద్యాధురీణుండవై.

ఉ. ఓ సరసీజలోచన, వియోగభరాసలతాపవేదనకా
 నే సహియింపజాల నలి సీతరసఖ్యత నొంది యేచు న
 స్నీ శుకశారికానికర, మీమలయా నిల,మిషికోత్కరం,
 బీశరదాగమాబ్జరుచు, లీయళు,లీసుమపుంజకుంజముల్.

చ. మహితసనందనాదిమునిమానస మానసమానసాక, రూ
 పహసిత భావసంభవ, భవత్పరిరంభసుఖంబు సీగడే,
 యహితమనోజ, దుర్మదము నాఁగఁగడే; భవదీయసేవ నా
 కహరహ మీఁగడే, జలరుహాయతలోచన, పాపమోచనా!

అంబత్త సూత్రము

[అంబత్త సూత్రము]

కె. రంగాచార్యులుగారు, యమ్.ఏ.,బి.యల్.

ఉపోద్ఘాతము

భారత దేశమున వేయిసంవత్సరముల నుండియు

పాఠ్యగ్రంథములఁ బఠియింప నాచార మంత

రించినది. పాఠ్యమతము దేశమున వ్యాపించి ప్రబలమై

యున్న కాలములో

పాఠ్య వైదికగ్రంథము

లను భారతదేశీయులు

పఠించుచున్నను పాఠ్య

మతము తీవ్రించి తుదకు

దేశమునుండి యంతరిం

చినతరువాత నట్టిగ్రంథ

పఠింపఁజూడ జేయు

వారు దేశమున లేక

యుండిరి. బ్రాహ్మణ

వ్యాసకర్త

గ్రంథములే దేశమునఁ బ్రబలి రానురాను పాఠ్యగ్రంథ

ములంగూర్చి భారతదేశపుఁ బండితులు తలఁపనైనఁ దలఁ

పరైరి. పాఠ్యవైదికగ్రంథములు బహుపురాతనములును,

బహు పూర్వ సాంఘికాధిక మతసంబంధములును నైన

విషయములంగూర్చి మచ్చటించునవియు నగటచే వానిని

ఁబఠింపక నిరాకరించుట దేశవర్జితముం దెలిసికొన

నిశ్చయించువారలకు వలసపడదు. బ్రాహ్మణగ్రంథము

లను పాఠ్యగ్రంథములను గలిపి పఠియించినఁగాని పూర్వ

కాలపుఁ బరిశీతుల యథార్థజ్ఞానము కలుగదు. పాఠ్య

వైదికగ్రంథరచనకాలమును సమముగ నిర్ణయించుటకు

పిలులేకపోయినను వానింగూర్చి విద్వాంసులు పాటు

పడి యందులోఁ గొన్ని భాగములు రెండువేల మూడు

వందల సంవత్సరములక్రిందటనే దేశమునఁ బ్రబలి యు

న్నట్లు స్పష్టమగుచున్నదని వ్రాయుచున్నారు.

1. హూణశకమునాల్గవశతాబ్దములోఁగాంచిపుర

మునందున్న పండితునిచే "కథావత్తు" అను గ్రంథము

అశోకచక్రవర్తి యాస్థానమునఁ బాటలీ పుత్రములోఁ

గ్రీస్తుజననమునకుఁబూర్వము మూడవశతాబ్దమధ్యమున

మొగ్గలిపుత్రుండైన తిమ్మనిచే రచింపఁబడినదని యాకా

లపుఁ బుస్తకములలో వ్రాయఁబడినట్లు తెలియవచ్చు

చున్నది. పాఠ్యులలో తిమ్మనిసిద్ధాంతములనుగాక భిన్న

సిద్ధాంతముల నవలంబించు పాఠ్యులయొక్క రెండుపంచల

యేఁబడి యసత్యాభిప్రాయములను ఖండించుటకై రచిం

పఁబడినట్లు చెప్పఁబడినది. ఈ "కథావత్తు" అనుగ్రంథము

నందుఁ జర్చలన్నియును బూర్వ ప్రమాణముల లక్ష్యక

రించుచున్నవి. అపూర్వప్రమాణములు పాశీ భాషాస్థము

లై కొలఁదికాలముక్రిందటనే ప్రకటింపఁబడిన పిటక

ములే! ఈ ప్రమాణములఁ బరిశీలించి చూచి విద్వాంసులు

కథావత్తుకాలమునాటికిఁ బంచనికాయంబులు నుండి

యున్నవనియును నాకాలమునాటికే యయ్యవి మత

విషయంబులగు వివాదాంశంబులలోఁ బ్రమాణాంశము

లుగఁ బరిగణింపఁబడుచుండెడివనియును నిర్ణయించిరి.

(2) హోప్రాత్ బ్యూల్ హార్, హుల్ట్ అను

పాశ్చాత్యపండితులు క్రీ. పూ. మూడవశతాబ్దములకు

ముందు నిర్మింపఁబడిన శాసనములంబట్టి యాకాలము

నాటికిఁపిటకములు'నికాయంబులు, సత్తాంతములు దేశ

మున లెస్సగ నభ్యసింపఁబడుచుండెడివని నిశ్చయించిరి.

(3) అశోకుని బౌద్ధశాసనములో నీపిటకాదిబౌద్ధ గ్రంథములకు నివేదనము లున్నవి. అశోకునికాలము నాటి కియ్యవి యుండెననుట నిశ్చయము.

ఈ పైని జెప్పబడిన కారణములచేతను, నదితర కారణములచేతను, విద్వాంసులు పిటకాదిబౌద్ధగ్రంథము లలోకచక్రవర్తికాలమునకుఁ బూర్వమే రచింపఁబడిన ననియును, నాకాలమునాటికిఁ బ్రాబల్యమును జెంది యుండెననియును నిశ్చయించిరి.

బహుపురాతనములగు నీగ్రంథములలో ననేక స్థలములందు ఆకాలపు సాంఘికార్థికపరిస్థితులంగూర్చిన విషయములు గనుపించుచుండును. ఇట్టివిషయములం బట్టి మనకు పూర్వపరిస్థితులంగూర్చిన విషయములను జెలిసికొనఁగలము. ఈవిషయములు కొన్నిప్రాహ్మ యగర్వసూత్రములలోఁ గొన్నిటితో విరోధించుచుండును. బౌద్ధగ్రంథములపరిచయ మింతకాలము దేశమున లేకుండుటంజేసియు, బ్రజలు బ్రాహ్మణమతావలంబకులై యుండుటంబట్టియు, బ్రాహ్మణుల యగర్వసూత్రాదిగ్రంథములే దేశమున వ్యాపించియుండుటంజేసియు, మనకు బౌద్ధగ్రంథములం గనుపించు వచనములు కొన్ని వింతగను, నసత్యములుగను గానుపించును. బ్రాహ్మణ యగర్వసూత్రములలోఁ గానుపించు బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యశూద్రవర్ణక్రమము బౌద్ధయగర్వసూత్రాదులయందు క్షత్రియబ్రాహ్మణ వైశ్యశూద్రక్రమమై కానుపించును. బ్రాహ్మణమతములో బ్రాహ్మణుల క్షత్రియగ్రంథాన మొసంగఁబడినదో, బౌద్ధమతమున క్షత్రియల క్షత్రియగ్రంథానమొసంగఁబడినది. దీనినిబట్టిచూడ భారతదేశమున బౌద్ధమతము ప్రబలియున్న భాగములలో, క్షత్రియుల కగ్రంథాన మొసంగఁబడినదేమోయనితోఁచుచున్నది. భోజనవివాహాదివిషయములలో బ్రాహ్మణయగర్వసూత్రములలోఁ గానుపించునియమములు దేశము నందున్నవని బౌద్ధసూత్రములవల్లఁ జెలియవచ్చుచున్నవి. బ్రాహ్మణయగర్వసూత్రాదులవలన దేశమున బ్రాహ్మణులు దులలోను, వర్ణధర్మములం బాటించక ప్రవర్తించు వారుండెడివారని తెలియఁగలదు. ఈవిషయమును బౌద్ధసూత్రములుకూడ దృఢపఱచుచున్నవి.

బౌద్ధసూత్రములవలన దేశమున సంతకుఁబూర్వ కాలముననున్న వృత్తులనుగూర్చియు, వివిధాచారముల గూర్చియు మనము తెలిసికొనఁగలము. అంబత్తసుత్త మువలన జను లెట్టివృత్తులనవలంబించి జీవనోపాధినిసంపాదించుకొనుచుండెడివారో తెలియఁగలదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రముననుసరించి, భావిసంభవములనుజెప్పి, యాపూర్వకాలమునను జనులు ధనము నార్జించుకొనుచుండెడివారు. ఇష్టశుప్రతిగ్రామమునను, నగరమునను, జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులు ధనార్జనముచేయుచున్నారనినేతలుగఁజెప్పనకరలేదు. భూతవైద్యచికిత్స, విషప్రయోగచికిత్సాది విషయకశాస్త్రము, తేలుకాటులం గుదుర్చుటకు మందు లిచ్చుట మొదలగువాని నాకాలమున నరులు స్వత్తులుగ జేకొనియున్నట్లు కానుపించుచున్నది.

నాటకప్రసర్యనములు, నాట్యములు, గానము, ఆఖ్యానములు, వల్లయుద్ధములు, గొట్టెపోతుపంఛములు, కోడిపందములు, లానపక్షి యుద్ధములు మున్నగునవి యాకాలపు నరులకును సంతోషమును గలుగఁజేయుచుండెడివి. ఈవిషయములలోఁ బ్రపంచ మెంత స్వల్పముగ మారినది! ఇప్పటికిని యీయీ ప్రసర్యనముల యందు నరు లెట్టియానందముం బొందుచున్నార!! ఇప్పటి స్కంధములనుబోలు 'ఈటివిద్యలఁజేయువారు' ఆకాలమునఁ బ్రసిద్ధముల నిచ్చి ధనార్జనం జేయుచుండెడివారు. ఈటివిద్యచేయువారు చండాలరని చెప్పఁబడినది. ఆకాలమున నీజాతివారే యీవృత్తి నవలంబించుచుండెడివారేమో?

ఆకాలమున నుండెడిబాలురు, యువకులు, గత యాశనులునుగూడ నేయేయాటల నాడుచుండెడివారో యీసూత్రములవలనఁ జెలియవచ్చుచున్నది. ఇప్పటికిని దేశమున నీయాటలు కనుపించుచున్నవి. చతురంగము— దీని ననేకవిధములుగ నాడుచుండెడివారు. లాక్షద్రవములో వ్రేళ్లనుముంచి కోరినచిత్రములను భూమిపై వ్రేళ్లనుగొట్టి ముద్రించుట. ఈయాట యిప్పుడును దేశమున నున్నదేమో తెలియదు. కందుకములతో నాట లెట్లుండెడివో తెలియరాదు. ఇప్పటికిని మనబాలురును, బాలికలును నీసూత్రమునందుఁ జెప్పఁబడిన యాటలనంటి యాటల నాడుచున్నారు. గట్లు మున్నగునవి భూమిపై

గీసి బాలురును, బాలికలును నొంటికాల్చిపై మధ్యలేఖలను దాకకయే గెంతియాడుదురు.

దుప్పట్లు, కంబళ్లు మున్నగు వస్త్రములలో భేదము లేనియో యిందు నిరూపింపఁబడినవి. వస్త్రములను సింహవ్యాఘ్రాది చిత్రములచే శోభితములుగ నొనర్చువాడుక యాకాలమునందు నుండెడిది. వివిధములగు పర్యంకములకు, నాసందులను, కేశశిఖ్యలను బ్రజలు సామాన్యముగ నుపయోగించుచుండెడివారు. ఆసందివాజుదేవయాగమునందును నభిషేకసమయమునందును గూడ నుపయోగింపఁబడునని శతపథబ్రాహ్మణమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. కంబళ్లలో నొక్కప్రక్కనే యున్నిని గలిగియుండునవికొన్నియును, రెండుప్రక్కల యందునున్నఁ గలిగియుండునవికొన్నియును జేర్చొనఁబడుచున్నవి. అజచర్యములతో దుప్పట్లనుజేయుచుండెడివారు. ఇట్టివానిని శీతలప్రదేశములలోఁగాని యుష్ణప్రదేశములలో నుపయోగించుటకు వీలులేదని స్పష్టము.

ప్రజలు దేవతలకు మ్రొక్కుకొనుటయు మనము కనుచున్నారము. ఏదియైన లాభముం గోరికాని దేహమునం దస్వస్థతయున్నప్పుడు కాని జనులు పూర్వమును మ్రొక్కుకొనుచుండెడివారని యానూత్రమువలన స్పష్టము. భావినంభవములం గూర్చికాని, చార్యముమున్నగు జరిగిన చోరవిషయములం గూర్చికాని తెలియఁగోరిన నాభిచారికాదర్యములలోఁ జూచుటయు, దేవతపట్టిన కులీనలగుకన్యలఁ బ్రశ్నించియు, దేవదాసీలను ప్రశ్నించియుఁ దెలిసికొనుటకు వీలుపడునని నమ్మక మిప్పటికిని దేశమునఁ బ్రబలియున్నది.

ఆకాలమున శస్త్రచికిత్సయు, శేత్రచికిత్సయు, శిశుచికిత్సయుఁ జేయువారు వేలువేలుగ నుండెడివారేమోయని తోచుచున్నది. చికిత్సకులు కన్నులలో కలికమువేయుటయు, నాసికలోఁ బసరుపోయుటయు, గంటిబబ్బలకుఁ గాటుకపెట్టుటయు నీకాలమునను నాయుత్సవముననుసరించి చికిత్సచేయువారు సామాన్యముగఁ జేయుచుండుటఁ గనుచున్నారము.

ఆకాలమున శత్రువులకు దేహకష్టముల నాభిచారికమంత్రప్రయోగములచేఁ గలుగఁజేయుటకు వీలునను నమ్మకము ప్రజలలోఁ బ్రబలియున్నట్లు కానిపించుచు

న్నది. అధర్వణవేదములో నెన్నియేని యట్టిప్రయోగములు చెప్పఁబడినవి. ఇప్పుడును మన మిట్టివానిని గనుచున్నారము.

ఈ యంబత్తనుత్తము వర్ణవిషయములంగూర్చి చర్చించునుత్తములలో నొక్కటి. బ్రాహ్మణులయా శ్రావ్యులముంగూర్చి యీ నూత్రచనాకాలములో వివాదలు విస్తారముగ జరుగుచుండెడివని మనమాహింపవచ్చును. ఇంతవిస్తారముగ మఱియెట్టియితరసాంఘిక విషయముంగూర్చియుఁ జర్చకావించఁబడియున్నట్లు శాస్త్రపుస్తకములవలనఁ దెలియరాదు. బుద్ధుఁడు వీడల యొక్కయు నీచజాతులయొక్కయు నుద్ధరాముకొఱకుఁ బాటుపడి వర్ణవిభాగములఁ బాలనము నశింపఁజేసెనని చెప్పుట సత్యవిరుద్ధము. మఱియు సంఘనాయకులలో ననేకులు యుక్తమైనవివరం గఁగి శిక్షితులైనయగ్రవర్ణజాలును, ధనికుటుంబములం బుట్టినవారలు నగుటచే బుద్ధుఁడు నీచజాతులను నిర్ధనులను నుద్ధరింపకయే నిరాకరించెనని బుద్ధుని నిందించుటయు సత్యవిరుద్ధమని రిస్ దేవివన్నదొరవారు వ్రాయుచున్నారు. ఆకాలమునందున్నవర్ణపరిస్థితు లెట్టివియో పరిశీలించినఁగాని సత్యము ప్రకటింపఁబడదు. ఇప్పటివలెనే యాపూర్వకాలమున దేశమందంతటను వర్ణములుండెడివని యూహించుటకు వలనుపడదు. ఇప్పుడు వర్ణములంగూర్చి భిన్నభిన్నాభిప్రాయంబులున్నవి. వర్ణములసిద్ధాంతములు అన్యోన్య విరుద్ధములై పరిస్థితులతో సరిపోయియున్నవి.

వివాహవిషయములలోను, భోజనవిషయములలోను వివిధవర్ణములకు ననుష్ఠంఘనీయభిన్నాచారములు గలవనునది స్పష్టము. ఒకవర్ణమువారింకొకవర్ణమువారితో భోజనముచేయకపోవుటయు వివాహసంబంధములం గలుగఁజేయుకుండుటయు, దేశమున సామాన్యముగఁ గనుచున్నారము. ఇట్టివిషయములలో దేశమున వివిధభాగములలో వివిధాచారములు గనఁబడుచున్నవి. ఇట్టియచారములలోఁ గాలక్రమమున నెన్నియేని మార్పులు గలుగుచున్నవి. ఇట్టివైవాహిక నియమములు భారతదేశమునం దార్యులలోనేకాక రోమనులలోఁ గూడ నుండెడివని చరిత్ర నుడువుచున్నది. భారతీయుల సహభోజనవైవాహికనియమములఁబోలు నియమములు

యవనులు, రష్యాదేశస్థులు మున్నగువారిలోఁ గానియు
మున్నవని పండితులు వ్రాయుచున్నారు. బ్రాహ్మణుల
వశ్యత్యైష్వర్యము రాజ్యసాధనసంబంధము కాక మత
సంబంధమునకుటచే నితకాలమునకును నట్టి యాత్మ
స్వయము సంపూర్ణముగ సంతరింపకుండఁ గొంతవఱకై
నను మిగిలినది. పురోధనులకును, రాజనాధి తదితరు
లకును మనదేశముననేకాక తదితరదేశములలోనుజాత్యై
త్మ్యము కొఱకు వివాదలు జరిగియున్నట్లు స్పష్ట
ము. ఈసూత్రము లుదయించినకాలములో బ్రాహ్మణు
లకును దదితరవర్ణములవారికిని వర్ణాగ్రతకు వివాదలు
జరుగుచుండెడి వని నిశ్చయము. అంబశ్వశ్రుములో
క్షత్రియవర్ణమే యగ్రవర్ణమని చెప్పఁబడినది. జాధులు
బ్రాహ్మణులయందలి ద్వేషమువలన నిట్లు వ్రాసియుండి
రని చెప్పట యసమంజసము. ఆ కాలమునాటికి బ్రాహ్మ
ణు లగ్రవర్ణస్థులుగ నన్నిచోట్లను బరిగణింపఁబడుచుండ
లేదనుట యుక్తముగ నుండును.

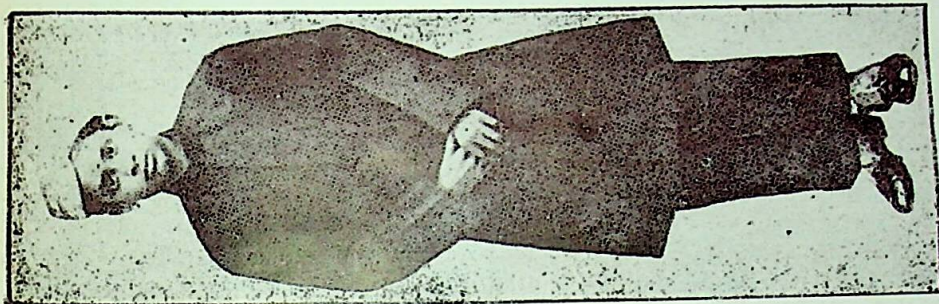
శాధ్యగ్రంథములును బ్రాహ్మణగర్భ గ్రంథముల
వలెఁ జాతుర్వర్ణ్యముం జేర్చొనుచున్నవి. బ్రాహ్మణ
గర్భసూత్రాదులలోఁ గానుపించు బ్రాహ్మణ క్షత్రియ
వైశ్యశూద్రక్రమంబు శాధ్యపాశీగ్రంథములలో క్షత్రి
యబ్రాహ్మణ వైశ్యశూద్రక్రమంబుగ మారినది. ఇందుచే
క్షత్రియులు బ్రాహ్మణుల యాత్మైష్వర్యము నంగీ
రింప లేదని స్పష్టము. ఎద్దులన్నియుఁ బశువర్ణములో
నొక్కజాతికే చెందియుండుటచే వానిలో నొకదానికిని
నింకొకదానికిని భేదమేమియు లేకపోయినను, వర్ణము
చేతను జనపత్వముచేతను సురక్షితంబై యుండుటచేతను
నొక యె ద్దింకొక యెద్దుకంటె శ్రేష్ఠమైనదిగ
నెట్లెన్నుకొనఁబడుచున్నదో యట్లే దానములిచ్చునప్పు
డును, దానప్రతిగృహీత క్షత్రియబ్రాహ్మణవైశ్య
శూద్రవర్ణస్థుడనికాని, పుల్కస, చండాల వర్ణములకుఁ
జెందినవాడనికాని యొచింపక, యనలసుండును,
బ్రాహ్మండును, వివేకవంతుండును నైనవాని దానపా
త్రునిగ యొచింపవలయునని యంగుత్తరనికాయమునఁ
జెప్పఁబడినది. పుల్కసులును, జండాలరును జాతుర్వర్ణ
ములకుఁ జెందినవారు కారనియు, సంకరజాతివారని
యును మన్వాదిస్మృతులలోఁ జేర్చొనఁబడినది. పుల్కస

చండాలరుకాక వేణులు, నిషాదులు, రిభకారులు
గూడ సీగ్రంథములో హీనజాతివారలని చేర్చొనఁ
బడిరి ఈహీనజాతివారలనేకాక పాశీగ్రంథమున హీన
శిల్పముల నభ్యసించి జీవించువారలని దంతువాయకుల
చర్యకారనపితకటకారులఁ జేర్చొనుచున్నవి. జన్మచే
వారివిభిన్నత్వము పరిగణింపఁబడియుండకపోవుటచే
నిట్టిహీనశిల్పములను హీనజాతివారలైన నవలంబింపవ
చ్చునని స్పష్టమగుచున్నది. పుత్రునకు జనకునివృత్తి నవ
లంబించుట సాధారణార్థమగుటచేఁ గాలక్రమమున వేఱు
వేఱుశిల్పముల నవలంబించువారందఱును నొక్కవర్ణము
నకుఁ జెందియున్నట్లు పరిగణింపఁబడుదురు. ఈరీతిగనే
వర్ణము లేర్పడియుండునని రిస్ జేనిమ్సగౌరవాదు
వ్రాయుచున్నారు.

ఇప్పటివలె బుద్ధునికాలమునాటికి వర్ణమతవిభా
గము లనుల్లంఘనీయనియమములతో నుండెననిచెప్ప
టకు వీలులేదు. అట్టిపరిస్థితులున్నప్పుడు బుద్ధుఁ డీవర్ణ
విభాగముల నేరీతిగఁ బాటించెనో మనము పరీక్షించి
చూచుట బోధావహంబైయుండు. మొదట బుద్ధుఁడు
సన్న్యాసులుకాక సంసారులయ్యు శాస్త్రమతము నవ
లంబించిన వారలవిషయములో వర్ణవిభాగములంగూర్చి
యెట్లుప్రవర్తించెనో, మఱియు సంసారము విడనాడి,
పరివ్రాజకులై, శ్రమణులైనవారల వర్ణవిభాగవిషయమై
యేరీతిగఁ ప్రవర్తించెనో, మనము పరీక్షించిచూతము.

బహుపురాతనంబగు 'ఆమగంథమత్తంబు'న కస్స
పబుద్ధుఁడు మనుజున కపవిత్రత భోజనమువలనఁగాని,
హీనజాతివారలిచ్చినభిక్షువులం దినుటవలనఁగాని కలు
గదనియును, దుష్టవాక్కులవలనను, దుష్టచింతనవలన
నను, దుష్టకర్మములవలనను గలుగుననియును జెప్పెను.
ఈసూత్రమునం దాబుద్ధుఁ డీయుద్దేశములు పూర్వాచా
ర్యులచేఁ బ్రకటింపఁబడినవని నుడివెను. అందు కస్సప
బుద్ధుఁడు బుద్ధునకుఁ బూర్వుఁడు. బుద్ధుఁ డిట్టియుద్దేశ
ములఁ దనవని యెచటను జెప్పక యయ్యవి స్యయంప్ర
కాశము లైనట్లును, బూర్వాచార్యులచేఁ బ్రకటింపఁ
బడినట్లును జెప్పివిడుచుచుండును.

ఎట్టివాఁడు బ్రాహ్మణుఁడుగఁ బరిగణింపఁబడ
వలయునో వాసెబ్బండనుబ్రాహ్మణాయవకుఁడుతెలియఁ

తిరువాయకూరు మహారాజాగారు
పదునాల్గవ శతాబ్దిలో శవమున దీనిన ఛాయాచిత్రము

విఘ్నేశ్వరాలయం దలి లక్ష్మీనరసింహదేవాలయమున
సుఖనాసిపైగల గరుడవిగ్రహము - మైసూరు రాజ్యము

అక్షయ సం. పుష్యమాసము

కృష్ణానది - భరద్వాజశ్రమము

ధారాచిత్రగ్రాహకులు : శ్రీ చొప్పల్లి సూర్యనారాయణగారు, ముక్కాళ

గోరి బుద్ధుని బ్రహ్మించెను. బుద్ధుడు వృక్షములలోను, పక్షులలోను, ఉరగములలోను, జంతువులలోను వేర్వేలుచిహ్నములచే దేయనగు వివిధజాతులైన నున్నవనియును, మనుజులలో మాత్ర మట్టి విశిష్టచిహ్నము లేవైయు మనుజులలో మనుజులకు భేదము లేర్పడుటకై కానుపించ వనియును నుడువుచు, మనుజులలో గానింపఁబడు భేదములు అవిచారమతివలనను, ఆచారములవలనను గలుగుచున్నవనియును, సదాచరణవివేకములే మనుజుని బ్రాహ్మణుని నొనర్పఁదగు విశిష్టచిహ్నము లనియును, గాన సర్వత్రుడే నిశ్చయముగ బ్రాహ్మణుఁడనియును, జ్ఞానహీనులే జన్మవలననే నరుండు బ్రాహ్మణుఁడు కావలయునని నుడువుచున్నారనియు దృఢముగఁ జెప్పెను.

మధురసుత్రమునందు మధురపురపాలునకును, కచ్చానునకును నొకవివాదము జరిగెను. అందు నాథుపాలకుఁడు “కచ్చానుఁడా! బ్రాహ్మణు లిట్లు చెప్పుచున్నారు: ‘చాతుర్వర్ణ్యములోను బ్రాహ్మణులై మొదటివారై యున్నారు. బ్రాహ్మణులు శ్వేతవర్ణులు; తదితరులు కాలవర్ణులు; బ్రాహ్మణులే శ్రేష్ఠులును, బహితులును. తదితరులు నవమిత్రులుగఁ బరిగణింపఁబడుట లేదు. బ్రహ్మముఖమున సంభూతులై, బ్రహ్మనే విశిష్టముగ స్మరింపఁబడి, బ్రహ్మోత్తభాక్తులై, బ్రహ్మపుత్రులైన వారు’-ఇందులకు నీవేమి చెప్పుచువు, ఆర్యా?” అనెను. అంతకచ్చానుఁ డానరపాలునితో చాతుర్వర్ణ్యములోనే వర్ణమునకుఁ జెందినను నరుండొకఁడు ధనసంపన్నుడైన నట్టివాఁడు మిగిలిన మూఁడువర్ణములకును జెందినవారల నేకకులుగ నియమింపఁగలఁడనియును, బాపములంజేయువాఁడేవర్ణమునకుఁ జెందినను బాధులచేతనేకాక సర్వసామాన్యముగ సత్పురుషులచేఁ బ్రకటింపఁబడు కర్మసిద్ధాంతానుసారముగఁ గర్మభూయిష్టముగ పునర్జన్మముం గాంచుననియు, సత్పురుషుం డేవర్ణుఁడైనను బరమానందముం బొందుననియు, దుష్టకార్యములం జేయువాఁడేవర్ణమునకుఁ జెందినను దండితుఁడగుననియును, నేవర్ణమువాఁడైనను సంసారమును బరిత్యజించి పరివ్రాజకుం డైన నట్టివాఁడు ప్రజలచేఁ బూజింపఁబడుచున్నాఁడనియును జెప్పుచు బ్రాహ్మణుల వర్ణసిద్ధాంత

మును ఖండించెను. ఇట్లు బ్రాహ్మ్యవర్ణసిద్ధాంతములను ఖండించి బుద్ధుడు జనులకు విచారయుక్తములైన యుద్దేశములఁ బ్రకటించి వారియుద్దేశముల మార్పుఁజేందింపఁ బ్రయత్నించెను.

బౌద్ధసంఘమునుజేరి భిక్షువులైనవారిలో జాతిభేదములుగాని వర్ణభేదములుగాని పాటింపఁబడుచుండుట లేదు. భిక్షువులకు వర్ణవిభాగములలో నెట్టి సంబంధమును లేదు. ఏజాతివాఁడైనను జ్ఞానసచ్చిల సంపన్నుడైన యట్టివాఁడు బౌద్ధభిక్షువు కావచ్చును. ఇందుల కుదాహరణములుగ మనము బౌద్ధసంఘములో విఖ్యాతిఁజెందిన యుత్తమభిక్షువులం బేర్పొనగలము. “వినయ” (అనగ సంఘనియమములు) విషయములో బుద్ధుని పిదప బుద్ధసంతనాడుగఁ బరిగణింపఁబడు నుపాలియనునాతఁడు సంఘమునఁ జేరక పూర్వము మంగళివాఁడై యుండెను. సునీతుఁడనువిఖ్యాతిఁజెందిన భిక్షువు బౌద్ధుఁడు కాకపూర్వము పులకనుఁడై యుండెను. నందుఁడను ప్రసిద్ధిగాంచిన భిక్షువు పూర్వాశ్రమములో గోపాలుఁడు. పుణ్య పుణ్యిక లను నిద్దఱు బౌద్ధభిక్షిణులు పూర్వాశ్రమములో బానిసలై యుండిరి. బ్రాహ్మ్యధర్మకాస్త్రములు ద్విజన్మలకే సన్నాహసాశ్రమస్వీకారాధికారము నొసంగుచున్నవి. అట్లయినను సూద్రులకు సంసారమును బరిత్యజించి, సన్నన్యసించి, మునివృత్తి నవలంబించి ముక్తింగనుట కధికారము నిశ్చయింపబడియుండెడిదని నమ్మఁజాలము. ఏజాతివాఁడైనను సంసారసౌఖ్యములయందు విముఖులంజెంది జ్ఞానియై సన్నన్యసించువాని నడ్డినవారుగాని యడ్డఁగలవారు గాని యెవరు?

(సుత్రము) (సూత్రము)

1. ఇట్లే వింటిని: ఒకప్పుడు బహుసంఖ్యాకులగు భిక్షుకులతోఁ గూడ భాగవతుఁడు కోసలదేశములోఁ బర్యటనముఁ గావించుచు నొకపర్వతమును కోసలదేశంబునందున్న యిఖ్లానంకలం బను బ్రాహ్మణాగ్రహారమునైదుపందలమంది భిక్షుకులతోఁ జేరెను. అచ్చట నిఖ్లానంకలవనంబున వాసము చేయుచుండెను.

ఆసమయమున పాఖిరసాదియను భూసురుండు నృత్యవృత్తంబును, వనభూమియుక్తంబును, ధాన్యపశ్యాది

సమృద్ధిమంతంబును నగు ఉక్క-ధయను ప్రదేశంబు కోసలాధిపుండ్రుడైన పసెనడి నరపాలునిచే సర్వస్వామ్యములతోఁ బ్రసాదింపఁబడుటవలన దానికిఁ బ్రభువై యందుఁ గాపురము చేయుచుండెను.

2. పొట్టిరసాదిభూసురుఁ డీ (భాగవతునిరాకఁ గూర్చిన) వృత్తాంతము వివేచన: “శాశ్వతమైన శ్రమణ గోతముఁడు పరివ్రాజకుండగుటకు శాశ్వతులంబును ద్యజించి, తనసంఘమునకుఁ జెందినబహుభిక్షుకులతో నిఖానంకలంబునుజేరి యిఖానంకలవనంబులో వసించుచున్నాఁడు. పూతుండగు నాగోతముని సుయశ సైన్యదైవ వ్యాపించినది. ఈరీతిగ మనుజులముఖములఁ బ్రవర్తించుచుండుభాగవతుఁడు అర్హుఁడును, బ్రబుద్ధుఁడును, సుజ్ఞానియుఁ, బుణ్యాత్ముండును, సర్వలోక జ్ఞానయుక్తుండును, సత్సభములం గోరువారల నట్టిమార్గములకుం గొంపోవఁ గలవాఁడును, దేవ మానవులకు నుపశ్రమ, బ్రబుద్ధుండును నైయున్నవాఁడు. ఆతఁ డితరులసాయము లేకయే బ్రహ్మమార్గార్థవ్యాకంబులను, రాజ ప్రజా బ్రాహ్మణ పరివ్రాజకాదియుక్తం బగు నధోలోకంబులను రెస్సంగఁ బరికించి, యేతజ్జ్ఞానయుక్తుండై యాజ్ఞానము నితరుల కొసంగుచున్నాఁడు. జన్మ ప్రవృత్తిసమాప్తయందలి మనోచరంబగుసత్యంబును సమగ్రముగఁ బ్రకటించుచు నుత్తమజీవనముయొక్క పూత త్వమును సమూలముగఁ దెలియఁజేయుచున్నాఁడు.

మఱియు నట్టియర్హుల డర్శించుట శ్రేయోదాయకము.

3. ఆకాలమునఅంబభృతడైన బ్రాహ్మణాయువకుఁ డొకఁడు బ్రాహ్మణుఁడైన పొట్టిరసాదియొద్ద విద్య నభ్యసించుచుండెను. మఱియు నాతఁడు త్రివేదవేదాంగజ్ఞానసంపన్నుడై, శ్రోతజ్ఞానయుక్తుడై, యధర్మవాచకంబును బరియించి, యితిహాసంబులనారి తేరి, లోకాయతిక సిద్ధాంతంబునఁ బ్రావీణ్యతఁజెంది, సర్వశాస్త్రంబుల

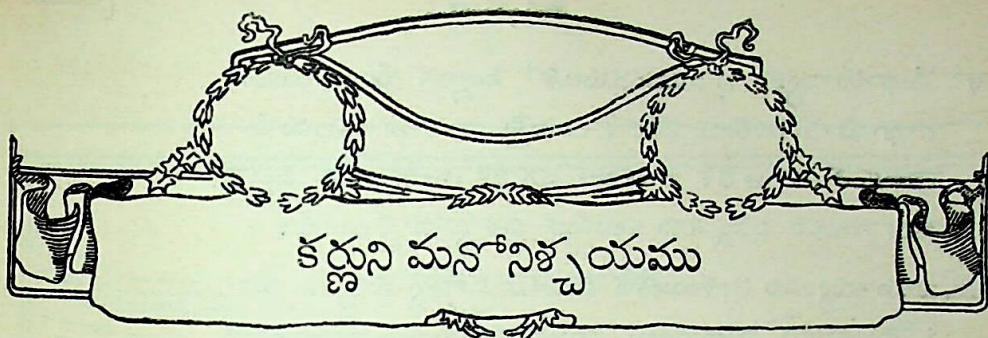
నభ్యసించి, మహాపురుషచిహ్న విషయక సిద్ధాంతంబుల గుర్రెఱింగి, గురుబోధితత్రివేదవేదాంగాది శాస్త్రజ్ఞానంబున “నాకుఁ దెలిసిన దంతయుఁ దమకుఁ దెలియును, తమకుఁ దెలిసిన దంతయు నాకును దెలియును” అని యాచార్యునితోఁ జెప్పఁగలిగినంత ప్రవీణుఁ డయ్యెను.

4. పొట్టిరసాది యంబభృతునితో నీవృత్తాంతమును జెప్పమ నీరీతిగ వివరించెను: “ప్రియుండవైన యంబభృత! ఇటురమ్ము; నీవు శమణుండైన గోతముని యొద్దకుంజని ప్రపంచమున వ్యాప్తింజెందిన యాతనియశముఁ జెప్ప మండినట్టివాఁడో, ప్రజ లాతనిఁగూర్చి చెప్పుచున్నటుల శమణగోతముం డన్నవాఁడో కనుఁగొనిరమ్ము.”

5. “ఆర్యా! అయ్యది నేనెటుల తెలిసికొనఁగలను?” “ఓయీ! అంబభృత! మనమంత్రములలో మహాపురుషుని ముప్పదిరెండు చిహ్నములు నిరూపింపఁబడినవి. అట్టి చిహ్నములుగల సరుండు (ఈక్రింద నూచింపఁబడు) రెండుఅవస్థలలో నెద్దానినైన నొక్కదానిని జెందవలయును. అట్టివాఁడు సన్యసింపక గృహస్థాశ్రమంబున నుండిన చక్రవర్తియై, ధర్మపరిపాలకుండై, చతుస్సముద్ర పరివృతరాజ్యంబునకు స్వామియై, జగజ్జేతయై, ప్రజారక్షకుండై, సప్తరాజధనములం గలిగియుండును. అసప్తరాజధనంబు రెవ్వియనిన: చక్రమును, గజమును, అశ్వమును, మణియు, యువతియు, గోశాధ్యక్షుండును, నమాత్యుండును; మఱియు నట్టివాఁడు శత్రునేనలఁ జెండాడు పృథుబలకాలు లగు సహస్ర పుత్రులం గలిగియుండు. మహాసముద్రపరివేష్టితభూతలాధిపుండై, దండకృపాణముల విడనాడియె సుధర్మమున నట్టిసామ్రాజ్యమును బాలించుచుండు. అట్టివాఁడు సంసారమును విడనాడి పరివ్రాజకుండైన లోకాజ్ఞానమును బోగొట్టు ప్రబుద్ధుండగు. ఓయీ! అంబభృత! నేనే తన్మంత్రదాతను; నీవు నావలన వాని నభ్యసించితివి.”

[స శేషము]

బల్లారి కృష్ణప్ప గారు

వ్యాసకర్త

సంసారమూరుడై సత్సదాచార్యుడై
 గ్రీష్మార్కుడై వెల్లు భీష్ముడుండ
 దక్షుడై కోదండ శిక్షకాచార్యుడై
 దోర్దర్పమునగ్రాలు ద్రోణుడుండ
 పూజాగ్రగణ్యుడై రాజన్యమాన్యుడై
 కీర్తిచే విలసిల్లు కృపుడునుండ
 శస్త్రాస్త్రవేదియై శాత్రవభేదియై
 దాంతుడై శోభిల్లు ద్రోణియుండ

శౌర్యధుర్యులు తమ్ములు సఖులునుండ, నిడుప్రాయంపు గొమరులు దండనుండ
 గొలుపులోపల రారాజు కూర్చి నన్ను - బెద్దగా జూచునరునకు నుద్దియనుచు.

చ. మగలమగండు కర్ణుడని మాన్యునిజేసిన చక్రవర్తికి
 దిగులు నశింప రాద్రమున దివ్యశరాసన బాణపాణినై
 పొగడ నృపాలకోటి యెడ బాక్ష్మిపడక సురకోటి భీతిచే
 వగవగ వేల్పుమేటి పడవైతు గిరిటిని సంగరంబున.

క. సతమై, సజ్జనవిశతికి-హితమై, యాదార్యపతిమ కిరవై, ధరలో
 నుతికెక్క నాస్వధర్మము - పతికొలు కర్పింతు, నొంతు బాధుని గడిమి.

సీ. భారతసాధ్వీకుమారుండు గాకున్న ముద్దులుగులుకునే మోముసారు
 భువనబంధపునకు బుత్తుండు గాకున్న దిశల శోభిల్లునే దేహకాంతి
 చాపనైపుణి శార్ఙ్గచాపుండుగాకున్న బ్రజ్వరిల్లునె భూరిబాహు రుచులు
 శస్త్రుల నులుమాడు శౌర్యుండు గాకున్న బెడిదమై వెడలునె నుడులరీవి
 అనుచు గురురాజు ననుగూర్చి నాదరించి-యంగనీమాంగనామణి కథిపుజేసె
 నిట్టి చెలికాని మనిచిన యట్టివాని-పదలిరమ్మంచు శ్రీహరి పలుకడగునె.

శా. మేధాశూన్యతః బాండునందనులతో మెల్లంగ నే బోయినా
రాధామాత యశంబు పోదె? యిలపై రారాజు జీవించునే
యోధుల్ దూఱరె? రాజులెల్ల నగరే? యువ్యజనుల్ దిట్టనే?
వేధగించిన వన్నె కాని పలుకుల్ విశ్వాసపాత్రంబులే?

శా. సామాన్యండుని సంశయింపక మహాసామ్రాజ్య మర్పించి భూ
వ్యోమంబాదిగ నాయశంబు వెలుంగ బోపించె రారాజు; నే
నీవేటికీ విడనాడ ధర్మమగునే యొదైన మేలున్న దే
స్వామిద్రోహికి, నాతతాయికి, సదాచారోపసంహరికి

ను. శైలిపె భానుడు గూఢజుండవని; గుంతీదేవియు శైవ్య; శ్రీ
లలనానాధుడు నేడుపల్కె బడిపార్ల నేను దుఃఖాంబుని
పలుకుల్ వేయును నేల? పాండవులతో బాంధవ్యము గూడునే?
చలమొప్ప విహరింతు సంగరమున జక్రాంకుఁ డౌనౌ నన.

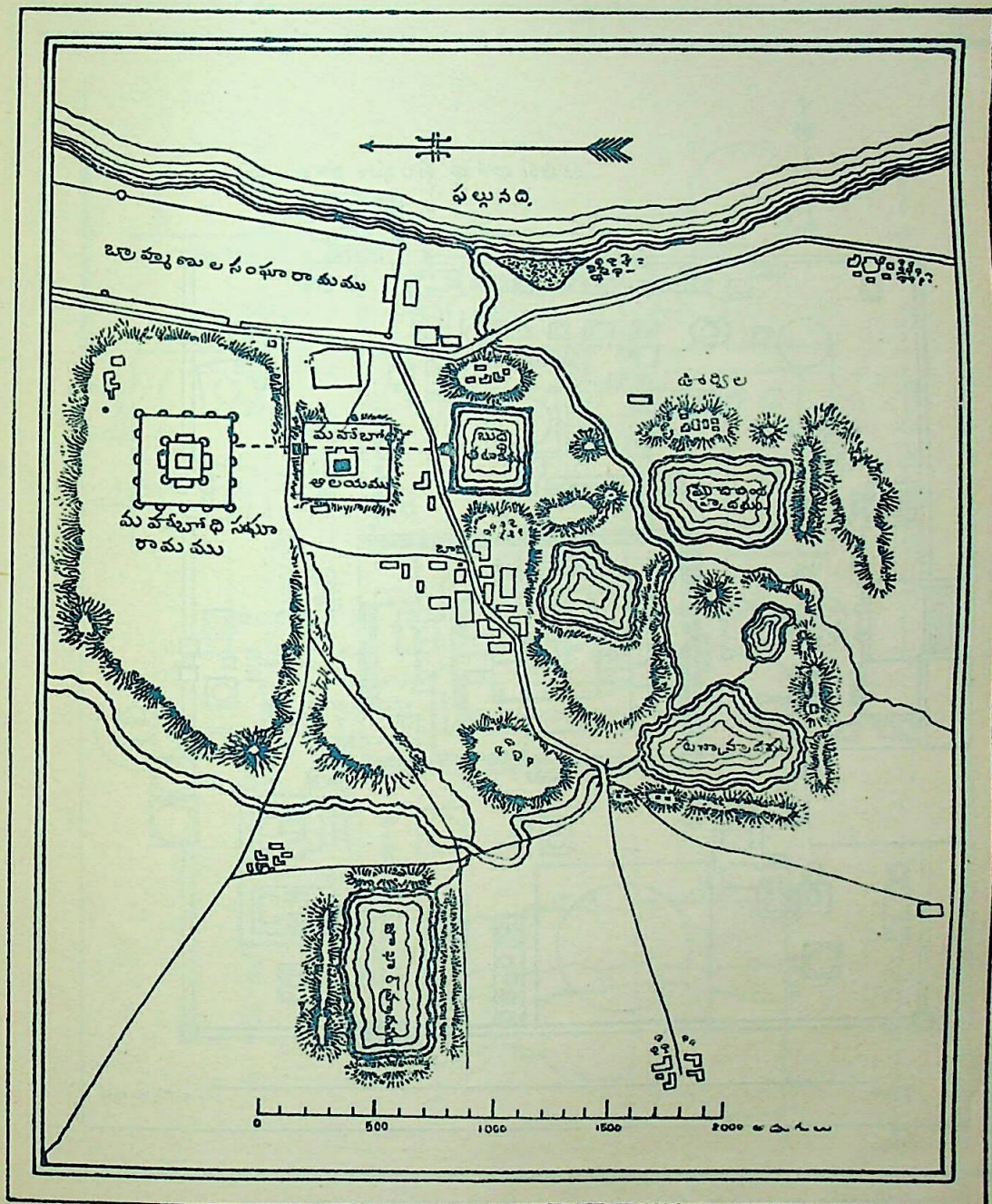
శా. “కాంతేయుడవు గావె కర్ణ! యనుజుల్ గారే పృథానందనుల్
క్రాంతి వీడి సహోదరాదిజనుల బాలింప రమ్మంచు, శ్రీ
కాంతుం డాడె దలంప బాండుసతికి గారుణ్యవాక్సేటికి
గుంతీదేవికి శుభ్రకీర్తి గలదే, కూడంగ నే ధర్మజు?”

ఉ. హోయన దివ్యవాణి, యోహోహోయన నిద్రునిరాణి, భీతి నా
హోయన గుంభినీరమణి; యబ్బురమొంద రథాంగపాణి, వే
కూయుచు నుండగా ద్యుమణి కుండలయుగ్మము వజ్రవర్మముల్
గాయము జీల్చియిచ్చితిని కౌతుక మండగ వజ్రపాణికి.

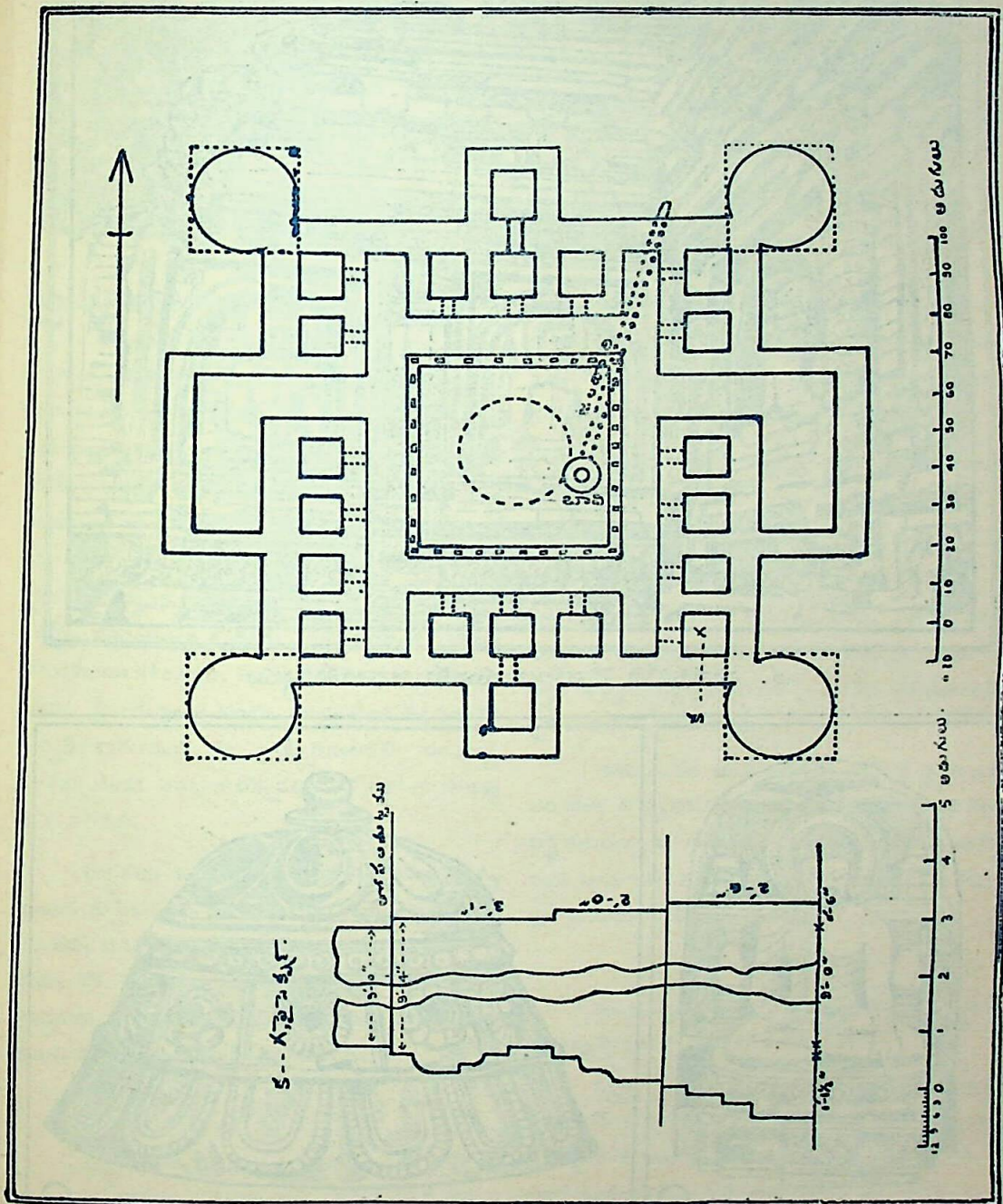
క. చల్లె బువ్వులు దివ్యులు, సల్లాపము లాడ మునులు, సత్కిర్తులు శో
భిల్ల భూమి వెలిగితి, పుల్లాంభోజాక్షుపురము పొంత లేదే?

ఉ. సుందరమందహాసరుచిశోభిలు ముద్దుమొగంబువాడు, నా
నందము చిందులాడు నయనంబుల భక్తుల జూచువాడు, గో
విందుడు, నందనందనుడు, విష్ణుడు ప్రోవడ ధర్మరత్నకై
ముందు శరీరమిచ్చు ఘనపుష్కల బూర్ణవదాన్యశీలుర.

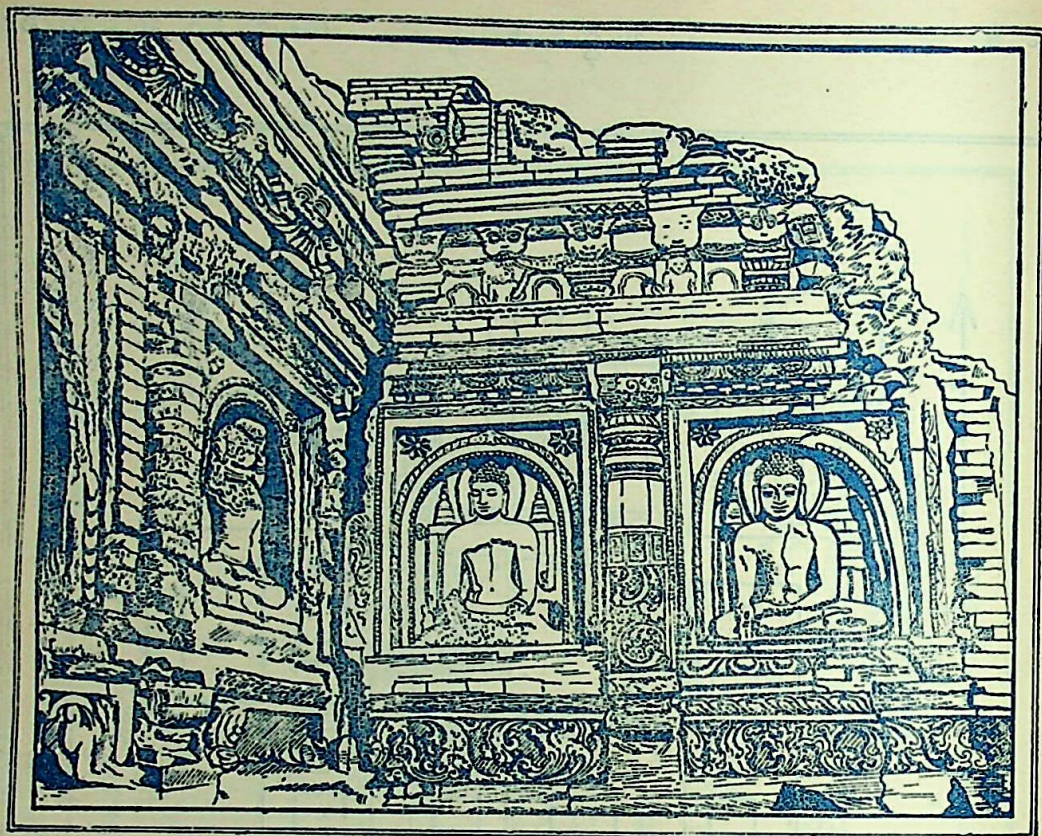
మ. బలవంతుల్ ద్రుపదాది బంధుజనముల్ ప్రాపైరి గెల్పింపఁగా
దలంప నిల్చెను వారిపొంత సతమై ధర్మబు వీక్షింపఁగా
గల డాదిక్కున మాధవుండు హితుడై కామ్యార్థముల్ దీర్చఁగా
గలుప వచ్చునె వారివైన దివిజుల్ గీర్తింప బోరాడెద.

(౧). మహాభోధి

3. మహాబోధి సంఘారామము

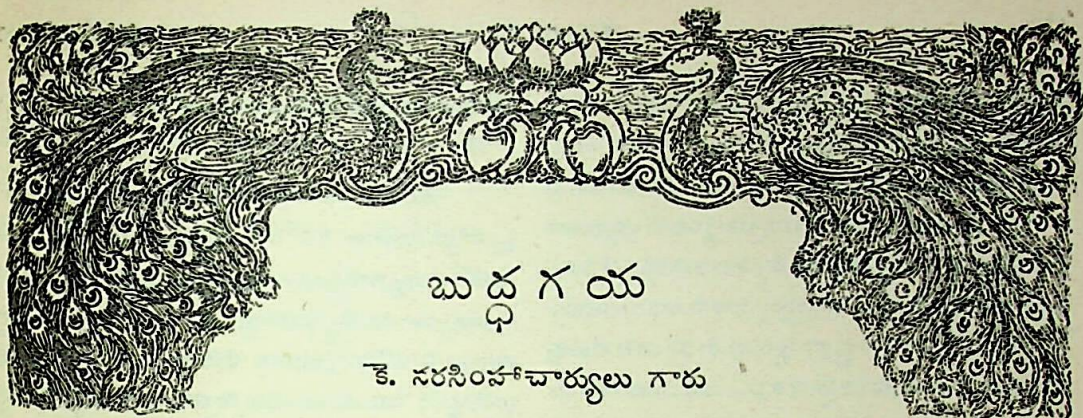
౪. మహాబోధి దేవాలయమునకు ఆధారకుశ్యము

బోధివృక్షముక్రింద తప
మాచరించుచుండు శాక్యముని

ధర్మరాజగురుని తామ్రఛత్రము
౫ వ చిత్రము

బుద్ధ గ య

కె. నరసింహాచార్యులు గారు

బుద్ధగదిష్టభ్యాతిసహించిన బౌద్ధపుణ్యక్షేత్రములు నాలుగు. అవి: (1) బుద్ధుని జన్మభూమియగు కపిలవస్తు; (2) తపోభూమియగు బుద్ధగయ; (3) బుద్ధుడు ప్రథమమున ధర్మోపదేశమొనరించిన కురంగారామ వసు సాగ్నదు; (4) నిర్వాణ మొందినకుశేనగరము. ఈక్షేత్రములలో నొక్కొక్కటియు పదునైదుశతాబ్దములవఱకు నానాదేశాగతబౌద్ధయాత్రిక సహాసాగరమునకు రాకాసుధాంతునిభంగి యుత్సాహదాయకమయి ప్రకాశించి స్వదర్శనలాలసమగు భక్తసముద్రము నుపొంగజేసి, పక్షాంతమున కృశించు శీతభానునిభంగి కృశించి కాలవశముయి నశించినది. తపోభూమియగు బుద్ధగయమాత్రము హిందువులకు గూడ నాదరణీయక్షేత్రముగా నేర్పడినకారణమున తక్కినక్షేత్రములవలె సంపూర్ణ నాశము నందక తనపురాతనప్రతిభ నొకకొంత నిలుపుకొన గలిగెను.

బుద్ధగయ కుత్తరమున హరిహరపురమును, పశ్చిమమున మస్తీపురము, ధోండానా, భులున, తురిగ్రామములును, దక్షిణమున రామపురమును, తూర్పున లీలాజనము, లేక నైరంజనానదియు యెల్లలు. నైరంజనానది బుద్ధగయ కొకమైలుమారమున మోహనానదితో సంగమించి ఫల్గ్వాఖ్యను ప్రసహించుచున్నది.

స్థాపరీత్రము

బుద్ధగయ ప్రథమమున ఊర్విలయను నొకగ్రామము. ఉత్తరమున ప్రేతేశిలయను కొండనుండి దక్షిణమున బోధిద్రుమమువఱకు నుండు పదుమూడుమైళ్లవిస్తారమగు భూమి కంతయు గయయని సహస్త్రినామ ముండెను.

అందు ఊర్విలగ్రామమునకు బుద్ధగయయనియు, హిందువులప్రాబల్య ముండినప్రదేశమునకు విష్ణుగయ, బ్రహ్మగయ, లేకగయయనియు, మరియొక భాగమునకు రామగయయనియు స్థలవ్యవస్థ కావింపఁ బడెను.

ఊర్విల నైరంజనానదీపార్వమున నానావిధ తరుగల్యులతాసమృద్ధిగల వనములచే నిండియుండెను. కీకటరాజ్యాధిపతి గయయందును, తత్సేనాని ఊర్విలయందును ఉండి రాజ్యపాలన మొనరించుచుండిరి.

ఊర్విలయనగా ఉరస్ + విల్య, ఉన్నతమగు బిల్వమని యర్థమునిచ్చుపదముగా నుండుట చూడ ఊర్విల ఉన్నతబిల్వవృక్షములతో నిండిన వనములుండిన గ్రామమని తోచుచున్నది.

ఉరు + వేల యని పదవిచ్ఛిత్తిచేసిన నైరంజనానది యొక గొప్పఇసుకగట్టులపైనుండిన గ్రామమని కూడ అర్థమగుచున్నది. ఊర్విలకు సమీపముననే గయశిర్షమను నామాంతరముగల బ్రహ్మయోనియను కొండసానువున గయయను భాగము కలదు.

గయాసురుని కథ

వాయుపురాణమున గంగామాహాత్మ్యశీర్షికక్రింద గయవృత్తాంతకథ యొకటి కలదు.

సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మ జీవకోటుల సృజించుచు తామసగుణభూష్టుడైన కాలమున రాక్షసులను సత్వగుణుడైన కాలమున దేవతలను సృష్టించెను. రాక్షసులలో గయాసురుడు కడుబలవంతుడు. వాని శరీరోన్నతి 125 యోజనములు; నడుముకొలత 60 యోజనములు. గయ డసురుడైనను విష్ణుభక్తుడు. వాడు కోలాహల

పర్యతముపై నొకవేయిహాసములు ఘోరతప మాన
రించెను. వాని తపోవహ్నియెల్ల దేవతలు బాధల నొందిరి.
అంత దేవతలందఱును బ్రహ్మపాలి కఱిగి 'గయాసురుని
తపమును వారింపు'మని వేడిరి. బ్రహ్మకది సాగ్యముకా
దని భయపడి దేవతలతోగూడి శంకరునివద్ద కేగెను.
గయాసురుని తపోమహిమోత్సన్నములగు ఆపదలనువిన్న
వించగా శంకరుడు 'ఈష్టకార్యమును సాధించగల వేలుపు
క్షీరసాగరకయాను డనువిష్ణువుకాన, మనమందఱుమాయ
నపాలి కరిగి మనకష్టముల విన్నవించుకొంద'మని నేను
అంతనందఱుక్షీరసాగరమును చేరి విష్ణుని అనేకవిగ్రహముల
నుతింగిరి. విష్ణువును గరుడవాహనారూఢుడయి, ఇతర
బృందారకులు వారివారివాహనముల నెక్కి వెంటరా,
గయానికి వరము లొసగి వానితపమును చాలించునట్లు
చేయ నేగెను. సకలబృందారకపరివేష్టితుడై తనకు ప్ర
త్యక్షమయిన విష్ణుని గయాడు నుతింది నిలచెను. విష్ణువు
'గయాసురా' నీతపమునకు మెచ్చితిని. వరమును కోరిన
నిచ్చెద' ననెను. గయాడు విష్ణునికి మరల నమస్కరించి
'జగత్ప్రభూ! నాయల్యతపమునకు నిజముగా నీకు
మెప్పు కలిగినేని నాశరీరము సకలదేవతలకన్నను,
బ్రహ్మరుద్రాదులకన్నను, ప్రపంచమునందలిసకలపవిత్ర
పదార్థములకన్నను పవిత్రముగా జేయవలసిన' దని
వేడెను. విష్ణువు గయాసురునికోర్కి నెరవేర్చి దేవతలను
గూడి నిజనివాసమును జేరెను. ఏతద్వరకారణమున
గయాసురునిశరీరమును స్పృశించినవారును, చూచినవా
రును బ్రహ్మలోకమును చెందుచుండిరి. కాలక్రమమున
త్రయస్త్రింశల్లోకములును జనభావత నొందెను యము
డును, ఇంద్రుడును తమరాజ్యములందు ప్రజలే లేకపో
వుటకు వగచి అది గయాసురునిప్రభావ మని గ్రహించి
బ్రహ్మపాలి కేగి ప్రజలు లేనిరాజ్యమును, రాజ్యాధికా
రమును తమకు నిరర్థకములనియు తమ్యునాయధికారము
నుండి లొంగింపవలసిన దనియు వేడుకొనిరి. అంత
బ్రహ్మాయు, యముడును, ఇంద్రుడును, విష్ణునిపాలి కేగి
"దేవా! నీచే ననుగృహీతు డైన రక్కసునిమహిమచే
జను లందఱును మోక్షము నందుచుండిరి. మారాజ్యము
లన్నియు పాడుపడిన"వని మొఱివిడిరి. విష్ణువు దేవతల
నోదార్చి 'మారాజ్యముల మరల నుద్ధరించెదను. మీరు
పోయి, యజ్ఞము చేయుటకై యజ్ఞవేదికగా గయాని

శరీరము నిమ్మని అడుగుడు, అప్పుడు మీకోరిక నెరవేరు'
ననెను.

దేవతలు గయాసురుని సమీపించిరి. నితాటుడు
బ్రహ్మాదిదేవతలను గని లేని నమస్కరించి మహావినయ
ముతో 'బృందారకవరులారా!, బ్రహ్మాదులు నాకతిగు
లయిన యాదినమే సుదినము. మీపూజయే నాకు కర్త
వ్యము. మీకోరిక నెరుంగ వేడెద' ననెను. అందులకు
బ్రహ్మ 'నేను చూచినపవిత్రప్రదేశము లన్నింటికన్న
నీశరీరమే మేము తలపెట్టుకొన్న యజ్ఞమునకు తగిన
వేదికగా నున్నది. కాన నీశరీరమును మా కివ్వ వలసిన'
దని కోరెను. గయాడు 'విధాతా, మీకు నాశరీరము నర్పిం
చుటకన్న వేరుచరితార్థము నాకు లేదు. నీచే సృష్టింప
బడిన యీనాశరీరము నుపయోగించుటకు నీకన్న సర్వ
స్వామ్యము కలవా రెవరున్నార? ఏయభ్యంతరమునలేక
నాశరీరమును యజ్ఞవేదికగా నుపయోగించ వచ్చు'ననెను.

గయాడు కోలాహలపర్యతముపై శిరముత్తరము
నకును, పాదములు దక్షిణమునకును పెట్టుకొని పండు
కొనెను. బ్రహ్మ యజ్ఞపరికరముల నేకరించి మానసిక
ముగా ఋత్విజాల సృష్టించెను. తర్వాత గయశరీరముపై
త్రేతాగ్నుల గల్పించి సాంగోపాంగముగ యజ్ఞమును
పరిసమాప్తిగావించెను. బ్రాహ్మణులకు దానాదికములు
కావలస బడెను. యజ్ఞాగ్నుల వేడిమియెల్ల గయాడు
చచ్చునని దేవతలు తలంచిరి. కాని యతడు చావ లేదు,
అతనిశరీరము కదల జొచ్చెను. దేవత లందుల కాశ్చర్య
పడిరి. వానిచలనము నాపుటకై యుపాయాంతరముల
బన్న మొదలిడిరి. బ్రహ్మ యమునితో 'నీగర్వశిలను
గయానిశరీరముపై బెట్టిన నతడు మడియ కల' డనెను.
యముడు తనగర్వశిలను రాక్షసుని దేహముపై నుంచెను.
రక్కసుడు ఇంకను ఆశిలతో గూడ కదలు చుండెను.
బ్రహ్మ 'రుద్రాదుల జూచి మీరందఱు గయాని కదల
నివ్వక అదిమి పట్టుకొన వలసినది. మీ రందఱును వాని
శరీరముపై గూర్చుండవలసిన'దనెను. దేవత లందఱు నట్లే
చేసిరి. కాని వారిప్రయత్నములు నిరర్థకము లయ్యెను.
గయా డింకను శిరమును కదలించుచుండెను. భగ్నప్రయ
త్నుడయి బ్రహ్మ క్షీరాభికయానుని యోగనిద్రాను
యని విష్ణుని సంధర్శించి నుతించి ప్రసన్నుని గావించు

కొని “వేవా! గయను మనకలప్రయత్నములను భగ్న పరిచి యింకను బ్రదికియున్నాడు. వానిని నిశ్చలునిగా జేయుట మాకు సాధ్యముకాకున్నది. నీవెట్లయిన వాని నిధిపాయము మా కానతియ్యవలసిన” యని వేడెను.

బ్రహ్మమొక నాలించి, పవ్వనాభుడు తనశరీరమునుండి యొక భయంకరవృక్షాన్ని సృష్టించి తత్సహాయమున గయాసుర సంహారము గావించుటకు పంపెను. ఆ భయంకరస్వరూపుడుగూడ వచ్చి యసురుని శరీరముపై గూర్చుండెను. కాని రాక్షసుడు చావలేదు. బ్రహ్మమరల విష్ణునిగురించి ప్రార్థించెను. విష్ణు వంత ధీరాభినిమరలి గదాధరుడైవచ్చి రాక్షసుని శరీరముపైఁ గూర్చుండెను. ఇంతియకాక ప్రసితామహా, పితామహా, ఫల్గ్వీశ, కేదార, కనకేశ్వరులను అయిదురూపములదాల్చి విష్ణువు రాక్షసుని శరీరముపై నెక్కినను. బ్రహ్మాదులును గణేశుడును, సూర్యుడు, తన ఉదీచి, దక్షిణ, గయాదిత్యులను త్రిరూపములతోను, సీతారూపమున లక్ష్మియు, మంగళానామమున గౌరియు, గాయత్రియు, సావిత్రియు, త్రిసంధ్యలును, సరస్వతియు గయనుపై నెక్కిరి. గదాచాలనమువల్ల గయను నిశ్చలునిగాఁ జేసినందున విష్ణునికి ఆదిగదాధరు డను నామము కలిగెను.

అంత గయను దేవతలను చూచి దీనాననముతో “దేవతలారా! నేను మీరు కోరినరీతిగా నాపవిత్ర శరీరమును యజ్ఞవేదికగా నిచ్చితిని. తత్పూర్వము గూడ నే నేదుండగములనుగాని చేసియుంటుంగను. నిరపరాధినగు నన్ను మీరందఱిట్లు బాధలబెట్టి మడియింపజేయుటకు పూనుకొననేల? హరి నన్ను మొదటనే నిశ్చలునిగా నుండుమన్న చచ్చినవానివలె నుండకుండునా! ఇప్పటికైన నాపై మీకు కరుణకలుగలేదా” యనెను. దేవతలండఱును గయనియందు కనికరించి “నీ వేదైన వరమును గోరిన నిచ్చుటకు సంసిద్ధులమయి యున్నారము” కోరుమనిరి. గయాసురుడు “బృందారకులారా! ఈభూమ్యాకాశము లెంతకాలముండునో, సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రములుఎంతకాలముండునో అంతకాలమును బ్రహ్మ విష్ణుమహేశ్వరులు ఈపర్వతముపై వసించి యుందురుగాక! ఇతరదేవతలను ఇచ్చటనే యుందురుగాక! పంచక్రోశపరిమితిగల యీ ధేత్రము నాపేర గయాధేత్ర

మనబరగుగాక! అందొక క్రోశప్రమాణ భూమియందు నాశిరముండును. అప్రదేశము సర్వోత్కృష్ట ధేత్రమయి గ్రంథులిడి యుండుగాక! గయాధేత్రమునందలి తీర్థము లందుపితృదేవతలకు పిండముల పదలినవారు తమకేకాక తమపితృపితృమహులకుగూడ బ్రహ్మలోకప్రాప్తిగలుగ జేసినవారగుదురుగాక! త్రైగుణ్య స్వరూపు డయ్యును త్రిగుణాతీతుడై శుద్ధస్వత్వ స్వరూపుడగు విష్ణుమూర్తి నెంతకాలము జనులు పూజింతుకో అంతకాలమును ఈ గయాధేత్రము భూలోకమున వర్ణిల్లుగాక” యని యనుగ్రహించుడని కోరెను. విష్ణువు రాక్షసునికి వరమిచ్చి “గయయందుపితృదేవతలకు పిండములపదలువారు వారికి నూరుతరముల పూర్ణికులకు గూడ బ్రహ్మలోకమును హరించినవారగుదురు గాక” యని శాసించి వెడలిపోయెను.

గయాసుర ధేత్ర చరిత్రమునందలి

యంతరార్థము

ఈగాఢ విచిత్రముగాను విపరీతముగాను, తోచవచ్చును. అందును పురాణమునందలి గూఢార్థమును గ్రహించజాలని పాశ్చాత్యు లిట్టి కథలను కేవల మనాగరికమునియు, పీటిని నమ్మువారు కేవలమృగప్రాయు లనియు చెప్పుటగూడ కలదు.

ప్రస్తుత బ్రహ్మయోనిగిరియే గయాసురుడు తపమాచరించినట్లు వ్రాయబడినకోలాహలపర్వతము. దాని నిడివి సుమారు మూడుమైళ్లు. అంత చిన్న పర్వతముపై 125 యోజనములు లేక 576 మైళ్లు పొడవును, 268 మైళ్లు నడుచుకొలతయుగల రక్కసు డుండుటయు, అంతటి బ్రహ్మాండకాయునకు ఒకక్రోశమాత్రము చుట్టుకొలతగల శిరముండుటయు, అట్టిరక్కసుని సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మమొదలగు నేల్వులందఱుకేమయ్యును అణచుటకు శక్తులు కాలేదనుటయు అసంభవముగా నున్నది. కాని తత్సవిచారవేత్త యగు వాయుపురాణకర్త యిట్టికథను తత్కాల చరిత్రాంశములను తెలియజేయు నట్లుగా పన్నెను.

గయ డనురుడయ్యును ఆసురులకు నైజములగు జీవహింసాహత్యాది దుర్మయముల కాకరుడనికాని, దైవ

ద్యేషియని కాని మాషింపబడక వైష్ణవుడనియు, సద్గుణ స్వభావు డనియు, పాపమూరు డనియు, త్రికరణము లందును, పరసీడాకరుడు కానివాడనియు తపోబలసంపన్నుడనియు వర్ణింపబడెను. అతనిశరీరమును స్పృశించినను చూచినను జనులు బ్రహ్మసాయుజ్యము సొందగలిగియుండిరి. అతనియందు దేవత లాఠోపింపగలిగిన శేరము ఏమనగా మోక్షము సులభసాధ్యముగాజేసి యమాదుల లోకములందు జనులు లేక పాడుపడునట్లు చేసెననుట. ఇట్టి సుగుణగణ సంపన్నుడు నిజముగా రాక్షసుడు కానేరడు. ఈవర్ణనలన్నియు శాద్ధమతమున కన్వయించునవి. శాద్ధమతమును ద్యేషింపమహిందువులు దానికి రాక్షసునితో సామ్యమును కల్పించిరి. శాద్ధమతమున జీవహింస నింద్యము. తపము ప్రధానము. యజ్ఞ యాగాదికములు మోక్షదములు కావు. అట్టిమతము హిమాలయము మొదలు కలింగము వాళుకు గల 576 X 268 మైళ్ల విశాల దేశము నాక్రమించి యుండెను. గయాసురుని కారోపించిన శరీరపరిమాణమును, గుణగణాదికములును శాద్ధమతమునకు చక్కగా సరిపడును. 576 X 268 మైళ్ల వైశాల్యముగల శాద్ధరాజ్యమును గయాసురుని శరీరముగ వర్ణించి అతనిశరీరము ఒకమయిలు మట్టుకొలతగలదని చెప్పిరి. శాద్ధరాజ్యమునందు మతజన్యస్థానము గయాక్షేత్రము. అందలిముఖ్యభాగము ఒక చదరపుమైలు.

బ్రహ్మాదులు గయాని శరీరమునుగురించి యంత తొండట పుచ్చుకొనక శరీరమునే అణచుటకు ప్రయత్నించిననగా హిందువులు శాద్ధమతమునకు ఉత్పత్తిస్థానమయిన గయ యందే తన్నాశము జేసినయెడల లోకమంతయు శాద్ధమత హీనమగునని యట్లు చేసిరి. మూలమును పెకలించినయెడల వృక్షమంతయు తానే నశించునుగదా! గయాసురధ్వంసమునకు దేవతలు పాటుపడిరనగా శాద్ధమత నాశము హిందువులకు సులభసాధ్యము కాకుండెననుట. శాద్ధమతశీతిగా జనులు కర్మబద్ధులేకాని చైవికమనునది లేదు. ప్రతిమనునకును ఉత్తమస్థితిగాని హీనస్థితికాని తన సుకృత దుష్కృతములను బట్టియే కలుగును.

రాక్షసునిది దైవమునదిలేక విచ్ఛలనిడిగాసంచరించు స్వభావము కనుక శాద్ధమతమునకు అట్టి రాక్షసత్వారోపణము చేయబడెను.

గయాసుర ధ్వంసమునకు పూనుకొనిన దేవతలు గయానికి వరప్రదాత లయిననుటలో భావ మేమనగా శాద్ధమతనాశమునకు పూనుకొన్న హిందువులు శాద్ధ విగ్రహములను సర్వనాశము చేయక నాటినే తాము స్వీకరించి నానుభేదముల బూజించి రనుట. ఇందులకు నిదర్శనము హిందూదేశమున నెచ్చటను విష్ణుపాదములకు మాత్ర మాలయముల గట్టించి పూజించుట కానబడదు. శాద్ధులు మాత్రము బుద్ధుని పాదములను శిరోజములను, నఖములను, శల్కములను, పూజించుట విశేషముగా కలదు. శాద్ధులచే ప్రతిష్ఠింపబడి పూజింపబడుచుండిన బుద్ధపాదములిప్పుడు గయయందు విష్ణుపాదములని హిందువులచే బూజింపబడుచున్నవి. ఇదికాక విష్ణుపాదములందు పితృసింహముల నర్పించుటకుపూర్వము బుద్ధగయకేగి బోధిద్రుమమునకు ననుస్మరించవలయునని వాయుపురాణమునగూడ బోధించబడియున్నది.

గౌతముడు

గౌతముడు శాక్యరాజపుత్రుడు. తండ్రి శుద్ధోదనుడు; తల్లి మాయాదేవి. ఆయనకు రాహులుడను కుమారు డుండెను. గౌతముడు యువరాజై సకల సౌఖ్యము లనుభవించుచుండెను. ఒకానొకకాలమున పురవిహారమునకై పోవుచుండ నొకరోగియు, నొక నృస్థుడును, నొకశనమును కనుబడగా గౌతమునిమనస్తత్వముచెడి ప్రతిప్రాణియు నిట్టియవస్థలపాలుకావలసినదే కదా యనుఆందోళన జనించెను. తత్క్షణమే పురవిహారముచాలించి తనభవనమునుచేరి ప్రాణికోటుల నీబాధలనుండి విముక్తులగావించి జననమరణాదికములులేనిమోక్షమును కూర్చునపాయ మేదియో యను చింతాపరవశుడయ్యెను. సాంసారిక సుఖములును, రాజ్యవైభవములును అస్థిరములనియు, దుఃఖిదాయకములనియు మాత్రము దృఢనిశ్చయముడయ్యెనేకాని మోక్షమార్గ మిట్టిదని నిర్ణయించజాలకుండెను. తన్మార్గాన్వేషణోపాయమునగ రముననుండి సుఖములనుపేర మరియరి సంసారసాగరమున మునుంగుచుండునంతకాలమును తనకు గోచరముకా జాలదని బంధుపుత్రమిత్ర కళత్రాదులను రాజ్యమును త్యజించి బంధవిముక్తుడు కాదలచెను.

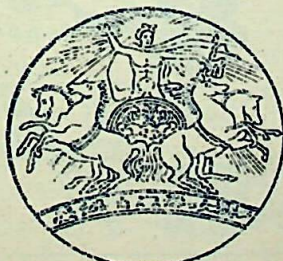
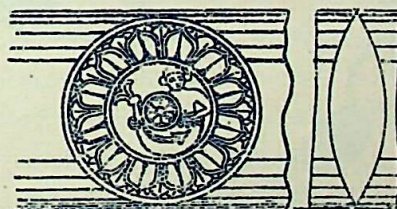
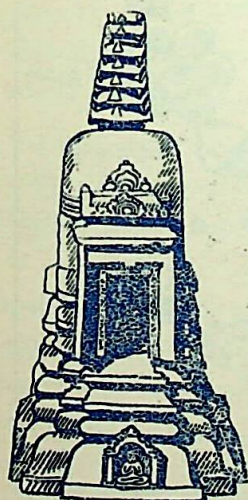

౬. వజ్రాసనము

ఆశోకకుడ్యముపైని సూర్యచిత్రము

(నాలుగు శ్వములుమాత్రము కలవు)

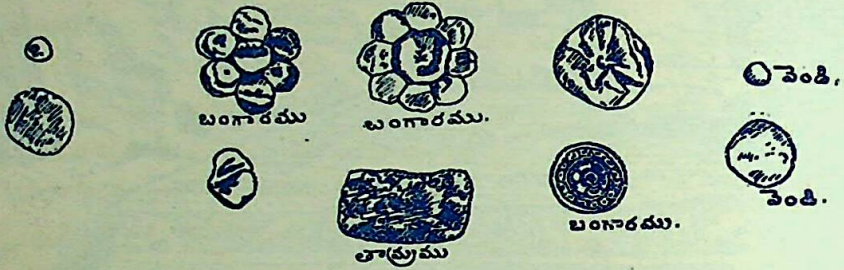
ఆవరణకుడ్యముపైని చెక్కడపునని

భక్తులచే ప్రతిష్ఠింపబడిన గ్రీకుల సూర్యచిత్రము
చిన్న స్తూపము నాలుగు శ్వములుమాత్రము కలవు

కుడ్యముల కడ్డన టైలు
న చిత్రము

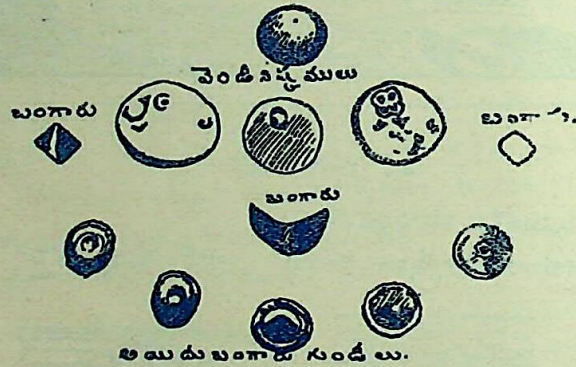
వ జ్ఞాసనము ముందు సేకరించబడిన
పదార్థములు.

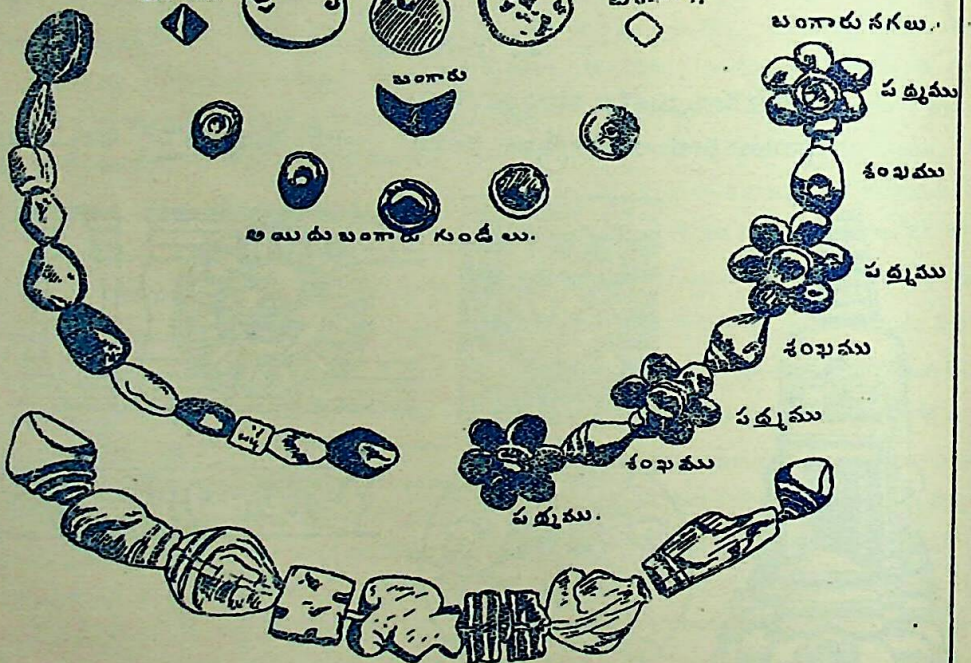
హ విష్ణుని బంగారునిష్ఠములు.

వెండి నిష్ఠములు

అయిదు బంగారు గుండీలు.

గౌతముని త్యాగము

శాక్యపుత్రుడు రాహులుని జననానంతరము ఒకనాటిరాత్రి ఛన్నుడనుతనసారథిని అశ్వమును సిద్ధపరచుమని యాజ్ఞాపించెను. ఛన్నుడు గౌతమునిప్రేమాశ్వముకాంతకమును తీసికొనిరాగా అర్ధరాత్రమున నెవ్వరికిని దెలియక దాని నెక్కి, ఛన్నునితో నగరువెడలిపోయెను. ఆదినముననే కాంతకము మహావేగముగ పరుగెత్తుచు పోయి గౌతముని నాలుగువందలమైళ్ల దూరమున నున్న అనోమానదిగట్టున చేర్చెను. అచ్చట గౌతముడు గుఱ్ఱమును దిగి ఛన్నునికి తనయాభరణములను, అశ్వమును ఇచ్చి పురమునకు ముడిపామ్మనిపంపెను. తానొక వేటకానిచూచి తనవస్త్రములను వానికిచ్చి వానివ్యాఘ్రాజినమును తాను గ్రహించి ఖడ్గముచే శిరోజములను ఖండించుకొని సన్నాహి నీతి దండమును భిక్షాపాత్రమును గొని లోకమున వెడలెను. ఆయనకు గవ్యస్థాన మిదియని నిర్ణయము కలుగలేదు. ఎప్పుడెట్టిబుద్ధికి లిగిన తడనుగూముగను పోవుచుండెను. నగరువెడలునపుడు మోక్షమార్గము నశ్వేషించవలెనన్న దృఢసంకల్పముమాత్రముండెను. ఇప్పుడును ఆసంకల్పము మారలేదు. కాని అట్టిమోక్షమార్గము కనుగొనగలనా యనుసందేహముమాత్ర మాయనను బాధించుచుండెను. మార్గమున నొకనాడు ఒకశాక్యస్త్రీగృహమునకు భిక్షార్థము పోయెను. ఆయన గౌతముని కన్న వస్త్రముల నిచ్చి కడుభక్తితో గారవించెను. తర్వాత గౌతముడు పద్మాయన బ్రాహ్మ్యస్త్రీ కతిగిగా నేగెను. ఆమెయు ఆయనను మిక్కిలిగౌరవించి పూజించెను.

ఏమట్లు శాక్యసింహుడు రైవతుడను బ్రహ్మబుషిని, త్రిమదండకునికుమారుడను రాజకుని, మరియు ననేకబుఘల సందర్శించుచు వైశాలినగరమును చేరెను. వైశాలి యాకాలమున ప్రజాపాలన పద్ధతులకు (Republican Institution) ప్రసిద్ధిఁజెందినరాజ్యమైయుండెను. అచ్చట ఆరాధకాలము డను నొకగొప్పబుషియుండెను. ఆయన నాశ్రయించి చూడువంపల శ్రావకులు (శిష్యులు) ఉండిరి. గౌతముడును ఆబుషి నాశ్రయించి తత్త్వముల నెఱుంగఁగోరెను కాని ఆరాధకాలమునివద్ద తనకేమియుమోక్షమార్గము లభించుపద్ధతి నెఱుగలేననున ఆయనను వనలెను. అటనుండి గౌత

ముడు మగధకురాజధాని యగు రాజగృహమును చేరెను. అచట పాండవగిరియనుకొండపై వాన మేర్పరచుకొని అనుదినమును నగరమునందు భిక్షాటనము చేయుచు కాలము గడపుచుండెను.

గౌతమునికుమార సుందరశరీరమును, ఆయన ముఖకాంతియు నత డొకరాకొమరుడనువిషయము ప్రమరముచేయక తప్పదయ్యెను. ఆయన కాషాయాంబరధారియై భిక్షాటనమునకు పురపీఠులనుండేగుచుండ చూచిన వారందరు నాశ్చర్యమానసు లగుచుండిరి. క్రమముగా జనులకు ఆయనయం దొకవింతగౌరవము జనించెను. అట్టిత్యాగి రాజగృహముననున్నాడన్న వార్త మగధచక్రవర్తియగు బింబిసారునికి దెలిసెను. బింబిసారుడు వెంటనే గౌతముని దర్శనము గావించి, ఆయన త్యాగమునకు గారవి మెఱింగినంతనే ఆయన ఎరుంగునట్టి మోక్షమార్గమును తనకుగూడ బోధింపవలసిన దని కోరెను.

రాజగృహమున రామునికుమారుడు రుద్రకుడను యోగి యుండెను. అతడు జనులకు మిక్కిలిసన్మానపాత్రుడు. ఏకువందలమంది ఆయన నాశ్రయించి తత్త్వశాస్త్రము నభ్యసించుచుండిరి. గౌతముడును రుద్రకుని నాశ్రయించెను. కాని ఆయనవద్ద తనకేమియు మోక్షమార్గసాధనము నెఱుంగుదుననునాశ జనించనందున ఆయనను వదలివేసెను. రుద్రకునిశిష్యులలో అయిదుగురు ఉన్న తనవశజాతులగువారుగూడ రుద్రకుని వదలి గౌతముని జేరిరి. ఈయార్గురును రాజగృహమునుండి నైఋతి మూలగాపోయి గయను చేరిరి. గయ మగధచక్రవర్తిపాలనలోనే యుండెను. వారు గయశివ మను కొండపై కొంతకాలము వసించిరి. గౌతముని కింకను మోక్షమార్గసాధనోపాయ మిదమిట్లమని తెలియకుండెను. కేవలము హతయోగాదులవల్ల మోక్షమార్గము నెఱుంగుట కష్టమని యాయన దృఢముగా నమ్మియుండెను. తానొక నూతనమార్గము నశ్వేషించవలెనని సంకల్పించుకొనెను. కఠినశిలావృత్త మగు గయశివము ఆయనకు దహోధూమిగా దగియుండలేదు. అందువల్ల గయ కనతిదూరమున నున్న ఊర్విలాగ్రామమునకు పోయెను. ఊర్విలయందు ప్రాపంచిక సహవాసమునుకోసి, ఏకాంతవాసమున తపమాచరించువారికి మనోల్లాసమును, స్థిమితమును ఇయ్యదగు చల్లనినీడలనిమ్మనను లనేకము లుండెను.

గౌతమును జన్మరాహిత్యపాయము నశ్వేషిందుకాలమున హిందూదేశమున జనులనేకులు మోక్షోపాయములని యనేకరీతుల తపములును, జపములును, వ్రతములును చేయుచుండిరి. మోక్షము లభించుటకు గొందఱు మంత్రపఠనము చేయువారును, కొందఱు పుణ్యదేశయాత్రలు చేయువారును, కొందఱు నిరశనవ్రతమును బూసువారును, జలపానముమాత్రము చేసియుండువారును, కొందఱు భిక్షాన్నముతప్ప మరెట్టియన్నమును దినని వారును, కందమాలముల దినువారును, ఘోరహేలును, తృణమును భక్షించువారును, కొందఱు వానప్రస్థులును, పశుపక్ష్యాదిజీవముల బూజించువారును, కొందఱు హతయోగాభ్యాసులును, కొందఱు మానవ్రతులును వారమున రెండు చూడు లేక నాలుగు మారులు మాత్రము మాటలాడువారును అయియుండిరి.

కొందఱు చాంద్రాయణవ్రతమునుబూని పౌర్ణమి నాడు పనునైదు కబళములతో నారంభించి చంద్రుని క్షీణదశకరెనే తమ కబళముల సంఖ్యను తగ్గించుచు అనావాప్యనాటికి నిరాహారులై మరల శుక్లపక్షమున కబళముల సంఖ్యను దినదినప్రవర్ధమానముచేయుచు వ్రతమాచరించువారును, కొందఱు జటావల్గలధారులును, కొందఱు మ్యామ్రాజినకృష్ణాజినధారులును, కొందఱు ఆర్ద్రవస్త్రములతోనే నిద్రించువ్రతము గలవారును, భూశయ్యయందును, భూతిశయ్యయందును శయనించువారును, శిలాశయ్యను, కంటకశయ్యనుపరుండువారును, కొందఱు దిగంబరులును, కొందరు విభూతిధారులును, మృత్రికాధారులును, కొందఱు తైల్లప్పుడును కపాలముల ధరించువారును, త్రిదండములతో నుండువారును, ధూమపానము వల్ల మోక్షము కలుగుననువారును, ఏకపాదముపై నిలిచి తపమాచరించువారు కొందఱును, నూర్పునినంక రెప్పలార్చకమాచుచు ననుస్కారములు చేయువారు కొందఱును, ఆతపమున నిలిచి తపస్సు చేయువారును, జలస్నానమున నిలిచి జపముచేయువారును, కొందఱు తైల్లప్పుడును ఎత్తబడిన చేయికలవారును, జానువులమీదనే నడచువారు కొందఱును, వాయుబంధనము చేయువారును, వేడిరాళ్లను శరీరముపై నుంచుకొనువారును, అగ్నిప్రవేశము చేయువారును, “ఓమ్, చమత్, స్వాహా, స్వధే

త్యాది మంత్రపఠనములఁ జేయువారును, బ్రహ్మ, ఇంద్ర, విష్ణు, దేవీ, కుమార, మాతృక, కాత్యాయని, చంద్ర, ఆదిత్య వైశ్రవణ, వరుణ, వాసవ, ఆశ్విన, నాగ, యక్ష, గంధర్వ, అసుర, గరుడ, కిన్నర, మహారోగ, రాక్షస ప్రేత, ధూత, మాష్టాండ, పార్షద, గణపతి, పితృచ, దేవర్షి, బ్రహ్మర్షుల నారాధించువారును, కొందరు దేవతల ప్రీత్యర్థమని జీవబలి యిచ్చువారును, యజ్ఞయాగాదులుచేసి వపాహోమములు చేయువారును, కొందఱు పృథివ్యాది పంచధూతారాధన చేయువారును, పుణ్యక్షేత్రయాత్రయు పుణ్యతీర్థసేవయు చేయువారును, పర్వత, వన, శృంగానాడులయందే వసించియుండువారును వయి మోక్షసాధకము లనియొంచి ఇట్లు నానావిధముల జనులు ప్రవర్తించుచుండిరి.

గౌతముడు వారినందఱినిజూచి నిజమగు మోక్షమార్గము నరయ లేక తిష్ఠవ్రోహల బోవు పామరులని తలచెను. జనులు అపరిశుద్ధమును పరిశుద్ధముగాను, యధార్థమును మృష్టగాను దలంచుచున్నారని ఆయన తలచెను. తానొక నూతనమార్గమున జనసామాన్యమును మోక్షగాముల జేయదలచెను. పామరుల యజ్ఞానాంధకారముల మాయించుటకును, ఏదే నొక యర్థాపేక్షతో జేయుజపములును, వ్రతములును, తపములును నిరర్థకము లని బోధించుటకును, ధ్యానమువలని ప్రయోజనములను, ద్వంద్వముల కతీతుడగుట కుపాయములను బోధించుటకును, గౌతముడు తనజీవితమే తార్కాణముగ జేయ సంకల్పించుకొనెను.

తాత్కాలిని తపము

తాత్కాలిని డిట్టి దృఢసంకల్పముతో ఊర్విలయందు ఒకపరిశుద్ధప్రదేశమున గూర్చుండి సాధ్వర్షిక వ్రతమును బూనెను. అనగా ఆరువత్సరములు శ్వాసను బంధించి, మనస్సు నేకాగ్రముగజేసి నిశ్చలుడై యుండుట. ఆయన మనశ్శీత్యువులు మాత్రము వికసితములయి ఉత్తమమార్గము నరయుచుండెను. వ్రత మారంభమయి యెనిమిది హేమంతరాత్రములు చనెను; ఒడలు చెను ర్చెను; శ్వాస నిలచెను; కంఠమున గుళగుళమను శబ్దము జనించెను; చెవులు గింగురుగునుచుండెను. దేవతలు గౌతము డేనియో యవస్థను పడుచున్నాడనియు శ్రీధ్రుకాల

ముననే మరణించుననియు దలచి భయపడి స్వర్గస్థులు గౌతమజననియును మాయాదేవికి కుమారునియవస్థను దెలిపిరి. మాయాదేవి పుత్రుడు పుట్టిన ఏడవదినమున స్వర్గస్థయయ్యెను. తదాది గౌతముని ఆయన సవతిత్వం యగు మహాప్రజావతి పెంచెను. మాయాదేవి కుమారుని యవస్థను విని యప్పరలతోగూడి అర్ధరాత్రుమున నైరంజనానదిగట్టున నున్న పుత్రునిజూడ నేతెంచెను. కుమారుని జూచి దుఃఖాతిశయమున పలవించుమొదలిడెను. రోదన శబ్దమువల్ల తపోభంగమగుదు గౌతముడు కన్నులు దెరిచి పుత్రుని దలచుకొని రోదించు నీచెవరవని ప్రశ్నించెను. మాయాదేవి 'నేను నీజననిని నిన్ను పది నెలలు మోచి కని నీతోనుండుభాగ్యము లేక స్వర్గమున నున్నను నీవు సుఖముగా నున్నావని సంతసించు చుంటిని. నీవిపుడు మరణావస్థనుపడుటను చూడలేక దుఃఖించుచున్నాను.' అనెను.

గౌతముడు 'జననీ! నీవు నాకొఱకై దుఃఖించవలదు. నేను మరణావస్థను పడుటలేదు. సర్వోత్కృష్టము అనన్యసాధ్యమయిన మోక్షమార్గము నరయుచున్నాను. శ్రీఘ్రకాలముననే బుద్ధుడ నయ్యెదను.

దుఃఖమునువదలి సుఖంబుంకము' అని తల్లి నోదార్చి పంపెను.

గౌతముడు షడ్వర్షికవ్రతమున ఆహారమును క్రమముగా దగ్గించుచు నిరాహారి యయ్యెను. ఆయన వక్షములోని యెముకలు ఎండికాళ్లవలె స్పష్టముగా గనుబడుచుండెను. వెన్నెముక చెదురుకుప్పిలోని కణుపులవలెకానబడుచుండెను. గ్రీష్మకాలమున జలమంతయు నెండిపోగా నగాగములగు కూపములవలె నేత్రములు లోపలికి లాగుకొనిపోయెను. ఇట్టిస్థితిలోగూడ తన మనోనిశ్చయమును, తాను ప్రభు మమున గూర్చున్న చోటును వదలక ఎండకును, గాలికిని, వానకును, లోనైన మశకనాత్ముడాది బాధలకొర్చి అంగములు చంపకుండ నులమాత్రవిసర్జనాది శారీరక కృత్యముల కావశ్యకములేక జితేంద్రియుడై తదేకనిష్ఠతో ఆరువత్సరములుతపమాచరించెను. చిదుగల నేరుకొననచ్చు గోపబాలురును, బాలికలును, ఇతరసూర్యజనములును, గౌతముని నొక కేవలకల్మషపుంజముగా దలచి అట్లకై ఆయన శరీరముపై నేదైన కల్మషపదార్థములు వేసి పోవుచుండిరి. [సశేషము]

శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తవము

మండలేముల వేంకటేశాస్త్రి గారు

ఇదె యిదె నిశ్చితంబనుచు

నేర్పడ వాకొనరాని దెద్ది; నె

మ్మదిగనినట్ల యుండి యను

మానముఁ గొల్పుచు నుడునెద్ది; యు

న్నది మఱి వేఱనక దగక

నామము రూపము లేకయుండు నె

య్యది; యదె బ్రహ్మమౌ చెఱుఁగు

మందురు ప్రాజ్ఞులు వేంకటేశ్వరా!

వ్యాసకర్త

ఉ. సారవిహీనమై సుఖవిషాదములక గడుఁ గూర్చుచుండు సొంసారము భేదదర్శన మొసంగుచునుండఁగఁ బ్రాజ్ఞబుద్ధి యే పారు నభేదదర్శనపుఁబ్రాప్తియె మోక్ష మటంచుఁ బండితుల్ సారమతిక వచింతురు రసజ్ఞులు తత్జ్ఞులు వేంకటేశ్వరా!

గోలకొండ కుతుబ్ సాహి వంశము

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ గారు

క్రీస్తుశకము పదునాలుగవ శతాబ్దారంభము నుండియు మహమ్మదీయు లాంధ్రదేశముపై నడవతడవ దండయాత్రలు చేయుచు వచ్చినను కాకతీయ సామ్రాజ్యము సంపూర్ణిగ భగ్నమైన పిదపగాని వీరి యధికారము మధ్యాంధ్రదేశమున సుస్థాపితము కాదయ్యెను. అప్పుడైనను అంతవఱకు నోరుగంటి కాకతీయులకు సామంతులుగనుండి యా సామ్రాజ్యము విచ్ఛిన్నమగుటతో స్వతంత్ర పతాకాలను విప్పినభూపాలురు నిరంతరము మహమ్మదీయులతో బోరాటములు జరపుచు వారి చంద్రధ్వజము నాంధ్రదేశమునుండి పెకలించి వేయవలెనని సర్వశక్తుల నుపయోగించి ప్రయత్నించిరి. కాని వారికి దైవమనుకూలపడలేదు. అయినను ఓరుగంటి ప్రాంతము తక్కు ఆంధ్రదేశమున మఱి యేయితరభాగమును మహమ్మదీయుల పరిపాలనమును శిరసావహింపలేదు.

ప్రాకృతముద్రతీరస్థమైన యాంధ్రదేశముంతయు రెడ్డిరాజుల పరిపాలనము క్రిందికి వచ్చెను. సింహాచలమునుండి యుత్కళము వఱకుగల ప్రదేశముంతకు గాంగవంశజులు ప్రభువులైరి. నెల్లూరు, కర్నూలు, కడప, అనంతపురము, బళ్లారి మొదలగు దక్షిణాంధ్రమండ

లము లన్నియు తుంగభద్రా తీరస్థ విజయనగరాధిపతులైన కర్ణాట ప్రభువుల యధీనమయ్యెను. రాచకొండ, దేవరకొండ, పానుగల్లు మొదలగు శ్రీశైలాంధ్రనగరము (ఓరుగల్లు) లకు నడుమనున్న దుర్గములన్నియు రేచెర్ల వెలమవీరుల రక్షణము క్రిందికి వచ్చెను. ఈ విషమున పరిశిష్టమైన యాంధ్రదేశములోని స్వల్పభాగము మాత్రమే నిజముగా మహమ్మదీయులకు లోబడియుండెను.

కాకతీయ భూపతులలో కడపటి వాడైన రెండవ ప్రతాపరుద్రుని (క్రీ. శ. ౧౨౯౫-౧౩౨౬) యనంతర మాంధ్రదేశమున స్వతంత్రరాజ్యము లెట్లు మొలకలెత్తినవో యట్లే కాకతీయ సామ్రాజ్యవిజేతయైన ఊలూగుఖాసను మహమ్మదుబిన్ తుగ్లకు ఢిల్లీ పాదామరణానంతరము కూడ దక్కనుదేశమున మహమ్మదీయ స్వతంత్రరాజ్యములు తలచూపినవి. వానిలోకెల్ల సుప్రసిద్ధమైనదియే బహమనీరాజ్యము. తెలుగు నాయకుల వశమున లేని పరిశిష్టాంధ్రభూతలమున కంతకు నీ బహమని సుల్తానులే యధిపతులుగ నుండిరి. వీరిని జయించుటకే తెలుగు నాయకులు కొండలు ప్రయత్నించుచు వచ్చినను స్వాతంత్ర్యోద్యమము తమతమ రాజ్యములను విస్తృతము

చేసికొనుటకై తమలో దామె కలహములు పెంచుకొని నిరంతరము పోరాడుచుండుటచేత మహమ్మదీయులను జయించుట వారికి సాధ్యము కాకపోయెను. ఈవిధములైన సంగ్రామములలో బడి కొట్టుకొనుచునే బహమనీరాజ్యము రమారమి రెండువందల సంవత్సరము లాంధ్ర దేశమున దనయధికారమును సాగించెను. కాని నిజముగా నాంధ్ర దేశమున మహమ్మదీయ పరిపాలన మారంభమైనది గోలకొండరాజ్యముతోనే.

బహమనీరాజ్యమును రెండవ మహమ్మదుషా (క్రీ. శ. ౧౪౩౩-౧౪౮౨) యనునతడు పరిపాలించుచుండగా పెరిషియాలోని హుమదానునుండి సుల్తాను కూలీయను సతాకడు వచ్చెను. ఈతడు తన దేశమున దనజాతిని శత్రువులై వచ్చి యోడించుటచేత స్వప్రాణరక్షణార్థమై హిందూదేశములోని దక్కనునకుపారిపోయివచ్చి యచ్చటి బహమనీసంస్థానమును సందర్శించెను. బహమనీరాజులయాస్థానమున సతనికి గలిగిన గౌరవ మర్యాదలును, హిందూ దేశముయొక్క-అందు ముఖ్యముగ దక్కనుదేశముయొక్క పాడిపంటలును, భాగ్యభోగ్యములును హృదయాకర్షకములై యాతని నానందమునముంచి యెత్తెను. అటుతరువాత మఱల నొకపర్యాయ మాతడు తనదేశమునకరిగినను హిందూదేశపు దక్కనుమీదను, బహమని సుల్తానుల యాస్థానముమీదను గల యభిమానమును, మక్కువయును ఆతని హృదయవీధినుండి మాత్రము తొలగిపోవలేదు. మఱల హిందూదేశప్రయాణము

నకు ఆతని హృదయము కుతూహలపడుచునే యుండెను. ఇట్లుండగా స్వదేశమున సధికారము వహించిన యీతనితెగవారి శత్రువులు ఈతనినివధించుటకు బ్రయత్నింపగా మఱల నింకొకమాటు తనప్రాణమును రక్షించుకొనుటకై హిందూదేశమునకు పారిపోయి వచ్చి దక్కనులోని బహమనీరాజు మహమ్మదుషా యాస్థానమున కొలువుకు గుదిరెను.

ఇట్లు స్వదేశమునుండి ప్రాణమును రక్షించుకొనుటకై పాటిపోయివచ్చిన యొకతుర్కివానికి దక్కనుదేశము శరణమిచ్చికాపాడుట యేకాక తుదకు కిరీటమునుగూడ నొసంగి గౌరవించెను. ఈసుల్తాన్ కూలీయే గోలకొండరాజ్యమును స్థాపించిన కుతుబ్ సాహి వంశమునకు మూలపురుషుడు.

సుల్తాన్ కూలీ తనవ్రభువైన మహమ్మదుషాకు అత్యంతవిశ్వాసపాత్రుడైన సేవకుడై మిగుల వినయవిధేయతలతో కనులుగలిగి సంచరించుచుండెను. ఇట్లుండగ నొకప్పుడు కొందఱు అసంతృప్తిపరులు, అత్యాశాపరులు నగువారు మహమ్మదుషాను వధించుటకై యొక్కకుట్రను పన్నిరి. కాని వారిపన్నుగడలుకొనసాగ నున్నప్పుడే యాసంగతి తెలిసికొని సుల్తానుకూల పదిమందియోధులతో శత్రువులపై కుఱికి తనవ్రభువును సంరక్షించెను. తుదకు కుట్రయంతయు డెలిసికొనిన మహమ్మదుషా తనకు సుల్తాన్ కూలీ గావించిన మహోపకృతి కాతని నెంతయుంగొని యాడి యాతనికి 'మల్లిక్ కుతుబ్ ఉల్ ముల్కు' అనుబిరుదమును 'రెండవసుల్తాన్

పదము నొసంగి ఆతనిని గౌరవించెను. ఈవిధముననే ఆతడొకానొక యుద్ధమునజూపిన యనుపమానదైర్యసాహసములకును, విజయమునకును సంతసించి మహమ్మదుషా యాతనిని తెలుంగాణమునకు ప్రభువుగనియమించుటయే కాక అతనికి 'అమీర్ ఉల్ ఉమ్రా'యను బిరుదమును గూడ ప్రసాదించెను. అదియునుగాక కోటగిరి, ఉట్టి (?) అనునవి స్వోపభోగమునకై యొసంగెను.

మహమ్మదుషాయొక్క కాలమంతయు చాలగండ్రగోళమైనది. అతడు దక్షిణమున కర్ణాటాధీశులతోను, రాజధానిలో తన యొక్క అధికారమంతయు స్వహస్తగతము చేసికొనుటకై తడవతడవకు కుట్రలు పన్నుచువచ్చిన కాసింబరీదుతోను, అష్టదశ్శతే తలయెత్తుచుండిన మహారాష్ట్రులతోను వేగవలసివచ్చెను. ఇటులుండగా నీమహమ్మదుషా కాలమునాటికి కొండపీటి రెడ్డిరాజ్యమే కాక కోరుకొండరెడ్ల పాలనముకూడ సంతరించెను. కళింగదేశమున గాంగవంశజులపరిపాలనము ముగిసి గజపతులు గాంగసింహాసనము నధిష్ఠించి తెలుగుదేశమును దమపతాకము క్రిందికి దీసికొనిరా బ్రయత్నములు సలుపుచుండిరి. కపిలేంద్రగజపతి మహమ్మదుషా సింహాసనమెక్కుటకుపూర్వమే యొకటిరెండు తడవలు రాజమహేంద్రవర రెడ్డిరాజ్యముపై దాడివెడలెను. తుదకారాజ్యము ఆతనిపిదప కటకసింహాసనమునెక్కిన పురుషోత్తమగజపతి కాలమున గాని పూర్తిగ వారికి స్వాధీనము

కాలేదు. మహమ్మదుషాకు సమకాలికుడైన యీ పుషోత్తమగజపతి కూడ రెడ్డిరాజ్యము నాక్రమించి కర్ణాటదేశాధిపతుల క్రింద నుండు దుర్గములను బట్టుకొనుటయేకాక బహమని సుల్తానుల పరిపాలనము క్రింద నుండిన తెలుంగాణముపై కూడ దాడివెడలెను.

ఆంధ్ర దేశముయొక్కయు, స్వరాజ్యముయొక్కయు పరిస్థితు లిట్టివిషమస్థితిలోనుండి నష్టము మహమ్మదుషాకు మహాప్రధానియై ఖాజామహమ్మదు గవానును, విశ్వాసపాత్రుడైన భృత్యుడును, ప్రతినిధియునై సుల్తాన్ కూలీ కుతుబ్ ఉల్ముల్కును రెండుభుజములవలె నుండి బహమనీరాజ్యమును సంగ్రహించిరి. వీరిరువురియొక్క బుద్ధికుశలతవల్లను, బాహుబలమువల్లను బహమనీ రాజ్యము అత్యంతము ఉచ్చదశనొండెను; కాని యచిరకాలముననే యది క్రుంగిపోయెను. బహమనీ సుల్తానగు మహమ్మదుషా క్రీస్తుశకముగరం ౨ మార్చి ౨౬-వ తేదీని చనిపోయెను. ఇతడు చనిపోవునప్పటికి పండ్రెండేండ్ల యీడుగల యీ తనికుమారుడు మహమ్మదుషా పిదప బహమనీ సింహాసనము నధిష్ఠించెనుగాని అప్పటికే బహమనీసుల్తానునకు సామంతులుగ నుండినవారు చీలిపోయి స్వతంత్రులై స్వతంత్రరాజ్యములను స్థాపించజొచ్చిరి. వారిలో మొట్టమొదట 'మల్లిక్ అహమ్మదునైజాము ఉల్ముల్కు' అనునతడు స్వతంత్రుడై అహమ్మదునగరమున గొప్ప దుర్గమును నిర్మించి దానిని రాజధానిగ జేసి కొనిదాలతాబాదుషరగణాల పాలింపదొడగెను. ఈయమహమ్మదునగరసుల్తానులనే చారిత్ర

మున నైజామ్ సాహి లందురు. తరువాత ఇస్మాయిల్ ఏదిల్ ఖాన్ విడిపోయి విజాపురము రాజధానిచేసికొని విజాపురము కొంకణము మొదలగురాష్ట్రములను పాలింపదొడగెను. ఈవిజాపురపునవాబులకే ఏదిల్ సాహిలనిపేరు. అటుపిదప అల్లాఉద్దీన్ ఇమాద్ ఉల్ముల్కువిడిపోయి ఎల్లిచ్ పురము రాజధాని చేసికొని బేరారును పాలించెను. ఈబేరారు నవాబులకే ఇమాద్ సాహిలని పేరు. మల్లిక్ కాసింబరీదు రాజధానియందే యుండి క్రమక్రమముగా బహమనీసుల్తాను అధికారమును, అయిశ్వర్యమునుగూడ నపహరించి బహమనీరాజుల విదర్భ (బీదర్) దేశముననే పరిపాలనము చేయదొడగెను. మిగిలిన సామంతులందఱును స్వతంత్రులై అత్యంత విశ్వాసపాత్రుడైన సుల్తాన్ కూలీ కుతుబ్ ఉల్ముల్కునుగూడ స్వాతంత్ర్యము ప్రకటించవలసినదని ప్రోత్సహించుచుండినను అతడు చాలకాలము వఱకు బలహీనులైనను బహమనీ రాజులకే లోబడియుండెను. కాని చివట కింక నెంత యంతిపెట్టుకొని యుండినను కార్యము లేదని తెలిసినప్పుడు అతడు తన ప్రభువుపేర మహమ్మదు నగరమును గట్టించి దానిని రాజధాని చేసికొని క్రీ. శ. ౧౫౧౨ నుండి స్వతంత్రుడై సుల్తాన్ కూలీకుతుబ్ షా యను పేరుతో తెలుగుదేశమును పాలించెను. ఇతని వంశమువారికే కుతుబ్ సాహిలని పేరు. ఈ మహమ్మదు నగరమే తరువాత చరిత్రమున గోలకొండ యనుపేర బ్రసిద్ధమయ్యెను.

ఈ గోలకొండ కుతుబుసాహి వంశజులు తెలుగుదేశమును రమారమి నూటడెబ్బది సంవత్సరములు పరిపాలించిరి. వీరిలో మొదటివాడైన సుల్తాన్ కూలీకుతుబ్ షా క్రీ. శ. ౧౫౧౨ మొదలు ౧౫౪౩ వఱకును, ఆతని పిదప నతని రెండవ కుమారుడైన జమ్షీద్ కుతుబుషా క్రీ. శ. ౧౫౪౩ మొదలు ౧౫౫౦ వఱకును, అటుపిదప తండ్రి చనిపోవు నప్పటికి నేడేండ్ల వయసుగల యతనికొడుకు సుభాన్ కూలీకుతుబుషాను తరిమివైచి జమ్షీదు కుతుబుషా కనిష్ఠసోదరుడైన మల్లిక్ ఇబ్రహీం కుతుబుషా క్రీ. శ. ౧౫౫౦ మొదలు ౧౫౬౦ వఱకును, అటుతరువాత నతని మూడవ కుమారుడగు మహమ్మదు కూలీకుతుబ్ షా క్రీ. శ. ౧౫౬౦ మొదలు ౧౬౧౨ వఱకును, అటువెనుక ఇబ్రహీమ్ కుతుబ్ షా మనుమడును, మీర్జా మహమ్మదు అమీన్ కొడుకును, మహమ్మదుకూలీ కుతుబ్ షా అల్లుడు నగు మహమ్మదు కుతుబ్ షా క్రీ. శ. ౧౬౧౨ మొదలు ౧౬౨౬ వఱకును, తదనంతరము అతని కుమారుడు అబ్దుల్లా కుతుబ్ షా క్రీ. శ. ౧౬౨౬ మొదలు ౧౬౬౨ వఱకును, ఆవెనుక నతని యల్లుడైన అబుల్ హసన్ కుతుబుషా క్రీ. శ. ౧౬౬౨ మొదలు ౧౬౮౭ వఱకును తెలుగుదేశమును పాలించిరి. తుదిని పేర్కొనబడిన యీ అబుల్ హసన్ కుతుబ్ షాకే తానీషా యనిపేరు. ఈతని కాలముననే క్రీ. శ. ౧౬౮౭-వ సంవత్సరమున గోలకొండ రాజ్యము ఢిల్లీ పాదుషాయైన ఔరంగజేబుకు స్వాధీనమయ్యెను.

ఈ పైనుడివిన కుతుబుసాహి స్తుత్తును మఱియుక కవి యయాతి చరిత్రమును రచి
లలో మల్లిక్ ఇబ్రహీమ్ కుతుబ్షాహి యించి మల్కిభరామ్ కొలువున నుండిన
అబుల్ హసన్ కుతుబ్షాహి తానీ అమీర్ఖాన్ అను వానికి గృతియొసంగెను.
షాహి తెలుగు వారికి శ్రుతపూర్వ
లు. ఈ యిబ్రహీమ్ కుతుబ్షాహి తెలుగు
వారు మల్కిభరామ్ అందురు. మల్కిభ
రామ్ తెలుగు కవుల నాదరించి ఆంధ్రవా
జ్ఞయమునకు జేయూత నిచ్చినవాడు. అద్దంకి
గంగాధర కవియను నత డీమల్కిభరామ్
ఆస్థానముననుండి తనతీనంవరణమును శృం
గార ప్రబంధమును రచియించి యాతనికి గృతి
యొసంగెను. పొన్నికంటి తెలగనార్యుడను

మఱియుక కవి యయాతి చరిత్రమును రచి
యించి మల్కిభరామ్ కొలువున నుండిన
అమీర్ఖాన్ అను వానికి గృతియొసంగెను.

రామదాసు చారిత్రమును నిరంతరము
వఱించుచుండు నాంధ్రులకు తానీషాను గుఱి
చి చెప్పవలసినదియే లేదు.

సంగ్రహముగ గోలకొండ కుతుబుసాహి
నంశజుల విషయము ఇచట దెలుపబడినది.
వేటొకప్పుడొక్కొక కుతుబుసాహి నవాబు
వరిపాలనాధికములను గురించి విపులముగ
దెలుపబడును.

* నీ తి ప ద ము లు

౧. కనడ - జంపె

పల్లవి: నీతిగలిగిన నెందు - నితరశ్రేయము నమ్మ
నీతియే భూషణము - నృప తుశజరాజేంద్ర!

అనుపల్లవి: తనునమ్మియున్నట్టి - జనులఁబ్రో గవలెను
ఘనముగా శత్రువుల - ఖండింపవలెను
అనియంబు పెద్దలను - ఆదరింపగవలెను
వినయమున శివభక్తి - మొనసి చేయఁగవలెను.

నీతి.

శివునిపదపద్మములు - చిత్తమునఁ దలఁపవలె
భువి ధాన్యధనవృద్ధి - పోషింపవలెను
సమరణగ ధర్మములు - సత్తెమును జేయవలె
సవినయంబుగఁ గీర్తి - సాధింపవలెను.

నీతి.

ఎలమి సత్పాత్రములు - తెలిసి యాయఁగవలె
కులదైవభజనంబు - కోరిచేయఁగవలెను
విలసిల్ల సేకేంద్ర - వినుత, శ్రీతుశజేంద్ర!
పలుమారు రాజ్యములు - పాలింపవలెను.

నీతి

* పదు నెనిమిదవ శతాబ్దియందు తంజావూరును బాలించిన మహారాష్ట్రరాజుగు తుశజేంద్రుని కంకితముగా
రచియింపఁబడిన వీపదములు ఇవి తొమ్మిది. వీని మాతృక. తంజావూరు సరస్వతీపుస్తక భాండారమునఁ గలదు.
'నీతిపదములు' అను పేరున నివి భారతియందుఁ గ్రహముగ నెలువడును — సంపాదకుడు.

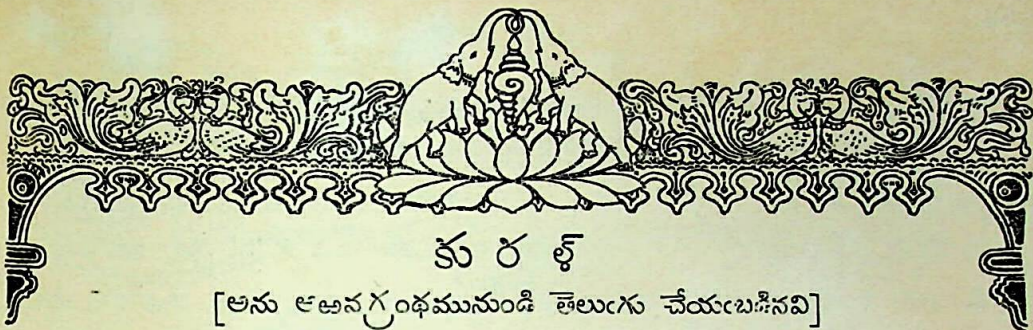

“చిట్టిని తొట్లలోనుంచి జోకొట్టివస్తా బాబూ !”

చిత్రకారుడు : శ్రీ సి. యక్. వాసుదేవనుగారు

ಕೈ|| ಆಸ್ಥಾನ ಸಂಗೀತವಿದ್ವಾನ್ ಬಿ. ರಾಜಪ್ಪನವರು.

[అను అటవగ్రంథమునుండి తెలుగు చేయఁబడినవి]

సెట్టి లక్ష్మీనరసింహము గారు

వ్రుణి దిరిసెన పూవులదండను మొల
నూలుగ ధరించి కాడలం దునుమ మఱచె;
నాని బతువునకాంగఁగా లేనివగుచు
లేనడుము క్రుంగఁబాటె బాలికకు నకట !

వ్యాసార్థ

తే. అమృతమయములె యగు ముద్దలాడి బాహు
యుగము; నాదేహమున కవి తగిలినంత
జిగురులెత్తెను మరలఁ గ్రొత్తఁగను మ్రోడు
చెంది శుష్కించి యున్న నాజీవనంబు.

తే. తారకలు దిగ్భ్రమం జెంది తమ పథంబు-వెడలి యిట్టటు వడిగఁ బర్విడఁగఁ దొడఁగె
ఇంకొక శశాంకు వైఖరినే చకోర-లోచనాచారువదనంబు తోచినంత.

తే. కలువకంటి మొగము పోలికగ మదీయ - చిత్తరంజనమును నీవు చేయుదేని
నాదు లోచనంబులకుఁ గన్పడుమ యఖిల-జనులకుఁ గనంబడుట మాని చందమామ!

తే. సుదతి తక్కుఁగనులఁ బుట్టు చూపులందు-రెండు విధముల మాయలు నిండియుండె;
ఒక్క చూపుచేతను దాసమొదవుచుండు, మఱొక చూపున నాబాధ మానుచుండు.

తే. మృత్యువనఁగ నెట్లుండునో యెఱుంగ మున్ను; ఇష్టపడి స్వప్తముగను నాకెఱుంగనయ్యె;
మనసు హరియించు నట్టి లోచనయుగంబు-తోడి పూఁబోడిగా నది తోచె నాకు.

తే. సంకరుహాసమనయన నా సంకఁ గాంచె; గాంచి, యావెంటనే మోము దించుకొనియె;
మొలకలెత్తుచు నున్నట్టి మోహబీజ-మునకు నయ్యదియే నీళ్లు చినుకుటయ్యె.

తే. ఒక్కమాత్రైవ మఱచుట యున్నయెడల-జ్ఞప్తికిం దెచ్చుకొనుటకు సాధ్యమగును
జులుకుదూపులట్లు తగులు చూపులుగల-చెలువ చెలువంబు నామదిదొలఁగదెవుడు.

తే. తెలివి చదువుచే హెచ్చినకొలఁది జనులు-తెలిసికొనఁ గల్గుదురు తమతెలివిలేమి
అట్లె తోచు సుందరభూషితాంగి యైన-యంగనను నేను గాంచిన యస్పదెల్ల.

తే. దవ్వలకుఁ బోయిన కొలందిఁ దాపమునఁగు; దాపునకుఁ జేరె దాపంబు తగ్గజేయు
విశ్వమున లేని యట్టి యీ వింతవహ్ని-నెచటనుండి సంపాదించె నితిమిన్న ?

తే. అవనిలోపల రోగంబు, నౌషధంబు-నొకటికొకటి కిట్టనివనుచుండురు గద ?

తాను గలిగించునట్టి సంతాపమునకుఁ, దానె యౌషధంబౌర! యీ తలిరఁబోణి.

తే. నాదు నలపుబరణియౌ నాతి నిలిచి, యుండుటకుఁ దగు తావు వేటొకటి లేదు:

ఆ వెలందుల మిన్నకుఁ దావొసంగి-గ్రక్కునఁ దొలంగి పొమ్మ యో కంటిపాప!

* * * * *

తే. నాదు కనులనె విభండు సంతతము నిలుచు; అతనిరూపము మాయునోయనుభయమున
గాటకను దాబ్బకుంటి; నంగముల నలఁగు-నో యనెడి భీతి తెప్పలు మూయకుంటి.

తే. ప్రాణనాథుని కడకు మదాత్మరీతి, నాదు చూపును జేగ యత్నం బొనర్చి
వెల్లువలు కట్టచున్న కన్నీళ్లను బడి, యేగతిగ నీచి పోవుటో యెఱుంగకుండ.

తే. చిత్తమా, నిన్నుఁ బ్రార్థనచేయు దాన; నాకుఁ గనులు లేకుండ నొసర్చుమ ప్రియుఁ
గాంచఁగా వలె నన్న దుఃఖంబు తెచ్చి, యివియె నీజీవనము దహియించుచుండ.

తే. నేను మెలకువగా నున్న నిమిషములను-నామనంబును బాయని నాయకుండు
నిదూర నాకుఁ బట్టినయంతనే వెలుపటి, కేగుదెంచి నా నెమ్మేను గొంగిలించు.

తే. మెలకువగ నున్న యట్టి నిమేషములను-నాకు మొగమేని జూపని నాథు రూపుఁ
కలలలోపల మాత్రమే కానిపించు; ఇట్లు జీవనంబులు భరియించుచుంటి.

తే. కాంతతీర నా కాటుకకన్నుదోయి, కూర్చువచ్చి యించుక మూసికొన్న యెడల
ఇన్ని నాళ్లయి నేఁ బడుచున్న బాధ, నష్టజే నాదు ప్రియునితోఁ జెప్పకొందు.

తే. నలపు లోలోన దాచి గాసిలు మృదాత, కావడిని మోయుచున్నట్టి కైవడిగనె
రెండు బరువులు సరిగ భరించుచుండె, బ్రేమయొక్కదిక్కున సిగ్గు రెండవదెస.

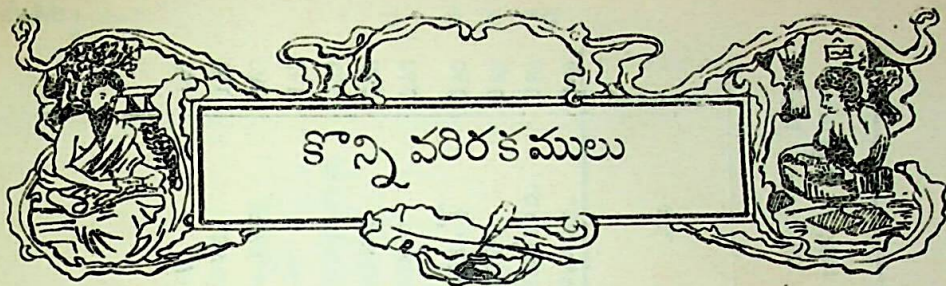
తే. విరహమునఁ బొండిమంబును బొరసినట్టి, నాయెడలు కాంచి నలుగురుక నన్వ నిమ్మ;
నా మనంబు హరించిన నాథుఁ గూర్చి, నిర్దయాత్ముఁ డటంచు నిందింపరేని.

తే. నాకుఁ దన మానసంబు లోనక నిలుచుట, కైవడ దావు నొసంగని యట్టి యతఁడు
నిచ్చలును నా మనంబునఁ జొచ్చి యుండె; సిగ్గయినలేదొ యిగ్గతి చేయుటకును.

తే. అప్పటప్పటికిని బ్రియు డాడునట్టి- సరసవాక్కులు విను నదృష్టంబు లేక
యును దనువు భరియించుచు నున్న వారి-కంటె ధీరమానసులు లోకమున లేరు.

తే. నాదు వాంఛితములకు స్థానంబయిన ప్రి-యుండు కూర్చి నాయెడఁ జూపకున్న నేమి
అతని జిహ్వాయందుండి బయబ్బడియెడి, పలుకు పలుకును బులకండపలుకె యగును.

తే. నన్ను నెడఁబాయ ననుమాట నాకుఁ దెలుపఁ-దలఁచి తేనియుఁ జెప్పమా నిలిచివిందు;
“వే మరలివత్తు” ననుమాట విరహమునను-జీవములు పోని వారికే చెప్పమ ప్రియ!

గోతేటి జోగిరాజు గారు

ఫలించుటకుపట్టు కాలపరిమితి

ప్రయావరిరకములు ఫలించుటకుపట్టు కాలము విత్తిననాటినుండియు లెక్కింపవలెను. ఈ కాలపరిమితి ప్రదేశమునందైనను సమానపరిస్థితులందు ఒకేనాడు విత్తి ఒకేనాడు

నాటినిపుడు ప్రతిరకమునకును కొంత మించు మించు నిర్దేశముగ నే యుండును. కాని యొకే రకమే నీతో స్థాది స్థిగతులందు విశేష మార్పుగల వేర్వేరుప్రదేశములందు సాగుచేసినపుడుగాని, విత్తుటలోను నాటుటలోను ముందు వెనుక యయినపుడు గాని, కొంతవరకు నేలయె

నాగేశ్వర

క్రిస్తినిబట్టిగాని, అది ఫలించుటకు పట్టుకాలపరిమితి యందును వ్యత్యాసములు రావచ్చును. కావున వరిరకములు ఫలించుటకు పట్టు కాలము నిర్ణయించుటకు వాని నొకేనాడు విత్తి, సమానపరిస్థితులం దొకేనాడు నాటి పరీక్షింపవలెను.

చానర్లకోట పరిశోధనాస్థానమందు లేకరియు, తన సహోద్యోగులను తాము పర్యటనము సేసినపుడు గాని, నెలవులో నున్నపుడుగాని ఆయాప్రదేశముల నుండి సంగ్రహించిన కొన్నిరకములను, పరిశోధనాస్థానమం దేర్పిరితిన కొన్నిసంగడములను పైనిచెప్పినట్లు సమానపరిస్థితులలో పెంచి అవి ఫలించుటకుపట్టు కాలమును నిర్ణయింప నవకాశముకలిగి 1924వ సంవత్సరమున గలిగెను. అన్నిరకముల విత్తనములును జూన్ 18 వ తేదీన నారుమడిలో విత్తబడెను. జూలై 31 వ తేదీన

అన్నిటివారును సమకాయినప్రదేశమున చిన్నచిన్నసారు వలుగ నాటబడెను. కాలమానస్థితి యనుకూలముగనుండి యన్నిరకములును స్వాభావికముగ నెదిగెను. 1 వ పట్టిక యందు 145 రకములును, వంగడములును, ఫలించుటకు పట్టిన కాలము చూపబడెను.

ఆపట్టికలో వేర్వేరునబడిన రకములన్నిటిలో జయపురం ఏడన్నీకుండి నచ్చిన భౌరిమా యనురకము మిక్కిలి తక్కువకాలమున (104 దినములలో) ఫలించెను. నెల్లూరుజిల్లానుండి వచ్చిన సన్నవరియా, తంజావూరుజిల్లానుండి వచ్చిన ముత్తుసంబాయును మిక్కిలి యాలస్యముగ (194 దినములలో) పండెను. సామాన్యముగ వరుల నీక్రిందివిధమున నవి ఫలించుటకుపట్టు కాలమునుబట్టి 5 తరగతులుగ విభజింపవచ్చును. [చూడు ౧-వ పట్టిక.]

రైతులు తాము సాగుచేయుటకు తినినరకముల నెంచుటలో గమనించులక్షణములందు ఫలించుటకుపట్టు కాలము ముఖ్యమైనవానిలో నొకటి. వర్షాధారమున గాని, ముందుగ నీటినిచ్చి వెనుక గా నెండిపోవు చిన్న చిన్నచెరువులు, వాగులు మొదలగువాని యాధారమున గాని, సాగుచేయు భూములకు పునాసచరులుగాని, అతిపునాసచరులుగాని యెన్నుకొనబడుచున్నవి. కొన్ని చోట్ల నట్టివరులు గ్రామములసమీపముననుండి ఉలార పునీరు పారుటచే మిగలసారవంతములను నేలలందుగూడ పైరుచేయబడుచున్నవి అట్టిచోట్ల పెద్దవరులు పెట్టిన యెడల నవి విస్తారముగ నెదిగి వెన్నువేయకముందే పడి పోవును. కొన్నిచోట్ల పిమ్మట పెద్దవరులను నాటును ద్వేళముతో తొలగిలో మిక్కిలి పునాసచరులను సేవ్యము చేయుదురు. చెలమనీపంటలు పండునేలలలోగూడ

బసంగి 45
కలహండిసన్నాలు
సుంకిసన్నాలు
బసంగి 90
రసంగి 26
ద్రోహజాపుగడ్డా
చినమండలాబొలాలొ
ముండవరి
పున్నియా
నావిలిబొడిసన్నాలు
రసంగి 21

143
148
148
144
144
144
144
145
145
145

బారాహంతో
నలకొనామణి
గుడామట్టా
సన్న బయ్యహుండో
పునాసలక్కుళ్లు 2
" 3
" 5
వాసననల్లు
బర్కా 2
దాశరథీలు
బంగారుతీగలు
బయ్యహుండో
పునాసలక్కుళ్లు 23
రత్న సుడి 5
కనకసాంపు 4
పునాసలక్కుళ్లు 5
సన్న కుళ్లు 5
బర్కా 1
రత్న సుడి 27
తూర్పునన్నకుళ్లు 3
పాలగుమ్మసరి 4
కిచ్చిడిసంబా(జి.యి.బి.24)
బంగారుతీగలు 2
కనకరత్నాలు

154
154
154
155
155
155
155
156
157
157
157
157
157
157
158
158
159
159
159
160
160
161
160

బంగారుతీగలు 3
కొనిసాంపు
కనకసాంపు 9
రత్న సుడి (గంజాం)
మహిపాళి
రత్న సుడి 13
ప్రయాగ
బిక్కిరిసన్నాలు
రత్న సుడి 9
బర్కా 3
మోసపురులు
కృష్ణకాటుకలు 1
కొనామణి 15
" 16
రత్న సుడి 10
పానియ్యకొలా
నవకోటిసన్నాలు 5
హరిశంకర్
నవకోటిసన్నాలు 3
బైటర్ ఫక్ర్
రత్న సుడి 15
" 11
కనకసాంపు 7
పెడలక్కుళ్లు
బర్కా 4

162
162
162
162
163
163
164
164
164
164
165
165
165
165
165
166
166
167
168
169
169
169
170
170
174

మొదటిపంటకు సాగ్యమైనంత తేలికవరిని చెట్టుదురు. మొదటిదంత తేలికవరియైన రెండవదంత బాగుగ ఫలించును. ఏలయన రెండవపంట పెట్టులోపల నేల యారి సారవంతమును. ఒక్కొక్కప్పుడు రెండువరిపంటలను మధ్య పయరపంటనుగూడదీయు నుద్దేశముతో మొదటిపంటకు తేలికవరులను పెట్టుదురు. మరియు తేలికవరికి పిమ్మట చల్లిన పయరపంటలె పెద్దనరికి వెనుకచల్లినపయరపంట ఫలించదు. పయర, నూపుగాని చెరుకుగాని పెట్టవలచిన నేలలలోగూడ పునాసవరులనే పెట్టుట యనుకూలము. పెద్దవరులను పెట్టునెడల నేలను ఆసస్యములకు అనుకూలముగ తయారుచేయుటకు దగినవ్యవధి యుండదు. దాళువాపంటకు చివరవరకు నీరుదుట కష్టమగుటచే పునాసవరులే యనుకూలము.

పునాస లేక మిక్కిలిపునాస వరులను బెట్టువారికి గలుగుముఖ్యమైనయిబ్బంది, అవి వర్షకాలమున కోతకువచ్చుటయే. మరియు నొక్కొక్కసంవత్సరములో తొలకరివలార్షములు తక్కువగుటచే వానిసా గాలస్యమయి పంట తగ్గిపోవును బీరనేలలకుగూడ పునాసవరులనుకూలించవు. పునాసవరులు తక్కినవరులకంటె ముందుగ పండుటచే పక్షులవలన నష్టముకూడ వానికి మెండు.

తుదివరకు నీరు విరామములేకుండ లభించుచోట్లను, నేల మిగల సారవంతముగ లేనిచోట్లను, నీ రాలస్యముగ లభించుటచే నాటుట యాలస్యమగుచోట్లను,

ముందు మరియొక పునాసస్యము (చోడి, గంటె, తొలకరినూపు మొదలగునవి) తీసి పిమ్మట పరినాటుచోట్లను, కోతకాలమునకు త్వరలో నీరువదలని ప్రదేశములందును పెద్దవరులుగాని, మిక్కిలి పెద్దవరులు గాని పెట్టుదురు. మిక్కిలి పెద్దవరులన్నియు నెల్లూరుజిల్లాలోగాని యింకను దక్షిణమునగాని తూర్పువానల సహాయమున సాగు చేయబడురకములు. అవి ఈ ప్రాంతములందుగూడ సాగునా నాటుకాలమునకును, దాళువానాటుకాలమునకు మధ్యకాలమున నాటునెడల తక్కిన రకములకంటె కొంతవరకు బాగుగనే పెరుగుచున్నవి. కాని నక్షాదేశమునందువలె తృప్తిరముగ పెరుగుటలేదు.

పెద్దవరులను సామాన్యముగ పేరపురుగు (ఉంచ తిరి) ఎనిబాగు యెక్కువ. బలమైన నేలలో నవి విస్తారమెదిగి గడ్డిని హెచ్చుగను, ధాన్యమును తక్కువగను నిచ్చును. తక్కినవరులన్నియు కోసినవెనుక నింకనునిలచి యుండు పెద్దవరులకు ఎలకలబాగయు మెండు.

పునాసవరులకంటె ఆలస్యముగను పెద్దవరులకంటె ముందుగను ఫలించువరులు (మధ్యమములు) ఆ రెండుతరగతులయొక్కయు సుగుణములన్నిటిని కొంతవరకు కలిగియుండుటచే ఇటీవల నివి విస్తారముగ నేస్యము చేయబడుచున్నవి.

పైపట్టికయందు ఆయావరులు ఫలించుటకు పట్టుకాలముగ చూపబడివయంకెలు ఏయేసితిగతులం దెల్లమారునో కొంతవరకు ఈక్రింద చర్చింపబడును.

రెండవ పట్టిక

రకము	పొలము నెం.	విత్తిన తేది (నాడుచుడిలో)	నాటిన తేది	కోసిన తేది	ఫలించుటకు పట్టిన కాలము	మ.రా
					దినములు	
1. బసంగి	10	22-6-21	27-7-21	5-11-21	186	
(పునాసవరి)	11	11-6-22	26-7-22	27-10-22	318	
2 కొనావ	16	21-5-12	8-7-12	21-11-12	181	
జీ(పెద్దవరి)	16	12-6-12	8-7-12	21-11-12	163	

ఇతరపరిశీలనలన్నియు సమముగనుండి విత్తుకాల మనగు ముందువెనుక యయినయెడల ఫలింపుటకు పట్టుకాలమునను హెచ్చుతగ్గులు గలుగును. కాని యిట్లు కలుగు న్యత్యాసములపరిమితి మరల ఫలింపుటకు పట్టు కాలము ననుసరించియే యుండును. పునాస నగులు విత్తుట మందుగలుగు ముందువెనుకలు చాలవరకు ఫలింపు కాలమునందును గానన ఉటచే ఫలింపుటకు పట్టుకాలము నందు న్యత్యాసము అంతగా కానరాదు. పెద్దవరులవిష యమున విత్తుటయందు గలుగు ముందువెనుకలు ఫలింపు

కాలము నంతగా మార్పజాలవు. కావున ఫలింపుటకు పట్టుకాలమునందు న్యత్యాసము హెచ్చుగ నుండును. పై రెండవపట్టికను చూడుడు:

విత్తికాల మొకటిగ నేయుండి నాటుకాలమున న్యత్యాసముగ నుండినయెడల నాన్యత్యాసము పునాస నగులు ఫలింపుటకు పట్టుకాలమునందు హెచ్చుగ కాన్పించును. పెద్దవరులు ఫలింపుటకు పట్టుకాలమునం దంతగా కాన్పించదు. మూడవపట్టిక చూడుడు:

మూడవ పట్టిక

రకము	సాలము పిత్తిన లేడి నెం (నారుమడిలో)	నాటిన లేడి	కోసిన లేడి	ఫలింపుటకు పట్టిన కాలము	మరా
1. బసంగి (పునాసవరి)	11 11	11-6-22 10-6-23	26-7-22 1-8-23	27-10-22 2-11-23	దినములు 138 145
2. కొనానాణి (పెద్దవరి)	16 16	31-5-12 31-5-12	26-6-12 16-7-12	21-11-12 21-11-12	174 174

ఫలింపుటకు పట్టుకాలము మధ్యమముగ నుండు రకములలో నీన్యత్యాసముల పరిమితియు మధ్యమము గ నే యుండును.

సామాన్యముగ విత్తుకాలముగాని, నాటుకాలము గాని, ఫలింపుకాలమున కెంతసమీపించిన ఫలింపుటకు పట్టుకాలమునందలి న్యత్యాసము లంత హెచ్చుగ నుండును.

సారువావరులను దాళువాకాలమున సాగుచేసిన యెడల అవి ఫలింపుటకు పట్టుకాలపరిమితి తగ్గును. కాని సామాన్యముగ దాళువావరులను విత్తుకాలము (జన నరి నెల)నకు ముందుగ విత్తునెడల నీపరిమితి హెచ్చును. క్రిందిపట్టిక చూడుడు:

నాలుగవ పట్టిక

రకము	విత్తు లేడి	కోత లేడి	ఫలింపుటకు పట్టిన కాలము	మరా
1. గరిక సన్నవరి	3-1-23 3-11-22 1-11-22	3-5-23 9-4-23 21-3-23	120 130 140	సారువా పంటలో, 130 దినములు
2. రసంగి	8-1-23 30-1-23 1-11-23	9-5-23 17-4-23 8-4-23	126 138 158	

పువ్వాడ శేషగిరిరావు, 'చోడవరపు' జానకిరామయ్య గారులు

న్యాయకర్తలు

ద్రుజత గూడి కాలంబు మోదమునను
గజప నెంచితిఁగాని యీకరణి నన్ను
జింత కెర నేని పోయి నంఁగింతు వంచు
స్వస్థమందైన సంశయింపను గదోయి!
శ్రేణపుటములు మాధుర్యరసముచిల్పి-
మోహగీతిక పాడుమా, ముద్దుకృష్ణ!
ఎన్ని దినములు గడచెనోయీ, త్వడీయ
మంజులారావమాధురిమందల గోలి!

కొన్ని రకములు అవి సామాన్యముగ వెన్ను వేయు కాలమును దాటించి విత్తినయెడల మరుచటిసంవత్సరము వెన్ను వేయుకాలము వచ్చువరకు ఎరుగుచునేయుండుట గలదు. పైదాపేటవ్యవసాయ క్షేత్రమున నొకసంవత్సరము బంకువరి నిట్లు ఆలస్యముగ నాటినపు డదిసుమారు 10 కెలలవర కెదిగి యీనెను.

ఆ మాప్రదేశములందలి శీతోష్ణాదిస్థితిగతులందలి భేదమునబట్టికూడ కొన్ని రకములు ఫలించుటకుపట్టు కాలము మారుచుండును. ఉత్తరసర్కారులలో సుమారు 5½-6 కెలలలో ఫలించురత్నచుడి, దక్షిణసర్కారులు జిల్లాలోని పాలూరువ్యవసాయ క్షేత్రమునసుమారు 4-4½ కెలలలోనే ఫలించెను.* కియంబత్తూరులోకన్న ఉత్తరసర్కారులలో కిచ్చిడిసంబా (G. E. B. 24) ఆలస్య

ముగ ఫలించుచున్నది. కాని గరికసన్నవరి మొదలగు కొన్ని రకములు ఇట్లుండగా మార్పునొందవు.

నేలయొక్క సత్తునయందలి భేదములుకూడ కొంత వరకు ఆయా రకముల ఫలించుటకు పట్టుకాలమునందు వ్యత్యాసములు గలిగించును. బలవయిన నేలలో సామాన్యముగ వీధనేలలోకంటె చేనుత్వరలో ఈని పండును. కాని నేల మిగులసారవంతముగనున్న పుడినుటయు, పండు టయు నాలస్యమగుట గలదు. కొన్ని రకముల వీధనేల లలోనే ముందుగ నీనుటయు గలదు. ఉ. కిచ్చిడిసంబా. (G. E. B. 24)

నెలుతురుకూడ చేను త్వరలో నీనుటకు సహకారి. చెట్టునీడనున్న చేనికంటె బాగుగ నెండెత్తులుప్రదేశము నందలిచేను త్వరలో నీని పండును.

శ్రద్ధానందస్వామి నిర్మాణము

దుర్భమహంతి చిన్నయ్యశర్మ, కథానిలయము

కడతేరెనా, నేక కల్పానైభవ

దాయకుండగు మహానాయకుండు!

మడిసెనా, కల్పద్రుమమునై నహస్యంబు

గావింపఁ జాలుత్యాగప్రియుండు

సమసెనా, మాత్మ సంస్కరణాభిలాష మై

యతనంబునల్పేడు యతివరుండు!

పోయెనా, భారతభువనమోక్షపథము

ననుసరింపఁగఁజాలు నలఘుమూర్తి

పరమపదముచుగాంచెనే భారతీయ!

పుత్రరత్న మొక్కఁగు సంపూజ్యగుణుండు

సర్వసంగపరిత్యాగ సాధుజనున

కక్కటా, యెట్టిదుర్మృత్యు వానహిడై.

ఉ. సారముఁగల్గునాని, మన సారఁగనేవ నొనర్చునాని, దు

ర్వారవిపన్నికాయము నివారణ సేసెదనాని, ధర్మదీ

క్షారముఁద్రెననాని, గురుసాహసపీఠముఁ గల్గుయోధునిన్

మారిమిగల్గుపుత్రముణ్ణి గోల్పడి యెడ్వఁదొడంగ నింక మా

భారతమాతభావినక పాప, మడ్చెల్లలనున్నదోకదా!!

ఉ. పారములేనికష్టముల పాల్పడి స్వేచ్ఛఁ దొలంగి బంధనా

గారమునందు మూలఁబడి కన్నుల బాష్పకణంబు లొల్కఁగా

బోరుననేడ్చుచుం దనదుపుత్రుల దీనతతోడఁ గాంఁ మ

భారతమాతభావినక పాప, మడ్చెల్లల నున్నదోకదా!

సంక్రాంతి

కాటావలసల్లి రామమూర్తిగారు

దక్షిణాయనమందు తగిలిన కష్టముల్
 మృగ్గునటులు భోగిమంట లెగయ
 ధర్మాత్ము లొసరించు దానాదికములచే
 దీనుల వదనముల్ దీప్తిజెంద
 పితృదేవతలఁ బట్టి పీడించు పాపముల్
 వీడ బాపలకిడు విడు లెనయ
 హరినామసంకీర్తనామృతయుతమైన
 దేవతారాధనల్ దీటుమీఱ
 రంగవల్లులు వీధుల రంగు నింపఁ
 గ్రొత్తయల్లుండ్ర తీవి త ల్కొత్తుకొనఁగ
 నమిత సంతోషజనకమై యలరుచుండు
 సర్వజనులకు సంక్రాంతి సర్వ మరయ.

ననకుసుమమాలికల్ గళంబునఁ జెలంగ
నిపు దళుకొత్త మురళి వాయించునీడు
మోహనాకార దర్శనంబునకు వేచి
కాబుమిట్టలె నడపు దినా లిఁకెన్నో.

పొదను బుట్టిన వెదులు సీమురళి యగుచు
నీడు మధురాధరం బాస నేర్చు కొఱకు
నోచియున్నట్టి నోములు నోమ నేమొ,
నేను భవదీయకరుణావిహీన నయితి!

చిటుత ప్రాయంబునుంచివెంచితివి మోహ
లతిక నిష్పడు వెలుకంగలాడ వెట్లు?
నాహృదయసీమ నయ్యది నాటుకొనియె
లలిత భవదీయ ప్రేమాంబువులను ద్రావి.

తాఁకినంగందు పుష్పసంతతులఁ జెచ్చి
ప్రణయసూత్రాస వలపు కప్రంపుటుండ
లచటచటఁ బెట్టి కట్టిన యలరు దండ
కేలఁ గొనియుంటి రమ్ము! గోపాలకృష్ణ!

ఉ. ఈసుముహూర్తమందుఁ గమ
లేక్షణ! నీవిటు జాగుచేసిసం

వోసము రూపుమాడదలఁ

వో; భవదీయ కృపానిధానభి

క్షాసముపేతఁజేసెదో; వి

చారమునేసి మదీయజన్మముక

వాసితముం బొనర్పు కరు
ణామతివై నవసితచోరకా!

ఉ. నాటి ప్రభాతవేళ నయ
నంబుల మోడిచి నిన్ జపించగా

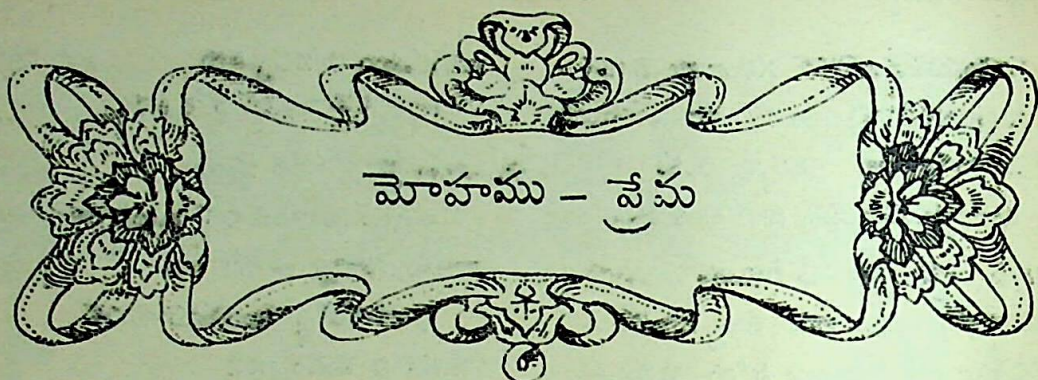
గాటపుఁగూర్చి జూపిన య
ఖండమనోజ్ఞ కటాక్షమాలికల్
నేటికి నామెడం బరపి

నిత్యము సీముఖదర్శనక్రియా
పాటవమిచ్చి ప్రోవఁదగ
వా, తగవా తెగనాడ నన్నికక?

శా. ఏలా యింతటి యేవ? మీఁదగను రా
వేలా మదీయార్పితా
వేల ప్రేమ సుధాస్రవంతికల? సం
స్తీతిక మదిక బూనఁగా
నేలా సందియ? మిట్టివర్తనముమే
లే? చాలు, నీకోసమై
యీ లీలం బడిగాపులున్న నను నీ
క్షింపంగరాదో యికక.

గీ. ఈవె దయ దాచితేని పూర్ణేందువదన!
శీతభానుని కరసమాయాత వాత
దారుణా ఘాతముల కేను దాళఁ జాలఁ
బ్రేమ కలదేని వాటిఁ దప్పింప రమ్ము.

పప్పు మల్లికార్జునరావు గారు, బి. ఏ.

సుదూర విభ్రమములఁ గాంచి స్త్రీ పురుషులన్యోన్యముపొందఁగోరుభోగకాంక్ష మోహమనియు, తిర్యగ్జంతువులు ఋతుకాల మందుఁ గవయగోరు కోరికయునట్టిదయనియు, భర్తసౌఖ్యంబునకై భార్య తనసౌఖ్యములనెల్ల ధారనోయుట ప్రేమ యనియు, మానవుల యందు స్వార్థంబు మాయమైనఁ బ్రేమరాజ్యంబు ధరణిని బెంపుగనుననియు నొకానొక పండిత ప్రవచులు మోహప్రేమ శబ్దములకు నిర్వచనంబు లొసంగి కవికులసార్వభౌముడగు కాళిదాసుని మోహమే ముఖ్యముగఁ జెప్పిన గ్రంథకర్తలలోఁ జేర్చి, వాల్మీకిని, నాంధ్రేయ నాటకకర్త యగు పే. కృపియరును ప్రేమతత్వంబుఁ బ్రసిద్ధి జేసినవానినిగాఁ బరిగణించిరి.

ప్రేమతత్వంబు ప్రసిద్ధిచేసిన కవీంద్రుల విషయమై నేనేమియుఁ జెప్పఁదలఁచుకొనలేదు. కాని కాళిదాసు మోహమేముఖ్యముగఁ జెప్పిన గ్రంథకర్తలలోనివాఁ డనుట సత్యదూరముగ నుండుననిమాత్ర మిక్రింది యంశములవలన విన్నవించుచున్నవాడను. నేను సంస్కృత భాషాకోవిదుండను గాకపోయినను గాళిదాసుని కవిత్వము కొంతరుచిగొన్నవాడ నగుటచే

నీవిషయమై దిక్షాత్రప్రదర్శనముగఁ గొంత సమాధానము వ్రాసి చర్చనీయమగు నీయంశము నికనువిపులముగా విమర్శించుటకై పండితులను గోరుచున్నాడను.

కాళిదాసుని గ్రంథము లన్నిటిలోను బ్రేమస్వరూపము గాన్పించుచున్న నదియే కథావిషయముగవ్రాసిన “మేఘసందేశము”ను చిలకించితిమేని ఈవిషయమున నాతని యభిప్రాయము స్పష్టపడకలదు. శృంగార రసాత్మకమగు ప్రేమ రెండువిధములుగ సుప్రసిద్ధకవులందఱును వర్ణించుట వాడుకయై యున్నది.

(1) సంభోగశృంగారము (2) విప్రలంభశృంగారము. మొదటిది నాయికా నాయకుల కూడి కనుము దుభయులయందును బాడకట్టుమనోవికారము. రెండవది నాయికానాయకు లొకసారికూడి తిరిగి వియోగముఁ జెందగా స్ఫురించెడి మనోవికారము. ఈ రెండింటి యందును బ్రేమ కలదు. కాని మొదటిదానిలో స్వార్థపరత్వము హెచ్చుగా నుండును. స్వేచ్ఛియోపభోగములకయియే ముఖ్యముగా నాయకుఁడు పరితపించును. దీనియం దున్న తాళయములంతగా నుండవు. ఒక విధముగా దీనిని

మోహమనియే చెప్పవచ్చును. రెండవ దాని యందలి ప్రేమ యిట్టిదికాదు. అది శుద్ధప్రేమయే. నాయికానాయకు లొకరినంగతి నొకరు స్వయముగా నెఱుంగుదురు. ఒకరి యవస్థకు నికొకరు సానుభూతి కనబరతురు. అంతియే కాక తమ యవస్థకంటె దమప్రియవ్యక్తి యవస్థయే యెక్కుడుగఁ దలపోయుచుండురు.

స్వార్థరాహిత్యము, పరహితము గలవు. ఇది పూర్ణ త్యముగాంచినచో శ్రీకృష్ణపరమాత్మ యందుగోపికాసహస్రములకుఁగలిగినభక్తియే శాశ్వతానందదాయక మగును. దీనియందొట్టి యున్నతాళయము లుండుటచే మొదటి దాని కంటె శ్రేష్ఠతరమై పైవండితులయభిప్రాయమును బట్టికూడఁ బ్రేమమనుటకుఁ దగియున్నది. మేఘసందేశమున సభివర్ణితమైనదియీ రెండవ ప్రేమనువ్యక్తపఱచు విప్రలంభ శృంగారమే కాని సంభోగశృంగారముకొడు. అందువర్ణింపఁ బడిన యత్కుడు

“ప్రత్యాసన్నే సభసి దయితా

జీవితాలంబనార్థి

జీమూతేన స్వకుశలమయీం

హారయిష్యక్ ప్రవృత్తిమ్.”

అనువాక్యములఁబట్టితన ప్రియురాలియొగ్గఁజే మములనుకోరువాఁడుగాఁడెల్పఁబడెనుగానితా నెట్లు బాధపడుచున్నాఁడోయాబాధలు తెల్పు వాఁడుగా వర్ణింపఁబడలేదు. విరహిజనవిరహోద్రేకంబగు శ్రావణమాసము సమీపించుట జేసి ప్రియురాలిజీవితపుఁబట్టును గోరినవాఁడై తాను కుశలముగా నున్న వార్తను బంపఁ గోరెను. తిరిగి కలిసికొనెదమను నాశచే నామె

జీవించియుండుననియు, సట్టియాశకుఁడన కుశలమే ప్రధానమనియు యత్కుడుగ్రహించెను. ఈయాశయే ప్రేమ. ఇట్టిప్రేమ విప్రయోగమునందుఁ బ్రేమమును సహితము గోల్పోవు నట్లుచేయఁదగినంతబలవత్తరమైనదిగాయత్కుఁడెఱుంగును. ఆతని యీక్రింది వాక్యముల గనుడు:

“తాంచావశ్యం చివసగణనా

తత్పరా మేకపత్నీ

మవ్యాపన్నా మవిహతగతి

ర్ద్రక్ష్మసి భ్రాతృబాహుః;

ఆశాబంధః కుసుమ సదృశం

ప్రాయశో హ్యంగ నానాం

సద్యః పాతి ప్రణయిహృదయం

విప్రయోగే రుణద్వి.”

తిరిగి కలిసికొందుమను నాశ యష్పడు బారిపడిపోవుచున్న కుసుమసదృశమైన స్త్రీల జీవితము నడ్డగించునట! అందుచేత మేఘునిఁ దన కుశలవార్త వేగముగా నెఱిగింపు మని తొందరపెట్టుచున్నాఁడు. ముఖ్యముగాయత్కుని మనంబుననున్నది తనప్రియురాలనుభవింపుచున్న యిక్కట్టులఁగూర్చినతలంపుగాని, తన కష్టములఁగూర్చికాదు. ఈయంశ మనేకశ్లోకంబుల నింకను గాననగును. ఇట్టి మనోభావమే యుత్తమమగు ప్రేమ. అది కాళిదాసే యిట్లు చెప్పినాఁడు.

“న్నహా నాహుః కిమపి విరహే

ధ్వంసి న స్తే త్వభోగా

దిష్టే వస్తు న్యుపచితరసాః

ప్రేమరాశీ భవంతి.”

ఈ ప్రేమతత్వము కాళిదా సితర గ్రంథ ములందును బాగుగా గనపఱచి యున్నాడు. శాకుంతల నాటకములో శకుంతలా దుష్యంతుల ప్రథమసమాగమముతో సరిపెట్టక తిరిగి వియోగము కల్పించి శకుంతలచే దశము చేయించి దుష్యంతుని బళ్ళాత్తపునిగఁ జేసి యొకరియం దొకరికి గాఢప్రేమ కలిగించి తిరిగి కలిపినాడు. ఇట్టి ప్రేమ మిగుల నుత్కృష్టమైన దని ప్రస్తుతకాలమందున్న కవులలో నగ్రే సరుఁడన్న భ్యాతిగాంచిన రవీంద్ర నాథుఁడు శాకుంతలముఁ గూర్చి యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు: “దాంషత్యధర్మమును విషయలోలత్వమునుండి తప్పించి పవిత్రమును, నిర్మలమునగు యోగ పీఠము నధిష్ఠింపఁజేసెను. హిందువుల మత గ్రంథములయం దాధర్మము కఠినశాసనముల చేతను అనుష్ఠానములచేతను నిర్వచింపఁబడి క్రమపద్ధతికిఁ దేబడెను. ఆధర్మమునే కాళిదాసు కళాసౌందర్యరూపమునఁ బ్రకటించెను. ఈసౌందర్యరూపానిలో స్త్రీపురుషులప్రేమ, తీవ్రమడఁగి సద్భావసముద్రమున సంగమించుచున్నది. ప్రవాహమువలె ప్రళాంతిని బొందుచున్నది. కావుననే యిట్టి ప్రేమ నిరంకుశమగు కామోద్రేకమునకన్న నుత్కృష్టమై మహాద్భుతమును గలిగించుచున్నది.” మనరాజధాని కళాశాల యందు సంస్కృతశబ్ద తత్త్వ మహావ్యూహ కులుగనుండిన రావుబహద్దర్ యం. రంగా

చార్య, యం. ఏ. గారు కాళిదాస శాకుంతల మును గూర్చి యిట్లు వ్రాసిరి:

“His very aim in cleverly combining in the drama of Sakuntala the love that longs for union with the love that yearns for re-union seems to be to obtain the needed scope for the exhibition of that self-effacement which forms the true index of the ideally perfect love. It is in fact in Hindu religion and Indian literature that we see so much importance attached to self-effacement looked upon as the natural and necessary result of godly devotion as well as of perfected human love.”

కుమారసంభవ కావ్యమందును లోకోత్తర సౌందర్యముగల పార్వతిని జూచినప్పుడు శివుఁడు ప్రేమించినట్లు చెప్పక యామె తన బాహ్యసౌందర్యముశివునివల్ల భవ్యముఁబడయఁజాలక వ్యర్థమైనదని నిందించుకొని ఘోరమైన తపము చేసినప్పుడే శివుఁడామె సర్థాంగినిగ స్వీకరించినట్లు కవి చెల్పియున్నాడు. స్వార్థ పరత్వత్యాగమైన యుత్కృష్టప్రేమనే కాళిదాసు తన గ్రంథంబులయం దున్న నాయికా నాయకులయందుఁ జిత్రించినట్లుఁ కన్పడుచున్నది కాని మోహము కాదని తోచుచున్నది. ఈవిషయముగూర్చి పండితు లింకను దఱచెదరు గాక యని కోరుచున్నాఁడను.

మా తృ వం ద న ము

శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు

నన్నయాది మహాకవినాయకులకు - గృష్ణరాయాది రాజనరేణ్యులకును
ఖిష్ణతిక్కనముఖవీరగణమునకును - బ్రాహ్మణ తెల్గుదేశమా, నందనంబు.

ఉ. వీరుల శూరపుంగవుల విశ్రుతకీర్తుల కాలవాలమై
మీఁతనతెల్గు దేశమిది మేదినిఁ జెల్వగు స్వర్గఖండమే
కూరిమి పూర్వజన్మమునఁ గూర్చిన పున్నెముచేత నేయిట
బొరుడనై జనించితిని పాననమయ్యెను పుట్టు వన్నిట.

తే. సర్వభాషలలో నున్న సరళనియతు-లాంద్రభాషాసరస్వతి కలనరించి
పేరుగాంచిన చాళుక్యవీరనృపుల-జన్మరంగమ తెల్గుదేశమ, నమస్సు.

ఉ. ఆజిని వైరిసంతతుల నందఱ నోర్చి జయంబు గాంచి శ్రీ
రాజమహేంద్రపట్టణము రాజ్యపదం బొనరించి తెల్గులో
రాజుల నాంద్రభారతము వ్రాయఁగఁ జేసి ప్రశస్తి గన్న మా
రాజనరేంద్రుడుఁ డెలుఁగురాజె కరంబులు మోడ్చి మ్రొక్కెద.

కం. మును దండ్రియాజ్ఞ నడవికిఁ-జనుచు శ్రీ రామమూర్తిజానకియు మా
తెనుఁగునెలవందె తిరిగిరి-గనుక మాయాంధ్రభూమి గౌరవ మొందె.

చం. ఘనమతి కృష్ణరాయనరకాంతుని కార్యభరంబుఁ బూని నే
 యైన నిఖిలాంగ్రభాగమును భూషితైవన మాచరించి భూ
 జనులకొఱంత దీరిచి విశాలయశంబు గడించి పెంపుమై
 మనినమహాత్ముఁ తిమ్మరసుమంత్రిని గాంచినమాత మ్రొక్కెదన్.

సీ. పడవలపై నెక్కి కడలి నల్గెలఁకులఁ జేరి వ్యాపారంబుఁ జేసినారు
 పరులకు నడుగిడఁ దరము గానట్టులు గట్టిదుర్గంబులఁ గట్టినారు
 వనధికి గారాజుతనయకైవడిఁ బొల్పు పరసరోవరము లేర్పఱచినారు
 జీవన్మరతులఁ జీలిక లొనరించి నిఖిలసన్యములఁ బండించినారు
 మగధ మొదలైన విపులసామ్రాజ్యములను, మించి గడియించి పేర్కొని బాలించినారు
 ఆంధ్రవీరు లనంగ సామాన్యమనుజు, మాత్రులే బీరమందుఁ ద్రినేత్ర సములు.

సీ. కదనంబులో నొచ్చి గతిచెడి యిటికివచ్చిన తన ప్రాణనల్లభునకు
 మంచంబుచాటున మరుగును గావించి పసుపు కుంకుమ నట పదిలఱచి
 రణభూమిఁ దొఱఁగిన రాచబంటుల కిది స్నానవిధంబుని సరసమాడి
 క్రమృత యుద్ధరంగమునకుఁ బఠినంపి, యాతనిమృతివార్త నాలకించి
 సహగమనసద్వ్రతంబును సలిపినట్టి-చానమకు ఖడ్గతిక్కన సైన్యపతికి
 సదన మైనట్టి తెలుఁగుదేశంపు విభవ-పర్ణన మొనర్పఁగా నలునకుఁ దరంబె

చం. గడునరులైనతేంద్ర సరిగాపులుగా నొనరించి, పారులం
 దడఁకువ, సత్యనిష్ఠ చెలు వారఁగఁజేసి, ధరాభరంబుఁ దాఁ
 బడఁతుకయయ్యుఁ బూనిన శుభప్రద రుద్రమదేవి రాజ్య యే
 ల్బడికతనం బ్రశస్తిని నెలఁచె మహాంగ్రధరిత్రి యంతటన్.

తే. భాషకును రాజ్యమునకు శిల్పంబునకును-ధర్మసంస్థాపనకు జీవితం బొసంగి
 వెలసిన ప్రతాపరుద్ర పృథ్వీశ్వరుండు- ఆంధ్రుఁ డగుటయు మానుకృతాతిశయమె.

సీ. మనుమసిద్ధిస్థుడు మామ మామా యంచు-గారవదృష్టితోఁ గాంచుచుండ
 సకలరాజన్యులసన్నిధి తనయాన - తలమానికంబుగాఁ దనరుచుండ
 సర్వవిద్యులును వాచావిధేయంబులై - యవసరసమయంబులం దెలర్చ
 పాండిత్యపౌరుషమంశనంబులచేత - దనజీవితంబు సార్థకముగాఁగ
 ఆంధ్రు లెందఁక నుందురో యంతదనుక - శాశ్వతంబుగ నలరార సరళగతిని
 భారతంబును వ్రాసిన సూరిపరుని - తిక్కన మహాకవీంద్రు నుతింపఁ దరమె?

ఉ. ఆసను జంపి, భూవిభులయాదరణంబును రోసి, యాత్మ వి
శ్వాసము నొండె యూతగొని, భాగవతంబును దెల్లు సేసి, పే
ర్వాసిని గాంచి పెంపెనఁగు భక్త శిఖామణి పోతరాజుచే
భాసురమైన మాతెలుఁగు భాగ్యము సన్నుతి జేయ శక్యమే.

ఆ. వె. మొల్ల, మధురవాణి, మోహనాంగియుఁ దఱి-కొండ వెంగమాంబ గూర్చినట్టి
కావ్యరత్నములకుఁ గైవసంబైన మా - తెలుఁగుబాస పెంపుఁదలఁతు నెదను.

ఉ. జీనకళాభిరామములు శిల్పము లొక్కెడ, మాధురీజల
స్రావములై తనరృచితరంగిణు లొక్కెడ; పూర్వవీరచి
హ్నీనృతచిత్రవిగ్రహచయంబులు నొక్కెడఁ గానవచ్చు ను
శ్రీవిత్తాంధ్రభూమిని జరించు టద్మష్టము గాదె మాకిల.

సీ. నాలాపకీల్పజపోలిక కృష్ణాతరంగిణి నిరతంబు రాజిలంగ
ఆకుఁజచ్చనిచీరె యట్లు ముక్కాచుఁగలించు టేత్రంబులు మించుచుండ
క్రీడానరాలిక్కి పోడిమి తూర్పు సముద్రంబు చెంగటఁ బాలుపుగూర్చ
ఉపననంబులలీల నుర్వీరుహానృత వివిధాటవులు కనువిందు నింప
సంపదలకెల్ల నిరవయి సౌఖ్యములకు - మందిరంబయి యానందకందమగుచుఁ
బూన్యదేశంబులం దగ్రగణ్యమైన - యాంధ్రమాతకుఁ గేలొప్పు ననుదినంబు.

ఉ. అడ్డిన వైరిసంతతుల నాఁగి రణాంగణమెల్ల నెత్తుచే
జిడ్డినరించి దుర్గములఁ జేకొని పొంపిరినోనినేర్పుతో
రెడ్డివసుంధరేశులుచరించినయాంధ్రధరాతలంబు సే
ర్వడ్డదిగాదె కీర్తి విభవంబులయం దసమాన వైఖరి.

గీ. పురుషులకుఁ దోడునీడయి దురమొనర్చి - అరిబలంబులనోర్చినయాంధ్ర సతుల
విక్రమచరిత్రముల నాలపించుచుండె-బల్లెపాటలు నవరసబంధురముగ.

సీ. వారాశివలయితవసుధాతలంబెల్ల పాలించినారు నృపాలమణులు
భరతవర్షమునందుఁ బరిపత్తులను గెల్చి పేరొందినారలు విప్రవరులు
ద్వీపాంతరములతో బేరసార మొనర్చి భాగ్యముల్ వడసిరి వైశ్యకులులు
ప్రభుభక్తితోఁ గత్తిబట్టి మార్తురఁ గూల్చి విలసిల్లినారలు తెలుఁగుబండ్లు
ఆంధ్రజాతీయతా విభవాతిశయము - గణనకెక్క చరిత్ర రంగస్థలమున
ఋషిమనోభావముల నావరించి; నాటి - మాతృదేశస్రశస్తి సామాన్యమొక్కా!

ఏయరా! తెడ్డేయరా!

చిలుకూరి నారాయణరావు గారు, యమ్. ఏ., యల్. టి.

[క్రిందటి వేసంగి సెలవులలో రాజమహేంద్రవరములోని కొంతమంది ఉపాధ్యాయులున్ను, ఇతరులున్ను కలిసి గోదావరి మీద పడవసికారు వెళ్లతూ ఉండేవారము. పడవను నడుపుకొనేటప్పుడు ఏలపాటలు పాడుకొంటూఉంటే ఆయాస ముగించదని తెలిసినా, పాట లెవరికీ రాకపోవడముచేతనూ, గోదావరిమీద పడవనాళ్లు పాడేవాటిలో కొన్ని అసభ్యములుగా ఉండడముచేతనూ, కొన్ని పాటలను మేమే వ్రాసి పాడుకోవచ్చునని ఆలోచించుకొన్నాము. ఆ సందర్భములో నేను వ్రాసిన పాటలను భారతిలో ప్రచురిస్తే బాగుంటుందని

తలచి ఈ క్రిందిదానిని సంపుకొన్నాను. ఈ పాట గౌతమీనదీవంతికిన్నీ, జీవాత్మకున్నూ సంబంధించేటట్టు ధ్వనితో వ్రాసినాను. పాటతరువాత వ్రాసినవ్యాఖ్యానముతో మొదట చదువుకొని, తరువాత మరిఒకసారి చదువుతే ధ్వని బోధపడుతుంది.]

“ఏయరా! తెడ్డేయరా!”

ఆ - జాయనే² పోసీయరా!..... ఏయరా!

1. మూడుకన్నుల - కొండ³మీదా
తోడునీడా-⁴ లేకపుట్టి
కూడుకొన్నది కొత్తవారిని⁵
జోడుగా నడిచింది తోయం!..... బేయరా!

(1) తెడ్డేయరా = పడవను నడపుము; నీజీవచూత్రను చేయుము. (?) ఆజాయనే = నీటిజాయను తిప్పలమీది కెక్కించుకుండా; ఆగామి, సంచిత, ప్రారబ్ధకర్మలచే విహితమైనట్టిన్నీ, వర్ణాశ్రమాచారవిహితమైనట్టిన్నీ మార్గమున.
(2) మూడుకన్నులకొండ = గౌతమి ఉద్భవించిన నాసికాత్ర్యంబకాద్రి, (అంబకమనగా కన్ను) సత్త్వరజస్తమోగుణములను కన్నులు (గుణమనగా కన్ను); (3) తోడునీడా = గోదావరితో కలిసి మరి యేనదిన్నీ పుట్టలేదు; జీవు డీలోకములోనికి వచ్చిన తూముందరనికి తోడునీడలులేరు; (4) కొత్తవారిని = కొత్తజలమును; కొత్తమనుష్యులను; (5) తోయంబు = నీరు బంధుత్వము.

2. పురిటిలోనే - సంఘకొట్టక⁷

జరిగినది యీ - నేలవంకకు⁸

పరువులెత్తె నపారశక్తి⁹

నిరవుగా నెగడింది తోయం¹⁰...బేయరా!

3. పట్టినది బంగారహూతూ¹¹

మెట్టినది రతనాలగన్నమై¹²

కొట్టినది మారాజుకోటై¹³

కొట్టుకొని వచ్చింది తోయం...బేయరా!

4. పాపులకు¹⁴లోబడె నొకప్పుడు

పాపమెలికల¹⁵ తిరిగె నప్పుడు

తాపమెత్తినచోట్ల తిప్పల¹⁶

కాపుగా తిరిగింది తోయం.....బేయరా!

5. అయిదుపాయల యందు పారి¹⁷

ఆరో పాయకు¹⁸ అంజ లెత్తి¹⁹

అంత నేడోపాయ²⁰తోనే

అంత మొందిన²¹యట్టితోయం...బేయరా!

6. ఇవల నెచ్చటినుండి వచ్చెనా²²

అవల నెచ్చటి కేగునో మరి²³

యవల కవలకు²⁴మధ్య కొట్టక [రా!

మివుల²⁵ పొంగుతు కంగుతుంటు...దేయ

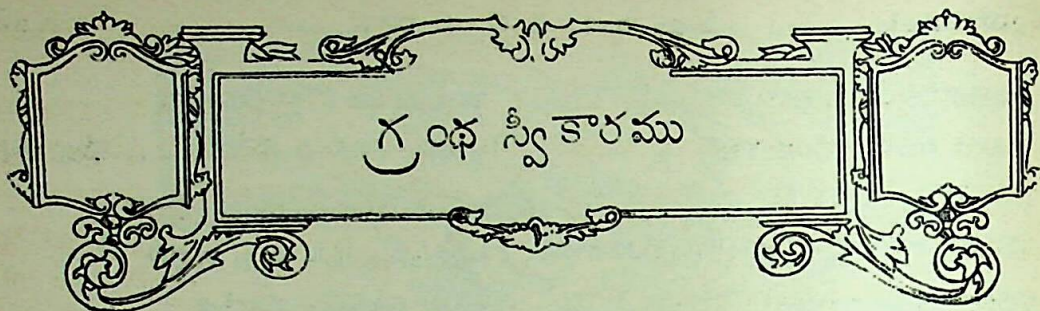
(7) పురిటిలోనే సంఘకొట్టక=గోదావరి ఆరేవియాసముద్రమువంకకు జారి ఉంటే ఆరవై మైళ్ల స్థిలకాలువ గా ఉండి ఉండును; జీవుడు పురిటిలోనే తన దేహమును విడిచి ఉంటే తక్కిన అనుభవమును ఈ జన్మములో పొంది ఉండడు. (8) ఈ నేలవంకకు=తూర్పునైపు; భూలోకము వంకకు. (9) అపారశక్తి=గోదావరి ప్రవాహము మూలమున విద్యుచ్ఛక్తిని పుట్టించిస్తో, ఇతరవిషములూకూడా పనిచేయుటకు సాధ్య మవుతున్నది. దాని జలము లచేత భూమినుంచి సస్యాదిరూపమున అనంతశక్తి బయలుదేరుతున్నది; మనుష్యుడుకూడా చేయతలంచుకొంటే అంతపనినైనా చేయడానికి సమర్థుడై ఉన్నాడు. (10) తోయంబు=జలము; బంధుత్వము.

(11-12) గోదావరి బంగారము గలవి మోదనుంచి పారుతున్నది. రత్నగర్భ అన్న ప్రఖ్యాతి పొందినది. కోహినూరురత్నము ఈనదిలో దొరికినదే; జీవుడి జాతకముకూడా ఉన్నతిలోనికి వచ్చినది. (13) మారాజు=మహారాజు. గోదావరి ఒడ్డున ఎన్నో సామ్రాజ్యములు లేచి అంతరించినవి; జీవుడు గొప్పపదవిని పొందుతున్నాడు.

(14) పాపులకు=పాపికోండలు; దుష్టులు; (15) పాపమెలికల=అనేకమార్గములుగా; వక్రమార్గమున. (16) తిప్పలు=దిబ్బలు, లంకలు; కష్టములు.

(17) అయిదుపాయలు=గోదావరి తొలుత అయిదుపాయలుగా విడిచినది; జీవుడుపంచేంద్రియవిషయములకు లోనవుతున్నాడు; (18) ఆరోపాయ=తరువాత గోదావరి నుంచి ఆరోపాయవిడిచినది; మనస్సు ఆరోపించియును; (19) అంజ లెత్తి ఆరోపాయతో గోదావరి గతి మందగించినది; మనస్సునకు ఇంద్రియములు లోబడి అనేకవికారములకు లోనవుతున్నది. (20) ఏడోపాయ=గోస్తనీకాలువ: బుద్ధి; (21) అంతమొందిన=గోస్తనీనది ఎచ్చట అంతమవుతున్నచోతెలియదు; అది యిసుకలో అంతము పొందుచున్నది. "బుద్ధినాకాత్మణశ్శ్రీతి" అనే టట్లు బుద్ధి నశించగానే జీవుడుకూడా నశిస్తున్నాడు.

(22) ఇవల=పుట్టకచోటు; జన్మమునకు పూర్వకాలము. (23) అవల=సముద్రములో చేరిన తరువాత; మరణానంతరమున. (24) ఇవలకవలకు=రెండుఒడ్డులకును; పుట్టుకచావులకు. (25) పొంగుతు కంగుతు=వరదలప్పుడున్న ఎండకాలములోనూ; ఉచ్చదశలోనూ, నీచదశలోనూ.

ఈదిగువ బేర్కొనిన గ్రంథములను నందనములతో నందఁకొంటిమి.

౧. (ఎ) శ్రీపన్న గాచలనాయకశతకము; నెలరు 0-4-0; (బి) పరమానంద సుధాలహరి(వేదాంతగ్రంథము); తత్త్వములు—కర్త: పులహరి పీఠేశ్వరేంద్రులు. పేజీలు 63. నెల 0-8-0. ప్రకాశకులు: పులహరి పీఠోజిబాబు గారు; సత్యనెల్ల.

౨. (ఎ) తత్త్వదీపిక; పద్యములు. పేజీలు 33. నెల 0-6-0; (బి) బాలశతకము. నెల 0-1-0—కర్త: మహావాది వెంకటరత్నముగారు.

౩. పల్లనందకోటేశ్వరశతకము; 104 పద్యములు—కర్త: అభ్యుదయ. సిద్ధయ్యశర్మగారు. పేజీలు 19. నెల 0-8-0. వై మూడుపుస్తకములును సత్యనెల్ల నివాసులు వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్యగారియొద్ద దొరకును.

౪. ఆంజనేయచరిత్రము(ద్వితీయము(ద్రామము); గద్య పద్యాత్మకము—కర్త: కొప్పగపు వేంకటరమణయ్య గారు; పోరంకి. పేజీలు 62 నెల. 0-6-0

౫. నిజాంరాష్ట్ర ప్రశంస; పద్యకావ్యము—కర్తలు: శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు; పేజీలు 72 నెల 0-8-0. పుస్తకములు దొరకునోటు: శ్రీకాకతీయగ్రంథమాల, వరంగల్, నైజాము.

౬. రాజయోగి; నవల (పూర్వభాగము)—కర్త: ఆర్. భాష్యచార్యులుగారు; పేజీలు 741. నెల 0-12-0. ఆంధ్రపత్రికా చందాదారులకు అయిదణాలకు ఇవ్వబడును. పుస్తకములు నలయువారు కర్తగారిపేర, 125 నెప్పింగ్స్కోడ్డు కంటోన్మెంటు, బెంగళూరునకు వ్రాయవలయును.

౭. రుక్మిణీకల్యాణము; అయిదంశముల నాటకము—కర్త: విద్వాన్ దూసి రామమూర్తిశాస్త్రిగారు, విజయనగరము. పేజీలు 44. నెల. 0-8-0

౮. రసమంజరి; పద్యకావ్యము—కర్త: తాదూరి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులుగారు, రాజమండ్రి; పేజీలు 65. నెల 0-6-0

౯. విషములు; తచ్చికిత్సలు (విజ్ఞాన ప్రచారిణీ గ్రంథమాలయొక్క ౯ న కుసుమము); గద్యము—కర్త: ఓ. రాఘవరంగారావుగారు, యం.వి. (హెచ్). పేజీలు 126. నెల 1-8-0. పుస్తకములు దొరకునోటు: విజ్ఞాన ప్రచారిణీ గ్రంథమాల, నెమలికొండ. నైజాం.

౧౦. జయవిజయులు; గద్యము—కర్త: చానలి శ్రీరామశాస్త్రిగారు, గుంటూరు. పేజీలు 150. నెల 0-14-0.

౧౧. గర్వభంగము అను ఘోషిస్తీయుని వగ; రెండంశముల నాటిక—కర్త: బండారు మోషి, బాపట్ల. పేజీలు 62. నెల. 0-6-0.

౧౨. బాలబోధ; పద్యకావ్యము. (గ్రంథకర్త): రూపుఖానపేట రత్నమ్మదేవాయుగారు. దీనిని నిజాం రాష్ట్రములోని ఆంధ్రగ్రంథాలయములకు ఉచితముగా పంపుదురు. “ఆంధ్రజనకేంద్రసంఘ కార్యదర్శి, ఆంధ్రకుటీరము, రెసిడెన్సీబజారు, హైదరాబాదు. చక్కను” అని అర్పణాచీటి పంపినబడయగలరు.

౧౩. తరుణీశతకము; 112 కందములు—గ్రంథకర్త: సుడిపూడి ఇందుకుతీదేవిగారు. పేజీలు 24. నెల 0-2-0 దొరకునోటు: నెంకటేశ్వర అండుకో, పేదరు మర్చంటు; బెజవాడ.

౧౪. (ఎ) యోగచికిత్స; గద్యము—అనువాదకులు: చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు. పేజీలు 28. నెల 0-6-0; (బి) తొట్టిన్నాన నియమములు. నెల 0-6-0. దొరకునోటు, మేనేజరు: ప్రకృతి ఆఫీసు, బెజవాడ.

౧౫. ఆంగ్లేయదేశచరిత్రము (మొదటిభాగము); గద్యము—గ్రంథకర్తలు: మాచినరసింహముగారు, ములు కట్ట పేరిడిక్షితులుగారు. పేజీలు 122. వెల 0-8-0. విలాసము; మైలవరపు యజ్ఞన్న, పితాపురము, తూర్పుగోదావరి.

శ్రీనివాసరావుగారు, బి. యె., బి. యల్., కాకినాడ. పేజీలు 562. క్యాబికోబైండు వెల రు 7-8-0

౨౦. శ్రీకృష్ణావతారతత్వము (నాల్గవసంపుటము)—కర్త: కాన్యస్మృతితీర్థ జనవంశి శేషాద్రిశర్మగారు, కడప. 420 పేజీలు. వెల రు 1-8-0

౨౧. వసురాయ చాటుప్రబంధము—కర్త: వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారు, రాజమండ్రి. పేజీలు 304. వెల 1-8-0.

౨౨. శృంగార రాధామాధవ సంవాదము; మాడాశ్వాసముల ప్రాచీన శృంగార ప్రబంధము. శృంగారగ్రంథమాలయందలి ప్రథమకుసుమము. కర్త: వెలిదిండ్ల వేంకటపతి. ప్రకాశకులు: జి. యస్. శాస్త్రి ఆంధ్రకో, తపాలాపెట్టె నెం. 110, మదరాసు. ఫెదర్వెయిటు కాగితము, క్రాసుపైజు; సుందరమైన గిట్టుపేరుగల క్యాబికోబైండు, (లండ్న్ రాయల్ ఎడిషన్) దీనివెల పోస్తేజి కలిసి రు 2-6-0.

౧౬. రామాశ్రమము: నవల- (గ్రంథకర్త): చిల్ల రిగె రమణమ్మగారు. పేజీలు 292. వెల 1-8-0. విలాసము: మేనేజరు, ఆంధ్రప్రచారిణీగ్రంథనిలయము, పితాపురము.

౧౭. దీనబాంధవా! (86 స్పత్తయము.) కర్త: నందూరి అమ్మిరాజుగారు. వెల 0-7-0

౧౮. వేదాద్రి నృసింహస్వామి; పద్యములు—కర్త: ముత్తనేని వెంకటచెన్నకేశవులుగారు. వెల 0-1-0. ప్రకాశకులు: చిట్టూరి అమృతపాథివ లింగముగారు; బగ్గయ్యపేట.

౧౯. పూర్వగాథాలహరి (Dictionary of Puranic allusions); నిఘంటువు. కర్త: వేనూరి

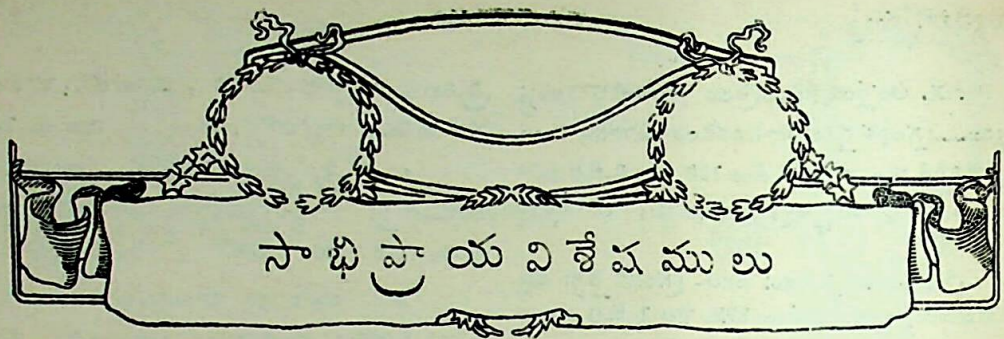
నా వ ల పు

పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య గారు

ఎనగు భవదీయ శ్యామలాకృతిని జూచి
మోమునిండిన కన్నుడమ్ములను జూచి
క్రందుకొను లేతనవ్వు సింగార మరసి
ఘలుకుఘలుకున భావసంపదలఁ జూచి
నవ్యగతి దోచు వేణుగానమ్ముఁ జూచి
తనివిదీరెడు నీ ప్రవర్తనముఁ జూచి

నలచి కాంతలు నీవెంటఁ బడుట నిజము;
కలను నిద్దురలోను జాగ్రతను గూడ
చూడగుణములులేని నీరూప మరసి
నేనె నలతును భవదీయ నిర్మలాత్మఁ
బ్రకృతితత్త్వముఁ గను సత్యభామ నౌట
చిటుతచెయ్యల గోపాల! చిన్నికృష్ణ!

[సత్యభామ]

క్రిష్టమను పండుగలు క్రైస్తవులకు వలె భారతీయులకును పండుగ దినములుగ బరిణమించుచున్నవి. ఆ పర్వదినములందు క్రైస్తవమతస్థు లనుభవించెడి ఆనంద విలాసములు వర్ణనాతీతములు. శ్రీమంతులైన యూరపియనులు క్రీస్తమను పండుగుల ననుభవించుటకు జేసెడి ప్రయత్నము లపారములు. దుకాణము లన్నియును చిత్ర విచిత్ర సదార్థములతో నిండి పరమానందమును గలుగ జేయుచుండును. సురుచిర వస్త్రాభరణములు, పాకాన్నములు, బొమ్మలు, వింతలు, వినోదములు క్రీస్తమను ప్రభావమును విశదముచేయుచుండును. క్రైస్తవమతాచార్యుడైన ఏసు క్రీస్తునకు (కేశవ కృష్ణునకు) జనవరి 25 న తేది రాత్రి జనన కాలము. ఆ రాత్రి దేవదూత క్రైస్తవజననమును వ్యక్తము చేసెను. క్రైస్తవభక్తులు-ముఖ్యముగను ముగ్ధ బాలబాలికలు- దేవదూతకటాక్షముకొరకు నిరీక్షించుట యాచారమైనది. ఆసాంప్రదాయము క్రీస్తమ సుపండుగల వ్యవహారములందు హృద్యముగ గనుపడుచున్నది. అభివందనములు, బహుమానములు, విందులు, సృత్యగానసంకీర్తనములు, నాటకాలంకరణములు క్రైస్తవజయంతిని సంస్మరింపజేయు చిహ్నములైనను మహాత్మ్యా

గార్థమునుబోధించుటకు నిరర్థకముగ నున్నవి. భాగ్యభోగారాధన మాత్మోపలబ్ధికి ప్రతిబంధకమని క్రీస్తుచేసినబోధలు జయంతి దినమునందైనను నారాధింపదగియున్నవి. క్రైస్తవులవిశ్రాంతికిని సౌఖ్యారాధనమునకును నేర్పడిన క్రీస్తమనుసేలవులు భారతీయులకు క్షేత్రపూరితములైన సభాదినములుగ నున్నవిధమును నీకాలమునందు గూడుచున్న సభాసమావేశములు విశదము చేయుచున్నవి. పరాధీనసీతీయం దున్న ప్రజలకు క్రీస్తమను పండుగదినములు గలుగజేయుచున్న విశ్రాంతియును, సౌకర్యములును సభాసమావేశము లీనమయమునందు గూడుటకు గారణంబులైనవి.

“యథారాజా తథాప్రజా” యనులోకోక్తి మంచికిని, చెడుగునకును సన్వయించుచున్నది. రాజుల సదాచారములును, దురాచారములును ప్రజలకు పరమప్రమాణములై యనుకరణయోగ్యములగుచున్నవి. రాజుల పండుగదినములు సహజముగ ప్రజలకు నిర్బంధముగ పండుగదినము లగుచున్నవి. రాజుల యాచార వ్యవహారములు ప్రజలకు పరిపాటియగుచున్నవి. రాజుల వేషభాషలు ప్రజలకు గౌరవ చిహ్నము లగుచున్నవి. రాజుల యాటలు

ప్రజలకూట లగుచున్నవి. రాజుల దురాచారములు సయితము ప్రజలకు సదాచారము లగుచున్నవి. రాజుల పండుగలు ప్రజలకు పర్వదినము లగుచున్నవి. రైలు ప్రయాణము ప్రజలకు క్రీస్తుమను ఈస్టరుపండుగలందు సులభమగుచున్నది. రైలురేటులు తక్కువచేయబడి రాకపోకలు సామాన్యముగను సగము ధరకే సాధ్యమగుచున్నవి. వేలకొలదియూరపియను యాత్రికుల సుఖారాధనమున కేర్పడిన క్రీస్తుమను సెలవులు భారతీయులకు దేశారాధనమునకు వినియోగపడుచున్న విధమున సమయమునందు గూడుచున్న సభాసమావేశ పరంపరలు విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

సభాసమావేశములు

భరతఖండమునందు డిసెంబరు మాసాంతమునందు చిరకాలము నుండియును గూడుచున్న మహాసభలు ప్రజాప్రభోధమునకు చిహ్నములైనను మహాసంధ్రమమును గలుగజేయుచున్నవి. శీతకాలమునందు దక్షిణము నుండియు తీరమునకు బోవుటయందుగలకష్టములనుభవజ్ఞులకు దెలిసియున్నవి. దేశమునందు సాంఘికసభలు, మతసభలు, శాస్త్రసభలు, రాజకీయసభలు సమావేశమై దేశోద్ధరణసాధనమున నన్వేషించుచున్నవి. క్రైస్తవులు, మహమ్మదీయులు, హిందువులు, బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణేతరులు ప్రత్యేకసభలను జేయుచు, స్వసంఘలూఢములను గోరుచున్నారు. సాంఘికసభలు సంఘనాయకుల ప్రయోజనముల కనుకూలములైనను

సంఘప్రయోజనములకు నిరుపయోగములుగ నున్న విధమును నిత్యానుభవము విశదము చేయుచున్నది. స్వసంఘవికాసము పరసంఘద్వేషమువలన గలుగజాలదు. ఇతర సంఘములవిలయము స్వసంఘాభ్యుదయమునకు సాధనము గాజాలదు. ఆత్మవికాసమునకు ప్రేమగీతము సాధనముగాని ద్వేషగీతము సాధనముగాదు. వివిధజాతులకును, సంఘములకును, మతములకును నిలచుమైన దేశమునందు ద్వేషగీతముగలుగజేయుచున్న సంక్షోభము పరమవిపాదమును గలుగజేయుచున్నది. కులాభిమానయుగము, మతాభిమానయుగము ప్రఖ్యాతములైన దేశములందంతరించినను దురదృష్టవశమున భరతఖండము నికను పట్టి పీడించుచున్నది. జపానుప్రజలును, ముస్తఫాకెమెలుపాషాయును నవలంబించినమార్గమును భారతీయులనలంబించుటకెంతకాలముపట్టునో ఎవరూహింపగలరు? మతావేశమునకును, దేశారాధనమునకును సంబంధమంతరింప సంతవరకును దేశసౌభాగ్యముసాధ్యముగాదు. పరాధీనస్థితియందున్న దేశముల కంతఃకలహములు పరాధీనస్థితిని స్థిరతరముచేయుటకు వినియోగపడుచున్నవి. నిరంకుశప్రభుత్వపోషణమున కంతఃకలహములు పరమాన్నముగ నుండగలవు. స్వప్రయోజనపరాయణులుధర్మరహస్యమును గనుగొనక దేశదాస్యమును స్థిరతరముచేయుట సంతాపకరము. శ్రద్ధానందస్వాముల ఘోరహత్య సాంఘికకలహముల దుర్విపాకమునకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణముగ నున్నది.

శ్రద్ధానందస్వాముల హత్య

మానవ సేవకై జీవితమును ధారవోసిన శ్రద్ధానందస్వాములు దుర్మరణము దేశమును దుఃఖినముద్రమునందు ముంచినది. అబ్దులు బషీరుచేసిన దారుణాపరాధము హిందూమహమ్మదీయుల దుస్సహమైనసంబంధమును వేయి నోళ్లను చాటుచున్నది. అబ్దులుబషీరు గావించిన దారుణకృత్యమును మహమ్మదీయ ప్రపంచ మామోదింపజాలదు. స్వాములవారి ఘోరహత్య హిందూమహమ్మదీయ సమ్మేళనావసరమును విశేషముచేయుచున్నది. నాయకులును వారి యనుచరులును మానముద్రను విడిచి కార్య శూరులు గావలసిన యవసర మేర్పడినది. ఏతీణమున సాంఘిక ద్వేషానలము వ్యాపించి దేశమును నాశనము చేయునో యెవరూహింపగలరు ?

శ్రద్ధానందస్వామి త్యాగమూర్తి; మహాధీరుడు; దేశభక్తుడు; దైవభక్తుడు. వ్యాధిగ్రస్తుడై మంచముమీదనిస్సహాయస్థితియందున్న మహానుభావుని మతవ్యాజమున జంపి పారిపోదలచిన బషీరు పశుప్రాయుడుగాని మానవమాత్రుడు గాడు. ప్రపంచమునం దేమతమును దురంతములను, హత్యలను నామోదింపజాలదు. పరమమూర్ఖుడగు బషీరుచేసిన హత్యను మహమ్మదీయులందరూను నేకగ్రీవముగ నిరసించుట యుక్తముగ నున్నది. ఈ దుఃఖినమయమునందు హిందువులు చూపుచున్న శాంతము స్వాములవారి మహాత్యాగమున కనురూపముగ నున్నది. శ్రద్ధానందస్వాములు వర్తమాన కాలమునందు హిందూమతోద్ధరణ

మున కవతరించిన మహానుభావుడు. హిందూమతము సంకరమై, నిర్జీవమై ప్రజామోక్షమునకు నిరుపయోగమైనది. పరమతాక్రమణము ప్రబలుచున్నది. హిందూమతము నిత్యమును తీణించుచున్నది. మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు హిందువులను వారి మతములందు నిరాటంకముగ జేర్చుచున్నారు. మహమ్మదీయులను హిందూమతమునందు జేర్చుట మాత్రము దుష్కార్యముగ నున్నది. శ్రీస్వాములవారవలంబించిన శుద్ధి సంఘటనోద్యమములు హిందూమత సంఘములకు ప్రాప్తతిషును జేసినవి. అస్పృశ్యతా నివారణమునకు శుద్ధిసాధనము పరమ ప్రయోజనముగ నున్నది. సంఘోద్ధరణమునకును, మతోద్ధరణమునకును నిర్భయముగ నాత్మార్పణము చేసిన శ్రద్ధానందస్వామి నిర్యాణము భారతీయులను కర్మవీరులను జేయుటకు భగవంతు డనుగ్రహించు గాత!

* * * *

కాంగ్రెసు సమావేశము

శ్రద్ధానందస్వామినిర్యాణము కాంగ్రెసు సమావేశమును విచారాక్రంతము చేసినది. ఏర్పాటులందు మార్పు గలిగినది. ప్రతినిధుల హృదయములు విచారగ్రస్తములైనవి. కొన్ని లుల ప్రశ్న కంటెను శ్రద్ధానంద స్వాముల హత్యయే ప్రతినిధులహృదయము సధిక తరముగ నాకర్షించినది. గాంధీమహాత్ముడు ప్రతిపాదించిన సానుభూతి ప్రస్తావము సభ్యుల విచారమును దెలుపుచున్నది. స్వాములవారి హత్య విచారగ్రస్తమైనను కోపోద్దేకములకు

నిమిత్తము గాగూడదు. ముష్పదికోట్ల ప్రజల యందు బహిరుపతి దుర్మార్గులు పుట్టుచుండురు. దుర్మార్గమున కవకాశములను తొలగించుటమె కాంగ్రెసుధర్మము. ఏవిధముగ నైనను హిందూమహమ్మదీయ సమ్మేళనము సమకూడుట కుభయసంఘములును ప్రయత్నించుట యనవలయు. ఇట్టి ప్రయత్నమున కన్యోన్య విశ్వాసము, సహనము సాధనములు గాని స్వప్రయోజన పరాయణత్వము సాధనము గాదు. మహమ్మదీయులు వారిసంఖ్యానురూపమైన యుద్యోగములను, ప్రాతినిధ్యమును నపేక్షించుట ధర్మవిరుద్ధముగాదు; కాని, సకల విషయములందును అగ్రేసరత్వమును గోరుటయును, శుద్ధి సంఘటనోద్యమములను ప్రతిఘటించుటయును ననుచితము. మహమ్మదీయులకు వారి సంఖ్యానురూపమైన ప్రాతినిధ్యమును నిర్ణయించుట స్వరాజ్యమునకును, శాంతికిని సాధనములు. ఈ ప్రయోజనము సామాన్యనియోజకవర్గముద్వారా గలుగుట శ్రేయస్కరముగాని ప్రత్యేక నియోజకవర్గముద్వారా గలుగుట శ్రేయస్కరము గాదు. స్వస్థ సంఖ్యాకులైన క్రైస్తవులును, పార్సీలును గోరని విధానమును మహమ్మదీయులు గోరుట యనుచితము.

యూరపియను సంఘము నావహించిన పాలక జాతీయూభిమానమే మహమ్మదీయులను నావహించినది. ఢిల్లీయందు గూడినట్లీగు సభయందును, మహమ్మదీయ మహాసభయందును జేసిన తీర్మానములు మహమ్మదీయుల చిత్తవృత్తిని విశదము చేయుచున్నవి.

హిందువులను బహిష్కరించి మహమ్మదీయులు బాగుపడగోరుట యసంభవము. ఉభయ సంఘముల సంయోగమువలనను రెండు సంఘములు బాగుపడి స్వరాజ్యము సాధ్యముగా గలదు. విభేదములు ప్రత్యేక సంఘప్రయోజనములను తాత్కాలికముగ సమకూర్చినను నిరంకుశదుర్గమును స్థిరతరము చేయుచున్నది. నలువదేడ్లనుండియును కాంగ్రెసు సమష్టి భారతజాతీయ ప్రయోజనములను సమకూర్చుటకు జేయుచున్న ప్రయత్నములు క్రమముగ సఫలము లగుచున్నవి. గౌహతీ కాంగ్రెసునందును సీఫలప్రాప్తికి ప్రయత్నములు జరిగినవి; కాని, రెండు సంఘములకును మంచిప్రాయశ్చిత్తముగానంతవరకును చిత్తశుద్ధి గలుగజాలదు. చిత్తశుద్ధిగలుగుట కింకను నెన్ని హత్యలు గావలయునో కాలమువిశదముచేయగలదు. గౌహతికాంగ్రెసు లక్ష్యమును, సభ్యక్షుల లక్ష్యమును, దేశలక్ష్యమును, శాసనసభల యందు లగ్నమైయున్న పరిస్థితులందు నిర్మాణ కార్యవిధానము వెనుకబడుట సహజము. గౌహతియందు ౪౦ వ భారతజాతీయ మహాసభ శాసనసభల యెన్నికలు జరిగిన వెంటనే కూడినది. ఆసమావేశఫలమును తదనుగుణ్యముగ నుండుటయందు. విచిత్రము గనుపడదు.

* * * *

శాసన సభలు

గాంధీమహాత్ముడు 1920 వ సంవత్సరము నందు కలకత్తాయందు బహిష్కరణరూపమున నారంభించిన సహాయ నిరాకరణోద్యమము 1926 వ సంవత్సరమునకు శాసనసభా ప్రవేశ

రూపమును దాల్చినది. దేశబంధు చిత్తరంజన దాసు ప్రారంభించిన ప్రతిష్ఠంభనోద్యమము యథోచిత సహకారోద్యమముగ బరిణమించినది. సహాయనిరాకరణోద్యమారంభమునందు విజృంభించిన సాంఘికసంయోగము ప్రత్యేక సాంఘిక ప్రయోజనముల యందు ప్రతిబింబించినది. కాంగ్రెసునందు సంపూర్ణ స్వతంత్ర వాదులు సహాయ నిరాకరణ వాదులు, స్వరాజ్య వాదులు, యథోచిత సహకారవాదులు, తటస్థులుగలరు. కాంగ్రెసు లక్ష్యమును, గాంధీమహాత్ముని సాన్నిధ్యమును భిన్నపక్షములవారిని గౌహతి కాకర్షించినవి. శాసనసభలవిషయమై చేసినతీర్మానము సహాయ నిరాకరణోద్యమనిర్గమనమును, శాసనసభాప్రవేశ ప్రాబల్యమును విశదముచేసినది.

కాంగ్రెసు ఆమోదించినతీర్మానము సభాధ్యక్షునిప్రారంభోపన్యాసమునందేకలదు. తీర్మానమునందు దుద్యోగనిరాకరణ సిద్ధాంతమున్నను దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు ప్రతిపాదించిన ప్రతిష్ఠంభనవిధానము గోచరము గాకున్నది. ఒకచోట బడ్జెటులను నిరాకరించుటయును, వేరొకచోట నుపయుక్తములైన పనులకు గ్రాంటుల సంగీకరించుటయును ప్రతిష్ఠంభనము గాజాలదు. తీర్మానమునందు గల అయిదవ నియమము తీర్మానపు భావార్థమునకు ప్రతికూలము. ఉద్యోగస్వీకార పరిస్థితులను నిర్ణయింపగల యధికారము అఖిలభారత జాతీయోప సంఘవశము చేయబడినది. సహకారపరిస్థితులను నిర్ణయించుటకు స్వరాజ్య నిర్ధారణగాక ఇతర విషయములు సూచింప

బడినవి. వంగదేశ నిర్బంధితుల విమోచనము, రాయలుకమిషను నియామకము యథోచిత సహకారమునకుసాధనములుగాగలవు. రీడింగు, బర్మెను హెడుప్రభువులు కోరినపరిస్థితులచిర కాలమున సంప్రాప్తము గావచ్చును. సామ్రాజ్యశాసనసభకు నూతనడిల్లీ యందు గృహప్రవేశోత్సవము జరుగునపుడు నిర్బంధితుల విమోచనమును డిల్లీ సమావేశాంతమునందు రాయలు కమిషను నియామకమును జరుగుననువదంతులుగలవు. గౌహతికాంగ్రెసు చేసినతీర్మానమును నీసూచనల కనుకూలముగ నున్నవి. అచిరకాలముననే ఉద్యోగ స్వీకార ప్రతిపేధము తొలగుటయును, సహాయమార్గము శాసనసభలయందవలంబింపబడుటయును సహజము. బ్రిటిషురాజ్యాధికారుల ప్రాబల్యమును, భారతీయుల ఛార్బల్యమును సహాయ నిరాకరణోద్యమ చరిత్రము విశదము చేయుచున్నది. సభాధ్యక్షులు శ్రీమంత్ శ్రీనివాస అయ్యంగారు తమ యుపన్యాసమునందు ప్రజ్ఞ వంతుడైనన్యాయవాదివలె ద్వంద్వప్రభుత్వము నత్యంత సామర్థ్యముతో ఖండించిరి. స్వరాజ్య నిర్మాణ సాధనములందధ్యక్షుని దృష్టి విశేషము లగ్నము గాకుండుట సంతోషకరము. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు ఘోషకనుగారి యుపన్యాసము భావగర్భితమై స్వరాజ్యవసరమును పరిస్ఫుటము చేయుచున్నది.

గౌహతి కాంగ్రెసు నిర్మాణవిధానమునకు సంబంధించిన తీర్మానమును సయిత మామోదించి శాసనసభల వెలుపల నాయకులు చేయవలసిన పనిని నిర్ధారణచేసినది.

ఖడ్గరు వ్యాసమునకుగాను ఖడ్గరు ధారణ
మును నిత్యకృత్యములందు సయితము నిర్బం
ధము చేయుట సమయోచితముగ నున్నది.

శాసనసభలయందు విశ్వాసము లేక రాజ
కీయవిషయములందు విముఖుడైన గాంధీమహా
త్ముని రాజ్యాంగములకు నాకర్షించుటకు ఖడ్గరు
నకు సంబంధించిన తీర్మానములను కాంగ్రెసు
ఆమోదించినటు లూహించదగినది. ఖడ్గరు
నందు గాంధీమహాత్మునకు గల విశ్వాసము
నందు వీనమైనను స్వరాజ్య వాదులకు
గలదని నమ్ముట కవకాశములు గనుపడవు.
తీర్మానములందు పసతత్కృవ యైనను పటా
టోప మధికముగ నున్నది. గౌహతికాంగ్రెసు
నందు గాంధీమహాత్ముడు తటస్థభావమును
బూనినను గాంధీమహాత్ముని సాన్నిధ్యము కాం
గ్రెసునకు ప్రాణప్రతిష్ఠను జేసినది. కాంగ్రెసు
నాయకులకు నిస్సహాయసిత్తియందు గాంధీ
మహాత్ముడు శరణ్యుడుగ నుండెను.

“క. ఆపద గడువం బెట్టగ

నోపి శుభంబైనదాని నొడఁగూర్చు మా
కీ పుట్టువునకుఁ బాండు [తా!”

త్మోపాలుఁడు మిమ్ముఁజూపి చనియె మహా
—భారతము, ఉద్యోగపర్వము.

గాంధీమహాత్ము డన్ని సంకర్షణములందును
సహజమైన మందహాసముతో నిర్వికారుడై
శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు పాండవులకు వలెను
ప్రత్యక్షమగుచుకాంగ్రెసును గాపాడిన విధము
దేశారాధకులకు ప్రమాణముగ నుండగలడు.

గౌహతికాంగ్రెసు ముగిసినది. నూతన
సంపత్సర మారంభమైనది. భగవదనుగ్రహము

వలన నూతన సంపత్సరమునం దైనను ప్రజా
శయములు సఫలమగు గాత!

* * * *

వివిధసభలు

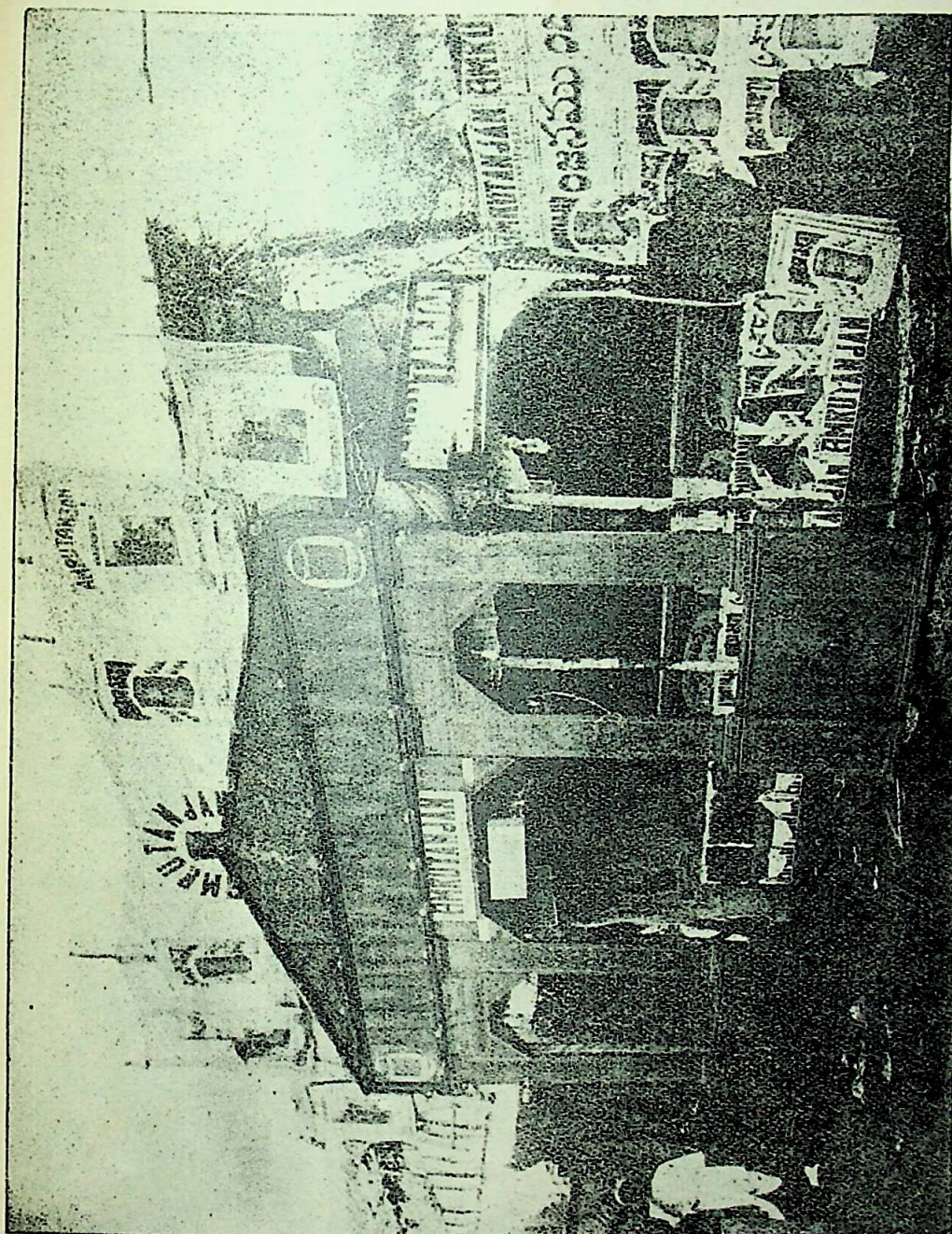
గౌహతియందను, ఇతరప్రాంతములందును
దేశభాగ్యదయమునకు సాధనములైన యితర
సభలును గూడి యధావిధిని కార్యవిధానమును
జరిగించినవి. గాయకమహాసభ, స్వచ్ఛందసేవక
సభ, హిందూమహాసభ, గోరక్షణసభ, రాజ
కీయఖైదీలసభ గౌహతి యందు గూడినవి.
అకోలాయందు మితవాదుల సభ గూడినది.
మధురయందు బ్రాహ్మణేతరులసభ గూడినది.
డిల్లీయందు మహమ్మదీయులసభ, చెన్నపురి
యందు క్రైస్తవమహాసభ గూడినవి. మిత
వాదినభ మామూలు ప్రార్థనాగీతమును బాడి
యానందించినది. వంగదేశ నిర్బంధితుల విడు
దలగోరుటకైనను సాహసింపలేదు. మితవా
దులు పరావలంబనఫలమును చిరకాల మను
భవించియును నివృత్తిని బొందకుండుట దేశ
దురదృష్టము. సర్ పరశురామ పాత్రోగారి
యధ్యక్షత క్రిందగూడిన బ్రాహ్మణేతరసభ పరి
వర్తనమును బొందుట క్రేయస్కరము. ఖడ్గ
రును నిరసించినమంత్రులు ఖడ్గరు ధారణము
నామోదించుటయును, రాజకీయప్రచారకుల
నిర్బంధముల కభయము నొసంగిన మంత్రులు
నిర్బంధితుల విమోచనమును గోరుటయును
మహేంద్రజాలముగ దోచగలదు. తీర్మాన
ములు కార్యరూపమును దాల్చుటకు బ్రాహ్మ
ణేతర నాయకులు పనిబూనెదరు గాత!

మంత్రి సదవులు నదలిన పిమ్మట నైనను దేశా
భిమానముగలుగుట శుభదాయకము. బ్రహ్మ
జేతరనాయకులు బ్రహ్మజేతరులను ఖడ్గ
ధారకులనుగ జేయగలిగిన స్వరాజ్యము
కరతలామలకము గాగలదు. అన్ని సభలయం
దను గ్రామపునర్నిర్మాణమునకు సంబంధించిన
తీర్మానము లామోదించబడినవి. కాంగ్రెసు
సభయును, మితవాదసభయును, బ్రహ్మజే
తరసభయును గ్రామపునర్నిర్మాణసరమును
ప్రతిపాదించుచున్నవి. ఏకత్వమువారెంతవరకీ
మహాత్కార్యమును నిర్వహించగలరోకాలము
విశేషము చేయగలదు. గ్రామపునర్నిర్మాణము
నకు యావచ్ఛక్తి వినియోగించిన ఏకత్వము
భావికాలము నందు ప్రజావిశ్వాసమునకు
బాత్రనుగుట సహజము. గాంధీమహాత్ముడు

నిర్మాణకార్యవిధానమును వ్యాపింపజేయుటకు
మార్చి మాసమునందు దక్షిణదేశసంచార
మును జేయదలచియున్నారు. ఆంధ్ర మహా
జను లీశుభసమయమునం దంతర్భేదములను
విడనాడి నిర్మాణకార్యవిధానమునందు—ముఖ్య
ముగను ఖడ్గరువ్యాసము నందు—భక్తిశ్రద్ధల
తోబాటుపడి గాంధీమహాత్ముని విశ్వాసము
నకు పూర్వరీతినిపాత్రులగుట యుక్తము. ఖడ్గరు
వ్యాసమునకు మహానిధి గావలసియున్నది.
నెనుక నసూలుచేసిన గాంధీపూజానిధి యం
తయు కాంగ్రెసు ప్రచారమునకు వినియోగ
పడినది. ఆలోచమును నివారించి ఖడ్గరువ్యాస
సముజేయుట కాంధ్రమహాజనులు ఖడ్గరునిగిరి,
నసూలుచేసి గాంధీమహాత్మునకు సమర్పింప
స్వధర్మ నిర్వహణమును చేయుదురుగాత!

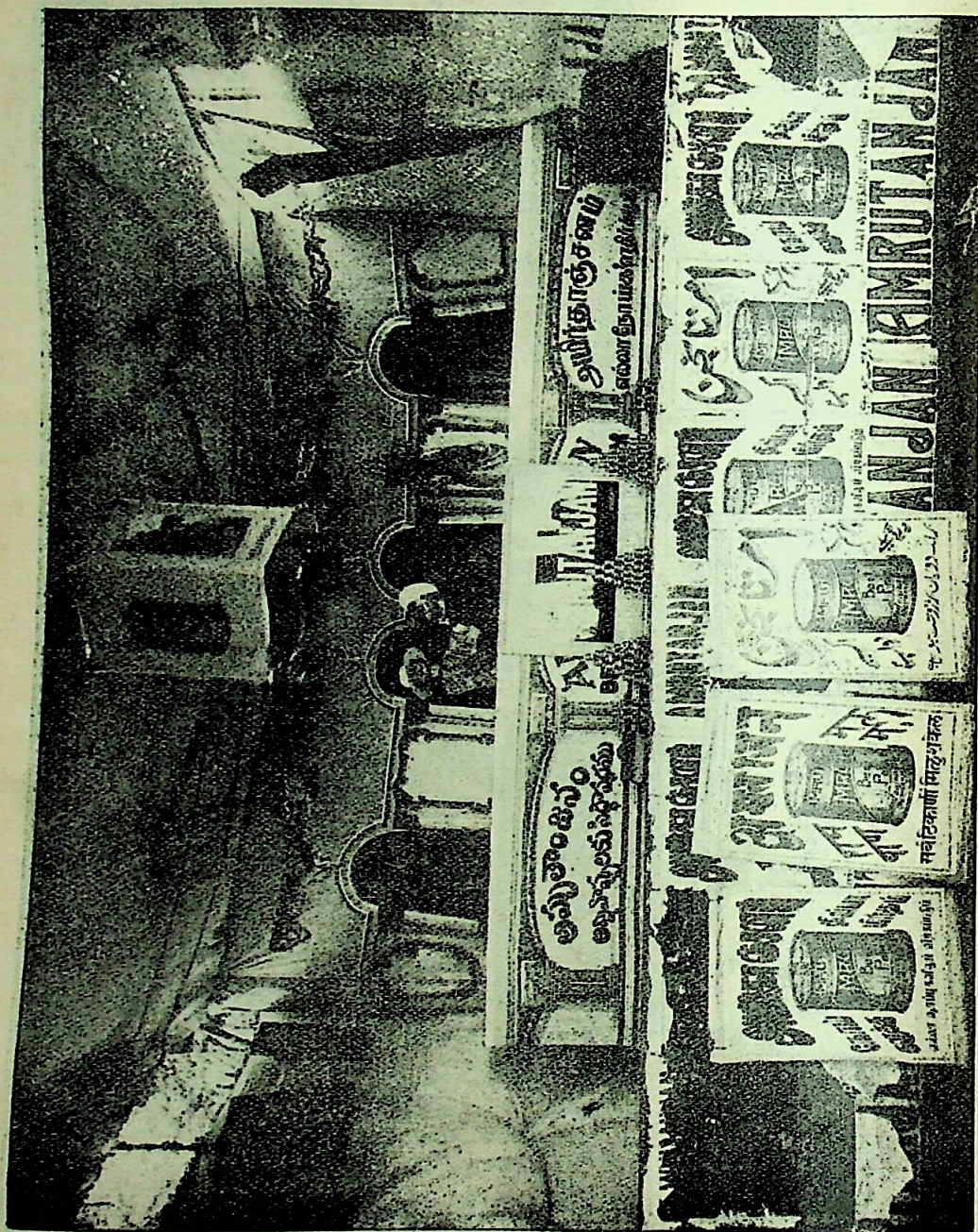

AMRUTANJAN

AMRUTANJAN DEPOT.
MADRAS **BOMBAY.**

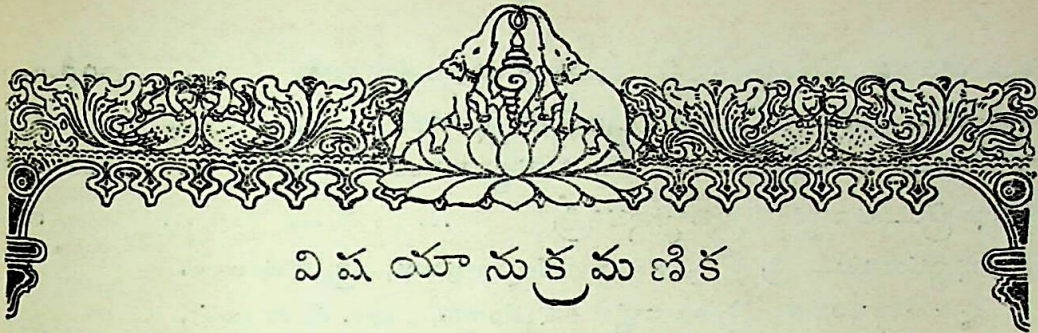
ఆ మృతాంజనము

ఆ మృతాంజనం డిపో,

హిందూ

మదరాసు

విషయానుక్రమణిక

కంకణము—భోగరాజు నారాయణమూర్తి గారు	౧-౮
డగ్గుబల్లి దుగ్గనకవి—నాసికేశోపాఖ్యానము—చేకుమళ్ల అచ్యుతరావుగారు	౯-౧౬
హేమంతఋతువు—నాళము కృష్ణారావు గారు	౧౭-౧౮
భారతీమందిరమున రత్న దీపికలు—మల్యాల సాంబశివరావు గారు	౧౯-౨౨
భూదేవి—రాయప్రోలు సుబ్బారావు గారు	౨౩
సత్సమాశ్చర్యార్థ నిర్ధారణము—గొర్తి సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు	౨౪-౨౬
స్వర్గమేటికి నేకాంత దుర్గమీశ!—త్రిపురాన వెంకటసూర్యప్రసాదరావుదొరగారు	౨౭
విష్ణునాయువురాణములు—కె. శే. కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణరావు గారు	౨౭-౩౪
రాట్టము—ఖద్దరు—పంగనామముల రామచంద్రరావుగారు	౩౪
శ్రీనాథకవిరాజీయము—కవిరాజు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౩౫-౪౪
జాగ్రత్త సుమ్మ—రాయసం శేషగిరిరావుగారు	౪౪
భారతీయ కావ్యసృష్టి—అక్కిరాజు నిత్యానందశాస్త్రి గారు	౪౫-౪౬
ఆరోగ్యప్రార్థనము—వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారు	౪౭
ఆనందకందము—క్రొత్తపల్లి సూర్యారావుగారు	౪౮-౫౭
నీతిపదములు (౨)	౫౭
రామయ్య దుర్భరజీవితము—కొమాండూరి వేంకటాచార్యులు గారు	౫౮-౬౦
నేవాంజలి—శ్రీ వేంకటపార్వతీశ్వర కవులు	౫౧-౬౨
సుప్రభాతము—శ్రీవాసుదేవరావుగారు	౬౩-౭౩
సెలయేలు—సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు	౭౪
ఎర్రజెండా—చింతా దీక్షితులు గారు	౭౫-౮౫
కీరము—వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరి గారు	౮౫
ముక్కిటి యేకాదశి—[జిజ్ఞాసువు]	౮౬-౯౦
భ్రాంతివిచ్ఛేదము—మంగిపూడి శ్రీరామచంద్ర శాస్త్రి గారు	౯౦
అంబత్తుసత్తము—కె. రంగాచార్యులు గారు	౯౧-౧౦౧
ఉపాలంభము—ప్రతివాది భయంకరం రంగాచార్యులు గారు	౧౦౨

తెలుగురాయఁడు—పంటమైలా రెడ్డి—కుందూరి ఈశ్వరదత్తు గారు	౧౦౩-౧౦౭
డర్బనాపేతు—అప్పల వీరవెంకట జోగయ్యశాస్త్రి గారు	౧౦౪
పారశీకము—హిందూ దేశము—దేశరాజు సూర్యనారాయణ గారు	౧౦౯-౧౧౩
భరతధాత్రి—అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి	౧౧౩
ఆంధ్రాభ్యుదయము—శ్రీ ఈశ్వరగంటి రాఘవేంద్రరావుగారు, శ్రీ కొటికలపూడి సౌందరసింధూరిగారు, శ్రీమతి డాక్టరు లక్ష్మీదేవిగారు, యం. బి. బి. యస్., వీణాచార్య తుమురాడ సంగమేశ్వరశాస్త్రిగారు.	౧౧౪-౧౧౫
శివస్రబోధము—పండితారాధ్యుల నాగభూషణముగారు	౧౧౬
కలగూరగంప—(౧) ఎచ్చరిక, (౨) డెయిలీమెయిలుపత్రిక చరిత్ర, (౩) ప్రపంచ మందలి యొక విచిత్రబాష, (౪) కాకతీయులు శూద్రులు, (౫) శనిగ్రహము, (౬) కీ. శే. జపానుచక్రవర్తిగారు, (౭) నూతన జపానుచక్రవర్తిదంపతులు, (౮) జాతీయాలోగ్య, శిశుప్రదర్శనములు, చెన్నపురి, ౧౯౨౭.	౧౧౭-౧౨౩
మాతృవిలాపము—మండా సూర్యప్రకాశరావుగారు	౧౨౪
విమర్శనలు—గ్రంథములు, పత్రికలు	౧౨౫-౧౨౯
ఆంధ్రస్రబోధము—బుడమగుండ వెంకటరమణయ్యగారు	౧౨౯
గ్రంథస్వీకారము—	౧౩౦
సాభిప్రాయవిశేషములు—	౧౩౧-౧౩౬

చిత్రములు

త్రివర్ణచిత్రములు:—సిద్ధార్థుని మహాత్యాగము, శ్రీ కుమారస్వామి.

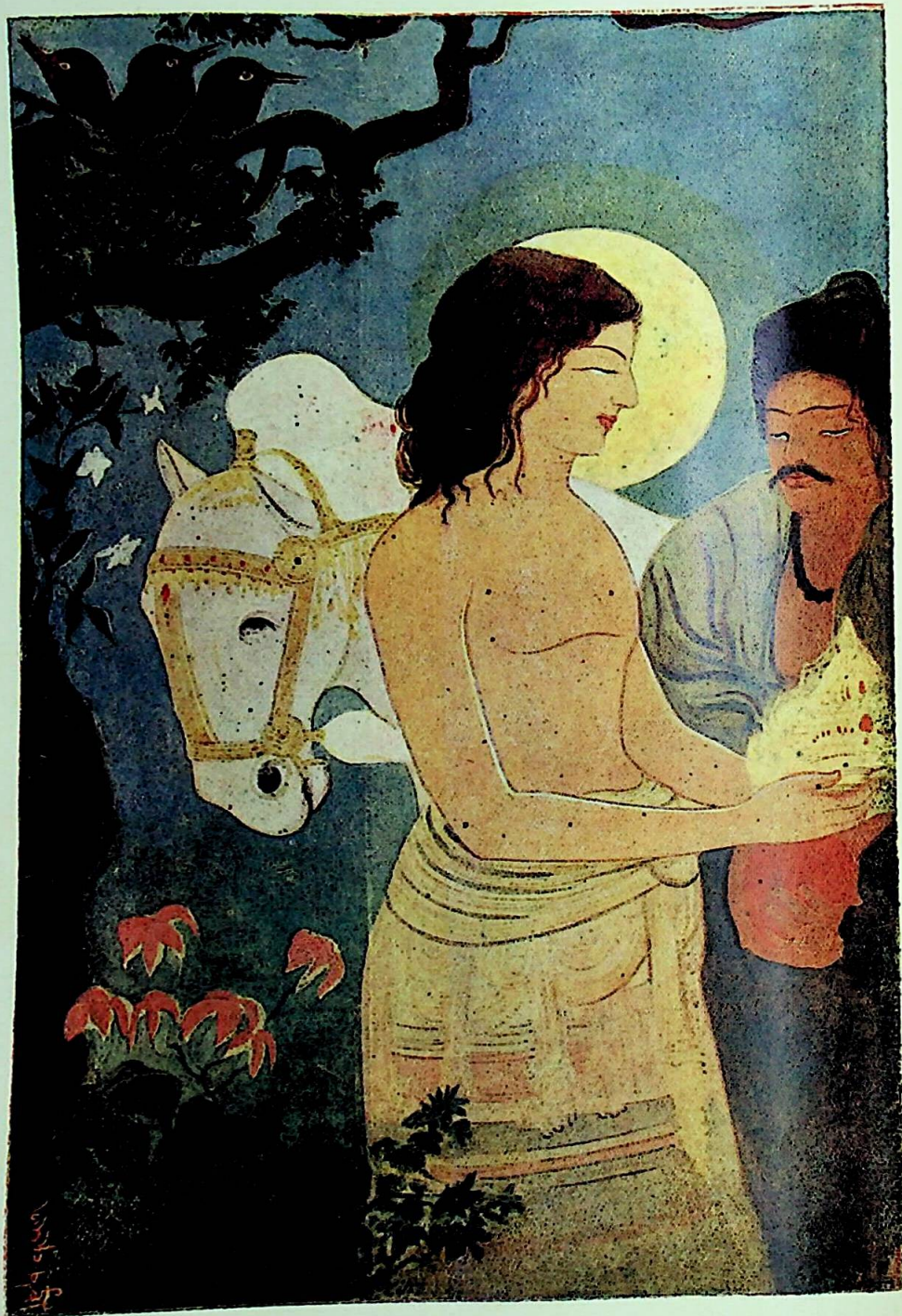
ఏకవర్ణచిత్రములు:—౧. శ్రీకృష్ణదేవాలయము, ౨. శ్రీకృష్ణరథము—ఉడిపి, ౩.

ఏనుగులశాలలు-హంపి; ౪. అందముగ పెరిగిన అనానచెట్టు; ౫. పొట్టి టెంకాయచెట్టు, ౬.
నసిగా పెరిగిన పసుపుతోట, ౭. కల్యాణమహల్-జిండికోట; ౮. క్రొత్తగాపట్టిన ఏనుగులను
మచ్చికపఱచుట, *౯. శకుంతల; కోపాపట్టణమందలి 'మయ' శిల్పచిత్రములు ౧, ఇతర
చిత్రములును.

* ఈ తొమ్మిదిచిత్రములును భారతియందు ప్రకటించుట కొసగిన శ్రీ హెచ్. ఆర్. హెబ్బరుగారికి
వందనములు. —సంపాదకుడు, భారతి.

C. M. V. Sharma
Nalgonda

సిద్ధార్థుని మహాత్మ్యము

చిత్రకారుడు: శ్రీ కవుల రామమోహనశాస్త్రిగారు, వింసగిరి.

చెన్న పట్టణము ఫిబ్రవరి ౧౯౨౭

సంపుటము ౪

అక్షయ సంవత్సరము మాఖమాసము

సంఖ్య ౨

కంకణము*

భోగరాజు నారాయణమూర్తిగారు

వ్యాసకర్త

అణువునయందు మేరుగిరియందును నిత్యము నొక్కరీతి న
య్యనుపమహా పరాత్పరు మహత్తర తేజము వెల్లుగొలుపునక
గనుగొన నొక్క కంకణమెకా యను సీరసభావ మూన కో
యసఘచరిత్రులార! వినుఁ డయ్య! మనీయకథావిధానమున్.
చ. జలముల నేర్పడుక జలదసంచయముల్, జలముల్ జనించు న
జలధరజాతమందె; మది సంశయ మయ్యె మనీయజన్మ మీ
జలజలదంబులం దెటున్; సర్వచరాచరకోటి సాటిగా
నలినభవాంశమందె జననం బని మాత్రము విన్నవించెదన్.

* ఇది యొక ఖండకావ్యము. ఇందలి కథ యొకజలబిందు స్వీయచరిత్రము. మానవుని జననమరణ సరక
స్వర్గాద్యవస్థలన్నియు నీజలబిందువునందుఁ బ్రతిబింబించుచుండును. స్వనిప్రధానమైనదియే కాని కేల క్షేపకా
వ్యము కాదు.

చ. ఖరకరు గ్రీష్మభీష్మకరకాండముఖంబున నెన్నిమారు లే
నరిగితిన్ నభంబునకు, నభ్రమున్నుడి మఱెన్నిసారు లే
నురవడి జారి భూతన మొందితిన్; బుధు లిట్టి జన్మముల్
మరణములు గణింప రిట మజ్జననక్రమగాథ లేటికిన్ ?

శా. నాపాపం బది యేమొ కాని భువి నానాయోనిసంజాతుఁ డా
పాపాత్ముఁ వలె బెక్కుజీవనములు బ్రాపించుచుఁ బుచ్చుద
వ్యాపారమున సంచరించితి ననేకాబ్దము లేతన్మహీ
వాపీకూపనదీనదాదిబహుళాంభ శ్చేదీమధ్యంబులన్.

మ. కలరూపంబు తొలంగి సూక్ష్మమగు నాకారంబుతో మిరికికె
బలుమా రేగుదు నేగి సర్వభువనావాసవ్యథాభేదముల్
తలపోతుఁ దలపోసి యంబరనటద్ధారాధరాకారని
శ్చలసంచారసుఖంబు శాశ్వతముగా సర్వేశుఁ బ్రార్థించెదన్.

౨

మ. ఒకనాఁ డిట్లె పయోదమండలగతోద్యోగ ప్రమోదంబునకె
స్వకులాంభాకణరాశితోడుత నభోభాగంబునం గామరూ
పకలాకాశల ముల్లసిల్ల బహురూపస్ఫూర్తులం దాల్చి, యా
డుకొనం జొచ్చితి మాప్రభాకరు ప్రభాటోపంబు మా టొందఁగన్.

శా. పారావారధరాధరోన్నతతరువ్రాతాపగాఘోరకాం
తారాకారములూ, సమస్తవనసత్వప్రస్ఫుటస్ఫూర్తులూ;
నీరేజోద్భవు సృష్టిరూపముల సన్నింటిం దగక దాల్చి, రం
గారం జూపితి మప్పు డభ్రతలరంగన్నాట్యరంగమునన్.

సీ. మొత్తమ్ము లై పారు మత్తేభములఁ గూడఁ బిల్లయేన్గులు వెంటఁ బెట్టినట్లు
అత్యున్నతములౌ మహాపర్వతంబులచుట్టు గుట్టలు కొన్ని పుట్టినట్లు
పేర్చి పెట్టిన దూదిపిండునుండి యనేకతూలాంకురంబులు తూలినట్లు
సాంద్రనీరంధ్రవృక్షచ్ఛటచ్ఛాయలఁ బలు గుజ్జప్రాకరులు మొలచినట్లు
ప్రకృతి ప్రకటించు నఖిలరూపములతో న-లంకృతం బయి నీలాకలంకనకల
గగనతల మెల్ల నావేశఁ గ్రాలె నూత్న-కళల మాఖేలనాకలాకలనవలన.

శా. నీలస్నిగ్ధవియత్తలం బనెడు మేల్నిద్దంపు టద్దంబునన్
భూలోకప్రతిబింబ మీకరణిఁ గన్గో నయ్యెనో; యమ్మరు
జ్వలంబుల్ గన మర్త్యలోకప్రకృతిచ్చాయాపటం బిట్టు లా
కాలాఖ్యుండు గ్రహించెనో యనఁ గడున్ గన్పట్టె మామూక్యతల్.

3

ఉ. ఏనిటు నాటియాటలను నిత వచింపఁ గడంగ నేటి? కా
పైని లభించినట్టి ఘనభాగ్య మపూర్వము; దాని నెన్నఁ గా
నానె? దినావసానసమయాన సమానవిమానయానగీ
ర్వాణవితానగానరసపానవిశేషము నాకుఁ జేకురెన్.

శా. హా! నాపుణ్యఫలం బడెట్టిదొ కదా! యానాట నానాట రా
గానన్ గోకిల కాకలీకలకుహూకారంబులన్ మించు నా
దానందంబున మున్గుచున్ జలకణం బై యున్న నే నామరు
ద్ధానానందసుఖన్ సుధాకణము నై కంటిన్ వినూత్నప్రభన్.

సీ. మండువేనఁగిలోని నిడుపున్న మనాటి జాబిల్లి వెన్నెల చలువలందు
ప్రత్యూషసమయసంభవమందమలయమారుతకోమలతరంగహతులయందు
పాలుబుగ్గలు లొత్తవడ నోరఁ జొల్లారఁ బసిపాప లను ముద్దపలుకుబందు
మందారమకరందమాధుర్యధుర్యసత్కావ్యభవ్యకవిత్వగతులయందు
గలుగు వివిధసుఖంబు లొక్కటన చేర్చి-పేర్చి గానం బనెడు పేరు గూర్చి సకల
భాగ్యముగఁ జేసినట్టి యంభోజభవుని - సృష్టివిరచనావిధన మచ్చెరువు గాక.

ఉ. ఆయనమానగానవిభవానుభవం బది చెప్పినంతనే
పాయెనో లేదో నాదు శ్రేవణావధి కెంతయు దాటిపోయినన్
దోయకణంబు నే మఱలఁ దోయకణంబునె యాచుఁ జింతతోఁ
దోయమువారలం గలసి తోయదమండలమందు నుండఁగన్.

౪

శా. ఆటంకంబు ఘటించినార మట స్వీయాంశుప్రభావ్యాప్తి క
త్యాటోపంబున భానుఁ డావలిమొగంబై, మాపయిం దా నిరా
ఘాటక్రోధవిలోకనారుణసమగ్రస్ఫూర్తులం గొల్పె; హా
చేటా కాలమునన్ సమస్తగతులన్ జేటే కదా వాటిలున్!

ఉ. మాస్థి కెంతయు నగచి, మమ్ము గరంబుల నుద్ధరించి, యు
చ్చస్థి జేర్చె మిత్రు డన సత్య మితండె యటంచు నమ్మితిన్
స్వస్థత గన్న మాఘనత సైంధవగలేడని యెన్నవైతి ని
టసిరు నాశ్రయించు నెడ నౌ దురవస్థలవిట్టివే కదా?

చ. మముఁ బయికెత్తి దాన నగు మాదగు నున్నతి కోర్వలేక దు
ర్భ్రము గొని మాయెడన్ దనప్రభల్ గనరా వని యీసు గాంచె; ను
త్తములు నిజాశ్రితాళి మహితస్థితి కెంతయు సంతసింతు మ
ధ్యములు తటస్థు లౌదు రనయ మృగముల్ చలమూనునా రిలన్.

ఉ. అద్దిర! లోకబాంధవుడ నంచును మిటికి నంటి మాకుఁ దా
బెద్దట! పెంపు గూర్చు నట! వింటిరె యీవరివేపముల్ ఘనో
ద్వద్దశకే కదా తఱుచు తాల్చుట? స్వార్థవరప్రసిద్ధుల
పెద్దలు? పెద్దలందె కనిపించును గ్రించుఁడనంబు లన్నియున్.

గీ

శా.ఆపై మా కుపకారివోలె బననుం డం తంత నేతెంచి, మీ
కూపస్థాజ్ఞతవోవఁ గా నకలదిక్కుటంబులం జూచి, ధీ
వైపుణ్యంబు గొనుండు రం డనుచు నానాభంగులం ద్రిప్పె మ
మృపూర్వాచలవశ్చిమాచలసమస్తాకాశభాగంబులన్.

ఉ. భూరిపురాకృత ప్రకటపుణ్యఫలానుభవంబు నేటితోఁ
దీరెనౌ భేదరత్నమును దీరునౌ నా ఘనసారహారసీ
హారవటీరచారుధవళాకృతు లెల్లఁ దొలంగిపోయి వి
స్తారవికారగాఢతమసచ్చవి మాకు ఘటిల్లె నంతటన్.

మ. బలభిద్రోరశతారధారలకు మున్ బాల్గక తాఁ బుత్రపౌ
త్రులతో గోత్రసమ్మద్ధి గాంచి గతభీతుం డై కుటుంబంబుతో
జలధిం బాసిన మేనకాత్మజు వియత్నంచారమోనాఁ గడున్
జెలఁగెన్ నాఁ డతిభీకరాకృతుల మాఝీమూతసంచారముల్.

సీ. అమరాధిపతి వీఁడు నాశ్రమింపఁగ నాఁడు దండెత్తి చను సోకుదం డనంగ
దీపంబు లిడి భూసతీమణుల్ గగనంపుఁ బీటపైఁ బారించు కాటు కనంగ
అంజనాచలశిఖరాగ్రమం దుడయించి చదలంటఁ బ్రవహించు నది యసంగ

సరకలోకంబున కరుగు ధూర్తులపెంటు బరువెత్తు తత్పాపపటల మనఁగ
గుబురుగుబురు లగుచు గుంపుగుంపులు గూడి-యింత లంత లై యనంతము లయి
కడకు నేకమగుచు ఘనఘనాఘనముల-సంచయంబు మింట సంచరించె.

ఈ చదలు చెదలువాఱఁ జెదపుర్వుల విధానఁ-బొదలు తారలెల్లఁ జెదలఁ బాపు
తారువూత తీరు తనరారు జీమూత-జాతమం దడంగి సమసి పోయె.

క. లేశము గనము భవిష్య-న్నాశము, పవమానగతులు సమ్మకొనుచు ని
ట్లాశాభ్రమణంబున సక-లాశాభ్రమణం బానర్చి యలసితి మంతన్.

E

మ. గజమూఢంబును వేటకాఁ డినుపచిక్కంబుండుఁ జిక్కించుపో
ల్కిఁ జలింపంగ నెడ మొక్కించుకయినన్ లేకుండ మానీరద
ప్రజముం గ్రక్కిరియంగఁజేసెను సమీరస్వామి; మాకర్మ హా
ర! జగత్ప్రాణుడటందు రాతఁడు జగత్ప్రాణాంతకుండేకదా !

చ. జగములకుం బ్రకంపనుడు సైఁవఁగరాని ప్రభంజనుడు వీఁ
డగు, నధికారపుంబదవి కర్ణుఁడుగాఁడని యెన్నఁబోక, తాఁ
దగునని జీవకోటికి సదాగతిగా నొనరించె బ్రహ్మ; యె
న్నఁగ నధికారనిర్ణయమునన్ విధి కేవలమజ్ఞుడేకదా !

మ. విలసన్నొక్కిరత్నయుక్తుఁ డతిగంభీరుండు, నానాధునీ
లలనానాధుఁ డనేకజీవనసముల్లాసుండు, కంపింపఁడే
జలధిస్వామి సమీరుబారింబడి యశ్రాంతంబు; నాహా! మహా
త్ములకైనన్ మఱిశాంతిలేదు కుటిలోద్యోగాధికారంబులన్.

చ. అసలుఁడు తా సమగ్రమహితాగ్రహవృత్తివహింపఁ బ్రోత్సహిం
పనె చనుఁగాని శాంతిపరుపం దలఁపం దొకనాడుఁగూడ్చ ని
య్యనిలుఁడు; యుక్తహృ తరుణమం దొకచల్లనిమాట నెన్నఁడే
సనవుకదా మహోన్నతపదాధ్యుల జహ్వాలు విహ్వలంబు లై.

చ. అటవి నితాంతపుష్పచయంతరసారభముల్ హరించి, యు
త్కటమగు గంధవాహవిరుదంబున వీడు చరించు గంటిచే ?
కటకట ! యించుకంత యధికారము గల్గినయంత గొందఱే
పటిమయులేకదో విరుదపద్ధతిగొండు యశోద్ధతి గనన్.

మ. అకలంకప్రసవోత్కరం బడవిపాలైపోవఁ దత్సేరభ
ప్రకరంబుం గొను గంధవాహునె గణింపజూతు రొరా! యమా
యకులంద్రొక్కి, తదున్నతుల్ గొని యశం బాన్జించు మిథ్యాప్రయో
జకులంగాక యథార్థధీమణుల మెచ్చుబోదు లోకం బిసీ!

శా. ఎన్నోభంగులు లోక మీకరచి నేనెంత విమర్శింతు? నెం
త న్నిందితు దురంతశత్రుననిలుక, నన్నోలునజ్జల్ మహా
సన్నుల్ ఖన్నత నన్యదూషణ మొనర్పజూతురే కాని, మే
లన్నం గీడన నీశ్వరాజ్ఞ నెకదా యశ్రాంతముక వాటిలున్.

శా. మేలే కీడగు, సూన్యతం బన్యతహా, మిత్రుండె శత్రుండగుక
బాలే దుర్విషహాను; బుణ్యమె యఘస్రాయంబుగాఁ దూలు దు
ష్కాలంబందు; సమస్త మీశ్వర విలాసంబంచు నిఖేదలీ
లాలోలాత్మకులై విజ్జలధి నుల్లంఘింతు ధీరోత్తముల్.

శా. ఈ వైరాగ్యము లిన్ని నీతులును దా నేత త్తటస్థత్వముక
భావం బక్కట మర్కటంబు నహియింప న్నేర్పునే? పామర
త్వావిచ్ఛాతనదావివేకమమకారాయత్తమై చిత్త మిం
తే విశ్రాంతిని బొంద దేమిటికి నా కీమెట్టవేదాంతముల్.

ఉ. ఇమ్ముల నున్నమమ్ముల ననేకవిధములఁ ద్రిమృరించి, యా
తెమ్మెరత్రిమృరీడు పెనుదిమ్మగ నెమ్మెయిఁ గ్రిక్కిరించె; స్వాం
తమ్మున నితదారుణ విధానమెటుల్ మరువంగవచ్చు? స్వా
స్థ్య మొట్టలూనవచ్చు? పగ సైఃపగలారె విరాగులేనియున్.

౭

మ. అకటా! మమ్మటు లావియచ్చటలకారాగారమం దుంచి, కం
టకుఁడౌ తుంటరి గాలిదయ్యమపు డంతర్ధానమైపోయె; మే
మొకటక మింటను గడ్డవారి చలనం బొక్కింతయుం లేక, యా
గక వర్షించితి మంధకారఘనధారాపూరముల్ ధాత్రిపై.

క. ప్రాచి నవాచి బ్రతీచి ను-దీచి బహుధానముత్పత్తిత వితత తమో
వీచినిచయము చెలఁగెను-మాచేత సమానచేత మహి సమితంబై.

- గీ. భీకరాకృతి సూచికాభేద్యమాన-భూరినీరంధ్రనివిజాంధకారఘోర
వారినిధిపొంగి జగము ముంపంగ నాటి-రాత్రి ధాత్రికిఁ బెనుకాళరాత్రి యయ్యె.
- సీ. పరమేశ్వరాభావదురితభావమ్ము విధాననాస్తికతాప్రధాన మగుచు
సంతతిక్లిష్ట దుష్టప్రబంధం బట్లగోచరాఖిలవస్తుగుణము నగుచు
కపటమిత్రుని మైత్రికరణి త్షణత్షణజాయమాన భయాతిశయము నగుచు
అతిదరిద్ర మహానసాగారమును బోలెఁ జూడఁజూడఁగ సర్వశూన్యమగుచు
నిర్ధనమనోరథము లీల వ్యర్థమగుచు-నక్షరాపేతు హృదయమ ట్లంధమగుచు
త్యాగరహితు రాజ్యమునోలె ద్యాజ్యమగుచు-తమముగ్రమ్మినజగమథమముగఁదోఁచె.
- శా. మాకుం గ్రమ్మరఁ గానరాఁ డెచటి కమ్మాయానిలుం డేఁగెనో
నాకారామచరత్పురాంగనలఁ గానంబోయెనో లేక గం
గాకల్లోలవిలాసఙ్గోలికల నూఁగంజొచ్చెనో భూతలం
బాకల్లాడదు నాఁటిరేయిని సమస్తాశాప్రదేశంబులన్.
- ఉ. స్థావరజంగమాత్మకము సర్వజగంబును నాఁడు కేవల
స్థావరరూపమయ్యెను; కుజవ్రజముల్ చలనస్వభావముల్
బో విడనాడి పూనెను దపోనియమంబు తమోనివృత్తికిఁ
త్యూలయంబు నిశ్చలసమాధి మునింగెను శాంతిమంతమై.
- క. ప్రాణాపానసమానో-దానవ్యానములె జీవధారణమునకు
మేనుల మిగులఁగ, మిగిలిన-భూసభముల ననిలచలనములు తొలఁగి చనెన్.
- శా. ఆపై నొక్కవిషజ్వరాకృతి నవార్యంబై విజృంభించుచున్
దాపోద్రేకము వస్త్రవర్జనము కాంతానిష్ఠభావంబు ని
ర్వాపరమ్ము హిమోపచార మనుఖాహారంబు నిర్నిద్ర ఘ
ర్మాపూరమ్ము విదాహబాహ్యగతశయ్యల్ గూర్చె మర్త్యాళికిన్.
- శా. ఆరాత్రి నిజభర్తృవక్త్రగతఘర్మాంకూరముక్తాఫలా
కారస్ఫూర్తుల కానతస్మితదళత్కంజాస్యలై, తచ్చృమం
బారణ వీచిరి తాళవృంతముల శుద్ధాంతంబులందున్న కాం
తారత్నంబులు రత్నకంకణరుణత్కారంబు లేపారఁగన్.

౮

- గీ. బంధురవినీల కంధరపటలినుండి-వెడలదొడఁగె విద్యుల్లతా వితతు లంతఁ
జటులగహనాంతరోజ్వలజ్వలనజనిత-కీలికాభీలమాలికాకృతుల లీల.

శా. మొదైనందు నవిద్య, విద్య లవమై మృగ్యంబుగా నుండు బ్ర
హ్మాండంబు; దటులయ్యు విద్యయే యవిద్యం గూల్చునంచు మహా⁶
ద్వంద్వధాన్వంతవితానము దొలచి సద్యస్సవ్యుత్పశంపాలతా
తండంబుల్ వివరింపఁగాఁ దొడఁగె విద్యామానదండంబులై.

ఉ. చెల్లు సమస్తజీవులును జెల్లినయంతనె, వానియందు రం
జిల్లు పరాత్పరద్యుతియుఁ జేరును దత్పరమాత్మయందె; మా
చెల్లెడునట్టి కాలమును జేకురెనోయన విద్యమానవి
ద్యుత్తికానికాయము లధోగతి భీతి ఘటించె సక్కటా!

శా. పోయె ముందటిభేదరత్న విభవంబుల్; న్యోమమా నారకం
బాయె; బాపులమైతి మేమకట! మాయంగంబులం గ్రుచ్చును
దీయంజన్పెడు క్రూరకింకరుల యుద్దీప్తాగ్నిసంతప్త దీ
ప్తాయోదండములయ్యె నయ్యెడల యాతాయాతశంపాలతల్.

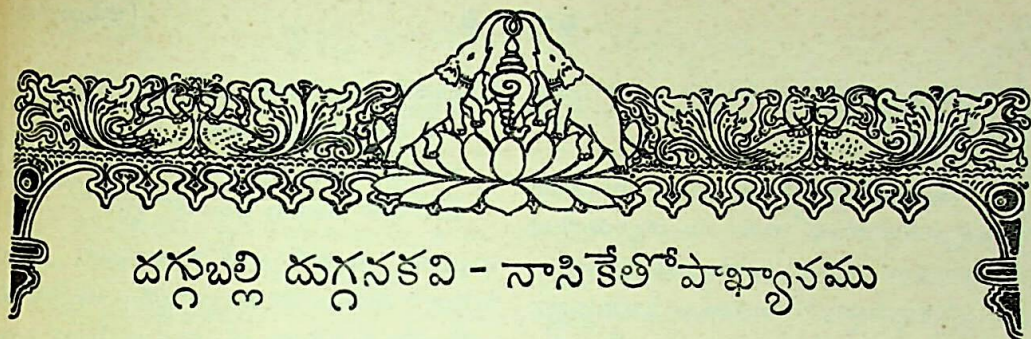
ఉ. నెట్లనఁ జిట్టచీకటిమునిగిన యట్టి జగంబుచూకుఁ గ
న్నట్టమి నూర్ధ్వదృష్టి పరుపంగఁ బ్రంపచపుదృష్టి కడ్డముం
గట్టిన మేలినీలితెరకైవడి మాజలదాళి గ్రాలఁగాఁ
బట్టపురాణులట్ల కనుపట్టెను మాపయి దారకావళుల్.

శా. బౌర్రా! పతిరాని రాతురుల మేలొ నంబరాలంకృతా
కారస్ఫుర్తుల స్వేచ్ఛఁ గాంచెదరు; రాకం గంటిరా తారకా
నారుల్ మెల్లనఁ జాటుచాటునన యుండంబోదురే తద్దురా
చారంబుల్ వ్యభిచారకామినుల సంచారక్రమంబుల్ గదా!

శా. రాజుంగొంచిన కంటితోడఁ గని భర్త మొత్తై నన్నట్లు ముక్
రాజుంగొంచి పతి మొఱుంగె నొక తారాకాంత; నానాదిశా
రాజుల్ తారలఁ గూడునాఁడు వ్యభిచారంబేరు శంకింతు రం
చేఁ జింతించితి నాటి తామసపురేయిం దారలం జూచుచున్.

మ. అకలంకోజ్జ్వలతారలం బొదివి భావాభావ మధ్యాల్పతా
రక లందందునఁ జుట్టఁజేరె ముదమారక రత్న భూషాంబర
ప్రకరోద్యద్రమణీ జనాభరణ సౌభాగ్యంబు వీక్షించు వే
డుకతోడన్ నిరుపేదరాం ద్రరిగి చుట్టంజుట్టు చందంబునన్.

[సశేషము]

ఊకుమల్ల అచ్యుతరావుగారు, యమ్. ఏ., యల్. టి.

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

వ్యాసకర్త

ఇంక మల్లికార్జునుని పంథ గాంచుడు:—

“గీ, ఆమహామహు పుత్రియై యనిచి బరగి

సజలజలగర్భవేటి జలజపాణి

కుండసుందరరదన రాకేందువదన

చంద్రమతి యనుపేరిటి జలజగంధి.”

అని మొదలుపెట్టి వెంటనే యామె సౌందర్యమును నఖి
ళిపర్యంతము వర్ణించెను. పదములు మార్పముల నలెను,
జానుయ్యగ్గుము శాలిగర్భములవలెను ఉన్నవి. విలుదులు,
పాక్కిలి, నూగారు-వీనికి సరి చెప్పబడు వస్తువులే కన
బడలేదు. కుచములు పుష్పగుచ్ఛములు; చర్మ నాతీతములు.
ఇట్లాపాదము స్తకము సుమారు ఇరువదియేనుపద్మములకు
మించునట్లుగా వ్రాసి కవి తన యావచ్చక్తిని వినియో
గించియు, సకలకావ్యబంధురవర్ణనాచమత్కృతిని నేక
రించియు, సమస్తసాహిత్యసంవిధానవిస్తృతి ననుక
రించియు నారీతిలకమును చంద్రమతికి రంభ, ఊర్వశి,
లింగత్తమ ఇత్యాదిలోకోత్తరమత్తకాశినుల నపహ
సింది యధాధికరించెడు అప్రతిమానసౌందర్యము కలదని

వర్ణించినాడు. ఇంత శ్రమపడెను గాని, పాపము, కవి
యొక చిన్నసంగతి మనస్సులో నూహించుకొన్న నెంత
బాగుండెడిదో! ఇట్లగణితరూపలహర్యారాశియై కొమ
రొందియున్న కన్యను పరిగ్రహించెడు పురుషుడెవడో!
కంతుడా, జయంతుడా, వసంతుడా! ఈయొప్పుల కుప్ప
ను, ఈసౌంపులగనిని పరిగ్రహించెడు మానిసి యెట్టి
స్వభావము గలవాడు? శరీరసౌష్ఠవమును, ప్రత్యవయవ
నిరతిశయసౌకుమార్యమును పరీక్షించి యానందించెడు
శృంగారరసశేఖరుడా, మదనోద్విగ్న మానసుడా, యను
స్వల్పవిషయమును యోచించిన నెంతబాగుండెడిది? కవికి
శ్రమయా తగ్గిపోవును; నాయికానాయకుల కననుమాల
దాంపత్యసంయోగమా సంఘటింపదు; కథాసంవిధాన
మునకు రసభావముల డౌచిత్యమా సమకూడును.

నిత్యవైదికర్యానుష్ఠానపరుడు, అనవరతబ్రహ్మ
చర్యవ్రతదీక్షాకలితుడు, మహాసంయమి యగునుద్దాలకు
నకు గృహిణియై యుండదగినస్త్రీ యెట్లుండవలసినది?
భువనమోహనసుందరి యా, లేక, సద్గుణసమన్వితయగుపతి
వ్రతయా? క్షణికమోహవిషమడై విశ్వామిత్రుడు మేనకను
బరిగ్రహించెను. కాని తత్సంగమసంజాతపుత్రకు
జూచి నిరాదరుడై దారపుత్రికలయెడల పెడమొగము
పెట్టి చనెను. చంద్రవత్సుద్దాలకుల సంబంధ మిట్టిదియా?
కాదు. అరుంగతిని వసిష్ఠుడు చేపట్టినట్లును, రేణుకు
జనుచగ్ని వరించినట్లును చంద్రవతిని ఉద్దాలకుడు పరి
గ్రహింపవలసియున్నది. అట్టివిషయములో చంద్రవతి
నిగుఱించి వర్ణన మెట్లుండవలెనో కవి యూహింపదగి
నది. ఇటువంటివిచారణమందు దుగ్గకవిత్వజ్ఞుని భావనా

శక్తి యొంతయుచితజ్ఞతగలిగి సారవంతమైనదో మనకు తెలియుచున్నది.

తరువాతయంతయులకు బోవుదము. విధిక్రేరిత యైన చంద్రవతి భాగీరథితో యులులందు మజ్జనమాడుదు ఉద్దాలకునిరేతఃపూరితమైన యరవిందపుటము నాస్రూ ణించి సద్యోగర్భవతియై, రోషానమానయాపితనేత్రుడైన తండ్రిచే కానలకునంపబడి, తృణబిందుమహ్న చేసత్కారముల బొందినదై, నాసికేతుని గని, యటు ఘోరవిహిన ముల నివసించియుండెను. ఈభాగమును సామాన్యకవు లందరు స్వాభావికరసస్ఫూర్తిగనే వ్రాయగలరు. దీని యందైన దుగ్ధకవిరచన తనయనవృత్తకోభ నిక-ముగ బాడమాపగగ్గినది.

దీగోదాత్తుడగు రఘుమహారాజునర్తనము, తాప సోత్తముడగు తృణబిందునికుశలప్రశంస, ఇత్యాదివిషయ ములలో మల్లికార్జునునికంటె దుగ్ధకవి యెంతమిన్నయగు కవియై యుండెనో యాయా భాగముల జదివిన తెలియ గలదు. ఈభాగమునింతటితో వదలి మఱియొక ముఖ్యపు ట్టమును బరిశీలించెను.

కాలక్రమమున జంద్రవత్కుద్దాలకు లాశ్రమవా టిక చెంత కలిసికొనిరి. పుత్రు డగు నాసికేతుడు వారి రుపురకు సమావేశము గలుగజేయుటయు, నొండొరుల నెరింగించుటయు, నిత్యాదిదౌత్యకార్య మొనరించెను. అప్పు డుద్దాలకుడు చంద్రవతిపరిణయోత్సుకుడై తమక పడుచుండ వీరిమవ్వరకును జరిగినసంభాషణాదివిష యము బహుకుమారశృంగారవిషయవస్తన గనపఱచును. ఈభాగమును మనము బాగ్రత్తగా బరిశీలించినచో దుగ్ధకవివలెండుని అశేష శేషుషీవిలాస మగ్ధలముగ ద్యోతక మగును.

మల్లికార్జునుని గ్రంథమందు నుద్దాలకుడు చంద్ర వతిని జూచినవెంటనే కొడుకును చిలిచి యిట్లునియె:

“క. నీతల్లి యెచటనుండెను

రా తనయ యెరుంగఁ దెల్పరా నాకడ కీ

వాతతగతిం జని తోడ్కొని

యాతలిరుంబోడి వేగ నరిగి కుమారా !

గీ. నీలవేణి విడిచి నిముసమైనను దాళఁ

జాల భూరిసుగుణశీల యనిన

నాచికేతుఁ డపుడు నయమలరంగఁ దల్లి

పాలి కరిగి యిటులు పలుకఁజొచ్చె.”

చంద్రమతి యెవరో తనకు దెలియకుండగ, నుద్దాల కుడెవరో ఈమెకు తెలియకపూర్వమే, ఆమానినిబరి గ్రహించుటకు వెట్టితిన విటునివలె నుద్దాలకుడు గంతు లిడజొచ్చెను.

అపైని నాచికేతుడు తల్లికడ కేగి ఉద్దాలకుని మనఃస్థితిని గుఱించి యిట్లు నుడివెను:

“క. జననీ, వడి రమ్మ మ

జ్జనకునిపాలికి నతండు త్నామైన నినుం

గనుఁగొనక నిలువఁజాలక

పనిచెక నన్నవఁగ నానృపాత్మజ యనియెక.

గీ. తల్లిచంద్రు లన్నపమ్ములు బంధులు

గన్య నొసఁగు టవనిఁ గలదు గాక

కొవరుఁ డంబ నియ్యఁగూడునే యెరునికై

కలదె యియ్యయు కైకార్య విలను!”

ఇట్లాసాధ్య మృదుమధురముగా మందలింప నాచికేతు డుతండ్రికడకు పోయి తానుదెచ్చికొన్న చీవాట్లను పది రెట్లుగ నాతనికొప్పగించెను!

“ఉ. అయ్యెడ నాచికేతుడు మ

హోగ్రహ మొప్పగఁ దండ్రిపాలికిక

బయ్యన నేగి యిట్లనియె

సం యమి మీ కిటులాడఁ జెల్లునే

నెయ్యము లేక పావనము

నిప్రవరాశ్రమవాటియందు నేఁ

డయ్యయె యిట్టిదుర్వచన

మాడఁగ నో రటులాడఁ దెల్పుమా?”

అని యింక మరెన్నియో దూషణవాక్యములను ధర్మోప దేశములను ఆదిరుతమాన తండ్రియగు మునిపుంగవునకు దెప్పెనట. ఈదౌత్యమును, ఈసంధానక్రమమును ఎంత అపహాస్యముగను, ఆక్లిలముగాను నున్నదో చూడుడు!

ఇట్టి విషమపరిస్థితిలో దుగ్ధకవి బోయినమార్గ మరయుడు: ఉద్దాలకుని యాశ్రమవాటికయొద్ద చంద్ర

నీ యుండగా నుద్దాలకుడు సమిక్కు శలను బట్టికొని వచ్చుచుండెను. అప్పుడు తనయొద్దనున్న తనయుడు తన తండ్రి వచ్చుచున్నాడని యాయమకు జెప్పెను. అయిన పుంగవుని దీర్ఘప్రసారితదృష్టిని పరికించుచుండ నామె కన్నడును గలుగని మనవవికారము గలిగెనట.

“క. మనసుని యరవిరియముల

కద లెన్నడు నెఱుంగ కింతకాలము మిగులక

బదిలబు చంద్రవతి

హృదయంబున మనవవికృతు లీరిక లెత్తె.”

అప్పుడు తొలచిందుడు చెప్పిన గర్భధారణముచోప్పు మనసునకు స్ఫురించెను. తరువాత తనతనయుడగు నాసి కేతునియం దామునియొక్క శరీరలక్షణములు సర్వము గానింప నామునివరుడే తనను పుత్రవతిం జేసెనని నిశ్చయించుకొనెను. ఇట్లుండ నామునిపుంగవు డామెను జూచి ముందరుగని మర్మభవికారము లోడడనూపుట గ్రహించి యావరారోహ యానాడు తన్ను కలలో నుపగూహన మొనర్చినదని వితర్కించుచు సమీపింపగా నాబ్రదావతి మునిప్రవరునకు మ్రొక్కి దీసిన లండెను. అటుపైన నుద్దాలకు డాపె తల్లిదండ్రులవృత్తాంతము, అచ్చటకు వచ్చినకారణము నడిగెను. అందుకు సవినయముగ నాతనివ్వి తనవృత్తాంతమును నిర్విశేషముగ చెప్పి తొలచిందుడు చెప్పిన గర్భధారణముచోప్పును, తానర్థకుని పేటికలో బెట్టి మందాకినిలో విడచినక్రమమును సవిస్తరముగా జెప్పెను. అంత తాపసోత్తముడు తనజీవితకథకు నాయుదంతము సరిదాపట చూచి తనకథ నంతయు నాయమకు నివేదించెను. ఇట్లు కడుదీర్ఘప్రసంగములు గావించి యనేగూఢవిశేషములను గుర్తించి వారొకరినొకరు విశ్వేసింపగలిగిరి. మునివర్యు డామెను పత్నిగా గ్రహించెను. ఆమె యాతపోభవముని పతిగా నిశ్చయించుకొనెను. తరువాత వివాహము చేసికొనుటకు రేత్రరపడుచున్నసంయమిని జూచి యామానవతి మృదు మధురోక్తుల నిట్లూరడించెను:

“క. నీచేపడ్డది సామ్యుది

నానయమ వేగపడగవలవచ్చు కృపతో

నాచనువు లీయకొని కా

లోచితగర్వకృతనిశ్చయుండవగు మనఘా!”

ఈప్రసంగమంతటిలో నాసికేతునిమాట యొక్కపై ననులేదు. ఆ యర్థకుడు తల్లిదండ్రుల సంభాషణము వినుట యేకాని పాల్గొనుట కెట్టిసందర్భముండును? స్త్రీ పురుషుల మనోవికారప్రసంగములు బిడ్డల కేమియెరుక? ఈవిధముగా నిమ్మచాకవిషయ్య డతిసుకుమారరసభావ కల్పనాచమత్కృతియుతంబైన యీ యపూర్వ కథాకావ్యంబును అత్తులైమక్రమంబున రచించి యాచిత్యమును, పారిశుధ్యమును, రసపోషణమును నిర్వహించి కాశ్వతమగు నుద్గ్రంథము నాంగ్రదేశమున కిచ్చెను.

పాత్ర పోషణము

కథాసంవిధానపు నేర్పు చూపించుటలో గొంతవఱకు ముఖ్యపాత్రలగు నాయికానాయకుల గుణవర్తనములు వర్ణింపబడినవి. ఉద్దాలకుడును చంద్రవతియు సహజము బౌదార్యగాంభీర్యసాశీల్యాదిభువనప్రవర్తనము లెన్నడును వీడక పరమపవిత్రజన్మమునకు దగిన జీవితాంతశుద్ధియే నిత్యజీవితగా నిడికొని బాహ్యేంద్రియసాఖ్యములకు లోనుగాక అంతరాయ పరంపరల నతిక్రమించి చిరస్థాయియగు పూర్వదంపతుల యతులిత జీవితము గాంచిరి. ఇట్టి యనూనకావ్యఫలపరిపాకము నొనగూర్చిన మహాకవి దుగ్గకవియే. అరుంధతీవనీఘ్నులు, అననూయూత్రులు వలె నీ నిత్యనిర్మలచరిత్రులగు దంపతులు బాల్యయోగసిద్ధుడగు నాసికేతునకు దగిన తల్లిదండ్రులు. వారిదివ్యలేజస్సు ఈపిన్నపాపనియం దావిర్భవించి పుట్టుకనుండియే నిర్వికారయోగసమారూఢత నతనియందు నెలకొల్పినది. ఈతాపసమిగులము సమాన పాపనాంతకరణులుగా నుండినను, ఒకరికంటె నొకరెక్కువతక్కువ యని నిర్ణయించుట కెడము లేకుండినను చంద్రవతి చరిత్రము ఉద్దాలకునికంటె నొకనాసి యొక్కనమెరుగుచూపుచున్నట్లు నాప్తికి ననుమానము గలుగుచున్నది. చక్రవర్తి కుమార్తెయై మహానైభవమున బెరిగిన ఆరాజకన్య యరణ్యవాసులగు తాపసకన్యలవలె ఆజన్మవిరాగిణియై పెరుగుట యత్యద్భుతము. అన్యాయముగ గతినదండన విధించినతండ్రియెడల నొక్కపరుషవాక్య మైనను బలికియుండ లేదు. ఘోరవిపత్తుల నన్నిటిని నిశ్చలనిర్మలాంతఃకరణముతో

సహించి సర్వసహాయగు భూదేవివలె ధైర్యసైర్యములను బూని నిష్కళంకముగ విజయముగాంచినంతవఱకు నిర్భీతచిత్తయై నిలువబడెను. అపనిందలన్నియు క్రమక్రమముగా నవసరిల్లి శుద్ధచేజ్జీవంతముగు నామెపవిత్రచరిత్రము పతివ్రతోచితముగ భర్తృజీవితమున నంతర్లీనమయ్యెను.

ఉద్దాలకుడు కర్మకుడు; వైదికవిధిక్రమములయందున్న తుమ్మసామును నమ్మకమును జ్ఞానసందిద్ధియందు లేవు. ఆయన మనస్సు వికారచేష్టితముల కతీతము కాలేదు. బహుశః ఈకారణముచేతనే పిప్పలాదుడును, బ్రహ్మయ్య వివాహము చేసికొనుమని కోరిరి. క్రోధాదిమనోవికారములను నిర్మూలముగ త్యజింపలేదు. కావున జ్ఞానయోగియై నాసికేతుడు కర్మానుష్ఠానము గుఱించి యిందుక సంపన్నుడై నుద్దాలకుడు నిమగ్నముగ క్రోధాదివృద్ధి కౌఱికును జావుమని శపించెను. కాని నాసికేతుడెంతవైత్రమును వైరాగ్యధర్మమును పడలేదు. తండ్రియొడ భక్తిప్రేమరసముల నిండుకైనను వర్జింపలేదు.

నాసికేతుడు

కథాపురుషుడగు నాసికేతుడు పుట్టుకనుండియు మానుషప్రకృతికి నతీతుడు; ఆజన్మవిరాగి; అతిలోకజ్ఞానసంపన్నుడు; నిత్యనిర్మలనిశ్చలచిత్తుడు; అనవరతిపితృసేవాదీక్షీతుడు; అద్వైతసిద్ధమానసుడు, చిన్నవాడయ్యునుజ్ఞానలేజ సత్తనియందు మూర్తీభవించి యుండుటచే ధర్మకర్మవిచారణలో నప్రవక్తుడు. తండ్రియగు నుద్దాలకుడు తాపసుడైనను మానవప్రకృతికి నతీతుడుగా నోపక పిన్నవాడైన తనయునియందలి దివ్యప్రభావమును గుర్తెరుంగలేక యతని యమలయపీతృజాడ్యద్భుతకృత్యములను విని వెఱంగండెను. నాసికేతుడు మానవవిషయములలో బాలుడుగను, దివ్యవిషయములలో నతిప్రాధుడుగను చిత్రింపబడెను. ఇట్టిగుణవర్ణనము ఉపనిషత్ పురాణానుసారమేకాని భిన్నముగాదు.

రఘుమహారాజు

ఇంక ముఖ్యపాత్రలలో శేషించిన రఘుమహారాజును గుఱించి యోచించెదము. ఈ పహామహుని

పాత్రపాఠము బహుమందరముగ, స్వభావసిద్ధముగ నొచిత్యనిబద్ధముగ నిరూపింపబడినది. రఘుమహారాజు.

... ..అకలంకచారిత్తః

దార్య సన్నతుడు సత్యవ్రతుండు
సహజవిక్రమశాలి శరణాగతతాణ
నానూనకరుణార్ద్రమానసుండు
హరిహితాదిష్టకాలోకపరివృత
హృదయం డసమానమానధనుండు
....."

ఈమహానుభావుడు మనస్వినియను సార్థకనామయగు కరుణార్ద్ర హృదయను వివాహమాడెను.

కాలక్రమమున తమయేకపుత్రికయగు చంద్రవతి కన్యకానుండియే గర్భముదాల్చిన సంగతి భూవిభుడు విని కొంత దుఃఖించి "త్యజేదేకం కులస్వార్థం" అను న్యాయమున గూతును కానలంపఁ నాజ్ఞాపించెను. అకలంకచారిత్రుడై, సర్వదా నీతివర్తనుడై, ధర్మానుష్ఠానపరాయణుడుగాన ఈమానవనాథుడు మానవుల పరిమితదృష్టికి గోచరించినంతవఱకు నిష్పక్షపాతముగ నిర్ణయముగ నాచరింప గలిగిన ధీరోదాత్తుడు. రాజధర్మనిర్వహణములో తన పితృపృథ్వయపరివేదనము పరిగణింపలేదు. కేవల మున్నతకుల ప్రతిష్ఠయే దృష్టియొడిదికొనెను.

కూతుని వనమున కంపినప్పుడైన వృక్షఫలాపజలను దీర్చు పరిచేపనములను జేయక చిత్తసంక్షోభమున నిగ్రహించి ధీరశాంతత వహించెను.

తరువాత కూతు సుశీలత నిశ్చయింపబడి వెలగారవము నిచ్చినప్పుడైనను ధీరశాంతతయు, మితభాగమును, భావవికార నిరోధమును జూప గలిగెను.

"ఉ. శుద్ధుండనైతి భూప్రజకుఁ
జుట్టలకున్ సరియిండ్లవారికికై
సిద్ధఫలంబులయ్యె మును
జేసిన పుణ్యము లుర్విలోన సం
బద్ధములైన యాడికలఁ
బాసితి నిట్లు త్రికాలబోధనం

సిద్దులు వీరు చంద్రవతి

శిలము మేలని యాదరించుటకా."

ఈకొలది మాటలతో డెండమునందు సంఘడి గొన్న యానందతరంగముల నిస్తబ్ధముచేసి వెంటనే యవసరకార్యచరణమునకు బుద్ధి మరల్చెను. భూపరి పాలనదక్షులగు నృపాత్తముల గాంభీర్య మిట్టిదియే కదా!

బృందారకపితామహునితో వి య్య మందెడు భాగ్యము లభించినదని యపరిమితానందము బొంది, భూసంభోంతరాళములు పెళ్లుచుని ప్రతిధ్వానము లీను నట్లు మహావైభవముతో పుత్రీవివాహము గావించి సహజౌదార్యవిత్రాణనాదిమహాసూక్ష్మముల వెలయజేసెను.

కవితా లక్షణములు

శిల్పము, శైలి

దుగ్గకవీశ్వరు డాత్మాసాంతగద్యలయందు బావ ముడియగు శ్రీనాథకవిసార్వభౌముని బేర్కొని తన భక్తికృష్ణతలను వెల్లడించెను:

"ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామాత్య పుత్ర సకలవిద్యాసాధ శ్రీనాథ మహాకపింద్రప్రసాద లభకవితావిశేష దగ్గుబల్లితిప్పనార్యప్రియతనూజ దుగ్గ ననామధేయ ప్రణీతంబైన....."

ఇందు శ్రీనాథుడు తనకవితా గురువని, విస్తృతముగా వ్రాసినాడు. శ్రీనాథునికి తనయెడల గూరిమియు, ఇతనికి శ్రీనాథునియందు గౌరవము నున్నట్లు దృష్టాంతములు గ్రంథస్థములే. దుగ్గకవికి కవిచక్రవర్తి యగు శ్రీనాథునియందున్న సారస్వత గౌరవము బంధు ప్రేమ నినుమడించెను. తనకు బంధువుమాత్రమేకాక శిష్యుడై ఆనవద్యకవితా మహిమచే జెన్నొందిన యితనియందు శ్రీనాథునికి గూరిమి హెచ్చయ్యెను. ఇట్లనోయ్యగౌరవ ప్రేమాతిశయముల నుభయులు వర్తిలుచుండిరి. కవితా విద్యయందు గురుశిష్యసంబంధ ముండినను వీరిద్దరికావ్య రచనలయం దెంతయో భేదమున్నది. ఇద్దరికవితలయందు శయ్యాపాకరీతులు చాలవఱకు భేదింపచున్నవి. ఏలకో, గురువుగారి పద్ధతులు శిష్యు డనుగమించుట లేదు! బహుశః దుగ్గన్న తనగ్రంథములను శ్రీనాథునికి గనుపఱచియే

యుండును. వానియందు తన కవితామార్గములు గాన్పింపకపోయినను శ్రీనాథునకు దుగ్గనయందు గౌరవము తగ్గలేదు. ఉభయుల వ్యక్తిమహిమల కిదియే గొప్ప నిదర్శనము.

శ్రీనాథు డపారశృంగారప్రియుడు. భగవద్భక్తి వల్ల నాఘట్టములందుగూడ నతిమాత్రముగ శృంగారము చొప్పించుట యతని కభ్యాసము. దుగ్గకవి శృంగారవల్ల నములో సంకుచితబుద్ధి; ఆధ్యాత్మికలెత్వనిరూపణమందసాధారణగౌరవము గలవాడు. శయ్యావిషయములో దీర్ఘ సమాసములుగాని, క్లిష్ట శబ్దబంధురవాస్తవరణిగాని మహాపండితుడగు శ్రీనాథునకు వాడుక. కొలది మాటలతో జెప్పదగినవిషయము నాడంబరముగా పదజాలమున లెంచి విస్తరించిచెప్పట యతని ప్రకృతి. దుగ్గకవి యట్లుగాక బహుమితముగా శబ్దముల బ్రయోగించి సుకుమారముగ విషయమును స్ఫురింప జేయుచుండును.

ఇట్లు శిల్పశయ్యాపాకరీతులలో నుభయులకు విశేష భేదము గాన్పించుచున్నది. ఒక్క విషయమున మాత్ర మిద్దరే కేకిభవించెదరు. ఏదీయన నుభయులు శైవ మతాభిమానులు; వీరికి శైవసంబంధమైన గ్రంథములు వ్రాయుటయం దాసక్తి యొక్కన

గురువు ననుకరింపక కేవలము స్వతంత్రమార్గమును ద్రొక్కి దుగ్గకవి తన యక్షతీయవ్యక్తిత్వమును శాశ్వతముగ బ్రకటించెను.

కవితాశిల్పము

దుగ్గనకవిత్య మందలి శిల్పచాతుర్యమును గుఱించి కొంతవఱకు గథాసంవిధాన సందర్భమునను, పాత్రపోషణ సందర్భమునను నూచింపబడినది. అతడు సృజింపబోవుచున్న గ్రంథస్వరూపమునకు దగిన పరికరసమర్థనమును, కథాశరీరసామ్యమును నిర్ణయింపగలిగెనా లేదా యని విచారించవలెను. చిత్రకారుడు చిత్రరువు లిళించు నప్పుడు మేలైన పటములను రంగులను గూర్చుకొనుట సగముపని. తావ్రాయబోవు చిత్రరువుయొక్క ఆకారము సర్వావయవసామ్యము (Symmetry) పొంది తనభావనయందలి యాదర్శమును సర్వంకషముగా విశదీకరింపజేయుట తక్కిన సగముపని. కాబట్టి చిత్ర

లేఖనమందును (Painting), విగ్రహనిర్మాణమందును (Sculpture) కావలసిన సృష్టిచాతుర్యమే కవిత్వమందు గావలయును. ఇట్టినిర్మాణప్రావీణ్యమునకుగదా శిల్పమని పేరు!

దుగ్ధకవి శిల్పమందు రెండు శుభలక్షణములు ముఖ్యముగా గాన్పించుచున్నవి: ఒకటి-వస్తుపరికరశుచిత్వము; రెండు: వానిని వాడుకచేయుటలో సుచిత్రజ్ఞత. తానొక పావనచారిత్రము వ్రాయబోవుచున్నట్లు నిర్ణయించుకొనెను. దానికి గావలసిన పాత్రములు, గాఢలు, ఇలిహాసములు, సంప్రదాయములు, వర్ణనలు ఇత్యాదు లాయాదర్శమునకు భంగకరము గాకుండ నుండవలెను. అందులో నేని యయోగ్యములై వను సర్వాంగ సౌందర్యమునకు గొంతవెలితి గలుగుచుండును. ఇట్టి యున్న తాదర్శప్రమాణములబట్టి మనము దుగ్ధకవి కావ్యముల బరీక్షించినను గొంచెమైనను లోపము గాన్పింపదు. సమస్త భావములయందును, రసములయందును, అలంకారముల యందును ప్రధాన రసభావము లెవ్వయో వానికి వ్యతిరేకముగా నేవియు సంకల్పింపబడలేదు. అనగా నితని రసపోషణమున విరుద్ధసంచారీభావము లుండవు. కావుననే యీతనికావ్యశిల్ప మత్యుత్కృతము. ఈ యుత్కృత కథ నదుర్భుతరముగ వ్రాసెనని ప్రప్రథమమునఁ జెప్పగలిగితిని.

కథయందలి ప్రధానరసము శాంతరసము లేక జ్ఞానరసము. (ఈక్రొత్తరసమును గల్పించుటకు నాలంకారి కులు క్షమింతురుగాక!) ఈరసమును ప్రధాన రసముగా నుంచుటకు పావనమూర్తులగు నాయికా నాయకులను, వారికుమారుడగు జ్ఞానమూర్తియైన నానీకేతుని తత్తదు

చిత్రముగా వర్ణించినాడు. శృంగారరసము కథాసందర్భమున దట్టస్థించినను దానిని చాలముట్టుకుబంధించి కుదించి పెల్లివిరియకుండ నిరోధించి ప్రధాన రసమును గాపాడినాడు. ఇట్టి శృంగారరసమునకు * మోక్షశృంగారమని పేరు.

ఈరసమును బోషించెడు భావనలు, కల్పనలు, అలంకారములు, అన్నియును విశుద్ధస్వరూపమున కనువైనవియే సమకూర్చెను. ఈలాగున ప్రధానరసభావములను బ్రతిశబ్దమునందును, ప్రతిపద్యమునందును బోషించి నిలువబెట్టుటయం దీకవి యగ్రగణ్యుడు.

కథాసందర్భమున వచ్చినపాత్రాపసావర్ణనలను కథాసరణికి నంతరాయము గలుగకుండ సాధ్యమైనంత వఱకు క్లప్తపఱచి కథాకథనమును రసోన్మేషముగా సాగించెను. చంద్రవతికి గలిగినవిపత్సరంపరలు తొలగిపోయి యామె కుద్దాలకునితో వివాహము నిర్ణయింపబడగా కథాప్రకాశికయం దొకవిశ్రాంతి సమయము తటస్థించినది. శుభాంతమైనందునకు కథకుడును, శ్రోతలు నానందించుట కవకాశము కలిగినది. ఆసమయమున కవి తనయద్వితీయభావనాశక్తిని వినియోగించి చంద్రవతీపరిణయోత్సవము విపులముగను శ్రవణోత్సవముగను వర్ణించినాడు. దేవలోకమున రాజాధిరాజును, మనుష్యలోకమున రాజాధిరాజును వియ్యమందిరి:—

“శా. నానాదైవతకోటితో నిల కజాన్
రప్పించి యాచేల్వుతో

శ్రీ నిండారంగ వియ్యమందిననృప
శ్రేష్ఠున్ దిగంతాగత

* భోజుని “శృంగారప్రకాశము” (౨౧ వ ప్రకాశమున) మోక్షశృంగార మిట్లు నిర్వచింపబడినది:—

“తత్త్వజ్ఞానాదిభి తర్ని శ్రేయసమీహమానస్య గార్హస్థ్యేఽపి తపధగతయోగ్యతాభిమానో మోక్షశృంగారః; తథాపిః అస్తిమే మోక్షాధిగమేయోగ్యతా; అధీతాని మయా మోక్షశాస్త్రాణి; నిరంతరా నివర్తకధర్మోత్పత్తి హేతవః క్రియాకలాపాః; నవీయంతే నిత్యనైమిత్తికాని; సీదంతి చిత్త వృత్తయః; ప్రాప్తాః; నిరాలంబనోపాయయోగః; సాధితాని యోగసాధనాని; స్థిరోహి బీజోవా సమాధిలాభః; నివర్తంతే యోగవిఘ్నాః; ప్రకాశతే ప్రత్యక్షాః; ఉన్మీలయంతి తత్త్వసంవిత్తయః; ప్రత్యాసీదంతి జ్యోతిష్మత్త్వాదయో యోగావస్థాః; ఇత్యాది ర్యోగ్యచేతసోఽభిమానః స మోక్ష శృంగారః. తత్రసాత్వతీ వృత్తిః, అవంత్యా ప్రవృత్తిః, గాటియారీతి, స్వకీయా నాయికా, ధీరప్రశాంతశ్చ నాయకః.”

జ్యోనాథుల్ గొనియాడి రొక్కట శిరః

కంపంబు గావించి రా

స్థానంబెల్ల నరత్తుకుండలరూప

త్కారంబు తోరంబుగన్."

(ఆ 2, ప. 212.)

నభోమండలము భూమ్యంతరాళముల నావహించినట్లయ్యెను. దివోకసులు తమదివ్యవిమానముల నెక్కి యామహోత్సవమును జూడ సేతెంచిరి.

"మ. విలుకన్నీనకుభీరనక్ర మునమన్

విస్తీర్ణలీలాకృతిన్

జలధిం బోలె నభంబు దానవంజంబు

చల్లెల సేతెంచునో

డలనందంబున నవ్వీమానములు చూ

డం బేర్చె దత్కల్ల ధా

రులమాడ్కిన్ జెలువొంది రయ్యెడనుప

ర్వుల్ శ్రీసమేతాత్ములై."

(ఆ. 2, ప. 176.)

మేదిసీతలమున నున్న రాజులెల్లరు తమతమ పరివారములతో వచ్చి యుత్సవస్థలము నలంకరించిరి. ఈ యసదృశవైభవోపేతమున పరిణయము * పార్వతీపరిణయమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుచున్నది. ఈయుత్సవమును బాలరసవంతముగనుపూజ్యశీలముగనువర్ణించినాయికానాయకులను గృహస్థుల జేసెను. తరువాత నాసికేతుని కడగండ్లు ప్రారంభించినవి. ఆకథాభాగము నైతము దీర్ఘవర్ణనాదికముల కాలవిలంబనముగాకుండ సంగ్రహరూపమున దెల్పినాసికేతునికిని దండెక్కిని పునస్సమాగమము గావించి, తరువరియమపురీవర్ణనము సవిస్తరముగజేసి గ్రంథము నుముగించెను. ఈవిధముగఁ దన యద్భుతశిల్పనైపుణ్యమునుజూపి గ్రంథమునిత్యకాతుకామహామునట్లు రచించెను.

తైలి

దుగ్గకవి తైలి సామాన్యముగ బ్రాచీనాంగ్రకపులలో మేలైనవారితైలిని బోలియుండును. సహజహధు

ర్యమును, ధారాశుద్ధియు, వృదుశబ్దఫణితియు, చక్కని లోకోత్తర ప్రయోగమును, అర్థగాంభీర్యమును, రసపుష్టియు ఇత్యాది మనోజ్ఞములగు గుణవిశేషములు సర్వత్ర కాన్పించుచున్నవి. శ్రీనాథుడు కవితా గురువైనను ఆయనతైలి ననుకరింపలేదు. మహాపండితుడు సమస్త శాస్త్ర విశారదుడు నగు శ్రీనాథునికవితయందు భాషా ప్రాగల్భ్యము మెచ్చు. కృష్ణవేణి గోదావరీతరంగిణిల నలె నుభయభావలను ఆంధ్రవాఙ్మయభూముల బ్రవహింపజేసి సారతరగ్రంథసంతానముల నెలకొల్పెను. శబ్దాడంబరము, వర్ణనాధిక్యము ఇత్యాదివ్యాప్తిలక్షణము లాయనకు నైజములు. కొద్దివిషయమునైనను పదబాహుళ్యమున బెంచి యుపన్యాసధోరణిని జెప్పటయాయన ప్రకృతి. ఆంధ్రమహాకవులలో బిగువులేని తైలి యీయనయందును, పోలనామాత్యుని యందును మాత్రము గాన్పించుచున్నది.

దుగ్గకవి యట్లుకాక శబ్దపరిమితిని అర్థపుష్టిని గౌరవించెను. తన భావనాశక్తిని విశ్వంఖిలసంచారిగా విడిచిపెట్టక నియమనిగళముల గట్టిపెట్టి ఔచిత్యపుసరి హద్దుల నతిక్రమించకుండ బంధించెను.

శబ్దాలంకృతి చాల అరుదు. శ్లేషయమకాదులు సామాన్యముగ లేననియే చెప్పవచ్చును. భావములు విస్ఫుటముగాచెప్పుట, గాథాసాంప్రదాయముల జేర్చుట, ఉపమాద్యలంకారముల గుదిరినట్లుగ వాడుట, దీర్ఘమైన సమాసముల నిరసించుట, పదవాక్యప్రమాణమును బాటిం చుట యిట్టి రసప్రధానమున వ్యంగ్య కవితాలక్షణములు గ్రంథమంతటను నెలయుచున్నవి.

ఈయనకు సమకాలికుడగు ననంతామాత్యుడు (భోజరాజీయకర్త) దుగ్గకవినలె భావనైర్మల్యమును, భాషామాధుర్యమును కనుబటచెనుగాని యాతనికివితాధార దుగ్గకవినలె నిరర్గళముగను, రసవంతముగను నుండెను.

పిల్లలమట్టి పినవీరభద్రకవియను సమకాలికుడై, సమీపస్థుడై, దుగ్గకవినలె ఋష్యాశ్రమమందలి శృంగార

* శ్రీనాథుడు తన 'హరవిలాసము' నందు నాల్గవమాశ్వాసమున పార్వతీపరిణయమును వర్ణించెను. ఆవర్ణనమును, దుగ్గకవి యీవర్ణనమును ఏకత్ర చదివినచో గురుశిష్యులశిల్పముల సామ్యభేదములు దెలియును. శ్రీనాథునివర్ణనమునందపారమును విస్తృతి, అమేయమును ఉన్నతి కానబడును. (తిరశాధీశులును వారిభార్యలును ఔదాత్త్యగాంభీర్యములతో జిత్రంపబడిరి. దుగ్గకవివర్ణనమున అతిలోకాన్నత్యముతోఁగూడిన సౌమహార్యము గాన్పించును.

రససౌందర్యద్యోతక మగు ప్రబంధమును రచియించి
వన్నెకెక్కెను; కాని దుగ్ధకవిమౌషిన గడుసుపోకడలను
గనుపరుప లే పోదెను.

మృక్కార్జునకవి శైలియందు స్వాతంత్ర్యము
లేదు. ఇతరకవులవద్దనధోరణులను చాలము కనుసరిం
చుటయే యాతనిస్వభావము. అనుప్రాయమకాదిశబ్దా
లంకారములు మిగులతఱచుగ వాడుచుండెను. మొత్తము
మీదకవిత్వమందు రసపుష్టి లేదు. భావగాంభీర్యమునున్న.

దుగ్ధకవిశైలి సర్వాంగముందరముగా నున్నది. పింగ
ళిసూరనార్యుడుచెప్పినట్లు “పాసగముతైపునరుల్ పోహ
ళించినరీతి తమలోనదొరయుశబ్దములగూర్చు” ఈతని
పదబంధ మతిక్లిష్టముగాక, అతిపేలవముగాక మృదుల
మనోజ్ఞతతోండియున్నది. ఈగుణవిశేషమును నిరూపిం
చుట కనేక పద్యముల నుదాహరింపవచ్చును గాని స్థలసం
కోచముచే రెంటిని దిక్కునకముగా నిచ్చెదను.

“ఉ. అక్కట యీతలోదరికి
నాటికి చూ లిటు లేల వచ్చె? రా
జాక్కి-వుండై కుమారినిటు
లొప్పరికింపగ నెట్టులాపె? సాం
పెక్కిన సౌకుమర్యమున
కల్లను నెల్లగునట్టి యిట్టిమె
యొక్కడ? కానలోన వసి
యింతుట యొక్కడ? ఏమిసెప్పఁగా?”
(ఆ. 1, ప. 194.)

“ఉ. ము న్నొకనాటిరాత్రి కను
మూసినచో గలవచ్చి వేడుక
నన్ను దృఢోపగూహనము
నన్ గరగించి మొఱంగి చన్నయా
పిన్నదిగాదె యాయువతి
పెక్కుననొందిన దిట్లు నాటికిం
గన్నియగాన ప్రాయమిది
కామి నెఱుంగఁగరాదు గ్రక్కునన్.”
(ఆ. 2, ప. 69.)

వర్ణనలచూచు జిత్రపటములరమణీయత బ్రకా
శింపజేయు శబ్దసాగ్యచిత్రాకృతినిరర్పణము చూడుడు.

“సీ. శైలశృంగముమీఁద సౌవర్ణ వల్లరీ
జాలంబుక్రియ మాళి జడలు దనర

సాకారయైన మంత్రాక్షరావళి వోలే
నక్షమాలిక గేల నమరుచుండ
నైకతస్థలిమీఁద సాంధ్యరాగము రీతిఁ
గటిమీఁద మాత్మవల్కలము మెఱయ
జంపునిపైఁ బర్యుళరదంబుదము మాడ్కిఁ
దనువున భస్మలేపనము దనర
దీప్యమానమైన తేజోవిశేషంబు
నిఖిలదిశలయందు నిండికొనఁగ
మృదునిఁ దపమునేసి మెచ్చింపఁబూనిన
మరుని రీతినున్న మానిఁగనియె.” (ఆ. 2, ప. 47.)

“ఉ. సాహృదమొప్పుగా గురుని
సమృద్ధి నాథుఁడు వేలుపింప నై
వాహిక వహ్ని కీలముల
వామవిలోచనలీల వేల్పు లా
బ్యాహుతిమాడ నొప్పెసఁగె.
నట్లు కళాధరఖండభృంజటా
ప్రాయమాలోపలందొరగు
చుండెడి వేలుపుటేటి కై వడికై.”
(ఆ. 2, ప. 197.)

శృంగారరసావేశమునైత మెంత నిగూఢముగా
నర్ణించెనో చూడుమ:

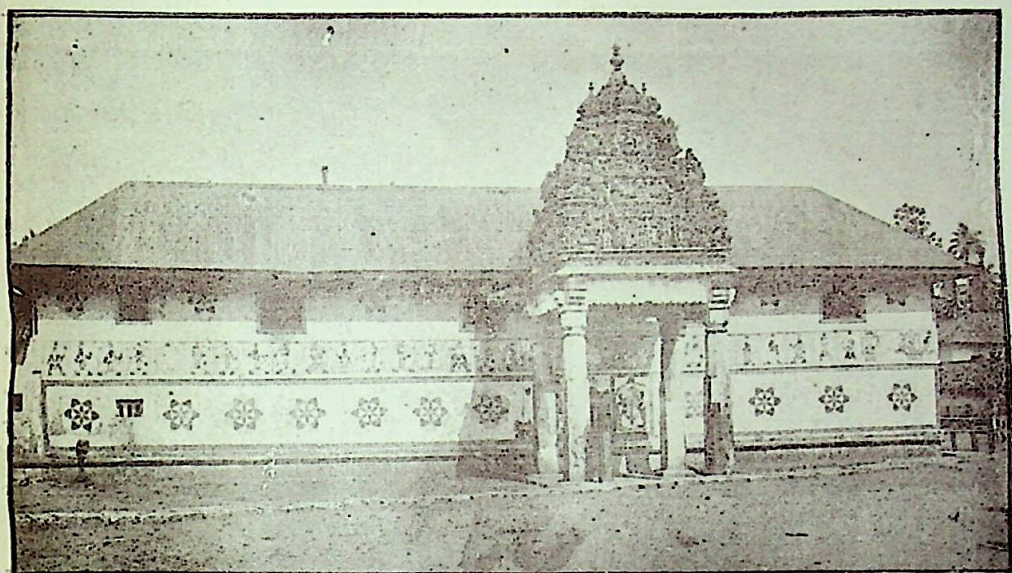
“చ. జలిబలివోవు చేతలకు
సిగ్గుల నిగ్గులు వన్నె వెట్టి వే
నలి యరవీడుచుండఁ జర
ణంబులు దొట్రీలఁ గ్రాలుగన్నులం
దొలఁకెడు మందహాసములు
తొంగలితెప్పలలోన డాఁగఁగా
నలికులవేణి యోసరిలే
నల్లనఁ బయ్యెద సంతరింపుచు.” (ఆ. 2, ప. 114.)

క్వాచిత్రముగా నున్న శబ్దాలంకారములకు నుదా
హృతి:—

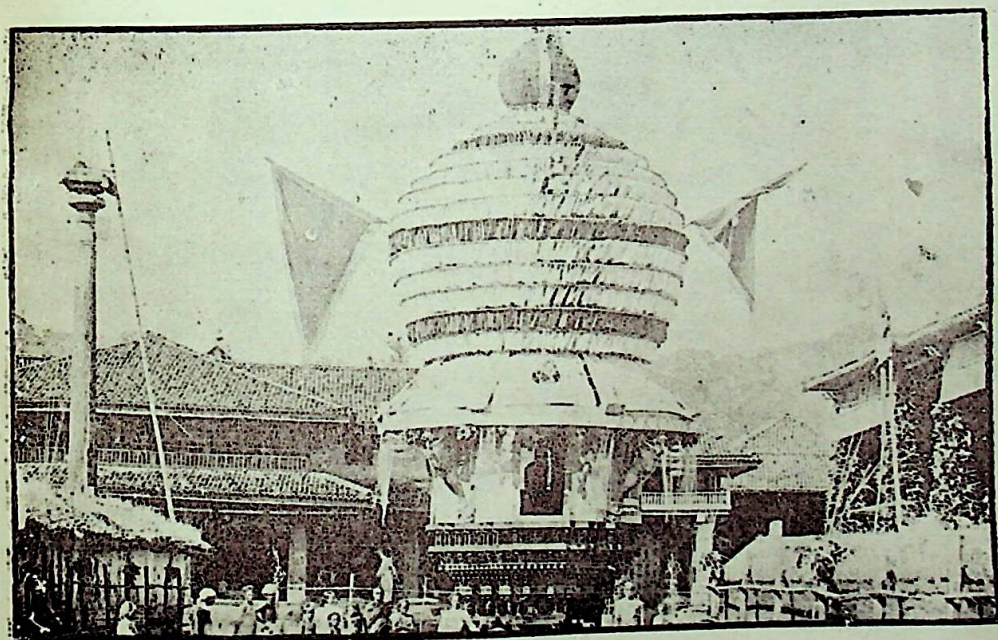
“క. నారదపారదశారద
నీరదనీహారకిరణనీహారభర
క్షీరాబ్ధినీరదరహర
హారసుధారసపటీరహారయశునకు.” (ఆ. 1, ప. 79)

ఈప్రకార మనేకములగు యోగ్యగుణవిశేషముల
నుపలక్షించి శైలి నభిసరింపవచ్చునుగాని గ్రంథమైత
భీతిచే నింతటితో విరమించెద.

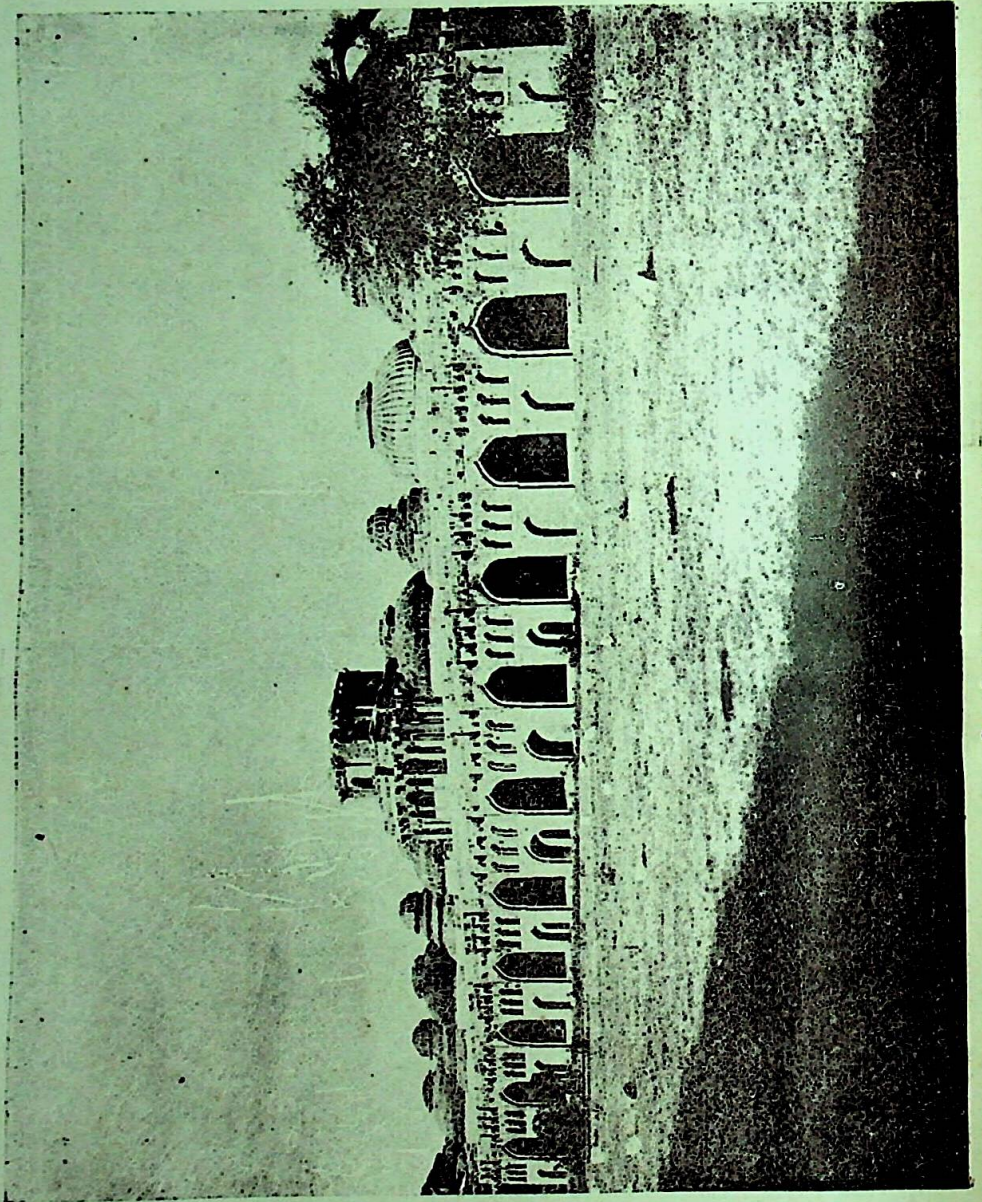
ఇట్టి యద్భుతగ్రంథమును నాయనంగటార్థ
సోదరులందఱు జదివి యానందించెదరు గాక!

౧. శ్రీకృష్ణదేవరాయము-చిడివి

౨. శ్రీకృష్ణరథము-చిడివి

హేమంతఋతువు

నాథము కృష్ణారావు గారు

ఉత్తరపుగాలి వీచె; వియత్తలమున

తరణి దక్షిణదిక్కునఁ దిరుగుచుండె;

మించి లోకంబు లెల్లను ముంచె మంచు;

కడిదిచలిచేత గజగజ వడఁకె జగము.

ధరణి యెల్లను సస్యసంభరిత మయ్యె;

ఆలకదుపులపొదుఁగులఁ బాలు కురిసె;

కొలఁకులందలి జలమెల్ల కలఁక దేతె;

పొందు వాసినకవలకు పొత్తు కుదిరె.

బిరుసువాతెను ప్రజమేను; బురద లివిరె;

పైరుపచ్చలు మెఱుఁగెక్కె; పాడి పొచ్చె;

దహన మింపయ్యె; పానీయ మహిత మయ్యె;

దినము కుఱు చయ్యె; రాతిరి దీర్ఘమయ్యె.

ఞటనిటను చలిమంట లేపు మీతె;

పచ్చడంబులు కంబట్ల పెచ్చు పెత్తిగె;

తాళవృంతంబు లటకలమూల నక్కె;

ఆతపత్రంబు లందంద యడఁగిపోయె.

ససుమందలు పొలముల మనలియాడె;

కేళవాఱుచుఁ గుప్పించె లేళ్లగుంపు;

జువిహంగమకలకలంబులు సెలంగె;

నట్టుపట్టలయాటలు కట్టువడియె.

బాతి విరివిగ పూచె; చేమంతి విరిసె;

ఉసిరిక లెసంగె; లొద్దుగు లెసకమెసంగె;

రేగు చెలఱేగె; నిమ్మలు సోగదేతె;

పొంకమునఁ బ్రేంకణంబులు బింకమెక్కె.

నంగ చిక్కుడు గుమ్మడిపాదు లలరె;

చెఱకు మిరెములచేనులు చెంగలించె;

వెలఁగ నారింజపండులు విస్తరించె;

కూరగాయలు కుప్పనగూర లయ్యె.

నల్లగల్వలు చెంగల్వ లుల్లసిల్ల,

క్రొంచములు సారసంబులు సంచరించ,

కలఁకదేతిన చల్లనిజలము గలిగి

సరసు లొప్పారె, కన్నులకఱపు దీఱ.

కలితఖిహారసుమములకాంతి గలిగి

చక్కఁగాఁ బూడి బంగారుచాయ వెలయ

ఎన్నువ్రేగున ముందు కొక్కింత నంగి

పొలిచె వరిపైరు తండులపూర్ణ మగుచు.

సురలఁ బితరుల సంతృప్తిపఱచుపొంట

అపుడఁ పండిన క్రొత్తధాన్యములఁ జెచ్చి

మూగిఁబులయందు పొంగించి పొంగలులను

విగతకల్మషు లగుదురు విబుధు లెల్ల.

లేతపచ్చికజొంపముల్ మేత మేసి,

కొలఁకులను దేఱు నిర్మలజలము త్రావి,

రంతు గొనుచు గణిల్లని అంకె వైచి,

చియ్యబట్టిన యూబోతు చెంగలించె.

కొలనుదరిఁ జేరి దప్పిచే కుంజరములు
స్వచ్ఛమై శీతలం బగుజలము తాకి
జల్లు మని దేహ మెల్లను జలదరింప
పూత్కరించుచుఁదొండముల ముడిచికొనియె.

సహజభావంబుచేతనె చల్ల నగుచు
వీచు నుత్తరవాయువు ద్వీగుణ మైన
శీతలంబున నిపుడు ప్రభాతమందు
విసరుచున్నది నీహారవిధ మగుచు.

పుడమి గడగడ వడకించు కడిదిచలికి
తాళఁ జాలక భీతిచేఁ దల్లిదిల్లి
శరణు చొచ్చిరి శిశువృద్ధతరుణజనులు
కుప్పసంబుల, కుంపట్ల, కుచయుగముల.

గుబ్బెతల నిబ్బరపుగబ్బిగుబ్బకవల
సందునం బడి తిబ్బిబ్బ నొంది నీతు
తృణగణోపరి నీహారకణము పేర
కన్నతొప్పల బాష్పముల్ గ్రమ్ము నేడ్చె.
గుట్టపై నొప్పు పచ్చికకొనలఁ గదురు
మంచుబిందులు తళతళ మంచు మెఱసె
పుడమిచేడియ బొమిడికమునఁ దురాయి
కుచ్చుపైఁ గుచ్చు మఱలట్లు కొమరు మివలి.

పొడుపుగుబ్బలిమిఁదను పొడుచు టాది
చలికి వడవడ వడకుచు చండకరుఁడు
గురువువాఱుచు బిరబిర పలుగులెత్తి
చరమభూధరగుహలందు మఱుఁగుసాచ్చె.

సాంద్రనీహారలవములు సారె సారె
తనకరంబులఁ బాదానుచుఁ బెనఁగొనంగ

నవ్వుదవ్వున భానుండు తలఁగి చనుచు
చల్లనై కానిపించె బాబిల్లి నోలె.

తుహినకణములఁ గిరణముల్ తోఁగియుంట,
కరము నవ్వున నుదయంబు గాంచి యుంట,
వేడి యెల్లను దిగఁద్రావి పోడిమి నెడి
శీతకరుఁ డయ్యె నీతున శితకరుండు.

తనదసాభాగ్య మంతయు నినున కొనఁగి
ఇనము మైనింజఁ గురియంగ నెఱబారి
ఊర్పుచే మాఁగునాఁతిన దర్పణ మన
హిమకరుం డొప్పె తేజోవిహీనుఁ డగుచు.

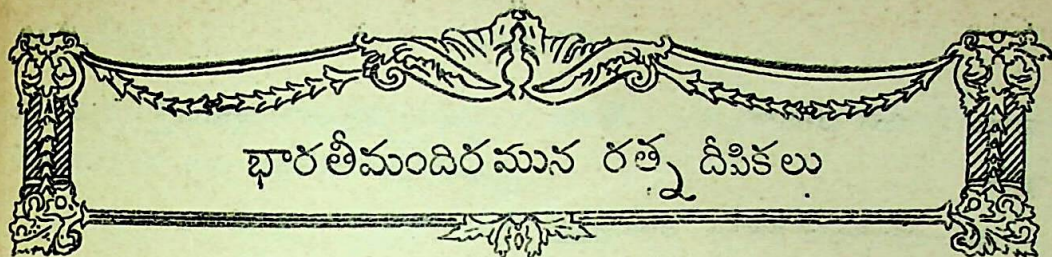
మాచు నడుటను, తననుండు మందుఁడగుట,
సరసులందలి సీరంబు చల్ల నగుచు
సురుచిరం బయి మధురమై శుద్ధ మయ్యె
పానయోగ్యము కా దయ్యె పాంథతలికి.

ముమ్మరమ్మగు తుహినమ్ము గ్రమ్ముకొనఁగ
శీర్ణ కేసరయుతము లొకరికలును
దీర్ణ పర్ణంబులును గల్గి, జీర్ణము లగు
గృహములో యన సంబురుహము లొప్పె.

విరియఁబాఁతిన చెంగల్వవిరుల మీఁద
వ్రాలి తూఁగాడు మధుకరజాల మొప్పె,
తుంటిమితుని హోమంపుమంటపైని
బుగులు బుగులున నెగసెడు పొగలనంగ.

చేగదేఱిన బారెఁడు చెఱకుమింట
నల్లగలువల కొరి సంధిల్లఁ జేసి
శ్రమరఘుంకారటం కృతుల్ వరఁగ మరుఁడు
విరహిజనములపైఁ బడి వేటలాడె.

భారతీమందిరమున రత్న దీపికలు

మల్యాల సాంబశివరావుగారు బి.ఏ., యల్.టి.

“కవిత్రాజోలిస మధురవస్తువులు లేవు
కవులజోలిస ధన్యమానవులు లేరు.”

ప్రథమమయ్యాఖ్యము

ప్రసవములకుఁ బరిమళమువలె, మకరం
దమునకు మాధుర్యమువలె, కలకంఠ
మునకుఁ గల స్వనమువలె, చంద్రికలకుఁ
జల్లెదనము వలె జాతిరత్నములకుఁ గాంతి
గౌరవములు సహజగుణములు. ఇక్కాంతి
గౌరవములచేతనే రత్నము ఆమూల్యమై
శ్రేష్ఠతాపీఠము నధివసించుచున్నది. ఈశ్రేష్ఠ
త్వము ననుసరించియే సరిద్వరములలో జాహ్నవి
వియు, ధారుణీధరములలో మేరువును, సంచలో
హములలోఁ గాంచనమును, ఋతువులలో
వసంతమును, పడఁతులలోఁ బత్రివ్రతయు, ప్రజ
లలోఁ బ్రభుండును, విద్యలలోఁ బ్రహ్మవిద్యయు,
మంత్రంబులలోఁ బ్రణవంబును రత్నంబు
లయ్యెను.

కావుననే లోకమునం దెల్ల వారును రత్న
ములనే ఆకాంక్షించుచుందురు; రత్నాకరము
లనే యన్వేషించుచుందురు; రత్న భూషణము
లనే యంగీకరించుచుందురు. వేయేల?—అంద
రును రత్నము లగుటకే యత్నించుచుందురు.
కాని కోరిక లందఱకును దీరునవి కావు. ప్రయ
త్నము లందఱకును ఫలించునవి కావు. అల

కారము లందఱకును అలవడునవి కావు.
రత్నత్వ మందఱకును లభించునది కాదు. సఫ
లీకృతప్రయత్నంబులగువారు మాత్రమే జాతిర
త్నములై జగంబునఁ బ్రకాశించుచుందురు.
భక్తరత్నములు, జ్ఞానిరత్నములు, సంశీతరత్న
ములు, ప్రబోధకరత్నములు, రాజరత్నములు,
మంత్రరత్నములు, యోధరత్నములు, వదా
న్యరత్నములు, గాయకరత్నములు, కవీరత్న
ములు మొదలగునా రందఱు నీజాతిలోనివా
రలే. ఇట్టి మహాపురుషుల మహిమతేజములే
విశ్వభామమునందలి విమలరత్న దీపికలై విరా
జిల్లుచున్నవి.

ఇట్లే భారతీమందిరమునందును కాల
కాలాంతరములయందు ప్రాచేతనబాదరాయ
ణులు, కాళిదాసభవభూతులు, నన్నెచోడ
నన్నయ్యలు, సోమయాజిసోమన్నలు, కేతన
పోతనలు, వీరనసూరనలు, శ్రీనాథభట్టు
మూర్తులు మొదలగు సుకవీరత్నములు రత్న
దీపికలై ప్రకాశించుచు, సకలకళావిభూషిణి
యు, జ్ఞానస్వరూపిణియు నగు శారదాదేవి
శాంత ప్రసన్నమూర్తిని సకలజన హృదయన

యనానందకరముగ సాక్షాత్కరింపఁ జేసియు
న్నారు.

ఈ యిరునదియవ శతాబ్ది ప్రారంభము
నుండియు మన యాంధ్రభారతీమందిరమునం
దెన్నియో ప్రవిమలతైలదీపికలును, పవిత్ర
ఘృతదీపికలును, పరిమళ కర్పూరదీపికలును,
ప్రతస్తకాచదీపికలును, ప్రభామయరత్నదీపిక
లును ప్రకాశించుచున్నవి. వానిలో దేవీ
దివ్యవీరమున కిరునందకల హేమమణిమయ
స్తంభములపై జీవకళలతో దేవీవ్యమాన
ములై యొక్కటే రీతిగఁ దేజరిల్లుచున్న రెం
డు రత్నదీపికల సహజకిరణ సమాలోకంబున
సనాతన నూతనాలంకారములతో సరస్వతీ
మూర్తి యెట్లు ప్రతిభాసిల్లుచున్నదో ప్రద
ర్శించుటకై భాషారాధకుఁడనగు నేను భారతీ
మందిరభర్తృకవాటముకడ నిలుచుండి నా
యాంధ్రసోదరుల నాహ్వానించుచున్నాఁడను.

తులయందును వెలయందును, పరిమాణ
మునందును బ్రకాశమునందును సమానము
లయ్యు ససమానములై యున్న యారత్నదీ
పికలఁ గూర్చి మునుమున్న ముచ్చటించుకొని,
తత్వైకమూర్తియయ్యును ద్వైరూప్యముతో
నందఁగఁ దేజరిల్లుచున్న ఆంధ్రభారతీమూర్తిని
ఆ వెలుంగులోనే యవలోకింపముగాక! ఈ
రత్నదీపికలు ఆంధ్రలోకమునకుఁ జిరపరిచితు
లైన శ్రీపానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావుసంతు
లుగారి యొక్కయు శ్రీవేంకట పార్వతీశ్వర
కప్పు యొక్కయు ప్రబంధబంధురభావరత్న
దీపికలే! వీనిగూర్చి సమాలోచనము చేయు

నప్పుడు గ్రహణసౌలభ్యమునకై క్రమంబుగఁ
బ్రథమద్వితీయవిశేషణంబుల నుపయోగించు
కొందముగాక.

ఈ రెండురత్నములకును జన్మస్థానము
రత్నాకరమే! ఇందొకటి కాన్తుభమణిజాతిలోఁ
జేరినది; రెండవది చింతామణిజాతిలోనిది. ఇవి
రెండును బ్రకృతిశాణాయంత్రముపై గాలక్ర
మమునఁ గళలుదేజినవే. ఒకదానికళలు లలి
తమధురములు; రెండవదానివి మధురలలిత
ములు. వీనివన్నె చిన్నలలో నించుక వ్యత్యాస
మగపడుచున్నను దీనికళలు దానియందును,
దానికాంతులు దీనియందును దోచుచునే
యున్నవి. ఒకదానిలోనివి మెఱపువెన్నెలలు;
రెండవదానిలోనివి వెన్నెలమెఱపులు. పద
వైశద్యమునందు మాత్రము ఇంచుకభేద మగ
పడుచున్నది కాని అర్థగౌరవమునందు రెం
డును సమానములే. ఇక్కవిరత్నముల కవి
తాతేజమునందలి భావాంతరమిదియే!

వీరి కవితాధారలు గంగాగౌతమీప్ర
వాహములవలె సమశీతలములై, సరసములై,
పావనములై, అమృతజీవనములై ప్రవహించు
చున్నవి. సమున్నతగిరి శిఖరవినిర్గతంబులగు
వీనికి నామరూపభేదములు కలిగినవి కాని ఇవి
రెండు నొకప్పుడే కాకృతితో హరజటాజూ
టము నలంకరించినవే. ఇందొకటి క్షుత్ర తేజో
విశిష్టమైనది; మఱియొకటి బ్రహ్మతేజోమయ
మైనది. ఒకటి సుగభీరమైనది; ఇంకొకటి
సువిశాలమైనది. ఒకటి ద్రుతగతి గలది; మఱి
యొకటి సమగతి గలది. పూర్వాభిముఖములై

పోవుచున్న ఈ రెంటికిని గమ్యస్థాన మొక్కటియే.

ఈ యుభయకవితామూర్తులును గూడ మనోమోహనకరము లైనవి. వీనికాదిమూర్తి యు ఆదర్శమూర్తియుఁ బ్రకృతియే. ఇందొకటి విశేషించి నృప్తికిఁ బ్రతిస్పృతి చేయుచుండును; మఱియొకటి నృప్తిలో లీనమై గానము చేయుచుండును. ఒకదానిది మయూరగానము; మఱియొక దానిది మరాళగానము. ఒకటి పరిహాసస్త్రియమైనది; వేటొకటి విలాసస్త్రియమైనది. విశేషించి యొకటి క్షణమాలంకారిణి; ఇంకొకటి రూపకాలంకారిణి. ఒకటి శుభ్రవననశోభిత; ఇంకొకటి విచిత్రవస్త్ర విలసిత. ఇందొకమూర్తి తటచుగ భావాంతరాళమునఁ బ్రచారము నేయుచుఁ బ్రకృతిమూర్తులఁ బలుకరించుచుండును; వేటొకటి ప్రకృత్యంతరాళమునఁ బ్రచారము నేయుచు భావమూర్తులతో భాషించుచుండును. ఇక్క వితామూర్తులు రెండును ప్రకృతికంతముతోఁ గంతమును గలిపి షడ్జలంఘనస్వరములతోఁ ఆనమగతుల సమృతరసమును జిలుకుచు గానము నేయుచుండును. అందొకకంతము నుండి సరస్వతీవీణానాదమును, రెండవదాని నుండి మురళీగానమును విసవచ్చుచుండును. ఆగానములయందు స్వరమాధుర్యమును స్వభావసౌందర్యమును సమానగుణములు; విషయస్రావర్యమును భావతన్మయతయు విశేషగుణములు. రసాకర్షణమునందొకటి రామచిలుక; ఇంకొకటి యెలదేఱికొడమ.

పీనిలో నొకటి సకలసౌరభవిలసితంబగు కనకలత; మఱియొకటి సకలర్తువిలసితంబగు నవమల్లీక. ఒకటి ఫలరసము; ఇంకొకటి పుష్పరసము. ఒకదాని మాధుర్యమునందు కారమున్నది; ఇంకొకదానియందు వికారమున్నది. ఒకటి నో రూరించును; మఱియొకటి తల త్రిప్పించును.

ఇక్కవితాకాంత లిరువురును పదార్థవైభవములయందు సమానలే! ఇరువురును పరమార్థభావానుభవమునకై పాటుపడువారే! ఇందొకరికి అర్థసమర్థనసమయంబులయందు అష్టాదశ్యుధుల పదములు తడబడి గమనవైషమ్యమును గల్పించు చుండును; ఇట్లే మఱియొకరికిని భావతన్మయత్వమునందు పదార్థావముతోఁచి అర్థావకుంతనముం గూర్చుచుండును. ఇందొకరు చిత్రించు పూర్వప్రకృతులలోఁ దటచుగఁ బరిసరప్రకృతులే ప్రతిఫలించుచుండును; ఇట్లే మఱియొకరు తిలకించు బాహ్యప్రకృతులయందు భావనాప్రకృతులే ప్రతిభాసించుచుండును. ఉద్రేకవశంబున నొకదానియందు ఫలంబునం దతిరేకపరిపాకంబునం బోలి రసంబునకు వైయర్థ్యంబును, మఱియొకదానియందు ఆకాశంబున నావర్తపరిభ్రమణంబునం బోలి భావంబున కననుభూతియుఁ బ్రాపించుచుండును. రసోత్కర్షణంబునకై యేక భావార్థద్యోతకంబులగు పదపరికరంబులను విన్యాసంబు గావించుట యొకరికిని, రసానుభవంబునకై తదేకపదంబులనే పునరుక్తంబు గావించుట యింకొకరికిని స్వభావము. ఒకరు దేవుని మానవునిగాఁ జేసి చూపుటకును, మఱియొ

కరు మానవుని దేవునిగాఁ జేసి ప్రదర్శించుట కును బ్రయత్నించుచుదురు. పద్ధతులలోని భేదమేకాని ఈ యిరువురి భావములకును బర మార్థ మొక్కటియే.

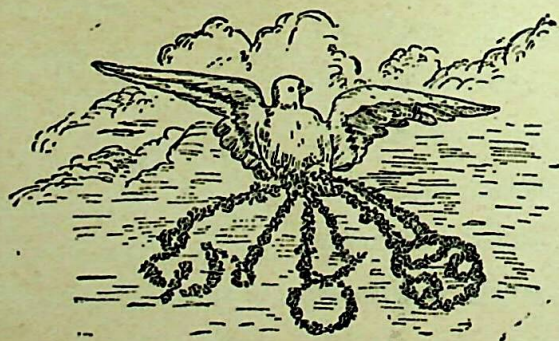
ఇట్లుభయపార్శ్వములు నెలకొని నెలుగుచున్న ఈ రత్నదీపికల విమలతేజోమండలమునందు సరసపదస్థలము, సకలార్థసంపన్నము, సువర్ణరత్నాలంకారిణియు, సుప్రసన్నవదనకమలయు నగు భారతీదేవి సాక్షాత్కరించి ఆంధ్రలోకమును దన కృపాకటాక్షాపలోకసంబులచే ననుగ్రహించుచున్నది. ఆ దేవీసన్నిధానమున నీరత్నదీపికల కవితారూపదివ్యతేజములు శృంగారరసతరంగిత భక్తిమూర్తులతో నెట్లు ప్రకాశించుచున్నవో చూడుడు!—

సీ. ముద్దులమొగముపై మూఁగెనుముగురుల్
కుదురుగాఁ బైకి ద్రోయుదునొ కృష్ణ!
పక్షస్థనిస్తులవకుళమాలిక చిక్కు
నొందెను సరిగఁ జేయుదునొ కృష్ణ!
చెక్కుటద్దములపైఁ జెదరెను చెమ్మటల్
మృదువుగాఁ బైట నొత్తుదునొ కృష్ణ!

బడలికచే నీదు పాదముల్ నొచ్చెనొ
వడలుగాఁ జేత నొత్తుదునొ కృష్ణ!
అలసియుంటివి కాఁబోలు నస్పదీయ
బాహునల్లి కావోలికా భాగమందుఁ
బ్రీతి నిన్నుంచి గోపికాగీతికలను
మదియలరఁబాడి కునుక నూపుదునొకృష్ణ!
“రాధాకృష్ణ”

మంజరి

అలసి నచ్చితివేమొ యని జాలినొంది
చలువ పన్నీటిచేఁ జరణముల్ గడిగి
అలరుమవ్వలువచే నడుగుల నొత్తి
అరవిగడ్డెవై నానీనుఁ జేసి
శలరసంబులతోడఁ బానీయ మొసఁగి
చక్కనినెమ్మేనఁ జందనం బలఁది
తనివారఁ గర్పూరతాంబూల మిచ్చి
శ్రమ వాయఁజేయఁగా సరసను జేరి
విరజాజసురటీల విసరుచునుండ
నామేను మఱిసింది నాకన్నుఁ గప్పి
యింద్రజాలముఁ జేసి యేఁగుట నీకు
న్యాయమై తోఁచెనే నా జీవితేశ!
“ఏకాంత సేవ.”

వ్యాసకర్త

భూ దేవి

రాయప్రోలు సుబ్బారావు గారు

వెండిలాంతరు వెలిగించి నెడలె రజని
యొడ లెఱుంగక నిదురించుచున్న ప్రాణి

కోటి నరసి కాపాడ, దిబ్బుఖరజుత్ర
ములును కదలవామెను సొమ్మ సిలిసవగిది.

చలి ముదురలేదు గాని, వానలను దడిసి
చెమ్మ గిల్లెను నాలుగు చెఱుంగు లపని
మీద గార్తకజ్యోత్స్న ప్రామిస కతాన
రేలు శీతము లనిపించె గాల మనక.

ఆన లేకుండ నెండె బునాసపంట
పండనే లేదు వరిచేలు పరక యయిన
ముదురునేద్యము గడ్డితో ముగిసె; వెనుక
జిక్కి పడ్డవి వానలు చక్కగానె.

చెరువు నిడిన, దీయేడు కఱవు రాదు
మిరపతోటల కిందాక పురుగు పట్ట
దతికినవి పైరులన్నియు, నచ్చటచట
సుకుమోయుచున్నది మక్కజొన్న యిపుడె.

పడ్డది విశాఖకార్తెలో వరిగవిత్తు
రాలెనేని క్రొంబాతల్లు త్రవ్వవలయు
పూతపట్టిన కొలిమెర పొలముచాలు
కార్తెకడల మం చానక కాసెనేని.

ఎదిగినది పిల్ల పెండ్లికి; నెట్టులైన
నెడ్లకొట్ట మీ యెడు నేయింపవలయు;

వానలకు కాజీపోయిన పడమటింటి
గోడ కండవేయకయున్న గూలు కొంప.

శిస్తుకోసము నిరుడువ్రాసితిని నోటు
పెరిగె నది పాముపగవలె; పెయ్యదూడ
నమ్మితీర్చెదమన్నఁ బ్రాణమ్మురాదు
మేపుకొన్నారు పిల్లలు తీపితోడ.

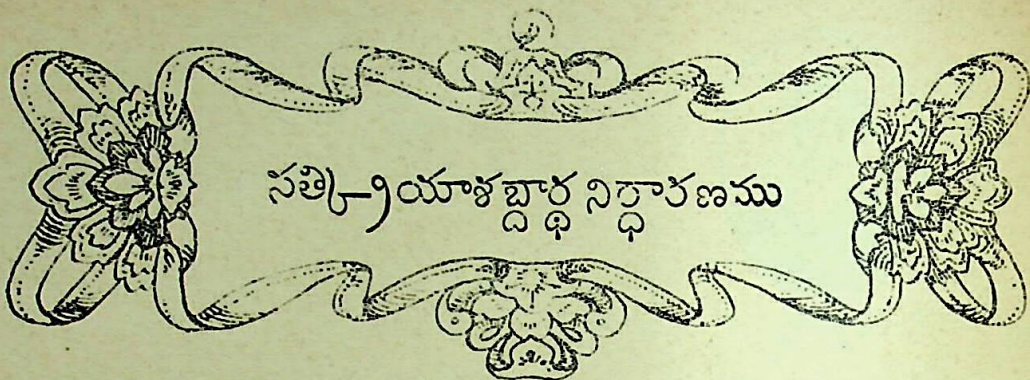
నెల్లనన్నెలో, చనుకట్టు పిఱుందుసాగసు
కుదిరి, కొమ్ము వాటముగల గోవు లరుదు;
ఎందు కొక మగదూడ జనింపరాదు
గోవు మాణిక్య మన్నారు కులమువారు.

అనుచు దలపోయుచుండె రామన్న; చుక్క
పొడిచి బారె డెక్కె నిరుగుపొరుగు టిండ్ల
జల్లఁజిలుకు చప్పడులు, కావళ్లమ్రోత
లును గలిసి చెట్లమీది పుల్లులను లేపె.

పసులమేతల సవరింపు, పొడిగొడ్డ
కుడితికోసము విడుచునందడి, యరకలు
గట్టురభసమును జెలంగె, కాడిక్రింద
రాక మార్మనలెడి కోడె అంకె లడర.

పేరు భూదేవి, రామన్నఁ బెండ్లియాడె
నిరువదేండ్లు నిండకముందె; నిల్లు దిద్దె
నేర్పుతో వెల్లి బయట రానీక; కడుపు
పండె వెంటవెంటనె దోసపాదు భాతి.

[సశేషము]

గౌరీ సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

భాగ్యము గాదె పండితన
 భానుతనత్కవితావధూతి సా
 భాగ్యముకల్పించే నకల
 భారతభూయవరాజసత్కీర్తనా
 యోగ్యతఁ బొందినాడవు మ
 తొక్కని సత్కీర్తనలందు నీకు లై
 రాగ్యము గల్గుఁ గాదె త్రిపు
 రానకులీనప్రసాదరాట్నవీ!

ఒకప్పుడు నావ్రాసిన యీషద్యమును
 బండితమిత్రుల సన్నిధిని నేను జదువ నందు
 సత్కీర్తనాద్యర్థమునఁ బ్రయోగింపఁ బడిన
 'సత్కీర్తనా' శబ్దమునకు సత్కర్మ మనియే
 యర్థము గాని సత్కార మను నర్థము లేద
 నియు, నిట్లు ప్రయోగించుట తప్పనియు నొ
 కరు వచియించిరి. మఱియొకరు సంస్కృత
 మున నుండిన నుండునేమో కాని తెనుఁగున
 మృగ్య మని పలికిరి. ఇంకొకరు ఇదియు నదియు
 సనక యూరకుండిరి.

'సత్కీర్తనా'శబ్దము సత్కర్మాద్యర్థకమే
 కాక సత్కీర్తనాద్యర్థకం బనియు నే సప్పుడే
 నునవిచేసితిని గాని గళితవయస్కుండ నగు

టచే వెంటనే ప్రయోగములను జూపి సమ్మోహ
 లేకపోతిని. భావయందు మిగులఁ బరిశ్రమ
 చేసిన విద్వాంసుల కీయర్థము సందేహస్పద
 ముగాఁ దోచినప్పు డుపేక్షించుట తగవు
 గాదని తలంచి మరుసటిదినమునఁ జేతి కందిన
 కతిషయ సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములను దీసి
 చూచితిని. ప్రతిగ్రంథమును నాచెప్పిన యర్థ
 మును బోషించినది. కావునఁ దత్సంశయవిచ్ఛే
 దమునకై నాకంటఁబడిన నాల్గుప్రయోగముల
 నిటఁ జూపుచున్నాను.

సత్కీర్తనా - స్త్రీ - సత్ + కృ - శ -
 సత్కారే, సమ్మాననే, పూజనేచ.
 (వాచస్పత్యము 4 వ సం., షేష 5205)

సత్కార - పు - సత్ + కృ - ఘ -
 ఉపపద - స. సమ్మాననేపూజనేచ.
 (వాచస్పత్యము 4వ వాక్యము: షేష 5205)

Sat-kriya-F. A good action, virtuous
 action, doing good, charity, virtue; respect-
 ful treatment, salutation; welcome;
 courtesy, worship, homage, hospitality.
 (Sanskrit - English Dictionary by Monie
 William, M. A., Page 1025.)

సత్త్రియః = సం-వి-అ-స్త్రి-సత్కారము.
(శబ్దత్పాకరము, పేజీ 1074)

జేసిన పుణ్యముల్ వడయుఁ
జేయుము దానము లోపి నిత్యమున్.
తిక్కనసోమయాజి.

సత్కారః = సం-వి-అ-పు-సమ్మానము.
(శబ్దత్పాకరము, పేజీ 1074)

చ. దినముననుండి దేవతలు
దివ్యము లైన నిజాంశజన్మముల్
భువి గలిగించి భూరియగు
భూభరముం దొలగింప భారతా
హవకరు లై గావునఁ ద
దర్శనరూపము గాఁగ భారత
శ్రవణవిధాయి చేయునది
సత్త్రియతో బహుదానధర్మముల్.
ఎఱ్ఱాప్రగడ.

సంస్కృతాంధ్రప్రమాణవిఘంటువుల
సాక్ష్య మపరిగ్రహణీయమైన—

శ్లో. “విప్రిప్రయుక్తాం పరిగృహ్య సత్త్రియామ్
పరిశ్రమం నామ విషీయ చ తుణమ్;
ఉమాం స పశ్యన్ ఋజునైవ చక్షుషా
స్రచక్రమే వక్తు మనుజ్ఞితక్రమః.”
మహాకవి-కాళిదాసు

వ్యాఖ్యా - “సత్త్రియాం = పూజాం,
పరిగృహ్య = స్వీకృత్య” —
మల్లినాథమూరి.

శ్లో. “నిరత్యయం సామ స దానవర్జితమ్
స భూరిదానం విరహయ్య సత్త్రియామ్;
ప్రవర్తతే యస్య విశేషశాలినీ
గుణానురోధేన వినా స సత్త్రియా.”
మహాకవి-భారవి.

వ్యాఖ్యా - “సది త్యాదరాధేఽవ్యయమ్;
ఆదరానాదరయో స్పదసతీతి నిపాతసంజ్ఞాస్మ
రణాత్ ; తస్య క్రియాం = సత్త్రియామ్.”
మల్లినాథమూరి.

ఉ. భూసురకోటికిన్ వినయ
పూర్వముగా ధనధాన్యగోమణి
ఘోసలిలాన్నముఖ్యములు
సమ్మతి నీగి సుయజ్ఞ ; మాసనో
ద్భాసితసత్త్రియ న్నడపు
భవ్యుడు యజ్ఞములున్ దపంబులున్

సీ. “ప్రణతమాళి మణిప్రభానికాయంబుతో
.....
.....
యతిధేయుల కభినవాయాతుఁడైన
యతిధి తమయింటి కేతెంచునపుడు నేయు
సత్త్రియాచారవిధికలాసరణి యండు
ధర్మశాస్త్రోపనిషదర్థధర్మవిదులు.”
మహాకవిశ్రీనాగఁడు.

వ్యాఖ్యా - “సత్త్రియా...సరణిః సత్త్రియా
యా = సత్కారముయొక్క.....”
మహాపథ్యాయ-వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి.

సీ. “దైవంబుగా నన్ను భావించి నిజతల్పు
ముననుచి సత్త్రియల్ పూనినలిపి.”
బమ్మెరపోతరాజు.

క. ఆతపమునందె నిలిచి మ
హతపములొనర్చి బడలి యరుదెంచిన మీ
కీతరుణి కల్పలతవలె
శీతలసత్త్రియల నింపు నేయక యున్నే.
కంకంటి పాపరాజు.

ఇట్లు కాలిదాసాదిమహాకవులే కాక
నేటిదనుక గల సంస్కృతాంధ్రకవు లెల్ల
రును సత్క్రియాశబ్దమునకు సత్కారాద్యర్థ
ముల సనుగ్రహించియే యున్నవారు. ఒక
సంస్కృతాంధ్రములయందే కాక హిందీ
బంగాలీ ప్రముఖసంస్కృతజన్యభాషలయం
దును దీని కిదియే యర్థము. ఇంక సత్కృతి
శబ్దమును సత్కారాద్యర్థకంబే యనుట కీ
క్రిందిప్రయోగములు చూడనగును:

క. "అతఁ డనువఁగఁ గనకమయో

న్నతవర్ణంకంబునందు నారాయణుఁ డూ

ర్జితమహిమ నుండి యభ్య [లన్.

ర్చితఁ డయ్యెఁ దగంగ నతనిచే సత్కృతు
తిక్కన సోమయాజి

[ఇంకను భాగ-9 వ. స్కం-654 పద్యము, 10
స్కం-578 పద్యము, భాస్క. రా. ఆక-1 ఆ-103
పద్యము, కిష్కి-469 పద్యము.]

ఇట్టి ప్రయోగములు శతాతీతమగా
నున్నవి. స్థలాక్రమణభీతిచేఁ బద్యసంఖ్యలను
మాత్రమే తెలియఁ జేసితిని.

శ్లో. సంస్కృతాంధ్రమయీ వాఙీ
సత్క్రియార్థప్రదాయినీ;
ఉద్గ్రంథవాసినీ జీయా
త్సర్వదక్షుః ప్రమోదినీ.

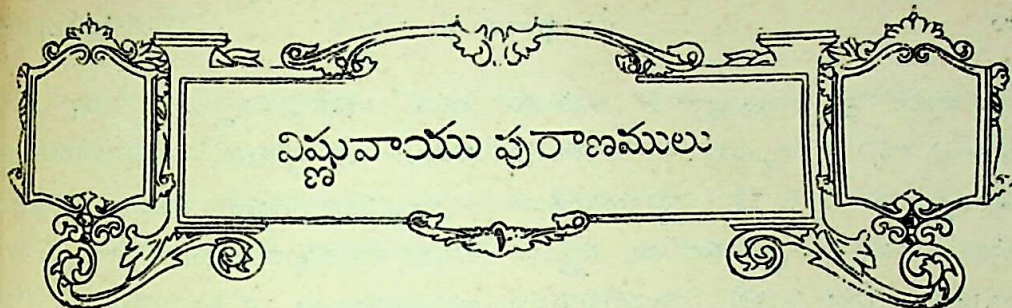
వ్యాసకర్త

స్వర్గమేటికి నేకాంతదుర్గమీశ! *

త్రిపురాస వేంకటసూర్యప్రసాదరావుదొరగారు

క్రొలవఘాటియు, రమ్యగుణధుర్య యగు భార్య, త్యాగభోగార్థమై యలరు ధనము
వదనంబున మనోజ్ఞవాణీవిలాసంబు, సత్కవిన్మత్వహా సరసకవిత
పావనంబైన యన్వయమందుఁ బుట్టువు, సజ్జనంబులతోడి సంగమంబు
అస్థలితంబైన యంగపాటవమును, శ్రీవల్లభనియందుఁ జిత్తవృత్తి
కలిగి యతిలోకఘనసౌఖ్య విలసనంబు, లనుభవించుచు నుండు పుణ్యాత్ములకును
అనశనఁదంబు నతిదూరమైన యట్టి, స్వర్గ మేటికి? నేకాంతదుర్గ నూశ!.

* సంస్కృతచాటుశ్లోకమునకుఁ దెనుగు.

[బ్రహ్మాండపురాణాంతర్భాగములు]

కీ. శే. కొనుట్టాబు వేంకట లక్ష్మణరావుగారు, యం. ఏ.

(వసుకటిసంచిక తరువాయి)

ఇంత వాయుపురాణమును గుఱించి యాలోచింపము. “ఇష్టమన్న యతిపురాతనములైనట్టియు, నత్యంత విశ్వాసపాత్రములైనట్టియు నాదిపురాణస్త్రతులలో దీని నొకటిగ భావింపవచ్చు”నని విల్క్యదొర గారీ పురాణమును గుఱించి చెప్పుచున్నారు. “వనమాన ప్రోక్షపురాణ” మని బాణకవి దీనిని దన

వ్యాసకర్త

హర్షచరిత్రమునఁ జేర్చొని యున్నాడు.¹ ఇంతటి పురాతనపురాణముకూడ నాదిబ్రహ్మాండపురాణములోనియొకవిభాగముగనే కాన్పించుచున్నది. తంజావూరు సాధపుస్తకభాండాగారము (Tanjore Palace Library) నందలి వ్రాతప్రతులను గుఱించి తయారుచేసిన సుప్రసిద్ధమైన తన గ్రంథముల పట్టికలో డాక్టరు

బర్నెల్ గారు బ్రహ్మాండపురాణమును గుఱించి యీవిధముగ వ్రాసియున్నారు:

“సాధారణముగ వాయుపురాణ మనఁబడునది దాని (బ్రహ్మాండము) లోని యొక విభాగమని కొన్నికొన్ని వ్రాతప్రతుల వలన (వ్రాతప్రతులసంఖ్య ౧౬, ౧౨ మొదలగునవి) తెలియవచ్చుచున్నది” [పుట ౧౯౦]. తాను చూచిన బ్రహ్మాండ పురాణమును గుఱించి విల్సనుగారుకూడ నిట్టికథనే చెప్పుచున్నారు:

“సంపూర్ణబ్రహ్మాండపురాణ మనఁబడు ప్రతు లొక్కొక్కప్పుడు అరుదుగనైన దొరకుచునే యుండును. అట్టి ప్రతియొకటి నాకు రెండుభాగములుగ దొరకినది. మొదటిభాగమున ౧౨౪ అధ్యాయములు కలవు; రెండవ భాగమున ౭౮ అధ్యాయములు కలవు. ఆ రెండుభాగములలోఁగలిసియీపురాణమునకుఁ జెప్పబడిన గ్రంథసంఖ్య కలదు.² పెద్దది యగు మొదటిభాగము వాయుపురాణమే యని తేలి

1. గమకై ర్మధురై రాక్షసన్మనాంసి శ్రోత్వాణాం గీత్యా పనమానప్రోక్షం పురాణం పపాకహర్షగరితమ, నిర్ణయసాగరప్రతి, పుటలు ౨౫, ౨౬. ‘యత్రబ్రహ్మభారతే శకునివధః పురాణే వాయుప్రలిఖం’, కాదంబరి, పీటర్ సర్కారిప్రతి. పుట ౪౦.

2. ౧౨,౦౦౦.

నది. అందు “ఇతి వాయుపురాణే” అనుటకు నూలుగ “ఇతి బ్రహ్మాండపురాణే” అనికలదు. ఈవిధమైన మార్పు ఉద్దేశపూర్వకముగఁజేయ బడినట్లు కన్పట్టదు. ప్రళయమును వర్ణించు వాయుపురాణము నందలి మొదటిభాగము యొక్క కడపటికాండమునకు బ్రహ్మాండ మని నామకరణము చేయఁబడెను. ఇది వాయుపురాణమని నిశ్చయించుట కాధారభూతము లైన విషయసూచికయు, వాయుపు కథకత్వమును మర్యాదగఁ గాపాడఁబడినవి. ఈ బ్రహ్మాండ పురాణముయొక్క రెండవభాగమునకు వాయు పురాణమునకు నెట్టి సంబంధమును లేదు. దక్షిణదేశమున నది ప్రాయుకముగ సంహిత యనియో కాండయనియో వాడుకలో నుండి యుండును” [చూడుడు: విల్సనుగారి విష్ణు పురాణోపోద్ఘాతము].

బిల్లియోధికా ఇండికా గ్రంథమాల, ఆనందాశ్రమ గ్రంథమాల, వేంకటేశ్వర ముద్రాలయ గ్రంథమాల—ఈ మూఁటిలోఁ బ్రకటింపఁబడిన వాయుపురాణప్రతులు మూఁ డింటిని నేను సంపాదించఁ గలిగితిని. ఈమూఁడు ప్రతుల విషయసూచికలను వేంకటేశ్వర ముద్రాలయమువారు ముద్రించిన బ్రహ్మాండ పురాణప్రతి³ విషయసూచికతో పోల్చి చూడఁగా వాయుపురాణములోని ముప్పాతికభాగము ముక్కుకుముక్కు బ్రహ్మాండపురాణ

ముతో సరిపోవుచున్నది. ప్రక్రియ, అనుమతము, ఉపోద్ఘాతము, ఉపసంహారము అని బ్రహ్మాండపురాణము నాలుగు పాదములు గలదని నారదపురాణము చెప్పుచున్నది. ఈనాలుగుపాదములు నొకదానితోరునానొకటి వాయుపురాణమున సంపూర్ణముగ నర్జితమై బడినవి. వాయుపురాణములోని కడపటి భాగమునను, బ్రహ్మాండపురాణమునను గూడఁ గానవచ్చు సామాన్యవిషయ మేమియు లేదు. బ్రహ్మాండపురాణకథకుఁడు వాయుపు కావున నిష్పటి వాయుపురాణములోఁ జాలభాగము బ్రహ్మాండపురాణములోని దని కాని, లేక యీ రెండుపురాణములు నొకేపురాణములోని యంతర్యాగము అని కాని యూహించుట సహేతుకము కాకపోదు.

కీర్తిశేషులైన డాక్టరు రాజేంద్రలాల్ మిత్రగారిచేఁ బరిష్కృతమై బెంగాలు ‘ఏషియాటిక్ సొసైటీ’ వారిచేఁ బ్రకటింపఁబడిన బిల్లియోధికా ఇండికాప్రతి వాయుపురాణమునుగుఱించి బంగాళీవిశ్వకోశ⁴ మిట్లు చెప్పుచున్నది:

“దీనిని బట్టి ఈ ‘సొసైటీ’ వారు ప్రకటించిన వాయుపురాణము అసలు వాయుపురాణము కాదని తెలియనచ్చుచున్నది. గయోక్తే త్రమాహాత్యైముకూడఁ గలిసిన బ్రహ్మాండ

3. నేను వేంకటేశ్వరముద్రాలయమువారి ప్రతులు సరిగా పరిష్కృతములైనవిని తలంపను. కాని మరి వాడుకలోనున్నవి. ఏయేవ్రాతప్రతిలోనుండి యేయేపాకము గైకొనఁబడినదో సరిగా నుదాహరింపకుండగనే యాయాపురాణములోని పరస్పరవైరుధ్యమును దొలగించి చాటి నవ్వయింపఁ బ్రయత్నించినట్లు కన్పట్టును. అందువలన నేయంతరప్రతియు నాకు దొరకనప్పుడు వారిప్రతులనే యుపయోగించితిని.

4. సం. ౧౧. పురాణమునుగుఱించిన వ్యాసమును జూడఁడు.

పురాణములోని యొకభాగము నూత్రమే యిది; ఈవిధమున నిది చిత్రమైన యొకసంకర గ్రంథము. ఇది వాయుపురాణమో, బ్రహ్మాండపురాణమో చెప్పటకు సాధ్యముకాదు."

బ్రహ్మాండపురాణమును బారపాటున వాయుపురాణ మని చెప్పినందుకు బంగాళీ విశ్వకోశకారుడు డాక్టరుగారిని దండించుచున్నాడు; కాని పైనిచూపిన దృష్టాంతములవల్ల సేవికమైన పరివర్తనమునకు డాక్టరుగారు బాధ్యులు కారన్నవిషయము స్పష్టమే. ఎవరో గ్రంథకర్త — లేక పరిష్కర్తయైన గాన చ్చును—చాలకాలము క్రితమేటకపురాణము నికొకపురాణముగనో, లేక బ్రహ్మాండపురాణమునందలి వాయుసంహితను వాయుమహాపురాణముగనో మార్చియుండవచ్చును; డాక్టరుగారు సంపాదకధర్మమును బాటించి లేనివి చేర్చకయు, ఉన్నవి తీసివేయకయు సూటిగాఁ దమ వ్రాతప్రతుల ననుసరించిరి.

నారదపురాణ మేమి చెప్పుచున్నది?

ఆయాపురాణములలోని గ్రంథవిషయమును గుఱించి విపులముగ నారదపురాణములో జేయఁబడినవర్ణన మంత చాల ప్రాచీనమైనది కాకపోయినప్పటికిఁ దక్కిన పదునేడు పురాణములు నాదిబ్రహ్మాండపురాణమునుండి

పెరిగిన కూర్పులే యను నైతిహ్యమున కందు సూచనలు కలవు. ఇప్పటి బ్రహ్మాండపురాణ (వెంకటేశ్వరప్రతి) విషయనూచికి సరిపోవు బ్రహ్మాండపురాణవిషయనూచి నిచ్చినతరువాత నారదపురాణకారుఁడు బుద్ధిపూర్వకముగ నిట్లు రహస్య మొకటి బయలుపఱచుచున్నాడు:

"నాలుగు పాదములతోను బ్రహ్మాండపురాణమును నర్ణించియున్నాను. ఇది పదునెనిమిదవది; అనుపమానమైనది; సారాతిసారమైనది. బ్రహ్మాండపురాణము నాలుగులక్షల శ్లోకములని పురాణకాలము నుండి వాడుక. సారాశర్యమహాముని దీనినే యందఱికిఁ బదునెనిమిది విధములుగఁ జెప్పియున్నాడు. ఆమహాముని నావలనఁ బురాణములను విని మననము చేసికొని ధర్మశీలురును, దీనానుగ్రహకరులు నైన మునులకుఁ జెలియఁజెప్పి దానిని లోకమున వ్యాపింపఁ జేసెను. వారు నేడముతోపాటు పురాణమును మొదట నసింహునికిఁ జెప్పిరి. ఆతఁడు దానిని శక్తిసుతునికి (వరాహరుఁడు) నతఁడు జాతుకర్ణునికిఁ జెప్పిరి. ప్రభంజనముఖతః వ్యాసుఁడు దానిని సంపాదించెను. తరువాత నాయద్భుతపురాణ మావిధమునఁ బ్రమాణీకరించి లోకమునఁ బ్రవర్తించఁజేయఁబడినది."

5. చతుష్పాదం పురాణం తే బ్రహ్మాండం సమదాహృతమ్, అష్టదశ మహాపర్వం సారాత్సార తరంగిణి. బ్రహ్మాండం చ చతుర్థక్షం పురాణ త్వేన పశ్యతే, తదేవచాన్య గదిత మత్రాష్టదశేధా పృశక్. సారాశర్కణ మనినా సర్వేషా మపి మానవ, వస్తువృష్ట్యాభి తేనైవ మనీనాం భావితాత్మనామ్. మత్వాప్రత్యాపురాణాని లోకేభ్యః ప్రచకాశిరే, మనయో ధర్మశీలాస్తే దీనానుగ్రహకారిణః. యథావేనం పురాణంతు వసిష్ఠాయ పురోదితమ్, తేన శక్తి సుతా మోక్షం జాతుకర్ణా ము తేన చ. వ్యాసలబ్ధం త తత్త్వైతత్. ప్రభంజనముఖోద్గతమ్, ప్రమాణీకృత్య లోకేస్మిన్ ప్రావర్తయ త దద్భుతమ్. [నారదపురాణము. వెంకటేశ్వరప్రతి, పూర్వఖండము. అధ్యాయము ౧౦౦, శ్లోకములు ౨౯-3౧].

బ్రహ్మాండమే యన్ని యితరపురాణములకు మూలాధార మని యొకపురాణగాథ యున్న ట్లీశోకములు స్వప్తముగ సూచించుచున్నవి. యవద్వీపముదగ్గఱ నున్న బలిద్వీపమునందలి 'కవి'భాషలోని కీర్తిబ్రహ్మాండపురాణమనునదింబడుటయే చాలవఱకు దానిపౌరాణ్యమును బలపఱచుచున్నది. ఆట్టియనువాద మొకటియున్నట్లు మనకు మొట్టమొదటఁ దెలియవచ్చినది డాక్టరు ఆర్. ఫ్రెడ్రిక్కు-గార్డీములమున. ఇందును గుఱించి వారి తరువాత వ్రాసిన వారు వారు చెప్పినదానికంటె సంతక్రొత్త విషయము లేవియుఁ దెలిసి యుండలేదు. ఫ్రెడ్రిక్కు-గార్డీ రన్నప్రకారము హిందువులు క్రీస్తుశకము ౧-వ శతాబ్దికిఁ బూర్వమే బలిద్వీపమునకు వలసపోయిరి; వెళ్లినప్పుడు వారు తమతోఁ గూడఁ దమ మతగ్రంథములను దీసికొనిపోయిరి; ఆటవీరువాత నాదేశభాషయైన 'కవి'భాషలోని కవి యనునదింబడెను. ఆభాషలో (సంస్కృతములములతో సహా) ఋగ్వేదసామాధర్వవేదములు, రామాయణమహాభారతములు కూడఁ గలవు. కాని పురాణములలో నాబలిద్వీపివాసు లొక్క బ్రహ్మాండపురాణమునే. కాని యితర పురాణముల పేర్లనైన నెఱుంగరు.

“బలిద్వీపమున బ్రహ్మాండపురాణము మాత్రమే యేల వాడుకలో నుండవలెనో, తక్కిన యదునేడుపురాణముల పేర్లు చెప్పి

నను గూడ వాటి నేమాత్రము నెఱుంగనంత సంపూర్ణిగఁ బండితులకు వాని జ్ఞాపకము కూడ నినుమంత యైన లేకుండ నెట్లు పోయెనో యందుకుఁ గారణ మీవిధమున సులభముగఁ జెప్పవచ్చును. బలిద్వీపమున నొకతెగ శైవమతస్థులు కలరు. వారు బ్రహ్మాండమునే తమపురాణముగ సంగీకరించియున్నారు.”

[పుటలు ౭౯-౮౦]

డాక్టరు ఫ్రెడ్రిక్కు-గార్డీవైవిధమునఁ జెప్పుచున్నారు. దాని ననుసరించి హిందువులు బలిద్వీపమునకు మొదట వలసపోయినప్పుడు కొన్ని పురాణమే యుండెననికాని లేక యేవో కొన్ని యితరపురాణము లాదిపురాణమునుండి చీలి పోవుట యప్పటికే. యారంభమైనప్పటికిఁ దరువాత వానికి మతవిషయికముగఁగలిగిన ప్రాముఖ్యమప్పటికి రాలేదనికాని మనమున్యాయముగ నూహించవచ్చును. బలిద్వీపవాసుల కీపురాణముతప్ప యే యితరపురాణము తెలియక పోవుట కీకారణముతప్ప మఱి యేయితరకారణమును జెప్పజాలము అయితే బలిద్వీప బ్రాహ్మణులు శైవులనియు, శివోత్కర్షణ చెప్పిన దగుటచేత వారి తర పురాణముల కంటె బ్రహ్మాండపురాణమునేకావాడిరనియు డాక్టరు ఫ్రెడ్రిక్కు-గార్డు ఒకసిద్ధాంతమునుజేసి యాకారణమున నాద్వీపమున నితరపురాణములు లోపించెనని చెప్పఁబ్రయత్నించు చున్నారు. కాని పురాణములలో నాఱుకంటె నెక్కువ పురాణములు శైవవరములైననే యనియో,

6. ఈ క్రిందఁ జేర్చినంబడినవి శైవపురాణములని స్కాంస మిట్లు చెప్పుచున్నది:

తత్రైవాని శైవంశ భవిష్యంశ ద్వితోత్రమాః, మార్కండేయం తథాతైంగం వారాహం స్కాంధమేవ. మాతస్య మన్య త్రథా కార్మం వాహనం మనీశ్వరాః; బ్రహ్మాండంశ దశేమాని త్రిణిటక్షానిసంఖ్యయా. గంధానాం మహిమా సర్వైః శివైస్త్రివి ప్రకాశ్యతే. [సంభవకాండము 2-౩-౩౩]

వానిలోఁ బెక్కులు బ్రహ్మాండ పురాణము కంటెను మతాభినివేశము కలిగించునవి కల ననియుఁ బురాణములనుండియే మన మెఱుఁ గుదుము.

బ్రహ్మాండపురాణ విషయసూచి

డాక్టరు ప్రెజ్డిక్టుగారి న్రాతలవలనఁ దెలియవచ్చిన దానిని బట్టిచూడఁగా ‘కవి’ భాషలో రచియింపఁబడిన బ్రహ్మాండ పురాణ విషయసూచి చాలకొద్దిగాను, సాధారణము గను నున్నది.

“సర్గము, ప్రతిసర్గము, మన్వంతరములు, సూర్యచంద్రపంచానుచరితములు, పౌరాణిక గాథలు, కథానకములు మొదలైనవియే బ్రహ్మాండపురాణసూచిలోఁ గలవు. దానిని భగవానుడైన వ్యాసుఁడు రచియించెను.”

[పుట ౮౦].

ఈపై నీయఁబడిన సూచి యన్ని పురాణ ములలోఁగూడ గానవచ్చుటవలన నది యన్ని టికి మూలాధారమైనది కావచ్చును. ‘కవి’ బ్రహ్మాండపురాణముయొక్క సరియైనసూచిని గుఱించి మనకుఁ దెలిసిన విషయము చాల తక్కువ కాఁబట్టి యింతకంటె విస్తారము దానిని గుఱించి చెప్పలేము. కాని యీపురాణమును గుఱించి బంగళీవిశ్వకోశమందలిలేఖ కుఁడు తనకు సమస్తము తెలిసినట్లుగనే యీ క్రిందిరీతిని నొక్కిచెప్పుచున్నాఁడు:

“క్రీస్తుశకము ౧౭-వ శతాబ్దిలో బ్రహ్మాండపురాణము యనదీప్యమునకు వెల్లె నని యిదినఱకే చెప్పియున్నాము. ‘కవి’

భాషలో దాని యనువాద మొకటి కలదు. భవిష్యద్వాజపంచానుచరితమునఁ దక్క మిగిలిన యన్ని విషయములలోను బల్కిదీప్య బ్రహ్మాండపురాణ మిప్పటి బ్రహ్మాండపురాణ మునకు సరిపోవుచున్నది. భవిష్యద్వాజేతిహాసము మినహాగా మన మీ యనువాదమున నాది బ్రహ్మాండపురాణముయొక్క ప్రాచీన స్వరూపమును గాంచగలము. అష్టాదశమహా పురాణములలోని కెల్ల నిదియే యత్యంత ప్రాచీనమైనదిగ మనము గ్రహింపవలసి యుండును.” [సం. ౧౧, పుట ౭౯౪]

ఇప్పటి బ్రహ్మాండపురాణముతో సరి పోల్చి చూడఁగలుగుటకు ‘కవి’ భాషానువాద విషయానుక్రమణికావివరములను గుఱించిన ససూచార మీ వ్యాసకర్త యెక్కడ నుండి సంపాదించెనో నాకుఁ దెలియదు. నాకువలెనే యీతనికిఁగూడ డాక్టరు ప్రెజ్డిక్టుగారి న్రాతలే యాధారమైన యెడల వాటి వలన నిత స్పష్టముగ నిన్నివివరములు తెలియ వచ్చునని నే ననుకోను. ‘కవి’ భాషలోని యీ పురాణము నితవఱ కేఁందఱితుఁడు ననువదిం చుటకుఁ బూనుకొనకపోవుట చాల విచార కరము.

పురాణము లన్నిటికి సామాన్యధారము

ముఖ్యములయిన రెండు ప్రాచీనపురాణ ములకు మూలమొక్కటే యని కనిపెట్టఁ గలిగితిమి. గనుక మిగిలిన పురాణములలో ననేక మీ రెండుపురాణములనుండియే ఏర్పడియుండునని మనము సులభముగఁ జూపవచ్చును. అష్టాదశపురాణములలోఁ బ్రస్తభమునఁ జెప్పఁ

బడు బ్రహ్మపురాణములోని చాలభాగములు తరువాతకాని బ్రహ్మాండమును పేరుండియును మక్కికి మక్కి విష్ణుపురాణములోని భాగ ననియు నే నొకసిద్ధాంతమును బ్రతిపాదించు ములే కాని వేరుకాదు. దాదాపుగ భాగవత చున్నాను. దానిలో ౧౨,౦౦౦ ల శ్లోకముల పురాణములోని కథ లన్నియు— (శ్లోకముల కంటె నెక్కువయుండవు. ఆపురాణములోని మాట కాదు. ఇది పురాణవద్ధతనిగాక కావ్య భాగములు క్రమముగా దానినుండి వేరుపడి పద్ధతినివ్రాయఁబడినదని మన మెఱుఁగుదుము)- ప్రత్యేకపురాణము లయ్యెను. ఈ విధ విష్ణుపురాణమున వర్ణింపఁబడినవి. గరుడపురా ముగఁ దఱిగిపోవుటవలన మూలపురాణము ముగఁ దఱిగిపోవుటవలన మూలపురాణము లోనుగల శ్రాద్ధకల్పమునకు సంబంధించినచాల కాలక్రమమున సన్నగిల్లి నామమాత్రావశిష్ట యధ్యాయములను విష్ణుపురాణములోఁగూడ మయ్యెను. మూలపురాణభాగము లన్నిటి దానికి సరిపోలిన భాగమునఁ గాంచనగును. లోనిగి గొప్పవియు, మొట్టమొదటఁ జీలిపోయి ఇంతయేల, వైష్ణవపురాణము లన్నియు రూప నవియు విష్ణు వాయు పురాణములై యు ములోఁగాని, లేక విషయములోఁగాని ముఖ్య డును. కొంతకాలమువఱకు (అంత్యగద్యము ముగా నీవిష్ణుపురాణమునుండియే పుట్టిన నని మొదలగువానిలో) నేయేభాగము లేయేమూ చూపవచ్చును. ఈవిధముగనే యనేకము లగ్రంథములోనివో తెలుపఁబడుచువచ్చెను. లైస శైవపురాణములకు నాయుపురాణము కాని నుతముమీఁది యభిమానము క్రమ ముగా నెక్కువైనకొలఁది గౌరవహానియని మూలాధారముగఁ గనఁబడును. కారణాలు మూలగ్రంథనామమును జల్లఁగ వ పురాణములలో విఠిత మతాభిమాన జారవిడిచి స్వతంత్రములైన ప్రత్యేకపురాణ మును బరికొల్పుచు వ్రాయఁబడినభాగములు, ములుగనే వానిని బ్రకటించుచునచ్చిరి.

ఒకసిద్ధాంతము

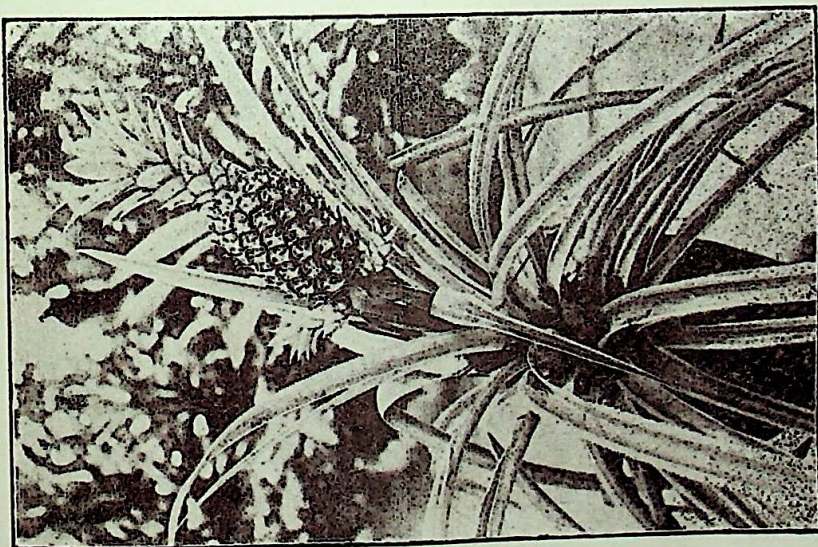
ఇవియన్నియుఁ బర్యాయములలోఁబడినవి, క్రీస్తుశ కము ముఁడునాలుగుశతాబ్దాలవఱకుఁ బురా ణమునుపేరుతో నొక గ్రంథముమాత్రమే యుండెననియు, దానికే యస్వరూపముకాని, యటు

అధ్యాత్మరామాయణమును, బ్రహ్మాండ పురాణములోని వనఁబడున నేకమాహాత్మ్యము లునుగాక దక్షిణ హిందూదేశమున ఈ వ్యాసమునఁ బై నుదాహరించిన బ్రహ్మాండ పురాణమునకుభిన్నమైన గ్రంథము బ్రహ్మాండ పురాణమును పేరుతోనే మఱియొకటిగలదు. ఈపురాణమునకే సి. పి. బ్రౌడోర గారి ప్రోత్సాహమున నెవరో యొక పండితుడు

7. చెన్న పురిలో గవ్వ మెంటునారి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారమున నెం. ౧౩-౫-౧౧ డ గల వ్రాతప్రతిని జూడుడు.

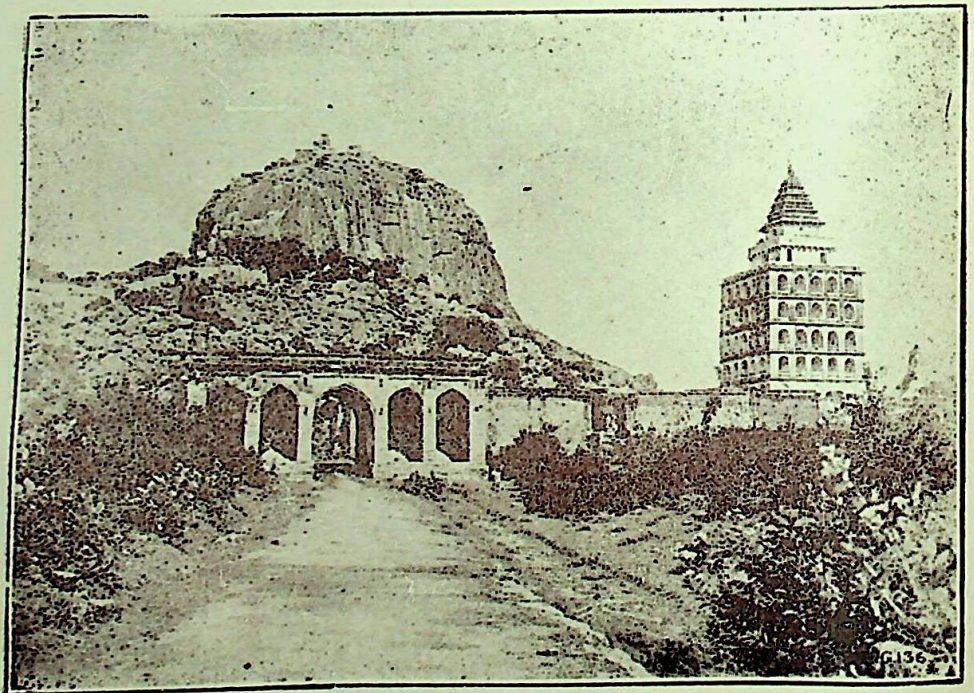
౧. పొట్టి తెంకాయ పంట

౨. అంధముగ పెరిగిన అనాసపండ్లు

౧. ససగాపెరిగిన పసుపుతోట

౨. కల్యాణమహల్-జింజికోట

తయారుచేసినవిషయవివరణముకూడగలదు.⁸

ఇది వైష్ణవపురాణముగఁ గనఁబడును. పూర్వోత్తరభాగములని యందు రెండుభాగములు కలవు. ఒక్కొక్కభాగమునఁ బెక్కు ఖండములు కలవు.

[తా. క. ఈవ్యాస మంతయుఁ బూర్తి చేసినపిదప నేను తెలుఁగు లిపిలో ముద్రితమైన రెండు సంస్కృత విష్ణుపురాణప్రతులను జూచుట తటస్థించెను. వీటిలోని యాశ్వాసాంత్యగద్యమునఁగూడ పదునాఱవ శతాబ్దిలోని విష్ణుపురాణాంధ్రానువాదము అంత్యగద్యమున నున్నట్లే కలదు. ఈ రెంటిలో మొదటిప్రతిలో⁹ మొదటి యంశము మొదటి యధ్యాయము చివరగద్యమున నిట్లు కలదు:

“ఇత్యాదిమహాపురాణే బ్రహ్మాణే పారాశర్య సంహితాయాం విష్ణుపురాణే పరాశర మేత్రేయసంవాదే ప్రథమాంశే ప్రథమోఽధ్యాయః.”

మఱి యేయితరఅధ్యాయముచివరగాని, యంశము చివరగాని యీగద్యముకానరాదు. మొదటియంశము రెండవయధ్యాయమునుండి యంత్యగద్య మిట్లున్నది:

“ఇతివిష్ణుపురాణే ప్రథమాంశే ద్వితీయోఽధ్యాయః”

నేను చూచిన రెండవప్రతిలో¹⁰ మొదటి యంశము మొదటియధ్యాయము చివరమాత్రమే యంత్యగద్యమున నిట్లుకలదు.

“ఇతి సర్వపురాణానా మాదిభూతే బ్రహ్మాణ్యే మహాపురాణే ఉద్భృతాయాం పారాశర్యసంహితాయాం శ్రీ విష్ణుపురాణే ప్రథమోఽధ్యాయః.”

పురాణములన్నిటిలో బ్రహ్మాండమే మొట్టమొదటి పురాణమనియు, పరాశరసంహిత యను విష్ణుపురాణము దానిలోనిదే యనియు నీగద్యము వెనుకటిదానికంటెను మఱింత స్పష్టముగఁ బెలుపుచున్నది.

ఈ గద్యము విష్ణుచిత్తుడు వ్యాఖ్యానము చేయునాటికిఁగూడఁ గలదని యాతఁడుదానికిఁ జేసిన యీ క్రిందియన్వయమువలనఁ జెలియుచున్నది.

“ఇతీతి: సర్వపురాణానా మాదిభూతే బ్రహ్మాణ్యపురాణే ఉద్భృతాయాం పారాశర్య సంహితాయాం ఇతి ప్రథమోఽధ్యాయః ఇత్యన్వయః.”

ఈయంత్యగద్యమును, దాని వ్యాఖ్యానము నితరప్రతులలోనుంచి తీసివేసిరి.

అచ్చయిన యీ రెండు ప్రతులలోని యంత్యగద్యములవలనవిష్ణుపురాణముప్రత్యేక

8. చెన్నపురిలో గవర్న మెంటు ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారమున నెం. ౪-3-౧౩ రు గల వ్రాతప్రతినిజూచుదు. ఇందు నితరపురాణముల విషయవివరణముకూడఁ గలదు.

9. శ్రీగృహ, విష్ణుచిత్త వ్యాఖ్యానములతోఁగూడ నీప్రతిని వావిళ్ల అనంత నారాయణశాస్త్రిగారును, వావిళ్లరామస్వామిశాస్త్రిగారును ఆదిసరస్వతీనిలను, వివేకర్థాకర మద్రాసుములలో ౧౮౫౫ (కలి ౧౯౫౬)-న సంవత్సరమున నచ్చువేసియున్నారు. దీనిప్రతి యొకటి అడయారు పుస్తకభాండాగారమునఁ గలను.

10. రెండువ్యాఖ్యానములతో నీప్రతిని అయ్యన్న జగన్నాథాచార్యులవారు జ్ఞానసూర్యోదయముద్రాలయమున ౧౮౮౨-న సంవత్సరమున నచ్చువేసియున్నారు.

పురాణము కాదనియు, నది యష్టాదశపురా వేతాకపురాణములో మొదట నొకభాగముగ
ణములకు మూలాధారమైనదని ప్రసిద్ధి జెంది నుండెననియు బరంపరగవచ్చునొకప్రాచీనగాథ
నట్టియు బ్రహ్మాండమని పేరు గలిగినట్టియు కల దని నిస్సందేహముగఁ దేలుచున్నది.^{11]}

రాట్టము - ఖడ్గరు

పంగనామముల రానుచంద్రరావుగారు

ప్రతిహిందూజననీకుమారకుండు దౌర్భాగ్యంబు వాటించు నీ
స్థితి బోధోద్రోల రవంత కన్ దెఱచినక దీనాశ్రువుల్ రాల్చి దు
ర్గతికి వేసట నొందుచుక ముఖవివర్ణత్వంబుతో నుండుభా
రతథాత్రీమణి రాజ్యలక్ష్మి మన యార్యాదేవి కాన్పింపదే !

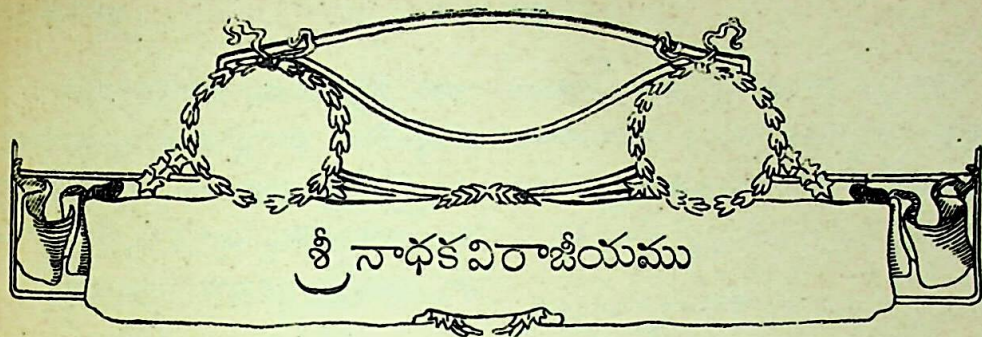
పరఖండంతర దేశభాగముల సంపత్కల్పితంబైన యు
ద్ధరవాణిజ్యపు బాలసంద్రమున మైదుంగూర్చు నియ్యాత్రికాం
బరహాలాహల ముద్భవించి మనపైఁ బాఱక మహాత్ముండు గాం
ధి దువారంబుగ మ్రింగుచో నిలువరాదే మీరు తోడ్పాటుగక.

మీకొక మహాత్ముండు సమీడితపుణ్యచరిత్రుఁ డప్తక
ష్టాకులచిత్తుడౌచు సమయంబున కన్నము నీళ్లు లేక కో
ల్పోక ధృతి బ్రచారకులండఁడు చెప్ప విదేశవస్త్రు వే
శ్యాకుసుమాంగి నేవల ననర్థము హైందవు లాలకింపరే.

ఆ సన్నందన, మా మితరపుంబనం, దాగోటు, లాబిత్తరం,
బాసమ్మోహకశక్తి, పుష్పమృదు శోభాంగప్రభాయక్తి, యా
హా, సానున్ముదనంబు, లామిసిమి యెయ్యారంబు, లయ్యారె ! వే
శ్యాసౌందర్యము గాక యేమిటది పాశ్చాత్యన్యవస్త్రంబులక.

పండు బటారమె లోన సత్వంబులేదు, కట్టుకొనువానిచేతి కక్కఱకురాని
రాణివాసపు టబల సరాలపుట్ట, భారతపవిత్రుఁ డెపుడు జేపట్టదగదు.

11. "సౌత్ ఇండియన్ రివ్యూ" అను నింగ్లీషుమాసపత్రికలోఁ బ్రకటితమైన యాంగ్లవ్యాసమున కిది
యనువాదము.

కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

ఫలము—శ్రీనాథునిగృహము

[కమలనాభుడు, మోచెల్ల చెన్న రాయుడు, ఘోడే
రాయభీమేశ్వరుడు, మృత్యుంజయుడు, భట్ట
రకుడు అనువిద్యాగురువు లాసీను లై యుండ
శ్రీనాథుడు, భార్య దుర్గాంబ ప్రవేశము]

శ్రీనాథుడు

(విషయ వివరముతాంగములై మోడ్చు గేలుఫలం
బునఁ గీలించి)

మ. శుశ్రూష శాస్త్రములుం బురాణములు సం

శుద్ధాధ్వరప్రక్రియల్

సృతులుం గావ్యములుం గళాతిగతులుక

సిద్ధాంతభాగంబులుక

నతతత్త్వార్థము లాగమంబులును నా

నాభాషలుక నత్కవి

త్వతరంబుల్ గృహ సేసి నట్టిగురులక

బ్రాహ్మితు మి మ్మరిఖై.

(అందఱకు భార్యాసహితుఁ డై ప్రదక్షిణంబు

గావించి కమలనాథునిచెంతకు వచ్చి) తాత

య్యగారూ! మీరు నా కోసమాలుగోలఁ

బ్రారంభవిద్య యంతయుం జెప్పి చతుర్విధ

కవిత్వతత్త్వ మెఱింగించి న న్నొకకవిం గావించితిరి.

అతిపరిచయంబునంజేసి మీ కింత

శుశ్రూష యైనం జేసి యెఱుంగను. మీయు
ణంబు నే నీజన్మంబున కాదు వేయిజన్మంబు
లెత్తి యైనం దీర్చుకొనం బాల. మీ కిదే నమ
స్కారము.

మ. కనకత్కౌఠరధీరు వారిధితటి

కాల్పట్టణాధీశ్వరుక

ఘనునిం బద్మపురాణసంగ్రహకళా

కావ్య ప్రబంధాధిపుక

విసమత్కాకతిసార్వభౌముఁ గవితా

విద్యాధరుం గొల్తు నా

యనుఁగుండాతఁ బ్రదాతశ్రీకమలనా

భామాత్యమాడామణిక.

కమలనాథుడు

(శ్రీనాథుని శిరముపై చేయి పెట్టి) చిరం జీవ,
చిరం జీవ. సుఖ భవ, సుఖ భవ.

శ్రీనాథుడు

(చెన్న రాయనిచెంతకుం జని) గురువర్యా!

మీరు నా కుభయభాషల సాహిత్యజ్ఞానంబు

గలిగించి, నానాభాషల నెఱింగించి సంగీత

శాస్త్రపారంగతుని గావించితిరి. నేను మీ

కష్టమును గృతజ్ఞుడ. చంద్రున కొకనూలు

పో గనునట్లు నాయీస్వల్పసత్కారమును స్వీకరింపఁ బ్రార్థితులు. (అని భార్య యీయం గొని రాంకవంబులును, ధనంబును వర్పించును.)

చెన్నరాయఁడు

(స్వీకరించి) నేను నీ కుఁడేశమాత్రగురువును. సంగీత సాహిత్యములు నీస్తాక్షనజన్మసమాజితములు. నీవు బృహస్పతితుల్యుండవు. నిన్ను మేము స్తుతింపనొప్పదు. నీకు శ్రీయోఽభివృద్ధి యగుం గాక!

శ్రీనాథుఁడు

(ఘోషారాయభీమేశ్వరునిచెంతకుం జని) గురు వశేష్యా! మీ కారణ్యకటాక్షపీఠానియంబునం జేసి నేను తర్క వ్యాకరణ మీమాంసా ధర్మ వైద్య జ్యోతిష శాస్త్రులులే కాక వేదాంతశాస్త్రులును సంపాదింపఁ గలిగితిని. నేను మీశిష్యులసమాఖ్యులును. లోకములోఁ “గొంపంత దేవరకు మేటుత వత్రి” పెట్టఁ గల వాఁడు లేడు. నాయీస్వల్పపాఠితోపేకముు గ్రహించి నన్నుఁ గృతార్థుని జేయుఁడు. (రాంకవార్ధంబు లర్పించును.)

ఘోషారాయభీమేశ్వరుఁడు

(నవ్వుచు స్వీకరించి) నీయీసత్కారంబున కెంతయు సంతసిందితిని. నీవు మహారాజాస్థాన మలంకరించి మా కానంద మాపాదితువు గాక! నిన్ను వంటిశిష్యుని బడయఁ గలుగుట మాభాగ్యవిశేషము. నీకు మంగళంబగుఁగాక!

శ్రీనాథుఁడు

(మృత్యుంజయునిచెంతకుం జని) దేశికాగ్రణీ! మీ రెంతయో శ్రమ కోర్చి నాకు వేదంబు

లును, శ్రౌతంబును, స్మార్తంబును నెఱిగించి ధన్యుఁజేసిన విద్యాగురువు లగుటయే కాక మంత్రోపదేశగురువు లయి నాజన్మంబు స్మార్త కంబు గావించితిరి. మీ కిదే సాష్టాంగనమ స్కారము. (రాంకవాదు లర్పించును.)

మృత్యుంజయుఁడు

(స్వీకరించి) నే నెందఱకో స్వాధ్యాయముు జెప్పితిని కాని నిన్నుఁ బోలె స్వరాక్షరపద వృత్తవర్ణంబుల తెఱుం గెఱుంగఁ జాలినవాని నొక్కనిం గానను. నీవు పుంభావసరస్వతివి; సకలవిద్యాసనాథుండవు. నిన్ను వేదపురుషుఁడు సర్వదా సంగ్రహించు చుండుం గాక.

శ్రీనాథుఁడు

(భట్టారకునిచెంతకుం జని) ఆచార్యా! బ్రహ్మా డాదిపుణార్థంబులే కాక ధర్మశాస్త్రార్థంబు లును, న్యామ్యమాత్యమహ్మతోశాస్త్ర దుర్గబూద్యర్థంబులును నెఱిగించి నాకు లోక జ్ఞానము కలిగించిన మహానుభావులరు మీరు. మీ కిదే యభివందనము. (అని రాంకవార్ధా దు లొనంగును.)

భట్టారకుఁడు

(స్వీకరించి) పుచ్చకాయకుఁ జేప చెచ్చినవినిం బున నీవు నన్నుఁ బెద్ద చేయుచుంటివి. నీవు నాశిష్యుడ వని పేరు కాని నీవే నాకు గురుుండవు. నీకలంబునఁ బ్రాతఃపఠిన నావిద్య లన్ని యును గ్రాల్చినదీనవి. ఏకసంధాగ్రాహి నని నీకు నాది యపదేశమాత్రంబు. నీకు విజయం బగుం గాక!

శ్రీనాథుడు

(చేతులు జోడించుకొని)

“శా. భారద్వాజవిత్రగోత్రుడ శుభా

వస్త్రంబనూత్రుండ వి

ద్యారాజనభవుండు మారయకుండు

ణ్యచార భీమాంబకు

గారా మైనతనూజుడొక ద్విజుడ శ్రీ

నాథాఖ్యుడొక మిమ్మున

త్కారం బాప్సగ గౌరవించి నతులు

గావించు నశ్రాంతము.”

[ననుస్కరించుచున్నాడు; తెరవడుచున్నది.]

శ్లోమ-రాజపీఠి

[తెలుగు మీటుచు నాడుచు బాడుచు నొక

గాయకుడు ప్రవేశించును.]

గేయము

ద్విపద

వివరయ్య, ప్రజలార! నేమభూపాలు

ననపోతరెడ్డి రాజ్యం బది భాన్య

నాటిపురంబున వైరుల నదిమి

మేటిమగం డయి మెలంగుచు బదియు

రెండేళ్లు ధర యేలి త్రిదివంబు సంగ

దండిమగడు లేమి ధర యేలుకొనంగ

నలనిపుత్రుడు బాలు డై యున్నకతన

క్షీతి దార్ప ననవేము డతిసమర్థతను

వైరుల నిర్జించి వారిదాడులను

బోరుల వారింఛె బోటుబు టగుచు

గర్హటరాజుల కలహంబునందు

సర్వతోదయగిరి వారు చేకొనంగ

నరినుండరా నని తనరాజధాని

పెరిమ మీఱంగ గొంపవీటికి మార్ప

సంత గుమారగిర్యాఖ్యుడు రాజ్య

మంతయు గొని యేలె నపుడు శ్రీనాథ

కవిరాజు సంస్థానకవి యయి వాని

నవిధంబునం దుండి సత్కార మంది

పోల జేసి మరుత్తభూపాలు చరిత

శాలినాహనన వ్యక్తి యనుకృతులు

నలరించియును బండితారాధ్య చరిత,

సలిపి తన్మంత్రి కొనంగి పేర్పొందె

గాటయవేముని ఘనశక్తికలిమి

మేటికర్ణాటక మేదిసీశ్వరుల

దండయాత్రల గెల్చి తనరుచు నున్న

కొండవీటిని పెదకోమటి వేమ

రెడ్డిశౌర్యమున గారించి శాస్త్రపుల

నడ్డింతయును లేక యదిమి కైకొనియె

మామి డన్నసుతుండు మంత్రి పెద్దన్న

ప్రేమాస్పదసుతుండు ప్రెగడయ్య తమ్ము

డగు సింగయామాత్యుడ రాజుమంత్రి

యగుటయు శ్రీనాథుడ మంత్రినరుని

కృత్తిగ వైషధము డెల్లించి యాభూమి

వలిచెంత విద్యాధివత్సవదంబు

సంది నెల్లొండెడు సని మిటి నేను

సం దేగి బహుమాన ముడెదం గాక!

[అని పాడి నిష్క్రమించును.]

శ్లోమ-ఆస్థానమంటపము

[శ్రీనాథుడు, చామనభట్టు, మామిడిసింగ నామాత్యుడు

లోననువారు పరిశీలించియుండ పెనకోమటి

వేమభూపాలుడు ప్రవేశించును.]

నేమభూపాలుడు

(సింగనామాత్యుదిక్కు మొగంబై) మంత్రి

వర్యా! నీవు ప్రతాపగుణభూషణుండవు, నరి

ణతార్థసంభాషణుండవు, నితీర్ణమహిమార్ణ
వుండవు, విభవయోగసంక్రందనుండవు, సం
చాంగస్థిరమంత్రరక్షణకళాప్రౌఢుండవు, యన
నాధీశసభానిరంకుశవచోవ్యాపార పారంగతుం
డవు, మహాసామ్రాజ్యరక్షామణివి; ఇట్టి
నిన్నుఁ బ్రధానమంత్రిగాఁ బడయఁ గనిననా
భాగ్యమే భాగ్యము. మఱియు సకలవిద్యాస
నాధుండైన యీ శ్రీనాథుండు విద్యాధికారి
గను, అభినవభట్టబాణబిరుదాంకితుండగు నీ
వామనభట్టు ఆస్థానకవిగను నాకు లభించుట
నాపుణ్యవిశేషమని సంతోషించుచున్నవాడ.

మామిడి సింగనామాత్యుండు

మహిమండలాఖండలా! నీవు మహాపండితుం
డవు; సర్వజ్ఞచక్రవర్తి బిరుదాంకితుండవు. నీవు
రచించినశృంగారదీపికయే నీ పాండిత్యమును
వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది. నీయాస్థానకవి యగు
నీవామనభట్టు నీపేర రచించిన వీరనారాయణ
చరిత్రము సీకీర్తిస్ఫూర్తికిం దావలంబు. సకలవి
ద్యాపారంగతుండై నీయాస్థాని విద్యాధికారిడడ
మలంకరించిన యీ శ్రీనాథకవిరాజు నీధర్మశా
సనము లన్నియు లిఖించుచు సీకీర్తిలతం
బెంచుచున్నవాడు. మఱియు నీవు స్ర్జానం
తుండవు; బాహుబలసంపత్తిగలవాడవు; శత్రు
రాజుల నెన్నియొత్తడవ లోడించి రాజ్యప్ర
తిష్ఠం జేసికొనినవాడవు; నైపుణ్యంబునఁ
బ్రజానురంజకంబుగా ధరాపాలనంబు నేయు
చున్నవాడవు. నీవు పూర్వరాజధర్మమార్గా
నుసారంబుగఁ బ్రవర్తించుచు వర్ణాశ్రమధర్మ
ములం బోషించుచుంటివి. విద్వాంసులకు
భూదానాద్యనేకదానంబు లొసంగి విద్యులం

బోషించుచున్నవాడవు. అనేకసంస్థానానా
ములం గృతార్థుం డయినవాడవు. నిన్ను
వర్ణించుటకుఁ జతుర్ముఖు లీకవులే సమర్థులు.

వేమభూపాలుండు

వీరంగిపురశాసనమును రచించినది యెవరు?

వామనభట్టు

“శ్రీ. విద్యాధికారి శ్రీనాథోపరశ్రీ వేమభూపలే

ఆకరా దాకరా వాచాం నిర్మలం ధర్మ
[శాసనమ్]”

వేమభూపాలుండు

శ్రీనాథకవిరాజా! ఆస్మదేవీనిర్మిత మయిన
సంతానసారము నీ వెట్లు వర్ణించితివి?

శ్రీనాథుండు

“నీ. కపటసూకరమైన కైటభాసురవైరి

ఖురపుటంబులఁ బరిక్షుణ్ణ మయ్యె

రఘుకులోద్వహాధనుర్యంత్రము క్తములైన

చిచ్చుటమ్ములవేడిఁ జేవ దళిగె

కుంభసంభవునిహస్తాంభోరుహంబున

నాపోశనం బయి స్తోన మొందె

పాపాణముల నచ్చభల్లగోలాంగూల

కపిమూఢములచేతఁ గట్టువడియె

వనధి. యేధంగి సరివచ్చు ననంగ వచ్చు

నారసాతలగంభీరవారి యగుచు

ననగతాపాయ మగుచు. శోభాధ్యమగుచు

సనుషమంబైన సంతానననధితోడ.

ప్రతిహతి

(ప్రవేశించి) మహారాజ! ఎవ్వఁడో విద్యా
నుండు రాజదర్శనార్థము వచ్చి హజారముకడ
వేచియున్నవాడు.

మామిడి సింగనామాత్యుడు

కీప్రముగం బ్రవేశపెట్టుము.

స్త్రీతీహార

చిత్తము.

(నిష్క్రమించును.)

విద్వాంసుడు

(ప్రవేశించి) రాజ! న్నభ్యుదయోస్తు తే.

మామిడి సింగనామాత్యుడు

(విశ్రమింప నియోగించి) అయ్యా! మీనామ ధేయ మేమి? మీ రేయేవిద్యలయందు విద్వాంసులు?

విద్వాంసుడు

మహామాత్యశిఖామణి! నాపేరు సింగనార్యుడు; నేను వైద్యశాస్త్రమందు విద్వాంసుడను.

నామనభట్టు

(శ్రీనాథుని జూచి) విద్యాసనాథా! నీ వీవిద్వాంసుని బరీక్షింపుము.

శ్రీనాథుడు

వైద్యశిఖామణి! ఆయుర్దాయాభివృద్ధికి మందు గలదా?

వైద్యశిఖామణి

కలదు. నిరంతరేశ్వరాధనంబును, యోగధారణంబును మందు. యోగధారణంబున శ్వాసనిరోధంబు గావించుకొనుచున్నవారు పెద్దకాలము జీవింపవచ్చును. దీనంజేసియే మార్కండేయదులుచిరంజీవులైయున్నవారు.

శ్రీనాథుడు

సూర్యసమస్కారములు చేసిన శ్వేతకుష్ఠపాండుశ్వేష్ఠపైత్యాదిరోగంబులు వోవు నందు రది నిజమా? కారణమేమి?

వైద్యశిఖామణి

ఆసమస్కారములు వ్యాయామశాస్త్రసమ్మతములు. వ్యాయామంబున రక్తప్రవాహంబునకు నిరర్గళత్వము గలిగి పరిశుద్ధియేర్పడును. ఆపరిశుద్ధియే రోగశాంతికి హేతు నగును. దానికాతవంబును సహాయభూతం బగును.

శ్రీనాథుడు

స్నానసంభ్యాదినిత్యకర్మములు పుణ్యప్రదంబులందురు నిజమా?

వైద్యశిఖామణి

పుణ్యప్రదంబులే. విధివిహితము లయినసర్వకర్మములును శరీరారోగ్యమునకై పుట్టినవి. అయ్యారోగ్యమున మనోనిశ్చలత్వ మేర్పడి భగవదారాధనమునకు స్థైర్య ములనడును. అదియే పుణ్యహేతు నగును.

శ్రీనాథుడు

మహారాజా! వీని నింక శాస్త్రమునం బరీక్షింప నక్కఱ లేదు. ఈతడు వైద్యపారంగతుడు. ఇంక దేవరచిత్తము. వీనిప్రాప్తము.

వేమ భూపాలుడు

మంత్రినర్యా! ఈవిద్వాంసుని కొక్కగ్రామ మగ్రహారముగా శాసనము వ్రాయుపుము.

మామిడి సింగ నామాత్యుడు

వైద్యరత్నమా! మీదేశమేది? మీ కేదేశమున నగ్రహారము కావలయును?

వైద్యశిఖామణి

నేను వెలనాటిసీమలోనివాడను. నా కటనేదే నగ్రహార మనుగ్రహించిన సంతసించును.

మామిడి సింగనామాత్యుడు

(నస్త్రముం జూచి) విద్యాసనాథా! ఈవైద్యా
గ్రగణ్యునకు వెలనాటిసీమలో గృష్ణానదీతీర
మున నున్న పొన్నులై యనుగ్రామమును
దానశాసనము వ్రాయుము. మఱియు నిన్న
వచ్చి ఋగ్యజుర్వేదముల బరీక్ష నిచ్చి విశ్వే
శ్వరసంహితకుఁ దుంగభద్రాతీరమున నున్న
ఆలపాడను గ్రామ మగ్రహారముగా మఱి
యొకశాసనమును వ్రాయుము.

శ్రీనాథుడు

అట్లే చేసెదను. (అని వ్రాయును.)

వేమభూపాలుడు

శ్రీనాథా! పొన్నులల్లి శాసన మెట్లు వ్రాసి
తివి? కొంచెము చదువుము.

శ్రీనాథుడు

“శ్లో. చూడామణి ర్నృపాణాం

దుర్మదశరిషంధిశైలదంభోలిః;

సర్వజ్ఞవక్రవర్తి

పెదకోమటి వేమభూపతి ర్జయతి.”

వేమభూపాలుడు

అమాత్యా! నే డేమేని రాజకీయవ్యవహారం
బులు విమర్శించు నని గలవా? కలిగిన వాని
నెల్ల రేపు విమర్శింతుము. నేటి కీకొలుపు
సాలింతము. [అందఱు లేచి నిష్క్రమింతురు.]

తృతీయాంకము

స్థలము-రాజవీధి, కొండవీడు

[వలసలు నోవుకొండవీటి పొరుగు ప్రవేశించుచున్నారు.]

గేయము

తీతిపోయె ఋణము, తీతిపోయె మాకీ,
యూరికి నీనాటితో.

1. పెద్దకోమటి రెడ్డిస్థధివీధపుడు ధరణి,
విడిచి స్వర్గమునకు వెడలినయస్వడె. తీ
2. రాచవేముడు రెడ్డిరా జేంద్రకులమున,
విషవృక్షమై పుట్టె వేయలచెప్పగ. తీ
3. సింగపుగడ్డెపై జేరినదాదిగ,
చెడ్డసనులువాడుచేయంగదలపెట్టె. తీ
4. తనతండ్రి కీర్తికి దావానలంబయి,
ధర్మకార్యము లెల్ల దగ్ధంబుగావించె. తీ
5. కవులను మంత్రుల గడ జేరని డయ్యె,
గడి మించి నన్నులు గట్టి వేధించె. తీ
6. తిండిమా తెల్లున్న నుండంగ నిల్లును,
నండ మంచము నాచి నడక ద్రోచె
బ్రజలను. తీ
7. బలుసాకు దివి బ్రదుకదలచి మే మీ
దారి,
వలస నోయెద మయ్యె వనభూము
లంబట్టి. తీ

(అని పాడుచు నిష్క్రమింతురు.)

(అంత రాముడు భీముడు అనునిద్దఱు యోధు
లాయుధములతో బ్రవేశింతురు.)

రాముడు

భీముడా! ఆయుధాలతో రం డని రాజగ
రాజాపించారం లేంటి?

భీముడు

మనరాజు రాణువలెకున్నా డని తెలుసుకొని
కర్నాటకరాజు దాడినస్తున్నాడంట! అందు

కోసం దండును పోగుచేస్తున్నాడు. మనకి
యుద్ధం సిద్ధం.

రాముడు

మన పెద్దరా జున్నప్ప జేడూ రా లేకపోయి
నాడు. నేను నేన నన్నగించి దని తెలుసుకొని
రాయలు దేశము మింగెయ్యడానికే వస్తు
న్నాడు.

భీముడు

పోసీరా! ఎల్లాపోయీ దల్లాపోతుంది. మనము
ఈదుష్టరాజునగ్గిర కట్టం పడడంకంటే యుద్ధం
చేసి చావడమే మంచిది. సార్గం వస్తుంది.

(తెరలో ఫిరంగులు ప్రేలును.)

రాముడు

అదుగో, అప్పుడే పరరాజులొచ్చిపడ్డారు. కోట
ముట్టడించి ఫిరంగులు పేలుస్తున్నారు. మనం
పోదామావడ.

(నిష్క్రమింతురు.)

[అపటిక్షేపంబున కత్తులతో, కటార్లతో, నీపె
లతో, బల్లెములతో, బాకులతో, విడ్లతో,
నమ్మలతో, తుపాకులతో, ఫిరంగులతో పో
రాడు నుభయసేనలుఁ గనఁబడును. కొంతలోఁ
గోటకూలును. రాచవేముడు చచ్చును. హత
శేషులు పాటిపోవుదురు. శత్రువులు సింహాసనం
బాక మించుకొందురు. తెరపడును.]

ఫలము—అరణ్యమార్గము

[శ్రీనాథుడు శిష్యులతో వడదురుఁ బ్రవేశించును]

శ్రీనాథుడు

ప్రియశిష్యులారా! దానకర్ణుడైన పెద్దకోమటి
వేమభూపాలుఁడు పోయిన యీ యెడోడ్లను

డియు రాచవేమునిసత్కారము శూన్యంబగు
టండేసి మహారాజునకు సుగంధద్రవ్యంబు
లొసంగి కోటిశ్వరుండైన యవచిదేవతిష్ఠం
డను వైశ్యశిఖామణికి హరవిలాస మంకితము
చేసి నేను గాలక్షేపము చేయుచుంటిని గదా!
ఎల్లకాలము నాబేహారి పోషణంబున నుంట
కిచ్చగింపక దేశాటనము చేసి ధన మార్జింపవల
యునని బయలుదేరితిమి. మార్గమధ్యమున
మైలారవిభుని మన్ననలం బడసితిమి. కర్ణాటక
మున కేగునీలోఁ దెలుంగురాయని గూడఁ
జూచి పోవుదము రండు.

(నిష్క్రమింతురు.)

(అపటిక్షేపంబునఁ గొలుపుదీరియున్న తెలుంగు
రాయఁడు శిష్యులతో శ్రీనాథుడును ఆసీ
నులై కనఁబడుదురు.)

శ్రీనాథుడు

(తెలుంగురాయని దిక్కు పరద హస్తముం
జూపుచు)

“శా. ధాటీఘోటకరత్నఘట్టనమిశ
ద్దా) ఘిష్ఠకల్యాణఘం
టూటాకారవిలువలుంఠితమహా
న్మత్తాహితక్షోణి భృ
త్కోటిరాంకితకుంభినీఘరసము
త్కూటూటవీగూట క

రూటాంధ్రాధిప! సాంపరాయనితెలుం
గా! నీకు బ్రహ్మయు వౌ.

“శా. అక్షయ్యం బగు సాంపరాయనితెలుం
గాధీశ! కస్తూరికా

భిక్షాదానము చేయురా సుకవిరా
డ్వైందారకస్వామికి

దాక్షా రామపురీవిహార వరగం
ధర్వాపురోభామిని
నతో జన్వయ కుంభికుంభములపై
వాసించు దద్వాసనల్."

తెలుగురాయఁడు

కవిరాజా! నీదర్శనంబునంజేసి నేను ధన్యుఁ
డను. ని న్నెన్ని యో దినంబులనుండి దర్శింప
వలయునని తలంచి యుంటి. ఆతలుపు నేటికి
సఫలమైనది. పెదకోమటివేమభూపాలుఁడే
ప్రభువనియుఁ దక్కినవారు కారనియుఁ దలంప
కుము. ఇపుడు నిరాశ్రయుండనై యున్నవాఁడ
నని చింతింపకుము. మాప్రభువు ప్రోధదేవ
రాయ లతినమర్థుఁడు; సర్వవిద్యావిద్యోది. నీ
వాతని నాశ్రయించి తొంటికన్న మిన్నగా
నుండవచ్చును. నేనును మైలారవిభుఁడును దా
నికై ప్రయత్నించెదము. (అని కస్తూరీగంధా
దులతో రాంకవాదులతోఁ బసదనం బొసం
గును.)

శ్రీనాథుఁడు

(స్వీకరించి) స్వస్త్వస్తు, సమస్తమంగళాని
భవంతు. (అని ఆశీర్వదించును.)

[తెరవడును]

ఫలము—మార్గము

[శ్రీనాథుఁడు శిష్యులతో సడచుచుఁ బ్రవేశించును]

శ్రీనాథుఁడు

శిష్యులారా! మనము మైలారవిభునికడఁ గొంత
కాలమును, తెలుంగురాయనికడఁ గొంతకాల
మును గడపితిమి. ఇంక విద్యాసగరంబునకుం
బోవుదము. విద్యాసగరాధీశ్వరుండు వాగీశ్వర

తులుగుండు. వానికడ డిండిమభట్టాదిమహా
పండితప్రకాండములు పెక్కురు కలరు. మనకు
వారితో విద్యావివాదంబు రాక మానదు.
అందు విజయం బయ్యెనేని జగద్విశ్రాంతవిభ్యా
తీయు నత్యధికవిత్తంబును సంపాద్యం బగు
గావున మనము కఠినయస్యాణంబుల విజ
యసగరము, జేరుకొనవలయును. మీరెల్లరు
విద్యావ్యాసంగము చేయుచు సన్నఁ బురస్క
రించుకొని యుండుఁడు.

శిష్యులు

గురూత్తమా! ఆడిండిమభ ట్టవండు? వాని
విద్యావైశద్య మెట్టిది?

శ్రీనాథుఁడు

డిండిమభట్టు గొడబ్రాహ్మణుఁడు. అనేకశాస్త్ర
ము లభ్యయనము చేసి యోగానందాదిమహా
గ్రంథములు రచించినవాఁడు. వానిపే రరుణ
గిరినాథుఁడు. విజయడిండిమము సంపాదించి
అప్పదిగిజ్వయపటహీకృతవిరుద డిండిమాండంబ
రుం డనియు, డిండిమకవిసార్వభౌముండనియు
బిరుదంబు లంది యున్నవాఁడు. అమృహాపం
డితుఁడు—

“శ్లో. అగ్రే డిండిమతాండవం తత ఇత్తో
వందివ్రజోద్ధోషణం

ద్విత్రా శ్చిత్తపటాః కియంతి బిరుద
ప్రోతాని పద్యాని సః;

ఆస్తాం తావ దిదం మహేశమకుటీ
కోటీరకల్లోలిసి

కల్లోలప్రతిమల్లనూక్తివిభవై
ద్వేష్యా స్వకేష్యామహే.”

అని యిట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసి తనచేతిలోనికంచు
 ధక్కు హాయిచుచు పొదింది ప్రతిహాదులు
 నోడింతు ననియు, తా నోడిబోయినఁ దన
 ధక్కుం బగులఁ గొట్టించుకొని తనకవిసార్వ
 భామబిరుదము విడుచుకొందు ననియు డంబ
 ములు వలుకుచు రాజాశ్రయంబు నొంది
 క్రిందు మీఁదం గాన కున్నవాఁడు. వానికడ
 మనవైదుష్య మెట్లగునో తెలియకున్నది.

శిష్యులు

దేశికాగ్రణీ!

“శా. బ్రహ్మదత్తవరప్రసాదఁడవు
 ప్రజ్ఞావిశేషదయా
 జహ్నుస్వాతుండ వీశ్వరార్చనకళా
 శీలుండ వభ్యర్థిత
 బ్రహ్మాండది మహాపురాణచయతా
 త్వర్యార్థనిర్ధారిత
 బ్రహ్మజ్ఞానకళానిధానమవు నీ
 భాగ్యంబు సామాన్యమే.”

అని మామిడిసింగనామాత్యశిఖామణి మహా
 పరిషన్నభ్యమున వైషధకావ్యముం గృతి నొం
 దుచు నిన్నుం బ్రశంసించి యున్నవాఁడు. నీవు
 బ్రహ్మదత్తవరప్రసాదఁడవు. నీకు సాధింప
 రానికార్యంబు లీలోకంబున నుండఁ బోవు.
 విద్యానగరంబున డిండిము నోడించి నీవు విజయ
 పట్టాభిషిక్తుండ వగుదు వనుట నిశ్చయము;
 ముమ్మాటికిని నిశ్చయము.

శ్రీనాథుఁడు

నరే; కానిండు; పయనంబు నేయుడు. (అని
 నడచును.)

శిష్యులు

(అనుసరించి నడచును.)

ధలము-విజయనగరమునందలి సభాభవనము

[అపటిక్షేపంబున మంత్రిసామంతాదులును, విద్యాం
 సులు, కవులు, గాయకులును గొలువం గొనుచు దీరి
 ప్రాధదేవరాయలు ప్రత్యక్ష మగును.]

(వైతాళికులుజయజయశబ్దములుపలుకుదురు.)

(కవులు స్తోత్ర పాఠంబులు నేయుదురు.)

(గాయకులు గానం బాసర్తురు.)

(వేశ్యలు నృత్యగీతము లొనర్తురు.)

ప్రాధదేవరాయలు

(మంత్రిదిక్కు మొగం బై) అమాత్యమణీ!
 నేడు రాజకీయవ్యవహారము లత్యవసరము
 లున్నవా?

మంత్రి

లేవు. నేడు విద్యావ్యాసంగదినము. రేపు
 వ్యవహారదినము.

ప్రాధదేవరాయలు

(డిండిమభట్టుం జూచి) భట్టారకా! కొన్ని
 నాళ్లనుండి నీకు వాక్యార్థయుద్ధము సిద్ధించుట
 లే నట్లున్నది. ఇవి నీకు లుఘునప్రాయదినం
 బులే కదా!

డిండిమభట్టు

నా కింక రాఁ బోవుదినంబు లన్నియు లంఘన
 ప్రాయంబులే యగును. డిండిముఁ డెట్టిదిట్ట
 రియో లోకంబునకుఁ దేటతెల్లం బయినది.

ప్రాధదేవరాయలు

డిండిమా! నీకు వాక్కులహామే భోజనము
 గావున వాదము ప్రతివాదము నీవే చేయుచు

నేడు విచిత్రవిద్యావ్యాసంగము గావిపుము;
చూడము.

మంత్రి

(పుచ్చుకొని చదువును.)

ప్రతిహరి

“శ్లో. విద్యాసనాథ శ్రీనాథో

(ప్రవేశించి) జయము జయము మహారాజ !

నానాశాస్త్రవిశారదః;

విద్యాధులతో నెవ్వరో సంజితులు వచ్చి నాకే

విద్యాధికారి సంస్థానే

పత్ర మిచ్చి పుచ్చినారు. (మంత్రి చేతి కిచ్చును.)

రాజేంద్ర మానమాగతః.”

[సశేషము]

జాగ్రత్తసుమ్మ

రాయసం శేషగిరిరావు గారు

పుష్పములపీడి మారుతు పొందు గోరి

సంజ సంచార మొనరించు సౌరభంబ!

ఉగ్రుతోఁ బట్టు చెలియల సిగ్గు విడిచి

చేరి తదియేల నీవు సమీరవరుని?

వలపె యగుఁగాక వలచిన వనితలందు

సహజముగ నుండు జంకును జంపివైచి

కంఠి కిరువైన పురుషుని గదిసి పోవ

సతికులముకెంత నగుబాటు సౌరభంబ !

పోయితివిగాక ప్రియువెంట మోహవశత

సౌధముల నుండు కీవు నీసఖుని గూడి

జగమునంతట దిరుగంగ నముచితంబె

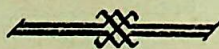
వనితలందరు నవ్వరే ప్రాథయనుచు.

ప్రియుఁడు దగువాఁడటంచు నీనెంచితేమొ

మరిపెములఁ జేర్చి విడిపుచ్చు మోసకారి

చెరిచె నీనంటి సుందర స్త్రీశతంబు

ఖండితము నిన్ను వీడు జాగ్రత్తసుమ్మ!

భారతీయ కావ్యసృష్టి

అక్కిరాజు నిత్యానంద శాస్త్రిగారు

కాళిదాసు ఉపమానవిభుత్వం వియుక్త శకుంతల

శ్లో. "శోచ్యచ ప్రియదర్శనాచ మననశ్చిష్టేయ మలక్ష్మణే
పత్రాణా మి శోషణేన వరుతా స్పృహ లతామాధపి." (శాకుంతలమ్)

[ప్ర. శోచ్యురాలై ప్రియదర్శనము గలుగు, మననశ్చిష్ట గన్పట్టుచున్న దీమ
మాధవీలత స్పృశియించ మరుతము, పత్రములయొక్క శోషణచేతవలెను.]

ఇది నవవిరహసీడిత అయిన యువతివర్ణన. అడవు
ల్లోపుట్టి అడవుల్లో పెరిగిన ఈమె సౌందర్యా
నికి ప్రతిఅయిన సౌందర్యం ఉపనలతాగృహాల్లో
కనబడదు. ఎనలతల సౌందర్యం శ్రమతో పెంచిన
ఉద్యానలతలందు కనబడకపోవడం ప్రసిద్ధమైన విష
యమే.

కాని ఈమె స్థితిగతులు ప్రస్తుత విచారణాం
శాలుకావు. కవివర్ణించిన రూపాన్ని, లావణ్యాన్ని
మనము చూడవలసి వున్నది. కవి కనబరచిన మనోహ
రత్వం యెటువంటిది? ఈ రూపంలో సౌందర్యం
యెక్కడవున్నది? తాను చిత్రించిన రమణీయతతో
మనస్సులను కవి యెట్లా ఆకర్షిస్తున్నాడు? అనేవి ప్ర
సక్తమైన ప్రశ్నలు.

ఈ ప్రశ్నలకు ఉత్తరువులను ఇయ్యడానికి మా
లలో దీనికి సంబంధించిన పంక్తులను ఉన్న భావ
మంతా సశీలంగా స్ఫురించేవరకు తిరిగితిరిగి పఠించవలె
ను. ఈ రూపంయొక్క మనోహరత్వం ప్రేక్షకుల హృద
యాలను రహస్యంగా హరించివేసే విచారభావానికి
సంబంధించినది. ఇది ఘనవైభవంతో కూడి తళతళలతో
చూసేవాడొకంట్లు పోగొట్టే వ్యక్తిసౌందర్యం కాదు. కల
వరాన్ని కనబడనీయకుండా అంత స్తంభిత. విచారవివర్ణ
రాలై వున్న స్త్రీయొక్క సౌందర్యం గాబట్టి, మంత్ర

శక్తితో వశంచేసుకున్నట్లు, ప్రేక్షకుల చిత్తాలను వశం
చేసుకుంటున్నది. శకుంతల సహజసౌందర్యవతి; కృత్రి
మాలంకరణాలతో కూడినది కాదు. కాని

సరసిజ మనువిధం వైవలేనాపి రహ్యం
మలినమపి హిమాంశో ర్లక్ష్మ్య లక్ష్మీం తనోతి;
ఇయ మధికమనోజ్ఞా న్మలలేనాపి తన్వీ
కిమివహిమధురాణాం మండపం నాకృతీనామ్.

(శాకుంతలమ్)

[ప్ర వైవలంచే అనువిధమైకూడ
పంకజమ్ము మనోహరమ్ముగా నుండు
మలినమైనప్పటి కీహిమాంశుడికి
మచ్చ సౌభాగ్యమ్ము గావించుచుండు
నారచీరెను ధరియించినప్పటికి
అధిక మనోజ్ఞయైవున్న దీనవి
నిజముగా నయ్యది వర్తించుకుండు
మండపమృత్తులు మధురాకృతులకు.]

అని కవివ్రాశాసు. కాబట్టి ఈ చిత్తరువులో
కనబడేది, విచిత్రంగా ఆలంకరించుకొని, కండ్లు మూల
పడే తమకులతో వున్న యువతికాదు. ప్రకృతిసిద్ధాలం
కరణాలుగల వనవాసిని. ఈమె విరహకృతత్వం ఈ
వున్న శోభనుగూడా బాధిస్తూ వున్నది. చెక్కిల్లు పలుచ
బడిపోయినవి; మృతానికి ఉబ్బకొగ్గింది; మధ్యభాగం

మిక్కిలి కృశించిపోయింది; భుజాలు యొక్కనగా నంగి పోయినవి.

జ్ఞానమహావక్తవలనన ముగ్ధులు కాతీవ్యము క్షుద్ధనం
వ్యక్తాంతరతఃప్రకామవినతావంశాధినిపాండురా.
(కావంతలమ్)

[ప్ర మిగుల వాడినచెక్కిళ్లు గలదిముఖము
కఠినతాము క్షకుచమైన యట్టి దురము
క్లాంతరతమైన యట్టిది మధ్యమెంతో
వినతమైనవి మూపులు కాంతిలేలుపు.]

అయినా ఈమె పనోహరత్వానికి వన్నె హెచ్చి
వున్నది. ఈ చిత్తరువును వున్న ఆయువ్యమంతా
“శోచ్యాన (ప్రియదర్శనాద)” అనే మాటల్లో ధ్వనిస్తూ
వున్నది.

ప్రేక్షకుడి సానుభూతిని లాక్కొని మనస్సును
వశం చేసుకొనే ఒకవిధమైన సమ్మోహనశక్తి ఈ రూపా
నికి వున్నది. ప్రకామకోమలమైన మాధవీలతతో ఉప
మించి ఈ రూపాన్ని ప్రవర్తించాడు. అది ఉష్ణానిల
స్పర్శకు అర్హమైందిగాదు. కాని వాయుహాతికి ఆకులు
శోషించినవి. శోషించిన ప్రతిపల్లవంలోను మనస్సును
కరిగించే యేదో విశేషమున్నది. ఈవిధంగానే శకుం
తలగూడా సంతాపం అనుభవించలేని నవపల్లవ కోమ
లత్వంతో వున్నది.

కవి చిరనప్రయోగించిన యీ ఉపమారాజం
కండ్లకుట్టినట్లు చిత్తరువును కనబరుస్తున్నది. వసంత
కాలంలో మాధవీలత మార్గనవిజృంభణంతో పచ్చగా
కన్నులపండువై కనబడుతుంది. కాని నవవిరహం వృ
దుడైన శకుంతలాశేరీరాన్ని చెఱుతునట్లుగా వశం చేసు
కొన్నట్లే గ్రీష్మవాయువు తన ఉష్ణోగ్రతతో లతను
స్పృశిస్తుంది. ఆకులు శోషించి కాంతివిహీనాలై వంగి

పోయినా లత మనస్సును హరిస్తూవుంటుంది. ఈ
భావాన్నే ఉపమ చిత్రించి ప్రత్యక్షంచేస్తున్నది.

మాశేవికనుగూడా ఈవిధమైన పరిస్థితుల్లో
నర్తించి కవి యిట్లాటిఉపమనే ప్రసాదించాడు. మా
విక ప్రియసంయోగం దుర్లభమని నిరాశతో ఉపవం
లో కృశిస్తూవుండగా అన్ని మిగులు మాతాడు. విహ
మహిమవల్లనే ఆమె ఆవిధంగా మారిపోయిందని తల
స్తాడు. అప్పు డామె:

శరకాంశపాండు గండభలేయ
మాభాతి పరిమితాభరణా;
మాధవపరిణత పత్రా
కతిపయ కుసుమేవ కుండలతా.

(మాశేవికాన్నిమిత్రము)

[ప్ర. రెండుకా డ్లు తెల్లచెక్కిళ్లు గలిగి
ఈమె భాసిల్లు మితభూషణములతోడ
పత్రములుగ్గి మాధవపరిణతములు
కతిపయకుమాలతో మల్లెతీగమాడ్కి.]

రెండుగడ్డివలె తెల్లనైనచెక్కిళ్లతో స్వల్పసంఖ్యగల
సామ్యులను ధరించి వసంతునిచే శోషించి అక్కడకడ
ఒకటిరెండు పుష్పాలుగల మల్లెతీగవిధంగా వున్నది
చిత్రించాడు.

మాశేవికనుగూడా కవి పైవిధంగానే శోషించిన
లతకే పోల్చాడు. లతతో ఉపమింపడంవల్ల రెండు
చోట్లా నాయకకు జన్మస్థమైన సుకుమారశరీరప్రకృతి
స్ఫురిస్తున్నది. గ్రీష్మతాపంవల్ల లతకూ, విరహతాపం
వల్ల నాయకకూ ఇద్దరికీ కాంతిహీనత ఉచితంగా
వున్నది.

ఇంతేకాకుండా నాయకకు సామ్యులు పిస్తాక
లేనట్లుగా, లతకు మితంగా పూవులు వుండడం కైక
మ్యానికి వున్న సారస్యాన్ని సమగ్రంచేస్తున్నది.

ఆరోగ్య ప్రార్థనము

వడ్డాడి సుబ్బారాయుడు గారు

వ్యాసకర్త

సౌఖ్యానుభూతి కీర్త్యుఁ డిడ్డ వెన్నన్ని
యారోగ్యహీనున కార్థికరము

లగతారోగ్యుఁ డౌ నైశ్వర్యవంతుండు

కలమకేదారాన గడ్డిబొమ్మ

యాతురుం డగు సర్వభూత లేకునకంఠం

గూలివాఁ డారోగ్యశాలి సుఖుండు

ప్రేమాస్పదములందుఁ బ్రియతమం బగు ప్రాణ

మారోగ్యరహితున కతిభరంబు

భాగ్యములలోన నుత్తమభాగ్యమైన-యట్టి యారోగ్యమునకు, ననామయుండు
సర్వశక్తుండు, భక్తవత్సలుండు వైన-చేపుఁ గారుణ్యసింధుఁ బ్రార్థించికొందు.

క. వికృతిం బాపి, శరీరముఁ-బ్రకృతిం బొందింపు భక్తవత్సల ! కరుణా
మకరాలయ ! నీనామము-సకలౌషధసార మని రసన సేవించున్.

శా. సంసారాబ్ధిఁ దరించి నీదణికి రా, సర్వేశ ! నీ వాత్మకున్
మాంసాస్త్రాంత్ర వసాస్థిచర్మఘటితన్ నౌకం బ్రసాదించఁగా
హంసప్రేరణ సాగుయాత్రను, సిరాగ్నిప్రగ్రహప్రాగ్భల
స్రంసం జైనటు దోచు ; నూల్కొలుపు దార్ధ్యం బార్తభక్తావనా !

చ. మనిచితి వెన్నొసార్లు విషమస్థితులం దొలఁగించి యిన్నినా
శ్లసఘ ! కృపాసముద్ర ! గమనాగమనాదుల కీ వనుగ్రహిం
చినపదశాఖ లేమొ పని చేయవు తిన్నగఁ దొంటియట్లు ; నా
మనవి చొరంగ నిచ్చి చెవి, మానువు తద్వికృతిన్ మహేశ్వరా !

మ. దొర యిచ్చుం జెవి యేని, కానరునియందుం గ్రిందియుద్యోగు లు
దలు వందారువు లై కనంబలుతు రత్వంతాదరన్నేహముల్
గురుభావం ; బిసుమంత నీచునవు గల్గున్ వేని కేతచ్ఛరా
చరసర్గంబు చరించు దత్సుభగు కన్సన్నన్ జగన్నాయకా !

శా. నాకే దక్కఁబ యెప్పు డీశ ! ధనధాన్యప్రాణిముఖ్యంబులం,
దాకాలంబున నద్భుతం బడుగకే యాకస్మికం బ డైటో
చేకూటున్, భవదాశ్రితాననకళా చిత్ర కియాపాండితీ
సాకల్యంబున ; వేడుచో నిపు డభీష్టుప్రాప్తి గాదా, ప్రభూ !

శ్రీతల్లి సూర్యారావు గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

రెండవ యంకురము

క్రమసూక్ష్మము లనేకవిధముల వచ్చును. ఒక్కప్పు డొక్కనికే యీరెండునువచ్చును. కష్ట మొక వేళ సుఖమొక వేళఁ గొందఱకుఁ గలుగును. ఒక్కయింటి

వ్యాసకర్త

లోనివారి కందఱకు నివి పర్యాయమున వచ్చును. సంఘమంతకును వచ్చుట కలదు. దైవముం గూర్చి మన యూహలు చాలవు. అదృష్టవనఁగా-మానాయ నగా రొకనాఁడు మాతల్లి నోదార్చినట్లు-మనుష్యులకు గనఁబడనిది. పుణ్యమో పాపమో, కష్టమో సుఖమో కనఁబడకుండవచ్చి యావ హించును.

ఒక్కొక్కయూరిలో నొక్కొక్క శాఖ కెప్పుగఁ బ్రఖ్యాతి—ఒక్కచోఁ డెలుఁగాణ్యము; వేటొక్కచో వెలనాఁడు ప్రబలముగా నుండును. ఒక్క బ్రాహ్మణుల లోనే కాదు: గొల్లప్రోలునిండఁ గాఁపులే; కొడవలి నిండ గొల్లలే; ఇట్లే రెడ్లు, నొంటరులు నొక్కొక్క యూరఁ బెక్కు కుటుంబము లుండురు. నే నెపుడైన బట్టపాడు జెట్టుల తటస్థించును. అక్కడ మావాండ్రం

దఱు వెలనాఁటి పుట్టు. తెలుఁగాణ్యులు తక్కువ. తెలుఁ గాణులంట; తెలుఁగు వారిలో ఆణులు—ఆణిముత్యము లని—ఆదుట్టుపట్టునొకయూరిలోనిమాతాతగారి కుటుం బన్నేహితుఁ డొక తెలుఁగాణ్యుఁడు నన్నుఁ జూచినపు డెల్ల “ఏమి పెట్టివెలనాఁటిదాన! మీయమ్మ వేసక్కాల నీవు పడుకొన్ననుచున్నావా” యని నవ్విందువాఁడు. ఒక్కొక్కశాఖవారి కొక్కొక్కమాట యలవాటు. కోన సీమ ద్రావిడవలలో గెరి తె, గెంటు, గెడి, గెంటు యని గాలకెత్తములు పల్కుదురు. మావారిలో వేసక్కాల, పడుకోవడము, ఇట్లు కొన్నింటికి ద్విత్వములు. మాట లను, బొట్టుకట్టులనుబట్టి శాఖలను దెలిసికొనవచ్చు మా ర్గము కొన్ని నాళ్లుండెను. కొట్రవారియల్ల మాయమ్మ నలెఁ గట్టదు. అణుమాయమ్మ పిన్నిగారి పద్ధతి వేఱు. అందఱలోను మడికట్టు వేఱు, నితరకాలములకట్టు వేఱు. తలంపున్నచో భేదములను గనిపెట్ట వచ్చును. అన్ని జాతులలోను—మాయూరఁ గమ్మవారి దేవమ పైట, కాఁపులదికుడిపైట; గొల్లభామ యొక్కతె యెడమచేతికిఁ జందకడియము దొడుగును. ఒక్కతె బొట్టుపెట్టు, నొక్కతె పెట్టదు. గవరలు చండకో ధరింతురు. నన్ను వేళాకోళముచేయు తెలుఁగాణిమాట గారిషాడ్డూర మప్పటికి నాకుఁ దెలియదు; తెఱసేమ

తెప్పవారి ననుట తప్పగదా! చెప్పనలసినంతస్వాతంత్ర్యమున్న- కొందఱు వారిలో మీ గడుసు కూతురిట్లని, మీకొవరుడిట్లని యధికప్రసంగముచేయుదురు. మాతాతాగారు లేకపల్లినారు. అసలు తాళ్లపూడి; కల్లూరివారిలోఁ జుట్టజీకము; 'సోమంపీత్వా-సోమయాజి' గారి యెల్లఁడు మాతాత. ఆయనకాలము నిరాలోచనముగా గడచిపోయినది. ఆయనభార్య, మా మాతామహి, యెట్లొ యెట్లెక్కినది. మామాతులుఁడు నాతనికుటుంబము, పాపము, కాలము నెట్టుచున్నారు.

కవిత్వ మున్న మా మామయ్యకే కాదు—నేను మామ యనన, మామయ్యయందును. కొందఱు మేనమామనే మామయ్య యని, మేనత్తనే యత్తయ్య యని యందురు. తక్కినవారిని మామ, యత్త యందురు. అదియేనాక భ్యాసము. వైశ్యులలో మామయ్య, అత్తమ్మ యందురు; అది నాకు నచ్చినది. కాని, నా కలవాటు లేదు. కడనెల్లఁ జెప్పకుండ సగములో విడిచితిని: కవిత్వమున్న మామామయ్యకేకాదు, వారింట్ల నందఱుకూ బరమశ్రీతి. తెనుఁగు భారతములు, భాగవతములు, రామాయణములు, బల్ల పుస్తకములు గలవు. ఏముక్కవిన్నను దాని పుట్టుపు, పూర్వోత్తరము తెలిసికొనకుండ విడువరు. వారియింటిలో నొకపుస్తక మున్నది. వైత్రకుద్ధ ప్రతిపత్తు మొదలు ఫాల్గునబహుశామావాస్య వఱకు నెన్ని పండుగలు వచ్చునో యా పండుగులమీఁదఁ బవ్యములు—ఒక్కొక్కపండుగ కొక్కొక్కరీతి కల్పనలు; చతుర్తాశ్రమపవ్యములు. వారే లేరు; వారిపుస్తకములుండునా! వరల నెవ్వరు నట్టిగ్రంథము రచించినవారు లేరు. వారేమైరా, గంగలోఁ గలిసిపోయిరి; పుస్తకములే మైనవా, పరశురామశ్రీతి యొనవి. నేనేమి యెఱుఁగుదును? అట్టిపుస్తక మెవ్వరైన రచించితేమో! నాదాత్రోవగాదు. మాయింట నెంతసేపు ఎగుమతి దిగుమతి; బండి యేడ్చేవమలో నున్నది; నేఁడెన్నిగంట లాలస్యము; బండిలో, నెవ్వరైన డి. టి. యస్. వంటివారు వచ్చుచున్నారాయని తీగటపాలో నడుగుట— ఇంతే. అంతటి దైన లచ్చు కొన్ని తెలిసికొనియుండును. “ఇత్తర్థముల పులుసు ఇతిభావముల యిగురు”నని తెలిసికొనియెడిదే కాని దానికి దిక్కుమాలిన గతి పనితనముననే పట్టించి

నాఁడు చేవుఁడు. ఇదియే మంచికైనఁ జెడకైన నదృష్టము.

శివరాత్రి వచ్చిన దనిన మాప్రాంతములలో పితాపురము, కోటిపల్లి, పట్టినము, ముత్తేశ్వరము తీర్థములు. పితాపురములోఁ బాదగయ, కుక్కుటేశ్వరుఁడు; కోటిపల్లిలో సోమగుండము, గోదావరి, సోమేశ్వరుఁడు; పట్టినము లేక పట్టినము— అఖండగోదావరి, వీరభద్రుఁడు; ముత్తేశ్వరము— గోదావరి, త్తణము తీర్థరుఁడు. అన్నిచోటుల సత్రము లున్నవి. ఉపవాసములవారికి ఘోషారములు, భోజనములవారికి సంతర్పణము. పితాపురములో దివాణమువారిసత్రము, రాజరాజేశ్వరీ సత్రము; కోటిపల్లి (కోటిపల్లి) పట్టినములలో తల్లి కామయ్యమ్మగారి సంతర్పణములు. స్త్రీలలో జమిందారులు లేరు; ఉన్నను బ్రాహ్మణులు లేరు. ఏజాతిలోను ధనికలు, జమిందారిణులు స్త్రీలున్నను దానధర్మములు నున్న. పూ్యము పురుషార్థము నుండవలదా? (ఆఁడు) జమిందారిణు లనఁగానే విధవలని యర్థము. అట్టివారికే దానధర్మములమీఁద మనసుండఁదగను. ఆకామయ్యమ్మగా రెంతమందిస్త్రీలు కుపాధిగల్పించినది! ఎంతమందికి వడుగులు, పెండిండ్లు, తనయొద్ద నుద్యోగములు! కోటిపల్లి విజయనగరముమహారాజులుంగారి దఱు— అక్కడ నీయమ్మగారిసత్రము!! పట్టినము కామయ్యమ్మగారిదే; ఆదేవుని ధర్మకర్తృత్వమువారిదే. అడుగనలసినదేమి? ఆమెవిషయము చేశవిఖ్యాతముగదా!

బల్లిపాడు పట్టినమునకుఁ జాలదగ్గఱ. ఒక్కశివరాత్రికి బల్లిపాడువారందఱును బట్టినము నెల్లవలయునని రెండుదినములకుముందే యేర్పఱచికొనిరి. తెల్లవాటిన శివరాత్రియనఁగా నందఱు లేచినారు.

కాల్యకృత్యములు దీర్చికొన్నారు. గొడ్డుగోదలు, పాలుపెరుగులు, సోలము పుట్టలు చూచుకొన్నారు. సోలముల కేమిగలవు? — ఆకాలమునాటికి—కొన్ని యూళ్లలో పెనగచేలుండును. మాయూరినుండి జగ్గయ్య బాబు శివరాత్రి తీర్థమునకు నెల్ల వలెనని యెవ్వరితోను జెప్పనాఁడు కాఁడు. పోయి రాత్రి సోలము పాకలోఁ బండుకొనువాడు. కళ్లముండి గింజలున్నను— దొంగ దొర నాని చేనులోఁగాలు పెట్టుటకుచెదరు; చండకాస

నుడు. తెల్లవాలుకడ లేచి స్నానములకై గోదావరికి బోవువారు—బంధువులు, వాని సోలము దాపున బోవుచు “ఓజగ్గయ్యా! నీవు స్నానమునకు రావా”యని యడుచువారు. “నేనురాను; కళ్లములో గింజలున్నవి; మానాన్న యూరలేడు; నేనురాను; మీరు సాం” డనిపెద్ద కేకనేసి మాటలాడక యున్నట్లే యుండి వీరి కంటె ముందుగా స్నానములేవులోనికి వెళ్లి నిల్చువాడు. బల్లిపాడు గొడవలో నీ ప్రసంగ మేలె?—జగ్గయ్యబాబు చమత్కారముకొఱకు. బల్లిపాటి వారు ఇండ్లకికొని, మ్రుగ్గులువెట్టుకొని ‘సరి యీనాటికిఁ బ్రాయ్యిలోఁ బిగిని లేపవద్దు. హాయిగాఁ బండు కొనని’ డని తలుపులు తాళములు బిగించినారు. వీరి నారు, వాడవారు సమస్త జనులు ‘శివా! మహాదేవ’యని టైలు దేఱినారు. స్నానముచేసి నుడిలోనికివెళ్లి దేవదర్శనమైన పిమ్మట “నేను—నేను గ్రామరక్షణమునకై సాయం కాలమునకుఁ దిరిగివచ్చెద” నని చెప్పికొని యుండిరి. కొండలు లింగోద్భవకాలమువఱకు నుండ నిశ్చయించు కొనిరి.

ఫట్టినింటి వాసనయో యేమో కాని యాయేడు మాయమృతఁగూడఁ బట్టనము వెళ్లవలెనని యున్నది. “నీవు వచ్చినయెడల మీ బావ నన్ను బంపుదురు. చెండు మాడునాళ్లు ముందుగా ర” మృతి తమ్ముని కేర నుత్తరము వ్రాసినది. వ్రాయుట కాలోచన కొన్ని నాళ్లు; కాగితమునకై యత్నము కొన్ని నాళ్లు. పెంటపాడు వెళ్లి రహస్యముగాఁబెట్టెలో వేసినప్పు విశ్వాసపాత్రులెవ్వరని కొన్ని నాళ్లు. ఇప్పటికైనను వితాపురమువంటి మహారాజ సగరములలో మాటుమాల నొక్కటే పోట్టు. అప్పటి కాలము జల్లి సీమస్థితి యడుగలయునా? చెప్పవలసిదేహనఁ గా మాయమృత యెంత త్వరగా వ్రాసినదో మామయ్య కాయత్తర మంత త్వరగా నందినది. ఇంక నిప్పటికి నాయుత్తరము మామమయ్య కందుచునే యున్నది. దైవముంగూర్చి పదేపదే చెప్పఁజాలము. లలాట లిఖితము. ఎవ్వరికర్ప మెట్లున్నదో యెవ్వరెఱుఁగుదురో ఒక్క వ్వ కాలములో మాయూర నలుపురు శూద్రులకట్టువాండ్రు పాకలోఁగూర్చుండిరి. కూడ నొక్కపాలికాపు మాల పిగ్గివాడు నున్నాడు. హోరు

మని వాన కురియుచున్నది. మేయుచున్న పశువులలో నొకటి యాకుమడిలోఁ బడినది. కాఁపుబిడ్డ లప్పటికి సుకుమారులు, మాలబిడ్డ సేవకుఁడును గదా! “వెంక! కూడ యాకుమడిలోఁ బడినది; మరలించికొని ర” మృశిరి. ఎంత యవలించిన నది కూడ వినలేదు. ఉత్పన్నమంద బుద్ధులు చెప్పిన మాట వినరు గాని పశువుల కట్టివిపరీత బుద్ధి లేదు. అకార్యము చేయుచున్న యొకపశువును, “కట్టికట్టి! బట్టబట్ట! పైపై! బోడిబోడి” యని యవలించిన నన్నేకదా యుచున్నారని మరలుట వాని నైజము. ఆనాఁ డాకూడ వారిపాలెటి కేమిటో కాని మాలబాలుని పాలెటి శర్మ జీవత యైనది.

మాలఁడు: “నాదిగాదువంతు; రామయ్యకాఁపుగారిది. నే నిప్పుడేగాదండి బట్టావును మరలించికొనివచ్చితిని.”

కామయ్య: “నేనింకొక సారిపోయెదను! నీవిప్పుడు పోయిరా వెంకా! బాబు వచ్చెనా యాకుమడిచూచి కోప పడును.”

మాల: “నేనుబోను; నాకుఁజిన్న గుడ్డయొక్కటియే. సగమునానిపోయినది. గొడుగు లే”దని నిరాకరించెను.

నలుగురు కాఁపుబిడ్డలను “పొమ్మన్నఁబోవా”యని మాలకుట్టనివానలోనికిఁబట్టిత్రోసివైచిరి. పాపము, వాడు వీరికోసరమో, వానకోసరమో యేడ్చుచు కూడవంకకుఁ బోయెను. కూడను మరలించి “కాఁపుగారు! గట్టుకడ మేయుచున్నది గాని యాకుమడి మేయలే” డని పాక వంకఁ జూచుచు నక్కడనుండియే యఱచి నచ్చువం డఁగనే ధామ్యుని యొక్క పిడుగు పాకమీఁదఁ బడి నలువురు కాఁపుబిడ్డలను జంపినది. “ఓరీ, మాగ్రహచార ములోనికి నీవు పాల్గొనరావల”దని బలవంతముగా విధి బలమున, దీర్ఘాయుష్కుండగు మాలబుడుతను దొలగించి నైచిరి. కాఁబట్టి యెవ్వ రెట్లుగుదురో చెప్పుట కష్టము. ఏల ఈసంగతి తెచ్చితివా? మాయమృత వ్రాసినయత్తరము సకాలమున కందిన యెడల మా మామయ్య వచ్చు నేమో; మాయమృత యట్లుకాకుండుటకే యత్తర మందలే దనుదానికై తెచ్చితిని.

మా యమృతము నేనొక్కతనే. కొడుకులు లేరని స్నానములని దానములని చెట్టి యున్నది. మా నాయన

పడనియ్యవాడుకాదు. “ఈతడవను మన మేతపన్ను చేసి, యేదానధర్మములు చేసి పడనినారము? కొడుకు నై మన యిష్టమా? చాలును. నోములు వ్రతములు చేసిననని నా కేయభ్యంతరమును లేదుగాని యది కుమారుడు కలుగవలయునను నుద్దేశముతోఁ గాఁడు. అప్పుడు నెవ్వరు చూచినారు? నే నడిగినాఁడనా, బాబుగా లే భూమి యిచ్చినారు! పదికుంచములకేల! నీవుతరు నాలుగు గుడ్డలున్నవి, వీనికి లేదని, వీఁ డుండనియాప్రభువునకుఁదోచును. అవును వారివారికి లభించును. ఇదియే యదృష్టము. ఈయద్దగ్గజములు మోయఁజాలని మన భూము లనుభవించుటకేనా మనకుఁ బుట్టును? భూమిని నిందించుట కాదు! ఇది మనపొట్టుకుఁ జాలును. నీ వింతకు స్నానములు దానములుచేసినఁ బరమన కుపయోగింపవలయునే కాని, యిహమునకు నీ నీతివర్తనము తప్ప నొక్కటియు నుపయోగపడ” దని వారింపవాఁడు. “ఉన్నదోలేదో మనము తినక పస్తు పడియున్నారమా? వాడుమాత్రము మనకున్నదాని లోకే...” అని మాయవ్యు నెప్పుదిగాఁబలుకుమఁ బనిపా టులలోఁ బ్రవర్తించు చుండునది. ఇది దినమున కొక్క మాటు గాకున్న వారమునకో, పక్షమునకో యొక్కతే డవ మాయంట జరగుచుండుట గలదు. “అక్కయ్యా! నీ కెందు కే నాన్నకులేని బెంగ?” యని యొక్కనాఁ డంటిని. “నీకేమి తెలియునే, నాన్న మనస్సున నెట్లు న్నదో? నేనాడుదానను గనుక పైకనుచున్నానుగాని” యన్నది మాయవ్యు. అప్పటి కాయభిలాష మెట్టిదో నాకుఁ దెలియలేదు.

కొందఱు పేనమాములు వారి వారి యొక్కలను బిరువనలవాటే సాధారణముగ వారి బిడ్డలకు నభ్యాస మగును. మాయవ్యును మామయ్య “అక్కయ్యా” యను టవలననే మాకును మాయవ్యును నట్లే “యక్కయ్యా” యని పిలుచుటకు వాడుకయైనది. ఎవ్వరును దానిని మొదట వారింపకుండుటచేఁ గొన్ని నాళ్ల కది దృఢపడి నది. ఏయభ్యాసముగాని తలక్రిందుగా నున్నపుడు నివా రింపవలసినదే. వారింపక పోవుటచేతనే కొందఱు అన్న దమ్ములు కేరులు పెట్టి పిల్చికొంగురు. కొందఱువలెఁ దల్లిని నేనక్కయ్య యని పిలుతును గాని మఱికొందఱు వలెఁ దండ్రిని బావానుట లేదు. ఆపూర్వాభ్యాసము

చేతనే నేను బైప్రసంగములో నొక్కసారి యొక్కయ్య యని యంటిని. నేను విచిత్రవని మామయ్య, గౌరు నిద్ద టును నట్లే పిలుతురు.

పట్టనము ప్రత్యక్షముగా నేను జూడలేదు. కాని, విష్ణు నము జరిగినతర్వాత జనులందఱుఁ జెప్పుకొను మా టలనుబట్టి చెప్పుచున్న దానను. గోదావరి పోతగట్టుమీఁ దుగాఁ బోయి దిగి పడవమీఁద గోదావరిలోఁబోయి పీఠభద్రస్వామిపర్యవేక్షక మెక్క వలసినట్లున్నది. స్నానము చేసి గోదావరిలో కొండయొక్క స్వామిని దర్శించి తిరిగి పోవువారు మరలఁ బడవమీఁదనే యొడ్డునకు రావలసియుండును. శివరాత్రి నాఁటియొక్కడి జననమృ త్తము చెప్పనలవిగాదట. అందఱుకును గొలబుట్టి పడవ మీఁదనే ప్రయాణము. దాని కని తలకొక డబ్బు పుచ్చు కొని రేప్రదాటవేయుట కనేకము దోనలు తెచ్చిపెట్టె దగు. “మాపడవమీఁదికి రమ్ము; మాపడవ త్రోసి వేసె దము. అది బరువుపడవ; మాది దానికంటె నేడువెనుకలు బైలు దేతినను ముందుగాఁ బోయెదము” అని మరకాండ్రు కేకలు పెట్టుచుందురు. ఆమాటలవిశ్వాసముతో గిని లోని వారు దానిలోనికి, దానిలోనివారు దీనిలోనికి మాటుచుందురు. రక్షకభటులు ప్రమాదమున నీటఁబడిన వారిని రక్షించుటకై కొన్ని దోనలను, ఈతనేర్చిన పల్లెవాండ్రు మొదలగు వారిని గొందఱును ముందుఁ బెట్టు కొని సిద్ధముగా నుందురు. మా బల్లిపాటివారు పెద్దప డవ మాటాడుకొనినారు. ఇతరుల నెక్కనీయకుండ రాకపోకలు రెంటికిఁ దామే నిర్ణయించి గుత్తగొన్నారు. భూద్రులందులో నెక్కిన మైలవడుదుమనుశంకచే‘మాకీ నాడు దీక్ష, ఉపవాసము;నీకై మే మెక్కున యిచ్చెద’ మని పడవవానితోఁ గట్టుదిట్టములు చేసికొనిరి. అంత మందియు నొక్కదానిలో నెక్కిరి. పడవలవాండ్రు పోటీ. మన మొంటియొద్దుబండ్ల వాండ్ల పెంకితనము- ఒకదానికంటె నొక్కటి ముందుగఁ బోవలయునని పరు గైతించి యిరుసులులోఁ జక్రము, జక్రములోఁ గాఁడి తనలుకొని బండ్లు బోరగలఁ బడఁద్రోయుట ధవళేశ్వ రము రాజమహేంద్రములమగ్గను జూచుటలేదా? అట్లే యీపడవలవారు భూమిమీఁదకంటె నతిలాఘవ ముగఁబడవలను నీటిమీఁదఁదోలుదురు. “త్రోయరా మన

పడవ; మనకంటె వాడు ముందా." "అమరా నుండరా. అలాగే నీవును క్కాణి-పరేరాకురా." "ఏటబడరా, పడరా యేటిలో" నని యొకరికంటె నొకరు ముందుగా దప్పుకొనుచు నొకరినొక రెగతాళి చేసికొనుచు "నీ దేని మిది టన్నులు, నాదైదు; నీవు నాతో వచ్చేదవటరా" యని నవ్వుకొనుచు, "శివా, మహాదేవ! వీరభద్ర" యని కేకలు వేయుచుండిరి. ఆ సమయమున మన వీరభద్ర స్వామిపై భక్తిగల బల్లిపాటి భట్టులను వహించిన పడవ మహానటునిదర్శించుటకై పోవుచు మహానాట్యము చేయ నారంభించెను. ఆ బ్రాహ్మణులలోగూడ నతేశ్వరుఁ డు ప్రవేశించినాడో యేమో; కదలుచున్న దని యీవై పునవారానై పునకు, నానై పునవారీనై పునకు నడయాడు టలోఁ బడవ ప్రక్కబరువై, తట్టారగి, యెడ్డ గెడవై, నట్టేటఁ బడవనపువారికి న్నాథీనముకాని యాందోళన ముతో - జనులలో నల్లకల్లోలముపుట్టి, తొట్టుపాటు మి క్కుటమై, బుడుంగుమన్నది. పడవలసమర్దము తప్పుకొ నుటకై మనవారిపడవవీశాలని రాటంక మార్గమున నడచుచు న్నదికాబోలును, సమయమునకు సాయము వచ్చువారు కూడ లేకపోయినారు. పడవవాం డ్రీతనేర్చినవారు కావున మిగిలినారు. వారని వీరని చేరునప్పటికి, త్రాడు తంకర ప్రాగుచేయునప్పటికిఁ బాలమంది శిక్షకముం డెందరి. పడవబోరగిలబడినపుడు దానిక్రిందనుండి యీఁ తచేతనైనవారును రా లేక యందే యూహించుక కుడితి కుండలోఁ జేబారలునైచి 'శివా'యనిరి. ఇలలు వేసినారు; గాలములు వేసినారు. నలుగు రైదుగు రెవ్వరైన ముసలి వాండ్రు బ్రదికియున్నారేమో కాని శివరాత్రి యీశీతి గాఢమై గోదావరి మగ్గముందు మిగిలియున్నవారు "దేవుడా యెట్లు బైటబడెద మెట్లు డ్డెక్కుడు" మని, "మాడ్డెడ డున్నాడా, మనవారందఱు నున్నారా! మీరంతమంది వచ్చితిరి? వాడేడి? వీడేడి? ఓరయ్యో వీరయ్యో, శమ్ముడా, నాయనా, అమ్మా" యని తొట్టు పాటుతోఁ గొంతనే పలజడిఁబొందిరి. పడవలో బల్లి పాడు బ్రాహ్మణులు తప్ప నెవ్వరును లేరు; ఈశివరాత్రి ఘటము వీరే గుత్తకుఁ బుచ్చుకొన్నార, పాపము! ఈశివ భక్తగ్రగణ్యులు దూరము పోయి చూడలేని పిచ్చు కుం టులకు గోదావరిని గంగానదిగాను, పట్టనమును మహా శృతానముగాను మార్చి యింద్రజాలము గావించిరి. కాళ

ములువేసిన తలుపులు మరలఁ దెరవవలసినపనిలేకుండ జరిగినదట - ఆహూరకృత్యము దేశమంతట వ్యాపించి కొన్ని నెల లాహాకారము పుట్టినది. దీని నింతకంటె విశి విగాఁ జెప్పుటకు, మా మేనమామగారి కుటుంబ మందఁ డుటచేఁ గన్నుల నీరుదిరుగుచున్నది.

అమ్మా! మానాయనయే పంపి, మాయమ్మయే నెల్లియున్నయెడల మాగతి యేమైయుండెడిదో! నేను గూడఁ బోయియుందునో - మానంటివారికా - ఆలోచిం చిన గుండె జల్లుమునుచున్నది. కుట్టది యొక్కరై ఈవి ప్లవము జరిగినతర్వాత నాల్గుగడియలకు దూరమునుండి యొకపల్లెవాఁ డెత్తుకొని వచ్చుచుండఁగా నేడ్చుచున్నది. ఒక్కరక్కభటుఁడు - "మీషిల్లా దా, మీషిల్లా" యని యం దలనడుగుచున్నాఁడు. "మాదికాదు, మాదికా" దని యెల్ల వారుఁ దమచంకలనున్న బిడ్డలను, జేతనున్న బిడ్డలను చడ పుకొనసాగిరి. అతికష్టముమీఁద మధ్యాహ్నమున కొక్క రివలన 'లేకపల్లివారి చిన్నది, బల్లిపా'డని తెలిసినది. బల్లి పాడు తీసికొనినెల్లినఁ దమయిల్లు గుర్తుపట్టినది. ఇదియే మాలమ్మ.

ఈవార్త తెలిసి మాతల్లిదండ్రులు నెల్లి బల్లిపాఁ డులో మిగిలిన యిల్లువాకిలి భద్రపతీచి లమ్మను దీసికొని వచ్చి పెంచిరి.

"ఏదో సమయములో నేను మాతమ్మన కుత్తరము వ్రాసితిని గాని నన్నుఁ దీసికొని వెళ్లుటకు రాలేదు; అతఁడువచ్చిన మీరుపంపిన నేను నిట్లే యగుదు" నని మాయమ్మ మానాయనతోఁ జెప్పఁగా, "మాచిలివా నీస్వాతంత్ర్యమున నీకొంపమాడ మునుగవలసినదే. ఏమి పుట్టిమునుఁగునని నాతోఁ జెప్పకుండ వ్రాసితిడి! ఎవ్వరువ్రాసిరి? యెవ్వరు పెట్టెలోవేసిరి? మనకు మంచి కాలము గనుక యిట్లు పరిణమించినది" అని మానాయన గుండెగొట్టుకొనియెను. మాయమ్మ స్వతంత్రముగా నుత్త రమువ్రాయుట తప్పేకదా! నెల్లవలయుననిన మానాయన పంపఁడా! అక్షరములు వచ్చినను వ్రాయుటచేతగానిది గనుక ప్రయత్నముతోనే మోక్షకాలము గడవినది. చదువుకొనునప్పుడే యుత్తరములు వ్రాయుట నేడ్చు నిప్పటి కాలములోనే చదివిన యెడల మాతల్లి యెన్ని యుత్తరములు వ్రాయునో! అధిపతికిఁ దెలియకుండ

మంచియైన, జెడ్డయిన, మఱియేదియైన స్త్రీయొనరించుటలారా బోరపాటు; గృహిణీధర్మముకాదు. ఇంకేమైన నేనంటినా గురునిందాదోషము వాటిల్లును.

మూడవ యంతురము

గారి మామేనల్ల వసుమంతులు. మామేనల్ల పూజ్యస్త్రీగానే చనిపోయినది. వేంకటరామయ్య మామ కూతురాశ్రయించి బ్రదికియున్నన్ని దినములు నల్లుని లోపాలు పితాపురములోనే యుండువాడు. అల్లుడు పెద్ద చదువరికాదు గాని ధనము గలదు. కావున వర్షముగా వీధులవెంటఁ దిరుగు చుండువాడు. మామామ తన డబ్బే పెట్టుకొని తననల్లమందు, బట్టలు తెచ్చుకొను చుండువాడు గాని భోజన మల్లునిచే. ఆయప్పయిన సందుకొనకుండఁ బండినపుడెల్లఁ గాఁపులను ధాన్యమే లోలి పెట్టు మనువాడు. మాతనుకేదో రెండేండ్ల కొకసారి నగయని, చీరయని ముట్టఁజెప్పువాడు. ఆతని పాదగయాస్తానము, భగవద్గీతలపారాయణము, జాతక పుస్తకములు తిరుగవేయుట, ఎఱిగియున్నవారికి నేహ భానముచేత ఫలములుచెప్పుట, ఇంటియకాని యొక్క సాక్ష్యమునకని, యొక్కపనికని యధికరణాస్తానములకుఁ బోవుట, ఒకరివ్యవహారములలోఁ జేరుట, తీర్పులు, యుక్తులుబోధించుట యెఱుంగడు. పుట్టినది యుల్లినీమ; నెంకయ్యకోటిసీ రొంటఁబట్టినను దనకేమి పాపమోకాని న్యాయశాస్త్రము, కాలదోషము, భుక్తము, అస్వాధీన పుతాకట్టులు, వడ్డి వ్యాపారము నిట్టిమాటలే తలకెక్కలేదు. తమదేశవిద్యలో తనకు డాక్టరువని కాలేదు. ఈకారణముచే నిస్సహాయుడై పితాపురము చేరినాడు.

అమ్మ! మాయూళ్లేమి యప్పటి నాళ్ల సంగతి— ఈయుత్తర దేశములో నున్నందున నేనిపుడు జ్ఞాపకముచేసికొనుచున్న దానను గాని, యక్కడ నిపుడైన నొక్కగడియ యుండలేకపోదును. మాయింటి మారు నీరు ప్రక్కయింటివారి దొడ్డిలోఁ బడిన మాయిద్దలకు లేనిది మూడవ వారికేల? మాకుఁ గలహములు కల్పించుట. మాతోఁ జాలకాలమునుండి మామారు నీళ్లువారి దొడ్డిలోఁ బడుచున్నవి కాఁబట్టి తగవు పెట్టరాదని చెప్పుమని—వారితో 'రా; కోర్టుకుఁ బోయితిమా

మూడునిమిషములలో వారిమారు పికించి పోవేయవచ్చు' నని—మేమిద్దఱము మొట్టోయనుచున్నను సర్పపురమో, రాజమహేంద్రవరమో యాడ్చికొనిపోవుట— “అబ్బ! మీచెట్టునీడ మాయింటిలోనికి వచ్చిన మాగింజ లేండవు; వారికేమి? చెట్టుకొమ్మలు మా గోడమీఁదఁ బడకుండ నతిమ మని” వారికి హిరణ్యాక్షవరమిచ్చుట— ఫలవృక్ష నాశము. ‘ఇది యేదో దురుద్దేశము. మనతోఁ జెప్పకుండ మూడవయేడు ముగియుచుండఁగా నాయడేల సొలములోనికిఁ బాటిమన్ను త్రోలుచున్నాడో; నీ వీసంవత్సరము క్రొత్తవాని కీయఁ దలచుకొనినట్లు తెలిసి యుండియు నిట్లు చేసినాడు; నాతోరా సర్పపురమో తణుకో,’ అని యావును దూడయు నుండగా నుంజలార్చును. యుగ్యస్వేమమగ్యమున నక్కచావు. ఇట్లెన్నియని— కొందఱ నిరాంటకకార్యములు— కొందఱు దారుణకార్యములు— ఏయాట కామద్దెల లోకములో నుండును. వేంకటరామయ్య మామకుఁ దగిన వారే పితాపురములో— సిల్లకుఁ దలనొప్పియై తిన జాతకము పట్టుకొనివత్తురు. పెండ్లికని, పొంతునములకని, వల్లతకని, గ్రహచారములకని, డబ్బు పుచ్చుకొనఁడు గావున, డెఱిపి లేనిపనిం గల్పించినారు. ఇది బాగులేదని మంచి సమయములో వారిని దప్పించు కొనుటకు భద్రాచలము, సింహాచలము, జగన్నాథము యాత్రలు వెడలువాడు. నెట్టిమామ కాకపోయిన— ఇంటనే యుండి యింతయో యంతయో డబ్బుపేరుపెట్టిన నింతతోందర యుండక పోవును— అదియెఱుంగఁడు. సత్యాలక్షేపముతోనే యేకాదశి మరణముం గాంచినాడు. మాతను నల్లుడు నతనికిఁ గొడుకులైరి.

మావది నె మిక్కిలి గడుసుది. కాని యామెమాటలను సుబ్బన్నయ్య పడనీయలేదు. అది యాతనికి నాయనమ్మతీర్పు— నాయనమ్మ తన మగని పేరని వానిని ముద్దుచేసినది. అడిగినపుడెల్లఁ దనయొద్ద నున్నతృణము, పదము నెవ్వరికిఁ దెలియకుండ నిచ్చుచువచ్చెను. అతఁడు నితరులవంటి తెలివితుక్కువవాడు కాఁడు గాన, నవ్వయిచ్చిన దానిలో సగము దాచుకొని సగము నాటకముల కో పాటకములకో నెచ్చించువాడు. భూములమీఁద వచ్చుదానిలో సగము తనది, సగము మావది నెది; తన

నగములో నాల్గవంతు దాసత్వము; మిగిలినదివ్యయము. ధనమార్జించినాడు; వ్యయము చేసినాడు; కాని యెక్కువ దుర్వ్యయమే యనవచ్చును. బండ్లు చేయించుట, యెడ్డులు, నుట్టుములు కొనుట, యమ్ముట- అందు విశేషము దండుగలే; స్వల్పలాభము- ఏమయినను 'నూలునూలు నన్ను' పెంచినతర్వాత నిన్ను నేల పెంచెద' నని పక్షపాతము లేకుండ ధనలక్ష్మి స్త్రీపురుషులతోఁ జెప్పనటగదా! చీమయైనను గూడఁ బెట్టుటకు మొదలిడియోనా నిలుపుల కొలఁది పుట్టుట ద్రోయును. "అరుగ కుండెనేని గరుడుఁడేనియు నొక్కయడుగు నరుగలేదు"- "చీమయేని నడచిన యెడల యోజనములు కొలఁది నడచును"- మావది నె యెడలెల్ల నగలే- మాయన్న యెడల నెలగలబట్టు. అప్పుడువచ్చి చూచిన వారి కాయలెంతయో గంభీరముగా నగపడును. ఏలూననఁ బట్టినదో ప్రభుమును గౌరి; తర్వాత వారికి సంతానము లేకపోయెను. పనిలేదు; తననంతవ్యాయామములేదు. మిన్నక హర్షుండి ఫలాహారములు, రాత్రులు నిద్రలేకుండఁ-జీట్లాట- లేక కాట్లాటలేదుగాని- యెట్లో తెల్లనార్చువాఁడు. ధనమిచ్చుచున్నాఁడనుగదా భార్యకదియేయూటయనియా మెమాటనిర్లక్ష్యముచేసి, ఏదో కొంతవఱకైనదాఁక నుడుగఁడని, -ఎట్లుగనో చూతమని వదిలె- కొంతకాల మిట్లుగడచినది; బోధింపసాగినది; బతిమాటినది. రాత్రియైనంతచే నవ్వుదు పీఠిసమ్మమునకుఁ దాళముపైచీఁచెవి యెందోపరాకునఁబెట్టితి'నని, 'నాకుఁడల భారముగానున్నది, పిల్లయేడ్చును; గొంచెము చూచికొండని, 'చీకటిరాత్రులలో పైటపోవుట మానరాదా'యని- 'మీకేమి భయము, మీయింటికే నీ హితులను రప్పించుకొనరాదా'యని, -ఈమాట తన కిష్టము లేకున్నను, బినఁడని యున్నను- సాహసముగాఁ జెప్పినమాట. పద్యములు చదివి యథోము చెప్పునది- 'మనకన్నుల యెదుట- రంగఁడేమయ్యనో యెఱుంగరా'యని సాటిమాటలు వినిపించి, వ్యసనములవలనఁ బూర్వులు, నలాదులు, రావణాదులు, - వీరివృత్తాంతమెత్తి- ఒక్కనాఁడు పీఠి లేలుపుమాసి రెండు పాదములు పట్టుకొని కన్నీరు పెట్టుకొనుచు- 'మీ బిడ్డను మీరు చూచుకొనుడు మా మామయ్యఁడకుఁ బోయెదను' అని; "ఇదిగో మీరి

చ్చినధనము, నగలు నాకక్కఱలేదు. భద్రము చేసికొనుడు. నేనన్నము తినను, ఒట్టు పెట్టుకొందును; అదిగో; నన్ను గడ్డము పట్టుకొని బతిమాలువలదు; ఇచ్చినసామ్య మరల మీరు పుచ్చుకొనకున్న నెవ్వరికైన దానము చేయుడు; నిప్పటికైన నిది మీసామ్యే. పిల్ల కొక్కనగచేయించి కొనుడు. అదిగో, నాచేయి పట్టుకొనవలదు; నేనేమి యమ్ముకడుపునఁ బుట్టలేదా? మీరందఱు చెడికాండ్రతోఁ జిల్లుబొల్లు మనుచుండ వలయునా? పుట్టిది 'నాన్నా నాన్నా'యని ముద్దుమాటలాడుమన్న నాలో నేనేనా సంతోష పడుట; ఎవ్వరికిఁ జూపి యెవ్వరికి వినిపింపను? పగలెట్లో పనివెంటఁ బ్రొద్దుపోవును; రాత్రి యెంటిగా నెన్ని నాళ్లు? నాకష్టము లెప్పుడు గట్టెక్కునో- పిల్లను విచారించి వెనుకదీసెదను; అదిగో, వద్దవద్దు; నాకాఁమీఁదఁ జేయవేయరాదు. ఇంతటిపాపమును నేను భరింపలేను. ఇంకనా - మీరింక నాకు ధనమీయనువలదు, నేనుబుచ్చుకొనను నెలదు. మీరెప్పుడయిన నేనడిగిన నిచ్చినారా? నేనేల యడిగెదను? మీ డబ్బు మీరుతగుల- కాదుకాదు, పాడుచేసికొనుడు. శరీరమన్ని విధములఁ బాడుచేసికొనుచున్నారని భయము.- ఆఁ అట్లే, తప్పుగాదు. మీలోఁజెప్పి, మీకుఁజూపించి యేనానెదనుగాని- మామామయ్య కెవ్వరైనఁజెప్పినఁ దేయవలసినదేకాని నానోటితోనే నీసంగతిముందుగాఁ జెప్పను- ముందుగానేమి, యెప్పుడును జెప్పను. అట్లు చెప్పెదనని కలలోను మీరుతలంపకుడు. మీయగౌరవము నాదికదా? మీసంతోషముమాత్రము నాదికాదు; అగటకల్ల. చివరకు మీ బాధలన్నియునావి; వికష్టములన్నియునావి. ఈకన్నుల కవి చూరములుగావు. నానో రమృతమువంటిది. నేను బూర్వతీ దేవివంటి యిల్లాలికడుపునఁ బుట్టినదానను. అదియేవద్దు; దూరముగా నుండియే మాటలాడుడు. మీ రెవ్వరెవ్వరిని ముట్టుకొని నచ్చినారో - అయినను మీ శరీరము నాకు యజ్ఞఫలమునలెఁ బవిత్రమును, బూజ్యమునైనది. నేనందుకని దూరముగా నుండుమన లేదు. నాదేనాము దుఃఖముచే నడచునున్నది. వద్దు, పట్టుకొనవలదు. మాయద్వైతర్యమెట్లున్నదో యట్లుగను. ఒక్కమగనాగమ్మ కాఁగూడదు! విశ్రాంతియేలతప్పును! ఇరుగింటియరుగుమీఁద నొకవిద్యాశ్రీ

“సర్వేభ్యో విభిన్నేభ్యోపనిభిన్నవీరీయా” యని వల్లించుచున్నాడు. ఆమాట యాయించి యెదురిలైన మనయిటికి బట్టినది. పోనిం డింతేనా? ఏదియైనను మీరే ముందుదేయవలెను; నామాటగాని, నాయడుగుగాని యొక్కనాడును ముందుగాదు. మీలోఁగూడ నన్నుఁ గూడ నేచేయునకో తీసికొనిపోదు! మీ కెందుకు? నన్ను విడిచిపోయేదా! అను నాబరువు కొంత తగ్గును. ఇట్టిదిచి చెప్పకుండఁబోవుటకు మీకేమిగ్రహచారము! ఇంటికే వింపులుపులను, స్నేహితులను రప్పించుకొనరాదా? ప్రతములో, సంతర్పణములో చేయరాదా? దుర్వ్యయమేలే! అనామకుల సావాసమా మీకు! చూచినవాని కెల్ల భవవ్యయమా? ఏమో! మీమాటలను నేను నమ్ముఁజాలను. సంతాపభూతలైన నిప్పటి కేదేయోకాలో విజిగి చూలఁబడియే యుండురు. మన కేమానయున్న నితరుల కాయాసయుండదాయని మీరేలతలఁపరు? నాదగ్గఱలేదు రా? మోక్షమోక్షమోపోయినది. ఎట్లో తలుపు తీసికొందురా? నమ్మును కడ్డుగాఁ బండుకొందును. మనుష్యులనుదాఁటికెల్లరాదు. నవ్వుచున్నారా! పోనీ యమృతవెప్పినమాట యొక్కటయినఁ జెవికెక్కలేదా! అయ్యో నాతెలివి! దొడ్డినమ్ము తలుపువేయమనిచితి నా - పోనీ, పొండు. తెల్లనాటకుండ నిల్లుచేరుడని ప్రార్థనచేయుచున్నాను.” ఇట్లు నెలలో రెండుమూడుసారు లుపన్యాసము-అన్నియు వట్టివైనవి, అతనివృత్తి యేదో యడకగాని.

అతనికి బంధువులమీఁద నెంతప్రేమ! చీచీ, ఆమాటతప్పు. అన్నయ్యా! అన్నయ్యయని - నేను; అమ్మయి, అమ్మయియని - చెల్లెలికంటె నెక్కుడు ప్రేమ; తండ్రిగారి యస్థికులు గంగలోఁ గలపుటకుని కాశి కేరమచచ్చి మూడునాళ్లెట్లో చుట్టుదారియైనను వెదకుకొనుచు వచ్చియున్నాడు. “వది నెనుగూడఁ దీసికొనిరా లేదా” యంటిని. ఈ ప్రమాదము స్వల్పదినములేయని తీసికొనిరా లేదు. కుప్పనూర్పులు, పెద్దపనియున్నది. తీరుబడిగాఁ గుంటుంబునూత్ర వచ్చెదమన్నాడు. ఏనో యొక దుర్బుద్ధి- ఎంతటివానికైన వేఁపకాయంతవెట్టి యుండును. భార్యయం దెట్టి దురభిప్రాయమును లేదు. అది యట్లుండఁబట్టియే తనయిష్టానుసార మాటలు సాగుచున్నవని సంతోషము. ఇంటనిల్లులు లేకున్న నదియిట్లా

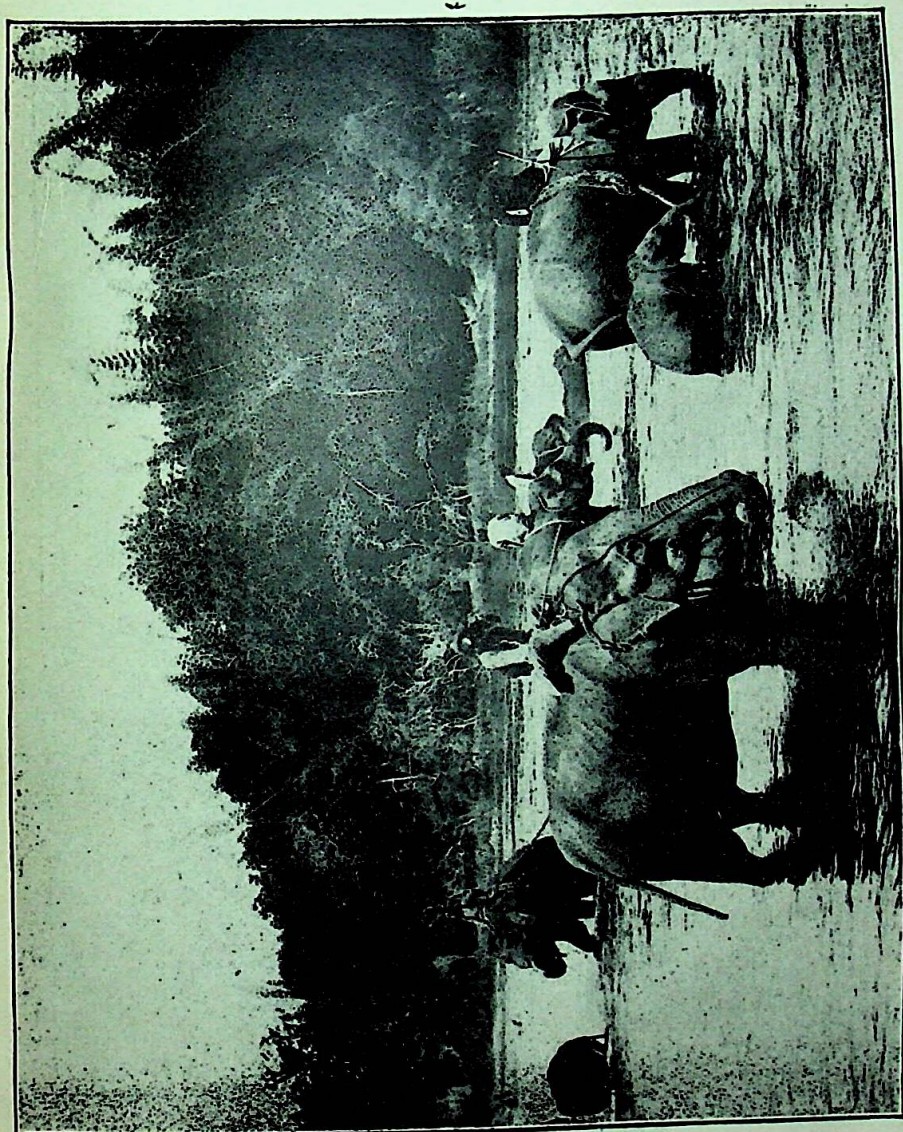
మఱి? భవిష్యత్తును దెలిసికొనలేకపోవుట యాతనికొక్కనికేకాదు. భూతమును, వర్తమానమును లోకమును గాంచి కొంత భావి యిట్లుండునని స్త్రీపురుషులెఱుంగుటకు మార్గమున్నది. తోఁపదు. తోచినను నింతగతియేమి? జాగ్రత్తగానే చాలనాళ్లు శరీరధారణముచేసినాడు. ఆహారనిద్రలలో నసాధారణవ్యత్యయములే నశీర్ణరోగము పుట్టినది.

గుండెలలోమంట, యన్నదేవము కలిగినది. ఫలాహారములపైనరుచి; మూడుపుటలు రెండు, రెండొకటిక్రింద దిగినది. ఆయొక్క-పూటయైనను రెండుముద్దలకంటె నెక్కువతీనినఁ గడుపులోఁదాపు తగ్గిపోయిన ఒరువు- తిన్నయన్నమునీళ్లు, కొన్ని నాళ్లు వమనము- ఇప్పుడైనను వ్యయగుతగ్గ లేదు. వైద్యులక్రిందఁ జాలసెలవు చేసినాడు. లోయేబఁబడి మాటవెడలుటకష్టమగు నీతికివచ్చినాడు. “మీకు నెమ్మదిగానున్న దిరుపతివేంకట రమణమూర్తి కొండయొక్కదుమనిముడుపుకట్టనా” అనిన భార్యమాటకుఁ బ్రతికాయలంతలేసి స్రుష్టుచేసి సంతోషసూచకముగ ‘ఊ!’ యనును. ‘గుంటూరు వేఁపచెట్ల గారి యారోగ్యకరమట, మనమెఱిగినవారు చాలమందియున్నారు. కొన్ని నాళ్లక్కడకు వెళ్లుదమా?’—‘ఊ!’ ‘కృష్ణనీరు, కనకదుర్గ తల్లిచలన, బెజవాడవెళ్లవచ్చును. ఈనీరుగాలిమార్చినఁగొంతమేలేమో!’—‘ఊ!’ ‘ఏలకన్నుల నీరుపెట్టుకొనుచున్నారా? నేను బ్రదికియుండినన్ని నాళ్లు మీకేలోపమునులేదు. తలమీఁదఁబెట్టుకొని కాశీరామేశ్వరములు మోచి తీసికొనిపోయి, పువ్వులలోఁబెట్టి మిమ్ముఁబూజించెదను. మీ రెంతమాత్రమును దుఃఖింపవద్దు. దానివలన నింతకంటె జెబ్బుకృపయును. ఒక్కయేఁటికిఁబ్రు చేతఁబెట్టుకొన్నామనిన నెంతదేశమైన మూడునెలలలోఁ దిరిగివచ్చెదము. ఏయూరెట్టిదో? ఎవరైన మంచివైద్యులు కనఁబడవచ్చును. ఇంతటికంటె నెంతటి కఠినరోగములు వచ్చినవారికిఁ గుదురలేదు? మీ దొక జబ్బుకానేకాదు. ఇంతకు ముదురలేదు. జాగ్రత్తపడి ముందే మేలుకొన్నాము. మీరు బెంగపెట్టుకొనవద్దు. మీరు బెంగపెట్టుకొన్నారని నాకుఁ దోచెనాయీ యుపచారమైనను జేయలేను. మీరుధైర్యముతెచ్చికొని నాచేత నెంతచాకిరియైనం జేయించికోసుండు. రమణారావుగారు మంచిసాగకుండు. ఆయనచేతితో నేమిచ్చిన

నదియవృత్తమే. ఆయనయొద్దికి దీసికొనివెళ్లెదను. రెండు పూట లావహారాజుగారిచ్చిన యావధి మొంటబట్టి నదా మీకు వజ్రదేహమగును. నామాటవినిచూడఁడు; నాల్గునెలలలో మీ కెట్టియారోగ్యము, బలముకలుగునో-” అనికన్నులనీరు తుడిచి మావది నె పొత్తులలో బిడ్డనువలెఁ గాపాడినది.

వది నె యంటే వది నెగాను. ఆఁడు వాండ్రందఱు నామె గుణములు వరప్రదీ పెట్టుకొనవలసినదే. గుణవంతురాలగుతల్లి యింటిబిడ్డలకు గుణమలొకరు నేర్పవలయునా? ఒకరిం జూచి యొకరు నేర్పికొందురు. గౌరీమాటలాడ మొదలు పెట్టినది మొదలు- మగవారింటి కెవ్వరు వచ్చినను మామా, ఆఁడువా రెవ్వరు వచ్చినను అత్తయనియే కదా పిలుపు! “యథామాతా తథాసుతా.” ఈచిన్న బిడ్డ సుగుణమునుబట్టియే యాతల్లి యిట్టిదని యెఱుంగవచ్చును. ఎవ్వరయిన నింటికి రానిమ్ము. ఆమె యెంత యాదరణ! యెంత గౌరవము! కాళ్లు కడిగికొనుటకు నీల్లిచ్చి, దండము వైసాటునున్న కొల్లాయిగుడ్డఁ దుడిచి కొననిచ్చి, పీట వేసి కూర్చుండఁబెట్టి, మంచినీరు-వారు త్రాగనిమ్ము మాననిమ్ము-పీతాపురము కంచుపంపపాత్రతోఁ దెచ్చి దగ్గఁ రెండవఁడయి సహాయముగాఁబెట్టి గుమ్మును ప్రక్కనునిలిచి-పిల్లలు తేమమా; వది నె బాగుగానున్న దా; పిన్ని కుశలమా; తమ్ముఁడు పెండ్లి శుభలేఖ వచ్చునని యెదురు చూచుచున్నా’ మని ‘ఎప్పుడు మాయింటిలో మిమ్ముఁడలఁచుకొనని దినముండదు. ఎప్పుడో మీయింటి కొక్కనాఁడు వచ్చినారట-మీరుచేసిన యాదరణము- “ఏమిఁజేమ, ఏమిబంధుప్రీతి” యని మాటిమాటికిఁజెప్పుచుందురు. ఇంతనేపు నిక్కడనే యున్నాడు; “ఎవ్వరో లెక్క యీవలయును; రేపువారారికి బోయెదరు; ప్రయాణము చేయఁబోవునపు డడిగిన బాగుగాదు; కొంచెము ముందుగాఁబోయి యడగవలెను; చెప్పలలో; గాలునెట్టు కొన్న వారు మనకునిద్రముగా డబ్బుచేతిలోఁ బెట్టెదరా” యని సంజెహించుచునే వెల్లిసారు. వీధిలోనికి వెల్లివారి కెన్నో మధ్యమధ్య పనులు’ అని యొక్కడకో, యెప్పుడో పోయిన పెనిమిటి మర్యాద కాపాడుచుండును. అట్టి గుణవతికి, ధనవంతుడే- యన్నవస్త్రములకులోటు లేదు-మనఃస్థయ్యర్థము లేకుండఁజేసినాడు.

అతని నేమనవలయును? “బుద్ధి కర్మానుసారిణి.” వాని మనస్సు మంచిదే- ఆ మనస్సు తన మంచితనముచే మెత్తని వానిని లొంగదీసికొన్నది. సులభసాధ్యుడూ, పాపము! వది నె యింటికి వచ్చినవారు భోజనమున దుందురని తెలిసిన యెడల వంటచేసి, స్నానాదికముచూచి వీధిలోనికివచ్చి- గిరుక్కున లోనికిఁజని- “ఒకకట్టవాని చే వార్త పంపినారు. న్యవహారము తొందర. ఆలస్యముగా వచ్చెననని. మీరుభోజనముచేయు”డని-“మీ పియకుఁ డింతలో రారు, మీరులెం”డని, వారు తనభర్త నెఱింగి. యుండు రనుకొనుడు- తానుమాత్రము భర్తగౌరవము నారీతిని గాపాడును. అట్టిసన్నితకా యిట్టి మనోన్యక! అన్నయ్యమాడ వది నెవంటివాఁడేయైన- ఆహ! ఆయింటిగౌరవము-ఆశక్తకాంతులు-చిలుక గోరింకలవలె వారిద్దఱును- ఎంతవైభవముగా నుండునో యని నే నపుడపు డనుకొనుచుండును. ఎవ్వరో వైషమ్యలోఁ గనఁబడి చెప్పినారట-‘ఆతఁ డింక బ్రదికియున్నను నిచ్చయోజనము, దానిత్రాడుగట్టిది; బ్రదికియున్నను వాఁడెప్పుడో గలించినట్లే లెక్క-’యని. పోనిమ్ము. వది నె పసపురాచి బొట్టు పెట్టుకొనుటకైన మఱికొన్ని నా స్తుండరాదా! అజీర్ణము ముదిరి పోయినది- రాజా రవివర్మగారి పటములోని కుడేలుని యెడమచేతి చిటికనఁచేనువంటి యాతని కాలునేతులు బ్రతుకనిచ్చుననియేనా! తిండి యుడిగిపోయినది; నాలుక యెండుకొని పోకుండ నెండియుద్ధరణితోఁ బాలుపోయుచున్నది. అనియున సహ్యమైనవి. కాఫీనీళ్లు పోసినప్పుడు గ్రుడ్లు తిరుగఁబడుచున్నను గొంతులో గురకలు నెడల నతిష్ఠమమీఁద మ్రొంగువాఁడు. ఈనీళ్లేయింతకుఁ దెచ్చినవి. మితి మీటి రాత్రియనక పవలనక త్రాగి తెచ్చుకొన్నదే. పాపము మఱియొకటి యెఱుంగఁడు. ఆతనిని జంపలయునన్న- వీనాఁడైన గాఫీనీళ్లు రెండుద్దమణులు పోయకుండిన సరి- ఆనాఁడు మఱిమియుఁ జంపుట కపాయము లాలోచింప నక్కఱలేదు. తులసిదీర్ఘముక్తి వేసినాఁడు. కట్టది “అమ్మా! కాఫీ నీళ్లలోఁగవిటపోయక త్రాగియుండుకొను”నన్నది. నెట్టితల్లి; దానికిఁగడ్డక తెలియునా, శుభము తెలియునా! అట్లే పోసిన మ్రోకుఁతురు మాటలు వినుచున్నాఁడు కావునఁ గడపా

ర. కొత్తగా జన్మించిన పనుగులను మచ్చికపరుచుట

౯. శకుంతల

వృద్ధుడని తలచిపోయి జెయినచి ప్రక్కనున్న వది నె
ముఖము గాంచి తలచూడించి కూర్చుండుమని మీఁదఁ
జేయినచి, కంట నీరు పెట్టుకొని “నీవుగనుక నన్నిట్లు
పెంచితివి, మఱియుకరైన నీపాటి కే పెంటమీఁదనో
పాటవేసియుండుదు. నేను నిన్నెంతో బాధపెట్టితిని.
నీవుగావున నోర్చి యుంటివి; నన్నింతకాలము రక్షించి
తివి. మీమామనురమ్మని యిట్లువాకిలి భద్రముచేసికొమ్ము.
నేను బ్రదికి భూమిపైన నడుగువెట్టుట నట్టిది. పిల్లకు
నీవే యున్న దానవు. మీ మామయ్య యున్నాఁడు.
నన్ను మఱిపొమ్ము” అని కన్నులు మూసినాఁడు.

“నన్ను త్నమింప వలయును. మీకుఁ జెప్పకుండ
మామయ్య కుత్తరము వ్రాసితిని.”

(కన్నుఁ దెరిచి) “వంచిపని చేసితివి. రేపా
కేఁడో వచ్చును.”

“తప్పక రావలసినదే-ఒకరిచేత వార్తకూడఁ బంపి
న దానను. అదేమి కన్నులు తెరిచియును నావంకఁ
జూడరు? నన్ను మఱి పొమ్ముంటిరి; నేను మఱవఁ
గలనా? నన్ను మీరే మఱచినారు. అయ్యో! ప్రాణము
మంచము మీఁదనే పోవునేమో! అమ్మా, వీశిలోనికివెళ్లి
శాస్త్రులు మామను బిచ్చికొనిరా; ఇంటిలో మాటలు వినఁ
బడుచున్నవి” అని కూతునుబంపి తానొక్కఁడయే భూమి
పైదింపి-“అమ్మా! యెవ్వరో క్రొత్తమామ వచ్చుచున్నాఁ
డే” యని- మానాయనను బాగుగా నెఱుంగని గౌరి కేక
వేయుచుండఁగా- అబ్బబ్బ! యేమి చెప్పుదును? అన్నయ్య
కంటె నొక్క-క్షణము ముందుగా దొడ్డి నూతిలోఁబడి
వది నె పెనిమిటితోఁగూడ బుష్పవిమానముమీఁద స్వర్గ
మునకుఁ బోయినది. తనవులు శాశ్వతములు కావు; ఎవ్వ
రికైనఁ జావు తప్పదుగాని వెనుక మందు లున్నవి.

నీ తి వ ద ము లు

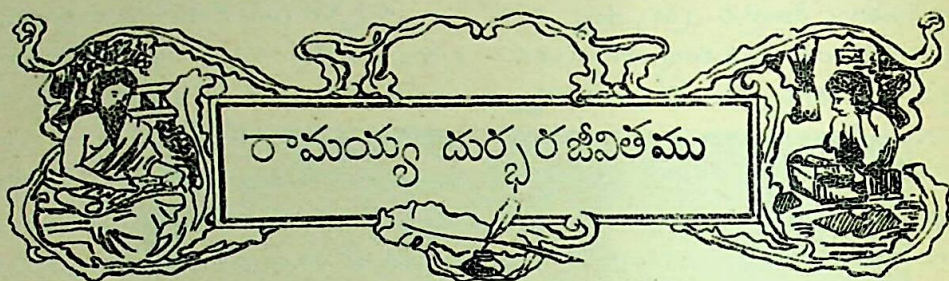
౨

సౌరాష్ట్ర - జంపె

కులమునకు భూషణము - కూర్మి నత్పుత్రుండె
ఇల భూషణము పుణ్య-ములు నేయు స్మృతి.

అనుపల్లవి

శరగ విభూతియే - ఫాలసద్భూషణము
గరిమ రుద్రాక్షలే - కంఠభూషణము
పురవైరి నలఁచుటే - ముఖమునకు భూషణము
హరునిఁ బూజించుటే - హస్తభూషణము
శివకథాశ్రవణమే - చెవులకును భూషణము
సవిసయదక్షిణమే - చరణభూషణము
భవహరుని దర్శనమే - బహునేత్ర భూషణము
శివసదధ్యానమే - చిత్తభూషణము
శిరమునకు భూషణము - శివచరణవందనము
సరిసదాచారమే - జన్మభూషణము
ఇరవొంద ఏకరా-జేంద్రనుత తుళజేంద్ర,
ధర నన్నిటికి నీవే - తగినభూషణము.

కొమాండూరి వేంకటాచార్యులు గారు

మామూరిలో రామయ్యను యెరగనివా

ళ్లంటూలేరు. ఎందుచేతని అడుగుతా రేమో చెప్తాను వినండి: మొట్టమొదటి కారణం- అతడు వయస్సుమీరిన వాడవటం; రెండవది-పిల్లాజెల్లలతోటి గుట్టుమట్టుగా సంసారం చేసుకోవటం. ఈ రోజులలో సామాన్యగృహస్థు సంసారము గడపట మనేది బ్రహ్మరథం యెక్కటంతో సమాన మంటారు.

సాయంకాలము 6 గంట లయింది. రామయ్య ఆఫీసు వదలి ఇంటికి వచ్చాడు. రావటంతోటే పిల్లలందరూ తనచుట్టూ చేరి వెట్టి సంతోషముతోటి ఆడడము మొదలుపెట్టారు. రామయ్యకు దీని అర్థ మేమీ తెలియక దిగ్భ్రమంతో పిల్లలకేసి తేరిపార చూసాడు. ఇదివర కెన్నడూ లేనిసంతోషము ఈరోజున పిల్లల్లో ఆవిరూహిత మైనందుకు రామయ్యకు ఆశ్చర్యముగా వుంది. ఈసంతోష మెందుకో పిల్లల్ని అడుగుదా మనుకుంటుండగానే ఏడేళ్ల వయసుగల తనకూతురు దగ్గరకు వచ్చి “నాన్నా! రత్తమ్మ పిన్నోచ్చింది” అంది. రత్తమ్మ రామయ్యకు మరదల లవుతుంది.

రామయ్య ముఖము చిట్లించుకుంటూ “అల్లానా” అన్నాడు. ఇంతట్లోకే ఇతని భార్య నీతమ్మ-వక్కా తెలివితేటలుగలది- చిరునవ్వు నవ్వుకుంటూ వచ్చి భర్తతో “ఇటు చూడండి, రత్తమ్మ వచ్చిందండోయి” అని అంది. ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి “బాగానే వుంది” అన్నాడు రామయ్య. ఈమారు నవ్వటానికి ప్రయత్నించాడు కాని మబ్బురోజున వెలుతురులాగున నవ్వు మాయమయింది. “ఇవాళ మీరు చాలా ఆలస్యంగా వచ్చారే? నగరుస్తున్నారు కూడాను” అని ప్రేమ వుట్టిపడుతూన్నట్టు జాలి గదుర ప్రశ్నించింది నీతమ్మ. “మరేమీ లేదు. ఇవాళ ఆఫీసులో పని యెక్కువగా వుంది” అంటూ తాను తొడుగుకున్న వదులు కోటును వంటినుండి విప్పాడు.

మరదలియొక్క ఆగమనానికి సంతోషపడుట ఒకలెక్కలోనిది కాదు. కాని రామయ్యకు అప్పటిస్థితి గతులను పట్టి రవంత కష్టం కలిగినమాట మాత్రం వాస్తవము. రామయ్య మామూరి యూనియను ఆఫీసులో

గుమాస్తా. ఇతని కిచ్చేజీతం బహుస్వల్పము. ఆజీతం తెచ్చుకుని 15 రోజు లయిందో లేదో అప్పుడే ఖజానా నిడుకుంది. జీతం పేరుచెప్పి ఏమి సంపాదిస్తేనేం రెండు పెద్దపద్దులు మింగేస్తున్నాయి. అందులో ఒకటి ఇంటద్దే; రెండవది కిరాణాకొట్టలో కాతా. ఇక ప్రతినెలా మూడవరోజుకి గృహాయజమాని ఇంటద్దికి గడపమీద కూర్చుంటాడు. మనిషిదగ్గర ఖచిత మెక్కువ. అంటువ్యాధి ఎల్లాగయితే పట్టుకుని వదలదో అల్లా పట్టుకుని అద్దెయిచ్చేదాకా వదలడు. ఇందువిషయమై పాపము రామయ్య అప్రయత్నంగా కంకారు వడేనాడు. ఇంక కోమటాయన ప్రతాపం చెప్పనే అక్కరలేదు.

ఈసంగ తిల్లా వుండగా పాల కయ్యే డబ్బుకి మితి లేదు. పాలని పైకి పేరేకాని అవి తెలుపురంగులో వుండే నీళ్లు. ఈఖర్చులంతా యెదుకంటే పిల్లలు పాలు లేకుండా వుండలేరు. ఇవి గాక పిల్లలకు బడిజీతాలంటే, సంత ఖర్చు లంటే; ఇటువంటి వెన్నో వున్నాయి. ఈలాగ ప్రతినెలా రామయ్య పాతబాకీలు తీర్చటమూ, కావలసిన సరుకులకు కొత్తబాకీలు చెయ్యటమూ అలవా పైపోయింది.

వీటి సన్నిటిని బట్టి రామయ్యకు మనస్సులో మరదలు వచ్చిందని ఉల్లాస మేమీ లేకపోయింది. 'మళ్ళీ అదనపుఖర్చులు ఈమె రాకవల్ల కలుగుతున్నయిరా భగవంతుడా' అని గుండె గుభిల్లుమంది. ఆయన హృదయంలో వుండే ఉత్సాహమంతా పోయి ఒక్క నిట్టార్పు వదిలాడు. నీతమ్మ దానిని కని

పెట్టి చిటచిట లాడింది. ఇటువంటి ఆత్మవిచారణసమయంలో, ఆతిథ్యమునకును, ఉత్సాహ హీనమైన దారిద్ర్యమునకును మనస్సునందు జరుగుచున్న శాంతిసమరసమయమందు ఘనత వహించిన మరదలుగారు గది ప్రవేశించి మందస్మితముతో భావగారిని కుశలప్రశ్న వేసింది. దానికి రామయ్య లేనిసంతోషము తెచ్చిపెట్టుకుని ఆమెను ఆహ్వానించాడు:

“ఓహో; రత్తమ్మమరదలుగారా? ఎంత దయ వచ్చింది. పిల్లా జెల్లా కులాసాగా వున్నారకదా? వెంకటపతి (భర్త) నిన్ను ఒక క్షణమైనా యెడబాసి వుండలేదు కదా. ఒక్కదానవు యెల్లా రాగలిగావు?”

వయస్సులో వుండేమో రత్తమ్మ; ఈ మాటలకు కొంచెం సిగ్గుపడింది. నీతమ్మ కనుబామలు ముడిచింది. ఆయనమాటలు మన్మథుని బాణా లనిపించాయి. రామయ్య హాస్యం చెయ్యటంలో గట్టివా డని ఇదివరలోనే పేరు పొందాడు. రత్తమ్మ తన కొడుకు వట్ల బాగుచేసుకుందా మని వచ్చా సని చెప్పింది. ఈముక్కలు వినే వినడంతోతే రామయ్యకు నడుము విరిగిన ట్టయింది. ఇది వరదాకా ఆమె కులాసాకి వచ్చి ఒకటిరెండు రోజు లుండి పోతుం దనుకున్నాడు. ఇప్పు డావిడ అధమపక్షం రెండునెల లయినా వుండాలి. ఈఖర్చులంతా తననెత్తిమీద విరుచుకు పడుతుందనే విచారంలో మునిగిపోయాడు. ఇట్టి వ్యాకులతతో చేరిన ఆలోచనలు అలలవలె తొందరగా వచ్చిపడ్డాయి. కళ్ళల్లో నున్న కాంతి తరిగింది. ముఖము నల్లపడింది.

రామయ్యగారి సాహసము పరీక్షించటానికి వచ్చిన రోజుల్లో కనపడ్డాయి.

“పిల్లవానికి జ్వరము వస్తోందిట. వెంకట సతీకి శలవు దొరికింది కాదు. ఆతడు మందు కయ్యే ఖర్చు పెట్టుకుంటాడు గాని శ్రద్ధతీసు కునేనా ధైర్యమూ లేని మిషన్లకు రత్తమ్మను పంపాడు” అని అంది సీతమ్మ.

“ఓహో, ఇక్కడనుంచి రెండుసంసారాలని పోషించాలి కాబోలు? నేనే వెయ్యిళ్ల పూజారిని” అని నవ్వాడు రామయ్య.

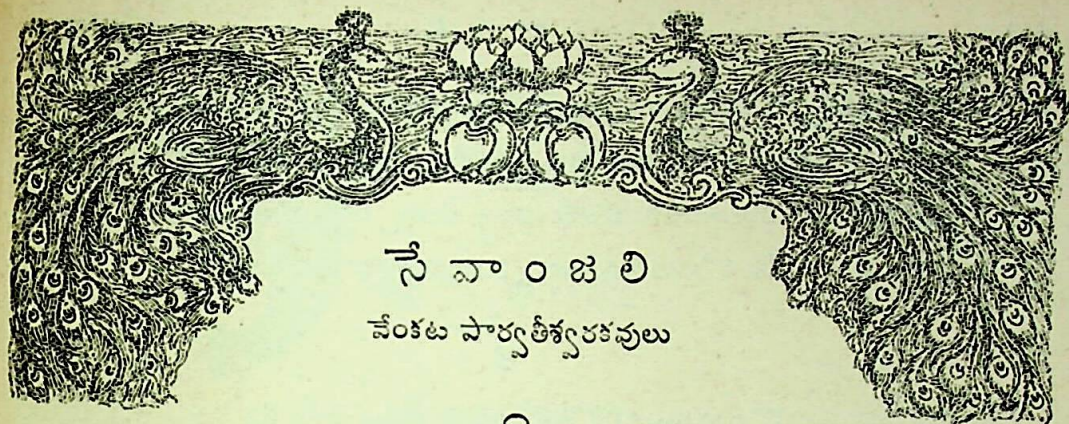
“మియిట్లము వచ్చినట్టు తిరగండి, యెవరు వద్దన్నారు? మనుష్యులకు మంచి మర్యాదా వుండాలి” అని కోపముతో ఒక్క ఉరుము ఉరిమింది సీతమ్మ. ఈసరిహాసాలకి నవ్వుతూ నిలుబడింది రత్తమ్మ.

“ముందుగానే ఖర్చుకి వెంకటసతీ రు. 50 రత్తితో పంపాడు. తర్వాత మీ రేమయినా చేసుకోండి” అని నిశచింత లాడుతో రూపాయి చీతిలో పోశింది సీతమ్మ. దానికి రామయ్య భార్యకేసి కృతజ్ఞతాపూర్వక మైన చూపుచూసాడు. కృతజ్ఞతొందుకంటారేమో? ఆమర్నాడే ఒక అజ్జెంటుబాకీ తీర్చాలిని వుంది. తలవనితలుపుగా డబ్బు చేతిలో బడి నందుకు రామయ్యకు కొంచెము ఒడుదొడుకు శాంతించింది.

భోజనం లయింతర్వాత అతిథులకు పసు కుంటూనికి చోటు చూపెట్టేటప్పుడు వచ్చింది గొప్పచిక్కు. గొప్పగొప్పవాళ్లంతా సౌధా

ల్లోనూ, హంసతూలికాతల్పాల్లోనూ గడుపు తారు రోజులు. ఇందుకు వాళ్లు ఏనాడో పెట్టిపుట్టారు. రామయ్యబోటి కష్టజీవి జీవనం గాలి వెలుతురు లేని ఇరుకైన అద్దెకొం పల్లో చెయ్యక ఇంకెక్కడ చేస్తారు చెప్పండి! వాళ్లు కష్టపడాలి. కష్టాలన్ని బీదవాళ్లకి కాక పోతే భాగ్యవంతుల కుంటూయా బాబు! ఈ ప్రకారంగానే రామయ్య మనస్సునకు సమాధానం చేసుకున్నాడు. భర్తలు ఎంతసేపూ తీసుకొచ్చి పడేసారుకారనే గోలగాని, ఇంట్లో ఇదివ్రుంది అదిలే దనే విచిత్ర ము ఆడవాళ్లకు లేదు. ఇరుకుకొంప డబ్బుకు లోభించి తీసుకొన్నందుకు సీతమ్మ భర్తను అంపపుకోత కోసిం దంటే నమ్మండి.

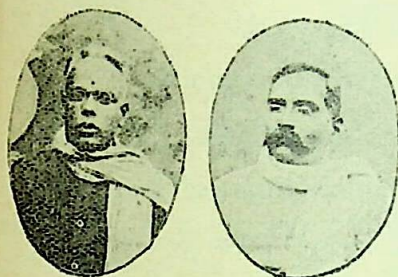
కష్ట మనుకున్నదాని కల్లా ఏదో ఒక దారి ఉండనే వుంది. పిల్లలగుంపు నంతటిని ఒక గదిలోకి తోసారు. వాళ్లు నిద్రల్లోకూడా మితాయికోసము కలవరించటం మొదలు పెట్టారు. రామయ్య పడుకగది భార్య మరకల్లాక మించారు. రామయ్య బిచ్చాణా సామాను కొట్టుదగ్గరకు మార్చారు. మంచముమీద కూర్చుని రామయ్య ఒక్కనిట్టార్పు నదిరా డు. ఈదరిదాపులేని ప్రపంచములో తన నిజ స్నేహితుడై నిలిచియున్న చుట్టను గొప్ప ఆసక్తితో కాబ్బుటము మొదలుపెట్టాడు. దోమలు, చిమ్మటలు పెద్దధ్వనితో ఆటపాట లకు ప్రారంభించాయి. ఆనిద్ర లేనికళ్లకి మళ్ళీ మళ్ళీ పెద్దపెద్ద మొత్తములతో ఆడనళ్ల ఖర్చులు కళ్లకి కట్టడము మొదలుపెట్టాయి.

సే వాం జ లి

వేంకట పార్వతీశ్వరకవులు

౧

వ్యాసకర్తలు

ఏ విందుఁ గావింప నిష్టమో నీకంచు
మృదుఃపదార్థములెల్లఁ బదనుపఱిచి
ఏరసం బాలయింప నిష్టమో నీకంచు
విరిదేనియలనెల్ల వెదకి తెచ్చి
ఏశయ్యఁ గూర్చింప నిష్టమో నీకంచు
నలరుజాతులనెల్ల నలనరించి

ఏపాటఁబఁడింప నిష్టమో నీకంచుఁ గలసుస్వరములెల్లఁ గలయఁగూర్చి
జయవిజయమైన నీమొగసాల నిలిచి-చాలఁగా వేచియున్నాను సమయమునకు
జననినలె వచ్చి యాదాస జనునినేన-లందికొనుమయ్య సచ్చిదానందమూర్తి !

౨

సీ. తలఁపునం దొక్కింత తథుకుమన్నంతనే కనులలోఁ జీకటుల్ క్రమ్ముటేమొ !
చిత్తమం దొక్కింత చిటుకుమన్నంతనే చెవులలోఁ గుంచికల్ చేరుటేమొ !
ఉల్లమం దొక్కింత జల్లుమన్నంతనే యొడలిలో మైకంబు లడరుటేమొ !
నెమ్మది నొక్కింత గమ్ముమన్నంతనే యూర్పులో నట్టాఁక లొదపుటేమొ !
నేను దరిఁజేరఁజాలకు న్నానోయేమొ !-నీవె దూరమై పోవుచు న్నానోయేమొ !
పాలుపోకుండఁ బెలుపు మీపాటికైన-సచ్చిదానందశరీరాస్రసన్నమూర్తి !

౩

సీ. సంభావనానంద సమయమం దెప్పుడైన దీనునిమొఱి నివేదించినానో ?
సంక్షీర్తనోన్మాద సమయమం దెప్పుడైన బిష్టనిగతిఁ దలఁపించినానో ?

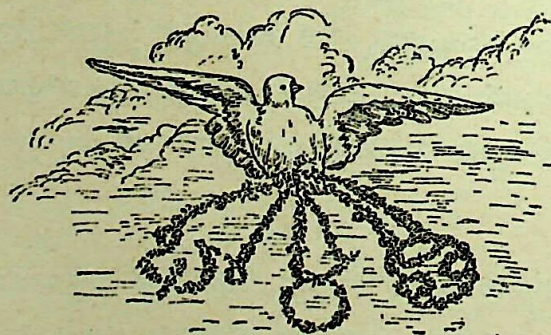
సంపూజనోల్లాస సమయము దెపుడైన చిటుతనివెత జ్ఞప్తి చేసినానా?
 సంశయనోత్సాహ సమయము దెపుడైన దాసునికట్టుంబు దడవినానా?
 ఏమిచేసినానా యెటుంగనితనముచే-దప్పు లున్న దిద్దఁ దగును గాని
 కొసరి కొండఁ జేసి కోవగింతురంటయ్య!-పావనస్వభావ! దేవదేవ!

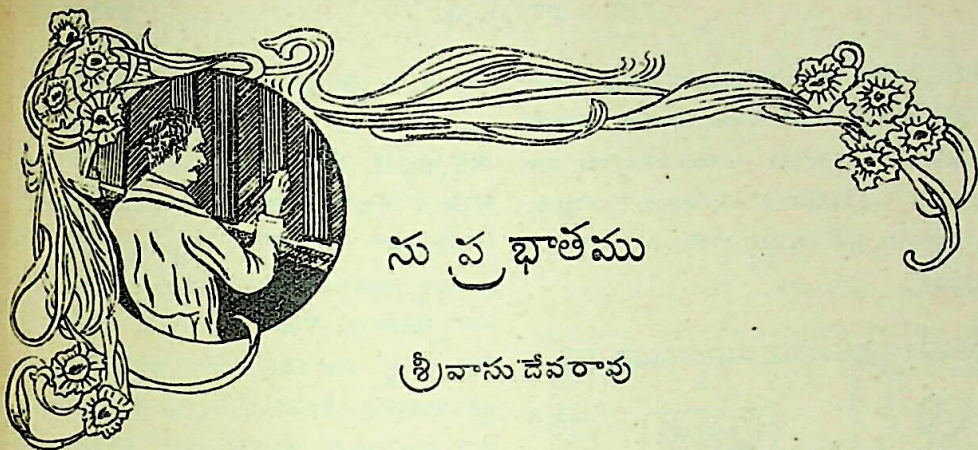
౪

సీ. హర్షప్రభుల్లచిత్తాజ్ఞపీఠము నిల్చి దీన నాథుని సుఖా నీనుఁజేసి
 సమ్మదోద్ధతితామ్ర సలిలధారలఁ దెచ్చి జీవితేశ్వరు నభిషిక్తుఁజేసి
 ఆనందమయవాక్య సూనమాలిక లిచ్చి శ్రీతజనావను నలంకృతునిఁజేసి
 ప్రణయలీలోచ్ఛాప్స సవనడోలిక నూషి దివ్యధాముని వినోదితునిఁజేసి
 చేరి చేతులార నేమిచు పెప్పహో?-కలసి కరవుదీరఁ గాంచుపెపుహో?
 అలిరి యాదరొక్తు లాలించు పెప్పహో?-తెలియు పెపుహో? ఆన తీరు పెపుహో?

౫

సీ. పాటించి నీమిత పలికితేఁ జాలదే పలుకని బంగారు భాగ్య మేల?
 నమ్మించి నీమిత నవ్వితేఁ జాలదే నవ్వని రతనాల నాణె మేల?
 మురియించి నీమిత ముట్టితేఁ జాలదే ముట్టని ముత్యాల మూట లేల?
 శోధించి నీమిత చూచితేఁ జాలదే చూడని నీలాలమేడ లేల?
 పలుకుదీవలేని భర్మవల్లకియేల?-రసమయంబుగాని రాగమేల?
 స్వామిఁ దనుపలేని సంకీర్తనములేల?-జీవనంబులేల?—దేవదేవ!

సుప్రభాతము

శ్రీవాసుదేవరావు

౧

“అట్లయిన నీవు నామాట వినవు?”

“ఎన్ని సార్లు చెప్పవలెను? నామనోరథము; నామకోగతము. ఇదివరకెన్ని సార్లు చెప్పియుండునో. ఇంకను నట్లే యడిగిన నేమి చెప్పుదును?” అని కమల కనుజుమలు ముడివడ ననూయతో ననెను.

“అది కాదు; కమలా, మూర్ఖపుఁ బట్టుదలవలన, అవిశేషమున సాధారణముగాఁ జేయుపను లనాలోచిత కృత్యములై పోవును. ముందుగానే ముందు వెనుక లాలోచింపకున్నఁ బిదపఁ బశ్చాత్తాపమునకుఁ బాలుకాపలసినచ్చును. కావున, నీవిషయమున నట్లు కానీక పూర్వముగా విచారణ చేసియే—ఆలోచించియే—చేసి—”

“లేదు—లేదు, కృష్ణరావు, నేఁ జేసినది పూర్ణా లోచనాంతరముననే; పశ్చాత్తాపమునకుఁ గారణ ముండదు” అని కమల నిశ్చయాత్మకస్వరమున ననెను.

“నీ కట్లు లోచించుచుండును; కాని, నీయీయవి చారకృత్యమువలనఁ దప్పక నీకుఁ బశ్చాత్తాపముకలుగక మానదు. నీవు గొప్పవారియింటిబిడ్డవు; విద్యావతివి; జ్ఞానవతివి; సురూపవతివి. ఇట్టి నీవు కానుకుఁగొఱగాని విచ్చగాని—పొట్టకూడికై పరులకొంపల నాశ్రయించు గర్భదరిద్రుని—ప్రేమించి వరించుటయన.—”

“ఇదుగో, కృష్ణరావు, పవిత్రమగు ప్రేమ కుచ్చనీచభావములు లేవు. అది శ్రీమంతులకడనే యుండవలయునని నియమము లేదు. పటాఱోపము

నవలంబించియుండదు. గొప్పవంశములోనే పుట్టవలయు ననుటనుబట్టియు నుండదు. కాని దానికిఁ బరస్పరగుణ స్వభావ ప్రయితయే ముఖ్యము. విపులగనముండియు, గొప్పవంశమునఁబుట్టియుండియు, భార్యాభర్తల గుణస్వ భావములలో భూమ్యాకాశముల కున్నంతయంతరమున్న నేమిలాభము? ఇట్టియెడ నిద్వైకు సుఖ మొదవుట యరుదు. అరుదేటికి?—సౌఖ్యమే లేదు. కావున, నే నాధనమును వంశమును బట్టికొని కూర్చుండుటలో నర్థము లేదు. అవి నా కననసరములు.”

“నీకు నాపైఁ బ్రేమ లేనేలేదు?”

“మరలమరల నామాటయే యుచ్చరించుటకు నాకే సిగ్గుచున్నది.”

“కమలా, యింక నొకమారు నొక్కి చెప్పు చున్నాను. బాగుగా నాలోచింపుము; పిదప నేమి ప్రత్యుత్తరమిచ్చెదవో యిమ్ము.”

“అవసరములేదు. ఇంకను నే నాలోచింపవలసిన యవసరము లేదు; నాయానిశ్చయము నిశ్చలము.”

కృష్ణరావున కధికసంతాప మొదవెను. ఆక్రోధ భరమున నాతఁ డిట్లుని పలికెను:

“నీనిశ్చయము చలించదు కదా? చాలును. నీ తండ్రి యాదరిత్రునకు నిన్నిచ్చి వివాహమునేయ నెట్లంగీకరించునో చూచెద. మిత్రండ్రివలననే నీయాదృష్ట నిశ్చయమును మార్చింపకున్న నన్ను మారుపేరునఁ బిలువుము.”

కమల కిప్పు డధికతరకోప ముదయించెను. ఆమె యునట్లే గంభీరముగ నీగితిని బలికెను.

“నీయీదెదరింపుల నే నణుమాత్రమును లెక్క నేయను. బాబాదగ్గర నీయాటలు సాగవు. నాయీ దృఢనిశ్చయము నాన్నగారికిఁ దెలియకుండలేదు. బా బాయునందున కంగీకరించియే యున్నారు. కావున, నిప్పుడు నీవు వచ్చినత్రోవబట్టి పోయెదవా, బాబాను చిలువనలెనా?”

“ఏమి? ఇంతపరాభవమా? నీవలననా?”

“ఓ నాను. నావలననే! నీవే మనుష్యుడవై యుండిన, మరలమరల నిట్లు సిగ్గులేక యిక్కడకు వచ్చుచుండవు!”

“ఏమి? నీ పీనుట లెనరికిఁ జెప్పుచుంటివి? ఈ కృష్ణరావుకే?”

“అవును అవును. నాకట్టెదుట నిలిచియున్న యీకృష్ణరావునకే. నాయీగదిలోనికి వచ్చుటకు నీకెట్టి కార్యములును లేవు. ఎవరును నిన్నిక్కడికి రమ్మని పిలువలేదు. వచ్చినట్లే తిరిగిపోయెదవా లేక——” అని కమల సంతాపోద్రేకమున ననెను.

“ఇటుచూడు, కమలా, అయినదేమో యైపోయినది. ఇట్లుకోపింపకుము. నాయీయొక్కమాట——కాదు విన్నపము——మన్నింపుము. నావిన్నపమాలించి మన్నిం

చితివా, నాప్రాణములున్నంతవఱకు——అటుపై చెల్లెడు——నీకెట్టిలోటు నొడవనీయను. ఇంకను సధికముగాఁ జెప్పవేటికి? నీవు నాశరీరమందలి మాంసముఁ దిక్షింప గోరినను విచారింపకయేయాయగలను. నీపై నాకెంత ప్రేమకలదో మాటలతోఁ జెప్ప నలవికాకున్నది. నాయీహృదయకవాటమును తెఱచిచూచిన, ననట నీయందలి ప్రేమతక్కు వేటొక్కటి నీకుఁ గానరాఁజోదు. నీవు నన్ను నిరాకరించితివా, నాజీవితము పాషాఢ ప్రాయమునను. నీవంగడమును, మావంగడమును గూర్చి పోల్చిచూడుము; ఆలోచింపుము. ఇరువంగడములను సమానముగాఁ గులదూఁచిచూడుము. ఆహ! యిట్టియెడ నీమెదడున నీభ్రమ యెట్లు చొచ్చెనోకదా! నీవు నేను నొక్కచోట నాటలాడుచుంటిమి; ఒక్కచోటఁ దెలియిమి. అప్పటినుండియు నిన్నే తీరునఁ బ్రేమించుచుంటివే యాలోచించుము. నన్ను భగ్నాశునిఁ జేయుట నీయట్టి సుఖీలకు, సద్గురారికి, వివేకవతికి ఉచితముననా?

తనపలుకు లెట్టి పరిణామ మొదలించునో చూడఁ గోరి కృష్ణరా పీఠముగ కాంతముతోఁ బలుకుచుండెను. కాని, యిద్దానఁ గమలహృదయము కరగఁజయ్యెను; సమాధానము కాకపోయెను. కాని, యితని యీలజ్జారహితవర్తనమున కామె కధికశోపము, నమాయ కలిగెను. ఆమె తుద కనూయతో నిట్లులనెను:

“కృష్ణరావు, నీకుఁ జెప్పవలసినదేదియో యొక్క మారే చెప్పివేసితిని. ఇంక నూరకే నాకాయాసము కలిగించుటలో——చెప్పినదానినే మరలమరల చెప్పించుటలో——లాభ మేమున్నది? ఇట్టి యవివేకపుఁ బలుకులు, ఆనాఁ డు నీకుఁడనునా? ఇంకనైన నాయందగుఁ గృపయించి నన్ను వీడిపోమ్ము.”

“ఏమి? నిను వీడి పోమ్మనుచున్నావా? ఇదిగో పోవుచున్నాను. మదినుంపుము.”

“చక్కఁగా నుంతును!”

కృష్ణరావు తనతీర్థకటాశ్రమ లామెపైఁబడి విాసముదువ్వి, పండ్లు పటపటమని కొఱుకుమఁ గోపావేశముతో నెడలిపోయెను.

౨

అప్పాజీపంతు పునహామండల న్యాయస్థానమున నొక్కసుప్రసిద్ధన్యాయవాది. ఇతని కీర్త్యుతిలో విపుల ధనము లభించుచుండెను. అంతయే కాక పునహామండలమున నీతని కొక పెద్దయిల్లును మిక్కుటముగ చరాస్త్రము నుండెను. అతని కేకొంటాయును లేదు; కాని, తనయనంతర మీ విపులసంపదకుఁ దగినవారముఁడు లేక పోయెనను విచారముమాత్ర మాతని విషువకయుండెను. అయినను నాతని కొక్కపుత్రికమాత్ర మున్నది. ఆమెయే వనము ప్రధమ ప్రకరణమునఁ జూచిన కమల. అప్పాజీపంతునకు వయసు నెట్టే ముదిరియుండలేదు. నలువదైదు నలువదాఁతఁ డ్లుండెను. కాని, కమల కనం తరము పడేనుపదాటు నత్సరములవఱకు నేసంతానముఁ గలుగ కునికి, నికఁ గలుగునను నాసయే లేదు. కావున నాతఁడును, నాతనిభార్య లక్ష్మీబాయియు, నాతనితల్లి రమాబాయియు నీయొక్కబాలిక కమల నత్యంతప్రేమతోఁ బెంచుచుండిరి. ఈ బాలికయం దనేకసద్గుణము లుండెను. అతుల రూపాతి. రూపమున కనురూపుము గనే యామె విద్యను నార్జించి సుసంస్కృతయై యుండెను. లక్ష్మీబాయి యా బాలికను గృహకృత్యనిర్వహణమునందును సుశీలతను జేసియుండెను. ఇట్టి యాసుత పరగృహవాసమున కరుగునుగదా యని తోచి నపుడెల్ల నాయింట నందఱుకు మిగుల వ్యాకులమగుచుండెను. కాబట్టి యా బాలికకుఁ బదియఁజేయుట వచ్చినను బెండ్లిబాబయే యెవ్వరును దలపెట్టరైరి. అప్పాజీపంతు సూతనాచారపరులలోఁ బ్రముఖుఁడు. మాటలచే మాత్రమే కాదు; క్రియారూపమునను నట్టివాఁడే! ఇంట నితని కెదురాఁడువా రెవ్వరును లేరు. కావుననే యతని తల్లియు, భార్యయు నతనికి వ్యతిరేకముగాఁ బలుకరైరి. అయినను, బదియేనేడులు వచ్చినప్పటినుండియుఁ బల్లియుఁ, బల్లియు నీతని వెంటఁబడిరి. “ఇక నైనను బెండ్లివేయవన్న నెట్లు? ఇంక నెంతకాల మీడేరినపిల్ల నింట నుంచుకొనవచ్చును! లోకమునకు వెళువకపోయినను, సంఘమునకు వెళువకపోయినను, బుద్ధి తెలిసిన పిల్ల——” ఇంక నేమేమియో యనుచుందురు. అన్నిటికిని మన యప్పాజీపంతు తలఁసూపుచు “అగ్గ ర్వరలోనే

చేసెద. నేను నావిచారముననె యున్నా”నని సమాధానపఱచుచుఁ గొంతకాలముఁ గడపెను. యదృష్టవశమున నప్పాజీపంతునకుఁ గమలకై వరుని చెదకవలసిన యవసరము కలుగ లేదు. తనమనసున కెక్కినవరు నొక్కని నాతఁడు మనసున నిర్ణయించి యుండెను.

అప్పాజీపంతు నాశ్రయమున వినాయకుఁడను యువకుఁడు విద్యాభ్యాస మొనర్చుచుండెను. ఈ యువకుఁడు పసితనముననే తండ్రికి దూరమైపోయి, దిక్కురియుండ, నప్పాజీమిత్రు లొకకొంస తీబాలుని నీతనియింట నుంచుకొనఁ బ్రార్థించిరి. పంతు నందున కంగీకరించి, యాబాలున కాశ్రయ మొసంగి పుత్తుని వలెఁ బెంచుచుండెను. ఈబాలుని చాకచక్యము, విద్యాగ్రహపేక్ష, వినయశిల్పస్వభావముఁ గని యాయింట నందఱుకు నాతనిపై నధికానురాగ ముదయించెను. ఈ కుఱ్ఱుఁడును దన సుగుణసంపదలచే నెల్లర డెందముల నాకర్షించికొనెను. ఈవిధముగ వినాయకుఁ డుత్తమ విద్యావంతుఁ డయ్యెను. చిరపరిచయము మూలమునను, నేకస్థాననివాసము మూలమునను జిన్న నాఁటినుండియే కమలా వినాయకు లమితానురాగబద్ధులై మెలఁగుచుండిరి. వయసు పైఁబడినకొలఁది ఆయనురాగము దృఢమై ప్రేమగమారి, యాయరుపురుషు లోలోననె యనేక విధముల నువ్విధు లూరుచుండిరి. చాణాక్షుఁడగు నప్పాజీపంతున కెట్లో యావిధము తెలిసెను. అతఁడును లోలోననె యానందించుచు మిన్నకుండెను. ఇక పరకొధనావశ్యకత లేకపోయినందునకు మిక్కిలి సంతసిం చెను. ఇట్లు కొంతకాలముఁ గడువ నీరహస్య మింటను దెలిసెను. అందఱు నిందున కనుమాలురై యుండిరి.

అప్పాజీపంతు నింటిపొరుగింట సదాశివరావును గృహస్థుఁడు నివసించుచుండెను. ఈగృహస్థుఁడు చూచి వర్తకమున మిగుల ధనవంతుఁడై యుండెను.

ఈతనికిఁ గృష్ణరా వను పుత్తుఁ డొకఁడుండెను. కృష్ణరా వీలోకమున నవతరించినవెంటనె తల్లి పరలోకముఁ జేరెను. తల్లి లేని బిడ్డఁడని తండ్రి మిగుల గారామున నీచాటునిఁ పెంచెను. అతఁడు పోయినదే త్రోవ! పరికినదే పలుకు! ఈవిధమునఁ బెరుగుచుండెను. ఆంగ్లవిద్యలో నాలుగైదు తరగతులు గడిచి పాఠశాల

వదలివేసెను. పగటివేళల ద్యౌత్రక్రీడలందును, రాత్రి వేళల నాటకములు, ఉత్సవములు, పాటకచ్చేరీలు మొదలగు నన్యవ్యవసాయములఁ గాలముఁ గడుపసాగెను. ఇన్నిమాట లేటికి? కృష్ణరావునకు నింట నిర్బంధము లేకపోవుటచేతను, దగిన శిక్షణము లేకపోవుటచేతను, నానావిధ వ్యసనములలోఁ జిక్కి సదానంద తన్మయుఁ డయ్యెను. ఇరుగెంటనున్న సుందరతరుణి తనకుఁ బత్ని కావలయునని యితఁ డిచ్చనహించెను. నిజముగ నె యత నికిఁ గమలపై గాఢానరాగ మునయించెను. కాని, యాశ్రమము బ్రీక్షచేసినచో 'విషయోద్భూత' మనియె టేటపడి యుండును. నిజము దేవునకెఱుక! ఈవిష యము తండ్రి కెఱింగింప నాతఁ డపొప్పిపంతుకడఁ బ్రస్తాపించెను. కాని, పంతు "నకలభారమును గమలయే వహించియున్నది. సకలముఁ దన యిష్టానుసారము జరుపుకొనును. ఇందున నే నేసంబంధమును గల్పించు కొనలే" దని స్పష్టముగాఁ దెలిపినందుపై, సదాశివ రావు హతాశుఁడై యూరకుండెను. తుద కొకనాఁడు కృష్ణరావు స్వయముగ నే యేకాంతమునఁ గమలను సందర్శించి, తనకోరిక నెల్లడించెను. అప్పుడతని కెట్టి ప్రత్యుత్తరము లభించినదియు, నేవిధముగ హతాశుఁ డైనదియు, భగ్నహృదయుఁ డైనదియుఁ బ్రభవప్రకరణమున నుడువఁబడియున్నది.

అనంతరము గొలఁది దినములలోనే కమలా వినాయకులకుఁ బ్రియమైనట్టియు, గృష్ణరావున కప్రి యమైనట్టియు వివాహమయి, కమల యభీష్టితము సిద్ధించెను.

3

కమలావినాయకులకు వివాహమై యైదుసంవత్స రములు గడచినవి.

అప్పాజీపంతుగారి శ్రద్ధాభక్తులమూలమున వినాయకరావున కుత్తవవిద్య లభించి బి. ఏ., యల్. యల్. బి., పదవి లభించుటఁ గని యప్పాజీపంతునకుఁ దనశ్రమయు, ధనవ్యయము సార్థకమయినదని మిఁగుల నానందము పలిగెను. సంఘమునకుఁ గీడుకముగ కృష్ణ రావుయాలమున, ప్రోత్సాహమునఁ గమలావినాయకుల

కనేక సంకటము లొదవుచుండెను. సాటివారల నలన పీరి కనేకసంకటము లొదవెను. వాని నన్నిటిని మిక్కిలియోధ్వుతో నోర్చియుండిరి. మదగజమును గని కునక మెంత మొఱిగిన దాని కేమిలోటు? కమలావినాయకు లీ మొఱుంగునక్కల దెదరింపుట కణుమిత్రముఁ జలింపరైరి.

వినాయకరావునకు న్యాయవాదిపట్టు లభిం చినవెంటనే రెండుసంవత్సరములకు బరోడాసంస్థాన మున న్యాయకాఖిలో నొక గొప్పయుద్యోగము లభిం చెను. అతఁ డుద్యోగమునకుఁ బోవుట కిదియె మొదటి సారియగుటచేఁ దా నొక్కఁడేపోయెను. కమలను దీక్ష కొనిపోలేదు. ఆసమయమునఁ గమల యిందుక యనా రోగ్యమున నుండెను. అంతయే కాక క్రొత్తయూరు తగినవసతి మొదలగునవి ముందు ఏర్పడినవివహ విలిచికొనిపోవ నెంచియుండెను. కాని, వనమొకటి నే య నెంచి నది వేతొకటి యగుచుండును గదా! ఆరెండు సంవత్సరములును గమల కానూతన సంసారశకటము నడిపించు నవకాశము లభింపలేదు. కమల యనారోగ్యవతియైయుండి కొంచెముగ నిమ్మ లించి లేచి యటునిటుఁ దిరుగఁబ్రారంభించిన వెంటనే లక్ష్మీబాయికి నున్మృత్యుజ్వరము తగిలెను. అందుండి యామె యిందుక యనారోగ్యము వడయుచుండ నప్పాజీ పంతులకు సంతాపము సంప్రాప్తమయ్యెను. ఇట్టిసంక టములలోఁ దలిదండ్రులను విడచి నుగనికాపురముదిగ్గ బోవుట కాయువతి కవకాశము చిక్కదయ్యెను. వినాయకరావుమాత్ర మహృదస్పృహ నెలపుదీసికొని యక్క డికి వచ్చుచు బోవుచుండెను. అదియుఁ గాక కమల పితృగృహనిర్వహణభారమంతయుఁ దానవహించివివర జకురతతోఁ జరుపుచుండుటచే వినాయకరావున కట్టె యధికముగా నెలపుదీసికొనినబచ్చి యిటనుండ నవసరమే లేకపోయెను. ఇప్పుడు రోగము అప్పాజీపంతుకుగృహ మును ద్యజించిపోయెను. దీపావళి సమీపించుచుండెను. ఈపంతుకున కల్లుఁడునచ్చును. మరొకపోవునపుడు కమలను బంపవలయునని యప్పాజీపంతు నిశ్చయించియుండెను. కమలకు వివాహమైన దాది నేవో కారణమల మూలమున అనేకవిఘ్నము లొదవుటచే నొక్క డీపా

వశపండుగముఁ దగినరీతి జరిపియుండలేదు. దీహవలి యట్లుండవలయునని యింట నెల్లరు సుఖమాపనున వచ్చినకష్టములన్నియుఁ దొలగి లేచుటచే నీపండుగు మాహావైభవముతో జరుప నిశ్చయించి యుండిరి. సకలము నొకపక్షముచేయుటకు ముందే సిద్ధపడుచుండిరి.

దీహవలి యింక నెనిమిది దినములే యున్నది. అప్పటివఱకు తన మనోగతము నెఱింగించుచు దమ బంధుమిత్రాదులతో రావలయునని వినాయకరావున కాహ్వానమును బంపెను. ఇంట సర్వము నిండియున్నది; ఆనందము తాండవ మాడుచున్నది. పెండ్లియింట సైత మిట్టి కోలాహల ముండదు.

వినాయకుని వృద్ధమాతకును, విశంతువై, నిరాధార యైయున్న యమునకును బ్రతికలు లిగించిరి. కాని, వృద్ధ మాత గోపికాబాయి “నాకు దేహ మనారోగ్యముగనుండుటచే నేను రానందుకు విచారమగుచున్నది. యమునను బంపునవన్న నాకిక్కడ నుపచారము నేయునా రెవ్వరును లేరు” అని ప్రత్యుత్తరము పంపెను. అన్నిటికిని వినాయకుడే ముందునకు రావలసివచ్చెను. గోపికాబాయి వృద్ధయాటచే నీ ప్రయాణశ్రమ కోరునఁజాలదని పం తెఱిగియుండెను. అయినను వాడుకచొప్పున నుత్తరము వ్రాయవలసి వ్రాసెను.

తన యాంతరంగికమిత్రులలో నొకరిద్దఱఁ గలిసి ధనత్రయోదశినాటిరాత్రి పునహాకు వచ్చెదనని వినాయకరావుకడనుండి యుత్తరము వచ్చెను.

రేపు ధనత్రయోదశి; రేపురాత్రి వినాయకరావు వచ్చును. కావున నింట నందఱును మహాదానందసాగరమున నీడుచుండిరి. ఇంకఁ గమలమాటఁ జెప్ప నేటికి? “ఎప్పు డీనాడుగడచి తెల్లవారునా, ఎప్పుడు రేపుపవలు గడచి రాత్రియగునా, ఎప్పుడు తన..... ఎప్పునా? ఎప్పుడు తాను లజ్జాపనతపదనయై హారతియిత్తునా?” అని యాతీరుగ మనసున ననేకవిధములఁ దలపోయుచుండెను. ఆమె యానందము స్వర్గము ముట్టియుండవచ్చును. ప్రతిక్షణము నీమె లెక్కించు చుండెను. ఎట్లెట్లో ధనత్రయోదశి యుదయమయ్యెను. నేడు కనుభయానందమునకు భారమే లేకపోయెను.

దీహవలి నిమిత్తమై గృహ ముత్తవరీతి గుహాభి తమై యుండెను. అందునను ముందరి చాచిడి మిక్కిలి యింపుగా శృంగారింపఁబడి యుండెను. సాయంకాల మయ్యెను. అప్పటివఱకు తన బండినెక్కి స్తేషనుమఁ బోయెను. భూమశేట మానాడు కొంచె మలస్యముగ వచ్చునని తెలిసెను. అంతఁ బంతు తన బండిని, స్తేషనుని స్తేషనున వినాయకునికొఱ వంచి తానొక చాడుగ బండిలో నెక్కి యింటికివచ్చిచేరెను. బండివచ్చువేళయు నయ్యెను. కమల వినాయకునివచ్చు త్రోవయందు దృష్టి యుంచియుండెను. బండివచ్చును వినవచ్చెను. తన భర్త వచ్చెనని యామె వీధివంకఁ జూచెను. ఆబండి యట్లే వెడలిపోయెను. ఈవిధముగ నెన్నియో బండ్లవచ్చుదు వినవచ్చెను. ఒక్క-బండియుఁ దమ యింటికిడ నాఁగలేదు. చాలఁ బ్రాధువోయెను. బండిరా లేదు. వినాయక రావును రా లేదు. ఇంకను బదిపదేను నిమిషములు వేచి యుండి పంతు దుస్తులను ధరించి స్తేషనునకు వెడలెను. అచట జనసమృద్ధము లగ్గియుండెను. అచట విచారణ చేసెను. బండివచ్చి వెడలిపోయియు నొకగంటనేపైనది. ఈబండిలో వినాయకరావురా లేదు. భగ్నహృదయముతో నాతఁ డింటికి మరలివచ్చెను.

వినాయకరావు రాకుండుటచే నింట నెల్లరకు ముఖముగాఁ గమలకు మిక్కిలివిషాద ముదయించెను.

“వత్తునని తెలిపిన పిమ్మట నాతఁడు రాకుండు వాఁడు కాఁడు. ప్రయాణసమయమున నేచైన విఘ్న మొదవినవనుకొందమా ఆ వెంటనే ‘తెలిగ్రా’ మిచ్చి యుండునే! తెల్లిగ్రామును రాకుండుటచే నాతని కీబండి మిగిలిపోయియుండవచ్చునని యూహింపవలసియున్నది. నేటిబండి మిగిలిపోయినందునఁ దప్పక యుదయపు బండికి వచ్చును.” అని యప్పటిపం తింట నందఱును సమాధానపఱచెను.

అందఱును నమ్మిరి. ఆరాత్రిగడపుట కమల కెంతో కష్టమయ్యెను. “ఎప్పుడు తెల్లవారునా” యని కన్నులు మూయకుండెను. అనేకవిధపరస్పరవిరోధకల్ప నాతరంగడోలికలలో నూఁగుచు నామెయుండ నెట్లో తెల్లనారెను. నేడు నరకచతుర్దశియగుట జనులందఱు నగుణోదయాత్సూర్యమే మేలుకొనిరి. అందందు

సహార్యానందోత్సాహములు తాండవమాడుచుండెను. అనేకులు మంగళస్నానము నేయుచుండిరి. స్నానాంతరమున సుగంధద్రవ్యములు మేనులకు రాచి, నానావిధా మూల్యాంబరాభరణములు గై నేసి నగర నాగీ నరగణములు దేవతాదర్శనమున కరుగుచుండిరి. ముందటి నాటివలెనే యప్పాజీపంతు స్త్రీవనుకడకు వినాయక రావుకొఱకు బండి సంఘియుండెను. బండిపోయియు రెండుగంటలకాల మయ్యెను. వినాయకరావు చాలేదు. అప్పాజీపంతుగృహమున నందఱకు విచారమయ్యెను; చింతింపసాగిరి. నేటిదినము మహదానందమున గడుప సర్వసన్నాహములతో నుండ, దీర్ఘకాలము నుండియుఁ గోరుచుండు నీకోరిక ఇప్పుడు నష్టమైనందున స్వల్పరకు మిక్కిలి దుఃఖముయ్యెను. కమలాహృదయమో—ఆస్థితిలో నుండువారలకే తెలియవలయును!

౪

ఇంకను రెండుగంటలకాలము గడచెను. అప్పాజీ పంతు విమణ్ణహృదయముతోఁ జానడిలో నొకపడక కుర్చియందుఁ బరుండి విచారమున్నుండెయుండెను. 'టెలిగ్రాఫ్' కచేరినుండి యొకభటుఁ డొక 'టెలిగ్రాము'ను దెచ్చి యాతనిచేతి కిచ్చెను. దస్యతుచేసి భటునిఁ బంపి వేసి యా 'లకోటా'ను జేతఁబట్టికొనెను. దానిని విప్పట కతనికి ధైర్యము కలుగలేదు. 'టెలిగ్రాము' వచ్చినతోడనే యాతనిదెండుము పరిపరివిధాలోచనాకల్లోలము లతో నిండిపోయెను. అనేకవిషయాలకు శుశంక లుడయించెను. తుద కెట్టెట్లో మనసును బిగఁబట్టి దాని విప్పి చూచెను. ఆవెంట నాతఁడు పాపాపావిగ్రహమువలె నిశ్చలఁడయ్యెను! శరీరమున రోమాంచములు నిక్కఁ బొడిచెను! చేతిలోని కాగితము జారి నేలఁబడియెను. ఈవిషయ మింట నెవరికిని దెలిసియుండలేదు. నేవకున కొకనికిమాత్రము తెలిసియుండెను. వాఁడును వెగఁజొంది యేమియుఁ జేయఁజాలక, లోనికరిగి, మెల్లఁగ లక్ష్మీ బాయికిఁ జెప్పెను. ఆమెయు నాక్షణమే బయటికి వచ్చి భర్తస్థితి గనెను. ఆమెకు గుండెలు చెదరిపోయెను. కాళ్లు నిలుఁజాలకపోయెను! నో రెండిపోయెను; మొగము వాడిపోయెను. స్వల్పకాలముననే యింట నందఱకు నీ 'టెలిగ్రాము'సంగతి తెలియవచ్చెను. అందఱు

నాత్రముతో, భయముతో, దుఃఖముతో, నచటికి వచ్చిరి. ఎన్నఁకి నేమియుఁ దోచులేదు. అందఱును దుఃఖవిషయాలై పోయిరి. కడ కిప్పాజీపం తిందుక ధైర్యముఁ దెచ్చికొని యిట్లునియెను.

“ఇందు జచ్చేలాటిదో విచరించలేదు. కాని వ్యాధి భయంకరమైనదనియు, చికిత్స జరుగుమన్న దనియు మాత్రమే యున్నది. కాఁబట్టి మనము 'టెలిగ్రామిచ్చి' ప్రసంగతులు తెలిసికొనుటకం 'టెనే'నేస్వయమునిష్ఠుడే మన డాక్టర్ త్ర్యంబకరావును వెంటఁగొని బరోడాకు బోయిన బాగుండును.” ఈసలహా యందఱకు సమ్మతమయ్యెను. వెంటనే బరోడాకుఁ బ్రయాణస్నానము కావింపసాగెను. తమకుటుంబవైద్యుడును, పరమమిత్రుడునునుడాక్టరు త్ర్యంబకరావున కీయుదంతముతయఁ దెలుప నాతఁడును బ్రస్తుత స్థితిగతుల నెఱిగి బరోడాకు వెడలసిద్ధమయ్యెను. వారు మధ్యాహ్నపు బండికి బయలుదేర నిశ్చయించిరి.

బయలుదేరువేళ కింక నొక్క గంటకు ముందు మఱొక తంత్రీవార్త వచ్చెను. అప్పుడు మాత్ర మాతని కొదవిన దుస్థితి వర్ణింపలేము. కనరు విప్పటకైనను నాతనికి వైద్యులలో శక్తియుండలేదు. ధైర్యమునశించు దేహమంతయు గడగడ వడకుచుండెను. డిక్కా నో

యున్నట్లునివలె, బ్రాంతునివలె నై పోయెను. ఇంకనింట నాడువారిబాములు చెప్పనక్కరయేలేదు. వృద్ధ, రమా బాయి కమలను దనచెంతికుఁ దీసికొని “పడువకు తల్లీ, మంచిమందు లిప్పించినఁ ద్వారలో నే నిమ్ములించునులే!”

మృగి యోదార్పుచుండెను. కాని, యామెస్థితి యెట్లు బండెనో యామెకే తెలియును! ఆమె కన్నులచో నొక్కబొట్టు నీరైనలేదు. కాని కన్ను లెట్లుండి వాచి యుండెను. లక్ష్మీబాయిసూన్యాంతికరణముతో భర్తృ నిస్తేజముఖమునంగఁ గాంచుచు జీవచ్ఛపాటుతో నిలిచి యుండెను. ఆమె కన్నుల నశ్రువులు ప్రవహించు చుండెను. ఇఁకఁ గమలస్థితి వర్ణింపనలవిగాదు! అప్పాజీ పంతున కారంతి చదువుటకుఁ దోచులేను; తోచినను భైర్య మొనవలేదు. రమాబాయి కుమారుని సమీపించి “అప్పా, నుచుటివారే తప్పింపఁజాలము కదా! వ్యర్థ మగా మనసున కీ బాధయేలే! దీనిలో నేమున్నదోచిదివి చూచుము. ఏమున్నమాత్ర మేమిచేయఁగలము? ఎట్లును నీవు బఁగోదాకు...” అపైఁ బలుక లేకపోయెను. కంతము దుఃఖమయ్యెను. అటుపిమ్మటఁ బంతు బహుకష్టముతోఁ దెలియున్న భైర్యమును మరల నొక్కటిగఁజేర్చి తెచ్చు కొని ఆటెల్లగ్రామును జదివెను. అంతే; నిశ్చలుఁడై పోయెను; నిస్తేజుఁడైపోయెను. తలపైఁ బెద్దబండ పడి నట్లయ్యెను. తల్పాలునఁ గుర్చిలోఁబడిపోయెను. దుఃఖా వేగమున నాతఁ డేక్కుటకును మరచిపోయెను.

ఈతని యీ భయంకరస్థితిఁ గని యందఱును నిజము తెలిసికొనిరి. గృహమంతయు రోచినవ్వనిలో నిండిపోయెను. కమలయో యొకానొకపడుపువలె పెను బొబ్బలుపెట్టి యేడ్వసాగెను. వృద్ధరమాబాయి కీ యు దంతము తెలిసినచెంటనె యామె పెద్దపెట్టున నవ్వసా గెను! నోటికివచ్చిన క్షెల్ల వదరసాగెను. ఆకస్మికభయం కరదుఃఖాహతి నున్మాదినియై పోయెను!

ఇప్పటి యీవృత్తాంతము వర్ణించుటకు మా లేఖని ముందునకు సాగ నిరాకరించినది.

అప్పాజీపంతుగారి గృహముపై నేడు దుఃఖ మహాపర్యతము పడెను. అందఱు నా కొండక్రిందఁ జిక్కికొనిరి. పాపము, కమల యాకస్మికముగా దుస్సహ ధుఃఖసముద్రమున మునిగి పోయెను. ఆమె సాభాగ్య

రవి య స్తంగతుడయ్యెను! దుర్భరవైశవ్య మీబాలిక కింతలోనె సంప్రాప్తమైనది! దురదృష్టము!

౫

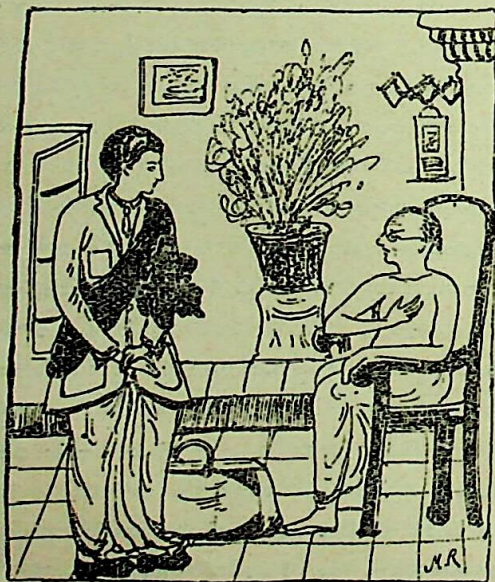
అప్పాజీపంతుగారియింటిపై నిట్టి మహా తరదఃఖ పర్యతము వూలిన యాదినము మనకు హైందవులకుఁ బరమపవిత్రమైన, మహాత్మనదాయకమైన నరకచతు ర్దశి యని పాశకులకుఁ దెలిసియే యున్నది. దీపానలి పండుగ మన కెంతటి యానందదాయకమైన పండు గైనది మనకందఱకుఁ దెలిసినవిషయమే! అట్టి యీ యానందోత్సవనివసమున వైతము, కొందిటు వీణావేణు గానాకర్ణనమునఁ దల్లినలైయుండ, మఱికొంద తాప్త బంధుజనవియోగమునకై రోదనము సల్పుచుందురు. దైవచిత్రము లిట్టివే!

పునహానగరమున సకలదిశలయందును నానంద మహాత్మనములు తాండవమాడుచుండెను. ఆనగరమున నివసించుచున్న మన యప్పాజీపంతు గారియింటఁ గ్రూ రుడగు కాలుఁ డానాఁడై తన సామ్రాజ్యమును స్థాపిం చెను!

నాలుగుదినములు గడచినవి. వీరందఱకు దుఃఖా వేగ మిందుక తగ్గెను. కాని, పాపము, దీనానాథయగు కమలయొక్క నదనము దుఃఖపూర్ణమై, వివర్ణమై, మలి నమై యుంటఁ గని యెల్లరఁడెందమును నీరగుచుండెను! తమయొక్కతయగు మాత్రున కింతలోనిట్లు దుస్సహవైధ వ్యము పిట్ట పిడుగుగఁ దలపైఁబడుటజూచి యేలేలినదండ్రుల హృదయములు విదీర్ణములు కాకుండఁగలవు? డాక్టరుప చరించుటచే వృద్ధరమాబాయి కిందుక నిమ్ముళముగ నుం డెను. కమల మొదటి రెండుమాఁడు దినము లొక్క మెతుకన్నము—అన్న మేల! ఒక్కగ్రుక్కెఁడు నీరైన— దీసికొనకపోవుటచే మిక్కిలియు నశక్తయై పోయెను! మాటలాడుటకు నామెకుఁ ద్రాణలేదు. ఆమె యింత నఱకును నెట్లు జీవించియున్నదియా యనియు నాశ్చర్య ము కలుగకపోలేదు! ఆనయమున డాక్టర్ త్రొంబక రావుగారుమాత్రము లేకుండిన నిజముగానె యాబాల జీవించియుండదు. అతఁ డీమెయెడల నధిక శ్రద్ధవహించి యుపచరించుటచేతనె యామె జీవించినది.

అయినవదినము తెల్లనారెను. ఉదయ మేడుగంట
లుండును. అప్పటిపంతు తన ప్రాతఃకృత్యములు సెర
వేర్చి దేవదర్శనముజేసి యప్పుడే పంచపాళీలో వచ్చి
కుర్చుండియుండెను. ఆతనిదృష్టి బయట త్రోవవై
చారెను.

ఇంటిముందర నొకబండి యాగెను. అందుండి
యిరువదినాలు గిరువదై దేవుల యువకుఁ డొకఁడు దిగి
చేత నొకచిన్న పెట్టెబట్టుకొని బండివానికి నద్దెయిచ్చి
మెల్ల మెల్లఁగ నప్పాటిపంతు నింటిలోనికివచ్చుచుండెను.
అప్పాటిపంతు తనక్షీణశ్రమలను వికసింపజేసి శంకి
తాంతఃకరణముతో నేకాగ్రదృష్టులతో నా యువకునిఁ
గాంచుచుండెను. ఆతనిదెండుమన ననేకవిధవిచారవికా
రము లొక్కపెట్టిన వ్యాప్తమయ్యెను. అప్పు డాతఁడు
భ్రాంతిగొన్న వానివలెఁజూపటెను. ఆయువకుఁ డప్పాటి
పంతును సమీపించి హసన్ముఖుఁడై గౌరవప్రేమ పూర్వ
కముగా నావృద్ధునకు వంగి నమస్కరించెను. ఆతని
యెదుట నిలిచెను. ఆయువకుని ననిమేష లోచనము
లతో నప్పాటిపంతుచూచుచు నిలిచెను. అతని శరీరమున
బులక లుదయించెను. తనకేదైన భ్రమకలిగినేమో యని
యతనికి శంకవొడమెను. ఉన్మత్తునివలె నైపోయెను.
యువకుని తెప్పవేయక చూచుచుండ నాతనినోటనాక

స్మికముగా “నేను గలఁగనుచుండలేదు కదా?” యను
వాక్యము నెలవడెను.

ఈతని యీవిచిత్రావస్థ, కుష్మశరీరము, వాక్కి
యున్నరూపము, నసంబద్ధవాక్యములు గని యా యువ
కుని హృదయమున ననేకశంక లుదయించెను. దేహము
వడకసాగెను! అతఁడు కరుణాపూర్ణస్వరమున “నిదే
మిట్లు పలుకుచున్నాడే? మీ యీ—”

అప్పాటిపం తీవాక్యముఁ బూర్తిసేయనీయకయె
యిట్లనెను: “నీవు నిజముగానె వినాయకరాజేనా? లేక,
యీభయంకరదుఃఖాఘాతమువలన నామతిచలించినందున
నాకిట్లు కనఁబడుచున్నదిమా?” యనెను.

ఈ తుదివాక్యములు విని వినాయకుని హృదయ
ము కరఁగిపోయెను! భయవిహ్వలస్వరమున నాతఁడు “ఎట్టి
దుఃఖాఘాతము? నాకేమియుఁ జరియకున్నదెట్లు? నే
నిదే కొంకఁగమునుండి యిప్పుడే వచ్చుచున్నానే” అనె
ను. ఇంతలో వేటొకయాలోచన యతనికిఁ బొడమెను.

“ఇచ్చటఁగూడ నేదియో భయంకరవిషయము
జరిగియుండవలయును” అని యతఁడు తనలోఁ దర్కించు
కొనెను. త్తజార్థకాలమున నీయూహ నిజమని రూఢి
యయ్యెను. కొంచెము ధైర్యము కలిగెను. అతఁడు శాంత
ముతో నిట్టులనెను—

“ఇచ్చట జరిగినవన్నియు నాయూహనుబట్టి తెలి
సికొంటిని. అదియె నిజమనియుఁ దోచుచున్నది. ఇంటి
నుండి బరోడాకు నాకేవిధముగ తెలిగ్రాం వచ్చెనో,
ఆవిధముగనె యిటఁగూడ నేదియో కలిగియుండ
వచ్చును. నిజమేనా? మీ కిచ్చట తెలిగ్రాంగాని, బాబు
గాని వచ్చియుండెనా?”

అప్పాటిపం తిప్పు డిందుక శాంతివహించెను.

“నీ కింటినుండి యేమని తంత్రీవార్త వచ్చినది?”

“మాయమ్మగారికిఁ జాల జబ్బుగా నున్నదని
నే నిక్కడికి ధనత్రయోదశిరాత్రికి రావలెనని నిశ్చ
యించితిని. ఆముందటినాఁడే అమృతభయంకర రోగగ్రా
తయై యున్నది. తత్క్షణము రావలెనని యనునరీతి
నాకుఁ దందివచ్చినది. ఆకారణమున నేనిక్కడకువచ్చుట
మాని కొంకఁగమునకుఁ బోయితిని. అప్పుడ, నేను మీకు
తెలిగ్రా మంపియుండవలసినదేకాని యమ్మగారివాక్కి

విషయమై మనసు కలవరపడియుండుటచే నాకామాట లోచనమయినది. ఆవెంటనే సెలవుదీసికొని కొంతకాలమునకు బోయితిని. అక్కడినుండి యింటికిఁబోవుటకు రెండుదినములు పట్టును. అప్పుడు జూడంగలుగుదునా లేదా యని మనసు తలచితిని పోవుచుండెను. ఇట్లుచేరి చూచుగదా మాయమృత్యు నరకచక్రవర్తియగుటచే ఉదయస్నానముచేసి పూజచేసికొనుచుండెను. అప్పుడు నా కత్యశ్చర్యమయ్యెను. ఇది యేమి గొడబంగాళము! ఏమియుఁ దెలియదు! విచారింపఁగా మాయమృత్యు రోగ గ్రస్తయే కాలేదని తెలియవచ్చెను. ఇంటిలో నుండి యెవ్వరు నాకుఁ దంత్రివార్త పంపియుండలేదట! ఈ కార్య మేమివేకళాన్యూఁడో, ఏమిటఁడో చేసియుండవలయునని స్పష్టమైనది. వాని నేవిధముననైన శిక్షింపక మాననని నిశ్చయించితిని. మాయారికిఁ దంత్రివార్తా కార్యాలయ మిరువదిమైళ్లదూరమున నున్నది. అచటికిఁ బోయినప్పుడు రెండుదినములుపట్టును! అక్కడికిఁ బోవ లేనన్న రెండెట్లాగుటబండ్లలోనో, లేక నడచియో పోవలెను. అందునకును సమ్మతించితిని. కాని మాయమృత్యు నన్ను బయటికిఁ బోనీయవలెనని. అదియు సమంజ సమే. దీర్ఘకాలానంతరము నేనింటికివచ్చుట, అందునను దీపావళి మహోత్సవ సమయమున నన్నెట్లు పోనిచ్చును? ధనత్రయోదశిరాత్రి కిక్కడికి వత్తునని రంజింపింపిననియు, నటు రాకపోవుటచే మిరందలు విచారపడుదురనియు, మిఁకొక తంత్రివార్తఁ బంపి, యిట్టి తెలిగ్రాము నాకెవ్వరు పంపిగో కనుఁగొనవలయు ననియు, మాయమృత్యుఁ జెప్పితిని. ఎంతచెప్పినను వినదు. "రెండుదినములు విచారింతురు! తేమనసమాచారముఁ దెలుపును నొకజాబుఁ బంపినఁజాలును!" అన్నది. అందుపై మీ కొకజాబువ్రాసితిని." అని యనుచునుండఁ దపాలాధికుఁ డొకజాబుఁదెచ్చి యప్పాజీపంతున కిచ్చెను. వినాయకుఁ డాజాబుఁ గాంచి "యిదియే నేవ్రాసినజా" బను. "నేను జాబువ్రాసితిని. గాని, యది మీకుఁ జేరుటకు మూడునాలుగుదినము లగునని నేనెఱుంగుదును. ఆజాబు మీకుఁ జేరునాకు నెంత యాచారపడుచుండునో, యనినాకుఁ దోచి, మాయమృత్యు నేట్లు చెప్పితిని; సమాధానపరచితిని. ఆసాయం కాలమే నేను బయలుదేరితిని. ఇప్పుడు వచ్చిచేరితిని.

ఆరెండుదినములలోఁ దంత్రివార్తాధికారికి జాబులు వ్రాసి, నాకు వచ్చినతెలిగ్రాములు పంపి, యిట్టి నీచ కృత్యము నేసిన దెవ్వరో తెలుపుఁడని కోరియుంటిని. అనుభవము తప్పదందుకుదా? ఇది నిజమని నాకుఁ దెలియవచ్చుచున్నది. తంత్రివార్తాధికారికి తెలిగ్రామిచ్చినప్పుడే నాతేమనసమాచారముఁగూర్చి మీకు నొక నొక తెలిగ్రామంపవలసియుండెను. నామనస్సు స్థిరముగ నుండకపోవుటచే నప్పుడు నా కామాట లోఁ చలేదు. నే నంపినతంతికి బదులు నేను బయలుదేరు వేళకే వచ్చిచేరినది. నాకుఁ జేరిన తెలిగ్రాము యమున షేరున నుండెననియు, రామూ అనునాతఁడు తెచ్చెననియుఁ గార్యాలయాధికారి నాకుఁ దెలిపెను. మన యిక్కడి కృష్ణరావునకు రాము అను ప్రాణమిత్రుఁ డొకఁడుండుట మనమందఱమెఱుంగుదుముగదా! అతఁడు కొంతకాలమున కేదోపనియుండిపోయియుండెనని నన్నెఱిఁ గినయొకఁడు నాతోఁ జెప్పెను. ఇదియన్నియు యోజింపఁగా నీకృత్యమంతయును నీ నీమఁడు కృష్ణరావు ప్రోత్సాహమున రాముఁడు చేసియుండవలయునని తేటపడుచున్నది.

ఈ వృత్తాంతమంతయును జెప్పి, యిచటికేతెఱుంగు నాతురముతో వినాయకుఁ డప్పాజీపంతును జూచెను. ఈతఁడు నుడివినదంతయు విన్నపిదప నప్పాజీగారి హృదయమందలి సంశయాంధకారము మాయమై పోయెను! సకలోదంతము నీతఁడు వినాయకునకు వినిపించెను. అప్పు డాతనిసంశయము దృఢపడియెను!

కమల సెప్పుడుదర్శింతునా, యని వినాయకరా వాతురపడుచుండెను. కాని, ప్రస్తుత మామెయున్న స్థితి గతుల నెఱిగి, యిప్పు డాతురపడిన నామెకు వార్షవా యువు కలుగునేమో యని నెఱిచి, క్రమముగ సకల వృత్తాంతములు నామెకుఁ దెలుపవచ్చునని తలఁచెను. అప్పాజీపంతు తనకువచ్చిన తెలిగ్రామును దెచ్చుటకై లోని కరిగెను.

లక్ష్మీబాయి వంటయింటఁ గమల కావగ మిచ్చుచుండెను. పం తచటికిరిగి "ఇదిగో యిప్పు డింటికివచ్చిన వా రెవరో చూచితివా? వినాయకుఁడు-మనవి నాయక రావు వచ్చియున్నాడు. శ్రీఘ్రముగాఁ దేనిరు కాంచి

తెమ్ము. మనవి నాయకరావు వచ్చియున్నాడు—వినాయకరావు!”

అని వచించి యప్పజీపం తవ్వోటువాసి బయటి కరుదెంచెను. ఈతని యానందపూరితమున కంతస్వరమును, హాసస్మయమును లక్ష్మీబాయి యాశ్చర్యనకితలో చనములతోఁ జూచెను. ఆమెస్థినియు విచిత్రముగనుండెను. అప్పజీపంతునకుఁ దొలగిత నేవిధముగ సందేహ మొదలచెనో యామెను నావిధముగనే సందియము పొడమెను! దుఃఖభరమున నతఁడు భ్రమించియుండలేదుకదా! “అనఁగా?” నని యామె భర్త నడిగెను. కాని, ప్రత్యుత్తర మిచ్చుటకు భర్త యందుండలేదు. చేతనున్న పని నట్లే వదలి యామె బయటికి వచ్చెను. ఈమెను గాంచినంత వినాయకరావు నవ్వుచు “అత్తా, నేను స్వర్గస్థుడనైతి నని మీరందఱు నతిశయముగ దుఃఖించుచుందురని, మిమ్మదార్పుటకై యొక్కమారు మిమ్ముందఱుఁ జూడఁగోరి స్వర్గావరోహణమొనర్చి వచ్చియున్నాను” అనెను. ఇదేమిచిత్రము! ఏమిమాయ? లక్ష్మీబాయి కిదియేమియుఁ దెలియలేదు. తెప్పమాయకయే యతనిఁ గాంచుచు నిలిచెను; తడవీమెను సగళయాందోళనమున ముందుట తగదని యప్పజీపంతు యధార్థమంతయుఁ దెలిపి “ఇదిగో అమ్మతో నీసంగతులేవియుఁ జెప్పకుమా! ఈయానందభార మామెను మిక్కుటమై మరల భ్రమించి పోవునేమో! పో, పొమ్ము. శీఘ్రముగా లేనీరు కాచి తెమ్ము; చాల నలసియున్నాఁ” డనెను.

లక్ష్మీబాయిహృదయ మత్యంతానందప్రభులము య్యెను. పతి సూచించినట్లు లేనీరు కాదుట కామె వెడలిపోయెను.

వినాయకరావు తంత్రీవార్తాపత్రికను బహిష్కార్యకముగాఁ దిలకించుచుండెను. “దీనిలో మనోహర పతని వ్రాలున్నది. ఈతఁ డెవ్వఁడో? నిజమగు వ్యక్తియో లేక కల్పితవ్యక్తియో తెలియుట లేదు. మాన్నే హితులలో నీపేరువా చెవరును లేదు. కొంకణమునుండి నాకుఁ బంపినమరునాఁడె మీ కీవార్త పంపఁబడియున్నది. సరే దీనిబాడయుఁ బూర్తిగానె తెలియఁగలదు! బహోదా తంత్రీవార్తాధికారి నాకుఁ జిరపరిచితుఁడు! అతనికి వ్రాసినచో సకలము నిజము తెలియఁగలదు!”

అని యనుచునుండ వీరిద్దఱు “టీ” త్రాగుటకు లోపల నుండి పిలుపు వచ్చెను. వీరిద్దఱు మాట్లాడుచునే లేనీరుఁ గ్రోలుచుండ, లక్ష్మీబాయి కమలగదిలోని కరిగెను. కమల యప్పటికింకను నిద్దుర మేల్కొనియుండలేదు. ఆమె కిటివల రాత్రులలో నిద్రపట్టుట లేదు. కాని, తెల్లవారుజామునఁబట్టును. ఈయుదయ మెండెప్పుడును మేల్కొనుట లేదు. లక్ష్మీబాయి మెల్లఁగ నామెనువము చెంత కరిగెను. మెల్లఁగఁ దట్టి లేచెను. వినాయకవి వృత్తాంతమంతయుఁ గొంచెము కొంచెముగా నామెకుఁ దెల్పి వినాయకుఁ డరుదించినాఁడనియుఁ దెలిపెను. ఆయకల్పితానందమున స్వర్గమునకరిగిన తనపతి మరల నరుదెంచుట యను నమృతముకన్న నధికమధురవార్త విని కమల కేమితోఁచియుండునో, యామె హృదయ స్థితి యెట్లుయియుండనో, యూహించుభారము పాకటలపై మోపుచున్నాము.

అనంతర మీయానందవార్తఁ దెలుపుటకై యప్పజీపంతు త్ర్యంబకరావుగారి గృహమున కరిగెను.

వినాయకుఁ డరుదించినకాలమున వృద్ధమా బాయి యింట నుండలేదు. కొంతనేపటికి వచ్చెను. త్ర్యంబకరావుగారి శ్రేణాభక్తులవలన నామె నెమ్మదిగా నుండెను. నిన్నటినుండియే యామె లేచి తిరుగుచుండెను. ఆమె వంటయింట నుండెను. లక్ష్మీబాయి కమలను వదలి వంటయింటి కేతెగెను. ప్రేమాదర్శస్వరమున నామె మెల్లమెల్లఁగ నాముదుసలిమనసున కాయాస మొదపడుచునట్లు సకలము నివేదించెను.

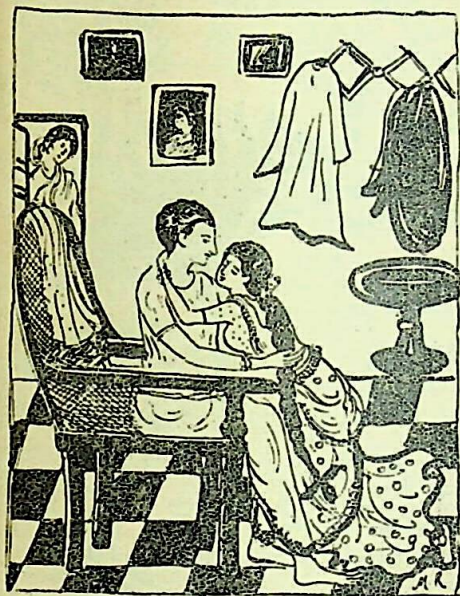
కమల యానందమునకు మేరలేదు. ఆమెహాసమునను మార్పు కనుపట్టెను. ఒక్క-తొడకాలమునకుఁ బూర్వముండిన ప్రేతకళ మాయ మైపోయి యామెముఖ మండలమున నానందారుణకళలు నెలకొనెను. జలమున, స్థలమున, కాన్దమున, పాషాణమున అన్నిటియందును గానందమే దృగ్గోచరము కాసాగెను. ఆవంటనె యబాలలేచిపోయి, ప్రాతఃకృత్యములు నెరవేర్చి కఠేచావడి కరుదెంచెను. అపట వినాయకరా వొక్కఁడె వార్తాపత్రిక జనువుచుఁ గూర్చుండియుండెను. కమల తనకనుదమ్ములను వికసిరపఁజేసి, యాతురముతో, నాతని

శ్రీ కృష్ణ మూ ర స్వామి

చిత్రకారుడు: చి. యస్. శివగారు, భారతీకార్యాలయము, చెన్నై ౪౪.

జామను నిలుచుండెను. శ్రేమానందములు ప్రబలమై యామె దిబ్బాధ్యక్షులై పోయెను! నోట మాట వెడలను! ఈవికార మామె శరీరమంతటను గగుర్పాటూద వించెను! శేత్రకపలములు నాలుగును ముకుళితము

లయ్యెను! కనుమూయునంతలో నామె వినాయకుని బాహుపంజరమున బద్దయైపోయెను!

ఇచట రమాబాయియు నానందతన్మయయై పోయెను. ఆమె వినాయకుఁ డున్నెడకుఁ బోయి; పరస్పరబాహుపంజరబద్ధులైయుండు నాయిద్దఱు నిశ్లేఃకాఁగి యిచ్చి, శ్రేమానందాశ్రువుల నాయిద్దఱుకు మంగళస్నానముఁ గావించెను.

అస్పృశీపంతున కీదినమె దీపావళీమహోత్సవ మయ్యెను. వినాయకుఁడు బరోడాతంత్రీవార్తా కార్యాలయాధికారియగు శ్రీధరపంతునకంపిన తంతి కామరు నాఁడె జబ్బాబునచ్చెను. సవిస్తరముగఁ చంతిసోసఁగుట కలవికానఁగున లేఖయే వ్రాసియుండెను. అం దిట్లు యండెను:

“అస్పృశీపంతుగారి కొకటివెంట నింకొకటిగాఁ బంపిన రెండుతంత్రీసంఘములుఁ గొని ‘కృష్ణరావు దేశాయి యనుగృహస్థుఁడు తానె స్వయముగాఁ దెచ్చి యుండెను. వానిపై ‘మనోహరపం’ తనివ్రాలుండెను. కృష్ణరావు పక్షముదినములక్రిందట నీయుూరునకు వచ్చిన ‘శ్రీసంగీతనాట్యసమాజము’ వారిలోఁ గలిసి వచ్చియుండెను. నాకలనితోఁ బరిచయము లేదు. ముఖ పరిచయమే. అన్నియుఁ దిన్నఁగా విచారణనీయఁగాఁ దెలిసినవిషయము దివియే.”

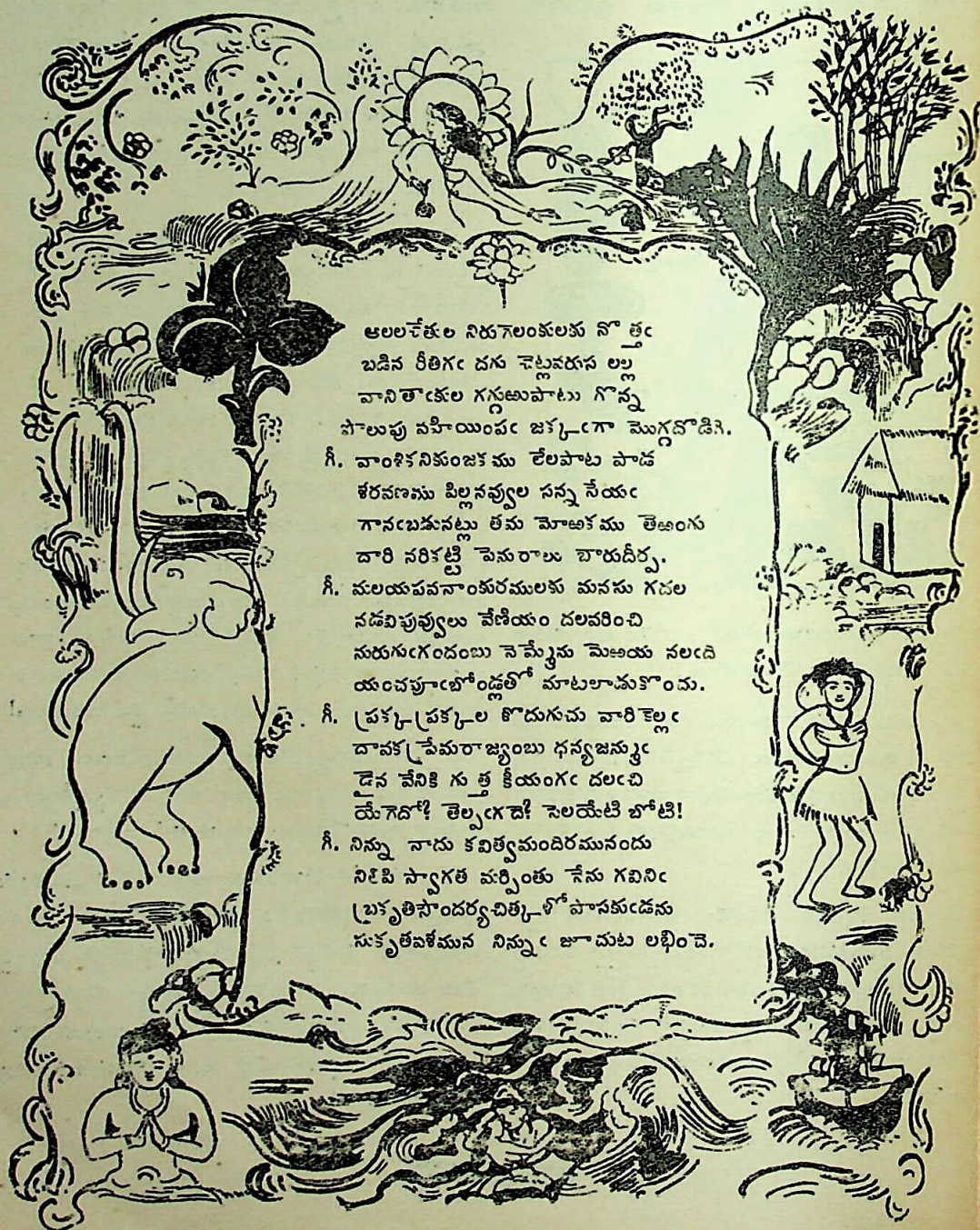
ఈవిషయముఁ జదివి వినాయకున కింకొకటి జ్ఞప్తికివచ్చెను ఈకృష్ణరావు బరోడాకు నటకులతో వచ్చియుండుతఱి, నాతఁడు తామగాఁ దనకడకు వచ్చుచుండెను. అట్టి సమయములలో నొకనాఁడు మాటల నరుసను “నేను దీపావళీపండుగ కింటికివచ్చెద” నని యుండెను. కావునఁ దా నేనాఁడు బయలుదేరినదియు జాడతెలిసి యీకృష్ణరా వీకృష్ణశ్రీకృష్ణ మొనర్చి యున్నాడని లేటపడెను. ఇది యిట్లని యస్పృశీపంతు నకుఁగూడ వినాయకుఁడు తెలిపెను! కమల కృష్ణుని ప్రేమ నిరాకరించి, ప్రేమభంగ మొదవించియుండినందున నాదుష్టఁ డీముగ్ధ కకాలవైధవ్యదుఃఖ మొదవించి, యాగీతిని దనమాఁడు తీర్చుకొనెను! చునస్సమాధానముఁ గావించుకొనెను! కాని, యిందున వానిమనసున కెంతటి సమాధాన మొదవియుండునో దైవమెఱుఁగును!

పౌరాణికకృష్ణలీలలు మనమందఱముఁ జదివి యున్నాము. కాని, మన యీ యాధునికకృష్ణలీలలకు, నాలీలకు నెంత భేదమున్నదో యూలోచింపుడు!

అస్పృశీపంతుగారిగృహమున నందఱకు—అందు ముఖ్యముగాఁ గవలకు భీమకాంగకారభరితమైన యమా నాస్యనిశీవలె దుర్భర దుఃఖమయకాళరాత్రి సమాప్తిఁ జెంది ఆనందమయసుప్రభాతమయ్యెను ఈసుప్రభాత సమయమునఁ బ్రశాంతమును, లేజోమయమును బాలారుఃసుప్తకీరణప్రసారముల నస్పృశీపంతుగారి కుటుంబము విలసిల్లెను!

సెలయేలు సన్నిధానము సూర్యనారాయణస్వామి గారు

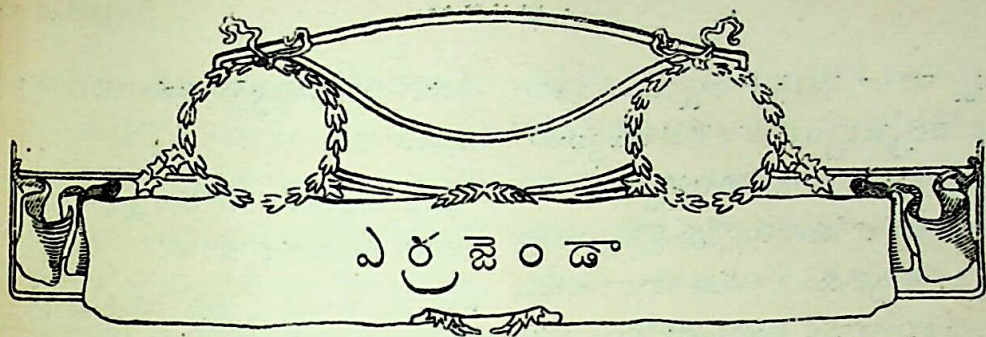
అలలకేతుల నిరుగలంకులకు నొత్త
బడిన రీతిగఁ దగు ఛట్టనరుస లల్ల
వానితాఁకుల గగ్గలుపాటు గొన్న
పాలుపు నహియింపఁ జక్కఁగా మొగ్గదొడిసి.

గీ. వాంఛికనికుంజకము లేలపాట పాడ
శరవణము పిల్లనవుల సన్న నేయఁ
గానఁబడునట్లు తమ మోటకము తెఱంగు
దారి నరికట్టి పెనురాలు బారుదీర్చు.

గీ. మలయపవనాంకురములకు మనకు గదల
నడవిపువ్వులు వేణియం దలవరించి
సురుగుఁగందంబు నెమ్మేను మెఱియ నలఁది
యంచపూఁబోండ్లతో మాటలాడుకొందు.

గీ. ప్రక్కప్రక్కల కొడుగుచు వారికెల్లఁ
దావకప్రేమరాజ్యంబు ధన్యజన్ముఁ
డైన వేవికి గుత్త కీయంగఁ దలఁచి
యేగదో? తెల్పఁగదో? సెలయేటి బోటి!

గీ. నిన్ను నాడు కవిత్వమందిరమునందు
నిలిపి స్వాగత మర్పింతు నేను గవినిఁ
బ్రకృతిసౌందర్యచిత్తులొ పాసకుడను
సుకృతవశమున నిన్నుఁ జూచుట లభించె.

(రషియా దేశపుకథ)

సెవోలోడ్ మిఖిలోవిచ్ గార్బిన్

‘సీమన్ ఇవనోవ్’ రైల్వేలైనుమీద కాపలావాడు. అతడు కాపురమున్న యింటికి పన్నెండు వెర్ స్టుల * దూరమున ఒక రైలు స్టేషనున్నది 10 వెర్ స్టుల దూరమున ఒకరైలు స్టేషనున్నది ఉన్నది. అక్కడకు నాలుగు వెర్ స్టుల దూరములో ఒకమిల్లు నిరు టిసంవత్సరము కట్టినారు. దాని ఎత్తైన నల్లని చిమ్నీ (పొగ స్తంభము) అడవిని దాటి కని పించుచున్నది. ఇంతకు సమీపములో యితడు కాపురమున్న యింటివంటి కాపలాయిల్లు తప్ప, మనుష్యులు కాపురముండే యిల్లు లేవు. ‘సీమన్ ఇవనోవ్’ వ్యాధిగ్రస్తుడు. చాలా చితికి పోయాడు మనిషి. తొమ్మిదిసంవత్సరము లకు పూర్వము ఒకసైనికోద్యోగివద్ద, వార్తలు కొనిపోయే సైనికుడుగా ప్రవేశించి యుద్ధ మయోధ్యంతము అతనికొలుపులో నేడెన్నాడు. అతడు ఆకలివేసి బాధపడ్డాడు; చలిలో వడవడ వడకాడు; ఎడలో మలమల మాడాడు; ఘోష పులుగా ఉన్నప్పడూ, హిమము కురిసేట ప్పడూ నలభైయూరై వెర్ స్టుల దూరమునడి

చాడు; ఫిరంగి బాదుల కెదురుగా ఉన్నాడు;— కానిదైవబలముచేత కాబోలు ఒక్కతుపాకిరప్ప ఆయినా అతన్ని రాసుకుపోలేదు. పూర్తిగా ఒకవారమురోజులు, సైనికదళము సైన్యముఖ మున ఉండెను. ఆరోజులలో వారూ, వారి కెదురుగా పల్లములో ఉన్న తురుష్కులూ ఎడతెగకుండా ఫిరంగుల బాదుపెట్టుకొంటూనే ఉన్నారు. ఉదయముమొదలు సాయంకాల మువరకూ కాల్పడం ఆగలేదు. సీమన్ యొక్క కామందు సైన్యముఖములోనే ఉన్నాడు. రోజుకు మూడుమార్లు, అతడు తనఉద్యోగ స్తునకు, కొండచరియలో ఉన్న సైనికుల వంట యింటినుండి, టీ కాచే పాత్రా, భోజన సామగ్రి తీసుకొని పోయేవాడు. వంటయింటి నుండి టీపాత్ర పట్టుకొని ఉద్యోగస్థుని దగ్గరకు వెళ్లడానికి ఒకబయలు దాటవలసి ఉన్నది. తుపాకిగుళ్లు విజ్ఞమని అతని సమీపమునుంచి పరుగెత్తి రాళ్లకు తగిలి శబ్దముచేసేవి. సీమన్ భయపడి ఏడ్చేవాడు. కాని తాను వెళ్లడం మాత్రము మానలేదు. ఉద్యోగస్థు లందరూ

* ఒక వెర్ స్టు 2/3 మైలుకు సమానము.

అతన్ని చాలా మెచ్చుకొన్నారు—ఎప్పుడూ వారికి వెచ్చ వెచ్చని టీ దొరికేదీ! యుద్ధములో గాయపడకుండా అతడు తిరిగివచ్చినాడు కాని పాపము కాళ్లలోను చేతుల్లోను నొప్పులు పట్టు కొన్నవి. అప్పటినుంచీ అతడు చాలా చిక్కులు అనుభవించాడు. ఇంటికి వెళ్లాడు—అతని తండ్రి కాలం చేశాడు; నాలుగేళ్ల కొడుకు కూడా గొంతుకలో జబ్బుచేసి మరణించాడు. సీమనూ అతనిభార్య మాత్రం మిగిలారు. వ్యవసాయంచేస్తే పనిసాగిందికాదు. ఎల్లాసాగు తుంది? కాళ్ళూ చేతులూ వాచిపోయి ఉంటే భూమి దున్నడం ఎలాగ? ఇంక స్వగ్రామంలో ఉండడం ఇష్టంలేక సాఖ్యంకోసం వెతుక్కుంటూ కొత్తస్థలానికి వెళ్లాడు. సీమనున్నూ, అతని భార్య 'ఖూర్'కోవు'లోను, 'డాను' లోనూ రైల్వేలో ఉద్యోగంకోసం, ప్రయత్నించారు. ఎక్కడా వారికి అదృష్టదేవత ప్రసన్నం కాలేదు. కొన్నాళ్లకు అతనిభార్య నాకరికి వచ్చింది. అతడు తిరగడం ప్రారంభించాడు. ఒకమాటు అతను రైలుమీద ప్రయాణమై వెళ్లడం తటస్థించింది. ఒకచిన్న స్టేషను దగ్గర అతడు బయటకు చూచాడు. స్టేషనుమేష్టరు తనకు పరిచయుడా ఏమిటి చెప్పాడనిపించింది. సీమన్ స్టేషనుమేష్టరు కేసిచూచాడు. స్టేషను మేష్టరు సీమన్ కేసి చూచాడు. ఒకరి నొకరు పోల్చుకున్నారు. తాను పనిచేసిన స్టేషన్ కోర్ దోగి యితడే కదా అనుకున్నాడు సీమన్. "నీవు ఇవనోవ్ కావా?" అన్నాడాయన.

"అవును, దేవరా, నేనే!"

"నీ విక్కడకు ఎలాగవచ్చావు?"

సీమన్ యావద్వృత్తాంతము అతనితో చెప్పినాడు.

"ఇప్పుడు ఇక్కడకు వెళ్తున్నావు నీవు?"
"నాకు తెలియదు; దేవరా!"

"ఏమిటి, త్యాగ్రం, నీకు తెలియదా?"

"అవును, దేవరా, ఎక్కడ పనిచెయ్యడానికి నిర్ణయించినా లాభం లేకుండా ఉంది. ఏదైనా పని దొరుకుతుందేమో నని నేను ప్రయత్నాలు చేస్తూవుండవలసిందే కదా దేవరా!"

స్టేషనుమేష్టరు అతనికేసి చూచి ఆలోచించి ఆప్పుడున్నాడు, "చూడబ్బాయి; ఇప్పటి మట్టుకు స్టేషనుదగ్గర ఉండు. నీకు పెళ్లి అయి దనుకుంటాను. కాదా? నీ భార్య ఎక్కడ ఉంది?"

"అవును దేవరా, నేను పెళ్లి చేసుకొన్నాను. నాభార్య 'కుర్'నకో' లో ఒక వర్తకునివద్ద నాకరిచేస్తున్నది."

"సరే. నీభార్యకు ఉత్తరం వ్రాయి. ఆమెను ఇక్కడకు రమ్మని చెప్పు. ఆమెకు శ్రీపాదు ఇప్పిస్తాను. కావాలావారి యిల్లలో ఒకటిత్వం లోనే కాళీ అవుతుంది. ఈ సెక్షన్ ప్రధాన్ దోగితో నీసంగతి చెప్పతాను."

"నేను కృతజ్ఞుడను దేవరా!"

అందుచేత అతను స్టేషనుదగ్గర ఉండిపోయాడు. స్టేషనుమేష్టరు వంటిట్లో అతడు సాయం చేస్తూవుండేవాడు. పుల్లలు కొట్టేవాడు; పెరుగు తుడిచేవాడు; ప్లాటుఫారం తుడిచేవాడు. రైలు వారాల్లో అతనిభార్య వచ్చింది. సీమన్ తన

సామాను ఒకతోపుడు బుడిలోపెట్టి తనకాప
లయిటికి వెళ్ళాడు. కావలాయిలు కొత్తది;
వెచ్చగా ఉంది. అతనికి కావలసినంతవంట
చేసుకు ఉంది. ఇతనికి పూర్వం ఆయిట్లో
కాపురమున్నవాడు పాడులూ కూరమొక్క
లూ పెంచుకు వెళ్ళిపోయాడు. అవి వీరికిదక్కి
నవి. లైనువక్క సుమారు ఆరవికరం దున్న
డానికి నీలుగాఉన్న భూమి ఉన్నది. సీమన్
చాలా సంతోషించాడు. భూమిని ఎల్లానేవ్యం
చెయ్యడమో, ఒక ఆవునీ, ఒక గుర్రాన్నీ ఎల్లా
కొనుక్కోనడమో, ఆలోచించడము మొదలు
పెట్టాడు.

అతనివనికి కావలసిన వస్తువులన్నీ అతని
కిచ్చారు—ఒక ఆకువచ్చజెండా, ఒక ఎర్ర
జెండా, ఒకలాంతరు, ఒకబూరూ, ఒకసుత్తి,
స్కూళ్లు బిగించడానికి రెంచీ, ఒకగునవమూ,
ఒక తవుగాలూ, ఒకచీపురూ, కొన్నిమరమే
కులూ, ఇనవగడ్డగోరులూ. అతనికి రెండుపుస్త
కాలు కూడా యిచ్చారు—రైల్వేరూలూని,
టైముటేబిలూ. మొట్టమొదట సీమన్కు రా
త్రిళ్లు నిద్ర పట్టనే లేదు. అస్తమానం టైము
టేబిలు చదవడమే. ఇక రెండుగంటలకి రైలు
వస్తుందంటే అతను తనబీటు తిరిగి వచ్చి ఇంటి
వద్ద ఉన్న బెంచీమీద కూచుని చూస్తూండే
వాడు—రైలుపట్టాలు ఆదురుతున్నాయేమో
ననీ, రైలుబండి చప్పుడు వినిపించదా అనీ.
రైల్వేరూలూ అన్నీ అతనికి కంఠతావచ్చాయి.
వర్ణక్రమంచేసుకుంటూ చదువుకోవలసివచ్చినా
అతడు సర్వమూ నేర్చుకోకలిగాడు.

అది వేసంగి. పని చులాగ్గానే ఉంది. ముద్ద
మంచు కురియడం లేదు కాబట్టి అది తీసివేసి
బాగుచెయ్యవలసిన పని తప్పింది. అలైనుమీ
దకు ఆట్రే రైల్వూ రావు. కాబట్టి సీమన్
రోజుకు రెండుమార్లు తను చూడవలసిన
వెర్స్టు చూచీవాడు. అక్కడక్కడ ఒక్కొక్క
క్కడకు బిగించడమూ, పట్టాలమధ్య మన్ను
సరిగ్గా ఉందా లేదా అని చూడడమూ, పట్టా
మధ్యనుంచి నీరు పోవడానికి పెట్టిన కాలవ
గొట్టాలు బాగా ఉన్నాయో లేవో
చూడడమూ అయినతర్వాత ఇంటికి వచ్చి
భూమి సేద్యం సంగతి ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడు.
కాని యింటివనులు చేసుకోడానికి మాత్రం
ఒకచిక్కు ఉన్నది. అతడు ఏమైనా చేద్దామని
అనుకున్నట్లయితే రైలురోడ్డు మేస్త్రీ ఉత్తరు
వుకోసం వ్రాసుకోవాలి. ఆమేస్త్రీ సెక్షను
ప్రధానోద్యోగికి రిపోర్టు పంపాలి. ఇవన్నీ
అయి అతనికి ఉత్తరపు వచ్చేటప్పటికి పుణ్య
కాలం రవంతా అయిపోయేది. సీమన్కూ,
అతనిభార్యకూ చేతినిండా పనిలేక ఏమీ
తోచడంలేదు.

రెండునెలలు గడచినవి. సమీపంలోఉన్న
కావలవాండ్లతో సహవాసంచేయ మొదలు
పెట్టినాడు సీమన్. అందొకడు చాలా ముసలి
వాడు. అతడు యిల్లుదాటి బయటకు రావడ
మునకైనా శక్తి లేనివాడు. అతన్ని తీసివేసి
యింకొకరిని ఆస్థానే వేస్తారని గట్టివదంతికద్దు.
అతనిభార్య అతనిబదులు లైనుమీద పని
చేసేది. ఇంకో కావలవాడు ఒక్కపల్కుగా
ఉంటాడు కాని కండలు అవుపిస్తూ ఉన్నవి.

కుర్చనాడే. ఇద్దరిబీటలూ కలిసేచోట సీమన్ మొట్టమొదట అతనిని కలుసుకొన్నాడు. సీమన్ టోపీతీసి బుర్రవంచి సలాముచేశాడు. “ఖులాసాగా ఉన్నావా అబ్బాయి” అన్నాడు సీమన్.

అబ్బాయి ఓరచూపుతో అతనిని చూశాడు. “నీవు ఎలాగ వున్నావు” అని సమాధానం చెప్పి వెనక్కు తిరిగి వెళ్లిపోయాడు. కొన్నాళ్లైన తర్వాత వారిభార్యలు ఒకరి నోకరు కలుసుకొన్నారు. సీమన్ భార్య ‘ఆరీనా’ పొరుగుకూరి భార్యను పలకరించింది. ఆవిడ ఏవో రెండుముక్కలు చెప్పి వెళ్లిపోయింది. సీమన్ నోకమారు ఆమెను కలుసుకొని, “ఏమిటి సంగతి, అమ్మాయి, నీభర్త మాట్లాడనే మాట్లాడడు?” అన్నాడు. అమ్మాయి మొదట మాట్లాడక ఊరకొని తర్వాత అన్నదికదా, “నీతో ఏవిషయమై అతను మాట్లాడాలి? ఎనరిగొడన వారిది.....మీగొడన మీరు చూచుకొందురూ, పుణ్యముంటుంది.”

అయితే యేమి, ఒకనెల గడవకుండా వారిద్దరూన్నే హితు లైనారు. సీమనున్నా ‘వాసిలీ’ యున్నా రైలులైనమీద కలుసుకొన్నప్పుడు వారిద్దరూ గట్టుమీద కూర్చొని పొట్టి పొగాకుగొట్టాలు వెలిగించి ఏరీతిగాజీవితం గడిపేరో చెప్పుకుంటూ ఉండేవారు. ‘వాసిలీ’ సాధారణముగా మాట్లాడేవాడు కాడు. కాని సీమన్ తన స్వగ్రామాన్ని గురించి, యుద్ధాన్ని గురించి చెప్పేవాడు. “జీవితంలో యిన్నీ అన్నీ కాదు నేనుపడ్డకష్టములు. కాని భగవత్కృపవల్ల ఆట్టేకాలం

కష్టపడలేదు. భగవంతుడు నాకు అదృష్టం దయచేశాడు కాడు. పరమేశ్వరుడు ఎంతఅదృష్టం యిస్తే అంతే. అదీ సంగతి, వాసిలీ ఫ్రిడే నిచ్” అని సీమన్ చెప్పాడు.

వాసిలీ ఫ్రిడేనిచ్ తన పొగాకు గొట్టములో నుసి రైలుపట్టామీద కొట్టిదులిపి నిలబడ్డాడు. “భగవంతుడిచ్చే అదృష్టంకాదు మనకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది, మనుష్యులు. మనుష్యులను మించిన క్రూరమృగములు ఎక్కడా లేవు. తోడేళ్లు తోడేళ్లను తినవు; మనుష్యులు బ్రతికిఉన్న యితర మనుష్యులను తింటారు.” “అన్నా, కాదు; తోడేళ్లు తోడేళ్లను తింటవి. అబద్ధ మంటావా?”

“అప్పటికి వచ్చిన మాట ఏదో అన్నాను. అయితే ఏమి? ఇంతకంటే క్రూరమైన మృగములు వేరేలేవు. మనుష్యుని దుర్మార్గతా, ఆశా, లేకపోతే బ్రతకనచ్చు. ప్రతీవాడు నిన్ను బ్రతికిఉండగా పట్టుకొని ప్రింగివేద్దామని పడుపువేసుకు ఉంటాడు- నోటితోకొరికి ప్రింగివెయ్యడానికే.”

సీమన్ ఆలోచించాడు.

“నాకు తెలియదు అన్నా. బహుశా అలాగే అయివుండవచ్చు; కాని, అలాగే అయినట్లయితే అది భగవదాజ్ఞ”

వాసిలీ అన్నాడుకదా, “అలాగయితే మనము ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడతగ్గ దేదీలేదు; మనకు జరిగే ప్రతిఅన్యాయమూ భగవంతుని మీద పారవేసి కూర్చుని దూఱించి మాటయితే మనము మనుష్యులము కాము, పశువులము. నేను చెప్పేదది.”

అతడు వెనక్కుతిరిగి వెడతానని చెప్పకుండా న్నేపోయాడు. నీమకకూడా లేచి నిబబడ్డాడు. “అన్నా, నాతో అంతకతినంగా మాట్లాడ తావేమి” అని వెనకనుంచి కేకవేశాడు.

అతడు తిరిగి చూడలేదు. మళ్ళుపు దగ్గర పల్ల ములో అతను దిగి అగుపించకుండా ఉండే దాకా అతనికేసి నీమకనిబబడి చూచాడు. అప్పుడతడు ఇంటికి తిరిగి వచ్చి భార్యతో అన్నాడు, “అరీనా, మన పొరుగువాడు మా దొడ్డవాడు! వాడు మనిషికాడు, పగబట్టే వ్యగము.”

అయినా వారిద్దరూ విరోధపడలేదు. త్వర లోనే వారిద్దరూ మళ్ళీ కలుసుకొని కూర్చుని పూర్వమువలెనే ప్రసంగించారు. ఎప్పుడూ ఒక్కటే విషయం.

“చూచావు నేహితుడా, ఆ మనుష్యుల మూలాన్ని కాకపోతే మనము కాపలాయిళ్ల లో కూర్చోనే కూర్చోము” అన్నాడువాసిలీ. “కాపలాయిళ్ల కేమి? అవి పాడుగా లేవు. వాసయోగ్యముగానే ఉన్నవి.”

“వాసయోగ్యమే, వాసయోగ్యమే. అంత కన్న నీవేమి చెప్పతావు. ఇంతకాలము నీవు జీవించావు, ఏమీ నేర్చుకోలేదు. ఇంతకాలం నుంచి చూస్తున్నావు, ఏమీ చూడనే లేదు. కాపలాయింటిలో నైతేయేమి, యితరస్థలాల్లో అయితేనేమి, బీడవాడు బ్రదికే బ్రదుకు ఏ మాదిరిగా ఉంటుంది. నెత్తురు పీల్చేవాళ్లు వాళ్లు; నిన్ను బ్రదికి ఉండగానే తినేస్తారు;

ఒకరక్తపుచుక్కైనా మిగలకుండా నిన్నుపిడిచి పిప్పిచేసి నీవు ముసలివాడ వైసతర్వాత పండు లకు పనికివచ్చే తుక్కుకింద తీసి పారవేస్తారు! నీకు ఎంతజీత మిస్తున్నారు?”

“కొంచెమే వాసిలీప్తిపేనిచ్; 12 రూబుళ్లు.*”
“నాకు పదమూడున్నర; ఎందు కీతేడాఉండా లి? కంపెనీరూల్సు ప్రకారం మనఅంజరికీ ఒక్కటే జీతం. నెలకు పదిహేను రూబుళ్లు; దీపమూ, వంటచెరుకూఉచితం. నీకు పన్నెండు రూబుళ్లు, నాకు పదమూడున్నరరూబుళ్లు ఇవ్వ మని ఎవరు ఉత్తరువు చేశారు? అదీ నిన్నడ గవలసిన ప్రశ్న. కాలక్షేపం చెయ్యవచ్చు గదా అంటావు కాబోలు! రూబులున్నర— వాళ్లు పదిహేనూ ఇవ్వడం తటస్థించితే— మూడురూబుళ్ల తేడాకోసం నే చెప్పడంలేదు. క్రిందటి నెల రైల్వేడైరెక్టరు యీదారిని వెళ్లి నప్పుడు నేను స్టేషనుదగ్గర ఉన్నాను. అప్పుడు ఆయన్ని చూశాను. ఎన్నో గౌరవచిహ్నము లున్న వాయనికి. ప్రత్యేకంగా ఒకబండి వే యించుకొని అందులో ఆయన ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. ఇవతలికి వచ్చి ఆయన ప్లాటుఫా రంమీద నిబబడ్డాడు.....నే నిక్కడ అట్టకాలం ఉండేది లేదు. ఎక్కడకు తోస్తే అక్కడికి వెళ్లిపోతాను.”

“ఎక్కడికి వెళ్లుతావు నీవు,ప్తిపేనిచ్? పోనిద్దూ; ఇక్కడ నీకోయిల్లు ఉన్నది. వెచ్చగా ఉంటు న్నావు; కాస్తపొలం ఉన్నది. పని చెయ్యగల భార్య ఉన్నది.”

* రూబులు సుమారు రెండురూపాయలకు సమానము.

“కాస్తపాలం! నాకాస్తపాలంకేసీ నీ వెప్పుడైనా చూశావా? ఒకరెమ్మైనా అందులో లేదు. పోయిననంతముతువులో కొన్ని కాబేజీలు అందులో మొలవేశాను. రోడ్డుమేస్త్రీ వచ్చి, ‘అస్లికేషన్ పెట్టుకొన్నావా? ఉత్తరువు పొందావా? ఈక్షణంలో అవి లాగి పారవెయ్యి; వాట్ల ఆనవాళ్లైనా అక్కడ ఉండడానికి వీలు లేదు’ అన్నాడు. ఆప్పుడు తప్పత్రాగి ఉన్నాడేమో అలాగ అన్నాడు. ఇంకొకప్పుడైతే మాట్లాడక ఊరు కొనును. మంచీచెడ్డ తెలియని మత్తుసితిలో ఉన్నాడు. “మూడురూబుల్లు జూల్సానా!”

వాసీలీ తన పొగాకు గొట్టమును మాట్లాడకుండా కొంతనేపు వీల్చి ఈరీతిగా అన్నాడు. “అంతటితో సరిపెట్టడు; లేకపోతేనా, చచ్చేటందుకు తన్ని వదలిపెట్టేవాడిని.”

“కానీ, కానీ, అబ్బాయీ, నీవు తొందరమనిపివి; చెప్పుచున్నాగా.”

“నేను తొందర మనిపిని కాను. సత్యాన్ని గురించే నేను ఆలోచిస్తూఉంటాను; సత్యాన్నే మాట్లాడుతాను. అవలేదు, వాడిపని పడతానులే. సెక్స్ ను ప్రధానాధికారికి ఫిర్యాదు చేస్తాను.”

అతడు ఫిర్యాదుచేశాడు.

సెక్స్ ను ప్రధానాధికారి లైను పరీక్ష చేయడానికి వచ్చాడు. ఇంక మూడు రోజులకు

‘వీటర్నుబర్గు’ పట్టణమునుంచి కొందరు గొప్ప వాళ్లు ఆదారిని రైలుమీద వెళ్లబోతున్నారు. వాళ్లు రావడానికి ముందు సమస్తమూ సక్రమంగాఉండవలెను. కాబట్టిలైను పరీక్ష జరుగవలసివచ్చినది. ఆనసరమైనచోట మున్ను రాళ్లు పట్టాలమధ్యపోసి దట్టించారు; ఎత్తుపల్లాలు సరిచేశారు; పట్టాలక్రింది అడ్డుదూలాలు పరీక్షచేశారు. బంధాలు పట్టాలకు సరిగా ఉన్నవో లేనో అని సుత్తులతోకొట్టి చూచారు. మరేమేకులు గట్టిగా బిగించారు. స్తంభాలకి కొత్త రంగులు పూశారు. లావెలు క్రాసింగుల దగ్గర పచ్చమన్ను చల్లారు. ముసలి కాశలావాని భార్య పట్టా ప్రక్కలను వెరిగిన మొక్కలను లాగి పారవేయడానికి ఆతనిని బయటకు పంపించింది. సీమన్ ఒకవారం బాగా కష్టపడి అంతారైటుచేశాడు. అతడు తన ‘కాఫ్టర్’ ఉతికి బాగుచేసి చిరుగులు కుట్టుకొన్నాడు. డవాల్ బిల్ల ఇటికపొడుముతో ధగధగ మోపి లాగ తోమినాడు. వాసీలీకూడా చాలాకష్టపడి పనిచేశాడు. సెక్స్ ను ప్రధానోద్యోగి తోపుడుబండిలో వచ్చాడు. నలుగురు కూర్చోవాళ్లు ఆబండి నడపడానికి పనిచేస్తున్నారు. బట్టచక్రాలు బజ్జమని చప్పుడవుతున్నాయి. బండి గంటకు ఇరవైవేర్ స్థుల వేగముతో పరుగెత్తుచున్నది. చక్రాలు హోరుమంటున్నవి. సీమన్ కాశలాయంటికి అది రంయని వచ్చింది. సీమన్ పరుగు పరుగున వెళ్లి సిపాయి వలె నిలబడి

* కాఫ్టర్ అనగా రషియాలో ప్రజలు తొడుగుకొను చోక్కా. నడుము దగ్గర పటకాతో బిందడానికి వీలుగా ఉన్న చేతులు పొడుగు చోక్కా.

సర్వమూ నివేదించాడు. సమస్తమూ సక్రమంగా ఉన్నది.

“మితకాలంనుంచి నీవు ఇక్కడ ఉంటున్నావు” అన్నాడు ప్రధానాధికారి.

“ఘే నెల రెండువారేదీనుంచి దేవరా!”

“సరే, మంచిది. నూటఅరవైనాల్సుగో నెంబరు దగ్గర ఎవరున్నారో?”

తోపుడుబండిలో ఆతనితోకూడా వచ్చిన రోడ్డుమేస్త్రి “వాసిలీ స్పిరిడోనోవ్” అని చెప్పాడు.

“స్పిరిడోనోవ్, స్పిరిడోనోవ్.....? ఉహూ. క్రింద మీరు చివాట్లు తిన్నాడు వాడేనా?”

“అవును వాడే.”

“సరే చూద్దాము పోనియ్యి.”

కూలివాళ్లు తోపుడుబండి నడపడానికి పూనుకొన్నారు. బండి బయలుదేరింది. సీమన్ దానివైపు చూస్తూ అనుకున్నాడు “నాపొరుగువాడు ఏదో తమాషా చేస్తాడు మొత్తం మీద.”

రెండుగంటలైనతర్వాత సీమన్ తనశని చేసుకోడానికి వెళ్లాడు. పల్లములో ఉండగా ఎవరో ఒకమనిషి. లైనుప్రక్కనుంచి నడుస్తూ ఉన్నట్టు చూచాడు. ఆతనికి తలమీద ఏదో తెల్లగా ఉన్నట్టు కనిపిస్తోంది. సీమన్ జాగ్రత్తగా చూచాడు. వస్తూన్నవాడు ‘వాసిలీ.’ చేతులో ఒకకర్ర బంబుమీద ఒకమూటా పెట్టుకొని వస్తున్నాడు. ఒకచెంపమాత్రం జేబురుమాలుతో కట్టు కట్టుకొన్నాడు.

“ఎక్కడకు వెళ్తున్నావోయి అబ్బాయి” అని సీమన్ కేక వేశాడు.

వాసిలీ చాలా సమీపానికి వచ్చాడు. ఆతని ముఖము వికలముగా ఉంది. సుద్దలాగ తెల్లబడి పోయినది. కళ్లు ఉగ్రముగా ఉన్నవి. మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించాడుకాని మాట సరిగా వచ్చింది కాదు. “నేను పట్టణానికి, మాస్కో, బోర్డోకు వెళ్తున్నాను.”

“బోర్డోదగ్గరకా.....అలాగా అలాగా! ఫిర్యాదు చేయడానికి కాదా? వదలిపెట్టదూ, వాసిలీ స్పి పెనిచ్, మరిచిపోదూ!”

“కాదన్నా, నేనుఎంతమాత్రమూమరిచిపోను. మరిచిపోయేరోజులు వెళ్లాయి. చూడు నన్ను మొహంమీద ఎల్లా కొట్టాడో; రక్తం కారి పోతోంది. బ్రతికి ఉండగాను మరిచి పోతానా? ఇలాగ వదలిపెడతానా?”

సీమన్ ఆతనిచెయ్యి పట్టుకొన్నాడు. “వదలి పెట్టదూ, స్పి పెనిచ్. నేనుచెప్పేమాట సత్యం; ఇప్పుడున్న శరీరీతులు బాగుపడవు సుమీ.”

“శరీరీతులు బాగుపడడమా? నేను బాగుచెయ్యలేనని నాకు తెలుసును. భగవంతుడిచ్చే అదృష్టాన్ని గురించి నీవు చెప్పిన మాటా వాస్తవమే. నాఅదృష్టం నేను బాగుచేసుకోలేను. కాని సత్యాన్ని అనుసరించవలసి ఉంటుంది గాదూ.”

“ఏమిటి జరిగిందోచెప్పు”

“ఏమిటి జరిగిందా! అన్నీ పరీక్ష చేశాడు. తోపుడుబండి దిగి ఇంట్లోకి వెళ్లాడు. జాగ్రత్తగా ప్రతీదీ పరీక్ష చేస్తాడని నాకు తెలుసు.

అంచేతనే అంతా సరిగ్గా ఉంచాను. వెళ్లిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉండగా నేను ఫిర్యాదు చేశాను. నన్ను చూచి మండిపడి అన్నాడుగదా: 'ఇదిగనర్న మెంటు తనిఖీ. ఇప్పుడు నీవు పాదులను గురించి ఫిర్యాదు చెయ్యడానికి వచ్చావా? ప్రీవీసభ్యులకు సంబంధించిన విషయమిది. నీ కాబేజీల గొడవతో ఇప్పుడా రావడం?' నేను అనకుండా ఉండలేక పోయాను. ఒక్క మాట అన్నాను. ఆట్టేలేదు. కాని అతనికి కోపం వచ్చింది. నన్ను మొహంమీద ఒక్కటి వేశాడు; నేను అలాగ నిలబడిపోయాను. వాళ్లు బండి తీసుకుపోయారు. నేను తెలివి తెచ్చుకొని మొహం కడుక్కొని బయలుదేరాను."

"కావలాయంటి సంగతి?"

"నా భార్య అక్కడ ఉంది. ఆమె అంతా సరిగ్గా చూస్తుంది. వాళ్లు వాళ్ల రైల్వే విరగడైపోను." వాసిలీ లేచి వెళ్లిపోవడానికి సిద్ధపడ్డాడు.

"సెలవు, ఇవనిచ్ నాకు న్యాయం జరుగుతుందని చెప్పలేను."

"నడిచి వెళ్లాలనా ప్రయత్నం."

"స్టేషను దగ్గర బూర్సుబండిమీద వెళ్లి నివ్వమని అడుగుతాను. రేపు మా స్కేల్లో ఉంటాను." ఒకరివద్ద ఒకరు సెలవు తీసుకొన్నారు. వాసిలీ ప్రయాణమై వెళ్లాడు. చాలా కాలం అతడు ఎవరికీ కనిపించలేదు. ఆతని భార్య అతని పసంతా చేస్తూన్నది. రాత్రింబగళ్లు నిద్ర లేదు. పెనిమిటికోసం కనిపెట్టుకుండడంవల్ల సగమై

పోయింది. మూడవరోజున ఇన్స్పెక్టరుగారి రైలు ఆదారిని వెళ్లింది. ఒక ఇంజనూ, ఒక సామానుబండి, రెండు ఫస్ట్ క్లాసు బజ్జులు. వాసిలీ అప్పుడక్కడ లేనేలేడు. నాల్గవరోజున సీమక్ వాసిలీ భార్యను కలుసుకొన్నాడు. అస్తమానం ఏడవడంవల్ల ఆమె మొహం పొంగిఉన్నది. కళ్లు ఎర్రగా ఉన్నవి. "నీ పెనిమిటి తిరిగి వచ్చాడా?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఆమె చెయ్యి ఆడించి, ఏమీ చెప్పకుండా వెళ్లిపోయింది.

చిన్నతనములో సీమక్ 'విల్లో' శాఖలతో పిల్లంగ్రోవులు చెయ్యడం నేర్చుకొన్నాడు. విల్లో కర్రలో బెండు ఊడకొట్టి అవసరమైనచోట్ల రంధ్రాలు పొడిచి చివర పీచీ చేసి ఎంతో బాగా పాట పడితే ఆ పాట పాడడానికి వీలుగా ఉండేట్లు పిల్లంగ్రోవులు చేసేవాడు. పనిలేక ఖాళీగా ఉన్నప్పుడు చాలా గొట్టాలు చేసి బూర్సుబండి గాడ్డుకూ, తనకూ, పరిచయం వుండడంవల్ల అతని ద్వారా పట్టణం పంపించేవాడు. మార్కెట్టులో అమ్మగా ఒక్కొక్కదానికి రెండు కోపెక్కుల* వంతున అతనికి ముట్టేది. తనిఖీ అయిన మూడో రోజున, ఆరు గంటల బండి చూడడానికి భార్యను యింటివద్ద అట్టేపెట్టి కత్తి తీసుకొని పిల్లంగ్రోవులకు కర్రలను కొట్టడానికి అతను ఆడలోకి వెళ్లాడు. తన బీటు చివరదాకా వెళ్లితే మార్గం మోచేతిమలుపు తిరిగినచోట గట్టడి అడవిలోనికి వెళ్లాడు. అరవెర్స్తు దూరంవై

* ఒక కోపెక్కు రూబుల్ లో నూరోపంతునాణెము.

ఒకపెద్ద తేమప్రదేశ మున్నది. దాని సమీపంలో పిల్లంగ్రోవులు చెయ్యడానికి అనుకూలంగా ఉండే విల్లోకర్తలు దొరుకుతవి. ఒక మోపుకర్తలు కొట్టి యింటికి వెడదామని బయలుదేరాడు; అడవిలోనుంచి నడుస్తున్నాడు. సూర్యుడు పడమర అస్తమించబోతున్నాడు. అంతా నిశ్శబ్దము. పక్షుల రుతములూ, కాలిక్రిందపడ్డ ఎండాకుల చప్పుడూ మాత్రం విసవడుచున్నవి. సీమన్ మరికొంత దూరం నడిచాడు. రైలుపట్టాలు సమీపించాడు. ఒక లోహపు నస్తువుమీద ఇంకో లోహపునస్తువును కొట్టితే పుట్ట శబ్దమువంటి శబ్దము అతను విన్నట్టు భావించాడు. సీమన్ వడివడిగా నడుస్తున్నాడు. ఆస్రాంతాల రైలు పట్టాలకు ఏమీ మరమ్మతులు లేవు. “ఏమిటి శుశబ్దము” అని అత డాలోచించాడు. అడవి పొలిమేర చాటాడు. రైలుగట్టు కనిపించింది. రైలు లైనుమీద ఎనరో కూర్చుని ఏమో చేస్తున్నారు. నెమ్మదిగా సీమన్ అతన్ని సమీపించాడు. ఎనరో మరమేకులు ఎత్తుకుపోవడానికి నచ్చారని అత డనుకున్నాడు. సీమన్ చూచాడు. ఆమనిని. లేచాడు. అతనిచేతులో గుసప మున్నది. దానిని ఒకపట్టాక్రింద పెట్టి ఒకవైపుకు కదిపాడు. సీమన్ కళ్లు చీకట్లు గ్రమ్మినవి. కేకవేద్దా మనుకున్నాడు. మాట రాలేదు. ఆమనిని వాసిలీఅనిఅతడుచూచాడు. అతనికేసి గబగబ పరుగెత్తుకువెళ్లాడు. వాసిలీ గుసపమూ, రెంచి చేత్తోపుచ్చుకొని గట్టుఅవతలవైపునుంచి పారిపోయాడు.

“వాసిలీ స్విపెనిచ్! అన్నా! నాయనవు గావు! తిరిగి రావు! గుసపము నాకియ్యి! రైలుపట్టాయధాప్రకారం పెట్టుదాము. ఎవరికీ తెలియదులే. తిరిగిరా, పాపవంకం తగలకుండా సీతత్మను కాపాడుకో!”

వాసిలీ తిరిగి రాలేదు. అడవిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

ఉడదీసినపట్టా దగ్గర సీమన్ నిలబడ్డాడు. కర్తలమోపు క్రింద పారవేశాడు. అప్పుడు నచ్చేబండి సామానుబండికాదు. ప్రయాణీకులుండేబండే. దాన్ని అడవికి అతనివద్ద సాధనాలేమీ లేవు. జెండాలులేవు. పట్టిచేతులతో రైలుపట్టా సరియైన స్థలంలో పెట్టడము సాధ్యము కాదు. మేకులు బిగించడమూ సాధ్యముకాదు. ఎక్కడికేనా పరుగెత్తాలి. సాధనాలు తేవడానికితప్పకుండా అతను తన యింటికి పరుగెత్తవలసి ఉన్నది. భగవంతుని సహాయం ఉండాలి!

వగర్చుకొంటూ సీమన్ యింటివైపు పరుగెత్తాడు. పరుగెత్తుతున్నప్పుడు ఏడుగురి క్రింద పడిపోతానో అని అనుకొన్నాడు. అడవి వెలువడి పరుగెత్తాడు. అతనియింటికి యింకదూరం సుమారు రెండువందలగజాలు ఉన్నది. మిల్లు తాలూకు కూత అప్పుడే వినిపించింది. ఆరు గంటలయింది. ఆరుగంటల రెండు నిమిషములకు రైలుబండి రావై ఉన్నది. కరుణామయుడా! భగవంతుడా! ఏపాపమూఎరగని ప్రయాణీకులను కాపాడనా! సీమన్ కు జరగబోయే సంగతిఅంతా కనిపిస్తూనే ఉంది. ‘ఇంజను

వస్తుంది. ఊడదీసిన పట్టులో దాని ఎడమవైపు చక్రాలు తగులుకుంటవి. ఇటూ అటూ ఊగు లాడుతుంది. తిరగబడుతుంది. రైలుపట్టులను పైకి లాగుకుపోతుంది. పట్టు క్రింది దూబాలు నదలిపోతవి. సరిగా అక్కడే రైలు మలుపు తిరిగింది; గట్టు ఇరవై అయిదు గజాలు ఏట వాలుగా ఉన్నది అక్కడ. ఆ రైలుబండిలో మూడోక్లాసు బం.....స్త్రీలు, చిన్న పిల్లలు క్రిక్కిరిసి కూర్చునిఉంటారు ఏమి వస్తువో తెలియకుండా వారంతా కూర్చుంటారు. భగవంతుడా! ఏమి చెయ్య మన్నావు. ఎంతగట్టిగా పరుగెత్తినా ఇంటికి వెళ్లి తిరిగిరావడమునకు వ్యవధిచాలదు.....! సీమన్ యింటికి వెళ్లలేదు. అంతకన్న వడిగా పరుగెత్తుకొంటూ వెనకకు వెళ్లాడు. ఒళ్లు తెలియకుండా తరవాత తీణంలో ఏమి జరుగ బోతుందో తెలియకుండా పరుగెత్తాడు. రైలు ఊడదీసిన స్థలానికి పరుగెత్తినెళ్లాడు. అతడు పడవేసిన కర్తలమోపు అక్కడేఉన్నది. వంగి ఒకకర్త తీసుకొని-ఎందుకోతెలియదు- ఇంకా ముందుకు పరుగెత్తాడు. రైలుబండి వస్తూ న్నట్టు అతను భావించాడు. దూరము నుంచి రైలుకూత వినిపించింది. రైలుపట్టులు కొంచె ము కొంచెము ఆదురుతున్నవి. ఇంకా పరు గెత్తడానికి అతనికి శక్తిచాలదు. పట్టు ఊడ దీసినస్థలానికి రెండునందల గజాలు ముందు ఆగాడు. ఆతీణంలోనే అతడు ఏమిచేయవలసి ఉంటుందో ఛట్టున తట్టింది. తన టోపీ తీసి వేశాడు. ఆందులోనుంచి ఒక జేబురూమాలు తీశాడు. తన కాల్షిజోడులోనుంచి కత్తిని పైకి

లాగాడు. నిలువవంటి చిహ్నము తనముందు ప్రేలితో గాలిలో వేసుకొన్నాడు. భగవంతుడా రక్షించు!

మోచేతికిపై నఎడమదండలో కత్తినిగుచ్చాడు. వేడినెత్తురు ప్రవాహము ఉబికివచ్చింది. జేబు రూమాలు ఆరక్తముతో తడిపాడు. ముడుతలు తీశాడు. విడదీసి కర్తకు కట్టాడు. ఎత్తుగా ఎత్తి పట్టుకొన్నాడు—అతని ఎర్ర జెండా.

జెండా ఊపుతూ అక్కడే నిలుచున్నాడు. అప్పుడే అతడు రైలుబండిచూచాడు. ఇంజను ప్రవహమాత్రం అతనిని చూడలేదు. బండి నమీషిస్తుంది. రెండునందల గజాల దూరంలో బరువుబండి ఆపడం ఎవరికీ శక్యం కాదు.

జెబ్బనుంచి రక్తముఊరి కేకారిపోతోంది. చేతిని ప్రక్కకు అణచిపెట్టాడు. దానివల్ల ప్రవాహం కట్టపడుతురు దనుకొన్నాడు. కానిరక్తం ప్రవహిస్తూనే ఉంది. రెక్కలోపడ్డ గాయం లోతుగా ఉంది. అతనికి తల తిరుగుతోంది. కళ్లముందర నల్లటి-ఈగలు ఎగురుతున్నట్లు అయింది.....కళ్లు చీకట్లు గ్రమ్మినవి.... చెవుల్లో గంటలు వాయిచిన శబ్దము వినిపింతుంది. బండి అతనికి అప్రపంచం లేదు. దానిశబ్దము వినిపించడంలేదు.....అతని మున్నులో ఒక్కటే ఆలోచన! “నేను నిలువ లేను—నేను పడిపోతాను— జెండా క్రింద పడవేస్తాను—బండి నామీదనుంచి పోతుంది. అయ్యో దేవుడా! రక్షించవా.....!” అతని కళ్లు మనకలుగ్రమ్మినవి. మనస్సుశూన్యమైంది. జెండా నదలివేశాడు. ఆ నెత్తురుజెండా క్రింద

పడలేదు. ఎవరిచెయ్యో దానిని పట్టుకొన్నది. ఎవరిచెయ్యో దానిని వచ్చేబుడికేసి పైకెత్తి కించిది. ఇంజనుడ్రైవరు దానిని చూచాడు. నాలుగుమాసివేశాడు. ఇంజనుమరల వెనక్కు- త్రిప్పాడు. రైలుబుడి ఆపివేశాడు.

ప్రయాణీకులు బట్టేదిగి గుంపులు గుంపులుగా విచ్చారు. ఒక్కంతా రక్తంతో ఒకడు స్మృతి తప్పి పడిఉండడం చూచారు. ఇంకొకడుఅతని

ప్రక్క నిలబడి కర్తకు కట్టిన నెత్తురుజెండా ఎత్తిపట్టుకొని ఉండడం చూచారు.

వాసిలీ ఒకమాటు చుట్టూచూచి తలవంచు కొన్నాడు.

అతడన్నాడు, “నన్ను కట్టివేయండి. రైలు పట్టా ఊడదీసింది నేను.”

—[చింతాదీక్షితులు చేసినతప్పుమా.]

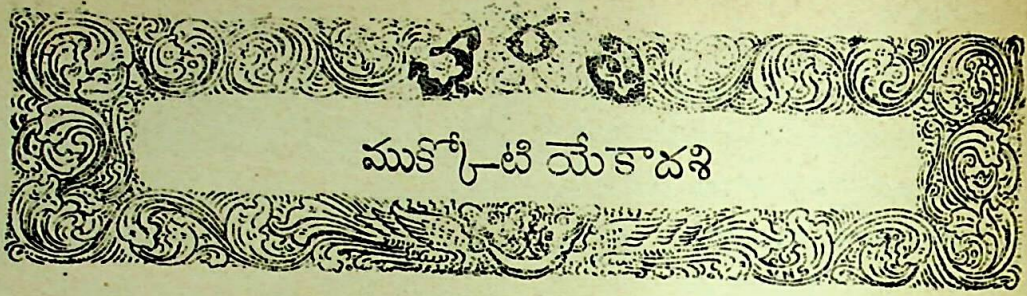
కీ ర ము

జెలువోలు సీతారామయ్య చొదలి గారు

సలలితారామసీమల సంచరించి
పువ్వుదీప మేడలయందుఁ బవ్వలించి
మలయపడనుని మందారవంశుతోడ(?)
మృదుమధురమైన కంఠంబు మేళవించి
ప్రకృతి రామణీయకమును బాడుకొనుచుఁ
గవికుమార, సౌఖ్యంబును గాంచినాపు
సతతమును నీవు స్వేచ్ఛాప్రచారి వగుటఁ
గాల మత్యంత ముదముతోఁ గడపినావు
ఇంక నెన్నొట్లు నీ మురిపెంబు, సుకమ?

భవనమోహనమగు నీ తనువును గాంచి
సహజమాధుర్య మగు గానసార మరసి
లాలసుండు యుండెను బాటుఁ డొకడు
పంజరంబున బంధింపఁబడెద మీవు
స్వేచ్ఛ కెడబాటనుచుఁ జింత నేయఁజోకు
బ్రహ్మలిఖితంబుఁ దుడువ నెవ్వరినెఱంబు
బంధమున మోటునొంద నొందనచ్చు(?)
దీనితత్త్వంబు నరసి పర్థిల్లు, సుకమ?

ముక్కోటి యేకాదశి

[జిజ్ఞాసువు]

ఈ యేకాదశి కీపే రెట్లు కలిగినది? (తెలుగు)
 మూడు + (సంస్కృతము) కోటి—
 ప్రాణగోష్ఠమునంటిది. మూటికి కోటికి సంబంధ
 మేర్పడి యటుపై నేకాదశి కలుసుకొనినది.

ముక్కోటి యనగా మూడు కోట్లు.
 మూడుకోట్ల దేవత లాదినమున శ్రీరంగమో
 మజీయునెద్దియో దివ్యక్షేత్రమునజేరుదురను
 ప్రతీతిగలదు. దేవతలసంఖ్య ముప్పది మూడు
 కోట్లుగదా? మూడుకోట్లకే లెక్క వచ్చిన
 యెడల మిగిలిన ముప్పదికోట్లుల కీ యేకాదశి
 ముఖ్యముగాదా? మజీయు సీ ముప్పదిమూడు
 కోట్లను ఒకచోట నుండువాడుగాను. ప్రమా
 ణము:—“యే దేవా దివ్యేకాదశస్థః పృథివ్యా
 మధ్యైకాదశస్థః...” దివియందు షడునొకండు;
 పృథివియందు షడునొకండు; అష్టల బడునొ
 కండు. ఈవిధమున నివేశనవిభాగము లేర్పడి
 యుండగ సీమూడుకోట్లు నేన్వాయమున నేమ
 కము చేయగలిగె?

ఈమూడుకోట్లను దేవతలుగాను. మూ
 డుకోట్లు తీర్థరాజములనియు, ఇవియన్నియు
 మార్గశీర్ష శుద్ధద్వాదశ్యరహితమున తిరు
 పతికొండమీదనుండు స్వామిపుష్కరిణినిబ్ర పే
 శించుననియు, అష్టాండున్నానముచేసినవిశేష

ఫలము గలదనియు పురాణస్తోత్రవమైయున్న
 ది. ఎద్దియో యొక దివ్యశక్తిచే తీర్థములందు
 జేరగలిగినను తద్గతమాహాత్మ్యము ద్వాదశికి
 చెల్లినది కాని యేకాదశికి జెప్పబడలేదు.
 ద్వాదశ్యేకాదశుల కైక్యభావము నమర్చిం
 వలయునా? లేక లక్షణావృత్తి బ్రయోగించి
 ద్వాదశీమాహాత్మ్య మేకాదశికి సాధుపనగు
 నా? లేక దశమ్యేకాదశీద్వాదశులు గలసి
 యేకాదశీస్త్రతపుణ్యోత్పాదనము చేయునా?
 “మానేతు మార్గశీర్షాభ్యే ద్వాదశశ్చాం పూర్వ
 షట్కే, అరుణోదయవేళాయాం త్రిషు లోకేషు
 విశ్రుతాః; తిస్త్రః కోట్యర్థకోటిచ తీర్థానాం
 సుమహామతే, సాన్నిధ్యం తత్ర కుర్వంతి
 స్వామిపుష్కరిణీజలే” ఇత్యాదివాక్యములు
 వామనపురాణాంతర్గత వేంకటాచల మాహా
 త్మ్యసుట్టమున జూడనగు.

ఈ రెండుతిథుల కయుతసంయోగము
 గల్పించి ద్వాదశికి జెప్పినదానియందు నేకా
 దశికినిగూడ నన్వయింపజేసినను అందున్న
 ఫల ముపసాదింపబడియున్నదియే కానిము
 క్కోటిఏకాదశీప్రయుక్త ద్వారదర్శనప్రసా
 మట లేకున్నది.

ఏపంచాంగమును జూచినను ముక్కటి యే కాదని “శ్రీరంగాదిదివ్యత్వే త్రేషు ద్వార దర్శన” మ్మని న్రాయబడియుండునే కాని స్వా మిపుష్కరిణీస్నానఫలము చెప్పబడుటలేదు. ద్వారదర్శనమాహాత్మ్య మీయేకాదని కెట్లు కలిగినది? సామాన్యముగ నేకాదని భరత ఖండము దంతటను చాతుర్వర్ణ్యమునకు ప్రతదివసమై, యువవాసదినమై యున్నది. ముక్కటి యేకాదనియను ప్రమితి కేమియా భారముగలదో విచారింపవలయును. శ్రీరామ ననమి, నృసింహజయంతి, కృష్ణాష్టమి, ప్రథమై కాదని, నరకచతుర్దశి, దీపావళ్యమావాస్య, రథసప్తమి, మహాశివరాత్రి లోనగునవి తిథి ప్రధానములై ఆనేతుహిమాచలమగు వ్యా ప్తిని గలిగియున్నవి. ఈ ముక్కటి ప్రాయశః ముగ మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీలో మాత్రమే ప్రచు రముగ నున్నది. ఉత్తరరాజ్యములలో దీని ప్రచారమే లేదు. మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీలో నీ పేరందరికి దెలిసియున్నను, అన్ని గొప్ప విష్ణు తేత్రములలో దీనియనుష్ఠానము శ్రీరంగ ములో నున్నంత ప్రతిష్ఠను బొందియుండ లేదు. కంచికి గరుడనేన, కాళహస్తికి శివ రాత్రి, తిరువళ్లూరికి తైయమావాస్య, అరుణాచలమునకు దీపదర్శనము, భద్రాచలమునకు శ్రీరామనవమి యైనట్లు శ్రీరంగమునకు ముక్కటి ప్రసిద్ధమైయున్నది.

పరిశ్రేయమాసములలో దగులు నేకాద శుల పరిగణనమున ముక్కటియని యొకటి పేర్కొనబడియున్నటులు లేదు. ఏకాదశీ మాహాత్మ్యమును జూడ మార్గశీర్ష (ఆగ్రహ

యణి) కృష్ణపక్షైకాదశి మొదలు ప్రతిపక్షము నకు నచ్చు నేకాదశుల కీక్రిందిపేర్లేర్పడి యున్నవి:—

మార్గశీర్ష బ ౧౧

,, శు ,,

పుష్య బ ౧౧

,, శు ,,

మంఘ బ ౧౧

,, శు ,,

ఫాల్గుణ బ ౧౧

,, శు ,,

చైత్ర బ ౧౧

,, శు ,,

వైశాఖ బ ౧౧

,, శు ,,

జ్యేష్ఠ బ ౧౧

,, శు ,,

ఆషాఢ బ ౧౧

,, శు ,,

శ్రావణ బ ౧౧

,, శు ,,

భాద్రపద బ ౧౧

,, శు ,,

ఆశ్వయుజ బ ౧౧

,, శు ,,

కార్తిక బ ౧౧

,, శు ,,

అధికమాస (మలమాస) బ ౧౧

,, శు ,,

అధికమాసములు గలసి ఇరువదియారు ఏకాదశులగుచున్నవి.

ఉత్పన్నా

మోక్షా

సఖలా

పుత్రదా

షట్టిలా

జమూ

విజయా

ఆమర్దకీ

పాశమోచనీ

కామదా

నరూధినీ

మోహినీ

అపరా

నిర్జలా

యోగినీ

పద్మా

కామికా

పుత్రదా

అజా

వామనా

ఇందిరా

పాపాంకుశా

రమా

ప్రజోధినీ

కమలా

సుభద్రా

మార్గశీర్ష మేల మొదల బలుకబడినదన
“మాసానామార్గశీర్షోఽహం” (భాగవద్గీతా ఆ.
౧౦, శ్లో. 37.) అని చెప్పటకు గలకారణమే
యిచటను వర్తించగలదు.

ముక్కోటియేకాదశినిగూర్చిన యీ
చర్చయందు మార్గశీర్ష ప్రశంస ముఖ్యమగు
చున్నది. మార్గశీర్షము హేమంతప్రారం
భము. ఈ మాసముననే “గోవతుమా
రికలు రేవకడలేచి చని కాళిందీజలంబులం
దోగి జలతీరంబున నినుమునం గాత్యా
యనీహాపంబు జేసి.....మాసప్రతంబు నలి
పిరి.” (భాగవతము: దశమస్కంధము, హేమంత
వర్ణన). “అండాల్ తిరుప్పావై” యని ప్రసిద్ధి
జెందిన ముప్పది యరవద్యముల కీ మాసమే
యాలాబసమైనది. ఇదియే కొంచె మించుమించు
చుగ ధనుర్మాసమునకు సరిపోవునది. సంక్రమ
ణములబట్టి మాసవరిగణనము చేయువారికిని
చాంద్రమానము ననుసించువారికిని దినములు
గొన్ని హెచ్చుతగ్గులు గలుగుచున్నవి. ఇంతియ
భేదము. మార్గశీర్ష వికారమే ద్రావిడమున మార్గ
శియైనది. మన దేశమున మాసవరిగణనము అమా
వాస్యంతమై నెలయుచుండ నౌత్తరాహులు
(People north of the Vindhya) పూర్ణిమాం
తమాసమును గ్రహించియున్నారు. అందు
చేత వారిమాసము మనమాసమునకంటె నొక
పక్షము ముందుగ ప్రారంభమగును. వారు
కృష్ణపక్షిపత్తునుండి మాసమును లెక్కించు
టచే నేకాదశీవరిగణనమందు మార్గశీర్ష కృష్ణ
కాదశి మొదట దగులుటకు గారణమైనది.

మొత్తమునకు ముక్కోటియేకాదశిని
ర్మాసశుక్లై కాదశిగనున్నది. పుష్యశుక్లై కాద
శికిలోఁపల నేసూర్యుడుమక రాయనగతుడగునేని
ముక్కోటి మార్గశీర్ష శుక్లై కాదశీదినముననే
సౌరులకును గ్రాహ్యమగుచున్నది. ఈ యత
యనత్సరమున నిటులే యాచరింపబడినది.

చాంద్రమృగశీర్షమును సౌరధనుస్సృ
కనునర్చింపజేసినూతము. వామనపురాణమున
“మానేతుమార్గశీర్షాభ్యే ద్వాదశ్యాం పూర్వప
క్షకే” యని స్పష్టముగ జెప్పబడి యున్నది.
ఇక భవిష్యోత్తరమునను, స్కాందమునను
“ధనుర్మాసే సితే పక్షే ద్వాదశ్యా మణు
దయే” ఇత్యాదిగలదు. గీతాచార్యుండు గూడ
మార్గశీర్షమునే యాత్మవిభూతిపదముగ జెప్పి
యుచుటచే మనము మార్గశిరమునే స్థిరము
చేసికొందము. ముక్కోటియేకాదశి వైష్ణవా
యములందే విశేషముగ పాటించబడుచుండుట
చేతను, ద్రావిడవైష్ణవులు సౌరమాసమునే
యాచరించుచుండుటచేతను ధనుర్మాసమున
శుక్లై కాదశి కీర్తిపవిత్రతలు సంభవించివి.

ఉదాహృతపురాణప్రమాణములుద్వా
దశిని జూటుచున్నవి. అనుభవమున నేకాదశి
గలకీర్తి ద్వాదశికిలేదు. శ్రీరంగక్షేత్రమాం
త్మ్యమున ముక్కోటిఏకాదశినిగూర్చి విష్ణు
రమగు ప్రశంస యుండగలదు. ఆగ్రంథము
లభింపలేదు. నెల్లూరురంగనాయకులపేటలో
నెలకొనియుండు శ్రీతల్పగిరిరంగనాథస్వామి
వారి సన్నిధియందు మాత్రము ముక్కోటి
స్రయశ్శముగ ముక్కోటిద్వాదశిని చూపా

మున నామనపురాణాంతర్గత శ్రీస్వామిపుష్కరిణీమాహాత్యప్రవచన మనాదిగ జరుగుచున్నది. ఆ పురాణవాక్యములు ద్వాదశిస్తవమాత్రములయి యున్నవి.

ముక్కోటియేకాదశి యిటులుండ వైకుంఠైకాదశి యను నొకమాట గలదు. ఈరెండవదములకును విషయమగు నేకాదశి యొక్కటియే. కొందరు ముక్కోటియనియు గొందరు వైకుంఠైకాదశియనియు బిలుతురు. ముక్కోటియనుటకు కారణము విమర్శింపబడినది. ఈయేకాదశికి వైకుంఠసంబంధ మేలకలిగెనో విచారింపవలయును. ఈయేకాదశియెల్ల పుషును మకరసంక్రమణమునకుఁ బూర్వము వచ్చుచుండును. ఉత్తరాయణప్రవేశమునెదురు చూచుచుండును. ఉత్తరాయణప్రవేశము పుష్యశుక్లైకాదశిని దాటివచ్చునెడల మార్గశీర్షశుక్లైకాదశియే ముక్కోటి లేక వైకుంఠైకాదశిగ నిర్ణయింపబడుచున్నది. మార్గశీర్షశుక్లైకాదశికి “మోక్ష” యని పేరున్నటులు యేకాదశీనామకట్టికయందు జూపబడి యున్నది. ఈపేరు నాధారపరచివైకుంఠప్రాప్తియే మోక్షమనుభావముతో దీనికి వైకుంఠైకాదశి యను పేరు ప్రసిద్ధమై యుండునా? ఉత్తరాయణదక్షిణాయనములు రెంటిలో పూర్వతరమగునది “అనావృత్తి” (పునరావృత్తిరహితజడము) నొనంగునని గీతాది ప్రమాణములుండుటచే సూర్యుడు ఉత్తరాభిముఖుడగుటయే సవిత్ప్రమండలమధ్యనర్తి యగు శ్రీమన్నారాయణుని పరమధామం బగు వైకుంఠమార్గము

ము జూపినటు లగుచున్నదను భావమును బురస్కరింకొని ఈయేకాదశికి వైకుంఠైకాదశి యని ప్రసిద్ధిగలుగుటకు గారణమై యుండునా? ఇరువదియూ లేకాదశులకు ఇరువదియూ నామములుండి యు “వైకుంఠ” నామమాగణమున జేరలేదు. ఆ యిరువదియూ నామములు గాక విశేషకారణములచే గొన్ని యేకాదశులకు విశేషనామములు గలిగియున్నవి. శయనైకాదశి, పరివర్తనైకాదశి, బోధనైకాదశి, భీష్మైకాదశి ఇత్యాదులుదాహరణములు. వైకుంఠైకాదశి మార్గశీర్ష పుష్యముల నడుమ వికల్పముగ నున్నది. కార్తికశుద్ధచతుర్దశికి వైకుంఠచతుర్దశి యను పేరు గలదు. కారణమేమియో?

మరియు వైకుంఠైకాదశినాడు వేకువన ఉత్తరముఖముగ నుండు నొక ద్వారముకడ ద్వారదర్శనోత్సవము జరుగుచున్నది. “అగ్నిర్జ్వలిత రహస్యుక్షణ్ణాసా ఉత్తరాయణమ్” (భగవద్గీత అ. 8.) అనియు, “ధూమోరాత్రిస్తథాకృష్ణక్షణ్ణాసా దక్షిణాయనమ్” అనియు ప్రమాణములుండుటచేత ఈరెడయనముల సంధి రాత్రిందివముల సంధివలె నుండునుగాన వేకువజాము (ఉపాకాలము) ద్వారదర్శనమునకు బ్రశస్తమనవచ్చును. ఉత్తర ద్వారముగ నుండుటయందును విశేషముండవలయును. ఇది సూర్యుడు ఉత్తరాభిముఖుడగుటకు సూచకమా, లేక శ్రీవైష్ణవసాంప్రదాయసంకేతమగు త్రిపాద్విభూతి ఉత్తరమునకు సంబంధపడియుండు ననుటకు సూచకమా?

చాతుర్వర్ణ్య మూచరించుచుండు పండు గులు పర్వములు నెవ్వయో జ్యోతిష విశేష ములకు గాని, కర్మ కాది వ్యాపారములకుగాని, మహాపురుషచరిత్రములకు గాని పొందుపడు నటులున్నవి. ఈ ముక్కోటి ఇంద్రగణ మున జేరునదియు స్పష్టపడలేదు. ఇది పండుగు గాదు; పర్వముగాదు. చాతుర్వర్ణ్యమువారనుషించు మిగత సంకేతములు గూఢములై

పామరదృష్టికి మూఢభక్తిపై నాధారపడి యున్నటులు తోచుచున్నవి. అట్లుకాక ఇని యన్నియు సహేతుకములనియు, మీమాంసా సంచారమునకు ఒప్పినవి యనియు శాస్త్రీ యములనియు హేతువాదోపపత్తులచే విశదీకరింపబడినయెడ వైదిక మతోద్ధరణమునకు గొప్పసహాయముగ నుండును.

వ్యాసకర్త

బ్రాం తి వి చే ద ము

మంగిపూడి శ్రీరామచంద్రశాస్త్రి

(లలితకవితాకార్యస్థానము)

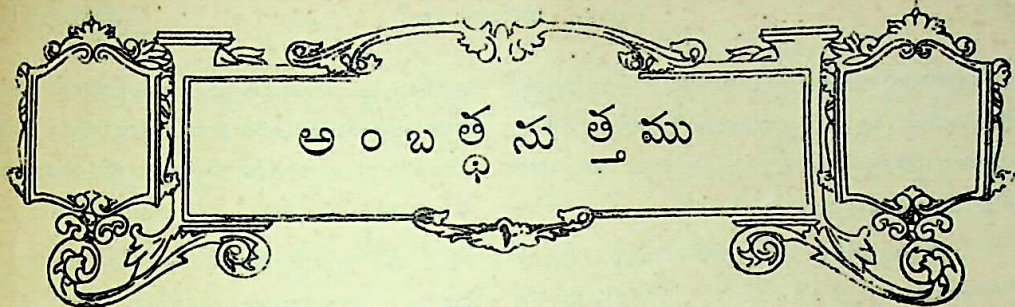
ఏదియైతను నీలోన నేకమగుట
నీకు భిన్నముగా నేది నిలువనేర్చు?
శాశ్వతానందమూర్తి! నీ చందమెరిగి
తిరుగువానికి చేకురు దివ్యపదవి.

కలదు కలదంచు నెల్లరు బలుకుచుంట
గాఢయత్నముపాలయి గాసివడితి

గనులువిప్పినమాత్రాన గానబడెడు
నిన్ను గనుగొనజాలక యిన్నినాళ్లు.
నిన్ను గన్నారజూచిన నిముసమందె
మున్ను కేగొన్నభ్రాంతి నిర్మూలమయ్యె
జగముచుట్టము బూడగన్న జగమునుండి
అంధకారమ్ము దూరమై యరుగునటుల.

(అనందగానమునకి)

[అంబత్త సూత్రము]

కె. రంగాచార్యులుగారు, యమ్. ఏ., బి. యల్.

(వైనుకటిసంచిక తరువాయి)

6. “వై” అని యంబత్తుండునల్లి యాసనముపై నుండి లేచి, పొట్టరసాదికి నమస్కరించి, యాడుగట్టుములఁ బూచిన రథం బెక్కి, బ్రాహ్మణ

యు వక ప రివృత్తుండై, యిల్లానంకల వనముం జేరెను. రథంబు పోవుట కు పీల్చెనంతట కామార్గము ననుసరించి చని, రథమునుండి దిగి, కాలి నడకను వనంబులోనికిం జనెను.

వ్యాసకర్త

7. అయ్యవనరం

బున భిక్షుకులు వనంబులో నిటునటుఁ దిరు

గుచుండిరి. వారియొద్ద కంబత్తుండు చని “ఇపు డెచట పూతుడన గోతముఁడుండును? అతనివర్చనమునకై మే మివటికి వచ్చితిమి” అని నుడివెను.

8. భిక్షుకులు “ఈ బ్రాహ్మణయువకుండైన యంబత్తుండు సువంశోద్భవుండును, విఖ్యాతిఁ జెందిన బ్రాహ్మణపొట్టరసాది ఛాత్రుండునై యున్నవాఁడు. భాగవతుఁ డట్టివానితో శాస్త్రార్థముచేయ నవధుండు కాఁడు” అని యిట్లు వితర్కించుకొనుచు అంబత్తునితో నీరీతిగనుడివారి. “ఓయీ! అంబత్తా! అదగో అచట వాని వాసము. తలుపు మూయఁబడి యున్నది. నీవు చప్పుడు లేక చొచ్చి మెల్లఁగ దగ్గి యగ్రభండముపైఁ గొట్టుము. భాగవతుండు భవదర్శము కవాలము తెఱచును.”

9. అంబత్తుఁ డట్లానచ్చెను. భాగవతుండు తలుపు తెఱచిన నంబత్తుండు లోనికిం జనెను. మఱియు నాత నితో బ్రాహ్మణయువకులను లోనఁ బ్రవేశించి భాగవతునితో మర్యాదాసూచకములగు వాక్యములఁ బోసచున్నారాదుల నొనర్చి, యుచితాసనములపైఁ గూరుచుండిరి. అంబత్తుండును నేడయో యొకరీతి మర్యాద వాక్యములఁ బోసి భాగవతుండు కూరుచుండి యుండఁగ నిలకడ లేక తొందరపాటుతో నిటునటుఁ దిరుగుచుండెను.

10. భాగవతుండు: “ఓయీ! అంబత్తా! ఈరీతిగ నీవు బహువృద్ధులగు నాచార్యులతోడను, కడు మడుసలులను నీగరువులకు గురువులును నైనవారలతోడను నిటునటుఁ దిరుగుచు, నానీనుడనై యున్న నాతో సంభాషించుటయూ?”

11. అంబత్తుండు: “గోతముఁడా! నిశ్శ్రయముగ నట్లు కాదు. బ్రాహ్మణుఁ డెవ్వఁడైనను నడుచుచుండ నట్టివానితో నడుచుచునే భాషించెదను. ఆనీనుండై యున్న బ్రాహ్మణునితో నానీనుడనై, సఖోపవిష్టుండైన బ్రాహ్మణునితో సుఖోపవిష్టుండనై నాక్రచ్చెదను. కాని ముండితులతోడను, కుభిక్షుకులతోడను, నీచదమ్మలతోడను, బంధుపాదపద్మలతోడను నే నిపుడు భాషించుచున్నటులనే భాషించెదను.”

గోతముఁడు: “అంబత్తుఁడా! నీవిచటకు వచ్చినపు డేదయో కోరి వచ్చితివి. కాన నీ వేయఁజ్జేతములతో నిచటకు వచ్చితివో వానిపై నీబుద్ధిని నిగడించుము. ఈయంబ

భూమి బ్రాహ్మణ్యమునకును. తనపాండిత్యముం గూర్చి గర్వింబియున్నను మర్యాదాహీనుడై యున్నవాడు. అట్టి మర్యాదాహీనత్వము శిష్యారాహిత్యములనఁ గాక మఱియొకటి సందేహించును!"

12. అంబభృతఁడు మర్యాదాహీనుడనిపిలువబడుటచే భాగవతునిపై నాగ్రహమాని, భాగవతుఁడు తన యాచరణమును గర్వించుటచే నాతనిఁ దిరస్కారభావముతో గౌరవహీనముగ నిరసించుచు నీరీతిగఁ బ్రశ్నఁ: "శాశ్వతలజలు, ఓయీ! గోతముఁడా! మర్యాదాహీనులును, ననాద్యులును, దుశ్చేతులును, సులభశోభులును, తీక్షణకర్ములునై యున్నవారు. దాసులు, భృత్యులు, దస్యులు నయ్యు వారు బ్రాహ్మణులను గౌరవింపరు; అర్చన చేయరు; దానముల నొసంగరు. ఇయ్యది, యోగోతముఁడా! యుక్తమైనది కాదు" అనుచు నీరీతిగ నంబభృతఁడు శాశ్వతలయందు హీనభృత్యత్వము నారోపించెను

13. "ఓయీ! అంబభృతఁడా! శాశ్వతలు ని న్నేట్లుచూచిరి?"

అంబభృతఁడు: "ఓయీ! గోతముఁడా! నేనొక పర్యాయము స్వాధీనసాధి కార్యములపైఁ గపిలవత్తుపురంబునకుం జని, యచట శాశ్వత సంతానమునకుం జని యుంటిని. ఆకాలముందు శాశ్వతవృద్ధులును, యువకులును నచట ఘనంబు లగు నాసనముల నలంకరించి యుండి, సోల్లాసులై, యెంజొరులతోఁ బరిహాసం బొనర్చుచు, నంగుళిప్రతోదకములచే నెంజొరుల నవ్వించుచుండిరి. మఱియు వారల పరిహాసమునకుఁ గారణము నేనై యుండునని చింతించుచుంటి. అంతియకాక నాకు వార లాసనమైన నొసంగలేదు. అట్టిది, యో గోతముఁడా! యుక్తంబుగాని, సరళంబుగాని యైన ప్రవర్తన కాదు. శాశ్వతలు దాసులయ్యు, బ్రాహ్మణులకు మర్యాదఁ జూపింపక, యర్చన చేయక, దానముల నీయక యుండుట యసమంజసము."

ఇట్లు అంబభృతఁడు బ్రాహ్మణ్యమునకుఁడు రెండు పర్యాయములు శాశ్వతలయందు దానత్వ మారోపించెను.

14. గోతముఁడు: "ఓయీ! అంబభృతఁడా! లావంబల్పంబు ప్రాప్తిహంగనయ్యుఁడన గూటియందుఁ దన

కిచ్చనచ్చినట్లు మాయచచ్చును. ఆకపిలవత్తునందు శాశ్వతల వారి స్వస్థానముండుండిరి కదా? కాన నట్టి స్వస్థానమునకై నీ వనమానితుడవైతివని యోచించుట సమమైనది కాదు."

15. అంబభృతఁడు: "ఓయీ! గోతముఁడా! శాశ్వతయులు, బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, శూద్రులు ననునాదులు నర్హములవారు నరులలో నున్నారు; మఱియు నీనాలురు వర్ణముల వారలలో శాశ్వతయు వైశ్య శూద్ర జాతులవారు బ్రాహ్మణులనెక్కువగాని నేఱు కారు. కాన నోగోతముఁడా! శాశ్వతలు భృత్యులై యుండియు నిట్లు బ్రాహ్మణుల గౌరవింపకయు, బూజింపకయు, వారికి దానము లొసంగకయు నుండుట పాపికాదు"

ఈరీతిని మూడవపర్యాయము బ్రాహ్మణుం డైన అంబభృతఁడు శాశ్వతలను దాసులుగఁ బరిగణించుచు నిరసించెను.

16. అపుడు భాగవతుఁడును "ఈ అంబభృతఁడు శాశ్వతలను నిరసించి నీచకులోద్భవులగు బరిగణింపఁ గృతనిశ్చయంఁడై యున్నాఁడు. ఈతని కులగోతములఁ గూర్చి నే నెందులకుఁ బ్రశ్నింపఁ గూడదు?" అని విత్రించుకొనుచు నాయంబభృతనితో నిట్లు వాక్రచ్చెను:

"అంబభృత! నీ గోతం బెది?"

అంబభృతఁడు: "నేను కష్టాయనుడను."

భాగవతుఁడు: "సరియే కాని నీవు నీ మాతృగోతమునఁగాని, పితృగోతమునఁగాని పరికించి మాట యాయాగోతములలో నుద్భవించిన పూర్వుల జన్మములఁ బరిశీలించిన శాశ్వత లోకప్రభు నీ యజమానలనియు, మీరు వారి దాసీజనములో నొక్కయూరె సంతతివా రనియుఁ జెలియఁగలదు. శాశ్వతలను నొక ఒక్కాక (ఇష్టాను) వంశంబునకుఁ జెందినవారు.

బహుశ్రావ్యమున, నోయీ! అంబభృతఁడా! ఒక్కొక్క నరపాలుఁడు తనభార్యలతో నత్యంతప్రియ యగు నామెసంతానమునకు రాజ్యము నిప్పింపఁ గోరి, వారికంటెఁ బెద్దవారలగు ఒక్కొక్కముఖుఁడు, కరండుఁడు, హత్తినికుఁడు, సినిపురుఁడు అను నలువుని

కొనరులను రాజ్యబహిష్కారులుగ నొనర్చెను. అట్లు దేశమునుండి వెడలఁగొట్టబడి వారు హిమాలయపర్వత నితంబులయందు మహావృక్షకోభితతటసరోవరసామీ ప్తయిన పసియిందుమండిరి. మఱియు వారు కలపవి త్రైవిదిగళంకము రాకుండఁనట్లు తమ యక్కచెల్లెం ప్రసవినివాహమాడిరి.

అపుడు, ఒక్కొక్కపృథ్వీపాలుఁడు “నా పుత్రులెచ్చట నున్నారు” అని యనూత్తులఁ బ్రశ్నించెను.

“సార్వభౌమా! హిమాలయనితంబప్రదేశముల నొక స్థలమున సరోవరతటంబుల నొక మహావృక్షంబున్నది. అనట వారు పసిందుమన్నారు. మఱియుఁ గలఁపదికి హాని కలుగకుండఁ దమ తోఁబుట్టువుల వివాహమాడిరి.”

అపు డొక్కొక్కభూపాలుఁడు విస్మయంబుతో నిట్లు చెప్పెను: “అయ్యవతులు బహుసత్వయుక్తులు; బలె! వారు పరమశక్యులు.”

అందువలన నోయా! యంబత్త! వారు శాక్యులని వ్యవహరింపఁబడుమన్నారు. దీని యను నొక్కొక్క రాజయొక్క దాని యొకతె కృష్ణవర్ణోదేతుండగు బాలునిఁ గనెను. జన్మించినతోడనే కృష్ణవర్ణోదేతుండైన యాశిశువు ‘ఆమృత! నన్ను స్నానము చేయించి, యీ మలిన్యము లేకుండఁ బరిశుభ్రపఱుపుము. నేను నీ కుపకారముఁ గావింపఁగలను’ అనెను.

ఓయీ! అంబత్తడా! ఇప్పుడు నరులు దయ్యములదయ్యములని చెప్పుచున్నట్లు కాలములలోఁ గృష్ణవర్ణము కలవారలను దయ్యము లని చెప్పుచుండెడివారు. అప్పుడు వారిట్లనిరి: “ఈశిశువు పుట్టినవెంటనే మాటలాడెను. కృష్ణవర్ణముగల దయ్య మెంతటి జన్మించెను” అని. అయ్యదియే ఓయీ! యంబత్తడా! కష్టాయనుల యుత్పత్తి. కాన నోయా! యంబత్తడా! నీమాతృపక్షమునఁగాని, పితృపక్షమునఁగాని, కులగోత్రములఁ బరిశోచించుచిన శాక్యులు మీయజమానులై యొకప్పుడు కుడి రనియు, మీరు వారి దానిసంతతివారనియు స్పష్టమునను.”

17. భాగవతుఁ డిట్లు బ్రాహ్మాయువకునితో సంభాషించి గావింప నచటనున్న బ్రాహ్మాయువకు

నిట్లు చెప్పిందొడంగిరి: “అర్చనీయుండగు గోతముఁ డిట్లంబఘ్ని దాసీకులొద్దవుండని యత్సంగికముగ ననాదరింపకుండుఁ గాక! అంబత్తడు సుకులొద్దవుండను, సద్వంశజఁడను, వేదములయం దపారమైన జ్ఞానముకల వాఁడను, పండితుఁడను, వేదాధ్యయనసంపన్నుఁడను; ఈవిద్యల’ పయమై గోతముఁడా! ప్రశ్నించిన సరియగు నుత్తరముల నాతఁ డియ్యగలవాఁడు.”

18. భాగవతుఁ డిట్లు బ్రాహ్మణులతోఁ జెప్పెను: “అట్లే కానిండు. మీర లింకొకరితి నాలోచించిన మీరే యీవాగ్వాదమును నాతోఁ గావింపవలసియుండును. కాని మీర లీరితిగ నాలోచించుటచే నంబత్తునే మాటలాడనిండు.”

19. బ్రాహ్మాయువకులు: “మే మట్లేచింతించుచున్నాము. మేము నోరు విప్పవైన విప్పము. ఈవిషయములలో నంబత్తుం డెచ్చనీయుండును గోతమునకుఁ దగిన సమాధానముల నీయ శక్తిగలవాఁడు.”

20. భాగవతుఁ డపుడంబత్తునితో నిట్లు చెప్పెను: “ఇపు డొక యుచితంబగు ప్రశ్న వొడముచున్నది. నీ క్షత్తుము లేకపోయినను నీ వద్దానికిఁ బ్రత్యుత్తర మొసంగవలయును. నీవుస్పష్టమైన జవాబు నీయకపోయినను, భిన్నం బగు విషయమునుగూర్చి మాటలాడినను, మాటలాడక మానను ను ధరించినను, నిచ్చటినుండి నిర్గమించినను దత్తదాసే నీతల వ్రక్కలగును. కడుముదుసలలగు బ్రాహ్మణులుగాని, నీయచార్యులుగాని, యట్టి యాచార్యుల యాచార్యులుగాని మాడుకొని సంభాషించినపుడు కష్టాయనుల యుత్పత్తిఁగూర్చికాని, వారి మాటనునిగుఱించికాని యేమి వింటిని?”

భాగవతుఁ డిట్లు నుడివినపిదప నంబత్తుఁ డేమి యుం బుకక యూరకుండెను. శాక్యసింహుఁడు తిరిగి యాప్రశ్న నడిగెను. అంబత్తుఁ డేమియుం బుకకయూరకుండెను. అపుడు భాగవతుఁ డిట్లు చెప్పెను: “అంబత్త! నీ విపుడు నాప్రశ్నకుఁ బ్రత్యుత్తర మొసంగుము. మూకీభానము నహించుట కిది సమయము కాదు. నీల యన నెవ్వఁ డైనను తథాగతునిచే నుచితంబగు ప్రశ్న మూఁడుపర్యాయము నుడుగంబడి జవాబీయక యూరకున్నచో నట్టివానిశిరము వ్రక్కలగును.”

21. అసమయంబున వజ్రపాణియును నిండ్రుఁ
డంబఘ్నేమిఁడుగ బాజ్వల్యమానాయఁపిండంబు హస్త
ముల ధరించి, యంబఘ్నేఁడు గోతమప్రశ్నముల కుత్తర
మియకున్న వానితలఁ బరలఁగొట్టు నెంచి యాకాశం
బున నవతరించెను. భాగవతుఁడును, బ్రాహ్మణాంబఘ్నే
డును నావజ్రపాణిం జూచిరి. మఱియు నంబఘ్నే డా
భయంఁ రదృశ్యమును గని భయకంపితుఁడై రక్షణార్థము
భాగవతునిచెంతఁ జేరి, నవ్రాధూతుఁడై “భాగవతుఁ
డేమి చెప్పెను? మఱియొకపర్యాయము నెలవించు” అని
వేడుకొనెను.

“అంబఘ్నే! నీ వేమి మోజింపుమంటివి?”

అంబఘ్నేడు: “పూజార్హుండను గోతముఁడు
చెప్పినరీతివే నేవంటిని. అయ్యదియే కణ్ణాయనల జన్మ
క్రమము; మఱియు, గోతమునిచే జెప్పఁబడినవానినే
కూటస్థునిగఁ బరిగణించుచున్నారు.”

22. ఆతఁ డట్లు చెప్పినపిదప బ్రాహ్మణులలో
సంక్షోభంబు జనించి, కలకలరవం బుద్ధవించెను.
“బ్రాహ్మణుఁడైన యంబఘ్నేడు హీనజన్మఁ డని చెప్పు
చున్నారు. వానికుటుంబంబు నుత్తమం బని నుడువు
చున్నారు. మఱియు నాతఁ డొక యాడుబానిసి
యొక్క సంతతివాఁ డనియు, శామ్యలాతని యజమా
నునియును బ్రకటించుచున్నారు. ఎవ్వనిపల్కులు
సర్వస్వరూపంబులో యట్టి శమఃగోతముఁడు విశ్వస
నీయుఁ డని మే మాహింపవలెన నూహింపలేదు” అని
యాబ్రాహ్మాయువకులు చెప్పిరి.

“ఈబ్రాహ్మణుల, దాసీకులొద్దపునిగ నంబ
ఘ్ని నత్యంతము నిరసించుచున్నారు. వారిదూషణము
నుండి యాతనిని నేఁ గాపాడెదను” అని యూహిం
చుచు వారలతో భాగవతుఁ డిట్లు లనియెను.

“జన్మకారణమున నంబఘ్నిని నధికముగ గర్హింప
వలదు. ఆకణ్ణుండు మహర్షి యయ్యె. ఆతఁడు దక్షిణా
పథంబునకుం జరి, యచట మంత్రంబుల లెస్సఁగఁ జరి
యించి, ఒక్కొక్క పార్థివునికడకుఁ దిరిగివచ్చి, మద్ద
రూపియను నానృపాలుని పుత్రుకను దనకు భార్యగ
నొసంగు మని కోరెను. అందుల కాఘూపాలుఁ డిట్లు

చెప్పెను: “ఏమీ! పిని దుండగీనితనను! నా దా
పుత్రుం డయ్యు నీతఁడు నాపుత్రుకను దన కిచ్చి వివా
హము చేయు ననుచున్నాఁడు.” అని యాకాశితుఁడై
యాతఁడు బాణంబునొక దానిని విల్లున నెక్కుపెట్టెను;
కాని యానారాచంబు నాతఁడు విడువలేకపోయెను.
మఱియు నద్దాని వింటినుండి తీసివేయలేకపోయెను.
అపుడు రాజామాత్యులు కణ్ణాబుష్పికడకుం జని “మహా
సత్తమా! పుడమితేనికి హాని యేమియు లేకుండఁ బ్రసా
దింపుము” అని యాతని వేడుకొనిరి.

కణ్ణుండు: “రాజున కేమియు హాని లేదు. అం
నను నరపాలుఁ డానారాచంబు నధోభూమిపైఁ బ్రయో
గించిన దనరాజ్యం బెల్ల నిర్వీరంబై యుండు.”

అసూత్యాదులు: “భూపునకును, రాజ్యమునకును
గూడ హాని కలుగవలదునట్లు చేయు మోతాపపరంబు!”

కణ్ణుండు: “రాజునకుఁ గాని, రాజ్యమునకుఁ
గాని హాని లేకుండ నుండు. అయినను నారాచంబు
నాకాశంబులోనికిఁ బోవడిచిన నీరాజ్యమునం దంతయు
నేడుసంవత్సరములు కర్షణములు కురియకుండును.”

అసూత్యాదులు: “ఆర్యా! నృపునకును రాజ్య
మునకును హాని లేకుండఁ జేయుము. మఱియు నన్నములు
కురియునట్లు చేయుము.”

కణ్ణుండు: “రాజునకును, రాజ్యమునకును హాని
కలుగదు; మఱియు నన్నములు గలుగును. రాజమాత్ర
మి నారాచంబును జ్యేష్ఠ పుత్రునిపైఁ బ్రయోగింపవలెను.
ఆరాజకుమారున కేమియు నెట్టి సంభవింపదు. అతఁ
డెండ్రుకకైన హాని కలుగదు.”

అప్పు డాబ్రాహ్మణులు ఒక్కొక్కన కీన్మతాంత
మంతయు నివేదించుచు నిట్లనిరి: “రాజా! నారాచం
బును పుత్రునిపై నుంచుము; అతనికి హాని సంభవింపదు.
భయమైనఁ గలుగదు” అన రాజును నారీతిగ నాజ్ఞాప
చెను; ఈని యేమియుఁ గలుగలేదు. నరపాలుఁ డీసభి
వములవలన భీతుఁడై, బుద్ధి కలచి, తనపుత్రుకయైన మద్ద
రూప యగు నామె నాకణ్ణున కిచ్చి వివాహము చేసె
ను. ఓబ్రాహ్మణులారా! మీ రంబఘ్నిని దాసీకుల
దృఢపుం డని దూషించరాదు. ఆకణ్ణుండు మహర్షి యై

యందే" అనుచు సంబంధునితో నీరీతిగ మున్నట్లించెను:
 "అంబత్త! నీ విందుల కేమి చెప్పుచువు? త్నత్తియ
 యువకుం డొక్కఁడు బ్రాహ్మకన్యతో రమింపఁ
 బుత్తుఁడొక్కఁడు జనించివాఁ డనుకొందము. బ్రా
 హ్మకన్యయం దట్లు జనించిన త్నత్తియపుత్త్రుని బ్రా
 హ్మణు లుచితాసనపానీయంబుల నిచ్చి సత్కరింతురా?
 లేదా?"

అంబత్తఁడ: "ఔను, అట్లే వారు కావంతురు."

గోతముఁడ: "అట్టి వానిచే బ్రాహ్మణులు మం
 త్రంబులఁ జరియింపించెదరా? లేదా?"

"ఔను; అట్లే చేయుదురు."

"అయిన నట్టివానికి బ్రాహ్మణులు తమకన్యల
 నిచ్చి వివాహముఁ గావంతురా? కావంపరా?"

"అట్లే చేయుదురు."

"అట్లైన త్నత్తియు లట్టివానిని రాజ్యాభిషిక్తు
 నిగఁ జేయుదురా?"

"గోతముఁడా! అట్లుచేయరు."

"ఎందుల కట్లు చేయరు?"

"ఏలయన నట్టివాఁడు మాతృపక్షమున శుద్ధకు
 లోద్భవుఁడు కాఁడు."

25. "మఱియు నేమనియెదవు? అంబత్త! బ్రాహ్మ
 యువకుఁ డొకఁడు త్నత్తియకన్యతో రమింపఁ
 బుత్తుఁడొక డుద్భవించె ననుకొందము. అట్లు త్నత్తి
 యకన్యయందు బ్రాహ్మాయువకున శుద్ధవించిన
 పుత్త్రుని బ్రాహ్మణు లుచితాసనపానీయంబుల నొసంగి
 సత్కరింతురా?"

"అట్లు చేయుదురు."

"అట్లైనను బ్రాహ్మణు లట్టివానిని క్రాద్ధభోజ
 నమునందుఁగాని, పాయసాన్నమును గాని, దేవనైవే
 ద్యంబులను గాని, యుపాయనముగ నొసంగఁబడిన
 భోజనమును గాని తమతో భుజింపనిత్తురా?"

"అట్లు చేయనిత్తురు, ఓ గోతముఁడా!"

"బ్రాహ్మణు లాతనికిఁ దమమంత్రంబులఁ
 జెప్పుదురా?"

"అ, అట్లు చెప్పుదురు."

"అట్టివానికి బ్రాహ్మణులు తమకన్యల నిచ్చి
 వివాహము చేయుదురా?"

"అట్లే చేయుదురు."

"అట్లు లైనను త్నత్తియు లట్టివానికిఁ దమకు
 యుక్తమైన రాజ్యాభిషేకసంస్కారము నొనర్తురా?"

"అట్లు చేయరు."

"ఎందువలన?"

"ఓయీ! గోతముఁడా! అట్టివాఁడు పిర్యపక్ష
 మున శుద్ధ త్నత్తియకులోద్భవుండు కాకపోవుటచే నభి
 షేకార్హుఁడు కాఁడు."

26. "అట్లులైన, ఓయీ! అంబత్తఁడా! స్త్రీలను
 స్త్రీలతోను, బురుషులను బురుషులతోను, బ్రాహ్మణ
 త్నత్తియులను బరీక్షించి చూచిన త్నత్తియులే యుత్త
 ము లనియును, బ్రాహ్మణులే యంతికంపెఁ దక్కువ
 వార లనియును స్పష్ట మగుచున్నది.

మఱియు నోయీ! అంబత్తఁడా! బ్రాహ్మణు
 లేదియో యొక కారణమువలనఁ దమలో నొక్కని
 ముండనంబుఁ గావించి భస్మయు నాతనిశిరముపైఁ బోసి
 దేశమునుండి కాని, నగరమునుండి కాని బహిష్కరిం
 చిన నట్టివాని నుచితాసనపానీయంబుల నిచ్చి బ్రాహ్మ
 ణులు సత్కరింతురా?"

"ఓయీ! గోతముఁడా! అట్లుచేయరు."

"అట్లు కాకున్న బ్రాహ్మణు లట్టివానిని క్రాద్ధ
 భోజనమందుఁ గాని, పాయసాన్నమును గాని, దేవ
 నైవేద్యంబులను గాని, యుపాయనముగ నొసంగఁబడిన
 భోజనమందు గాని తమతో భుజింపనిత్తురా?"

"గోతముఁడా! అట్లుచేయరు."

"అట్టివానిచే బ్రాహ్మణులు మంత్రపాఠంబులఁ
 జేయనిత్తురా?"

"మంత్రాధ్యయనంబుఁ జేయనీయరు గోతమా!"

"బ్రాహ్మకన్యల నిచ్చి యట్టివానికి వివాహము
 చేయుదురా?"

"తమకన్యలదగ్గరకు రానీయరు."

27. “ఓయీ! అంబళ్ళండా! నీవీందుల కేమి చెప్పుచువు? త్నత్రియులు తమలో నొక్కని నీరీతిగఁ దేశమునుండి కాని, నగరమునుండి కాని బహిష్కరించిన నట్టివాఁ డుచితాసనపానీయంబు లొసగఁబడి బ్రాహ్మణులచే సత్కరింపఁబడుచున్నాఁడా?”

“అట్లు సత్కరింపఁబడుచున్నాఁడు.”

“నుతీయు బ్రాహ్మణుల ట్టివానిని క్రాద్ధభోజన మందుఁ గాని, పాయసాన్నమును గాని, దేవతానైవే ద్యంబును గాని యుపాయనముగ నొసగఁబడిన భోజనముఁ గాని తమతో భుజింపనిత్తురా?”

“భుజింప నిత్తురు.”

“అట్టివానిచే బ్రాహ్మణులు మంత్రపాఠంబుఁ జేయనిత్తురా?”

“చేయనిత్తురు.”

“బ్రాహ్మౌకన్య నిచ్చి యట్టివానికి వివాహము చేయుదురా?”

“బ్రాహ్మౌకన్యల నిచ్చి వివాహము చేయుదురు.”

“అందుచే నోయీ! అంబళ్ళండా! త్నత్రి యుండు ముండితుండై, యథోగతిం జెంది, దేశనగరబహిష్కృతుండైయుండియు, త్నత్రియుండైయు త్తముండనియును, బ్రాహ్మణుం డంతకంటె నధముం డనియును స్పష్ట మగుచున్నది.

28. నుతీయు బ్రహ్మదేవులలో నొక్కరుండైన సనత్కుమారుండె యీవచనములను జెప్పెను:

‘కులమునకు నాధిక్యము నిచ్చి శ్రేష్ఠత్వము నిర్ణయించు నరులకు త్నత్రియుండె యుత్తముండు; కాని వివేకసంపన్నుఁడును, బరమసాధువృత్తిమంతుఁడు నైన నరుండు దేవతలలోను, నరులలోనుగూడ శ్రేష్ఠుండు.’ ఈవచనము ఘనార్థయుక్తంబై, సనత్కుమారబ్రహ్మచే యుక్తముగఁ జెప్పఁబడినది. ఓయీ! అంబళ్ళండా! సేఁ గూడ నీరీతిగఁ జెప్పెదను:

కులమునకు నాధిక్యము నిచ్చి శ్రేష్ఠత్వము నిర్ణయించు నరులకు త్నత్రియుండె యుత్తముండు; కాని

వివేకసంపన్నుఁడును, బరమసాధువృత్తిమంతుఁడునైన నరుండు దేవతలలోను, నరులలోనుగూడ శ్రేష్ఠుండు.”

“గోతముఁడా! ఆవచనమునఁ జెప్పఁబడిన వివేకం జేమి? సాధువృత్తి యనున దెట్టిది?”

“అంబళ్ళండా! నేను జెప్పిన వివేకసాధువృత్తి విషయములలో జన్మవంశములకును ‘నీయంతటి వాడెవఁ నేను; నావలె నీవు గౌరవాన్యుండవు కావు’ అను నాక్యములను బ్రేరేపించు గర్వమునకును ప్రసక్తిలేదు. వివాహసంబంధములలో నట్టివిషయములకుఁ బ్రసక్తి యుండును. అంబళ్ళండా! జన్మకులములకుఁ గాని, యుత్తమకులగౌరవమువలన నైనను వివాహసంబంధము నెల్ల నైనను సంభవించు గర్వమునకుఁ గాని, లొంగి లోఁబడి యుండు నరులు తమవివేకసాధువృత్తముల కతిదూరంబున నుండురు. అట్టి జాత్యాదిబంధముల నశిగ మించియే నరుం డత్తున్నారెం బరు వివేకసాధువృత్తల నభిగమింపఁగలఁడు.”

“ఓ గోతముఁడా! ఆసాధువృత్తి యెట్టిది? నియ్యది చూచినేకము?”

“ఓయీ! ప్రపంచమున సజ్జానియుఁ, బూర్వ ర్థుండును బ్రబుద్ధుండును, సత్యమార్గమున నకులంబుఁ చినవారల కసమాననియంతయు, మానవులకును దేవతలకును నాచార్యుఁడును, అర్హుఁడొక్కఁడై డుష్కవించె నని యనుకొందము. అట్టివాఁ డితరుల సాహస్యము లేకుండఁగనే యూర్ధ్వంబులను బ్రహ్మహరలోకంబు లును, బ్రాహ్మారాజన్య నైశ్చల్యచేఁ బూరితంచైవ యథోలోకంబును గల బ్రహ్మాండంబుల రెప్పుండొక్క చేసినట్లు జ్ఞానంబు కలిగియుండును. అట్టిజ్ఞానమును సంపాదించి యాజ్ఞానము నితరులకు బోగచేయును జన్మ వృద్ధినిష్కృతుల మనోహరంబైన సత్యమును సమూలముగఁ బ్రకటించి, యుత్తమజీవనమందైన పరిపాకమును బి పూతత్వమును దెలియఁజేయుచున్నాఁడు.

గృహస్థు కాని, యట్టివాని సంతానములో నొక్కఁడు కాని, నీనకులోద్భవులలో నొక్కఁడు కాని యిట్టి సత్యవచనములకుఁ జెవియొగ్గి విని, రక్షణ తునియందు నమ్ముకముపుట్టి, యట్టిసన్మ్యకముచే నిట్లాపించును.

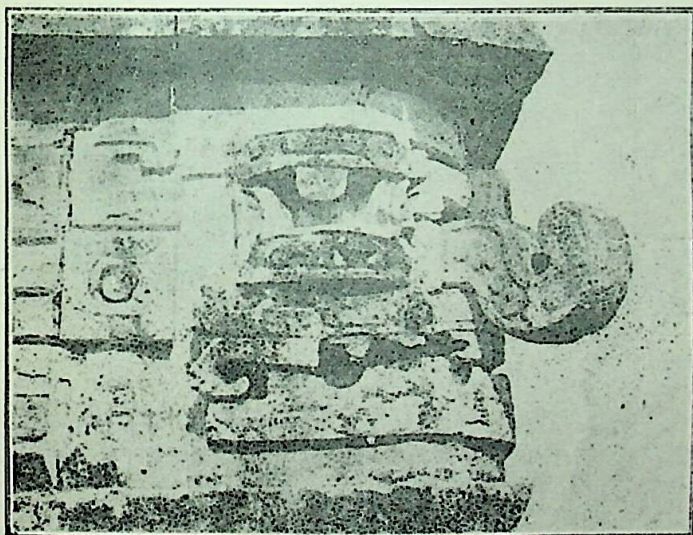
మధ్య అమెరికాలో

కోపాన్ పట్టణమందలి 'మయ' శిల్పములు

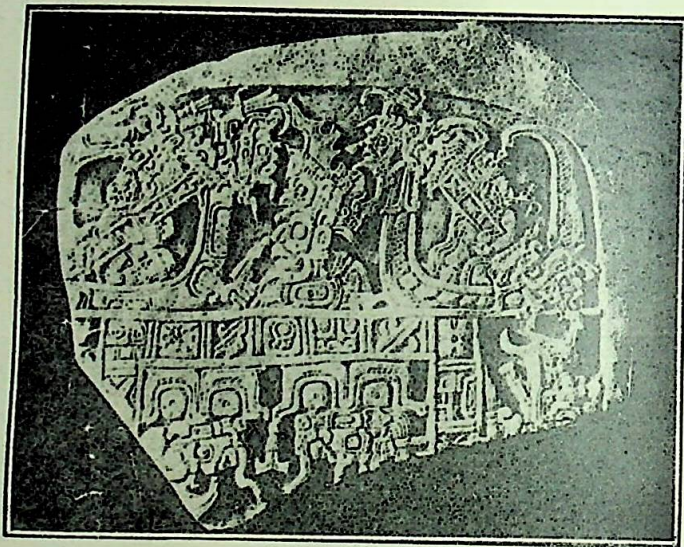
కోపాన్ పట్టణపు స్తంభశిల్పములందు, ఏనుగుతలలును, అం దొకదానిపై మావటిడును చెక్కబడి యున్నవి కొందరును, అవి యేనుగుతలలుకాక 'మాకా' చిలుకల ముక్కులని కొందరును చెప్పుదురు. ఇవి చెక్కినకాలమున ఆదేశమున ఏనుగే లేనపుడు శిల్పి యేనుగు నెట్లు చెక్కు ననువారు కొందరు; అక్కడ ఏనుగు లే కున్న విదేశీశిల్పముల ననుకరించియుండవచ్చు ననువారు కొందరు. మొత్తముమీద ఈ శిల్పములం దాసియా ఖండపు నాగరికతాచిహ్నములు చాల కన్పడకమానవు. అమెరికాలోని పూర్వకాలపు నాగరికత ఖండాంతర ములకుండి ప్రాపించినదా, లేక యచ్చటనే యుద్భవించి వర్ధిల్లెనా యను సమస్యను సాధించు నవసరమున నాధారభూతము లగు ఇట్టి శిల్పములు ఖండాంతరమును ఆసియాను నూచించుచున్నవి.

ఇందలి (Calendar Column) 'కాలెండర్ కాలమ్' (పంచాంగము) 'మయు'ల తిథులన, తిథిగణన పద్ధతిని నిర్ధారణనేయుట కుపకరించును. ఇదిహడ ముచ్చట గూర్చుచున్నది. ఈ శిల్పము లన్నియు నిపుడు బ్రిటిషుమ్యూజియమ్ లో ప్రత్యేకాగారమున నుంచబడినవి.

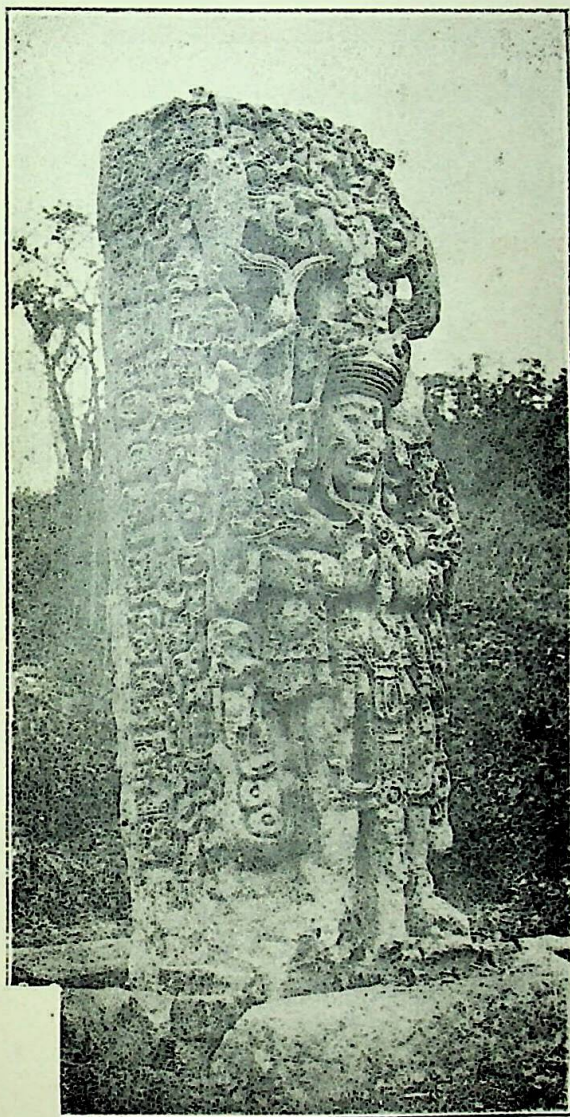
ఆసియా అమెరికాలకు పూర్వ మెన్నడైన సంబంధముండియుండెనాయేమి?

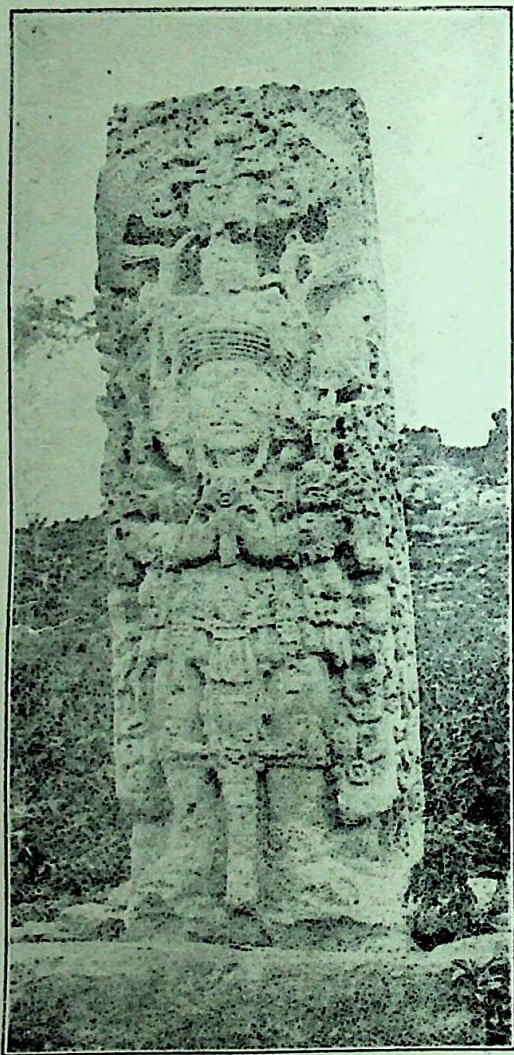
౧. వర్షాధిదేవుని నాసిక— (చిచిన్ ఇట్జ్, యుకాటన్) యుకాటన్ లోని 'మయ' శిల్పుల అతివిచిత్రశిల్పముల కొక మంచి యుదాహరణము.

౨. మయదేశమున మతసంబంధ మగు ఒక శిల్పము—మయశిల్పమున కింకొక యుదాహరణమిది.—ఇందు గగనాధిదేవత, తత్సంబంధమైన ఇతర శిల్పములు.

3. కోపాళపట్టణమున ఒక చెక్కిన స్తంభము—ఏనుగుతల ఒక మావటీడు చెక్కి-
యున్నవి—(విశమప్రక్క-భాగము)

౪. ఆ (3 వ చిత్రము) స్తంభమునకే యెదుటిభాగము—ఎడమ ప్రక్కను వంగియున్న మావటిడు; కుడి ప్రక్కనున్న యేనుగు పై భాగము శిథిలమైపోయినది.

"రాగరక్షోయక్తమార్గంబైన సంసారంబు మిక్కిలములగు నడ్డంకులతోఁ గూడుకొని యున్న యది. ప్రాపంచికవస్తువులఁ బరివర్జించినవాని జీవితము వాయువువలె నిర్బంధములు లేకయున్నది. సంసారమున మునిగియున్నవాని కిట్టి యుత్తమజీవనంబును సంపూర్ణముగను, శుద్ధముగను, సుతృప్తతతోను ననుభవించుటకు పీలు లేదు. అందుచే శిరోజములను, గడ్డమును త్రేరము చేయించి, కాషాయప్రస్రముల ధరియించి, సంసారమును బరిత్యజించి పరివ్రాజకుడ నగుదునుగాక!

అట్లైన చిరకాలంబుననే కొద్ది డైనను గొప్ప డైనను రిక్కుమును బరిత్యజించి, యల్పసంఖ్యాకులైనను బహుసంఖ్యాకులైనను బంధువర్గమును విడనాడి, శిరోజములను, గడ్డమును ముండనంబు కావించి, కాషాయప్రస్రముల ధరియించి, సంసారమును ద్యజించి, సన్న్యసిండును.

అట్లు సన్న్యాసియైన పిదప నాతఁడు సంసార పరిత్యాగికి నియతముగు నిగ్రహము కలవాఁడై జీవయాత్రను నడుపును. ఋజుస్మృతియం దాతఁ డానందముం జొందును. మఱియు నాతఁడు త్యజింపవలసిన బహుల్ప వస్తువులయందును నెగ్గుం గను. విధులఁ బరిగ్రహించి తదాచరణపరాయణుండు యుండును. సువాక్కర్మలచేఁ బరిసరింపఁబడు. అతని జీవనాధారములు పుణ్యాత్మకములై యుండు. అతని యాచరణము పుణ్యముయంబు. మఱియు నాతని యింద్రియకవాటంబు సురక్షితంబు. అపహితచిత్తుండు, ష్ఠిరాత్ముండు, యానందవయుండు యుండు.

జీవహింస పరిత్యజించి పరివ్రాజకుడైన గోతముఁడు ప్రాణిహింస కలిమారుండు యుండు. దండంబును గృపాణంబును విసర్జించి, ధూర్తత యనిన లజ్జఁ జెందుచు, గృపాహయుండు, జీవజంతువులయందు దయఁ బూని ప్రవర్తించును. ఇయ్యదియే యాతనియందు శీలముగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది.

అదర్థం బగుదానిఁ బరిగ్రహింపక శ్రమణుం డైన గోతముఁ డ నా త్మీయ వస్తుపరిగ్రహణమును

జేయఁడు. ప్రదర్థం బగుదానినే పరిగ్రహించుచుఁ దనకు దానము లీయఁబడు ననునమ్మకముతో నాతఁడు సత్యముగను, మనశ్శుద్ధితోడను గాలమును గడుపును. ఇయ్యదియే యాతనియందు శీలముగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది.

అసత్యమును ద్యజించి గోతమునుని యసత్యము నుండి బహుదూరమున నుండును. ఆతఁడు సత్యముం బలుకును. సత్యపథంబును దప్పఁడు. విశ్వసనీయుఁడును, నమ్మఁదగినవాఁడు నైయుండి యాతఁడు తనమాటఁ దప్పఁడు. ఇయ్యదియే యాతనియందు శీలముగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది.

పైశున్యమును విసర్జించి గోతమునుని యపవాదమునకు దూరుండు యుండు. ఇచ్చటవినినమాటల నింకొక-నోటఁ జేప్పి యిచ్చటనుండువారలకు శత్రుత్వముఁ గలుగఁజేయఁడు; ఇంకొకచోట విను మాటల నిచ్చటఁ జేప్పి వారలకును శత్రుత్వముఁ గలుగఁజేయఁడు. అట్లాతఁడు భిన్నమతులైనవారలఁ గలియఁగట్టువాఁడై, స్నేహభావమున జీవించువారలను హెచ్చరించుచు, సంధాతయై, శాంతభావంబుల బద్ధభావుండు, శాంతమయములగు వచనములఁ బలుకుచుండును. ఇయ్యదియే యాతనియందు శీలముగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది.

గృష్టభాషణముల విసర్జించి గోతమునుని యనార్యసంభాషణంబు విడనాడును. వీవచనంబు నిర్దుష్టంబో, యెయ్యది చెవులకింపుఁ గలుగఁజేయునో, యెయ్యది మనోహరంబై హృద్గమంబై యుండునో, యెయ్యది సుశీలంబో, యెయ్యది జనుల కింపై వారి ప్రేమ కాస్పదంబై యుండునో యట్టి భాషణములనే యాతఁడు కావించును.

అనర్థకప్రలాపంబుల విడనాడి గోతమునుని వ్యర్థసంభాషణములనుండి దూరముగ నుండును. యుక్తసమయంబున సత్యానుసారములును, సార్థంబులును నగు వచనంబుల, మతమువిషయమై కాని సంఘవిషయవిషయమై కాని యుచ్చరించును. మనమున నిడుకొనవలసిన వచనములను యుక్తదృష్టాంతములతో స్పష్టముగ విచ్ఛేదించి సరియగు వచనములం బలుకును.

గోతమముని వీజములకుఁ గాని శాకములకు గాని హాని చేయఁడు.

నిశాసమయంబునఁ గాని, యపరాహ్ణమున యుక్తకాలము మించినపిదపఁ గాని భుజింపక దినమున కొకపర్యాయమే భుజించును.

నాట్యగానప్రదర్శనంబుల మేలయందుఁ గాంచఁడు. మాలాసుగంధలేపనధారణామలచేఁ దన్నుదా నలంకరించుకొనఁడు.

ఎత్తైనఁ గాని, పెద్దవైనఁ గాని సెజ్జల నుపయోగింపఁడు.

సువర్ణరజశంబులఁ బరిగ్రహింపఁడు.

అపక్వతండుబాదులఁ బరిగ్రహింపఁడు.

మాంసమును పరిగ్రహింపఁడు.

కన్యాస్త్రీజనంబులఁ బరిగ్రహింపఁడు.

దాసదాసీజనంబులఁ జేకొనఁడు.

అజావికమేషంబులఁ బరిగ్రహింపఁడు.

శూకరకుక్కురాదులఁ జేకొనఁడు.

గజాశ్వశ్వనులఁ బరిగ్రహింపఁడు.

కృష్ణఘ్రాములంగాని యశృష్ణఘ్రాములం గాని స్వీకరింపఁడు.

సందేశకర్తగ నుండఁడు.

క్రయవిక్రయంబులఁ జేయఁడు.

తులతో వంచనంబు గాని, కాంస్యహుటంబు గాని, మానములతో వంచనంబు గాని చేయఁడు.

లంచముల నిచ్చుటయు, వంచన చేయుటయు, గైతరంబుగ సంచరించుటయు లోనగు కుటిలంబు లగు మార్గముల ననుసరింపఁడు.

వికలీకరణంబును, నశయు, బంధనంబును, బాటలఁగాఁచి కొట్టుటయు, గొల్లగొట్టుటయు, నను నుచ్చంఢకర్మలఁ జేయఁడు. ఇయ్యవి యాతనియందు శీలము లని యెన్నుకొనఁబడుచున్నవి.

కొంతమంది తాపసులును, బ్రాహ్మణులును భక్తియుక్తులగువారలచేఁ బ్రవర్తంబగు నాహారముం భుజియించుచు, బీజాంశురములకుఁ గాని, మూలంబుల

నలనను, శకలంబులనలనను, పర్వంబులను, పుట్టి వృద్ధిజెందుచున్న యోషధులకు గాని హాని చేయుచు జీవించుచుండురు. గోతమముని యట్టిబీజాంశురములకుఁ గాని, వృద్ధిపొందుచున్న యోషధులకుఁ గాని హాని యొనర్పఁడు.

కొంతమంది సన్న్యాసులును, బ్రాహ్మణులును భక్తియుక్తులగువారలచేఁ బ్రవర్తంబగు నాహారముం భుజించుచు, సంచితంబులగు భోజనపానీయవస్త్రసామగ్రిశేయ్యావకరణసుగంధప్రవ్యామిషంబుల నుపయోగించుచు జీవించురు. గోతమముని యట్టిసంచితవస్తువుల నుపయోగింపఁడు."

కొంతమంది సన్న్యాసులును బ్రాహ్మణులును భక్తులగువారలచేఁ బ్రవర్తంబులగు భోజనంబులఁ గడుచుచు మేలకప్రేక్షకంబుల ననురక్తులై యుండురు.

అట్టి వేర్వీ యనినః—

1. నాట్యము
2. గీతము
3. నాదిత్రము
4. మేలకప్రేక్షకంబులు
5. ఆఖ్యానములు
6. పాణిస్థరములు
7. వైతాళికము
8. కుంభపూజనాద్యము
9. శోభనగరకము
10. చండాలవంశీధోషణము
11. గజాశ్వమహిషాజావికకుర్కురలావయుద్ధంబులు
12. నియుద్ధంబులు, మల్లయుద్ధంబులు, సాము
13. మిథ్యాయుద్ధంబులు
14. నామావళిపఠనంబు
15. యుద్ధవ్యవదేశంబులు
16. సేనానిరూపఃకంబు

గోతమముని యిట్టిప్రేక్షకముల నుండి మాముగ నుండును.

కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును, భక్తియుక్తులగువారలచేఁ బ్రవర్తంబగు భోజనమును భుజించుచు క్రోధాశో

నానరత్తలై యంగురు. అట్టి క్రీడాభేలనంబు లెవ్వ యనఁ—

1. ఎనిమిదిగాని, పదిగాని వరుసలైన వర్ణములు గల ఫలకములతో చతురంగము మున్నగు నాటల నాడుట.

2. అట్టియాటలనె యాకాశంబున ఫలకంబు లున్న వని యనుకొని యాడుట.

3. పరిహరపథముఁ—అనంగ భూమిపై వ్రాయఁ బడిన చిత్రంబుల ననుసరించి చనుచు బాదము లుంచవ లిన ప్రదేశములలోనే పాదముల నుంచుట.

4. సంతికాఁ—నఖంబులతో నొకరాశినుండి కదల్చుకుండగ నె వస్తువులనుగాని, మనుజులనుగాని వేటు చేయుట లేక యట్టివాని రాశిగఁ జేయుట. రాశి కద లిన నాయాటయం దట్టివాఁ డోడిపోయినట్లు పరిగణిం పఁబడును.

5. ఖలికాఁ—అక్షద్యూతము.

6. ఘటికముఁ—చిన్నకట్టతోఁ గొట్టుట.

7. చేతిని లాక్షాద్రవంబునఁ గాని, పిండికలిపిన నీళ్లలోఁ గాని మంచి “ఏమి కావలయును” అని చెప్పు చు నాచేతిని గోడపైఁ గాని, భూమిపైఁ గాని కొట్టి కోరిన గజాశ్వాదిచిత్రములఁ జూపించుట.

8. కందుకక్రీడ.

9. పర్ణములతో బూరాలను జేసి యూడుట.

10. క్రీడనకములైన లాంగలములతోఁ గన్నణ ముచేయుట.

11. వంకకముఁ—భూమిలోఁ బాతఁబడినరెండు కట్టలపై నెడ్డుగ నింకొకకట్టను గదలకుండఁ గట్టి యట్టి యడ్డుకట్టపై మొగ్గలు వేయుట.

12. తాళపత్రములతోఁ జేయఁబడిన వాయుపే వణులతోఁ గ్రీడించుట.

13. తాళపత్రములతోఁ జేయఁబడిన మానము లతో నాడుట.

14, 15. క్రీడనకంబులను శకటంబులతోఁ గాని, బాణములతోఁ గాని క్రీడించుట.

16. ఆకాశంబున వ్రాయఁబడిన యక్షరములఁ గాని, యాడుచున్నవాని వీపుపై వ్రాయఁబడిన యక్ష రములఁగాని పోల్చుకొనుట.

17. ఆడుచున్నవిక్రమియూహలందెలిసికొనుట. గోతమునుని యిట్టిక్రీడాభేలములనువిస్మరించును.

18. అంగవికృతి గల నరుల నుపహాసార్థ మను కరించుట.

కొందఱు మునులును, బ్రాహ్మణులును భక్తి యుక్తులగు నరులచేఁ బ్రదత్తంబగు భక్త్యముల భుజియిం చి, యెత్తైనవియును, విశాలములైనవియును నగు సైన్య లపైఁ బరుండియుండుటయం దనురత్తలై యుండురు. అయ్యవిఁ—

1. ఆటదులసాడవు కలిగి యెత్తైన యానందులు.

2. జంతువుల యాకారములతో శోభితంబులగు కోళ్లుగల పల్లంకములు.

3. దీర్ఘంబు నజలూమంబుచేఁ జేయఁబడిన ప్రస్ఫుదపటములు.

4. చిత్రకములు.

5. (పటికలు) తెల్లని దుప్పటులు.

6. పుష్పములచేఁ జిత్రింపఁబడిన కంబళ్లు.

7. దూదిపరుపులు.

8. సింహావ్యామూదిరూపములచేఁ జిత్రితములైన దుప్పటులు (వికటికా).

9. అంచులుగల కంబళ్లు. (ఉద్దలోమి) రెండు ప్రక్కలను రోహములుగల కంబళ్లు.

10. ఒకప్రక్కనే లోమముగల కంబళ్లు.

11. మణులచేఁ గుట్టబడి యలంకరింపఁబడిన దుప్పట్లు.

12. కాశేయములు—పట్టుదుప్పట్లు.

13. సోడశనటకులు నాట్యము చేయుటకుఁగగిన తివాచీలు.

14—16. గజాశ్వరథసంబంధములైన కంబళ్లు.

17. అజినములు చేర్చి కుట్టి తయారుచేయఁబడిన దుప్పట్లు.

18. మృగమత్ృకాచర్యనిర్మితములైన దుప్పట్లు.

29. ఉత్తర (శిర్ధ్వ) స్పదముగల తివాచీ.

20. శిరముక్రిందను, బాచముక్రిందను, నుమటకుఁ దగిన యెఱ్ఱనితలగడలుకల సెజ్జలు.

కొందఱు మునులును, బ్రాహ్మణులును భక్తులచేఁ బ్రసత్తంబగు భక్త్యములఁ దినుమఁ, దమ్ముఁ దామలంకరించుకొనుటయందు దసరత్తులై యుందురు. అవి యెట్టి వనినః—సుగంధిపూర్ణంబులగు దేహంబులపై రాయుటయు, జేహమర్దనంబును, నభ్యంగస్నానంబును, మల్లలవలె దేహంబుల లగుడములచేఁ దట్టించుకొనుటయు, నద్దములును, నంజనములును, మాఱులు, (సౌందర్యార్థము కపోలములకు లేపనముగ నుపయోగించు) రక్తవర్ణద్రవ్యములు, గాత్రమార్జనద్రవ్యములు, కంఠాములు, కంఠహారములు, చేతికట్టులు, నౌషధముల నిమిత్తమై వేత్రనిర్మితపేటికలు, కృపాణములు, ఛత్రములు, శిరోవేష్టనములు, కిరీటములు, చిత్రితపాదుకలు, చామరంబులు, దీర్ఘాంచలంబులుకల ధౌతవస్త్రంబులు. గోతమముని యిట్టి దేహలంకారవస్తువులనుండి దూరముగ నుండును.

“కొందఱు మునులును, బ్రాహ్మణులును, భక్తులచేఁ దత్తంబులగు భోజనములను దినుచు నింద్యసంభాషణానురత్తులై యుందురు. అవి యెట్టి వనినః—

భూపాలురయొక్కయు, జోరులయొక్కయు, నమాత్యులయొక్కయు కథలు; యుద్ధములయొక్కయు, భయోత్పాతకములగునట్టియు కథలు; భక్త్యపానీయవస్త్రశయ్యామాలాసుగంధములఁ గూర్చి సంభాషణములు; బాంధవ్యములం గూర్చియు, సుపకరణములం గూర్చియు, గ్రామములంగూర్చియు, నగరములఁ గూర్చియు, బట్టణములఁ గూర్చియు, దేశములఁ గూర్చియు సంభాషణములు; స్త్రీలం గూర్చియు, వీరులం గూర్చియు నుడువులు; వీధిమాలలను, నీటికేవుల యందును (లోకాభిరామాదులు) సంభాషణము; పూర్వపేత కథలు; అవ్యవస్థితప్రలాపములు; భూసముద్రస్పృష్టిగూర్చి విమర్శనము; సత్త్వసత్త్వములం గూర్చి వితర్కము—ఇట్టి నింద్యసంభాషణములయందు గోతమముని పాల్గొనఁడు.

కొందఱు బ్రాహ్మణులును మునులును, భక్తప్రవృత్తిభక్త్యములం దినుచు నిట్టి వివాచసంజనకవాక్యములం దనురత్తులై యుందురు; అట్టి వ్యయః—“ఈ సిద్ధాంతము, విధియు, నీకుఁ దెలియదు; నాకుఁ దెలియను.”

“ఈసిద్ధాంతవిధివిషయమై నీకేమి తెలియను?”

“నీవు మిథ్యాసిద్ధాంతములం బడినాడవు; నేనుచిత్రమార్గానుసారి నై యున్నవాడను.”

“అంతమున రావలసినవానిని బ్రహ్మమునఁ జెప్పునుఁ బ్రహ్మమున రావలసినవాని నంతమునఁ జెప్పుచున్నావు.”

“నీ వింత దీర్ఘముగఁ బరికల్పించినది పరివర్తింపఁబడినది.”

“నీవాద మారోపితం లైనది” (నీవాదమును ఖండించుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాడను.)

“నీవు నిగృహీతుడనై నాడవు” (నీవాదము తప్పని నిరూపింపఁబడినది.)

“నాదప్రమోక్షముకొఱకుఁ బ్రయత్నింపుము” (నీకు స్పష్టముగ లేనివానిని స్పష్టముగఁ జేసికొనుటకుఁ బ్రయత్నింపుము).

“ఈచిక్కునుండి తప్పించుకొనఁగలిగినదప్పించుకొనుము.”—

గోతమముని యిట్టి వివాచవచనములనుండి యతి దూరమున నుండును.

కొందఱు మునులును, బ్రాహ్మణులును భక్తదత్తభక్త్యములం దినుచు వార్తాపారులై యుండుటయందును, సందేశహరులుగను మధ్యవర్తులుగను నుండుట యందును నభిరతమనస్కులై యుందురు. ఎట్లునః—రాజులను, బ్రాహ్మణులను, క్షత్రియులను, సమాజ్యులను, యువకులను, “అటు పొమ్ము; ఇచ్చటకు రమ్ము; ఈవస్తువును నీతోఁ గొంచొమ్ము; అచటినుండి దానిఁ దెమ్ము” అని యాజ్ఞాపించుచుండ నట్టివారలకు మధ్యవర్తులుగను, సందేశహరులుగను నుండ నభిరతులై యుందురు. గోతమముని యిట్టి నీచకృత్యములనుండి దూరముగ నుండును.

కొండలు మనులను, బ్రాహ్మణులను భక్తజనతలను భక్త్యులను దినుచు గూహకులై, లానకులై, నైమిత్తికులై, నిష్ప్రేక్షికులై యెల్లప్పుడును లాభమునై లాభము నశింపించుచుందురు. గోతమముని యట్టి కూటమనుండియు, దుచ్చప్రజాపతులనుండియు దూరుండై యుండును."

కొండలు మనులను, బ్రాహ్మణులను, భక్తజనప్రదత్తహారముం భుజియించుచు సన్మార్గావలంబనములన గర్హ్యవ్యాపారములచే ధనసంపాదనఁ జేయుచున్నారు. అట్టి కుచ్చవ్యాపారము లెవ్వి యనినః—

1. సాముద్రము—చిరాయువు, సంపదమున్నగు వానిని బాలరహస్థపాదముల యందైన చిహ్నములచేఁ జెప్పుట.
2. నిమిత్తములచే రాజోవుదానిం జెప్పుట.
3. కులిశంబులనుండియు, సుత్వాతములనుండియు శకునంబులఁ జూచుట.
4. స్వప్నార్థములఁజూచిరాజోవుదానిం జెప్పుట.
5. దేహలక్షణములఁ బట్టి కుభాతుభక్తధనము.
6. మూషికాభిన్నమైన వస్త్రంబులఁ బరీక్షించి శకునంబులఁ జెప్పుట.
7. అగ్నిహోమములఁ జేయుట.
8. దర్శిహోమములఁ జేయుట.
- 9—18. డొక, తొడు, బియ్యము, నెయ్యి, నూనె మున్నగువానిలో దేవతలకు హోమములం జేయుట.
14. అవగంజల నోటనిడి నమలి, నోటినుండియే దాని నగ్నిలో నుమిసి హోమము చేయుట.
15. దక్షిణానువునుండి కారురక్తముతో దేవతలకు హోమముచేయుట.

16. అంగుళిపర్వంబులఁ బరీక్షించి, మంత్రంబును బరియించి యట్టిమనుజుండు కులీనుఁడో, యశుష్టవంతుఁడో, యశుష్టహీనుఁడో చెప్పుట.

17. నాస్తువిద్య—ఇల్లు కట్టుటకుస్థలంబు యుక్తమైనదో కాదో నిర్ణయించుట.

18. క్షత్రివిద్య.

19. శివవిద్య—ప్రేతలను శ్మశానమునందు బాధించుట.

20. భూతవిద్య.

21. భూరివిద్య—మంటియింటియందు వసీయించునపుడు ప్రయోగించు మంత్రముల జ్ఞానము.

22. అహివిద్య.

23. విషబాధితుని చికిత్సచేసి హనిలేకుండ బాగుచేయుటయు, విషప్రయోగముచేయుటయు మున్నగునవి.

24. తేలుకాటుఁ గుదుర్చుటయు.

25. ఎలక కాటుఁ గుదుర్చుటయు.

26. పక్షికాస్త్రము (అనఁగ పక్షులభాష తెలిసికొనుట.)

27. కాకశాస్త్రము (అనఁగ కాకములు కనుపించుటం బట్టియు వాని యతిపులం బట్టియు రాజోవువానిం దెలిసికొనుట.)

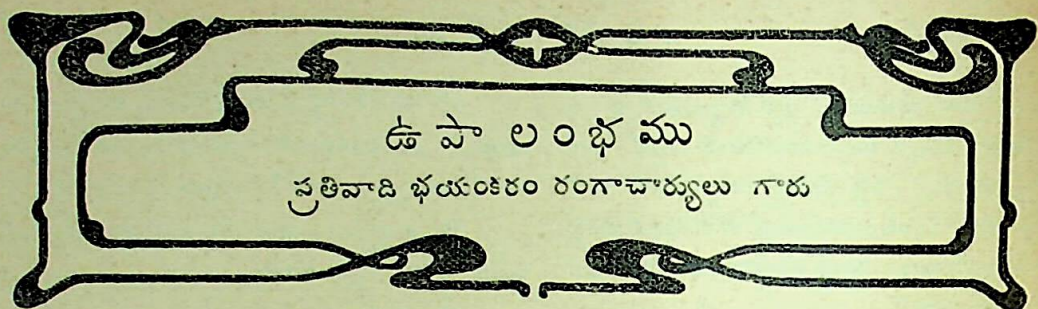
28. మనుజుని యాయుర్దాయమును బూర్వనిరూపణంబు చేయుటయు.

29. నారాచములు తగలకుండ నుండుటకుఁగాను రక్షాకరండంబుల నొసంగుటయు. (తాయెతులా?)

30. మృగచక్రము. (జంతుభాషాజ్ఞానము).

గోతమముని యిట్టి గర్హ్యవిద్యలనుండి దూరముగ నుండును. (సశేషము.)

ఉ పా లం భ ము

ప్రతివాది భయంకిరం రంగాచార్యులు గారు

వారిజముపయి జలబిందుభావ మంది

సంతసంబున నాట్యము నలుపుచుండు
వైన నాచి త్తవారిజ మకట! నీకు
నవ్వలికిఁ ద్రోసివేయఁగా నయ్యె నేమి!

తారకలచెంత మెల్లఁగాఁజేరి తేజ
ము నుపహారంబుగాఁ గొనఁ బెనఁగు చుండు;
కాని దూరముగాఁ ద్రోయఁ బూని తీపు
న్యాయమొకొ నాదు భక్తు వ్యవహార మిపుడు!

భయదఁఘోరాంధకారంబు బారినుండి
కాచెదవు నీవె యానిశాకాంత వైన
ఘోరమోహాంధకారంబు బారినుండి
యుద్ధరింపఁగ వెనుకాడుచుంటె నన్ను!

సౌరభచ్ఛలమున నివాసం బొనర్తు
మందమలయాద్రి వాయువునందుఁగాని
నాహనోమందిరపు వీధి నడువనైన
నిచ్చగింపవు పొరవడియేని నకట!

విశదమైయొప్పు నీప్రభావితతి మధుర
తరముఁ గావించెద వరుణోదయముఁ గాని
నాదు భాగ్యోదయంబింకఁ గాదటంచు
నాశ వీడంగఁజేతువే యకట నన్ను!

కరుణతోఁ బల్లవంబుల విరుల నాత్మ
మందహాసాంచితంబులై మనఁగఁజేతు
వైన నించుకయును శ్రద్ధఁ బూనవయ్యె
నాదు జీవనపల్లవానందమందు!

లీల నాయమునాతరంగాళి మిషను
హృద్యమగ నాట్య మీవొనరింతు వైన

నాయెదుట నొక్కఁడరియుఁ గన్పడ నసహ్య
మైన తాపము వీడించునా యటైన!

దీపశిఖఁజేటి కరముల నూపియూపి
యాత్మరాగంబు దానిపై నమరఁజేతు
వైన నాప్రేమదీపంబు నంటుటయును
బాధ యొనరించునా నీకు భారమగుచు!

రాగ మొప్పుగ శారదరజనిఁ జేటి
ప్రీతిమెయి దానితోఁగూడి క్రీడనల్పు
దైన రవ్వంతకరుణ నాపైనఁ జూప
నదియు లజ్జాకరంబుగా నగునొ నీకు!

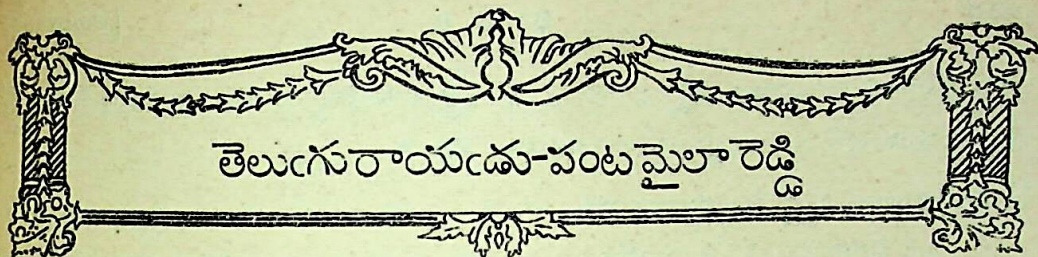
ప్రకటమగునట్లు నీయనురాగ మెల్లఁ
బ్రకృతిసుందరి నెట్లొ తన్వంగఁజూతు
వైన ననురాగపూరితమైన నాదు
హృదయమున భీషణాగ్ని వర్షించె దయ్యె!

బాలచూతపల్ల నములపైనఁ జేటి
హాయిగాఁ బాటఁబాడుచు నలరుచుంటె
భాగ్యహీనమైనట్టి నాపర్ణ శాల
శూన్యమై యేడ్చుచుండె నిజాజ్ఞ కకట!

కుహుకుహూయటంచును నదె కోయిల మధు
రముగ నానందపూరితరవముఁ జేయుఁ
గాని దీనహా నాదునాక్రందమునకు
సంత మెప్పటికిని గల్గదయ్యె నకట!

సాంధ్యరాగఘోరమై జగతియెల్ల
విమలనుస్వర్ణమయమట్లు వెలసె; నికి
గరుణనాదురవస్థనుఁ గాంచియైన
నాహనోహర! వేగఁ గన్పడఁగ రాదె!

[హిందీ "విశ్వమిత్ర" నుండి]

తెలుగురాయఁడు-పంటమైలారెడ్డి

కుందూరి ఈశ్వరదత్తు గారు, బి. ఏ.

ప్రథమరాసుని సుప్రసిద్ధచమూపతు లలో, జరిత్రయందును, ఆంధ్ర వాఙ్మయమునందును బేరొందినవారు శూర శిఖామణులగు తెలుగురాయఁడు, పంటమైలారెడ్డియనువారలు. ఈ తెలుగు రాయఁ డెవ్వరను విషయమునఁ జరిత్రకారులయందు వివిధాభిప్రాయములు జనించినవి. సుప్రసిద్ధాంధ్రచరిత్రకారుఁడు తన ఆంధ్రులచరిత్రము మూడవభాగమున నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “ఇతఁడు శ్రీమన్మహామండలేశ్వరమేదినీ మీ సరగండ కఠారి సాళువరాయ విభాళమహా రాజయొక్క కుమారుడైన శ్రీమహామండలేశ్వరమేదినీ మీసరగండ కఠారిసాళువశంభు రాయదేవమహారాజపుత్రుడైన శ్రీమన్మహా మండలేశ్వరమేదినీ మీసరగండ కఠారి సాళువ ధరణీవరాహ తెలుగురాయఁడుగాని మఱి యొక తెలుగురాయఁడు గాదు. ఇతనిరాజ ధాని వెలనాటిసీమలోని కృష్ణానదీ ముఖద్వా రముననున్న శ్రీకాకుళమని తెలియుచున్నది. తెలుగురాయని తండ్రియగు శంభురాయఁ డును, సాళ్వమగు జయించిన శంభురాయఁ డును, వేర్వేరుపురుషులుగాని యొక్కరుగారు. ఈ తెలుగురాయని శాసనములు వెలనాఁడు

పొదిలి సీమలోను, సింహాచలములోను గన్న ట్టుచున్నవి. ఇతఁడు ప్రాథమికరాసుల పక్ష మున గజపతులతోడి యుద్ధమునందు రాజమ హేంద్రవరము రెడ్లకు సాహాయ్యముచేయు సందర్భమున నీతఁడు 1428 వ సంవత్సరము నందు సింహాద్రికిఁబోయి దానశాసనము వ్రాయించెను. కాని రెడ్లను జయించి యాదేశ మును నాక్రమించినవాఁడుగాఁడు. ఇతఁ డా త్రేయ గోత్రుఁడు.”*

శ్రీ వీరభద్రరావుగారు తరువాత ఖుటలో ననంతామాత్యకవినిగూర్చివ్రాయుచు ‘సుప్రసిద్ధాంధ్రకవి యగు ననంతామాత్యుని తండ్రి తిక్కన తెలుగు రాయనికి మంత్రిగ నుండెనని తెలియుచున్నది’ అని వ్రాసి యు న్నారు. వీరు ‘భోజరాజీయమును’ జూచి యద్దానిని సరిగ పఠించి యుండినచో నిట్లు వ్రాసియుండరు. అనంతామాత్యుఁడు తనతండ్రి యగు తిక్కన శ్రీకాకుళమందలి యాంధ్రవల్ల భుడైన శ్రీహరి పాదారవిందసేవకుఁ డగు హరిభక్తుడని వక్కాణించి యుండనే కాని యచ్చట పరిపాలన మొనర్చుచుండిన యొక నరపాలకుని యాస్థానమునందు మంత్రిత్వ

* ఆంధ్రులచరిత్రము, మూడవభాగము, పుట90. ఈవిషయమంతయు నేమార్పును లేక నా జీర్ణవిజయ పగరపరిశ్రమనందుఁ జేర్చొంటిని.

పదవి వహించి యుండెనని నర్ణించలేదు. భోజ శ్రీకాకుళేశ్వరుఁ డితఁడని వక్కాణింపఁ బడ రాజీయమునందలి యీషద్యమును జూఁడుడు. లేదు.*

సీ. విలసితంబగు కృష్ణవేణ్యమలాప హా
రిణి భీమరథినా ధరిత్రయందుఁ
దనరు నద్రిత్రయాంతర్వేదియగు పావ
నక్షేత్రమున శోభనమ్ములెల్ల
ధరనివాసం బగు పెరమగూరి పురంబు
నందు విద్యజ్ఞానందమైన
జీవనస్థితిచేతఁ జెన్నొంది వంశక
ర్తృత్వసంపత్తిఁ బ్రభుత్వమఁది
నెమ్మిఁ బ్రత్యక్ష పరమపద్మమ్మనంగ
నొప్పు శ్రీకాకుళమ్మన కొడయఁడైన
యంగ్రనల్లభ హరిసేవ నలరుచుండుఁ
బెక్కుభంగుల ముమ్మడి తిక్కవిభుఁడు.

పై కారణముచేతనే కాజోలు శ్రీవీర
భద్రరావుగారు 'ఇతని రాజధాని వెలనాటి
సీమలోని కృష్ణానదీ ముఖద్వారమున నున్న
శ్రీకాకుళమని తెలియుచున్నది' అని వ్రాసి
యున్నారు. ఇంతవఱకును బ్రచురింపఁబడిన
తెలుఁగురాయని శాసనములలో నెచ్చటను

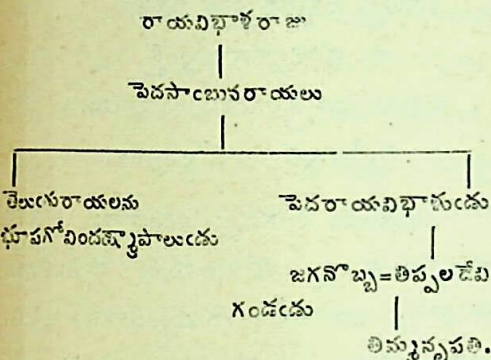
తెలుఁగురాయనిఁగూర్చి తెలుపు శాసన
ములు రెండు, నెల్లూరిజిల్లా శాసనసంపుటము
లందుఁ బ్రకటింపఁబడినది. రెండును పొడిచి
గ్రామమునకు సంబంధించినవి. అందు మొద
టిది తెలుఁగురాయని తండ్రియగు శ్రీమేడ
మీనరగండకతారి సాళువసాంబరాయ దేవ
నుహారాజులపై యున్నది. ఇది యీసాంబ
రాయదేవ మహారాయలు తన తండ్రియైన
రాయవిభాళదేవ మహారాజు పుణ్యమునకుఁ
గాను వ్రాయించిన శాసనము.¹ రెండవశాసన
ము తెలుఁగురాయని తమ్మునికుమార్తెయగు
తిప్పలదేవి, తనభర్తయగు జగనొబ్బగండ్ల
యొక్కయు, దన కుమారుడగు తిమ్మనృపతి
యొక్కయు, దన పితృమాతృ వంశజులయొ
క్కయు బుణ్యమునకుఁ గాను భారద్వా
గోత్రుడైన తమ్మనార్యునకు అగ్రహారమును
ధారపాసీయిచ్చిన శాసనము.²

* ఆంధ్రకవులచరిత్రము (పూర్వముద్రణము) ప్రథమభాగమునందు అనంతమాత్యకవిఁగూర్చి వ్రాయుచు
శ్రీవీరేశలింగముపంతులవారు ఇట్లువ్రాసియున్నారు: "ఈకవియొక్క తండ్రియైన తిక్కన కృష్ణామండలములోని
శ్రీకాకుళమునకుఁ బ్రభువుగానుండిన చాంగ్రవల్లభుని కొలువులోనున్నట్లు పై గ్రంథముననే చెప్పబడినది.
ఆంధ్రులచరిత్రము మూడవభాగము ముద్రింపఁబడునప్పటికి ఆంధ్రకవులచరిత్రము పునర్ముద్రణము గావించబడి
లేదు. పై వ్రాత సనుసరించియే తెలుఁగురాయఁడు శ్రీకాకుళాధిపాదుఁ డని ఆంధ్రచరిత్రకారుడు వదల
యించును. కాని శ్రీవీరేశలింగముగారు తమ మాతనకవుల చరిత్రమునందుఁ జైవాక్యమును గొంచెముమార్చి యిట్లు
వ్రాయుచున్నారు. "ఈకవి తనతండ్రియైన తిక్కన కృష్ణామండలములోని శ్రీకాకుళమున కొడయఁడైన యెల్ల
వల్లభుని సేవచేయుచుండినట్లు."-(పుట 891). ఇప్పుడైనను శ్రీ పంతులవారు ఆంధ్రవల్లభుఁడు మేదినివల్లభుడైన
భూకాంతుడో, లక్ష్మీవల్లభుడైన శ్రీహరియో స్పష్టముగఁ జెప్పలేదు.

1. Nellore Inscriptions, P. 26, pages 1184-1185. శా. శ. 1313.

2. Nellore Inscriptions, P. 39, Page 1205. శా. శ. 1360.

పై శాసనముల ననుసరించి తెలుగురా
యనివంశస్థులము నీదిగువనిచ్చుచున్నాడను:

రెండవ శాసనము ననుసరించి తెలుగు
రాయని గోత్ర ము త్రేయగోత్రమనియు, నితని
నామము భూపగోవిందరాజునియుఁ జెలియుచు
న్నది. ఇతని శాసనములు పొదిలిసీమలోఁ
గాన్పించుచున్నందున నితఁడు తత్ప్రాంతనా
యకుఁ డేమో యని సందియము గలుగు
చున్నది. ఇతని శాసనమొకటి సింహాచల
ములో పరాహస్యసింహస్వామివారి యాల
యమున నున్నది.*

ఈ శాసనమునందు 'కన్నడదేశమందలి
తెలుగురాయఁడు' అని యితనిగూర్చి వ్రాయఁ
బడియుండుటచేతను, 'సాళువ, కతారి, ధరణి
పరాహ' అను కన్నడరాజ్యాధీశుల బిరుదులు
తెలుగురాయని వంశస్థులకుఁ గలిగియుండుట
చేతను, ఈ తెలుగురాయని వంశమువారు
మొదట కర్ణాటకులై, తరువాత నుద్యోగధర్మ
మునఁ బ్రాధరాయని కాలమున నుదయగిరి

రాజ్యమందలి పొదిలిసీమ కధిపతులైనచ్చి,
తెలుగుదేశమునందు స్థిరనివాస మేర్పఱచు
కొనియుండురు. ముఖ్యముగ మన తెలుగురా
యని కాలముననే పీఠ ఉదయగిరి రాజ్యము
నకు వచ్చియుండురు. తెలుగుదేశమునకు వచ్చి
దేవరాయ మహాకరుణాకటాక్షులబ్ధ రాజ్యఁ
డైన మొదటిరాయలగు భూప గోవిందస్వా
మిరాజే తెలుగురాయఁడని పేర్కొని
యుండును.

క్రి. శ్రీశేషులైన శ్రీవీరేశలింగముపంతుల
వారు శ్రీనాథకవినిగూర్చి వ్రాయునపుడు తెలు
గురాయనిగూర్చి ముచ్చటించుచు నితఁడు
కుమారకంపరాయని దక్షిణదిగ్విజయయాత్ర
యందు సాశ్వమంగుజయించిన రాజగంభీరదు
ర్గాధిపతియగు సాంపరాయని కుమారుఁడని
వక్కాణించి యున్నారు. పై సాంపరాయని
నామము 'నకలలోకవక్రవర్తిరాయ నారా
యణశంభువరరాయలు.' వీరి శాసనములు కనఁ
బడినంతవఱకుఁ దమిళభాషయం దున్నవి.
అతనికేగల బిరుదులకును, తెలుగురా
యనితండ్రి బిరుదులకును పోలికయెంత
మాత్రమును లేదు. అదియుఁ గాక,
కుమారకంపరాయల కాలమునందున్న శంభువ
రాయ లెక్కడ? ప్రాథమికరాయని కాలము
నందున్న పెదసంబువరాయ లెక్కడ? కాల
విషయాన దోషముగూడఁ బట్టినది. కావున
శ్రీపంతులవారివ్రాత నిరాధారమైనది.

* "స్వప్తి శ్రీకవర్షంబులు 1350 అను నేటిపల్లవసంవత్సర ఫాల్గుణ కృష్ణ 7 గురువారమునను, కన్నడదేశ
మందలి సంబరాయనికొడుకు తెలుగురాయఁడు తనకు అభిష్టాధిపతిగాను శ్రీసంసింగనాగుని కినిత్యమును సన్నిధిని
చేసింగను అగుండదీపాలు కెండునవర్షించెను."

శ్రీనాథమహాకవి—తెలుగురాయడు

శ్రీనాథ మహాకవికిని, తెలుగురాయని
కిని మైత్రియున్నట్లు శ్రీనాథ కవికృతము లని
చెప్పబడు క్రిందిచాటుపద్యములనల్లనెలియు
చున్నది.

శా. ధాటీఘోటకరత్న ఘట్టనమిశ

ద్ద్రాప్తిప కల్యాణసుం
టాటంకార విలుంతలుంతి మహా
స్తూహితతోణి భృ
హ్లోటీశాకిత కుంభినీధరసము
త్కూటాటవీరూట క
ర్ణాటాంధ్రాధిప సాంపరాయని తెలుం
గా, నీకు దీర్ఘాయువౌ.

శా. అక్షయ్యంబుగ సాంపరాయని తెలుం

గాధీశ, కస్తూరికా
భిక్షాదానము నేయురా, సుకవిరా
డ్భృందారక శ్రేణీకి
దాక్షిణ్యమ పురీవిహార వరగం
ధర్మాపురోభామినీ
వత్సోజద్వయ కుంభికుంభములపై
వాసించు దద్వాననల్.

ఆంధ్ర సారస్వతమునందు మఱియొక తెలుగు
రాయడు

ఆంధ్ర సారస్వతమునందు మఱియొక
తెలుగురాయని ప్రశంసకలదు. మడికిసింగన్న
కవి, తన పద్యపురాణోత్తరఖండమునందు
తెలుగురాయనిగూర్చి యిట్లభివర్ణించెను.

మ. గురిజాలాన్వయ దుగ్ధవాద్ధిశశి ది
క్కుంభీంద్రహస్తాభ బం

ధుర భూభారధురీణ నిశ్చలమహా

దోర్దండుఁ డుగ్రారి భీ
కరుడై దిక్పరివ రిక్తిరి నెగడం
గా భూరిభోగాభ్యుడై
పరగెం ధాత్రిఁ డెలుంగు రాయడు జగ
త్ప్రభాత రాజ్యోన్నతిఁ.

ఈమడికి సింగన్న పదునాల్గవ శతాబ్ద
మధ్యమందున్న కవిశిఖామణి. కృతీతయ
నాకాలమువాడేకాని యన్యుడుకాజాలడు.
ఈతెలుగురాయని దీసికొనివచ్చి పదునైదవ
శతాబ్దమధ్యమునవలకుగల మన తెలుగురా
యనికి ముడిపెట్టుట దుస్సాధ్యమైనకార్యము.

పంటమెలారెడ్డి

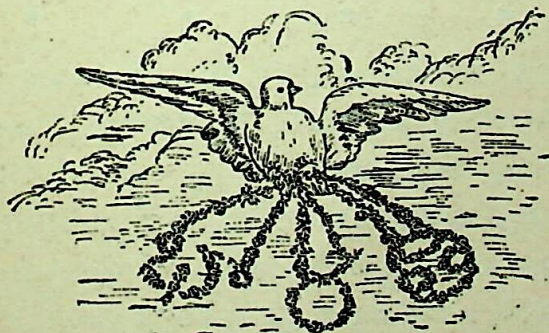
ప్రౌఢరాయల విశ్వాసమునకు బాత్రి
డైన నేనాధిపతులలో మైబారువిభుఁడొ
క్కఁడు. ఇతని తాత తండ్రిసూరారెడ్డి; తాత
పోతారెడ్డి; తండ్రి ముమ్మడిరెడ్డి; తల్లిముమ్మా
బ; ఇతనికి ధరణీవరాహుడు, చౌహత్తమ
లుడు, ఘంటానాదుడు అను బిరుదవిశేషము
లుకలవు. ఇట్టి శూరచూడామణి తనకొడఁగూ
ర్చిన కొండంత జయముల కత్యంత సంతుష్ట
స్వాంతుడై రాయ లొకదిన మితని బిలిచి
నీ కేమికావలయునో కోరుకొను మనెనట.
అంతనతఁడు తన కేమియు నక్కఱలేదనియు,
దనప్రభువుయొక్కయు, దన్మాటమునఁ ద
యొక్కయు తేమముమాత్రము గావలయు
నియు, నందులకై బ్రాహ్మణోత్తముల కొకచక్క
నియగ్రహారముదానముచేయుట కాజ్ఞయొస
గుమనియు వేడుకొనెనట. అంత రాయ లతో

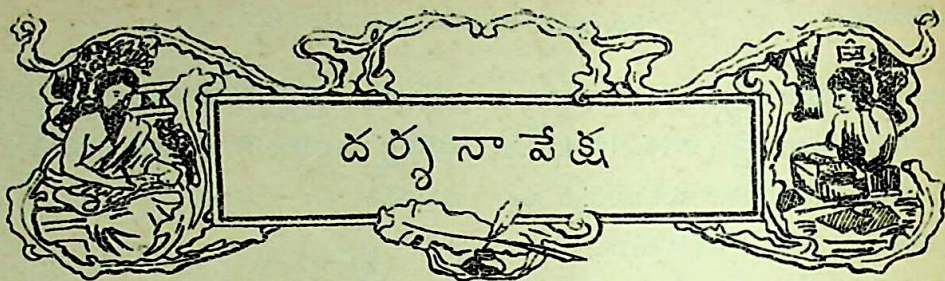
కోక్కెకలియుదులకాజ్జయొసంగెనట. అంత
తప్త)కారము మైలారెడ్డి (శా.శ. 1351 క్రీ.శ.
1429) సంవత్సరము కీలకనామసంవత్సర మా
ఘమాసమున భాస్కరశ్రీ త్రమున, హేమ
కూటమున నివసించు విరూపాక్షదేవునిసన్ని
ధిని, పూంగినాటిసీమలో గుండ్లకమ్మనదియొడ్డు
ననుడు పోలవరమును గ్రామమునకు
చేకెర్లయను నామమిడి, బ్రహ్మణుల
కగ్రహారముగా ధారవోసెను (Copper
plate No. 18 Nellore Inscriptions). పంట
మైలారెడ్డినిగూర్చి తెలుపు శాసనముకళి
శ్రీ గోపినాథరావుగారిచే 'ఎపిగ్రాఫియా ఇం
డికా'యందు ప్రకటింపబడినది. ఈ శాసనము
చెన్నపట్టణములో తిరువల్లిక్కేణియందలి కవి
భూషణము తాతాచార్యులవారియింట నున్న
దట. ఈ శాసనమునందు మైలారెడ్డి తన కుల
గురువగు సింగరాధ్యనకు అద్దంకి సీమలోని
కమ్మనిషయమునందలి తెక్కలిపాడు గ్రామ
మును ధారవోసియిచ్చెను. ఈ శాసనకాలము
క్రైస్తవమాసమున 1428 సం. జనవరి 14-వ
తేదీ యగుచున్నది. ఈ శాసనము ననుసరించి

యితఁడు వైష్ణవమతాభిమానియై బ్రహ్మణ
భక్తుడై విఖ్యాతిగాంచినట్లు చూడగ చెప్ప
నగును.*

శ్రీనాథుఁడు అవసానకాలమునందుఁ
గప్తముల ననుభవించినట్లు, నాసమయమున
నతఁడు విలపించుచు జెప్పెనన్న పద్యమునందు
తెలుగురాయని గూర్చియు. మైలారెడ్డిని
గూర్చియు నామహాకవి యిట్లు ప్రశంసించెను:

సీ. కాశికా విశ్వేశ్వరగలసె వీరారెడ్డి
రత్నాంబరంబు లేరాయఁడిచ్చు
రంభఁగూడఁదెనుంగురాయరాహుత్తుండు
కస్తూరికేరాజు బ్రస్తుతింతు
స్వర్గస్థుడయ్యె విస్ససమంత్రి మఱి హేమ
పాత్రన్న మెవ్వనిపంక్తి గలదు
కైలాసగిరిబండ మైలారువిభుఁడేగి
దినవెచ్చ మేరాజు తీర్వగలఁడు
భాస్కరుఁడు మున్నె దేవునిపాలి కరిగె
కలియుగంబున నిక నుండఁ గప్త మనుచు
దివిజకవివరుగుండియల్ దిగ్గురనగ
నరుగుచున్నాఁడు శ్రీనాథు డమరపురికి.

అప్పల వీరవెంకట జోగయ్యశాస్త్రి గారు

వ్యాసకర్త

అదిగో, గోసముదాయమంతయును

సందంబోస్తాగా నున్న ! ద
య్యదియే పచ్చికబైలు; నావెనుక
సత్యామోదముక గూర్చుచు
న్నదయే కృష్ణునిసాధరాజ; మదె
యాహా! వార్ధి యుప్పొంగుచు
న్నది నామాననమట్టు; లీయవనిలో
నక నేన ధన్యాత్ముడన.

* * * * *

సీ. ముందుగా వచ్చి సముద్రండు పాదముల్ గడిగి యాతీర్థంబు ఘనతఁదాల్చె
పవనుండు పటతెంచి పైపయి హాయగా వీచె సువాసనల్ పెల్లివిరియ
వసుధ కోమలమైన పచ్చికపాన్నుపైఁ బవళింపఁ జేసె నక భక్తితోడ
శుకపికశారికల్ సొంపుగా నటుపైన జోకొట్టుచును నన్ను జోలపాడె
నహహ ! నీస్రాంగణంబులయందు సంచ-రించువారలె యతిధి సీరీతిఁజేయ
బాల్యమిత్రుండవును సహపాఠివగుచు-నెంతగా నీవు నక గౌరవింపొ కృష్ణ !

* * * * *

సీ. అతిథిసం చొకవేళ యాదరింతువొ, లేక శుక్కుదేహుండటంచుఁ జూడరావొ?
బ్రాహ్మణుండ నటంచు భక్తిఁజూపెదొ, లేక పేదపాటుండటంచుఁ బ్రేమఁగనవొ?
సహపాఠి నని నన్ను సన్నుతింతువొ, లేక జీర్ణాంబులంజని చేరఁజనవొ?
మిత్రుండ నని నన్ను మెచ్చుకొందువొ, లేక “ని న్నెఱుంగ”నటంచు నన్ను ననెదొ?
ఏదియైన నీభక్తుండ నింతదవ్వు-పావనంబగుదర్శనభాగ్యమునకు
వచ్చినాడను కృష్ణఁ జూడవయ్య కృష్ణ! భక్తలోకైకపాల! గోపాలబాల!

పారశీకము—హిందూదేశము

దేశరాజు సూర్యనారాయణ గారు

ప్రస్తుతము హిందూదేశమున నివసించు నానాజాతులలో పారశీకులొకరు. వీరు దాదాపు 1300 సంవత్సరములనుండియు భారతదేశమును మాతృభూమిగా స్వీకరించి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్నారు. పారశీకులు పురాతనపు “ఇరాక్” జాతివారు. ఇరానులు నేడు ఖండ్ఖండ్లము లైపోయినను ఒకానొక స్వఙ్మ మిక్కిలి బలముగల సామ్రాజ్యమును పరిపాలించినట్లు గొప్పగొప్ప చరిత్రేతిహాసములును, వారిమతమును ఖండితముగా జాటుచున్నవి.

వీరు మనదేశమున కెట్లువచ్చి స్థిరపడి పోయినది వినుటకు ఆంధ్రయువకులు కుతూహలపడగలరు. ఈదేశమున వీరి ప్రాచీనపు చరిత్ర చాలవరకు హైందవుల చరిత్రను బోలియే యుండును. ఇంతియేకాక హిందూ మతమును, “జోరాస్త్ర” మతమును ఆచారవ్యవహారములందు పోలికగల్గి యున్నవి. సంస్కృతమును, జంభును సంబంధముగల భాషలు. మరియు రెండుజాతులును, ఎక్కువసామీప్యమున నివసించుచుండినందున వాటికి మిక్కిలి దగ్గరబాంధవ్యమున్నది.

పారశీక సామ్రాజ్య పతనమునకును, ఇతరదేశముల నాశనమునకును ఎంతయో వ్యత్యాసములేదు. పారమార్థికము తగ్గిపోయి, వెనువెంట బుద్ధికుశలతయు క్షీణించగా పాపభీతిపోయి ప్రాపంచికసౌఖ్యములకు దాసులై రాజకీయ, సాంఘిక, మతధర్మముల నతిక్రమించుటచే అధికారము, ఆభివృద్ధి, క్షీణించుటయేకాక మరేమి కాగలదు?

క్రీస్తుశకము 633 వ సంవత్సరములో ఆరబ్బులు పరివ్యాదేశముపై దాడివెడలమొదలిడిరి. ఆకాలమున పారశీకుల శిబిరమునందు మహాస్పర్ధలు పుట్టియున్నందున ఆరబ్బులకు కొంచెము లాభము కలిగెను. మతోత్సాహమున కిదితోడుకాగా వారికి ధైర్యము వృద్ధి పొంది వీరి రాజ్యముక్రక్కనే యెడారిలో నుకాము చేసిరి. అచ్చట కలిసాశాసనమునల్ల మరికొంతసైన్యముగూడ వచ్చి కలిసికొనెను. వీరిపైకి మిహరాక్ ఆను సైన్యాధిపతి పారశీకసైన్యముతోడ దాడివెళ్లెను. కాని యత షోడింపబడి చంపబడెను.

పారశీకుల కనకీర్తి దిన ముదయించుచున్నదో యన వారి రాజ్యమునందంతటను

కలతలు పుట్టెను. దానినలితముగా బలహీను డును, రాజ్యవ్యవహారములయం దనుభవ శూన్యుడును నగు రాజు సింహాసనమునకు నచ్చెను. ఈతనిపేరు యజ్ఞదజ్ఞార్థు. ప్రజ లీత నిని అరబ్బులమీదికి వెళ్లునట్లు పురికొల్పిరి. యుద్ధమింకను సరిగా మొదలుపెట్టక మునుపు సరివ్యను రాజసభకు 14 గురు మహమ్మదీయులు రాయబారమునకు వచ్చిరి. రాజు వారితో నిరసనభావముతోడ మాటలాడుచు కొంతతడవు గడపెను. తదుపరి సంభాషణలో వా రేయుద్దేశముతోడ నచ్చుటికి వచ్చియుండినో, యేల తమపై కత్తిగట్టిరో యడిగెను. వారిలోని నాయకుడు చెప్పెను: “ఇస్లాము రాజ్యము ప్రపంచమునం దంతటను వ్యాపింపజేయుడని అల్లా తనయొక్క ప్రవక్తద్వారా మా కాజ్ఞాపించెను. ఆయాజ్ఞను మేము శిరసావహించి మీకు జెప్పచున్నాము. మా మతమును స్వీకరించి మా సోదరులు గండు; లేదేని యుద్ధములేకుండ జేసికొనదలతురేని కప్పము గట్టుట కియ్యకొనుడు.” అని. దురభిమానము, అహంకారము బాలుడగు రాజు మనము నావేశించగా కోపముతో “పురుగు పుట్టలు మీ కాహారము; బంటు గొర్రెల బొచ్చు మీదస్తులు. ఎంతమాత్రపు వారలని మాసామ్రాజ్యమును బంధించ దలచెదరు? ప్రపంచమందలి నానారాష్ట్రములలో కల్ల మీది పేదరాజ్యము. మీరు అజ్ఞానులు; మృగ ప్రాయులు; కండ్లు దెరచి, భ్రమమాంద్యముల నుండి మేల్కొనుడు. మీ దేశమునందు కరవు దుర్భరమగునేని మీకు కూడుగుడ్డలనిత్తుము.

మీ ప్రభువుల సన్మానింతుము. మరియుమిమ్ము సౌఖ్యసంపదల నిచ్చి పాలించుటకు ఏలిక నిత్తుము.” అని పలికెను. రాయబారులలోని యాలోచన గలవా డొకడు తిరిగి జవాబు చెప్పెను: “రాజా! మీరు వర్ణించిన దంతయు నొకవిధముగా నిజము. ఏలయన పూర్వము మేము కీటకముల భక్షించుచుంటిమి. మరియు మాలోగొండరు తమకాహారము చాలకుడు టచే దమవిడ్డల జంపుకొనితిని. మేము అధములుగా నుండియుంటిమి. ఇదంతయు పూర్వపు చరిత్ర. నే డావరిస్థితులు మారినవి. అల్లా తమ ప్రవక్తను మాకై పంపించెను. అట్టివానియొక్క ప్రశస్తవాక్కులతోడ అల్లా మాతో మాట్లాడెను. మమ్ముల తన్ను సమ్మి తనయనుచరుల గమ్మనెను. వారి ద్వారా సర్వేశ్వరుడు సత్యమై, అద్వితీయమైన యిస్లాం మతమును అంతట ప్రచారము చేయ సెల విచ్చెను. అందువలననే మేము ధైర్యముతోడ ప్రభ్యాతిగల రాజ్యములకెల్ల వెడలి ఇస్లాము గాని, కప్పముగట్టుటగాని, యదియును గాని యెడల తుదివరకు యుద్ధముగాని కోరుడని చాటుచు దిరుగుచున్నాము” అని.

యజ్ఞదజ్ఞార్థుయొక్క కోపానలముమిన్నముట్ట “రాయబారు లని సన్మానింపకుదునేని వెంటనే మిమ్ముల విగతజీవులుగ జేసివైచేవాడ”ననెను. పిమ్మట నాతడు హేళనకై వాలోని ముఖ్యునినెత్తిపై మంటిగోన నొకటి పెట్టించి “యిదియే కప్పము నేను మీకిచ్చునది; ఇంతకన్న వేరొండు మీరు పొందవలదు.

మృగప్రాయులారా! పొండు. రుస్తుము కొద్ది రోజులలోపచ్చి సేనాసహితముగా మినాయయకుని 'కడేసియా' కంధకములలో పూడ్చు గలడని మనవిచేసికొను"డని చెప్పి తన నౌకరులకు వారిని సాగనంపుడని సగర్వముగ నాజ్ఞాపించెను.

అయితే రాయబారులుమాత్రము ఎంతయు సంతసించిరి. తమ సేనానాయకుని వద్దకు జని "ఓరిష్ట్యాదేశపుమన్ను మన"దని ఉత్సాహముతోడ బలికి గోనె నాతని పాదముల కడ హర్షముతోడ నర్పించిరి.

అంతట కడేసియాయుధ మారంభమాయెను (క్రి. శ. 636). అందు పారశీకులు సరాజయ మొందిరి. వెంటనే మదయాను, వారి ముఖ్యపట్టణము, అరబ్బులవశమాయెను. యజ్ఞదజార్డు అందునుండి పారిపోయి హోల్వాను జేరి యచ్చట మరియొక యుద్ధములో గూడ నోడింపబడెను. పారశీకరాజు గొప్ప సేనను గూర్చుకొని కడపటి యదృష్టముగూడ పరీక్షింప నొనరించెనుగాని నహానందుయుద్ధములో పారశీకరాజ్యము పూర్తిగాపడిపోయెను. యజ్ఞదజార్డు మరల పారిపోయి నీచముగా మరణించెను. పారశీకులు నాశనము చేయబడిరి. అరబ్బులు ఇరానుప్రభువులైరి.

అప్పటినుండి దుఃఖికర మగు రంగము మొదలిడెను. అరబ్బులు కత్తిదూసి తమ మతమును పారశీకులకు బోధించి స్వీకరింప బలవంతపెట్టజొచ్చిరి. వందలకొలది కష్టములకోర్కె మరణించిరి. వందలకొలదిమతములో

గలిసిపోయిరి. కొలదిమంది మాత్రము తమ పూర్వపుమతమునకు—అగ్నియేదై నముగాగల మతమునకు—బద్ధులైయుండి దేశము విడిచి పోయిరి. వారు భారతవర్షమువైపు దృష్టి సారించిరి.

ఆపదలు ఒంటరిగా రావు. అవి గుంపులు గుంపులుగా ఒకటి విడువ మరియొకటి వచ్చి ధైర్యస్థైర్యముల పరీక్షించుచుండును. సముద్రమధ్యమున నీకొలదిమతపీఠులను తుపాను ఎదుర్కొనెను. మతము కొరకు దేశమును విడిచిరి. వారి నిష్పాడు మృత్యువు నీటిపైదడుమ జొచ్చెను. కాని వారు ధైర్యమును వీడలేదు. అట్టికష్టదశలో భగవంతునికన్న వారికి వేరుదిక్కెనరు గలరు? దైవప్రార్థన చేసిరి.

"హే సర్వజ్ఞమూర్తి! ఈ మహాపదలో మాకు చేయూత నొసగుము. రానున్న ఘోరమరణమునుండి విముక్తినిొందించుము. స్వప్రకాశా! కష్టపరంపర గడతేర్చి హృదయపుటముల వికసింపజేయ వేడుకొనుచున్నాము. తమ కటాక్షమునలన మమ్ము చుట్టుకొనిన తుపాను నెమ్మదింపజేయగలవను దృఢసంకల్పమున నెదురుచూచుచున్నాము. తమతోడు కలిగినంతవరకు, హే ప్రభో! యిడుమల లెక్కచేయము. భక్తపోషకుడవను దృఢవిశ్వాసము మాకు కలదు. రక్షించుము. దయామయా! ఆపదబాపి హిందూదేశపుబాష్టన జేర్చగలవు. ప్రభో! నీదయకు గానుకగా నచ్చట పవిత్రమగు నగ్ని ప్రజ్వలింపజేసి మ్రొక్కు చెల్లించుము."

ప్రార్థన వివేచన గాలివాన యాగెను.
సన్ జాను నొద్ద వారు ఓడదిగిరి.

సన్ జాను హిందూ దేశమున శిశిమపు
టాడ్డున నొకచిన్న పట్టణము. జాదీరాణాయను
ప్రముఖుడు దానిని బాలించుచుండెను. ఆతడు
దయగలవాడు; విజ్ఞాని. పాఠశాలలు తమకు
నిలువనీడ నిమ్మని నారిలో నొకనిచే రాజు
కడకు విజ్ఞాన మంపిరి. శౌర్య ముట్టిపడు నా
భక్తశిరోమణియొక్క దృశ్యమున కచ్చెరు
వొంది రాణా వారినిగూర్చి విపులముగా సంగ
తుల వినగోరెను. తమస్థితిగతులనుగూర్చియు,
మతవిషయమునను రాజున కాతడు బాగుగా
సచ్చ జెప్పెను. మతవిషయమై విశేషముచేయు
టకుజెప్పిన క్రింది 16 అంశములును రాజు
నకు ఎక్కుడు ప్రీతిని గలిగించి తావిచ్చునట్లు
చేసెను.

1. హకారామక్షదా, సూర్యుడు, పంచ
భూతములను పూజించుట.

2. స్నానము జేయునప్పుడును, ప్రార్థన
చేయునప్పుడును, అగ్నికి పూజ లొనర్చునప్పు
డును, మరియు భుజించునప్పుడును హానము
నవలంబించుట.

3. దైవపూజలలో సుగంధద్రవ్యములు,
పూలు వాడుట.

4. గోవును పూజించుట.

5. పవిత్రమైన దుస్తులు, సూద్ర అనగా
చొక్కా, కుస్తీ అనగాత్రాడు, మరియు రెండు
మడతలుగల టోపీని ధరించుట.

6. వినాహకాలమందుగానములచేతను,
మేళతాళములచేతను ఆనందించుట.

7. స్త్రీల నలంకారభూషితల జేయుట.

8. తటాకములు, బావులు త్రవ్వించుట
మొదలగు ధర్మకార్యములందు విరివిగా ఖర్చు
చేయుట.

9. స్త్రీపురుషులయెడ సమా నౌదార్య
మును జూపుట.

10. గోమూత్రము పవిత్రమైనదిగా
భావించి శుద్ధిచేసుకొనుటకు వాడుట.

11. ధ్యానము, భోజనముల వేళ, పవిత్ర
మైన నడికట్టు (యజ్ఞోపవీతము) ధరించుట.

12. అగ్ని దేవుని ధూపములతోడ పూ
జించుట.

13. దినమున కైదు సర్వాయములు
ధ్యానము చేయుట.

14. వైవాహిక బంధుత్వము, పవిత్రత
ఎక్కువగా గణించుట.

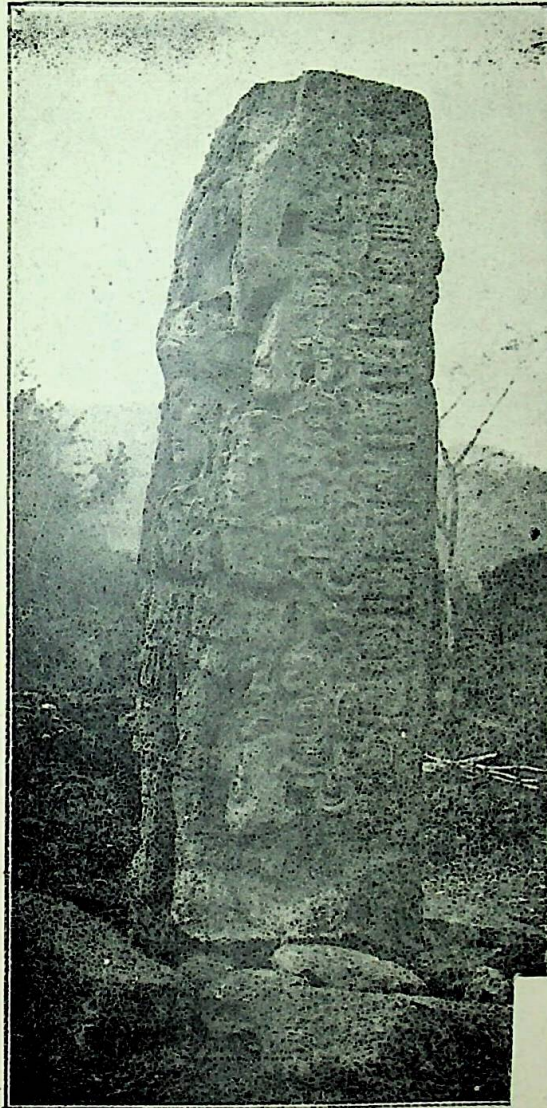
15. పితృక్రియల ప్రతిపదతత్వము నాచ
రించుట.

16. ప్రసవమునకుబూర్వము పిమ్మటను
గూడ స్త్రీలుఎక్కువనియమములుపాటించుట.

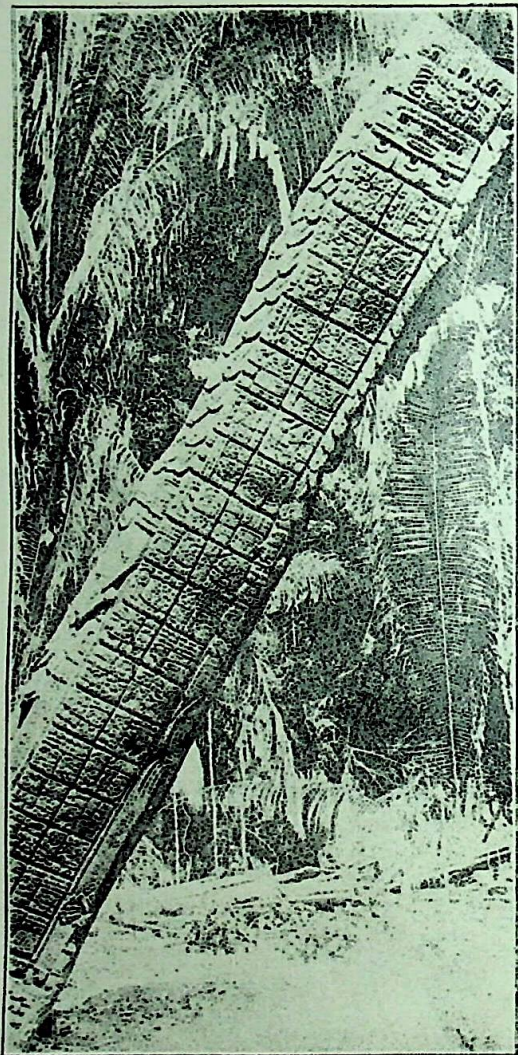
విజ్ఞానకు లీవిషయములు మత విషయ
ములైన ఆచారములుగా దెల్పగా రాజును
ఆతని అనుచరులును సమ్మతించిరి. వారు
పూజనీయమైన భారత దేశమున సన్ జాలో
స్థిరవాసము లేర్పరుచుకొనిరి.

పిమ్మట వారిమొక్కుబడికి తగునట్లు
దేవాలయము అగ్ని దేవునకు గట్టి, లంబ

కోసాకాశట్టణమందలి 'మయ' శిల్పములు

౧. ఆ (3 వ చిత్రము) స్తంభమునందలి యొక యేనుగుతల—(కుడిప్రక్క-భాగము)

౬. ఒక క్యాలండర్ కాలమ్ (పంచాంగము) - Calendar Column - దీనినిబట్టి మధ్య
అమెరికా నాగరికతాభివృద్ధికాలమును తెలిసికొనవచ్చును. - [క్విలిగ్వా కడ ఒక వాల్చున్న
స్తంభము.]

లకు తగినసలము రాణా వారి కొనంగెను. మరియు ఒకానొక శుభలగ్నమున అనేకులు సభ తీర్చియుండడస్తోదారాబ్ నాచరించిరి. రాశిపలకపై మంచిగంధపుచెక్కనుంచి నాల్గు దిక్కుల శాస్త్రవేత్తలు కాచుకొని యుండ వారు “మత్రము”లు అనగా మంత్రముల నుచ్చరించిరి. అంత నెవ్వరికిని తెలియకుండ

అగ్ని దేవతయొద్దనుండి దేవవహ్ని వచ్చి ఆ కర్తనంతయు ప్రజ్వలింపజేసెను. ఈ అగ్నిని వారు నేటివరకును ప్రతిదినము నైదుపర్యాయములు దర్శించి పోవుచుందురు. అనుదినమును జరాతుష్ట్ర పూజకులు అగ్ని కెదురనిలిచి పూజించి వరములు గైకొందురు.

(C. H. C. మాసప్రతిలోని B. P. Wadia గారి ఆంగ్లేయవాసము ననుసరించి వ్రాయబడినది.)

వ్యాసకర్త

భ ర త థా త్రి

అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు

సాంఖ్యయోగ న్యాయశాస్త్ర విమర్శకాగ్రణులైన జ్ఞానులఁ గన్నతల్లి అద్భుతశౌర్యధైర్యసైర్యనిధులైన ఊత్త్రయపుత్రుల సాకుజనని

సంసత్సమృద్ధి దేశపు దరిద్రతఁబాపు వైశ్యరత్నముల సేర్పఱచునమ్మ కార్యశూరులయి జాగ్రత్తాస్వామిభక్తిసంభారలౌ ధీమలఁ బడయుమాత గణ్యశిల్పలా కల్పకల్పనా చ-మత్కృతివిధాత్రి సర్వసంస్కృతిదాత్రి శ్రుతిపురాణోహన కావ్యతత్వముకుర-ప్రతిఫలిత భవ్యతరగాత్రి భరతధాత్రి!

సీ. తానసులగుచు విద్యాప్రసంగమునకుఁ బ్రోదియొనర్చెడి భూసురులకు దుష్టశిక్షకులౌచు శిష్టరక్షకులౌచు శౌర్యధనులయిన ఊత్త్రయలకు వాణిజ్యమునఁ గృపివలనను ధనధాన్య భూరిసంపదగూర్చు నూరుజలకు సారస్వతోద్యమ సామ్రాజ్య వాణిజ్య వివిధసాహాయ్యలౌ పృషలులకును అఖిలశిల్పకలా రహస్యవిదు లొప్ప-వాసిగనిన యవాంతరవర్ణములకు వాసమై భాసమాన వైభవకళలను-దీర్చె మును తల్లి భరతధాత్రీమతల్లి.

ఆంధ్రాభ్యుదయము

ఈడ్చుగంటి రాఘవేంద్రరావు గారు
ప్రధానమంత్రి - మధ్యరాష్ట్రములు

అన్యరాష్ట్రములందు ఆంగ్లప్రతిభ ప్రకాశింపజేసి, ఆంగ్లములకు గౌరవము సంపాదించిన చింతామణి (అలహాబాదు), రాధాకృష్ణను, రామను (కలకత్తా), మేజరు గోవిందరాజులునాయుడు (హైదరాబాదు), టి. రాఘవయ్య (తిరువాన్కూరు దివాను) మొదలగు నాయకులతోపాటు మధ్యరాష్ట్రములందు ఈడ్చుగంటి రాఘవేంద్రరావుగారు గలరు. అన్యరాష్ట్రముం దింత గొప్పపదవికి వచ్చిన రాఘవేంద్రరావుగారు సోదరాంగ్లదేశీయని తెలిసికొనుటకు అనేకులు మతూహలపడె

దరు. వీరుకృష్ణజిల్లానుడివాడతాలూకాలోని పెదమద్దాపేట గ్రామవాసులు. వీరి తండ్రిగారగు నాగన్న చాడరిగారి ౬౦ సం. క్రిందట మనదేశమున రైల్వరాకపూర్వము మిలిటరీవారితో మధ్యరాష్ట్రములకు వారిసామగ్రిని పంపించువానిగాను పనిచేయుచుండగా కంట్రాక్టుమీద పనిచేయుచున్నారని తెలియజేసెను. వీరితోపాటు కమ్మవారు అనేకమందినై నెల్లి నాగపూరు, బిలాసపూరు, జబ్బులపూరు మున్నగు ప్రాంతముల నివాస మేర్పరచుకొన్నారు. రాఘవేంద్రరావుగారితండ్రి మిలిటరీకంట్రాక్టులుచేసి, ధనమార్జించి విశేషముపలుకుబడిసంపాదించిరి. రాఘవేంద్రరావుగారు లండనులో బారిష్టరుకేసయి, బిలాసపూరును న్యాయవాది వృత్తినుండి పురపాలకసంఘాధ్యక్షులైనారు. జిల్లాబోర్డు అధ్యక్షులై గతకాసనసభలలో స్వరాజ్యపార్టీ నాయకులై విశ్వాసరాహిత్యతీర్మాన ముపపాదించితిమంత్రిపదవిగూడ నిరాకరించిరి.

స్వరాజ్యపార్టీ కార్యనిర్వాహకసభయందు సభ్యుడుగా వీరు పనిచేసినారు. కాని ఆపార్టీ సిద్ధాంతములందు విశ్వాసముపోవుటచే ఇండిపెండెంటు కాలిగెసుపార్టీకి స్థాపించి గతవిన్నికలలో పోటీ లేకయే గెల్చినారు. ఇప్పుడు పార్టీ సిద్ధాంతప్రకారము మంత్రిపదవి స్వీకరించి, ప్రధానమంత్రి అయినారు. ఇట్లు యౌవనమునకే ఇట్టి గౌరవపదవి నెవ్వరు, ఎచటను మనదేశమున పొందలేదు. వీరివయస్సు 35 సం॥ మాత్రమే యుండవలకుబడి గలవారు. ధనవంతులు. మనదేశముతో సంబంధబాంధవములు గలవు. ప్రతిసంవత్సరము స్వగ్రామమున పెదమద్దాపేట వచ్చుచుందురు. అచట వీరి భూములుగూడ గలవు.

ఆంగ్లముల అభినందనములకు వీరెంతయు స్వేచ్ఛ. ఆంగ్లమాతకు జయ!!!

“ 16 అణాల ఆంగ్లము ”

* * *

కొటికలపూడి నృసింహసిద్ధాంతి గారు

భారతి మాడవసంపుటము తొమ్మిదవ సంచిక
యందు (పే. ౮౩-౮౪) ప్రకటించిన శ్రీకృష్ణరాయల
జన్మదినమును మను వ్యాసమును రచించినవారు పీఠే.
బొట్టిసంస్థానమున పీఠాధిపతులుగ నున్నారు. పీఠ
వయసు డెబ్బదిసంవత్సరములు.

* * *

శ్రీమతి డాక్టరు లక్ష్మీ దేవి, యం.బి., బి.యస్.,

శ్రీమతి లక్ష్మీదేవిగారు డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీ
పతి (యం.బి., బి.యస్.) గారి ప్రతిక. శిల్పీనగరము

దలి లేడీ హార్డింగ్ వైద్యకళాశాలలో నేడు సంవత్సర
ములు వైద్యవిద్యనభ్యసించి యం.బి., బి.యస్. పరీక్ష
యందు జయముగాంచిన యాంధ్రయువతీమణి యిప్పటి
కీమె యొక్కతయే. డబ్ల్యు. యం. యస్. ఐ. (Trai-
ning reserve of Women's Medical Service
in India) పట్టమును పొందుటకై మూడు సంవత్సరము
లు వైద్యశాఖయందు పనిచేయ నీమె నియమితయయ్యె
ను. తరువాత నీమె వైద్యశాస్త్రమున నెక్కుడుసామర్థ్య
మును గడించి ఉత్తమ పట్టములను గాంచ నింగాండు
నకు బోవును. ఇట్లే యింకను గొంద యాంధ్రసోదరీ
మణులు ప్రవీణులగుదురేని ఆంధ్రదేశ మచిరకాలమున
మహోన్నతస్థితినిజెంది యితరరాష్ట్రములకు మేలుబంతి
కాగలదు. మమ్ము దీయమవిజ్ఞాన సామర్థ్యఫలము నాం
ధ్రలోక మనుభవించి యానందించును గాక!

* * *

పితాచార్య త్తమురాడ సంగమేశ్వరశాస్త్రిగారు

పితాపురమహారాజాస్థాన వైదికులు, పితా
పురము. పీఠ అప్పవైద్యము శాంతినికేతనమునకు బోయి
తమ మధురపీఠాగమముచే నచ్చటివారల నానందింప
జేయుచుందురు.

శివ ప్రబోధము

పండితారాధ్యుల నాగభూషణము గారు

వివాసరమైన తానమున మేను కృశింపగ రాజతాచలా

వాసము నోసరించి జటిలై జనముం బొసరించె దక్కటా,
వాసరనాథచండకనవార మహాష్టభరంబు నెట్టులీ
వేసవియందు బార్వతిని వీడి భరించెను నాగభూషణా!

చ. నడలనిభక్తి నీదువడసారస యుగ్మకమున్ సతంబు దా
నెడద భజించుచున్ సకల మీపె యటంచు సవర్యతెల్ల నే
ర్పడరగ జేయుచున్న సకటా కడగంటనుబాడ వద్రిజన్
బడతులసిగతిన్ వెలలపా లొసరించుట నీకుబాడియే.

చ. చలువల జిమ్ముచున్ మిగులసౌఖ్యదమై యెసలారు నాహిమా
చల విలసన్నచే కలితసానుతలంబుల శీతలానిలో
జ్వలదళిపుంజరంజిత విశాలనికుంజ గృహంతరంబులం
దెలమిని బార్వతిం గవియకేటి కిటుల్ జపింపుతు వొంటిమై.

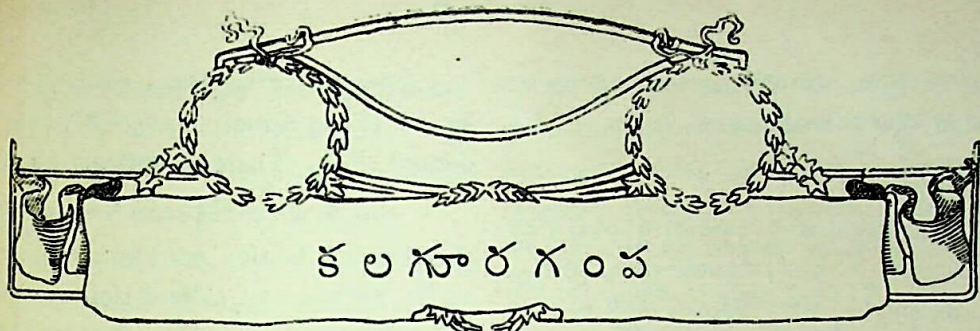
క. అనుకూలయగుచు నీదరి-ననయము ప్రేమించి మనలునబడళాక్షిన్
జనవునలో గొనకకటా!-మునివృత్తి వసించెదేల ముగ్ధుడవగుచున్.

శా. స్త్రీలోలుడని గేలి నేతురనుచున్ జుతింతువో లేక నీ
తైలాసాచలమున్ విడంగ మదిలో గట్టంబుగా దోచెనో
ప్రాలేయాచలభృద్వృతంసము నినున్ బ్రార్థింపడం నల్లితో
చాలుబాలును జాలు తెమ్మికను నీసందేహము ల్మృదుమీ.

శా. ఏకాంతంబున నాలతాంగిగొన నీకిష్టంబు లేకున్నచో
నాకన్యామణి తండ్రినే యడుగరాదా యట్లు లర్థించుటల్
నీకుం బోలదటన్న మిత్రులకు నేనిు ద్బెర్పరాదా వృథా
మూకత్వంబు నహించి యిట్లు దినముల్ పుచ్చంగమేలే శివా!

సీ. అనుమతింపకయున్నె యండజేర్చిన నీవు తనకుదావచ్చిన ననజనయన
సమ్మతింపకయున్నె సతి నొసంగుటకు నీయడుగులంటి భజించు నద్రరాజు
సంతసంపకయున్నె యింతిగైకొన్న విశ్వహితంబుగోరు నన్యస్సగణము
బయలుదేరకయున్నె బద్ధానురాగయా లలన నీతోడ గైలాసమునకు
లేనిపోనిసందేహంబులూని హూని-వౌచునే! వృధాకాలయాపనం బొ
నచ్చెదవు ధైర్యమేది సుందరినివీడి-చాలుచాలును తెమ్మిక నీలకంఠ!

గీ. అఖిలలోకావసంబును నాశ్రితావ-భీమనోరథసిద్ధియునౌ మహాత్మ్య,
కాన నీహాసమునువీడి కాంతగూడి-వేగసుఖములనందు మోనాగభూష!

౧. ఎచ్చరిక

[౧౯౨? వ సంవత్సరము జనవరి నెల 'మాడర్క్ రివ్యూ' సంచికయందు *సంపాదకుడు న్రాసిన నాల్గవలేఖ, నుండి.]

“హిందూమహాసముద్రముపై ప్రయాణముచేయు నప్పుడు సముద్రవ్యాధులు బాధింపకున్నను ఇంగ్లీషుచానలు (యూరపునకును ఇంగ్లండునకును నడుమనుండు సముద్రభాగము)పై ప్రయాణము చేయునపుడు బాధించు నని వినియుంటిని. ఇది విశ్వాస్యమే యగును. నీలయనః భారతదేశముననుండు ఇంగ్లీషువారత్యల్పసంఖ్యాకులయినను కోట్లకొది నున్న భారతీయులకన్న వెలపు గొల్పవారుగ నున్నారకదా! ఇక హిందూ మహాసముద్రమునకన్న ఇంగ్లీషు చానలు ఉపద్రవకరమున్న నేమి వింత? కాని, నేనుమాత్రము ఎట్టి యుపద్రవమునకు పాలుగాక సుఖముగనే చానలును దాటగలిగితిని.

* * * *

డోవరునుండి లండను నగరమునకు రైలులో ప్రయాణము చేయుచు ఇంగ్లండులో గొంతభాగమును గాంచి దేశతత్త్వము నారయగిల్గితిని. వంగదేశ కవిపుంగవుడు—శ్రీద్వీకేంద్రలాల్ రాయ—“బిల్వాత్ దేశతామతీ”, అనగా (‘బ్రిటిషుదేశమునందలి భూమియు నితరదేశముల భూములవలెనే వృద్ధికారముని నుడివెను.

“ఇంగ్లీషువారు ధనవంతులు, శక్తిమంతులు, మేధావులు నైయున్నారు. వారింగ్లండుభూములనుండి బంగారమును, రత్నములను త్రవ్వి తీసికొని ధనవంతులు గారేదు. వారింగ్లండునందలి భూసారము ఇతరదేశము

లందలి భూసారముకన్న విభిన్నమును సుతక్రష్టమును నగుటచే శక్తిమంతులును, మేధావులును గారేదు. శేవలము వారికిగల యభినివేశము, ప్రయత్నమే వారట్టివారగుటకు గారణము. ఇతరదేశములవారును నట్టి యభినివేశముగల్గి ప్రయత్నించినచో దామును ఇంగ్లీషువారివలె ధనవంతులు, శక్తిమంతులు, మేధావులు నగుదు” రను విశ్వాసము నాత్మదేశీయుల మనముల నెలకొల్ప నీకవి యిట్లు ప్రబోధించెను.

మఱియు నేను ఇటలీ, స్విజరుల్యాండు, ఫ్రాన్సు దేశముల సంచారము చేసితిని. అచ్చటి సౌలముల యందు పచ్చని పచ్చిక మొలచియుండెను. చెట్లు పచ్చని చిగుళ్లతోడను, పలువన్నెలుగల పూవులతోడను నలరారియుండెను. నదులు, సరస్సులు మనదేశమునగల నీటివంటి నీటితోడనే నిండియుండెను. కాని బంగరు పచ్చిక, బంగరు చిగుళ్లు, పూలు, బంగరు లేక వెండినీరు నెచ్చటను గాన్పించలేదు. అచ్చట ఆహారమునుగైకొంటిని. మనదేశపు ఆహారమురుచికి దానిరుచికి నిండుకయేని భేదము కాన్పింపలేదు. ఉదకమును గ్రోలితిని. మనదేశపు ఉదకమువలె నుండెనేకాని, అమృతముగా నుండలేదు. ఈదేశములయందే కాదు; ఇంగ్లండునందును అన్నిట ఇట్టి సాధర్యమునే కాంచి వింతచెందితిని. కాని, కట్టా! యూరోపియనులు, ఇంగ్లీషువారు యూరోపియనులు ఇంగ్లీషువారుగనే యున్నారు; మనము మనముగనే యున్నాము.

* * * *

నేను యూరపుఖండమున ప్రయాణముచేసిన యన్ని రైలుబండ్లయందును పొగత్రాగువారికి ప్రత్యే

* మాడర్క్ రివ్యూ సంపాదకులు యూరపుసంచారము చేయుచు తమ సంచారచరిత్రమును, అనుభవమును లేఖులగ్రాసి తమ పత్రికయందు ప్రకటింపింపమంజిరి. వానియందెది నాల్గవలేఖ.

కము గడులున్నవి. భారతదేశమునగూడ నిట్టి యాచారమును రైల్వేనా రసలంబింపవలెను.

* * * *

పాశ్చాత్యులు దాల్చు బట్టలంగూర్చి యిటు గొంత చెప్పవలసియున్నది. ఇటలీ, స్విజరుల్యాండు, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లండు, జర్మనీ, జెకోస్లావేకియా, ఆస్ట్రియా, దేశములయందలి స్త్రీపురుషులను జూచితిని. యూరపు ఖండమునందున్న రషియా, హోలండు, నార్వే, అమెరికా దేశముల స్త్రీపురుషులను జూచితిని. వీరందరికిని వస్త్రధారణమున సామరస్యము చాలవఱకు గలదు.

* * * *

ఈసామరస్యము చాల విలువగలది. భారతీయుల వస్త్రధారణమునందలి భిన్నభిన్న వైఖరులంబట్టి వీరు వీరి ప్రాంతములకు జెందినవారని గుర్తింపగలము. వస్త్రధారణమునందలి యివిభిన్నత వీరియందు విభేదభావమును త్యాగించి ఒకమత్యమునకు భంగమును గల్గించుచున్నది. పాశ్చాత్యులయం దట్లుకాదు. వేరువేరు దేశములవారైనను పాశ్చాత్యులు-తమలో దాము కలహించిన కలహింతురు గాక-తామాదలు నొక్క-తెగవారేయనియు, ప్రాచ్యులు వేరనియు తలంతురు. వస్త్రధారణమందలి సాధర్మ్యమే వారియం దీయభిప్రాయ మభివ్యక్తి చెందుటకు తోడ్పడుచున్నది. ప్రపంచమునందలి యితరదేశములలో బోల్చి చూచినను పాశ్చాత్యుల యొకమత్యమున కీవస్త్రధారణ సామరస్యమే ముఖ్యకారణ మగుచున్నది."

* * * *

౨. డెయిలీ మెయిలు పత్రికచరిత్ర

['ఇండియన్ రివ్యూ' మాసపత్రికతో ఇంగ్లిషాండ్ మహమ్మదుఖానుగారు (యం. ఏ. లండన్) వ్రాసిన వ్యాసమునూడి]

“డెయిలీ మెయిలు” దినపత్రిక ప్రపంచమునందలి యెల్లపత్రికలలో ప్రసిద్ధిగాంచి ప్రజాదరణమును బడసినది. యూరపు, అమెరికా ఖండములయందలి యితర దినపత్రికలు ఈపత్రికతో పోటీచేయజాలవు.

ఈపత్రిక కార్యస్థానము లండనుపట్టణములో ఫ్లీటుస్ట్రీట్ (Fleet-Street) ప్రక్కన నొక యిరువై సందులో థేమ్సు (Thames) నదియొడ్డున నున్నది.

ఈపత్రికను ప్రారంభించినది ‘లార్డు నార్త్ క్లిఫ్’ (Lord North Cliffe) అని ప్రఖ్యాతిగన్న ‘ఆల్ఫ్రెడ్ హోర్ముస్ వర్త్’ (Alfred Hormasworth) ‘పత్రికయే దేశబల’మని పత్రికాప్రయోజనము నిమిత్తమిది పతేజేసినా దితడు. పత్రికను తక్కువవెలకు విక్రయించి దేశీయులకందఱుకు పత్రికాపకనము నలవాటుచేసి నిత్యకృత్యముగా నొనర్చిన దీతడే.

ఇతడు చిన్నతనమున వార్తాపాఠకుగా నుండెను. ౧౮౮౮ వ సంవత్సరమున తనసోదరుడగు ‘సెసిల్’ (Cecil) అనునాతనితో గలిసి తొలుత ‘ఆన్సర్సు’ (Answers) అను పత్రికను ప్రారంభించెను. 1894 వ సంవత్సరమున ‘ఈవినింగ్ న్యూస్’ (Evening news) అను పత్రికను విక్రయమునకు దీసికొని తనబుద్ధిశక్తిలక్షణమున నభివృద్ధికి గొనితెచ్చెను. పదపది 1896 వ సంవత్సరమున నీ ‘డెయిలీ మెయిలు’ పత్రికను ప్రారంభించెను. పాకల యభిరుచిని, ఆచరణమును బెంపొందించు వృత్తాంతములను సంగ్రహించి ప్రకటించుటయందు నేర్పుగల ‘నార్త్ క్లిఫ్’ తెలివి తేటలు, చాకచల. పత్రిక కదిరకాలముననే ప్రఖ్యాతిని, వ్యాప్తిని గల్గించినది. అప్పుడు అందముగ ముద్రించిన ౧౦-౧౨ పేజీలుగల యిట్టి పత్రిక వెల అరపెన్ని (రు ౧-౦-౬) మాత్రమే. ప్రస్తుతము దానివెల రెండింతలుగ-ఒకపెన్ని (రు ౨-౦-౦)గ-నున్నను టైమ్సు మొదలయిన ఇతరపత్రికలకంటె చాకగనే యున్నది.

పత్రికా కార్యస్థానమున్న వీధియందు రాత్రి ౧౦ గంటలపుడు-లండను నగరచుంతయు మాటుమెత్తియున్న సమయమున-కార్యస్థానమున రాత్రులయందు పనిచేయువారలకు చాకగా నాహారపదార్థముల నమ్మటకై పెక్కు హోటళ్లు తెఱచియుండును. రాత్రుల పత్రికలను దేశదేశములకు గొనిపోవు రైలుబండ్లయొద్దకు పత్రికలతో నిండినసంచులను దీసికొనిపోవుటకై మోటారుబస్సు లనేకములు కార్యాలయము వాట సిద్ధముగా నిలిచియుండును. రాత్రి ౧౦ గంటలకు

కార్యాలయమున వెలువడుపత్రిక మరునాడు దుదయమున
౬ గంటలకు 'ఇన్వర్నెస్' (Inverness)—(స్కా-
ట్లెండు ఉత్తరపుకొన నున్నది)—పట్టణమున పంచి
పెట్టబడును.

కార్యస్థానము పైయంతస్తున సంపాదకీయవర్గము
నూ, కంపాజీటరులును ఉండురు. అచ్చులు తయారు
చేయునట్టియు, అచ్చులు కూర్చునట్టియు యంత్రములు
౪౭ అచ్చట నిరంతరము పనిచేయుచుండును. అనటి
యన్వోగలసంఖ్య 1200. వారి జీతము వారమునకు
౨ మొదలు ౪౦ పానులవరకు గలను. పత్రికను అచ్చు
త్తి, ముడిచి, బుగ్గీట్టి, ముద్రవేసి, ఒకనిముసమునకు
౧౫౦౦ ప్రతులను సిద్ధముచేయు యంత్రములు, ౧౫
గజముల పొడవుగలవి, ౨౦ ఎడతెగక పనిచేయుచుం
డును. రాత్రి ౧౦ గంటలకు అచ్చుకూర్చు తయారయిన
పత్రిక ౧౧ గంటలకు పూర్వమే ముద్రితమై చందాదా
రులకు చదువ సిద్ధముగ నుండును. ప్రతి ౨౪ గంటల
కును పత్రిక నాలుగుదుమారులు ముద్రణములను గాం
చును. అందు రెండు ముద్రణములు దేశాంతరములకు
బోవును—ఒకటి 'పారిస్' (Paris) నగరమునకు
ను, రెండవది మ్యూనిచ్ (Munich) నగరమునకును
(జర్మనీలోనిది) బోవును.

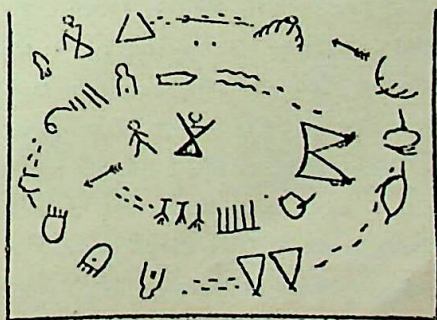
ప్రతిదినము నికరముగ ౨౦ లక్షల పత్రికలు
వెలసోవును—బ్రిటిషుద్వీపములందు (లండను పట్టణము
నకాక) ౭౪ లక్షలు; లండను పట్టణమునను విదేశ
ములయందును గలసి ౧౨౪ లక్షలు. ఇతరపత్రికలవలెనే
యాపత్రికకును ప్రకటనలవలన నధికాదాయము వచ్చు
ను. పత్రిక ముఖ్యపత్రములయం దొకపత్రము ప్రకట
నకు గావలయునన్న నొక ప్రకటనమునకు ౧౭౦౦
పానులు సొమ్ము ఇచ్చినను ప్రకటనమును పత్రికయందు
గాంచుటకు కొంతకాలము వేచియుండవలెను. ప్రకట
నలవలన ప్రతిదినము నీపత్రికకు ౭౦౦౦ పానులు ఆదా
యము వచ్చును."

3. ప్రపంచమందలి యొక విచిత్రభాష

['మాధురీ(హిందీ)పత్రిక అక్షయ పువ్య
మాస సంచికనుండి.]

"అమెరికాలోని 'రెడ్ ఇండియన్' జాతివారు
(Red Indians) ఒక విచిత్రమగు భాషను వ్యవహరిం
చుచున్నారు. దానిని మనము చిహ్న (Sign) చిత్ర
(Picture) భాషయని చెప్పవచ్చును. కెలిఫోర్నియా
దేశముండగు విలియమ్ బామ్కెన్ అనునాతడు వారిభాష
కొక నిఘంటువును 'Indian Sign Language' అను
పేర రచించియున్నాడు. అం దతడు దాదాపు 800
సంజ్ఞలకర్ణము లిచ్చియున్నాడు. కడచిన 41 నెత్తురముల
నుండి యాతడు ఇండియనులభాషనభ్యసించుచుండుటచే
నాతడు జ్ఞాసగిన సంకేతార్థములు సరిగనుండునని తలచ
వచ్చును. మొదట నతడు ఎడ్మండ్రియనులతో (Red
Indians) బరిచయము గలిగించుకొనెను; పిదప వారితో
సంజ్ఞలమూలమున భాషింప నేర్చుకొనెను; పిమ్మట
వారిభాష నేర్చుకొనెను; తరువాత క్రమముగ వారి
యాచార వ్యవహారములను, విచిత్రమగు చిత్రభాషను
నేర్చుకొనెను. చిహ్న భాషకు గొన్ని యుదాహరణము
లివట నీయఁబడుచున్నవి. ఈచిహ్నములు సర్వదేశ
వ్యాప్తము లగుటచే వాని ననతికాలముననే యభ్య
సింపనచ్చును. మనదేశపుజనులుగూడ ఆచిహ్నములలో
ననేకము లుపయోగించుచున్నారు.

ఈపై నిఘంటువులోనే 220 చిత్రరూపకేబ్దముల
యర్థములుగూడ నొసఁగఁబడియున్నవి. ఈకేబ్దములను
అక్కడి పూర్వులు రాతిబండలమీఁదను, కట్టలపైనను,
చర్మములమీఁదను వ్రాయుచుండెడివారు. ఈ చిత్ర
కేబ్దములు కథలు వ్రాయుట కెక్కువ యుపయోగపడె
డివి. ఈక్రిందిచిత్ర మట్టికథ నొకదానిని వివరించుచు
న్నది. దీనిని నట్టనడుమనుండి చదువ మొనరిడవలెను.

వరుసగా నానిఅగ్రము ఇది:—

“ఒకపురుషునకును స్త్రీకిని కలహము వచ్చినది. గలిసికొన్నపుడు ఈభావముందే తమ భావములను పురుషుడు నేటూడుటకు బోగోరెను; స్త్రీ వెల్లడి చేయుచుండెడివారు.

వలదనెను. కాని పురుషుడు వినక, గనుర్బాణములు తీసికొని యడవి దెసకు బోయెను. దారిలో వర్షము వచ్చినది. ఆతడు తడియకుండ దాగుటకు స్థలము వెదుకసాగెను. అతనికి రెండుగుడిసెలు కన్పడినవి; కాని ఒకదానిలో మహామారివచ్చిన యొక కుటుంబమును, రెండవదాని లో స్వామివారముతో బాధపడు నొక మనుష్యుడు నుండిరి. ఆగుడిసె లలో పిలువక యాతడు పరుగునబోయి యొక నదియొడ్డున జేరుకొనెను. ఒకచేపను బట్టుకొనెను. దానిని తినెను. రెండుగోజులక్కడనే విశ్రాంతి తీసుకొనెను. మజిల ముందునకు సాగుచు ఒక పందిని జూచెను. దానినిగూడఁ జంపి, తనపొట్టును బెట్టుకొనెను. పోగాఁబోగా నతని కొకగ్రామము తటస్థించెను; కాని అక్కడి వాళ్లందఱు నతని శత్రువులగుటచే నీతఁడు పాటిపోలసి వచ్చెను. అక్కడనుండి పరుగెత్తి పరుగెత్తి యతఁడొకసరస్సునగ్గఁబడెను. అక్కడ నొకరేడిని జూచెను. దానిని తనబాణముచేఁ జంపి, చచ్చినరేడి నీడ్చుకొనుచు నిల్లు చేరుకొనెను. అతనిభార్యయు, పుత్రుఁడు నతనిజూచి చాల సంతసించిరి.”

ఈభావ కేభావయు సాటిగాదు. ఇది చాల భావోత్పాదకమైనది. చిహ్న భావ, బహు శబ్ద, ప్రపంచమున మొట్టమొదటిభావ అయియుండును; భూమియందెల్ల ప్రదేశములయందుండియుండును. మన భావ తెలియనివారికి నైగలను జేసియే మన మనోగతభావములను దెలియఁజేయఁగల్గుదుము. ఈభావ ఆవశ్యకము ననుసరించియే యుత్పత్తియై యుండును. ఉత్తర అమెరికాలో ఎన్నియో జాతులును, ఎన్నియో భాషలు నుండుటచే పరస్పరాభిప్రాయములఁ దెలిసికొనుట కష్టముగ నుండును.

ముగ నుండెడిది. ఒకజాతివారు ఇంకొకజాతివారితోఁ

1. శోకము. 2. ఉంచుట. 3. రమ్ము. 4. ఇమ్ము. 5. సామ్ము. 6. వార్తాపత్రిక. 7. పుస్తకము. 8. భవిష్యత్తు. 9. బాలిక. 10. చూర్లము. 11. నాట్యము. 12. ధాన్యము. 13. తప్పించుకొనుట.

అడుగుటకు మనము చేయిచావినట్లే, ఎక్కువయిననులు పిలుచుటకు నేలూఁపుదురు. కండ్ల నీరుకాదు మన్నట్లుచేయు సంజ్ఞ శోక భావము నెంతయు బాగుగఁ బ్రకటించును. జాట్లుగులిచెడు సంజ్ఞ స్త్రీని, బాలికను దెలియఁజేయును. చేతులు క్రిందువీడుగ నుండుటచే నాట్యము నూచితమగును. ఇట్లే యింకను తెలిసికొనునది.”

ర. కాకతీయులు శూద్రులు

“సుజాత” పత్రిక ౧ సం. సంచిక ౧
యందు ఆంధ్రపరిశోధక సంఘమువారు ప్రే

ద్రాబాదు) ప్రకటించిన 'వడ్డమాను' శాసనమునుండి.]

తము చాలదినములనుండి గడియలలెక్కవై నుండినది. వీరికిఁగల దైదుసంవత్సరములకాలమునుండి రాజ్యవ్యవ

“ఈశాసనము చాల ముఖ్యమైనది. ఇందు కాక టీయులు చతుర్థ కులజాలని స్పష్టముగా వ్రాయఁబడియున్నది. ఆ స్లోక్ములను * ఈక్రింద నువహరించుచున్నాము:—

ఆస్పజ చృతురోక్షా న్ముఖబాహూరుపాదతః,
అన్యా వ్యచ్ఛానచాదీని భూతాని స్థానరాణిచ.
అథ స్వీకృతవస్థోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః,
జాతా ద్విజాతయః సత్త్వా చృతుర్థకుల మజ్జ్యులమ్.
తే త్రానేకస్మపాలబాలలిఖితాం పిరాంకవస్థోదధిం
చర్యం దర్శనగ్రంథం సమచర త్తీవ్ర ప్రతాపావలః;
యస్మిందంతిత కాకతీశ్వర కులక్షీరాబ్ధి సంవర్ధనః
ప్రాధానాంకృతి చంద్రమా సమభవతే ప్రోలాభి
ధానో నృపః.”

హారములయం దుత్సాహముతో ప్రవేశము కలిగించుకొనకుండిరి. కాని, హాపము! జపానుప్రజలు వీరి మరణమునకు జాల దుఃఖించుచున్నారు. నూతన చక్రవర్తి 'హిరోహిటో' గారు సింహాసనము నధిష్టించిరి.

గి. శనిగ్రహము

2. నూతన జపానుచక్రవర్తి దంపతులు

['ఆంధ్రహెరాల్డు' సంపు-౨, సంచిక ౧నుండి.]

“ఒకనాడు శివుడు కైలాసపర్వతముపై ముప్పది చూడుకోట్ల దేవతలతో కొలువుండ శనిగ్రహము లేచి తనప్రభావము నుగ్గడించెను. అప్పుడు శివుడు “ఓ శనీ! నీవు నన్ను కూడ వీడింపగలవా?” అనెను. “ఓ! యని శనిగ్రహము తలయూపెను. సరే, ఆరుచాసములు గడువు మీర్పఱుమకొనిరి. శనిగ్రహమునుండి తప్పించుకొనుటకు మహాదేవుడొక అడవిలో మారుమూల నొకగుహయం దా యర్ధసంవత్సరము గడపెను. పిదప శనిగ్రహమును విలుననంకి “నీప్రతిజ్ఞ యేమైనది?” అని యడిగెను.”

“హిరోహిటో చక్రవర్తి వయసు ౨౫ సంవత్సర

“దేవదేవా! నీవు నాప్రభావముచే గాకున్న నీ సమస్తసుఖములు వీడి ఇల్లారుమాసములు గొందిలో దాసుకొనియుండువే” యని సమాధానము చేప్పెను.

౬. కీ.శే. జపానుచక్రవర్తి గారు

జపాను చక్రవర్తిగారు మొన్న క్రిష్టమసుపం దురుగాడు కాలగర్భము నొందినారు. వీరి జీవితాం

* ఈ స్లోక్ములయందు సందేహములు పొడకట్టుచున్నవి. శాసనమాలముంకియు దిమ్మలతోగూడ ప్రకటించియుండిన బాగుండెడిది.

ములు. అతి ప్రాచీనకాలమునుండి యెడతెగక చక్రవర్తి పదము నధిష్ఠించుచున్న రాజవంశము వీరిదే. అందు ౧౨౩ వ యాత్ర దీచక్రవర్తి. చిన్ననాటినుండి రాజాభిమాన గర్వపర్వతము నధిష్ఠించి యేకాంతముగ కాలము గడపు వెనుకటికాలపు యువరాజులవలెగాక యీనాటి రాజపుత్రులవలె ప్రజలతో గలసిమెలసి యుండువాడు. దేశదేశములందు సంచరించి రాజకీయాధిక్ సాంఘికవిషయపరిజ్ఞానము నార్జించినాడు. సంస్కరణాభిలాష యీ చక్రవర్తికి మెండుగగలదు. డెయిలీ మెయిలుపత్రికలో యఫ్. యె. మెక్స్టేగారు “హిరోహిటో జపానుదేశ సింహాసనము నధిష్ఠించుట ఆసియాఖండము నూత్నసంస్కరణ పథమున నొకయడుగు ముందుకు వైచుట” యన్నారు. ఇది సత్యము. ఈనాడు జపానుదేశమున జాతీయ జీవితము గాంచుచున్న సత్వరవికాసమున పాశ్చాత్యదేశము లెవ్వియు ననుసరింప జాలకున్నవి.

[‘పట్లకుటపినియను’ పత్రికనుండి]

౯. జాతీయారోగ్య శిశుప్రదర్శనములు

చెన్నపురి, ౧౯౨౭

దేశాభివృద్ధి దేశమందలి ప్రజలపై నాధారపడి యుండును. ప్రజలయభివృద్ధికి వారి సంపూర్ణారోగ్యము పరమావశ్యకమైనది. ప్రజలయందొక్కొక్కరును చిన్ననాటినుండి మంచియారోగ్యమును గలిగియుండవలెను. పిల్లలయారోగ్యమునకు లెల్లులే మూలకంధములు. తల్లులారోగ్యమాత్రమలను లెస్సగా డెలిసికొని తమ పిల్లలయారోగ్యమును జాగరూకతతో కాపాడుకొనవలెను. ఈ నాటి కనుగందులేకదా ససిగా పెరిగి యావనవంతులు వజ్రతుల్యశరీరులు నయి మున్నుండు దేశోద్ధరణమునకు బూనుకొనవలసినవారు? కట్టా! అట్టినిసువులు పెక్కురు ఆరోగ్యహీనులై అకాలమృత్యువువారే బడుచున్నారుగదా! ఇట్టి దుస్థితికి అనివేకము, స్త్రీబిద్యా

భావము, దారిద్ర్యము కదా కారణములగుచున్నవి. విశేషవతులగు నే కొలదిమంది తల్లులైనను తమపిల్లలసంరక్షణమున దగినజాగరూకత వహింపక క్రేమాంధలై యిచ్చకువచ్చినట్లు లాహారాదులనొసంగి వారి నారోగ్యశూన్యలనుగ జేయుచున్నారు. చిన్ననాడారోగ్యము నశించినవారు పెద్దలయినపుడు దుర్బలశరీరులు, దుర్భరరొగపీడితులు నయి దుఃఖిభూయిష్టమును జీవితమును గడుపవలసినవారగుదురు. ఆరోగ్యవంతులగు ప్రజయేకదా దేశమున కుత్కృష్టసంపద! అట్టి సంపదను బహుజాలి దేశము దారిద్ర్యమునకు బుట్టినిల్లనుటకు సంశయింపనక్కరలేదు. కావున విశేషవంతులగు పురుషులు ఆరోగ్యమార్గములను, సంరక్షణవిధానములను బాగుగ డెలిసికొని తమసతీమణులను బోధించి తామును, వారును, తమ యొక్కయు, తమపిల్లలయొక్కయు ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుట కెల్లవిషముల ప్రయత్నించవలెను. ప్రతిమనుజునకును సనిదర్శనముగా నారోగ్యమాత్రమలను బోధించు నుద్దేశముతో ఆరోగ్యప్రదర్శనము లీనాడు పలుచోట్ల జరుగుచున్నవి.

చెన్నపురమున నీయారోగ్యప్రదర్శనములు జనవరి ౧౮వ తేదీమొదలు ౨౦వ తేదీవఱకు వారమురోజులు జరిగినవి. ఈపట్టణమున నిమి నాల్గవవారు జరిగిన ప్రదయూరపియను శిశువు

పేరు: జాకు టార్సిఫ్.

దేవాంగకులమునకు చెందిన హైందవశిశువు

పేరు. నారాయణస్వామి, వయస్సు: ౨౪ నెలలు, బరువు: ౨౦ పౌనులు
 ర్శనములు. ఆరోగ్యశాఖకు జేందిన ప్రభుత్వోద్యోగులు, పురపాలకసంఘోద్యోగులు, పట్టణమునందలి ఆంగ్లవైద్య విద్యావికారములు, ఇతర ప్రజాప్రముఖులు గలిసిన సంఘమువారు గవర్నరు సతీమణియూజమాన్యమున నీప్ర దర్శనములను జక్కగాజరిపిరి. ప్రతిదినమును, వేలకొలది జనులు ప్రదర్శనములను గాంచిపోవుచుండిరి. ఈప్రద ర్శనకాలమున ప్రతిదినమును వైద్యశిఖామణులు (డాక్టర్లు) పలువురు ప్రదర్శనదర్శనమునకయివచ్చి ప్రజలకు తమ యద్భుతోపన్యాసములమూలమున, ఆరోగ్యసూత్ర ములను, శిశుసంరక్షణమార్గములను, వివిధవిధవ్యాధులను, ఆహారపదార్థములను, నీరు, గాలి మున్నగు వానినిగూర్చి వివరముగా బోధించుచుండిరి. మరియు సంఘమువారోరోగ్యవంతముగు జీవితమునకు బరమావశ్యకములగు ప్రత్యేక ప్రత్యేకవిషయములగూర్చి సమీకర్షముగను, సమీకర్షనముగను ప్రత్యేకప్రదర్శనములను జరిపిరి. అందు ముఖ్యముగా శిశువులసంరక్షణమును గూర్చియు, వారి కొనగవలసిన ఆహారాదులనుగూర్చియు, వారిని పీడించు రోగములనుగూర్చియు, వారిని రోగములంటుకుండ నివారిండు సుపాయములనుగూర్చియు నుపన్యాసములను, చిత్రప్రదర్శనములను, మేజీకులాంతర ప్రదర్శనములను పెక్కిటిని జరిపించిరి. కడపటి నాడు శిశుప్రదర్శనమును జరిపించిరి. సంతకు పశువులను దీసికొనిపోవునట్లు లనుంగబిడ్డలను ప్రదర్శనములకు గొనిపోవు నాచారము భారతీయ మాతృహృదయమున కంతగా నచ్చని

దైనను పలువురు స్త్రీలు పోడిగా పెరిగిన తమయద్భుతబిడ్డలను చంకనిడి కొని యీప్రదర్శనమునకు వచ్చిరి. ఆరోగ్యము, పుష్టి గోగియున్న బిడ్డలకు గొండటికి వయసును, జాతిని అనుసరించి వెండి బంగారు పదకములు, గిన్నెలు, ఇత్తడిసా మానులు, జాకెట్టులు మొదలయిన బహుమతు లొసగిరి. ఇతరశిశువు లకును జాకెట్టులను, బొమ్మలను, తినుబండములను బంచిపెట్టిరి. ఆ పిల్లలతెల్లలెల్లరకు నానాడుతుష్టిగా మృష్టాన్నభోజన మిడిరి. ఫలితము మాటయటుండ నీ శిశుప్రదర్శనము కన్నులకు పండువుగ గన్నట్టినది.

వ్యయప్రమాసముల కోర్చి యిట్టి ప్రదర్శనములను జరిపి ప్రజాసామాన్యమునకు ఆరోగ్య సూత్రములను బోధింపబూనిన యీసంఘమువారి ప్రయత్నము మెచ్చదగినది. ఇటు ప్రకటించిన చిత్రము లుత్త మబహుమానముల గాంచిన శిశువులవి.

పరమహమ్మదీయ శిశువు వయస్సు: ౬ నెలలు. బరువు: ౨౦ పౌనులు.

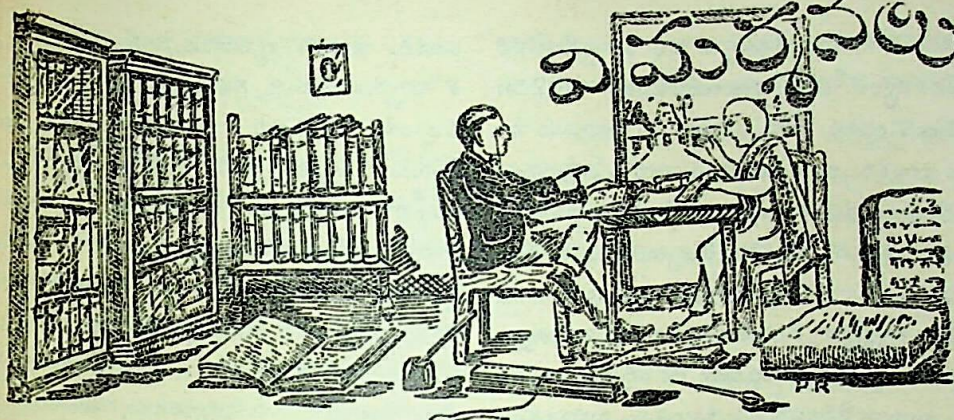
మా తృ విలా ప ము

[Wordsworth రచించిన 'Maternal Grief' అనుదాని యనువాదము.]

మండా సూర్యప్రకాశరావు గారు

- అనుగుం గ్రీడల నెల్ల వేళలను బ్రహ్మానందముగ గూర్తు నం
చనయంబుగ మదిలోన నమ్మితిని; నీయూనం బెడంద్రోచి, చ
య్యన వేటొక్క ప్రదేశమేగితివే? నా యల్లారులేబట్టి! నా
నునుగ ప్రంపుటనంటిలేమొలక!! నా నూత్నప్రసూవల్లరీ!!!
- ఉ. కనులకు నిద్రరాదు, చెలికత్తెలఁ జూడఁగ వేడ్కలేదు, భో
జనము రుచింపదించుకయు, శక్తి రనంతయులేదు మేన, భూ
షణము లనన్యమయ్యె, నవచారుశిరీషలతాంతదేహ! నీ
మననముదక్క—అన్యము నమస్తము జీకటివోలె దోచెడున్.
- మ. అకటా, వత్స! భవద్వియోగభర దుఃఖావేశ సంజాతమై
ప్రకట క్షేపవిపాదకీర్ణమగు లాభంబొందు నేకూతె—నీ
యకలంకోజ్జ్వల దివ్యవిగ్రహము ఛాయారూపము దాల్చి, మా
మకహృత్స్పంజర గర్భదేశమున సంవాసంబు గావించెడున్.
- మ. మఱవక రాక పరాకుచే నయిన యుష్మద్రూప రాజన్యనో
హరరేఖాతిశయంబు పొల్పెనఁగఁ, ఇత్రాకారతక్ బాల్చి, ది
వ్యరుచిగ గన్నుల ముంగటక లఘువదన్యానంబు గావించు నీ
యురుతారుణ్య విలాసవిగ్రహమై శ్రేయోరూఢమై తోచెడున్.
- మ. తలక్రిందై కలకాలమ్లొందవ ముద్యన్నిష్ఠమై నల్పినక
గలవోలె జనినట్టి నిన్ను మఱలం గొంగిటిలోఁజేర్చి, చె
క్కిలిముద్దాడి, మహోపలాసమొయ్యి గ్రీడించు భాగ్యంబునక
దొలఁగింపం దరమోనె యెన్నఁటికిఁ జేతోపిని లగ్నాకృతిన్?
- మ. పరికింపం గనరాని యొక్కలఘు నిశ్వాసైక తూలంబుచే
హరియింపబడ నీదుప్రాణములు; లభ్యంబొట దుస్సాన్యమే?
ధర లేగాలికి మొక్కవోవని భుజాదర్శిద్ధత తాత్రముల్
గఱవైయున్నవె తూరులందు? మఱియేలా భేదముం బొందఁగన్?
- మ. ఏవో కొన్ని కుతర్కముల్ పనవి యే నెన్నెన్నియో భంగులక
భావోద్రేకముతోడఁ బక్కియు భవన్మాయాంధకారంబునం
దానందై న వెలుంగుఁగానక నితాంతార్థిక బ్రపంచంబునక
దేవా! నేను బరిభ్రమించెదఁ; గృపాదృష్టిం గటూక్షింపవే.
- శా. సంసారంబున జన్మముక, మరణముక, సంకల్పముక, సిద్ధియుక
హింసాసూయ దయానురాగములు తర్కింపంగ లేమంచు వి
విద్వాంసుల్ పల్కఁగవిందు; నీవిమలపాదద్వంద్వ నీరేరుహా
త్తంసంబుల్ మదిఁగొల్తు; దేవ, నిజతత్త్వంబుక బ్రభోధింపవే.

విమర్శనలు

ఆంధ్రభాషానుశాసనము

రాజమహేంద్రవర రాజకీయ కళాశాలాప్రధానాధికారాధ్యక్షులకు బ్రహ్మశ్రీ మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు దీనిని రచించిరి. కావుననే దీనికి సూర్యనారాయణీయమను నామాంతరముపైతము పేర్కొనఁబడినది. ఈ గ్రంథము రెండుభాగములుగా 240 పుటలలో ముద్రింపఁబడినది. విషయవిభాగము ననుసరించి నలువదిరెండు భిన్నవిషయము లిందుఁగలవు. సూత్రములు, ఉదాహరణములు, గ్రంథములు ప్రమాణములుగా గ్రహింపఁబడినవి. శ్రీశాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథమును రచించుటలో సూత్రసమగ్ర మవలంబించిరి. ఇంతవఱకు వ్యాకరణమును, ఛందములను రచించినవారు తమకు దొరికిన కొన్ని గ్రంథములనే పరిశోధించి వానిలో దమ బుద్ధికి నచ్చినప్రయోగములమాత్రమే ప్రమాణములుగాఁ గొని తత్తత్ప్రయోగానుసారముల లక్షణములమాత్రమే సూత్రములందుంటున్న సామాన్యముగ నేలక్షణగ్రంథమైనను ఆసమగ్రమేయనువాడుక స్థిరపడినది. ఆంధ్రభాషప్రవాహిక; ఆంధ్రదేశము బహువిధ స్థిరము. అన్ని మండలములయందు నొక్కరితీ వ్యవహారముండదు. అదినుండి యిప్పటివఱకుఁగూడ భిన్న భిన్న మండల జాతములగు గ్రంథములందు భిన్న భిన్న వ్యవహార మగపడుచునేయున్నది. ఒక మండలమువారిచే నిర్దుష్టముగా నెంచఁబడి ప్రయోగింపఁబడినపద మింకొక మండలమువారి కట్టిల ద్యోతకమై పోయినను.

ఇట్టికే గ్రంథములందుఁగూడ వేనవేలుగలవు. వీని కన్నింటికిని సాధుత్వము గల్గింపఁగల వ్యాకరణమింత

వఱకు నెక్కడను లేదు. భారతప్రయుక్తములనేకాని యితరములఁ బ్రయోగింపరాదని నిశ్చయించు కవిరాక్షసులున్నను బ్రాచీనులను సంస్కారప్రియులు; పూర్వులు విడిచిన వానినిపైతము లాక్షణికములుగా నంగీకరించి తమ గ్రంథములందు వానిని జేర్చియున్నారు. అయినను వ్యాకరణమునకు సంపూర్తిమాత్రమింకను లభింపనేలేదు. వ్యాకరణికభాషయందు పదస్వరూప మతివేగముగ మాటుందుట అనుభవసిద్ధము. ఏకాలమందలికవు లాకాల మందలి వ్యావహారికపదముల గొన్నింటినుప్రయోగించికొనుటపై జము. వ్యుత్పత్తియులే తేటతెల్లములైన న్యవహారికపదములవలనఁగలుగు నానంద మింకొకపదమువలనఁ గలుగుటకల్గి. వ్యావహారిక పదముల నెల్ల నిదమిశ్లేషముని నిర్ణయించుట కేరికిని దరముగాఁగు కావుననే నాడుమొదలు నేటివఱకు నాంధ్రభాషాస్థానము ప్రయోగశరణ్యముగానే యంగీకరింపఁబడుచున్నది. నిరంకుశ నియంతలని పేరొందినవారు పైతము తత్సమపదవిషయమున నెంతకఠినముగ నియమించినను నేశ్యవిషయమునమాత్రమివిషయ మంగీకరించియే యున్నారు. కావునఁ దెనుగుభాషకు సమగ్రవ్యాకరణము లభించుటయెన్నఁడును శక్యవిషాదమే.

జనవ్యవహారమందున్న పదములమార్పును సూచించుటయు, వ్యవహారపరిభ్రష్టమయిన పదముల స్థిరరూపములఁ దెల్పుటయునే వ్యాకరణమునకుఁ బరమప్రయోజనము. ఈవిషయమును భాషయందుగల యర్థానుస్వారశక్తురేఖములు స్థిరపఱచుచున్నవిగదా! ప్రాచీనలాక్షణికు లీయర్థానుస్వారాదులవిషయమై చేసినకఠిననియమ

ములు మన కెంతవెగటుగనున్నను నవి పదస్వరూపపరి
జ్ఞానమునకత్యంతోపయుక్తములనుటకుసందియములేదు.
ఆధునికులుగొందఱు వాని నవహేళనగాఁజూచుటహే
యమే. వ్యాకరణము రచింప నెంచువారు ఏయేపదము
లేయేదేశములం దేయేకాలములం దేయేయర్థములందెట్లు
పయోగింపఁబడినవో కనుగొని తెల్పుటయే పరమార్థము
గనుంచికొన్నచో జక్కనివ్యాకరణము లభించును.
ప్రస్తుతము శాస్త్రీగా రంతకులంకమముగఁ గాకున్నను
సాధారణముగనైన నీవిషయమును నెరవేర్చియున్నారు.
ఏ రీతివిషయమునఁజేసినపరిశ్రమ మఖండము. బహుగ్రంథ
ముల సవిమర్శముగఁ బరిశోధించుటయేకాక వ్యాస
హారమునుగూడ బాగుగా విమర్శించియున్నారు.
కాని వ్యవహారమును బరిశీలించుటలో మాత్రము వీరు
కూడనించుక ప్రమాదమునకు వశులైరి. సామాన్యముగఁ
బ్రాచీనులెల్లరును శిష్టవ్యవహారముమాత్రము ప్రమాణ
ముగా గ్రహించి భాషకు మహాపచారము నొనర్చియు
న్నారు. శిష్టవ్యవహారమందనేక భాషలుసాంకర్యమొంది
స్పష్టమైన పదపరిణామ మెఱుంగరాకుండును. గ్రామ్య
జనులన్న నో యేక భాషాపరిచితులగుటచే పదములు సహ
జమైనమార్పుమాత్రమందుచు శాస్త్రీయమైనవికార
ములందును, కావున దేశవిషయమున కవిప్రయోగముల
కంటెఁగూడ ననాగరకుల వ్యవహారమే బలవత్తరమని
నాయూహ. అనవధాప్రసంగభయమున బ్ర. గిడుగు
రామమూర్తి పంతులుగారివంటివారుగూడ శిష్టవ్యవహా
రమునే యవలంబించుచున్నారుగాని యదియెంతయు
నన్యాయము. గ్రహింపవలెనన్నచోభుద్ధమయిన వ్యవ
హారమునే గ్రహింపవలెగాని సంకీర్ణభాషను గ్రహిం
చులేల? దానివలనఁ బదపరిణామ మెట్లుతెలియును?
దానివలనఁ గలుగు ననర్థమును దిలకింపుడు.
శాస్త్రీగారు వర్ణసమామూయములో కింతతాలవ్య
మైన అకారము, దంతోష్ఠజమయిన ఫకారములను
రెండువర్ణములను అధికముగఁ జేర్చినారు. అకారవిష
యమున అమ్మ, ఆమ్మ, అమ్మ, మొదలగువానికెల్ల
నికారము పరమగునపుడు గ్రామ్యసంధిలో రూప
భేదము కానరానేరదు. కావున దాని నింతతోసిద్ధాం
తీకరింప విలుగలుగదు. ఇంక రెండవది: అన్యదేశ్యప
దము. నాగరక వ్యవహారమందుమాత్రము బహుప్రసిద్ధమ

యనది. నాగరక వ్యవహారమునందు దానికి ఫకారవచ్చు
శోచ్చారణమెందును గనఁబడదు. గ్రామ్యజనులుకాక
పల్లంగు, సపీడులని పకారరూపముగానే యుచ్చ
రింతురు. అట్టితఱి దానికి దంతోష్ఠ జన్యమెక్కిడి
అన్యభాషాజాతములగు వానినిగూడఁ దప్పనములుగా
గ్రహించి వానికిఁగూడఁ దెలుంగుసంప్రదాయములేదే
ర్పరించిన నెంతయుమంచిది; కాని కేవలశిష్టప్రయోగమ
నాధారముగాఁగొని గ్రామ్యుల నీసడించినవో భాషకు
గలంకమురాక తీరదు. బ్ర. సూర్యనారాయణశాస్త్రి
గారు కేవలము ప్రాచీనఫక్కినిగాని, కేవలగ్రామ్యమాన్య
మునుగాని యనుసరింపక భాషాపరివృత్తినిదెల్పు నొకమా
న్యేమార్గమవలంబించిరి. ప్రాచీనులు గ్రామ్యములను కేకచే
విడిచిన యనేకశబ్దరూపములను గ్రంథాలోహణాధా
రమువలన సాధువులుగాఁ జూపిరి. ఇదియెంతయున్యాయ
వ్యమనుటకు సందేహములేదు. సందర్భభుద్ధములగు బ
హుకవులచే బహుకాలమునుండి వ్యవహారంపఁబడుచున్న
పదముల విడనాడుట కేరీతరము? హ. చిలుకూరి నారా
యణారావుగారివలె వ్యవహారమందున్న పదములకల్ల
గ్రహింపవలయుననక కొంత నియమ మేర్పరించికొ
వీరనుశాసనమును సార్థకముగ నొనరించినారు. అనేక
పదములకు కాలభేదముల ననుసరించిరూ
పభేదములను, అర్థభేదములను జూపియున్నారు.
అవసరమయినంతవఱకు సంస్కృతవ్యాకరణ మర్యాద
గూడఁ దేటతెల్లముగ వివరించియున్నారు. ఇదియి
యననేల! భాషాభిలాషులకవసరములగు విషయములకల్ల
నిందిమిచ్చియున్నారు. దీనితోఁ దెలుంగుభాషకు సహ
గ్రలక్షణము లభించినదన వలనుపడదుగాని నిరంతరప్రా
చీనగహనమునుఁజేదించి సులభమైన సవిమర్శలక్షణమాన్య
ముదీనివలన గలిగినదనుట వాస్తవము. కావుననే శ్రీశా
స్త్రీగారి పరిశ్రమము సర్వధాసఫలమై మహాన్నతీక
మునకు దారిఁజూపునదిగా నున్నది. దీనివెనువెంటనేశ్రీ
శాస్త్రీగారు కూలంకషముగ వ్యుత్పత్తులం దెల్పు
భమును రచించి భాషాభిలాషుల కుపకరింతురుగాఁయి
యాశించుచున్నాఁడను. రెండుభాగములు.

నెల రు. ౨-౮-౦.

కట్ట సాంబమూర్తి శాస్త్రీ గారు

చరకసంహిత చికిత్సాస్థానము

(ఆయుర్వేదగ్రంథము)

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము — ౮౦౦ పేజీలు, (జ్ఞా). క్యాబికో వైండు. వెల రు ౬-౦-౦ మాత్రమే.

చరకసంహితను సంస్కృతమున నగ్నివేగుడను మహర్షి రచించెను. అం దీచికిత్సాస్థాన మొకవిభాగము. దీనికి ఆయుర్వేదభూషణ భిషగ్వర శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు (బెజవాడ) ఈఆంధ్రతాత్పర్యమును రచించినారు. ఇదివఱకే యీగ్రంథము హిందీ, మరాఠీ, ఇంగ్లీషుమున్నగు ననేకభాషలలోనికి బరివర్తనమును గాంచి ప్రసిద్ధి చెందినది. ఆంధ్రానువాద మింత సమకాలీనముకొలదిగా శాస్త్రిగారుతీర్చి యాంగ్లమునకు వైద్యులయు, ఆయుర్వేద విద్యార్థులయు కృతజ్ఞతకు వాక్కులయిరి.

ఈగ్రంథమున రసాయనవాచికరణములను, జ్వరము, రక్తపిత్తము, గుల్మము, ప్రమేహము, కుష్ఠము, రాజమక్షయము, ఉన్మాదము, అపస్మాదము, తులిక్షణము (గాయమగుపడనిదెబ్బ), శ్వేయధువు (శోఫ), ఉదరము, అర్చము (మూలవ్యాధి), గ్రహణి, పాండువు, హిక్మోక్మోసము, కాసము, అతిసారము, ఛర్ది(వాంతులు), విస్ర్ది (వివవ్యాధి), తృష్ణ(దాహము), విషము, మదార్యము (అతిగా మద్యపానముచేయుటచే గలుగు రోగము), ద్వీప్రాము(బాహ్యంతరంగికప్రాములు), త్రిమర్మములు, (సౌత్తికడుపు, హృదయము శిరస్సువీనివ్యాధులు), కీరస్తంభము, వాతము, వాతశోణితము, యోని వ్యాపత్తు మొదలయినవానినిగూర్చి క్రమముగ వివరించు ముప్పదియధ్యాయము లిందుగలవు. ప్రతిఅధ్యాయమును ఆయారోగములయొక్క లక్షణములు, కారణములు, విధేదములు, వానిని నివారించుట కొవధములు, వానిని చేయుక్రమము, నేవించుక్రమము, మొదలయినవానిని గూర్చి విపులముగ వివరించుచున్నది.

ఈగ్రంథము కేవలము వైద్యులకు, వైద్యవిద్యార్థులకే కాక ఇతరులకును, అందును శాస్త్రానుభవము లేక పరంపరాగతమైన యల్పానుభవముచే రోగులనుబాధించు వైద్యమృన్మూలమును మిగుల నుపకరించును. దీనిని

ఆయుర్వేదకలాశాలయందును, పాఠశాలయందును పాఠ్యగ్రంథముగ నియమించుటెంతయు నుచితము.

ఇందు మూలమునందలి సంస్కృతపదములను భిన్నార్థముల నిచ్చువాని నట్లే యాంగ్లమున పొందించి యున్నారు. ఇందువలన గొంత యుపద్రవము వాటిల్ల నవకాశము గలుగవచ్చును. కావున నాపదములకు సరియైన తెలుగుపదములతో, అట్టివి లభింపకున్న, వివరణములతో పొందుపరచియుండిన నుచితముగ నుండెడిది.

ఆయుర్వేదావధరత్నాకరము, ఆంధ్రభైషజ్య రత్నాకరము, భస్మప్రకాశిక అను గ్రంథములను ఈ శాస్త్రిగా రింతకుపూర్వము రచించినారు. ఇది వీరి నాలవగ్రంథము. వీరి కాయుర్వేదమునగల అభిమానమును, గ్రంథకరణాసక్తిని, పరిశ్రమమును ఈగ్రంథము చాటుచున్నది.

పూర్వగాఢాలహరి

గ్రంథకర్త: శ్రీయుత వేమూరి శ్రీనివాసరావు గారు, బి. ఏ., బి. యల్., వకీలు, కాకినాడ. రాయల్సైజు. పేజీలు ౫౬౨. కాగితములు మంచివి. వైండు సుందరముగా నున్నది. వెల రు. ౭-౮-౦.

పురాణస్థము లగు స్త్రీపురుషులయు, నదనదీతైలపట్టణాదులయు, నామములకు సంబంధించిన గాఢాలను పురాణేతిహాసాదులను పరిశీలించి కైకొని సంక్షేపముగ నిందు వివరించినారు. ఆయాగాఢాలగుల గ్రంథనామములను దెలిపినారు. ఉపనిషత్తులనుండియు కొన్ని నామములను గాఢాలను ఇందు జేర్చినారు. 'పురాణనామచంద్రిక'యు నిందుమించుగ నిట్టిదేయైనను ఈగ్రంథము దానికన్న కొంత వివిగవగున్నది. కావున ఆంధ్రవాఙ్మయమున నీతీరుగ్రంథములలో నిదియే మొట్టమొదటి దని చెప్పనొప్పును. ఇతిహాసపురాణాదుల మాట యటుండ మాతృభాషనైన సరిగ నేర్చుట కవకాశము ప్రజలకు లభింపని యీకాలమున నీగ్రంథము ప్రాచీన భారతీయమాహాత్మ్యమును, జాతీయాన్నత్యమును, ప్రజలకు అల్పకాలమున, దిజ్ఞాత్రముగ దెలిసి పదంపడి వానినిగూర్చి విరివిగ దెలిసికొనుటకు ప్రోత్సహింపగలదు. ఇట్టిగ్రంథము పాఠశాలయందు ప్రవేశపెట్టి ఆంధ్రవిద్యార్థుల బుద్ధిని ప్రాచీనభారతీయవిజ్ఞానము

నంకకు మరల్పనలసిన బాగ్యత విద్యాకాఖాధికారులపై నున్నది. అధికారమున వారు తమబాగ్యతను గుర్రెరుగుదురుగాక! శ్రీనివాసరావుగారు ఈ గ్రంథరచన ప్రచురణములయందు కావించిన పరిశ్రమ, వ్యయము మిగల నధికము. ఈగ్రంథముయొక్క అమాల్వప్రయోజనమును దెలిసికొని యాంధ్రసోదరులు వారిని దగిన రీతిని ప్రోత్సహించవలసియున్నారు.

మచ్చునకు:

“ నీలుడు. ఒకవానరుడు; సుగ్రీవుని సేనలోని వాడు. రామరానాయుధమందు బోరాడెను. ఇతడు రాణుని వంశియైన ప్రహస్తుని జంపెను.

రామా.

నీలుడు. పాండవపక్షమునఁ బోరాడిన యొక రాజు. వానిని అశ్వత్థామ చంపెను. భార.

నీలుడు. మాహిష్మతిపురవాసుడు. కారవపక్షమునఁ బోరెను. భార.

నీలుడు. కద్రువకమారుడు. భార.

నీలుడు. దుర్జయుడను రాజు పరివారములో నొకడు. రాజుతో వేటకును గౌరముఖుని యుక్రమమునకును నెల్లెను. ఏ మణిప్రభావమున గౌరముఖుడచ్చట నగరము నిర్మింపఁగల్గెనో యామణిని బుచ్చుకొమ్మని మొదట రాజు వంశినిబంపెను. మని యివ్వనందున నెటులైనను దానిని నైకొనుమని నీలుని సేనను బంపెను. నీలుడు గౌరముఖుని యాక్రమముకడ రథము దిగఁగనే మణినుండి, రథములు అశ్వములు, వీరులు పుట్టిరి. వారికిని దుర్జయుని సేనకును యుద్ధమయ్యెను. ఇంతలో గంగయొడ్డున కేగిన గౌరముఖుడు వచ్చి యుద్ధమగుచుండుట చూచి విష్ణుమూర్తిని ప్రార్థించెను. అతడు దుర్జయుని, నీలుని సేననంతకు సఁహరించెను. వరా.”

* * *

“బృహస్పతి. దేవతలకు గురువు. ఇతఁ డంగిరసుని పుత్రుడు. ఉతకన్యడు, సంవర్తనుడు, ఇతని సోదరులు. బృహస్పతి భార్య తార. ఇతనికి శంయుడు అను పుత్రుడు కలడు.

బృహస్పతియు నింద్రుడను శివునిజూచుటకై మునిరూపములు ధరించి కైలాసమునకు వెళ్ళుచుండిరి.

శివుడు వీరిని బరీక్షింపఁగోరి యుగరూపము ధరించి దిగంబరుడై వీరిమార్గమున నడుగ నిలువఁబడెను. ఇంద్రుడు వాని నెఱుంగలేక వానిపై వజ్రాయుధ మెత్తెను. అదిగంబరుడు తన చూడ్కిచేతనే యింద్రుని భస్మముచేసెను. అపుడు బృహస్పతి యాదిగంబరుడే శివుడని గ్రహించెను; వానిని స్తుతించి యింద్రుని తీర్పునిగఁ జేయుమని ప్రార్థించెను. అందువలన బృహస్పతి శీవుడని చేరువయ్యెను.

బృహస్పతి భార్య, తార చంద్రుని గామించెను. చంద్రుఁ డామెను నొనిపోయె. తారకు బుధుడు జన్మించెను. తారను గుఱించియు నామెకుమారుని గుఱించియు బృహస్పతికిని జంద్రునకును వివాదమయ్యెను. దేవగురువనించుచుట కదే సమయమని రాక్షసులు చంద్రుని జేరిరి. దేవతలలోఁ గలహములు పుట్టుకుండ బ్రహ్మదేవతలువచ్చి తారను బృహస్పతికిని బుధుని చంద్రునకుని నిప్పించిరి.

బృహస్పతి తన సోదరుడైన యుతకన్యని భార్యను మమతను గామించెను. ఆమె వలనదురుగ్గును ఆమెపైఁ బడియెను. అప్పటి కామె గర్భవతియై యుండెను. ఆమె గర్భమందున్న శిశువు మాడ బృహస్పతిని నింపించెను. బృహస్పతికిఁ గోపమువచ్చి యాశిశువును నీచగ్రుడ్డివాడవై పుట్టుమని శపించెను. ఆశిశువు బృహస్పతి పీఠ్యమును బైటనుఁ దన్నెను. అట్లు ఉద్వాజం దైన దానిని నీవు భరింపుము; నీవుభరింపు మని బృహస్పతియనుమతయుఁ దగవులాడుకొనిరి. ఇద్దఱు దానిని వివక్షి. ఆపీఠ్యము పెరిగి శిశువయ్యెను. ఇతఁడే భరద్వాజుడు.

రాక్షసగురుడైన శుక్రబ్రహ్మచారి జయంతిలో భోగించుచుండెను. రాక్షసులను వంచించుట కడేవుయమని బృహస్పతి శుక్రునిరూపముధరించి రాక్షసులచెంతకుఁ బోయి వారితో వాసము చేయుపండెను. రాక్షసులువారి మర్మములు వీనితోఁ జెప్పవండిరి. ఇంతలో శుక్రుడు వచ్చెను. ఇటువురు నొక్కలాగు నుండుటచే రాక్షసులు నివ్వరపాటు నొందిరి. నేను శుక్రుడను నేను నిజమైన శుక్రుడనని యిటువంటి పొట్లాడిరి. తుదకు బృహస్పతి యంతర్ధానము నొంది వారిని విడిచి వచ్చెను.

పత్రికలు

సుబాత

(సచిత్ర మాసపత్రిక.) సం. ౧, సంచిక ౧; క్రాసు 8 పేజీల పైజా; ౪౪ పేజీలు—సంపాదకుడు: పి. య్. శర్మగారు, బి.ఎ., త్రూపుబజారు, దక్షిణ హైదరాబాదు. వార్షిక మూల్యము రు. 3-౦-౦, విడిసంచి వెల రు. ౦-౬-౦.

ఈపత్రిక ౧౯౨౭ సం. జనవరి నెలతో ప్రారంభమైనది. ఇందు గద్యపద్యవ్యాసములు పెక్కుగలవు. వానిలో జాలవలకు నిజామురాష్ట్రాంధ్రప్రముఖులు వ్రాసిన వే. 'ఫిర్రోసీనుహావి', 'రాచకొండ', 'నిజాంరాష్ట్ర నాశెమలచరిత్ర', 'వడ్డమానుశాసనము' అనువ్యాసములు చారిత్రకములు. 'వేణుగోపాలుడు' అను త్రివర్ణ చిత్రమును, శ్రీ నిజాముగారి చిత్రమును, ఇతర ఏకవర్ణ చిత్రములును కొన్నిగలవు. "యుగాంతరములనుండి ప్రవహించుచున్న ఆంధ్రసభ్యతభిన్న భిన్న నాగరకతలతో డునిడలలో మెలగి శేటికందిన విలక్షణజీవితము ప్రదర్శించుటయే 'సుబాత' యొక్క ప్రధాన సుభాషితము" అని పత్రికా 'స్వలిపయము'న గలదు. చిరకాలము అట్టి సుభాషితములనే పల్కుచు నీ సుబాత సుబాతయై యొప్పునుగాక!

వ్యాసకర్త

అంధుడను, దేవి! నీహాసమట్టిదనుచు

గౌతులెఱింగించుటయెకాని చూడనైతి

భాససాగరభంగి కాసథము నంటి

నిన్నుఁజేరెడి నన్ను మన్నించు మమ్మ!

ఏమహాజ్వల వనవాటికా మరంద

పానమునఁ జొక్కి పాలుపాడెదీపు,

పుష్పమాల

క్రొత్తనెలువడిన మాసపత్రిక: సంపు ౧, సంచిక ౧. సంపాదకులు: సి. హెచ్. హనుమంతరావుగారు, మచిలీపట్టణము—చందా (తెలియదు.)

౧౯౨౭ వ సం. జనవరి ౬ న తేదీనాడు తొలి సంచిక వెలువడినది. ఇందు క్రాసుపైజాన ౧౦౦ పేజీలు (గ్లేజు) గలవు. ఆంధ్రసాదర సోదరీమణులు రచించిన కథలు, గ్రంథవిమర్శనలు, రూపకములు రసవత్తుండ పద్యకావ్యములు నిందు పెక్కుగలవు. అట్లపై రాధా కృష్ణుల త్రివర్ణ చిత్రము గలదు.

విజ్ఞానవ్యాప్తికిగల సాధనములలో పత్రికలను మాడ గైకొనదగును. అట్టి పత్రిక లాంధ్రదేశమున నిది వఱకు మృగ్యములై యుండినవి. ఇటీవల క్రమముగ కొన్ని పత్రికలు బయలుపెడలినవి. అవి యాంధ్రదేశమున నూతనోత్సాహమును బుట్టించి విజ్ఞానమును వ్యాపింపజేయ బ్రయత్నించుచుండుట సంతోషదాయకము. ఈపుష్పమాలయు నట్లే యాంధ్రలోకమున స్వీయవిజ్ఞాన సౌరభముల వెదచల్లుచు చిరకాల మాంధ్రవాణి కలంకారమై నెలయునుగాక.

ఆంధ్ర ప్రబోధము

బుడునుగుంట వేంకటరమణయ్య గారు

ఆమనోహరకాననాభ్యంతరమున

నిలుచుభాగ్యంబు నాకిమ్మునిమునమైన

నీదుబంగరుగాజుల నివదముదిగొ

హృదయకుహరాన నుద్రేక మొదనఁజేసె,

నారవమె మార్గమును జూప నరుగుదెంతు

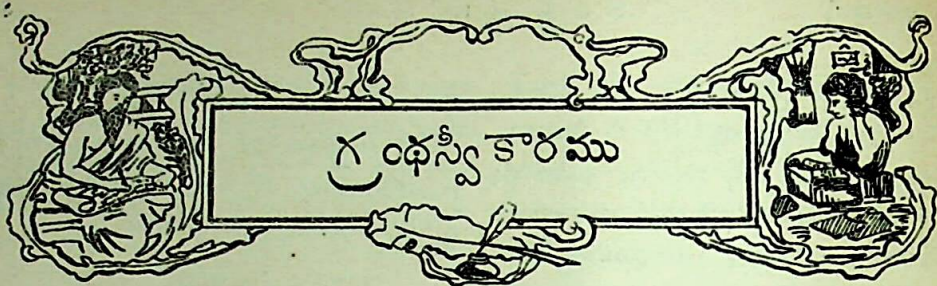
కిసలయంబుల మించు నీ గేహమునకు

ఎట్టులో నీగృహంబున కేనురాఁగ

నాసలను ద్రుంసఁ దలపోయకమ్మ; మృదుల

కరములను నాదుకన్దవఁ గదియఁజేసి

దృష్టి నొసఁగుము నీమూర్తిఁ దెలియువాడ.

౧. వారోజా; అయిదంశముల చరిత్రాత్మకముగు నాటకము (కవితాకల్పలతా గ్రంథమాలికాయందలి ద్వితీయ ప్రమరణము) — కర్త: భోగరాజ నారాయణమూర్తి గారు, పేజీలు 100. వెల రు. 1-0-0. ప్రకాశకులు: పసుమర్తి వీరభద్రస్వామిగారు, కవితాకల్పలతా గ్రంథ మాల, విజయనగరము.

౨. మధువు; పద్యకావ్యము — గ్రంథకర్తలు: చల మయ్య ప్రసాదరావులు. అంగలూరు. పేజీలు 72. వెల రు. 0.8-0. విలాసము; కింగు అండుకంపెని, బెజవాడ.

౩. శ్రీ మానసగీతావళి; పద్యకావ్యము — కర్త: రాస్తాటి సుబ్బదాసుగారు, చిర్రునరము. పేజీలు 22 వెల 0.6-0

౪. నీతిరామాయణమ్; వ్యాఖ్యానసహితమ్ — వైఖానసగ్రంథమాలయొక్క 12 వ అనుబంధము. పేజీలు 76. వెల రు. 0.12-0. విలాసము; డాక్టరు వేదాంతం గోపాలాచార్యులుగారు, చేబ్రోలు, గుంటూరుజిల్లా.

౫. ముహమ్మదు; చరితము — కర్త: పురిపండా అప్పలస్వామిగారు. ప్రకాశకులు: వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్, చెన్నపురి. పేజీలు 44. వెల రు.

౬. (ఎ) సుఖాపిత శతకత్రయము; సాంధ్రతాత్పర్యము. (నీలకంఠ మహాకవిశ్రుత కలివిడంబన, సభారంజన, వైరాగ్యశతకములు.) స్వధర్మప్రకాశిని పత్రిక నుండి పునర్ముద్రితము. పేజీలు 62. వెల రు. 0-10-0.

(బి) చారుచర్య; క్షేమేంద్రమహాకవి రచించిన శ్లోకములకు పండిత పురాణం సూర్యనారాయణ తీర్థ

లుగారు వ్రాసిన ఆంధ్రటికాతాత్పర్యములు కలదు. పేజీలు 15. వెల రు 0-4-0. ప్రకాశకులు: కనుపర్తి మార్కండేయశర్మగారు, బృందావనం, కీల్ పాకు, మదరాసు.

౭. శ్రీకనకధారాస్తవము; శ్రీ శంకరాచార్య విరచితము. తూర్వా విశ్వనాథ శాస్త్రిలుగారు వ్రాసిన ఆంధ్రటికాతాత్పర్యములు కలదు. పేజీలు 80 వెల రు.

౮. గణితరత్నాకరము — 'లీలావతి' మొదలయిన గ్రంథముల ననుసరించి తెలుగున నుదాహరణములతో నున్నది. అభ్యాసములు (Exercises) ఉత్తరములు (Answers) గలవు. గ్రంథకర్త: కాట్లగల్లు వెంకట నరసప్పగారు (కాట్లగల్లు, కందుకూరుపోస్టు, మదనపల్లె తాలూకా, చిత్తూరుజిల్లా.) డిమ్మిపైజున 750 పుటలు గల గ్రంథము. మేలుకాగితములు. క్యాలికోవైండు వెల రు 4-0-0 మాత్రమే.

ఈ గ్రంథమునందలి క్షేత్రగణితభాగము విడిగా దొరకును. పేజీలు 170. వెల రు. 1-0-0.

౯. రాజేశ్వరి — ఒక చిన్నికల్పితకథ (నవనము). గ్రంథకర్త: రాయనము వేంకట శివుడుగారు, యం. ఏ., యల్.టి., అధ్యక్షులు, శ్రీ వేంకటగిరి రాజగారి కళాశాల, నెల్లూరు. క్రొనుపైజు. పేజీలు 110. వెల రు. 0-8-0. గ్రంథకర్తగారియొద్ద నీపుస్తకము దొరకును.

సా భిప్రాయ విశేషములు

దేశమునందు ఎన్ని కల హడావిడి ముగిసినది.

శాసనసభల హడావిడి ప్రజల దృష్టి నాకర్పించుచున్నది. ఏవత్రికను చూచినను, ఏ సభకు పోయినను, ఏ క్లబ్బునందున్నను, శాసన సభల వ్యవహారములు ప్రత్యక్షము లగుచు న్నవి. వక్తలకు చక్కని ఉపన్యాసములను జేయుట కవకాశములు కలుగుచున్నవి. సక్రమాందోళన పరాయణులకు ప్రశ్న లడుగుటకును, తీర్మానములను ప్రతిపాదించుటకును వీలు కలుగుచున్నది. అధికారులు మామూలుమార్గముననే నడుచుచున్నారు. గౌహతీ

కాంగ్రెసుమంత్రుల నిర్మాణమును ప్రతిఘేధించినది; మంత్రుల ధ్వంసమును ఆదేశించినది. కాని అన్ని రాష్ట్రములందును మంత్రు లేర్పడి ధ్వంధ్వప్రభుత్వమును యధావిధిగ నడుపుచున్నారు. వంగరాష్ట్రము నందును, చెన్నరాష్ట్రమునందును ప్రబలపక్షమైన కాంగ్రెసు పక్షము మంత్రిపదవులను గైకొనుటకు నిరాకరించినది. గతించిన శాసనసభలయందు వంగరాష్ట్రముమధ్యరాష్ట్రములు మంత్రులులేకయే పరిపాలింప బడినవి. వంగరాష్ట్రమునం దిప్పుడు, చక్రవర్తిగారును, గజనవీగారును మంత్రులు గను నేమింపబడిరి. వీరిని పదభ్రష్టులను చేసి ధ్వంధ్వప్రభుత్వము సాగకుండ చేయుటకు కాంగ్రెసుపక్షమునకును, సర్ ఆల్బర్ట్ రబీం గారి మహమ్మదీయ పక్షమునకును సంయో

గము కావలసి యున్నది. మహమ్మదీయులు గజనవీచక్రవర్తి గార్లను బహిష్కరింప దలచినను మంత్రివర్గమును పడద్రోయుటకుసాహసింపజాలరు. వంగరాష్ట్రమునందు దేశబంధుదాసుగారి నాయకత్వము క్రింద సాధ్యమైన స్వంద్వప్రభుత్వ మిప్పుడు సాధ్యమైనది. యథోచిత సహకారుల ప్రవేశమే మంత్రివర్గ నిర్మాణమునకు దోడ్పడినది. మంత్రివర్గమును పడగొట్టుటకు స్వరాజ్య నాయకుడైన సేను గుప్తగారి ప్రయత్నము లెంతవఱకు సఫలము లగునో కాలము నిర్ణయింపగలదు.

చెన్నరాష్ట్రమునందు అధికసంఖ్యాకులైన కాంగ్రెసుపక్షముమంత్రిపదవులను నిరాకరించినది. స్వల్పసంఖ్యాకులైన స్వతంత్ర పక్షము మంత్రి పదవులను స్వీకరించినది. స్వపక్షబలము లేని స్వతంత్ర పక్ష మంత్రివర్గము చిరకాలము నిలుచుట కవకాశము గనుపడదు. జస్టిస్ పక్షము మంత్రివర్గమును పడద్రోయుటకు సిద్ధముగ నున్నది. కాంగ్రెసు పక్షమునకు మంత్రివర్గమును ధ్వంసముచేయుట విధి అయినను తటస్థ భావము నితతఃకు నహించినది. రాగల సమావేశమునందు కాంగ్రెసుపక్షము ఆనలంబింపదలచిన కార్యము మహమ్మదీయులనున్నది. కాంగ్రెసుపక్షమును, జస్టిస్ పక్షమును కలిసి పనిచేసిన మంత్రులను పదభ్రష్టులను చేయుట, ధ్వంధ్వ ప్రభుత్వమును నిర్మూలము

చేయుట సుకరము. కానిద్వంద్వప్రభుత్వమును పాడుచేయుట కేర్పడిన కాంగ్రెసు పక్షమునకును ద్వంద్వప్రభుత్వమును సంఘటించుట కేర్పడిన జప్తిసుపక్షమునకును సంయోగము కలుగుట దుర్లభముగ నున్నది.

మధ్యరాష్ట్రములందు యథోచిత సహకారవాదులు మంత్రివర్గము నేర్పజచి పనిచేయుచున్నారు. అన్ని రాష్ట్రములందును మంత్రివర్గము లేర్పడి పనిచేయుచున్నప్పుడు కాంగ్రెసునిర్ధారణను సఫలముచేయు మార్గము గనుపడకున్నది. స్వరాజ్యపక్షనాయకులు పండిత మోతీలాలు నెహ్రూ గారు బడ్జెటులను నిరాకరించుట, ద్వంద్వ ప్రభుత్వమును పాడుచేయుట గౌహతీతిర్మానకు భావార్థము లని వ్యాఖ్యానము చేసిరి. ఆభావార్థమును సార్థకముచేయుటసాధ్యమా? సాధ్యమైనను ప్రయోజనకరమా? యను సమస్యలు సభ్యులను బాధించుచున్నవి. చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభ నీసందియములు మిక్కుటముగ బాధించుచున్నవి.

* * * *

చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభ

గతించిన మాసమునందు చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభ గూడినది. స్వతంత్ర పక్షవలంబనులు డాక్టరు సుబ్బరాయనుగారు ప్రధానమంత్రులు. శ్రీయుత రంగనాథము మొదలియారుగారు ఆరోగ్యస్వామి పిళ్లెగారును నితర మంత్రులు. మంత్రివర్గమున కేమిచేసిన చేటుమూడునో యని భయము గలుగుచున్నది. జప్తిసుపక్షము

ప్రతిపక్షముగ నున్నది. కాంగ్రెసుపక్షము తటస్థముగ నున్నది. జప్తిసుపక్షము రక్షించి పోషించిన సాంఘిక దుర్మయములను తొలగించుట స్వతంత్ర పక్షమునకును కాంగ్రెసు పక్షమునకును ధర్మమై యున్నది. స్థానికసంఘములందు జప్తిసుపక్షము ప్రతిష్ఠించిన దుర్లభములు తిరిగి తలయెత్తకుండుటకు జప్తిసుపక్ష ప్రతిష్ఠాపనమును నిరోధించుట యవసరము. ఈనిరోధము కాంగ్రెసు ధర్మమునకు విరుద్ధమైన స్వతంత్ర పక్ష మంత్రివర్గమును పోషముగను గాపాడుటకు వినియోగపడుచున్నది. రాగల సమావేశమునందు కాంగ్రెసుపక్షమేమి చేయవలయునో సభ్యులకు దెలియకున్నది. స్వతంత్ర పక్షమంత్రివర్గము పడిపోయిన జప్తిసుపక్షమంత్రివర్గ మేర్పడుటయును, సాంఘికదుర్లభములు పెరిగి జప్తిసుపక్షబలము నధిల్లుటయును సంభవములు. కాంగ్రెసుపక్షము నిర్ణయింపవలసిన సమస్యమంత్రుల నిర్ణయముగాని జప్తిసుపక్ష ప్రతిఘటనముగానియైయున్నది. ఈ పరిస్థితులందు భారతజాతీయోపసంఘముగూడ దేశపరిస్థితులను గమనించి భిన్న రాష్ట్రములకు వానిపరిస్థితుల కనుకూలముగను మంత్రివర్గమును పోషించుటకును, నిరాకరించుటకును స్వాతంత్ర్యమును నొసంగుట శ్రేయస్కరముగ నుండగలదు. కాంగ్రెసుపక్షము స్వయముగ మంత్రిపదవుల నిరాకరణమును గాపాడుచు మంత్రివర్గపోషణ నిరాకరణములకు శాసనసభ్యులకుస్వాతంత్ర్యము నొసంగుట కావ్యసాధనముగ నుండగలదు. ప్రాణములను గుప్పిట్ బట్టుకొనియున్న మంత్రివర్గమునకు భావిపరిస్థి

తులుతెలియక కార్యవిధానమును నిర్ణయించు
టయును దుర్లభము.

చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందు గత
సమావేశమునందు నడిచిన కార్యవిధానము
సంతృప్తికరముగ గనుపడదు. సభ్యులు పక్ష
ప్రయోజనములను గమనింపక స్వాభిప్రా
యములను వ్యక్తముచేయుటకు పాటుపడిరి.
రెండుదినములు విరామతీర్మానముతో వ్యర్థ
మైనవి. కాంగ్రెసుపక్షసభ్యు లందరును సంప్ర
తిచి కార్యవిధానమును నడుపుట ప్రయోజన
కరము. గత సమావేశమునకు నిర్ణయమైన
తీర్మానము లవకాశములేక నిలిచిపోయినవి.
ఆంధ్రరాష్ట్ర తీర్మానము, మద్యపాన నిషేధ
తీర్మానము మొదలగు తీర్మానములు నిలిచి
పోయినవి. రాగల సమావేశమునం దైనను
తగినయేర్పాటులను జేసి శ్రీయుత స్వామి
వేంకటాచలముశ్రేష్ఠి, సత్యమూర్తిగార్లనాయ
కత్వముల క్రిందను కార్యవిధానమును పరి
సమాప్తిచేయుట యుక్తము. తామనివారణ
విషయమై సభ యంగీకరించిన తీర్మానము
ప్రజాతేమమున కుపచరింప గలదు. తీర్మా
నముయొక్క ప్రయోజన మధికారుల నిర్ణయ
ముల ననుసరించియుండును. కాని రంగనాథం
మొదల్యారుగారి పట్టుదల కొంత ప్రయోజ
నమునైనను సమకూర్చునని నమ్ముచున్నాము.
మోపలా ప్రజల అండమానుద్వీపముల నివాస
మునకు శాసనసభ ప్రతిఘటనమునుచూపినది.
ముగ్ధ బాలబాలికలను పశుప్రాయలైన మహా
పరాధులతో గలిపియుంచుట ధర్మసాధనము
గాజాలదు. యూరేషియనుల తోటలకు పని

వాండ్లు కావలసిన పనివాండ్లను నియమించు
కొనుట న్యాయముగాని ఏదో వ్యాజమునను
నిరపరాధులను నిర్బంధముగను పనివాండ్లను
చేయుట న్యాయముగాదు. మానవవాసమున
కయోగ్యమని నిర్ణయించిన అండమాను ద్వీప
ములందు కోమలస్వభావముగలస్త్రీలను, బాల
బాలికలను పశుప్రాయులతో గలిపియుంచుట
పరమానర్థములకు మూలమగునని గ్రహించి
ప్రభుత్వ మీయేర్పాటును నిర్మూలముచేయు
టకుపూనుకొనుట ప్రభుత్వధర్మము. వెనుకను
ప్రతికూలముగ నున్న జప్టినుపక్ష. మిపు డను
కూలముగ నుండుటకు గారణ మధికారచ్యుతి
యని గ్రహ్యమగుచున్నది.

* * *

సామాజ్య శాసనసభ

శ్రీ ఇర్వినుప్రభువు సామ్రాజ్యశాసన
సభామందిరమున కారంభోత్సవమును జేయు
చు చేసిన ప్రసంగము భారతీయుల హృదయ
మునందు నిరాశనుగలిగించినది. ప్రాణప్రతిష్ఠ
లేని సభామందిరము మహాసమాధివలె
నుండును. సభామందిరము విషయమై శ్రీని
వాసలయ్యంగారు తెలిపినభావము ప్రభుత్వ
లక్ష్యమును సకలవ్యవహారములందును విశే
షము చేయుచున్నది. కోట్లరూప్యములు ఖిల్లీ
నగర నిర్మాణమునకు వినియోగపడుచున్నవి.
లక్షలరూప్యములు శాసనసభామందిరమునకు
వినియోగపడినవి. ఇర్వినుప్రభువు బ్రిటీషుప్ర
భుత్వలక్ష్యమునకు సభామందిరము ప్రమాణ
ముగ నుండగలదని వారి ప్రసంగమునందు విశే
షముచేసిరి. ఖిల్లీనగరము పురాతన శిథిలమం

దిరములతో నిగియున్నది. ఇంద్రస్థము, సృష్టిరాయమందిరము, తుంగ కాబాదు, సహజ నాబాదు గతవైభవములను తెలుపుచున్న మహామందిరములు. మందిరములు స్తంభితమైన హృదయమును తెలుపుచున్నవి, గాని వైత న్యపూరితమైన హృదయమును తెలుపుట లేదు. రైజినాయందలి సభామందిరమును జడహృదయమును తెలుపుచున్నది. ఇర్వినుప్రభువు బ్రిటిషుప్రభుత్వహస్తములందు కీలుబొమ్మ. వారి మామూలుపాటలనె వీరును పాడుచుదురు. బర్మను పాడ్డుప్రభువు కొన్ని మాసములక్రిందను ప్రకటించిన భావములనె ఇర్వినుప్రభువుమృదుమధురముగ వ్యక్తముచేసెను. ఇర్వినుప్రభువుచేసిన ప్రసంగము పిల్లలకు పాఠమువలెనున్నది. భారతప్రభుత్వముపట్లను బ్రిటిషు పార్లమెంటునకు సంపూర్ణాధికారము గలదని పిల్లలకును తెలిసియున్నది. భారతీయులసొమ్మును తినుచున్న రాజప్రతినిధులు పార్లమెంటు ప్రయోజనములను గమనింపవలయునో భారతీయుల ప్రయోజనములను గమనింపవలయునో ధర్మపరాయణుడగు ఇర్వినుప్రభువునకు తెలియని విషయముగాదు. పార్లమెంటును, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును సంచలనముచేయుటకు భారతీయులకు శక్తియున్నపుడు రాజప్రతినిధులుపిల్లలకువలె పాఠములను జెప్పటకు సాహసింపరు. వంగదేశ నిర్బంధితులు కుళ్లుచున్నను రాజప్రతినిధికి దయగలుగలేదు. రాజ్యాంగ సంస్కరణములవిషయమై చిత్తవృత్తి మారలేదు. జాతీయ సంవిధానముపట్లను ననుగ్రహమురాలేదు. ప్రజలును, నాయకులును,

సభామందిరప్రవేశోత్సవసమయమునను ఇర్వినుప్రభువు ప్రభుత్వహృదయమునందు గలిగిన వర్తనమును కార్యరూపమున వ్యక్తముచేయునని ఆశపడియుండిరి. ఆ యాశ నిరాశయైపడి ఇర్వినుప్రభువు తెలిసినభావముల కనురూపముగను సభావ్యవహారములును నడుచుచున్నవి.

చీనాయుద్ధప్రయత్నములు భారతీయుల నిస్సహాయస్థితినివిశదముచేయుచున్నవి. ఇర్వినుప్రభువు భారతీయుల ప్రమేయము లేకచీనాకు సైన్యములను బంపి భారతీయుల కనుమానమును గలుగజేసెను. స్వాతంత్ర్యమునకై పోరాడుచున్న సోదరఖండవాసులమీదను స్వాతంత్ర్యనిహూలమునకై భారతీయులను ప్రయోగించుట యధర్మము. ఇర్వినుప్రభువు తానుచేసినయకార్యమునువిమర్శించుటకై ననునవకాశమునొసంగక సామ్రాజ్యసభాప్రయోజనమునునిరర్థకముచేసెను. దేశమునందంతటను చీనాకు సైన్యములను బంపుట గర్హ్యమని ప్రజలు సభలనుజేసి ప్రతిపాదించుచున్నారు. నిస్సహాయస్థితియందున్న ప్రజలు మాటలతో సంతృప్తిని జెందవలయును గాని ప్రతిక్రియలను జేయజాలరు. తీర్మానములు ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించజాలవు. ప్రజలు కార్యపరతంత్రులు గానంతవరకును స్వరాజ్యముగాని, జన్మహక్కులుగాని లభింపజాలవు.

నిర్బంధితులవిమోచనమునుగాని, విచారణనుగాని కోరుచు పండిత మోతీలాలు నైహా గారు ప్రతిపాదించిన తీర్మానమును ప్రభుత్వము ప్రతిఘటించుట నిరంకుశస్వభావమున కను

హామముగ నున్నది. ఆవిషయమై సామ్రాజ్యశాసనసభయందు జరిగినచర్చ భారతీయుల కన్నులను విప్పటకు తోడ్పడగలదు. యూరపియను సభ్యులందఱును విమోచనము నేకగ్రీవముగను ప్రతిఘటించిరి. నిర్బంధితుల నేరారోపణమను రుజువుచేయుటదు స్తరమని లిట్టనుప్రభువంగీకరించుచున్నాడు. నేరములను రుజువుచేయజాలని ప్రభుత్వమునందు ప్రజలకు విశ్వాసము గలుగజాలదు. ఏప్రభుత్వమైనను నిర్బంధశాసనములతోను ఆయుధములతోను చిరకాలము ప్రజలను పరిపాలించజాలదు. ఆంగ్లదేశచరిత్రము పరిపాలకుల విషయమును బోధించుచున్నది. నిర్బంధితుల విమోచనతీర్మానమునకు 68 సమ్మతులను కూలముగను 50 సమ్మతులు ప్రతికూలముగను వచ్చి తీర్మానము నెగ్గినది. అభిప్రాయముల నాచరణమునందుబెట్టుట కధికారము లేని తీర్మానములు కేవలము రద్దుకాగితము. దేశమునందంతటను పెరుగుచున్న యశాంతిని గమనించి యైనను భారతప్రభుత్వమునందు హృదయపరివర్తనము గలుగుట తేమకరము. బాంబులను విప్లవకార్యములను నుపసంహరించుటకు భక్తివిశ్వాసములు సాధకములుగాని నిర్బంధములు సాధనములు గానని ప్రపంచచరిత్ర వేయినోళ్లను చాటుచున్నను స్వార్థపరాయణులకు జ్ఞానోదయము గలుగుట దుర్లభము.

సామ్రాజ్యసభయందలి పక్షములు దేశము నావరించిన దుర్దశను విశదము చేయుచున్నవి.

స్వతంత్రపక్షమునకు జిన్నా గారు నాయకులు. ఈపక్షమునందు 50 పురుషోత్తమదాసు తాకురుగారిని బోలిన హిందువులున్నను మహమ్మదీయపక్షము, జాతీయపక్షమునకు నాయకులు లాలా లజపతిరాయిగారు. ఈ పక్షము హిందూపక్షము. ఈ రెండుపక్షములు చేరినను 28 సభ్యులు గలరు. వీరిలక్ష్యమునందు విశేష భేదములేదు. కాంగ్రెసుపక్షమునకు నాయకులు పండిత మోతీలాలు నెహ్రూగారు. ప్రబలమైన కాంగ్రెసుపక్షమునందు 40 సభ్యులు గలరు. ఈ మూడుపక్షముల ప్రయోజనము సమానములైనను ప్రత్యేకపక్షములుగ నేర్పడుట నిరంకుశ వర్గమునకు ప్రయోజనకరము. ప్రభుత్వమునకు ప్రత్యేకపక్షములను విడదీసి విజయమును బడయుట కవకాశములుగలవు. మహమ్మదుగారి డిప్యూటీప్రెసిడెంటు నియోజన మిందులకు నిదర్శనము. పంగదేశ నిర్బంధితుల తీర్మానవిషయమై మూడుపక్షము లేకీ భవించినను బడ్జెటు నిరాకరణ విషయమై మూడుపక్షములును కలిసి పనిజేయజాలవు. దేశము నావరించిన సాంఘికవిభేదములు వ్యక్తిభేదములు నిరంకుశవర్గమును సంరక్షించుచు దేశానర్థమునకు సాధనంబులుగ నున్నవి. పరాధీనస్థితి కిది సహజావస్థ. విత్థలభాయి పటేలుగారి యధ్యక్షతక్రిందను సభావ్యవహారములు యథాప్రకారము ప్రవర్తింపగలవు. విషమ పరిస్థితులందు భగవంతుడే శరణ్యుడు.

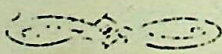
* * *

గాంధీమహాత్ముని సంచారము — నిర్దేశ

కార్యవిధానము

గౌహతి కాంగ్రెసు స్వరాజ్యసంపాదన మునకును ప్రజాప్రభోధమునకును నిర్మాణ కార్యవిధానమును నిర్ణయించినది. శాసనసభ లయందు విశ్వాసము గలిగి సభావ్యవహారము లందు మునిగితేలుచున్న నాయకులకు నిర్మాణకార్యవిధానమునందు విశ్వాసముగలిగి కార్యవిధానమును నిర్వహించుట కనకాశములు తక్కువగనున్నవి. స్వరాజ్యపక్షనాయకు లింత వరకును చూపిన యలసత్వ మిందులకు నిదర్శనముగనున్నది. గత సంవత్సరమునందు నిర్బంధముగను సబర్మతియందు విశ్రాంతిని దీసి కొనిన గాంధీమహాత్ము డీయేడు యావచ్చక్తిని వినియోగించుచు దేశసంచారమును చేయు చున్నారు. వంగబీహారురాష్ట్రములందు సంచారమును ముగించి యిపుడు వాఙ్మయరాష్ట్రము లందు సంచారమును చేయుచున్నారు. మహాత్ముడు సంచారము చేయుచున్న ప్రదేశము లందు ప్రజలు పరమోత్సాహముతో ఖద్దరు నిధికి కానుకలను సమర్పించుచున్నారు. మధ్య రాష్ట్రములమంత్రి శ్రీయుత ఈడుపుగంటి రాఘవేంద్రరావుగారు వేయిరూప్యములను

సమర్పించిరి. ఏప్రిలుమాసమునందు గాంధీ మహాత్ము డాంధ్ర దేశ సంచారమును జేయుట కంగీకరించుచున్నారు. తమిళనాడు ప్రజలు లక్ష్యరూప్యములను సమర్పించుటకు శ్రీమాన్ సి. రాజగోపాలాచార్యులుగా రేర్పాటులను జేయుచున్నారు. ఆంధ్రులును మహాత్ముని సంచారసమయమునందు యథాశక్తిని ఖద్దరునిధికి ద్రవ్యసహాయమునుజేసి యాత్మగౌరవమును గాపాడుకొని మహాత్ముని సంకల్పమును సఫలముచేయవలసియుందురు. మహాత్ముని సంచార విధానము వారికి ప్రజలు సమర్పింపదలచిన ద్రవ్యముమీద నాధారపడి యున్నది. మహాత్మునకు యథాశక్తిని తృణమొ కణమొ సమర్పింపదలచిన వారందరును వెంటనే వారిసంకల్పము జిల్లా కాంగ్రెసు సంఘములకును, రాష్ట్రీయకాంగ్రెసు సంఘమునకును తెలుపుటకు ప్రార్థితులు. మహాత్మునకు 'సంపన్నులసవరనుబలెను నియేదల కానులును ప్రతిగ్రహణయోగ్యములు. ఆంధ్రులందరును జాతి నుత పక్షభేదములకు పాటింపకను పెన్నిధులను మహాత్మునకు సమర్పించి దేశారాధనమును చేయుదురగాత!

విషయానుక్రమణిక

కంకణము—భోగరాజు నారాయణమూర్తిగారు	౧-౧౦
భాషాసంప్రదాయములు—పరవస్తు వెంకటరామానుజస్వామిగారు	౧౧-౧౪
కర్ణప్రశంస—తుమ్మల సీతారామమూర్తిచౌదరిగారు	౧౯-౨౩
నూతనకవిత్వపద్ధతులు-గీతములు—తాడిమేటి వెంకటసత్యనార్యప్రకాశరావుగారు	౨౪-౩౦
స్వర్గములో ఒకవిల్లాసము—జయంతి గంగన్నగారు	౩౧-౩౩
విరాటపర్వము-కావ్యము—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తిగారు	౩౪-౩౯
ఆత్మజ్ఞానము—కొప్పర్తి నారాయణమూర్తిగారు	౩౯
ప్రసంగోచిత వేదవాక్యములు—పారవంది సర్వేశ్వరశాస్త్రిగారు	౪౦-౪౨
ప్రణయకథ—విద్వాన్ కోపలె శివకామేశ్వరరావుగారు	౪౨
శ్రీనాథ కవిరాజీయము—కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౪౩-౪౪
ఏక్షణముకేమి, యెవ్వరూహించగలరు?—బొమ్మకంటి సత్యనారాయణరావుగారు	౪౩
ఆనందకందము—క్రొత్తపల్లి సూర్యారావుగారు	౪౪-౪౬
కవితాప్రపంచము—కె. ఆన్నమరాజశర్మగారు	౪౬
అతిథిదేవుడు—శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు	౪౭-౪౮
వ్యాసుడు జనమేజయుని సంశయము తీర్చుట—మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు	౪౯-౫౦
విశ్వవిద్యాలయములు-ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము-మామిడిపూడి వెంకటరంగయ్యగారు	౫౦-౫౨
ఊహాప్రపంచము-సాక్షాత్కారము—చింతలపూడి శేషగిరిరావుగారు	౫౨-౫౪
ఆనంత ప్రకృతిలో నానందకల్లోలము—సిరుగూరి జయరావుగారు	౫౪
జన్మభూమి—తురగా వెంకటరామయ్యగారు	౫౪ త.

ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యము—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు	౮౯-౧౦౩
అంచ—మిన్ని కంటి గురునాథకవిగారు	౧౦౩-౧౦౪
శాంతినికేతనము—గూడా కృష్ణమూర్తిగారు	౧౦౫-౧౧౦
ఉపలాలనము—మునిమాణిక్యం నరసింహారావుగారు	౧౧౧
మహమ్మదు నీతివాక్యములు—శ్రీమతి గుడినేన నాగమణిదేవి గారు	౧౧౨-౧౧౪
స్మృతివైరాళ్యము—సూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు	౧౧౫
ఆంధ్రాభ్యుదయము—శ్రీమతి రుక్మాబాయిగారు	౧౧౬
కలగూరగంప—౧. ఎచ్చరిక; ౨. భారతదేశమునందలి ఆదిమ (కొండ)జాతులు; ౩. భారతదేశము—చీనాదేశముర. భారతదేశము—మోటారుకారులు; ౪. హెర్ విత్ హెలంమార్ క్కు; ౬. హెర్ గట్ట వ స్ట్రీప్ నమును; ౭. శ్రద్ధానందస్వామిహత్య; ౮. వార్తాపత్రికల విపరీతస్వభావము; ౯. చుఖామనోరోగమునకు మందు; ౧౦ మధుసూదన సరస్వతి-అద్వైత; సిద్ధి ౧౧. రెండు పూర్వపు బంగారునాణెములు; ౧౨. నూట యిరువదినిండ్ల వయసు గల చిలుక; ౧౩. చీనాదేశపు ప్రాచీనచిత్రశి			
మధుసము—రాజామంత్రిపైగడ భుజంగరావుగారు	౧౩౦
చీనాదేశపు జాతీయోద్యమము—జయంతి నెంకటకీరీతిరావు గారు	౧౩౧-౧౩౩
గ్రంథవిమర్శనము, గ్రంథపరిచయము, గ్రంథస్వీకారము, పత్రికాస్వీకారము	౧౩౪-౧౪౦
విషాదము—ఉమర్ ఆలీషా కవిగారు	౧౪౦
సాభిప్రాయవిశేషములు	౧౪౧-౧౪౩

చిత్రములు

త్రినర్ణచిత్రములు—పుష్పావచయము; అచ్చర మచ్చెకంటి.

సాధారణ చిత్రములు—మహిళామండలి—(౧) డాక్టరు ముత్తులక్ష్మమ్మగారు; (౨) సి. కేశకాసల్యాకన్యగారు; (౩) శ్రీమతి పటనర్ధనమ్మగారు; (౪) మేరీరాణి కళాశాఖ విద్యార్థినులు; (౫) బాలికాభటులు, ఇతర చిత్రములును.

C. M. V. Sharma
Mathematician

అచ్చర మచ్చెకలటి

చిత్రకారుడు: శ్రీ మానికొండ రామారావుగారు, బెంగళు

చెన్న పట్టణము మాఁచి ౧౯౨౭

సంపుటము ౪

అక్షయ సంవత్సరము ఫాల్గుణమాసము

సంఖ్య 3

కంకణము

భోగ రాజు నారాయణమూర్తిగారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

గీ. తఱుచు తెగి వ్రాలుచుక్కలు ధరణి బడంగ-నెడములేక మామేఘులి నడుమఁ జిక్కి-
యొండొకనభంబు గల్పించుచుండె మాకు-నభ్ర మన్వర్థనామధేయంబు గాంగ.

శా. దేశాంతర్గతుడయ్యె భర్త, జగమొత్తేమెచ్చు మీమేఘుసం(?)
దేశంబన్నను, మాకు నున్న దొక సందేశంబు గొంపోయి మా
యాశల్ దీర్పుడటంచుఁ దెల్పుడని తారాబ్రాహ్మ్య లంకా దదా
దేశంబుం గొనివచ్చు దూతికలరీతిఁ వ్రాలె నత్తారకల్.

మ. అమితోగ్రాకృతి నుద్భవించి సకలాశాంతంబులఁ శ్రీమహే
శ మహాలింగము వ్యాస్తహా నెడ విరాజత్పారిజాత ప్రసూ
సములఁ వేల్పులు పూజనల్పెడు నుదంతంబెల్ల మామేచకా
భ్రముపై వ్రాలెడు తారకావళి స్ఫురింపజేసె మా కయ్యెడన్.

శా. తారామండలమందె యంతవట కంతహృత్తుడై వింట దు
 ర్వారాస్త్రంబులఁ గూర్చి మారుతుడు మాపైని బ్రయోగింపఁ ద
 న్నారాచానలకీలికావలియొన నాఁ డావియన్నిరగ
 త్తారావారము మా కపారభయదోత్పాతంబె యయ్యెం గటా!

౯

శా. ఆయుత్పాతము లున్నతిల్లుటయు నత్యాకస్మికంబౌ మహా
 వాయుధాన్వనము మాచెవిబడియెఁ దద్ధాన్వనంబు విన్పింప మా
 కాయంబుల్ గడు జల్లుజల్లుమనియె, గాయంబులు జల్లిన
 మాయోగంబున నొక్క జల్లువడియె మానుండి ట్టొమండలిన్.

ఉ. తొల్లిటి పుణ్యపావములతోడనె నాకము నారకమ్ము స
 ధిల్లఁగ వానిని బడసి తీరి పదంపడి భూతధాత్రికిం
 ద్రెల్లెడు జీవకోటులటు ద్రెల్లె ననేక సహస్రసంఖ్యలై -
 జల్లున నేలపైఁబడిన జల్లున నంబుకణప్రకాండముల్.

క. ఆతరి నేతరి వాతా-ఘాత మధఃపాతగతిని గల్గించునో య
 స్థితికి బింకముసెడి జీ-మూతనాతములు వడక మొదలిడె నకటా.

క. వికలమతికి మివుల వికా-వికలై యిలఁ బడకయుండు వెరవున మావా
 రికణము లత్యాతురతక-జకచక వెను వెనుక కొదుగసాగెను మింటన్

క. ఈతెరగున నాభీకర - వాతధాన్వనమ్ముకతన వారిదములలో
 నూతనసంచలనం బు - ద్భూతంబై మివుల దివులుపుట్టించుటయున్.

ఉ. ప్రాంతచరత్పయఃకణకృపాఽరిబధసుఖిసీతన్ దదీ
 యాంతరమందు డాఁగి పవనాహతిఁ ద్రెల్లకమున్న నిశ్చల
 స్వాంతముతో నుమారమణుఁ జర్చితచర్వణమైన యిట్టి జ
 న్మాంతరముల్ ఘటింపవల దంచును వేడుకొనం దొడంగితిన్.

శా. పంచేశంకర మిందుశేఖర ముమాప్రాణేశ్వరం సంతతా
 నందశ్రీవిభవప్రదం విబుధసంతానాద్భితాత్మ్యులన
 స్మందారాంచిత సుందరాంఘ్రియుగళం మన్నాధ మహోజ్జ్వలం
 కందర్పాంతక ఘంబుజోదరసఖం కైవల్య సంధాయకమ్.

- శా. న్యాయాగస్త్యవసిష్ఠనారద భరద్వాజాదిసన్మన్యస
న్యాయాధారగుణాలమాయ భవబుధత్రాసనాశాయ కై
లాసశ్రీవిభవాయ పంకమయదుర్లంఘ్యోచ్చలజీవనా
వాసకేశహరాయ భక్తహృదయావాసాయ తుభ్యన్నమః.
- శా. నాకు జెల్లెనె భేచరత్వజనితానందైకభాగ్యంబు? నా
నాకూషస్థదురంతపంకనిచయాంతర్మగ్నసంతాప మొ
తోకాలంబయి పొందుచుందుఁ గరుణాదూరుండవై నన్ను ని
కేకూషంబునఁ ద్రోయ నెంచితొకదోయి, తండ్రి, మృత్యుంజయూ!
- మ. భవఘోరార్థ నవీచికాతరణసంపత్కారణం బెన్నఁగా
భవదంఘ్నిస్మరణంబు! యస్యతరణోపాయంబు లే దింక, నీ
భవసంతాపభరంబు దుర్భరము, నాస్తా పీఠే కాపాడు మో
భవదూరా, యభవా, భవా, శివ, శివాస్తాణేశ, మృత్యుంజయూ!
- శా. సీవారిన్ నిరతంబు సీవు కరుణానిర్నిద్రభద్రాత్ములక
గామిణం దలపోసె; దేము నభిషేకస్ఫూర్తి నేవేళ నీ
నేవార్చావిధు లాచరించు తెదలోఁ జింతించి మావారినిక
సీవారిం బలె బ్రోవఁగాఁ దగనె తండ్రి, నీకు మృత్యుంజయూ!
- శా. లోనం బుట్టవు కీటకచ్చటలు, కల్లోలంబులుం గల్గి, వి
తేనిక వక్రత నేగుజీవనములే, దేవంకసంపర్కముక
గానకరాదు; వియచ్చరత్వమ సదా కల్పించి నా కీషయిక
రాసీకయ్య, పునర్మహిషతనసంత్రాసంబు మృత్యుంజయూ!
- మ. భువి జచ్చుక దివి జొచ్చు; నచ్చటను బావుం గాంచి చొచ్చుక భువిక
భువిచావుక దివిచావు నాఁగ నిటుచావుల్ రెండు భూతాళికె;
భువి చావుక సుఖమిష్టివోలె బడయంబో నొనుగా నక్కట
దివి చావుక ననుజావనీకుము కన్దె స్వామి, మృత్యుంజయూ!
- మ. బహుభాభూతవిలసకందుకకశాస్త్రజ్ఞక సదా తన్మహు
ర్ముహురుద్యత్ప్రీతద్గతిక్రమములక మోదితె? యుష్మత్కరా
బ్రహ్మతిక మింటికిఁ దూలి నేలఁ బడఁగా సాసిద్ధమై యుంటి, నీ
కుహనాఖేలన మేల నాయెడల నీకుం దండ్రి, మృత్యుంజయూ!

శా. గంగానీలకరస్రకరసంగత్యంబు దివ్యాంగనా
 సంగీతామృతపానవైభవ మునంగత్యామరూపంబు, నా
 కుం గల్పింపుము శాశ్వతమ్ముగ నధఃకూపమ్ము చేకూర్చు కో
 గంగానంకలితోత్తమాంగ, భవభంగా, లింగ, మృత్యుంజయూ !

౧౦

గీ. అనుచు బ్రర్థించుచుండగ సంతలోన-నస్మదీశ్వరార్చనమున కంతరాయ
 ముం ఘటించినాఁ డఖిలభూభవనభవన-భంజనవిజృంభమాణ ప్రభంజనుండు.

శా. స్తంభీభూత దిగంతపూరిత పయోదనాతసంచాలనా
 రంభోద్వేగసమేత దుర్భరతరా రావావదీఁడైక న
 రావంభోజ ప్రభవాండభాండుండయి నాఁ డమ్మాతరిశ్వుండు ప్రా
 రంభించెన్ బహుధాచరాచర సమగ్రధ్వంస సంచారమున్.

ఉ. స్థావరజంగమాత్మకము సర్వజగంబు క్షణంబులో గత
 స్థావరమై సహకరిత జంగమమయ్యెను, జంచలస్మశీ
 జావళియు శిరఃకరకృతాభినయంబులఁ బాడఁజొచ్చె గ
 ద్దా)వెనొనా నిరంతరనిరర్థక జల్పనకల్పనాధ్వనిన్.

ఉ. త్రుళ్లియు నిక్కిసీల్లియును దూఁగియు వాగియు విజ్జివీగియున్
 గల్లునుద్రావువాడు ధనగర్వితుఁడు దుద కొక్కపెట్టునన్
 బ్రెల్లెద రెట్టు లట్టు చెలరేగియు నిట్టటు లూఁగులాడియున్
 బెల్లు ధ్వనించి మించియు గుభిల్లునఁ గూలె మహీరుహవళుల్.

మ. వరలున్ నిశ్చలహాసధర్మము జగత్ప్రాణానుబంధంబులన్
 బరివర్జించిన యంతకాలము; జగత్ప్రాణానుబంధంబులన్
 బరివర్జింపఁగదా ఘటిల్లెను సధఃపాతాతత్తక్లేశ మీ
 సరణి మాకని చాటె నాటిప్రతత్సర్వావసీజావళుల్.

ఉ. భూతలమందుఁబోలె సురభూములయందును భూతకోటికు
 జాతము గాక తప్ప దవసానదశావసరంబునన్ మహా
 వాతము; నాడు బిట్టడలుపాటు ఘటింపఁగఁజేసె నమ్మహా
 వాతవిజృంభణంబు భవి వారికినిఁ దివివారికిం గటా !

శా. ఘోరాకారమరుత్ప్రియు క్తభయసంతోభంబునక మేము ఘోర
కారావాసము లాచరించునెడఁ గ్రేంకారారవం బొప్పఁ గాం
తారావాసమయూరవారము లొగిన్ నాట్యంబు గావించె; నా
రారా! యొక్కరిభేద మింకొకరి కత్యామోదహాసే కదా?

శా. పైకి మైత్రి నటించి మావతనమున్ వాంఛించు లోలోన, మ
మ్మకాశమునఁ జూచి యేచి పురు లల్లాడించుమాత్రంబునక
గేకినాతము మాకుఁ గూర్చునని సంకేతించి వాక్రుచ్చు నీ
లోకం బింతటిగుడ్డిదా యనుచు నాలో నేనె చింతించెదన్.

శా. స్ఫారంబై బహుభీతభూతమయి ఝుంఝామానుతోదుష్పహం
కారం బెందు విరామ మొందకయె యొంకారానుకారంబుతో
నీరేజ్య ప్రవాహభండమునఁ దానిండుంగ, సాక్షాన్మహాం
కారబ్రహ్మమయంబు లోకమనువాక్యం బస్య డూహించితిన్.

౧౧

శా. సీరంధ్రాబుధరవ్రజంబు, త్రిజగన్నిర్మూలనాభేలనా
పారీణానిపాదతాడనములక బట్టాడి, బిట్టోడి, పె
ల్లారాటాడడి, బింకమెల్లఁ జెడి, నీరై నాటిరేయింగటా!
ప్రారంభించె మదేభతుండనిభధారాపాతముల్ ధాత్రికిన్.

చ. ప్రభువు ప్రకంఠనుండయినరాజ్యము త్యాజ్యముగాన రండురం
డభయముగల్గుదేశమున కభిములార, యటంచు శత్రుభూ
పుభయముపెంపునక పలనపోయెను తెంపునఁ బోవఁజొచ్చె ని
న్నభము దొలంగి పూఁగునఁగునాఁగునముల్ మహికి గ్రమంబునన్.

ఉ. ఆలయకాలకాలనిభుండైన ప్రభంజను తాడనంబులక
జీలియు ప్రీతియు మివలఁ జందరవందరయైన మోహయో
దాలుల నుడి నాఁడు కురియందొడఁగెన్ వడగండ్లుగూడఁ గీ
లాలముతోడి మాంసశకలమ్ములలీల నిహితలమ్మునన్.

ఉ. కొన్ని వసంబులందు నొకకొన్ని సముద్రములందు నికనదు
గొన్ని కొలంకులందు మఱికొన్ని మహానదులందు సీగతిక

గ్రన్ననఁ గూలె నీలమణికాంతులనేలు పయోదమాలికల్
మిన్ను దొలంగి దారుణసమీరణ మారణకారణంబునన్.

నీ. కలుషమ్రొలుంగ కొక్కటన పెక్కాట లత్యోనందమునఁ గూడి యాడియాడి
సురుచిరబహుదివ్యసుందరీగాన రతిప్రమోదంబులఁ జేలిజేలి
మిన్నుమన్నరయ కీయున్నతి స్థిరమంచుఁ బోరానియాశలఁ బోయిపోయి
కటకట! తుదకుఁ బ్రకంఠన బాధకు లోనై మనంబున లోంగి లోంగి
పొంకమును బింకమును జెడి పొరలువాటి - ముడుతలంబడి పెనువాతమున మునిగి
సీరుగ్రమ్ముచు నాడుమానిఖిలమేఘ - మాలికలు క్రమక్రమముగా నేలవ్రాలె.

ఉ. ఇచ్చటనుండి నేలఁబడసేక ననుం గృహఁ గాచుచున్న మా
నెచ్చెలి మబ్బులన్నియుఁజనెన్, బకువాతఁ బడంగఁ బాండవుల్
సాచ్చినయింటివిప్పునకుఁ జొప్పన నాకును సక్రమంబుగా
వచ్చెను వంతు మారుతునివాతఁబడెన్ విధినిర్ణయంబునన్.

క. బలహీనులమగు మాపై-బలిసి విరోధించి కూల్చుఁబాల్చుడిన మహా
బలుబలమును విధిబలము ప్ర-బలమగునెడఁ బ్రోచు భీమబలుఁ డున్నాడే?

ఉ. నెక్కిని మింటనుండి తెగి నేలకురాలినదిక్కరీతి, వి
లెక్కిడి వ్యాధుఁడేయ గుటియేటునఁ గూలిన షక్తిభాతి, నే
దిక్కును లేక నేనకట! తీవ్రతరంబగు మారుతాహతి
గ్రక్కునఁ గూలినా నొకయగాధమహార్ణవమధ్యమందునన్.

౧౨

ఆ. పె. కూలి సొమ్మసిల్లి కులమువారి కృపాపాద-చారవిధుల నేదడెరి, దైవ
మా, భవార్థమున మఱలఁ ద్రోసితె యని-భోరుభోరుమనుచుఁ బొరలి యేడ్చి.

చ. క్రమముగఁ గన్ను విచ్చితిని గాంచితి లోకము, లోకమెల్ల సుం
ద్రమె యనుకొంటి బుద్బుదవితానములే ప్రజలంచు నెంచితిన్-
నమతయు శాంతి నిశ్చలత సాగనియిందలి సర్వజీవన
క్రమముల గుర్తెఱిగితి సగాధవిషాదపయోధి మునిగిన్.

ఉ. సంతత మీయపారమగు సాగరమందలి జీవనంబుతో
నెంతయు సంతి యంటనటు లేఁ జరియంపఁగనెంచి, దేనినా

- శింతును నాశ్రయింతు నను చింతమునిగితిఁ గాని జీవనా
క్రాంతముగాని సాధనము గానఁగనైతిని నెన్నిభంగులన్.
- ఉ. జీవనధర్మమూనియును జీవనమం దెట్లు లంటి యంటన
ట్లే విహరింపనేర్తు? నగరే వినిరే నెవరేని నన్ను? నా
కేవలపుకొ స్ఫురింప కెద నింతతలంచుకొలంది దోచు నా
నావిధసంశయమ్ములు మనమ్ముఁ గలంచె దొలంచె ధైర్యమున్.
- ఉ. ర మ్మిటురమ్ము సాగరతరంగములందు నుమాలలూఁగఁ జి
త్రమ్ముగు కేళిమై గిరగిరకొ నుడులం దిరుగంగ నంచు, లే
శమ్మును దోచనీక నను సారెకుఁ బిల్చెడువారిచేత స్వా
తమ్ము మఱింత నావశము దప్పె నయో షరమార్గచింతలన్.
- మ. ఇది కల్లోలము లిందుఁ జిక్కుకొనరా, దీవంక నావర్తముల్
తవులం గూడదు వీనియం, దట నగాధం బట్టిపోగూడ, దు
న్నవిధంబుండెదమన్న జీవనగతుల్ నన్నొక్కచో నిల్వనీ
వనింపుంబగు నిట్టిసాగరమునందా చేరితికొ నైవమా!
- క. పృథువిషనిధి యిది ఊరో-దధియట! రత్నాకరమట! తన్మధ్యమునన్
బుధవంద్యుడు నారాయణుఁ-డధివసియించునట! యివి యనౌచితులె కదా!
- సీ. కామించి పెక్కుభంగము లోర్చి శృంగితో మైమఱిపూనె నీమద్గురంబు
క్రోధించి కలతిమికులముల నలయించి పొలియించె నీతిమింగిలము కొదమ
లోభించి యామిషలాభ మన్యులకీక మెసవక యొసఁగె నిమ్మునలి మొసలి
మోహించి స్వకుటుంబమును మేపు చాకొన్నఁదయి మిాలకొసఁగ దీపాడుర్పుషము
మదమునకొ గ్రహమును గడుచుత్సరమున - మకరమును నీటఁ బోరాడుటకుఁ దొడంగె
నకట! దుర్గుణాబలకెల్ల నాలయంబు-నకలభయ హేతుభూత మీసాగరంబు.
- ఉ. రాగముపోదు, త్యాగమనరాదు, విరాగముగల్గి, దిద్రియో
ద్యోగము మాఱ, దెయ్యెడల యోగము సాగదు, సర్వజంతుసం
భోగవిలాసలాలసము భూతవివాశన హేతుభూత మీ
సాగర మెట్టిబుద్ధిబలశాలికినైనను నీదరా దహో!
- ఉ. జీవనమందు భ్రాంతిపడి చిక్కుకొనందగ దిందుఁ బెక్కు న
క్రావళు లుండు నెంతటిమహాబలునే న్నబళించుచుండు; దం

తావళవల్లభండు ఘననక్రముఖంబునఁ జిక్కి స్రుక్కఁగా
రానలసెంగదా మును మురారి వికుంతమునుండి ధాత్రికిన్.

౧౩

శా. కారాకూరము, నక్రవిక్రమ, ముదగ్రగ్రహచక్రమ్ము, దు
ర్వారోత్తంగతరంగవారమగు పారావారమున్ సంతత
శ్రీరామక్షీతినాథపాదయుగళీనేవారతిన్, యోగి సం
సారంబుం దరియించుచందమున మున్ సామిరి లంఘింపఁడే.

ఉ. చంచలకన్నఁ జంచలము సర్వవిధమ్ముల మర్కటంబు; క
ల్పించె నయారె దాని కమలీమనయోగమహత్వసిద్ధి, దాఁ
టించె మహాసముద్రము! ఘటించె జగజ్జనపూజనమ్ము! నే
మంచు నుతింపవచ్చు మహిమాధ్యము శ్రీరఘురామనామమున్.

ఉ. రామ, రమాభిరామ, రఘురామ, యశోధనరామ, జానకీ
రామ, పయోజమిత్రకులరంజనరామ, యయోధ్యరామ, సు
త్రామముఖాభిలామరవితాననతాంఘ్రిసరోజరామ, శ్రీ
రామ, సదాశ్రీతప్రకరరక్షకరామ, సమోనమోనమః.

ఉ. అష్టలుదీర వెన్నటికి; నష్టలుదీరక పుట్టుచావులున్
దప్పవు; పుట్టుచావులటు తప్పనిచోట విముక్తిగల్గ; దో
యొప్పులకుప్ప, ఓయినకులోద్వహ, ఓరఘురామచంద్ర, ఈ
యష్టలకుప్పనుండి యెటులైన ననుం దరిఁజేర్చి ప్రోవవే.

శా. ధూతప్రాక్రతపాతకమ్ములు, జగత్సూతంబులున్ మంగళ
వ్రాతమ్ముల్ భవదీయచారుచరణాబ్జాతమ్ము లాసిందినా
నేతద్భూతమయాకృతిన్ విడిచి నేనెంతేని ముక్తాకృతిన్
జేతఃప్రీతి వహింపఁజేయఁగదవే నీతామనోవల్లభా!

ఉ. భక్తజనావనాంకమును భానుకులాభరణంబు, యిట్టిచో
రిక్త మొసర్ప బోక ప్రసరింపఁగఁ జేయఁగదయ్య, హస్తాక్షికా
నక్తిని నున్న నాపయిని జల్లని నీకనుదోయి వెంబడిన్
ప్రాక్తనకర్మపాక పరిపాకవిపాక విలోకలోకముల్.

ఉ. భంగములం దగుల్కొను నవస్థయు, వక్రతనేగువారి దు
స్సంగతి నొందుదుస్థితియు, జంచలజీవనయాత్రయు, సతం
బుం గలబుద్ధుదాంగమును బోవిడి దివ్యరుచిప్రయుక్తము
క్తాంగము నొందజేయుము దయానిధి, రామ, రఘుప్రభూత్తమా!

౧౪

శా. అయ్యయ్యా! యొడలెల్ల జల్లుమను నేనా? యిట్లు నాకేమిరా
నయ్యెన్? దిమ్మిరివోవునట్లయగు నాయంగంబు; లాత్మ భయం
బయ్యెన్; రాగలముష్ణ చొప్పెఱుగ రాదయ్యెన్; భయంబేల? నా
కియ్యభి బడుకంటె గొప్పదగు ముప్పేమున్న దూహించినన్.

చ. కువలయజీవితాంతకునిక్రూరకరాయతపాశభీతి నా
కవుననుకొంట కట్టినమయమ్మునుగా దటువంటిచిహ్నం
య్యవియునుదోష; పూరక భయంపడ నేమిటి? కింతకు శుభం
బవునోకొ నన్నదైవము దయామయదృష్టులఁ జూచె నేమొకో.

చ. కళలు తొలంగి రాహుపుముఖంబునఁ జిక్కి విముక్తమైన య
ష్టలతి యలంతిగా ధవళమై కనవచ్చు సుధాంశుబింబ మ
ట్లలతియలంతిగా ధవళమై కనవచ్చెడు నాదుమేను; ని
మ్ముల ననుగూడ నీశ్వరుండు ముక్త మొనర్చునె యిమ్మహాదధిన్?

మ. ధవళంబైన కొలంది గంటికినమస్తంబు గడుగ వింతగా
ధవళంబై కనవచ్చు; జిత్త మిపుడేతత్సాగరంబన్న భీ
తి వడంబోక, నమత్వము జెడక, శాంతింబొంది యుప్పొంగు; ని
తవిశేషంబగునూతనత్వ మెటు లొందంజాలినానోకదా!

శా. హేయం బంటిని సాగరంబు; నిపుడెంతేని మనఃప్రీతి ను
శ్రేయంబు శుభదాయకంబుననుచుం జింతింతు; నెందేనియు
శ్రేయోశ్రేయవిచారనిర్ణయము భాషింపంబడు దా నవ
స్థాయత్తమ్ముగు చిత్తవృత్తి కనుసార్యంబైన భావంబునన్.

శా. కల్లోలంబులు గాసరా పెచట, వైకల్యంబులే కార్తిలే
కుల్లం బూరటగాంచె, సాగరగతోద్యోగంబు లీలావిలా

సోల్లాసగలుగఁ దోఁచె, నార్తజనరత్నోపాయపారీణి సా
తొల్ల క్షీశుకృపామహాత్వమున ముక్తంబాదు నత్యున్నతిన్.

౧౫

గీ. ధవళమయి నన్నుఁజూపై వితయగునొక్క--దివ్యతేజంబు చక్రాకృతిని నదేమొ!
సాగరవిచారమునఁ గానఁజాలనైతి-నిమ్మహోత్కృష్టదర్శన మింతవఱకు.

మ. వలయంబై ధవళంబుజాభమయి దివ్యంబై మహోద్యత్ప్రభా
నియంబైనపవిత్రతేజ మిది దీనిగంటి, నాపుణ్యముల్
ఫలియించెన్, నమసెన్ నమస్తభవసంబంధానుబంధంబులున్
బాలిసెన్ బుద్బుదనర్తనమ్ము, లొలసెన్ ముక్తోన్నత శ్రీలహో.

క. ఎన్నఁగ ముక్తాస్ఫోటమ-హోన్నతపదవిని నహింప నొండొకగతి యుం
డ నేరదు సాగరగతి-కన్నను నెవ్వారికనుచుఁ గనుఁగొంటి నిటుల్.

క. అని మనమున ననుకొనినం-తనె తత్తేజంబునుండి “తథ్యము! తథ్య”
మ్మునశబ్దైరంభముతో-వినఁబడియెను నాకు నిట్లు విస్ఫుటఫణితిన్.

మ. పరమంబైనరహస్య మియ్యది గ్రహింపంగంటి వీభాగ్యమున్
దరు చెవ్వారికినైన నెశమును బొందరాదుసూ! సాగరాం
తరకల్లోలములం దనామకగతిన్ నాశంబునుం బొందు నీ
సరివారిన్ మణిపూసవైతివి భవజ్ఞన్మంబు సామాన్యమే?

గీ. సాగరంబునఁ జొచ్చి లేశమ్ము నీవు-జీవనతరంగములయందుఁ జిక్కుకొనవు;
స్వాతి శుభజన్మనక్షత్ర మీతెఱుగు-నీకు ముక్తాకృతి ఘటించె నిక్కువంబు.

మ. కల విందేబహురత్న రాసులు, జగత్కల్యాణసంచారముల్
గలవిదే నినుఁబోలువారికిని ముక్తాస్ఫోటభాగ్యోన్నతుల్
గలవిదే, కలవానితో సుఖపడంగా లేక హేయంబుగాఁ
దలఁపం గూడదు సాగరమ్ము నిది సిద్ధాంతంబు ముహూటికిన్.

భాషాసంప్రదాయములు

శ్రీ పరవస్తు వెంకటరామానుజస్వామిగారు, యం. ఏ.

1. 'ఇండో-యూరపియన్'

భాషాకుటుంబనామములు

భాషలను బ్రహ్మప్రత్యయసామ్యమును బట్టి భాషాశాస్త్రజ్ఞులు కుటుంబములుగా విభజించియున్నారు. వానిలో సంస్కృతముతో సంబంధించిన కుటుంబమునకు 'ఇండో-యూరపియన్' (Indo-European) కుటుంబమనియు, 'ఇండో-జర్మన్' (Indo-Germanic) కుటుంబమనియును వ విహారము కలదు. ఈ కుటుంబము లోని భాషలు చాలవరకు హిందూ దేశము లో ను 'యూరప్' (Europe)

స్వామికర్త

భండములోను వ్యవహరింపబడుచుండుటలన దీనికి 'ఇండో-యూరపియన్' భాషాకుటుంబమును వ్యవహారము సంభవించినది. మరియు నీకుటుంబములోని భాషలలో నేదియును సంస్కృతము వ్యవహరింపబడుచుండిన హిందూ దేశముకంటె దూర్పుగా లేదనియు, 'జర్మన్' (Germany) దేశముకంటె పశ్చిమముగా లేదనియు దలంపబడుటచే నీకుటుంబమునకు 'ఇండో-జర్మన్' భాషాకుటుంబమునకు పేరు వచ్చినది. కాని యిటీవల 'జర్మన్' భాష వ్యవహరింపబడిన దేశముకంటె బర్షిమముగానున్న దేశములలో వ్యవహరింపబడుచున్న 'కెల్టిక్' (Celtic) భాషకూడ నీకుటుంబములో జేరినదని తెలిసికొనుటచే నీకుటుంబమునకు బైనామముకంటె 'ఇండో-కెల్టిక్' (Indo-Celtic) భాషాకుటుంబ మనునామము యుక్త

తరమైయున్నను భాషాశాస్త్రజ్ఞు లెవ్వరు నీనామమును వ్యవహరించియుండలేదు. 'ఆర్యన్' (Aryan) అను నామమునకూడ గొందరు పూర్వమువాడియుండిరి కాని యిది ప్రస్తుత మికుటుంబములో జేరిన యొక శాఖకు పేరుగా వ్యవహరింపబడుచున్నది.

2. 'ఇండో-యూరపియన్' కుటుంబశాఖలు

ఈకుటుంబములో చేరిన భాషలనున్న టిని విమర్శించి వానికుండు సంబంధతారతమ్యమునుబట్టి వాని నీక్రిందిరీతి నెనిమిది శాఖలుగా భాషాశాస్త్రజ్ఞులు విభజము చేసియున్నారు.

1. ఆర్యన్ (Aryan)
2. ఆర్మీనియన్ (Armenian)
3. ఆల్బేనియన్ (Albanian)
4. బాల్టో-స్లావోనిక్ (Balto-Slavonic)
5. గ్రీక్ లేక హెలనిక్ (Greek or Hellenic)
6. ఇటాలిక్ (Italic)
7. కెల్టిక్ (Celtic)
8. జర్మన్ (Germanic)

వీనిలో మొదటి నాలుగు శాఖలలో జేరిన భాషలకు 'సెలెమ్' (saem) భాషలనియు, చివర నాలుగు శాఖలలో జేరినవానికి 'సెంటమ్' (Centum) భాషలనియు సంజ్ఞకలదు. 'లాటిన్' (Latin) భాష 'ఇటాలిక్' శాఖలో చేరియున్నది. 'గాథిక్' (Gothic), 'హైజర్మన్' (High German), 'ఇంగ్లీష్' (English) అను నీమూడు భాషలును 'జర్మన్' శాఖలో జేరియున్నవి. ప్రాచీన 'ఇంగ్లీష్' భాషకు 'ఎంగ్లో-సాక్షన్' (Anglo-Saxon) అనునామాంతరము కలదు. 'లిథువీనియన్' (Lithuanian), 'స్లావోనిక్'

(Slavonic), 'రష్యన్' (Russian) అనుభావలు 'బాల్టో-స్లావోనిక్', కాఖలో జేరియున్నవి. 'ఐరిష్' (Irish) భాష 'కెల్టిక్' కాఖలోనిదైయున్నది. 'అయోనిక్' (Ionic), 'యాటిక్' (Attic), 'డోరిక్' (Doric) అనుమొదలగునవి 'గ్రీక్' భాషాభేదములు.

3. ఆర్యభాషాభి

పారసీక దేశపుభాషలును హిందూదేశములోని భాషలును (మా. 4.) 'ఆర్యన్' కాఖలో జేరియున్నవి. పారసీక దేశపుభాషలకు 'ఐరేనియన్' (Iranian) భాషలని నామాంతరము కలదు. ప్రాచీనమున 'ఐరేనియన్' భాష 'అవెస్టా' (Avesta) యనియు 'ప్రాచీనపర్షియన్' అనియు రెండువిధములుగా నున్నది. పారసీకులమతగ్రంథమున 'అవెస్టా' (Avesta) లోనిభాషయగుటవలన దానికి 'అవెస్టా' యనునామము కలిగెను. క్రీస్తుశకమునకు బూర్వము 500 సంవత్సరప్రాంతమున పారసీక దేశమునెలుచుండిన 'డెరయస్' (Darius) మొదలగురాజులకాసనములలోనిభాషను ప్రాచీన 'పెర్షియన్' అనివ్యవహరింతురు. అటులేరువాతికాలమున పారసీక దేశములో వ్యవహరింపబడుచుండిన భాషకు 'పహ్లావి' (Pahlavi) యనిపేరు. 'అఫ్ఘన్' (Afghan) 'బెలూచీ' (Beluchi) ఆధునిక 'పర్షియన్' మొదలగునవి ప్రస్తుతము వ్యవహారములోనున్న 'ఐరేనియన్' భాషలు.

'ఐరేనియన్' భాషలలో ప్రాచీనతమును 'అవెస్టా' భాషకును, హిందూదేశపుభాషలలో ప్రాచీనతమును నైదికసంస్కృతభాషలకును బరస్పరము మిగిలినకాఖలతో నుండుసంబంధముకంటె నధికసంబంధ మగపడుటచే పారసీక దేశపుభాషలును హిందూదేశములోని భాషలును నొకకాఖలో జేర్చబడినవి. 'అవెస్టా' భాషకును, సంస్కృతభాషకును, నుండు సంబంధ మిక్రిందను జూపబడినది.

'అవెస్టా' భాషలోని యేపదమునైనను దానివర్ణములలో స్వల్పమార్పున జేసి సంస్కృతపదములోనికి మార్చవచ్చును. ఈదిగువను 'అవెస్టా' లోనియొక మంత్రము వ్రాయబడియున్నది.

tem amavantem yazatem
suram damohu savistam
mitram yazai zaotrabayo

దీనిని వర్ణములలో స్వల్పములగు మార్పులను జేసి యాక్రిందివిధమున నైదిక భాషలోనికి మార్చవచ్చును.

"తం అవంతం యజతమ్
శూరం ధామసు శవిష్ఠమ్
మిత్రం యజై హోత్రాభ్యః"

ఇట్లు స్వరూపమునందే కాక మాతృభాషలోని వర్ణములమార్పునందును వ్యాకరణమునందును గూడ 'అవెస్టా' భాష విశేషముగా సంస్కృతమును జోలియున్నది. మాతృభాషలోని e, o, అను రెండు వర్ణములును పాశ్చాత్యభాషలలో సామాన్యముగా మార్పును బొందక నిజస్వరూపములతో నుండగా సంస్కృతమున మాత్రము అ (అ) కారములోనికి మారివది.

'అవెస్టా' భాషలోనూడ సంస్కృతమునందువలెనే యీ రెండువర్ణములును అ (అ) కారములోనికి మారివది

సం. చ, అవె—ca, లాటిక్—que

సం. పంచ, అవె—panca, గ్రీక్—pente;
లాటిక్—quinque

సం. ఆధాత్, అవె—dat, గ్రీక్—thesi

నై. అష్టా, అవె—asta, గ్రీక్—okto

సం. భరంతి, ప్రా, పర్షియన్—aparam,
గ్రీక్—epheron

సం. ఆకుః, అవె—asus, గ్రీక్—okus

సం. దదాతి, అవె—dadaiti, గ్రీక్—didosi

మాతృభాషలోని యస్వప్తమైన అమృ(౩) మిగిలినభాషలలో అకారముగా నగపడుచున్నను 'అవెస్టా' భాషలో సంస్కృతములోవలె ఇకారములోనికి మారివది.

సం. పితా, అవె—pita, గ్రీక్—pater,
లాటిక్—pāter

సం. మిత్ర, అవె—mita, గ్రీక్—metron

గుబంతములలోనూడ 'అవెస్టా' భాషకును సంస్కృతమునకును విశేషసంబంధ మగపడుచున్నది.

సంస్కృతమునందువలెనే యాభాషయందుగూడ నెనిమిదివిధ ప్రతులును, మాడువచనములును, మాడులింగములును గలవు. 'అనెస్తా' భాషలోని సుప్రసిద్ధతయనులను వానికి సంస్కృతప్రత్యయములతో సాదృశ్యమును తెలుపుటకు వానిప్రక్కను సంస్కృతప్రత్యయములును స్వీకింప నీయబడినవి.

ఏకవచనము

బహువచనము

అనెస్తా	సంస్కృతము	అనెస్తా	సంస్కృతము
1. s	స్	(as)-o-a	అస్
2. (a) m	(అ)మ్	(ns-as)-o-a	న్-ఆస్
3. a	ఆ	bis	భిస్
4. e	ఏ	(byas)-byo	భ్యస్
5. (a) t	అత్	(byas)-byo	భ్యస్
6. (as)-o-s	అస్,-స్, am		ఆమ్
(s)-he-hya	స్య		
7. i	ఐ	(su)-hu	సు
8. -	-	(as)-o,-a	అస్

అజంతకేబ్దుల మష్టిబహువచనమున 'అనెస్తా' భాషలోగూడ నకార మగపడుచున్నది. 'అనె' yasnanam 'సంస్కృ' యజ్ఞానామ్, విభక్త్యర్థములు కూడ నీరెడుభాషలలోను జాలవరకు సమానముగానే యున్నవి.

'అనెస్తా' భాషలోగూడ విశేషములు నామ వాచకములవలె విభక్తిప్రత్యయములను గ్రహించును. తరలిమిప్రత్యయము 'అనెస్తా' భాషలో tara, tama అను రూపములతోను, ఈ యస్వీప్రత్యయములు yas, ista అను రూపములతోను ఉన్నవి.

సంఖ్యావాచకశబ్దములలో నీ రెండుభాషలకును నుండు సంబంధ మిక్రిందియు దాహరణములవలన స్పష్టపడగలదు.

అనెస్తా	సంస్కృతము	అనెస్తా	సంస్కృతము
aeva	ఏక	{ fratama	ప్రథమ
		{ paorya	పూర్వ
dva	ద్వ	bitya	ద్వితీయ

thri	త్రి	thritya	తృతీయ
cathwar	చత్వర	turya	తుర్య
panca	పంచ	thuhda	పంచభ (నై)
hsvas	షష్	hstva	షష్ఠ
hapta	సప్త	haptatha	సప్తభ (నై)
asta	అష్ట	astama	అష్టమ
nava	నవ	nauma	నవమ
dasa	దశ	dasema	దశమ
visati	వింశతి	etc	
sata	శత		

సర్వనామములలోగూడ 'అనెస్తా' సంస్కృతభాషలు రెంటికిని విశేషసంబంధ మగపడుచున్నది.

ఏకవచనము

బహువచనము

అనెస్తా	సంస్కృతము	అనెస్తా	సంస్కృతము
1. azam	అహమ్	vaem	వయమ్
2. mam ma	మామ్ మా	ahma no	అస్మాన్-నః
4. mavya me	మహ్యమ్-మే	ahmabya no	అస్మభ్యం
5. mat	మత్	ahmat	అస్మత్-నః
6. mama me	మమ మే	ahmakam no	అస్మాకం
1. tum tu	త్వం	yuzam	యూయమ్
2. twam, twa	త్వామ్-త్వా	vo	వః
3. tva	త్వా (నై)		[భ్యం వః
4. tabya te	తుభ్యమ్-తే	yusmaoyo, vo	యుష్మయ్
5. twat	త్వత్	yusmat	యుష్మత్
6. tava te	తవ-తే	yusmakam, vo	యుష్మాకం

ఇట్టిసన్నిహితసంబంధమే మిగిలిన సర్వనామశబ్దములలోగూడ నగపడుచున్నది. ఇక తిజంతకేబ్దులలో సంబంధము నిరూపించబడును. రెండుభాషలలోని కొన్ని తిజ్యప్రత్యయము లీక్రింద నీయబడినవి.

ఏకవచనము

బహువచనము

అనెస్తా	సంస్కృతము	అనెస్తా	సంస్కృతము
1. mi-m	మ్	mahi-ma	మన్-మ
2. hi-s	సి-స్	tha-ta	థ-త
3. ti-t	తి-త్	nti-n	న్తి-న్
di		ta	త
3. -tu	-తు	ntu	న్తు

ఇట్లే మిగిలిన ప్రత్యయములలో గూడ నీ రెండు భావలకును విశేషసంబంధ మగపడుచున్నది. సంస్కృతములోని లకారములన్నియును 'అనెస్తా' భావలో గూడ నగపడుచున్నది. వేదములో మాత్ర మగపడుచున్న లేట్టు కూడ గలదు. లకారార్థములు కూడ రెండు భావలలోను సమానముగానే యుండును. సాదృశ్యమును జూపుటకు, గొన్ని తిజంతరూపము లీ క్రింది నుదాహరింపబడినవి.

అనెస్తా సంస్కృతము	అనెస్తా సంస్కృతము
dadami దదామి	dadarsa చదర్య
karnaomi కృణోమి(నై)	dadara చధార
frinami ప్రీణామి	dat,dama అధాత్,అధామ
barois భరేః	zizanat అజీజనత్
barant భరంత	masta అమంస్త
fravahsya ప్రవక్ష్యామి	raocayeti రోచయతి
busyant భవిష్యంత	namahyati నమస్యతే
maryate మ్రియతే	zaozaoti జోహవీతి

పైయుదాహరణములనుబట్టి 'అనెస్తా' భావలో గూడ, కర్మశీలప్రయోగము జీజంతములు, యజంతములు నామధాతువులు మొదలగునవి యున్నవని స్పష్టపడుచున్నది. కృత్ప్రత్యయములలో గూడ 'అనెస్తా' భావ సంస్కృతమును విశేషముగా బోలియున్నది

'అనె'- ta త.ఉ. uhta-ఉక్త, raodita-రుదిత
'అనె'-ya య ఉ. patiricya-ప్రతిరిచ్య

ఈమున్నర్థమున వేదమునందువలె 'అనెస్తా' భావలో గూడ ననేక ప్రత్యయములు గలవు.

'అనె' deradyai	'నై'-దైయి	ఉ. పిబదైయి
'అనె' karatāe	'నై'-తైయి	,, ఇతైయి
'అనె' avamhe	'నై'-అనె	,, చక్షునె
'అనె' vidvanōi	'నై'-మనె వనె	,, విద్యునె

ఇంత యత్యంతసంబంధము 'ఇండో-యూరపియన్' శాఖలలో దేనికిని గనబడుటలేదు. ఆకారణమువలన భిన్న దేశములలో వ్యవహరింపబడుచున్నను 'అనెస్తా' మొదలగు 'వరేనియన్' భావమును, సంస్కృతము మొదలగు హిందూ దేశములోని భావము నొక శాఖలో

జేర్పబడినవి. నాలుగువేల సంవత్సరములకుబాళ్ళ హిందూ భావమును నేక భావగా నుండినవి భాషా ప్రక్షాళన యభిప్రాయము.

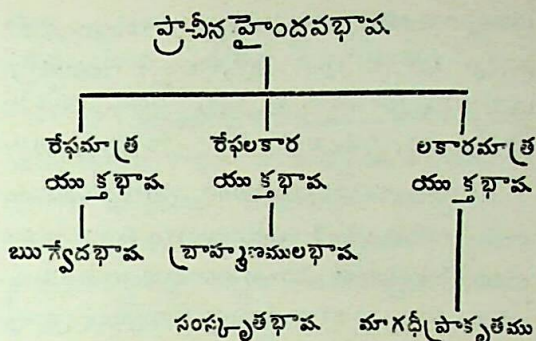
4. హిందూ దేశపు భావములు - వైదిక సంస్కృత ప్రాకృత భావలకుండు వరస్పర సంబంధము.

హిందూ దేశములోని భావలలో వైదిక భావ ప్రాచీనతమమైయున్నది. ఋగ్వేదాదివైదిక గ్రంథములలో మాత్రమే యగపడుటచే దీని కీ నామము కలిగినది. ఇది 3500 సంవత్సరములకు పూర్వము 'పంజాబ్' (The Punjab) దేశములో వ్యవహరింపబడుచుండెడిది. తరువాత ననగా 2500 సంవత్సరములకుబాళ్ళ సంస్కృత భావ, వ్యవహారములోనికి వచ్చినది. ఋగ్వేద రచనా కాలమున 'పంజాబ్' దేశమునకు మార్పుగా నుండి దేశములో వ్యవహరింపబడుచుండిన వైదిక భిన్నమున మరొక భావ నుండి యీ సంస్కృత భావ జన్మించినదని ముందు తెలుపబడును. జాధిమత గ్రంథములలోని పాశ్చాత్య భావయును, సంస్కృత నాటకములలోని ప్రాకృత భావయును, సుమారు 2000 సంవత్సరములకు క్రిందను సంస్కృత భావకు ప్రకృతియగు భావ నుండి పుట్టినట్లు తెలియుచున్నది. ప్రాకృత భావలలో కొన్ని వైదిక భావ నుండి జన్మియున్నవి. మహా రాష్ట్ర, శౌరసేని, మాగధి, ప్రాకృత, అపభ్రంశము మున్నగునవి ప్రాకృత భాషా భేదములు. తత్తద్దేశవ్యవహారమువలన నాయా భావల కాయా భేదము వచ్చియుండవచ్చును. ఈ ప్రాకృత భావలలో నుండియే యిప్పుడు తుత్తర హిందూస్థానములో వ్యవహరింపబడుచున్న హిందీ, మరాఠీ, బెంగాలీ, పంజాబీ, సుజరాతీ, సింధీ, ఓడ్రము మొదలగు భావము జన్మించినవి. ఇవి పుట్టి సుమారు 1000 సంవత్సరములై యుండవచ్చును.

సంస్కృత భావ వైదిక భాషాజన్యమని భాషా శాస్త్రజ్ఞులు పూర్వము తలంచుచుండిరి. ఇటీవల ఈ యభిప్రాయము సరియైనది కాదనియు, సంస్కృత భావ వైదికయుగమున వ్యవహరింపబడుచుండిన వైదిక భాషా భిన్నముగు భాషాంతరమునుండి జన్మించినదనియు క్రింది కారణములచే నాడు తలంపనారంభించిరి. ఋగ్వేద భావ యందు లకార మతిస్వల్పపదములలో నగపడు

చున్నది. అదియైనను నవీనభాగములలోనే యగపడుచున్నది. సంస్కృతభాషయందలి లకారయంత్రపదములు ఋగ్వేదమున నున్నయెడల నవి రేఫయుక్తముగా నుండును. సంస్కృతభాషయందు రేఫలకారములు రెండును సమానముగా వ్యవహరింపబడుచున్నవి. బ్రాహ్మణముల భాషలో మాడ సంస్కృతభాషయందువలెనే రెండువర్ణములును నగపడుచున్నవి. ప్రాకృతభాషలలో నెల్ల దూర్బునిగు మాగధీభాషలో రేఫము లేనే లేదు. 'పంచాంగ' దేశమునకు పశ్చిమముగానుండు పారసీకదేశములో వ్యవహరింపబడుచున్న 'పెరేసియన్' భాషలలో రేఫమేగాని లకార మగపడుట లేదు. కాబట్టి మనదేశములో ప్రాచీనకాలమున బల్లిమమున లకారములేని భాషలును, దూర్బున రేఫములేని భాషలును వ్యవహారములో నుండినట్లు తోచుచున్నది. బ్రాహ్మణములు రచియింపబడిన ముగ్యదేశపుభాషలో మాత్రము రెండువర్ణములును వ్యవహరింపబడుచుండినవి. అనగా పూర్వకాలమున నుత్తరహిందూస్థానములో మాడుభాషలు వ్యవహరింపబడుచుండిన ట్లూహింపవలసియున్నది. వానికి విశేష భేదము లేకపోయినను రేఫలకారములప్రయోగమున మాత్రము భేదముండినట్లు స్పష్టముగా చెప్పవచ్చును. పశ్చిమభాగమున రేఫయుక్తభాషయు, దూర్బభాగమున లకారయుక్తభాషయు, నీరెండింటికిని ముగ్యదేశమున రేఫలకారయుక్తభాషయు, వ్యవహరింపబడుచుండినవి. ఇవి యన్నియును వ్యావహారికభాషలు; వీనిలో పశ్చిమభాషనుండి వైదిక భాషయు, ముగ్యదేశపుభాషనుండి సంస్కృతభాషయు, దూర్బభాషనుండి మాగధీప్రాకృతమును నేర్పడినవి. కాగా సంస్కృతభాష వైదిక భాషనుండి యుత్పన్నమైనదికాదనియు, నాకాలమున వైదిక భాష వ్యవహరింపబడుదేశమునకు దూర్బుగానుండు ముగ్యదేశమున వ్యవహరింపబడుచుండిన మరియొక భాషనుండి పుట్టినదనియు తెలియవచ్చుచున్నది. వైదిక భాషలో నగపడులకారయుక్తముగపడములు ముగ్యదేశభాషనుండి గ్రహింపబడినవనియు నూహించునది.

వైదిక సంస్కృతభాషల పరస్పర సంబంధ విశ్లేషించి విధమున నూహింపవచ్చును:

ఇకను సంస్కృతప్రాకృతభాషల సంబంధమును గురించి కొంచెము చర్చింపవలసియున్నది. ప్రాకృత వ్యాకరణకర్తలందరును బ్రాకృతభాషలను సంస్కృతము సాక్షాత్తుగాగాని, పరంపరగాగాని ప్రకృతియని చెప్పియున్నారు.

‘ప్రకృతిః సంస్కృతం తత్ర భవం ప్రాకృతముచ్యతే, శేషంతు సంస్కృతాత్ స్యాత్.....’

వీరు సంస్కృతపదములను దీసికొని వానినుండి తత్సమానార్థములను ప్రాకృతపదములను, వర్ణాదేశవర్ణలోపవర్ణాగమములను బోధించి సిద్ధింపజేయుదురు. అట్లు చేయుటకు సరిపడనపుడు ప్రాకృతపదములను సంస్కృతపదముల కాదేశములుగా బోధించెదరు.

‘ఉదిక్షు నృశ్చికయోః, లుగరణ్యే, యష్టాంలః, వస్తస్యహితభద్వో.’

తత్సమములనియు దద్భవములనియు దేశ్యములనియు బ్రాకృతపదములను మూడువిధములుగా విభజించియున్నారు.

‘తద్భవం తత్సమం చేతి ద్వేధా దేశ్యం చ కేచన.’

వీనిలో మొదటిజాతిపదములకే వ్యాకరణములలో లక్షణము వ్రాయబడియుండును. ఆ దేశ్యములన్నియు సామాన్యముగా దేశ్యములలో జేరును.

ఇట్లు ప్రాకృతపదముల నన్నిటిని సంస్కృతమునుండి సాధించుటకు వ్యాకరణకర్తలు ప్రయత్నించినను గొన్ని ప్రాకృతరూపములు మాత్రము సంస్కృతజన్యములు కావని మనము నిశ్చయముగా జెప్పాలము. వీనిలో కొన్ని వైదిక భాషతో సంబంధించియున్నవి.

ప్రాకృ. భంభ, వైది. సంస్కృ. స్తంభ.
ప్రాకృ. పుత్రాహ, వైది. పుత్రాహ, సంస్కృ. పుత్రా.
ప్రాకృ. పుత్రేహి, వైది. పుత్రేభిః, సంస్కృ. పుత్రైః.
ప్రాకృ. ఏతే, వైది. ఇతా, సంస్కృ. అత్ర.

నింది యుదాహరణములలో బ్రాహ్మతపదములు సంస్కృతపదములనుండి పుట్టినవనుటకంటె వైదికపదములనుండి పుట్టినవనుట హెచ్చుసందర్భముగా నుండును. మరియు గొన్ని వైదికభాషాసంప్రదాయములు ప్రాకృతభాషలలో గనబడుచున్నవి. సంస్కృతమున పదములకు సంధి నిత్యమైయుండగా బ్రాహ్మతభాషలలో వైదిక భాషయందువలె సంధి వైల్పముగా నున్నది. అజ్ఞ ధ్యస్తడకారము ప్రాకృతభాషలలో వేదమునందువలె లకారముగా మారుచుండును.

‘డస్యలస్యాత్.’

మరియు బైశాచీ మొదలగు కొన్ని ప్రాకృతభాషలలో లకార మగపడుట లేదు. కృపాతువునకు బ్రాహ్మతములలో ‘కుణి’ అను మొదలగు రూపములు గలవు. ఇవి సంస్కృతములలోని ‘కణోతి’ అను మొదలగు రూపములకంటె వేదములలోని ‘కృణోతి’ అను మొదలగు రూపములను సంబంధించియున్నదనుట సమంజసము. ప్రాకృతభాషలలోని తుమున్నర్థములను ‘తవే తయే త్వి’ అనుప్రత్యయములు వైదికభాషలలోని ‘తవే తవై తయే’ అను తుమున్నర్థకప్రత్యయములతో సంబంధించియున్నట్లు స్పష్టముగా తెలియుచున్నది. మరియు ప్రాకృత భాషలలోని క్వాప్రత్యయార్థకములను ‘త్వాన, తూన, తూణం, (దూణం, కూణం)’ అనుప్రత్యయములు సంస్కృతములలోని ‘త్వా’ అనుప్రత్యయముకంటె వేదములలోని ‘త్వానమ్’ (త్వనమ్?) అనుప్రత్యయముతో సంబంధించియున్నవనుట యుక్తము. కాబట్టి ప్రాకృత భాషలలో వైదికభాషాజన్యమగు కొంతభాగ మున్నదని యంగీకరింపవలసియున్నది.

ఇంతియేకాక ప్రాకృతభాషలలో సంస్కృత వైదికభాషావిలక్షణము మరెక్కినవి రూపములు గలవు. అనేక ప్రాకృతిభాషలలో షకారశబ్దములు లేవు. మాగధీభాషయందు రేఫ మగపడుట లేదని యివరకే వ్రాయబడినది. మహారాష్ట్రీకులకు కొన్ని ప్రాకృత

భాషలలో బ్రహ్మమైకవచనము ఓదంతముగా నుండగా మాగధ్యాది మరెక్కిన్ని భాషలలో మాత్రము ఏదొకముగా నుండును. మాగధీభాషలో క్వాప్రత్యయార్థకము ‘దాణి’ అనుప్రత్యయ మగపడుచున్నది. శౌరసేన భాషలో ‘ఇత’ అనుప్రత్యయ మియ్యరముననే వ్యవహరింపబడియున్నది.

ఇట్లు ప్రాకృతభాషలలో వైదికభాషావలక్షణములు, సంస్కృతభాషావలక్షణములు, తదుభయవిలక్షణముగూర్పములును కనబడుచుండుటచే నవి కేవలం సంస్కృతజన్యములనికాని వైదికభాషాజన్యములనికాని చెప్పట సరికాదు. వైదికసంస్కృతభాషలు గ్రాంథిక భాషలగుటచే వానిలో కొంతసంస్కార ముండకలేదు. ఆచారముల వ్యావహారిక భాషలలో వీనిలో నగపడి నిరూపాంతరములు వ్యవహారమున నుండును. మునుపటి వ్యవహారములలో నున్న భాషను నియమబద్ధముగా చేయుట యసాధ్యము. అహేతువుచే వైదికసంస్కృతభాషాజన్యములగు భాషలలోని రూపభేదములు ప్రాకృతభాషలలో గనబడుచుండవచ్చును. మరియు వైదికసంస్కృతయుగములలో నాభాష లేకాక మరెక్కిన్ని స్వల్పభేదములుగల భాషాంతరములు వ్యవహారములో నుండవలసినవి వైన సంస్కృతవైదికభాషాసంబంధనిరూపణాంతరమున జెప్పబడినది. ఆభాషలలోని రూపములగుడి బ్రాహ్మతభాషలలో గనబడవచ్చును. మరియు నీభాషలను మాటలాడువానికి విశేషసంబంధముండుటచే భాషాసాంకర్యముగూడ గలిగియుండవచ్చును. సాంకర్యక ప్రాకృతభాషలలోగూడ గనబడుచున్నది. శౌరసేన భాషలో తుమున్నంతములు మిగిలిన భాషలలోవలె సంస్కృతవైదికభాషావలక్షణములై యుండగా క్వాప్రత్యయముమాత్రము తదుభయభిన్నముగా ‘ఇత’ అను రూపముతో నున్నది. అజ్ఞధ్యస్తము సాల్లులు ప్రాకృత భాషలలో సామాన్యముగా లోపించుచుండగా కొనేనీభాషలలో తకారముమాత్రము లోపింపక దకారముగా నుచ్చరింపబడును. మరియు శౌరసేన భాషలో ‘దభౌ’ దబనదుచ్చాయాఽస్థాధాశువు మహారాష్ట్రీయ దువలె తాదేశమును పొందక మాగధీభాషాసంప్రదాయానుసారముగా ‘చిట్ట’ యను ఆదేశమును బొందును.

కాబట్టి ప్రాకృతభాషలయందు త్పత్తిని గించి యీ క్రిందివిధమున నూహించేయవలసియున్నది. ప్రాకృతభాషలు నైదికభాషాజన్యములుగాని, సంస్కృతభాషాజన్యములుగాని కానేరవు. ఈరెండును గ్రాంథికభాషలు. సంస్కృతభాష నైయాకరణుల సంస్కారమును గూడ వొందినది. ఇవి వీనికీమూలమున వ్యాసహారిక భాషలనుండియు వానికాలమున వ్యవహారములో నుండిన భాషాంతరములనుండియు జన్మించినవి. అవి వ్యాసహారిక భాషలగుటచే వానిలో రూపభాషాశ్రయమును, రూపసాంకర్యమును నుండును. అవి ప్రాకృతభాషలలో గూడ గనబడుచున్నవి. సంస్కృతవైయాకరణులవలె ప్రాకృతవైయాకరణులు భాషలను సంస్కరింపకుండుటచే నీరూపభాషాశ్రయము కనబడుచున్నది. ప్రాకృతవాఙ్మయరచన ప్రాకృతభాషల వ్యవహారింపబడుచున్న కాలముననే ప్రారంభమగుటచే నీరూపభేదములన్నియు వాఙ్మయములో గూడ ప్రవేశించినవి. ఆకారణమువలన వైయాకరణులకు సంస్కారము సాధ్యమైనది కాదు. సంస్కృతవాఙ్మయ ప్రారంభమునకు బూర్వమే సంస్కృతవ్యాకరణము వ్రాయబడుటచే నాభాషకు సంస్కారము సాధ్యమైనది. ప్రాకృతవ్యాకరణములలో ననేకములు ప్రాకృతభాషలు వ్యవహారికమునుండి నశించినతరువాతను గూడ వ్రాయబడినవి.

5. వ్యాకరణసామ్యకృతభాషావిభాగము

పై చెప్పిన వంశవిభాగము కాక భాషలకు మరియొకవిభాగము కలదు. వంశవిభాగము పదముల సామ్యము ననుసరించి చేయబడినది. వ్యాకరణసామ్యమునుబట్టిగూడ భాషలను విభాగముచేయవచ్చును. భాష వాక్యరూపమున నుండునుగదా! ఒక వాక్యమును అనేకపదములలోనికి విభాగము చేయవచ్చును. పదమునకు బదాంతరములతో నుండుసంబంధమును ప్రత్యేకపదములచేతనుగాని ప్రత్యయములచేతనుగాని తెలియజేయవచ్చును. ప్రత్యయములతో దెలియజేయు భాషలలో ప్రకృతిప్రత్యయములు చేరుసంధర్భమున వానిలో వర్ణవిపరిణామములు కలుగకుండుటగాని, కలుగుటగాని సంధవింపవచ్చును. ఇట్లు విశేషార్థములను తెలియజేయు గీతులనుబట్టి భాషలు మూడువిభాగము లగుచున్నవి.

వీనినే వ్యాకరణసామ్యమునుబట్టి యేర్పడినవిభాగములని చెప్పెదరు.

1. ప్రత్యయరహితభాషలు.—వీనిలో ప్రత్యయములుండవు కావున బదములన్నియు ధాతురూపముగానే యుండును. పదములకుండు పరస్పరసంబంధము ప్రత్యేకపదములవలనగాని వాక్యములో పదముల స్థానమునుబట్టిగాని తెలిసికొనవలసియుండును. చీనాభాష యీరీతిగానే యున్నది.

2. స్పష్టప్రత్యయ భాషలు.—వీని యందు బ్రత్యయములు యుండును. ఏపదమునందైనను ప్రకృతిప్రత్యయములురెండును వర్ణవిపరిణామములను బొంది తమస్వరూపములను గోలుపోక స్థిరముగా నుండును. ప్రకృతిప్రత్యయములు మార్పునొందకుండుటచే నీభాషలలో బ్రకృతిప్రత్యయవిభాగము సుకరముగా నుండును. తెలుగుమొదలగు 'ద్రావిడ' (Dravidian) భాషలును, 'టర్కిష్' (Turkish) భాషయును నీవిభాగములో జేరినవి.

3. అస్పష్టప్రత్యయ భాషలు.—వీనిలో బ్రకృతిప్రత్యయమేళనానసరమున కలుగు వర్ణపరిణామములవలన వాని స్వరూపములనుబోల్చుట కష్టముగానుండును. ఆకారణమున బ్రకృతిప్రత్యయవిభాగము దుష్కరముగా నుండును. సంస్కృతము మొదలగు 'ఇండియూరపియన్' భాషలును, 'హీబ్రు' (Hebrew), 'ఫీనిషియన్' (Phoenician), 'అరబిక్' (Arabic) మొదలగు 'సెమిటిక్' (Semitic) భాషలును, నీ కక్ష్యలో జేరియున్నవి. ఈవిభాగములోను పైరెండవదానిలోనుజేరిన భాషలలో ధాతువులు స్వతంత్రముగా వాక్యములో బ్రయోగార్హములుగా నుండవు. ప్రత్యయవిశిష్టములైయే ప్రయోగింపబడుచుండును.

ఈమూడవర్ణకును బరస్పరసంబంధము కలదనియు, బ్రథమమున నేభాషయైనను ప్రత్యయరహితముగా నుండి దానిలోని సంబంధబోధకపదములు వర్ణలోపములనుబొంది ప్రత్యేకప్రయోగా నర్హములగు ప్రత్యయములలోనికి మారుటచే స్పష్టప్రత్యయవిశిష్టభాషలోనికి మారుననియు, తిరుగ గాలక్రమమున వర్ణవిపరిణామములనుబొంది యీభాషయే అస్పష్టప్రత్యయభాషయగు

ననియు గొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. వారియూహ ననుసరించి పైవిభాగములు భాషావివరిణామూలములకూడ నగును. కాని యిట్లు తలంచుటకు గొన్ని యాక్షేపములు మాత్రము గలవు. భాషలలో పైని నిర్ణయించినమార్పు డిహకు సరిపడియున్నదికాని యనుభవమునకు మాత్రము విరుద్ధముగా నున్నది. ప్రత్యయవిశిష్టమైన భాషలలో నాప్రత్యయములకు నవీనముగా నేవిధమైనమార్పును గలుగుట మన మెరియుండలేదు. ప్రత్యయవిశిష్టభాషలను బ్రీక్షించినచో వాని ప్రాచీనావస్థలలో గూడ నవి ప్రత్యయవిశిష్టములుగానే యున్నట్లు తెలియుచున్నది. కాని ప్రత్యయరహితముగా నున్నట్లు కనబడుటలేదు. మరియు ప్రపంచము నందలి ప్రాచీనభాషలలో నొకటగు చీనాభాష యిప్పటివరకును ప్రత్యయరహితముగానే యున్నదికాని దానిలో నొకపదమైనను బ్రత్యయముగా మారినట్లు కనబడదు. అంతకన్నను చాల నవీనములగు 'ఇంగ్లీషు' మొదలగు మరికొన్ని భాష లన్నప్రత్యయావస్థలో నున్నవి.

6. వంశవిభాగము.

వ్యాకరణసామ్యమునుబట్టి యేర్పడినవిభాగములలో జేరినభాషలకు నొక్కవ్యాకరణసామ్యము తప్పవనియేవిధమైన పరస్పరసంబంధమును నున్నదని చెప్పటకు వీలులేదు. వంశవిభాగమున నొకభాగములో చేరిన భాషలకు బరస్పరము జన్యజనక భావసంబంధముకాని, సమానభాషాజన్యత్వ సంబంధముకాని యుండును. ఆ కారణముచేతనే దీనికి వంశవిభాగముననామ మీయబడినది. వంశవిభాగము భాషలలో ధాతువులయందును బ్రత్యయములయందును నగపడుపరస్పరసంబంధమును బురస్కరించుకొని యేర్పడునని యిదివరకే చెప్పబడినది. (1) ఇట్లు పదములనుబట్టి భాషలకు సంబంధమును నిర్ణయించుటలో నాయాభాషలకు స్వతః స్పష్టములగు పదములను మనము పరిశీలింపవలయునుగాని భాషాంతరములనుండి స్వీకరింపబడిన పదములనుబట్టి నిర్ణయించుటకు వీలులేదు. కాని యొకభాషలో దానికి స్వతః స్పష్టములైన పదము లేవో, భాషాంతరములనుండి స్వీకరింపబడినపదములేవో నిర్ణయించుట చాల కష్టము. వ్యాకరణసామ్యమును బట్టి భాషలను విభాగముచేయుటలో

నిట్టికష్టములేదు. ఒకభాష మరియొకభాషనుండి పదముల నెన్నిటి నైనను గ్రహించునుగాని వ్యాకరణముననగా విశేషార్థబోధకరీతిని మాత్రము గ్రహింపజేయవలయు మనుభవసిద్ధము. హినుము తెలుగుభాషలో 'ఇంగ్లీషు' మొదలగు భాషాంతరములలోని పదముల నెన్నిటి నో యుపయోగించుచున్నామగాని వానిలోని యొక ప్రత్యయమును గాని యుపసర్గముగాని, వాడుట లేదు గదా! కాబట్టి పదములను విమర్శించుటలో నాయాభాషలకు స్వతఃస్పష్టములని మనకు నిశ్చయముగా లేన పదములనే పరిశీలింపవలయును. ఏపదములు ప్రతిభాషకును స్వతః స్పష్టముగానుండునో యనగా నేపదములు భాషాంతరములనుండి స్వీకరించుట కవసరములుగకకయట్టిపదములలో సామ్యమునుబట్టి భాషలకు సంబంధమును మనము నిర్ణయింపవలయును. సామాన్యముగా క్రిందిజాతులపదములు భాషలకు స్వతః స్పష్టములుగానుండును.

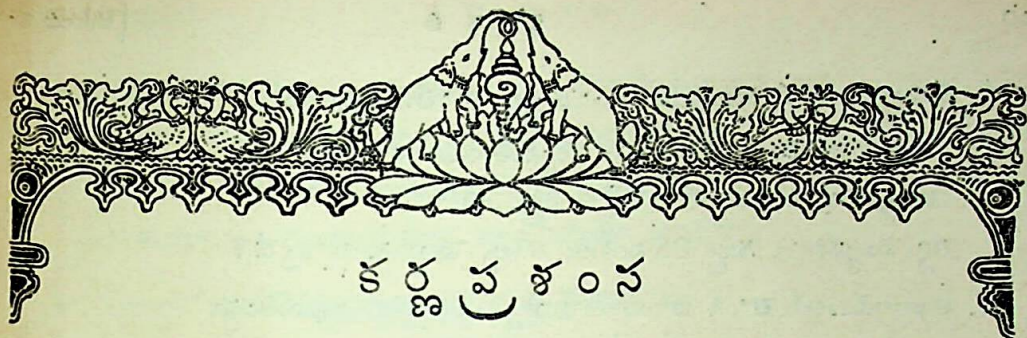
1. సర్వనామములు.

2. మొదటియూడునాలుగు సంఖ్యావాచకములు.

3. తల్లి, తండ్రి, అన్న, తమ్ముడు, ఆకా, చెల్లెలు, మొదలగు సంబంధవాచకపదములు.

4. తరచుగా బ్రతిదేశమునను నగపడుచున్న యొక్కయు, జంతువులయొక్కయు, పక్షుల యొక్కయు బేర్లు.

పైజాతిపదములలో సామ్య మగపడినచో నట్టి భాషలకు బరస్పరసంబంధము కలదనియు, నవి యొక వంశములో జేరినవనియు, మనము సామాన్యముగా నిర్ణయింపవచ్చును. కాని పైజాతులలో జేరినపదములు మాత్రము భాషాంతరములనుండి స్వీకరింపబడవలయుమను లేదు. కాబట్టి కేవలమిట్లుపదముల సామ్యమునుబట్టి భాషలకు సంబంధమును నిర్ణయించుట సరికాదు. పదములలో సామ్యముండుటయేకాక వ్యాకరణసామ్యముకూడ నున్నచో నట్టిభాషలకు సంబంధముకలదని నిశ్చయముగా జెప్పవచ్చును. కేవలపదసామ్యము భాషలకు సంబంధమును నిర్ణయింపజాలదు. వ్యాకరణసామ్యముకూడ నుండవలయును. పదసామ్యము భాషలకు సంబంధనూచకమనియు, వ్యాకరణసామ్యము నిర్ణయకమనియు చెప్పవచ్చును. రెండును కనబడినపుడే భాషలకు సంబంధమేర్పడును. అప్పుడే ఆభాషలొకటయింబయి జేరినవని నిశ్చయముగా జెప్పగలుగుదుము. [సశేషము]

కర్ణ ప్రశంస

తత్త్వల సీతారామమూర్తి చోదరి గారు

దీక్ష బంధన ధార్తరాష్ట్రులకు సంధిప్రక్రియోద్యోగ సం
రతుం జేయఁదలంచి కౌరవసభారంగంబున స్నాతివా
గ్దత్వంబును జూపి కృష్ణుఁడు స్వకృత్యంబెల్ల వమైన స
ర్వక్షణంబు నిజంబు మీకనుచు దుర్వారోధతి బిల్కుచున్.

చ. అరదము నెక్కి పోవుసమయంబున నంబుజనాభువెంట ను
స్థితరభక్తి గుంభజనదీసుతముఖులురా, ముకుందఁడ
దరమున వారల న్నిలిపి ధన్యుని గర్భుని జీరి తేరిపై
సరసను నిల్పి యిట్లనె బ్రసన్న వచోవిభవాభిరాముడై.

వ్యాసకర్ణ

“శా. కర్ణా! నీ వఖిలార్థవేదినని పల్కంజెల్లదే? యైన నా
కర్ణింపందగు నావచించునుడు లర్కప్రాప్తితోద్యద్వరో
దీర్ఘత్వంబున నీవు పుట్టితివి కుంతికన్యకుం దొల్లి సం
పూర్ణప్రేమను సూతదంపతులు నికబోపించి రూపించగన్.

క. ఆకారణమున ని స్నీ-లోకులు సూతుండటంచు లోఁదలఁతును ను
శ్లోకుఁడగు పాండవేయున-కీకరణి నీచనామ మేటికిఁజెపుమా!

శా. దుష్టాగ్రేసరు ధార్తరాష్ట్రు నిటులెంతో భక్తిసేవించి నీ
శిష్టత్వంబునకుం గళంక మిడి వాసిం బాసి తత్సత్కృపా
దృష్టి గోరుచు గాచియుండిన జగద్విభ్రాత యుష్మద్యశో
నష్టం బబ్బుగదయ్య! యిట్లయిన గర్ణా! నీమదిం జూడుమా!

శా. రాజధ్యారతసార్యభౌమపదవీ రమ్యుండవై సర్వభూ
రాజస్తోమకిరీట సంఘటిత సద్రత్నప్రభాపుంజ వి
భ్రాజత్వాదపయోజవైభవ శరిప్రాప్తుండవై యుండు న
ల్లఁ జేయించెద నీదుసోదరులచే నేతెమ్ము నిశ్చంకతో.

ఉ. తమ్ములఁ గూడి యెంతయు ముదమ్మున భారతసార్వభౌమపీ
తమ్ము నలంకరించి వికటమ్మున ధర్మనుతుండు చామరం
బిమ్ముగవీవ వాయుసుతుఁ డెల్లని బట్టః గిరిటిసారధి
త్వ మ్మొనరింపఁ గుఱ్ఱు లిరువంకలఁ గొల్పు వెలుగు టొప్పడే ?

సీ. అఖిలలక్షణలక్షీతాంగి పాంచాలి నిన్నాటవభర్తగా నభిమతించు
నినుఁగన్న తల్లి కుంతీదేవి దీనికై యెంతేని మదిలోన సంతసించు
నిఖిల బంధవమిత్రనివహంబు నీరాకకనితరానందంబు సనుభవించు
లోకైక శౌర్య లస్తోకసద్గుణధుర్యు లగుపాండవేయు లాహా! యటంబు
రిందులకు డెనవందున సందియంబుఁ-జెందఁ బనిలేదు రాజ్యలక్ష్మీకరాజ్ఞ
సంగ్రహం బొనరించి శశ్వద్విభూతి-నతులవిఖ్యాతి గాంచుమయ్యా, సునీతి."

మ. అనినం గర్జుడు కృష్ణుఁ గాంచి వినయవ్యాపార మేపార ని
ట్లను, హాసీంద్రగురూపదిష్టమను సంప్రాప్తాంబుజాస్త్ర ప్రసా
దనిదానంబునఁ గుంతి నన్దనినవృత్తాంతంబు నొక్కింత నే
మును విన్నాఁడ నసంశయంబిది జగన్మోహప్రదా! మాధవా.

శా. కన్యాత్వంబున కంతరాయ మకటా కల్లెంగదాయంచు పా
జన్యశ్రీనిధి కుంతి చింతిలి నిరాశావృత్తి న న్నేటిలో
సన్ధ్యాయంబనుచుం దలంపక ప్రవాహంబందు వైవం జగ
న్మాన్యుం డత్తజీ దెచ్చి సూతుఁ డనుకంపాయత్త చిత్తంబునన్.

క. అల్లారుముద్దుగాఁ దన-యిల్లలును దానుఁ బుత్తుఁ డీతం డనినన్
జల్లంగఁ బెంచిరి మేనులఁ-బెల్లుగ మలమూత్రరాశి పెనఁగొనుచుండున్.

శా. కుంతీపుత్రుఁడ ట్రియాస్వయుఁడ నాకు స్మీకు సంబంధ మా
వంతైనంగలదా? యటంచు నను బాల్యంబాదిగాఁ బెంచి య
త్యంతప్రేమముఁ జూపువారినిపు డన్యాయంబుగా వీడి ని
శ్చింతక బాండవులందుఁజేరిన జనుల్ "భీ"యంచు నిందింపరే?

శా. బద్ధప్రేమ నితండు సూతుఁ డనుచుం బాటంప కత్యంతసం
శుద్ధస్వాంతతఁ జేరఁదీసి ధరిణీశుం జేసి దుష్కోధను
డిద్ధత్వం బొనఁగూర్చి నన్ను సతతంబేలంగ, యుద్ధంబు సం
సిద్ధంబైన, విరుద్ధబుద్ధి నిపు డిచ్చీ! వీడినం బాడియో ?

ఉ. ఏను గిరిటి నోర్తునని యెంతయు నమ్మికఁ గౌరవేంద్రుఁ డా
పూనిక నావయిన్ని లిపి పొంగుచు నుండు నిరంతరంబు న
ద్దానిని వచ్చుచేసి దురితంబున కిష్టాడిగట్టి పాండుభూ
జానికుమారులం గలయుసాహస మెల్లొనరింతు మాధవా!

శా. దుర్వాహోద్యమశౌర్యపీర్యవిలసద్దోర్గర్వ మేపార గం
ధర్వాదుల్ దివిబాడ సంగరకళాతత్త్వంబు దీపింపఁగా
సర్వోర్వీశులు మెచ్చు బాధుని మహాతాహంబునం దాఁకియు
ధోర్విక్రీడ యొనర్చుకున్న నగరొక్కో లోకు లీకర్ణుని.

శా. నేనున్నాడ నిఁకేమిలో టనుదుఁ దానిర్భితి యుద్ధక్రియం
బూనెం గౌరవభర్త పాండవులతోఁ బోఁజెత్తి యిష్టట్టునఁ
నే నేరీతి సుయోధను నివ్విడతు మన్నిశ్చేయము బాసి యా
హా! నట్టెటను బుట్టిముంచు టిది యార్యశ్రేణి మన్నింతురే?

మ. ప్రజకుం దల్లియు దండ్రీయు గురుఁడు భూపాలుండె కా? వానిపై
నిజభక్తి బ్రకటించు నాతఁ డొకఁడే నిక్కంబుగాఁ బుణ్యుఁ డా
సుజనుండే తగు నిందునందును సుఖిస్తోమంబు నందంగ దా
సజనాధీన! యెరింగి యేవగిది రాజద్రోహము బూనుదుఁ.

మ. పతురంభోనిధిమేఖిలాఖిలమహీసామ్రాజ్యసింహాసన
స్థితుఁ గావించెద రమ్మటందు విపు డిస్సీ తుచ్చభోగేచ్ఛదు
రృతివై స్వార్థమునం దగుల్కొని యధర్మప్రక్రియల్ పూని శా
శ్వతదుష్కీర్తి గడించుటే సముచితవ్యాపారమా, మాధవా!

మ. శరదంభోధరచంచలంచలముల్ సామ్రాజ్యభోగంబు ల
క్కరికర్ణాంతవిలోల మిత్తను వహా! కల్పాంతకాలంబు ను
సీరసూరిస్తవనీయ కేయవిమలశ్రీయుక్త మక్కిర్తి యిం
దరయఁ దేనిఁ బరిగ్రహింపఁదగుఁ గృష్ణా! యానతీయంగదే.

శా. ఇన్నా శ్లాతనియుష్ట పష్ట పులు సెంతే మెక్కితిఁ బాస లె
న్నెన్నో చేసితిఁ “బ్రాణమానములు నీవే నమ్ము”మంచంటి నో
యన్నా! యిత్తఱి నక్కురుప్రవరు నన్యాయంబుగా దుఃఖ సం
పన్నుం జేసిన ఘోరదుర్గతులు సంప్రాప్తించవే మాధవా!

శా. అక్షణంబగు దీక్ష స స్మనిచి విద్యాబుద్ధులం గూర్చి స
 ర్వక్షేమంబు లొసంగినట్టి నృపతిఁ నర్జించి దుర్వృత్తి నీ
 ర్వక్షేకృత్యమొనర్చినందువలనఁ రానున్న మేలెద్ది? నీ
 భిక్షావృత్తిఁజరించుటాప్పదె గుణాబ్ధి, లోకము తృచ్ఛగఁ!

శా. స్వామిద్రోహ మొనర్చి సర్వధరణీచక్రంబుఁ బాలించి దు
 ర్వాప్యమోహంబును బెంచి నింద్యమగుపే రార్జించి జీవింప, నే
 నేమాత్రంబును సమ్మతించను గుణాబ్ధి, “రాజభక్తోత్తిముం
 డీమాన్యుం”డనఁ బేరుగాంచెదఁ బవిత్రేచ్ఛక్ బ్రవర్తించెదన్.

ఉ. పాండవధార్తరాష్ట్రులకు భండన మయ్యది తప్పఁ బోదు, త
 ద్భండననీమ ధర్మజుఁ డపారజయంబును గాంచి పౌరనే
 దండ సరోజపండశరదంబుదకుందమరాళచంద్రికా
 పాండురకీర్తిసందల భాసిలు సందియమేల మాధవా!

శా. తమ్ముల్ ఋత్విజులై వెలుంగఁగ నుపద్రష్టత్వము దాల్చి హ
 ర్షమ్ముఁ జూపుచు మీరలుండ నతిదీక్షాకంకణంబూని తే
 జ మౌపారఁగ ధార్తరాష్ట్రపశుహింసఁ భీమసంగ్రామయా
 గమ్ముం జేయును ధర్మపుత్రుడు జగత్కల్యాణ సంధాతయై.

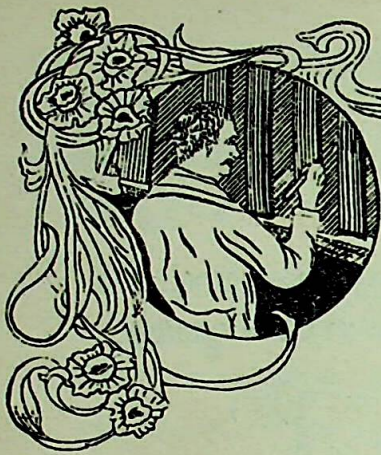
ఉ. భానురధర్మమూర్తులగు పాండుకుమారులు గాక ధర్మన
 న్నాస్తినులు కౌరవుల్ రణమునందు జయింతురె? ధర్మమొందుఁ దా
 వాసిగ నుండునచ్చట ధ్రువంబు జయంబనలేదె, పండితా
 గ్రేసరులైనవారలు హరీ! పెఱమాటలు వేయునేటికిన్?

క. ఎన్నఁచో కన్నెఱికింబున-నన్నుం గని కుంతి విడచె నదిఁ బాండవు లీ
 యన్న మొగం బెఱుంగరు “మీ-యన్నయ్య” నఁటంచు నిష్ప డనిన న్నగరే?

చ. సదమలధర్మమూర్తియు సజాతవిరోధియు నైన ధర్మజుం
 డిదివినునేని రాజ్య మతఁడేలగ్రహించును నాకొసంగ, క
 య్యదితగునే? మహామహుఁ డనంతగుణాధ్యుఁ డతండు సత్యసం
 పద లలరార రాజ్యపరిపాలన నేయకయుండు టాప్సనే?

- మ. కరుణాపూరితమైనచిత్తమున మత్కల్యాణముం గోరి యి
త్తటి మీరాడిన మాటల నివ్వనక యీదాసుండు మారాడె నే
నెరవుం దోషమి, దీని కల్గక ననుక విశ్వాసహీనక్రియా
చరణానక్తునిగా నొనర్చకు నమస్కారం బిదే మాధవా!
- గీ. ఇంక నొకమేలు సేయు మోహంకజాత! యుష్మదస్మత్ప్రసంగంబునొక్కమాట
నైన నొరులకుఁ జాటక మాననంబు-నంద నిలుపుము పరమరహస్యమగుట.
- చ. సెలవు నొసంగుమయ్య, యదుశేఖర, నే నెకఁ బోయినచ్చెడఁ;
దలఁపున నుంచుమయ్య, భయదంబగు సంగరసాగరంబు ను
జ్వలభుజశార్యనౌక నిరపాయగతిఁ దరియించి మించి య
వ్వల నినుఁ గందుఁ గానియెడ స్వర్గమునం గనుఁగొందు మాధవా! "
- క. అకలంకరాజభక్తి-బ్రకటింపుచుఁ గర్ణుఁ డిట్లుపలికిన విని నం
దకుమాఁడఁ డద్భుతానందకందహృదయంబుతోడఁ దానిట్లనియెన్.
- చ. బలిబలి మెచ్చినాడను సెబాసు సెబాసు కుమార! సీసము
జ్వలహృదయంబెఱుంగ నిటుపల్కితి నల్కను జెందకయ్య, నీ
విలసితవృత్తముఁ గని వివేకు లహో యనకుందురయ్య, ని
ర్మలనిరవద్యకీర్తి, నసమానతఁ గాంచఁగదయ్య, ధీమణి!
- శా. సీసత్యంబును రాజభక్తియును నీనిస్తుల్యశూరత్వముఁ
నీసౌశీల్యము నిశ్చలాశయము నీసీతిప్రియత్వంబు నీ
వ్యాసంగంబుఁ బవిత్రజీవనము లోకాదర్శము ల్గాఁగ బల్
వాసిం గాంచుము ముజ్జగంబులను దుర్వారప్రతాపోదయా!
- క. అని కర్ణుఁబొగడి కృష్ణుం-డనఘు నతని వీడుకొల్పి యాతనిచరితం
బును దలఁచి మెచ్చుకొనుచుఁ-జనెఁ బొండవు లున్నయెడకు సత్వరగతితోఁ.

నూతన కవిత్వపద్ధతులు— గీతములు

తాడిమెటి—

వెంకటసత్యనారాయణ ప్రకాశ రావుగారు, బి. ఏ.

నేనీ వ్యాసమందు నూతన కవిత్వపద్ధతుల
గూర్చియు, ప్రత్యేకముగ కవికొండల
వెంకట్రావుగారి గీతములను గూర్చియు,

వ్యాసకర్త

వ్రాయ దలచితిని.
భారతి, ఆంధ్రపత్రిక
సంవత్సరాది సంచి
కల పాఠకులకు
వెంకట్రావుగారికవి
త్వము కొత్తది
కాదు. వెంకట్రావు
గారి గీతికలు క్రమ
క్రమముగా పాఠక
లోకములో మెప్పు

వడయుచున్నవి. వెంకట్రావుగారు తమ
కవిత్వమున కభినవాంధ్రకవిత్వమని నామకర
ణముచేసిరి. తమ నూతనవిధానము వాఙ్మయ
ములో నంగీకృతమగునట్లును, దానిలో
నుత్కృష్టస్థానము వడయునట్లును జేయుచు ద్వై
శముతో “కొండకొలకు-వికసిశోత్పలశీర్షిక”
యనుపేర నొకగ్రంథమాలిక స్థాపించి దాని
లో మొదటిసంపుటముగా ‘భావమురళి, జన
పదములు, కుమారకంఠము, మాతృదేశసంకీ

ర్తనములు, కలరుతము’ అనుపుస్తకముల
బ్రకటించిరి.

వెంకట్రావుగారి పుస్తకములలోని గీతి
కలకు ‘స్ఫురణ’ యని యేసందర్భమున నవి
రచించినదియు తెలియబరచిరి. ఒకప్రత్యేక
సమయమున నప్పటివరిస్థితులను బట్టి కొన్ని
భావములు మనమునుండిబయల్పడుననియు,
నాభావములే ఒకగీతికగా బరిణామ మొందు
ననియు ఈకవి యభిప్రాయము. కర్తగాని,
యాభావములు గలమరియొకరుగాని యాగీతి
కల నెలుగెత్తి పాడిన వాటిసహజభావములు
బ్రత్యక్షమగునని వీరియభిప్రాయము. గీతికల
విషయమై యిది నిజముగా దోచుచున్నది.
కర్తపాడినపుడు గీతికలు రుచించునట్లు యిత
రులు పాడినపుడు రుచింపవు. ఈసంగతిని గవి
పెట్టి యీకవిగారు ఈనూతనకవిత్వమును
బ్రజామోదముగా జేయుట కభినవాంధ్ర
సమావేశముల నేర్పాటుచేయ గుతూహలురై
యున్నారు. వీరికవిత్వము నామోదించువారిని
శాశ్వతపాఠకులుగా జేర్చికొని, ఇరుపదిమంది
శాశ్వతపాఠకు లున్నతావున నభినవాంధ్ర

సమావేశము నేర్పాటుచేసి, యీకవిత్వవిధానమునుగూర్చి యుపన్యాసములు చేయించియు, ఈగీతములను, ఇట్టి యితరకవుల గీతములను తత్తత్కవులచేతనేగానముచేయించియు ఈ నూతనకవిత్వమాధుర్యమును జవిచూపించు నుద్దేశము కలదు. ఇట్టి సమావేశములు సర్వాపురములో రెండు జరిగినవి. వానియనయోగ మపారమని సభ్యులు గ్రహించిరి. ఆంగ్లనవలాకారులగు థేకరే, డిక్సన్ మొదలగువారిని నమెరికాఖండవాసులు పిలిపించుకొని వారిముఖతః వారినవలల వినిరి. దీనికై యమెరికావారపారమైనసామ్యవ్యయవరతురు. కర్తయే తనకావ్యము జదివినదానిలోని భావములు సుగమములు కాగలవు. ఆంధ్రదేశమునకూడ నీపద్ధతి నవలంబించిన, మననూతనకవిత్వపుపోకడ లనతికాలములోనే బ్రజామోదమునడపి వాఙ్మయముగా నంగీకరింపబడి యాంధ్రవాఙ్మయము విజృంభింపగలదు. ప్రస్తుతకాలమున సాహితీసమితులు, యువకవిమండలులు మొదలగు ననేకకవినంధుము లేర్పడుచున్నవి. ఒక్కొక్కసంస్థకు ప్రత్యేకకవిత్వవిధానములు గలవు. ఒకరు వ్యావహారికభాషలో వ్రాసినను, మరియొకరు గ్రాంథికభాషలో వ్రాసినను, మరియొకరు 'యొకి' పాటలు వ్రాసినను వీటన్నిటిలోను కవిత్వమందు స్వతంత్రేచ్ఛ గన్పట్టుచున్నది. అప్పకవీయమునుబట్టియు, భాగవతాదిగ్రంథములలోని ప్రయోగములనుబట్టియు కవిత్వముండవలెనను నిర్బంధము నేటియువకవులగీకరించుట లేదు. పూర్తిగా ఛందోనియమముల విసర్జింపవలె ననువారును అరుదుగా

ముల విసర్జింపవలె ననువారును అరుదుగా నున్నారు. కాని వెనుకటివలె వృత్తములు, రగడలు నెట్టిఛందోనియమము మారకుండమాత్రమువ్రాయుట వీరియభిమతము కాదు. సామాన్యజనబోధకములుగానుండునట్లు గీతములుగను, రగడలుగను ఛందోవిషయమున అవసరమునుబట్టి కొలదిమార్పులతో వ్రాయువారు నేటి నూతనకవులలో పెక్కుండుగలరు. కొందరు మాత్రము ఛందోనియమము పాటించకభాషకూడ గణింపక వారిభావములు వారినెట్లేడ్చిన నట్లు వ్రాయుదురు.

ఆంధ్రకవిత్వములో నీక్రొత్తమార్పునకు గారణములు గలవు. మొదటిది దేశమందు స్వరాజ్యసంపాదనేచ్ఛ విరివిగ వ్యాపించియుండుట. ఆంగ్లవిద్యయందారితేరి యాంగ్లకవిశేషులగు వడ్సువర్డు, కాలిడ్జి, బ్రౌనింగు, షెల్లీ, కీట్సు మొదలగు కవుల కవిత్వమును బాగుగ జదువుటచే ఆభావములు, ఆయాదర్శములు, ఆపోకడలు యలవడుట రెండవకారణము. ఇప్పుడున్న యువకవిమండలిలోను, సాహితీసమితి, సాహిత్యసమితులలోను సభ్యులుగా నున్న పెక్కుండుకవులొంగ్లవిద్యయందు బ్రవేశమున్నవారును, స్వతంత్రేచ్ఛ గలవారును. కవికొండల వెంకట్రావుగారుకూడ ఈతరగతికి జేరినవారే.

పూర్వపుటాంధ్రకవిత్వము కావ్యములు, పురాణములు, నాటకములు మొదలగు నంశములకే వినియోగపడెను. ప్రకృతివర్ణనలు వీనిలో మధ్యమధ్య గన్పట్టు చుండెను.

ఆధునికకవిత్వములో ననుదినము బ్రకృతి లోను, సంఘములోను గలుగుసంఘటనల కెక్కువ ప్రాముఖ్యము గలుగుచున్నది. భాషా విషయమునగూడ నెక్కువ భేదము గలదు. పూర్వపుకవిత్వములో గ్రాంథికభాషయే వాడుక చేయబడెను. ఆధునిక కవిత్వమందు జాలవరకు వాడుకభాషయే యుపయోగింపబడుచున్నది. దీనిలో కూడ గ్రాంథికభాష విరివిగా నుపయోగింపబడుచున్నది. కాని యొకేరకపుభాష వాడవలె నను నిర్బంధము లేదు. అప్పటిభాషమునుబట్టి యేదము పైకి వచ్చిన దానినే వాడుదురు. అదిగాక విషయమునుబట్టికూడ భాషయుండును. కూలివారి విషయమునుగూర్చి వ్రాయునపుడు వారు వాడుపదములును, పండితులనుగూర్చి వ్రాయునపుడు వారు పయోగించుభాషయు కవిత్వములో గన్పడుచుండును. ఇది సరియైనపద్ధతియని మాయభిప్రాయము. పూర్వపుకవిత్వమందు ఛందోనియమములు, భాషాప్రయోగనియమములు అతికఠినముగా నుండుటచే బ్రతివారికిని వీని ననుసరించుట సులభసాధ్యము కాదు. ఆధునికవిధానమునం దీనియమములు జాలవరకు నడలిసవి.

ఆధునికకవిత్వమందలి ముఖ్యవిషయము భావోదయము. అనగా మనమందు బయల్పడెడు భావములు కవిత్వమందు బ్రస్ఫుటముచేయుట. ఈభావప్రకటనమే యీనాటి కవిత్వమందు ముఖ్యముగా దలంపబడుచున్నది. రెండవ విషయము దినవిషయముల గూర్చి వ్రాయుట. మూడవది కవిత్వమం

దుపయోగించెడిభాష. వెంకట్రావుగారికవిత్వములో నీనూతనవిషయములన్నియు బ్రముఖ్యము వహించుచున్నవి. కాని వీరికవిత్వమం దొకవిచిత్రము గలదు. వీరినైపుణ్యము చేత పదములకూడికసాబగు చక్కగ నమకుచున్నది. ఒకగీతిక జూచిన ఆది హిందీ భాషయా యనుపించును; మరియొకటిచూచిన యది సంస్కృతమా యనిపించును; మూడవదిచూచిన బజారులో కూలివాండ్రు మాట్లాడుచున్న ట్లగపడును. కవిత్వ పద్ధతిలో వీరు పూర్తిగా ఆధునికులని చెప్పనొప్పును గాని భాషను పట్టి నిర్ణయింపజాలము. నైమూడు రకములగీతములకు కొన్ని చిన్న యదాహరణముల వీరి గీతములనుండి పొందుపరచెదను.

౧

“నవోనవోజయ! భరతమహాశయ
నఖలోదయ మంజులహాసీ!
సుముఖభవ! సునన్దప్రీతిభవ!
సుఖదాయాభవ! హేదరహాసీ!
భవదాగమన వినిర్మలమారుత
లోలతరంగమ్ మమరంగమ్
భవదాగమన జయప్రసవాద్భుత
మధురోత్కంఠమ్ మమకంఠమ్.”

౨

“మోహనగంగా శతనమనోహర
ధారాధరశంకరశిఖరీ!
పావనజలధితరంగనినాద
ప్రకటితరామేశ్వరముఖరీ!”

కీతలనీరద దివ్యసమీరణ

చంచలచామర వనఖచరీ !

జయ ! ముక్తిప్రియ ! జయశాంతివిజయ

జయధర్మవినయ ! జయమాతా !”

3

“ముప్పావులాకూలొస్తది

నాయప్పరాయ

కోతలోకి కూలికెడదాము

కూకుడుంటె కూడొస్తదా

నాయప్పరాయ

కోతలోకి కూలికెడదాము.”

కవిత్వమందు భాషావిషయమున పి
రనుకరించినపద్ధతి చాలసమంజసముగా నున్న
ది. విషయమును బట్టి భాష మారుచున్నది.
వైచిచ్చిన యదాహరణముల బట్టి యీవిష
యము సుగమముగాగలదు. భారత దేశసంకీ
ర్తనమును, భారత దేశశాస్త్రమును గూర్చి
గానముచేయుచున్నపుడు వినియోగించిన
భాషకును, కూలికివెల్లదమని కూలివారల
సంభాషణవర్ణించునపు డుపయోగించిన భాష
కును గలతారతమ్యమును బట్టి పేరు కవిత్వ
మందుపయోగించు భాషావిషయమున పేరి
యభిప్రాయము వెల్లడియగుచున్నది. భారత
దేశశాస్త్రమును గీర్తించునపుడు సామా
న్యముల వాడుభాషయు, కూలివారిసంభాష
ణకు బండితులుపయోగించు గ్రాంథికభాష
యు వాడిన నెంత హేయముగ నుండును! పేరి
సంగతిగ్రహించియే విషయమున కుచితమైన
భాషయే వాడిరి.

ఛందోనియమముల విషయములోగూడ

పేరు తమ కిచ్చవచ్చిన తెరంగున మెలగలేదు.

పేరు గీతములు, హయగతిరగడలు మొదలగు

ఛందోరూపములనే వాడిరి గాని కొన్నితావు

లలో యొకభావమును వెల్లడించు నొకపదము

ఛందస్సుప్రకారమచ్చట వనికిరానప్పుడు భావ

మునకే ప్రాధాన్యమొసగి యాపదమునే వాడి

ఛందోనియమమునకే వ్యతిరేకముగా బ్రవ

ర్తించిరి. అట్టి చిన్నమార్పులతో పేరు ఛందో

నియమముల ననుసరించిరి. ఇంతవరకు బ్రకటి

తమైన పేరిగీతములలో ముఖ్యమైనవానిని బరీ

క్షించి వానిలో గలగుణముల నీక్రింద బొందు

పరచెదను. పే రన్నిరకములగీతములను గుచ్చె

త్తక ప్రకటించునపుడు విషయభేదమునుబట్టి

విడివిడిగ బ్రకటించుటచే పేరిగీతములకు విష

య విభాగముచేయుశ్రమ తప్పినది. పేరిమొదటి

పుస్తకము భావమురళి. ఈ పేరే గ్రంథము

లోని విషయమును జెప్పక చెప్పచున్నది.

భావమురళిలోని రెండవగీతికయగుకోకి

లము'ను బరీక్షింతము. ఈపద మెన్ని సార్లు

వినినను, చదివినను తనివితీరకయుండును.

కోకిల ప్రతివత్సరము వసంతమునవచ్చి

యాపాటయే పాడుననియు, కోడలివలె

బుట్టింటికి వచ్చి అత్తింటికి పోవుచుండుననియు,

దానిరాక ప్రజల కాష్టోదకరముగ నుండునని

యుజెప్పబడినది. కోకిలయన్ని దేశములలోను,

అన్ని భాషలందును వసంత ఋతువుతోడను,

ప్రకృతి సౌందర్యముతోడను సంబంధముకలిగి

యున్నది. అంగ్ల దేశమందలి కవులలో కోకి

ఆపద్ధతినే యాంగ్ల భాషావారిచయముగలమన యాధునిక కవులుకూడ అవలంబించుచున్నారు.

సామాన్యముగ ఆంధ్రులందరు వసంతాగమ మైనపుడు కోకిల పుట్టినంతికి వచ్చినట్లుగ భావించును. ఈభావమే గీతముందు బ్రకటితమైనది. అందుచేతనే పాఠకులకు గీతములోని భావ మొత్తయో రమణీయముగ నున్నది.

‘ఎఱ్ఱకలువపువ్వు’ అను గీతికలో నది యెట్లు తటాకమధ్యమందుండి యా తటాకము దనకొఱకే నిర్మింపబడినట్లు తలచుచున్నదో అట్లు దానిభావము వెల్లడింపబడినది. దానినీడ నీటిలో నెట్లు ప్రతిబింబించుచున్నదో కూడ కవి చక్కగ జెప్పెను-

“నీనీడ చెఱువులోన

నిలువున గనిపించున్.”

“జీవనగీతము”లో జీవితరహస్యము చక్కగ బ్రకృతిలోని వస్తుచయముతో బోల్చి వర్ణింపబడినది-

“జీవన మొకసన్నజాజి చిన్న మొగ్గకదర !
దినదినమును జ్ఞానమనెడు తెలిరేకులువిడుచు;
జీవనమొకటిట్టై తోచు చిట్టిమేఘము కదర!
చిరునగవను “ఇంద్రధనుసు” సింగారం బొసంగు
జీవన మొకతెరచాపను బోవునావ కదర
మోక్షమనెడుపారంబునుబొందనేయుదుదకు.”

‘వెలుగు’ అను గీతికలో సంక్రాంతిపండుగ తరువాత స్త్రీలు నోచుబొమ్మలనోము నాఖరు దినమున బొమ్మలను దీపములతోనహ అరటి బొందల తెప్పలపైనుంచి నదిలో విడుచుట వర్ణింపబడినది. గీతిక యాయుత్సవము సరిగ

వర్ణించుచు మనమున కాహ్లాద మొసగు చున్నది-

“బెండుతెప్పను లీలవిలసిల్లు వెలుగ!
ముత్తైదు చేజాటి ముదమందు వెలుగ!”

* * * *

బొమ్మలనోముగా బొలతులు నిన్ను విడిచివారలదాచి వెడలిరి వారు
“పాలలో బుట్టినపడితి ‘గవిరమ్మ’
నీళ్లలో గలిసెనే నే”డంచు నేదో,
అటువంటి పాటతో నానందముగను నీమిన్ను వెనువెన్న సీటుగాఁ జూచి.”

ఒక ‘ఆనరాష్ట్రమున’ యనుగీతికలో ప్రకృతి చక్కగ వర్ణింపబడినది-

“కాని యాకోనలోఁ గనిపించునవిగ
ఇరుగడ శరదంపు టీనేటిచేలు
చేలపయినడచేటి దూది మేఘాలు
మేఘాలు విడ నడు నీలంపుజాలు.”

రెండవపాత్రము ‘జనపదములు.’ ఇంద నుదినమును సామాన్యజనులలో జరుగు విషయములగుర్చిన గీతములు గలవు. దీనిలో ‘కోతపాట’ ‘బల్లకట్టు’ ‘కూలియన్నలకుతు కము’ ‘రంగంనుంచినచ్చిన రంగనిచర్యలు’ ‘సంతనుండి వచ్చుచున్న పాంథునిగుర్చి’ ‘తీర్థ పునరదా’ ‘ఎక్కడున్నానోలె’ ‘రస్తామర మృతు’ ‘మొదలగు విషయములమీద గీతములు గలవు. ఈగీతములన్నియు వినుట కాహ్లాదకరముగా నున్నవి. ప్రతిదినము జరుగుసంగతులు విషయమునకు దగినభాషలో వ్రాయబడినవి. అందుచే బ్రతివారిని నివి యా

క్షుచుచున్నవి. 'కోతపాట'లోగల యొకటి
రెండు ప్రకృతివర్ణనల నిట బొందుపరతును -

నిదురగనిక, నీటగ నెరు

ఆమడకు, తూటి కాడ

తేమమలి తీగసాగేను

* * * *

చిన్నిచిన్ని మంచుబొట్లు

సన్న నరిముల్లుమీద

మాపు నిల్చి తేపురాలెను.

మొన్నబట్టిన గాలివాన

మునిగినట్టి మునురుచేలు

నిన్న మొన్న వేసినట్టి

కొండగాలి కాదిపోయెను.

తెరపుమఱిగి వెఱపులెఱిగి

కడగ పట్టబారులేగ

బేగి లెగి సోయప్ప రామె

కోతలోకి కూలికెడదాము.

మూడవపాల్తము 'కుమారకంఠము'. దీని

లో బాలురమాటలు, వారు చెప్పకొనుకథలు

గలవు. పురాణగాథలు చారిత్రకవిషయ

ములు గూడ కథల రూపమున గీతికలలో

వ్రాయబడినవి. దీనిలో 'నాడడన', 'శివాజి',

'బుతియాట', 'ఉడుత-బుడత' 'వినియక',

'రాజు-రయితు', 'భూమి-ఆకాశము', 'శబరి'

'పిట్టపోరు - పిట్టపోరు' 'నీటిబొట్టు' ముఖ్య

మైనవి. 'శివాజి' యను దానిలో నుహా

రాష్ట్రవీరుడు శివాజి యకారంగజేబువద్దనుంచి

మిథాయిబుగలో దాగి పాటిపోయిన చారి

త్రక విషయము బాలురకు సులభముగ బోధ

పడునట్లు రచింపబడినది. ఇది బొబ్బిలి, కామ
మృకథలపోలిక నున్నది. మచ్చునకు గొన్ని
పాదము లుదాహరించెదను. -

శివాజిమనునొక - మరాటివీరుడు

అరంగజేబుకు - చేజిక్కిన్.

మొగల్సనవాదగు - అరంగజేబు

శివాజీవీరుని - ఖైదుంచెన్.

'బుతియాట'యను గీతములో పురాణ
గాథ వర్ణింపబడినది. పాండవులు, కౌరవులు
బుతియాడుచున్నపు డాబుతి సూతిలోబడు
టయు, ద్రోణుడు దానిని బాణములనహాయ
మున బైకిదీయుటయు వర్ణింపబడినది.

నాల్గవ గ్రంథము 'మాతృదేశసంకీర్తన
ములు.' దీనిలో 'ననోననోజయ', 'వడివడి
వడకు', 'ఉయ్యాబదంబాలా', 'ఆంధ్రరాష్ట్ర)
ము - మాతృదేశమున కది యేనాడో'
మున్నగు గీతములు గలవు. ఈగీతములలో
కవియొక్క దేశాభిమానము ప్రకటితమగు
చున్నది. కవిభాషనుగూర్చి వ్రాసినపుడు
'ననోననోజయ' యనుగీతమునుండి యుదా
హరణము నిచ్చియుంటిమి. ఈగీతములు
దేశాభి మానపూరితములుగా నున్నవి.

'కలరుత'మైదవపాల్తము. దీనిలో 'విరి
మల్లెపూలు', 'గాలివాన', 'దొమ్మరితట',
'దాసిగొడవ', 'నెన్నెలలు', 'జేవనమను దారి
లోన' మొదలగుగీతములు గలవు. గీతికల
లోని విషయములు నిజముగ జరిగినవేయగు
టచే జాలనాస్తోదము గలుగజేయుచున్నవి.

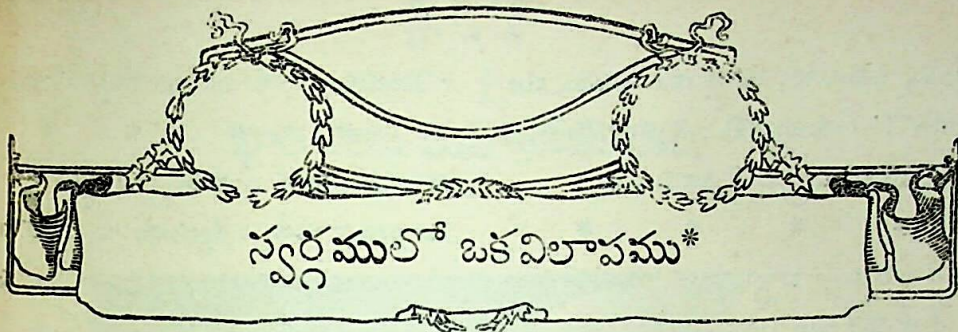
ఈయైదుపాత్రములతో మొదటిసంపుటము పూర్తియైనది. క్లష్టముగా వీనిలోని గీతికలస్వభావము బేర్కొంటిని. ఈగీతికలను బట్టి కవి ముందు ప్రకటింపబోవుగ్రంథము లింతకంటె నెక్కువ యిపు గూర్చునవిగా నుండు ననుట సాహసము కాదని నా నమ్మకము.

ఇట్టికవిత్వ మాంధ్రవాజ్మయాభివృద్ధి కెంతవరకు దోడ్పడగలదనువిషయము మిగిలి యున్నది. భాషాకన్య కీవియన్నియు భూషణములు. భూషణము లెన్నియించినను నవి యెక్కువకాజాలవు. కాని భూషణములలో బెక్కురకము లుండును. ఇవి యేరకమునకు జెందినవనియే మనస్రక్ష. కవికొండల మొక ప్రాచుర్యగారికవిత్వము వాజ్మయాభివృద్ధికి దోడ్పడగలదనుట నిర్వివాదము. భావవ్యక్తీకరణము వీరికవిత్వముయొక్క ప్రధానధనము. ప్రకృతి కెక్కువ ప్రాముఖ్యము వీరికవిత్వ ముందు గలదు. ఇట్టి సందర్భముల కుదాహరణము లిచ్చియుంటిని. అనుదినము మనచుట్టను, పట్టణము పల్లె యనుభేదములేకుండ జరుగు విషయములే గీతికాస్వరూపమును దాల్చుచున్నవి.

ఆంగ్ల భాషయందు వీరి కవిత్వమునంటి కవిత్వమును రోమేంటిక్ (Romantic) అందురు. వీరుబాబ్బిలిపాట, కామమృకథ వంటి బేలడ్ (Ballad) కవిత్వముగూడ 'శివాజి' యనుగీతములో గనుపరచిరి. ప్రకృతివర్ణనలు ప్రతిగీతమందును గన్పట్టును. బిచ్చగాండ్రు, కూలిజనము, దాసివాండ్రుమొదలగు కష్టజీవుల విషయములుగూడ ఈ కవిత్వమందు గన్పట్టుచున్నవి. ఇదికూడ సూతనకవిత్వమందొక ముఖ్యవిషయము. భాష విషయమును బట్టి మారినది. ఈ విషయములనుబట్టి కవితనకు దోచినట్లు వ్రాయక బాగుగా నాలోచించిన యొక మంచిసూతనశక్తి యవలు బించుచున్నట్లగపడుచున్నది. ఇదియాంధ్రవాజ్మయమును సర్వవిధముల నృద్ధి చేయగలదని నానమ్మకము.

ఈవాస్తవమునకు మొదటనే వాజ్మయముపై దేశకాలపరిస్థితుల కెట్టిశక్తిగలదో వివరించియుంటిని. సూతనకవిత్వ మవలంబించుచున్నవా రందరు నాంగ్ల భాష సభ్యసించిన వారగుటచే నాంగ్ల కవిత్వపద్ధతులు, పోకడలు వీరవలంబించుచున్నారు. ఈసూతన కవిత్వము మూలమున వాజ్మయము తప్పక యభివృద్ధి కాగలదు.

జయంతి గంగన్న గారు

ఘనుడను పొగడుదురు జనులెల్ల
[సన్నెంతో
ఘనుడను సభలెన్నో కావించి నాక్కిరి
విడిచినను చాటుదురు దేశ దేశములందు.

* * * *

ఎన్నెనియోసభల, ఎన్నెనిభాషలనో,
సన్నగనుస్వరముల, మిన్నంటునాదముల,
తిన్ననగునాక్యముల, తెన్నుదప్పినగతుల;

* * * *

సరళోక్తిరచనలకా, సందిగ్ధచచనముల,
శరతుల్యవాగ్ధాటి, చంచలస్వరములనో,
మఱివిధరీతులను, మహనీయులెందఱో:

* * * *

కర్మవాదులు, భక్తిజ్ఞానవాదులు, సకల
ధర్మవేత్తలు, కవులు, తార్కికుల, వేదాంత
మర్మకోవిదు, లింక మఱియొద తెందఱో;

* * * *

రాచనీతులుకరచి రాజ్యాంగతంత్రముల
దోచించునాయకులు, ప్రాచీనవమతసాంఘి
కాచారములమార్ప జూచు సంస్కర్తలును;

* * * *

మఱియింక నిటువంటి మహనీయులెందఱో,
'తరియించినాముగద, ధన్యులముగద!'యంచు
'జరమవాక్యము' లంచు, భవ్యసూత్రములంచు

* * * *

పలికినవికొన్ని, నే పల్కునివికొన్నియును
కలిపి, అన్నియుచూపు తొలగి, నాకేవిత
కొలుపునట్లుగ, పల్కు పలుకునకుబండ్రెండు,

* * * *

మారుపల్కినవారి నోరుమూయగ నింక
అఱుగముల, దీసి అక్షరంబున కైదు
కారికల సవలీల కల్పించి, తలలూచి;

* * * *

అదితెలియు నిదితెలియ దను శంక యొక్కింత
మదిలేక, సర్వజ్ఞ మతమె అన్నిటికంటె
సదుపాయమని యెంచి, చర్చించి, చర్చించి;

* * * *

ఎవరెవరి యుద్దేశ, మెవరెవరియభిమాన
మెవరెవరిపోషకుల యిచ్చ యెట్లుండునో,
చివర కాశక్తి నే సవరణలోసాధించి,

* * * *

* ఒక మహాత్ముడు జనులకు కొన్ని ఉపదేశములు చేసి మరణించెను. ఆయుష దేశములను జనులు తార్కారు
చేయునుంటున్నాచి, ఆతని యాత్మభగవంతుని యెదుట పెట్టు కొన్న మొలు.

‘సిద్ధించె, జనులార, చింత యుడుగుడు, ముక్తి
పద్ధతిదిగో!’ అనుచు పల్కి- స్మృతవదనులై,
సిద్ధాంతముల్ చిత్రచిత్రమైనవి పన్ని;

* * * *

ఆచిత్రచిత్రముల వ్యాసముచేయుటకు
వై, చిత్రచిత్రంబు లగుసమాజము లుంచి,
ఆచార్యు, లభ్యతు, లధికారులని పెద్ద

* * * *

నామముల్ పెట్టుకొని, పామరుల బల్బురను,
శేముషీస్వాతంత్ర్య మామూలముగ విడిస
సోమసులగొండఱను చుట్టుచేరగ దువ్వి;

* * * *

నియమంబు, లర్చనల్, నిష్ఠ, లుపవాసములు,
నయనూత్రముల్, శాసనంబులు, విధానములు
జయశీతముల్, సగరసంకీర్తనల్ కథలు

* * * *

విధియించి, ప్రకటించి, వినిపించి, ఇటువంటి
అధికప్రసంగ పర్యాస క్రిమై, మూల
విధిసాధన క్రియావిముఖులై, ప్రముఖులై

* * * *

శక్తిలింతయుచూపి ‘జాతీయ ప్రత్యేక’
ముక్తిపథమందఱకు బోధించి, తా మొక్క
భుక్తిమాత్రాన సంపూర్ణసంతృప్తులై,

* * * *

‘పాపబీజముధనము, పాపవృక్షముధనము,
పాపపుష్పముధనము, పాపగంధముధనము,
పాపశలమే ధనము, పాపమే ధన’ మంచు,

* * * *

‘మఱి కీర్తియందువా, మాయగాదా?’ అంచు,
దొరతనముకంటె నిక దుఃఖింబు లేదనుచు,

‘బిరుదములకంటె నిక బరువేమిగల’ దనుచు,

* * * *

నాయకుండనగ సందఱికష్టములబ్రీతి
మోయువాడను సత్యమును గన్న వాకొట
మాయలక, బరుపులం, బాపముల, దుఃఖముల

* * * *

అనుచరుల బీడించు నవ్వాని, తమసొంత
పనులన్నియును వెనుకపడినప్పటికి, సుత
వెనుదీయకను, మీదవేసుకొని, అత్యంత

* * * *

వినయ మఖిలోత్కృష్ట మనుచు, అద్దాని దా
ల్చినవారి కెదురులేదని, సహజమగునట్టి
వినయమంతయు హృదయముననుండి వై కెత్తి,

* * * *

లేనివినయము కొంతపైనుండి రప్పించి,
దీనిదానినికలిపి దిట్టమగుకవచంబు,
మేసంతయును కష్టదాని, చేసి ధరియించి;

* * * *

గొప్పగా తము దామె చెప్పకొనరోసి, ఒ
క్కప్పుడును ఎద్దానికైన కాదనని తల
ద్రిష్టరాయలచేత చెప్పించి, బిప్పించి,

* * * *

ఎందెందులను ఎవరి కెటువంటి ఆసయో,
అందెందులను వారికెటువంటి ఆసయే

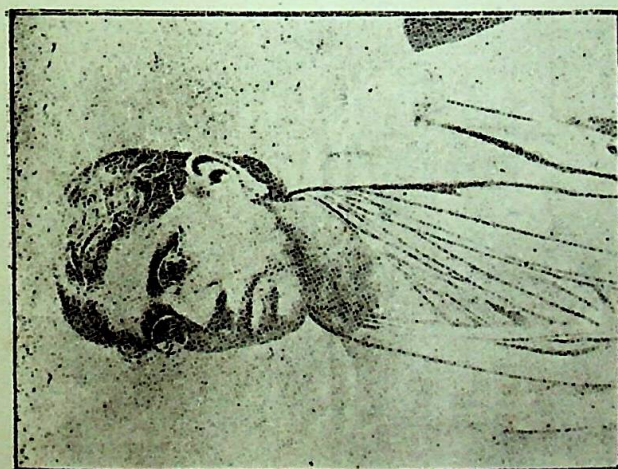
పొందుపడునట్లు, తమబోధనల్ ముఖివై;

* * * *

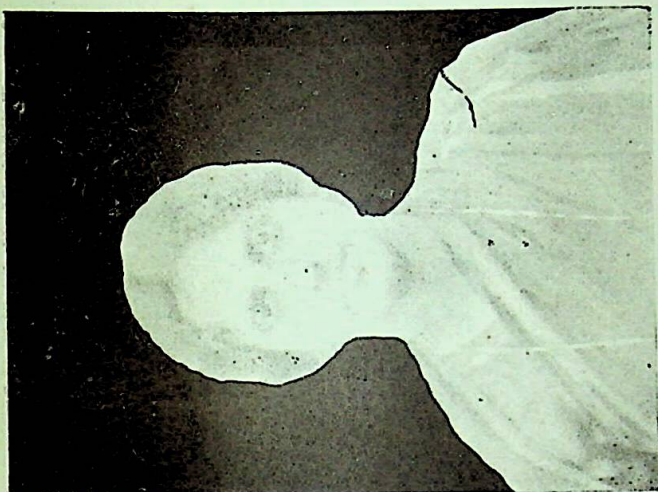
అందఱును—పంచేంద్రియముల నుపయోగించు
ముందుగా బుద్ధి యొకమూల జోకొట్టి ఏ
సందియముచెంతకును జననివారందఱును—

* * * *

భారతీయ మహిళామండలి

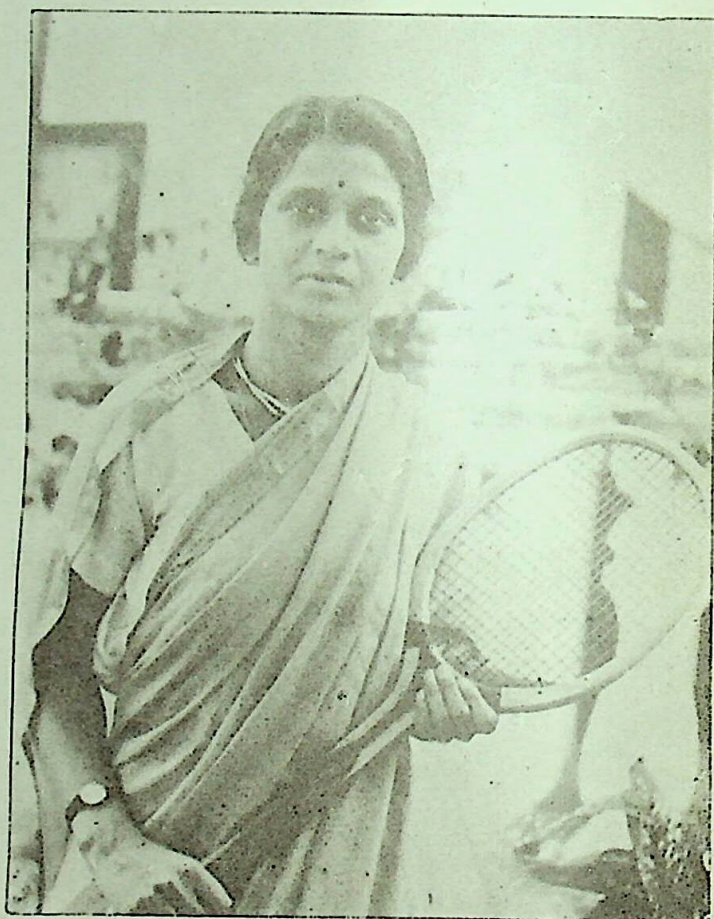

డాక్టర్ మత్తులక్ష్మమ్మగారు
యమ్. వి. సి. యమ్., యమ్. య్. సి.
మదరాసుశాసనసభకు పాఠ్యపురుషురాలుగా నెన్నుకొనబడినది

సి. శ్రీ. కొనలూకనస్య, బి. ఏ., యల్. టి.
ఈమె మేరీకాకాలలో నవభారతీయినిగా నున్నది.
అక్టోబర్ ౧౯౪౫ నుండి యామె నెన్నుకొనబడినది.
ఇట్టి గౌరవమును బడసిన మహిళయవలె యామెయే. ఈమె
న్యాయమూర్తి కృష్ణసుగారి సోదరుని పుత్రిక.

అక్షయ సం. ఫాల్గుణమాసము

శ్రీమతి పటవర్ధనమ్మగారు
మదరాసు యునైటెడ్ కలబ్బు టెన్నిసు పంచాయతీ పాల్గొనుచున్నది

'అవునోను, బాగుబా!' గనుచు తాళమువేయ
ఆనందములేదింక నని, తొడిగికొన్నయా
కవచముడగ బెట్టి గర్జనలో చేయుచును.

* * * *

తమభజములనె ఆకసము నిల్చియున్నదని,
తమవ్రేళ్ల మీదనే ధారుణీచక్రంబు
క్రమముతప్పక తిరుగ గల్గుచున్నదియనియు,

* * * *

తమకటాక్షమె రత, తమఉపేక్షయె శిశు,
తమకోపమే లోకదహనాగ్నికీలమని
శ్రమపెట్టుచున్ పరుల, శ్రమచెందుచుకాతాము

* * * *

—మితకనివర్ణింతు ఈమనుష్యులపోక,
లెంతవర్ణించినను ఏమితరుగును ప్రభా?
ఇంతతోచాలింతు—ఈశ్వరా, ఓవరద!

* * * *

నామీదదయయుంచి— నవ్వులకుకాదయ్యె;
నామనస్సెంతో సంతప్త మగుచున్నయది—
నామనవి యాలింపు మోమహితకరుణాంక!

* * * *

పోయివచ్చెద ఒక్కపూట భూలోకముకు,
చేయనాలస్యంబు, సెలవిమ్ము, సతతంబు
నీయాజ్ఞనర్థింతు, ఇపుడుకాదనవద్దు;

* * * *

పోయి ఆయాచార్యపుంగవుల, ప్రముఖులన్,
నాయకుల, అధికృతుల, అధ్యక్షులంజేరి,
న్యాయమా, మీరిట్లుచేయు టిదిన్యాయమా?

* * * *

ఎటువంటిఅపచార మెపుడుమీయెడ నేను
ఘటియించితిన్ యెటుగ, ఇటువంటిదన్న, ఎం
తటిదండనంబైన తగవుపెట్టకవడుదు.

* * * *

అంతియేకాని—మీఅడుగులకు దండాలు—
పంతంబుపట్టి నా పల్కులీరీతిగా
మితమితలుచేయ వెఱ్ఱెత్తుచున్నయది.

* * * *

అన్నలారా, పుడమియందు నేజీవించి
యున్న పుడుపుత్రులం గన్నవాడను గాను,
అన్నిసంతానంబు లాపల్కులే నాకు;

* * * *

వానిమీరలు చిత్రవధ చేయపూనిన
పై న వంశవినాశ మగునాకు, భరియింప
లేను, సుతభిక్షార్థి, లేదు, పామ్మనవద్దు

* * * *

భూలోకమున్విడిచి పోలేక, దేహంబు
చాలించినపు, డాతృ నగమిచ్చటను వాక్య
జాలస్వరూపమున సంధించిపోయితిని;

* * * *

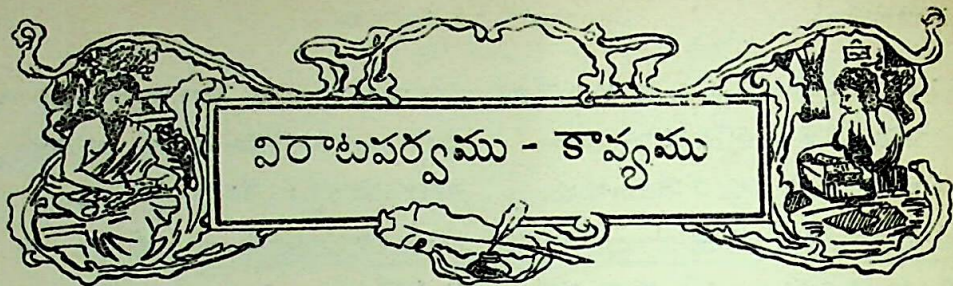
దానిరూపము మాప తాము సమకట్టిన
పై న, ఆత్మవినాశ మగునాకు, అట్టిపని
పూనలేదట క్రూరదానవాధములైన;

* * * *

చదువులన్నియునేను చదివియుండగలేదు,
పెదపెద్దశాస్త్రముల పేళ్లయిన వినలేదు,
హృదయానుభావములె పదములం గూర్చితిని;

* * * *

[సశేషము]

నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి గారు, బి. ఏ. [సారస్వత సమాజము]

పురాణ శకలమగు విరాటపర్వమును సోమ
యాజి కావ్యముగా మార్చినవిషయ
మొకవిధముగా పొరపాటని నాకు గురుసమా
నులును, నాయందు వాత్సల్యము గలవారును,
సుప్రసిద్ధ పండితకవులును నగు నొకరు ప్రసంగ
వశమున సెలవిచ్చియుండిరి. సంస్కృత భారత
మునందలి విరాటపర్వమును జదివినపుడు గలు
గని యానందము తెలుగున జదువునపుడు
గలుగుటకు గారణమేమాయని యాలోచించు
చున్న నా కీవాక్యములు కొంతయాధారమును
జూపించినవి. పరిశీలన చేసినకొలదిని విరాట
పర్వమును సోమయాజి కావ్యముగా రచించె
ననియు అట్లు చేయుటలో కొంద అనునట్లు
తిక్కన పొరపాటొనర్పకపోవుటయే కాక
మీదుమిక్కిలి తన యపూర్వరచనాసామర్థ్య
మును బ్రకటించెననియు నభిప్రాయము నా
యందు దృఢమై నెలకొనినది. ఆవిషయమును
విపులముగ జర్పించి తిక్కనయందున్న జనా
దరణము నినుమడింపజేయుటే యీవాక్యము
యొక్క యుద్దేశము. కావున కావ్యలక్షణ
ముల నొక్కొక్కటిగ జూచి యిది యెంత
వరకు కావ్యమో, దీని యాత్మకత్వ మేమి
యో చూతము.

“కం. పురసింధు నగర్జివన శశి
సరసీ వన మధు రతిప్రసంగ విరహముల్
పరిణయ తనయోదయ నయ
విరచన యాత్రాజిద్యూత విభు వర్ణనముల్
(నరసభూపాలీయము.)

అనునవి కావ్యమునం దుండవలసిన యష్టాదశ
విశిష్టవర్ణనములు. (అనగా పురము, సింధువు,
నగరము, ఋతువు, సూర్యుడు, చంద్రుడు,
సరస్సు, వనము, మధుపానము, రతిప్రసంగ
ము, విరహము, పరిణయము, తనయోద
యము, నయవిరచన, యాత్ర, ఆజి, ద్యూత
ము, విభువర్ణనము). మఱియు,

ఇందు నొకకొన్ని కడమైన నెంచిచూడ
నదియు నవని మహాకావ్య మనగ బరగు.
(నరసభూపాలీయము.)

నని లాక్షణికు లొప్పుకొనుటచే మహాప్రబంధ
మున కివి యన్నియు నవసరము కాదని తేలు
చున్నది. సోమయాజి ఈయష్టాదశవర్ణనలలో
చాలవరకు వర్ణించి తన విరాటపర్వమునకు
మహాకావ్య లక్షణము నిచ్చియున్నాడు.

అభిమన్యుని వివాహసమయమున బర
వర్ణనమును జేసెను.

“కం. వివిధాలంకరణంబుల

నవకాంతి నహించి పట్టణంబు వినాహా

త్సవమాధనలక్ష్మికి లలి

తననంబై యెలమికలిమితావలమయ్యె.”

ద్వితీయాశ్వాసమున సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయ చంద్రోదయములను విపులముగ వర్ణించి విడిచెను. కీచకుడు ద్రౌపదిపై మోహముతో వికలచిత్తుడై వనవిహారము సలిపిన సమయమున సరోవరమును, వనమును వర్ణించెను. అనయముననే యాతడు నుడివిన,

“సీ. కెంకేలు కేలితో గీలించి నెయ్యంపు

మాటలఁ దగుమఱుమాట లార్తు

గుచము లురంబునఁ గుదియించి క్రమమున

నిజిన కౌగిట నింపొనర్తు

సంగుళంబుల నల్ల నలకలు గబళించి

కెమ్మోవియాని యెక్కింతుఁగాయ్య

మనము మనంబునఁ బెనఁచి కేళికిఁ జొచ్చి

సతిఁదేర్చి సౌఖ్యరసంపు నిట్టఁ

దనిపు మొదలై నఁజిగురొత్తుతమకమునకుఁ

బ్రాచునెట్టుచు మగుడఁ బైఁబడుచు నింతి

మితభంగుల కెలయించి వెకలిఁ జేసి

యభిమత క్షీడనములకు నలనరింతు.”

పలుకులలో రత్ని ప్రసంగ విషయము సరచాటుగనుంచి చేసెను. కీచకుని ప్రసంగమెల్లను విరహపరిపూర్ణమై యున్నది. పర్వా రంభమున బాండవులు విరాటపురికి బయలు దేరునయమున ధౌమ్యుడు వారికి సేవా ధర్మముల నెఱిగించి నయవిరచన మాచరించెను. ధర్మజుడుల వైభవమును, మహనీయ

మూర్తులను వర్ణించి విభవర్ణనమును, గోగ్రహణనమయమున యుద్ధమును, దక్షిణగోగ్రహణానంతరము విరాటధర్మజులచే పాచికలాడించి ద్యూతమును వర్ణించెను. ద్రౌపదిచే గల్లు దేరబంపి మధుపానమును వర్ణించెను. పాండవులు అజ్ఞాతవాసవత్సరమున బడినకష్టములను మరపించుటకోయన సంత్యమున అభిమన్యుని వివాహము వైభవోపేతముగ వర్ణింపబడెను. ఏ మూడునాలుగువర్ణనములో తప్ప నితరము లెల్ల నిండుపుష్టిగను సరసముగను వర్ణింపబడినవి.

ఈ కావ్యమునకు నాయకత్వమున కర్తులు ముగ్గురు కలరు. వారు ధర్మజభీమార్జునులు.

“కం. కీర్తి ప్రతాప సుభగం

ఠార్తావనుఁ డఖిలగుణగణాధ్యుడు బాహా

వర్తిత భూభరుడై సరి

కీర్తితుఁడగుభర్త కావ్యగీత ప్రియుడై.”

(నరసభూపాలీయము)

అనియుండుటంబట్టి కీర్తి ప్రతాపము, ఆర్తావనత్వము, గుణాధ్యత, భూభరత్వము కలిగిన నాడు నాయకత్వమున కర్హుడని తేలుచున్నది. ధర్మజుడు రాజసూయమొనరించి ధర్మాపరావతారుడని పేరుగాంచెను.

“.....భూరి ప్రతాప మహా ప్రదీప

దూరవిఘటిత గర్వాంధకారవైరి

వీరకోటిరమణి ఘ్నోవేష్టితాంఘ్రి

తలుఁడు కేవలమర్హుడే ధర్మసుతుఁడు.”

ఇట్లులే భీమార్జునులుగూడ,

“కులము మహాభాగ్యము ను
జ్వలత యుదారత మహావిశాలత ధర్మా
కలనయు వైదగ్ధియు”

(నరసభూపాలీయము.)

నను నాయకగుణంబుల జెన్నొంది కథారంగ
మున ముఖ్యస్థానము వహించి నాయకత్వము
నకు నర్హులగుచున్నారు. కాని తఱచిచూచితీ
మేని వీరిలో ధర్మజుడే నాయకుడని తేలుచు
న్నది.

మొదట అర్జునుని గైకొందము. ఇతడు
కులీనుడు; మహాభాగ్యశాలి; ఉజ్వలపురుషో
త్తముడు. ఇంద్రుని అర్ధాసనము నందినమేటి.
నివాతకవచకాలకేయాది మహాదానవపీఠుల
నెదిరించి నెగ్గిన ప్రతాపశాలి. గంధర్వహస్త
గతుడగు దుర్యోధనుని గాచినయదారుడు.
విరాటపర్వకథాభాగమున ప్రాధాన్యమునొం
దిన యుత్తరగోగ్రహాసమయమున భీరుడగు
యుత్తరుని సారథిగాగొని శస్త్రాస్త్రజ్ఞులొక్క
స్ఫూర చతుర్విధోజ్వల బలాత్ములగు

“ద్రోణుడు భీష్ముడు గృహుడు
ద్రోణసుతుండును గర్జునుడు బశు
త్రాణపరాయణత్వమున

దర్పసముజ్వలభంగి నుల్లస
ద్బాణపరంపరలో గురియ...”

వారిని తలపడి తనసూర్యణాగ్నికి వారినాహుతి
చేసి వీరవిహారముచేసిన రణకుశలుడు. ఇతని
పాత్రము ముఖ్యమైన దయ్యను విరాటపర్వ
పూర్వార్థముననామమాత్రముగానుండిభీముని
ముందు నిస్తేజమై యున్నది. ఉత్తరార్థముననే

ప్రాధాన్యము వహించు అర్జునుడు నాయకత్వ
మునకు జాలడు.

రెండవది భీమునిపాత్రము—ఇతడు

“దుర్వారోద్యమ బాహువిక్రమ రసా
స్తోక ప్రతాపస్ఫూర
ద్గర్వాంధ ప్రతివీర నిర్మథన వి
ద్యా పారగుడు.”

ఇతని

“...వలమూపులాపు మును

నేలవహించిన నాగకూర్మ గో

త్రావనిభృద్విశాకరుల

కారయనూరటపట్టు.....సం

భావన భూజనంబులకుఁ

బండువు.....మహాగ్రకోపశే

ఖావిభవంబు వైరులకుఁ

గాలము చేరువ.”

లోకకంటకులగు బకహిండింబ కిమ్మీర జరా
సంధాది ప్రబలబలోదగ్రులగు రాక్షసులనెడ
రినో యడంచి ప్రజాసౌఖ్యమునొడగూర్చెను.
అట్టివాడు తనకు గాలము చాలనపుడు వంటల
వాడయ్యును నిజప్రతిభను జాటుచు మహా
నసగృహాధ్యక్షుడై చెట్టులను గట్టెపుల్లలనలె
వించుచు, కీచకాదులను నధించుచు దక్షిణ
గోగ్రహామందువలె యుద్ధముచేయుచు తన
వీరవిహారము నెడములేకుండ నెఱసి అర్జున
ధర్మజుదుల మేఱమీరిన మహిత ప్రతాప
శాలి. ఇతని నిష్కాపట్యము, క్రూరత్వము
నెడల గల విముఖత, ధైర్యము, నిరుపమాన
బలసత్త్వము, సాహసము, మొదలగు గుణ

పుంజములు ఇతనికి ప్రధాననాయకత్వమునకు
అర్హత నిచ్చును. కాని ఇతడుధర్మజునిముందు
వ్యక్తిత్వము లేనివాడగుటచే ప్రధాన నాయ
కత్వమున కర్హుడు కాడు.

ఇక ధర్మజునిపాత్రవిషయము:

ఇతడు పాండవాగ్రజుడు. నాయక గుణ
లక్షణ లక్ష్మీతుడు. కాని కథాగమనమున నితని
భాగముత్యము. విరాటపురిలో బ్రవేశించిన
తరువాత నాలుగైదుసారుల కన్న నెక్కుడు
మన కీతడు కనుపించడు. అదియైనను అక్క
డక్కడ. కాని ఆనమయములు కథావిస్తృతికి
ముఖ్యములైనవి. కీచకుడు ద్రౌపదిని తన్ని
నపుడు భీముడు శ్రవణకాల సమవర్తియట్ల
య్యున్నడై, యతని ననునయింప దివ్యరుసపుడు
హాహలము మ్రింగిన శివునియట్లు లాతని
నడ్డ కోపానలము నార్చుకున్న సమయభంగమై
విరాటపర్వవృత్తాంత మన్యధా వర్ధిల్లి యుం
డెడిది. అట్లే ధర్మసూతి దక్షిణ గోగ్రహణ
మున భీముని ఒరికొల్పక యూరకున్నచో
సుకర్మ విరాటుని బుడెగా గొనిపోయి యుం
డెను.

భీమార్జునులను మహాయంత్రములను
వడిపించు చతురుడు ధర్మజుడు. వారిబలము,
వేగము సర్వమును ధర్మజునియాజ్ఞా దృఢబంధ
సయమితములు. ఇంతటి మహావీరులను ఇచ్చు
వచ్చినటులు నడుపుచు తన చేతిలోని కీలు
బొమ్మలవలె నాడించిన ధర్మజుని చాతుర్య
మును, నడవడియును, సంయమమును సామా
న్యములు కాజాలవు. అందుకుదో డతని సత్య
నిష్ఠయును, శాంతమును చంద్రికకు చలువ

వలె సతని గొప్పదన మినుమడింప జేయు
చున్నవి. ఇట్టి ధర్మసూతి నాయకు డనుటకు
సందియము లేదు. భీమార్జును లుపనాయకులు.
ఒకరుపూర్వార్థమున,నికొకరు ఉత్తరార్థమున
ఉపనాయకులు; ధర్మజుడు నాయకుడు.

రసవిచారణ

రసపోషణమున తిక్కనచూపిన యశాచి
త్యము విపులవిమర్శనార్హమగుటచే నావిష
యమును ప్రత్యేకించి యొకవ్యాసమున వివ
రింపనుటని. నవరసములను జెచ్చిత్యము చెడ
కుండ వానివానిప్రాముఖ్యమునకు విరోధము
లేకుండ వర్ణించుటలో తిక్కనచూపిన నేర్పు
ప్రశంసింపదగినది.

ప్రధానరసము నాయకుని యవలంబ
నమున వర్ధిలుట ప్రసిద్ధము. వసుచరిత్రము
నందలి శృంగారము వసురాజు సూతగా గొని
వర్ధిల్లినది. ప్రభావతీద్రవ్యముమునందు ప్ర
ద్యుమ్నుడు నాయకుడు. శృంగార మాతని
నాశ్రయించెను. ఈవిధముగ జూచినచో విరా
టపర్వమున ధర్మరాజు నాశ్రయించినశాంతమే
ప్రధానరసము కావలెను. శాంతమున కీకా
వ్యమునం దగ్రస్థాన మున్నదనుటకుగూడ
కారణములు కలవు. అజ్ఞాతవాసము గడపు
టకు ప్రతాపవంతులగు పాండవు లగ్నిచల్లబడి
నటులు శాంతమూర్తులుగాక తప్పదు. అదియే
భౌమ్య డుపదేశించినది. అదియే ధర్మజు డన
లంచింది తమ్ముల కుపదేశించినది.

ధర్మజునిశాంతము భీమార్జునుల వీరము
ను గొంతవరకును లోబరుచుకొని ప్రకాశించి

నది. ధర్మజుని శాంతమునకును, భీముని వీరమునకును సంఘర్షణము ప్రాప్తించిన చోటులం దెల్ల శాంతమునకే పైచేయి యయ్యెను. అందుచే శాంతమే ప్రధానరసమని చదువరులను మానిపవలసిన యవసరముగూడ గలుగుచున్నది.

కాని విరాటపర్వమును జదివి పుస్తకమును మూసినయనంతరము భీముని బాహుబలప్రకటనోపయోగములగు సాహసకృత్యములును, అష్టనుని నిరంకుశవీరవిహారమును చదువరి మనఃక్షేత్రమున రాజ్యముచేసినట్లు ధర్మజుని శాంతము చేయలేదు. ఆతని శాంతము ప్రశంసార్హమయ్యెను భీమార్జునుల వీరము ముదర నిస్తేజస్సు మగుచున్నది. వారి వీరమునకున్న నిశితత్వమును ప్రతిభయు ధర్మజుని శాంతమునందు గోచరించుటలేదు.

అదియును గాక వీరము పర్వమునందంతటను అనుస్మృతమై యున్నది. నిశ్చింతగ పాండవులు ఊడిగము సంగీకరించుట యందే వీరమున్నది. భీముని వినోద కృత్యములందు గూడ నున్న రస మిదియే. కీచక, ఉపకీచకాదుల సంహారమునందును, దక్షిణోత్తరగోగ్రహణములందును గూడ వీరము వ్యాపించి యున్నది. ఇంత వ్యాప్తిగాంచిన వీరము ముందు శాంతమొదిగియుండుట యం దాశ్చర్యము లేదు. అందుచే శాంతమునకు బ్రధానస్థాన మబ్బుకున్నది. వీరమే కావ్యము నందలి రసము. విరాటపర్వము వీర రసాత్మక మగు మహాకావ్యము.

నాయకుని యవలంబనమున ప్రధానరసము పోషణము నొందినచో నాయకగణ వర్ణనము విరివిగను, ప్రశస్త్యముగను జరుగుటయే కాక కావ్యమునందలి వివిధరసములకు సామరస్య మలవడి రసవైషమ్యము లేకుండ నుండును. కాని సోమయాజి యీవిషయమున మామూలుమార్గమును విడచి తన యదృశ్తి రచనాకాశలమును జూపినాడు. ప్రధానరసము భీమార్జునుల యవలంబనమున వృద్ధిపొందినను ధర్మజుని పాత్ర పోషణ యనువుగను, సంపూర్ణముగను, ప్రశంసా పాత్రముగను జరిగినది. నిరాక్షేపముగ నాయకుడు ధర్మజుడగుచున్నాడు. అంతమాత్రమున భీమార్జునుల పాత్రములకు న్యూనతగలుగుటలేదు. భీమార్జునులవలన ధర్మజునకుగూడ న్యూనతగలుగుటలేదు. వాచీపాత్ర పోషణము పరస్పర గుణప్రకటనమునకు సహాయకారియై కావ్యమునకు అందమునిచ్చుచున్నది.

రసప్రకటనముకూడ నటులే యున్నది. ఇందునవరసములును బ్రకటితములైయున్నది. ఆయాస్థానములం దవి యుచితముగను, రసవంతముగను నొప్పియున్నవి. ఇన్ని రసముల నేర్పరించుటలో అలంతులగు కవులు రసాభాసమును దప్పక జేసియుందురు. పరస్పర విషష్టస్వభావముగల శాంతవీరములకు ఇందుగడిచిన మైత్రి యపూర్వము.

వీరము ప్రధానరస మగుటచే స్థాయిభావమును వహించుచున్నది.

ద్రౌపదీకీచకుల యాలంబనమున బెరిగినశృంగారము మూలమున ద్రౌపదీశోకమున స్ఫురించి

కరుణము, కీచకవధయం దుదయించిన అద్భుత
కాద్రములు పోషింపబడినవి. ఈశ్వరగారము
నూడ స్వతంత్రమైన నిలుకడలేక భీమునివీరము
నకు లొంగి యంగిరసముగా మారినది. ఇట్లులే
ఉత్తరుని యవలంబనమున బెరిగిన హాస్య
మును తత్సమయమున బోషింపడిన భయానక
బీభత్సములును అర్జునునివీరమున కంగభావ
మున మెలగుచున్నవి. అందుచే శృంగార
కరుణాద్భుత హాస్యభయానక బీభత్సకాద్ర
ములు వీరమున కంగరసములై దానికి ప్రాధా
న్యము నిచ్చుచున్నవి. మిగిలినది శాంతము.
దీనికి ప్రత్యేకమగు నిల్కడ గన్పించుచున్నది.
నాయకు నాశ్రయించియున్న యీరసమున
కామాత్మము స్వతంత్రస్థాయియుండుట సమం
జసమే.

ఇట్లు రెండురసములకును స్వతంత్ర
మగు అవలంబనమున్నను వానికి పరస్పర
వైరుధ్యము సిద్ధింపకుండ సోమయాజిచూపిన

నేర్పు చూడదగినది. ప్రధానరసమగు వీరము
అవలంబనముగాగొనిన భీమార్జునులు నాయ
కుడగు ధర్మజుని కనుసన్నల మెలగుటంజేసి
యు, అతని సమక్షమున వీర మొదిగియుండు
టంజేసియు, నాయకు నాశ్రయించిన వీరము
నకు గౌరవమగు స్థానము కుదిరినది.

పురాణశకలమగు విరాటపర్వమును గా
వ్యముగా మార్చి తిక్కనసోమయాజి గుణ
రూపములందు మాతృకకును, తనగ్రంథము
నకు ననేకవిషయములందు భేదమును గన్పర
చెను. ఈభేదము లందముగను, రుచికరము
లుగను నుండి పాఠకలోకమున కానందము
నొసంగుచు తిక్కనయొక్క రచనాసామర్థ్య
మును వేనోళ్ల జాటుచున్నవి. విరాటపర్వ
మును గావ్యముగా మార్పుటచే సోమయాజి
తెలుగుగ్రంథమునకు మూలమునందులేని చవి
తెచ్చిపెట్టి పండితపామరజనానందానుసంధా
యియై వారి కృతజ్ఞతకు బాల్పడినాడు.

ఆత్మజ్ఞానము

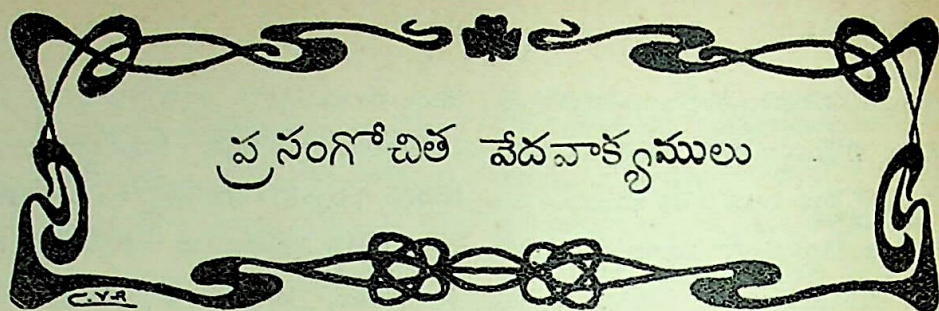
(బరన్స్ కవిపద్యమున కనువాదము)

కొప్పర్తి నారాయణమూర్తి గారు, బి.ఏ., యల్.టి. [సాహితీసమితి]

వ్యాసకర్త

మనల నొరులెరుంగుగతిని మనమె మనల
నెరుగ నెదేని యొకవ్యక్తి పరలెనేని
ఎంత బాగుండునో యెంచ నెవరికగును?
తప్పలన్నిటిని మనము డాటగలము,
తెలివిమాలిన యూహలు తొలగిపోవు,
మనల భేదించు వైరము ల్మాయమగును!

ప్రసంగోచిత వేదవాక్యములు

పారసంది సర్వేశ్వరశాస్త్రి గారు

పతన పాశన శ్రవణములచే ద్విజులకు గొప్పఫలము నిచ్చు శ్రీమత్ కృష్ణయజుర్వేదమున నచ్చటచ్చట ప్రసంగోపయుక్తములును రత్నసమానములు నగువాక్యము లనేకములు కలవు. అందు కొన్నిటిని మాత్ర మీదిగున సుజనమనోరంజనార్థము తెలియపరచుచు భాష్యానుసారముగ వానియర్థముంగూడ సంగ్రహించి వ్రాయుచున్నాను.

సంహితాభాగము

కాండ ప్రపాఠము కము

1. 1—5 “శతాయుః పురుషః”

పురుషుడు నూరుసంవత్సరము లాయుర్దాయము కలవాడు. ఇది సర్వసాధారణము. ఈ యాయుర్దాయము వారువారుచేయు ధర్మాధర్మములచే నృధిక్షయముల నొందుచుండును.

2. 1—5 “త్వాష్ట్రాః శతవ ఉచ్యంతే”

పశువులు త్వష్టృదేవసంబంధము లయినవి. జ్ఞానము లేనివానిని పశుసమానునిగ నెంచి ఆయర్థమున ‘ఉడొక త్వష్ట్ర’ మని పరిభాషతో నందురు.

3. 1—5 “రజతగ్ం హిరణ్య మదక్షిణ్యం”

వెండి దక్షిణగా నిచ్చుటకు యోగ్యముకాదు.

4. 1—7 “ప్రజాపతిః ప్రజా అన్యజత”

బ్రహ్మదేవుడు ప్రజలను పుట్టించెను.

5. 2—1 “మనుష్యాస్సర్వాంవాచంవదన్తి”

దంతపటుత్వముకలవారు అక్షరలోపము లేక సంపూర్ణ కనువాక్కును పల్కుచున్నారు. మనుష్యు

లాంగ్రగీర్వాణాది సకలభాషారూప మను వాక్కులప పల్కుచున్నారనియు జెప్పవచ్చును.

6. 2—2 “ఽవిత్రంవై హిరణ్యం”

బంగారము పవిత్రమైనది=సుధీకరము

7. 2—2 “అగ్ని స్సర్వా దేవతాః”

అగ్ని సమస్తదేవతా స్వరూపుడు.

8. 2—2 “యద్యై కించ మను రనద త్త

[ద్యేషజం”

మనువు ధర్మసృష్టాడుగనుక నతడేమి మంత్రమును గాని ధర్మమునుగాని చెప్పిన నదియాపగప్రాయము. మనుధర్మశాస్త్రమునకు ప్రాముఖ్యము నిల్పవేవముకావ చెప్పుచున్నది.

9. 2—3 “ప్రజాపతే స్త్రయస్త్రింశ ద్దు

[హితర ఆస్”

బ్రహ్మకు ముప్పదిమంగుర (అశ్విన్యాదులు) కుమారిక లుండిరి.

10. 2—3 “యావమే వాస్యై తన్మహిమా

[నం వ్యాచప్తే”

వీనిస్వరూపమే వీనిసామర్థ్యము జెప్పుచున్నది.

11. 2—5 “నాన్యతం వదేత్”

అన్యతమును పలుకకూడదు.

12. 2—6 “అగ్నే స్త్రయో బ్యాయాన్ సో

[భితర ఆస్”

అగ్నిః మధ్యగర్హణంశిరి. భూపతి, భువనపతి,
భూతపతి అనువారలు.

13. 2—6 “మత్స్యగిరియాధియాఘ్నస్త్రి”

అగ్నికాపముచే జాలరులు బుద్ధిపుట్టినపు డెల్ల
మత్స్యములను కొట్టుచున్నారట.

14. 5—2 “న హ్యవక్షః పతితు మర్హతి”

చక్కలులేనివా డెగురజాలడు.

15. 5—4 “సుకృతాం నా ఏతాని జ్యోతీగ్ం
[షి య స్సత్కృతాణి”

నక్షత్రములనునవి (అశ్వినాదులుగాక తక్కి-
నవి) కాస్తోక్తపూర్వకర్మములను చెప్పినట్లు చేసిన
మహానుభావుల ప్రకాశములు.

16. 5—6 “ఆపోనా అగ్నే ర్భౌత్రవ్యాః”

నీరు అగ్నికి వైరి.

17. 6—1 “ఏకహాయనా మనుష్యా వాచం
[వదన్తి”

ఒకసంవత్సరము వయసుగల మనుష్యులు మాట
లాడుట కుపక్రమింతురు.

18. 6—1 “అర్థోనా ఏష ఆత్మనోయత్పత్తి”

భార్యతనకు అర్థ భాగము=అర్థాంగి.

19. 6—3 “ఏషనా అన్యథో యఃపుత్రీ
[యజ్వా బ్రహ్మచారివాసీ”

ప్రతిబ్రాహ్మణుడును పుట్టినతోడనే దేవ పితృ
ఋషిములతో నుండునుగాన నెవడు సంతానవంతుడును
యజ్ఞములు చేసినవాడును, బ్రహ్మచారియై వేదా
భ్యాసము జేయుదు గరుకులవాసము నొనర్చినవాడు
నగునో యతడే విదజెప్పిన ఋత్రయములేనివాడ
(అన్యథుడు) గను.

20. 6—4 “త్రయః పశూనాగ్ం మాస్తాదా
[నాః పురుషో హస్తీ మర్కటః”

పశువులలో మనుష్యుడు, ఏనుగు, కోతి అను
నీయాడుజాతులును వాని యాహారమును హస్తముచే
గ్రహించి తినును. మిగిలిన గోమహిషాదులు చేతితో
దీసికొనక ముఖముచేతనే గ్రహించితినును.

21. 7—4 “అగ్ని ర్విమస్య భేషజం”

అగ్ని హోత్రుడు మంచునకు (చలికి) డోషగము.
అనగా చలిని పోగొట్టువాడు.

బ్రాహ్మణభాగము

22. 1—4 “బ్రాహ్మణోవై సర్వాదేవతాః”

బ్రాహ్మణుడు సమస్త దేవతాస్వరూపు డని
భావము.

23. 2—1 “వత్సం జాతం దశరాత్రి ర్నదు
[హన్తి”

గోవు ప్రసవించిన (ఈనిన) పిదప పదిరాత్రి
లాగోవుయొక్క పాలుపితుకరు; అనగా నాగోక్షీరము
లు అపుడు త్రాగకూడదు. ఈసంగతి ధర్మశాస్త్రము
నందును చెప్పబడియున్నది.

ఆరణ్యకభాగము

24. 5—1 “ఉపదీకా యత్ర క్వచఖనన్తి
[తదపోభిత్పదన్తి”

చెదలు వానిముఖముచే నెచటత్రవ్వనో యచట
నీరుకల్గి ఆప్రదేశము చెమ్మగిలును.

ఉపనిషద్భాగము

25. 1—11 “సత్యంవద; ధర్మం చర; మాత్మ
దేవోభవ; పితృదేవోభవ;
ఆచార్యదేవో భవ; అతిథి
దేవోభవ”

సత్యమును పలుకుము; ధర్మముజేయుము; తల్లి,
తండ్రి, గురువు, అతిథి, వీరలు దేవునివలె నేవింప
చగినవారు.

26. 4-11 “వృక్షస్య సంపుష్పితస్య దూరా
[ద్గంధో వాత్తి”

పుష్పించిన వృక్షముయొక్క పరిమళము దూర
మునుండి వాయువుచే పీచబడును అనగా పరిమళము
చాలదూరము వ్యాపించునని భావము.

27. 4-11 “అణోరణీయా నృహతో మహీ
[యాక్”

ఆర్మిపదార్థము చిన్నవస్తువుకంటె చిన్నది.
గొప్ప (పెద్ద) వస్తువుకంటె పెద్దదియు.

28. 4-10 “చత్వారిశ్యంగా త్రయో అస్య
[పాదాః”

ఓంకారస్వరూపుడగు పరమాత్మకు నాలుగు
కొమ్ములు మూడుపాదములును కలవు. అనగా ఆ
ఓంకార మకారనాదములను నాలుగుశృంగము లనియు
విశ్వతైజసప్రాణులను మువ్వరు పాదములనియు భావము.
మరియు, నాలుగువేదములు శృంగములు నిత్యబద్ధముక్త
రూపములగు మూడును పాదము లనియును.

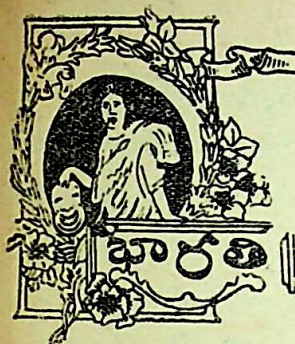
29. 4-63 “దా సేన ద్విషంతో మిత్రాభవంతి”
ధనము నిచ్చుట దానము. దానిచే శత్రువులు
మాడ మిత్రులగుచున్నారు.

30. 4-63 “లోకే ధర్మిష్ఠం ప్రజా ఉపసర్వన్తి”
లోకమున ధర్మమునందున్న వానిని (గర్భాధర్మ
నిష్ఠాధర్మము) ప్రజ లనుసరింతురు.

ప్రణయకథ

విద్యార్థ కోపలై శివకామేశ్వరరావు గారు

అనన్త కాలే తపించుచుంటి; దరుణీత్వం బోచెలీ యింత చు
ల్కనయచానో; కడలేదొ యీవిరహవైల్యచ్చన్నదుల్లోకలో
కనివాసంబున; కింత నంత కలదో కాంత ప్రతీక్షాతప
స్సున; నారుక్మిణి యేమి నోచినదె? కృష్ణం డామె రూ పందురే?
నిలుమని యింతప్రేమ నవనీతము చూపి, మనస్విసీమన
స్సుల కది పూతగా నొసంగి చొక్కగఁజేయుటయే యెఱుంగుగా
కల లలనారహస్యములయందలిభావము లేర్పరించు నే
ర్పులుగలవాడె వాడు, చెలి, పొమ్మికఁ జెప్పకు వానివార్తలన్.
నిలువం డొక్కట, నెల్లయందునను దానే యుండఁగాఁగోరు చం
చలుఁ డయ్యో! తనచేయివట్టికొని యాశల్లేనియానందఁ
లల నూఁగం దలపెట్టినాముగద, లీలామూర్తినింగోరి లీ
లలకు న్బాముటకంటె నోచెలియ, మేల్గాడే తనుత్యాగమున్.
వినమగు వానిముచ్చటల విందొనరింపుము నాకు; దాన వె
క్కనమగు నీశరీరమును గాఢసమానమునుక ద్యజించి యా
ముసిముసినవ్వుతో నెదురుముద్దులకై మొగమిచ్చు మన్మథః
కుసుమరస ప్రభుత్తు యదుకుంజరు నాత్మకు నాత్మః జేర్చెదన్.

శ్రీనాథకవిరాజీయము

కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

ప్రౌఢదేవరాయలు

(ప్రతీహరిం జూచి) వారి నిట శీఘ్రముగం
ప్రవేశపెట్టుము; పొమ్ము. (కొలుపున గలయఁ
బరికించి) విద్వాంసులారా! కవులారా! మీ
శ్రీనాథు నెఱుంగుదురా? ఈతఁ డేదేశము
వాఁడు?

డిండిమభట్టు

ఏని నేను గని యెఱుంగను గాని విని యెఱుం
గుదును. ఈతఁడు మనకు శత్రువైన కొండ
వీటిరాజుకడ నుండిన తెలుఁగుకవి. శ్రీహర్షుని
శృంగారనైషధముఁ దెలుఁగునకుం బరివర్తి
నముచేయుదు నని డుమువులు తగిలించి
మామిడిసింగయ్య కిచ్చినాఁడు. కులమువాఁడు
గావున నితని నతఁడు గౌరవించి రాజుకడ
సన్మానము గలిగించినాఁడు. విద్యాసనాథుఁ
డనునీళ్లకాదిపదము నేతిబీరకాయనంటిది.

శ్రీనాథుఁడు

(శిష్యులతోఁ బ్రవేశించి) 'రాజ న్నభ్యుద
యోస్తు తే' (చే యెత్తి దీవించును).

ప్రౌఢదేవరాయలు

కవిరాజా! ఇందు విశ్రమింపుము. (పీఠముం
జూపును.)

(శ్రీనాథుఁడు విశ్రమించును.)

ప్రౌఢదేవరాయలు

(శ్రీనాథునిం జూచి) కవీంద్రా! మీనివాసం
బునఁ బవిత్ర మైనక్షేత్ర మెయ్యది?

శ్రీనాథుఁడు

“నీ. పరరాజగిరిదుర్గవరవైభవశ్రీలఁ

గొనకొనిచెడఁగఁడు కొండవీడు

వరిపంథిరాజన్యబలముల బంధించి

కొమరుమించినచోడు కొండవీడు

ముగురురాజులకును మోహంబు పుట్టించు.

గుఱు వైనయురిత్రాడు కొండవీడు

చటులవిక్రమకళాసాహసం బొనరించు

కుటిలాత్ములకుఁగాడు కొండవీడు

జననఘోటకసామంతసరసవీర

భటనటానేకహాటక ప్రకటగంధ

సింధురారావమోహనశ్రీలఁ దనరు

కూర్మి నమ రావతికి జోడు కొండవీడు.”

డిండిమభట్టు

శ్రీనాథా! విద్యాసనాథుఁడని పేరు పెట్టు
కొంటివి. నీ వేశాస్త్రము లభ్యయనము చేసి
తివి? నీకవిరాజబిరుద మెట్టిది?

శ్రీనాథుఁడు

నావిద్యాభ్యాసము పెద్దలయనుగ్రహమే; బిరు
దము నట్టిది యే.

డిండిమభట్టు

నీవు తెలుగుకవిత్వము చెప్పదువా?

శ్రీనాథుడు

సంస్కృతప్రాకృతాదికవిత్వమును.

డిండిమభట్టు

అబ్బా! సంస్కృత ప్రాకృతాదికవిత్వమును జెప్పఁ గలవా! నీకు శాస్త్రవాసన యున్నదా?

శ్రీనాథుడు

అది యిప్పుడు చప్పనిమాటలతోఁ జెప్ప నేమి టికి ?

ప్రౌఢదేవరాయలు

కవిరాజా ! నీవు పెక్కుదేశములు తిరిగి పెక్కుర నోడించిన గండరగండ పని వినుచు న్నాము; సత్యమా?

శ్రీనాథుడు

దర్శనార్థి యై వ్రాసిపించినపత్రముందే తద్విషయ మున్నది; చిత్తగింపుడు.

ప్రౌఢదేవరాయలు

(పత్రముం దిప్పి చూచి) ఇం దేమి వ్రాసి తివో నీవే చదువుము. (శ్రీనాథుని చేతి కిచ్చును.)

శ్రీనాథుడు

(పత్రముం బుచ్చుకొని)

“సీ. డంబు నూపి ధరాతలంబుపైఁ దిరుగాడు

కవిమీఁదఁ గాని నాకవచ మేయ

దుష్ప్రియోగంబుల దొరకొని చెప్పెడు

కవిశిరస్సునఁ గాని కాలు చాఁచ

సంగీతసాహిత్యసరసవిద్యల నేర్చు

కవులతోమ్ములు గాని కాల్చి విడువ చదివి చెప్పఁగ నేర్చి సభయందు విలసిల్లు

కవినోరు గాని వ్రక్కలుగఁ దన్న

దంటకవులకు బలువైనయింటిమగఁడఁ

గవులవాదంబు విన వేడ్కఁ గలిగె నేని

నన్నుఁ బిలిపింపు మాస్థానసన్నిధికి

లక్షణోపేంద్ర ! ప్రాథరాయక్షీతంద్ర!”

ప్రౌఢదేవరాయలు

సంతోషము; సంతోషము. (డిండిముం దింకించి) కపింద్ర! కొన్ని నాల్గనుండి వాదభోజనము లేక యుపవసించితి నని యింతకు మున్న చెప్పి యుంటివి కదా! ఇదె శ్రీనాథకవిసార్వభౌముడు. ఈపండితునితో శాస్త్రవాద మొనర్చుము. చూతము. (భటునిం దిలకించి) నీవు పోయి చంద్రభూషక్రియాశక్తి గురువర్యులు దోడుకొని రమ్ము.

భటుడు

మహాప్రభూ! వారు వచ్చి హజారుకడ నేరయిన్నారు. తోడుకొనివచ్చెద. (నిమ్మ)మిచును.)

చంద్రభూషక్రియాశక్తి

(ప్రవేశించి) “రాజు స్నభ్యుద యోస్తు తే.”

ప్రౌఢదేవరాయలు

గురువర్యా! ఇందు విశ్రమింపుడు.

(చంద్రభూషక్రియాశక్తి విశ్రమించును.)

ప్రౌఢదేవరాయలు

పండితాగ్రణీ! ఈపండితు లిరువురును శాస్త్రవాదంబు గావించెద రఁట! వీరివాదోపవాద

ములు విని జనూపజయములు నిర్ణయింపఁ
గోరుచున్నవాడ.

శ్రీనాథుఁడు

వాదమునకు మున్ను పణంబు నిర్ణయింప
వలసియున్నది.

డిండిమభట్టు

నేను నావాదంబున నోడితి నేని నాసార్వభౌమ
విరుదమును వదలుకొని నాయీకంచుభక్తం
బగులఁ గొట్టించుకొందును.

శ్రీనాథుఁడు

నే నోడితి నేని నాసార్వభౌమవిరుదమును విస
ర్జించుకొని యథోముఖుండ నై పోయెదను.

ప్రౌఢదేవరాయలు

ఈసంస్థానంబున విజయ మందినవారికి స్వర్ణా
భిషేకంబు చేయునాచారము కలదు గావున
నే నట్లు కావించెదను.

చంద్రభూషక్రియాశక్తి

పండితులారా! మీ రిప్పుడు పెక్కుశాస్త్రం
బులు చర్చింప నక్కఱ లేదు గాని యొక్క
శబ్దవిచారముమాత్రము చేయుఁడు విదము.

డిండిమభట్టు

(శ్రీనాథునిదిక్కు మొగం బై) అయో! కిం
బహునా, ఉచ్యతాం నిత్య శబ్ద ఆహా స్వి
త్కార్యః?

శ్రీనాథుఁడు

నిత్య మేవ హి శబ్దః న హి కార్యః.

డిండిమభట్టు

తత్త్ర కిం ప్రమాణమ్.

శ్రీనాథుఁడు

“సిద్ధే శబ్దార్థసంబంధే” ఇతి వార్తిక మేవ .
తత్త్ర ప్రమాణమ్.

డిండిమభట్టు

అహా! కూలంకషం తే పాండిత్యం. కిం సిద్ధ
శబ్దస్య నిత్యార్థకత్వం వర్ణ్యతే?

శ్రీనాథుఁడు

కస్తత్ర దోషః? సిద్ధా ద్యాః, సిద్ధా భూః,
సిద్ధ మాకాశ మితి లోకవ్యవహార మస్యజాన
తా కి మాక్షిప్యతే.

డిండిమభట్టు

అస్తు నామ లోకవ్యవహారో నిత్యార్థవిషయ
కః కిం నాస్తి కార్యార్థవిషయకో లోకవ్యవ
హారః; సిద్ధ మన్నం, సిద్ధ స్సూసః, సిద్ధా య
నాగూ రితి.

శ్రీనాథుఁడు

సర్వతానామ లోకవ్యవహారః నహి కార్య
స్య సిద్ధత్వం వక్తుం శక్య మస్మి తంత్రే “కిం
కార్య శబ్దార్థ సిద్ధః” ఇతి వ్యాజినా సంగ్రహే
పక్షద్వయవిచారః కృతః. తత్త్ర కార్యప్రతి
ద్యుద్వి భావేన సిద్ధ శబ్దస్య ప్రయుక్తత్వా
త్తస్య నిత్యార్థకత్వం సిద్ధం. తత్సమానతం
తత్త్వా దత్త్రా సిద్ధశబ్దస్య నిత్యార్థకత్వ మే
వేతి నిర్ణయః.

డిండిమభట్టు

సను భోః కి మేతావతా ప్రయత్నవ్యాఖ్యా
తవ్యతాశ్రమేణ య ద్యేవ మేన స్వస్యా
ప్యాశయ స్తదా ఆచార్యః కాత్యాయనః

కిమర్థం నాపాదయేత్ “నిత్యే శబ్దార్థసంబంధే” ఇతి. తస్మాన్న నిత్య ఏవ శబ్ద ఇతి చతుర్ముఖే నాపి వక్తుం శక్యం; కిముత భవతా ఏకముఖేన.

శ్రీనాథుడు

అలమలం భో స్వర్వజ్ఞంమన్య! శ్రుణు. అయం ఖిలు నిత్యశబ్దః నావశ్యం కూటస్థో ష్వవిచారిషు భావేషు దృశ్యతే. కింతు “నిత్య ప్రమాసితః, నిత్యప్రజ్వలితః” ఇత్యాభీష్ట్యైసి వర్తతే. త దత్తాసి నాపాకృతః ప్రయత్న వ్యాఖ్యాత వ్యతాశ్రమః. తత ఏ వాచార్యః కాత్యాయనః “మంగళా దీసిహ శాస్త్రాణి ప్రథంతే పీరపురుషాః చ భవంతి. ఆయుష్మత్పురుషాణి ఆభ్యేతార శ్చ సిద్ధాభా యథా స్యు” రితి న్యా యానురోధేన మంగళ ముద్దిశ్య ‘వ్యాఖ్యానతో విశేషప్రతిపత్తి ర్నహి సందేహః దలతు. ణ’ మితి వ్యాఖ్యానేన నిత్యార్థకతాం చ నిచ్చి త్య ఏకనాశే ఫలద్వయవత్ ఏకశబ్దే నైవలర్థ ద్వయలాభం సంపాదితవాక్ ఆతః శబ్ద నిత్య ఏవ సతు కార్య ఇతి సిద్ధాంతః. అత్రముఖి పిధాన మేన భవత శ్వరణం.

చంద్ర భూషక్రియాశక్తి

ఘడితులారా! మీరిక వాదించనక్కఱలేదు. మీ వాదోపవాదములు నిలుపుడు. మహారాజా! మన డిండిమభట్టారకునివాద మోడినది. శ్రీనాథకవిసార్వభౌముని వాదముగెలిచినది.

ప్రౌఢ దేవరాయలు

డిండిమభట్టారకా! నీ సార్వభౌమ బిరుదము

పోయినది. నీడిండిమము దీసి యటుపెట్టుము. శ్రీనాథా, నీవు సార్వభౌముడ వైతివి.

శ్రీనాథుడు

మఱి యితర శాస్త్రములందుఁ గాని కవిత్వ మందుఁగాని నన్నుఁ బరీక్షింప నెందురా?

ప్రౌఢ దేవరాయలు

నీవు సర్వసమర్థుడవు నిన్నుఁ బరీక్షించుటకు మముఖింట్లు చాలరు. నీవుశారదాదేవియౌ రావతార మని నామదికిం దార్కాణమైనది. నీగ్రంథరాజములే నీకవితా మహత్త్వమును వేయినోళ్లం జూటుచున్నవి. వేటవరీక్ష యేమిటికి?

(డిండిమభట్టుకంచుఢక్కందెచ్చి రాజునెదుటఁ బెట్టును.)

(ప్రౌఢ దేవరాయలు దానింబగులఁగొట్టించును.)

డిండిమభట్టు

(తనలో) అయ్యో! గావేరంతయు నొక్కశబ్దములోనే పోయినది. ఇంక నిట నుంటినేని మఱియుఁ బరాభవం బగును. (దీనవదనుడై ముఖవస్త్రము నైచుకొని నిష్క్రమించును.) (భటులుస్వర్ణ నిస్కాద్యభిషేక ద్రవ్యములు దెచ్చిపెట్టుదురు.)

ప్రౌఢ దేవరాయలు

సార్వభౌమా! స్వర్ణాభిషేకముం గావించెదము; నన్నధుడ నగుము.

శ్రీనాథుడు

“చ. జననాథోత్తమ, దేవరాయస్యపతీ,
చక్రేశ, శ్రీవత్సలాం

శన సంతాన మహాప్రభావ, హరిర

హృదయ! నాభోటికి

గు నృపస్తోత్ర సముద్భవం బయిన వా

ద్దోషంబు శాంతంబు గా

గనకస్నానము చేసి కాక పొగడం

గా శక్యమే దేవరక్ష."

ప్రాథమికదేవరాయలు

(శ్రీనాథుని మెడలోఁ బుష్పహారము వైచి
స్వర్ణాభిషేకము చేయును.)

శ్రీనాథుడు

(రాజు దిక్కు మొగంబై)

"శా. జోటి! భారతి! యూర్భటిక మెఱయు మీ

చోద్యంబుగా నేను గ

జ్ఞానాధీశ్వరు దేవరాయనృపతి

న్నానీరధాటి చమూ

కోటిఘోటక ధట్టికాఖురపుటి

కుట్టక సంఘట్టన

స్ఫోటిధూత ధరారజస్పృశు కితాం

భోటిం బ్రశంసించెదక. "

[తెరవడును.]

ఫలము-మెకకుదుర్గపరిసరమార్గము

[శ్రీనాథుడు శిష్యులతో నడుచుచుఁ బ్రవేశించును]

శ్రీనాథుడు

శిష్యులారా! మనకుఁ బ్రాథమికదేవరాయల యా

స్థానమున విజయంబు సిద్ధించినది. మఱియుం

గొన్నిసంస్థానముల విజయంబు నొంది శ్రీ

శైలమాత్ర నేవించుకొని యిల్లు చేరం దలంచి

యిష్టరంబున కరుణించితిమి కదా! ఇట నెట్లు

ప్రవర్తించఁ గలమో తెలియదు.

శిష్యులు

కవిసార్వభౌమా! డిండిమభట్టారకుని డిండి

మము పిండిపిండి గావించినప్పుడే మీకు సర్వ

దేశవిజయ మనుట సిద్ధాంతము. ఈసంస్థాన

మన నెంత?

శ్రీనాథుడు

అట్లనరాదు. ఈసంస్థానాధీశ్వరుండు విద్వద

గ్రేసరుడు; సర్వజ్ఞునిరుదాంకితుండు. బహు

గ్రంథకర్త యై ప్రఖ్యాతిం గన్నవాడు.

"సీ. క్షితిలోన సర్వజ్ఞసింగనృపాలుండు

బలవైరినన్నతపౌరుషుండు

లలిఁ గావ్యనాటకాలంకారచతురుండు

సకలశాస్త్రార్థవిశారదుండు

నలనొప్ప సింగభూపాలీయనామక

గ్రంథంబు రచించెఁ గౌతుకమున

మును భాగవతమును దెనుఁగుచేసినయట్టి

బమ్మెరపోతన బాగుమీఱఁ

దనకుఁ జెప్పినభోగినీదండకమును

వెలయ నితరకవీంద్రులు విప్రవరులు

కోరి చెప్పినపద్యముల్ కొని ముదాఁపిఁ

బెంపుతో వారి మన్నించి పేరు వడసె."

శిష్యుడు

బ్రాహ్మీదత్తవరప్రసాదుల కసాధ్యం బేదియు
నుండదు.

శ్రీనాథుడు

అంతేవా! నీవు మంచినమయమున స్ఫుర

ణకుం చెచ్చితివి. నే నిట విశ్రమించి సరస్వతిం

బ్రస్తుతించి ప్రత్యక్షంబు చేసికొనియెదం గాక.

(సుఖాననానీనుడై కనులు మూసికొని ధ్యా

నించి)

“సీ. దీనారటంకాలుఁ దీర్ఘమాశించితి
 దక్షిణాధీశుముత్యాలశాల
 యలుకుతోడై తాంధ్ర భాషామహాకావ్య
 వైషధగ్రంథసందర్శమునకుఁ
 బగులఁ గొట్టించి తుద్యుటవివాదప్రాధి
 గౌడడిండిమభట్టుకంచుడక్క
 చంద్రభూషక్రియాశక్తి రాయలయొద్దఁ
 బాదుకొల్పితి సార్వభౌమవిరుద
 మెటులు మెప్పించెదో నన్ను నిక మీఁద
 రావుసింగమహీపాలు ధీవిశాలు
 నిడుకొలుపున నెలకొనియుండి నీవు
 సరససద్గుణనికురుంబ, శారదాంబ!”

(శారదాదేవి ప్రత్యక్షమై శ్రీనాథునిశిరముపైఁ
 గరమువెట్టి దీవించి యంతర్ధానమగును.)
 (శ్రీనాథుఁడుశిష్యులతోలేచినిష్క్రమించును.)

ఫలము—సభాభవనము

[అపట్టితేపంబున సింహాసనాసీనుఁ డైనసింగ
 భూపాలుఁడు మంత్రిసామంతాదులతోఁ
 గొలుపుదీరి కానుపించును.]

సింగభూపాలుఁడు

శ్రీనాథకవిసార్వభౌముఁడు పెదకోమటి వేమ
 భూపాలుని యనంతరము తనవిద్యావైశద్య
 మున దిగ్విజయంబు నేయ నెంచి వివిధదేశం
 బులం బరిభ్రమించుచుఁ బ్రాథదేశరాయల
 యాస్థానంబునకు వచ్చి నానావిద్యల వాదోప
 వాదములు ప్రస్తరించి గౌడడిండిమభట్టు నో
 డించి వానికంచుడక్కం బగులఁ గొట్టించు
 టయ కాక రాయలముత్యాలశాలలోఁ గన
 కాభిషేకంబు నొంది యున్నవాఁడట! అట్టి

మహాకవినందర్శనభాగ్యంబు ననుభవీతి కావే
 టికి లభించునే? లభించినఁ గదా నాజన్మము
 సాఫల్య మగుట.

మంత్రి

అవు నది యట్టిదియే. కాని దిగ్విజయంబు
 నేయ నెంచి నకవి మనయాస్థాని విజయంబు
 నొందకున్న నితరవిజయంబు విజయంబా?
 శ్రీనాథుఁ డిట్లెఱుంగఁడా? అతం డేల సర్వ
 జ్ఞశిఖామణిం జూడ రాకుండును? రాకున్న
 నాఁటికిఁ జూచుకొందము. ఇప్పు డీకొందలు
 బేమిటికి?

దౌవారికుఁడు

(ప్రవేశించి) శ్రీనాథుఁ డనుకవిసార్వభౌముఁ
 డు దర్శనార్థియై శిష్యులతో వచ్చి హజారము
 కడ వేచియున్న వాఁడు.

సింగభూపాలుఁడు

హా హా! ఆడఁ బోయినతీర్థ మెదు రైనట్లు
 మాటలోనే మహాకవి దర్శనమిచ్చుచున్న
 వాఁడు. దౌవారికా! ఆపండితోత్తముని శీఘ్ర
 మునం బ్రవేశపెట్టుము.

దౌవారికుఁడు

చిత్తము. (నిష్క్రమించును.)

సింగభూపాలుఁడు

మంత్రివర్యా! మన మందఱు మమ్మహాకవి
 కెదురేగి తోడ్పెట్టము. తెచ్చి యిచ్చకొలది
 బూజించి పుత్తము.

(అందఱు లేచియెదురేగుచున్నారు.)
 (సింగభూపాలుఁడు శ్రీనాథునిచేయి పట్టుకొని
 తోడ్కొని వచ్చి సింహాసనంబుకడ నున్నతా
 సనంబునఁ గూరుచుండఁ బెట్టుచున్నాఁడు.)

(అంతఃపురము లగుచున్నారు.)

సింగభూపాలుడు

నాడేమియుభయమునుగోరుచున్నాను. నాకును నీకును మధ్య నున్నది గలిగిన మహావిద్యను ని
సదర్శనము లభించుట మహాభాగ్యము.

శ్రీనాథుడు

రాజా! నీవు సర్వజ్ఞుడవు. నీదర్శనము మము
జేరినట్లు మహాభాగ్యము.

సింగభూపాలుడు

సార్వభౌమా! నీవు రచించిన ధనంజయవిజ
యాదిగ్రంథములు విని నిన్ను దర్శింప నెన్ని
యోనాళ్లునుండి కోరుచున్నవాడ. నీశృం
గారనైషధము దివ్యామృత ధారాపూర
మట! నీ వాకావ్య మేమార్గమున నాంధ్రీ
కరించెదవి?

శ్రీనాథుడు

అశేష మసీషిహృదయంగమంబుగా శబ్దంబు
ననుసరించియు, సభిప్రాయంబు గురించియు,
భావం బుపలక్షించియు, రసంబు పోషిం
చియు, సలంకారంబు భూషించియు, నొచి
త్యం బాపాదించియు, ననొచిత్యంబు సరిహ
రించియు మాతృకానుసారంబు రచించితిని.

సింగభూపాలుడు

“శ్రీ. విజ్ఞానీయా న గిరో మదర్థాః
వృథా కదుష్టే హృది నైషధస్య;
పితృన దూనే రసనే సితాపి
తిక్తాయతే హంసకులావతంస!”
ఈశ్లోకంబునకు నీయాంధ్రీకరణం బెట్లు?

శ్రీనాథుడు

“తే. అధికరోషకషాయితస్వాంతుః ధైవ
నరవతికి విన్న విషకు నాయనస్థ
పైత్యరోగోదయంబున బలున నైన
జిహ్వాకకు బంచదారయు జేదు కాదె.”

సింగభూపాలుడు

“కుక్కవో నక్కవో ఫణివో
క్రోతివో పిల్లివో భూతపిల్లివో.”

ఈ సమస్యను మనోహరంబుగం బూరిం
పుము. ఇది యీభట్టాసంగినాడు.

శ్రీనాథుడు

“ఉ. తక్కక రావుసింగవసు
ధాధిపుఁ డధుల కిచ్చుచున్నచో
ది క్కిల లేనికడ్లుని, ద
ధీచిని, భేచరు, వేల్పుమానుఁ, బెం
పెక్కినకామధేనువు, శి
బీంద్రుని నెన్నెదు భట్ట, దిట్టవై
కుక్కవో నక్కవో ఫణివో
క్రోతివో పిల్లివో భూతపిల్లివో.”

సింగభూపాలుడు

గోలకొండ, మాలముండ, పూలదండ,
కొత్తకుండ-ఇవి వచ్చునట్లు భారతార్థముగా
నొకపద్యము చెప్పము.

శ్రీనాథుడు

“తే. ఓయి! కురురాజ! నీకొడు కుత్తగోల
కొండవిధ మాల ముండఁ గృష్ణండు కాచి
పాండుసూనుల గెల్పించు నండ యగుచు
నుదరమున బూలదండరే కొత్తకుండ.”

సింగభూపాలుడు

అహ! సార్వభౌమా! నీసమస్యపూరణం
బెంత మనోహరము! కర్ణాదులం జెప్పి కుక్క-
నక్కాదులం జెప్పట యెంత గంభీరము!
ఇట్లు చెప్పట నీక కాని మఱి యెవ్వరికిఁ
జెల్లును? నీయాంధ్రీకరణమును మూలము
నకు మెఱుంగు వెట్టుచున్నది. నీవుపుంభావ
సరస్వతివి. నిన్నుఁ బొగడ నస్మదాదు లలం
తులు. (అని కర్పూరతాంబూలాంబరాభరాణా
దులర్పించుచున్నాడు.)

శ్రీనాథుడు

(స్త్రీకరించి)

“క. సర్వజ్ఞనామధేయము
శర్వనకే రావుసింగజనపాలునకే
యుర్విం జెల్లును నితరుని
సర్వజ్ఞుండనుట కుక్క సామజ మనుటే.”

సింగభూపాలుడు

కవిరాజా! నీవు మానగరంబునఁ గొన్ని నా
ట్లండి విద్యావినోదములు మ మ్మలరించిపోఁ
బ్రార్థించుచున్నవాడ.

శ్రీనాథుడు

అది నాకుఁ బరమానందమ కాని శ్రీశైలం
బునకుఁ బోదలంచితినీ. జ్ఞ యొసంగుము.

సింగభూపాలుడు

నీయనుగ్రహము; కవిరాజుల శాసించుటకు
రాజులు సమర్థులు కారు. పోయి రమ్మ,
పునర్దర్శనం బొసంగుము.

(శ్రీనాథుడు లేచి రాజు నాశీర్వాదించి శిష్యు
లతో నిష్క్రమించును.)

(అందఱు లేచి కవిరాజు ననుసరింతురు.)

ఫలము—శ్రీశైలమన్ని కాన్డనాలయము.

[శిష్యులతో శ్రీనాథుని ప్రవేశము]

శ్రీనాథుడు

(చేతులు జోడించుకొని మల్లికార్జును నెదుట
నిలిచి)

“జయ సోమ నమో జయ రుద్రనమో

జయ జయ పశుపతి దేవ నమో

జయ తామ్ర నమో జయ శృంగ నమో

జయ జయ ఖిలసమిదుగ్ర నమో

జయ భీమ నమో జయ శర్వ నమో

జయ జయ శివతర శీల నమో

జయ దేవ నమో జయ వర్గ నమో

జయ జయ మునివరపాల నమః.”

“అపరాధనహ స్రహ స్రకరా

నసిభ క్తజనాన్ భవదంఘ్రినతి;

ప్రవణా నవ సీద్యశ మీశ్వర, మాం

కృపయా పరిపాలయ కృష్ణనుత!”

(అంతః బువ్వుల శాంతయ్య యనుజంగమదేవర
కవిరాజు ననుసరించును.)

శాంతయ్య

(చేతులు జోడించుకొని)

“తే. నీహనర్చిన కృతులెల్ల నేనువింటి

స్కాంద పౌరాణికములైన కథలలోన

ఘనత శివరాత్రిచరితంబు తెనుగు గాఁగ

గరుణఁ జేయుము శ్రీనాథకవివరేణ్య!”

శ్రీనాథుడు

అట్లయగుంగాక! నీకభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధి
యగునట్లు అష్టాదశవర్ణనాగర్భంబుగా శివ

రాత్రిమాహాత్మ్యంబు రచించి నీ యభీష్టంబు
తీరిపోయెడం గాక!

శాంతయ్య

కవిచంద్రా! సంతోషం బయ్యె. నీ వియ్యంజం
గలుగునశేషవిశేషంబు లరసి పో బ్రార్థించు
చున్నవాడ.

శ్రీనాథుడు

ఇం దణిమాదిసిద్ధులును, సిద్ధాపథంబులును,
మఱియు ననేక మహాత్మ్యంబులును గల వని
మిదు. అవి యన్నియు నీ వెఱుంగుదేని మా
కెఱిగింపుము. పోవుదము రమ్ము.

[నిచ్చు)మీతురు.]

ఫలము.—మార్గము

[శ్రీనాథుడు శిష్యులతో నడచుచు(బ్రవేశించును.)

శిష్యుడు

గురూత్తమా! మనముచూడగలుగు నుత్తమ
క్షేత్రంబులు, సంస్థానంబులు జూచితిమి. ఇంక
స్వదేశంబునకుఁబోయి యొకమహా రాజు నాశ్ర
యించి సిరనివాసం బేర్పఱచుకొనుట యొప్పు
నని నాయభిప్రాయము.

శ్రీనాథుడు

నీవు చెప్పినమాట నిశ్చయమే కాని యిచ్చుడు
మన కట్టియాశ్రయంబునోతోడకున్నయది.

శిష్యుడు

కలఁడు గదా రాజమహేంద్రనర పురాధీశ్వ
రుడు. అతఁడు మనకాటయవేమారెడ్డికూతు
రనితల్లికి వల్లభుండు. కాటయవేమారెడ్డి తన

కూతు నల్లాడరెడ్డిరెండవకొడుకైన వీరభద్రా
రెడ్డి కిచ్చి వివాహముచేసినాఁడు. అతనియన్న
వేమారెడ్డి. ఇప్పు డారాజ్యము రాణివంక
నైనది గావున వేమారెడ్డి తమ్ముని వీరభద్రా
రెడ్డిని రాజుఁజేసి పరిపాలించుచుండెను. మీరు
బాల్యమునుండియురెడ్డిప్రభువులకవులు గావున
నిపుడును రెడ్డిప్రభువునే యాశ్రయించుట
పోలు నని తలంచెదను.

శ్రీనాథుడు

నేను బెదకోమటి వేమభూపాలు నాశ్రయించి
యుండినవాడ నగుటచే వారు వానిపైఁ గల
వైరంబు నాపైఁ బూనియుండురేమో యని
సందేహించుచున్నవాడ.

శిష్యుడు

ఇట్టి సందేహమున కవకాశములేదు. అక్కడ
మీకు ముఖ్యబాంధవుఁడు మంత్రియై యున్న
వాఁడు. వాని మూలమున రాజాశ్రయము
సులభసాధ్యము.

శ్రీనాథుడు

ఆమంత్రి యెవ్వరు?

శిష్యుడు

“నీ. ఏమంత్రికుల దైవ మిందు శేఖరుఁడు ద
తూరామ భీమేశుఁ డఖిలకర్త
యేమంత్రియేలిక యిత్వాకుమాంధాతృ
రామనన్నిభుండైన వేమనృపతి
యేమంత్రి సితకీర్తి యేడువారాసుల
కడకొండయవలిచీకటికి గొంగ
యేమంత్రిసౌభాగ్య మిగురుఁడైన జోడు
లాలిత్యలీలకు మేలుబంతి

యతఁడు కర్ణాటలాటబోటాంగ వంగ
కురుకుకురు కుంతలావంతి ఘూర్జరాది
నృపనభాస్థాన బుధవర్ణనీయసుగుణ (ఁడు.)
మండనుఁడు బెండపూడన్న మంత్రివరుఁ

శ్రీనాథుఁడు

ఓహో! మంచియూలోచనమే చెప్పితివి. మన
మిపు డన్నమంత్రిదర్శనమునకుం బోవుదము
రండు. [నిష్క్రమింతురు.]

స్థలము—అన్నామాత్యునిపాశారము — రాజచుహేంద్ర
వరము

[శ్రీనాథుఁడు శిష్యులతోఁ బ్రవేశము]

శ్రీనాథుఁడు

(హజారముకడ దావారికుం జూచి) దావా
రికా! మీమంత్రిశ్వరుం డిపు డేమిచేయుచున్న
వాఁడు? మాకు దర్శనము లభించునా?

దావారికుఁడు

“నీ. భాట్ట ప్రభాకర ప్రస్థాన సంవేద్యు
లుద్దండపాఁడిత్యు లొక్కవంక
ఫణిపభాషితభాష్య ఫక్కికాభాషజ్ఞు
లుత్తమప్రగల్భ్యు లొక్కవంక
గణభుజ్యతగ్రంథ గాఢార్థవిధులబా
హుశ్రీశ్య సంపన్ను లొక్కవంక
వేదాంతవాసనా విశ్రాంతహృదయజ్ఞు
లుపనిషత్తత్వజ్ఞు లొక్కవంక
ఉభయభాషాకవీశ్వరు లొక్కవంక
వేశ్య లొకవంక నొకవంక వీరభటులు

బలసి కొలువంగ నిష్పాడు కొలువుదీరె
బెండపూడన్న మంత్రిశ్వరుండు మీఁట.”

శ్రీనాథుఁడు

ఓహూ! సకలవిద్యాసనాథుండు శ్రీనాథుండు
దర్శనార్థమై వచ్చి యుండె నని మీమంత్రి
వర్యునితోఁ జెప్పిరమ్ము; పొమ్ము.

దావారికుఁడు

(లోనికిం జని చెప్పి నట్లు సభ దీరిన అన్నా
మాత్యుని గని) మహామాత్యశిఖామణీ! శ్రీ
నాథకవిసార్వభౌముఁడు దర్శనార్థము వచ్చి
యున్నాఁడు.

అన్నామాత్యుఁడు

ఓహో! నేఁ డెట్టిపుణ్యదినము! వెదుకఁబోయిన
తీవ పాదంబులకుం దగిలినది. ఓరీ! నీవు పోయి
శీఘ్రమున వానిం దోడ్కొనిరమ్ము.

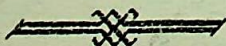
దావారికుఁడు

చిత్తము. మహామాత్యులయాజ్ఞ. (నిష్క్రమిం
చును.)

అన్నామాత్యుఁడు

(కొలువు గలయం బరికించి) విద్వాంసులారా!
ఈ శ్రీనాథుఁడు సకలవిద్యాపారంగతుఁడు;
మా కమలనాభునిపేత్రుఁడు; నాకు బాంధవుఁ
డు; ఎన్నోనాల్లనుండి వీనిని గన్నులార
జూచి యానందింప వలయు నని నాసంకల్పము.
అది నేటికి సఫలమైనది. వీని నర్థించి నేనొక
కృతి నంది కృతార్థుఁడ నయ్యెదం గాక!

[సశేషము]

ఏక్షణము కేమొ, యెవ్వ రూహించగలరు?

బొమ్మకంటి సత్యనారాయణరావు గారు

లలితనిర్మల సుస్నిగ్ధ విలసి తాంబ
 రస్థిని గ్రమ్ముకొనుచుండ బ్రావృణంబు
 ధములు గాఢవిలనుదరసుకాంతి
 కోభితాభిరామములయి! చూడ్కిగముల
 కేసెడ దట్టిల్లతలు ముద మిడుచునుండ!
 సతితపోత్సాహపారవశ్యమున నలరు
 కేకోకంబు దక్క భయాకులంబు
 లగుచునుండ బ్రాణోపిత్తు లన్ని నడుమ
 నడుమ మిన్ను ముట్టుచునుండ గడుగతోర
 గర్జనారావములు! ప్రభా కరుడుపైత
 మెచ్చటనో కాని దాగుండి యీ ప్రకృతివి
 చిత్రవిలసన మొకటి వీక్షించుచుండ!!

* * * *

నిట్టి యతితరానిర్వాచ్యదృశ్యమున నొ
 కానోకమహీరుహాగ్ర శాఖాంచలమున
 గల దధివసించి చాతకాం గన యొకర్తు!!

* * * *

కడపినది యెట్టెటులా పెద్దకాల మనుది
 నుబు కల్పంబుగా నీరదాంబుబిందు
 విత్తిగ్రోలడు నాన! దద్విమలభాగ్య
 గణిమ నేతెంచె నాపాథ మరయ నేటి
 కభిమతార్థంబు చేకూరు నట్టికాల
 పరిమితి కడుంగడు నమీషస్థమగుచు

నుండ! “నిక గొన్నినిముసము ల్నిండి సంత
 నే మదాకాక్షింతము గల్గు, నేమనందు
 నోర మద్భాగ్య! ” మంచు నపార సంత
 సాంబుధి నిమగ్న చిత్తమై చండగతి వి
 సరెడి మారుతమును గూడ సరకుగొనక,
 తోడి పక్షిసమూహము జాడచేసి
 గాంచ నెంచక, వివృతాస్యగహ్వరయయి
 నిక్కిజలదవనిర్గత నీరకణన
 మాభిలాష నుద్గ్రీవమై సానుమోద
 బాష్పలోచనము ల్నింగిపై నిగుచ్చి
 మించువేడుకతో నిరీక్షించుచుండ!!

* * * *

కాని వివరింపగలమె యఖిండ నిరుప
 మాన దుర్జ్ఞేయప్రకృతి విధానమేమొ?

* * * *

తన్మయత జూచు చాతక తన్వి నోట
 నొండురెం డంబుకణములే నూడిపడునో;
 లేక భీక రాశనిపాతమే కలుగునో;
 ఈశ్వరాదేశ మెట్టిదో యెవనికెరుక?
 ఈవిశాలప్రకృతితత్త్వ మెవడెరుంగు?
 యేదియెట్లులగునో చెప్ప నెవ్వడోపు?
 నేగడియకేమొ యెవ్వార లెంచగలరు?
 ఏక్షణము కేమొ యెవ్వ రూహించ గలరు?!!

ప్రత్యక్ష స్వరూప గారు

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

నాలుగవ యంకురము

మాపుట్టినిల్లు గ్రామములో నాళ్లనడుమ నున్నది. పెద్దబీడ్లో వచ్చిపోవువారి కంటికి జటాలున నెదురుగా గనబడును. మానూతినీళ్లు మంచివేకాని కోటికి వెళ్లియే నీళ్లు త్రాగుటకుఁ దెచ్చుకొందుము. తక్కిన యన్నింటికి నూతినీళ్లే-బాఁరెడుత్రాఁడు. ఎంతచేతగాని వారు వండిననుఁ బప్పుకూడ నుడుకును. ప్రయాణికులు దాహమునకని మాయింటికిఁ దలుచుగవస్తురు. చైత్ర వైశాఖములలో గాడుపు లీచెవిగాలి యాచెలికిఁ గొట్టునపుడు, కాలువలు గట్టివేసినపుడు- గోతులలో నీళ్లుండవు. కోసనీమకుఁ గొబ్బరిచెట్టునలఁ దుమ్ముచెట్టు మాదేశమునకుఁ గల్పనృక్షము. ఎవ్వరో మహానుభావుఁడు చెప్పిన “దాశవానరముల్లు తలమ దుబ్బులకోళ్లు” అను యుల్లి సీమపద్యములోఁ బోటుచాలక కాఁబోలను దుమ్ముముల్లని పెట్టలేను. తుమ్ముముండ్లు గ్రుచ్చుకొని రేపటిచెడ్డలలోఁ గాలెత్తియైత్తివేయుచు నడిచి నోరెండి మాయూరు నడ్డుపడి పొరుగురు పోవువారు కొంచెము సేపు మాపిథియరంగుమీఁదనో చావడిలోనో కూర్చుండి, యూరవైచిన యుసిరిగకాయనమలియో రెండుపచ్చడి బ్రద్దలు చప్పరించియో యిన్ని మంచినీళ్లు త్రాగి ముండ్లుతీసికొని- కొంత విశ్రమించి వెళ్లుదుందురు. మాపాలములోని యొక్కయుసిరిగచెట్టుకాయలను మాయమ్మ

యందుకే వినియోగించును. మాకుఁ బాఁడితక్కువ. ఒక్కగేదయు నొక్క యావును గలవు. రెంటిలో నేదో యొకటి పాలిచ్చిన దానిలోనే కొంచెము మజ్జిగ లేటతీసి బ్రాహ్మణుల యింటంగూడఁ దీగోపయోగము చేయమను శిలముగలవారువచ్చి సూర్యతాపమునకు జంఁ ప్రాణధాణము చేయటకై- యాపదర్శముగాఁ గొంచెము మజ్జిగచేలు ముంచియైన నిన్నినీళ్లు శుద్ధిదాహముకేర నిచ్చునియడుగుదురని జాగ్రత్తచేయుచును. దినమున కొక్కరై నను దాని నుపయోగించువారు వత్తురు. ఆర్థరాత్రమున బండ్లలోఁబోవుచుఁ బిల్లు దాహమని చెప్పలేక యేడ్చునపుడు రాత్రులు కూడ నెవ్వరో యత్తడవుడు లేపుచుండువారు. మాయమ్మకు జాలినచో మంది బిడ్డలు లేకపోవుటనో సహజముగానో పిల్లలపై వయయెక్కువ. చంటిపిల్లలకుఁ బాలుకావయువాయని యడుగును. ఇప్పటికాలములోపల నెప్పుడు చాలినచో స్తనము లేని తల్లులుతక్కువ. పిల్లలపై దయగలిగి యటయే ముఖ్యము; లేకున్న నాఁడుబడుచునుమరాణి, అన్నకూతురును-చెప్పవలసినచెన్నాయన్నకూతురనఁ గాఁ బ్రేమయుండును గాని వది నెకూతురనిన మండదు. అర్థమొక్కటియేయైనను మాటలపలుకుబడిలో భేదమున్నది. సర్వసాధారణముగా స్త్రీలక్షణమిది-నాయం

నుకంటే నెక్కుడు ప్రేమగాఁ బెంచినది. మానాయనకీ గొడవయంతయు నక్కఱలేదు. “ఈనాఁడేమైన నుపరిగ కాయలు పెట్టితివా”యని యడుగును. వారమున కొక్కరైన మానాయనపంక్తికి బాటసారులు వచ్చువారు. చైత్యదేవముచేసి కొని పీఠిలోనికివచ్చి చూచిగాని నిత్యమును భోజనముచేయఁడు. దేవతార్చనపెట్టెకట్టి వడ్డనయైన పిమ్మట నభిమారమైన వెనుక నతిథికి సాలగ్రామ తీర్థముఁ దులసిదళమునిచ్చి తానుగొని, స్వయం మాపోశము కూడదుగనుక మాయమ్మవచ్చి యాపోశనము వడ్డింపఁగా నిరువురును భుజించువారు. మాయూరికిఁ జాట్టు ప్రక్కలనున్న యూళ్లలోని పెద్దతలల సందఱను మానాయన యెఱుంగును గావున యతిభటులతో “వాఁడెట్లున్నాడు; పీఠిస్థితి యెట్లున్న”దని కుశలప్రశ్నలు చేయుచు భుజించును. ఎవ్వరోచెప్పినారు. పీఠిలోనిలిచి యెవ్వరైన వంచినీరో ముప్పియోయడిగిన“నిది బ్రాహ్మణ గృహము; నీకు నుప్పిదొరకునా! మంచినీ క్లేటిచ్చిర”ని కోపపడువారట; మాయంటునట్లుకాదు. “మాయలుమాయ”లని యింకను బుట్టినంటిని గుఱించి వాఁడుచున్నాను. నాకీరెండిండ్లను స్వాతంత్ర్యము గలవియే. అప్పుడదిమాయలు, విప్లవదిమాయలు. ఎవ్వరికైన నీరో, హోరమో బ్రాహ్మణ గృహముననే దొరకవలయును. దంచినబియ్యమొకప్పుడు లేకపోవును; భావ్యము పెట్టుదురు. గాఢలోనుండి తీసినభావ్యము లేవనుము; మాయమ్మ “బియ్యమునిండుకొన్నవే; రేపురమ్ము. నేటిబియ్యము రేపటిబియ్యము కూడ నిచ్చెద”ననును. తర్వాతవారు రానిమ్ము, మాన నిమ్ము; అనిన ప్రకారము రెండునాళ్ల బియ్యమును బుట్టలోఁబోసి పిఠిచావడిగూటిలోఁ బెట్టవలసినదే.

ఎవ్వరుగాని చూచినవారు, సంతోషముతో నచ్యుతరామమ్మగారి బిడ్డలు-“ముగ్గురుమాఁడుదీపములు. మాఁడురత్నములు”అనువారు. “ఏమిదీపములోయేమిరత్నములో- యేగాలిలోఁబడుదురో- యేఘాటిలోఁబడియెదరో, ప్రపంచములో నిప్పుడేకదా యడుగువెట్టివారు? పీఠుగము లిప్పుడేమితెలియును.” అని మెల్లగసరిది మానాయనచెప్పుచున్నవాఁడు. నాకంటే నైదేండ్లుచిన్నది లచ్చ; దానికంటే గొంచెముచిన్నది గౌరు. వారిద్దఱు కన్నక్కయ్యయనియే పెండ్లియగుదాఁకఁబలుచువారు.

జ్ఞానమునచ్చిన కొలది, వృత్తాంతము తెలిసిన కొలది వారు వావులు మార్చుకొని లచ్చ“నది నేయని, గౌరు ‘అత్త’యనియు నన్నఁబలుచుసాగిరి. పాపము మూఁడు నాలుగేండ్ల యీడుననదచిన సంగతి వారికిఁ జెప్పినను జ్ఞాపకము లుండవు. మాతల్లిదండ్రుల యదృష్టము. ఇద్దఱును చల్లి దండ్రులు లేనివారే దొరకనా! కొన్నినాళ్లు వచ్చినవారెల్ల వారి పూర్వవృత్తాంతము విని విచారించి “వారికిట్టి గతిపట్టినది. గతియేమిలే వారికంటే నెక్కుడు ప్రేమగాఁ బెంచుచున్నారు” అనుచున్న మావారు సంజుచేసి “యీపట్టువాండ్రకు జ్ఞానము తెలిసియుండలియని యీఁడు; బెంగపెట్టుకొందురు. వాండ్రకుఁదెలియకుండునట్లు ధర్మాంతరముగాఁ బ్రసంగింపుఁ”డని నేఁడుచుండువారు. నేనెప్పుడును వారిద్దఱతో మానాన్నమాయమ్మ యనలేదు. ‘మన, మన’యనియే వాడుచుండుదానను. ఒక్కనాఁడు పితాపురమునుండి తెచ్చిన సామానులలోనుండి యేదో యెత్తఁబోవుచు నాన్న బూజుపట్టిన యద్దములుఁ బటములుం దులుపుచున్నాఁడు. “ఈయద్దములుఁబటములును జావడిలో నేలఁగట్టరాదా”యంటిని. తగిలింపవచ్చును మీనది నెపట మొక్కటి గలదు దానిని మాత్రము దాచి తక్కినవానిని నీయివ్వుమునచ్చినచోటఁ గొట్టుమని మాతండ్రిచెప్పినఁ నన్నింటిని దీసిదులిపి త్రాళ్లు గట్టివికట్టి మేకులుగొట్టిగోడలకుఁ దగిలించితిని. ఒక్కనాడు, గౌరువచ్చి “అక్కయ్యా; వెదురుపేళ్ల బుట్టలోనిది యొక్కటి దిగఁబడి పోయినది. దీనినిగూడ నొకచోటఁ దగిలింపవే”యని దాని తల్లిపటముం దెచ్చియిచ్చినది. అదిపెట్టె తెఱచినదనిన సంగతి మేమెవ్వరము నెఱుంగము. “ఇది యెవ్వరే యక్కయ్యా సరస్వతియ్యా, లక్ష్మీదేవియ్యా”యని యడిగినది. అయ్యో! యంతట నొక్కగంటనేపు మాయలైట్లుండెననఁగా తాతిగుండెగల, మధురస్వభావవర్ణనలు నేర్పినకవియైనచో నొక్కపదియాశ్వాసముల కరుఁరసకావ్యము రచించుటకుఁ దగినంత సామగ్రిగలదియై యుండెను. మానాయన యింట లేఁడు. మాయమ్మకడుగుచున్న బియ్యము కడుగుబుట్టను నూతియొద్దనే పాటువైచినది; కాకులు బియ్యము వెదచల్లుచున్నవి. కట్టుకొనినచీర నీళ్లోడుచున్నది. కన్నీరుమున్నీరైనది. మాటలాడకుండ - మాటలాడిన

దానికే దెయ్యనని సంజ్ఞలో గ్రక్కగ్రక్కవనుచు
 నేడ్చినదిగదా!—ఎఱిగియున్న నేను నట్లే యేడ్చితిని.
 “అమ్మయ్య, అక్కయ్యయ్య నెందుకో యేడ్చుచున్నా
 రే” యని గౌరి లచ్చతోఁ జెప్పినది. మమ్మిద్దఱుంగాంచి
 వారు నేడ్చిరి. ఎంతయజ్ఞానమే యని మేము మఱింత
 దుఃఖించి వాండ్రనిమిత్తమే మెల్లమెల్లగ వగపుడుపు
 కొంటిమి. వాండ్రెద్దఱును—

“అమ్మా! యెందుకే మీరేడ్చినారు.”

“మొన్న గాడకటే వాండ్రకుట్టివాఁడు వడుగులో
 నెద్దుపోడిచిన చచ్చిపోయినాఁడు.”

“అమ్మా, లచ్చమ్మ త్తకు వాఁడేమగునే.”

“చచ్చిపోయినవాఁడు లచ్చమ్మ త్త కేమియఁ
 గాఁడు.”

“మనమెందు కేడువవలయును మఱి.”

“ఎద్దుపోడిచి బలవంతముగాఁ జచ్చినాఁడని.”

“ఎద్దు నేమిచేసినారు, దానిని గట్టిగాఁ గొట్టి
 నారా?”

“నోరులేనిదానినిగొట్టిన నేమి లాభము! దానిని
 గొట్టినఁ జచ్చినవాఁడు బ్రదుకునా?”

“చచ్చిపోయినవారు మరలఁ గనఁబడరని యెవ్వ
 రో చెప్పినారు.”

“చచ్చినవారిగొడవ మీ కెందుకే. వెట్టిమొగము
 లార! పోయియాడుకొండు. కొట్టవే బియ్యము పోసి
 కొనిపోవుచున్నవి- లచ్చీ!”

ఇట్టి మాసంభాషణలో వారు రసాంతరమునకు
 మఱిరి. ఆపటమునుదీసి తాళపుఁబెట్టెలోఁ బెట్టిరి.
 నామా లముననేకదా యింతటియలజడి వచ్చెనని, పట
 ములను మొదటఁగోడలకుఁ గొట్టుట—వాఁడవలసినదానిని
 బాగ్రత్తచేయకపోవుట—తలచికొని కొంచెము చిన్నఁ
 బోయితిని. మా నాయన వచ్చినాఁడు. గుమ్ములో
 నడుగుపెట్టియుఁ బెట్టకమునుపే—“నాన్నా! లచ్చ
 మ్మ త్తగారి కుట్టివాఁడు చనిపోయినాఁడని, మనయమ్మ,
 అక్కయ్యయేడ్చినా”రని లచ్చు గౌరు నెదురువెల్లి చెప్పి
 రి. ఆయన మమ్మ “వాఁడెప్పుడో చచ్చినాఁడుగదా!
 నేఁడు మీరేల యేడిచినారు. కారణ మే”మని యడిగిరి.

పోనిత్తురు; వానికొఱప మేమేడ్చుట—అని రహస్యముగా
 మాయమ్మ చెప్పినది. “నేనెఱుంగనా, పోనీ, సరదా
 డుచున్నదని గోడకుఁ దగిలింపుమంటిని. తీసి వరలఁ
 బెట్టెలోఁ బెట్టరాదా! ఎందుకవి యిక్కడ? దుఱి
 మరల దాచివేయుట మంచిది” యని నిస్సహకార
 బఱిచినారు మానాయన. “ఉండనిండు శుక్రవారము
 ప్రొద్దు పెట్టినపటములు తీసివేయనేల? కృష్ణమూర్తి
 పటము, గౌరిదేవి; విఘ్నేశ్వరు నొడిలోఁ బెట్టుకొనినది;
 ప్రొద్దున లేవఁగనే చూచిన పుణ్యము. మఱియెప్పుడో
 పెండ్లియన్నారగదా! ఉండనిం”డని మాతల్లి పరికించె;
 “ఇంకఁ బెండ్లియెంత. త్రిశ్శేష్టల వ్యవహారము చూచు
 కొనుటయే తరవాయి”యని మాతండ్రి యనియెను.

“శ్రేష్ఠ శ్రేమిటి? పిల్లవాఁడు శ్రేష్ఠుఁడు గాఁడు,
 పిల్ల శ్రేష్ఠురాలైనను.”

“శ్రేష్ఠ బహుళములో మాధమువచ్చును.”

“వైశాఖబహుళములోని ముహూర్తమునకు వా
 రు తూఁగిరా లేరా?”

“మనమెప్పుడు రమ్మచిన నప్పుడే వారు రాఁగ
 లరు. మనమే.”

“మనకుమాత్రము—గుడిలోమాత్రము నెలద;
 ఒక్కగా నొక్కపిల్ల.”

“మంచి ముహూర్తములుండఁగా గుడియెందుక!
 కమ్మార్తికి దైవసన్నిధి.”

“కొట్టెనరాయేమి, మాకు శక్తిలేదనిన నూరం
 దఱు వచ్చి మీఁదఁబడియెదరా?”

“ఊరిలో నెంతమండియున్నాగులే, యెదున్నాళ్ల
 పని.”

“మఱి యింకేల మీకు సందేహము.”

“దంపులు, అలుకులు, మ్రుగ్గులుకావలదాయని.”

“శుభమస్తుని మీరందురు, నేనున్న దానను, మీకు
 బలవతోఁ బనిలేదు; ఎప్పటికిఁ గావలయుననిన నప్పు
 టికి నేను సిద్ధము చేసెదను; నన్నడుగుఁడు.”

“అడిగినట్లే; శుభమస్తునిట్లే; వారు నీతో నేను
 న్నారు?నీతో కాస్తులు పెండ్ల మేమో చెప్పుచున్నది.”

“మీరు పిలిచి యిచ్చినపుడు మేము రెండవమాట
యవగలమా యన్నది.”

“ఇంకేమి! వైశాఖబహుళములో నొక్కమంచి
మహారాత్రనున్నది.”

ఇట్లు వారు సంభాషించుకొని “శుభస్యశీఘ్రం,
స్వస్తి ఆలస్యమైన మన మెవ్వరో కాలమెవ్వరో! శేపు
పంపమి నాడు కొంచెము వర్జములేకుండఁ జూచి పనులు
ప్రాచీనభీంపును. పందిళ్లు పాకాలు నేను జూచుకొం
దను. ధాన్యములు, దంపులు, పప్పులు, మడికనులు,
పచ్చనులు, అప్పడములు, వడియములు, ఏమేమి కావల
యునో నీవుచూచుకొ” మ్మని మానాయన మాయమృత్యోః
కెప్పెను.

పల్లెటూళ్లలోఁ గట్టెక్కన. మంచికిఁ జెడ్డకు
నందలు నొక్కత్రాటిమీఁద నడిచెదరు. “అక్కయ్య!
హేయ పెండ్లివచ్చుచున్నది. అత్త! మనమరాల్లి వివా
హము. వదిల! మేనగోడలి కళ్యాణము” అని యిరుగు
పొరుగు సాటి బ్రాహ్మణవనితలలో మాయమృత్యు ముచ్చ
టించినది. వధ్యాహ్నుతులయందు మయింటికి నలుపురు
నాలుగిండ్లనుండి వచ్చువారు. రెండునాళ్ల పుడములు, రెం
డునాళ్లు వడియములు, ఇట్లే పనులన్నియుఁ జేసిముగించి
వారు. నరసప్పయను నొక యిల్లులున్నది. సోమయ్య
రావ కా? పెల్లివచ్చుచు దారిలోఁ జనిపోయినాడంటు.
అప్పుడేమిమాడనున్నది యొక్కతెయ్యి యాతనికన్నిక్రియ
లుచేసి నిర్విచారముగ, నిర్భయముగ నింటికివచ్చినదంట,
వహాపతివ్రత! తీర్థసార్థములు, పూజములు పురుషార్థము
లను బెనిమిటియే నేర్పించినాడు. మగనాల్కిమియైనను
వగనివలననే యభ్యాసము కావలయును. గాడిసోయ్యి
రానే త్రవ్వినది. పెండ్లివారికి, నూరిలోనివారికి నంద
ఱకు రెండుపూటలు గంటలోఁ బప్పునప్పశములతో
వంటయంతయు నైదునాళ్లు నడుమునడుము చిండివంట
లతో నరసప్పరావమున నేభిముఁడో నలుఁడో యను
నట్లుగా నొక్కలోపము లేకుండ రసవత్తరముగాఁ బా
కముచేసి పెట్టినది. కావసిన వస్తువు లందిచ్చువారిదే
తదవు. ఏర్పాటులో ఆనరసప్ప సింహమువంటిది. మా
నాయన యేకరగాని పచ్చడిగాని పుచ్చకొని వడ్డింపఁ
బోవునాడు, “చిన్నాయనా! నీవు ఊండనయ్య; నీకు

జేతఁగాదు; నీవల్లనుగాదు. ఓరి వేంకటేశ్వరా! ఓరి
రానా, మామయ్య వడ్డింపబోవుమండ మీరూరక
చూచుచు నిలువఁబడియెదరురా” యని యొక్కకేకవే
యనీ, నలుగురైదుగురు కుట్టవాండ్రు జలోదననేవ
య భ్యాసము లేనివాండ్రు, స్నానము చేసి
మడిగట్టుకొన్నవారు, ధారాశముగా నాహితాగ్నుల
పంక్తినిగూడ వడ్డింప నర్హులైనవారు లేదువారు. అన్ని
యు నామెయే చెప్పట: “విడిచిపోనికిఁ బిలువఁబంపి
నారా? వారికివిపంపినారా, యివియిచ్చినారా?” యని,
“మనయింటికి వచ్చినపుడు చెప్పినామని బద్ధకింపవలదు;
బసలోనికివెళ్లి పిలువవలయును” అని, యిట్లాచారము
లన్నియు నామెయే తెల్పచుండునది. ఏడక్షులు, నేయ
నుభయముగల యేమనవారు నామెకుఁ జాలరనుట సత్యం
శమేకాని పురుషులను దిరస్కరించుటకే చెప్పిన యతి
శమోక్తి యిందుకంతయు నిందులేదు.

అలుకలా, కోపములా, నిష్ఠురములా, మృదువు
తప్పిన పరియాచకములా—మందునకైనఁ గనఁబడలేదు.
అయిననాళ్లు, శాస్త్రచర్చలు, వేదార్థములు, గృహస్థ
ధర్మములు, సుపన్యాసములు. ఓహో! బ్రాహ్మణుల
యింట, మజియ మనాయనవంటి వైదికుని యింట
నెట్లు చెల్లవలయునో యట్లుచెల్లినది. ఎందఱుపండితులు!
ఎందఱువిద్వాంసులు! ఎందఱిదికారులు! ఆసభకు ‘సభా
యైనవః’ యని యొక్కనమస్కారము చేయుచున్నపు
డెల్ల నాయెడలు జల్లుమని పులకలు వొడము చుండెడి
వి. ‘ఎట్లుజరుగునరా, యెట్లాడెక్కుదుమురా, యేవిధ
మగు తగవులు లేకుండ’నని మానాయనభయము. పాపము!
నాడెల్లేమియు భయపడవలసిన కారణము లేకుండ నం
దలును మంచివారుగావున శుభముగా జగగినది. “డబ్బు
లేకున్న ‘నాయనా, నాశక్తికొలది నొక్కతాంబూల
మిచ్చినాడను. వధూవరుల నాశీర్వదించి దయచేయుఁ
డనిన నెవ్వరు నేమియు ననరు. పిలువకున్నను బండిటి
లోనికివచ్చి యల్లరిచేయుటకు మనమేమిలెొక్కలమా,
యంతటియల్లరి యల్లరిమాఁక మనయింటికివచ్చునా.
ఏదోవిధముగా స్నాతకమునాడు రెండుపూటలుఁ
బెండ్లివారికే భోజనమునకై యేర్పాటులు చేసి
స్థానీపాకమునుండి యూరిలోనివారిం బిలువవలయు”నని

మానాయనతలంపు. పిలువవలసిన వారిని, బిలువదలచినవారిని మానాయన స్వయముగాఁ బిలిచినాఁడు. రావలసినవారు, రాదలచినవారు వచ్చినారు. “దంపించిన బియ్యమున్నన్ని నాళ్లు వచ్చినవారికి సగము కడుపైన నిండునట్లు పెట్టెదను. తర్వాత—నందోరాజాభవివ్యతి యన్నాఁ”డని మానాయన ముందే బెదరుకూటలాడఁ జొచ్చెను. దివాణము బాబుగారికి గృహస్థార్థముగా నొక శుభలేఖ వ్రాసికొనిచేత బంపియున్నాఁడు. సుముహూర్తము జరుగుమండగాఁ బల్లెటూరికి మాయింటికిఁ బెండ్లికివచ్చిన యంతమంది పెద్దచునుప్పు లేపెద్ద పట్టనములలోను రారని చెప్పవచ్చును. రాత్రి యెనిమిది గడియలకు ఫాలీపాకలగ్న మే. ఆసమయములో నొక్క గొట్టుమునెక్కిన యుద్దోగివచ్చి పీఠిపందిరిలో దిగినాఁడు. అయ్యా! జనులతోందర యేమనిచెప్పను! మానాయనతో నెవ్వరో గొట్టుము మీఁద వచ్చినాఁడని చెప్పినారు. నన్నింకను గంపలోనే కూర్చుండఁబెట్టి యున్నారు. కన్యధారకై మహాసంకల్పము జరుగుచున్నది. ఆసలేయంత—యందులో మఱియంత. పీటపైఁ గూర్చుండి ముచ్చెమటలు పట్టి మాతండ్రి, “యెవ్వరైనఁ బెద్దనారు వెల్లి యేలవచ్చినారో కనుఁగొనిరండురా” యని దిగలుపడుచుఁ బలికెను. మా పెద్దనాయనగారి సత్యమన్నయ్య వెల్లి “సుముహూర్తమువేళ, మాచిన్న నాయన పీటలమీఁద గూర్చున్నారు. తాములోపలికి దయ దయచేయుఁ”డని చేతులునలుపుకొనుచుఁ బలికెను. గొట్టుమును నేవకుడు పట్టుకొనగాఁ జెప్పలు విడిచి, తలకుఁ జాట్టుకొన్న పాగతీసి చేతఁబట్టుకొని యొక్క దివ్యసుంవర విగ్రహాఁడు—బ్రాహ్మజుఁడే—సభలోనికి వచ్చినాఁడు “ఇక్కడకికొక్కడకు, ఈలాగీలాగు దయచేయు”డని యెల్ల వారుఁ దావుచేయుమండఁగా మెల్లఁగాఁ దప్పించుకొనుచు నాప్రక్కకువచ్చి యందఱకు నమస్కరించి కూర్చుండెను. ఆయనమొగము వంకఁజూచిన వారిల్ల నర్థము కాని భయముపుట్టెనుగాన యెవ్వరును బ్రక్షింపదలచుకొనలేదు. వారి పురోహితుఁడు, మాదీక్షీతులు మామతోఁ “బుష్కరమెన్ని గడియలక? సుముహూర్తకాలము సరిగానున్నదా” యని యడిగినాఁడు; కన్యధారవేళ నేఁ పీటలమీఁదఁ గూర్చున్నపుడు మేనమామలు వచ్చి

యేదోచీర, జేమారు తెచ్చుటవాడుక. మామేనమామ గంగమ్మతల్లి సకుటుంబముగా మ్రింగివైచినది. ‘ఇత్తు శతమ్ముడున్నయెడల ఎంతయో లక్షణముగా నుండదా’ యని మాయమ్మ కన్నీరుపెట్టుకొనుచున్నది. మానాయనయే తెచ్చియుంచినాఁడు. ‘తమ మేనకోడలి వివాహకాలమున—గారు, తమ తోఁబుట్టువునకు బాప మఱిదికిఁ గట్టువర్తములు’ అని చదివించెదరుగదా! ఇత్తు డెవ్వరిచేరుపెట్టి చదివించెదరు! ఆకాలమున బల్లిపాడు, పట్టిసమును సభవారికన్నుల బాష్పములు రాల్పించినవి. ఏమోచునుచున్నారు గాని ఒక్కప్రక్కనుండి మాచిన్నమ్మమ్మగారి కుమారుడంట; సుబ్బన్నమామ—ఆతఁడునులేడు—అతనికుమారుడు శేఖరము బావ, తానను భార్యయు వచ్చి కన్నులుతుడిచికొనుచుఁ దాను దెచ్చిన నూతన వస్త్రములను దెచ్చి చదివించెను. ఆనెంటనే వచ్చినయుద్దోగి దీక్షితులు మామను బల్లెరము తెచ్చుని తన చంకలోనున్న సంచితీసి నూటపదారులు పోసి ‘యివి దివాణము వారు, మన యయ్యతరావయ్యగారి కొమార్త వివాహకాలమునఁ జదివించినట్లు చదువు’డని లేచిపల్కెను. గజగజలాడుచున్న యాసభ యెత్తు పొందిన యానందము నేను జెప్పలేను గాని వామట్టుకు నేను గూర్చున్నతావు నాకిటుకనిపించినది. నమ్ముఁడు; నమ్మకపొండు; ఇంక మానాయనగారికేమి దిగులున్నది. దైవసహాయమునకుఁ బదిమంది సంకసపడిరి.

అయిదవ యంకురము

ఒక్కరిసంగతి యెంతవివరముగానైనఁ జెప్పవచ్చునుగాని నాసంగతి నేనేచెప్పుకొనుట యంత సరసముగా నుండదు. మొదలుపెట్టినదానను మానగూడదు. రసభంగముకాకుండ నుచితరీతిం గొంత తెల్పుచున్నదానను. చెల్లెలియింట భోజనముచేసి యానాడు మధ్యాహ్నము మాయింటికివచ్చి కూర్చుండి మామిడి పండ్లుకొని విస్తరిలోఁబెట్టి మానాన్న యిచ్చుమండఁగా భుజియించుచు, “బావగారు! సింహాచలములోను విశాఖ పట్టణములోను మామిడిపండ్లు—ఏమి కీరులు! ఏమిరులి! ఏమిరంగు!” అని వర్ణించుచు నేను మాయమ్మ సన్నము దినుచు వేసిన ప్రశ్నములకు విశాలమైన యుత్తరములు

మామగారు చెప్పినారు. ఆమాట యీమాట యాడినా
ను. అత్రే మామయ్యతో లోనికి వెళ్లి పాదప్రక్షాళనము
చేసికొని పడవటింటిలోఁ బీటవైచుకొని కూర్చుండి
యేమోచెప్పుచున్నది. నేను తెల్లపోయినదాననో, సం
తోషములో నున్నదాననో యేదో వైపునకుమాత్ర
ముగ్ధులైనచూపు చూచుచున్నదానను. వారి కుమారుఁ
డు మేనల్లగారియింటికి వచ్చినపుడెల్ల మాయింటికివచ్చి
కూర్చుండువాఁడు. తమయూరిలోని పడవలు, లాకులు,
లాకులమీఁది యధికారులు- తెల్లదొరలపుడపుడు తుపా
కులు పట్టుకొని కొంగలనుగొట్టుటకు వచ్చుట కెందలయి
నవి చెప్పుచుండు వాడుక. ఈసారి, సిఁహాచలము,
కొండ, దానిమీఁదిధారలు, అనాసపండ్లు, గులాబి
త్రవ్వలుఁ జెప్పవలయునని యూహయఁట. మాతండ్రి,
“రావోయి, మామిడిపండు తిను”మని తనవైపునకాకర్నిం
చుఁచేత నలనుగాకపోయినదట. నేనుమాత్రము మా
వారిట్లు కలంచుచున్నారని యెఱుంగనుగాని, తొల్లింటి
వలె మాటలాడుట బాగుండదని యేలనో కొంచెము
తలపటాయించితిని. కాని యొకరిమొగ మొకరుచూచు
కొనటయేదో యడుగఁబోవునట్లు చెప్పఁబోవునట్లు ను
బాట మిద్దఱును వినువలెదు.

సంసారగోష్ఠిలో వియ్యంకు కీడ్డలును స్వవిష
యమలగు కష్టసుఖములు చెప్పుకొనుటలోఁ “గుట్టవానికిఁ
జడువలెదను. ఎంతనేపు, లెక్కలు, భూమికొలతలు,
గజములు, కంటలు, తుల, యర్జు యీవెట్టిలోఁ బడి
నాడు. ఓరుసీలుగారు మనయూరికి రాకపోకలు
చేయుచుండుటచేవచ్చినయనర్థమిది. మాయింటిలో బస;
ఆయనకొడుకు కలకత్తాలో నున్నాఁడట. రైలులో
పని.” అని మామగారు మానాయనతోఁ బ్రసంగించిరి.
“ఏదోనేర్చికొననిండు. మనముకల్లలవలన దమ్మిడిరాదు.
మనవా రెంతమంది బురంపురము, కటకము మొదలగు
తావులకు వెళ్లలేదు! నేను బిల్లికుఁ బెండ్లిచేయవలసి
యున్నది. కనుబొమ్మలమీఁది వెండ్రుకలవలె నిపుడుగా
రుగదా యింకనిరుపదియెండ్లకయిన నింతకంటె నెక్కువ
యైశ్వర్యము నాకురాదు. ఎక్కడనో నాకుఁ దగినవాని
ని, నాలుగువ్రేళ్లులోనికిఁ బోవుచున్నవానిని జూచి
ముడివేయవలయునని యున్నది. వైశాఖము వచ్చినది.

కుట్టది తెలివిగలది. ఒక్కయాట యనదు. ఒక్కరితోఁ
గయ్యమాడదు. ఎనిమిదనయేఁడు. మీవానివంటి యాడు
గలవాఁడు దొరకినఁ జాలును. తర్వాత వాండ్ర యదృ
ష్టము. నాకేమియు నిచ్చుటకు శక్తిలేదు. పుచ్చుకొను
టకుఁ దలంపులేదు. వారిపిల్లవాఁడు మాయల్లుఁడు;
మాపిల్లవారికోడలు ఇదియే యిచ్చిపుచ్చుకొనుటలు. ఈ
వినిమాయమున కొడంబడువా రున్నయెడలఁ జాలును;
నేను వెదకిలేలేను.” అని మెల్లగా సాగవేసినారు మా
నాయనగారు. “నాకు నదియే యుద్దేశము. నేను గట్టు
ము లీయలేను. వగళుల్గునుడుగుటకు మావానికి విద్య
లేదు నీభూమికంటె నెక్కుడుభూమి నాకులేదు. నాది
పిత్రార్థితము, నీదికస్త్రార్థితము. కొంచెము నీకంటె నేను
బెద్దవాఁడను. నీదేసంవత్సరము జననము! నాది శ్రీముఖి.
నీది యువ కాఁబోలునని చెప్పినట్లు జ్ఞప్తియం దున్నది.
నీకు విద్యావంతుఁ డాఁడు కావలయుననినఁ జెప్పలేను
గాని, మావాఁడు నీకు నచ్చినాఁడా? నాయంతట నేనై
యడుగుచున్నవాఁడను. నీయభిప్రాయము తెలిసికొన
కుండ నీహఁతులు నడుగనా, మావాఁడు నచ్చునేమో
దానికి? యేమమ్మా, యిటురా, మానారాయణ! నీకట్లు
కనఁబడుచున్నాఁడు! బాగుగలేఁదూ!” అని శాస్త్రులు
మామగారు నన్నుఁజూచి నవ్విరి. నేను జిటునగవుతోఁ
జాటునకుఁ బోయితిని. “ఇంతకంటె మంచినబంధము
నేను దేఁగలనా? మీరెన్ని మెట్లమీఁద నున్నారో యని
భయపడుచున్నవాఁడనుగాని నేనిందాఁక భోజనము
చేయుచు మీతోఁబుట్టువుతో నేమంటినో యడుగ
రాదా! ఏమి! ఓయీ! ఇటురా,” యని మాయమ్మను
నాయనగారు పిలిచిరి.

లోన నా స్త్రీకీడ్డలు నీప్రసంగమే చేయు
చున్నారు కాఁబోలును! శాస్త్రులు మామ పెండ్లాము
చటాలున నవ్వుచువచ్చి “విన్నారా; మీచెల్లెమ్మటలు
నేనట ‘కతికిన నతుక’దని మిమ్మురమ్ముని యయ్యతము
న్నయ్య పిల్చుచున్నను సుబ్బలక్ష్మిగారి యింటికిఁ దీసి
కొని వెళ్లినానట; నేను భోజనమునకు రాలేదనియెంత
కల్పించినదో! వారి మనస్సులోని యూహలునాకేమి
తెలియు”నన్నది. “ఇదిగో బావనాకిక్కడ ఫలప్రదా
నము చేసినాఁడు. కొంచెము బెట్టు చేయుచున్నాఁడను.

మీరు వియ్యపురాండ్రెడ్డలు నాలోచించుకొనుడు. పిల్ల పిల్లవాడు నిద్రపడుతు గుజ్జనగూండ్లాడుకొన్నవారే” అని కాస్తులిలు మామ; “మీరు నేను పై యనుకొన్నయెడల నాడువాండ్ర నెంతనేపు నచ్చుజెప్పవచ్చు”నని మా నాయన; “అలాగునఁగాదోయి, యింకను నీవు పీయం కుడవుకాలేదు. అపుడుగాని నిన్ను మన్నింపను “అని కాస్తులిలుగారు; “సరిసరి! నన్ను నాకోర్కిదీర్చి యీ విధముగా మన్నింపుఁడు మీరు పెద్దవారు; చుట్ట టికము వచ్చినంతనే నేను మీకంటె, బుద్ధిలోఁ గాని, విద్యలోఁగాని యేండ్లలోఁగాని పెద్దవాడ నగుదునా! యెఁగఁ బెరుఁగుదునా! నన్ను మీపూర్వాభ్యాస మువలెనే పిలువ వలయును గాని మార్చవల”దని మా నాయన.

“నేను నిన్నె పుడైన బావాయని పిల్చుచున్నవాఁడనా చెప్పును.”

“లేదు, అమృతరామయ్య యనియే పిల్చుచున్నారని.”

“మాఁదివా? యపుడే మాఁతినది ఇంకమాఁత తప్పదు. రారా; నాయనా, నారాయణమూర్తి:—” అని—

“రావే; అమ్మా, రామసుబ్బి! ఇటురా మామయ్య పిల్చుచున్నారు. దూరముగాఁ బోవుదువేమి?” అని మా నాయన నన్నుఁ బిలిచెను.

రెండ్రుల పిలుపులవలన మాయూహలు చేహారి నవి. ఇరువురము నొక్కచోటఁ గూర్చున్నారము. అనఁగా, వారినాన్న తొడమీఁద, మానాన్న తొడ మీఁద నేను గూరుచుంటిమి.

“ఇదియే మంచిపని, నీవు సజ్జనుడవు; చదువు కొన్నాడవు. ఒక్క మాత్రులు. నేను దుఃఖము లను భవించియున్నాడను. వీడిప్పటి కొక్కకొనరు కాయ మిగిలియున్నాడు. నేనెవ్వరితో నాలోచింపవలసిన పని లేదు. నీకు నచ్చినదా!” యని కాస్తులిలుగారు.

“మీకు నచ్చిన దనిన నాకును నచ్చినదనినమాట యే; అందఱుము నిక్కడనే యున్నారము.” అని మా నాయన.

ఇట్టి సమయములో అత్తవచ్చి, “సరి యిక్కేమి! వియ్యంకుల్దెడ్డలు సిద్ధముచేసినారు. కానిండు; పెండ్లిచే మన పిల్లను మనము దీసికొనివెళ్లవచ్చును.” అని యేకో చెప్పవచ్చినట్లును దానికి సరిగా మేముండుటయును గడు గొని పనికినది. మాతల్లి చంద్రులున్నపుడే వారు తీసికొని వెళ్లుచున్నట్లు తటకాపడి తుఁకాలముండి “యెవ్వరియనవువు మెట్లున్నదో తెలిసికొనలేము. ఆవరాహ మూర్తి యిక్కడకుఁ దీసికొనివచ్చినాడు గదా! పెండ్లి మాత్రము చేయలేదా! ఆస్వామిదే యాపిల్లలభార” మని యంతలో నవ్వుకొనిరి.

మానాయన “సుబ్బలక్ష్మిని సాయంకాలము పిలిచి యడుగుడును.”

కాస్తులి “దానికేమి కారలయును నేను జెప్పిన గవ్వనఁ గేకజేయును.”

మానాయన—“అవధానులున్నాఁడా, యొక్కడైన వెళ్లినాఁడా?”

కాస్తులి—“మీ యన్నదమ్ముల రహస్యములు మీ కేయిటెలుక. ఆయనయూహలు, ఆయనయత్నములు మనకుఁ చెలియనీయఁడు. ఉన్నాడు, డబ్బో డబ్బో యని కొట్టుమిట్టాడుచున్నాడు.”

మానాయన—“అతని కేమి? రెండుపుట్టనేల, యిల్లు వాకిలి, యిద్దలుకొడుకులు; మనకంటె మేలు.”

కాస్తులి—“ఏమిమేలో; మనకంటె నెక్కుడు కష్టపడుచున్నట్లు బీదయఱుపులు.”

ఇట్లు ప్రసంగించుచుండఁగనే పొరుగింటియట్లు బంతికివెళ్లిన లచ్చు గౌరు, గబగబ పరుగెత్తుకొని వచ్చి, “నాన్నా నాకుఁ దాంబూలమిచ్చినారు; నాకుఁ దాంబూలము దొరకిన”దని మాతండ్రిదగ్గఁకుఁ జేరి. వారిద్దఱం గాంచి రామాయణము రెండుకాండలు తిరుగజేసినారు. “వీరి కర్మ మెట్లున్నదో బావగారు! మాకు దాప రించినారు. ఇప్పుడు తొంపరయేమికాని పిండ్రతోఁగూడ నాకున్నది,” యని మాతండ్రిగారు తత్ప్రసంగముచేయుటలోఁ గొంతకాలమైనది. “ఏప్లనములకుఁ జిరింపవలసి నదేకాని యన్ననప్రములకు లోపమేమియని వారు నలువురును వారికిఁ గల యాస్తి, ధూమలు సుగడించి

మరిదిని! మానాయనకు రూపాయ మార్చి యెంతవ్యయముచేసిన నెంత మిగులునో మాయమృత్యునే యనుగ్రహించినదేకాని తనకుఁ దెలియదు. అట్టివాఁ డిప్పుడు పీరిత్యహాసమువచ్చి పైఁబడినమీఁదట ధాన్యము, గనము, కత్తులు, కడపా, దస్తు సిస్తులు, బల్లిపాడు పితాపురము పెట్టుట వచ్చుట, యిచ్చుట తెచ్చుట, యెవ్వరి లెక్కలు వారికి నరిగానందుట—పెద్దముసద్దీపని నేర్చికొన్నాఁడు. సంధ్యావందనముగూడ సావకాశముగాఁ జేసికొనుటకుఁ గాలము చాలకున్నది పాప మాయనకు. మాయమృత్యు, “వారి పామువారికిఁ దెట్టునపుఁడైన—లచ్చు, గౌరు—ముక్కు—లోములనరు. వస్తువులుచేయించుటయనిన మీకంతభయ మైన నెవ్వరిమూలమున నైనఁ జేయింపరాదా! గోఁగుఁ బుల్లలలఁదె బట్టినవారు పుట్టినట్లున్నారు.” అని చెప్పి నపుడెల్ల “దానిమగఁడు దానికి, దాని మగఁడు దానికిఁ గావలసిన వస్తువులు చేయించి కొందురు, పోనిమ్ము. నన్ను మాపనిలో దింపకుము. రూపికలు రేయవు. అవన్నె లెటుఁగను. నిజము చెప్పునుంటివా, యిత్తడియేదో బంగారేదో నాకుఁ దెలియదు. నన్నేల యిబ్బందిపెట్టెదవు? అవధానలచేతికి దట్టిచ్చెదను; కేయించిపెట్టుమనము. నాకుమాత్ర ము పని యభిక్షభోజనమువలె నుండును. నాకుఁదెలియదు. ‘నాదీంధ్రపశుమాయాం జాతు మజానాసి జాతుషీమహి షీ’ యనినమాట నాకుఁ జక్కఁగాఁ దలఁపునకు నచ్చుచున్నది. ఇక లోఁతులలోనికిదింపి ప్రశ్నలుజేయువలదు.” అని మానాయన చల్లఁగాఁ దప్పకొనువాఁడు; ఎవ్వరో కేయించిపెట్టువారు, వారికాసామిచ్చివేయువాఁడు.

ఒక్కొక్కప్పుడు “పనివాండు మోసముచేయు దురని నగలు చేయించిపెట్టుకొనుట యెవ్వరయిన మానుచున్నారా” యని మాయమృత్యు—“నగలుపెట్టుకొనవలయునని సామ్యుదండుగ పెట్టుకొనువారుందురా” యని మానాయన; ఇట్లు వాదమునకు దిగుచుండువారు.

మిక్కిదొడను ‘లేచి యాడుకొనఁ బొం’డని మాతండులు పంపినైనారు. అప్పటికిఁ దెండ్లియనిన, దాని విశేషములు మాయదొడకుఁ దెలియవు; కాని, చుట్టములు వత్తురు, పల్లకి యొక్కదుము—ఇట్టి యూహలుండునవి. ఎనిమిదియెండ్ల దానికి నాకంతకంటెఁ దెలి

యునా?పదాతండ్లున్నంతనే—మాత్రము తెలిసినదేమి? అనురాగమన్నది వయసుతోపాటు క్రమక్రమముగా నభివృద్ధియగుచుండును. అది రెండువిధములు—వివరము చెప్పఁజాలను గాని—స్త్రీలయనురాగము వేలు, పురుషుల యనురాగము వేలు.

“అమ్మ మీకొఱకు మమిడిపండ్లు దాచినది తినుండఁ, పొం”డనిల చున్న గౌరును మానాయన యావలకుఁబంపి, “బావా! మీరు రెండవతలంపు పెట్టుకొనవలదు. మనమిప్పుడే నిశ్చయపఱిచి కొన్నారము. నాకు సర్వవిధముల నిష్టముగానున్నది. మీవంటివారి ప్రాపులే కున్న మీఁదమీఁద—ఈ దిక్కుమాలినవాండ్రకుఁ గార్యములు కావలయును; నన్ను ముట్టుకొనకుమని దూరముగాఁ దొలఁగి తప్పించుకొనఁ జూచువారి సంబంధములు నాకిష్టములేదు. ఏమమ్మా, నాయకం! ఏమినీపూరకున్నదానవు? కోడలు నీచంకకెక్కుదు ననుచున్నది; బావగారి మెడలు వంచినాఁడను” అనియెను.

“అన్నయ్యా! మీయాశీర్వాదము. నారాయణ! మీయల్లుఁడగునంతటి భాగ్యమునకు నోచినాఁడా.”

“మేము మీతోసంబంధము చేయుటకై నోచి నామనియే నమ్ముచున్నారము.”

“అన్నయ్యా! మీరు మీరు మాటలాడుకొనుడు, మేమాఁడువారము; మీవెనుకనే నడచివచ్చెదము.”

“మీవది నెకు నచ్చినది, నాకు సమ్యుతమైనది; మా పిల్ల మామాట కడుగుదాటదు.”

“మీరందఱు శుభమస్తనిన నేనా మీమాటలకు జనదాటుదానను?”

అప్పుడు శాస్త్రులు మామగారు మాయమృత్యుతో “సామిదేవీ! మీయల్లుఁడు పండితుఁడుగాఁడు, రెండు ముక్కలురావు” అనిన, మాయమృత్యు “అన్నగారూ! మీరు పండితులుగదా! మీపేరు మోచికొనియైన బ్రదుక లేఁదా?” యనియెను. శాస్త్రులుగారు “నాచదువువానికి భర్జింపలే” దనిరి. మాయమృత్యు “యేచదువోయున్నదియే చాలును; వారియధ్యష్ట మెట్లున్నదోచూతము. మాకింక నింక నెవ్వరున్నార? వడుగులా పెండ్లిండ్లా! యీచిన్న

కుట్టి నాగమ్మలు నాకుదొరకినారు. వీరితోఁగొన్నికష్టములున్నవి. అన్నయ్యగారు! నాకుఁగలము లడుగవలదు. పుట్టినిల్లు పురువు నాకి పోయినదిగదా! గడియగడియకు పూదయములో శల్యములవలె గ్రుచ్చుకొనుటకు వీరిద్దఱు జతపడినారు. మీవంటి వారియూత మాకులేకున్న మేమగుదుము!”

శాస్త్రి—“మీకేమిభయము మేమెప్పుడైన మీకు సాయపడినారమా? యిక్కడి పూరి పుడక యిక్కడఁ బెట్టితిమా? మీరిద్దఱును బుద్ధిమంతులు, శాంతులు. మీ మొగముచూచినవారికెల్ల మీయందు భక్తివినయము లుప్పలిల్లును. మాకుమాత్ర మావల మీకంటే నేమిగొప్ప సంబంధములు వచ్చిపడును? ఏమిచూచుకొనియిచ్చెదరు? ఆయుర్దాయమున్న వారే బాగుపడియెదరు.

“అన్నయ్యగారు! సమానసంబంధమునకే మేము కొట్టుమిట్టాడుచున్నది. పెద్దపెద్ద వారితోఁగూడదు”

శాస్త్రి—మేమునదియేచూచుచున్నది. ‘వివాహ శ్చ వివాదశ్చ సమయోరేవ శోభతే’యన్నార పెద్దలు.

నేయమాటలింకెందుకు? శుభము ప్రసూకొన్నారు. అనుకొన్న వేళమంచిది. సత్యకాలపువారితలంపులకు సత్యమైన దేవుడు తోడుపడును. ఎవ్వరయ్యాశీర్వాసమో యిల్లని వాకిలియని యత్రమావలని సంసారమని-యింతటిదాన నైతిని. ఆడుదానికి మగవానికి నదృష్టమొక్కటి ముఖ్యము. అది యనేకుల కనేకవిధములుగా నుండును. మాయత్రవారు పుట్టినింటివారు కొంతమేలు. ఆమేలెందులోను? మగసంతానముం గలిగియుండుటలో. ఇక ముందచ్యుతరాహయ్యగారికుటుంబమున కెవ్వరున్నారని నేననినిల్చువారే? ఏమో, నేనెవ్వరో నాయదృష్టమెవ్వరో; నాకడుపునఁబుట్టి యాతనిపేరు మోయు వాఁ డొక్కఁడుండవలయునుగద! ఎందఱుపుట్టిననింటి పేరు నిల్పలేరు. వారియదృష్టముట్టిదై పోయినది.”

నాకొక్కఁబెంగపట్టుకొన్నది. నేనేదోయెఱిగినతావునఁ బడితిని. క్రొత్తలేదు. ఇపుడందఱును విడిచి యింతదూరములో నున్నప్పటికిఁ జిన్నతనపుముచ్చటలు మేమిరువురము మొదలు పెట్టుకొంటిమా యేమియుఁదోఁపనిగడియలు గడచిపోవుచున్నవి. లచ్చుకెట్టివాఁడవచ్చు

నో, గౌరి కెట్టి సంబంధముదొరకునోయని. ‘నామాటకేమి, వారిమాటయే బాగుగానాలోచింపవలయును.’ అని నేననుకొను చుండుదానను. అనుకొన్నట్లుగానే మానాన్న శుభలేఖ వ్రాసిపంపెను. విప్పించదుపుదాఁక కేతుల వాఁడైనవి. మాతఁడిగారి యత్నములని గుర్తించి నేనే పుచ్చుకొని విప్పించివెలిసి—గాని యింటికి వచ్చిన పిమ్మట నేనైన నుత్తరములు వచ్చినవా యని యనుదాఁక ఒల్లమీఁదనేయుండి, వారు చదువుకొన్నపిమ్మటఁ గాని, విశేషము లేమనియడుగుదానను గాను. ఎన్నఁడును స్వతంత్రించుటలేదు. మానాయన వ్రాసినను లోకీటాయుత్తరము విప్పుదాననుగాను; కాని; పసుపురావియుండుట శుభలేఖయేకాని రాజకార్యములందుండఁను నైర్యము. అది మాటకు శుభలేఖయేకాని లోపల నింతవిశేష న్యవహార మున్నది. అందలి ముఖ్యవిషయ మేమనఁగా:

“మీరు దూరదేశములో నున్నవారను బెంగమాటలేదు. దైవమున్నది. మనమెక్కడ నున్నను మనతోమన యిలువేలుపులు కాచియుండురు. మీరు వ్రాయు నుత్తరములు చదివిన మీతో మాటలాకచున్నట్లే యుండును. మీరు తలంపునకు వచ్చినపుడెల్ల మీయుత్తర మొకటితీసి చదువుకొనుచుందుము. అది కొంతయూఁజు గలిగించుచుండును. మీ నాయనకు నీవు నీతీతములోనుండి కొంతసొమ్ము పంపుచు వ్రాసివదానిలోని సంగతులు వింటిమి. నోరుమంచిచైన నూగునుంచిది యగను, మీవంటివారెంత యరణ్యవాసులతోఁ గలసియున్నను వారికి మీయందుఁ బ్రేమజనించును. మీస్వభావము లట్టివి. మిమ్ము స్తోత్రముచేయఁగూడదు. లచ్చువివాహమునకై మనచేతిదబ్బు న్యయముక్కులెరు. గౌరిదబ్బు గౌరికే యున్నది దానిని సరియైనమార్గమున వినియోగించుటయే మనపని. ఆసక యేవిగమైన ప్రతిబంధము వచ్చునోయని వారినివీరిని గూడఁదీసి యడిగి యభిప్రాయము పుచ్చుకొన్నాఁడను. దిక్కుఁమ్రొక్కు లేని క్షణ వాండ్రమీఁద దండెత్తువా రిప్పుడుగాని మఱి యెప్పుడుగాని లేకుండఁ గట్టుదిట్టములు చేసినాఁడను. తిరిగి తిరిగి నెదుకలేను. తిరుగుటకు మొదలు పెట్టితిమా, తప్పదు; కొండఁద్రవ్వె యెలుకను బట్టుదుము. మనకా తెలివి లేటలు లేవు. మనపూసి మారేడుకాయ చేయఁబోము.

చానికని యొక్కటి యూహించితిని. నాదగ్గఱ జదువు
కొనుచున్న లక్ష్మీనారాయణునకు అచ్చును, శంకరదీక్షి
తునకు గౌరి పెండ్లిచేయఁ దలచుకొన్నాఁడు. ఎఱి
గినవాండ్రు, చనవైనవాండ్రు ఎ. ప్పటికైన మనపైఁ
గల గరుభావమునఁ గొంతజంతుచే లోకువగా నుందురు.
శిష్యులకు బిడ్డల నిచ్చుటలో నాత్మేపము లున్నను లచ్చి
నాబిడ్డకాదు. గౌరి నాహుఁతురుగాదు. ఆత్మేపించుట
కవకాశ ముండరాదు. వారి తల్లిదండ్రులు మనయందలి
గౌరవముచేత మనయొద్దికిఁ బంపినారుగాని వారికిఁ జుట్టు
ప్రక్కలయూళ్లలో నెవ్వరును జదువుచెప్పువారు లేక
కాదు. అట్టి విషయములో మన మిట్లు చేయుచున్నార
మనిన శిరసావహింతురుగాని యట్లు చెప్పురు. వారికున్నది
వారికుండనిండు. ఏవో కొంతమాన్వితోఁ బుట్టెఁడో
రెండుపుట్టో ధూమితోఁ గవ్యలు వచ్చుచున్నవారి కేమి
కష్టము! మహారాజులలాగున నంగీకరింతురు, అంగీక
రించినారు. లచ్చినిడిసినారము : “అక్కయ్యకువలెనే
మాకును నెఱిగిన వారేదొరకెనా” రన్నది.
గౌరినడిగితిమి, “ఎవ్వరైన నేమి సగలు చీరలు కొనిన
సరి”యన్నది. ఇదియును గొంతమేలే యనికొని
సంతసిందితిమి. మొదట గౌరికొఱకు లక్ష్మీనారా

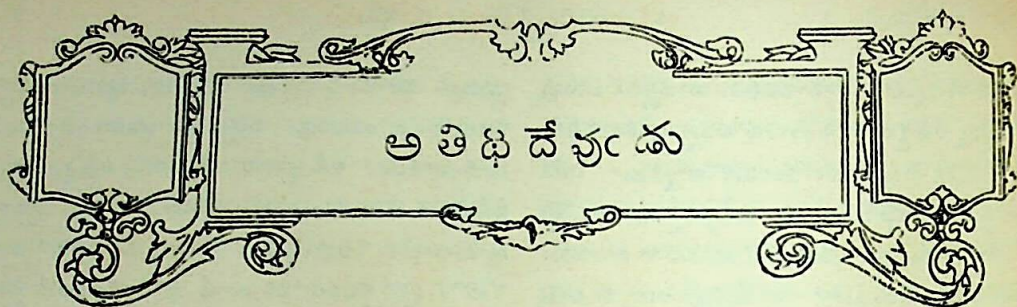
యణుని యొజించినారము. గోత్రము, ఋషులు, విచా
రణలోఁ గొంతచిక్కు వచ్చినది. అటునుండి యిటు
మాగ్నినారము. లక్ష్మీనారాయణునకు లక్ష్మి, శంకర
దీక్షితునికి గౌరును సంఘటించితిమి. మీరెట్లు వత్తురా,
మాటిమాటికి నెలపురెట్లు దొరకునా, ఒకపనిలో నుండి
నేతొక క్రొత్తపనిలోనికి మాటి కొన్నిదినములే యైన
దఱట; రానుపాను రెండునెలలజీతము వ్యయ ముకును.
మీరు రాకపోయినను వచ్చినట్లే సంతోషించెదము.
ఎవ్వరుతిన్నది! పుట్టవీఁదఁ బెట్టినట్లు నూఱురూపా
యలు--ఎవ్వరు నూరకున్నను లచ్చిగౌరి యూరకుండరు;
వారికిఁ దోఁపదు. మానిమిత్తముగాదు, మీనిమిత్తము
గాదు. ఆ కుట్టువాం డ్రిద్దఱకొఱకు మీరు రావలయును.
పెండ్లి గృహప్రవేశము నీ రెండును గాఁగానే మిమ్మొక
నిమేష మిచ్చట నట్టేపెట్టెను. నేనే తొందరపెట్టి
పంపివైచెదను. జీతము నష్టమైనను సరియే-పదునైదుదిన
ములు నెలపుగొని రావలయును. ఎట్లువచ్చెదరో; యెట్లు
పెండ్లిచేయించెదరో; ఎట్లు మీయజమానులకుఁ గోపము
రాకుండ నాజ్ఞలభించు సుపాయము చూచికొందురో!”
ఇట్లున్న యుత్తరముం గాంచి మేమెట్లుపోకుండఁగలము?

క వి తా ప్ర పంచ ము

కె. అన్నమరాజశర్మ గారు

గ్రంథరిప్లుత భావసామ్రాజ్యవీధి
నవనవాళయ ఘర్షణానందమతిని
విశ్వకావ్యరహస్యమూల్ విశదపఱచి
క్రొత్తలోకంబు నొకదాని గూర్చికొంటి.
పొడుపుమలఁ బూచు రాగప్రబోధ మందు
సంధ్య చిత్రించు బంగారు చాయలందు
ప్రణయసుకుమార సూత్రికాబంధనమున
సరసకావ్యంబు లెన్నేని జదువుచుండు.

కలితసౌరభ్యసుమమునఁ గాపురంబు
సలుపు కింజల్కముంబోలె స్వాదుభావ
గంధబంధురహృదయ లోకంబు నందు
సనితరానందవృత్తిచే నలరు చుండు.
సకలసౌందర్యరూపసంచలితగతుల
పరిణమించెడి యూహాప్రపంచమందె
కనులబ్రమదాశ్రుపూరంబు కడలుకొనఁగ
మురళివాయితుఁ ద్రిదినసమ్మోహనముగ.
—“మల్లెపువ్వులు”

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు

కాకినాడలో ఒకయిల్లుమాత్రమే ఆనందరావు అస్తి. అతనికి సంబంధించిన తతిమ్మా ఆస్తి యావత్తూ భార్యద్వారా సంక్రమించినదే.

స్త్రీధనమువలన జీవించవలసిన దైన్యమతనిని అతిగా బాధించినది. కావున తన భార్య జ్యోతికి వచ్చు ఆస్తిలో రెండులక్షలు నిలువచేసి తన పేరున పాతమూరు అనుగ్రామము కొన్నాడు.

ఆనందరావు విభుడు తన పేరున కాకితములో నెక్కిన ఆస్తి చూచికొని పూర్వపు దైన్యము వదలివేయఁగలిగెను. లోకులు మాత్రము పాతమూరుకూడ జ్యోతిదేయని వ్యవహరించుకొనుచుండువారు. జ్యోతికిని ఆనందరావునకును అటువంటి వ్యవహార మెన్నఁడును కలుగలేదు. ఆడుదానికి మగవాడే దైవము. మగవానికి మఱిలేడుకదా!

ఆనందరావునకు నియోగులకుండు ఆత్మగౌరవ మెక్కువ. వైదికులందు భక్తియు అధికమే. యాచింపవచ్చు అవధానులకు నాలుగైదునాళ్లు స్విప్తకృత్తుగా భోజనము పెట్టి రొంజిని పెట్టుకొనుటకు నాలుగైదుమాసాలకు తక్కువ లేకుండ ఇచ్చువాడు. ఆబస్తీలో

యానకుల కందఱకుఆయిల్లే యింత హవిష్సు ఇచ్చును.

ఆనందరావు మంచి పేకాటగాడు. అందు అందఱకు బాకీలేకాని ఎవరికిని ఏనాడును తీర్చినటులు తోఁడదు. ఎవరైనను ఇంటికి వచ్చి అడిగినపుడు ఆనందరావు తాళపుఁ జెవులకు తడవులాడుకొనుచుండగా అతని గుమాస్తా వెంకటరావు అది కనిపట్టి 'ఇప్పుడు బబ్బులేదు పో!' అని బోకరించుచుండువాడు. అటులు బోకరించుట ఆనందరావునకు ఇష్టము కాకపోయినను ఊరకుండువాడు. జ్యోతి మాత్రము మనస్సునందు పరితపించుచుండేది.

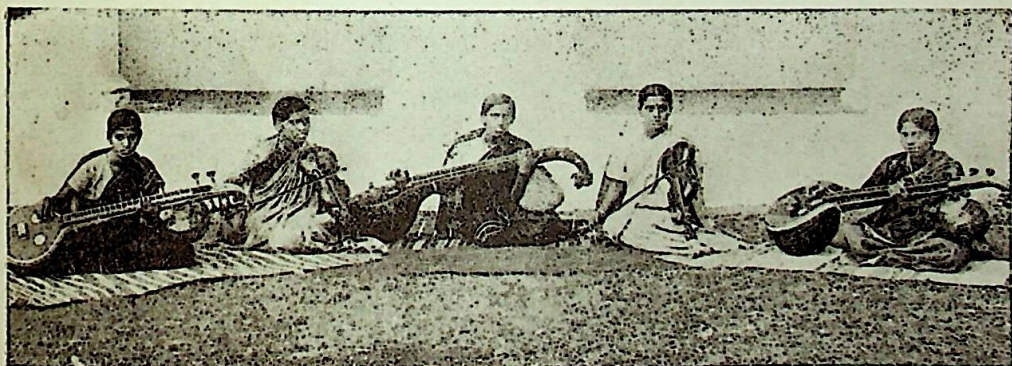
౨

చిననాటనే తలిదండ్రులు పోవుటవలన వెంకటరావు గారికి పెరిగెను. ఉన్నపాలము కొంచెము అమ్ముకొని మెట్రిక్యులేషన్ డాక్ వచ్చెను. అటుండయీత్రులు చేసెనని సహపాతు లందురుకాని యతఁ డొప్పుకొనడు. అయిదేండ్లుమాత్రమే తప్పితినిని యతఁడు వాదించును. వెనుకటి రికార్డు తగులబడిపోవుటవలన ప్రతివాడు లావిషయమున పోరాడరు. అంతటితో ఆచదు వంతమయినది.

అక్షయ సం. ఫాల్గుణమాసము
భారతీయమహిళామండలి
మేరీ రాణీకళాశాలా విద్యార్థినులు

లీలావతీ సులోచన నాటకప్రదర్శన చిత్రము

నాటకప్రదర్శనమున విరామసమయములందు సునోహరముగ గానముచేసిన విద్యార్థినుల చిత్రము.

బాలికాపాఠశాల

ఈ ప్రదర్శనము గోవనుప్రభ్యసముత్తమున జరిగినది. ప్రదర్శనమునకై ఎక్కువ పాటుపడిన వేషియన బాలికాపాఠశాలవారిందు గలరు. స్పెన్సర్, వ్రదు సమల కప్పలను ఈ పాఠశాల బాలికలు పఠసిరి. నియమ విల్లింగ్ డను డాలును వీరే పఠసిరి.

కొన్నాళ్లు నాటకములలో తిరిగెను. కంకమున కాకి అధిదైవతముగా ఉండుటవలనను, ఆంధ్రమున ఆదరము లేకపోవుటవలనను అందులకును తిన్నగాపనికిరాలేదు కాని ఆనాటకరంగము ప్రసాదించిన ఆడంగి రేకుల గుణములు లోనగునవి కొన్ని అతనియందు నిలిచి పోయినవి. పిమ్మట వెంకమ్మ అను ఒక దిక్కుమాలిన విధవను తీసికొనివచ్చి ఆమెచే పూట కూళ్లు సాగించెను. అటవవారితో పోటీచేయ లేకపోవుటవలన అందులను కడుపునిండ తిండి దొరకలేదు. అయినను ఆవ్యాపారము ఇంకను మానలేదు. ఆవలి యాధారము చూచుకొని కాని యీవలి యవలంబనము పురుగేని వదలదు కదా!

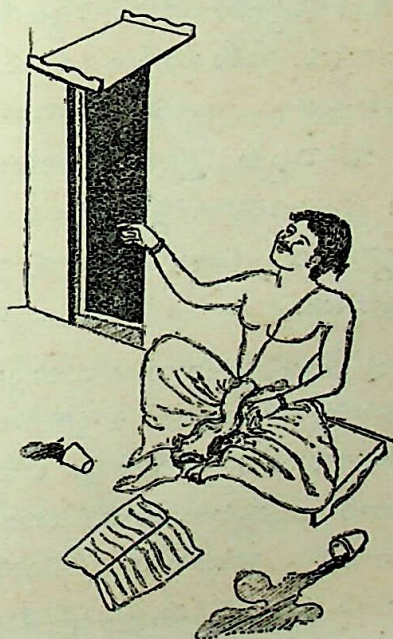
సరిగా ఆసమయమునకే ఆనందరావు పోతమూరు కొనుట సందర్భించినది. ఆనందరావు సొంతయాస్తికి ఒక సొంతగుమాస్తా కావలసివచ్చెను. వెంకటరావు అతికెను.

ఆనందరావు తనగుమాస్తాను తనయింటనే భుజింపు మని యనునుగాని పండుగునాడైనను వెంకటరా వండులకు సమ్మతింపలేదు. సాటివానియింట తినుట గౌరవమునకు హాని యని యతని విశ్వాసము.

శూన్యము బ్రహ్మణ్యునియింటి కతిథిగా వెళ్లునుగాని సాటిశూన్యునింటికి చనడు. సాటివానియింట కులగౌరవమున కేమి లోపము వచ్చునో యని వానికి జంకు. తనకన్న ఎక్కువకులమువాడగు బాపనియింట తనకు మర్యాదలేకపోవుటయే మర్యాదయని యతని

విశ్వాసము. కాని యేయింటనైనను వైదిక బ్రాహ్మణునకు మాత్రము ఏకోశమునను శంకలేదు.

వెంకటరావు షరగ్యహమున విస్తరివేసి యెఱుంగెడు. అతనికి పూటకూలి యింటనే అన్నప్రాశమయినది. అతని కదే స్వగృహము. పూటకూలియింట ఎంత స్వాతంత్ర్య ముండునో నిర్ణయింప వెంకటరావు ప్రమాణము. ఏలయనగా ఆహా ఈషీట లెంత వేలికగా ఉన్నవో చూడుడు! అని పొగడుచు ఆకాశమున కెగుర వేయువాడు. అవి క్రిందబడి యిబ్బడి యగునవి. మంచినీరు అడుగుటకు క్రిందపడియున్న నాపరాతిమీఁద జర్మనీగ్లానుకొట్టి 'నాకెంత ముడ్డి

కుదురున్నదో నీకును అంతయే' అని నిందించుచు నీరు పోయించుకొని చేపట్టు వదలు

వాడు. కొన్ని విస్తృతమైనగా ఆనంద పోవుచుండగా విస్తరిలోని అన్నముతీసి అడ్డు కట్టలు ఆనకట్టలు పోయుచుండువాడు. ఇట్టి పనులవలన వెంకటరావు ప్రమాణముకాడని యెవర డనగలడు?

3

దైనందినమును పలువురు వచ్చుచుండుట వలనను వచ్చినవారి కందఱకు జ్యోతియే పలురకముల వంటలు చేసిపెట్టుటవలనను వెంకటరావు తన యజమానుని యింటినిగూడ పెద్దపూటకూళ్ల యింటినిగా పరిగణించుటయే కాక జ్యోతినిగుఱించి ప్రక్కగుమాస్తాతో పెద్దవంట లక్కయని వ్యవహరించుచుండును. 'ఆనందరావు' పిల్లజమిందారు. పిల్లజమిందారేమి? పెద్దజమిందారే. జ్యోతి కిటునది వేలువచ్చును. తనకు పదివేలు వచ్చును. ఇంత ఆదాయముకల యిల్లాలు సొంతచేతులతో వంట చేసిపెట్టుట వైదికకుటుంబములలోనే లేదే! ఇక నియోగిబిడ్డయా' అని తనకే నామర్దాగా నున్నటులు వెంకటరావు లజ్జించు చుండువాడు.

వంటవాడనగానే ఆచారవ్యవహారములు తిన్నగా జరుగవని జ్యోతియే వంట చేసికొనును. కాని ఆనందరావు కొన్నాళ్లు వంటవాని ముచ్చటలు చూడక మానలేదు. వంటవానితో తానుగూడ ప్రతినిమిషము ఉండవలసి వచ్చుటచేతను, వైదికబ్రాహ్మణులు తిండి కుండకపోవుటచేతను, అవధానులకు తన యింటనే విందులిడి వారిచే ఆశీర్వాదము

పొంది తత్ఫలముగా పుత్రప్రాప్తికుతూహలము పొందియుండుటచేతను ఆనందరావు నింట వంటవానికి మఱి ప్రవేశము లేకపోయినది. ఆ తొలమున ఏయనధానులుగారో వంటచేసి పెట్టువాడనుకావున వారికి ఆవిషయమున ఆప్త కష్టము కలుగలేదు.

పంక్తిలో బ్రాహ్మణుడు లేనియెడల ఆనందరావున కానాడు పస్తే. ఒకనాడు బ్రాహ్మణుడు లేని దుద్దినము తటస్థించి. వెంకటరావును ఆహ్వానించెనుగాని యాతడవ పండుగునాడు వచ్చెదనన్నాడు. బలహతము చేసినకొలది బిగిసినాడు. తుదకు జ్యోతి యింటిలోనుండి వెలుపలికి వచ్చి 'నాయనా! నీవు వచ్చిననాడే మాకు పండువు. నామాట నయినను మన్నింపు'మని యడుగగా వెంకటరావు తల యూపినాడు.

ఆడుదానిమాటలో తల్లిప్రేమయు, మిత్రుని యనురాగమును, గురువునాజ్ఞయు నున్నవి. వెంకటరావు హృదయశిల జ్యోతిస్థానమున గరగినది. వెంకటరావు కబురంపి అక్కడనే ఆగిపోయినాడు.

ఆనందరావు స్నానమయినది. వెంకటరావు నిక స్నానము చేయు మన్నాడు. వెంకటరావున కచట స్నానముచేయ సంభాముగానే యున్నది. ఏలనగా వెంకటరావు వెపుడును భూదేవత కర్పించుటయేకాని తన బట్టను తాను పిడుచుకొని యాటవైచికొనుట యెఱుంగడు. అందును పరగృహమున తన బట్ట తాను పిడుచుకొని ఆటగట్టుకొనుట

మొత్తకష్టము! కాని ఆగ్రీహ్మాంతమున అడవి జుతువులు కూడ జలకమాడక తప్పవు. అందు వలన అతడును ఎట్టులో స్నానము చేసెను. ఉడకము యొక్క శబ్దము ఎవరికిని వినిపింపని లాగున బట్ట పిడుచుచుండెను. బట్టయొక్క ఒకిచెంగు పృథివీగంధమును మూచూచుచు న్నది. రెండవ చెంగు చేతులలో నున్నది.

వెంకటరా వెంతనేటికిని లోనికి రాలే చేమి యని జ్యోతి యచటికి రాగనే ఆప రాధవము సహింసలేక వెంకటరావు తన పనిని తొందరగా ముగింప తొక్కినలాడుచుండుగా జ్యోతి 'అడవి సీకెందులకు? దాని పడిచి కజ్జవైచునుగదా! లోనికి వచ్చి మడి గట్టు కొనుము' అనుచుండగా చేతులలో నున్న రెండవ చెంగుకూడ కుసుమాంజలివలె నేలపై బడిను.

'అబ్బే! నే చేమియుచేయుట లేదు. క్రింద పడవైచుచునే రాజోవుచుండగా మీరే వచ్చితి' అని లోనికి వెళ్లి పీటమీద నున్న మడిబట్ట కట్టుకొనుటకుఁగూడ మొదట కొంచెము సందేహించెను. ఏలనఁగా వెంకటరావునకు మడిబట్ట కట్టుకొనుట అనునది అదియే మొదలు. కట్టువిడిచినబట్టగాని, చాకి మడతగాని తనదేమియు సచట లేమి దానిని కట్టుకొనక తప్పినదికాదు. ఆమడిమడుపు కట్టుకొనుచుండగా వెంకటరావునకు గగరు పొడి చినది. ఆవలిపెమున సతఁడు మృదుస్వర్య ననుభవించుటకు బడులు గఱుకుముండ్ల స్వర్య ననుభవించెను. కాని కట్టుకొనిన కొంతసేపటికి దాని పరిశుభ్రత ప్రత్యక్షము కావుట

మొదలు పెట్టినది. ఏలయనిన అది సామాన్యముగా పరులకు మడిబట్టగా ఇచ్చు తలంటు కొల్లాయ గుడ్డకాదు. పాపమది మృదుల వస్త్రము.

అందాఁక పద్మాసనము వేసికొని కూర్చున్న ఆనందరావు అపుడే కనులు తెరిచెను. సగ్నమయిన తన వైచ్యము ఆనందరావు కనులార చూచిపోయినటులు వెంకటరావు మనస్సులో రాయపడ్డది.

వెంకటరావునకు తూష్టి సంధ్యావందనము చేయుటయైనను చేతకాలేదు. చిన్న పుడు జ్యోతిలో నేర్చికొనిన సర్కిలో ఒకటివేసినాఁడుకాని ప్రాణాహుతు లభినయించుట చేతకాలేదు. వాని యన్నిటిమాట యటుండఁగా అన్నము తినుటగూడ చేతకాలేదు.

పెద్దమనుష్యులలో అన్నము తినుట చాలఁగప్పవే. తమకు భిన్నమయిన ఏయే చారములు సంభవించినను పెద్దలు వానిని మ్రోచ్చాచారము క్రింద కట్టదురు. తుదకు రుచిలోను అంతియే. పిన్నలలోఁగూడ ఒక వింత లేకపోలేదు: కానలసిన యేవద్దార్థము గాని యడుగుట తమకు మానహానిగా తలచుటయు, వడ్డించుచుండఁగా చాలు జాలునని మొగము చిట్టించుకొని తత్క్షణము కొంత యాపల బాటవైచుటయు.

వెంకటరావునకు పూటకూటి యింటి రాచటికము, ఆనందము ఒక్కసారిగా మాయమయిపోయి దాన్యదూఁఖము లారెంటి స్థాన

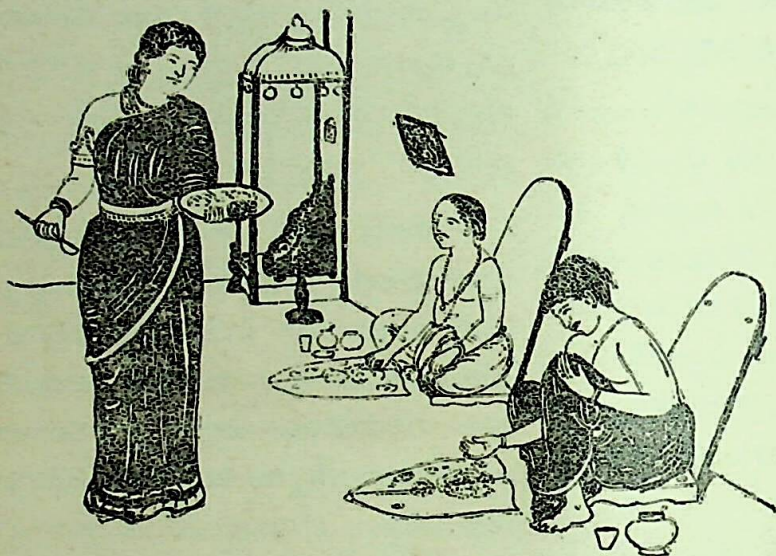
ములను ఆక్రమించుకొనెను. ఆనందరావునకు భోజనవేళలో మూడేండ్లనుండి మూకవ్రత ముండుటచే సరిపోయినది కాని కానిచో అతని ప్రతిమాటయు శూలమువలె వెంకట రావును బాధించియుండును. నడుమనడుమ

కమ్మను పదినాళ్ల పాటు మావది నెగారియింట నుంపవలయు' నని జ్యోతి యన్నది.

ఆపది దినములలోను ప్రాణములు పోవు ననుకొన్నాడు వెంకటరావు. జ్యోతి మొగ

ము చూచినాడు ఆనంద రావు. వెంకటరా వేమియు సమాధానము చెప్పలేదు. ఇరువురులేచి చేతులు కడుగుకొనిరి.

ఆనందరావుకూడ వెంకమ్మను తన ఆక్క గారి యింటికి బంపవలయును గాబోలు నని యనుకొన్నాడు. తమల పాకులు వేసికొనుచు 'వెంకటరావూ! ఈ రెండు మెతుకులు మా

తల్లి ప్రేమతో ఇదికావలయునా అదికావలయునా అని యడుగుచు ఆరంగ మధ్యమునకు జ్యోతియే రానిమెడల వెంకటరావున కంధ కారమునందు భుజించునటులు ఉండెడిది.

వెంకటరావు కడుపు నిండలేదని జ్యోతికి తెలియును. ఏలయనగా ఆమె సిగ్గునకును ఆకలికిని జరిగిన పోరాటమును కనులార చూచినది. మఱిమఱి యడుగుచో ముడుచు కొనిపోవు నాతని నాగరకతాదేవత కెఱుంగ నటులు బలియిడినను అది ప్రసన్నముకా లేదు.

'వెంకటరావూ! నీవు పదినాళ్ల పాటు మాయింట భోజనము చేయవలయును. వెం

యింటనే సంజుడువుగాని వెంకమ్మను మా యక్కగారియింటికి పంపుచు మీ!' అని అన్నాడు. అప్పుడు వెంకటరావునకు తన తక్కువతనమును, ఆనందరావు అధిక్యమును గోచరించినవి. అతడు 'చిత్తము' అని అన్నాడు. ఆనందరావు కనుగొనలేదు గాని దూరమునందున్న పాతకుడు అతని యంగీకారములో ఎంత అనంగీకారమున్నదో తెలిసికొనకపోవడు.

౪

వెంకటరావు మెల్లి మెల్లిగా ఇంటికి నడిచి వెళ్లెను. విస్తళ్లు ఎత్తుకొని అప్పుడే వెంకమ్మ

కట్లు శుభ్రపఱచుచున్నది. పదునొకండు గంటలు విశ్రాంతిని.

‘దగ్గఱ నుండి తీసికొని రమ్మన్నా’ రని జమాను కదలలేదు.

వెంకటరావు పరుండెను. వెంకమ్మపై తన యాధిపత్యము వినియోగింప కుతూహలమతని కి కలదుగాని ఆనందరావు నియోగమునఁ గలుగు నైచ్యము బయటఁబడక మానదని వెంకటరావు తన యాధిపత్యము నుపయోగింపఁ బూనుకొనలేదు. తప్పించుకొన నుపాయము లాలోచించుచుండెనుగాని యేయుపాయమైనను వెంకమ్మతో సంప్రతింపని దెట్లులు?

అతఁడు సహజసిద్ధమైన నిద్రను ఆలోచనలు పెట్టుకొని ఆపుకొనుచుండఁగాని తుదకొక స్వప్న మారెట్టిని ఆవలికి నెట్టి యాత్మ మించుకొనియెను.’ ‘పొతమూరునుండి తొందరపనిమీఁద వచ్చి తనను లేపుచు ‘నిఖామాను’ వాకిట నిలువఁబడియున్నాఁడు. తాను లేచి వస్త్రములు సరుదుకొన్నాఁడు. వెంకమ్మను పంపకుండుటకు వైషముసాచుము చేసెనని సంతోషించుచున్నాఁడు.’ ఉలికిపడి లేచి ‘శ్రీరాములూ శ్రీరాములూ!’ అని పిలిచెను.

‘పలవరించుచుంటివా యేమి, పండుకొనుము. శ్రీరాము లెక్కడినుండి యిపుడు వచ్చును?’ అని వెంకమ్మ పనివెను. తన దురదృష్టమునకు వగచుచు వెంకటరావు శయనించెను.

తెలువారఁ బోవుచుండఁగా ఆనందరావు కడనుండి వెంకటరావుకొఱకు జమాను వచ్చెను. వెంకటరావు వానిని గాంచి తటపటాయించెను. ‘వచ్చెదను లెమ్ము, వెళ్లు’ మని చెప్పెను.

వెంకమ్మను వారియింటికిఁ బంపుటకే వార్త! అందులకే జమాను దగ్గఱ నుండి తీసికొని వెళ్లుట! ‘చీచీ, ఈయద్యోగము మానుకొననిదో మానహాని. వెంకమ్మను వెళ్లవలదందునా? రాత్రి పంపుదు నంటిని. వెళ్లమందునా? చీచీ; తల చితుకకొట్టుకొందును.’ అని యిటులు మల్లగుల్లములు పడుచుండఁగా మఱియొక జవాను వచ్చెను. ఏమియుఁ దోచక ‘ఈవిషయము వెంకమ్మకే వదలెద’ ననుకొనుచు వెంకటరా వానందరావు నింటికి వెడలిపోయెను.

వాకిట పొతమూరి ‘నిఖామాను’ శ్రీరాములు కూర్చుండి యుండెను. కాకితములుసరి చేసికొనుచు కుర్చీలో కూర్చుండిన యానందరావు కిటికీనుండి కానిపించుచుండెను. శ్రీరాములు కానిపించుటతోడనే వెంకటరావు ముఖము మాతెను. వడిగా నడచి ‘శ్రీరాములూ! రాత్రి నన్ను పిలిచితివికాదు?’ అని యడిగెను. శ్రీరాములు తెల్లఁబోయి ‘నేనిపుడే కదా వచ్చితిని అనెను. వెంకటరావు ఆనందరావుకడ కేగెను.

‘గురవారాయనికి ప్రాణముమీఁదికి వచ్చినదట. ఆతని నోటునకు కాలదోషము పట్టుటచే ప్రాణమే పోయినది. మఱల దానికి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయించుకొని రమ్ము. రైలువేళ అయినది.’ అని చెప్పుచు ఆనందరావు నోటు వెంకటరావున కిచ్చెను.

వెంకటరావు మనస్సు రెండువిషయములచే ఉక్కిరిబిక్కిరి యయినది: ఒకటి వెంకమ్మమాట యెత్తకుండుట; రెండవది తన స్వప్నప్రకారము ఇంచుమించుగా శ్రీరాములు వచ్చుట.

మఱిమాటలాడక వెంకటరా వానోటు జేబులో వైచుకొని పంటయింటిదెస దొంగ చూపులు చూచుచు బయటికి నడచెను. శ్రీరాము లతని ననుగమించెను. వెంటనే యింటికి వెళ్లి తాను పోతమూరు పోవుచున్నటులు తెలిపి రైలుసంచి తీసికొని రైలుకడకు నడచెను. రైలెక్కిన తరువాత అతని మనస్సున కాస్వప్నమును గుఱించి తలపోయుటకు అవకాశము చిక్కెను.

‘నేటినుండియు నాలో ఏదియో ఒకశక్తి జనించేయుచుండు ననుకొందును. నాకు కలలో ఏయపాయము స్ఫురించెనో అదియే యేల సిద్ధింపవలెను?’ అని నడుమనడుమ ననుకొనుచు కలలోని ప్రతియంశమును గుఱుతునకుఁ దెచ్చికొని సంతసించుచుండెను. కాని జ్యోతి వెంకమ్మకు కబురంపి పిలిపించునేమో! వెంకమ్మ వెళ్లినేమో! తాను వెళ్లినవఱకు రంగము మఱల మొదటికి వచ్చునేమో! అను సంశయముకూడ ఆసంతసము వెనుకనే తాపటము చేయఁబడియుండెను.

కొవ్వూరున దిగి పూటకూటియింటికి పుట్టింటికి వెళ్లినటులు వెళ్లెను. అచట అన్నము తినుచు రొట్టలు వేయుచుండెను. పదార్థములు రుచ్యములుగా నున్నందులకు కాదా.

మఱల సొంతగృహ మబ్బినందులకు రాత్రి సగము మాడిన యతని కడు పిపుడు బెత్తెఁడుబికెను. లేచి వాకిటఁ బండుకొని యటులాలోచింపఁ దొడఁగెను: ‘పొరుగింటి భోజనమునకు పూటకూటింటి భోజనమునకు పోలికా? అచట కావలసినది కూడ వలదు వలదని అతితుము: ఇచట అక్కఱలేనిదికూడ కావలయునని దబాయితము. అచట చెంబులు మెల్లగా పెట్టుదుము: ఇచట సత్తునకొలఁది వినరి పాఱవైతుము. అచట మాటలాడము: ఇచట ఇల్లెగిరిపోవునటు లుపన్యాసము లిత్తుము. కావుననే పూటకూటి యిండ్లకు ఆనందభవనమని, ప్రమోదారామమని పేరులు.

మన దేశమున అతిథిపూజ అనునది కడు దురభ్యాసమయిన విషయము. తన పనిమీఁద నెచటనుండియో బయలుదేరి యెచటికో వెళ్లు విధవ హరియట! వాని కింటిల్లిపాది పూజ. కాని సామాన్యముగా అతిథులు తమకు కావలసినదానిని అడిగి పెట్టించుకొనను లేరు, ఇంటివాడును చేయి విడిచి పెట్టను లేరు. అతిథులు సోమరులు; గృహస్థులు తమసర్వస్వము వారికి ధారపోసినటులు కనఁబడు వంతులు.

వెంకటరా విటులు తనలో తానున్న సింఘానుచుండఁగా శ్రీరాము లొక బుడి తెచ్చెను. వారు పోతమూరునకు పయనమయిరి.

౫

గోదావరిపై వేసవి కాలపు గాడ్పులు బయలుదేరినవి. ఇసుకతెరలు లేచి

చాచలవలె కొట్టుకొనిపోవుచున్నవి. అవి ఆగిన పిదప చల్లనిగాలి వీతించినది. తుయచే చీకటి శబ్దమైన గోదావరి యారోగ్యమునకు ఆగాలి వచ్చి నటు లుండెను. ఆగాలి వెనుక వానదేవుడకూడ చిటవట చినుకులతో బయలుదేరెను.

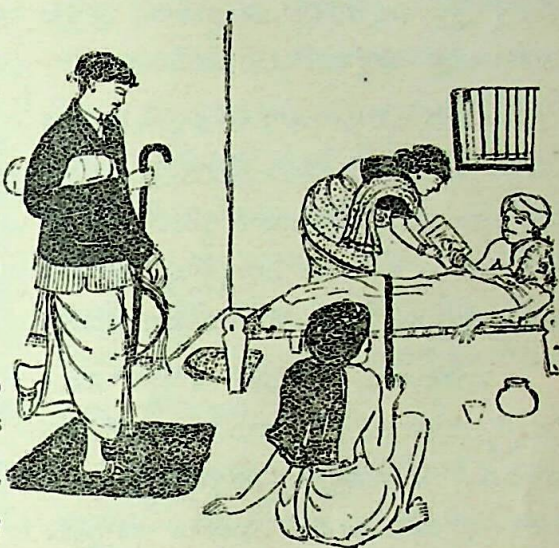
ప్రాద్యగ్గుంకువఱకు వెంకటరావు పొత మూకు చేరెను. గురవారాయని వాకిట కాలు వెట్టెను. ఇక వాన కుండలతో పోసెను.

గుటగుటలాడుచున్న గురవారాయని ప్రాణము లుద్రేకించిన యామహాప్రాణములో లయము చెందునటులున్నవి కాని ఆనందరావున కితడు నోటు తిరిగి వ్రాసియిచ్చునా? యీయడా? చూత మనుకొని ఆగినటు లున్నవి.

కొంతనేటికి వెంకటరా వందులకు వచ్చెనని గురవారాయనికి తెలిసెను. అతడు వెంటనే కొత్తనోటు వ్రాయించెను. అందు వ్రాలు పెట్టుటకు కలము చేతఁ బట్టుకొని ఒక యక్షరము వ్రాయువఱకు తల తిరిగి పఱపుపై నొకిగెను.

ఇటులు రెండు ప్రయత్నములు జరిగెను. రెండుమాఱులును మూర్ఛ వచ్చెను. గురవారాయని భార్య కృష్ణవేణి 'అయ్యా! మీపైకము పోదు; నేను నోటు వ్రాసియిచ్చెదను. మఱి మీరు బాధింపవలదని ప్రార్థించెనుగాని వెంకటరావునకు ప్రాణమునందలి ఊయేమి తెలియును; డబ్బునందుఁ గాని? అతడా రేయి నచటనే జాగరించెను.

సూర్యోదయమునకుఁగాని గురవారాయనికి స్మృతి కలుగలేదు. స్మృతి కలిగిన వెంటనే వెంకటరావును బిలిచి నోటిమ్మని అడిగి పుచ్చికొని అతి ప్రయత్నముతో ఇటు వ్రాలు పెట్టి అటు ప్రాణములు వదలెను.

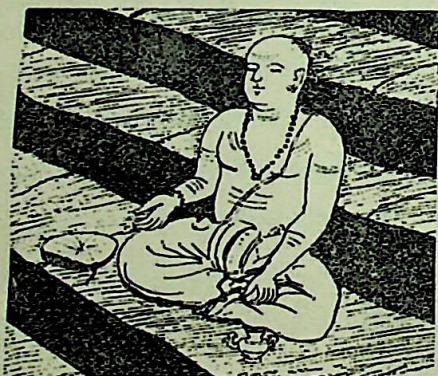
టనే వెంకటరావును బిలిచి నోటిమ్మని అడిగి పుచ్చికొని అతి ప్రయత్నముతో ఇటు వ్రాలు పెట్టి అటు ప్రాణములు వదలెను.

వెంకటరా వొక నిమిషమేని అచట నిలువలేకపోయెను. కేయెల్లయు వానకురియు టచే బండి కుదురలేదు. సమీపగ్రామమగు భట్టపల్లిలో భోజనసదుపాయము శ్రీరాములు చెప్పగా నడచిపోయెను. రాత్రి ఉపసించుట చేతను, ఎన్నడు నడిచినవాడు కాకపోవుట చేతను వెంకటరావు నడువజాలకపోయెను. నోటు తిరిగి వ్రాయించికొనిన సంతసమే అతని నెటులో నడిపించెను. పదునొకండు గంటల కతడు భట్టపల్లి సమీపించెను. ఇక ఆగ్రామమున ఏ ఆనందభవనమునకో వెళ్లవచ్చునని యతని తలంపు.

గ్రామకంఠమునఁ జింతచెట్లక్రింద పశువులఁ గాఁచికొనుచు పదములు పాడుకొనుచున్న వైలానిఁ జూచి 'యాయూర పూట కూటియిల్లు కన్నదా?' అని యడిగెను.

'చీచీ, పల్లెటూరిలోఁగూడ పూటకూటియిల్లు ఉండవలసిన గతి యింకను పట్టలేదు. వెళ్లవయ్యా, ధుంశీశ్వరులవారి యింటికి; నీబోటి వారెందఱు వచ్చినను ఎన్నాళ్లున్నను పప్పులతో అన్నము పెట్టదురు' అని వాఁడనెను.

వెంకటరావు గుండెలు కొట్టకొనెను. 'రాత్రి భోజనము లేదు; కాని కొవ్వారే చేరువాడను. నేను వెళ్లి వైదికబ్రాహ్మణునివలె ఊరక భోజనమిడుడని యెటులు ప్రార్థించగలను?' అని అనుకొనుచు నడచుచుండెను.

చెఱువు మెట్లమీఁద కూరుచుండి మధ్యాహ్నాక మొనర్చికొనుచు ధుంశీశ్వరుడమాటలు వినెను. వెంకటరావు సమీపించగా లేచి దాపునకు వచ్చి 'ఆతిథి రావారా యణో హరిః' అని నమస్కరించి 'తాము మాయింటికి భోజనమునకు దయచేయవలయును' అని ప్రార్థించెను.

'ఈయూర బండ్లు కుదురునా? నేను కొవ్వారునకుఁ బోవలయును. భోజనమున కేమిలేండు!' అని వెంకటరా వనియెను.

'తమకు భోజనమునకు కొఱతయనికాదు. మట్టమధ్యాహ్నమున నడతెంచిన మీరు నారాయణులరు. మాయంట మీరు కుడిచి గాని మఱిపో మీలు లేదు.' అని ధుంశీశ్వరుడనెను.

వెంకటరా వెట్టకేలకు సమ్మతించెను. నేను వెంట వచ్చి దిగవిడుచునని ధుంశీశ్వరుడు మెట్లెక్కఁ బోవుచుండఁగా వెంకటరావు 'ఇచటనుండి చూపుడు; మీరు రానక్కఱలే' దనఁగా ధుంశీశ్వరుడు 'అదిగో రావిచెట్టు! దాని కెదుటియిల్లే!' అని తెల్పెను. వెంకటరావు కాళ్ళీడ్చుకొనుచు వారివాకిలి చేరెను.

చాలమంది ఆతిథులు దొడ్డిలో బ్రహ్మయజ్ఞము చేసికొనుచుండిరి. ఒకతె యిల్లు పరిశుభ్రపఱచుచుండెను. తాలింపు తావులు అతని బెల్లించుచుండెను. నడుమునకుఁ గట్టిన కంచితుండు అరుగుమీఁది చాఁచపై పఱచుకొని పడుకొనెను. ఆకటినుండి వేఱుపఱచి నిద్ర యతని నుపలాలించెను.

'ఆవిధినా కృత మకృతమ్' అనుకొనుచు ధుంశీశ్వరుడు మఱలఁ జెఱువులో సంధ్యా వందనము మొదలయినవాని నన్నిటిని ముగించి యింటికి వచ్చెను. అతనిభార్య రుగవల్లి తీర్చి దీపారాధనము చేసెను. మాడి గట్టకొని దేవతార్చన యారంభించెను.

‘ఆహా! స్ట్రబెల్ అయిన’ దనుకొనుచు కనులు తుడుచుకొని వెంకటరావు లేచి కూరు చుండెను. భోజనమునకు పిలుచులోపల స్నాన మొనరించి వత్తు ననుకొని కొలఁకున కేగెను.

ఒకొక్కరే దేవతార్చనలు చేయుచుం డిరి. ఒకరికన్న మఱియొక రాలస్యము చేయు చుండిరి. వారికి వచ్చిన ధ్యానశ్లోకములన్నియు నాలుగైదుమాటు లాన్మత్తము లగుచున్నవి. వెంకటరావు చెలువునుండి వచ్చి పట్టుబట్ట కట్టుకొని వాకిటఁ గూరుచుండెను. అతఁడు నిదురచే తూఁగుచుండెను. గోడ కానుకొనియే అతఁడు కునికెను.

కొంతసేపటికి చెంబులు పైకెత్తి మంచి నీరు త్రాగు గళబిలధ్వనులు ‘నేయితెమ్ము కూరతెమ్ము’ అను పురమాయిపులు ‘అన్న పూర్ణవంట’ అను పొగడ్తలు వెంకటరావును లేపినవి. తనను కనుఁగొన లేదను మంట ఆఁకటి మంటకు తోడయినది. అతఁడు లోలోపల ధుంధీశ్వరునిపై కారాలు మిరియాలు నూతెను.

అతిథికి అన్నముపెట్టి తీరవలసిన నియమ మేమేని కలదా? లేకపోయినను అతిథియే ఆనియమమును స్థాపించినాఁడు. తనను అగౌ రవఁజేసినాఁడను నేరము మోపుట కతిథికి సంపూర్ణమయిన అధికారము కలదని వెంకట రావున కెఱుకపడెను. ఆ నేర మెన్నటికిని పరి మృష్టము కాకుండ నుండవలయునని వెంకట రావు తలఁచెను. ‘ప్రతిమూరను పూటకూటి యి డ్లుండుఁగాక! అందును ధుంధీశ్వరుని యిల్లు ఆనందభవన మగుఁగాక!’ అని యాశీ ర్వదించెను.

అతిథులు నారాయణస్మరణ మొనర్చు చుండిరి. ఆ భగవన్నామ కీర్తనారస నిమగ్నుఁ డైన ధుంధీశ్వరున కింతవట్టు వెంకటరావు గోచరింపలేదు. కొంతసేపటికి అందఱ మొగ ములు చూచినాఁడు. ఆ మొగములలో నీలా లకపరివేష్టితమగు మొగ మేది? అతని మొగ మున తుమించినను తూళితము కాదేమో యనునంత అపరాధము కానిపించెను. అతిథు లందఱు తెల్లఁబోయి చూచుచుండిరి. భార్య పట్టుకొనిన పల్లెము పట్టుకొనినపాళముగా నిలు వఁబడి పోయినది.

ధుంధీశ్వరుఁ డంటచేతితో లేచి వాకిటి కరిగెను. వాకిలి శూన్యముగా నుండెను. నారా యణస్మరణ చేయుచు నతఁడు వీధిలోని కరి గెను. అంతయు శూన్యము, అంతయు శూన్య ముగా నుండెను. ‘నా నారాయణుని నేను పోఁగొట్టుకొంటిని, నా నారాయణుని నేను పోఁగొట్టుకొంటి’ననుచు నతఁడు శూన్యమును పరికించెను. అతని మన స్సాశూన్యమున లయము చెందెను.

కొంతవడి కతఁడు లేచి ఘంటాఘటము వెంటఁ బరుగిడెను. కొలఁది దూరముననే బండిలో వెళ్లుచున్న వెంకటరా వాతనికి కాని పించెను. ధుంధీశ్వరుఁ డొక్కపరువున బండిని నమిపించి దోయిలి యెక్కి ‘నాయనా! నన్ను తుమింపుము! నేను నిన్ను మరల కనుఁగొన మఱచితిని.’ అని బండి వానితో తన ప్రమాదమును చెప్పికొని బండి నాఁచు మనెను.

వెంకటరా విసుమంతయు సంగీకరింప మాన్చివైచెదను' అని ఒ ట్టిడుకొనెను. వెంకటరావు 'రాత్రి భోజనము కూడ మాను' మనెను.

ము దు వెంకటరావును వెనుక ధుంధీ శ్వరుడును పరువిసుచుండిరి. ధుంధీశ్వరునకు చాలివచ్చెను. అతడు బిగ్గటగా

‘ఆశాస్త్రతీక్షే సంగతం సూన్యతామ్
చేష్టాపూర్తే పుత్రపశూంశ్చ సర్వాన్;
ఏతత్ వృంక్తే పురుష స్యాల్పమేధసో
యస్యాశ్చన్ వసతిబ్రాహ్మణో గృహే.*

అని పఠించుచు నేలబడిపోయెను. అతనినోట మఱి మాటరా లేదు. ఆతని శరీరమునుండి స్వేద

లేదు. ధుంధీశ్వరుడు పలుమాటలు బతిమాలుకొనెను గాని వెంకటరావు ‘నే నీక వెనుదిరుగను’ అని చెప్పివైచెను. ‘నేను బండి కట్ట’నని బండి వాడు ఎద్దును విప్పి వైచెను. వెంకటరా వొక్కదూఁకుదూఁకి పరువిడ నారంభిం

చెను. ధుంధీశ్వరుడు ‘నాయనా! నీవు రా ము ప్రవహించి ఆగిపోయెను. ఆతని బడిపై కున్న నే నీక మధ్యాహ్న భోజనము వేసికొని బండివాఁ డింటికితోలుకొని పోయెను.

[చిత్రకారుడు: శ్రీయుర అడవి బాపిరాజుగారు, బి. ఏ.,]

* ఎవనియింట బ్రాహ్మణుఁ డుపవసించునోవానికి రాఁగొరుకొను ఫలమును, వచ్చునను సమ్యక్ ఫలమును, సత్యవాక్ ఫలమును, ఇష్టాపూర్తముల ఫలమును, పుత్రులును, పశువులును-ఈసర్వమును సజించును.

[కళాప-౧.వ.]

వ్యాసుఁడు జనమేజయు సంశయముతీర్చుట

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు

(మదీనాంధ్రభవిష్యపురములోనిది)

వ్యాసకర్త

వ. జనమేజయభూనాయకుం డట్లు సర్వయాగంబు సమాప్తినొందించి పదంపడి యశ్వ
మేధం బొసరింపఁ గృతాభిలాషుఁడై యొక్కనాఁ డాసర్వసత్రప్రదేశమందలి శిబిరం
బున నిుడోలగంబుండి ఋత్విక్వురోహితాచార్యాదులకుఁ రసనంకల్పంబు విన్నవించి
తదాహవయోగ్యమైన హయరత్నమును విడిచిపెట్టఁదగిన సన్నాహము సలుపుచున్న
పుడు, యోగదృష్టి నతని మనోరథం బెఱిగిన త్రికాలజ్ఞుఁడగు కృష్ణదైవపాయనుఁడు
కామగమనంబున నచ్చి, యాసభాంతరాళమున సాక్షాత్కరింప నష్టడమితేఁడు సం
భ్రమాశ్చర్యసంతోషపరీతచేతస్కుఁడై ప్రత్యుత్థానాభివందనపూర్వకంబుగా నర్ఘ్య
పాద్యాది విధులూచరించి యమ్మహాత్ము నుచితాసనాసీనుం గావించి సకలవేదపురా
ణార్థసంగతంబులగు వివిధచిత్రకథాప్రసంగంబులఁ గొంత ప్రొద్దుగడపి, యనంతరంబు
తన తాతముత్తాతయుఁ గౌరవాన్వయస్థితికరుండు నగు నప్పరాశరసూనుతో మహా
భారతప్రశంసాపూర్వకంబుగా నిట్లనియె.

ఉ. వీనులవిందు, మానసమనోడుక, నాలుకతీపియైన యా
భ్యానము, సాంగవేదపరమార్థనిధానము, సర్వధర్మసం
స్థానము, ఔరవాన్వయవిధానము, లోకయశోవిభూతినం
ధానము, భారతంబును సదా వినుచుండును వీను లారఁగన్.

గీ. కాని శంఖపయోధారకరణిఁ బరమ-పావనంబును మధురమై పరగు నీదు
దివ్యకవితాసుధాధార తీపిమరగు-నాదుమది కిప్పటికిఁ దృప్తిలేదు సుమ్ము.

గీ. కాక, సుధనాగించుట నాకసుఖము-గాంచుటంగూడఁదని పోవఁ గలనుగాని
భారతకథాసుధారసాస్వాదనమున-నొక్కనిముసంబు నాపోవ నోపనేను.

క. అనవరతమట్లు భారత-మును విన ననుమాన మొకటి పొడమెను, దాసన్
వినితీర్పుము ముమ్మనుమని-గని కూర్మిఁ దపోనిధాన, కరుణాభరణా!

సీ. ఆదిని రాజసూయము సోముఁ డొనరింపఁ దారకామయసంప్రహారమయ్యె
 నట్లువైని వరుణుఁ డయ్యాగంబు సాగింప నుగ్రదేవాసురయుద్ధ మయ్యె
 నంత హరిశ్చంద్రుఁ డాజన్మ మెలయింప ఘనతరాడీబకకలహ మయ్యె
 నట ధర్మజుఁడు దాని నాచరింపఁగ మహాభారతరణ మతిఘోరమయ్యె
 నట్లు లరయంగ రాజసూయం బజేయ-రాజవీరుల కగునుపద్రవము చండ
 భండనారంభకల్పితవ్రతము గాదె ? యదియ కురువంశ మేర్చినయగ్ని గాదె ?

క. అలవికి మీఱిన యంగం-బులు పెక్కులు రాజసూయమున కవి యెల్ల
 దలమే జరపఁగ, నొక్కటి-తలఁగినజనసంతోయంబు తప్పదుగాదే ?

గీ. ఇంత యెఱిగియు ధర్మజుం డేల గడఁగె నన్వయక్షయమూల మయ్యజ్జమునకు ?
 నాగతానాగతజ్ఞుడవైన నీవు-మాన్వ లే దేలొకో దాని హూనినాథ !

గీ. కానివారల నమ్మినహీనమతులు-ననదలును దారితప్పట చనును గాని
 ఘనమనీషులు నీశిక్ష గన్నవారు-పాండవులు త్రోవ దొలఁగుట పాడియగునె ?

వ. అనియడిగిన నభిమన్యుపాత్రునకుఁ బాండవపితామహుం డిట్లనియె :

ఉ. కాలముదాట నెవ్వరికిఁ గాదు, తదద్భుతవేగ మాఁగఁగఁ
 జాలునె మానవుండు తనశక్తిని ? గానఁ బ్రజావినాశ మా
 చాలునఁ జేయఁజూచువిధిచాపలభాన మెదుర్కొనంగఁ దా
 బోలక ధర్మజుం డవుడు పుట్టినబుద్ధిన పోయె బాలకా !

ఉ. కాలవశంవదుండగుటఁ గాఁగలకార్యము నట్లులుంట న
 న్నేల యుక్తిస్థిరుండడుగు ? నియ్యదియౌ నిది గాదటంచు నే
 నేల వచింతు నాతని కప్పప్తుడనై యదిగాక త్రోవఁగఁ
 బోలునె నాకుఁ గాలకరముద్రితమానవఫాలలేఖలకా.

ఉ. నీ విపు డశ్వమేధమున నిక్క-పుఁగూరిమి గల్గి యిట్లు లీ
 త్రోవకు వచ్చినాడవని తోచిన దెంతయుఁ దెల్లమయ్యె నీ
 భావము, దైవయోగమునఁ జారుష మడ్డము గాదుగాని మే
 ధావివి గానఁ జెప్పెదను దాల్చి భవిష్యము నాలకింపుమీ !

ఉ. రాజుల కశ్వమేధము గరం బుచితంబగు దానికీవు పే
 రోజు గడంగు దవిధికి నోర్వక వాసవుఁ డడ్డనేయు ను
 త్రేజముతోడ నట్టులని తీర్వఁగఁబూనిన దాని మానఁగా
 నీజతనంబు చెల్లనె ? గణించునె దైవము పౌరుషంబులకా ?

క. కావున గాఢలకార్యం-బీవిధి జనులెఱుంగుదేని యీబుద్ధిజులు
నీవును నష్టరుహూతుఁడు-గావించిన తప్ప లేమిగాంచెడు వత్సా!

ఉ. ఇష్టటి కశ్వమేధవిధి నీవ యొనర్చెద వింకదీని పే
రొప్పదు నావిధాత సెలవొప్పు, నిదేమి? సమస్తయజ్ఞముల్
ముష్టనఁ బోవు వానిఫలముల్ తెగనమ్మెడి విప్రజాతిచే
దప్పక సర్వభూతములు తత్ప్రయంబునఁ గూలుకై వడికె.

వ. కావున సచరాచరంబైన యీసకలప్రపంచంబు దైవాధీనంబు యగుటంజేసి పురు
షుండు పౌరుషంబున నించుకేని తత్ప్రకారంబు చేయనోపడని భావింపు మన్నంత
నన్నరనాయకుం డిట్లనియె.

గీ. అనఘ! యియ్యాగ మింతట నాఁగిపోవఁ-గారణం బెఱిగింతువే గరుణతోడ
నీదు దీవనకతమున నేర్చుకొలఁది-దానిఁ దొఱఁగింపఁ జూతు నేమైనఁగాని.

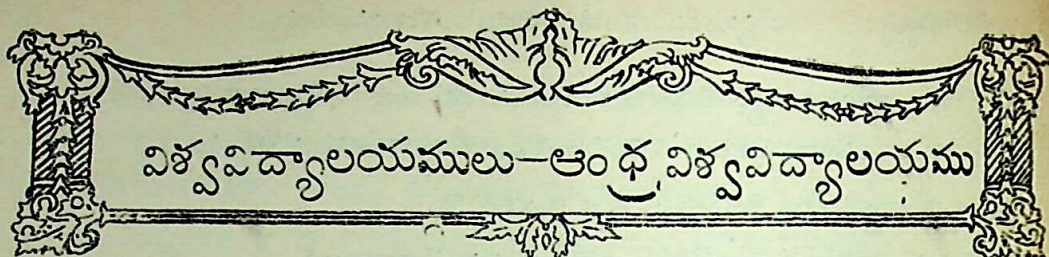
మ. అనినఁ సాత్త్వవత్తేయుఁ డిట్లనుఁ గుమారా, నీకు భద్రంబు; చా
లును దాని దొలఁగింతునంట, యట నాలోచింపు లోకేశుశా
సనిమిత్తం, బింక భూమియుండఁగ మహిపాలావళిక నీకుఁడ
క్క నోరుం డొక్కని కశ్వమేధమున వంకం జూడఁగాదేనియున్.

చ. అనవుడు భూవరుండు చతురాసను శాపము సోకి యింక భూ
విని హయమేధమాఁగఁగ నిమిత్తమునేనయి దుర్యశంపుబం
ధనమును జొత్తునేని, యురిత్రాళులఁ జిక్కిన రాజహంసచ
ర్యను గనఁజాల విష్ణుపదమంచు భయంపడి యమ్మునీం ద్రుతో.

గీ. యోగిజనవందనీయ! నీయోగదృష్టి-దురగమేధనివృత్తి హేతువును గాంచి
నట్ల తత్పునరావృత్తి సరసితేని-తెలివి కూరిమి నావంత తీర్పుమనఁగ.

గీ. వ్యాసుఁ డిట్లువదించె దినాంతవేళ-నఖిలతేజంబు భాస్కరునం దణంగు
నట్టిలీ హయమేధంబు నణఁగియుండు-బ్రాహ్మణోత్తములందు గీర్వాణులందు.

వ. ఇట్లే యాగంబు చాలకాలంబు వారియందు జ్ఞానరూపంబున విలీనంబై యుండునంతఁ
గలియుగంబునఁ గొంతకాలంబునకుఁ గాశ్వపగోత్రుండైన నేనానియను క్షత్రియుఁడు
తపోనిష్ఠు కునికి పట్టయిన భూవివరంబు వెలువడి యీవలకు వచ్చి విధ్యుక్తంబుగ
మరల దీని నాచరించి తరువాతవారికి మార్గదర్శి కాఁగలడు.

విశ్వవిద్యాలయములు - ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము

మామిడిపూడి - వెంకటరంగయ్యగారు, యం. ఏ.

ఆంధ్రవిద్యమముయొక్క యుద్దేశముల ననుసరించి ప్రత్యేకముగ ఆంధ్రదేశకాలాభిముఖము నపేక్షించి స్థాపింపబడిన సంస్థలలో ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము మొక్కటియైయున్నది. దీనిమూలమున దేశమున కధికముగ ప్రయోజనము సమకూరునని ప్రజల నేకులు తలంచుచున్నారు. ఆప్రయోజనమెట్టిదో, అది కలుగుటకై విద్యాభిమానులు చేయవలసిన కృషియెట్టిదో మనము తెలిసికొనవలసియున్నది. ఈసందర్భమున ఇప్పటికే ఒకగొప్ప విషయమై ప్రముఖులలో ఆభిప్రాయభేదముగపడుచున్నది. ఆనర్పు, యం. ఏ. లో నగు ఉత్తమపరిశ్రమకావలసిన విద్యను నేర్చుకొనకాలము విశ్వవిద్యాలయమువారే స్థాపించి నడిపింపవలయునని కొందరనుచున్నారు; మరికొందరిట్టిమార్పున కంగీకరించక, రాజమహేంద్రవరము, అనంతపురము మొదలగు ప్రదేశములం దిప్పుడుండు కలాశాలలే ఇట్టి ఉన్నతవిద్యను నేర్పవలసినదని తలచుచున్నారు. ఈవిషయమును గురించిన వాదప్రతివాదములను పరిశీలించగా విద్యావిషయములలో యథార్థమును కనుగొనవలయునను ఆసక్తిగల ఆంధ్రుల నేకులున్నారని తెలియుచున్నది. అట్టివారును, తుదకు కార్యక్రమమును నిర్ణయించు అధికారులును ఈసందర్భమున ఏయే విషయముల ఆలోచించవలయునో తెలుపుటకై ఈవ్యాసము వ్రాయబడినది.

(1) విశ్వవిద్యాలయములు ఉద్దేశములు.

విశ్వవిద్యాలయముల ఉద్దేశములు ఎట్టివో, అవి యెట్లుండవలెనో మనము తెలిసికొనినగాని ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయముయొక్క కార్యక్రమమును నిర్ణయించజాలము. (1) సుమారు డెబ్బదిసంవత్సరములుగ పనిచేయుచుండు మద్రాసు, బొంబాయి, కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయములయొక్క ముఖ్యోద్దేశము పాశ్చాత్యవిజ్ఞానమును

మన దేశముందు వ్యాపింపజేయుటయని చెప్పవచ్చును. ఇటీవలవరకు ఈవిద్యాలయాధికారులు చేయుచుండిన పని ఇదియొక్కటే. వీరు నిర్ణయించిన బి.ఎ., యం.ఏ. మొదలగు పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులైనవారు నేర్చుకొనుచుండు విద్య ఇట్టిదే. (2) కాని, మనదేశముందు కలకత్తాబను విశ్వవిద్యాలయములు ఇంతటితో తృప్తిపొందియుండవూడదు. పాశ్చాత్యవిజ్ఞానముతోపాటు ప్రాచ్యవిజ్ఞానమునకుకూడ గౌరవము నియ్యవలెను. ఇంగ్లీషుభాషయొక్కటే మనకు ముక్తిసాధనముకాదు. మనమాతృభాషయు, మనము పవిత్రములుగ నెంచి సంస్కృత ప్రాకృతములును, అరబ్బీపారశీకభాషలును మనకు పక్షయోగ్యములైనవే. ఇట్లే పాశ్చాత్యదేశచరిత్రలు మాత్రమేకాక మనదేశచరిత్రమును, ప్రాచ్యదేశములగు జపాన్, చైనా మొదలగు దేశములచరిత్రములును, మనవేదాంతము, జ్యోతిషము, గణితము, రాజనీతి, అర్థశాస్త్రము లోనగు విద్యలనన్నిటిని మనము చదువవలసియున్నది. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ మొంతవరకు ప్రాచ్యవిద్యల వ్యాప్తితోడ్పడునో చూడవలసియున్నది. (3) సాధారణముగ విశ్వవిద్యాలయములు విద్యావిషయమై చేయవలసిన పనులు రెండు కలవని చెప్పవచ్చును. ఇప్పటివరకు సర్వహింపబడిన విజ్ఞానమును విద్యార్థులకు పడేశించుట మొదటిపని. పరిశోధనములను క్రొత్తవిజ్ఞానమును సంపాదించుట రెండవపని. ఇదివరకు మనదేశములో స్థాపింపబడిన విశ్వవిద్యాలయములు మొదటిపనిని మాత్రమే చేయుచున్నవి. రెండవపని జరుగుటకు కావలసిన అవకాశములను అవి కల్పించియుండలేదు. ఇందుచే మనపండితులు ఇతరులు సత్యములని చెప్పినవిషయములను నమ్మి వాటిని తమశిష్యులకు బోధించుచున్నారేకాని, తమ తెలివితేటలనుపయోగించి స్వతంత్రముగ క్రొత్త సిద్ధాంతముల నేర్పరుపకున్నారు. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమున దీని

యమన మార్పు కలుగవలెను. ఈవిశ్వవిద్యాలయ పండితులు తమ స్వయంకృషివలన జ్ఞానాభివృద్ధి కెంతవరకు తోడ్పడగలరో చూడవలసియున్నది. ఇందుకుకావలసిన ఏర్పాటులను విద్యాలయమువారు చేయనియెడల ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము సార్థకము కాజాలవని చెప్పవలసియుండును. (4) జ్ఞానవాల్మీకి, నూతనజ్ఞాన సంపాదనము-ఈరెంటికంటెను నుత్తమమైన మహాకార్యమొకటి విశ్వవిద్యాలయముల మూలమున జరుగవలసియున్నది. విద్య శేర్మ్యకొనుటకై వచ్చిన యువకులను యోగ్యులుగను, సత్సంప్రదాయముల ననుసరించి తమతమ ధర్మములను నెరవేర్చువాగుగను చేయుటయే ఈ మహాకార్యము. యోగ్యత లేనివాడుపాండిత్య మెంతయుండినలాభమేమి? పూర్వకాలమున మనదేశముందు బ్రహ్మచర్యమును, గురు కలవాసమును విద్యార్థులకు విధియైయుండెను. అట్టివిధికి లోబడినవారలకు మాత్రమే గురువులు విద్యల నేర్పుచుండిరి. విద్యపూర్తిచేసి స్వగృహమునకు మరలవచ్చిన విద్యార్థి అభిమానశాస్త్రముందు పరిపూర్ణపాండిత్యము సంపాదించినవాడగుటయేకాక దానికితోడు తన కుల ధర్మములను చక్కగ నెరిగి దాని ప్రకారము నడుచుకొనుటకు సంసిద్ధుడై యుండెను. బ్రహ్మచర్యము నిర్ణీతమై యుండినందున శరీరమనోదాహర్యములగలవాడైగృహస్థ ధర్మముల చక్కగ నిర్వహించగలవాడై యుండెను. స్నానము, జపము, తపము, దైవభక్తి, పెద్దలయెడ గౌరవము లోనగు సుగుణములను, సదాచారములను సంపాదించినవాడై యుండెను. కావున విద్యావంతుడనినపండితుడనిమాత్రమే కాక పాండిత్యమున కనుగుణగుణములు గూడ కలవాడని చెప్పదగియుండెను. ప్రస్తుతకాలమున విశ్వవిద్యాలయములం దారి లేరైన యువకుల విషయమై ఇట్టియర్థము చెప్పటకు వీలున్నదా? విశ్వవిద్యాలయ పరీక్షలకు చదువగోరువారు పదిహేను పదహారుసంవత్సరముల వయస్సుననే తల్లిదండ్రులనువదలికలాశాలలుండు పట్టణమునకు వెళ్లుచున్నారు. అప్పటినుండి అయిదారు సంవత్సరములు, విద్యపూర్తియగువరకును, నారట్టిపట్టణమునందే కాలము గడుపుచుందురు. ఏదియొక విధియందొకగదిని అద్దెకుపుచ్చుకొని పూటకూడియిండ్లలో భోజనముచేయుచు, కాఫీబియ్యములలో ఫలహారముల గావించుచు,

అప్పిచ్చుటకు సిద్ధపడియుండు దుకాణములలో కిక్కిలు, సిగరెట్లు, చుట్టుకొనుము, ఇష్టమసారముగ నాటకములు, సినిమాలు, పాటకచ్చేరీలు మొదలగు వినోదములందు కాలము గడుపుచు నిర్లభపద్ధతికి దేనికి లోబడవలసిన జూరూ లేక విద్యార్థులు కాలముగడుపుచుండుట అందరికి తెలిసినవిషయమే. ఏమయ్యెనునందు కట్టుదిట్టములును, పెద్దలజాగరూకతయు, అనుభవజ్ఞులసాంగత్యమును అత్యావశ్యకములలో ఆవయస్సున మనము మన యువకులను స్వచ్ఛందవిహారమునకై వదలిపెట్టుచున్నాము. తల్లిదండ్రులుగాని, ఉపాధ్యాయులుగాని, కళాశాలాధికారులుగాని, విశ్వవిద్యాలయాధికారులుగాని ఈవిషయమందేలాటిశ్రద్ధను నహించుటలేదు. కావున విద్య మూలమున ఏయేలాభములు కలుగనని మన మెంచుచుండుమో, ఏయేలాభములు ప్రాచీన కాలపు విద్యాపద్ధతుల మూలమున కలుగుచుండెనో వానిలో సమాప్రాంతమైన ఇప్పటి విశ్వవిద్యాలయము లేర్పరచు విద్యావిధానమువలన కలుగుటలేదు. ఇట్టి స్థితియందు సహితము మన విద్యార్థులు భ్రష్టులుగాక కొంతవరకైన తమజాతిసర్వములను నిలబెట్టుకొనగలిగియుండుటకు వారిపూర్వజన్మ సంస్కారమే కారణముగాని మరియొకటి కాదు. గనుక విద్యార్థుల కష్టసుఖముల గ్రహించి, గరుకులవాసపద్ధతుల నేర్పరచి, తగురీతిని వారిని శిక్షించి, వారిని క్రమమార్గమున బెట్టుట విశ్వవిద్యాలయమునకు విధియై యున్నది. నిజమైన విద్యకిదియే లక్షణము. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమీషనికి పూనని పక్షమున దేశమునకు దాని మూలమున విస్తారలాభము కలుగజాలదు.

ఈపై యుద్దేశముల నన్నిటిని మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము నెరవేర్పలేకున్నదను కారణము చేతనే గదా ఆంధ్రదేశమునకు ప్రత్యేకముగ నొక విశ్వవిద్యాలయము కావలయునని మనము చెప్పుచుంటిమి. మనము కోరినట్లుగ మనకొక విశ్వవిద్యాలయము లభించినది. ఇదియెంతవరకు పై యుద్దేశముల నెరవేర్చగలదో మనము విచారించవలెను.

2. దేశభాషలు—దేశీయవిజ్ఞానము

ఏయే భాషలను, ఏయే విద్యలను మన విద్యాలయమందు నేర్పవలసినదియు నిర్ణయించుటకు విద్యా

లయము వారికి స్వాతంత్ర్యము కలదు. పండితసభ (Academic Council) వారివిషయములకు సంబంధించిన తీర్మానముల నెట్టివైనను చేయవచ్చును. ఇప్పటికి ఈసభవారు రెండుమూడు ముఖ్యములగు తీర్మానముల చేసిరి. వి. ఏ. పరిక్షయందు ఆంగ్లభాషను అభిమాన శాఖగ నెన్నుకొనిన విద్యార్థు లిదివరకు దక్షిణభారతీయ చరిత్రలో అరవదేశమునకు సంబంధించిన చరిత్రను విశేషముగ చదువవలసియుండెను. ఇప్పుడట్లుగాక ఆంగ్ల దేశచరిత్రను ఎక్కువగ చదువవలయునను తీర్మానము కావించబడెను. ఇట్లే హిందూదేశచరిత్రకును, హిందువుల రాజనీతికిని, భరతఖండ రాజ్యాంగచరిత్రకును ఎక్కువప్రాముఖ్యమునుకలిగించు నుద్దేశముతో వీరు మరి కొన్ని మార్పులను చేయ నుద్ద్యుక్తులై యున్నారు. ఇంతకంటె ముఖ్యమైన విషయము మాతృభాషమూలముననే విద్యలనన్నిటిని నేర్పుట. ఈపద్ధతి నవలంబించుటవలన కలుగుసాధక శాసకముల నన్నిటిని ఆలోచించి ఆచరణయోగ్యమగు కార్యక్రమమును నూచించవలసినదని వీరిొక ఉపసంఘమును స్థాపించిరి. ఈ ఉపసంఘమువారు ఎట్టి తీర్మానమును చేసెదరో తెలియదు. కాని, సమస్తవిద్యలను మాతృభాషమూలముననే నేర్పవచ్చునను తీర్మానము కావించుటయే యుక్తమనితోచుచున్నది. అట్లు చేసిన యెడల మనకు రెండుమూడు విధములగు లాభములు చేకూరును. (1) విద్యార్థులకు శాస్త్రజ్ఞానము ఇప్పటికంటె నెక్కువ సులభముగ అలభకును. ఇంగ్లీషు భాషమూలమున వారిప్పుడు శాస్త్రములను చదువుటవలన ఇంగ్లీషు భాషవారికి పూర్తిగ స్వాధీనము కాకుండుటచే వారికృషియంతయు భాషను స్వాధీనము చేసుకొనుటయందే వినియోగమగుచున్నది. శాస్త్రార్థమును గ్రహించుటకు కావలసినంత అవకాశము వారికి లేకున్నది. చదివిన శాస్త్రములు వారికిపూర్తిగ స్వాధీనము కాకుండుటకు కూడ నిదియే కారణము. మరి యేదేశమందు కూడ విదేశభాషమూలమున విద్యల నేర్చుకొనుపద్ధతి లేదు. కావున మనవారి సందర్భమున కొరచుండు మార్పు సహేతుకమైనదనియు లాభకారియనియు చెప్పవచ్చును. (2) ఆంగ్లభాషలోని వాఙ్మయము వృద్ధియగుటకును దానిమూలమున జనసామాన్య

మునకు ఉన్నతవిద్యలభించుటకును ఇదిచాలావశ్యకము. మూడుతరములనుండి మనవారు విశ్వవిద్యాలయములందు విద్యల నేర్చుకొనుచున్నను మన వాఙ్మయముమాత్రమే నృద్ధికా లేదు. ఏవియోకొన్ని నవలలు, నాటకములు బహుదేరినవి కాని చరిత్రము, రాజకీయము, ఆర్థికము వేదాంతము, ప్రకృతిశాస్త్రము లోనగు గ్రంథములసంఖ్య చాల స్వల్పముగ నున్నది. విశ్వవిద్యాలయములలో చదివిన వారికి ఆంగ్లభాషాపరిచయము విక్లిప్త తక్కువగుటచే దీనికి కారణము. తాము నేర్చుకొనిన విషయములను ఇంగ్లీషుభాషలో న్యక్తపరచుటకు వలయు సామర్థ్యము కొంచెముగనో, గొప్పగనో వీరికి కలదుకాని ఆంగ్లభాషలో వ్రాయు సామర్థ్యము తక్కువ. భాష అభివృద్ధియగుట అనగా నేమి? ఎంతటి క్లిష్టమైన అభిప్రాయములనుకూడ మనభాషమూలమున మనము తెలియపరచగలిగిన నాడేకదా మనభాష అభివృద్ధియగుట! ఇట్టి వృద్ధి అయినగాని విద్యావంతులమూలమున జనసామాన్యమునకు విస్తారలాభము కలుగజాలను. (3) ఇప్పుడు మనమందరము స్వరాజ్యమునకై పాటుపడుచున్నాము. స్వరాజ్యమనగా ప్రజాపరిపాలనమని చెప్పుచున్నాము. ఈ స్వరాజ్యసంపాదనములో జనసామాన్యముయొక్క సాహాయ్యముండుట అత్యవశ్యకము. స్వరాజ్యములభించినతర్వాతకూడ దానిని నిలబెట్టుటకు జనసామాన్యకయొక్క సాహాయ్య మవసరమైయున్నది. ఇట్టిసాహాయ్యమెప్పుడు చేకూరును? దేశములోని ప్రతిమనుష్యుడూ దేశమునకు సంబంధించిన ఆర్థిక రాజకీయ సాంఘిక విషయముల గురించి శాస్త్రీయమైన జ్ఞానము కలవాడై పుడుకదా! అట్టిజ్ఞానము ప్రజల యధీనమగుటకు దేశభాషలో ఉద్దగ్రంథములు బయలుదేరుటయే ప్రధానసాధనము. మన విద్యావంతులు ఇంగ్లీషుభాష మాత్రమన శాస్త్రముల నెంతకాలము చదువుచుంటే ఆవరకు వారిట్టిగ్రంథముల వ్రాయగలిగియుండుదు; ఈ విషయములగురించి వారికిగల అభిప్రాయములను జనసామాన్యమునకు తెలుపజాలియుండిరి. కావున మాతృభాషద్వారా ఉన్నతవిద్యనేర్చుకొనుట అత్యవశ్యకము. ప్రస్తుతకాలమున విద్యావంతులకును, జనసామాన్యమునకును నిజమైన ఐకమత్యము లేదు, వారి అభిప్రాయములు

ఆచార్యులు వేరు; జనసామాన్యముయొక్క అభిప్రాయములు, ఆచార్యులు అంతకుంటే విలక్షణములై యున్నవి. కీటిని కీటి సమన్వయించినగాని దేశక్షేమముకొరకు కావలసిన మార్పులేవియు జరుగవు. ఈ సమన్వయమునకు విద్యావంతుల భాషయు, జనసామాన్యముయొక్క భాషయు నొకటే యగుట ముఖ్యసాధనము. దీనిని బట్టికాన మౌనభాషద్వారా విద్యలను శేర్మ్యకొనుట ఆత్మాశక్తికను నిష్పష్టమగుచున్నది. కావున నీవిషయమును విమర్శించుటకేర్పరుపబడిన ఉపసంఘమువా లేమిచేయబోవుచున్నారో తెలుసుకొనుటకు దేశముం దనేకులు కుట్రపాలులై యున్నారు.

విశేషకష్టములేక దేశభాషలను, జాతీయవిద్యలను స్పృహిచేయుటకు ఆంగ్లవిశ్వవిద్యాలయమువారి కవకాశమున్నదనుట నిష్పష్టము. విద్యాభిమానులు మాత్రము జాగ్రత్తయియుండి, విద్యాలయమువారు వారి విధులను శ్రద్ధతో నిర్వహించుచుచున్నారా లేదాయని గమనించుచుండాలెను.

3. పరిశోధన

‘పరిశోధన’ అను విషయమును గురించి ఇవివరకే కొంత వ్రాసియుంటిని. విశ్వవిద్యాలయముల మూలమున కేవలపరిచయ ఫలములలో ‘సత్యము’ ఇదియని తెలిసికొనుట ముఖ్యమైనదిగ నున్నది. మన పేరిషయమునుగురించి ఆలోచించినను యథార్థమిదియని చెప్పుటకు వీలులేదని స్పష్టమగుచున్నది. ప్రతిజాత్రువును ఇట్టి స్థితియందే యున్నది. పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రమున రెక్కింపబడు అణువు పరమాణువు లోనగువాని తత్త్వమునుగురించి పదిపదిహేను సంవత్సరముల క్రిందట సత్యములని యెంచబడిన అంశము లనేకము లిటీసలి పరిశోధనలవలన సత్యములు కావని నిర్వచింపబడినవి. జంతుకోటిలోనిప్రాణము వృక్షకోటిలోని ప్రాణముకంటే విలక్షణమైనదని ఇటీవలివరకు వృక్షశాస్త్రజ్ఞులును, జీవశాస్త్రజ్ఞులును చెప్పుచుండిరి. కాని జగదీశచంద్రబోసుగారి పరిశోధనలవలనపదార్థములన్నిటియందును సమాన లక్షణములుగల ప్రాణమున్నట్లేర్పడినది. ఇరుపదిముప్పది సంవత్సరములక్రిందటివరకు ‘ఆర్యులు’ ప్రప్రథమమున మధ్యప్రదేశములో నుండిరని చరిత్రకారులు చెప్పుచుండిరి.

కాని ఇది తప్పునియు, వారినివాసభూమి ఐరోపాఖండమనియు ఇప్పటివారుచెప్పుచున్నారు. ఇట్లే ప్రతిజాత్రువులందును నూతనములగు అంశములనేకములు బయల్పడుటయు, అందుమూలమున వస్తుతత్త్వమును మనమృతత్త్వమును గురించిన మన అభిప్రాయములు మారుటయు జరుగుచున్నది. ఇట్లు మారిమారి మన అనుభవము అధికము కానుకాను మనకునిజమైన తత్త్వమేదియో గోచరమగును. విద్యావ్యాసంగమువలనకుడుకులుగఁగలమిట్టిదే. ఇదియే సత్యాన్వేషణము.

ఇట్టిసత్యాన్వేషణ మెల్లకాలములందు, ఎల్ల దేశములందును విద్యాపీఠముల నలంకరించు పండితులచే చేయబడుచున్నది. విద్యాపీఠము సజీమా, నిర్జీవమాయని నిర్ణయించుట కిదియే మూలసూత్రము. దీనినిబట్టి చూచినయెడల మద్రాసువిశ్వవిద్యాలయము నిర్జీవమైనదని స్పష్టమగును. ఆంగ్లవిశ్వవిద్యాలయ మట్లుగాక సజీవముగ నుండి జ్ఞానసముదాయము స్పృహియునుటలో తోడ్పడి ‘సత్య’స్వరూపమును నిర్ణయించుటలో పాల్గొనవలయుననికదా మనమందరము కోరవలయును. ఈకోరిక సఫలమగుటకు ఇప్పటికేమియు అవకాశమున్నట్లు కనుపించదు. ఏలయునగా దీనికి ప్రస్థానసహాయ మత్యానశక్తికమై యున్నది. సత్యాన్వేషణము చేయుటలో (1) పాండిత్యమును ఉత్సాహమును గల విద్యావంతులును, (2) వారి పరిశోధనలకు నలయు సాధనసామగ్రియు ఉండవలెను. బహుశః ఇట్టిపరిశోధనలనేకులు ఈక్షణమందు ఆంగ్లదేశమున లేకపోవచ్చును. లేరని తోచినయెడల అట్టివారిని తయారుచేయుటకు విశ్వవిద్యాలయాధికారులుపూనవలయును. విద్యావంతులనువారికి కొందరికివేతనములిచ్చి ఇంగ్లండు జర్మనీమొదలగు దేశములలోని విశ్వవిద్యాలయములకు వారినిపంపి ఆక్కడనుండు పరిశోధకాగ్రగణ్యులవద్ద రెండుమూడుసంవత్సరములకాలము పరిశోధనపద్ధతుల శేర్మ్యకొనినవచ్చుట శేర్పాటుచేయవలెను. ఇట్టివారు తిరిగివచ్చినతరువాత వారి పరిశోధనలలో నుపయోగించుసాధనములనున్నిటిని వారియధీనముం దుంచవలెను. రెసాయనశాస్త్రము ప్రకృతిశాస్త్రము లోనగువానియందు పరిశోధనచేయువారికి కావలసిన యంత్రసాధనములు—(Apparatus)ను, అర్థశాస్త్రము, నీతిశాస్త్రము

ము లోనగువానియందలి పరిశోధకులకు కావలసిన గ్రంథ సమదాయమును విశ్వవిద్యాలయమువారు సమహర్షులవలెను.

ఇదంతయు ద్రవ్యసహాయమువలన కావలసిన పనిగాని కేవలము ఉత్సాహమువలన జరుగనేరదు. ఇందుకై లక్షలకొలది ద్రవ్యమావశ్యకము. పూర్వకాలమున మన దేశమందు అమరావతి, నాళంద, నవద్వీపము, తక్షశిల, కాశీ మొదలగుపట్టణములలో వేలకొలది విద్యార్థులును, వందలకొలది గరువులును ఏకకాలముం దిట్టివిద్యావ్యాసంగము చేయుచుండిరనియు, అట్టివారికి కావలసిన వసతుల నన్నిటిని దేశమును పరిపాలించుచుండినరాజులును తదితరులగు ధనికులును కల్పించియుండిరనియు, కొన్ని విశ్వవిద్యాలయములకు వందలకొలది గ్రామములు ఇనాములుగ నియోజిడి యుండెననియు మనము గ్రంథములందుచదివియున్నాము. ఇటీవలికాలములో ఇంతటిగొప్ప విశ్వవిద్యాలయములు మనదేశములో లేకుండినను అచ్చటన్నట ఘనులగు పండితులుండుటయు, వారు వారి అభిమానశాస్త్రములను వారివగ్గర చదువుటకువచ్చిన విద్యార్థుల కెట్టిప్రతిఫలమును కొరకనేర్పచుండుటయు, అట్టివారి జీవనార్థమై అగ్రహారములు, ఇనాంధూములు రాజు లిచ్చుటయు. మనకు తెలిసియున్నది. కనుక విద్యావ్యాప్తికిని పరిశోధనకును ప్రభువులయొక్కయు ప్రజలయొక్కయు ఔదార్యమే ఆధారము. సామాన్య ప్రజలెల్లప్పుడు దరిద్రులైయుండుటచే ఇట్టి ఔదార్యమును ధనికులగు వర్తకులును జనిందారులును చూపవలసియున్నది.

ఇప్పటికాలమున మనదేశములోని తక్కినరాష్ట్రములందు స్థాపింపబడిన విశ్వవిద్యాలయములపట్ల ప్రభుత్వమువారును ధనికులును వారి యౌదార్యమును చూపించియున్నారు. కలకత్తా, ఢక్కా, లక్నోమున్నగు విశ్వవిద్యాలయముల కేటేట అయిదారులక్షలరూపాయలను ప్రభుత్వమువారిచ్చుచున్నారు. ధనికులగువారు ఇరువది ముప్పదిలక్షలమొత్తమును విరాళముగ నిచ్చియున్నారు. కాని మనకిట్టి యదృష్టము పట్టినదికాదు. ఏటేట ఇంతసొమ్ము నిచ్చెదమని ప్రభుత్వమువారు చెప్పియుండలేదు. ఇదియే ఇప్పటి చట్టములోగల గొప్ప

లోపము. తామెంతోకష్టపడి ఈ చట్టమునుగావించి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమును స్థాపించినట్లు పాత్రోగారును, వారిన్నే హితులును చెప్పమందురు. కాని, వారు కష్టపడి నిర్మించినది ప్రాణములేని శరీరము. దానికి ప్రాణప్రతిష్ఠగావించి శాశ్వతముగ జీవించియుండునట్లు చేయుట అవసరము. దీనిని చేయగలవారు ఇప్పటి మంత్రివర్గమువారును, ఇప్పటిశాసనసభలోనుండు సభ్యులును. ఎన్నికలకాలమందు వారికి వోట్లనిచ్చినవారందరు విశ్వవిద్యాలయమున కిట్టి సహాయముచేయునట్లు వారిని ప్రేరేపించవలసియున్నది. సాలువకు అయిదులక్షలరూపాయలైన ప్రభుత్వమువారు విశ్వవిద్యాలయమున కిచ్చినగాని పరిశోధనకు వలయుననకు లేర్పడజాలవు.

4. కొన్ని ఆక్షేపణలు

కాని ఈసందర్భములో కొన్ని ఆక్షేపణలకు సమాధానము చెప్పవలసియున్నది.

(1) విశ్వవిద్యాలయపరీక్షలం గుత్తీర్ణులైన బి. ఏ. లు, ఎం. ఏ. లు, యల్. టీ. లు, లాయర్లు మొదలగు వారిలో అనేకులు నిరుద్యోగులై, వారి కుటుంబములను పోషించుకొనుస్థితిలో లేకున్నారు. కూలీపని చేసుకొని జీవించు సామాన్యజను లి విషయమున విద్యానంతకులకంటె ఎన్ని రెట్లో మంచిస్థితి యందున్నారు. ఇట్లుండ, ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ మొకదానినిస్థాపించి, ఏటేట వందలకొలది బి. ఏ.లను యం. ఏ.లను తయారుచేయుట వలన లాభమేమి? అని కొందరడుగవచ్చును. లాభములేని పక్షమున అట్టి విద్యాలయములకు విరాళములిచ్చిన ప్రయోజనమేమి? అను శంకయు కలుగవచ్చును.

ఈ ఆక్షేపణలో కొంత సత్యమున్నదని చెప్పక తప్పదు. ప్రస్తుతము మనదేశములోని విద్యావంతులెరికి కడుశోచనీయుముగ నున్నది. తమపూర్వులు సంపాదించిన ఆస్తులను అమ్మి, అప్పులపాలయి, వేలకొలదిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టి, ఎన్నియోకష్టములనుపాలై, పరీక్షలయందు తీర్ణులైనవారు సెలకు ముప్పదిరూపాయలు సంపాదించుటకు తగిన యోగ్యతలేనివారై యున్నారు. కాని దీనినిబట్టి విశ్వవిద్యాలయములవలన లాభములేదని

యు, వాటిని పోషించుట ఆవశ్యకముకాదనియు వాదించుట వ్యాయముకాదు. బుద్ధివికాసము, మనోనిశ్చయము, మోక్షమొనలగు సుగుణములను సంపాదించుటయందు మాత్రమే విస్తృతమోజనకార్యముగను గాని ధనసంపాదన నందుకాదు. ధనసంపాదనాశక్తిని అది వృద్ధిచేయజాలని కారణముచే అది నిరుపయోగమైనదని మన వనుకొన హడదు. మానవుని సుఖదుఃఖముల కొకధనము మాత్రమే ఆధారముకాదు. బుద్ధివికాసాదులు మాడ ఆధారములై యున్నవి. ప్రాచీనకాలమందు మాన దేశములో ఉన్నతవిద్యను సంపాదించినవారు ధనాభిలాషులై అట్లు చేయలేదు. వారిలో అనేకులు భిక్షాటనముచేసి తమకు, తమకుటుంబమును పోషించుకొనుచుండిరి. కావున విద్యయొక్క విలువను రూపాయలజాతుల పైసల మూలముచేర్చియుంచుటకు వీలులేదు. ఇదిగాక, ఇప్పటికాలపు మానవిద్యానందులు గొప్ప జీతనములతో గూడుకొన్న ఉద్యోగముల చేసినకాని తమ పరువుమర్యాదల కాపాడుకొనుటకు వీలుండ నను దురభిప్రాయము కలిగియున్నారు. పాశ్చాత్య దేశములందట్లుగాక పట్టపరీక్షలందు ఉన్నతనవారు స్వల్ప ఆదాయములతెచ్చి వ్యవసాయము, వ్యాపారములోనగు వృత్తులలో ప్రవేశించి, ఇట్టి వృత్తుల స్వగౌరవమునకు హానికరములు కావను నిశ్చయముతో సుఖముగ జీవనము చేయుచున్నారు. ఉన్నతవిద్యకు ఆసక్తులగు వృత్తు లేవో కొన్నియున్నవనియు, అవిశేష తక్కినవాటిలో ప్రవేశించుట విద్యావంతులకు మర్యాదకాదనియు అభిప్రాయపడి నున విద్యావంతుల సేవకర్తలు లనుభవించుచున్నారు. అట్లుగాక వారు స్వగ్రామములకు వెళ్లి ఇతరులు జీవించు విధానములను గూడ జీవించుటకు సిద్ధపడిన యెడల ఈ వృత్తులన్నియు నవశ్యములగును. పాఠశాలలు లేని గ్రామములలో పాఠశాలల స్థాపించియు, సహకారోద్యమమునకు సంబంధించిన సంస్థల కలకొల్పియు, తగిన వాయువులు లేకపోవుటచే క్షీణించుచున్న పరిశ్రమల పునరుద్ధారణచేసియు, విద్యావంతులు సుఖజీవనము చేయుటకావశ్యమున్నది. “ఇంతటి గొప్పవిద్యల నభ్యసించి రుసుకు ఈలాటి సామాన్యవృత్తులకు వెళ్లుటయో” అను దురభిమానమును విడనాడవలెను.

ఈ సందర్భమున మరియొక విషయముగూడ ఆలోచింపదగియున్నది. ఇదివరకు మన దేశమందుండిన మద్రాసువిశ్వవిద్యాలయము లోనగునవి “వృత్తివిద్యలను” విశేషముగ గౌరవించియుండలేదు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము వారిట్లుగాక వృత్తులకుల్పించు విద్యలను నేర్పుకళాశాలలను ఎక్కువగ స్థాపింపవచ్చును. వ్యవసాయము, ఇంజనీరింగు (Engineering), లోహపుసములచేయుట (Mining and Metallurgy) లోనగు విద్యల నేర్పుటకు మన విశ్వవిద్యాలయ మేర్పాటుగావించవచ్చును. అట్లు చేసినయెడల పై ఆక్షేపణకంత యనకాశముండదు.

కావున విరాళము లియ్యదలచినవారు ఉన్నత విద్యవలన లాభములేదని యనుకొనుట పొరబాటు. ఇప్పటి విద్యావిధానములలో లోపములున్నవనివారు తలచినపక్షమున, ఎట్టి విద్యావిధానములు లాభకరములలో నూదించుచు, అట్టివానికి తాము విరాళముల నియ్యవచ్చును. మొత్తముమీద, విశ్వవిద్యాలయమును పోషించుట ప్రభుత్వమువారికిని ఉదారులగు ధనవంతులకును విధియని చెప్పవచ్చును.

(2) ఇప్పటి విశ్వవిద్యాలయముల గురించిన ఆక్షేపణ మరియొకటికలదు. “విశ్వవిద్యాలయములు నేర్పువిద్య ప్రజలందరికి ఉపయోగించునది కాదు. ఉద్యోగములు చేయదలచినట్టివారికిని, ఉన్నతవిద్యను సంపాదించుకోరు స్వల్పసంఖ్యాకులకు మాత్రమే దాని వలన లాభము కలుగుచున్నది ప్రాథమికవిద్యయన్ననో ఇట్లుగాక జనసామాన్యమున కంతకు లాభకరముగ నున్నది. కావున విద్యాభిమానులగు గణితులును, విద్యను ప్రోత్సహింపదలచు ప్రభువులును ప్రాథమిక పాఠశాలల స్థాపించుటకు ప్రయత్నించవలయునేకాని ఉన్నత విద్యను పోషించుటకు లక్షలకొలది ద్రవ్యమును ఖర్చుపెట్టుట తగదు.”

ఈ ఆక్షేపణగూడ యుక్తియుక్తముగ కనుపించుటలేదు. (1) ఉన్నతవిద్యను సంపాదించినవా రనేకులు దేశమందుండినగాని ప్రాథమికవిద్యను జూర్ధించుటకు కావలసిన ఉపాధ్యాయులు దొరకజాలరు. ప్రైమరీ పరీక్షలలో కృతార్థులైనవారే ప్రైమరీ తరగతుల

లోని బాలుర కుపాధ్యాయులైనయెడల వారు బోధించు నదేమియున్నది; పిల్లలు శేర్షుకొనునది ఏమియు? పసి పిల్లలకు బోధించు ఉపాధ్యాయులు సహితము గొప్ప పండితులగును, కాస్త్రువేల్లలుగను ఉండుట అత్యవశ్య కము. అట్టివారిని తయారుచేయుటకు విశ్వవిద్యాలయము లవసరములు గదా? (2) దేశముయొక్క—అనగా సామాన్యజనులయొక్క—బాగుటకులకు చాలవరకు దేశనాయకుల తెలివి తేటలును శక్తిసామర్థ్యములును ఆధారములై యున్నవి. ప్రతిదేశముందును కొందరు నాయకులుగను తక్కినవారు వారి ననుసరించి నడుచుకొనువారుగను నుండురుకదా? ఇట్టివిల్లిలో, దేశమును ఉద్ధరించెదమని చెప్పి, పనికి పూనునాయకులు విద్యాచితులై యుండుట అత్యవశ్యకము. విశ్వవిద్యాలయము లట్టి నాయకులను తర్ఫీదు చేయునవిగనుక వాటిమూలమున కొందరికి మాత్ర మేకాక దేశమునకంతకు లాభము కలుగుచున్నది.

ఇంతకంటె మరియొక గొప్పవిశేషమున్నది. విశ్వవిద్యాలయపండితుల కృషిమూలమున కనిపెట్ట బడిన విజ్ఞానమును విద్యార్థులకేకాక జనసామాన్యము నకుమాడ తెలియపరచు సుద్దేశముతో పాశ్చాత్యదేశము లందలి విశ్వవిద్యాలయాధికారులు క్రొత్తసర్పాలు లనే కములు చేయుచున్నారు. దీనికి 'Extension Movement' అని పేరు. ఇట్టి యుద్యమమును కొనసాగించ నలయునని ఆంగ్లవిశ్వవిద్యాలయమునా రిప్పటికే తల పెట్టియున్నారు. ఉపన్యాసకులను పట్టాములకును పల్లె లకునుబంపి సామాన్యులు గ్రహింపదగిన విషయములను వారికిబోధింప నెంచియున్నారు. వ్యవసాయము, వ్యాపారము, ఆరోగ్యము, ప్రభుత్వవిధానము, లోనగువిషయము లగురించిజనసామాన్యమునకు తెలియకలసిన దెంతయోయు న్నది. ఈ జ్ఞానమును వారియందు వ్యాపింపజేయుటకు తగినవార్తములను విశ్వవిద్యాలయమునా రాలోచించుచు న్నారు. ఇవంతయు సఫలమగుటకుమాడ ద్రవ్యమవసరమై యున్నది. ఇందుకు వలయు ధనసహాయము నెవరైన చేసినయెడల విశ్వవిద్యాలయము మూలమున కొందరికే లాభమున్నదనియు, జనసామాన్యమున కంతకు లాభము లేదనియు చెప్పవారి ఆత్మేషంక కనకాశ మేయుండ జాలదు.

(3) గురుకులవాసమును విధించనివిద్య విద్యదేశాదనియు, అందుకు తగినయేర్పాటులను ఆంగ్లవిశ్వ విద్యాలయమువారు చేసినగాని నిజమైనవిద్య దేశవారు వ్యాపింపజాలదనియు మరికొంద రాత్మేషించుచున్నారు. ఈవిషయమై నైన ఇదివరకే కొంత చెప్పబడియున్నది. కాని, గురుకులపద్ధతి విశ్వవిద్యాలయమందు నెలకొనవలయుననిని విస్తారద్రవ్యము కావలసియున్నది. విద్యార్థులును వారి గురువులును నివసించుటకు తగిన నసతిగృహముల కట్టవలసియున్నది. విద్యార్థులు చెడుచుగ్గమునకుండునట్లు చేయవలయుననిన ఒక్కొక్కగురువుయొక్క అధీనమందు పదిపది హేనుగురు శిష్యులకంటె ఎక్కువ యుండవూడదు. ఒకగురువుయొక్క అధీనమందును శిష్యులసంఖ్య హెచ్చుకాను కాను వారిలో నొక్కొక్కని లోటుపాటులను తెలిసికొని దానికేరగిన్లు ఆతనిని బాగుచేయుటకు ప్రయత్నించుట కష్టతరముకను. ప్రతిశిష్యునియొక్క గుండోషములు గురువునకు తెలియుట అవశ్యకము. అట్టిదిశిష్యులసంఖ్య తక్కువగ నున్నప్పుడే పీలగునుగాని ఇప్పటివలె నందలకొనిది శిష్యులొక్కొక్క గురువుయొక్క అధీనమందుండినయెడల నది కొనసాగినేరదు. అనగా ఉపాధ్యాయులసంఖ్య ఇప్పటికంటె నెంతో అధికము కావలసియున్నది. ఇదివరకుటకు ఉపాధ్యాయుల వేతనములకై ఇప్పటికంటె సగ్గికద్రవ్యమును ఖర్చుపెట్టవలసియుండును. నసతిగృహముల కట్టటకును ఉపాధ్యాయులసంఖ్య హెచ్చుచేయుటకును ద్రవ్యసహాయ మత్యవశ్యకము. ద్రవ్యము నియ్యవలదిన వారు గురుకులవాసాధీనస్థులకై తామిచ్చు ధనమును ఓరియోగి పరవలయునను చరతును విధించినయెడల ఈయాత్మేషముమాడ అవకాశముండదు. విశ్వవిద్యాలయముయొక్క ముఖ్యోద్దేశములు కొనసాగుటకు ధనముమాపుమని దీనినిబట్టి స్పష్టమగుచున్నది.

5. పరిశోధనము నిజమైన విద్యాపీఠముగ మారుట

మైన ఉదాహరింపబడిన ఉద్దేశములు నెరవేరవలసినయెడల ఆంగ్లవిశ్వవిద్యాలయ మిప్పటివలె పరిశోధనముగమాత్ర ముండుటమాని నిజమైన విద్యాపీఠముగ మారవలసియుండును. పరిశోధనకు వలయు సౌకర్యము

యను, గురుకులవాసపద్ధతియు, ప్రాచ్యవిద్యలును, తదితరములైన క్రొత్తవిద్యల వ్యాప్తియు అభివృద్ధిగాంచవలయునని ఈహర్షులత్యాగశక్తికము. ఆనర్పుణం ఏ. మొదల పరీక్షలకు నలయు విద్యలను విశ్వవిద్యాలయము వారీచే స్థాపించబడిన కళాశాలలలో నేర్వవలయునుగాని రాజమహేంద్రవరము, అనంతపురము లోనగు ప్రదేశములం దిప్పుడుండు కళాశాలలలో నేర్వట లాభకరము కాదని చెప్పుటలోగల సత్యమిదియే. ప్రస్తుతము విశ్వవిద్యాలయము ఆంధ్రదేశములోని కళాశాలలలోనున్న విద్యార్థులను పరీక్షచేయుటకు కావలసిన ఏర్పాట్లను మాత్రము చేయుచున్నది. ఇంతకంటె నధికయుండు ఘనకార్య మేదియులేదు. విద్యల నేర్చు భారమంతయు కళాశాలలు వహించియున్నవి. ఇకముందుకూడ విశ్వవిద్యాలయము పరీక్షాపీఠముగ నేయుండవలెనని వాదించుచుండెల పరిశోధనాదులు జరుగకపోవుటయే కా, ప్రభుత్వమువారును, గ్రామీకులును విరాళములనియ్యవలసిన జనుండును. పరీక్షాపీఠమునకు విరాళము లేందుకు? విరాళములమూలమున లభించిన ధనమున కప్పడు వినియోగ మెట్లు?

కృష్ణాజిల్లా బోర్డువారు విశ్వవిద్యాలయమునకు వాడుకలక్షలరూపాయలను విరాళముగనిచ్చి వ్యవసాయమునకు సంబంధించిన ఉన్నతవిద్యను నేర్పుటకై ఆద్రవ్యము ఖర్చుపెట్టవలసినదిగ కోరియున్నారు. వారియభిప్రాయము కొనసాగవలయుననిన విశ్వవిద్యాలయమువారు వ్యవసాయకళాశాల నొకదానిని స్థాపించి నడిపించవలయునగా! ఇట్లే మరియొకరైన ప్రకృతిశాస్త్రాభివృద్ధికి కొంతమొక్కను ఇచ్చినయెడల ఆశాస్త్రమువారు పరిశోధనచేయుటకు వీలగు నట్లుకళాశాలను స్థాపించి పరిశోధకవిద్యాలయములను నియమించి వారీచే విశ్వవిద్యాలయమువారు పనిచేయించునయెడల ఆసొమ్ము ఖర్చుపెట్టుటయెట్లు? కావున ప్రకృతిశాస్త్రకళాశాల యొకటి అత్యావశ్యకమును. ఇట్లే ఏకాస్త్రమును పరిశోధనగావించుటకు విరాళములు దొరుకునో ఆశాస్త్రముల నన్నిటిని నేర్పుటకు తగినకళాశాలను విశ్వవిద్యాలయమువారు స్థాపించుటకు పూనునలెను. ఇట్టి కళాశాలలను

స్థాపించి పనిచేయుచుండిన యెడల విశ్వవిద్యాలయము నిజమైన విద్యాపీఠమును.

ఉన్నతవిద్యలను నేర్చుకళాశాలలు విశ్వవిద్యాలయమువారి అధీనమందుండవలసినది వాదించువారి వాదమే సరియైనయెడల పైజెప్పిన మార్పున కనకాశముండదు. ఉన్నతవిద్యకై ఏజేట అయిదులక్షలరూపాయలు ప్రభుత్వమువారు ఖర్చుపెట్టి నిశ్చయించి, ఆసొమ్మును విశ్వవిద్యాలయమువారి యధీనము గావించినయెడల విశ్వవిద్యాలయమువారికి సాంత్వికకళాశాలలు లేకపోవుటచే వారామొత్తమును దేశమందుండు లెక్కిన కళాశాలలకు పంచిపెట్టి ఆకళాశాలలద్వారా ఉన్నతవిద్య అభివృద్ధియగుటకు తగిన ఏర్పాట్ల గావించవలసియుండును. అనగా అప్పుకు విశ్వవిద్యాలయాధికారులు చేయవలసినపని తపాలాధికారులు (Post office) చేయు పనినలే నుండునుగాని విద్యకు సంబంధించినట్టిదిగ నుండదు. దొరతనము వారిచ్చిన ధనమును తమయొద్దనుంచుకొనక ఏదో యొకవిధముగ ఇతరకళాశాలలకు గ్రాంటు (Grants) రూపమున విభజించుట మాత్రమే వారిపనిగ నుండును. విభజనముచేయుట యను ఈస్వల్పకార్యమునకు విశ్వవిద్యాలయమును నొక గొప్పపేరుగల సంస్థను స్థాపించుటయెందుకు? ఆసంస్థవ్యవహారముల నడపుటకై రెండువేలరూపాయల బీతమునిచ్చి నై సుచాక్షులగు అనునొక యువ్వోగిని నియమించి పారిసహాయమునకై మరి కొన్నివేలు ఖర్చుపెట్టి రిక్విస్టరు, మేనేజరు మొదలగు ఉద్యోగిగ్గుల నేర్పరచుటయందుకు? పరీక్షలచేయుటయు, గ్రాంటుల పంచిపెట్టుటయు అను నీరెండుపనులను మాత్రమే చేయుటకు క్రొత్త విశ్వవిద్యాలయ మొకటి అవశ్యకమే లేదు. ఇంతకంటె ఘనకార్య మేదియో మన విశ్వవిద్యాలయము చేయగలదను ఆశతో నిట్టి సంస్థ కావలయునని ప్రజలుకోరిరిగాని ఇట్టి స్వల్పకార్యమును నిర్వహించుటకు కాదు.

ఉన్నతవిద్యలను నేర్చుకళాశాలలను విశ్వవిద్యాలయమువారే స్థాపించి నడిపించినయెడల విశ్వవిద్యాలయము నేరు సార్థకమగుటయేకాక, ఉన్నతవిద్య ఇప్పటికంటె మంచిస్థితికి రాగలదని చెప్పవచ్చును. సామాన్య విద్యకును ఉన్నతవిద్యకునుగల ముగ్గుళ్ళద మొకటి గను

నింపవలసియున్నది. ఉన్నతవిద్య పరిశోధనతో కూడు
కొనియుండును. పరిశోధనయం దారి తేరిన విద్యాం
గులు ఉపాధ్యాయులుగను, పరిశోధనయందభిలాషగల
యువకులు విద్యార్థులుగను ఉండురు. ఇట్టి విద్యను శేర్ప
టకు ప్రస్తుతము ఆంగ్లదేశములోని కలాశాలలలో దేని
యందును తెగిన వసతులు లేవు. రాజమహేంద్ర
వరము అనంతపురములలోనుండు కలాశాలలలో కూడ
ఎట్టి సదుపాయములు లేవనియే చెప్పవలెను. ఇట్టి
సదుపాయములను కల్పింప దొరతనమువారు పది
లక్షల రూపాయలను ఖర్చు పెట్టుటకు సంసిద్ధులై
యున్నారని అనుకొందము. అప్పుడాసామ్యుడు రాజ
మహేంద్రవరము అనంతపురములలో సమానముగ
ఖర్చు పెట్టవలయునా? లేక ఒక ప్రదేశమందధికముగను,
మరియొకదాని యందల్పముగను ఖర్చు పెట్టుటమంచిదా?
ఒకచోట అధికముగను మరియొకచోట అల్పముగను
ఖర్చు పెట్టుటవ్యాయమా? ఏఒక్క శాస్త్రమందుగాని
పరిశోధన చేయుటకు ఎన్నోలక్షల ద్రవ్యవసరమై
యుండగా, ఉన్నస్వల్ప మొత్తము నీవిధముగ పంచుట
వలన లాభముకలదా? ప్రజలు చెల్లించు పన్నులనుండి
ఖర్చు పెట్టవలె కేంద్రవ్యయము రాజమహేంద్ర అనంత
పురములందు మాత్రమే ఖర్చు పెట్టుట యుక్తమా? కొం
తసామ్యు విశాఖపట్టణములో ఖర్చు పెట్టకూడదా? బెజ
వాడ కూడ కేంద్రస్థానముగ నుండవలయునను నుద్దే
శము కొనసాగిన యెడల అవట గూడ కొంతసామ్యును
ఖర్చు పెట్టవలసియుండును గదా! ఈవిధముగ అన్ని
పట్టణములవారిని సంతోష పెట్టుటకు ప్రయత్నించిన
యెడల ఏపట్టణమందును ఉన్నతవిద్యకు కావలసిన
గొప్ప కలాశాలయొకటి స్థాపితము కానేరదు. కావున
ఉన్నతవిద్యకు కావలసిన వసతులను, కలాశాలలను
ఆంగ్లదేశమందేదో యొకచోట ఉండుటమంచిదిగాని
పలుప్రదేశములందు పెదనల్లుట విద్యావ్యాప్తికి సహ
కారికాజాలను. ఉన్నతవిద్యకై మనము ఖర్చు పెట్టగల
సామ్యు చాలతక్కువ. ఆసామ్యునంతను ఒకచోట ఖర్చు
పెట్టిన యెడల ఎక్కువ ప్రయోజనము పొందుట కవ

కాశముండును గాని పెక్కుచోట్ల ఖర్చు పెట్టిరికే
ఏలాభమును చేకూరజాలదు. నిష్పక్షపాత బుద్ధితో
ఆలోచించినయెడల ఆంగ్లదేశముం దంతట పెక్కుచో
ఒకచోట ఉన్నతవిద్యల శేర్ప కలాశాలయందే
లాభకారియనియు, అనేకచోట్ల అట్టికలాశాలల
మటకు వలయు ధనమివ్వడు లేదనియు స్పష్టమగును.

ఒకచోట అట్టి కలాశాలయండుటయే యుక్త
మని అంగీరించినయెడల, అవి విశ్వవిద్యాలయము
యొక్క అధీనమందుండుట మంచిదని వీర్పడును. అట్లు
కానియెడల అనేకనష్టములు కలుగనున్నవి. దొరతనము
వారి అధీనమందే అవి యుండినయెడల దొరతనమువారి
ఉన్నతవిద్యపై సర్వాధికారముండుటయు, వారి యక్ష్
మతముల ననుసరించిన అభిప్రాయముల గలవారే
ఉపాధ్యాయులుగటయు, అట్టి అభిప్రాయములను మా
త్రమే విద్యార్థులకు బోధింప నవకాశముండుటయు
సంభవించును. విద్యావిషయములందు విశ్వవిద్యాలయ
మునకు స్వాతంత్ర్యముండుటకు నీలుకలుగజాలను. దొర
తనమువారుగాక మివనరీలు మొదలగు వారియధీనమందు
ఉన్నతవిద్యయున్నను ఇట్టి నష్టములు రాకమానవు.
స్వాతంత్ర్యముతో కూడుకొనిన ఉన్నతవిద్య దేశమంద
వ్యాపించవలయుననిన, అట్టివిద్యను శేర్ప అధికారము
విశ్వవిద్యాలయ మొక్కదానికే యుండవలెను.

కావున దేశాభిమానులును విద్యాభిమానులును
ఈవిషయమును చక్కగ నాలోచించి, ఆంగ్లవిశ్వ
విద్యాలయమును నిర్మించిన విద్యాలయముగ మార్చుట
కన, విద్యాలయములయొక్క ముఖ్యోద్దేశముల నీ
నెరవేర్చుటకు వలయు ధనసాహాయ్యగుల చేయుటకు
అన్నిటికంటె దానియొక్క స్వాతంత్ర్యమును కాపాడి
దానిని జాతీయవిద్యాలయముగ పరిమింప చేయుట
కును ప్రయత్నము చేయవలెను. ఈసందర్భమున చెప్ప
వలసిన విషయము లింకను ఎన్నియో యున్నను వ్యాస
మిప్పటికే అతిదీర్ఘమగుటచే ఇంతటితో విరమింప
చున్నాను.

వ్యాసకర్త

ఊహ ప్రపంచము- సాక్షాత్కారము

చింతలపూడి శేషగిరిరావు గారు

క్రింద వాఙ్మయ సింధుమధ్యంబు నందుఁ
దఱచి తీసిన దొరకు రత్నంబు భాతి
రాజులుచు నుండెడి పురాణ రాజ మొండు
చదువు చుంటయు మనస్థానస్థ రసిజంబు
సంతతానంద వాహినిఁ జాలఁ దేలు
చుండె; స్థనిమిలితాక్షుండ నగుచుఁ
బుగు సైత్తితి నూహప్రపంచ ముందు.

అందుఁ గనుఁ గొంటి నొక్కదృశ్యంబు నేను
గంటి ననుకొంటి గన్నులు కలఫలంబు
ప్రథమమునఁ గంటి దుర్గ మారణ్య మందుఁ
గాకి దూకుటకును సందులేక యుండె
గాని తరియింపఁ గల్గి తక్కాననంబుఁ
జేరఁ గల్గితి నారామ నీమనోండు.

సుందర తర తరు సమూహ శోభితంబు
గాఁగఁ గన్పడె నవ్వన భాగ మెల్ల
పల్లులు లతాంతయుతములై యల్లి బిల్లి
గాఁగ నల్లఁగ వలఁ బన్ను కరణిఁ దోఁచె.

పక్షు లవ్యక్త మధుర శబ్దంబు లెంతో
శ్రవ్యమగుజల్పుచును దరుశాఖలందుఁ
బారు చుండుటఁ గననేత్ర పర్వమయ్యె.
కమ్మని రసాల పల్లవ ఖాది యగుచు

సరసముగఁ బాడె బంచమస్థాయి యందుఁ
ప్రేమగీతంబులను వనప్రియ యొకర్తు.

బహుళనవ మంజరీయుత వనము నడుమ
నచ్చటచ్చటఁ దిరుగాడి యచ్చమైన
దివ్య శరిమళ గంధముల్ దెచ్చి తనదు
గంధవహనామమును సార్థకంబు సలుపఁ
గలిగెను కుమారపననుఁ డక్కజము దోఁప.

తరులు ఫలభారమునఁ దమతలలు వంచె
జూపఱకు నస్తుతను నేర్పు చున్న వనఁగ.

వివిధవర్ణ విభాసిత విహగసమితి
రకరకంబులు గలసుమరాజములును
గలిగి యారామ మస్పృడు గానఁబడుచు
నుండె నాఖండలునిధనుఁఖండ సమితి
చే విరాజి లెడిగగనసీమ భంగి.

అట్టులారామ రామణీయకముకరము
కనుల పండువు సలుపఁగఁ గాంచి; తవల
దృష్టి పథమునఁ బడెఁ బాలతృణయుతంబు
నతి విశాలమై తనరు బయలు బలారె;
అందు ఘాసఖాదనరతి నచ్చటచట
లేళ్ల గమి చెంగు చెంగునఁ గ్రేలుదాఁటె
భళిర! తాలుస్త్రవత్సేనపంక్తితోడ.

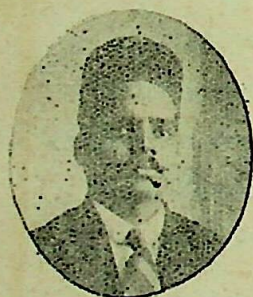
బహుళరమణీయమైన యాబయలు నడుమఁ
బారుచుండ దొనదొన ప్రవాహ మొకటి.

అందు రాయంచలు కడిదిది యంద మొప్ప
నీదులాడుట గొంచగ మోదమయ్యె.
చేరువనె యచట ప్రవాహాతీరమందు
పైకతస్థలి నొక్కడ సంతసంబు
దనర ముచ్చటాడె నొకరథాంగ యుగము.

ఏటి కావల వర్ణకుటీర మొండు
గలుగ నద్దానిగొంచెడి కొతుకమునఁ
దరణిలేకయె యద్యేటి తరంగలందు
నీదులాడుచు నద్దరి కేగినాడ.

ప్రాంగణమ్మున భిక్షుకుల్ పాత్రలూని
హస్తములుసాచి భిక్షుల నడుగు చుండఁ
గడమవడసేక గృహకాంత యిడుచునుండె
నన్నకబళంబు లోపిన యంతవఱకు.

అంతట గృహాధికారి సాయూహ్న మందు
శీఘ్రగతి నొకవేది నాసీనుఁ డగుచు

వ్యాసకర్త

విరలిలేక నితాంతము విరుతిఁజేయు
వీచికాడోలికలతోడ వియ్య మంది,
పవనశాబకమజ్జాతవాసనలకు
మేలుకొలుపులుపాడంగ మేళవిది,
మైత్రివై ణికతంత్రీ సమానగతుల
నలవరించె; సుహృన్మణీ! అవలకడలి,

భక్తియును బ్రహ్మవర్చస్సు బరంగుచుండ
ప్రాయఁగడఁగెను శ్రీతాళనత్రములను
గంటమును బూని యెద్దియోగ్రంథమచట.

అంత నొకయంబుజాక్షియు నటకుఁజేరి
హస్తమందునఁగల వీణ నవల నునిచి
కనుఁగొలఁకులందునను బాష్పకణములురొల
దేజమునుదక్కి మిక్కిలి దీన యగుచు
పండితాగ్రేసరుని ముందు నుండియుండి
యోరమోమిడి దుఃఖించు చుండుటయును
గనులఁగట్టినయట్టు సాక్షాత్కరించె.

అపేగాంచి యక్కోవిడుండనియె నిట్లు:
“ఏలకడుపుచెఱువుగ నీవేడ్చెదిట్లు
లమ్మ! కడుపుకక్కురితి నిన్నమ్మ నమ్మ!
తిన్నయిలు గుద్దలింతునే కన్న తల్లి!
నమ్ము నామాట యిద్దినత్యమ్ము సుమ్మ
టంచునుంటయు నాహస్తమందునఁ గల
గ్రంథమది క్రింద జారఁగఁ గండ్లుతెఱచి
త్రైవిఁగాంచితి కలఁ గని తేరు భంగి.

అనంత ప్రకృతిలో నానందకల్లోలము

సిరుగూరి జయరావుగారు, బి. యస్. సి.

యిసుకలివ్వలఁ, బైననాకసముఁజేటి,
కఱగిపోయి, యనంత సాంగత్యసౌఖ్య
తన్మయతనొండె; దల్లినతాసుఖాప్తి
నీవు, నేనును నందులో నిలచిపోతి
మింకనాపాట యాపాటనెనసిపోదు;
నింకనామాట యామాట నింకిపో—

జన్మభూమి

తురగా వేంకటరామయ్య గారు

వీడిపోవుచునుండెనా-బంధమ్ము
నేడె, పొమ్మనుచుంటివా!
కాండదాయె, తల్లీ!-నినువీడ
గలనటే, కల్పవల్లీ!

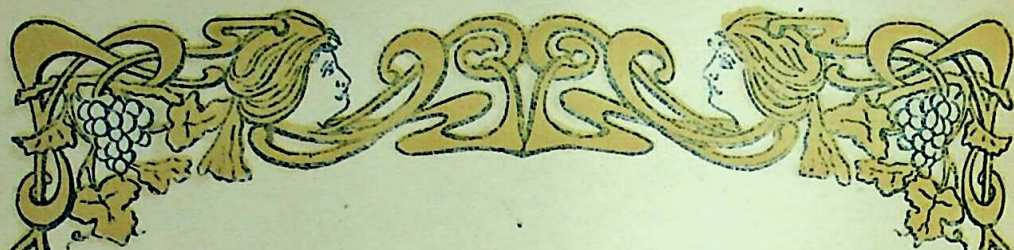
వేయెండ్లనాడెప్పడో-యనవేమ
విభుడుగట్టినపేటలా!
వీడిపోవగవచ్చెనా-యినాడు,
వీడొక్కడే భారమా?

కన్ను లెఱ్ఱంజేయకే!-నాగుండె
కమలియొరుగై పోవునే!
మరచిపోకేపావనీ!-నీగర్భ
సరసిబట్టినపూవునే!

ధన్యులై చన్నారటే!-మాతాత
తండ్రులందరు నిచ్చటే;
నినువీడుటలుగల్గెనా!-నానాడు,
నీచజీవుడనైతివా!

కంఠమ్ముకంపించెనే!-మనస్సెల్ల
కరడుగట్టుకపోయెనే!
కఠినశాసనమేటికే? -నాతల్లి
కడుపుతీచేలేదటే!

ఏటిలంకలపాటలా, -నాకింక
బీటిపాలములనాటలా!
తోటనీడలవిందులా, -నీయంక
పీఠానగారాములా!

2

పూవులేకోయనీవా!-నీవిభువి
పూజలేచేయనీవా,
పాలుగ్రోలగనీయవా,-గొంతెత్తి
పాడ నానందింపవా!

౪

కలుములిమ్మనికోరనే,-మితిలేని
పొలుములిమ్మనివేడనే;
పాడనిమ్మనుచుంటి నే,-యానంద
పరవ సుడనై యుంటి నే?

౫

నేను జేసిన పాపమో,-నాతల్లి!
నీకుబుట్టినకోపమో?
కన్న దానవుగానటే,-నన్నింత
కష్టపెట్టగనానటే?

౧౦

మ్రోడులే చివురించునే,-గొంతెత్తి
పాడి విలిపించగానే;
కఠినపాపాణమేమో,-నీమనసు
కరగనై నాలేదటే!

౧౧

వేణుగానము విందునే,-యానంద
వీణచేతనుదాల్తునే;
భారతినినే విందునే,-నన్నేలు
ప్రభునిబాడుచు బోదునే!

౧౨

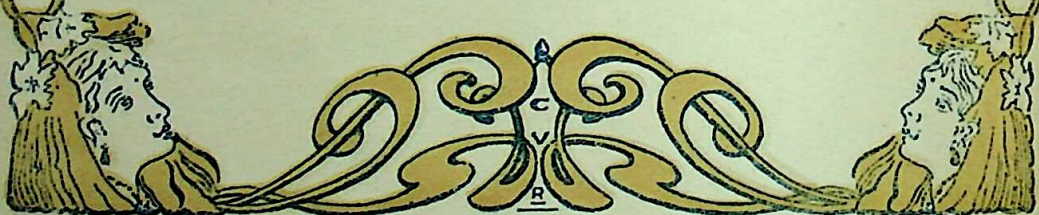
నాపాటలం బాడిలే,-నీపేరు
ననకంపు గళుందిలే,
అప్పుడై నా ప్రియవా!-నాపాలి
యానందమయమామో!

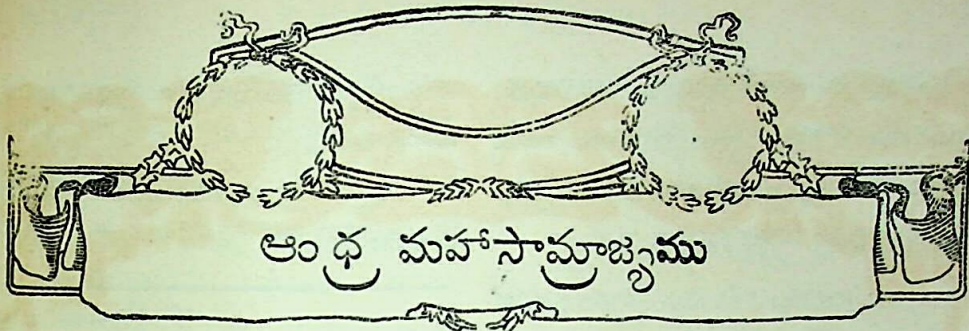
౧౩

వెడలిపోవుచుంటి నే,-కన్నీటి
వేడికాలువగట్టనే!
తల్లి! దీవనలీయవే,-మెప్పుడు నీ
దర్శన మొసరింతునో!

౧౪

అర్థచంద్రకళాసరా!-నాతండ్రి!
“యనవేమనర” వల్లభా! [యమ్ము
యమ్మతవాక్కు,-లోనగుమా-విజ
లందిరా దీవిపుమా!

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ గారు

ఆంధ్రరాజుల కాలనిర్ణయ సమస్య

ఆంధ్రరాజుల చరిత్ర మంతయు పెక్కుసం
దేహములతో నిండియున్నది. అందొకటి
కాలనిర్ణయమును గురించినది. ఆంధ్రరాజుల

వ్యాసకర్త

రాజ్య పరిపాలన
కాలము ఇంత
నటకు సంత్పస్తి
కరముగనిర్ణయింప
బడి యుండలేదు.
అనేకులు అనేక
విధములైన సిద్ధాం
తములను జేసి
యున్నారు; కాని
యవి యన్నియు

పునాదిదిట్టములేని కట్టడములనలె కూలిపోవు
చువచ్చినవి; కారణమేమన ఆయాసిద్ధాంతముల
కాధారభూతములైన ప్రమాణము లంత బల
మైనవికాకపోవుటయే. ఆంధ్రసామ్రాజ్యచారి
త్రమును వ్రాయుటకు మన కాధారములు
చాలకొద్దిగ నుండుటవలన ఊహలే యెక్కు
వగజేయవలసినవచ్చును. ఒక్కొక్కయూహ,
ఒక్కొక్క సిద్ధాంతము ఒక్కొక్క క్రొత్త
ప్రమాణము దొరకిన బడిపోవుచువచ్చుచున్న

ది. అయినను ఉన్న యాధారములతోనే చరిత్ర
కారు లెప్పటి కప్పుడే యూహలనల్లిసిద్ధాంత
ములుచేసి చరిత్రను నిర్మించుచున్నారు.
ఆంధ్రరాజుల కాలము నెట్లు నిర్ణయింపవీలు
కలుగును; నిర్ణయాధారములేవి; అనువిష
యములను జర్పించుటయే యీ వ్యాసము
యొక్క యుద్దేశము.

పురాణములు—భవిష్యద్రాజకథనము

ఆంధ్రరాజులను గుఱించి మనము సం
పూర్ణముగ దెలిసికొనుటకు గల ప్రధానాధా
రము పురాణములు. మత్స్య, వాయు, విష్ణు,
బ్రహ్మాండ, భాగవత పురాణములలో భవిష్య
ద్రాజకథన మనుపేర ద్వాపరయుగ మంతమైన
పిదప కలియుగమున ఏయే వంశములు భరత
ఖండమును పాలించునో తెలుపబడియున్నది.

వైమిశారణ్యమున ద్వాదశవర్ష యాగ
మహ్మడు ఋషులందఱును కలియుగ రాజవృ
త్తాంతమును దెలుపవలసినదని సూతుని వేడు
కొనిరి. అప్పు డతడు తనకు వ్యాసులవారు
చెప్పిన అనాగతవృత్తాంతము ననుసరించి
ముందు కలియుగమున రాజ్యముచేయు రాజు

లను గుఱించి యాబుషీశ్వరులకు చెలిపెను. కలియుగము రాకపూర్వము సూతుడు ఋషీశ్వరులకు చెలిపిన యీ కలియుగ రాజవృత్తాంతమునకే భవిష్యద్రాజకథనమని పేరు.

దానిప్రకారము కలియుగ ప్రారంభమున

(౧) ఐళ్ళులు [ఇళాబుధుల సంతతివారు: ఐళ్ళుని (పురూరపుని) వంశమువారు: వీరినే పౌరపులందరు];

(౨) ఐత్యోకులు [ఇత్యోకుని సంతతివారు];

(౩) సౌద్యములు [సుద్యముని సంతతివారు] పాలింతురు.

పిదప క్షత్రులు (క్షత్రియులు?), పారశపులు (బ్రాహ్మణునికిని శూద్రస్త్రీకిని బుట్టినవారు), శూద్రులు, ఇంక వితరులైన బహిష్కరలు (విదేశీయులు?)—వీరినుండి నృపులు పుట్టుదురు. అందు ఆంధ్రులు (ఆంధ్రులు), శకులు, పులిందులు, ఆభీరులు, శబరులు మొదలగువారు స్లేచ్ఛసంభవులు; పౌరపులు, వీతిహోత్రులు, వైదిశులు (విదిశవంశజులు), కోసలులు, మేకలులు, పాంధ్రులు, గౌసర్దులు, స్వచ్ఛకులు, సునిధర్ములు, శకులు, నీపులు మొదలగువారు స్లేచ్ఛజాతులవారు.

ఒక్కొక్క వంశమున నెందఱెందఱు రాజులుందురో, వారొక్కొక్కరు ఎన్నెన్ని యేండ్లు పాలింతురో, మొత్తముమీద వారి వంశమొంతకాలము పాలించునో యీ వివరములను పైనుడివిన పురాణములలో కొన్ని తెలుపుచున్నవి. ఈవిధములైన వివరములను

సంపూర్ణిగ దెలుపునవి మత్స్యవాయు పురాణములు.

ఇట్లు పురాణములందు దెలుపబడిన వంశములేవనగా:

కలియుగ రాజవంశములు	సంఖ్యములలోని సంఖ్య	ఆయా వంశముల వారి పరిపాలన కాలము
౧ పౌరపులు	౨౩	
౨ ఐత్యోకులు	౨౯	
౩ బార్హద్రథులు (బృహద్రథుని సంతతివారు)	౧౬	౨౩౩ సం.
౪ ప్రద్యోతులు	౫	౫౨ "
౫ శకునాగులు	౧౨	౩౬౦ "
౬ నందవంశజులు		౧౦౦ "
౭ మార్యవంశజులు	౧౦	౧౩౭ "
౮ శుంగవంశజులు	౧౧	౧౧౨ "
౯ కాశ్యపవంశము (వీరినే శుంగభృత్యులందురు. వీరు బ్రాహ్మణులు)	౪	౪౫ "
౧౦ ఆంధ్రులు	౩౦	౪౬౦ "

ఆంధ్రరాజ్యము విచ్ఛిన్నమైన పిదప గర్దభిలులు, మురుండులు, ఆభీరులు, ఆంధ్రభృత్యులు మొదలగు వారు పాలింతురు.

ఈసందర్భముననే ఆంధ్రరాజులపేర్లు, వారొక్కొక్కరు పరిపాలించు కాలమును గూడ దెలుపబడినది. పురాణములలోని భవిష్యద్రాజవృత్తాంతమున దెలుపబడిన రాజుల సంఖ్యయు, మొత్తముమీద పరిపాలనముచేసినట్లు తెలుపబడిన వంశమువారి పరిపాలనకాలమును చాలనఱకు సరియైనవే యని భారతీయులైన ప్రాచ్యపరిశోధక పండితులే కాక విదేశీయులగు పండితులుకూడ అభిప్రాయమిచ్చి

యున్నారు. కాని ఆయావంశములందలి రాజులకు ఇచ్చిన పరిపాలనకాలము సరియైనది కాదని పలువురి యభిప్రాయము. దీనికి కారణ మేమన, ఈ భవిష్యద్రాజకధనమునందలి కొన్ని వంశములలోని రాజుల శాసనములు దొరకినవి. వారి శాసనములందు వారిరాజ్య సంవత్సరసంఖ్య నిచ్చియున్నారు. అనగా వారా శాసనమును తమయొక్క యే 'రాజ్యసంవత్సరము'న చెక్కించిరో యది తెలిసి యున్నారు. శాసనముల ననుసరించి యారాజు లెన్నెంట్లు పాలించిరో తెలిసికొన వీలుకలుగుచున్నది. ఇట్లు శాసనములవలన నొకరాజు ఇన్నెంట్లు పాలించునని తెలియవచ్చుచుండగా ఆరాజే అంతకెక్కువ యేడ్లో, అంతకు తక్కువయేడ్లో పాలించినట్లు పురాణములు తెలుపుచున్నవి. ఇట్టి పృథ్వీసములవలన పురాణములలో ఆయారాజులకు దెలుపబడిన పరిపాలనకాలము సరియైనది కాదని తక్షణజల యభిప్రాయము.

ఈవిధమున నందులపిదప వశార్వులు, వారిపిదప శుంగులు, వారితరువాత కాణ్వా యనులు, వారితరువాత ఆంధ్రులు పాలించిరినియు, పైనుడిచిన వంశము లొక్కొక్కటి మొత్తముమీద నెన్ని సంవత్సరములు పాలించినదియు తెలిసినను ఆంధ్రరాజులకు బూర్వము ఏరాజవంశమునకు గాని, ఏరాజునకుగాని సంబంధించి నిర్ధారణగ చెప్పదగిన ఏదీయో యొకకాలము (సంవత్సరము) తెలిసిననే కాని రాజవంశముల యీపురాణపరిగణనమువలన మనకు ప్రయోజనము కలుగదు.

అట్టికాలము (సంవత్సరము) ఏదియైన తెలిసికొన వీలు కలుగునేమో చూతము.

హైందవచారిత్రక కాలపరిగణనము

హైందవుల యొక్క చారిత్రకకాలము పెక్కు విధముల పరిగణింపబడుచున్నది. ఈ కాలపరిగణనమును హిందువులు శ్రీకృష్ణ నిర్వాణముతో నారంభించెదరు. శ్రీకృష్ణుల వారు నిర్వాణము చెందిననాడే కలియుగ మారంభమగుచున్నది. హిందువుల పరిగణనమున కిదియే ప్రారంభము. కలియుగాబ్దములు 3౧౦౧ గడచినపిదప శ్రీస్తుశక మారంభమగుచున్నది. అనగా కలి 3౧౦౨ వ సంవత్సరము శ్రీస్తుశకము మొదటి సంవత్సరమగును. ఇకబాద్ధులు తమ పరిగణనమును బుద్ధనిర్వాణముతో ప్రారంభించెదరు. బుద్ధనిర్వాణ మెప్పుడన్న విషయమున ఉత్తరాది బాద్ధులకును, దక్షిణాది బాద్ధులకును మతభేదములు కలవు; అయినను దక్షిణాదీ బాద్ధులును, సింహళము, బర్మా, సయాము దేశములందలి బాద్ధులును గూడ ఏకగ్రీవముగ బుద్ధనిర్వాణము శ్రీస్తుశకమునకు ౫౪౨-౪౩ సంవత్సరములకు బూర్వము జరిగెనని చెప్పుదురు. ఎక్కువదేశములవారు ౫౪౨-౪౩ నే బుద్ధనిర్వాణకాలముగ నంగీకరింతురు గనుక నదియే సరియైనదని చాలమంది యభిప్రాయము. జైనలు తమ చారిత్రక పరిగణనమునకు మహావీరుని నిర్వాణకాలమును, విక్రమసంవత్సరమును ఆధారముగ గైకొందురు. విక్రమసంవత్సరము (తేకశకము) శ్రీస్తుపూర్వము ౫౮-౫౭ లో ప్రారంభమగుచున్నది. మహావీర నిర్వాణము

నకు దరువాత ౪౮2 సంవత్సరములు గడచిన
పిదప విక్రమశక మారంభమని జైనుల సర
స్వతీ గచ్చపుగాథలవలన దెలియుచున్నది;
అందువలన జైనచారిత్రముల ప్రకారము
మహావీరుడు క్రీస్తునకు ౪౪౫-౪౪ సంవత్సర
ములకు పూర్వము నిర్వాణము నొందెను.

ఈ విధముగనున్న కాలపరిగణనమును
జూచి విదేశీయులైన ప్రాచ్యపరిశోధక పండి
తులు - వారు హిందువులైన నేమి, బౌద్ధులైన
నేమి, జైనులైన నేమి-హైందవుల పరిగణనము
క్రీస్తుశకమునకు జాలపూర్వమునకు బోవు
చున్నదని శంకించి, గాథలవలన దెలియనచ్చు
నిర్వాణకాలముల సత్యత్వమును విశ్వసింప
రైరి. హైందవచారిత్రమునకు సంబంధించిన
కాలపరిగణనము హైందవులు తెలుపునంత
పురాతనమైనదిగ గాక క్రీస్తుశకమునకు సమీ
పమున నుండవలయునను ఉద్దేశముతో వారు
పరిశోధనలను ప్రారంభించిరి. ఈపరిశోధనలలో
వారికి సహకారియైనది అలెగ్జాండరు దండ
యాత్ర.

క్రీస్తు శకారంభముననుండిన 'ప్లుటార్కు',
క్రీస్తుశకము మొదటిశతాబ్దిలోనుండిన
'క్వింటస్ కర్టియస్ మాగస్', 'డయోడోరస్
సెక్యులస్'లు, క్రీస్తుశకము అయిదవ శతాబ్ది
నాటి వాడుకాదగు 'జస్టిన్'-వీరందఱు యవన
భూపతియైన అలెగ్జాండరును గుఱించియు,
అతని హిందూదేశ దండయాత్రను గుఱిం
చియు వ్రాసియున్నారు. అలెగ్జాండరునాడు
మగధను నందుడు పాలించుచుండెననియు,
అతడు బహు దుర్మార్గుడనియు కడునీచుడై

ప్రజలను హింసింపుచుండెననియు, అప్పుడు
చంద్రగుప్తుడు ఆఖిలక్షల సైన్యముతో
హిందూ దేశమునంతను జయించెననియు, అత
గ్జాండరు సతడు పంజాబులో మాచెననియు, అత
డుచనిపోయినపిదప 'సెల్యూకస్ నీకేటర్' అను
సతడు అలెగ్జాండరు జయించిన పూర్వదేశ
ములనన్నిటిని క్రమక్రమముగా జయించుచు,
తుదకు హిందూదేశమునకు వచ్చెననియు, అప్పు
టికి హిందూదేశములోని యవన రాజప్రతిని
ధులనుగూడ సంహరించి, సారథంత్ర్యమునుండి
తన దేశీయులను విముక్తులంజేసి వారికధిపతియై
చంద్రగుప్తుడు రాజ్యమేలుచుండెననియు వా
ల్రాతలవలన దెలియనగును. అలెగ్జాండరు
క్రీస్తుకు పూర్వము 3౨3 లో చనిపోయెను.
ఈయాధారములను బురస్కరించుకొని, చం
ద్రగుప్తుడు యవన ప్రతినిధులను సంహరించి
సింహాసనమెక్కుట అలెగ్జాండరు మరణానంత
రము కాని జరిగియుండదని భావించి, అత
గ్జాండరు క్రీ. పూ. 3౨3 లో చనిపోయెను
గనుక చంద్రగుప్తుడు క్రీ. పూ. 3౨౨-3౧౨
లమధ్య సింహాసనమెక్కియుండుననియు, నం
దుని సంహరించి యాతడు మగధసింహాసనము
నెక్కెనని యవనల వ్రాతలు తెలుపుటవలన,
నీచంద్రగుప్తుడే హిందువుల పురాణముల
ప్రకారము నందునియనంతరము, అనగా నంద
వంశపురాజుల యనంతరము మగధసింహాస
నము నెక్కెనని తెలియనచ్చు హార్యవంశపు
చంద్రగుప్తుడగుననియు విదేశీయులైన ప్రాచ్య
పరిశోధకపండితులు నిర్ధారణచేసిరి. ఈసిద్ధాం
తము ప్రకారమే హైందవ చరిత్రకారులద

మును హైందవ చారిత్రకకాల పరిగణనము చేయుచున్నాడు. ఇంతవఱకు హిందూదేశ చారిత్రమున కాధారభూతమై, హైందవచారిత్రక కాలపరిగణనమునకు తల్లివేటుగనున్నది ఈ చంద్రగుప్త పట్టాభిషేకకాలమే. దీనిబట్టి మే బుద్ధనిర్వాణకాలమును, మహావీరనిర్వాణకాలమును స్తుతకవత్సరముల లెక్కను సిద్ధాంతముచేసిరి. ఇట్లు మౌర్యచంద్రగుప్తుని పట్టాభిషేక వత్సరమును పురస్కరించుకొని బుద్ధ, మహావీర నిర్వాణకాలములను సంస్కరించినను ఈ సంస్కరణములు, ఈ నిర్ణయములు సరియైనవికావని సందేహించుట కేవల చిక్కులు తటస్థించుచునే యున్నవి. ఈపాశ్చాత్యుల నిర్ణయము ప్రకారము ఈ నిర్వాణకాలములు జైనబౌద్ధగాథలకు భిన్నముగనుండి స్తుతక సమీపమునకు వచ్చినవి. అందువలన ఈమహావీర, బౌద్ధనిర్వాణకాలములను గుఱించి దేశీయులు, విదేశీయులునైన పండితులు ఇంకను పరిశోధనలు చేయుచునే యున్నారు. పరిశోధన లెక్కుడైన కొలది ఒక్కొక్కరొక సంవత్సరమును నిర్ణయించి యొకనూతన సిద్ధాంతమునుజేయుచునే యున్నారు.

నిర్వాణకాలములను గుఱించి యిట్లు భిన్నమతము లున్నట్లే చంద్రగుప్త పట్టాభిషేకకాలమునను భిన్నమతములు కలవు. ఒకరు క్రీ. పూ. 3౧౨ లోనని, మఱియొకరు 3౧౫ లోనని యీ చంద్రగుప్త పట్టాభిషేకకాలము నెవరి యిచ్చవచ్చినట్లు వారు వెనుకకు ముందుకు జరుపజొచ్చిరి. కాని విస్సెంటు స్మిత్తు గారు తమ హిందూదేశచారిత్రమున దెలిపిన

ప్రకారము తరువాతి చరిత్రకారులందఱు సాధారణముగా చంద్రగుప్త పట్టాభిషేకకాలమును క్రీస్తు పూర్వము 3౨౨ గనే రూఢిపఱచి గ్రహించుచువచ్చిరి. ఇటీవల కొందఱు తిరిగి జైన, బౌద్ధవాఙ్మయములను, శాసనములను పరిశోధించి, అంతకు పూర్వము కంటే నుత్తమములైన ప్రమాణములవలన హైందవ చారిత్రక పరిగణనమును గొంత సుస్థితికి దీసికొనివచ్చిరి.

ఇట్టి పరిశోధకులలో మున్నుండు షేర్మీ నందగిన వారు హిందూదేశీయులైన శ్రీయుత కే. పి. జయస్వాలుగారు. వీరు పురాణములందలి కలియుగరాజవృత్తాంతములను, సింహళద్వీప బౌద్ధ పాలీ వృత్తాంతములను, జైనులనరస్వతి గచ్చపుగాథలను, యవనచారిత్రములను, ఆశోకుని శిలాశాసనములను పరిశోధించి, పరస్పరము సమన్వయించి బౌద్ధులు, జైనులు తెలుపు బౌద్ధ మహావీర నిర్వాణకాలములు సరియైనవేయని సిద్ధాంతముచేసిరి. ఈసిద్ధాంతమునకు వారికి ముఖ్యముగ దోడ్పడినవి ఆశోక చక్రవర్తి శిలాశాసనములు. ఆతని పదుమూడవ శిలాశాసనమున నీ క్రిందిపంక్తులు కలవు.

ఏషేన ముఖ్యముతే విజయే దేవానాం ప్రియస యో ధర్మవిజయో [1] సోన పున లభో దేవానాం ప్రియస ఇహ చ స[త్తే]షు చ అంతేషు ఆపషు పి యోజన శ[త్తే]షు యత్ర అంతియోకో నామ యోన రాజ పరం చ తేన అంతియోకేన చతుర రాజని రురమయే నామ అంతికిని నామ మాక నామ అతిక సుదూరో నామ [2] నివ రోడ పాంచ అని తాంబపం నియ ఏవమే హిందరాజ [.]

“దేవానాం ప్రియునియొక్క యిదియే—
 యీ ధర్మవిజయమే ముఖ్యమైనది. ఇచ్చటను
 (అనగా నితని సామ్రాజ్యమునందును), (తన
 సామ్రాజ్యమునకు) అంతమునందుండు వారి
 మీదను (అనగా దన పౌరుగువారిమీదను),
 అంతేకాక, ఎచ్చట అంతియోక నామకుడైన
 యవనరాజున్నాడో యచ్చటను, అంతియో
 కునికి పైని ఎచ్చట నలుగురు రాజులు, తుర
 మయ నామకుడగురాజు, అంతికిని నామ
 ధేయుడగురాజు, మాకనామధేయుడగురాజు,
 అలికసుందరనామకుడగురాజు — (పీరులున్నా
 రో) అచ్చటను, ఇంకను దక్షిణమున తామ్ర
 పర్ణివతకు ఎచ్చట చోడ, పాండు్యులున్నారో
 అచ్చటను, ఇట్లే ఎచ్చట హిందరాజు ఉన్నాడో
 యచ్చటను దేవానాం ప్రియు డీ ధర్మవిజయ
 మును పొందెను’ అని దాని భావము. ఇందు
 అయిదుగురు విదేశీయులగు యవన భూప
 తులు పేర్కొనబడి యున్నారు.

(౧) అంతియోక యవనరాజు (Antiochus Theos of Asia) క్రీ. పూ. ౨౬౧-౨౪౬.

(౨) తురమాయ (Ptolemy Philadelphus)—క్రీ. పూ. ౨౮౫-౨౪౭.

(౩) అంతికిని (Antigonas Gonatus) —క్రీ. పూ. ౨౭౮-౨౩౯.

(౪) మాకరాజు (Magas of Syrene)—క్రీ. పూ. ౨౫౮ లో చనిపోయెను.

(౫) అలికసు [౦] దరరాజు (Alexandar of Epirus)—క్రీ. పూ. ౨౭౨-౨౫౮.

నీరందఱును పాలించుచుండినప్పుడు ఆశోకు
 కు శాశానమును వేయించెను; అనగా నది
 క్రీ. పూ. ౨౬౧ కి ౨౫౮ కి నడుమచెక్కించెను.
 ఆశోకుని శిలాశాసనములలో నిది కడపటిదని
 అంథఱు నిర్ణయించినారు. దీనికి పూర్వపు
 శాసనమే (అయిదవది) యొకటి ఆశోకుని
 ౧౪ వ పట్టాభిషేక సంవత్సరమును పేర్కొను
 చుండుటవలన నిది ఆశోకుని షడునాలుగవ
 పట్టాభిషేక సంవత్సరమునకు పూర్వపుదికాబా
 లదు. ఈరీతినిచర్చించి జయస్వాలుగాను ఆశా
 సనము క్రీ. పూ. ౨౫౮ నాటిదని నిర్ణయించిరి.
 ఈనిర్ణయమునుబట్టి అది ఆశోకుని షడు
 నాలుగవ పట్టాభిషేక సంవత్సర మగును.
 అనగా ఆశోకునికి క్రీ. పూ. (౨౫౮ + ౧౪) ౨౭౨ లో
 పట్టాభిషేకము జరిగెను. ఆశోకుడు పట్టాభిషేకమునకు
 నాలుగు సంవత్సరములకు పూర్వమునుండియే
 సింహాసన మెక్కి పాలించు చుండెననియు,
 సింహాసనమునకు వచ్చిన నాలుగేండ్ల కాలానికి
 పట్టాభిషేకము జరిగెననియు బాధ్యులపాలీ వృత్తాంతములు
 తెలుపుచున్నవి. అందువలన ఆశోకుని షరి
 పాలనము క్రీ. పూ. ౨౭౭-౭౬ నుండి ప్రారంభమగుచున్నది.
 దీని ననుసరించి చంద్రగుప్తుని రాజ్యాభిషేకకాలమును,
 మహావీర, బుద్ధుల నిర్వాణకాలమును నిర్ణయింపబడినవి.
 ఆశోకునితండ్రి బిందుసారుడు, తాతయగు హూర్మ
 చంద్రగుప్తుడు, ఇరువురుకలిసి ౪౯ సంవత్సరములు
 పాలించిరి, అందువలన హూర్మచంద్రగుప్తుని
 షరిపాలనము క్రీ. పూ. ౩౨౬-౨౫౮ లో ప్రారంభమగుచున్నది.
 అనగా హూర్మ

మహామున చంద్రగుప్తుడే ప్రథము డగుటచేత హార్యవంశ పరిపాలనము క్రీస్తు పూర్వము ౩౨౬-౨౫౧ లో ఆరంభమని చెప్పవచ్చును. ఈ నిర్ణయముల ననుసరించియే మహావీరుడు క్రీ. పూ. ౫౪౫ లోను, బుద్ధుడు క్రీ. పూ. ౫౪౪ లోను నిర్వాణమునొందినట్లు సిద్ధాంతము చేయబడినది. ఈ నిర్ణయమే యిప్పుడు హైందవచారిత్రక కాలపరిగణమునకు మూలకంఠము. ఈనిర్ణయ సిద్ధాంతముల నిపుడు పెక్కు రామోదించుచున్నారు. ఈ నిర్ణయములలో మనకు గావలసినది హార్యవంశ పరిపాలనారంభ కాలము.

హార్యవంశముల కాలనిర్ణయము

హార్యవంశము యొక్క పరిపాలనము క్రీస్తుపూర్వము ౩౨౬ - ౨౫౧ లో ఆరంభమయ్యెనని తెలియుటచేత నిప్పుడు పురాణముల వలన నేదేనంశ మొంతకాలము పాలించెనో మనకు తెలియునుగావున ఆంధ్రవంశ పరిపాలన మెప్పుడు ప్రారంభమయ్యెనో మనము తెలిసికొనవచ్చును.

హార్యవంశపురాజులు ౧౩౨ సంవత్సరములు పాలించిరిని పురాణములు తెలుపుచున్నవి కావున ఆవంశము క్రీస్తు పూర్వము ౧౮౮ లో నంతరించెననియు, పిదప శుంగవంశజులు మగధ సింహాసనము నలంకరించిరినియు తెలియదగును.

శుంగవంశజులు ౧౧౨ సంవత్సరములు పాలించినట్లు పురాణాధారమువలన తెలియుచుండుటచేత నావంశజులు క్రీస్తుపూర్వము ౧౮౮

మొదలు ౭౬ వజ్రకు మగధ నేలరనుట స్పష్టము.

పిదప కాణ్వాయను లనబడు శుంగభృత్యులు రాజ్యమునకు వచ్చిరి. అనగా వీరి పరిపాలనము ౭౬ తో ప్రారంభమగుచున్నది. వీరు నలువదియైదేండ్లు పాలించిరి. అటువెనుక ఆంధ్రులు రాజ్యమునకు వచ్చిరిని చెప్పవలసియున్నది. అనగా ఆంధ్రుల పరిపాలనము క్రీస్తుకు పూర్వము (౭౬—౪౫=) ౩౧ లో ప్రారంభమగుచున్నది.

కాని యాంధ్రులంతకు పూర్వమే పరిపాలనమునకువచ్చిన ట్లూహించుటకు పురాణములవలననే కొంతయవకాశము కలదని కొందఱు అందురు. ఇట్టివాదము చేయువారు రేపుక దొరగారును, కీర్తిశేషులైన శ్రీరామకృష్ణ గోపాలభండార్కరుగారును. వారికిట్టి నూహకెడ మిచ్చినది యీక్రిందిశ్లోకము.

“కాణ్వాయనాంస్తతో భృత్యాః
సుశర్మాః ప్రసహ్యా తమ్;
శుంగానాంచైవ యచ్ఛేషం
క్షపిత్వాశు బరీయసః.
శుకా౭౦౫ సజాతీయః
ప్రాప్స్య తీమాం వసుంధరామ్.”
— మత్స్యపురాణము.

ఆంధ్రశిశుకుడు సుశర్మను, కాణ్వాయనులను ఎదిరించి, శుంగాధికారశేషమును నాశనముచేసి యీభూమి ననుభవించునని దానిభావము. కాణ్వాయనులలో కట్టకడపటివాడైన సుశర్మతో శేషించిన శుంగాధికారము నశించెనని పురాణములు తెలుపుచుండుటచేత, శుంగు

లును, కాణ్వులును సమకాలికులైననే తప్ప “శేషించిన శుంగాధికారము” అనుటయెట్లు సంగతమగునని భండార్కరుగారు మొదలగు వారు వాదించుచున్నారు. అందువలన, కొంత కాలము క్రితము మహారాష్ట్రమును పాలించిన పేష్వావలెనే కాణ్వాయనులును శుంగ వంశపు రాజులయధికారమంతయు దామగ్రహించి పేరునకు మాత్రము వారిని రాజులనుజేసి తామే పాలించిరి. పేష్వాలకువలెనే వారును బ్రాహ్మణులు. బ్రాహ్మణులకు రాజ్యముచేయుట కధికారము లేకపోవుట యీ యూహకు బలమిచ్చుచున్నదని వారు చెప్పి, యందువలన కాణ్వాయనులును, శుంగులును సమకాలీనులనిరి. కాని

భవిష్యతి సుత స్తస్య దేవభూమిః సమా దశ,
దత్తే కే శుంగరాజానో భోక్త్యంతీహంవసుంభరామ్
శతం పూర్ణం దశ ద్వేష తతః కర్వాణ గమిష్యతి;
(శుంగవంశజులలోని కడపటి వాడగు) దేవభూమి పదిసంవత్సరములు పాలించును. ఈ శుంగవంశపు రాజులు పదిమందియు నీభూమిని ౧౦౨ సంవత్సరములు అనుభవించుదురు. పిదప నది వారినుండి కాణ్వులకు బోవునని యర్థము. ‘ఇట్లు స్పష్టముగ పురాణములు శుంగుల పిదప కాణ్వులు పాలింతురని చెప్పుచున్నవి. అదియునుగాక, మంత్రియైన వసుదేవుని ప్రోత్సాహమున దేవభూతి (దేవభూమి)యొక్క దాసీపుత్రి రాణివేషముతో వచ్చి మోహోన్మత్తుడై యుండగా శుంగుని జంపెనని బాణుని హర్షచరిత్రమున గలదు.’ అను సీప్రమాణముల మీద విన్నెంటుస్మిత్తు

గారు భండార్కరు, శేషనులవాదము నెదియైనదికాదని నిరాకరించుచున్నారు. భండార్కరు ప్రభృతుల వాదమునకు దోషమునది మఱియొక శ్లోకము కలదు. అదియేదన:

అమాత్యో వసుదేవస్తు
బాల్యాన్ వ్యసనినంనృపః;
దేవభూమి మఖోత్పాద్య
శౌంగస్తు భవితానృపః
భవిష్యతి సమా రాజా
నన కాణ్వాయనో ద్విజః.
—మత్స్యపురాణము.

పాతాంతరము:

దేవభూమిం కథోత్పాద్య
శుంగేషు భవితానృపః.”—

—వాయుపురాణము.

బాల్యముచేత వ్యసనియైయున్న దేవభూమిని అమాత్యుడైన వసుదేవుడు బలత్కారమున వెడలగొట్టి తాను (మత్స్యపురాణప్రకారము) శౌంగరాజగును; (లేదా నాయపురాణము ప్రకారము శుంగులలో రాజగును). ఆకాణ్వాయనుడు తొమ్మిది సంవత్సరములు పాలించును అని యాశ్లోకమున క్లిష్టము. శుంగులు, కాణ్వులు సమకాలీనులనుట కీశ్లోకములే బలీయములైన ప్రమాణములుగ నున్నవి. అంతేకాని కాణ్వులు బ్రాహ్మణులుగనుక వారికి రాజ్యాధికారములేదు. అందువలన వారు రాజ్యముచేయలేదు అనుట హేతువాదమునకు గొంతబలమే. కాని కాణ్వాయనులవలెనే శుంగులును బ్రాహ్మణులయే తెలియుచున్నది. అందువలన నాహేతువు నిలునజాలనిది.

మహామహాపాధ్యాయ హరప్రసాద శాస్త్రిగారు శుంగులకూడ బ్రాహ్మణులైయుచి చెప్పుచున్నారు. లాట్యాయనశ్రేతసూత్రము లలో నొకసూత్రము సందర్భమున శుంగుల యభిప్రాయ ముదాహరింపబడినది. ఆసందర్భమున వ్యాఖ్యాత శుంగులు ఆచార్యులనియు, అందును వారు సామవేదాచార్యులనియు చెప్పి యున్నాడు. భరద్వాజనగోత్రులైన శుంగుల కును, విశ్వమిత్రగోత్రు లగు కతవంశజుల శ్రీ కీ జనియించినవారు చెప్ప స్రవరయొకటికలదు. అందు భరద్వాజ విశ్వమిత్రగోత్రజుల ఋషులు కలరు. దీనినిబట్టి శుంగులు బ్రాహ్మణులనియు, సామవేదులనియు నిస్సంశయముగ నుడువదగును. తన రాజ్యమునందంతట యజ్ఞ ముగాదులను నిషేధించిన అశోకచక్రవర్తి రాజధానిలోనే శుంగులలో ప్రథముడైన పుష్యమిత్రు డశ్వమేధయాగము నెట్లుచేసె నన్న స్రశ్నకు 'శుంగులుబ్రాహ్మణులు, అందు సామవేదు లని చెప్పిననే తగిన సమాధాన ము దొరకగల'దని హరప్రసాదశాస్త్రిగారు నుడుపుచున్నారు. పుష్యమిత్రుడు బౌద్ధమత మునకు వైరియనియు, బౌద్ధులను పెక్కు మంది నాతడు చంపించెననియు బౌద్ధగాథలు కలవు. శుంగులు బ్రాహ్మణులను దానధర్మాది కములచేత సత్కరించి బ్రాహ్మణవిద్యను బ్రోత్సహించిరనుటకు తార్కాణములు కలవు. ఈకారణములచేతకూడ శుంగులు బ్రాహ్మణులై యని హరప్రసాదశాస్త్రిగారు వాదించు చున్నారు. ఇదియే నిజమని యంగీకరించుచో బ్రాహ్మణులైన శుంగులే పరిపాలనమునెఱపి

నపుడు కాణ్వాయను లేల నెఱపియుండరాదు? అందువలన శుంగులు, వారి పిదప కాణ్వాయ నులు, వారి పిదప ఆంధ్రులు పాలించిరని చెప్ప వచ్చును.

కాణ్వులు బ్రాహ్మణులు గావున రాజ్య ముచేయలే దనునది యెట్లున్నను పురాణము లందలి శ్లోకముల యాధారమున వాదమునకు భండార్కదుగారు చెప్పనదియే సరియైనదని యంగీకరింతము. అట్లంగీకరించుటకుకూడ మనకు వేఱొకయాధారము లేకపోలేదు.

పురాణములు ఒకవంశముపిదప మఱి యొక వంశము పాలించెనని చెప్పుచున్నను వాటిలో గొన్నివంశములైన ఒకదాని కొకటి సమకాలికములైనవి యుండకపోవు. ఇట్టి యభిప్రాయమున కెడ మిచ్చుచున్నది ప్రద్యుమ్న సూరి విరచితమైన 'ప్రభావకచరిత'మను జైన గ్రంథము. దీనివలన ముచుండులు, శకులు, గర్దభిలులు, ఆంధ్రులు మొదలగువారొకేకాల మున బాలించినట్లు అనగా నివియన్నియు సమ కాలీనవంశము లైనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. పురాణములలో నీవంశము లన్నియు దెలుప బడినవి కాని క్రమ మిట్లు లేదు. ముందు ఆంధ్రులు, ఆంధ్రులపిదప ఆభీరులు, వారిపిదప గర్ద భిలులు, వారిపిదప శకులు ఇట్లు పాలింతు రని కలదు. ఇప్పుడు ప్రభావకచరిత ప్రమాణమున పురాణములలో దెలుపబడిన వంశములలో గొన్ని సమకాలీనములైనవియు నుండవచ్చు నని పండితులలో నొకయభిప్రాయము కలుగు చున్నది. అందువలన మనముకూడ దీనినే

విశ్వసించి శుంగకాణ్వాయన సంశయములు రెండును సమకాలీనములే యందము.

అట్లయినచో నాంధ్ర సంశయపాలనమెప్పు టినుండి ప్రారంభమగును? శుంగులును, కాణ్వలును సమకాలికులనుచున్నాముకావున శుంగుల యనంతరమేఅనగా క్రీస్తుపూర్వము (౧౮౮—౧౧౨=) ౭౬ లోనే యారంభమగును. ఆంధ్ర వంశము క్రీస్తుపూర్వము ౭౬ నుండి పాలించునన్న విషయము సరియైన దగునా? ఇక మనకీసమస్య పరిష్కారమునకు వాఙ్మయమునుండి తోడ్పాటు రాదు. అందువలన నికమనము వాఙ్మయేతరములైన శాసనాదికములను శోధింపవలసియుండును. అట్లయిన ఆంధ్ర రాజు లెచ్చటివారో, వారి శాసనము లేవైన కలవేమో పరిశీలించి వాటిమూలమున మన మిప్పుడు తేల్చుకొనిన ఆంధ్ర పరిపాలనారంభ సంవత్సరము సరియైనదో కాదో, లేక దాని నికను ముందునకో, వెనుకకో జరుపవలెనో చూతము.

ఆంధ్రవిష్ణువు: ఆంధ్రుల యాదిమ నివాసస్థలము

ఆంధ్రులు చాల ప్రాచీన కాలమునుండి కృష్ణాగోదావరీనదులమధ్య నివాసము చేయుచుండిరనియు, వారికి కృష్ణానదీతీరమున నుండిన శ్రీకాకుళము మొదట రాజధానిగనుండెననియు, అచ్చట సుచంద్రుడను వాని కుమారుడగు ఆంధ్రవిష్ణువు నిశుంభుడను రాక్షసునితో బోరాడి తుద కాతనిని సంహరించి యాంధ్ర రాజ్యమును స్థాపించి రాజ్యము చేసెననియు నొకగాథ కలదు. ఈగాథ యెంతవఱకు సత్యమైనదో మనకు దెలియదు. కాని శ్రీకాకుల

ములో శ్రీవల్లభుని యాలయము కలదు. అందు అనేకశాసనములు కలవు. ఆవి యన్నియు నిప్పుడు గవర్న మెంటువారిచే బ్రకటికమైనవి. ఏవిధమునను శాసనములు ఈగాథకు సహకారులగుటలేదు. క్రీస్తుశకము ౨౦౭౦డవ శతాబ్దినుండి యీయాలయమున శాసనములు కానవచ్చుచున్నవి. క్రీస్తుశకము ౪౬౫కండవ శతాబ్దాంతమునుండి ధనదనోలు (చంగవోలు, రేపల్లెతాలూకా) రాజధానిగ తెలుగుదేశమును బాలించిన వెలనాటి చోళరాజుల పరిపాలనములో ఈ శ్రీకాకాలని శ్రీవల్లభుని ప్రసిద్ధి వచ్చినది. శాసనములందీదేవుడు శ్రీకాకులేశ్వరుడనియు, శ్రీకాకాలని శ్రీవల్లభునియు బేర్కొనబడి యున్నాడు. కాకతీయుల పరిపాలనము అంతమగువఱకు గానవచ్చునీ దేవాలయపు శాసనములలో నీ దేవునిపేరు శ్రీకాకాలని శ్రీవల్లభుడనియే యున్నది. కదేవుడు శ్రీకాకాలని ఆంధ్రశ్రీవల్లభుడనికాని ఆంధ్రవిష్ణువనికాని, తెలుగు రాయడనికాని పేర్కొనబడి యుండలేదు. ఈ దేవాలయములోని మంటప స్తంభముల మీద శాసనములలో క్రా (౦)జ నరేంద్రేశ్వర దేవరకు చేయబడిన దానములను దెలుపునని కొన్ని కలవు. దీనంజేసి యీమంటపము అటు తరువాత కట్టబడినదనియు, అట్లు కట్టబోకరాంజ (కాజ) నరేంద్రేశ్వరాలయము అప్పటికి శిథిలమై యుండగా అచ్చటి స్తంభములను దీసికొనివచ్చి యీమంటప నిర్మాణమున కుపయోగించి యుందురనియు నాయూహ. లేనిచో శ్రీకాకులమున క్రాంజ నరేంద్రేశ్వరుని వాన

శాసనములుండుట సంభవము కాదు. క్రాంజ నరేంద్రేశ్వరుని దానశాసనములుకూడ క్రీస్తు శకము సంక్రందన శతాబ్దినుండి కానవచ్చుచున్నవి. అట్టి శాసనములలో మిక్కిలి పూర్వపుది క్రీ. శ. ౧౧౭౫ నాటిది: చాల తరువాతిది క్రీ. శ. ౧౧౭౨ నాటిది. అందు వలన ఆనరేంద్రేశ్వరాలయము క్రీ.శ. ౧౧౭౨ తరువాత శిథిలమైయుండగ నాయాలయము లోని స్తంభములను తెచ్చి ౧౧౭౨ తరువాత కట్టబడిన దనదగు శ్రీకాకుళేశ్వరాలయ నుంట ముయొక్కనిర్మాణమునకుపయోగించి యుండును. వేంగీచాళుక్య భూపతియైన నరేంద్ర మృగరాజవిజయాదిత్యుడు తన పేర నూటాక్క శివాలయములను బ్రతిష్ఠించెనని మనకు శాసనములవలన దెలియవచ్చుచుండుటచేత నీక్రాంజనరేంద్రేశ్వరాలయప్రతిష్ఠ యతనిదే యై యుండవచ్చును.

ఇది యటుండ నిండు. శ్రీకాకొలని శ్రీవల్లభనిమూలయములోని శాసనములలో తెలుగురాయ డనుపేరు మొదట గజపతుల నాడు కానవచ్చుచున్నది. కపిలేశ్వరగజపతి (క్రీ. శ. ౧౪౨౮-౧౪౬౪) యొక్క శాసనమున తెలుగురాయ డనుపేరు చూపట్టును. ఈ శాసనమువలన దెలియవచ్చు ధర్మము తెలుగురాయనికి జేయబడినదే.

నరేంద్రేశ్వరుని బేర్కొను కొన్ని శాసనము లచటనుండుటచేత శ్రీకాకొలనిదేవునికి రాయడనియు, తెలుగుదేశమున నుండుటచేత తెలుగురాయడనియు వ్యాప్తికలిగె నేమో? తెలుగున రాయడనుపేర బరగు నరేంద్రేశ్వరు

నికి తెలుగు అను పదము జేర్పబడినట్లే శ్రీవల్లభునికి ఆంధ్రయను పదమును జేర్పబడి తుదకు శ్రీకాకొలని శ్రీవల్లభుడు - ఆంధ్రవిష్ణువన బరగియుండును. శ్రీకాకొలని శ్రీవల్లభునికి తెలుగురాయడనియు, ఆంధ్రవిష్ణువనియునెట్లు పేరువచ్చెనో నిశ్చయముగ దెలుపుట కష్ట సాధ్యమే. కాని, యీపేర్లు గజపతులపరిపాలనకు పూర్వము, లేదా రెడ్లపరిపాలనకు పూర్వములేవనట నిశ్చయము. ఇందులకు శాసనములే ప్రమాణము. శాసనములందు శ్రీకాకుళేశ్వరునికి,

“గోపాంగనాశేత్రశరచ్చకాంఠం
యోగీంద్రహృత్పద్మ సహెందుభాసుం
శ్రీవల్లభం దైత్య గజాఘసింహం
శ్రీకాకుళేశం శరణం ప్రపద్యే.”

అని భక్తులు ప్రణతు లర్పించియున్నారు. శ్రీకాకుళేశు డాంధ్ర విష్ణువేయై యతడు నిశుంభుని జంపిన విషయమే నిజముగా పురాణోక్తమగునేని ఆదేవునికి నిశుంభవైరియనియో, నిశుంభమర్దనుడనియో కొన్ని విశేషణములుండకపోవు. ఆంధ్రవల్లభుడైనయెడల ఆంధ్రులు అట్లాపేరితో నతనిని బేర్కొనకపోరు. ఈశోకములోని దైత్యగజాఘసింహుడన్న పదము శ్రీవల్లభుడైన విష్ణువునకు సాధారణ నామమే. అంతేకాక మంచన కవి నండురి గుండ మంత్రిని వర్ణించుచు నతడు,

“పాటించి కాకుళేశ్వరు తిరునాళ్లలో
నర్థులకేటేట నర్థమిచ్చు”

ననియు,
“నలుపుగంగాకుశేసుతిరునాళుల లోపలగుండమంత్రి ని,
ర్యలహతి విట్టువేగముగ మాడలు రత్నచయంబుఁ జల్లు”

ననియు పొగడియున్నాడు. ఇందును శ్రీకాకాల
ని దేవుడు శాసనములందువలెనే కాకులేశ్వ
రుడనియే పేర్కొనబడెను కాని తెలుగురాయ
డని పేర్కొనబడలేదు. ఈకారణములవలన
శ్రీకాకాలని దేవునికి శ్రీవల్లభుడు, కాకులేశ్వ
రుడనియే అసలు పేరులనియు, ఆంధ్రత్వాభి
మానము హెచ్చిన పిదపనే యతనికి ఆంధ్ర
విష్ణువు, తెలుగురాయడు ననుపేర్లును, నిశుం
భవధ మొదలగు విశేషములతోడ స్థలమా
హాత్యమును వచ్చెననియు నాయభిప్రాయము.
ఈగాథను మొట్టమొదట ఇంగ్లీషు గ్రంథము
లోని కెక్కించినది క్యాంబెల్ గారు. వారు
ఆంగ్లేయుల యుపయోగార్థము ఒక తెలుగు
వ్యాకరణము వ్రాసిరి. ఆ గ్రంథపీఠికలో వారు
దీనినిపొందుపఱచిరి. వారి గ్రంథము నాధారము
చేసికొని బర్జెస్ మొదలగు పాశ్చాత్య పరిశో
ధకపండితులు దానిని లోకమున ప్రవర్తింపజే
సిరి. ఆవిధమున నీగాథ గ్రంథములలో నల్లుకొ
నియెను. అందువలన నుచంద్రునికొడు కాంధ్ర
విష్ణువనికాని, యతడు నిశుంభుని జంపెననికాని,
ఆతడే యాంధ్రరాజ్యమును కృష్ణానదీతీరమున
సంస్థాపించె ననికాని, శ్రీకాకులము ఆంధ్రు
లకు రాజధానియనికాని విశ్వసింపజాలము.

ఇక ఆంధ్రుల యాదిమనివాసము కృష్ణా
గోదావరీనదుల మధ్యనగునా యన్నవిషయ
మును గుఱించి యోజింతము. ఆంధ్రులు ఆర్యా
శ్రమోపాంతముల నుండిరని యత రేయ
బ్రాహ్మణము నుడువుచున్నది. హరివంశము
వలన కరూశరాజగు చాణూరాంధ్రుని కృష్ణుడు
వధించెనని తెలియుచుండుటచేత ఆంధ్రులు

కరూశదేశమున నుండినట్లు ఊహింపగును.
మత్స్య నాయపురాణము లీమాహనులు
పఱచుచున్నవి. వానివలన ఆంధ్రులు మధ్య
దేశవాసులని తెలియుచున్నది. మధ్యదేశమేదో

“హిమవద్వింశ్యయోర్మధ్యం యత్ప్రాప్యిష్యవాశవాః
ప్రత్యగేషప్రయాగాచ్చ మగ్ధ్యదేశః ప్రకీర్తితః.”

అనగా ఉత్తరమున హిమాలయపర్వత
ములకును, దక్షిణమున వింధ్యపర్వతముల
కును, తూర్పున ప్రయాగ (అలహాబాదు)
కును, పశ్చిమమున వినాశనము (అనగా సర
స్వతీనది యంతర్వాహినియై, యంతర్విత్తయైన
చోటు)నకును మధ్యగల ప్రదేశము ‘మగ్ధ్య
దేశము’ అని మనుస్మృతివలన తెలియుచున్నది.
ఆంధ్రు లీమధ్యదేశమున నుండిరని పురాణము
లు తెలుపుచున్నవి.

రామాయణ మహాభారతములలో ఆంధ్రులు
పేర్కొనబడియున్నారు కాని వారినివాసము
‘ఫలాని’ చోట నని స్పష్టముగా తెలియరాదు.
అయినను మహాభారతము భీష్మపర్వమున
సంజయునిచే వర్ణింపబడిన భరతవర్షమునందలి
దేశములను బట్టిచూడగా ఆంధ్రులు దక్షిణ
ముననుండిన ద్రవిడ, కేరళ, చోళాది స్థాన
జాతులవారితోపాటుకాక బౌద్ధరాములగు
ఆర్యజాతులవారితోపాటు పేర్కొనబడిన పర్వ
తప్రాంతముల నున్నవారని తెలుపబడినది.
దీని ననుసరించి ఆంధ్రులు తూర్పుకనుమల
కిరుప్రక్కలనున్న దేశమున నుండినట్లు ఊహి
ంపగును.

ఇక బౌద్ధజాతకకథల ననుసరించి చూచి
నను ఈవిషయమే స్పష్టపడుచున్నది. ఆ బౌద్ధ

జాతక కథల ప్రకారము తెలివాహనది (తెలివది) ఆంధ్ర దేశమునకు శిశిమ సరిహద్దుగ నేర్పడియుండెనని శ్రీజయస్వామిగారు తెలుపుచున్నారు. ఈ ప్రకారము చూచినను, క్రీస్తు శకము పండ్రెండవ శతాబ్దినాటి చేదిదేశాధిపతియగు జాజల్ల దేవుని శాసనముల ననుసరించి చూచినను ఈ తెలివదికితూర్పున మన్న బరిస్సాలోని బౌద్, దన్నల్లాసంస్థానములు ఆంధ్ర దేశములోని వగుచున్నవి. ఈ తెలివది విశాఖపట్టణ మండలమునకు శిశిమమున నున్న పర్వతసంక్తులలోబుట్టి ఈశాన్యమూలగా బరిస్సాలోని శిశిమసంస్థానముల గుండ ప్రసహించి మహానదిలో గలియుచు న్నది. తరువాత క్రీస్తు శకము ౬-వ శతాబ్దిలోని వరాహమిహిరునినాడుకూడ ఆంధ్రులు ఆర్యావర్తమునకు ఆగ్నేయ మూలముండిరి. ఈ ప్రదేశము బౌద్ధజాతక కథలవలన దెలియవచ్చిన ప్రదేశమునకు సరిపోవును.

తరువాత హాఖరభూపతుల శాసనముల ననుసరించి చూచినను ఆంధ్రులు మగధకు సమీపముననే దానికి దక్షిణమున నుండి రని యూహింప నవకాశము కలుగుచున్నది. హాఖరులు హర్షశిలాదిత్యుని నాటివారు; క్రీస్తుశకము ఆఱవశతాబ్ది కడపటను, ఏడవ శతాబ్ది ప్రారంభమునను మగధ దేశప్రాంతము నేరిరి. వారిలో అదిత్యవర్మ కుమారుడైన ఈశానవర్మ మూడువిధములుగ మదోదకము ప్రవిచు వేలకొలదిగనున్న ఏనుగులుగల ఆధ్రానిపతిని జయించెనని యొక శాసనము తెలుపుచున్నది. అదియును గాక హాఖర

భూపతి కోడిపోయి ఆంధ్ర భూపతి వింధ్యపర్వత గుహలలోనికి పారిపోయెనని మఱియొక శాసనమువలన దెలియుచున్నది. నేను చూచినంత వఱకు పై నీవ్రాతలలోను, హాఖరభూపతుల శాసనములలోను మాత్రమే ఆంధ్రులకు గొప్ప గజసైన్య మున్నట్లు పేర్కొనబడినది. ప్రాచీనకాలమునుండియు కళింగాటవులు గజములకు ప్రసిద్ధిబడసినవి. ఆంధ్రులకు కూడ గొప్ప గజసైన్యము కలదనియు, హాఖరులు వారిని జయించిరినియు చెప్పబడుటవలన వారి రాజ్యము వింధ్యపర్వతములకు, కళింగాటవులకు నడుమను, మగధకు దక్షిణమునను ఉండిన ట్లూహించుట యుక్తము.

అటు తరువాత క్రీ.శ. ౭-వ శతాబ్దిలో వచ్చినయు వాఠాచాంగ్ కూడ దక్షిణ కోసలమునకు దిగువభాగము నాంధ్ర దేశమని చెప్పి, దానికిరాజధానియైన 'పింగ్-కి-లో'ను పేర్కొనియున్నాడు. క్రీస్తుతులు భావరాజు వేంకటకృష్ణారావుగారు దీనిని పేరిగా గుర్తించి యున్నారు. అది సరియైనదిగనే కన్పట్టును. బౌద్ధజాతక కథల ప్రకారమును, యువాఠాచాంగ్ వర్ణనల ప్రకారమును, వరాహమిహిరుని నిర్దేశము ప్రకారమును ఒకవేళ దక్షిణకోసలములోని దక్షిణభాగమే కొంత యాంధ్ర దేశముగా నేర్పడునేమో! ఇది యెట్లున్నను కోసలమునకు దక్షిణప్రాంత మంతయు నాంధ్ర దేశమనుటకు ఇంకొక ప్రమాణము కలదు. బస్తరుమండలములో క్రీస్తుశకము పదునొకండు పండ్రెండు శతాబ్దులలో నాగవంశపురాజులు వేసిన తెలుగుశాస

సములే కన్పట్టుచున్నవి. ఏడవశతాబ్దిలోని వాడగు దండిమహాకవి తన దశకుమార చరిత్రమున ఆంధ్రనగరమును వర్ణించుచు, నది యొక గొప్పనరస్సున కనతిదూరముననే కలదని చెప్పియున్నాడు. ఈవర్ణనము కొల్లేటికి సరిపోవును. అట్లయినచో ఆంధ్ర (ఆంధ్ర) నగరమువేగియై యుండవచ్చును. దండి మహాకవి వేంగీచాళుక్య విష్ణువర్ధన, మొదటి జయసింహులకు సమకాలికుడు. అప్పుడు చాళుక్యులకు వేంగీనగరమే రాజధానిగా నుండెను. అందువలన వేంగియే ఆంధ్రనగరమనుట సమంజసముగ నుండకపోదు. ఈవిధమైన శరిశోధనవలన దేలిన విషయమిది: ఆంధ్రులు ఉత్తరాదినుండి దక్షిణమునకు వచ్చినవారు. వారు చాలకాలము తెలివాహనదీప్రాంతముల నుండి పిదప కృష్ణాగోదావరి మధ్య ప్రదేశములకు వచ్చిరి. శ్రీస్తుతకమునకు పూర్వము నను, శ్రీస్తుతకారంభమునను దక్షిణకొసలము నుండి కృష్ణానదివఱకు వ్యాపించియుండురు. అందువలన వారు వ్యాపించిన యీ ప్రదేశములలో వారిశాసనములకై చూతము. ఆంధ్ర రాజులపేరులేవో ముందుమనకు తెలియవలెను.

ఆంధ్ర రాజులు

పురాణములలో నీ యాంధ్ర రాజులు ౪౬౦ సంవత్సరములు పాలింతురని చెప్పబడి యుండుటయేకాక ఆవంశములోని రాజుల పేర్లను వారు పాలించుకాలమును గూడ దెలిపియున్నట్లు మన మెఱుగుదుము. ఇట్టి కలియుగ రాజవంశముల పట్టికల నిచ్చు పురాణములన్నిటిలో మత్స్యపురాణమే యుత్తమ

మైనది. ఈపురాణము నందలి రాజవంశపు పట్టికలు ఇతరపురాణములలోని పట్టికలకంటె సమగ్రమైనవి. ఈపురాణములందలి కలియుగ రాజవంశములను గుఱించి వర్ణించుభాగములను విడదీసి వేటువేటు పురాణముల యొక్క వేటువేటు ప్రతులను రమారమి ౧౬౦ పఱకు సంశోధించి పాఠాంతరములతోగూడ పరిట్రు

ఆంధ్ర రాజుల పట్టిక

౧	శిశుకుడు	23
౨	కృష్ణుడు	10
౩	శ్రీశాతకర్ణి	10
౪	పూర్ణోత్సంగుడు	18
౫	స్కంధస్తంభి	18
౬	శాతకర్ణి	56
౭	లంబోదరుడు	18
౮	ఆశీలకుడు	12
౯	మేఘస్వాతి	18
౧౦	స్వాతి	18
౧౧	స్కంధస్వాతి	7
౧౨	మృగేంద్ర స్వాతికర్ణకు	8
౧౩	కుంభల స్వాతికర్ణకు	8
౧౪	స్వాతికర్ణకు	1
౧౫	పులోమావి	36
౧౬	అరిష్టకర్ణకు	25
౧౭	హేలుడు	5
౧౮	మండలకుడు	5
౧౯	పురింద్రసేనుడు	21
౨౦	సుందర శాతకర్ణి	1
౨౧	చకోరశాతకర్ణి	1/2
౨౨	శివస్వాతి	28
౨౩	గౌతమీపుత్రుడు	21
౨౪	పులోమావి	28
౨౫	శివశ్రీ పులోమావి	7
౨౬	శివస్కంధ శాతకర్ణి	3
౨౭	యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణి	29
౨౮	విజయుడు	6
౨౯	చండశ్రీ శాతకర్ణి	10
౩౦	పులోమావి	7

గారను విదేశీయపండితులు ఒక చక్కని ప్రతిని ముద్రించియున్నారు. వారు మత్స్య పురాణప్రతియే యీ పైటికలనిచ్చు పురాణ ప్రతులన్నిటిలో శ్రేష్ఠమైనదనియు, సమగ్రమైనదనియు చెలుపుచున్నారు. దాని ప్రకారము పైటికలోని ఆంధ్రరాజులు వారివరిపాలన సంవత్సరములతో గూడ చెలియవచ్చుచున్నారు. ఈ పైటికలోని మొదటిపేరు విష్ణుపురాణమున శివ్రకుడనియు, నాయు బ్రహ్మాండపురాణముల సింధుకుడనియు వేఱు వేఱువిధములగలదు. అంతేకాక ఒక్కపురాణ ప్రతిలోనే యీపేరు వేఱువేఱువిధములుగ పేర్కొనబడియున్నది. అదియునుగాక (౨౪) పులోమావికిని (౨౫) శివశ్రీ పులోమావికి నడుమ నాయుపురాణ ప్రతియొకటి శాతకర్ణి నొకని బేర్కొని యతడు ౨౯ సంవత్సరము

లు పాలించెనని చెప్పుచున్నది. ఏ యితర పురాణము నితనిని పేర్కొనకపోవుటవలన నాపే రిపైటికలోనుండి తొలగింపబడినది. (౮) ఆపీలకుడు వేఱువేఱు పురాణములలోనేకాక ఒకే పురాణముయొక్క ప్రతులలోనే వేఱు వేఱువిధముల పేర్కొనబడియున్నాడు. ఆపీత కుడు, అర్యాంతకుడు, ఆపీలవుడు, ఆపీస్తవుడు, దాపిలకుడు, దివిలుడు, సిబిలకుడు, వివిలకుడు- ఈ మొదలగునవి ఆతని నామముయొక్క రూపాంతరము లనేకములుకలవు. ఇక నొకటి రెండుపేర్ల కుకూడ నిట్టి రూపాంతరములున్న ను మనలనంతగ బాధింపవు. ఈవిధమున చెలియవచ్చిన ఆంధ్రరాజుల శాసనములు ఆంధ్రదేశమునగాని, మఱియెచ్చటగాని కాన వచ్చునేమో చూతము:

(సశేషము)

అం చ

మిన్నికంటి గురునాథకవి గారు

ద్రుగాంభీర్యము పోయె, హంససఖుఁడా !

వ్యూహంబుగా నొడ్డునం

బరివేష్టించిరి జాలరుల్ కొలఁకు నా

వాసంబు సాలించి న

త్వర మిం దుండకపోమ్ము; లెమ్ము;

బగముల్ సంకానులేపావలే

వరసస్ఫూర్తిని గూయుచుం బదములం

బై మోషకున్నంతలో.

వ్యాసకర్త

ఉ. పాలును నీరు వేఱుపటపంగల; ప్రప్ఫరవీది దవ్వలం

గాలు గదల్పఁజోక యరుగంగల; వున్నతహా పదంబునం

జాల గడించె మీకొలముసామి; యదే మటులమ్మికాండపై
వ్రాలెద? లేతయున్నఁ గులపద్ధతి మారదో రాజహంసమా ?

శా. ఐనం దా నొకరాజహంస యగుఁగా; కాకాశగంగా సున
ర్ణానూనాంబుజనాళఖాదియగుఁగా; కారాధ్యమేధావియుం
గాని; మైన సమస్తభూతగణహృత్కృతూహలాపాదియా
పానీయంబిడు నాఘసుం గన సహింపం డేమిసౌజన్యమో ?

ఉ. కమ్మనినీటి వెల్లువ దగం దొలఁగించి, మృణాళనాళదా
నమ్మున నాఁకలిం గెడపి, నన్యజలేజములకా శ్రమమ్ము వోఁ
జమ్మి బహూపకారములు నేయుఁగదమ్మ సరోవరమ్ము; దా
నెమ్మెయి వృద్ధిబొందుట సహింప వదేమొకో, రాజహంసమా !

ఉ. ఎవ్వరు మీరు? హంసముల; మెందునివాసము? మిన్ను వాక; సం
దెవ్విధిఁ గర్వులేదుగద? యీశ్వరు సత్కృప; పంట లెవ్వియో?
మవ్వపుఁ బైఁడిదామరలు మాకు సమృద్ధము; నత్తగుల్లలో?
యవ్వియెఱుంగ; మన్న నహహా యని గొల్లున నవ్వె గొంగలుక.

శా. ఏమే హంసలమంచు నబ్బకము లిం దేతెంచి వాక్రుచ్చె, మా
యీమూఢుల్ నిజమంచు నమ్మి, రిక మీ రేతేర వచ్చెం బక
స్తోమం బందురు తారతమ్యముల నిచ్చెఁ జూడరో హంసలా
రా; మీ స్వేచ్ఛగ నొండుచోటి కరుగుండా ! యీనిమేషంబునక

మ. స్వకులాయంబుల వీడకుండు బలిపుష్టస్వాంగముల్ గొన్ని ప
క్షికులంబుల్ కుపితోగ్రకాశికనఖక్షీణాహతిం బక్షముల్
శకలం బొటకు సిద్ధమైనను మృణాళగ్రాస వర్తిష్టువుల్
శకునుల్ గొన్ని తృజించుఁ గర్దమము లేశంబైన గంగాంబువుక.

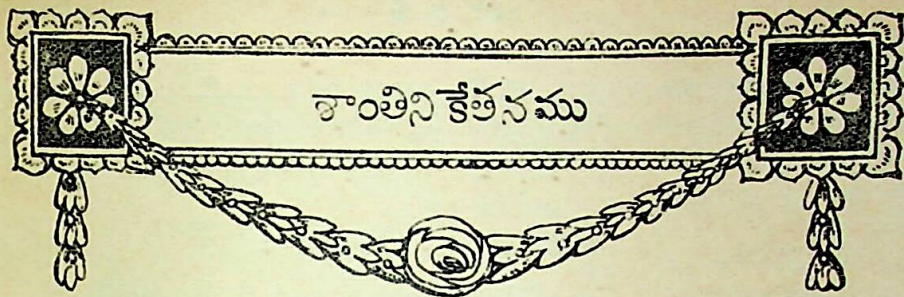
ఉ. వెళ్లఁగఁ బుచ్చెఁ బ్రాయమును వేడ్కఁ బ్రపుల్ల సరోరుహటవీ
వేల్లితగంధబంధురపవిత్ర విశుద్ధమనస్సరస్సునం
దొల్లి మరాళ; మిప్ప డతిదుర్భరనిస్వనభేకభీకరో
ద్యల్లవపల్వలాంబులఁ గటా! యెటు కాలము వెళ్లఁబుచ్చునో?

“అడవి పువ్వులు”

పుష్పా సచయము

శ్లో. ప్రియే లవరా యశ్చతి వాచ మున్ముగ్ధీ, నిబద్ధపృష్ఠి శ్శిథిలామలోచ్చయా,
సమాదధే నాం శుక మాహితం నృథా, వివేద పుష్పేషు న పాణిపల్లవమ్.—కిలాత్మనీయము, ప. 2-౧౫.

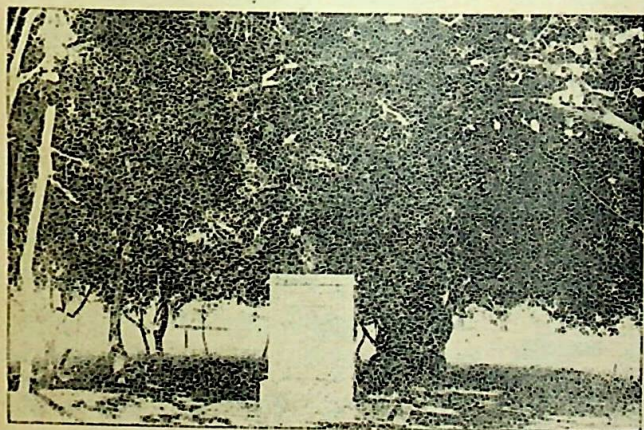

గూడా కృష్ణమూర్తి గారు

సాక్షనము

ప్రశాంతమై, తరుశాఖావృతమై కవులకు, చిత్రకారులకు సహస్రరీతుల సుపయోగపడు ప్రకృతి పాండ్యము కన్గి, సార్థక నామమున బరగుచున్న దీ శాంతినికేతనము. ఆశ్రమమంతయు బారులు తీరిన వృక్షము లతోను, లతలతోను నిండియుండి, విద్యాద్గులకేమి, ఆధ్యాపకులకేమి, యానందము కన్గింపకమానదు. ఆశ్రమావరణాంతర మంతయు బహిరంగస్థలమే కాని ఆ నిర్మలాకాశము, అచ్చలచ్చట అనతిదూరముననే

మాయకు గురియగుచు గగనమున సంచరించు విహంగము లును నిజముగ నెంతమనోహరములు! ఇష్ట డీసుందరతర మగుప్రదేశము పూర్వ మొకయెడారిగ నుండి, దొంగల తును, బోపిడిగాండ్రకును ఆకరమై, చుట్టుప్రక్కల నివ సించుజనుల కతిభయంకరమైయుండెను. అట్టి ప్రదేశము నేడుచాలమార్పులజెంది, ప్రాకృశ్చిమఖండములకు జ్ఞాన విజ్ఞానముల వెదచల్లుచు, మహాపండితులకు, చరిత్రకారు లకు, చిత్రకారులకు, గాయకులకు తావోసంగుచున్నది.

ప్రాకృశ్చిమభూగోళములు రెండును అనేకమార్లు మట్టినచ్చిన వంగకవి శేఖరుడగు రవీంద్రనాథ్ తామారుగా రిచ్చే స్థాపింపబడి నానాదేశ సార స్వతేవిజ్ఞానములకు తా వొసంగుచు, భరతఖండముయొక్క విశేషవిజ్ఞాన మునేమి, ప్రాదేశముల విజ్ఞానముల నేమి వెదచల్లుట కవకాశమిచ్చి, నేటివరకుకూడ ఆకవి శేఖరునియాధి పత్యముక్రిందనే దినదినాభివృద్ధిని జెందుచున్నది. ఈప్రదేశమున నొక నదిగాని, కొలనుగాని మన కగప డదు. ఎటుచూచినను, ప్రపంచ మంతటితో అంతరించిన దేమో యను భ్రమ పుట్టుచుండును. ఈ

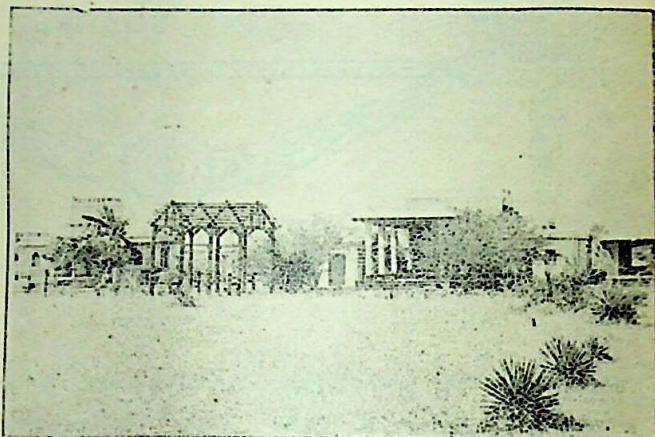
మహర్షి ప్రార్థనాస్థలము(చలువరా తిక్కట్టడము)-సాంతింతాల-శాంతిని కేతనము

యున్న చిన్న చిన్న పల్లెలు, మిట్టపల్ల ములుగను మైదాన ములుగను ఉన్న భూభాగములును, అమాయకులును, నవనాగరికతాస్పృయింతుకంతయు లేనివారును నగు "సంతాలు" చేయుపనులును, ఆశ్రమావరణకు కొంచెము దగ్గరనే నిర్మింపబడిన "గురుపల్లె"ల నెడి యుపాధ్యాయుల కుటీరములును, స్వాతంత్ర్య మనుభవించుచు, మానవుల

ప్రదేశముకన్న సుందరతరములగు ప్రదేశము లనేకము లున్నవి. కాని యిదే శాంతి కాకరమైనదనుటకు కారణ మున్నది.

వంగకవిభుంగపుని జనకుడగు మహర్షి దేవేంద్ర నాథ్ తామారుగారు, తమ దేశాటన సమయమున, ఒకానొకదినమున ఈస్థలమునుండి పోవుచు, ఇచ్చటి

శాంతివలననేమి, ప్రస్తుతపట్టణముల
యొక్క గడవిడగాని, రస్తాగాని
లేక శాంతిమగనుండి నిజముగ ఈ
నిర్జనప్రదేశము సౌందర్యముగ నుండు
టవలననేమి, ఆనా డిచ్చట విడిసి
యుండెను. ఆకాలమునాటికి నృక్ష
ములుగాని లతలుగాని ఒక్కటియు
ను లేవు. కాని రెండుమాడు పెద్ద
పెద్దవృక్షములు మాత్రము గుబురుగ
నొక్కివొలుచుండి, ఇంక నుండు
టచే మహర్షి డేరాలతో ఆ నృక్ష
ములకింద కొద్దిరోజులు నుకాము
చేసియుండెను. ఈ స్థల మిప్పటికి
నూడి బహురవ్యముగనే యున్నది.
నేటికినూడ ఆవృక్షములుయథాస్థాన

ఉత్తరాయణమున రవీంద్రుని నివాసస్థలము, శాంతినికేతనము

మున యథాశీలిని చెరుగుచున్నది. ఇచ్చట దేవేంద్రనా
థాహారుగారు ప్రతిదినము ప్రార్థనలసల్పుచుండెడి
వారు. అట్టితరి ఒకదినమున ఒకమహాజ్యోతి యీస్థాన
మున ఆయనలో ప్రవేశించినటు లావహర్షికి గోచరమ
య్యెను. ఈ స్థలమే ఆయనయాత్రకు శాంతినోసం
గినది. అనంతర మిచ్చటనుండి మరీయోగ్యులమున
కేగుట కాయన యిచ్చగించియుండలేదు. ఈస్థలముననే,
ఆ మాడువృక్షములకింద మహర్షి జపమాచరించుకొను
స్థలముననే, చలువరాతితో నిర్మింపబడిన యొకచిహ్న
మున్నది. అందుపై నిట్లు లిఖింపబడియున్నది:

తిని

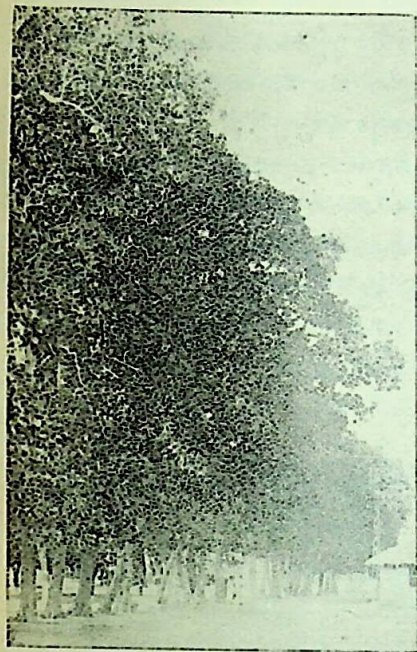
ఆతడు

అమార్ ప్రాణేర్ ఆరామ్ నాయొక్కప్రాణారామము
మనేర్ ఆనంద్ మనస్సుయొక్క ఆనందము
అత్యుగ్ శాంతి. ఆత్మయొక్క-శాంతి.

అనంతరము మహర్షి యిచ్చట నొకచక్కనిభవ
నమును నిర్మించెను. నాటినుండి యాప్రదేశము శాంతి
కాకరమైనది గాన శాంతినికేతన మని చెప్పవచ్చును.
ఇంకను ఈమందిరమునను, ద్వారమునను పెక్కువ్రాతలు
గలవు. అందు మాంసాహార విద్యపానవిషేషములు
ముఖ్యములైనవి. అప్పుడే తా నొక ప్రార్థనా
మందిరమును నిర్మించెను. అయ్యది యతిరవ్యముగ
వివిధవర్ణములుగల గాజుతో గట్టబడి లోపల నొకేచ

క్కనిహాలు చలువరాతితో నిర్మింపబడెను. అందు
టను యెట్టినిగ్రహముగాని, మరీయేచిహ్నముగాని లేక,
యేకేశ్వరోపాసనను బోధించుచు, ప్రార్థనకు చక్కగ
నుండి, భక్తిపూర్ణహృదయాలకు శాంతి నొసంగుచున్నది.
ఈమందిరమున నేటికినూడ మహాపురుషులయొక్కగాడి
మహాత్ములయొక్కగాని ఆత్మలకు ప్రార్థనలు జరిగి
శాంతి నొసంగుచుండనని చెప్పకతీరదు. అదిగాక
యిచ్చట సెలవుదినమగు ప్రతిబుధవారమున ప్రార్థనలు
జరుగుచుండును. ఇందు రవీంద్రుడు స్వయముగ పాల్గొ
నుచుండును. ప్రభువుమున బాలికలందరు కలిసి యేకం
తముతో చక్కగ బాదినయనంతరము ఆయన యాకే
ముతో ప్రార్థనసల్పుచుండును. ఆయనలేనతరి మరీ
యొక రాధ్వర్యము వహింతురు. ఇట్టిప్రార్థనామందిర
మానాటిమహర్షి దే. అనంతరము రవీంద్రుడు జనకుని
యొద్ద ననుజ్ఞ గొని తననలువదియవయేట, అనగా
1901 వ సంవత్సరమున, ఈ యాశ్రమము స్థాపించెను.
ఇయ్యది ప్రారంభించిననాటినుండియు దినదినాభివృద్ధి
చెందుచుండెను. దీనికి బ్రహ్మసిద్ధాంతములయందు మొదట
నానుంచిది. అప్పుడు ఏనలుపురైదుగురితోనో ప్రారం
భింపబడినది. రవీంద్రుడే ముఖ్యోపాధ్యాయుడు. ఆనం
తరము మొన్నమొన్నటివరకునూడ ఆయన పోషణ
చెప్పుచునే యుండెను. అప్పుడు ఉపాధ్యాయులు
విద్యార్థు లందరుగూడ ఆయనపాతమువినుటకు పోవు

మిడిరి. కాని యిప్పుడెప్పుడో నానాదేశములకు
వ్యాపించి, కీర్తిగాంచి, యెల్లజాతులకు జాతి మతభేద
ములకే మహర్షి నీతివాక్యముల ననుసరించియే నడువ

సాలశ్రుక్షములవారు, శాంతినికేతనము

బడుచున్నది. ప్రస్తుతము విశ్వభారతీయనబడుచు ప్రపం
చాభివృద్ధికి, మానవకోటిసంఘీభావమునకు తోడ్పడు
చున్నది.

ఆదర్శములు:—

ప్రపంచమునం దెచ్చటను కవులు సాధారణ
ముగ ఇట్టివిద్యాలయములు స్థాపించుట చాల అరుదు.
కాని జగద్విఖ్యాతకవి శేఖరు డేట్రివిద్యాలయము స్థాపిం
చుటకు కారణమేమి? యని యెల్లరకును తోపకమానదు.
కాని రవీంద్రుడు ఒక్కకవియేకాదు: వేదాంతి. మానవ
భగ్యముల తా తెలిసికొని అయ్యవి కార్యరంగమున నడు
పుట ప్రయత్నించును. మహాదేశాభిమాని. పుట్టిననా
టనుండియు ఒకవిధమున ప్రత్యేకత్వముకల్గిన వ్యక్తి.
ఆయన సామ్యవిద్యార్థులవలె గాని, తనసోదరులవలె
గాని మామూలుపాఠశాలకు పోయి విద్యనభ్యసించ లేదు.
ప్రత్యేకముగ జనననియాజ్ఞకు లోబడి అభ్యసించెను.

తనకిచ్చిన విషయమును మానవకోటియొక్కచర్యతో
సరిపెట్టి చూచుచుండును. ఈయనమగూర్చి యాయన
గ్రంథములు చదివినవారికి విశేషము కాగలదు. నానాదే
శాలనము చేసియుండుటచే బాగుగ అనుభవము
సంపాదించియుండెను. మహాదేశాభిమాని యగుటచే
ప్రస్తుతమున్న విద్యావిధానముయొక్క బలహీనతను
గుర్తించెను; తన యితరదేశములయనుభవముతో సరి
పోల్చి చూచెను. భారతదేశదుస్థితికి వగచెను.

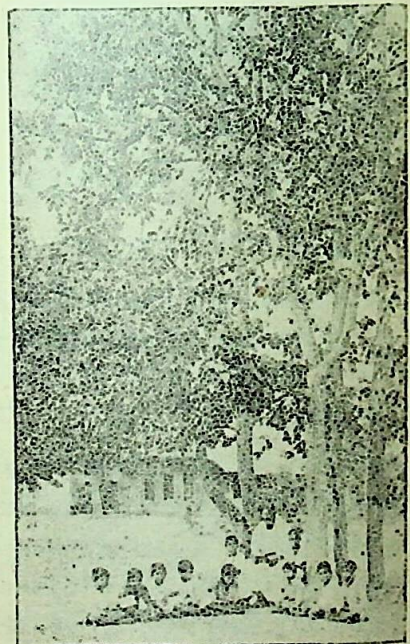
భారతభూమిపైన్నత్యమునకు తగినపుత్రు లగుట
లేవని తలంచెను. కాని అతడు నింకజెందినపురుషుడు
కాదు. భారతదేశపునరుద్ధరణము అవశ్యముగ జరుగవల
యును ప్రస్తుతప్రపంచమున ఇతరదేశములవలెనే భారత
భూమికికూడ అత్యుత్తమమగు సందేశమున్నది. భారత
చరిత్రనుగాని, వాఙ్మయమునుగాని తెలిసికొనుటకుతగిన
యచకాశములుకూడ నిజముగ లేవు. అదియుగాక, భార
తీయులుగూడ ఈవిషయములలో శ్రేష్ఠసహించువారు
గాని, పాల్గొనువారుగాని, గౌరవించువారుగాని యెక్కు
డుగ లేకున్నారు. ఈవిషయము లన్నిటిని సులభముగ
నెరింగించుటకు అనకాశ ముండవలెను. భారతీయులు
తమ్ము తామే తెలిసికొనలేదు. కాన ప్రస్తుతము తన్ను
తా నెరింగి యభివృద్ధి జెందుటయే కాక, యితరమానవ
కోటికి తనసందేశమును చెప్పుచు, వారల తనకడకు నిజ
విజ్ఞానస్వీకారమున కాకర్షించి, యితరు లావిషయ
ములు బాగుగ నెరుంగుట కవకాశము కల్పింపవలెను.
ఇందుల కంతర్జాతీయవిశ్వవిద్యాలయ మవసరము.
పశ్చిమభూమిని పాశ్చాత్యులు వారి విజ్ఞానము
నంతను చక్కగ నెరింగి, వారి విద్యార్థుల కెరిం
గించి యభివృద్ధిపొందిరి. అటులే పూర్వార్ధగోళమున
కూడ తమవిజ్ఞానమంతయు తామెరింగి యితరమానవ
కోటి కెరింగించిన గాని నిజముగ ప్రాపంచికవిజ్ఞానాభి
వృద్ధి కానేరదు. ఇట్టిపని విశ్వభారతీ పూనుకొనును.

ఈకార్యమున కొక్క హిందూదేశమేకాక
పూర్వార్ధగోళపుదేశము లన్నియును, అందును ఆసియా
యొక్కవగను, పాల్గొనవలయును. ఆర్యులయొక్కయు, సె
మైటు, హైనా, జపాను, మంగోలియా ప్రజలయొక్కయు
ఐక్యమత్యము అత్యవసరము. ఇచ్చట నశించినప్పటికి భార

తదేశమునుండియే టిబెటు, చీనా, జపాను దేశములకు ప్రాకి, అచ్చటనే భారతపారస్వతవిజ్ఞానమతములుగూడ నివసించియున్నవి. అందుచే ఈవేర్వేరుజాతులు, దేశములు, విజ్ఞానములు కలిసినగాని పూర్తియైన ప్రాద్దేశ విజ్ఞానము గానేరదు. కాన అట్టియవకాశ మీ విశ్వ భారతీయం దుండవలెను. అప్పుడు ప్రా క్షి మ దేశములనుండి విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు ఇచ్చటకు ప్రాద్దేశవిజ్ఞానము గ్రోలుటకుచచ్చేసి, వారలవిజ్ఞానసంపద మనకు తెలియజేయగలరు. అప్పుడు సోదరత్వమున కెక్కుడు అవకాశ మున్నది. కాని యింతవరకు భారత దేశమున, పశ్చిమదేశపుపర్యవచనచో, విద్యయనునది శూన్యమైనది; అనగా నిజమగు విద్యాంసు డనుటకు ఒక్కడు నర్హుడైన యా త డు లే కు న్నా డు. అది గాక, యిప్పుడు చాల విజ్ఞాన వంతుల మనబడు వారు చక్కని పెద్దపెద్ద భవనములలో, బాగ తెల్ల నివెల్ల విశిక్షింపబడుచు, హద్దుమీరనిబుద్ధిబలము నుపయోగించి, తమతమవ్యవహారములకై సంకుచితవిద్యాపద్ధతులలో తయారై, యం. ఏ. టి. ఏ. మొదలగు బిరుదములనుగాంచి నంతనే విజ్ఞానవంతు లనుట, విద్యావంతు లనుట లజ్జా కరము. ఇట్టివారు చక్కగ రాజభక్తిపరాయణులై సుమాస్తాలుగను, స్నేహితులుగను, పోలీసుఉద్యోగులుగను బాగుగ తమరంగమన్నారు. ఇప్పుడి విద్య కానేరదు. అట్టివిద్య మన విద్యార్థుల బుట్టులలోని కేటులో యెక్కిండుట ధర్మముగాదు. విద్యార్థికి స్వభావసిద్ధముగ నుండిన యూహాప్రపంచమును జంపి, బెదిరించి, భయ పెట్టి, యెట్టులు సంగతులబోధనచేయవలయునో అట్టిపద్ధతులు తెలియక, అవిద్యార్థి మేధనుద్వంసముచేయుట ధర్మముగాదు. ప్రస్తుతము మనము విజ్ఞానవంతులమంటుకొని, పండితవర్ణులమంటుకొని ప్రయత్నములు జరుగకపోవుటయేకాక, యేవో తప్పనిసరిగ కొన్ని పరీక్షలయం దుత్తీర్ణులమగుటయు, అందునను ఆంగ్ల భాష యందున్న వాటికి ప్రాముఖ్యము నిచ్చుచుండుటయు, సాధారణవర్తకవ్యాపారమువలె నైయున్నది. ఇట్టికట్టుబాటుల మన మతిక్రమింపవలయును. ఈవిధముగ విద్యనభ్యసించునప్పుడు ఉపాధ్యాయుని విద్యార్థి యొకవ్యాఘ్రమువలెను, ఉపాధ్యాయుడువిద్యార్థి నొకమేకపిల్లవలెనుజూచుచు,

అనగరమైనప్పుడు నాల్గ మొత్తి, గూతని కేవో నాల్గ ముక్కులుచెప్పితి నని ఉపాధ్యాయుడు సంభాషించుచే కాని, ఆతని నాశనము చేయుచుంటినని మాత్రమ తలంపడు.

విద్యార్థులను ఉపాధ్యాయులను మధ్య పరస్పరప్రేమానురాగములు లేనిదే, విద్యావిషయములబట్టి ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి లేక, కాగితమే దేవుడనియు, ప్రకృతమే తనకు పరమావధి యనియుంచి, విద్యార్థిప్రకృతిచే మరచిపోవును. కాన ఇట్టివిద్య యిహలోకమునకుగాని పరలోకమునకుగాని యెట్టియుపయోగము లేక, విద్యార్థి జెరచి, స్వభావముచే నాతడు జ్ఞానమునొందు నవకాశమును నశింపజేసి, సంకుచితకూపమున బుద్ధిదోయును. ఇట్టివిధానమంతయు మాతీతరవలయునని రంగీద్రుడు తలంచెను. కొంద రాంగ్లభాషలోపండితు లైనప్పటికి

బాలర బహిరంగరంగతి, శాంతినికేతనము

కొన్ని కొన్ని విషయములు బాగుగపఠించుట కాపాడికొను చాలదు. ఇదియే యాటంకముగనున్నది. ఇట్టివాని మన మెడమియరారు. పాశ్చాత్యదేశములనుండియే మనకు విజ్ఞానము లభించునని యెంచుట చాలఅపరాధము.

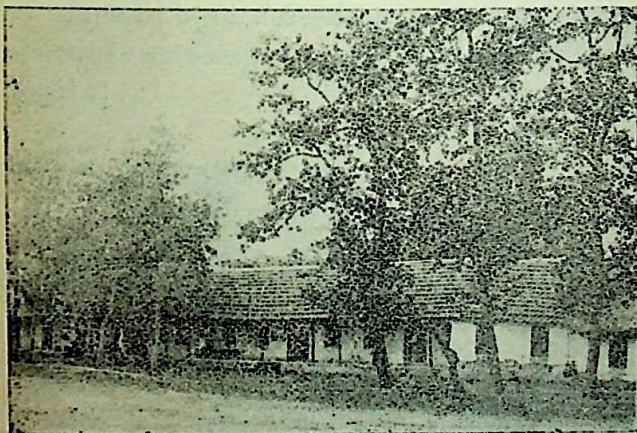
ము. ఇప్పుడిది నిజముగ శాంతిమంతుడగు భాను
పేర్చు వెలుగొందుచుండెను. నాతని గుర్తింపలేక, యెచ్చట
నుండియో బాగుగ వెలుతురునిచ్చు సూర్యుడు దయించు
నని యెంచి, అంధకారమున బడికొట్టుకొనునట్లున్నది.
కాన ఇప్పుడైనను మనము బాగురూతులమై యుండవల
యును. ప్రస్తుతవిద్యాలయములవలెగాక భారత విజ్ఞాన
మనకును భావలకును, గాన చిత్రకళలకును ముఖ్యముగ
స్థానమొసంగి, యభివృద్ధిపరుపవలెను. అంతకును ముఖ్యముగ
విషయమింకొకటి గలదు. ఈవిద్యార్థిదశయందే స్వభా
వజ్ఞముగ నభివృద్ధి చెందుటకును, విద్యగూడ నిర్బంధ
మంత లేకుండగనే యభ్యసించుటకును, ఆధ్యాత్మికాభి
వృద్ధి చెందుటకును తగినయనకాశమీయవలయును. విద్యా
ర్థులు గ్రంథపఠనమునకన్న ప్రకృతి సందర్శనముననే
విప్రులు కాగలరు. అట్టియభివృద్ధికి వారలకు సంపూ
ర్ణస్వాతంత్ర్య మొసంగి, మొక్కను పెంచునట్లే పెంచ
వలయును. అందు బాలుడైయుండునప్పటినుండి యతి
బాగుకతతో పెంచుట పరింతయవసరము.

ఇదియే ముఖ్యముగ విద్యార్థులకు ఆవశ్యకముగ
ఉపకారపడగినవార్డులు. ఈపైవిషయములమీద నాధా
రపడియే యీవిద్యాలయము నెలకొల్పబడినది. ఇందు
రీతిగను యాదర్శములనుబట్టి నడుపబడుటచే యెల్లర
కును మరింతస్వీకారయోగ్యము. ఈవిద్యాలయమునకం
దికును విశ్వభారతీయని కేరు. ఇందు శాంతినికేతనము,

శ్రీనికేతన మని రెండు భాగములు. ఈరెండింటిలోను
శాంతినికేతనమే ముఖ్యమైనది. శ్రీనికేతనము శాంతి
నికేతనమున కొకమైలుదూరమునందు నిర్మింపబడి, చేతి
పనులు మొదలగు వానియందు శ్రద్ధగలిగియున్నది.
ప్రస్తుతమిచ్చట జీవిత మెట్లు లుండునో, యెట్లులువిద్యా
విషయము లుండునో చూడవలయును.

ఆశ్రమజీవితము:—

ఈవిద్యాలయమున ముమ్మందు జూడవగినవి
యిచ్చటి జీవితమే. అందునను పసిబాలుర జీవితము మరిం
తయుత్సాహపూరితముగ నుండును. పదియేండ్లలోపు
బాలు రందరు నిర్మితిగ, తెగయనునది లేక, తల్లితం
డ్రుల విడిచి, యిచ్చట చదువుకొనుటకు దేశముయొక్క
నానాభాగములనుండి వచ్చుచుండురు. ఇచ్చట బాలురం
దరకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యమే. ఈ బాలురందరు ఒక
ఉపాధ్యాయుని యాజమాన్యముక్రింద నొకప్రత్యేక
గృహమునందు నివసించురు. ఇంకను వీరలుగాక మే
క్రొత్తలెవనువరకు చదువుకొనువిద్యార్థులు గలరు. వీరలు
కూడ ఒక్కొక్కయుపాధ్యాయుని యాధిపత్యముక్రింద
ఒక్కొక్కకుటీరమందు నివసించురు. అనంతరము కాలే
జితరంగతులలో చదువుకొను పెద్దవిద్యార్థులుగలరు వీరు
సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము. వీరందరుగాక బాలిక లన్ని తరగతుల
లోను గలరు. వారలకు ప్రత్యేకగృహమున్నది. ఇచ్చట
పాఠములుచెప్పుటకు ప్రత్యేకముగచక్కనిభవనములుగాని
గదులుగాని (Lecture Halls)
లేవు. ఆశ్రమమందు ఒకవైపునుండి
మరియొకవైపునకు ఇరుప్రక్కల
రోడ్లు, సాలవృక్షములబారులు అతి
మనోహరముగ గాన్పించును. ఇవి
గాక పీటినంటియే రెండు బారులు
దీరిన మామిడితోపు లున్నవి. నిజ
ముగ ఒక్కొక్కవృక్షము ఒకఉప
న్యాసమందిర మని చెప్పవలయును.
ఇటులే యిచ్చట ఉదయము వీడు
గంటలుమొదలు పడకొండు గంట
లవరకును మధ్యాహ్నము రెండు
మొదలు నాల్గున్నరవరకును ఒక్కొక్క
వృక్షముక్రిందచతురాసనములు
పరమకొని కూర్చునియున్న

అదికుటీరము (విద్యార్థులవన విద్యార్థులసభ), శాంతినికేతనము

తెరగతులు కానుపించును. ఉపాధ్యాయులును, విద్యార్థులును వారివారిచతురాసనములు వెంట దీసికొని పోవుచుందురు. బాలురు, ఒకతరి ఉపాధ్యాయులరాక ఆలస్యమైనచో, చెట్టుకొమ్మపైహార్చుని పఠించుటయు గలదు. ఇచ్చట నొకవిషయము జెప్పవలయును. విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు గూడ నొకేతరగతియందు, విద్యార్థి కెట్టిహక్కులున్నవో అట్టిహక్కులనే విద్యార్థినిగూడ యనుభవించుచు, పఠించుచుండును. ఇట్టిది ఘోషాపద్ధతి మిక్కుటముగనున్న బెంగాలునందు జరగట చాలవ క్కనిపని; కాని యిందువిద్యార్థినులు చాలవరకు సంఘ

వలెను. విద్యార్థులందరు వారివారిపనుల స్వయముగనే నెరవేర్చుకొనుచుండురు.

అన్నిటికన్న మధ్యమశ్రేణియ మేముక, ఇచ్చటికి దేశముయొక్క నానాభాగములనుండి విద్యార్థుల వచ్చి, సోనరభావమున మెలంచుచు, వారివారిభావములను, ఆయాప్రాంతముల ఆచారవ్యవహారములనుగూర్చి చర్చించుచు, అనేకవిషయములు పుస్తకములలో లేనివి బాగా తెలుసుకొందురు. ప్రాంతాభిమానము ఇందు బాగా ప్రకటిత మగును. అదిగాక బాలురు ఇతరప్రాంతముల నుండి వచ్చినచో వారువచ్చిన వారముపదిసమయలో

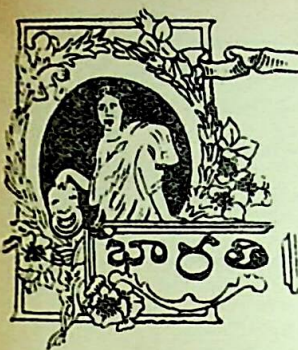
కాంతినికేతనమందలి ఆంగ్లవిద్యార్థులు.

సంస్కర్తులు, బ్రాహ్మసామాజికలనియే చెప్పవచ్చును. క్రమక్రమముగ ఇతరస్త్రీలు, తల్లితండ్రులుగూడ గిట్టి సంఘసంస్కరణకు పూనుకొని, స్త్రీవిద్యకు తోడ్పడ

తరము విద్యాలయావరణయందే ఒకఆసుపత్రి యుండుటచే చాలఅనుకూలముగ నున్నది. ఏమాత్రపు నలెక నుండినను త్వరలో అచ్చటకుబోయి మాన్యుకొందురు.

[సకేవము]

ఉ ప లా ల న ము

మునిమాణిక్యం సరసింహారావుగారు, బి. ఏ.

[సాహితీ సమితి]

కమలాయ తాళ్ళుండు కళ్యాణ మూర్తి
 కోరి నిన్నరియించి కొంపోన దలచి
 ఆకాశనది దాటి అద్రులు దాటి
 చెల్లి, నీ సన్నిధి చేరు కొన్నాడు.
 నీవే జీవితమని నెరనమ్మినాడు
 నిరతమ్ము ధ్యానించు నిన్నే దేవతగ
 నీనామ జపమునే నిరతమ్ముచేయు.
 విరహ హాలాహల విషము కంఠమున
 లిగబట్టి నీమీది ప్రేమచే నతడు
 బహుళ కష్టంబులు భరియించి నాడు!
 విమల చరిత్రుని విఖ్యాత యశుని
 పటికో నీవాశ్రయింప కున్నావు!
 ఎవరని యెతువో యేమి తలంతో,
 మహనీయు డాతడు మానధనుడు.
 ఆశ్చర్య కరముగ నాతనినెట్లా
 పడచేసి కొంటివి పాదాలమీద!
 సుతవాషణమో హృదయంబునీది!
 పుట్టి నింటను గల్గు బుద్ధిపోదామె
 విషము నీతోబుట్టువేకాదె లక్ష్మీ!

మంజులరోచిస్సు మధురరూపంబు
 ఉండబో వెల్లిస్స ఉండ బోనమ్మ
 కోమలోజ్వలమైన కుసుమ రాజంబు
 మండు టెండలలోన మాడి పోకున్నె?
 నీకొఱ కాతండు నిరతంబు హృదయ
 భేదకంబుగ చేయు రోదనం బకట!
 ఆలసించితివేని ఆతండు చెల్లి,
 శరణంబు చొచ్చును మరణగృహంబు!
 విమల సిద్ధాన్తంబు విరజిమ్ము బోకు
 జీవితామృతమును చిమ్మబోకమ్మ,
 కాలయాపన యేల? కాశిన్యముడిగి
 కమల నేత్రునకింక కబురంపుమమ్మ,
 రమణీయ మూర్తి నిక రాణిగానెంచె
 కాశిన్య మేటికి కరుణ నహింపు
 దైవతంబుగ నిన్ను తలచినా డతడు
 సామాన్య దృష్టితో చరియింపలేదు
 చల్లని రమణీయ సాయాహ్న వేళ
 ప్రయాణనార్తను వేగ సంపవేత్తలి!

మహావృదు నీతివాక్యములు

శ్రీమతి గుడిసేవ నాగమణిచేవి గారు

ఎవనిహృదయమున దయయుండదో వానిపై ఈశ్వరుడు దయనహించడు. ప్రాణు లెల్లరు భగవంతుని పరివారమై యున్నారు. ఏమానవుడు మానవకోటి కంతకును సుఖము గూర్చుటకై ఎక్కువకృపి. చేయునో వాడే భగవంతునికి ప్రియతముడైన సేవకుడును, శ్రేష్ఠమైన భక్తుడును అయియుండును.

ఎవడు జ్ఞానదీపమును ప్రజ్వలింపజేయునో వానికి మృత్యువు లేదు.

ముసల్మానుల దృష్టిలో జ్ఞానవాంఛభగ వత్ప్రేరణ, జ్ఞానభిక్ష ఈశ్వరుని ఆదేశములై యున్నవి.

ఏమానవుడు జ్ఞానమార్గమవలంబించునో వానికి ఈశ్వరుడే స్వర్గమార్గమునుజూపించును.

జ్ఞానుల నోటినుండి వెలువడిన మాట శహీదుల (మతమునకై ప్రాణమిచ్చినవారి) రక్తముకన్న పవిత్రమగు వస్తువు.

ఎవడు జ్ఞానోపార్జనముకొరకు ఇంటినుండి బయటకు వెడలునో వాడు స్వర్గమునకుబోవు బాటసారి యని యెఱుంగవలయును.

స్త్రీలుగాని, పురుషులుగాని ముసల్మాను లెల్లరకు విద్యానర్పణచేయుటముఖ్యకర్తవ్యమై యున్నది.

అన్నివిధముల విద్య నాజ్ఞింపవలెను. విద్యమూలముననే న్యాయాన్యాయముల వివక్షణ యేర్పడును. అదియే స్వర్గమార్గమును సుగమము చేయుచున్నది. విద్యయే నిర్జీవ ప్రదేశమందును, మరుభూములందును మిక్కిలి వలె నుపకరించుచున్నది. విద్య సుఖమునకు మూలమును, దుఃఖమున కౌషధము నై యున్నది. విద్య బంధుసమాజమున అలంకారము గను, శత్రువ్యూహమున కవచముగనుండును.

జ్ఞానోపార్జనము చేసినవానికి ఎల్లజలను కల్యాణమగును. ఎల్లరు వానిని గౌరవింతురు. జ్ఞాని దరిన్తుడైనను ఈ లోకమున రాజాధి రాజుల సాంగత్య లాభమును, పరిలోకమున అనంతమగు ఆనందమును పొందును.

ఉపాసన విశ్వాసము గలవానికి లాభ కారియై యున్నది.

ఏకాంతమున భగవంతుని స్మరణ చేయుము. మీరు ఆకలిగొన్నచో ఆహారము లభించును. మతియు నుపాసనచే ఘనశ్శాంతి కలుగును.

ఎట్టియుపాసనచే హృదయము నిర్మలము కాదో అట్టిఉపాసన నీశ్వరుడు పరిగ్రహింపడు.

ఏమానవుడు ఉపాసనచే తన దుష్కృత ర్తనమును తొలగించుకొనడో వాడు చేతిలో

కాగడాయన్నను మార్గము మరచిపోవును. టిట్టి ఉపాసనచే ఎవరికిని పుణ్యవృద్ధికాజాలదు. త్రిదినము ఈశ్వరునకును, వాని శతీతాత్మకును మధ్యవ్యవధాన మేర్పడును.

శ్రేష్ఠదానమే ఉన్నత హృదయమునకు నిదర్శనమై యున్నది. దానివలనహృదయము ఉత్సాహితమగును. దుఃఖితమైన హృదయమునకు దానివలన అమృతవర్షమున బలె కల్పాణమగును.

ఎవడు కష్టార్జితముచే జీవించుచు బీదలను త్రిస్పిశేయక దానముచేయునో అట్టివాని దానమే శ్రేష్ఠమైనదానము.

కోపమును జూపుటకు అవకాశమున్నను ఎవడు దానిని అణచుకొనునో భగవంతుడు వానికి పారితోషిక మిచ్చును.

మనుష్యుని సులభముగ గ్రహించుటకు వాడు బలవంతుడు కాడు. ఎవడు కోపమును అణచుకొనునో వాడే నిజమైన బలవంతుడు.

ఈశ్వరస్మరణచేయుచు నెవడు కోపమును అణచుకొనునో వానితో సమానుడగు భాగ్యవంతు డెవడును లేడు.

ఒకవేళ్య బావిదగ్గరనుండి ఎచ్చటకో వెళ్లుచు దప్పికచే బాధపడు నొక కుక్కను చూచెను. దప్పిక అధికముగా నుండినట్లు కుక్క తెలియజేసెను. వేళ్యయొద్ద నీరునింపుటకు ఏసాత్రయు లేకుండెను. కాబట్టి ఆమె తనపైబట్టను నీటివరకు పోనిచ్చి ముంచి కుక్కకు దప్పిక తీర్చెను. ఈపనిచే ఆమె జీవితమందలి కళంకమంతయు తొలగిపోయెను.

ఇతరులకు కష్టము నిచ్చుటకొరకు ఎవరు వరుల సాహాయ్యము కోరుదురో వారితో మనకు పనిలేదు. తనజాతి అన్యాయ యుద్ధము చేయుటనుజూచి ఎవరు తనజాతిపక్షముననే చేరుదురో వారితోడను మనకు పనిలేదు. అధర్మయుద్ధమున ప్రాణమర్పించినవారిని మహామృదు తనపక్షమున చేర్చుకొనడు.

మీరు మాకు లేనిపోని గౌరవము నీయఁబద్దు. మేము భగవంతుని నేవకులము. మమ్ములను భగవంతుని నేవకుల మనియు దూతల మనియునే పిలువుడు.

తర్జనీమధ్యమాంగుళులయందు ఏప్రకారము వ్యత్యాసము లేదో స్వర్గరాజ్యమందు ఆవిధముగనే మలినవస్త్రధారిణు లగు విధవలకును, సన్మానితులగు వ్యక్తులకును భేదము లేదు. ఒకనాడు పరమసుందరులుగ నుండిన వారు విధవలెట్టైరి? వారే తుదకు విధవలయై తమసుఖము, స్వాతంత్ర్యము, సౌందర్యమును తుచ్చముగానెంచి కేవలము సంతానపాలనమునకై పరిశ్రమచేసి తమదేహమును త్యాగము చేసిరి.

ఐశ్వర్యభారమును బుజమునమోయు వాడు దుర్గమమగు స్వర్గసోపానమునుండి పడినచో మరల లేచుట దుస్సరము.

బిచ్చ మెత్తుకొనుట మరగి ఇంటింటికి తిరుగుచుండువాడు దరిద్రుడగుటలో ఎక్కువ కాలము పట్టదు.

మర్యాదకు మూడులక్షణములు: మొదటిది: అద్వితీయుడగు పరమేశ్వరుని అస్తిత్వము

ను స్వీకరించి వానికి ఎట్టికష్టము కలిగించకుండుట. రెండవది: ఇతరులదౌర్బల్యమును జూచి వారిని అధార్మికులని నిందింపకుండుట. మూడవది: ఇతరుల దుష్కార్యములబట్టి వారిని సంఘమునుండి బహిష్కరింప కుండుట.

వ్యభిచారియు, మద్యపాయియు, స్వార్థపరుడును, దాసుడును, విశ్వాస భూతుకుడును నగువాడు ఎప్పుడును ఆస్తికుడు కాజాలడు.

బ్రహ్మపరాయణుడును, పరలోక విశ్వాసియు నగువాడు మంచిమంచి విషయములపై నాలోచన చేయుచుండవలయును. అది చేత కానిచో హానముగనుండుట మంచిది.

ఆత్మజయమునకై యుద్ధ మొనర్చుటకు సిద్ధపడువాడే ప్రపంచములో నుత్తముడగు వీరుడు.

సంవత్సరమంతయు నామకీర్తనము చేయుటకంటె ఒకజాము ధ్యానములో మగ్నముగా నుండుట శ్రేయస్కరము.

భూతదయ గలవానిపై ఈశ్వరు డెప్పుడును ప్రసన్నుడై యుండును. మంచివారిపై గాని, చెడ్డవారిపై గాని దయచూపుటలోలుభ త్వము పనికిరాదు. దుర్జనునిపై గూడ మంచిగ ప్రవర్తించుటయే మానవునికి ముఖ్యమగు తరణోపాయము.

ఏయింటియందు అనాథశిశువు ఆశ్రయము నొందునో అదే శ్రేష్ఠమైన ముసల్మానుని ఇల్లు. అనాథల నాదరింపని గృహము ముసల్మానులదే అయ్యును అది మతాంతరులయు, నాత్మకులయు గృహముకంటె నీచమైనది.

సదాచారము మహాపురుషులకు శత్రుత్వమగు సాత్త్విక పుత్రునికి సదాచారమును నేర్పిన తండ్రియే తనకొడుకునకు మంచి సంతతి నప్పగించి పోయినవాడుగ నెన్నబడును.

నిరాటంకముగ స్వర్గమునకు వెళ్లగోరువాడు తన తల్లిదండ్రులను సంతోషపెట్టవలయును.

తమకు అవకారముచేసినను తల్లిదండ్రులకు నేనచేయుట సంతానమునకు పరమ ధర్మము.

తండ్రిసంతోషించినచో భగవంతుడును సంతోషించును. తండ్రి సంతోషించనిచో సమిధలచే అగ్నివలె భగవంతుని రోషము మండి పోవును.

మనుష్యుడు చనిపోయిన పిమ్మట వాని దోషములను ఉగ్గడించగూడదు.

నేను పరమజ్యోతిని దర్శించితిని. ఆజ్యోతి యందే నానివాసము.

[హిందీనుండి అనువాదము]

వ్యాసకర్త

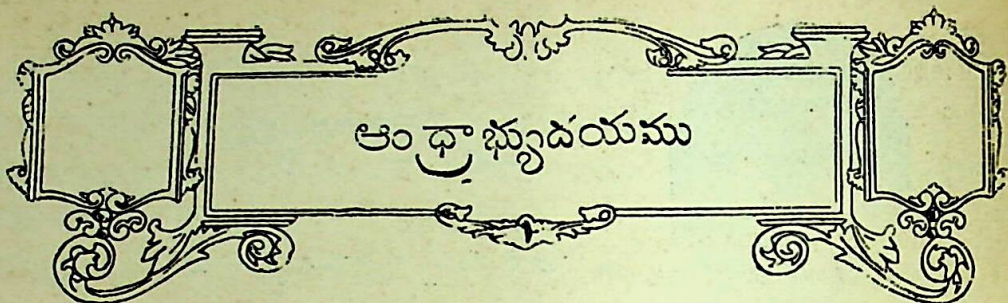
స్మృతి నైరాశ్యము

నూరి గుచ్చి కృష్ణమూర్తి గారు

నాటి సాయాహ్లాసమయమునం దదేమొ
యేమితోచక యుద్విగ్నహృదయుడనయి
వెనుకసంగతు లన్నియు మనసులోన
సంస్మరించుచు నాశ్చర్యచకితుడనయి
యగుచుంటిని దారి నే సరయకుండ
నవ్వకొంటిని నాదుజన్మకును నేనె
విస్మయము నందినాను నావిషయములకె
పట్టితిని గొంతునెత్తి నాకృత్యములకె
బొనటంచును దలచుచుచినాను నేనె
పడమువట్టి చేరితి నీవిశాల
రమ్యనిశ్శబ్దశాద్వలరాజభూమి
కనుచు నద్భుతమందుచు నాత్మయందె
తెలివినందితి నొక్కొంత తడవు కపుడు
మఱిగిపోలేదు భానుబింబమ్ము నిక
సాంస్యరోచిస్సులైనను మాతలేదు
స్మృతినహజరూపమ్మును వదలివైచి
శాంతి దాల్చిన దీప్త దేశ మృటంచు.

తలచి నిర్మక్షికమును శాద్వలవరీత
ధరణిమీదను నాదువస్త్రమ్ముబజచి
మేనువాల్చితి జనున నేమియును లేమి
వెలవెలంబాటు చెల్లమబ్బులను జూచి
యేడకివి మందగతితోడ నేగుచున్న
నో యెఱుంగగలరె యిల నొక్కరైన
మొన్నమాయుంటిలోని యాబోతు మిగుల
మదముచే దనపాలకు మాటవినక
యిష్టముగ గంతులెన్నియో యేసి యేసి
తుదకు నాప్రక్క సూతిలో బెడరిపడియె
అని స్మరించుచు గన్నుల నట్టెమూసి
నానో లేదో కన్నడె నొకనవ్యమూర్తి
శాంతమూర్తి మందస్మితశాలి యెదుట,
దక్షిణకరమ్ము మామకవత్సమందు
నునిచి గంభీరవాక్యములను వచించె,
యువకనైరా శ్యసౌధాలనూరకేస్వ
జించి, దైనందినమ్ము శుష్కించెదేల,
ప్రకృతి విషము జీవనము నిష్ఫలము సుమ్ము !

శ్రీమతి రుక్మాబాయి గారు

శ్రీమతి రుక్మాబాయి మదనపల్లె చెంత లోకమునకు వన్నె దెచ్చినది. ఈమె యిట్లు నున్న గంగనాయకను హల్లియం దొక చేయుట కిదియే ప్రారంభము.

నియోగి బ్రహ్మణ కుటుంబమున జనించినది. ఈమె అవినాహిత; మితభాషిణి; సామా నాలవ ఫారమువరకు ఆంగ్లవిద్య నభ్యసించి న్యస్త్రీవలె గాన్పించును. ఈమె నిటికడ నది. జననము మొదలుమంచి ఆరోగ్యమును, చూచినపు డీమె యిట్టి యసాధారణ బలము

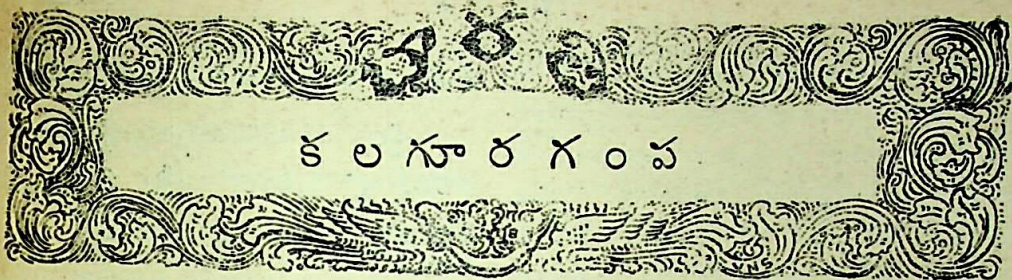
దేహదార్ఢ్యమును గలిగి యుండి యనుదినమును శరీరసాధన చేయుచు బలమును పెంపొందించుకొని నది. ఈమె కిప్పుడు ౨౮ ఏండ్లు వయస్సు. పది యేండ్లకు పూర్వ మొక సర్కసు కంపెనీలో చేరి వ్యాయామ ప్రదర్శనము లను గావింప నీమె మొదలిడినది. తరువాత ఛత్రి సర్కసు, పరశురామ రావు సర్కసు కంపెనీ

కలదని తెలియరాదు. ఇంట్లో నులన్నియు నీమె తానే చేసికొనుచుండును. ఈమె యిప్పుడు ననుదినము, శరీర సాధనమును, ప్రాణాయామమును జేయుచుండును. తన కిట్టి యసాధారణ బలము లభించుటకు ప్రాణాయామమే ముఖ్య మని యీమె విశ్వాసము.

ఇదివఱ క్కాంధ్రులలో ప్రాణసరు కోడి రామ

లలో కొంతకొంత కాలముండి యిప్పుడు జాక మూర్తిగారు మాత్రమే యిట్టి సామర్థ్య కార్పను సర్కసులో వ్యాయామప్రదర్శన మును గలిగి కీర్తి చెందియున్నారు. ఇప్పుడు ములు గావించుచున్నది. మొన్న ఫిబ్రవరీలో రుక్మాబాయియు అట్టి కీర్తికి స్థానమయ్యెను. చెన్నపురమున ఫోర్డు మోటారుకారును ఆపి స్త్రీలలోగూడ నిట్టివారు బయలుదేరుటాద్ర తన యద్భుత శరీరబలమును ప్రకటించి ఆంధ్ర దేశాభ్యుదయ సూచకముగదా!

కలగూరగంప

1. సచ్చరిక

[౧౯౨౭ వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల మాడరక్ రివ్యూ పత్రికయందు ఆపత్రికసంపాదకుడు వ్రాసిన యైదవ లేఖనుండి.]

* * *

యూరపుఖండమున నేను సంచారముచేసిన ప్రతి దేశమునను, పట్టామునను, అచ్చటివారుజను లనేకులు చేరుచురంగప్రదేశములను, భవనములను పరిశుభ్రముగనుండుటయును శ్రద్ధనడిసికొందురు. మానదేశమునదేహము పరిశుభ్రముగ నుండుటకొఱకు పలుమారు నీటమునుగుడుండుము కాని వారినలె మనచుట్టుపట్టులను సయితము శుభ్రముగ నుండుకొన జాలకున్నాము.

* * *

౧౯౨౦ వ సంవత్సరమున లండను నగరమున మన్నబ్రిటీషు మ్యూజియము లైబ్రరీ యూరపుఖండము నందలి యితరములనైబ్రరీలో గొప్పదిగా నుండినది. ఇతరు డీనికన్న స్మారిసు నగరమునందలి నేమనలో లైబ్రరీ పెద్దదిగానున్నది. బ్రిటీషుమ్యూజియము లైబ్రరీ యందున్న విదేశగ్రంథములు ప్రపంచమున మరి యేలైబ్రరీయందును లేవు. ౧౯౨౩ వ సంవత్సరమున నీందు నలువదిలక్షల గ్రంథములుండినవి. ఇపు డింకను ఎక్కువగ నున్నవి. ౧౯౦౦ వ సంవత్సరము మొదలు ప్రతి సంవత్సరముపత్రికలు ౩౫౦,౦౦౦, గాక అన్ని వైపులందుండినవచ్చుగ్రంథములు సరాసరి ముప్పదివేల లైబ్రరీ యందుండేరుమన్నది. మతీయొక లెక్కనుబట్టి ౫౦,౦౦౦ చేరుమన్నట్లు తెలియవచ్చునున్నది. లైబ్రరీయందలి పుస్తకములన్న దీరువాల వెడలుపును గొలిచి మొత్తము చేసిన నేబుమైళ్ళ పొడవగును.

* * *

లైబ్రరీకేటలాగు నూఁటుసంపుటములు. ఇరువదివేల సంపుటములు—నిఘంటువులు, విజ్ఞానసర్వస్వము మొదలయిన కోశములు—పాఠకులు స్వేచ్ఛగ నుపయోగించుకొనుటకుచుట్టును దీరువాలయందు గలవు. సరాసరి ప్రతిదినము ౪౦౦ పాఠకులు వచ్చి చదువుకొనుచుండురు.

పఠనమందిరములోనికి పోవుటకు నాయొద్ద టిక్కెట్టు లేకుండెను. కావున లోపలికి పోవక ద్వారముకడనే యుంటిని. వాకిటికావలివారిలో నొకడు నాకులోపల ఒకచోటనుండియింకొకచోటికిజరిపి తీసికొనిపోవుటకును తూలముగ నుండునట్లు చేసియుంచిన దీరువాల నమర్చిన పద్ధతిని జూపించెను. అతనికందులకై కొంతలంచమును నీయవలసివచ్చెను. యూరపుఖండము గ్రేటుబ్రిటనులో గలసిక్రైస్తవ ప్రపంచమున ముఖ్యభాగ మగు నక్షేలంచములప్రపంచమునను ముఖ్యభాగమని చెప్పుట ఊచితముగ నుండును. ఏలయన ప్రతిచోటను లంచముల నొసగుట విధిగనుండెను.

* * *

బ్రిటీషుమ్యూజియములో భారతీయ ప్రాచీనశిల్ప సంగ్రహముచాలరెక్కువగ నున్నది. ఇదియు మాన యప్పట్టమే యనవలెను. మాన దేశముయొక్క చారిత్రికము మొదలయిన విషయములను గూర్చి తెలిసికొనుటకు గూడ విదేశములను బోవు నావశ్యకత యంతతక్కిన సంరమేలుకదా! అందొక్కచోమేసమెట్లగోడపై అమరావతీ స్తూపశిల్ప మలంకృతమై యుండెను. దానిక్రింద జనుక నొక ఇండియా మంత్రిగారు దాని నౌదార్యముతో నొసగినట్లు వ్రాసియున్నది. ఈవ్రాతను గాంచినంతనే నాకు 'పొరుగుంట చూడరా నాపెద్దచేయి' అన్న నా మెల జ్ఞాపకమునకు వచ్చినది. బలముకలవానిదే కదా అధికారము!

ఈమ్యూజియము, ఇట్టి యితర మ్యూజియములు ప్రేక్షకులకు మానవనాగరకతయొక్క గొప్పదనమును,

మార్పును, ప్రాచీనతను గూర్చి తెలుపును, వారికి గల సంబంధమును బాతీయమరణముననుసరించి గూర్చినవి. కాని ఈమార్పులయందు బ్రటిషువారిని అనుకరించువారు లుగను, వికారలపైయును గలవారుగను చేయుట కేమాత్రము తోడ్పడినదో తెలియజేస్తున్నది. మఱియు నిక్కడగల విస్తారపట్టుపట్లగల మంతయు కొంతవఱకు దోపిడిని, కొల్లును చాటుచున్నదని వారు గ్రహించగలిగి రు యనువిషయమును దెలియజేస్తున్నది. ఇంగ్లీషుమెట్లు కావించినను బ్రటిషువారియొక్క బుద్ధివికాసమునకేకావ నైతికవికాసమునకు నిది తోడ్పడుగాక!

దీని వలన మనమును దెలిసికొనవలసిన విషయ ము లు పై క్కు లు గల వు. భారతదేశమునకు సంబంధించిన ప్రాచీనవిషయములను దెలిసికొనుటకు మనము తగినంత శ్రద్ధను గైకొనవలెను. విరోధియనుట ప్రపంచమంతటికిని సంబంధించిన విషయములను దెలిసికొను టకు ఆచరపడుచుందురు. వారిలో ననేకులు తమ జాతీయవిజ్ఞానము, నాగరికత, చరిత్ర మొదలయినవానినే కాక విదేశీయులకు సంబంధించిన యెల్ల విషయములను బాగుగా దెలిసికొనివానికి గొప్ప ప్రామాణికులుగ నున్నా రు. కాని భారతీయులలో భారతదేశమును గూర్చిన విషయములకైన ప్రామాణికులుగ గైకొనవగినవారు మన లో నెందరున్నారు? ఇట్టిస్థితిలో విదేశమునకు సంబంధించిన ఏయొక్క-విషయమునకైన ప్రామాణికులుగ గైకొన వగినవారు మనలో నొక్కరైన నుండుటెట్లు ఘోషింతు?

* * *

నేను ఇండియా కార్యాలయమును (India

Office) చూచితిని. భారతదేశమును బ్రటిషువారు కేవలము స్వభావము కొఱకే పరిపాలించుచున్నను, ఈకార్యాలయనిర్మాణమున కయిన వ్యయమునంతను భారతదేశమే అప్పుకొన్నది. కార్యాలయోద్యోగుల వేతనములు మొదలగు వానికగు వ్యయము నొసంగుచు దాని నిప్పుడును పోషించుచున్నది. కావున నిట్టి కార్యాలయవర్ధనమున నాకు ఉత్సాహము గాని, ఆనందముగాని, కలుగలేదు.

2. భారతదేశమునందలి ఆదిమ(కొండ)జాతులు

[౧౯౨౨ వ సంవత్సరపు శ్రీబరహి 'మాజరనోరపూ' పత్రికలో శ్రీ పి. వి. తాకరు అనువారు వ్రాసినవ్యాసమునుండి]

౧౯౨౧ వ సంవత్సరపు జనాభా లెక్కల ననుసరించి భారతదేశమున భిన్న భిన్న ప్రాంతములగు ఆదిమ (కొండ) జాతుల సంఖ్యలు.

గోండులు	౨౯,౦౨,౫౯౨
సంతాలు	౨౨,౬౫,౨౮౨
భిల్లులు	౧౭,౯౫,౦౦౮
మరుఝులు	౮,౫౫,౨౭౯
ఓరోనులు	౭,౬౫,౬౮౦
బంజరులు	౬,౫౧,౯౨౭
కాంతాలు	౬,౧౬,౮౨౪
ముండాలు	౫,౯౩,౮౩౯
సవరలు	౪,౭౫,౫౮౬
హకోలు	౪,౪౦,౧౭౪
నాగులు	౨,౨౦,౬౧౯
కచారీలు	౨,౦౭,౨౬౬

వీరిసంఖ్య ౧౬౦ లక్షలు. భారతదేశపు జనసంఖ్యలో వీరు ఇరువదవవఱకు ఉన్నారు. వీరు అనేకమయందును, కొండలయందును, కోనలయందును, నాగరిక ప్రపంచముతో సంబంధములేక యేకాంతముగ నివాసము చేయుచుందురు. చెట్లను, గట్లను, నదులను మాధ్యమముగా పూజించుచుందురు. వీనియందేదో అన్యత్వముగ క్షితిగలదనియు, అది తమకు రోగములను, నాశమున గలిగించుననియు వీరి విశ్వాసము. వీరు మిగల పిరికివారు; ఆహారములు వీరికి ఇతర మనుష్యులను చూచిన భయముమొదల, వీరికి వ్యవసాయము, పరిశ్రమ, నర్తకవ్యాపారములు మొదలయినవి తెలియవు. కావున వీరికి జీవితముగడము కష్టము. ఆహారము దొరకమిచే నొక్కొక్కప్పుడు ఆరికోర్కలేక దొంగతనము, దోపిడిమొదలయిన నేరములు చేయుచుందురు. ఇందువలన వీరికి 'దొంగజాతు' (Criminal tribes) అని పేరుపెట్టి ప్రభుత్వమువారు వీరినిర్బంధమునకు యొక ప్రత్యేక శాసనమును చేసినది.

అడవులలో రేమలరే నున్న తియ్యగవస్తువులను నైరము పీరు
 యోగింకొనగూడదను నిబంధనలుగలవు. ఈనిబంధ
 నలు గోరంప మీదైనను పీరుకొండంత దండనమునకు
 పాలకున్నారు. కొన్నిచోట్ల కైతులు ధాన్యము,
 రోక్కులు ఆవృణిచ్చి, రక్క-చహారికి వీరిచే వ్యవసాయ
 పనులు చేయించుకొనుచున్నారు. భవవంతులు వీరికి
 సామ్యవృణిచ్చి ఎక్కువపడ్డిని పుచ్చుకొనుచున్నారు.
 మఱికొందఱు కల్లు సారాయిని వీరికి విక్రయించి యల్ప
 వస్తువులను ప్రవృత్తును దోచుకొనుచున్నారు. ఇదియంత
 రయు కీరిహినదేశకు గారామునచున్నది.

క్రైస్తవమత ప్రచారకులుకొందఱు వీరిని రమ
 మరుములోనికి జేర్చుకొనుచున్నారు. అస్సాములోనిఖా
 షీలు, లూషాయిలు అను రెండుజాతులవారు పూర్తిగా
 క్రైస్తవులయిపోయినారు. వీరి పాలకుడైన నిపుడు
 కావరారు ఇట్టివారు విద్యావంతులై అనేకవిధముల
 విద్యలకు కొండజాతులవారికన్న మంచి నీతియందున్నా
 రు. కాని ఉర్దూములకు భిన్నభిన్న జాతులను, మతములను
 పావమయిన భారతభూమియందీయాదిమజాతులు విదేశీ
 యమతప్రచారకుల మృగయావ్యాపారమునకు లక్ష్యమయి
 నానాటికి ఊణించిపోవుచుండుట మిగులనిచారకరము.

* * *

రాష్ట్రీయశాసనసభలు పీరియంబి నెబ్బరలను
 ఊచి విచారింపిచేయుప్రయత్నము అత్యల్పము. బర్మా-
 డిస్ట్రీక్తాసనసభయందుమాత్రము ఇరువురుప్రతినిధులకు
 పావముకలదు. (౧౬౦ లక్షలు జనసంఖ్యగల యీజాతు
 లుభారతదేశమునకంతటికి నీయొక్కశాసనసభయందుమా
 త్రమే ఇద్దఱుప్రతినిధులున్నంత నేమిబాధముగలుగును?)

వారుమనసోదరులు; మన భారతమారే తోలు
 మాలుబిడ్డలు; ఆ ధు నికనవనాగరకతాప్రపంచముచే
 పీడితులనవారు. మనమువారిసిద్ధిగతులను ఆరసి వారినభి
 వృద్ధిలోనికి దెచ్చుటకు పాటుపడవలసిన భారము మనపై
 గలదు.

ఈపనికయి అఖిలభారతసంఘమొకటి ఏర్పడవల
 యును; కొండజాతులవారి యభివృద్ధి నాకాంక్షించువా రా
 సంఘమున సభ్యులుగ నుండవలెను. ౧౬౦ లక్షలు జనసం

ఖ్యగల యీజాతులు ఇతరభారతీయులతో సమానమగు
 నీతినిపొందునట్లు లాసభ్యులు తగినప్రయత్నములను చేయ
 వలెను.

జనసంఖ్య ఎంతయధికముగల దేశమైనను ౧౬౦
 లక్షలపరిమితిగలిగి రసయందు నివసించుచున్న జనులయభి
 వృద్ధిపట్ల నిర్లక్ష్యభావమును వహించియుండు టెంత
 యు ననుచితము. భారతదేశమున సన్నిప్రాంతములనుగల
 యెల్ల జాతులసంపూర్ణరేయే భవిష్యద్భారత ప్రజాప్రభు
 త్వమునకు నిక్కమైన గట్టిపునాది.

3. భారతదేశము-చీనాదేశము

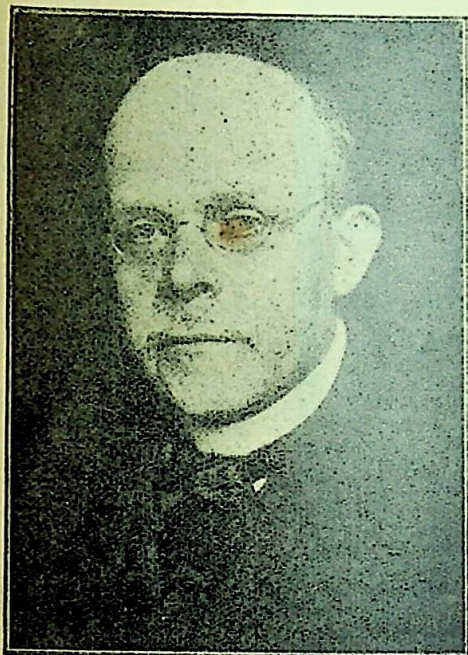
[స్రీబనరి'మాడరకరిపూస్' సంపాదకీయ
 వాఖ్యానమునుండి]

“భారత, చీనాదేశములరెండును నానాజాతిన
 మిలియందు సభ్యత్వమును బడసియున్నవి. ఈరెండుదేశ
 ములను బరస్పరము పోరాటములులేవు. ఈరెండుదేశ
 ములకు ఆదినుండి విహికాధ్యాత్మిక విషయములయందు
 ఎడతెగని సంబంధముగలవని రఘుని ‘చీనాదేశయా
 త్ర’ తెలుపుచున్నది. మఱియు చీనాదేశముకావించుచు
 న్న స్వాతంత్ర్యప్రయత్నములపట్ల భారతదేశము సానుగూ
 తిగలిగియున్నది. విషప్పటికిని చీనాదేశముపై నేనలను
 బంపుట భారతదేశమునకురప్పని సరియైనది.

స్వార్థపరమగు విదేశప్రభుత్వమునాజ్ఞకుబదురా
 భారతదేశమారకు చీనాపై కత్తికట్టుటకు రసపుత్రులనుబం
 పవలసినచ్చుటకన్న నెక్కువ విచారకమయినవిషయము
 నేటొందులేదు. భారతదేశమునుండి నేనలనుబంపువిష
 మును పర్యాలోచించుటకై శాసనసభలయందు కావించిన
 యుపపాదనములను ప్రభుత్వము త్రోసి రాజు చేప్పినది.
 ఇట్లు ప్రజాప్రతినిధులకంతముల నొక్కుటయే యీవిష
 యమున ప్రజలకుగల యభిప్రాయమును విశేషముచేయు
 చున్నది. ఇప్పటికే ప్రజలవిషయమును నిరసించుచు ననే
 కసభలు గావించియున్నారు; ఇంకను గావించుదురు. కాని
 విదేశప్రభుత్వము దీనిని లెక్కగొనదు. ఈవర్య భారతీ
 యుల యనుమతిపై బ్రిటిషువారి దేశమును బరిపాలించు
 టలేదని ప్రపంచమునకు జాతిచెప్పుచున్నది. ప్రభుత్వ
 నియమములనుగాని, ఇతరములను చట్టములనుగాని అనుస

5. హెర్ విల్ హెలమ్ మార్క్సు

హెర్విల్ హెలమ్ మార్క్సు ౧౮౨౩ జనవరి ౧౩ వ తేదీ నామ జననమొందిరి. పరిపాలనశాఖ (సివిల్ సర్వీసు) లోని రాజకీయశాఖలో చేరి న్యాయాధిపతి అయిరి. ౧౮౯౩ వ సంవత్సరమున 'ప్రవృత్తి' డియట్ అను జర్నలి కేపు సంస్థానములసభలో సభ్యుడుగ వీరు ఎన్నుకొనబడిరి. ౧౯౧౦ వ సంవత్సరమున వీరు 'జర్మను రీవ్ స్ట్రాంగ్' తరువార నొక పారిశ్రామిక సంఘమున కధికారియయ్యెను. ౧౯౦౩ వ సంవత్సరమున డ్రెస్డనులోని మండల పారిశ్రామిక సంఘమునకు కార్యదర్శి అయ్యెను. తరువాత పెక్కుమండల పారిశ్రామిక సంఘములయందు పనిచేసి రాజ్ నురాష్ట్రీయ పారిశ్రామిక సంఘము నొకదాని నేర్పఱచి రాజ్ నుయొక్క రాజకీయాధికరంగమునం నీసంఘముల పుట్టెనుగానెను గడించెను.

అనంత ప్రజాప్రతినిధి సభలో చేరి నాయకులలో ప్రాముఖ్యము ను గడించిరి. తరువాత ౧౯౨౧ వ సంవత్సరమున 'సెంటరు పార్టీ' అను నొకపక్షమునకు అధ్యక్షులుగ నెన్నుకొనబడిరి. ౧౯౨౩ వ సం. జనవరి ౩౦ వ తేదీన స్త్రీ సుమెనుగారి స్థానమున రీవ్ స్ట్రాంగ్ లో ఛాన్సలరుగా నియమింపబడిరి. ౧౯౨౫ సంవత్సరము డిసెంబరులో ప్రపంచ మంత్రసభమున కధ్యక్షులు కొంతకాలముండిరి. ౧౯౨౬ సం. జనవరిలో వీరు న్యాయశాఖామంత్రి అయిరి.

6. హెర్ గెస్టవ్ స్ట్రీన్ మను

ఈజర్మను రాజకీయవైఖ్య ౧౮౭౮ సం. మే నెల ౧౦-వ తేదీనాడు బెర్లినునగరమున జననమందెను. బెర్లిను

లిప్సిగ్ నగరములయందు అర్థశాస్త్రము నభ్యసించెను. తరువాత నొక పారిశ్రామిక సంఘమున కధికారియయ్యెను. ౧౯౦౩ వ సంవత్సరమున డ్రెస్డనులోని మండల పారిశ్రామిక సంఘమునకు కార్యదర్శి అయ్యెను. తరువాత పెక్కుమండల పారిశ్రామిక సంఘములయందు పనిచేసి రాజ్ నురాష్ట్రీయ పారిశ్రామిక సంఘము నొకదాని నేర్పఱచి రాజ్ నుయొక్క రాజకీయాధికరంగమునం నీసంఘముల పుట్టెనుగానెను గడించెను.

ఈతని యదృశనిర్మాణకార్యముచే బెర్లినులోని పారిశ్రామిక సంఘముల ప్రధానకార్యస్థానమున నిరసికి ఎక్కువ పలుకుబడిగలిగెను. రాజ్ నురాష్ట్రీయ పారిశ్రామిక సంఘపక్షముల ననుసరించి పుట్టెను, సైబీషియా, రుసిం జియా రాష్ట్రములలో రాష్ట్రీయ సంఘములు పెక్కు స్థాపించబడినవి. అందును స్త్రీ సుమెనుగారే యుఖ్యులుగ నుండిరి. తరువాత జర్మను-కేసేరియన్ అండ్ జర్మను-ఆస్ట్రీయన్ హంగేరియను ఆర్థిక సంఘమును స్థాపించి దానికరదేయధ్యక్షుడయ్యెను. బెర్లినులోని 'జర్మను బర్గెరియన్' సమితికి ఛాన్సలరుడయ్యెను. తననంతరము జర్మనుయుద్ధ నాకాసంఘనిర్మాణమున గూడ నెక్కుమగపాల్గొనెను.

౧౯౨౩ వ సంవత్సరమున హంబర్గ్-అమెరికా లైనుకు జనరల్ మేనేజరును బాలెను అను నాతడు, స్త్రీ సుమెను కలిసి 'జర్మను అమెరికను ఆర్థిక సంఘము' ను స్థాపించిరి. ౧౯౦౭ వ సంవత్సరమున స్త్రీ సుమెను 'రీవ్ స్ట్రాంగ్' అను జర్మను ప్రజాప్రతినిధిసభయందు నేమనల్ లిబరల్ పార్టీ పక్షమున సభ్యుడుగ నెన్నుకొనబడెను. అందును ఈతడు గొప్ప గౌరవమును బడసెను. మొన్నటివిరోధాయుద్ధసమయమున తీవ్రజాతీయవాదియై జర్మను ఛాన్సలరును బెర్లినును హాన్సెన్ గారి సతనమునకు కారకులైనవారలలో నొకడయ్యెను. సంఘయుద్ధానంతరము జర్మను ప్రజాపక్షమును స్థాపించి, దానికి అధ్యక్షుడయ్యెను. తరువాత నేమనల్ లిబరల్ పార్టీ కిని అధ్యక్షుడయ్యెను.

'రురు' పోరాటము తీవ్రముగ నున్నపుడు జర్మను రాజ్యాంగవిధానమున సంపూర్ణముగ మార్పు జరుగుటత్యంతావశ్యకమని చర్చించుచు పెక్కువ్యాసముల ప్రకటించి యీతడు నేరుకాంచెను. హానోమంత్రివర్గము నశించి

జర్మని కేవలము హీనవశయంనున్న పుడతడు 'రీచ్ స్ట్రాసు'న కన్యకుడయ్యెను. అందు జర్మనిలో అన్ని పక్షముల ప్రతినిధులు చేరియుండిరి. 'రుర్' పోరాటము నర డపు డంలము నొందించెను. కాళ్లను, తురింజియా రాష్ట్రములవారు ప్రారంభించిన బోల్షివిజము నరడు 'రీచ్ స్ట్రాసు' పద్ధతుల ననుసరించి నిరోధింపవలసిననా డయ్యెను. ఆకారం

తరువాత నేర్పడినమార్ కు కేబి నెటులో నీరడ విదేశాంగమంత్రియయ్యెను. అందు విదేశ రాజ్యాంగము యములయం దీరడు ఎక్కువ చొరవగలిగియండెను. 'హాసుప్లాను'ను జర్మని అంగీకరించునట్లు చేయుటకు ౧౯౨౩ వ సం. ఆగష్టులో లండనునగరమహాసభ జరగటను, ఇరడు ముఖ్యకారణము. మార్ కు కేబి నెటు

చార్ గెస్టవ్ స్ట్రీన్ మను

మన రీచ్ స్ట్రాసునందలి సాంఘికస్వాతంత్ర్యవాదు లీరనిని బహిష్కరించిరి. కావున రెండుమాసములకు తరువాత నీర డింకొక మంత్రివర్గమును (కేబి నెటును) స్థాపించెను. అది ౧౯౨౩ వ సంవత్సరము నవంబరు తుదివరకు నుండెను.

కరెన్సి స్థిరపడుటకు కావించిన గట్టిస్థాపనచేతను జర్మనికి ప్రపంచమందలి ఇతరదేశములతో రాజీయము యములయందు కొంతలిన్నని సంబంధమును గుర్తుట చేతను ఈరెండితభ్యాతిని గాంచినాడు. ఇరడు గొప్పవక్త; రాజరంత్రిప్రణీతాడు; మంచిబుద్ధి కుశలతగలవాడు.

అగ్యుత్తరను మానుకొనిన తర్వాత నీరడు ముఖల కేబి నెటు కేర్న టు చేయుట కిచ్చగించక జర్మను జాతీయపక్షమును ప్రభుత్వముతో జేర్చుటకు తన శక్తినియెను వియోగించెను. ఈరడు లూథర్ మంత్రివర్గములు రెంటియందు విదేశాంగమంత్రిగనే యుండెను. ౧౯౨౧ వ సం. ఫిబ్రవరిలో 'వెంటెంటి' (మిట్రమండలి)కి యాదాస్తును (మిటెరాండమను) పంపెను. ఈకారణమున నీర డొక్క జర్మనికే కాక ప్రపంచమందటికికొత్తుకస్థానమయ్యెను లాకొల్డ్ మహాసభయందు దీనికి జయము లభించెను. అంత ౧౯౨౧ వ సం. డిసంబరు ౧-న లేడిన 'లాకొల్డ్ ఒడంబడిక' లండనునగరమున ప్రారంభమయ్యెను.

తీవ్రముగద్వేషించు క్షేత్రపులను, స్వామ్యభార్యకును మెచ్చుకొనుమిత్రులనుగణి, వత్తవైరమును పాటించక యీరెండినమతమును సాగించుకొన్నాడు. 'రురు' మండలమును, మెండలి 'రైక్ లాండు' మండలమును విదేశ సైనికుల అధికారియనుండి తొలగించుట చేతను,

7. శ్రద్ధాసందస్వామి హత్య

[‘ఇస్లామిక్ వరల్డు’ (Islamic world)

అను పత్రిక ఇట్లు న్రాయుచున్నది.]

“ఇట్టి వారుఃపాత్యలు ఇస్లాముమతమునకు కేవలము విరుద్ధములు. ఇట్టివి మతాభివృద్ధికేవిధమునను ఉపకరింపవు ఈహత్య సంఘప్రోద్ధులమున జరిగెనని కొందఱు తలచుచున్నారు. ఇది కడుశోచనీయము. ఇస్లాముమతము ఇట్టి ఘాతుకకృత్యములతో సంబంధమెన్నడును గలిగింపకొనదనియు, కేవలముప్రపంచకాంతికిని, ఐకమత్యమునకును నిరంతరముపాటుపడుచుండు ననియుపోదరహైందవముహాకేయుల విశ్వసించగోరుచున్నాము. అట్లు కాక ఘర్షణాభిప్రాయ మెవలెని గలిగియున్న నది కేవలము పాఠపాటని తలంచెదము.”

8. వార్తాపత్రికల వివరీతస్వభావము

[‘సాటర్డే రివ్యూ’ (Saturday Review)

ఇట్లు న్రాయుచున్నది.]

వార్తాపత్రికాప్రపంచమున సంపాదకవర్గముపట్ల గౌరవము క్రమముగ క్షీణించి వ్యాపారముపట్ల నధికమగుచున్నది. కానిపత్రికను సంపాదించునది సంపాదకవర్గము. ఆపత్రికనే పత్రికాధిపతి యమ్ముకొనుచున్నాడు. సంపాదకులు పత్రికలను తృప్తికరముగ సంపాదించకున్న అమ్మకము సన్నగిల్లును. అంత ప్రకటనలు గున్న యెవఁడు; తోడనే పత్రికాధిపతి ఆదాయము లేమిని భిన్ను డగును. కావున పత్రికాభివృద్ధికి ప్రకటనముల కన్న వార్తాసంగ్రహణప్రకటన సునిపుణుగును సంపాదకవర్గమే మిగల ముఖ్యమైనది.

ఈనాడు పత్రికలు ఆడంబరముచే నపారముగ లభింపను బడయుచున్నవి. కాని యట్టిలాభమున సముచితభాగమునైనను మనఃపూర్వకముగ దమయభివృద్ధికై పాటుపడుచుండు సంపాదకవర్గమునకు దయతో బ్రహ్మదించి ప్రోత్సహింప దొరకొనమి యెంతయు విచారకరము.

9. చరఖా మనోరోగమునకు మందు!

[‘మాధురీ’ (హిందీ) పత్రిక మాఘ మాస సంచికనుండి]

పదిమందియు వెట్టివాడనినను గాంధీమహాత్ముడు చరఖా వలన స్వరాజ్యము వచ్చునని చెప్పుచునేయున్నాడు. చరఖా మననేకములోని పనిలేని పేదవాండ్ర ఆర్థికసమస్య సాధించు ననుటయందు సందియమేమియునుండరాదు. చరఖా తిరుగుటవలన పేదవాండ్రాడలు గప్పుకొనుట కేమోటుగుడ్డయో చవుకగ దొరకును. మానసికరోగము పోగొట్టుకొనికూడ చరఖాకుకలదని యీనడుము అమెరికానుండివచ్చిన ఒకస్త్రీగర్భము చెప్పినది. మహాత్ముడు వెట్టివాడని యెంచు వెట్టివారి వెట్టిగూడ చరఖాత్రిప్పినచో తొలగవచ్చును. ‘ఆనా బర్లెక్ హోమెస్టోయన్’ అను ఈ అమెరికాస్త్రీగర్భము విద్యావతి; చేతిపనులు, శిల్పములు నామెకు మిక్కిలి యిష్టము; ఇం దామె చాల ప్రఖ్యాతిగాంచినది. ఒక పత్రికాప్రతినిధి కొన్ని ప్రశ్నలడుగ నామె యిట్లుత్తరమిచ్చెను:—“ప్రస్తుతము భారతీయవిద్యాశాలలయందు పయోగించు విద్యాపద్ధతి విద్యార్థుల మనోవృత్తులకు వలసినంతవికాసము గలుగనిచ్చుటలేదు. చేతిపనులందును, శిల్పములందును విద్యార్థు లెక్కువశిక్ష నొందవలెను..... వడుకుటయునేయుటయు ఆరోగ్యస్థితినిగూడబాగుపఱుచును. అమెరికాలోని యనేకలు ప్రసిద్ధులగు డాక్టరులు పరిశీలించి చరఖాత్రిప్పుటకు మానసికరోగములపై మంచిప్రభావమున్నదని గ్రహించినారు.”

చాలమంది మన యాంగ్లవిద్యాభ్యాసకుల కొక ప్రవృత్తికలదు: తమచేతపు చక్కని రీతులగుర్చియొవ్వరో పాశ్చాత్యులు గూఁగెనను చేసిననేకాని, తాము గ్రహింపజాలరు. అట్టివారిపుడు తప్పక చరఖాపక్షమునఁబింతురని యాశించవచ్చును.

10. మధుసూదన సరస్వతి-అద్వైతసిద్ధి

[౧౯౨౨ వ సం. ఫిబ్రవరి నెల ‘ప్రబుద్ధ భారత’ నుండి]

(హరీలిలావ్యాఖ్య యను గ్రంథమునకు ‘ఈశ్వర చంద్ర’ పండితుడువ్రాసిన యుపోద్ఘాతమును బురస్కర

రించుకొని శ్రీప్రహ్లాద సి. దివాంజీగారు 'Annals of the Bhandarker-Institute' అనుపత్రిక గత సంవత్సరము ఈచరిత్రలేఖమును వ్రాసిరి. ఈశ్వరచంద్ర పండితుడు తూర్పుబంగాళము నందలి యొక ప్రాచీన బ్రాహ్మణకుటుంబమునలభించిన 'వైదికవాదమోమాంస' యను తాళపత్రగ్రంథముననుండి దానినిసంగ్రహించెను.)

"కనోజినుండి తరలెచ్చి 'నాడియా'లో నివాస మేర్పరుచుకొన్న రామమిత్రుని సంతతివాడగు పురందరాచార్యుడు తనతండ్రి మరణానంతరము పంకదేశ రాజగు మాధవపాళుని యాహ్వానమున నాతని రాజధాని కి వచ్చెను. రాజధాని కి జైంథులనున్న 'కోటలిపద' (Kotalipada) వను నుపనగరమునకుఁ జేరిన ఉసాసుజ (Usasuja) యను చిన్నపల్లెటూరి యందొక సుందరమందిరమును గట్టుకొని 'పురందరవాటిక' యనిదానికేరేడి అతడందు నివసించుచుండెను. మఱియు నాయూర 'శ్రీదక్షిణామూర్తి కాళికాదేవి' కి ఆలయమును నిర్మించెను. ఆమందిరదేవాలయమలీనాటికిని గలవలె. పురందరాచార్యునికి శ్రీనాథ యాదవానంద, మధునూదన, వాగీశులనుపుత్రులు నలువురు పుట్టరి. వారిలోఁ గడగొట్టు చిన్ననాడే చెల్లుకొని ను. కడమముగ్గురు శ్రీనాథమాదామణి, యాదవానందన్యాయాచార్య, మధునూదనసరస్వతు లనుపేరుల వెలసిరి.

ఒకనాడు పురందరాచార్యుడు యాదవ మధునూదనులనువెంటఁగొని మాధవపాళుని యాస్థానమునకుఁ బోయెను. అచ్చట మధునూదనుని యద్భుత పాండిత్య ప్రకర్షను బ్రకటింపఁజేసి తనగృహసమీపమునఁ దనకుఁ గొంతభూమి నిమ్మిని రాజునుకొరెను. రాజు మధునూదనుని సామర్థ్యమునకు మెచ్చుకొన్నను భూమినిచ్చుట కిచ్చగింపఁ డయ్యెను. భగ్నకుండై మధునూదనుడు తండ్రికన్న నతికుపితుండై, తోడనే పశ్చాత్తాపమును జెంది సన్నస్థింపఁ దలఁడి యనుమతి వేడెను. తండ్రి యనుమతించెను. అఁడంత 'త్రిదండి' సన్నాస్థియై కాశీజోయెను.

ఇతని కాశీప్రయాణమునుగూర్చినగాథ యిట్లుక టిగలదు: "మధునూదనుడు కాశీకిఁ బోవుచుండెను.

త్రోవలో 'యశోహరము'చెంత నొకనది దురుగఁ దన్ని ప్రవహించుచు దాటనశక్యముగనుండెను. అఁడు నదియొడ్డున నారాత్రియాగి పరుణదేవునిఁ బ్రార్థించెను. అపుడు స్వప్నమున "మార్గనిరోధకముండి"దనువివ్వచో యాతనికి వినిపించెను. మేల్కొనినతోడనే ప్రవాహము తగ్గియుండుటను గాంచి యాతఁడు నదిని కాలినడకతో దాటిపోయెను. నాటినుండి యనదియాతనిపేరేజే చెలసినది."

అతఁడు కాశీకిఁబోయి 'విశ్వేశ్వరసరస్వతి'యన వారియొద్ద బ్రహ్మచిద్ర్య నభ్యసించెను. ఆచార్యులను ననే పండితలోకమాతని నిశ్చలతపానిష్ఠున, యోగాభ్యాస క్రమమును మెచ్చుకొని యాతనిని గౌరవించినది. వధునూదనుఁ డచ్చటనే వేదాంతశాస్త్రమున 'సద్వైశిష్టి' యనుగ్రంథమును రచించెను. ఇది యాతని గ్రంథము లలో శిల్ప నుత్కృష్టమైనది. ఈతఁడు పదునాఱవ శతాబ్దికి త్రైతార్యమునను పదునేడవ శతాబ్దిపూర్వమునను జీవితకుండై యుండెను. తులసీదాసీతని సమకాలికుడు. అతఁడును గాశీయందే నివసించియుండెను. పరస్పరము మైత్రిగలగినపిదపఁ దా రచించిన 'రామచరిత మానసము'ను దులసీదాసుమధునూదనసరస్వతికిఁ జూపెనట.

మధునూదనుని గుఱించి వేటొక గాథ యిట్లు కలదు: "అక్బరుపాదుషా ఇతని నిరుపమానపాండిత్యమునుగూర్చి విని, తన యాస్థాన విద్వాంసలలోఁ బ్రసంగింప నాహ్వానించెనట. మధునూదనుఁ డంకిరించి యక్కడకుఁబోయి, వారితోఁ బ్రసంగించి, తన యద్భుతప్రతిభను, నలస్కృతపాండిత్యమును చెల్లించెను. అచ్చటిపండితు లచ్చెరువంది యాతనిని మిగుల గౌరవి యాడిరి."

మధునూదనుడు తన కడపటిదినములలోఁ గునివాసమును హరిద్వారమునకు మార్చుకొని, యచ్చట ౧౦౭ సంవత్సరముల వయస్సున నిద్రి జెందెను.

11. రెండు పూర్వపు బంగారు నాణెములు [నెల్లూరు మండలములోని కందుకూరు తాలూకా సోమదేవిపల్లిలో క్రొత్తగా దొరికినవని రెండు ప్రాచీన సువర్ణ నాణకములను

శ్రీయుతులు గొల్లపూడి సీతారామశాస్త్రి గారు శ్రీయుతులు చల్లా శేషగిరిరావు పంతులుగారి కీయగా వారునాటిని పరిశోధనార్థము నా కొనగిరి. ఆ రెండు నాణెములు యొక్క ప్రతిమలు నిందు జూపబడినవి.]

౧

నాణెముయొక్క-

అసలు పరిమాణము (size)

నాణెముయొక్క పరిమాణము

పెద్దదిచేసి చూపబడినది.

వాటిలో నొకనాణెము (చూ. పై చిత్రము) పలుచగనుండి గుండ్రనగ నున్నది. దానికి

బొమ్మవైపు:—నరాహప్రతిమ కలదు.

రెండవవైపు:—కుడివైపునకు తిరిగినసింహాకృతినిబోలిన ప్రతిమ ఎడమవైపునకు తోక; పైనిఅర్ధ చంద్రాకృతిగల గీటు— ఇవి కలవు.

తూకము:—ఈ నాణెము ఆటువడ్లగింజలయెత్తు తూగుచున్నది. గరివెండగింజలతో తూచిన అయిదు గరివెండగింజల యెత్తు తూగుచున్నది.

అయిదు గరివెండగింజలయెత్తు తూగబంగారు నాణెమొకటి మనగణితశాస్త్రములందు తెలుపబడినది.

మహావీరాచార్యుడను సుప్రసిద్ధగణితశాస్త్రజ్ఞుడు తన గణితసారసంగ్రహమున 'సువర్ణపరిభాష' నిట్లు తెలిపి యున్నాడు:

చతుర్థి ర్గండకై ర్దంజా
గుంజాః పంచపణోఽచ్యుతే
ధరణం ధరణే కర్నః
పలం కర్న చతుష్టయమ్.

అనగా,

౪ గండకములు = ౧ గుంజ (గురివెండ గింజ)
౫ గుంజలు = ౧ పణము
౮ పణములు = ౧ ధరణము
౩ ధరణములు = ౧ కర్నము
౪ కర్నములు = ౧ పలము అని

మనకు దొరకిన ఒకటవసంఖ్య గుర్తుగల పలుచని బంగారునాణెము సరిగా అయిదుగరివెండగింజలుతూగు చుండుటచే: అది పణము అనవచ్చును. బంగారుపణముల వలెనే వెండి, రాగి పణములు నుండును. సాధారణముగ బంగారుపణములు అయిదు లేక ఆటు వడ్లగింజలయెత్తు తూగును. దాక్షిణాత్యుల 'సువర్ణపరిభాష' ప్రకారము 'కలంజా' అను బంగారునాణెములోని పదియవ వంతు నాణెమునకు పణమని కేరని ఈ క్రింది మానమునుబట్టి తెలియుచున్నది.

౧ ధాన్యపు గింజ = ౧ వీసతూకము
౪ ధాన్యపుగింజలు = ౧ కున్రి (లేక రతి)
౨ కున్రులు (లేక రతులు) = ౧ మంజాడి
౨ మంజాడులు = ౧ పాతూకము
౧౦ పాతూకములు = ౧ కలంజా.

బంగారుపణము

ఇప్పటి రాగినాణెములలో దమ్ముడివలెను, వెండి నాణెములలో రెండణాలకాసువలెను, పూర్వము, బంగారు నాణెముల చలామణిపద్ధతిలో 'పణమే' మొదటి నాణెము (Unit) గా కాన్పించును. అంతకు తక్కువ రకము బంగారునాణెము లుండెడివికావు.

దక్షిణసింహాదేశము నేలిన ప్రతిరాజవంశము వారు—చోళులు, పాండ్యులు, కేరళులు, కలమర్యులు,

చాళుక్యులు, చాళుక్యచోళులు (అనగా ద్రవిడదేశము ననే రాజధానిని గల్పించుకొని ప్రధానముగ చోళదేశము నేలిన రాజరాజనరేంద్రుని కొడుకగు కులశేఖరుని వంశమువారు) పీఠ వారస నేల, ఎల్లరు—నిట్టిపణములను వాడియున్నారు. కాని ఆయా రాజవంశముల లాంఛనముల ననుసరించి బొమ్మవైపుగల ప్రతిమ మారుచుండును. చోళులకు వ్యాఘ్రము, పాండ్యులకు మత్స్యము, చాళుక్యులకు వరాహము— ఈరీతిని వారి లాంఛనము లుండుటచేత ఈపణములు అనునాణెములమీద కూడ బొమ్మవైపు భాగమున వాటి ప్రతిమలు కనబడును. ఇట్టి ప్రతిమలనుబట్టి పణములలో వేటువేటు రకము లేర్పడుచున్నవి. ఈపణము లిప్పుడు వాడుకలో లేక పోయినను ఇప్పటికి నివి దక్షిణహిందూదేశమున చాల చోట్ల దొరకుచుండును. దాని ననుసరించియే యివి పూర్వకాలమున విస్తారము చలామణీలో నుండెడివని చెప్పవచ్చును.

మనకు దొరకిన పాముమీది ప్రతిమవరాహము.

చాళుక్యులకును, చాళుక్యచోళులకునుగూడ వరాహమే లాంఛనమగుటచేతను, ఆరెండువంశములవారు నెల్లారు మండలమును బాలించియుండుటచేతను మనకుదొరకినపణము చాళుక్యులదనికాని, చాళుక్యచోళులదని కాని భావంపవలసి యుండును.

‘దుర్గి వరహా’

మనకు దొరకిన రెండవబంగారునాణెము మొదటి నాణెమునకు భిన్నమైనది. ఇది గుండ్రమైన చిన్న చింత గింజపలే బొద్దు లేరియున్నది. దీనిని ఎవరో నగక్రింద నమర్చుకొని యుండవచ్చును బొమ్మవైపుగాక రెండవ ప్రక్క టంకమువేసి అతికించి బంగారుతో కొంతవఱకు మూసి యున్నది. అతికించిన భాగమున బాగుగ పరికింపగా లోపలనందినాగరిఅక్షరములు కనిపించినవి. పిదప అక్షరములనుజదువవలయునను డొడ్డేశముతో టంకముతో నతికించిన భాగమునుఆకురాతితో కోయించితిని. కోయింపక పూర్వము నేనీ నాణెమునుతూచియుండలేదు. కోయించినపిదప నాణెముయొక్క స్వరూపమును దెలుపుచున్నది యీ ప్రక్క— ప్రతిమ.

౨

నాణెముయొక్క—

అసలు పరిమాణము (size)

నాణెముయొక్క— పరిమాణము

పెద్దదిచేసి చూపబడినది.

బొమ్మవైపు భాగమున పీఠముమీద కూర్చుండిన దుర్గాదేవి ప్రతిమకలదు. దుర్గాదేవి తన కుడికాలిని బాగుగ నుడిచి పీఠముపై నాన్ని ఎడమకాలిని నుడిచి కొంచెము కోణాకారమున నిలుపుగా నుంచి కూర్చున్నది. కుడిచేతినిండుకముడిచి అభయహస్తాకృతి యున్నది. ఎడమచేతిని ఎడమ మోకాలిమీదుగ దానికాన్ని క్రిందికి వార్చినది. దేవి శిరస్సున కిటునటు ఏవియో గుర్తులు కలవు కాని మొత్తముమీద ప్రతిమయంతయు బాగుగ అరిగిపోవుటచేత ఆగుర్తు లివియని చెప్పటకు పిలగుట లేదు.

రెండవవైపున ఈ నాణెమునకు అడ్డముగ మూడు పంక్తులవ్రాత కలదు. ఎగుడుదిగుడులు రాకుండుటకై క్రిందను, పైనను ప్రతిపంక్తికి రెండు అడ్డగీటులు గీసి, అందత్తురములు వ్రాయబడినవి. టంకమతికించి ఈ నాణెము నగచేయుచుకొనుటచేత గావచ్చును, మొదటి పంక్తి అక్షరములు కానవచ్చుటలేదు. కాని క్రిందిగీటు మాత్రము కనబడుచున్నది. మూడవపంక్తిలోని అక్షరములు దిగునభాగము పోయినను అవి గుర్తింపజేయునున్నవి. రెండవ పంక్తిలోని అక్షరములు బాగుగ

కొమ్మచున్నది. మొత్త మామూడు పంక్తులలోని వ్రాతను ఈక్రిందికిని జదువవచ్చును:—

౧-వ పంక్తి: [[ప్రతాః]

౨-వ పంక్తి: పకృష్ట

౩-వ పంక్తి: [రాయ].

దీనివలన నీనాణెము కృష్ణదేవరాయల దని తేలి వది. ఇది కృష్ణదేవరాయలనని తెలియుటచేత మొదటి పంక్తి యూహించి వ్రాయబడినది. అక్షరములున్న వైపు మాసియున్న భాగమును కోయించినపినిప తూక ముకేయగా నిది రూ ధాన్యపు గింజలయొత్తు తూగెను.

దీనితూక మంతకంటె పెక్కు వయసునుననుటకు సందియము లేదు.

సాధారణముగ దక్షిణహిందూదేశపువరా హనాణెములు (వరహాలు) ౫౨ ధాన్యపుగింజలు తూగును. మననాణెము రూ ధాన్యపుగింజలు తూగినది. అందువలన మిగిలిన రధాన్యపుగింజల యెక్కు తూకము అగుదుడలచేతగానికోరచేతగాని పోగినదనిభావించునెడల—ఈభావనసరియైనదే కావలెను—మనదివరాహానాణెమునిచెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయలకాలమున రెండు విధములైన వరాహనాణెములు చలూమణీలో నుండినట్లు రాయల నాణెములనుబట్టి తెలియవచ్చుచున్నది. ఆవియేవనగా (౧) వేంకటేశ్వర వరాహ నాణెములు (వేంకటేశ్వర వరహాలు); (౨) దుర్గి వరాహనాణెములు (దుర్గివరహాలు). అందువలన మనకు దొరకినది కృష్ణ దేవరాయల 'దుర్గి(దుర్గా ప్రతిమ గల) వరహా'అనుటకు సందియములేదు.

సాధారణముగ బంగారుపణము 'వరహా' లో పరియవంత తూకముగల నాణెము. అందువలన మనకుదొరకిన రెండునాణెములలో

(౧) చాళుక్యుల బంగారు పణము, (క్రీస్తుశకముపందెండవ శతాబ్దికి పూర్వపుది)

(౨) ప్రతాపకృష్ణదేవరాయల 'దుర్గి వరహా'(క్రీస్తుశకము పదునాఱవ శతాబ్ది ప్రథమభాగమునాటిది) అని తేలుచున్నది.

మ. సో. శర్మ.

12. నూటయిరువదిఏండ్లు వయసుగల చిలుక

ఈచిలుక కర్నూలు, జిల్లా. బి. పెర్రిన్ అను వారికడనున్నది. దీనివలెనాద కొంతభాగము బట్టకట్టి పోయినది. దీనివయసు నూటయిరువదిఏండ్లకన్న వధికముగానుండునని విశ్వసించుచున్నారు. ౧౮౭౩ సంవత్సరమున నిది కొల్లాపురపువరాహనారినిగ నుండెను.

1. చాళుక్యులు తమవరాహలాంఘనమును తమవంశపు బంగారునాణెములమీద ముద్రించి చలూమణీకి దెచ్చుటచేత ఆనాణెములకు అదిమొదలు వరాహనాణెములు(వాడుకలో'వరహాలు')అను పేరుకలిగెను. కాలక్రమమున దక్షిణహిందూదేశమునందలి పెద్దబంగారునాణెములకు—ఆనాణెములమీద బొమ్మలేవియున్నను — వరహాలనియే వాడుకపచ్చెను. వేంకటేశ్వరప్రతిమగలవి వేంకటేశ్వరవరహాలు: దుర్గప్రతిమగలవి దుర్గివరహాలు: ఇట్లే తెలియవచ్చును.

13. చీనాదేశపు ప్రాచీనచిత్రలిపి

[మాధురీ(హిందీ) సత్రికలోని వ్యాసము ననుసరించి వ్రాసినది.]

ఏదేశపు వాస్తవేతిహాసము నెఱుంగుటకై ఆ దేశపుభాష నధ్యయనముచేయుట యావశ్యకము. సాహిత్యమువలనగాక సరియగు నితిహాసము లభింపజాలదు. దేశవాసుల మానసికసాహిత్యకావ్యల జ్ఞానము ఇతిహాసమున కొక మఖ్యాంగము. చీనాదేశపుఁ బ్రాచీనసాహిత్యమందలి కొన్ని మనోహరములగు శబ్దములఁ గూర్చి యిటుఁ గొంత వ్రాయుచున్నాను. దీనినిబట్టి వారివాగ రాత కొంత తెలిసికొనవచ్చును. వారిభాష చాలకఠినమైనవయ్యు చక్కనిది. పురఃశక్తివాగున్న వారిభాష నెఱుంగుట కష్టముగాదు. ఈభాషలో నాయాశబ్దముల కాచూచిత్రరుపు లున్నవి. ఆచిత్రరుపులవలననే భాషములు వ్యక్తమగును. కావున నేదీనిని చిత్రలిపియందురు.

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	
24			

ఈభాషలో 'మనుష్యుడు' అనుటకు మొదటి చిత్రము వ్యవహరింపబడును. ఇందు రెండురేఖలుమాత్రమున్నవి. ఇవి మనుష్యునికాళ్లకుప్రతి. దీనివలనఁజేయవచ్చుది నేమన, చీనావాసులు మొదడయొక్కయుఁజేయయొక్కయు ప్రయోజనప్రాధాన్యముల బాగు నెఱుఁగింపలేదు. ఇంకను బూర్వపుసాహిత్యమునందు 'మనుష్య' శబ్దమునకు చిత్రము మిక్కిలి సరళమై, మనుష్యస్వరూపమునకే అచ్చుగనుండెడిది. (Israelitis) ఇజ్రేలైట్స్ ఎత్తనమువ్రయునుదాములు కేడశతబ్దముల పూర్వమునకు నెం. 2 చిత్రమువ్రాయుచుండెడివారు అనంతరము నెం. 1 చిత్రమే వ్రాయుమొదలిడిరి.

ఇందుమించు ప్రతిశబ్దమునకు నొకచిత్రమున్నను, ఒకశబ్దమునం దనేకశబ్దమువేశము కల్గును. అట్టిశబ్దముల కొంతనేక చిత్రములు మార్చిన యును. 'గొప్ప' అనుమాటవ్రాయుటకు నెం. 3 చిత్ర మువయోగించుదు. 'మనుష్య' చిత్రము వ్రాసి నడుమనుండి యొకగీత గీసెన, సృష్టియందన్నిటికన్నఁ బ్రబలతరస్థువు మనుష్యుడే యని యభిప్రాయము. మానవజాతికంటె గొప్పది స్వర్గీయసత్త్వమొకటిఉన్నదనియు, మానవుడొక సర్వశక్తిమంత మగు సత్త్వమున కధీనుఁడనియు జనల కొక నమ్మికయు నుండెను. కనుక 'గొప్ప' నెత్తిపై నొక అడ్డుగీత గీసెనా మనుష్యునిగొప్పతనముతగ్గి, స్వర్గమునఁ బలువునొక చిత్ర మేర్పడును (నెం. 4).

'మనుష్యు'ని కింకొకరూప మున్నది కానియది కొన్ని తావులందే ప్రయోగింపబడును. ఇతరశబ్దములతోఁ గలిపి వ్రాయునపుడు నెం. 5 మాదిరిగ వ్రాయవలెను. ఈదిగువనగల యుదాహరణముచే అది తేటపడును. పాలముదున్ని విత్తెదువారలనుకృపకులందుము. చీనాలోఁ గూడ నిదియే పరిభాష; దీని ననుసరించయే వాకి 'కృపక' శబ్దమేర్పడినది. 'పాలము' యొక్కచిత్రరుపున కెడమప్రక్క 'మనుష్యు'ని కేర్పగా 'కృపక' శబ్దమయినది. (నెం. 6). ఈచిత్రమువలన వారికి సుఖమనన కెట్టి యనుభవముండెనో, వారిసంఘమున సుఖమున కెట్టి పరిభాష యుండెడిదో నూచితమగును: 'పాలము'నకుపై 'ముఖము' (నెం. 7) వ్రాసి, యెడమప్రక్క మనుష్యుని వ్రాయుటచే 'ముఖ'చిత్ర మేర్పడును (నెం. 8). ఇది

చీనాదేశపు కృషకులకు ధాన్యమును పంపిన బాగుగఁ బ్రకాశింపజేయును. లక్షలకొలది పాటుపనుకృషకుల పాలములు వందలవలన బలపూర్వమునై నశించుచుండిన దుర్భరస్థితిలో, నెవనినేద్యము మరక్షితమై ధాన్యభరిత ముపాలము నెడిపోకయుండెనో వానిని సుఖవంతునిగా నెంచుట స్వాభావికమును ఈ చిత్రమున గదా!

ఇక చండనపద్ధతిని జూతము. చీనాలో, పూర్వము, కైదీమెడలో మిక్కిలి బరువైన చతుర్భుజాకారము గల కట్టచేటి ఒకటి కలిగించి, పట్టామంత్రికు నుద్రిపెను వారు. దీనిని బట్టి, కైదీచిత్రము వ్రాయుట సుకరము. ఒక చతుర్భుజము ననుమ 'మనుష్య' చిత్రము వ్రాయుట చే 'కై' అనున (సం. 9).

'సూర్య'శబ్దము రెండు విధములుగా వ్రాసెను వారు. చాలకాలమునకు పూర్వము ఒక మున్న దుట్టి యంకొక చుక్క పెట్టినచో 'సూర్య'డని యర్థము (సం. 10). కాని మున్నకంటె చతుర్భుజము వ్రాయుట సులువు; కావున వంకరగీతలకు హరుతిన్న నీగీతలు వచ్చి, 'సూర్య' డు (సం. 11) వలె వ్రాయసాగిరి. సూర్యుని తరువాత వృక్షముకావలసివచ్చి దానికై సూర్యుని క్రింద నొక యడ్డుగీత వ్రాసిరి (సం. 12). 'ప్రకాశ'చిత్రము చిత్రముగ నుండును. మొదట సూర్యుని వ్రాసివారు; ఆతని ప్రకాశము చాచినది కాదు; 'చంద్రుని' జోడించినారు. అప్పుడు 'ప్రకాశ' మేర్పడినది (సం. 13). ఈ శబ్దములలోఁ బ్రతి శబ్దము నేదో యర్థ ముండును. 'ద్యౌర'శబ్దములో 'ప్రవేశ' మర్థము స్పష్టముగ తెలియును (సం. 14). వారికిని చోరభయము డెనుగాఁజోలు, రెండు ద్యౌరములకు నడవదు కొకటిగిరి తాళము ఏర్పడుదుకొనిరి (సం. 15). ద్యౌరమునభ్య ముఖము వ్రాయఁగా 'చిచ్చము' ఏర్పడెను (సం. 16).

చీనాదేశమున స్త్రీల వశ చాల శోచనీయము. పురుషులన్నిటను ప్రభువులుగను, స్త్రీలు నీచముగను పరిగణింపబడెనువారు. ఈ ప్రాచీన చిత్రావిహిత 'స్త్రీ' శబ్దము 'సంహేమ' 'ఘాతృత' యను రెండు శబ్దముల కూడినవలన నేర్పడినది (సం. 17). సౌకియము, సౌజన్యము స్త్రీలసాత్రని సభ్యజాతులెల్ల భావింప చీనావా రొప్పుకొనరైరి. స్త్రీశబ్దము రెండు మార్లు వ్రాసిన 'జగ

డము' ఏర్పడును (సం. 18). పలువురు స్త్రీలు కూడిన చోట గడబడతప్పవని నమ్మి 'గడబడ' యనుటకు మూడు స్త్రీచిత్రములు వ్రాసిరి (సం. 19).

'కప్ప' క్రింద 'పంది'ని వ్రాసినచో 'వారి'గృహ' శబ్ద మేర్పడును. స్వాభిమానమేమైపోయెనో తెలియదు, ఇంత యుత్కృష్ట గృహనిర్మాణము చేసికొనుటకు వారి వివాహశబ్దము చూడుడు: 'కప్ప', 'పంది', 'స్త్రీ'—ఈ మూటివలన వారి 'వివాహ' వయినది (సం. 21). స్త్రీలేమి యపరాధమునర్పిరో, యీ లిపి సృష్టించిన వానికి! పవిత్రమున వివాహసంబంధమున స్త్రీకిని, పందికిని ముడిపెట్టినారు. స్త్రీలకంటె పురుషులు శ్రేష్ఠు లనవలె నట! పాపము, స్త్రీలకు జ్ఞానసంపాదనమునకు వీలును, సంఘములో గౌరవమును లేవు; ఏమిచేయుదురు?

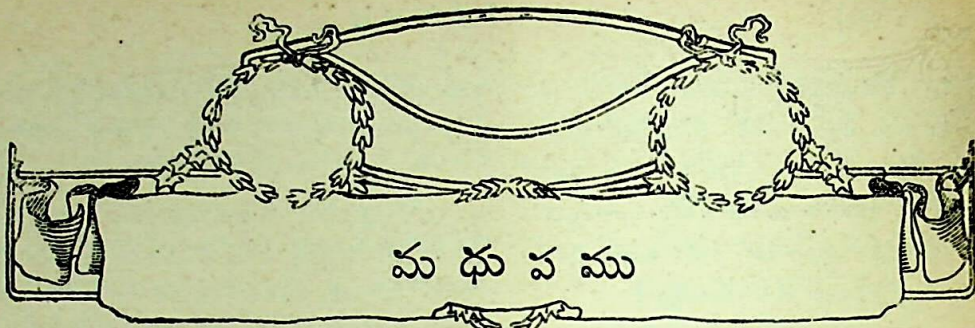
ఒకవి శేషము. ఒక స్త్రీకి కర్మముచాలక ఆడు విడ్డబుట్టిచో నామెపాట్లు చెప్పఁదరము కాదు. ఆడు విడ్డబుట్టి యగిమించుకొనుట చీనాయువకునకు శిరశ్చేదమే. ఏ పూర్వముననో ఆమెకు మగవాడు కలిగినా, ఆమె సత్కారమునకు మేరలేదు. కనుక 'స్త్రీ' 'పుత్ర' శబ్దములఁగూర్చి 'మంచి'యను శబ్దము నేర్పఱిసిరి (సం. 22). దానిలో నింతచరిత్ర మున్నది.

కాని, 'శాంతి' శబ్దము మాత్రము స్త్రీలకు మంచి కానుకయే. ఇతరశబ్దములలో నేమినిందించినను, ఇందు మాత్రము మంచి సత్కారమున్నది. 'కప్ప', 'స్త్రీ'—ఈ రెండును కలిసి 'శాంతి' శబ్దమేర్పడినది. ఏ యింట స్త్రీ వసించునో యది శాంతినిలయమని భావము. (కాని పలు పురుషుండఁగూడదు; గడబడయగును).

దీనినిబట్టి చీనావారి పూర్వచరిత్రకొంత తెలియును. కాని వారు నేడు చాలవృద్ధిలోనికి వచ్చిరి. పాపాత్మముగూడ బాగుపడినది. ఈ యాన్నత్యములో ఈ చిత్ర లిపిని మఱచిపోక, ఈ పాశ్చాత్యమునకరణమునఁ దమ పూర్వపురుషుల యాచర్యముల నాహుతినేయక వారు సదా గమనించుచుండఁదగును.

'God had made of one blood all nations to dwell upon earth' అని యాంగ్లేయులు గ్రహించుట కైదువందలయేండ్లకు పూర్వమే చీనాదేశపు దార్శనికుఁడొకఁడు

'Tien Hsia Yea Jia' (లోకమునఁ బ్రాణుల కన్నిటికి జాతియొక్కటే) యని ప్రకటించి యుండెననుట వారు మఱవరాదు.

రాజా మంత్రిపైగడ భుజంగరావు గారు

సరసులఁ జేరి భంగముల సంగతినొందని వారితావులం
దిరుగుఁడు; నొవ్వనీయనిగతిం దదధీనమహూషహరిముం
గరమనురక్తిఁజేకొనుఁడు; నావలె నోజనులార! యంచునీ
వఱచిన నాలకింపరుగదా! మధుపంబ! వివేకహీనులై.

చ. ఎటుగడియింతువో? మధువు నెట్టులు గ్రోలుదో? యెట్లు సంతతిం
గటకట నొందకుండఁ గడఁకకభరియింతువో? కూర్చువారికి
వెటు సకలంబాసంగెదవో? యెట్లు చరింతువో నీచరిత్రవి
స్ఫుటముగఁబెట్టఁ బుట్టిననుచొప్పను జూపెడు నోమధువ్రతా!

చ. ముదమునఁ దేనెనిచ్చు మృదుపుష్పములం గనుగందసీను; న
న్నదయతఁ ద్రోలునట్టి మనుజులి నడంతును గుట్టికుట్టి; మీ
రిదిఁగికించి వర్తిలుట యెంతయు మేలన సీవు, మానవుల్
మదిఁదలపోయ రాతెరఁగుమాటల నోమధుపావతంసమా!

మ. ఋతులభ్యంబగు వస్త్రజాలమును మీ యిండ్ల న్నెరిన్నించి సంత
తిఁ బోషించుచు జీవయాత్ర గడుశస్త్రప్రక్రియంజేయుఁ డం
చితమార్గం బిది, లేనిదానికొఱ కాసింపంగమేలే? మధు
వ్రతమార్గం బిది యందు వీవు మధుపంబా! లుబ్ధమర్త్యాళితోన్.

చీనాదేశపు జాతీయోద్యమము

జయంతి నెంకట కిరీటిరావు గారు

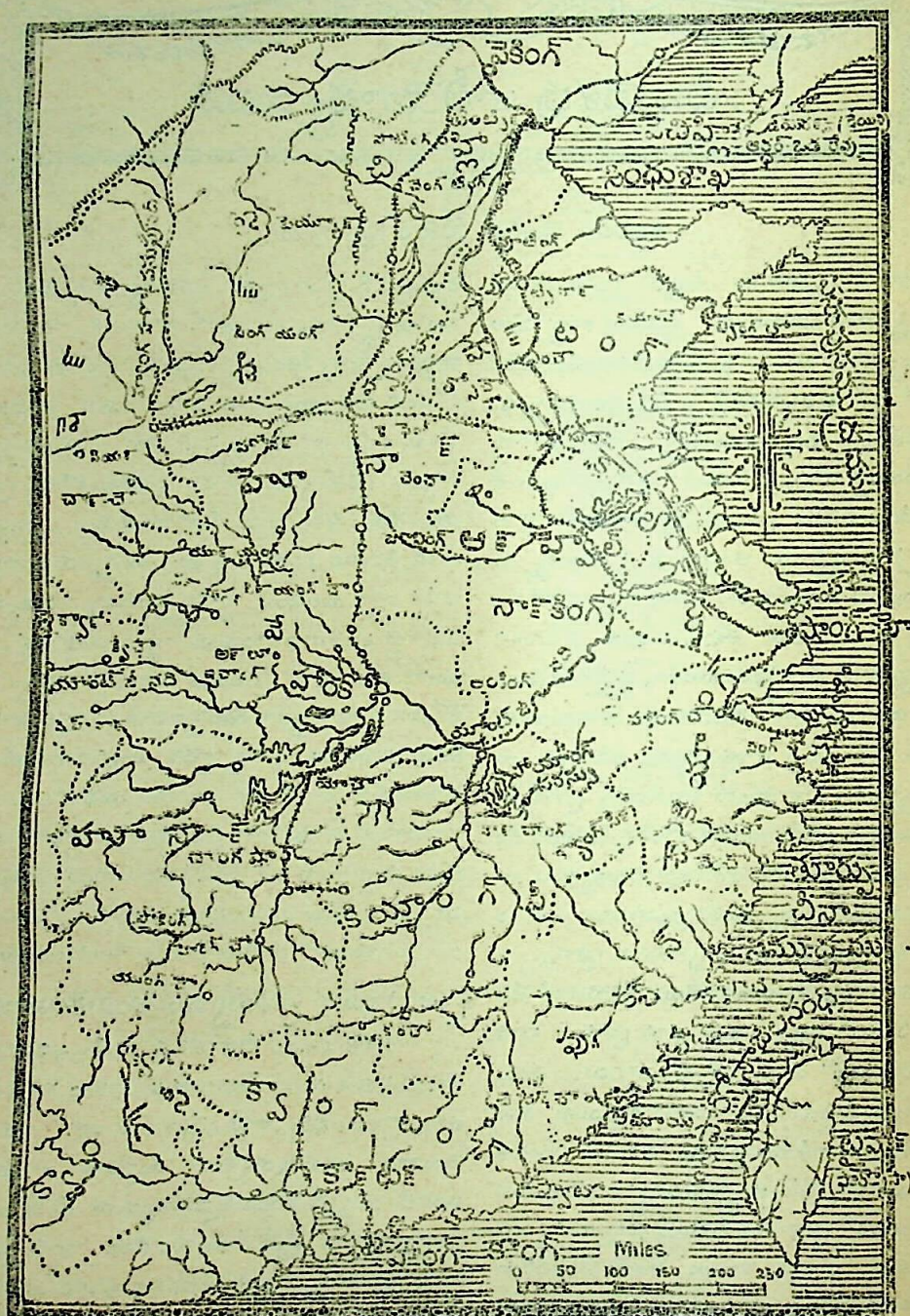
చీనాదేశ వ్యవహారము లిపుడు ప్రపంచమునం దెల్లరదృష్టి నాకర్షించుచున్నవి. ప్రపంచ రాష్ట్రముల రాజకీయస్థానందరు మరుక్షణమునందు చీనాయుగ దేమి జరుగునో యని అత్యాశురతతో విశ్చించుచున్నారు. చీనాదేశమునందు విజృంభించుచున్న మహాసంగ్రామ సంఘటనములపై నొక్కచై నీయుల భాగ్యభోగ్యములే ఆధారపడియుండలేదు; ప్రపంచ వ్యవహారముల భావి ప్రవృత్తి యంతయు ఆధారపడియున్నది. ప్రపంచమునందు బలవంతములగు అమెరికా, ఐరోపా, జపాను, దేశములన్నియు ఈవిషయమును గమనించి నవి. పట్టపురాణికి పుత్రిజననమునూ, పుత్రికాజనన మునూ యని ఆశురతతో వేచియుండు వారస్థులవలె, ప్రస్తుతము ప్రపంచమున నాయకత్వము వహించిన నాయకరాష్ట్రములు, చీనాయందు జరుగుచున్న ప్రాకృతి మవిజ్ఞానసంఘటనములసమయమున కాలగర్భమునుండి యే మియుద్భవించునాయనిఆశురతతోజూచుచున్నవి. చీనాయందు విజృంభించుచున్న అంతస్సంగ్రామము లాకాల దేశతయొక్క ప్రసవవేదనలు. తత్ఫలితముగ ప్రాగ్విజ్ఞాన భూకంపనాచార్యుడుడుయింపవలెను. లేనియెడల? లేనియెడల ఏమగునో చెప్పజాలము. కాని ప్రపంచ చారిత్రము 'లేనియెడల!' యను ప్రశ్నకు తావిచ్చుట లేదు. కడదిన యిరువదేండ్లునుండియు చీనాచారిత్రమును గమనించినవారు చీనాజాతీయోద్యమము విదేశీయ నిరంకుశ దాస్యమును తిరుగద్రోసి ప్రాదేశికములవిజ్ఞాన భాస్కరుని స్వచ్ఛకాంతులతో ప్రకాశింపజేయుట కెట్లుయత్నించుచున్నదియును, ఇంతవర కెటులు విజయ పరంపరలు చూరిగొనుచున్నదియును, ఇక ముందుగూడ విజయమందు చిహ్నము లెటులరపడుచున్నదియును గమనింపగలరు.

1911 సం.నకు పూర్వము చీనాదేశమును 'మందు' యను రాజకీయపదమువారు పరిపాలించుచుండిరి. ఆసం

వత్సరముననే ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ మేర్పడెను. పాలకుల అశ్రద్ధచేతను, ప్రజలలో నానాటికి పెరుగుచున్న స్వాతంత్ర్యేచ్ఛచేతను, ప్రక్కనున్న జపాను రషియా నోడించి చీనాయువకులకు ధైర్యపాతముల బోధించుట చేతను, ప్రజలలో ఏకవ్యక్తిపరిపాలన తొలగించి ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వమును స్థాపించవలెనను కోర్కె ప్రబలి యుండెను. పెక్కండ్రు సేనానాయకులు సైన్యముల గూడ దీసికొని ఒకరినొకరు మించయత్నించుచున్నారు. ఆనేక వత్సరములనుండి స్థాపితమైయున్న రాజ్యమును పడగొట్టి నూతనాధికారమును స్థాపించులోపున దేశములో అరాచకము ప్రబలుట యొకవింతగాదు. దీనికి తోడుగ వర్తకవ్యాపారములకై వచ్చిన పాశ్చాత్యజాతుల తమలోతమకుగల యిర్వ్యచేత స్వాధికారమును పెంపొందించుకొనుటకో లేక యితరుల యధికారము పృథ్వి పొందకుండ జూచుటకో చీనాయొక్క అంతఃకలహము లందు పాల్గొనుచు అన్వటిపరిస్థితుల మరింత కలవరబెట్టుచున్నవి. విదేశములవలన గలుగు నిరంతర ప్రతిబంధములచే దేశీయులలో జాతీయభావము పెంపొందుచున్నది.

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము-అంతఃకలహములు

1908 సం.రం చీనాదేశపు రాణి చనిపోయెను. రాజవంశమువారు జాతీయవాదుల కాశలు గల్పించి వశపరచుకొనజూచిరి. కాని దక్షిణమున డా. సనుయటు సేనుగారి ఆధిపత్యముక్రింద తీవ్రముగ జాతీయపక్ష మొకటి యేర్పడి నిరంకుశప్రభుత్వమును తొలగించుటకు బ్రహ్మాండమగు కృషిచేయుచుండెను. వారి ప్రోత్సాహము పదునాల్గురాష్ట్రములవరకువ్యాపించి తనూర్థమున 1911 సం.హంకోంగరమున గొప్పతిరుగుబాటు జరిగెను. అప్పటిరాజు విప్లవము నణచుటకుతగిన సామర్థ్యములేక పారిపోయెను. వివిధరాష్ట్రప్రతినిధులుచేరి రాష్ట్రమునకు ముఖ్యపట్టణమగు పెకింగును వశపరచుకొని ప్రజా

తెలంగాణ చరిత్ర నూతన పుస్తకము

ప్రస్తుతము తుల్యనన్నా హామలు జనుగుచున్న ముఖ్యస్థానము లిందు గనుఁబఱచితిమి.

స్వామిక ప్రభుత్వమును ప్రకటించి డా॥ సనుయటు సేను గారిని అధ్యక్షునిగా నెన్నుకొనిరి. వివిధ రాష్ట్ర (ప్రాంత) నిగ్గులుగల పార్లమెంటు సభ, అధ్యక్షుడు, ఉపాధ్యక్షుడు, ప్రధానమంత్రిగల రాజ్యాంగవిధానము ఏర్పరచ బడెను.

డా॥ సనుయటు సేనుగారు అధ్యక్ష పదవిని వేరొకరి కప్పగించి తాను రాజకీయములనుండి విరమింప దలచెను. ఆరవ తరువాత నధ్యక్షులుగ వచ్చినవారు అధికార మంతయు తామే స్వీకరించి రాజులుగ నేలయత్నించుచుండిరి. ఇదిగాంచి డా॥ సేనుగారు కేంద్ర ప్రభుత్వమును బునర్వినిజమున ప్రభాస్వామిక ప్రభుత్వముగ జేయ యత్నించెను. కాని ఉత్తరదేశములో బహునాయకత్వము ప్రబలియున్నది. ప్రభుత్వాధికారమునం దున్నవారి పరిపాలనాపద్ధతులు జాతీయముహూలముగ లేవు. అంతః కలహములకు అంతులేకుండెను. సేనాధిపతులు ఒకరిపై వోకరు దండెత్తిపోయి బలముగలవారిదే రాజ్యముగ నెరికిచిక్కినచోట్ల వారు రాష్ట్రాధిపత్యమును వహించుచుండిరి. నాటినుండి నేటివరకును ఉత్తరచీనాదేశము ఇటులే యున్నది. అందుచే సనుయటు సేనుగారు కాంటును నేరొక ప్రభుత్వమును స్థాపించిరి (1907). ప్రక్కనున్న రెండు రాష్ట్రము లిందుచేతను. ఈమూడును గొప్పే సైక్లముకును జాతీయవిధానానుసారముగ డా॥ సేనుగారిచే పరిపాలింపబడవలసిందెను. కాంటును ప్రభుత్వమే న్యాయమున చీనా ప్రభుత్వమని ప్రకటించి దేశ మంతయు కాంటును పరిపాలన క్రింద చేర్చుట కాతడు యత్నించెను. ఉత్తరదిక్కులకు దండెత్తిపోయి క్రమేణ యెక్కువభాగమును తన రాష్ట్రముక్రింద చేర్చుకొనుచుండెను. బాలీయవాదులు దేశాభిమానులందరు ఈపక్ష మునందు జేరుచుండిరి.

పెకింగు, కాంటును ప్రభుత్వములు రెండికిని భనా భావములన యిక్కట్లు సంభవించెను. పెకింగు ప్రభుత్వాధికారమునందున్న టుయాకొచిజీగారు ఆర్థిక పరిపాలన ముఖ్యాంశములనుగూర్చి చర్చింప పెకింగు నగర మీద వివిధ రాష్ట్రాధిపతుల సమావేశపరచెను. దేశ మీనందు నిరంతరంకాకలహములు అలాగ; క్రమటికాలమున శాంతిప్రభు; వివిధ నాయకులను సఖ్యముగ నెదిరి చీనా స్వాధీనత్రైవిధ నిర్మాణమున కవకాశముండు సేమ యానెడి

ఆశలు వొడముసరికి మరల గొప్పనిపత్తు సంభవించెను. ఉత్తరప్రదేశాభిమానియు, ప్రభాస్వామిక ప్రభుత్వసంస్థాపకుడును, అమిత మేధాశక్తి సంపన్నుడును నగు డా॥ సనుయటు సేనుగారు ఆసభకుబోయి రోగపీడితులై మరణించిరి (1925 మార్చి).

కాంటును ప్రభుత్వమునకు ఆదినండియు విదేశీయులన్న సరిపడదు. విదేశీయ బహిష్కరమునుగూర్చి తీవ్ర మగు ప్రచారము చేయుచుండును. ఉత్తరదేశ సేనాధిపతుల కీదీక్ష లేదు. పెకింగు ప్రభుత్వమునకు తగినబలములేదు. సేనుగారి మరణానంతరముగూడ కాంటును ప్రభుత్వము వారు వారియుద్దేశ్యముల నెరవేర్చుచుండిరి. విదేశీయుల నిరంకుశనిర్బంధములనుండి తొలగిపోవ నిరంతర కృషి సలుపుచుండిరి. దేశహితముకన్న స్వార్థపరత్వమునెక్కువ పాటించు ఉత్తరదేశపు సేనానాయకులు ఇట్టి కాంటును ప్రభుత్వమును అణచివేయ జూచుచున్నారు. అట్లనికలసి ఒక్కమారుగ పైబడుటకు వారిలో వారికి సఖ్యము లేదు. కాంటునుకు గల కట్టుదిట్టములు, ప్రోద్బలము వారిలో నెవ్వరికి లేదు.

సేనాధిపతులు; నాయకులు

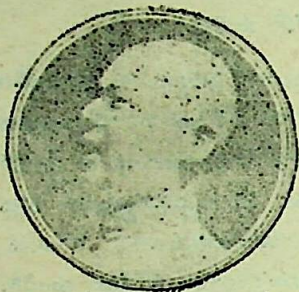
1926 వ సంవత్సరమున ఉత్తరదేశములందు సేనానాయకులు అంత స్సంగ్రామము నందు పాల్గొనుచున్నవారు పెక్కింద్రుగలరు. అందు ముఖ్యముగ గమనింపదగినవారు, కొన్ని భాగముల నాక్రమించుకొని యున్నవాగు, నలుగురుగలరు.

(1) చాంగ్ ట్సొలినుగారు—మంచూరియాయాశా న్యదిక్కునందలి నాయకుడు. పలువురుజపానీయులు వీరికిక్రింద సైనికోద్యోగులుగ నున్నారు. ఇతరసేనాధిపతులకన్న ధనికులు. వీరు ఒకమూలనుండి కాంటునుపైకి దాడివెడలుచున్నారు.

(2) ఫెంగుయు శియాంగు గారు— పశ్చిమోత్తర భాగమునందు నాయకుడు. కృమముచెనగారు వీరిక్రింద సేనాధిపతి. వీరు జాతీయవాదులు. విదేశీయులన్న సరిపడదు. కాంటునువలెనే విదేశీబహిష్కరములందే (విదేశీప్రతిపక్షాభిప్రాయమును, వ్యాపింపజేయుటయందు ఉత్తరమున మిక్కిలి పాటుబడుచున్నారు.

(౩) ఊపె పునేనాని—వీరు మధ్యభాగమునందు ఎక్కువ అధికారము గలిగియున్నారు. ఆధునిక సైనిక విద్యలందు ఆరి లేరినవారు. కీరికి దేశాభిమాన మెక్కువ

దట్టి నెలలో నే ఆంగ్లేయుల చెడలగొట్టిరి. ఆంగ్లేయ ప్రతి నిధియగు ఓమల్లెగారు సంధిచేసికొని హంకో పరిపాలన పూర్తిగ వారికొప్పనిపక తప్పినది కాదు.

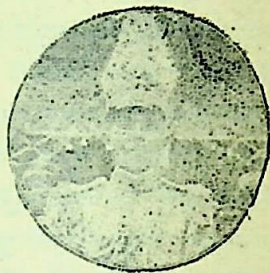

జనరలు ఫెంగు యుసియాంగు

గలడు. ధనసహాయములేదు. చాంగ్ ట్సోలినుగారిని మూఢుసారు లోడించిరి.

(4) సెక్ చాంగు ఫాంగుగారు—యాంప్టిలోయను, షాక్ టాంగును ఆక్రమించుకొనిరి. ఆనైపునుండి కాంటను పైకి దాడిచెడలుచుండిరి.

(5) దక్షిణచీనాయందు కాంటను ప్రభుత్వ మధికారము గలిగియున్నది. డా. నేనుగారి మరణానంతరము వారిభార్యయు మమారుడు సాయకత్వమువహించి యున్నారు. చియంగ్ కాయుషేకుగారు కీరికి నేనాధిపతిగను, యూజినుచెనుగారు విదేశాంగమంత్రిగను నుండి సర్వవ్యాపారముల నడిపించుచున్నారు. చెనుగారు స్వా

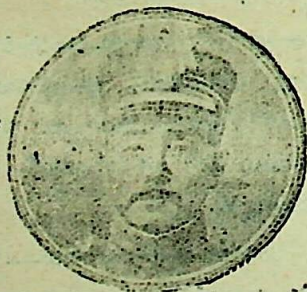

జనరలు యాంగు నేనుగారు

కీరినేనెల బ్రిటిషునాకాదళమును ఎదుర్కుటలేక ప్రస్తుతము చీనాయందు యుద్ధసన్నాహములు జరుపుచున్నవి.

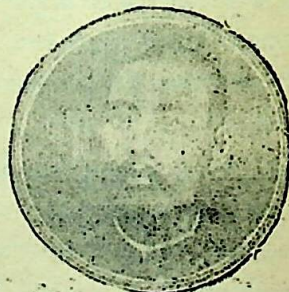
చీనాలో పరరాజ్య విభాగములు

చీనాదేశము వర్తకప్రాముఖ్యముగల దేశము. ఆ దేశమునందు వర్తకము చేయవచ్చిన విదేశీయజాతులు రేవుస్థలముల నాక్రమించుకొనినవి. ఎవరి సైన్యములనువారు తెచ్చియుంచుకొనిరి. 40 రేవుస్థలములు విదేశీయుల స్వాధీనమునందున్నవి. షాంగ్, హంకాంగు మున్నగువి ముఖ్యపట్టణములు. షాంగ్ యందు మాత్రమే 80,000వంది విదేశీయులు గలరు. నుంకేముల విధించునధికారము 13 విదేశీయ ప్రభుత్వముల చేతులందున్నది. విదేశీయుల నాకాదళములు చీనాతీరములందు పహం యిచ్చుచుండును.

మార్షలు చాంగ్ ట్సోలిను

లంత్రప్రియులు; ధీరులు; రాజనీతి నిపుణులు; ధర్మ సుణ్ణముగలవారును. వీరు హంకోపరకు నాక్రమించుకొని బ్రిటిషువారి యాధీనమగుచుండిన యానగరమునుండి కీరి

మార్షలు ఊపెపూ

కుమారు ఏభవరునడెండ్లనుండి ఇంగ్లాండు, ఆమె తికా, ఫ్రాంకు, ఇటలీ, జపాను, రషియా మున్నగు జాతులవారు చీనాలో కొన్ని కొన్ని ప్రాంతముల పోష

చుకొని ఎవరిమట్టుకువారు ఇష్టము వచ్చినరీతి పరిపాలించుచుచే దేశీయుల హక్కుల కాటంకము గలిగెను. ఆయాచోట్లనుండు విదేశీయులు చీనా న్యాయశాసనములకు బద్ధులైయుండ నవసరములేదు. వర్తకపు ఖాసాలు తామే యుంచుకొనుట, రైట్లు, తంతివార్తలు మున్నగు నవి నశపరచుకొని తమ ఇష్టమువచ్చిన ట్లుపయోగించుట మున్నగు అధికారముల చలాయించుచుండిరి. మిలిటరీ వారి దౌర్జన్యములు సామాన్య కృతములుగ నుండెను. చీనాయందు బ్రిటీషువారి ప్రవర్తనగూర్చి ప్రాఫెసరు ఎఫ్. ఎ. మెచర్డుగారు ఇట్లు వ్రాసి యున్నారు: "హంకాంగును బలత్కారముగ లాగికొంటిమి. బ్రిటీషు శత్రుత్వగోళములచే బెదరించి చీనానాకాలముల ప్రవేశించితిమి. చీనాయందు నివసించుచు నీ చీనా శాసనములను న్యాయస్థానములను ధిక్కరించి న్యేచ్ఛాప్రవర్తనకు గడంగితిమి. చైనాను ద్రుతీరములందు నడులలోను మన యుద్ధనౌకలను పహరాత్రిష్ఠము అనేక సంవత్సరములుగ నిరంతరమును చీనాదేశీయుల ఆత్మగౌరవముల కాలముట్టుచుండుట విషాదకరముగా కాలవై పరిత్యక్తుముగాక వేరేమనదగదు. ఈస్వర్యలవలన చీనాజాతీయోన్మత్త్యునకు ఇంత వరకు మనమే (బ్రిటీషువారు) ప్రబల శక్తువులుగ నున్నాము." ఇట్టిపరిస్థితులను చీనా యువజనులు భరింపజాలకున్నారు. అందుచేతనే విద్యార్థుల సమ్మెకట్టులు విదేశీయబహిష్కారములు మున్నగునవి తరచు జరుగుచున్నవి.

విరోధాయుద్ధము-చీనాకు ప్రతిఫలము

విరోధానంగ్రామప్రారంభ సమయమున చీనాలోని హెక్టాంగు రాష్ట్రమునందు జర్మనీవారికిగల వర్తకసౌకర్యములకు, రేవుస్థలములకు ఇంగ్లాండు ఈర్ష్యచెందియుండెను. జపానునకు తన పరిశ్రమలకై చీనామునీషవులు కావలసియున్నవి. అందుచే పాశ్చాత్య ప్రభుత్వములు యుద్ధములో నిమగ్నమై యున్నపుడు జపాను చీనాలో జొరబడి పీఠమువేసి హార్పుండ దలచెను. హెక్టాంగునందలి జర్మనీరేవుస్థలముల నాక్రమించెను. అంతేకాక దురాశగల్గి చీనాకు నష్టము వచ్చినను తనకే యెల్లసౌకర్యములుండునట్టి హిరణ్యాక్షువరములన ధన 21 కోర్కలను పెకింగు ప్రభుత్వమును కోరి

యుండెను. చీనాదేశీయులకు జపాను నెడల అసహ్యము పుట్టెను. చీనాదేశీయుల యభిప్రాయము లటుండ, హెక్టాంగునందల యిటీవలి జర్మనీవారివిగనుండిన రేవుస్థానములను జపానుస్వాధీనమునందే యుంచునట్లులు చేయుటకు శాంతిసభయందు తోడ్పడెదమని వాగ్దాన మొనర్చుచు ఇంగ్లాండు, రషియా, ఫ్రాంసు, ఇటలీ ప్రభుత్వములవారు రహస్యపు టేర్పాట్లు జేసికొనిరి (1917).

విదేశీయుల ఒత్తిడిచే బాధపడుచున్నను పెకింగు ప్రభుత్వమువారు 1917 సం. యుద్ధమునందు మిత్రమండలివారికి తోడ్పడిరి. నేనల పంపజాలకున్నను నేవలను పంపిరి. తమ తీరమునకు వచ్చినజర్మనునౌకలబట్టియిచ్చిరి; కాని యుద్ధానంతరము సంధిసమావేశమునందు చీనా ప్రతినిధులు కోరిన న్యాయమును హక్కులనైనను మిత్రమండలివా రొసంగజాలకుండిరి. 1917 రహస్యపు టేర్పాట్లుల ప్రతిబంధకమువలన యిప్పుడు జపానునుండికెప్పించి హెక్టాంగునందలి రేవుస్థానములను చీనాకొప్పగింపజాలకుండిరి. వాషింగుటను సంధివరతుల ప్రకారము అందు పాల్గొనిన తొమ్మిది ప్రభుత్వములుగూడ చీనావారి స్వాతంత్ర్యాభిలాషను పోషించుటకును, తా మెవ్వరు చీనా దేశపరిపాలన విషయమునందు జోక్యము కలుగజేసికొనకుండుటకును తమదేశీయుల సంతకకార్యము మాత్రము కొలదిగ నేనలనుంచుటకును, అట్టి సంతకము చీనా ప్రభుత్వమువల్లనే చేపూరునను నమృతముతోచినవెంటనే నేనలతీసివేయుటకును అంగీకరించి యుండిరి (1922). కాని చీనాలోని పరరాజ్యస్థానములందు యథావీతివర్యలు జరుగుచునే యున్నవి.

ప్రతీకార యత్నములు

వాషింగుటను వరతుల ననుసరించుచు పరరాజ్యములన్నియు చీనాయెడల అనుకూలముగనుండిన క్షేయండి చీనాలో తమకుగల పలుకుబడి నంతను నుపయోగించి యెవరిబలమును వారభివృద్ధిచేసికొనుటకును, ప్రజాభిప్రాయమును తమవైపు త్రిప్పుకొనుటకును, మిషనరీలద్వారాను, విద్యాసంస్థలద్వారాను యత్నించుచుండిరి. ఇట్లు చేయుటలో రషియా సోవియటుల ప్రభుత్వమువారి నేవ చీనాజాతీయవాదులకు సహాయకరముగ నున్నది. రషి

యావారు తమ ప్రత్యేకహక్కులను వదలుకొనిరి. తమకు సహజముగ సాంఘికదృష్టితో జూచి చీనాదేశము ధనాత్మికము, సామ్రాజ్యకాంక్షగల విదేశీయులకేసిచ్చి విప్పి చేయబడుచున్నదని తలంచి యాఉ ప్రద్రవమునుండి తప్పించుటకై 1924 సంవత్సరమున సంధిచేసుకొనెను. అంతకు ముందే కాంటనీను ఉద్యోగనలవలనను విదేశీయులయెడ ద్వేషభావము ప్రబలియుండెను.

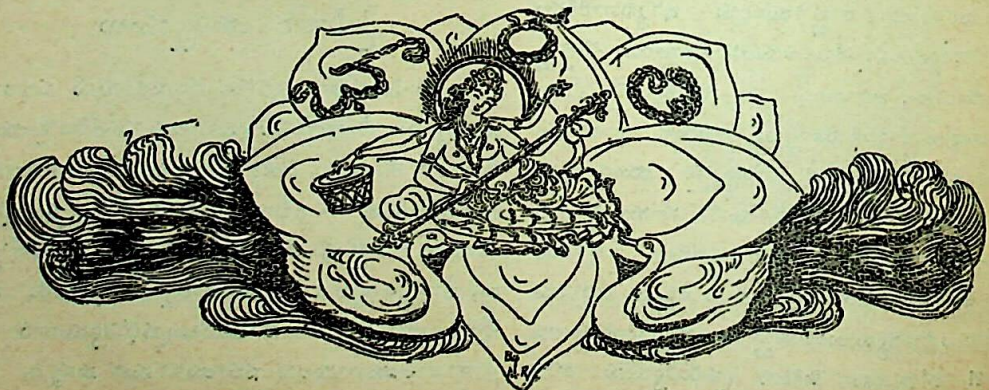
1925 సం. మంగోల్ నోక జపాను మిల్లనందు గొప్పసమైక్యకట్టుజరిగెను. విదేశీపైనికులుకొందరు విద్యార్థులనుకాల్చి చంపిరి. అందుపై యిరువదిసంవత్సరములకు పూర్వమెన్నడు లేనంతటి యాందోళన బయలుదేరెను. అన్ని ముఖ్యనగరములలోను విదేశీయుల బహిష్కరించుచు, సమైక్యకట్టుట మున్నగుసాధనలు జరుగుచుండెను. వీనిఫలితముగ కాంటను ప్రభుత్వమువారు బ్రిటిషువారి సానముగ హాంకో నాక్రమించిరి; ఓమల్లె ఒడంబడిక నెట్లు సంపాదించిలో పైన పేర్కొనబడినది. విద్యార్థుల నాయకత్వముక్రింద జాతీయోద్యమము బయలుదేరెను. అనందర్భపు సంధిచరతులతోలగింపవలెననియు సుంకముల వసూలుజేసికొను స్వాతంత్ర్య మొసంగవలెననియు వారు పట్టుపట్టిరి. పశ్చిమోత్తరదిక్కు నాయకుడగు థెంగుసేనానిగూడ అనేకవిధముల జాతీయోద్యమమునకు తోడ్పడుచున్నాడు.

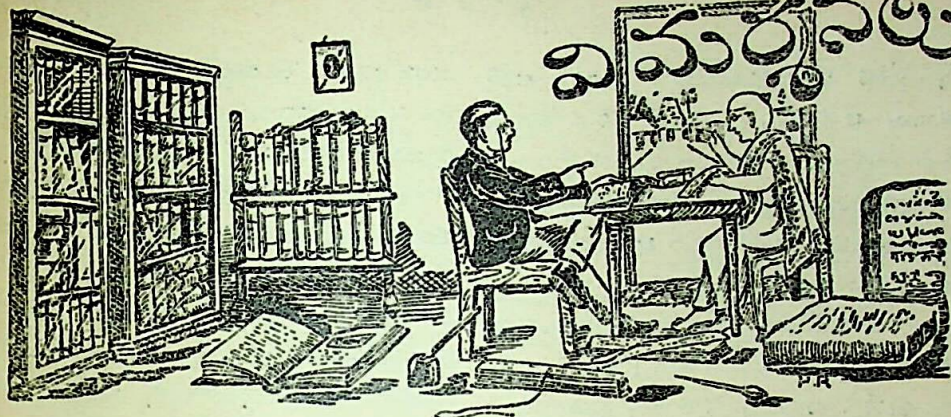
చీనాకు భారత సేనల సంపుట

ఈయాందోళనవలన బ్రిటను జపానుదేశముల వర్తకమునకు చాలనష్టము కలిగెను. చీనావారికి వారిపైననే

ద్వేషము మెండు. బ్రిటిషువారు తమహక్కులను, ప్రజలను కాపాడుకొనుటకై ఇంగ్లాండునుండియు, ఇండియానుండియు అధికసేనల సంపుటను నిశ్చయించి కొన్ని సేనల నంపిరి. ఆయావాసులును, తమవలెనేస్వార్యశ్రద్ధ సాధనకై పాటుబడుచున్నవారునుఅగు చీనావారిపై తమ సేనలబంపరాదని భారతీయులునిరసించియుండిరి. ఉద్రేకపూరితములగు చీనా సేనలవలన అచ్చటనున్న తెల్లవారికెళ్ళ దేమివిపత్తు సంభవించునో దానిని సందక్షించుకొనుటకై యీసేన లంపబడుచున్నవిగాని అచ్చట యుద్ధములేదనియు, ముందుగ తామేమియు దౌర్జన్యమునకు గడంగమనియు బ్రిటిషువారు ప్రకటించుచున్నారు. ఆమెరికా జపాను ప్రభుత్వములకుగూడ నిట్టికారణములేయుండుటచే తమసేనల నంపిరి. వెరసి అందరి సేనల మంగోల్ మున్నగు రేవుస్థలములందు విడిసియున్నవి. ఎప్పుడేమి సంభవించునో తెలియదు. ఆమెరికా జపాను ఇంగ్లాండు లలో యెవరి బలమధికమయినను యితరులకు ముష్టి.

కాని యుద్ధముజరుగకుండ స్వాతంత్ర్యమును బహువలెనన్నచో చీనావారు అంతకలహములు వరదిపోవలెను. ఉత్తరముననున్న జాతీయపక్షమువారును, కాంటను ప్రభుత్వమువారునుగలసియితర నాయకులతోడివియో, ఒప్పించియో బలవత్తరమగు కేంద్రప్రభుత్వమునుస్థాపించవలెను. అప్పుడుగాని విదేశీయులు ప్రత్యేక సౌకర్యముల వదలి సామ్యమార్గముల ననుసరింపరు. కాని అట్లు జరుగునా?

కుంకుమభరణి

ఏభాషలోని సారస్వతమునకైనా, అది ఎట్టి ఔన్నత్యమునకు వచ్చియున్నా, దానిలో ఎట్టి ఉద్ధృంభములున్నా ఎట్టి స్వతంత్ర రచనలు తెలుసుకునీడతూ ఉన్నా, భాషాంతరీకరణములు అనవసరములైన స్థితికి ఆసారస్వతము వచ్చిందని చెప్పశక్యము కాదు. మంచి వన్నెకువచ్చిన ఆంగ్ల సారస్వతములోనికి కూడా ఇతర సారస్వతములనుంచి గ్రంథములనేకములు ప్రవేశించి అనువాదము లవుతూఉన్నవి. అట్టి సందర్భములో మన ఆంగ్లవాఙ్మయమునకు అనువాదములు ఎంత ఆవశ్యకములో వేరే చెప్పనక్కరలేదు. స్వతంత్రములైన ఉద్ధృంభములు బయలుపడెదలసినదా ఉన్నప్పుడు, ఇతర సారస్వతముల పరిచయము మరి ఎక్కువగా ఆవశ్యకము. అట్టి గ్రంథాలను స్వతంత్రముగా రచించాలనే కఠూహలము పుట్టుటకే కాకుండా, రచనానియమములు, కల్పనాదులు, భావనావిధులు, భావములవర్ణనలు ఈ మొదలైన కవితాధర్మముల బోధనకు సాధనములుగా కూడా అన్యభాషాలోమణిగ్రంథములు ఉపచరిస్తూఉంటివి. స్వతంత్రకల్పనకు ఇంకా సాహసము చాలని భావికవులకు కల్పనాశీతను కలుగజేయుడానికి అనువాదములు ఎంతో ఉపయుక్తములు. ఆంధ్ర సారస్వతచరిత్రలో పునఃస్థాపియుగమైన ఇప్పుడు అనువాదములు తీవ్రముగా వెలువడుతూ ఉన్నవి.

శ్రీవిశేషకంఠశాస్త్రీగారు అనువాదముచేయ ప్రయత్నించుటకు ఇందులో ఏహేతువు పురికొల్పిందో నేను నిశ్చయించి చెప్పలేను. వారు స్వతంత్ర రచనాప్రియులని ఆంధ్రలోకమునకు తెలిసేయుంటుంది. వారి హృదయ

శ్వరి, వారినభి అందుకు తార్కాణము. అయినా గడ్డ గ్రంథమునకు ఇదే మొదటి ప్రయత్నము కాబోలు! వారున్నా, చాలామంది యువక కవులవలెనే బెంగాలీ గ్రంథము నొకదానిని తెలిసిందుటలో ప్రత్యేకకారణమేమైనా ఉన్నదా అని తర్కిస్తే, దేశభాషలలోకెల్ల బెంగాలీభాషకు ప్రస్తుతము ఎక్కువగౌరవము ఉన్నదన్నమాట స్ఫురిస్తున్నది. కాని ఆంగ్లవాఙ్మయముకంటే దేశీయకథలు భాషాంతరీకరణమునకు ఎక్కువ సుకరములు. మాటలలోను, భావములవర్ణనలలోను పాశ్చాత్య సరిప్రదాయములు అనువాదకులహా, చదువరులహా కూడా చాలా క్లేశకరములు.

బెంగాలీ సారస్వతములో పేరువడసిన కవులు ఎందరో ఉన్నారన్నసంగతి ఈ కుంకుమభరణివల్ల తెలుస్తున్నది. ప్రభాతకుమార్ ముఖర్జీ, రవీంద్రుడు, బంకిమ చంద్ర ప్రఖ్యాతపురుషుడుకావన్నా, ఇతని గ్రంథములకు కూడా ఆదేశములో ఆమోదము ఉన్నది. సింహూర్ పహుర్ అన్న నవలను కుంకుమభరణి అన్న పేరున రెడ్లు ముచ్చేతారు. కథ అంత ప్రాథమికమైన కాకపోయినా అనురంజకముగా ఉంటుంది. కల్పనలో ఏమీ ఎక్కువశిల్పము వ్యక్తము కావన్నా కథనము మాత్రము చాలా సరళముగా ఉంటుంది. అట్లీలము, కాని అనారోగ్యము కాని ఏమిన్నీ భావములలోను, మాటలలోను లేదు. మృదువుగా, తిన్నగా, ఒకే ఫలాపేక్షతో కథ నడుస్తూ చదువరులకు ఎట్టిఆయాసము కలుగనీయకుండా, ఆరంభించినది మొదలు పూర్తి అయ్యే వరకూ ఒకేవిధముగా చదివేవారిని ఆకర్షిస్తూ ఉంటుందని చెప్పవచ్చును. కథానాయకుడునననాగరికుడైన బెంగాలీసకీలు. చదివిన చదువు

వల్లనో, చేసిన సహవాసము వల్లనో కాని అతని అలవాటులు, అతని రుచులు, అతని నడవడి అంతా పాశ్చాత్యులను అనుకరిస్తూ ఉంటవి. క్లబ్బులు, హోటాలు, సినిమాలు, ఆటలు, పాటలు మొదలైన ఆధునికపట్టువాసపుస్తులు అతనికి చాలా మనోరంజకములు. వేషము, భోజనాదులు, పానము, మొదలైన చిన్నచిన్న సంగతులలో అతని జోగున్న క్రమపుతూ ఉంటుంది. ఆయి నప్పటికీ ఘోషాలో ఉన్న చురుకైన ప్రేమ నిర్మలమై గభీరమై ఉండేది. ఆదరము, గౌరవము, అనురాగము, సహజప్రీతి చూపిస్తూ, ఆమెను ఆకర్షించేడు. ఆమెను ఏవిధమైన నొప్పి కలుగకూడ దనినీ, ఆమె భర్తపత్నీ పదనికి ఏవిధమైన లోపకూడా దనినీ ప్రయత్నించేవాడు. ఇట్టి దంపతుల ప్రీతివ్యాపారాలను కవి అంత ఎక్కువగా చూపకున్నా, విజయుని సరళత్వమును మాత్రము స్పష్టముగా చూపించేడు. అట్టి విజయుడు జబ్బులపూరు బాటసారులబంగాలో ఒక క్రైస్తవయువ తిని చూసినప్పుడు కొంచెము నలించినా, ఏమీనీతికి లోపము రాకుండా ఉండేటట్లు ప్రవర్తించాడు. ఆమె భర్తతోకలిసి అక్కడ ఉంటూ ఉన్నది; పాశ్చాత్యుల ఆచారములను అనుసరించి అందరూ వ్యవహరించే వారగుటచేత, ఆమెతో ఒంటరిగా కలిసిమెలిసి తిరగగలిగినాడు. ప్రభుమహావేశమునుండి ఆమెను భర్తవల్ల ఏలాటి సౌఖ్యము లేకున్నదని గ్రహించాడు; రస సాంగత్యములో ఆమె వదనము వికసితమై ఉన్నట్లుకూడా పోలేడు. తానుబోతునమువల్ల ఆమెభర్త ఉద్యోగాన్ని పోగొట్టుకొని, పరాచైపోయినప్పుడు, సునీతి తాను తప్ప మరెవరూ దిక్కులేకుండుటచేత, వారిద్దరూ కలిసి తిరగకలేప్పిందికాదు. అట్టి సంవర్షములో వారికాయములు కూడా సన్నిహితములగుటచేత పూర్వము హృదయాలను ఆకర్షించిన గౌరవము వృద్ధికవచ్చింది. సునీతి కలకత్తాకు తీసికొనివచ్చి, హోటాలులో ఉంచి ఆమె సదుపాయములకొరకు శ్రద్ధతీసుకొంటూ ఉన్నప్పుడుకూడా వారి మనస్సులలో పొంగుతూ ఉన్న అనురాగమును వాచావ్యక్తపరుచుకోకుండా నిరోధించుకొని ప్రవర్తించుచుండుటచేత; వారి అన్యోన్యప్రీతి దృఢపపుతూ ఉండేది. మొదటినుండినీ విజయుడు తనకూ సునీతిగల సంబంధ

మును ముఖకు తెలియజేస్తూ ఉండేవాడు. మరకూయన్ని అంతగా విప్పి కవి వర్ణించకపోయినా, ఆమె సౌజన్య చాలా సరళమైనదని తెలియజేశాడు. ఏకోకొంచము వికలరసాందినా, మరళివస్తుకూ భర్తసౌఖ్యమునకు విఘాతముచేసి తాను సుఖపడాలి అనుకొలేదు. భర్త సౌఖ్యముతో రస సౌఖ్యము మితమైయున్నదని నూత్యముగా గ్రహించింది. సునీతి వివాహమునకు అతనిని పురికొల్పింది. ఎంతమంది బంధువులు ఆమెను హితముచెప్పినా వినక, సునీతి వివాహమునకు అసూయ చూపకుండా, ఆమెను ఒక వంశసంభవజే ప్రసాదించి రససంతోగా ఆమెను చేసింది. మరకూయ గాంధీర్యము ఆత్మర్యజనకము. ఆమె చూసిన త్యాగము, ఆత్మగము ద్వారా పూర్ణ సౌఖ్యసంధానము లోకానికి దర్శనప్రాయమని చెప్పవచ్చును. మరళివరిలే ఈవలు యొక్క గొప్ప అంతా. సునీతియేమిటగా వారింది; ఘోషా స్వీకరించింది. కాని ఆమె ప్రేమరత్నము మరళి హృదయరత్నము ముందర దివిటీముందర దీపమునంటితే. ప్రేమ ఎంత గంభీరమైనా, బాహ్యవిలాసములకూడా ఉండేనే కాని సామాన్యపురుషుని పూర్ణానందమునకు సాధనము కాదనినీ ఆప్రయత్నకసౌందర్యముకంటె ప్రీతిపూర్వకచేష్టలు ఎక్కువగా ఆర్షిస్తవనినీ కథలో వ్యక్తపరుచుతుంది. కాని సునీతాత్రము మరళియొక్క ప్రేమ అపారమైనదనినీ, అనంతమైనదనినీ గ్రహించి, నిర్మలస్వప్రేమ హింమాస్త్రీలదే అని చెప్పకూ పాశ్చాత్యునాగరకతాగర్వభంగముచూపించింది. ఈవిధానకవి రస స్వదేశాభిమానమును సంపాదించుట ఎంత క్లాగునీయమో చదువరులు తెల్పించవలెను.

ఈకథలో ఉన్న ఈసహజసరళతకు ఈప్రేమ రత్నమునకు, అనువాదకులు దీనిని భాషాంతరికరించినాని చెప్పవచ్చును. అనువాదము సరళమైన భాషలోఉన్నది. శివశంకరకాస్త్రీగారు చాలాలోజాలనుండి వ్యాపక భాషాభిమానులుగా ప్రకటించినా, ఇన్నాస్థులకు వాకి ఆమోదమును వ్యక్తపరుపలేదు. ఆభాషను అలంబించక పోయియుండురా, గ్రంథానికి తీర్పులేని హానిచేయుదురు. హాస్యములలోను, శిలవృత్తికీరణములలోను, భాషాదైకవర్ణనలలోను, వ్యావహారిక భాష ఎట్లు సుఖముగా

ఉంటుంటే, ఎట్లు చక్కగా, మృదువుగా వంగుతూ అను
మోక్షముతో గ్రంథము చదివేవారికి సులభముగా తెలు
స్తుంది. కాని భాషాంతరీకరణములో లోపములు ఉన్నవి.
జెంగాలీవారికి హిందీ తెలియడముచేత, మార్పుకలో
వికారముగా ఉండని హిందీని తెనుగులో మాతా కలు
పుట చక్కగా ఉండలేదు. జెంగాలీలు హిందీని కలిపి
వాట్లాడుతారు. ఆలాగే మధ్య మధ్య ఇంగ్లీషుమాటలు
మాతా తెలుగులో సరిపడలేదు. జెంగాలీమాటలలోగల
శేష తెలుగుమాటలలో రాసవ్వడు, దానిని వదులుకోక
రెట్టము. అనువాదముల వ్యావహారిక జెంగాలీ భాగాలెల్ల
యకపాపుటచేత కొన్ని రెట్టలు చేయడము సంభవించిం
చు. తెలుగుప్రయోగాలలో మాతా కొన్ని వింతలుగా
ఉన్నవి. అవి ఒకచో నూండవలెకాలేమో! వీటి నన్ని
టిని రెండోభాగ్యలో దిద్దవచ్చును. మొత్తమునివాద
అనువాదము బాగుందని అంగీకరించగలము.

పారనంది జగన్నాథస్వామి

గ్రంథపరిచయము

శ్రీచక్రవర్తి నెహ్రూగారి బోనపార్టిగారి

జీవితము (వచనము)

అనువాదము : శ్రీయురకృష్ణరాజు నరసింగరావుగారు
పీఠరు, కావలి, నెల్లూరుశిల్లా

ఈగ్రంథము 'అబ్బాటు' గారు ఆంగ్లమున రచి
యించిన 'నెహ్రూజీజీవితము (Abbot's Life of
Napoleon)న కాలానువాదము. డిమిట్రీ నైజా ౧౮౦౦
శేషిలో ౨౨ అధ్యాయములుగల గ్రంథైకదేశమునా
రచేయిపుడు వెలువడినది. ప్రాస్తుదేశపుచక్రవర్తియు,
బలరాక్రమకాలియు, రంగనీతిపరిపాలకునగు 'నెహ్రూ
జీ' చరిత్రము సమగ్రముగ విరివిగ నిరవహించు నాంగ్ల
వాఙ్మయమున లేకుండెను. ఆకాండతనదీర్చ శ్రీనరసింగ
రావుగారు పూనుకొనుటెంతయుఁ బ్రశంసార్హము. ఇట్టి
విశేషానుబంధచరిత్రము లందఱును 'దెలిసికొని ఆత్మోప
దేశమునకుఁ దెచ్చుకొను టావశ్యకము. కావున నచిర
కాలముననే గ్రంథకర్తగారు శేష భాగమును అనువదించి

ప్రకటించి యాంగ్లలోకమునకొసంగి తత్కృతజ్ఞతకు
బాహుల్యదురుగాక!

* * *

చిత్రకథామంజరి (రెండవభాగము)

గ్రంథకర్త : శ్రీయుర రాయసము వేంకటకవిపుడు
గారు. యమ్. ఏ., అభ్యుదయ, శ్రీవెంకటగిరి మహారా
జాగారి కళాశాల, నెల్లూరు. క్రాసుపైజు. ౧౯౩ శేషిలు.
వెల రు. ౧-౧౯-౦.

భారతి, ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాదిసంచిక, కృష్ణా
పత్రిక మొదలయినపత్రికలయందుఁ బ్రకటితములైన
కథలే యిపుడీ గ్రంథరూపమునదాల్చినవి. ఇందుఁ బదు
నొకండుకథ లున్నవి. ఆంధ్రలోకమునకుఁ బరిచితపూర్వ
ములైన యీకథలనుగూర్చి విశేషించెప్పటివావశ్య
కము. పుస్తకము గ్రంథకర్తగారియొద్దనే దొరకును.

* * *

భీష్మ-అయిదంకములనాటకము

ఆంధ్రగ్రంథరత్నాకరమునందలి ఆశువర్షముది.
శ్రీజంధ్యాల శివన్న శాస్త్రిగారు దీనిని శ్రీయుర ద్వితీయ
ప్రజలురాయిగారు వంగభాషను రచియించిన యీ
శేరుగలనాటకమునుండి ఆంధ్రీకరించిరి. దీనినివెనుక విరు
కృష్ణాపత్రికయందుఁ బ్రకటింపఁజేసిరి. డిమ్మిపైజు; శే.
౨౦౦. వెల: చందాదారులకు రు. ౨-౦-౦ ఇతరులకు ౧-౪-౦
విలాసము: ఆంధ్రగ్రంథరత్నాకరము, గుడివాడ.

* * *

తౌత్రకాలపు హిందూర్వములు (వచనము)

గ్రంథకర్త: మాడపాటి హనుమంతరావుగారు.
ఇది 'కృషిప్రచారిణీగ్రంథమాల' యందు రెండవగ్రం
థము. ఇదిచారిత్రకగ్రంథము. 'రావుబహద్దరు చింతామ
ణిరావు వైద్యా, యం. ఏ., యల్. యల్. బి. గారు
వ్రాసినవిఖ్యాతమునగు "ఎపిక్ ఇండియా" అను ఆంగ్లగ్రం
థములోని వ్యాసములను నారనన కేవలము అనుకరణము"
అని గ్రంథకర్తగారు పీఠికయందు వ్రాసినారు. క్రాసు
పైజు. శే. ౯౨. వెల: చందాదారులకు రు ౧-౦-౦
ఇతరులకు రు ౧-౨-౦. విలాసము: యామారామ సర్వ
య్యసప్త, సూర్యాశేఖ, పైజాము.

గ్రంథస్వీకారము

౧. తులసీరామాయణము (నిర్వచనము)

అయోధ్యాకాండము, ప్రథమభాగము. వేగుజుక్కగ్రంథమాలయం దీగ్రంథ మిరువదిరెండవది. గ్రంథకర్త భాగవతుల నృసింహశర్మగారు. డిమ్మిసైజు. పే. ౧౨౮. వెల: రు. ౧-౮-౦ వేగుజుక్క గ్రంథమాల, పూడిపెద్ది వారిపీఠి, బంపూరు, గంజాంజిల్లా.

౨. ఆంధ్రగీర్వాణశతకోపసహస్రము

పూర్వార్థము

శ్రీశతకోపనూరి విరచిత మగు తిరువాయ్మొళి అను ద్రావిడప్రబంధమున కిది అనువాదము. సంస్కృత శ్లోకములు, తెలుగుపద్యములు. అనువాదకులు: శ్రీమాన్ మేడేపల్లి వేంకటరచణాచార్యులుగారు, విజయనగరము హాజూబారి సంస్కృతపండితులు విజయనగరము. డిమ్మిసైజు; పే. ౨౩౨ కాగితపుటైండు. వెల రు. ౩-౦-౦ గ్రంథకర్తయొద్ద నీగ్రంథముదొరకును.

౩. శ్రీవైఖానసమంత్రప్రశ్న - దైవికప్రశ్న

చతుర్థయ మూలము.

శ్రీవైఖానసగ్రంథమాలయందలి పదునాల్గవవంకము. సంపాదకుడు, శ్రీ. డి. రంగాచార్యులుగారు,

ఈగావారిపాఠము: డిమ్మిసైజు. పే. ౧౧౭. రు. ౧-౧౨-౦

౪. విమానార్చనకల్ప:—మరీచిప్రోక్త:

(సంస్కృతము)

శ్రీవైఖానస గ్రంథమాలయందు పదునైదవవంకము. సంపాదకుడు: శ్రీమాన్ భిషగ్వర డి. రంగాచార్యులుగారు, యీగావారిపాఠము: డిమ్మిసైజు. పే. ౧౩౨. వెల: రు. ౧-౦-౦

పత్రికాస్వీకారము

పత్రికలు

పుష్పమాల (తెలుగు) సంపుటము ౧	సంచిక	౨
ఆంధ్రభారతి	"	౧౧
సుజాత	"	౨
సఖి	"	౩
సెటిబిజ	"	౫
ఆర్యకథానిధి	"	౧౦
రంగభూమి (కన్నడము)	౨	౩

విషాదము

ఉమర్ ఆలీషా కవిగారు

నావిషాద కథావిధానంబు జెప్ప

లేను, వ్రాయఁగాలేను, నాతోనెయి హాగ్ని చల్లారవలయుఁ గాష్టానుషంగ మైనధూమంబు శిఖిలీనమైనపగిది.

నావిషాద కథావిధానంబు నాక వోష్ట బాష్పావృతాక్షు లీ యుర్విరాలి వ్రాయుచున్నవి నా రుధిరంబుచేత

సాంధ్యరాగాలవలె మీరు చదువుకొనుడు.

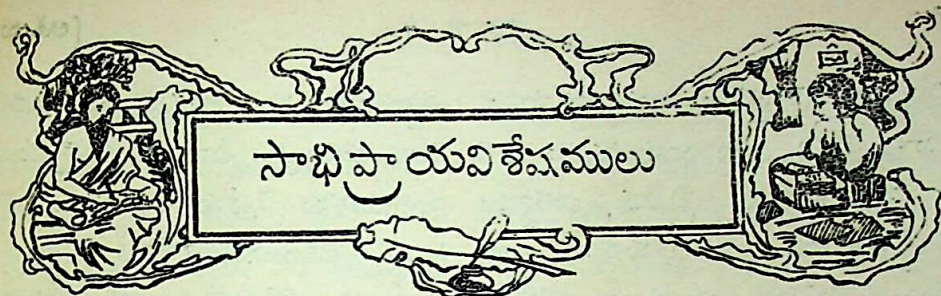
ఏడ్చుచేబద్ధులైన నాహృదయనీమ

గ్రక్కుచున్నది నెత్తు రాగ్రహముచేత

ప్రేతభూతముల్ ద్రావుచు ప్రేతగీతి

పాడుచున్నవి ఆరవాభ్రములు సుధను

గురియుచున్నవి నా కింక మరణమేది.

సాధిప్రాయవిశేషములు

క్రొక మంత్రమును మార్పులను బాండు
చున్నది. ఏకోపా మహాసంగ్రామ
ఫలము లోకమును పీడించుచున్నను యూరపు
రాజ్యములు మామూలు మార్గమును బట్టు
చున్నవి. యూరపురాజ్యము లాయుధముల
నెప్పటివలె నారాధించుచు ప్రసంచ శాంతికి
భంగమును గలుగజేయుచున్నవి. జర్మనీరాజ్య
మున కేర్పడిన ఆయుధనియమ మితర రాజ్య
ములకు గలుగలేదు. గ్రేటుబ్రిటను, ఫ్రాంసు,
ఇటలీ మొదలగురాజ్యములు సంగ్రామ బీభత్స
మును లోకమునందంతటను పూర్వము వలెనే
చేయుచున్నవి. ఫ్రాంసు, మొరాకో సంగ్రామ
మును జయప్రదము చేసి స్వాతంత్ర్యమును
బడయుటకు పాటుబడిన ఒకచిన్న జాతిని పార
తంత్ర్యమునందు బంధించినది. ఇటలీ, ఫాసిట్
మిషను స్వదేశమునందును విదేశములందును
మానవస్వాతంత్ర్యసంహారమునకు పూను
కొనుచున్నది. గ్రేటుబ్రిటను స్వీయసామ్రాజ్య
ప్రయోజనములకు, స్వాతంత్ర్యసంరంభముల
కు శత్రుత్వమును బూనుచున్నది. భరతవర్షము
నందు ప్రజా స్వాతంత్ర్యసంరంభమునందు
బ్రిటీషురాజ్య నీతిజ్ఞులు అవలంబించుచున్న
రాజనీతి బ్రిటీషురాజ్యాధికారులు అవలం
బించుచున్న నిర్బంధరాజనీతిని విశదముచేయు
చున్నది. హిందూ దేశమును విటర్బను ప్రభువు

సందర్శించినను, పాత్విక్కులా రెన్ను సందర్శించి
ననుఫలముమాత్రము సమానముగ నున్నది.
విటర్బను ప్రభువునంగ దేశనిర్బంధితులవిమోచ
నము వారిక్షమార్పణపత్రములమీద నాధార
పడియున్నదని పార్లమెంటునందు వ్యక్తము
చేసినవిషయము దేశాన్యతమైన షరదాస్య పాశ
బంధముల ప్రభావమును విశదముచేయుచున్న
ది. లేబరుపక్షమునకు చెందిన లారెన్నుగారు
ఇరువదేండ్లలో స్వరాజ్యమును స్థాపింపవలయు
నని చేసిన ప్రసంగము సానుభూతిని తెలుపు
చున్నను ఫలము సమానముగ నున్నది.
సామ్రాజ్య శాసనసభయందును, వంగరాష్ట్ర
శాసనసభయందును నిర్బంధితులవిమోచనము
నామోదించుచు తీర్మానములు అంగీకృతము
లైనవి. ప్రజలయందు నిరంకుశ ప్రభుత్వ
ప్రసంగములు నిర్బంధితుల విమోచనము
పట్లను అడియాసలు గలిగించినవి. కాని విట
ర్బను ప్రభువు, ఇర్విను ప్రభువు, లిట్టను ప్రభువు
మామూలుపాటనేపాడిరి. కాని ప్రజా హృదయ
మును దహింపజేయుచున్న గాఢసంతాప
మును శాంతింపజేయుటకు ప్రయత్నము చేయ
లేదు. బ్రిటీషు ప్రభుత్వము అవలంబించుచున్న
నిరంకుశ సంగతుణ షధానము భారతీయుల
భక్తివిశ్వాసములను శిథిలము చేయుచున్నది.
బ్రిటీషు ప్రభుత్వాధికారులకు దండనోపాయ

ము మీదగల విశ్వాసము సామదాన సాధన
ములమీద లేదని నిత్యవ్యవహారములు విశే
షము చేయుచున్నవి. బ్రిటీషు ప్రభుత్వము
భరతవర్షమునందు అవలంబించుచున్న రాజ
తంత్రమునే శ్వేతేతర జాతులపట్లను లోకము
నందంతటను అవలంబించుచు ధర్మస్వాతంత్ర్య
ప్రియుల విశ్వాసమును గోల్పోవుచున్నది.

* * * *

చీనా సంరంభము

చీనా దేశముస్వాతంత్ర్యమునుబడసిఆత్మ
వికాసము పొందుటకు చేయుచున్న ప్రయత్న
ములు ధర్మపరాయణుల ప్రశంసలకు పాత్ర
మగుచున్నను సామ్రాజ్యప్రియుల దండనము
నకు గురియగుచున్నవి. ప్రస్తుతము చీనాదేశ
మునందు కాంటన్ ప్రాంతమునందు జరుగు
చున్న దండయాత్ర బ్రిటీషు ప్రభుత్వ అత్య
మునకు నిదర్శనముగ నున్నది. చీనాదేశము
నందు పరరాజ్యములు వందలకొలది స్వాతం
త్ర్య సంస్థానములను స్థాపించినవి. ఆ సంస్థాన
ముల యధికారమును నిరోధించుటకు చీనా
ప్రభుత్వము చేయుచున్న ప్రయత్నము లన్ని
యును నిరర్థకము లగుచున్నవి. చీనాయందలి
స్వాతంత్ర్య సంరంభమును నిరోధించుచున్న
పరరాజ్యములందు గ్రేటుబ్రిటను ప్రముఖముగ
నున్నది. గ్రేటుబ్రిటను చూపుచున్న ప్రతి
ఘటనము, వారిహక్కులను కాపాడుకొనుటకు
ప్రయోజనకరమైనను చీనాప్రజల సానుభూతి
లేక స్వత్వసంరక్షణము దుస్థర మగుచున్నది.
చీనాప్రజలు బ్రిటీషువ్యాపార బహిష్కార
మును సంపూర్ణముగ జేయుచు బ్రిటీషు ప్రభు

త్వముపట్ల గల ద్వేషభావమును విశేషము
చేయుచున్నారు. చీనాజాతీయ సైనికులు బు
నంతముగను బ్రిటీషు అధికారమునుండి కా
టను ప్రదేశమునుతీసికొనుట బ్రిటీషు ప్రభుత్వ
ముయొక్క కోపోద్రేకములకు కారణమైనను
చీనాజాతీయుల వ్యవహారమును బ్రిటీషు అధి
కారులు చీనాప్రజలదృష్టితో చూచుటకావ్య
విధానమునకు ప్రయోజన
కరము. చీనాదేశము పరదార్శన్యములతోడను,
అంతర్విభేదములతోడను దుఃఖవేదన నను
భవించుచున్నపుడు బ్రిటీషు ప్రభుత్వాధికారు
లు సానుభూతినిచూపుట ప్రయోజనకరము
గాని దండయాత్రనుపూనుట చీనాకును,
బ్రిటీషు ప్రభుత్వమునకును ప్రయోజనకరము
కాదు. చీనాయందు పరివ్యాప్తమగుచున్న
స్వాతంత్ర్య సంరంభమును ప్రతిఘటించుటకు
బ్రిటీషు సైన్యములను ప్రయోగించుట సహజ
మైనను, భారత సైన్యములను ప్రయోగించుట
అనుచితముగ నున్నది. భారత ప్రభుత్వము
సామ్రాజ్యశాసనసభతో సంప్రతింపుచేయకనే
భారత సైనికులను చీనాదేశమునకుపంపి ప్రజల
తీవ్రప్రతిఘటనములకు పాల్పెనది. స్వదేశవ్యవ
హారములందుగాని, విదేశవ్యవహారములందు
గాని ప్రమేయములేని భరతఖండస్థితి భారతీ
యులకు పరమవిపాదమును గలుగజేయుచు
న్నను భారతీయులకు వారి నిస్సహాయత్వ
యందు చేయగలిగిన దేదియును గన్పడకున్న
నది. చీనాయుద్ధమునందు బ్రిటీషు ప్రభుత్వము
నకు దక్షిణాఫ్రికా, కనడా, ఆస్ట్రేలియా
మొదలగు వలసరాజ్యములు సహాయము

చేయుటకు బూనుకొనియుండలేదు. నిస్సహాయస్థితియందున్న భరతవర్షమునకు మాత్రమే యుద్ధమునందు నిర్బంధముగ పాల్గొననలసిన యవసరము గలిగినది. భారతీయులు తాము పారతంత్ర్యమును అనుభవించుటయే కాక ఇతరుల పారతంత్ర్యస్థితికి తోడ్పడుట వారి అవమానమునకు కారణంబగుచున్నది. చీనాప్రజలు వారి మతాచార్యులైన బుద్ధదేవునకు జన్మస్థానమైన భరతవర్షమునకు గౌరవముచూపుటకు బదులు అవమానముచూపుటకు కారకులు బ్రిటీషు ప్రభుత్వాధికారులని గతించిన చీనాసంగ్రామములన్నియును వెల్లడి చేయుచున్నవి. భగవత్కృతమునలన ఓమల్లి చేనుగార్లకు జరిగిన ఒడంబడిక బ్రిటీషు ప్రభుత్వముయొక్క చీనా దండయాత్రను నిరుపద్రవముగ సంత మొందించునని నమ్ముచు చున్నాము. బ్రిటీషుదండయాత్రకు జపాను, అమెరికా, ఫ్రాంసు మొదలగు రాజ్యములుచూపిన ప్రాతికూల్యమును నీఫలసిద్ధికి తోడ్పడగలదు. చీనాప్రజలము విశదముచేయుచున్న పశు బల ప్రదర్శనము పాశ్చాత్యరాజ్యములనలంబించుచున్న రాజనీతిని విశదము చేయుచున్నది.

* * * *

ఆయుధభారణ పరిమాణము

అమెరికా రాజ్యాధికారి కూలిడ్జిగారు యుద్ధనావల నిర్మాణమును పరిమితము చేయుటకు నానారాజ్యముల సభను సమావేశము చేయుటకు చేసిన ప్రయత్నములు విఫలమగుచున్న విషయము వివిధరాజ్యముల ప్రత్యుత్తరములు విశదము చేయుచున్నవి. యుద్ధనావల నిర్మాణమును పరిమితము చేయుటకు నానారాజ్యముల సభను సమావేశము చేయుటకు చేసిన ప్రయత్నములు విఫలమగుచున్న విషయము వివిధరాజ్యముల ప్రత్యుత్తరములు విశదము చేయుచున్నవి. యుద్ధనావల నిర్మాణమును పరిమితము చేయుటకు నానారాజ్యముల సభను సమావేశము చేయుటకు చేసిన ప్రయత్నములు విఫలమగుచున్న విషయము వివిధరాజ్యముల ప్రత్యుత్తరములు విశదము చేయుచున్నవి.

రములు విశదము చేయుచున్నవి. యుద్ధనావల నిర్మాణమును పరిమితము చేయుటకు ఇటలీ, ఫ్రాంసు, జపాను నిరాకరించినవి. గ్రేటుబ్రిటను తటస్థభావమును పూనినను తుదకు సమావేశమునకు అంగీకరించినట్లు వార్తలు తెలుపుచున్నవి. దీనియందలి గూఢార్థమును నిర్ణయించుటకు సామాన్యులకు సాధ్యముకాదు. అమెరికాకును, గ్రేటుబ్రిటనునకును నడుచుచున్న రహస్యాలోచనలు కొంతవఱకు బ్రిటీషు అంగీకారమునకు సాధనములై యుండునని యూహించదగియున్నది. బ్రిటీషు సామ్రాజ్యంతర్గతములైన రాజ్యముల సమావేశము బ్రిటీషు అమెరికా రాజ్యముల సంగయోగమునకు కారణములను స్ఫురింపజేయుచున్నది. అమెరికాకును గ్రేటుబ్రిటనునకును పరస్పర రక్షణమునకును, సంగ్రామమునకును ఒడంబడికలు జరుగుచున్నవని వదంతులు వ్యాపించుచున్నవి. ఆంగ్లభాషను మాటలాడే డిజాతులన్నియును నొక సమితిగ నేర్పడి, వారి స్వత్వములను గాపాడవలయునని హియరస్టు గారు వ్రాయుచున్న వ్యాసములు ప్రపంచ దృష్టి నాకర్షించుచున్నవి. ఆసమితియందు పారతంత్ర్యము ననుభవించుచున్న భరతవర్షస్థితి దుర్భరముగ నుండగల విషయము శ్రీమతి బెజుటమ్మగారు, కృష్ణమూర్తిగారు, సాయర్వీసుగారు మొదలగుప్రాజ్ఞులు తెలియజేయుచున్నారు. స్వాతంత్ర్యభరత వర్షము కి కి కొట్ల ప్రజలతోడను, సహజసంపదలతోడను, ప్రాచీనవిజ్ఞానముతోడను, దైనవిభూతులతోడను లోక కల్యాణమునకు దోడ్పడగల విషయము

గాంధీమహాత్ముని శాంతిసందేశము విశదము చేయుచున్నది. జాత్యభిమానమును, సామ్రాజ్యాభిమానమును పరమార్థముగ నున్న బ్రిటీషురాజ్యాధికారులకు భరతవర్ష ప్రయోజనములు తలకెక్కుట యసంభవముగ నున్నది.

జర్మనురాజ్యము నానాజాతి సమితియందు చేరుట ఆయుధనియమమునకును, శాంతిస్థాపనమునకును శుభసూచకముగ నున్నది. జీనీవాయందు స్త్రీసుమను గారి యధ్యక్షతక్రింద ఈమాసమునందు గూడనున్న నానాజాతి సమితి, భారత సామ్రాజ్య శాసనసభల వలె కేవలము విమర్శనాధికారమునే కాక కార్య నిర్ణయాధికారమును సయితము గలిగియుండుటకు సాధనముల నన్వేషించుటవలన నెల్లప్పుడు మహాశయుడు ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతములను సార్థకముచేయుట కవకాశములు గలుగగలవు. పెద్దరాజ్యములు విచ్ఛలవిడిగ ప్రవర్తించుటయును, బలములేని రాజ్యములను నిర్బంధించుటయును సమితిప్రయోజనములను నిరర్థకము చేయుచున్నవి. చీనాసమస్యను నానాజాతిసమితి వశముచేయుట వలన గ్రేటుబ్రిటను ప్రతిష్ఠయును, సమితి ప్రతిష్ఠయును వర్ధిల్లియుండును. నానాజాతిసమితి పరపీడనమునకు గాక పరసౌభాగ్యమునకు వినియోగపడనంతవరకును సమితి ప్రయోజనములు లోకకల్యాణమునకు నిరర్థకములుగ నుండగలవు.

* * * *

దక్షిణాఫ్రికా యాడంబడిక

దక్షిణాఫ్రికాయందు తెల్లవారు నల్లవారిని నిర్బంధించుటకును, వెడలగొట్టుటకును

చేయుచున్న ప్రయత్నములు శ్వేతజాతుల స్వార్థపరత్వమును విశదము చేయుచున్నవి. ఆఫ్రికా ప్రజలు స్వదేశమున మంచి ప్రదేశములందు నివసించుటకు వీలులేక మస్య ప్రదేశములందు నిర్బంధముతో నివసించుచున్నారు. బంగారపుగనులు, వజ్రపుగనులు, లోహపుగనులు, సుత్రేత్రములు తెల్లవారికి ఈనాములు; నల్లవారు దాస్యవృత్తికి మాత్రము తగియున్నారు. శ్వేతేతరులైన భారతీయులకును నల్లవారికి పట్టినదుర్గతియే పట్టినది. ఆఫ్రికాయందు చిరకాలమునుండియును నివసించుచున్న భారతీయులను నిర్బంధముగ వెడలగొట్టుటకు తెల్లవారుచేయుచున్న నిర్బంధములు శ్వేతేతరజాతుల దుర్భరస్థితిని తెలుపుచున్నవి. ఆఫ్రికా ప్రభుత్వమునకును, భారత ప్రభుత్వమునకును జరిగినయొడంబడిక సదృశములతో నిండియున్నను కార్యసాధనమునకు నిరర్థకమని విమర్శనము విశదముచేయుచున్నది. ఆఫ్రికాయందు నివసించుచున్న భారతీయులసంఖ్య స్వల్పముగ నున్నది. చిరకాలమునుండియును నివసించుచున్న భారతీయులకు పౌరత్వస్వత్వములను నొసంగుట ధర్మమని రాజనీతిశాస్త్రములు నిర్ణయించుచున్నవి. ఆఫ్రికా ప్రభుత్వము భారతీయులను సామదానోపాయముల మూలమునను వెడలగొట్టుటకు బూనుచున్న యుత్సాహమువాడి సౌకర్యములను గలుగజేయుటయందు గప్పక కున్నది. భారతీయులను వెడలగొట్టుటయందు ప్రభుత్వమువారిదివరకవలంబించుచున్న నిర్బంధవిధానమునకును, సామదానవిధానమునకును

మాటలయందు భేదమున్నను ఫలమునందు భేదముగనుపడదు. ప్రభుత్వమునుండి ధనము గ్రహించి వెడలిపోయిన భారతీయులు తిరిగి ధనమునిచ్చి ఆశ్రీకాయందు ప్రవేశించుట దుస్తరము. భారతీయులను స్వదేశములకేకాక పలసరాజ్యములకుకూడా పంపుటకు చేసిన ఏర్పాట్లు కేవలము అన్యాయముగనున్నవి. ఆశ్రీకాయందు కేపించి నిలిచియున్న భారతీయులను తెల్ల ఆశ్రీకా ప్రజలనువలె చేయుట అసాధ్యమని కాలము విశేదము చేయగలదు. ఈనియమములన్నియును భారతీయుల శుభ స్థితికి ప్రతిబంధకము లైనను భారతీయరాయ బారులకు వారి ని స్స హా య స్థి తి యందు అంగీకరించుట అనవరమైనది. భారతీయుల ని స్స హా య స్థి తి ని బా గు గ నె రి గి న అంక్ష్రాసుగారును, గాంధిమహాత్ముడును దక్షిణాశ్రీకాయొడంబడికకు స్వాగతము జెప్పట సహజముగ నున్నది. ఈస్వల్పమైన ప్రయోజనములనైనను సమకూర్చుటకు తెల్లవారంగీకరింపని విధమును ఆశ్రీకాయందు బయలుదేరుచున్న ప్రతికూలవ్యాఖ్యానములు విశేదము చేయుచున్నవి. భారత ప్రభుత్వము సామ్రాజ్యశాసనసభయందును, రాజ్యసభయందును విషయవిమర్శనమును చేయకయే ఒడంబడిక నంగీకరించుట భారతీయుల దైన్యస్థితిని వేయినోళ్లను చాటుచున్నది. శ్రీమాన్ శ్రీనివాసయ్యంగారును, ఇతర నాయకులును వారియసమ్మతిని తెలుపుట కంటెను చేయగల కార్యము కనుపడదు. దక్షిణాశ్రీకా సమస్య పట్లను చూపిన నిర్లక్ష్యభావమే భారత ప్రభు

త్వమునందలి సకల రాజ్యాంగసంస్థ లందును ప్రత్యక్షమగుచున్నది.

* * * *

సామ్రాజ్య శాసనసభలు

మాంటుఫర్డ్ సన్స్కరణములు శాసనసభలను చర్చా సభలుగ చేసిన విధమును సభావ్యవహారములు విశేదము చేయుచున్నవి. ఆర్థికసభ్యుడు నిర్ణయించిన విధానమును ఖండించుటకును, తగ్గించుటకును సభలకు అధికారము కలదు. క్రొత్తవిషయములకు సంబంధించిన విధమును నిర్ణయించుటకు అధికారము లేదు. ఈయధికారము వలెనే ఇతరాధికారములును పూజ్యములని శాసనసభా వ్యవహారములు విస్పష్టము చేయుచున్నవి. సామ్రాజ్య శాసనసభయందు నిర్బంధితులవిమోచనమును గోరుచు చేసిన ప్రతిపాదనము గెలుపొందినది. ఆ ప్రతిపాదనమును ఆచరణమునందు పెట్టగల శక్తి శాసనసభయందు లేనపుడు జయాపజయములు సమానఫలమును గలుగజేయుచున్నవి. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు ఇనుప దారులవిషయమై చేసిన తీర్మానములును ఈ అర్థమునే ప్రతిపాదించుచున్నవి. భారత ప్రభుత్వమునకు రయిలు మార్గముల వ్యయనిర్ణయములయందు నాలుగుసార్లు పరాజయము కలిగినది. రయిలు బోర్డునందు భారతీయుల నియమించుటయందును, రయిలుసామానుల కొనుటయందును, మూడవతరగతి ప్రయాణీకులకు చూపుచున్న నిర్లక్ష్యభావమునకును, రయిలు పని వాండ్రకు చూపుచున్న నిరాదరణమునకును ప్రభుత్వమునకు పరాభవము కలిగి

నను ప్రజాప్రతినిధులు నిస్సహాయులైయున్న విధమును న్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. భారత ప్రభుత్వాదాయ వ్యయము నవలోకించునపుడును నీదుర్దశయే కనబడుచున్నది. వర్తమానసంవత్సరమునందు 13,025 లక్షల ఆదాయమును, 12,715 లక్షల వ్యయము కలుగునని సర్ బేసిల్ బ్లాకెట్ గారు నిర్ణయించుచున్నారు. నికరాదాయము వర్తమాన సంవత్సరమునందు 310 లక్షలు తేలునని బ్లాకెట్ గారు నిర్ణయించుచున్నారు. ఈయాదాయము రాష్ట్రీయకప్పములను తగ్గించుటకు వినియోగింపబడుచున్నది. నిలువను ప్రజలు చెల్లించవలసిన పన్నులను తగ్గించుటకు బదులు సంపన్నులు చెల్లించవలసిన పన్నులను తగ్గించుటకు వినియోగించుట అన్యాయముగ నున్నది. ఉప్పుపన్నును, పోస్టురేట్లను తగ్గించుటకు బదులు మోటారుబండ్ల సుంకములనుతగ్గించుట సంపన్నుల ప్రయోజనములను సమకూర్చుచున్నదిగాని నిరుపేదల ప్రయోజనములనుసమకూర్చుటలేదు. మోటారుబండ్లకి 3000 రూప్యములను వ్యయము చేయగల వారు మరి మూడువందల వ్యయము చేయగలరు. వ్యయభారమునందు 5,555 లక్షల సైన్యవ్యయము దుర్భరమయిన వ్యయమని ఆర్థికపత్రము విశదము చేయుచున్నది. రాగల సంవత్సరమునందు 12,896 లక్షలుఆదాయము 12,532 లక్షలు వ్యయము మదింపువేయబడి 364 లక్షలు నికరాదాయము ఏర్పడుచున్నది. రాగలసంవత్సరమునందు 5,592 లక్షలు సైన్యవ్యయము నిర్ణయింపబడినది. వర్తమాన సంవ

త్సరముకంటె రాగల సంవత్సరమునందు 37 లక్షల సైన్యవ్యయము అధికమగుచున్నది. దేశాదాయమునందు సగముభాగము సైన్యవ్యయములకు వినియోగపడుచున్నపుడు దేశము యొక్క శుభస్థితి దుస్థిరమని ఆర్థికపత్రము దిగుబడఁను అంగీకరించుచున్నాడు. బ్లాకెట్ గారి బడ్జెటు లెక్కలన్నియును 16 పెన్నీల మారకమును బట్టి నిర్ణయింపబడినవి. రూపాయిమారకపురేటు 16 పెన్నీలకు మార్పుటవలన 364 లక్షల ఆదాయము అంతరించుటయే కాక 162 లక్షలు లోటు రాగలదని బ్లాకెట్ గారు బెదిరించుట సామ్రాజ్యసభయొక్క దైన్యస్థితికి నిదర్శనముగ నున్నది. బ్లాకెట్ గారు వేసిన కప్పముల యెరభదాభిప్రాయములను గలిగించి స్వరాజ్యపక్షమును శిథిలముచేయుట సహజమని దేశవ్యవహారములు విశదముచేయుచున్నవి. 16 పెన్నీల మారకపురేటు బ్రిటీషు వ్యాపారమునకునలె భారతీయ వర్తకులకు కర్షకులకు లాభకారి కాదని చిరకాలానుభవము విశదము చేసినది. భారతీయనాయకులు, వాణిజ్య సంఘములు 16 పెన్నీల మారకము దేశమునకు లాభకారియని చాటుచున్నను బ్లాకెట్ గారును, వారివర్గమువారును 18 పెన్నీల మారకమునకు పట్టుపట్టుట భారత ప్రభుత్వము బ్రిటీషు ప్రయోజనములను సమకూర్చుట కేర్పడిన విధమును విశదము చేయుచున్నది. ఉక్కు సంరక్షణశాసనమునందు బ్రిటీషు ఉక్కు పరిశ్రమకు గలిగిన సంరక్షణమును ఈదుర్దశనే వెల్లడిచేయుచున్నది. సామ్రాజ్య శాసనసభ

యందు గల భిన్నవత్తుములును నిరంకుశ ప్రభుత్వపోషణమునకు వినియోగ పడుచున్న వి. కాంగ్రెసువత్తుము, జాతీయవత్తుము, స్వతంత్రవత్తుము సంయోగములేక నిరంకుశ ప్రభుత్వమును పోషించుటకు వినియోగపడుచున్న విధమును ఉక్కురత్తుణ శాసనచర్చయందు జిన్నాగారు చూపిన వత్తుపాతము విశేషము చేయుచున్నది. శ్రీమాన్ శ్రీనివాసయ్యంగారు, నెహ్రూపండితుడు మొదలగు నాయకులు ప్రచురించుచున్న నిర్దేశములును భేదాభిప్రాయములను విశేషము చేయుచున్నవి. సాంఘిక విషయములను బహిష్కరించుటయందు గలిగిన భిన్నాభిప్రాయములు వత్తుముల దౌర్బల్యమును విశేషము చేయుచున్నవి. రాజ్యాంగము లందువలె సాంఘిక విషయములందును శాసనసభ్యులను బడిప్పిలనువలె శాసించుట సంయోగమునకు సాధనముగాక విలయమునకు సాధనంబగుచున్నది. శాసనసభ్యులు స్థాయిసంఘములందు జేరుటకు అనుమతి నొసంగినపుడు సాంఘికవిషయముల కేలయనుమతి నియ్యగూడదో తెలియకున్నది. గాంధీమహాత్ముడు 1920 సంవత్సరమునందు ఆరంభించిన నిరాకరణోద్యమము శాసనసభా ప్రవేశము సంగీకరించినపుడే పరిసమాప్తి నొందినది. శాసనసభ్యులు బ్రిటీషు ప్రభుత్వమును పోషించుటకు ప్రమాణమునుచేయుచు ప్రభుత్వసంహారమునకు పూనుకొనుట యసందర్భముగ నుండగలదు. పారతంత్ర్యస్థితియందున్న రాజ్యాంగములందు స్వాతంత్ర్యప్రియులు పాశబద్ధులైనస్వహాయస్థితియందుండెడివిధ

మును సామ్రాజ్యశాసనసభావ్యవహారములు బోధించుచున్నవి. మోక్షణోపాయము భారత ప్రజలవలనను రాగలదుగాని ఇర్వినుప్రభువు దెలిపినటులు బ్రిటీషు పార్లమెంటు వలన రాజులదు.

* * * *

రాష్ట్రీయసభలు

స్వరాజ్యవత్తుము శాసనసభా ప్రవేశమును ద్వంద్వప్రభుత్వ సంహారమును జేయుటకు కోరినది. చిత్తరంజనదాసుగారు గత సమావేశమున వంగరాష్ట్రమునందు ద్వంద్వప్రభుత్వమును నిర్మూలము చేయుటకు పూనుకొనిరి. వంగరాష్ట్రమునందు మంత్రులు లేకపోయినను నిరంకుశప్రభుత్వము యెప్పటివలె సాగినది. వర్తమాన సమయమునందు ఇదియును సాధ్యముగాకున్నది. వంగరాష్ట్రమునందు గజనవిచక్రవర్తిగార్లు మంత్రిపదవులను స్వీకరించి ద్వంద్వప్రభుత్వమును నడుపుచున్నారు. బొంబాయి, మధ్యరాష్ట్రములు, పంజాబు, చెన్నరాష్ట్రము మొదలగు రాష్ట్రములందును ద్వంద్వప్రభుత్వములుకొనసాగుచున్నవి. చెన్నరాష్ట్రమునందు కాంగ్రెసువత్తుము ప్రబలమైన వత్తుముగ నున్నను ద్వంద్వప్రభుత్వమును నిర్మూలము చేయుటకుగాని, మంత్రిత్వమును స్వీకరించుటకు గాని సాహసింప కున్నది. స్వతంత్రవత్తుము స్వబలవత్తుమైనను మంత్రిపదవులను స్వీకరించి ద్వంద్వప్రభుత్వవిధానమును నిర్వహించుచున్నది. జప్తీసువత్తుము స్వతంత్రవత్తుమునకన్నను ప్రబలవత్తుమైయుండి మంత్రిపదవులను స్వీకరించుటకు గోరుచున్నను విశ్వా

సము గోలుపోయి స్వీకరింప జాలకున్నది. కాంగ్రెసు పక్షము ప్రబలపక్షముగ నున్నను గౌహతీ కాంగ్రెసు తీర్మానమును సార్థకము చేయుటకు గాని, స్వతంత్ర పక్షమును నిర్గమింపజేయుటకుగాని పూనుకొన జాలకున్నది. కాంగ్రెసుసభ్యులు కర్తవ్యమును కనుగొనజాలక సంశయాత్ములై తర్క-విత్ ర్కములకు లోనగుచున్నారు. కాంగ్రెసు సభ్యులు నియోజకవర్గమునకుచేసిన ప్రతిజ్ఞను పాలించుటకు ముత్రిపదవులను స్వీకరింపకుండుట యుక్తముగనున్నను గౌహతీతీర్మానము నాచరింపకుండుట దురభిప్రాయములకు కారణంబగుచున్నది. ఉత్తరహిందూస్థానము నందును, వంగరాష్ట్రమునందును హిందూ మహమ్మదీయవిభేదములు గలుగజేసిన దుర్దశనే చెన్నరాష్ట్రమునందు బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేతరపక్షములు గలుగజేసినవి. చెన్నరాష్ట్రమునందు జస్టిసుపక్షము కొంతపటకు నిలిచియున్నను బ్రాహ్మణపక్షము కాని, బ్రాహ్మణేతర పక్షము కాని వ్యవహారములందు గనుపడవు. బ్రాహ్మణేతరపక్షమునందు భేదాభిప్రాయములు ప్రబలియున్నవిధమును ఎన్నికలయందు కాంగ్రెసుపక్షమునకు గలిగినవిజయము విశదము చేయుచున్నది. కాంగ్రెసు పక్షమునందు బ్రాహ్మణేతర సభ్యులే అధికముగ నుండుటవలనను, బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేతర పక్షములు స్వరాజ్యపక్షమునందు లేనని విశదమగుచున్నది. బ్రాహ్మణేతరపక్ష దురభిమానమే జస్టిసుపక్ష పరాజయమునకు దోడ్పడినది. చెన్నరాష్ట్రమునందు స్వరాజ్యపక్షము నిర్ణ

యింప వలసియున్న సమస్య ద్వంద్వప్రభుత్వ సంహారమో, జస్టిసుపక్ష నిర్ణయమో యను సంశయము సభ్యులను, నియోజకవర్గమును బాధించుచున్నది. నియోజకవర్గమునకు జస్టిసు పక్షముమీదగల యనాదరణము నెన్నికల ఫలము విశదము చేసినది. ఎన్నికలయందు ఓడిపోయిన జస్టిసుపక్షము ముత్రిపదవులను స్వీకరింపకుండుట నియోజకవర్గము సహింపదని విశ్వసింపదగియున్నది. ఇప్పుడు చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందలి పక్షములందు జనుగుచున్న యాందోళనము సభాప్రయోజనములకు నిరర్థకముగ నున్నది. పోషణములేని స్వతంత్రపక్షము కార్యాచరణమునకు బూనుకొనుటకు సంశయమును బూనుచున్నది. స్వతంత్రపక్షమును పడద్రోయుటకు జస్టిసుపక్షమునకును, కాంగ్రెసు పక్షమునకును కోరికయున్నను వీరిసంకల్పములకు కారణములు వేరువేరయి సంయోగము సాధ్యము గాకున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్ర సమావేశము ముత్రిపదమును పడద్రోయవలయునని శాసనసభ్యులను నిర్దేశించినది. తమిళ, కేరళ, కర్ణాటక రాష్ట్ర సంఘములు శాసనసభ్యులకు నిర్దేశములను పంపియుండలేదు. శాసనసభయందుగల నానారాష్ట్రముల కాంగ్రెసు సభ్యులును కలిసినిచేయుట ప్రయోజనకరము. కాని ఎవ్వరితోచినటుల వారు ప్రవర్తించుట ప్రయోజనకరముగాదు. చెన్నరాష్ట్ర పరిస్థితులను బాగుగ్రహించి రాష్ట్రసంఘములును, కాంగ్రెసు స్థాయిసంఘమును సభ్యులకు వారి వ్యవహారక్రమమును నిర్దేశించుటయందు సభ్యులయొ

క్రమము, నియోజకవర్గము యొక్కయు మనో
రథములకు తగినరీతిని కర్తవ్యమును నిర్ణయించుట
యొక్కముగ నుండగలదు.

చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయొక్క గతి
చిన రెండు సమావేశములును నిస్సారముగ
నున్నవి. ఏడవమును తనవేడుబలమును విశే
షము చేయుటకు ప్రయత్నము చేయలేదు.
ప్రత్యంత్రవేడుబలములు వారి సంచారసమ
యములందు చేసిన ప్రసంగములును, సూచించిన
కార్యవిధానములును స్వాతంత్ర్యవిధాన
మును ప్రకటించుచున్నను కార్యాచరణము
నందు నిరుపయోగములుగ నున్నవి. శ్రీయుత
రంగనాథం మొదలియారుగారు రాజమహేం
ద్రవరమునందు స్వరాజ్యపక్షము నిర్వహింప
దలచిన కార్యవిధానమును విశేషము చేసిరి.
సిద్ధాంతమునందు వారి సంభావన లన్నియును
బాగుగ నున్నను కార్యాచరణమునందు దుస్థి
రములని రాజ్యాంగ వ్యవహారవిధానము విశే
షము చేయుచున్నది. జాతీయ విద్యాలయము
లకు ద్రవ్యసహాయము చేయుటకుగాని, స్థానిక
సంస్థలు చేసినదానిని ఆమోదించుటకుగాని
మంత్రులకు అధికారము లేదు. ఈ యధికార
మును మంత్రులు పడయగలిగిన దేశమునకు
కొంత యుపకృతి గలిగియుండును.
రంగనాథ మొదలియారుగారు గృహపరిశ్ర
మల సుద్ధరించుటకు నిర్ణయించిన విచారణ
సంఘమువలన గలుగగల ప్రయోజనము
కాలము నిర్ణయింపగలదు. డాక్టరు సుబ్రాయ
నుగారును, రంగనాథ మొదలియారుగారును
రాటము, మగ్గము పేరులకు జస్టిసు మంత్రివర్గ

మువలెబెదరక ఖద్దరునకు ప్రోత్సాహమునం
గుటకంగీకరించుట స్వాతంత్ర్యపక్ష ప్రయోజన
మును చాటుచున్నది.

చెన్నరాష్ట్రదాయము రాగల సంవత్స
రమునందు 1654 లక్ష లనియును, వ్యయము
1724 లక్షలనియునులోటు 69 లక్ష లని
యును ఆర్థికసభ్యులు విశేషము చేసెను.
కేంద్రప్రభుత్వము రద్దుచేయనున్న రాష్ట్ర
కప్పము 116 లక్షలు తొలగిపోయి
నప్పడు లోటుపోయి 47 లక్షలు నికరాదా
యము తేలుచున్నది. మోయరుగారు చెన్న
రాష్ట్రప్రజలీ లాభమును గోల్పోవజనదని
సభ్యులను హెచ్చరించిరి. బ్లాక్టుగారి హె
చ్చరిక మోయరుగారి నోటనుండి ప్రతిబిం
బించుచున్నది. మారకపు రేటును 18 పెన్నీ
లకు నిర్ణయించునపుడు ప్రజలకు గలు
గుచున్న యపారమైన నష్టమును గమనించు
నపుడు రాష్ట్రములకు గలుగనున్న స్వల్ప
ప్రయోజనములు గమనార్హములు గావని
సభ్యులు గ్రహింతురుగాక! ప్రభుత్వాదా
యమునందు మద్యాదాయ మంతరాయము
లేక వృద్ధిని బొందుచున్నది. వ్యయశాఖలు
దైనను విద్యకును పరిశ్రమలకును వినియోగ
పడెడి ద్రవ్యము స్వల్పముగ నున్నది. ప్రభు
త్వాదాయమునందు భూమిశిస్తు ప్రధానము
గనున్నను రయితులక్షేమమునకు జేయబడు
చున్న వ్యయమత్యల్పముగ నున్నది. రయి
తుల షేమమునకు గావలసిన వైద్యసహాయ
ము, పరపతి, బాటలు, నీటివసతులు మొదలగు
వానికి జేయబడుచున్న వ్యయము స్వల్పముగ
నున్నది. డాక్టరు మల్లయ్యగారు, మునిస్వామి

నాయుడుగారు, కాశ్యపరావుగారు, పానుగల్లు రాజుగారు మొదలగువారు తెలిసినటులు గ్రామసీమలకు సదుపాయములను గల్పింపక పెద్దయుద్వేగములకు ద్రవ్యమును వ్యయము చేయుట యనుచితముగ నున్నది.

* * * *

ఆంధ్ర రాష్ట్రము

చెన్నరాష్ట్రమునం దంతర్గతమైన ఆంధ్ర రాష్ట్రము ప్రభుత్వ విధానమునందు స్వయం వ్యక్తిత్వములేక వికాసశూన్యముగ నున్నది. కృష్ణాగోదావరి డెల్టాభూములు విశేషదాయమును సమకూర్చుచున్నను డెల్టాప్రజలకు సౌకర్యములకుగాను వ్యయమగుచున్న ద్రవ్య మత్యల్పముగ నున్నది. నూరేండ్ల బ్రిటీషు ప్రభుత్వానంతరమైనను కృష్ణాగోదావరి నదులకు వంతెనలను, కట్టకుండుట ప్రభుత్వవిధానమునం దాంధ్ర రాష్ట్రము పట్లగల నిరాదరణమును విశేషముచేయుచున్నది. దక్షిణప్రదేశమునందుగల మెట్టారు పైకారా కానేరి డెల్టా నిర్మాణముల మీద ప్రభుత్వమునకు గల యాదరణము ఉత్తరప్రాంతములందలి నిర్మాణములమీదను ప్రసరింప కున్నది. వర్తమాన సంవత్సర వ్యయమునందు మెట్టారుపై కారా నిర్మాణములకు లక్షలు వ్యయము చేయబడుచున్నను ఉత్తరప్రాంతములకుచేయబడుచున్న వ్యయ మత్యల్పముగ నున్నది. కోటి రెడ్డిగారు దక్షిణజిల్లాలకు పట్టిన యద్వైతము ఉత్తరజిల్లాలకు పట్టలేదని శాసనసభయందు దెలిపినభావము యథార్థస్థితినిజెలుపుచున్నది. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము స్థాపితమైనను మంచి

రాదులకునువిద్యాలయములకును నశనమైన ద్రవ్య సహాయము దుర్లభముగ నున్నది. ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర మేర్పడనంత వరకును ఆంధ్రులవికాసమున కవసరమైన ప్రతిపత్తిగలుగదని చిరకాలవ్యవహారానుభవము విశేషముచేయుచున్నది. శ్రీయత వేమవరపురామదాసుపంతులుగారు రాజ్యసభయందు ప్రతిపాదించిన యాంగ్లరాష్ట్ర నిర్మాణతీర్మానముఓడిపోయినను చర్చనలన అవసరమైన ప్రయోజనము గలిగినది. భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రవిభాగమునకు ప్రభుత్వపుసానుభూతిగలదని హెయిగుగారు విశేషము చేసిరి. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు చర్చింపబడిన ఉత్కలరాష్ట్ర నిర్మాణతీర్మానమును భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రనిర్మాణావసరమును విశేషము చేయుచున్నది. ఈ తీర్మానములు చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందు ఆంధ్ర రాష్ట్ర తీర్మాన మంగీకృతము గావలసిన యవసరమును విశేషముచేసినవి. వర్తమానసమావేశములు దాంధ్రరాష్ట్ర తీర్మానము చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందు దామోదించబడుట కాంధ్రప్రతినిధులు తగిన ప్రయత్నములను జేయుదురని నమ్ముచున్నాము. ప్రభుత్వవిధానమునం దాంధ్ర వ్యక్తిత్వమున కవకాశములు లేకపోయినను కాంగ్రెసువిధానము గలుగజేసిన స్వాతంత్ర్య మాంధ్ర వ్యక్తిత్వమునకు దోడ్పడుచున్నది. సహాయనిరాకరణోద్యమ మాంధ్రులవ్యక్తిత్వమును దేశము నందంతటను ప్రతిష్ఠించినది. ఆంధ్రరాష్ట్రనామముపునరుద్ధరణమై ఉదారాశయములను వ్యక్తముచేయుటకు వినియోగ

పడుచున్నది. భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రవిభాగము లప్రయోజనమును కాంగ్రెసునందుగల ఆంధ్ర విభాగము విశదముచేసినది. కళాకావ్యములందును, నిత్యవ్యవహారములందును ఆంధ్ర వ్యక్తిత్వము సువ్యక్తమగుచున్నది.

* * * *

ఆంధ్రశిల్పము

చెన్నరాష్ట్రశిల్పప్రదర్శనము శిల్పమునం దాంధ్రవ్యక్తిత్వమును విశదముచేయుచున్నది. ప్రాచ్యశిల్పశాఖయందు పంగీయశిల్పనామము ప్రతిష్ఠితమైనను పంగీయశిల్పుల చిత్రపటములు స్వల్పముగనున్నవి. ఆశాఖయందలి చిత్రములందు మొదటిబహుమానమును చుగటైగారు నడసినను ఆంధ్రచిత్రపటములు ప్రముఖములుగ నున్నవి. ఆశాఖయందు ప్రదర్శింపబడిన చిత్రపటములందు ఆంధ్రశిల్పుల చిత్తరువులు చాలగలవు. ఆ చిత్తరువు లాంధ్రశిల్ప వ్యక్తిత్వమును సమర్థించుచున్నవి. కీర్తిశేషులైన దామెర్ల రామా రావుగారు శిల్ప నిర్మాణములందు వ్యక్తమగు చేసినవ్యక్తిత్వ మాంధ్రశిల్పములయందు గోచరంబగుచున్నది. ఆంధ్రులరచన లజంతావైఖరి నవలంబించుచు వ్యక్తిత్వమును విశదముచేయుచున్నవి. సంభావన యందును, రూపకల్పన యందును, అంగవిన్యాసమునందును, రంగుల యందును ఆంధ్రచిత్రరచనలు వ్యక్తిత్వమును వెల్లడిచేయుచున్నవి. చెన్నపురి ప్రదర్శనము నందు సుబ్బారావుగారి 'రాధామనోహర మూర్తి,' వెంకటరత్నముగారి 'గోపీమోహ నుడు,' బుచ్చి కృష్ణమ్మగారి 'నటరాజు' బహు

మానములను బడసినవి. కౌతా ఆనందమోహన్ శాస్త్రిగారి 'సిద్ధార్థుడు, మీరాబాయి అక్కరు తననేను చిత్రము,' చామకూరి సత్య నారాయణగారి 'గౌతమబుద్ధుడు, రాధా స్వప్నము,' వెంకటసుబ్బారావుగారి 'నాగ రాజు,' బాపిరాజుగారి 'వేణీభంగము,' రామ మోహన్ శాస్త్రిగారి 'వసంతము,' సత్యవాణి గారి 'నదీనన్నిధి, కృష్ణాబాయిగారి 'సీలవర్ణుడు' మొదలగు చిత్రపటములు శిల్పమునందు ప్రవర్ధమానంబగుచున్న ఆంధ్రుల అభినివేశము ను విశదముచేయుచున్నవి. ఆచరకాలముననే స్వయంసహాయసాధనమునను వృద్ధిచిహ్నంబు చున్న శిల్పవికాసముఆంధ్రుల సహజమైనయభినివేశమును విశదముచేయుచున్నది. ఆంధ్రుల శిల్పవికాసమునం దభిమానముగల మహాజనులందఱును జాతీయవిద్యాసంస్థాపనలందు శిల్ప రచనలకు ప్రోత్సాహము నొసంగి ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు దోడ్పడుట ధర్మముగనున్నది.

* * * *

సాహిత్యము

శిల్పమునందువలెనుసాహిత్యరచనలయందును, విద్యావిధానమునందును ఆంధ్రులు ప్రకటించుచున్న వ్యక్తిత్వము వారియాత్మావలంబన ధర్మమును విశదముచేయుచున్నది. ఆంధ్ర హృదయము నావరించిన మాతృభాషాభిమానమును జాతీయవిద్యాలయములు, సభలు, గ్రంథమాలలు, పత్రికలు విశదముచేయుచున్నవి. జాతీయ విద్యాలయములయందు విద్యాభ్యాసము మాతృభాషాముఖముననుజరుగుచున్నది. జాతీయవిద్యాలయముల యందు బాలురు,

బాలికలు సాహిత్యమునందును, సంగీతమునందును పొందుచున్న యభినివేశము ఆంధ్ర హృదయవికాసమును విశదము చేయుచున్నది. తెనాలి, నెల్లూరు, గుంటూరు, బందరు మొదలగు పట్టణములందు గల జాతీయ విద్యాలయములు జాతీయ విద్యాప్రయోజనమును విశదము చేయుచున్నవి. విద్యాలయములవలెను సాహిత్యరచనలును దేశావ్యతమైన ప్రజోధమును వ్యక్తము చేయుచున్నవి. దేశవ్యాప్తములైన నవలలు, నాటకములు, భావగీతములు, జీవితములు, పరిశోధనలు ప్రజాహృదయమునందు పల్లవించుచున్న నవజీవితాశయములను వ్యక్తము చేయుచున్నవి. సాహిత్యమువలె నాటకరంగములును ప్రజాహృదయమునందు నవభావోదయమును సూచించుచున్నవి. సర్వతోముఖమైన ఆంధ్ర హృదయవికాసమునకు సాధనములైన లక్షణములు గోచరంబగుచున్నను సాధనసామగ్రిని నమకూర్చి మహాప్రయోజనమును సాధించుట కవకాశములు చాలకున్నవి. ప్రభుత్వాదరణములేని ప్రయత్నములు ఫలప్రదములగుట దుస్థరమైనను స్వయం సహాయసాధనమువలన ఆంధ్రప్రపంచమునకు గలుగుచున్న ఫలము సర్వత్ర ప్రత్యక్షమగుచున్నది. ఈఫలము దేశావసరములకు వినియోగపడుటకు కవులు, గాయకులు, శిల్పులు, నటులు, పరిశోధకులు వారి సాహిత్యకళాభినివేశమును కేంద్రీకరించి దేశాభ్యుదయమునకు సాధనమైన సంస్థానలను నిర్మించుట కామితార్థములను బడయుటకు సాధనముగ నుండగలదు. శ్రీమంతులు,

విద్యా వంతులు, పండితులు యథాశక్తిని వారికి గల యవకాశములను ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు సమర్పించి ధన్యవాదములకు బాతులగుదురు గాత! ఆంధ్రహృదయావ్యతమైన యాంధ్రాభ్యుదయమునకు భారతియును ఉడుతభక్తి చందమునను నేవను జేయుచున్నది. భారతిచేయుచున్న సేవావిధానము లోపములతో నిండియుండినను సేవాభిలాష గాఢముగ నున్నది. పత్రికా నిర్వాహకులు దోషములను గ్రహించి సంస్కరించుటకు సిద్ధముగ నున్నారు. స్వప్రయోజనపరాయణ లారోపించెడి నిందలు నిరర్థకములై స్వకార్య విఘాతమునకు వలెను స్వకార్యసిద్ధికి సాధనములుగాకున్నవి. తప్పులనెన్నుట సులభముగాని తన తప్పులను గనుగొనుట దుర్లభము. విమర్శకులు సాదరభావముతో విమర్శనలకు బూనుకొని భారతిచేయుచున్న సేవను సార్థకము చేయుదురు గాక! మాఘసంచితయందు గల వ్యాసములందు భాషాపరిశోధనకు సంబంధించిన పరవస్తు వెంకటరామానుజస్వామి గారి వ్యాసమును, ఆంధ్రచరిత్రమునకు సంబంధించిన మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారి ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యమును, వెంకటరంగయ్యగారి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమును, గంగన్నగారి స్వర్ణములోబకవిలాసమును, వెంకటసత్య సూర్యప్రకాశరావుగారి నూతన కవిత్యకృత తులు మొదలగు వ్యాసము లాంధ్రపండితుల విమర్శనలను బడసి ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు సాధనములగునని నమ్ముచున్నాము. భారతిని పోషించుచున్న మహాజనులకు కృతజ్ఞతాంజులుల నర్పించుచు ముందును వారిపోషణను నేడుచున్నాము.

విషయానుక్రమణిక

ప్రభవ—సెట్టి లక్ష్మీనరసింహముగారు	ముఖ్యత్రము
సేవాంజలి—శ్రీవేంకటపార్వతీశ్వర కవులు	ముఖ్యత్రము త.
ప్రభుత్వము—శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి గారు	౧-౩
వన్నయగీతములు—చిలుకూరి నారాయణరావు గారు	౪-౧౩
వసంతప్రవాసి—పండితారాధ్యుల నాగభూషణం గారు	౧౩-౧౪
భాషాసంప్రదాయములు—శ్రీ పరవస్తు వెంకటరామానుజస్వామిగారు	౧౫-౨౧
స్వర్గములో ఒకవిలాసము—జయంతి గంగన్న గారు	౨౨-౨౪
క్రొడాభిరామకర్త శ్రీనాథుడా?—వేమూరి విశ్వనాథశర్మగారు...	౨౫-౩౩
అర్థి—కందుకూరి వీరబసవరాజు గారు	౩౪-౩౫
శ్రీనాథకవిరాజీయము—కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౩౬-౪౪
గంగమ్మ-అహింస—పిశుపాటి నారాయణశాస్త్రి గారు	౪౫-౪౭
ఆనందకందము—క్రొత్తపల్లి సూర్యరావుగారు	౪౮-౫౦
అన్యోపదేశపద్యములు—పురాణం సూర్యనారాయణతీర్థులుగారు	౫౩
రంగరాజు—దశిక సూర్యప్రకాశరావుగారు	౫౪-౬౫
శుక్లపక్షము—విన్నకోట వెంకటరత్న శర్మగారు	౬౬-౬౮
కనులు—కవికొండల వెంకటరావుగారు	౬౯
నాగరత్నము—రాయసము వెంకటశివుడుగారు	౭౦-౭౬
సూర్యోదయము—జి. జాషువాకవి గారు	౭౭

ఆంధ్రాయానివర్జితీ పట్టుదలలు—భమిడిపాటి కామేశ్వరరావుగారు	22-54
జిజ్ఞాస—వెలగపూడి దానయ్యచౌదరిగారు	54
ఆంధ్రనుహాసాస్త్రాజ్యము—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు	54-503
నాపాప—అడివి బాపిరాజు గారు	503
పిట్టకథ—కమల	503 5
శాంతిని కేతనము—గూడా కృష్ణమూర్తిగారు	503-503
నాల్గిష్టము—అమరవాది హనుమచ్ఛాస్త్రి గారు	503
ప్రాచీన భారతీయాధరణములు—	503-503
పుష్పమాల—మిత్తింటి నరసింహమూర్తి గారు	503

కలగూరగంప—ఆంధ్రభాషయందలి వింతయక్షరము; క్వాశ్చేకారసంధి; సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు; నిజామురాష్ట్రములోని క్రొత్తేశాసనములు; ఆంధ్రత్వము; తెలంగాణాదిత్య (నన్నెచోడ) నికాలము; అంతఃపురకాంతల ఆనందమయజీవితము; “దైవంమానుషరూపేణ”; హిందువులునిక్కముగ మతభర్తృయల ననుష్ఠించు చున్నారా? కాకతీయులు—క్షత్రియులు; పైపురైటింగుయంత్రముతోచిత్రించిన చిత్రములు; కీ. శే. ఏ. వి. నరదాచార్యులుగారు; పోల్ వాక్ హిందెబిల్లు; శ్రీవెంగళే మాధవరావు గారు, ప్రకృతి పరమాదృశ్యములు; అజంతాచిత్రములు; చీనాబాలుడు.

గ్రంథవిమర్శనము, పత్రికాపరిచయము,...	503-503
పిచ్చుకా! ఏలనీకిట్టి వెడఁగుదనము?—శ్రీరామ్ నీరబ్రహ్మంగారు	503
సాభిప్రాయవిశేషములు	503-503

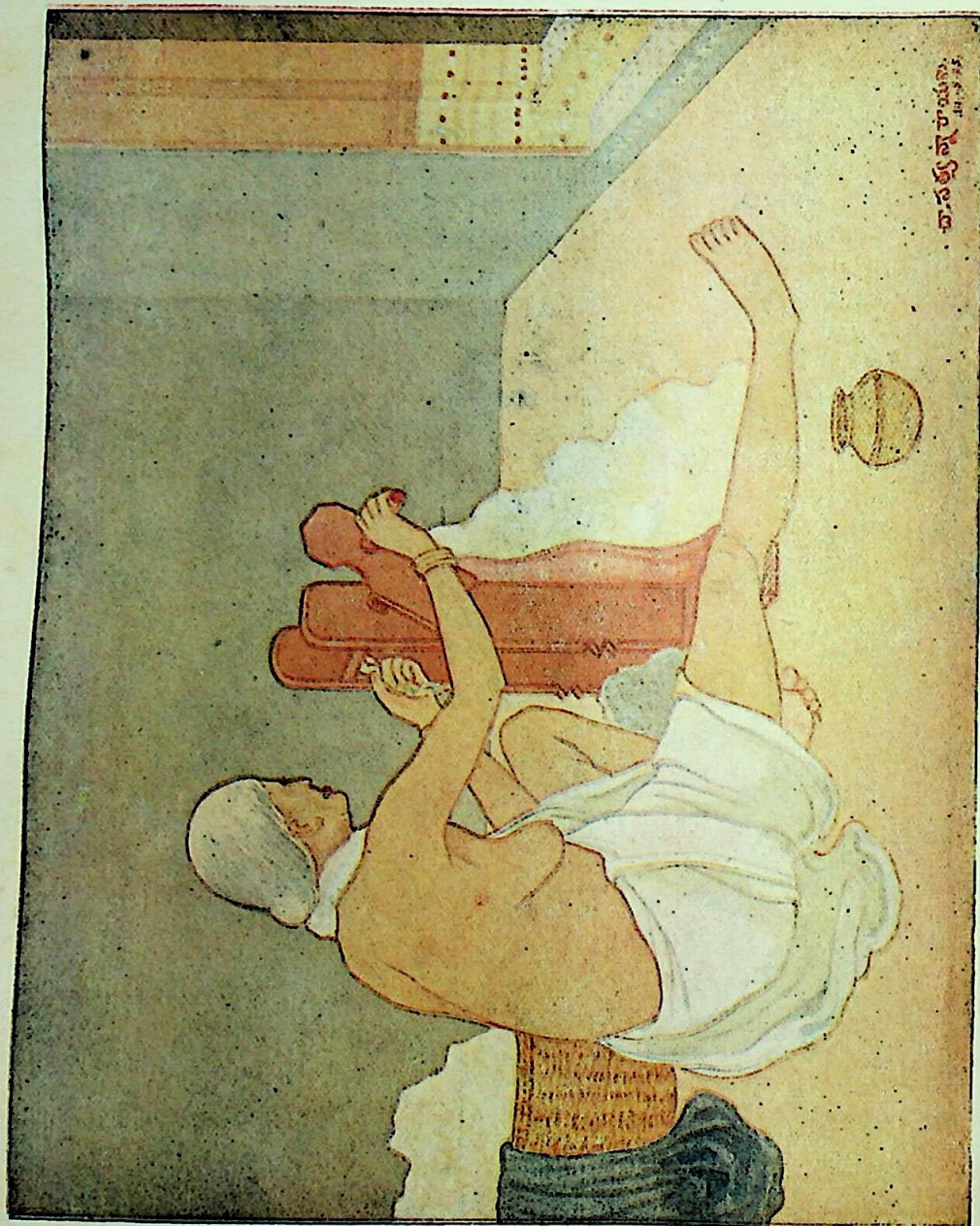
చిత్రములు

త్రివర్ణ చిత్రములు—ప్రత్తి-గిరక.

సాధారణచిత్రములు—ప్రాచీన భారతీయాధరణములు, ఇతర చిత్రములును.

C. M. V. Sharma
Mathematics

ద
ని
అ
న)

ప్రభావ సం. చిత్రమహానామ, చా. సత్యనాథ

ప్రభవ

నెట్టి లక్ష్మీనరసింహము గారు

శ్రీ ప్రమదకవారహంబు బ

హు ప్రమదంబెదను బ్రభవమొందించెడి న
ర్వప్రభవిష్ణుడు విష్ణుం
డీప్రభవాబ్దమున శుభములిచ్చుత మీకున్.

తే. గీ. ధర్మసంస్థాపనము నిమిత్తము యుగయుగ
మందుఁ బ్రభవంబునందు శ్రీహరి ప్రభవ మొ
దలు గలుగు నీ యలువది యేడుల యుగమును
జగమునకు సౌఖ్యకరముగా జరుపుఁ గాక !

ఉ. వె. ప్రభ వహించి దేవపతిసోదరుడుగ వి
ప్రభవనమున దేవపాళిఁ బ్రోవఁ
బ్రభవమొందినట్టి ప్రభుడు ముజ్జగము లీ
ప్రభవయందుఁ బ్రోచుఁ బరమకృపను.

సేనాంజలి

శ్రీ వేంకటపార్వతీశ్వర కవులు

౧

మలపుకోలేనైతి మలసి నీకై నేత సడలింపఁ జేయు నావడఁకుదనము;
ఆచుకోలేనైతి నడరి నీనునుమేను నొగిలింపఁ జేయునా గగురుపాటు
అడఁచుకోలేనైతి నలమి నీనెమ్మొముఁ గందింప జేయు నాకాఁకమూర్పు
విలుపుకోలేనైతి నిండి నీ చేర్చుక్కఁ గరఁగింపఁ జేయునా కంటిసీరు
తప్పగలిగె ననుచు దద్దరిల్లుట కాని-యేమి పేయవలెనో యెఱుంగకుంటి
సర్వకారఁజుడవు తుమి యింపకుదువే-పావనస్వభావ, దేవదేవ!

౨

సీ. అభవ! నీకర్ణ్యపాద్యములుగాఁజాలునే నిస్సారమైన యీ నీటిబుగ్గ
కాంత! నీయూరాత్రికంబుగాఁజాలునే అజీముజీమైన యీ మెఱుంగుబురుగు
విశ్వతోముఖ! నీకు విందుగాఁజాలునే పేలవంబైన యీ పేలిగింజ
నాథ! నీసంసేనంబు గాఁజాలునే చిందువందైన యీ చిన్నిపూవు
పరమదుర్లభమైన నీ కరుణలేక-తాసకశ్రీపదాంభోజసేవనమున
నలరు టబ్బునె యీపరమాంబువునకు, సత్యపాథామ! దేవతా సార్వభౌమ!

3

[చుండె,

మొగమోటములుగూర్చి మగిడి పోవకు సుమీ పలుకెల్ల నమృతంబు చిలుకు
కనుఁబ్రేమికలు గూర్చి కదలి పోవకు సుమీ నిలువెల్లఁ బులకలు నిడుచుండె,
పారవశ్యముఁ గూర్చి పాఠిపోవకు సుమీ తలఁపెల్ల నానంద మొలుకుచుండె,
ఆత్మవిస్మృతిఁగూర్చి యట్టై పోవకుసుమీ భవమెల్లఁగోర్కులు పండుచుండె,
మఱపుఁగొల్చుకుమింక నేమటకు మింక, దలఁపుఁద్రిప్పకుమింకఁబోదలఁచింక
ఆదఁకొను మింక మన మేకమైతి మింక, సచ్చిదానంద లీలానన్నమూర్తి!

చెన్న పట్టణము ఏప్రిల్ ౧౯౨౭

సంపుటము ౪

ప్రభవ సంవత్సరము చైత్రమాసము

సంఖ్య ౪.

ప్రభు తీర్థము

సాహితీసమితి సభాపతి శ్రీశివశంకరశాస్త్రి గారు

శ్లోకము

మహిత వాసవ మణికుట్టి మమ్ముబోలు
సాగరముతోడనొప్పభూసాధమునకు

కొముదీప్లావితం బైనగగననీమ
తనరుచున్నది ధవళ వితాన కాంతి.

విమలహా నీవిభావరీసమయశోభ
నేలనోకాని కనుగొన నిచ్చగింప
కాననము వాలించి నిమిలితాక్షు లగుచు
పలుకకున్నారు శ్రీమహాప్రభువు వారు !

రామానందరాయలు

దేవ, ప్రసరింపజేయుడు దృష్టి యిటులు
పొంగి పోవుచు నున్నది పూర్ణచంద్ర

కిరణజాలమ్ముతాకున కెరలి మిగుల
ఆత్రతంబైన నీలరత్నాకరంబు.

రాధికాదేవి కబరీభరమ్మునుండి
జారుచుండెడి కుసుమసంస్పర్శవలన
పరమ హర్షమ్ముతో గగుర్పాటు గాంచు
శ్యామసుందరు లలిత దేహమ్ము వోలె.

శ్రీచైతన్యచహాప్రభువు కన్నులు తెరచి
ఏడి నాశ్యామసుందరు డేడి యేడి !
చూచుచుండగ నెచటికో సురిగినాడు
ఇచటనే నిల్చియున్నవా డింతలోనె
అచ్చెరువు తోప నేకడ కరిగినాడు !

ఏమి చిత్రము! సఖులార, ఇపుడె యతని
నీ ప్రదేశమునందె వీక్షింప గంటి
అంతలోనే యంతర్ధాన మయ్యె నయ్యె
వంచకాగ్రణి గోపికావల్లభుండు!

[ఇటువంటిమాచి]

కాన రా వేమి కృష్ణ, ఈకన్నుదోయి
ఏమి పాపము చేసినదో, మనోజ్ఞ
దివ్య భవదీయ రూప దీప్తి లభింప
దక్కటా!—రమ్ము, నాహృదయాధినాథ!

నిన్ను గనజాల కున్న నే నిమిషమైన
తాళజాలను కృష్ణ! ఈతనువునుండి
ప్రాణములు లేచిపోవు! కృపాప్రపూర్ణ
మానసమున దరిజేరుమా రయంబ!
వినయపూర్వకముగ నిన్ను వేడుచున్న
దోయి రాధిక! రమ్ము నేత్రోత్సవముగ.

[కొంచెమారకుండి]

శ్రీఘృగతితోడ నేల వేచేయ కుంటి
వోయి! అక్కట యేమి చేయుదును కృష్ణ!
ప్రాణసఖులార, ధూర్త గోపాల కుండు
అతిరయమున నెచ్చటి కరిగినాడో
తెలిసికొని సత్వరమ నివేదించరేని
ఇంక మీతోడ నెపుడు భాషింప నేను.

గోవిందాసు [[ప్రభుసాదములొచ్చివ్రాలి]
మీచరణ దాసవర్గముమీద నిట్లు
లాగ్రహింపగ నేల మహానుభావ!
కింకరజనముపై మీరు కినుక బూని
పలుక కుడిన నెట్టులు బ్రతుక గలము!

రామానందరాయలు

ప్రభువరున కాగ్రహము లేదు, భయము వీడి
లెమ్ము గోవింద, ఇయ్యది లీల సుమ్ము;

స్వామి యిప్పుడు తన్మయత్వము వలన
పల్కు శ్రీరాధికాదేవి భావనమున.

శ్రీమహాప్రభువు [[ప్రక్కపూచి]
కేకి పింఛావతంసుడై కృష్ణుడదిగో
నన్ను గాంచి శిరః కంపనము చేసె!

[ఆకురెతో]

ఇదిగో పరుగిడి వచ్చి నాహృదయనాథ,
చేరుదానను నీసమాశ్లేషమందు!

[అని చుండున పోజోవును]

శంకరుడు

మారుతాహతి నుత్కంఠమాన శిఖర
కలిత మైనట్టి తాళవృక్షముగాని
బర్హిబర్హావతంస గోపాలమూర్తి
కాదు కాదు, మహాప్రభూ, కనుగొనుడు.

శ్రీమహాప్రభువు [[చంద్రునివంకజూచి]

శ్యామసుందర, ఏమి యన్యాయ మోయి!
యోగ్యముగ లేదె నీకు నాయూరుతలము?
ప్రేయసిని రాధ నిట్లు పరిత్యజించి
పవ్వళించితి వేటికి పాలకడలి?

శంకరుడు

కాదు కా దది క్షీరసాగరము కాదు
పరిణతం బైన చంద్ర బింబముకాని
నడుమ నున్నది శ్యామసుందరుడు కాదు
సాంద్ర మైనట్టి మేదినీచ్ఛాయ గాని.

శ్రీమహాప్రభువు
అయ్యయో చూడు, డెంత దయావీహీను
డో హిమాంశుడు, గగనమునుండి యిట్లు
కాముదీరూపకం బైన కారుచిచ్చు
నొక్కతేరితి కురియించుచున్నవాడు!

[బాధతో]

తాళజాలను కృష్ణ, యీతాపమునకు
దీనురాలిని మిగుల బాధింతు వేమి ?
కీకృముగ నేగుదెంచి యాక్లేష మిచ్చి
అనయింపుము దేహదాహమ్ము నాధ!

[బాలికా]

ఎంత బ్రతిమాలుకొన్న రావేల కృష్ణ !
రాధ చేసిన ప్రబలాపరాధ మేమి ?
ఎంత నీకయి నేను తపించుచున్న
పలుక వేటికి అయ్యయో ప్రాణనాధ !
అక్కటా, సత్వరంబ మీరైన గాని
వెడలి చెలులార, కృష్ణుని వెదకి తెండు.

ప్రాణనాయకు దోర్గాఢబంధమందె
స్వస్థ నయ్యెద—అన్యత్ర శాంతి లేదు !
మిమ్మునైనను చెలులార, నమ్మరాదు,
కఠినహృదయలు ! ఇకనైన కదలరేమి?
ప్రాణములు పోవు పిమ్మట పరుగువారి
తీసికొని వత్తురొక్కొ ఆమోసగాని?

[రోషముతో]

పట్టువడునేని ధూర్తగోపాలు నిపుడు
నలిపివేయనె అలింగనమ్మునందు !
కఠిన దంతక్షతమ్ములు కఠిన నఖిర
ఘాతములు చేయకుందునే గాత్రమందు !

[కన్నులుపూసికొని]

అగ్రహింసకు మోయి, ఈయబలపైన !
బాధలో నాధ, ఏమేమొ పలికినాను.
కరుణ వహించి వేగమ కౌగిలించి
అతితరం బైన తాపము నార్పు మోయి !

[అని ముందుకు పడబోవగా రామానందరాయలు పట్టు
కొన్నాడు.]

[కన్నులు తెరిచి ఆనందముతో]

అడుగొ నాశ్వాసునందరు డడుగొ అడుగొ
వచ్చుచున్నాడు నాప్రాణవల్లభుండు

హస్తములు చాపి ! నీప్రియురాలి కృష్ణ,
చేర్చుకొమ్ము భుజాంతర నీమయందు !
[అని రేటాలన సముద్రములోపడినాడు.]

రామానందరాయలు [కలవసుతో]

వేగముగ పట్టుకొమ్ము గోవిందదాన !
శంకరా, లెమ్ము లేలెమ్ము సత్వరముగ
పట్టు తప్పించుకొని మహాప్రబలధాటి
నురికినాడు మహాప్రభు వుదకమందు !

[శిష్యులు లేవడియగా, ఆనందముతో]

శ్రీమహాప్రభువు

ఎంత తాపాపనోదకం బెంత శీత
లమ్ము నాప్రాణనాయకు లలితగాత్ర,
మొంత మధురమ్ము నాహృదయేశు గాఢ
భంగురొరఃస్థలీ సమాలింగనమ్ము !

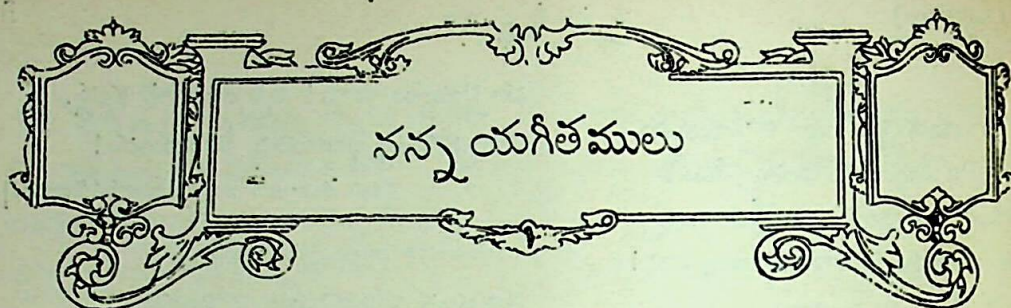
రామానందరాయలు

ప్రవిమలంబైన శ్రీమహాప్రభువరేణ్యు
గాత్ర సంస్పర్శచేత సాగరజలంబు
నేటి యామిని పరమపునీత మయ్యె !
ఈ ప్రదేశము తీర్థమౌ నింకమీద.
గోవిందాసు [సముద్రోచకము నోటబోసికొని]

భక్తకల్పద్రుమం బైన ప్రభుశరీర
మధుర సంస్పర్శ వశమున మారిపోయె
నహహ, స్వాభావికం బైనయబ్ధిగుణము!
ఇక్షుమధురమ్ముగా నున్న దిచటి నీరు !

శిష్యులు [ఉచ్చైఃస్వరముతో]

జయము సద్గురుమాళికి జయము జయము
జయము జయము నవద్వీప చంద్రమునకు
జయము శ్రీగౌర గోవింద చక్రవర్తి
కధిక జయము మహాప్రభు నాశ్రితులకు!

చిలుకూరి నారాయణరావు గారు యమ్. ఏ., యల్. టి.

నామిత్రులగు మ-రా-రా. గిడుగు సీతా
 షతి పంతులుగారు నన్నయసీసఃద్య
 ములను గురించి తెలుగుపత్రికలో సమగ్ర
 ముగా ముచ్చటించియుండిరి. నన్నయగీతము
 లలో కూడా ఈ నియమము కనబడుచుండుట
 చేత దానిని గురించి యిచ్చట ముచ్చటిస్తున్నా
 ను. అయినా తొలుత, సీతాషతిగారి సీసఃద్య
 చర్చ కనుబంధముగా నాకు కనబడిన సీసఃద్య
 విశేషములను కొన్నిటిని చూపుతాను.

సీసఃద్యములం దింకను విశేషములు:

(౧) అమృతాశనంబు సే-యకయును దేవ నా
 కజరామరత్నంబు-నందుటయును
 సఖలలోకంబుల-కగ్రణివైన నీ
 యగ్రంబునందు ని-న్నధికభక్తే
 గొలుచుచునునికియుఁ-గోరితిఁ గరుణతో
 దయసేయు ముద్ధత-దైత్యభేది
 యనవుడు వానికి - నభిమతులుప్రీతుఁ
 డై యిచ్చి హరి యిట్టు-లనియె నాకు
 సనిఘ వాహనంబ-వై మహాధ్వజమవై
 యుండుమనినఁ బక్షి-యును బ్రసాద
 మనుచుమ్రొక్కి పటచె-నంతనాతనిమీద
 వజ్రమెత్తివైచె - వాసవుండు.

—ఆది. ౨, ౧౦౪.

ఇందు మూడో పాదములో నియమము
 కొంత తప్పిఉన్నది. పాఠాంతరముండి ఉపాద
 మందును, ఆ. వె. యందు ౧, 3 పాదము
 లను యతియం దొకేయక్షరము ఉండునేమో
 చూడవలసి ఉన్నది.

(౨) కమనీయధర్మార్థ-కామమోక్షములకు
 సత్యంతసాధనం - బయినదాని
 వేష్యతోఁ దవిలి తక్ష-వినుచున్న వారల
 కభిమతుశుభకరం - బయినదాని
 రాజులకఖిల భూ - రాజ్యాభివృద్ధి ని
 త్యాభ్యుదయప్రదం - బయినదాని
 వాఙ్మనఃకాయప్ర - వర్తితా నేకజ
 న్మాసునిబర్హణం - బయినదాని
 * * * *

—ఆది. 3, ౯.

దీనిలో రెండవ దళమునం దంతటను
 యతిస్థానమున ఒకేవర్ణము కనబడుతున్నది.

(3) పలుకుల ముద్దును-కలికిక్రొల్పన్నుల
 తెలుపును నలుద చ-న్నుల బహు
 నలఘు కాంచీపద - స్థలముల యొప్పును
 లలితాననేందుమం - డలముకుడియ
 నభినీల కుటిల కుం - తలములకాంతియు
 నెలజవ్వనంబున - విలసనమును

నలసభావంబును-బాలుపును మెలపును

గలుగు నగ్గరికను-దలఁచితలఁచి

* * * *

—ఆది. 3, ౨౭.

దీనియం దంతటను ప్రాసస్థానమున నొకే
యతరము కనబడుచున్నది.

(1) యమునంశమునఁబుట్టె - సభిపతి ధర్మజుం

డనిలాంశమునఁబుట్టె - సనిలజుండు

శక్రాంశమున ధనం-జయుఁ డుదయించె నా

శ్వినులయంశముల నూ-ర్జితులు నకుల

సహదేవు లనవద్య - చరితులు పుట్టిరి

శ్రీమూర్తియై యాజ్ఞ - సేని పుట్టె

నగ్నియంశమునఁ జి-తారి ధృష్టద్యుమ్నుఁ

డనఁబుట్టె ద్రుపదరా-జాన్వయమున

* * * *

—ఆది. 3, ౪౩.

దీనియం దేపాదమున కాపాదములొ
రెండుదశముల యందు నొకేవిధమగు యతి
కనిపించు చున్నది.

అధికలజ్జావన-తాస్యల నవగతా

భరణాంబరుల ధర్మ-పరుల నజన

నక్కలధారుల-వరముని వేషులఁ

బాండుకుమారుల-భానునిభులఁ

జూచి దుఃఖితయయి-సురలార యిట్టి దు

ర్వ్యసనోపహతులైన-వారిమిమ్ము

జూడక ముదఱ-సురలోకమున కేఁగి

పాండుభూపతి పుణ్య-భాగియయ్యె

* * * *

—సభా. ౨, ౨౪౪.

ఇది (౨) వంటిది.

పార్థివప్రభుడైన-పాండుమహిపతి

కోడల నయి యుద్ధ-కుశలు లయిన

పాండుతనూజుల-భార్యనై పూజ్యుడ

వైననీసఖయునై-యధికశక్తిఁ

బరఁగుధృష్టద్యుమ్ను-భగిని నైధృతరాష్ట్ర

పట్టిచే సభఁదల-పట్టి యీడ్వఁ

బడి పాపకర్ముచేఁ-బరిధాన మెలువంగఁ

బడి బారుణంబైన-పరిభవంబు

పడితి నట్టి నన్నుఁ-బాండవుల్ సూచుచు

నుండి రొరుల వోలె-నుక్కుదక్కి-

యూపగాతనూజుఁ-డాదిగా గలవృద్ధ

బంధుజనులు సూచి-పలుకరయిరి.

—ఆర. ౧, ౧౩౬.

దీనియందు సీసము ప్రథమదశమున,
నాలుగుపాదములయందును యతి ఒక్కటే.
ఇంకను ఈయతివర్ణము ద్వితీయదశములందుఁ
గూడ 3, ౪, పాదములలోను, ఆ.వె.యందు
౧, ౪ పాదములలోను కనబడుచున్నది.

కడఁగి బుద్ధింద్రియ-కర్మేంద్రియంబుల

యందు సంయతచిత్తు-లైన వారు

ధృతి నహంకార ప్ర-తిగ్రహపేక్షల

యందు నివృత్తాత్ము-లైన వారు

నల్పభోజనులు న-నారంభకులు నయ్యు

నత్యంత సంతోషు-లైన వారు

సత్యవ్రతులు శుభా-చారు లక్రోధను

లగుచు ధర్మాన్విత-లైన వారు

నఖిల తీర్థశ్రమ-లాడిన ఫలమును

నఖిల యజ్ఞవిధుల-నైనఫలము

బడయుదురువిహీన-భాగ్యదుష్కృతులకుఁ
బరమతీర్థనేవ-బడయనగునె?

—ఆర. ౨, ౨౪౦.

ఇదిన్నీ (౨) వంటిదే. ఆ. వె. ౧, ౨,
పాదములయం దాయతివర్ణమే తీసికొనిరాఁ
బడినది. ౩, ౪, పాదములయందు నొకేయతివర్ణ
మున్నది.

గీతములు

సీసములందువలెగీతములందును నియ
మము కనబడుచున్నది. ఆనియమము నీరీతిగా
నేర్పరచవచ్చును:

(౧) సర్వయతి.

(౨) సర్వప్రాస.

(౩) ౧, ౩, పాదములు యతి; ౨, ౪,
పాదములు ప్రాస.

(౪) ౧, ౩, పాదములు ప్రాస; ౨, ౪,
పాదములు యతి.

ఈ నియమములు తేటగీతలకున్ను, ఆట
వెలదులకున్ను సామాన్యములే.

(౧) సర్వయతి:- తేటగీతలు: ౧౩౬. ఉదా:
అమృహశ్వంబు ధవళ దే-హంబునందు
సల్లంగలిగిన నీవిప్లు-నాకు దాసి
వగుము మఱియందు సల్ల లే-దయ్యెనేని
నీకు నే దాసినగుదు ప-న్నిదము సఱము.

—ఆది. ౨, ౩౧.

ఆటవెలదులు: ౧౩౮. ఉదా.

సభలవిస్తరిల్లి - శల్యాదికములైన
నాల్గుపర్వముల వి-నంగఁ బాలి

నవమపర్వమనఁగ - నన్యార్థరమణీయ
మగుచు శల్యపర్వ-మతిశయిల్లు.

—ఆది. ౧, ౧౧.

(౨) సర్వప్రాసము:- తేటగీతలు: ౧౪. ఉదా.
పటవనోపకయున్న మై - మఱచి పెంటిఁ
బెనఁగియున్నను బ్రసవింప-మొనసియున్నఁ
దెవులుగొనియున్న మృగములఁ-డివి యేయ
రెఱచియాహారముగమను-నెఱుక లయిన.

—ఆది. ౧, ౧౨.

ఆటవెలదులు: ౧౮.

ఎట్టి సాధ్వ్యులకును - బట్టినయిండ్లను
బెద్దకాల మునికి-దద్ద తగదు
పతులకడన యునికి - సతులకు ధర్మపు
సతుల కేడుగడయుఁ-బతులనూవె.

(౩) ౧, ౩:- పాదములు యతి; ౨, ౪.

పాదములు ప్రాస

తేటగీతలు: ౧౨.

సుతుల విద్యాప్రవీణతఁ - జూచు వేడ్క-
నెంతయును సంతసంబునఁ గుంతిదేవి
రాజసన్నిధి గాంధార - రాజపుత్రి
కెలననుండె నున్మీలిత - నలిన నేత్ర.

ఆటవెలదులు: ౮.

భ్రమవిమోహలోభ - భయపరిభ్రాతనై
కొడుకు విడువ సంత - వెడగనయ్య
యేను వీనిశక్తి -యెఱుగక పండిన
దానఁగాను వినుము - వీనిశక్తి.

(౪) ౧, ౩, పాదములు ప్రాస; ౨, ౪,
పాదముల యతి:—

తేటగీతలు: ౧౩. ఉదా.

వీడు పుట్టిన పదియగు-నాడు వెలుచు
బడియ నాచేతనుండియ-స్వర్వతమున
బడిన వడి జేసి బాలకు-నొడలు దాకి
యాక్షణబ తాలెల్లను-గయ్యె జూపె.

ఉట వెలదులు: ౨౪. ఉదా.

దానినెఱిగి కమల-యోని వానికి గర
మల్లి మర్త్యయోని-యందు బుట్టు
మనుచు శాప మిచ్చె-నొనరంగవాడును
గరము భీతి గరయు-గంబు మొగిచి.

—ఆది. ౪, ౧౨౨.

పై నియమము సాధారణసూత్రము.

దీని కపవాదములుగా అచ్చపు స్తకములం దీ
క్రిందపద్యములు కనుపించుచున్నవి. వానికి
సామాన్యసూత్రానుసారమయిన పాఠమును
తాళపత్ర గ్రంథములనుండి యెత్తి యిస్తు
న్నాను.

అచ్చపాఠము

సకలధర్మవిదుండవు-సర్వలోక

(తాళపత్ర గ్రంథపాఠము: సర్వసర్వవిదుండవు-సర్వలోక)

వర్తనము లెఱింగిన పుణ్య-కర్తవీపు

నెయ్య మొనరంగ నెఱిగింపు-మయ్యనాకు

వెలయ బుణ్యలోకంబులు-గలవె యనిన.

—ఆది. 3, ౨౩.

ఎట్టిరాజులును మ-హీసురోత్తము లెదు

రరుగుడెంచు నష్ట-డధిక భక్తి

నెరగి ప్రియము వలికి-తెరువిత్తు రిట్టిద

(తాళపత్ర గ్రంథపాఠము: తెరువిప్రియమువలికి-తెరువిత్తు)

ధర్మ వీపు దీని-దలంపవెట్లు.

—ఆది. 2, 3.

ఎంతయోటువడిన-నంతయ జూదంబు

(తాళపత్ర గ్రంథపాఠము: ఎంతయోటువడిన-నింకను
జూదంబు)

నందు దగులు జలము-నతిశయిల్లు

నేమిసేయుదాన - నిది యెగునకు మూల

మని లతాంగి దుఃఖ - తాత్మయగుచు.

—ఆర. ౨, ౬౨. అచ్చుపత్ర

ఇది సర్వయతిపద్యము.

ఈ క్రింది పద్యమున మరొక్కవిధాన
మగుపడుచున్నది.

వాని జూచి నలుడు-దానల్లి శాపమీ

నున్న గలి యెఱింగి-నిన్ను బొంది

యహివిపంబుచేత-ననిశంబు దగ్ధుడ

నైతి నిక నాకు - నలుగ వలదు.

—ఆర. ౨, ౧౨౪.

ఈపద్యములో సాధారణసూత్రమునకు

విలక్షణముగా ౧, ౨, పాదములందు ప్రాసయు,

౩, ౪, పాదము లందు యతిన్నీ కనబడు

చున్నది. ఈ క్రింది వానికి పాఠాంతరముల

నికను నన్వేషించవలసి యున్నది.

(౧) కడగి సూతుండు పుత్రకు- గొంగిలించి

కొని తదీయమూర్ధాస్త్రా-మొనరజేసి

యంగరాజ్యాభిషేకార్ధ-మైనశిరము

దడిపె వెండియు హర్షాశ్రుతతుల జేసి.

—ఆది. 2, ౫౨.

౧. ఇంక నాకు నది సహింపవలయు; వితినింకనను సహింపవలయు.—; గిడుగు రామమూర్తి పంతులు

గారి ప్రతులు.

ఇది సర్వయతిగా నుండవలెను. రెండవ పాదమున తప్పినది.

(౨) అధికవీరుడు రక్కసు-డరుగు దెంచు
నని మనంబున భయమంది-వనజ నేత్ర
వీరి సుఖసుప్తలైయున్న-వారి నిద్ర
సెడంగ బోధింపనోప నా-కడిది వినుము.

—ఆది. 2, ౧౯౮.

ఇందు మొదటిపాదమున ప్రాసయతియో
మూడవపాదమున యతియో ఉండవలెను.

(3) ధరణిసురులగురుల-బరమయోగుల మహా
భాగ్యవంతు లయిన-భాగవతుల
రాజవంశకరుడు-పూజించుచును వారి
వలనఁ బుణ్యకథలు-వెలయ వినుచు.

—ఆది. ౮, ౧౨౫.

(౪) సాక్షియును ధర్మదర్శియు-సాక్ష్యవిధులు³
దస్యగాదు తప్పినను న-ధర్మయుక్తి^౨
వరుణపాశసహస్రంబు-వాని గట్టి [గ.
పాయనే లేట నొక్కొక్క-డాయతము

—సభా. ౨, ౨౪౨.

(౫) వీనిపుట్టిన పాపంబు-వేళఁ బెక్కు
దుర్నిమిత్తముల్ పుట్టిన - నిర్ణయించి
యేను జెప్పితిఁ దొల్లియు - వీనిచేత
నెట్లుఁ గౌరవులకుఁ గీడు-పుట్టు ననియు.

—ఆర. ౧, ౪౯.

(౬) పాంచజన్యరవము - పంచమహాశబ్ద
రవముఁ జెలఁగె దిశలు - సెప్పువడఁగ
నొలసి జనులదీప- నలు మించె రమ్యమై
గరుడకేతనంబు - గ్రాలెజడల.

—ఆర. ౧, ౧౮౦.

ఈ త సద్యములందు మరిఒకరికి విశేష
మును అచ్చటచ్చట కనబడుచున్నది. ఆ
నమునందు విచ్చిక్కుముగా వాడబడే 'మూ'నై
ఆని యతివిశేష మిట్టిదే. ఈక్రింది సద్యము
లిట్లే ఉండవలెనో, పాఠాంతరములను చూచి
ఆన్ని పాదములూ ఒకేరీతిగా ఉండవలెనని నిశ్చ
యింపవలెనో తెలియరాకున్నది. ఈ సద్యము
పైని సూచించిన సామాన్యసూత్రము నను
రిస్తూ ఇంకా మరికొన్ని నియమములతో క
పించుచున్నవి.

(౧) ఇన్న రేంద్రచేత-మున్ను గృహీతమై
యున్న నాకరంబు-గ్రన్ననిక
నొరున కర్మమగునె-వరిణయ విషయమై
ధరఁ బరిగ్రహింపఁ-బరమమూర్తి!

—ఆ. వె, ఆది. 3, ౧౭2.

దీనిలో మొదటి రెండుపాదములయందు
ను ఒకేప్రాసాక్షరము. తరువాతి రెండుపాదము
లందును నొకే ప్రాసాక్షరము.

(౨) ఎట్టి సాధ్వలకును-బుట్టిన యిష్టను
బెద్దకాల మునికి-దద్ద తగదు

౧. భాగులయిన యట్టి. ౨. పూజింపుచును. 3. సాక్షియును ధర్మదర్శియు-సాక్ష్యవిధులు.
౪. విధులు తప్పంగఁ జెప్పిన - నగనుపుట్టి. ౫. నీతిచెయిది. —గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారి ప్రతి.

సతుల కడనయునికి-సతులకు ధర్మపు

సతుల కేడుగడయు-బతుల సూవె.

—ఆ. వె., ఆది. ౪, ౬౪.

దీనియందు 3, ౪, పాదములలో నొకే ప్రాసాక్షరమున్నది. ౧, ౨, పాదములలో కూడా అట్లేఉండునా అని భ్రమ పుట్టుచున్నది.

(3) పల యెఱుకలేని-యితరుల యట్ల నీ

పెఱుగ ననుచు బలికె-చెఱిగియెఱిగి

యేనకాని దీని-నెఱుగరిందొరులని

తప్ప బలుక నగునె-ధార్మికులకు.

—ఆ. వె., ఆది. ౪, ౭౭.

ఈపద్యము మొదటి 3 పాదములలోను యతియం దొకే అక్షరమున్నది. నాల్గవ పాదంలో మారినది.

(౪) పను జహ్నుకన్య-నిద్రసమాన నీ

సద్గణావళులకు-సంతసిల్లి

భానుతేజ నీకు - భార్యగా వచ్చితి

నిష్ఠమున బరిగ్ర-హింపు నన్ను.

—ఆ. వె., ఆది. ౪, ౧౩గి.

దీనియందు ప్రాసము విధింపఁ బడినదా అన్నట్లున్నది. ౧, 3, పాదముల రెండవయక్షరమును చూడండి; ఇట్లే:

(గి) పరులవలన బాధ-వొరయకుండఁగ సాధు

జనులధనముఁ గాచు-జనవిభుండు

గరుణదప్పి తాన-హరియించు వాడగు

నేని సాధులోక-మేమి నేయు.

—ఆ. వె., ఆది. ౭, ౧౦౩.

ఇందు 'ర' యనునది ప్రాసాక్షరముగా

౧, 3, పాదములందు కలియుచున్నది. పైదాని

యందు కంటే హెచ్చువిశేషము:

(ఁ) దీనిఁ బుత్తు మఱి మ-దీయపింఞోదక

నిధిఁ దనూజుఁ గులము-నిస్తరించు

వానిఁ బితృగణంబు-వలనిఋణంబుఁ బా

చిన మహోపకారిఁ-జిజుతవాని.

—ఆ. వె., ఆది. ౬, ౨౪౮.

(౭) పురుషుకంటె మున్ను-పరలోకమేఁగిన

సతియ నోఁచినదియు-సతులలోనఁ

బురుషహీనయగుచు-బరమ పతివ్రత

యయ్యు జగముచేతఁ-బ్రయ్యబడదె.

—ఆది. ౬, ౨౫౩.

ఇది (గి) వంటిదే.

(౮) సతి విముక్తయయిన-పతికి పునర్దార

సంగ్రహంబునేత - శాస్త్రమతము

పతి విముక్తుడయిన-సతికన్యపురుషసం

గ్రహమునేత లోక-గర్హితంబు.

—ఆ. వె., ౬, ౨౫౫.

ఇదియున్న (గి) వంటిదే.

(౯) జలము లందయుండు-సర్వలోకంబులు

గాన నీమహోగ్ర - కలుషవహి

జలధిలోన విజిచి - సతస్రతిజ్ఞుండ

వగుము జలధి జలము - నది వహించు.

—ఆది. ౭, ౧౪౭.

ఇది (౪) వంటిది.

(౧౦)...వరునితపముఁ జెఱుప-వలయునావుడుఁ

లాసనుండు త్రిభువ-నార్చితుండు [గమ

సురహితంబుపొంటె - సుందోఽసుందుల
కడకువచ్చె వరము - కరుణ నీగ.
—నీసద్యములోని ఆ. వె., ఆది. ౮, ౯౬.

ఇదియు (౮) వంటిదే.

(౧౧) అనఘ ధర్మతనయు-ననుజసమన్విత
సంస్తుతించి రథిక-సమ్మదమున
నని కురుప్రభునకు-నట్లు వైశంపాయ
నో క్షమైన కథ ర-సోత్కటముగ.
—నీసములోని ఆ. వె., సభా. ౧, ౨౦౧.

దీనియందు ౧, 3, పాదములలో ఒకే
యక్షరము యతిగాను, ఒకేఅక్షరముప్రాసవర్ణ
ముగాను ఉన్నది.

(౧౨) గురులవృద్ధశిల్పి-ఎరవణిగ్బాంధవ
జనుల నాశ్రితులను-సాధుజనుల
గరుణాబేదటికము-వొరయకుండగఁజ్రోతె
సకలజనులు నిన్ను-సంస్తుతించ.

—నీసములోని ఆ. వె., సభా. ౧, ౪౬.

(౧౩) ధర్మరహితులైన-ధార్తరాష్ట్రులకు భూ
రాజ్యలక్ష్మీ సుస్థి-రంబు గాదు
ధర్మతనయ నిన్ను-దద్రాజ్య సంపదల్
వలచి తమకుఁ దామ-వచ్చి పొందు.

—ఆర. ౧, ౬౧.

ఇది (౧౧) వంటిది.

(౧౪) అనిన రక్క-సునకు-నలిగిన యగ్రజు
నలుక యెఱిగి వీరు-డద్దనుండు
మొనసి గాండివంబు-మోపెట్టె నవనిత
ఖడ్గపాణులైరి-కవలునంత.

—నీసములోని ఆ. వె., ఆది. ౧, ౧౧౬.

ఇందు ౧, 3, పాదములలో ప్రాసము;
౧, ౨, పాదముల యందు యతిగా ఒకేయక్షర
ముండుట విశేషము.

(౧౫) కరుణనిట్టులనియె-బరమాశ్రులాభము
నీకు నిష్టమేని-లోకవంద్య
గరళకంఠు నీశు-బరముఁ బ్రసన్నగా
వేగఁజేయుమధిక-యోగశక్తి.

—నీసములోని ఆ. వె., ఆర. ౧, ౨౯౪.

ఇది (౫) వంటిది.

(౧౬) షర సరేంద్రమకుట-షడ్మరాగద్యుతి
నరుణమగు భవత్ప-దాబ్జయుగము
పరుషదారు శిలల-పై నిష్ఠ డరుగుట
నరుణమయ్యెఁ బర్వ-తాంతరముల.

—ఆర. ౧, ౨౧౨.

ఇందు పెద్దవిశేషము: నాల్గుపాదముల
లోనూ ఒకేప్రాసాక్షరము. ౧, 3, పాదముల
యందును, ౨, ౪, పాదముల యందును యతి
స్థానమునబడి వర్ణము.

(౧౭) వరుణదేవుఁడ-కరమల్లి జలనివా
సంబు విడిచి భూస్థ-లంబువలని
కరుగుదేర నున్న-వరుణేంద్రదేవియు
బోనిదాని దేవ-యాని గనియె.

—ఆది. 3, ౧౩౯.

ఇది (౫) వంటిది.

(౧౮) కర్మఫలము లేదు-కర్మఫలాప్తికి
గారణంబు విధియు-గాదనంగ
నంత యెఱుకలేనె-యార్తనై విధిచెల్లు
కలసి పలికితిం బ్రి-యంబు దప్పి.

—ఆర. ౧, ౨౩౧.

ఇది ౧, ౨, పాదములయందున్న, ౩, ౪, పాదముల యందున్న యతిస్థానమున ఒకే యక్షరము గలది.

(౧౯) మిత్రసంపన్నుడైన న-మిత్ర మిత్ర బుముతోడ భేదించి దో-ర్బలముఁ జలము గలిగి దేశబలంబును-గాలబలము గలుగువాని కసాధ్యంబు-గలదె యెందు.
—ఆర. ౧, ౨౫౦.

ఇందు ౧, ౩, ౪, పాదములలో ఒకటే ప్రాసాక్షరము.

(౨౦) ఒండురులఁ గడవంగ న-యువిదలెల్లఁ బజియొక్కొక్క-కలహంసఁ -బట్టికొనఁగ జెలువముగ నందు దమయంతి-చేతఁ బట్టు వడియె నలుచేత విహవంగఁ-బడిన హంస.
—ఆర. ౨, ౧౭.

దీనిలో ౨, ౪, పాదముల యతిస్థానమున నొకటే యక్షరము.

(౨౧) నలున కాని నలిన-దళనేత్ర వరియింప దట్టె చూత మనుచు-నమరవరులు నలుపురును గడంగి-నలరూపమున వచ్చి రాస్వయంవరమున-కతిరయమున.
—ఆర. ౨, ౫౨.

ఇందు ౧, ౩, పాదములలో ప్రాసవర్ణ మొక్కటే; ౨, ౪, పాదములలో యతివర్ణ మొక్కటే.

(౨౨) అనుచు సంశయాకు-లాత్మయైసురలార, నలునెఱుంగు విధము-నాకుఁ జేయుఁ డాత్మరూపధరుల-రగుడని పరిచేన

నంబుచేసెఁ దనమ-నంబులోన.

— సీసములోని ఆ. వె., ఆర. ౨, ౫౩.

ఇందు ౧, ౩, పాదములలో యతివర్ణ మొక్కటే; ౨, ౪, పాదములలో యతివర్ణ మొక్కటే.

(౨౩) ఎంతయోటు వడిన-నింకనుజూదంబు నందుఁ దగులుఁ జలము-నతిశయిల్లు నేమి నేయుదాన-నిది యెగ్గనకు మూల మని లతాంగిదుఃఖతాత్మ యగుచు.
—ఆర. ౨, ౬౨.

ఇది (౨౧) వంటిది.

(౨౪) నీధనంబును రాజ్యంబు-నికృతిఁ గొన్న యక్షముల మేము నీవస్త్ర-మహారింపఁ బక్షిరూపులమైవచ్చి-పార్థినేంద్ర యహారింపితి మనిచెప్పి-యరిగెఁ జదల.
—ఆర. ౨, ౬౭.

ఇందు ౨, ౪, పాదములలో ఒకే యతి వర్ణము.

(౨౫) అందుఁ గొంద అధిక-హాస్యంబు నేసిరి యడవి నేమిరోసె దనిరికొంద అన్వ, నీవు వేల్పు - వగుదని కొందఱు మొగినకేలు మొగిచి - మ్రొక్కి రంత.
—సీసములోని ఆ. వె., ఆర. ౨, ౧౦౪.

ఇందు ౧, ౨, ౩, పాదములందు యతి స్థానమున నొకేవర్ణము.

(౨౬) పురుషునందు దోష-పుంజంబు గలిగిన, నెఱిగి యెద నహించు-నేనిభార్య పురుషునం దభీష్ట-భోగంబు దేహంత

రంజనందు ధర్మ రతియు బడయు.

—ఆర. ౨, ౧౫౯.

ఇది (౧౨) వంటిది.

(౨౨) (దురిత కర్మంబులెల్ల,.....)

బాము గాఁకుంజరమను-పర్వతంబు
నందు దేవప్రదంబాడి-యభిమతమును
బడయుదురు మేధికంబునా-బరంగు తీర్థ
మాడి మేధానమన్విత-లగుదు రెంద.

—నీసములోని తే. గీ., ఆర. ౨, ౨౭౮.

ఇందు ౧, ౩; ౨, ౪, పాదములం దొకే
యతివర్ణము.

(౨౮) ఎఱిగి యెఱిగి దీని-నెట్లీగ నగు భోగ
యోగ్యయైన యది ప-యోజనేత్ర
యీనినాడు శాప-మిచ్చుగా కమ్ముని
యేల సైచు నిక- నెట్టులాక్కా!

ఆర. ౨, ౩౨౭.

ఇందు ౧, ౩, ౪, పాదములలో ఒకేయతి.

(౨౯) త్వష్ట యంత నూఱు-ధారలరమ్యమై
యనల కణకరాశ-మైన వజ్ర
మొసరఁ జేసి దీన-నోర్వము దైత్యుల
ననుచు నిచ్చె దాని-నమరఁపితికి.

—ఆర. ౩, ౭.

ఇందు ౨, ౪, పాదములకు ప్రాస; యతి
వర్ణమొక్కటే.

(౩౦) వరదుఁడైనయీశు-వరముననిదియొక్క
పదరు పుట్టె నెట్టి-వరమొయనుచు
దాని బాటవైవ-గా నున్న నాకాశ
వాణి యిట్టులనియె-వసుమతీశ!

—ఆర. ౩, ౫౪.

ఇందు ౧, ౨, ౪, పాదములందు యతి

స్థానములో ఒకేవర్ణము.

(౩౧) ఇదియు విష్ణుపదంబుదా-నిది వివాశ
యిదియు గాశ్మీరమండలం-బిది నిరస్త
మిదియు మానసద్వారమి-దిదువంశ,
పరశురాముండు మును హంస-పథముఁజేసె.

—ఆర. ౩, ౨౩.

ఇందు ౧, ౨, ౩, పాదములలో యతిస్థా
నమున ఒకే వర్ణము.

(౩౨) ప్రాణభయమున వచ్చి యి-ష్టపీ నన్ను
నాశ్రయించె నాశ్రితునెట్టి-యథముఁజైన
విడువఁడనినను నేనెట్లు-విడుతుదీని
నాశ్రితత్యాగ మిదిధర్మ-నగునె చెపుమ?

—ఆర. ౩, ౨౩౦.

ఇందు ౨, ౪, పాదములలో యతిస్థా
నమున ఒకేవర్ణము.

(౩౩) మునికుమారు నెగిరి-కొనివచ్చిశిశుశూ
లాయుధమునఁ బొడిచి-యాసురమున
రక్క-నుండుచంపి-యక్కాంతయునుదాను
సరిగె రైభ్యుకడకు-నాటణంబ.

—ఆర. ౩, ౨౭౧.

ఇది (౩౧) వంటిది.

(౩౪) ఏను వేదశాస్త్రముల-నెఱిగి శ్రేతము
లెల్ల సలిపి యారైభ్యుచే-హింసితుడ
నైతి, నాకంటె రైభ్యున-కధికతః
యైన తెఱు గెట్టులనిన ని-ట్లనిరి మునులు.

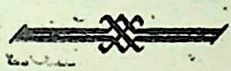
—ఆర. ౩, ౨౮౧.

ఇందు ౧,౨, పాదములలో యతివర్ణ మొక్కటే; ౩,౪, పాదములలో యతివర్ణ మొక్కటే.

పైవిశేషము లన్నీ భారతకవిత్వమునకు మూర్ధమమును గలిగిస్తున్న వనడానికి సందేహము లేదు. ఇవి కవిత్వమునకు నిర్బంధము లెంతమాత్రమును కావు. ఇట్టి విచ్ఛిన్న వ్యవహారమును బట్టి కవితకు మెరుగు నస్తుంది అవి బంధములుగా పరిణమిస్తే కవిత్వమునకు సాగను తగ్గిపోతుంది. ఇట్టి నియమములన్నీ ఛందోవిషయమున మొదట కవితాస్వలంకారప్రాయములుగానే ర్పకబడినా, తరువాత విధులుగా లాక్షణికులచేత చెప్పబడి శృంఖలప్రాయము లై నవి. దేశీకద్యములం దీనియమములు విధులుగా పరిణమింపకుండడము ఆంధ్రభాష అదృష్టము.

ఈవిషయమునే 'సత్కవిత్వతత్త్వ'మున అడిగి దము సూరకవి ఈక్రిందికద్యమున నతి సరసముగా సంగ్రహించినాడు.

యతియైక్తి వాక్యాను - గతినంటవలయు వత్సంబు ధేనువు వెంట - దవిలి నట్లు మెట్టుమీఁదనుగాలు - వెట్టెగైదండ యందించినట్టులు ప్రాస - మెనయ వలయు సానబట్టినమణి - చందాన పద మర్ధనారీశుభంగి బంధంబువలయు దివి వెలుగుమెఱుంగు - దీగె యట్లర్థంబు తేటతెల్లంబుగా - దెలియవలయు నలతి దొలవడ్డ చంద్రమండలము వలన జలజలనరాలు నమృతంపు-జాలు లీల రసము దులకింపవలె నట్టి-రమ్యకవిత రసికరసనారిరసచే-బ్రబలకున్నె.

వ్యాసకర్త

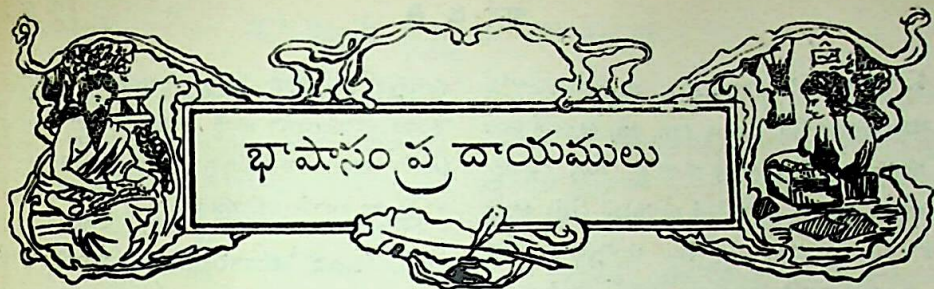
వ స ం త ప్ర వా సి

చండితారాధ్యుల నాగభూషణం గారు

శ్రోతవికారాః నికరసుస్వరభాస్వరమై మహీరుహా
ప్రకరము పల్లవించె గనుపండువుగా నిలువెల్ల మల్లికా
వకుళజపాద్యనేకసుమవార పరీమళముల్ గ్రహించుచు
నకలది శాంతరంబులను సందడిమై విహరించు వాయుడిం
భకుండు దళిత్రోజ నవమంజుల పక్వమరంద మాని వా
రక చరియించుతేట్లు మధురధ్వనుల శ్రుతిరంజకంబుగా
బ్రకట మనోనురాగ రసబంధురభావముల.....
.....రమ్యకళావిభవ ప్రదర్శనో

త్సుకమతులై చెలంగెదరు సుందరపుష్పవనంబులం బ్రహ్మ
 చకమఖిలంబు నిట్లతులసౌఖ్యరసాంబుధిఁ దేలుచుండ నీ
 వకట, వసంతకాలమున నన్యదంబులయందుఁ బాంధ! యే
 టికిఁ జరియించెదిట్టలు కడిందిశ్రమంబున కగ్గహూచు, ని
 టికిఁ గడుదూర హూచు, గమనింపవు కష్టసుఖంబు లింతయున్
 వికచనరోగుహాక్షి యెటు నీదు వియోగముచేఁ దపించుచున్
 వికలతఁజెంది యొక విలపించునో యీ మధుమానవేళలన్
 సకియల నింట డింపఁజను నావరదేశములం జరింప నీ
 కొకనికిఁ జెల్లెఁగాక యెవఁడోపు నిదాఘనితాంతతాపవా
 రకరమణీమణి లనదురఃప్రభవ ప్రథితాథరామృతా
 ధిక సుఖసంపదల్ విడిచి ద్రిమ్మరఁ గన్గొనుమయ్య యేక్రియన్
 బ్రకృతి ప్రభూతరాగ రసభావుకమై యెసలానుచుండెనో
 నికట మహిరుహప్రతతి నెమ్మి సుఖించెడుఁ గీరశారికా
 పికముఖ పక్షిదంపతులు ప్రేమరహస్యము వెల్లడించు శా
 ట్లు కనరి కూయునో వినుము; లోకమునంగల సర్వవస్తుల
 ల్లకడల రాగరంజితములై కనుపట్టఁగ నీమనంబునం
 దకట రవంతయు జలనమందినచందము గానరా దిదే
 వి! కలనదారునిర్మితమొ! మృత్పరికల్పితమొ! శిలావిశి
 స్టకమొ! యయోమయంబా! యకటా! జడమై రసహీనమై కడున్
 వికృతమునై విచిత్రమయి వింతగనుండె గ్రహింపరాక, తా
 నక హృదయప్రవృత్తి, పశుపక్షులయందును మృగ్యమయ్యె జా
 లికనయిన నృనోహర మహిససుఖావహ మాత్మశాంతిదా
 యకమగు నీ వసంతసమయంబు వృథా చననీక వేగమే
 సుకముగ నిల్లుజేరుకొని సుందరిగూడి సుఖంపు మధ్యగా!

[వైమకటి సంఘిక తరువాత]

శ్రీ పరవస్తు వెంకటరామానుజస్వామి గారు

7. ఇండ్లో యూరసియన్ కుటుంబ సామాన్య గర్భములు; కొన్ని శాఖల విశేషగర్భములు

'ఇండ్లో యూరసియన్' కుటుంబములో జేరిన భాషలన్నిటికి నీక్రిందిసామాన్యగర్భము లగపడుచున్నవి:

1. ధాతువు లేకాచ్చులుగా నుండుట: అనగా భాషలో నేపదమునైనను తీసికొని దానిలోని ప్రత్యయముల నన్నిటిని గ్రహముగా వేరుచేసినచో దుదకు విభాగాన్తమున నేకాచ్చు-వర్ణసముదాయము మిగులు వలె యర్థము. దీనినే ధాతు వందురు. భాషలలోని పదములన్నియును ధాతుజములని భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

2. అస్పష్టప్రత్యయములనుగణియుండుట. ధాతు ప్రత్యయములు చేరునప్పుడు తరచుగా నీరెంటియందును వర్ణవిపరీణాములు గలిగి ధాతుప్రత్యయములు రెండును రూపభేదములను బొందును. ఆకారమున నీకుటుంబము లోని భాషలలో బ్రకృతి ప్రత్యయవిభాగము సులభముగా నుండును.

3. అశ్విపరిణామమును గలిగియుండుట. అశ్విపరిణామమనగా (Vowel Gradation లేక Ablant) ధాతువులోనికాని, ప్రత్యయములోనికాని యచ్చుట్టిధాతు ప్రత్యయములు చేరియొప్పుపదములలో నియమముతో మారుట.

ఉ॥ గమ్ జగ్మకుః అగమత్ జగామ
త్ప(త్) పిత్రిషు పితరః పితా

సంస్కృతాదిభాషలయందుదాత్తాదిస్వరము లేపదమునందైనను స్థిరముగా నుండక కొన్ని కారణముల నను

సరించి మారుచుండును. ఇట్టి స్వరములోని మార్పు యశ్విపరిణామమునకు ముఖ్యమైనకారణమని భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఈ అశ్విపరిణామమును గరించి ముందు తిరుగ బ్రశంసింపగలము.

ఈకుటుంబములో జేరియున్న భాషాశాఖలకు వైనిచెప్పిన సామాన్యగర్భములే కాక కొన్నివిశేషగర్భములుమాడ గలవు. కొన్ని ముఖ్యమైనశాఖల విశేషగర్భము లీక్రింద జూపబడినవి.

1. 'ఆర్యన్' శాఖ—(i) 'ఇండ్లోయూరసియన్' మాతృభాషలోని ఎ, ఐ అను రెండచ్చులును ఆకారము లోనికి మారుట. (ii) మాతృభాషలోని యస్పష్టచ్చు (e) ఇకారములోనికి మారుట. (iii) ఇ, ఉ, క, ర, ల, స అనువర్ణములను బరయుగానుండు సకారము మకారము లోనికి మారుట. (iv) అజంతములలో వచ్చీబహువచనమున 'నామ్' అనుప్రత్యయము కలిగియుండుట.

2. 'బాల్టోస్లేవ్' శాఖ—(i) అజ్యుష్టములను ద్విత్వవర్ణములయొక్క ద్విత్వము లోపించుట. (ii) మాతృభాషలోని n అనునాకీచ్చు in అనువర్ణము లోనికి, ఋవర్ణము ir అనువర్ణములలోనికిని మారుట. (iii) సుబంతేశబ్దములలో గొన్ని విశేషరూపములను గలిగియుండుట.

3. 'గ్రీక్' శాఖ—(i) మాతృభాషలోని ఋవర్ణము (ar, ra) అనువర్ణములలోనికిని, శివర్ణము (al, la) అనువర్ణములలోనికిని మారుట. (ii) మాతృభాషలోని జకారము dj అనువర్ణములోనికి మారుట. (iii) అజ్యుష్టమును సకారములోపించుట. (iv) లక్ (Perfect) లుక్ (Aorist) రూపములలో గొన్నివిశేషములు.

4. 'ఇటాలిక్' కాఱు—(i) మాతృభాషలోని m, n అను అనునాసికాచ్చులు em, en, అనువర్ణముల లోనికి మారుట. (ii) మాతృభాషలోని ఋ, ౪, వర్ణములు or, ol అనువర్ణములలోనికి మారుట. (iii) అజ్ఞ ధృవసకారము నాదమగుట. (iv) మాతృభాషలోని ఘ, ఙ, భ, అను మహాప్రాణములు తత్త్వ స్థానీయముల నుమామ్యలుగా (h, th, f) మారుట.

5. 'జర్మనిక్' కాఱు—ఈ (i) మాతృభాషలోని ఋ, ౪ వర్ణములును, అనునాసికాచ్చులును(m,n) పరస్పరగా ur, ut, um, un, అనువర్ణములలోనికి మారుట (ii) 'గ్రిమ్' (Grimm) పండితుడు కనిపెట్టిన నియమముల ప్రకారము స్పర్శలు మారుట.

ఈ కాఱులకు పైనిచెప్పిన విశేషధర్మములేకాక మాడునాలుగు కాఱులకు సామాన్యములగు ధర్మములు కూడ గొన్ని గలవు. 'ఇండోయూరపియన్' మాతృభాషలో కంఠోచ్ఛ్వాసములనియు, కంఠ్యములనియు, దాలవ్యములనియు, మాడువిధములగు వర్ణములుండినవి. 'ఆర్యన్' 'అమినియన్' 'అల్టేనియన్' 'బాల్టోస్లేవోనిక్' కాఱులలో మాతృభాషలోని కంఠోచ్ఛ్వాసములు కంఠ్యములు గాను, దాలవ్యము లుమామ్యలుగాను మారినవి. మిగిలినకాఱులలో మాతృభాషలోని కంఠోచ్ఛ్వాసములు కొన్ని ఓచ్ఛ్వాసములుగాను, దాలవ్యములు కంఠ్యములుగాను మారినవి.

ఉ. కతరః (poteros) గౌః, (bous)

శతమ్, 'అచే'— satem 'లిగు'—szimtas
EkaTov (ekaton) Centum.

ప్రా. ఐరిష్—, cet, ప్రా. 'ఇంగ్లీషు'—hund
పైని చివరనుండు నుదాహరణములలోని 'అచేస్తా' 'లాటిన్' రూపమునుబట్టి మాతృభాషలోని తాలవ్యము లుమామ్యలుగా మారినభాషలకు 'సతేమ్' భాషలనియు, కంఠ్యములుగా మారినభాషలకు 'కెంటుమ్' భాషలనియు వ్యవహారము కలదు. మాతృభాషలోని కంఠోచ్ఛ్వాసతాలవ్యముల మార్పులను గురించి ప్రసంగించునంద ర్థమున తిరుగ నీ విషయము చర్చింపబడును. పైని చెప్పినభేదముల ననుసరించి 'ఇండో యూరపియన్'

మాతృభాష దాని జన్మస్థానమునందే ప్రప్రథమము రెండు భాషలుగా మారి తరువాత నవి దేశాంతములలో తిరుగ వెనిమిదిభాషలుగా మారినవి భాషాకాస్త్రజ్ఞు లూహించియున్నారు.

8. 'ఇండోయూరపియన్' మాతృభాష,
దానిని రూపించు విధము

ప్రతిపట్టుంబయునకును నొకమూలపురుషునందు నట్లు భాషాపట్టుంబయునకు గూడ నొక మూలభూత మగు మాతృభాష యుండువలయును. 'ఇండోయూరపియన్' మాతృభాష ప్రస్తుత మెచ్చటను వ్యవహరించులో లేదు. దానిలో వ్రాయబడిన గ్రంథము లేవియును లేవు. కాబట్టి దానిస్వరూపము తేజస్వములగు సంస్కృతాదిభాషలను బట్టి యూహింపవలయున్నది. ఏదైన నొకధర్మము జన్మభాష లన్నిటియందును గల బడుచున్నచో నది మాతృభాషలో గూడ నున్నదని చెప్పగలము. కాని కొన్ని భాషలలో నగనదీ మిగిలిన వానిలో లేనియెడల నాయాభాషల స్వరూపము విమర్శించి యాధర్మము మాతృభాషలో నున్నచో లేదో నిర్ణయింపవలసియున్నది. దీని కొకయుదాహరణ మొక్రింద జూపబడును.

'గ్రీక్' 'లాటిన్' మొదలగు సనేకభాషలలో హ్రస్వములగు ఎకార ఒకారములుగలవు. సంస్కృతభాషలో నీవర్ణము లగపడుట లేదు. ఈవర్ణ సుటికములగు 'గ్రీక్' 'లాటిన్' మొదలగు భాషలలోని పదములకు సమానములగు సంస్కృతపదములలో వానిస్థానమున అకార మగనకునుండును. 'ఇండోయూరపియన్' మాతృభాషలో నీవర్ణము లున్నచో లేదో నిర్ణయింపవలసియున్నది. సంస్కృతభాష యనేకవిషయములలో మిగిలిన భాషల కంటె విశేషముగా మాతృభాషను బోలియుండుట చే మొట్టమొదట భాషాకాస్త్రజ్ఞులు సంస్కృతములో గనబడనందున నీవర్ణములు మాతృభాషలో లేనని చెప్పుచుండిరి. కాని యిటీసల వారియభిప్రాయమును వాడు మార్చుకొనవలసివచ్చినది. ఇండోయూరపియన్ మాతృభాషలోని కంఠ్యములును, కంఠోచ్ఛ్వాసములును, దాలవ్యవర్ణములు (ఇ, ఈ, య, ఎ) పరముగా నున్నపుడు సంస్కృతమున దాలవ్యములుగా మారుననునియు మొకటి సకే

మనా కనిపెట్టబడెను. మరియు 'గ్రీక్', 'లాటిన్', మొదలగుభాషలలో ఎకారముగలపదములలో నీవర్ణము సంస్కృతము కంఠ్యమున్నచో నాకంఠ్యముమాడ దత్తమా సంస్కృతపదములలో తాలవ్యముగా కనబడుచుండును. ఎకారస్థానమున అకారముమాత్ర ముండును. మరియు నా భాషలో సకారమునకు బూర్వముండు కంఠ్యము సంస్కృతమున కంఠ్యముగానే కనబడుచున్నది. మాతృభాషలో సంస్కృతమునందువలె ఎకారము లేనిచో నీపదములలో సంస్కృతమున గంఠ్యము తాలవ్యముగా మారుట కవకాశము లేదు. తాలవ్యకరణనియమము పనునది తాలవ్యావృ పరముగా మన్న పునమాత్రమే మాతృభాషలోని కంఠ్యము సంస్కృతమున తాలవ్యముగా మారవలయును గాని అకారము పరముగా మన్న ప్పకు మారుట కవసరము లేదు. కాబట్టి సంస్కృతములోని యీఅకారము తాలవ్యాక్షరజన్యము కావలయును. అది 'గ్రీక్', 'లాటిన్' మొదలగు భాషలలోనుండు ఎకారమునకు న్యాయము. ఎకారము సంస్కృతమున అకారముగా మారునందర్భమున దనతాలవ్యరస దక్షావ్యయన నుండుకంఠ్యమునకు సంక్రమింపజేసియుండువలయును. లేనిచో సంస్కృతమున మిగిలినయకారము లుబూర్వమునలె భాషాంతరములలోని ఎకారముతో సరిపోవు అకారమునకు బూర్వముమాడ గంఠ్యము తాలవ్యముగా మారుట కవకాశము లేదు. కాబట్టి సంస్కృతములోని యీఅకారము ప్రాచీనమైనది కావనియు, భాషాంతరములలో గనబడు ఎకారమే ప్రాచీనమైనదనియు, మాతృభాషలో ఎకార ముండినదనియు, నది సంస్కృతమున అకారముగా మారినదనియు జెప్పక తీరదు. సంస్కృతములో లేని ఎకార ఒకారములలో ఎకారము మాతృభాషలో మన్నదని యంగీకరింపవలసివచ్చినందున చెంచు దిహిత మాతృభాషలో నుండినదనియు నదియును సంస్కృతమున అకారముగా మారినదనియు సంగీకరించుటలో లాభమున్నందున, ఈచెంచువర్ణములును మాతృభాషలో నుండినట్లు భాషాతాత్ప్రజ్ఞా లంగీకరించు యున్నారు. ఇట్లేవర్ణములు మాతృభాషలో నుండినవిని నిర్ణయించుటకు సంస్కృతములోని తాలవ్యీకరణనియమము ముఖ్యాధార మగుచున్నది. దీనినిగరించి మాతృభాషలోని కంఠ్యముల వివరిణామమునుగూర్చి చర్చించు

సందర్భమున తిరుగ సోదాహరణముగా బ్రసంగింపబడును. మాతృభాషలోని యచ్చులనుగూర్చి భాషాతాత్ప్రజ్ఞా ల ప్రాచీనాభిప్రాయము లీతాలవ్యీకరణనియమము కనిపెట్టబడినతోడనే మార్పుకొనవలసివచ్చినది.

పైకితిని వివర్ణచేసి భాషాతాత్ప్రజ్ఞాలు మాతృభాషాస్వరూపమును జాలవరకు నేర్పరచియున్నారు. దాని నాధారముగా జేసికొనియే ముందుభాగములలో సంస్కృతమునకును మాతృభాషమును సంబంధము నిరూపింపబడును. జన్యభాషాస్వరూపపరిశీలనమువలననేకాని మాతృభాషాస్వరూపమును తెలిసికొనుటకు మార్గాంతరము లేదు. దానిలో వ్రాయబడిన గ్రంథము లేవియును లేవని యిదిచరకే చెప్పబడినది.

౯. వర్ణోత్పత్తి

మాతృభాషాస్వరూపమును తెలిసికొనుటకు దజ్జన్యములగు భాషలను బోల్చిచూడవలసియున్నదని యిదివరలో జెప్పబడినది. భాష వాక్యరూపముగాను, వాక్యము పదభుటియగుగాను, బదము వర్ణసమూహోత్పత్త్యుగాను నుండునుగదా! కాబట్టి, భాషలను బోల్చిచూడుటకు వర్ణోత్పత్తిస్వరూపములు ముఖ్యముగా దెలిసికొనవలసియున్నది.

కంఠము, కొండనాలుక, తాలువు, నాలుక, దంతములు, ఓష్ఠములు, నాసికాయను నీయనయములను మనము వర్ణోత్పాదనమునందుపయోగించుము. శ్వాసకోశమునుండి వచ్చునిశ్వాసవాయువు కంఠమును దాటి యుఖమును బ్రవేశించినతరువాత నచ్చుట జీవోత్పాద్యధ్యంధములచే దానికి కలిగిన యచకోగమువలన నది వివిధవర్ణములుగా మారుచుండును. శ్వాసకోశమునువదలిన నిశ్వాసవాయువు మొట్టమొట్ట కంఠాశమును బ్రవేశించును. దీనివీధిభాగమున .చెంచుపారలు గలవు. ఇవి యవసరమగునప్పుడు పైకిలేచి తలుపులవలె మార్గమును మూయును. ఇట్టిసమయమున నిశ్వాసము వానిని పైకి త్రోసి వానిమధ్య నేర్పడిన మార్గము ననుసరించి పైకి బోవును. ఇట్లు నిశ్వాసవాయుప్రవాహముచే క్షణక్షణమును ద్రోయబడు నీ పారలయం దొకవిధమగు కంపము జన్మించును. ఈకంపమువలన శబ్దము పుట్టి యాశబ్దముపైకి పోవు నిశ్వాస

మను నాదయుక్తముగా జేయును. తలుపులవంటి యా
 ఘోరలు పైకిలేనక క్రిందకు బడియున్నచో వాయుమాగ్ధ
 మునకు బ్రతిబంధము లేనందున నిత్యావస్థయు నాదయుక్తము
 కాక కేవలశ్వాసగూఢముగానే పైకి పోవును. ఇట్లు
 కంఠస్థానమునందు శ్వాసనాదభేదము కలుగును.

కంఠమును మరలి నిత్యావస్థాయువు పైకి బోవు
 నపుడు దానికి కెండుమాగ్ధములు గలవు: ముఖద్వారము
 ననుసరించికాని, నాసాధ్వారము ననుసరించికాని నెల్ల
 గలను. మన మాషిరీతీయనపుడు వాయువు నాసామాగ్ధ
 మున బోవును. అప్పుడు విశేషముగా శబ్దముపుట్టును.
 కొండ నాలుకవాయును; నాసామాగ్ధమున బోనీయక
 యడుగును. కొండనాలుక పైకెత్తబడిన యెడల నది
 నాసామాగ్ధమును మాయును. అప్పుడు పుట్టినశబ్దము
 నిరనునాసికముగా నుండును. అట్లుకాక అనిక్రిందకు
 పడియున్నయెడల వాయువు నాసామాగ్ధమును గూడ
 బ్రవేశించి శబ్దము ననునాసికముగా జేయును. ఇట్లు
 కొండనాలుకవలన ననునాసికత్వ నిరనునాసికత్వ భేద
 ములు కలుగును.

కొండనాలుకను దాటి వాయువు ముఖమాగ్ధమును
 బ్రవేశించినతరువాత నచ్చట దానికికలుగు ప్రతిబంధముల
 చేతను ముఖమాగ్ధముయొక్కయాకారభేదములచేతను,వివిక
 వర్ణములు పుట్టును. నిత్యావస్థమునకు బ్రతిబంధము కలు
 గనవచ్చును హల్లు లేర్పడును. ఈప్రతిబంధము కంఠమున
 గాని, తాలువునొద్దగాని, యోష్ఠములవలనగాని, దంతముల
 యొద్దగాని కలుగవచ్చును. ప్రతిబంధముయొక్క స్థానభేద
 ముచే హల్లులుగూడ ననేకవిధము లగుచున్నవి. కంఠము
 నందుండు ఘోరలకదలికవలన కలిగిన నాచుముఖమాగ్ధ
 ముయొక్క యాకారభేదములవలన వివిధముగా మారి
 యచ్చులుగా నేర్పడును. ఆవహభేదమునుబట్టి దానియం
 దు బుట్టినశబ్దము భేదించుట యనుభవసిద్ధమేకదా! ముఖ
 ముయొక్క యాకారభేదము లసంతములగుటవలన హనిరల్ల
 నేర్పడు నవచ్చులసంఖ్యమాడనిజముగా నసంఖ్యేయమేకాని
 స్పష్టభేదముకల యచ్చులసంఖ్య మాత్రము స్వల్పముగానే
 యుండును. ఇవి యన్నియును గూడ నన్ని భాషల
 లోను లేవు.

శ్వాసనాదభేదమును, ననునాసికత్వమునాసి
 కత్వభేదమును ముఖమాగ్ధమును వాయువు ప్రవేశం
 తుప పూర్వమే కలుగును. కాన దైభేదము లన్నివర్ణము
 లను నుండుట కవకాశము కలదు. మరియు ముఖమాగ్ధ
 మున వర్ణము లుత్పన్నములగునప్పుడు జిహ్వది వర్ణ
 త్వచకాంగములకు నేపలమునందైనను బూర్తియైన
 స్పర్శగాని యాషత్ స్పర్శగాని స్పర్శభావము గానే
 సంభవింపవచ్చును. ఈకారమువలన వర్ణములు స్పష్ట
 ములనియు, నీషత్ స్పర్శము లనియు, విచ్ఛేదములనియు
 మూడువిధము లగుచున్నవి.

ఇకను గొన్ని ముఖ్యములగు వర్ణము లుత్పన్నము
 లగునపుడు జిహ్వోచ్ఛవయవము లేరీతిగా నుండునో చికి
 రింతము. అకార ముచ్చరించునపుడు నాలుక కొంచెము
 వెనుకకు ఆనగా గండమునై పునకు లాగుచును. ఆకే
 రువుచేతనే యిది కంఠ్యమనబడుచున్నది. ఇకార ముచ్చ
 రించునపుడు నాలుక మధ్యభాగము తాలువునందకు
 యెత్తబడును. కావున నిది తాలవ్యమగుచున్నది. ఉకార
 ముచ్చరించునపుడు జిహ్వములము కొంచెము పైకెత్త
 బడి యోష్ఠములు గండ్రముగా జేయబడి ముందుకు
 లేచును. కాబట్టి యిది ఓష్ఠ్యమగుచున్నది. ఏకార
 ముచ్చరించునపుడు నాలుక యందయును గొంచెము పై
 కెత్తబడును. జిహ్వములము మాడ పైకిలేచుటచే ఓషి
 గంఠ్యతాలవ్యమందురు. ఒకార ముచ్చరించునపుడు జిహ్వ
 ములము పైకిలేచుటయేకాక యోష్ఠములు గండ్రముగా
 జేయబడును; ఆకారమున నిది కంఠ్యోష్ఠ్య మగుచున్నది.
 రెండేసియక్షరములు కలసి యుచ్చరింపబడినచో సంస్కృ
 తగుపేర్పడునని భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.
 అకారఇకారముల నవ్యవహితముగా నుచ్చరించిన
 ఏకారము వినబడును. ఇట్లే అకారఉకారముల న్యవ
 హితముగా నుచ్చరించిన యెడల ఒకార మేర్పడును.
 హిందూవైయాకరణులు ఏ,ఓ, లను గూడ సంస్కృత
 ములుగా నంగీకరించిరి. సంహితలో నీవర్ణములు మాడ
 పూర్వపరవర్ణముల కాదేశములుగా నవచ్చుటయై కాను
 యును, వారట్లుచెప్పిరి. భాషాశాస్త్రజ్ఞులు మాత్రము
 కాక 'వి,ఔ' అను రెండక్షరములనే సంస్కృతములుగా
 గీకరించిరి.

జిహ్వవ్యవహారములను గలిగిడి స్వర్యయొక్క-
స్థానము ననుసరించి హల్లులు విభాగము చేయబడినవి.
జిహ్వమాలయనకును తాలువుయొక్క- వెనుకభాగమున
కును గలిగినస్వర్యను బైకిబోవు నిశ్వాసవాయువు విడి
కింపగా గంధ్యములు పుట్టుచున్నవి. జిహ్వమధ్య భాగ
మునకును, దాలువునకును గలిగిన స్వర్యమును నిశ్వాస
వాయువు విడికింపగా దాలువ్యములు పుట్టుచున్నవి.
జిహ్వగ్రమునకును, దాలువు మధ్యభాగమునకును గలిగిన
స్వర్యము నిశ్వాసవాయువు నలన బోగొట్టుబడినపుడు
హార్ధస్వర్యములు పుట్టుచున్నవి. 'ఇంజోయూరపియోన్'
భాషలలో నొక్కసంస్కృతమునందు మాత్రమే మూర్ధ
స్వర్యులగపడుచున్నవి. సంస్కృతమున పీనియుపలగ్ధి
గానియు మందు తెలియజేయబడును. జిహ్వగ్రము
నకును దంపమాలయలకును గాని, దంపయలకును గాని
కలిగినస్వర్యమువాయువుచేవిడిదీయునందర్భమునసంత్వము
లేర్పడుచున్నవి. దంపయలం దుర్బన్నములనీ దంత్వములు
సంస్కృతమున లేవు. 'ఇంగ్లిష్' మొదలగు మరికొన్ని
భాషలలోకలవు. ఉత్తర్రోస్థాగర్భోష్ఠములను కలిగినస్వర్య
ము వాయువునల్ల విడునందర్భమున నోష్ఠ్యములుర్బన్నము
లకనున్నవి. జిహ్వద్వయవముల స్వర్యను పోగొట్టు
వాయువు శ్వాసరూపముగాగాని నాదయుక్తముగాగాని
యొడవచ్చును. కాన బైవర్ణ్యములన్నియును శ్వాసనాద
భేదమున ద్వివిధములుగా నుండవచ్చును. మరియు పైని
వర్ణింపబడిన స్వరాలు నాదయుక్తమునవాయువునలన నడు
గిడునప్పుడు నాసామగ్ధము తెరువబడియున్నచో నాయా
స్థానికముల ననునానికవర్ణము లేర్పడును. పైనివిచరిం
చిన యైదువిధముల వర్ణములు సుత్పన్నములైనపుడు
వర్ణోత్పాదకావయవములను బూర్తియగు స్వర) (స్వర
స్వర) యుండును. కాని యవయవముల కట్టి దృఢముగు
స్వర) లేనప్పుడుహడ వర్ణములు పుట్టునచ్చును. అట్టివర్ణ
ములను సంస్కృతమున సంశ్లేషనియు, నూష్మలనియు
సంజ్ఞలు కలవు. ఇవి పుట్టునపుడు జిహ్వ ఆయాఅవయవ
ములను దృఢగా నుండునుగాని వానిని స్పృశింపదు.
ఆప్పుడు వానిమధ్యనుండు స్వల్పముగమార్గమున వాయువు
పోవుటలో గలిగెడిరాపికి నలన శబ్దములు పుట్టును. అవి
హడ స్థానభేదము ననుసరించి వివిధములుగా నుండును.

సంస్కృతమున గంధస్థానియుమగు సంశ్లేషయు, నోష్మస్థాని
యుమగు నూష్మమును లేవు.

పైనివర్ణింపబడిన వుత్పన్నములైనపుడు వర్ణో
త్పాదకావయవముల తల్లరోస్థానములలో స్థిరముగా నుం
డును. అట్లు స్థిరముగా నుండక యాయవయము లొక
స్థానమునుండి మరియొకస్థానమునకు బోవునపుడుహడ
వర్ణములు పుట్టుచున్నవి. మనము మాటలాడునపుడు వర్ణ
ముల నొకదానివెనుక నొకదాని సరికిస్థిరముగా నుచ్చ
రించెదము. అందువల్ల జిహ్వ యొకస్థానమునుండి మరి
యొకస్థానమున కతిక్రమముగా పోవుచుండును. అట్టివర్ణ
యములలో మనము నిశ్వాసము నంపుటలేదు. కాన వర్ణ
ములు పుట్టును. అట్టివర్ణములను చరవర్ణములని (Glide
sounds, Glides) పేరు. వీనిని మనము లిపిలో సూచిం
పముకాని పీనిలో గొన్ని కాలక్రమమున లిపిలో జూప
దగినంత స్పష్టతను సంపాదించి స్థిరవర్ణము లకనుండును.

10. లిపివిచారము

మనము మనయఃప్రాయములను మనయెదుట
నుండువారికి తెలియజేయునప్పుడు భాష నుపయోగిం
చుము. కాని దేశకాలములే విప్రకృష్టములుగా నుండు
వారికి మనయఃప్రాయములను తెలియజేయుటకు భాష
యవయోగింపదు. అట్లుచేయుటకు స్థిరమైన యాధార
మననముగా నున్నది. భాషశబ్దరూపమునలనను, శబ్ద
ము క్షణికమగుటవలనను భాష యస్థిర మగుచున్నది.
అట్లు దేశకాలములే విప్రకృష్టముగానున్నవారికి బ్రాచీ
నులు తమయఃప్రాయములను తెలియజేయుటకు గల్పిం
చిన సాగనములనుండి క్రమముగా లిపి యేర్పడినది.

'అమెరికా' (America) 'ఆస్ట్రేలియా'
(Australia) యిందులలోని ప్రాచీననివాసులు కొం
దరు తమయఃప్రాయములను మారముననున్నవారికి చిత్ర
ముల మాలమున తెలియజేయుచుండిరి. ఈచిత్రము
ల ధీప్రాయ బోధకములను గాని పదబోధకములు
గాని వర్ణబోధకములుగాని కావు. కాని దేశాంతరీయు
లను భాషవేరుగని మాగవారికిని ముఖసాక్షాదీచ్ఛెల
వలె వర్ణవర్ణములను. కాని సత్కారించియగ్రాహ్యములగు
రూపవర్ణదర్శములే చిత్రమందు సూచింపబడగలవుగాని

నీరూపములను పదార్థములును సంబంధములును సూచింపబడవు. మరియు నొకచిత్రము ననేకులనేకవిధములుగా గ్రహించుట కవకాశము కలదు.

ప్రప్రథమమున చీనాదేశములో మరియొకవిధమును సాగన ముపయోగింపబడుచుండెను. దీనికి 'క్విపు' (Kwipu) అనునామముతో డక్షిణఅమెరికా (South America) లో వ్యవహరించుచుండిరి. ఒకరట్లువునకు వివిధవర్ణములుగల యనేకచిన్న చిన్నత్రాళ్లు కట్టబడియుండును. ఈచిన్నత్రాళ్లు ముట్లునేయబడియుండును. రంగు త్రాళ్లు స్థానభేదమునుబట్టియు, వానికినేయబడిన గ్రంధు సలంఖ్యనుబట్టియు వివిధాభిప్రాయములు సూచింపబడుచుండెను. ఈసాగనముమాడ పైనివర్ణింపబడిన చిత్రములవలె నభిప్రాయబోధకముగనుగాని, పవబోధకముగాని వర్ణబోధకముగాని కానేదు. మరియు చిత్రములవలెకాక యిది సాంకేతికముగనున్నది. అభిప్రాయములను దెలియజేయువారును, దెలిసికొనువారును గొన్నిసంకేతముల నేర్పరచుకొనవలసియున్నది. ఈ 'క్విపు' చే రూపవస్తులను పదార్థములేకాక నీరూపములనునవిహిత దేయజేయబడగలవు. వానికిగూడ సంకేతముల నేర్పరచుకొనవచ్చును.

పైని వర్ణింపబడిన రెండువిధములను సాపాద్యములును నభిప్రాయబోధకములగుటచే వినినుండి వర్ణబోధకములను నాధునికలిప్తురు పుట్టుట కవకాశములేదు. పదార్థబోధకములను మరికొన్ని సాగనములనుండి యాధునికలిప్తురు వెడలినవని ముందు నిరూపింపబడును.

'ఈజిప్టు' (Egypt) దేశమునందును 'యూఫ్రేటీస్' (The Euphrates) నదీప్రాంతములలోను వేరువిధములను చిత్రములు వ్యవహరింపబడుచుండినవి. 'అమెరికా' ఖండమున నాడబడినచిత్రములు పూర్తియైన యభిప్రాయములను తెలియజేయుచుండెను. కాని యీ చిత్రములు పదార్థబోధకములుగా మాత్రమే ఉండినవి. సూర్యుని దెలియజేయుటకు సూర్యపటమును, జెట్టు, ఇల్లు మొదలగువానిని దెలియజేయువలసివచ్చినపుడు జెట్టు, ఇల్లు మొదలగువానిరూపమును వ్రాయుచుండిరి. సంబంధములును, నీరూపపదార్థములను జిత్రమును వ్రాయువిధానమునుబట్టి తెలియనగును. బాహమును దెలియజేయుటకు

నీటిపటమును నీరుత్రాగుటకు పరుగుక్రమమును యొకరిని వ్రయొక్కపటమును వ్రాయబడుచుండెను. స్నేహమును బరస్పరము పట్టుకొనుచున్న రెండుమాస్థములచే దేయజేయుచుండిరి. ఈచిత్రములలోగూడ పదార్థమునను జిత్రమునను సంబంధముకలదుకాని పదమునను జిత్రమునను సంబంధములేదు. ఆకారముచే నిదిహితభాసలవలెయు లభును మాగవారికిగూడ వర్ణబోధక మగుచుండును. ప్రథమమున బదార్థబోధకములను నీచిత్రములు సాగ్యమైన రెవరకు వానిని పోలియుండును. కాని కాలక్రమమున లేఖకులయలసలచేతనుగాని సౌలభ్యాభిలాషచేతనుగాని కాలక్రమమున లేఖకులగాని చిత్రములు పదార్థములను సరిగా పోలియుండక తుదకు సాంకేతికములగును. ఇట్లు వివిధదేశములలో బదార్థకారకములగుటచే మొదట సేకరూపముగా నున్న లిపి కాలక్రమమున భిన్నభిన్నములుగా వారి దేశాంతరీయుల కర్థవత్తులు కానేరవు. ఇట్లు సాంకేతికములైన చిత్రములు క్రమక్రమముగా నాకారముచేతనే పదార్థసంబంధమును నవలలి పదసంబంధమును పొంది కాలక్రమమున లిపిక్రింద నేర్పడును.

ప్రతిభాషయందును ననేకార్థకపదము సామాన్యముగా నుండును. ఆయనేకార్థకపదముల యర్థములు సూచించు చిత్రములలో దీనినిజూచిన నాపదము జ్ఞప్తికి నచ్చుచుండును. పదమును వినినతోడనే దానిచే బోధింపబడు వర్ణములను సూచించు చిత్రములన్నియును జ్ఞప్తికి రావలసియున్న ను వానిలో ముఖ్యమైనదిగాని తరువాత వ్యవహరింపబడునదిగాని మనకు స్ఫురించుచుండును. అందువలన క్రమముగా నట్టి చిత్రమునకు మాత్రమే పదముతో సంబంధ మేర్పడును. ఏయర్థములో నాపదము ప్రయోగింపబడినను నాచిత్రమే స్ఫురించి వ్రాయబడుచుండును. అథాంతరములలో నాచిత్రమువయ్యుక్తమునప్పుడది విశేషార్థ సూచకములను లేఖలు చేయు వ్రాయబడుచుండును. ఈరీతిగా చిత్రములకు పదార్థసంబంధమునశించి పదసంబంధము స్థిరపడినప్పుడు పదమున కొకటియేర్పడును. 'చీనా' భాషలో బడుచున్నయు నేకాక్షరములగుటవలన చీనాలిపి యాస్థితి నే యిప్పటినున్నట్టిది. ఏకాక్షరపదములుమాడ వర్ణసమాహార్యకములయిన కాబట్టి ప్రత్యేకవర్ణములను లిపి యేర్పరచుకొనవచ్చుననియే వారికి దోచియుండలేదు.

'హేబ్రీ' దేశపుభాష ప్రత్యయవిభజనముగా నుండును. కాబట్టి యాదేశస్థులకు బహుళము బ్రత్యయమును చేర్చునలవాటు కలదు. వారు ప్రత్యయములను బహుళములకు లెక్కించుచుగా నుండును. ప్రత్యయములు సామాన్యముగా నేకవర్ణాత్మకముగా నుండుటచే వారికి వర్ణజ్ఞానము స్వాభావికమాయెను. వర్ణజ్ఞానము కలవారికి నొకవర్ణ మనేకపదములలో నగపడుటచే బహుళమున కంటె మన నొకలిపి యుండుటకంటె వర్ణమునకొకలిపి యుండుటలో లాభముండునని తోచకమానదు. వర్ణబోధక లిపి యాక్రందింపముగా నేర్పడినవని భాషాకాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఏదైన నొకపదమును బోధించులిపి నా పదముయొక్క ప్రభుత్వమునును లిపిగా వ్యవహరింప వారంజించియుండురు. అనేకపదము లొకేవర్ణముతో ప్రారంభించియుండును. ఆపదముల లిపులలో తరచుగా వ్యవహరింపబడునదిగాని, సులభముగా వ్రాయబడునదిగాని, సాగసుగా నుండునదిగాని యావర్ణమునకు లిపిగా నంగీకరింపబడును. ప్రథమమున గొంచెము వ్యవహారభేద మున్ను గాల్గవచ్చును నందున సౌకర్యముకొరకే డివి వాడెదరు. ఇట్లు పదాద్యయందుండు నేకవర్ణములను లిపుల్లోనగా మిగిలిన వర్ణములను ప్రాచీనలిపులలో నను పద్యములను వానిని సాంకేతికముగా నేర్పరచియుండురు. పైరీతిని పదబోధకలిపి వర్ణబోధకముగా మొట్ట మొట్ట యేదేశపుదేశములో మారినది. దానిని 'సెమైట్స్' (Semites) అనుబాతివారు 'హేబ్రీ' దేశమునకు వెళ్లి నేర్చియుండిరి. ప్రాచీనకాలమున గొప్పనర్తకముగానుండిన 'ఫీనిషియన్స్' (Phoenicians) దీనిని పైదేశము లో వ్యాపింపజేసిరి.

'సెమైట్స్' దేశమున 'ఆర్ మేయన్' (Armaean) అనియు, 'ఫీనిషియన్' అనియు చెందువర్ణములను లిపులు క్రమముగా నేర్పడినవి. అశోకమహారాజు చెక్కించిన శాసనములలోని 'ఫెరోక్సి' లిపి 'ఆర్ మేయన్' బాతి లిపి నుండియు, 'బ్రాహ్మీ' లిపి 'ఫీనిషియన్' బాతి లిపి నుండియు

బుట్టినవని 'బ్యూలర్' (Bühler) పండితుడు చెప్పియున్నాడు. 'సెమైట్స్' లిపులు వర్తకలములముగా మన దేశమునకు వ్యాపించినదని యదడు చెప్పియున్నాడు. పూర్వకాలమున 'ఫీనిషియన్' దేశపు వర్తకముల మనదేశమునకుగూడ వచ్చుచుండినట్లు చరిత్రకారులు చెప్పుదురు. వారు క్రీ. పూ. 8-వ శతాబ్దప్రారంభమున వారిలిపిని హిందువులకు నేర్పియుండవలయునని 'బ్యూలర్' పండితుని యభిప్రాయము. 'ఫెరోక్సి' లిపి 'సెమైట్స్' లిపుల వలెనే కుడివైపునుండి యెడమవైపునకు వ్రాయబడుచుండును. 'బ్రాహ్మీ' లిపిగూడ బ్రథమమున నట్లే వ్రాయబడినట్లు నాణెములవలన దెలియుచున్నది. కాని యశోక మహారాజు వేయించిన శాసనములలో మాత్ర మెడమవైపు నుండి కుడివైపునకు వ్రాయబడియున్నది. 'సెమైట్స్' లిపిలో నిరుపది రెండుక్షరములే కనబడుచున్నవి. 'బ్రాహ్మీ' లిపిలో నలునదియారక్షరములు కలవు. హిందువులు 'సెమైట్స్' అక్షరములను తమభాషలో నా భాషలోనివర్ణములను బోలినవర్ణముల కుపయోగించి మిగిలినవర్ణములను గ్రొత్తలిపులను గల్పించియుండురు.

అశోకమహారాజుయొక్క శిలాశాసనములు హిందూదేశమునం దుండుటకు గనబడుచున్నవి. వానిలో నుత్తర హిందూదేశపుశాసనములలోని 'బ్రాహ్మీ' లిపికిని దక్షిణ హిందూదేశపు వాని లోని 'బ్రాహ్మీ' లిపికిని గొంచెము భేదము కలదు. వీనిలో నుత్తరహిందూస్థానపు 'బ్రాహ్మీ' లిపినుండి (దేవ) నాగరీలిపి యేర్పడినదని చెప్పుదురు. హిందూస్థానములోని వారును, మహారాష్ట్రమున నీలిపి నే యిప్పటికిని వాడుచున్నారు. ఉత్తరహిందూదేశములో స్థలాంతరములలో వ్యవహరింపబడుచున్న 'బంగాళీ', 'బీహారు', 'పంజాబీ', 'కాశ్మీర్' మొదలగు లిపులన్నియు నీ (దేవ) నాగరీలిపివర్ణమైనట్లు స్పష్టముగా దెలియుచున్నది. దక్షిణహిందూదేశములోని తెలుగు, అరవము, మళయాళము మొదలగులిపులు దక్షిణ దేశపుశాసనములలోని 'బ్రాహ్మీ' లిపినుండి పుట్టినవని 'బ్యూలర్' పండితుడు చెప్పియున్నాడు.

స్వర్గములో ఒక విలాసము

(వెనుకటి సంవత్సరము)

జయంతి గంగన్న

అందు సత్యంబేమియైన కలదని మీరు
ఊదముల నమ్మియుండిన, దానిమర్మంబు
పొందనగు హృదయానుభోగముననే కాని;

* * * *

బాలభాషణము లవి, పటుతర్క వాదముల
ఈలీల శోధింప తాళజాలగ లేవు,

తూలి తుత్తునియలై కూలబడుచున్న యవి.

* * * *

శరణుశరణోమహాశయ మృగాధిపులార,
ధరణిసద్ధాంతముల్, ధర్మముల్, సూత్రముల్
ఐతత్వముల్, ముక్తిపద్ధతుల్, వాదముల్,

* * * *

శాసనవిధానముల్, సంస్కార తంత్రముల్,
దేశసేవా మహాదీక్షాప్రచోదితా

వేశముల్, నిర్బినుద్దేశముల్ మీకున్న,

* * * *

నిర్బువచ్చును, మీరునిఖిలకార్య ధురీణు
లల్పుడను, నాపేర అట్టి సంస్థాపనల్

కల్పించినను వాటిఘనత అంతయు తొలగు;

* * * *

అనియిట్లు మోటపెట్టి ఆధర్మకోటి
కనికరమువడసి, నా కార్యంబు నెరవేర్చు

కొనివత్తు వేవేగ, అనుమతింపుము తండ్రీ.

* * * *

కన్నీరుగారంగ, గద్గదికత్తో, ఇట్లు
విన్నపంబులుచేసి వేడుభక్తుని ఆత్మ

తెన్నుగనిపెట్టి, ఆపన్న జనవత్సలును,

* * * *

“వసివాడవోట, ఈవగిది దీనికి ఇంత

ఉసురుస్సురని ధైర్య ముడుగుచుంటివితనయ-

హసియించుచున్న వారటుచూడు మందఱును-

* * * *

ఏల యాపరిహాస, మేలనవ్వులు? మీరు

ఈలీలయే వెనుక, ఇందద్భుతము లేదు;

చాలు చాలింతలో జ్ఞానకము తప్పెనో?

* * * *

ఏమోయి ఓవ్యాస, ఏమోయి ఓయేసు,

ఏమోయిసిద్ధార్థ, ఏమి ఓశంకరా,

మోము చూపవదేమి, ఏమి ఓ శ్రీకృష్ణ?

* * * *

పాదమిట మోపినది యాదిగా, గుడియల్

మోదుకొను, చాహాహ! మునిపోయెనుకొం,

మాడు బోధనలన్ని మంట గలియుచున్న,

* * * *

చైత్రమాసము]

స్వర్గములో ఒక విలాసము

నని మీరు గోలుమను, చవతారమెత్తి, ఆ
మనుజులొకము కరుగుమనుచు, మొన్నటిదాక
ననుపెట్టినది మఱచినారె, నాయనలార?

* * * *

తత్తరిలి తత్తరిలి, తపియించి తపియించి,
నెత్తురుల్ నేత్రముల సంఘకొన ఏడ్చెచ్చి,
ఎత్తెఱుగును గనక, ఎపుడు రామానుజుడు,

* * * *

మొత్తుకొని మొత్తుకొని, మొఱునెట్టి మొఱునెట్టి,
ఎత్తెఱుగును గనక, ఎపుడు మహ్మదు తండ్రి,
చిత్తవిభ్రమణులు చెందుదురొకద తుదకు,

* * * *

అని నేను ప్రాణంబు లఱచేతిలో పట్టు
కొనియుంటి, ధైర్యంబు కొంచె మిపుడిప్పడే
జనియించుచున్న, దీచందమే మీరంత-

* * * *

ఒకత్త, తెలిసినదె? ఈవీరి నవ్వులకు
నీవేమియు జన్మపోవద్దు—ఇటు చూడు,
నానాక్కు మదిలోన భావింపుమో నిడ్డ:

* * * *

ధరణీతలంబునకు అరిగి, అచ్చట ఒక్క
అరదినమెకాదు, యుగమంత మగుదాక, నీ
వఱచినను, ఏడ్చినను, మఱి అభోజన మున్న,

* * * *

దివిజులొకము నుండి దిగిస్తాడే ననియన్న,
దివిజసందేశముల్ తెచ్చినా నని యన్న,
దివిజుడను నేనన్న, దేవుండ నేయన్న,

* * * *

మఱియుంక ఏమన్న, మఱియేమిచేసినను,
కరుణమై అమృతంబు, సరిరోషమున విషము;
కురిపించినప్పటికి, కుదర దారోగంబు.

* * * *

నీవాక్కడవెకాదు, నీతోడ నే గూడ,
దేవతాగణములున్, దివ్యదీధితిజాల
మావరింపగ కదలి, అవనీస్థలికి పోయి;

* * * *

దుందుభి ధ్వానముల్, తూర్యరావములెసగ,
అందలంబులమీద అందఱురావించి,
విందు లమఱించి పెట్టి, వీణియల్ మీటించి,

* * * *

నట్టువల పిలిపించి, నాట్యంబు లాడించి,
ఇట్టివేడుకలింక ఎన్నెన్ని ఏర్పఱచి
పెట్టినను వద్దనరు, విసుగుచెందరు, కాని

* * * *

‘మనవియున్నది, మాదుమనవియొక్కటిచిన్న’
దని నోరుతెఱచుసరి, ‘కాగు, డాగును, ఇపుడు
మనవు లాలించుటకు మాకు తీతికలేదు.

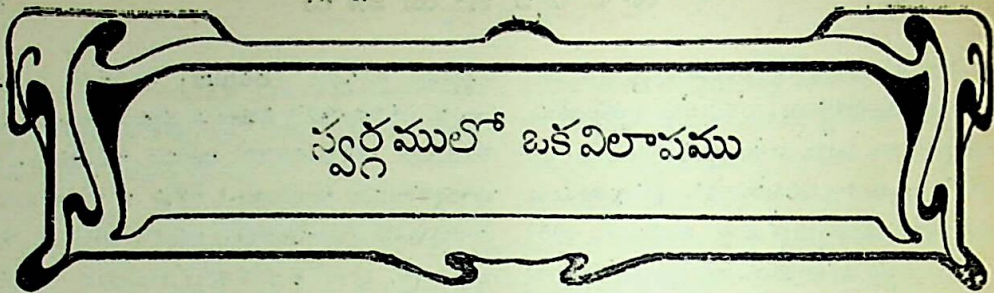
* * * *

ఏల మీకీతొంద, రింక కొంచెము తాళ
జాల లేకుండిరే, స్వర్గలోకము వచ్చి,
ఆల్పింకకుదుమా, అన్ని మనవులు మేమె?

* * * *

నయచేయు దిప్పటికి, దయచేయు, డాలస్య
మయిన మాపనిచెడును, అని చెప్పి వెంటనే
సయనంబుకట్టించి పంపివేతురు మనల.

* * * *

స్వర్గములో ఒక విలాపము

(జనుకటి సంవత్సరము)

జయంతి గంగన్న

అందు సత్యంబేమియైన కలదని మీరు
 డెండముల నమ్మియుండిన, దానిమర్మంబు
 పొందనగు హృదయానుభవముననే కాని;
 * * * * *
 బాలభాషణము లవి, పటుతర్క వాదముల
 ఈలీల శోధింప తాళజాలగ లేవు,
 తూలి తుత్తునియై కూలబడుచున్న యవి.
 * * * * *
 శరణుశరణోమహాశయ మృగాధిపులార,
 ధరణిసిద్ధాంతముల్, ధర్మముల్, సూత్రముల్
 ఐతత్వముల్, ముక్తిపద్ధతుల్, వాదముల్,
 * * * * *
 శాసనవిధానముల్, సంస్కార తంత్రముల్,
 దేశసేవా మహాదీక్షాప్రచోదితా
 వేశముల్, నిబ్బినుద్దేశముల్ మీకున్న,
 * * * * *
 నిబ్బవచ్చును, మీరునిఖిలకార్య ధురీణు
 లల్పుడను, నాపేర అట్టి సంస్థానల్
 కల్పించినను వాటిఘనత అంతయు తొలగు;
 * * * * *
 అనియిట్లు మోటపెట్టి ఆధర్మకాండము
 కనికరమువడసి, నా కార్యంబు నెరవేర్చు

కొనినత్తు వేవేగ, అనుమతింపుము తండ్రి.
 * * * * *
 కన్నీరుగారంగ, గద్గదికతో, ఇట్లు
 విన్నపంబులుచేసి వేడుభక్తుని ఆత్మ
 తెన్నుగనిపెట్టి, ఆనన్న జననత్తులును,
 * * * * *
 “వనివాడవోట, ఈవగిది దీనికి ఇంత
 ఉసురుస్సురని ధైర్య ముడుగుచుంటివితనయ-
 హసియించుచున్న వారటుచూడు మందఱును-
 * * * * *
 ఏల యావరిహాస, మేలనవ్వులు? మీరు
 ఈలీలయే వెనుక, ఇందద్భుతము లేదు;
 చాలు చా,లింతలో జ్ఞానము తప్పెనో?
 * * * * *
 ఏమోయి ఓవ్యాస, ఏమోయి ఓయేసు,
 ఏమోయిసిద్ధార్థ, ఏమి ఓశంకరా,
 మోము చూడవదేమి, ఏమి ఓ శ్రీకృష్ణ?
 * * * * *
 పాదమిట మోపినది యాదిగా, గుండీయల్
 మోదుకొను, చాహాహ! మున్నిపోయెనుకొం,
 మోదు బోధనలన్ని మంట గలియుచున్న,
 * * * * *

నని మీరు గోలుమను, చవతారమెత్తి, ఆ
మనుజులొకము కరుగుమనుచు, మొన్నటిదాక
ననుపెట్టినది మఱచినారె, నాయనలార?

* * * *

తత్తరిలి తత్తరిలి, తపియించి తపియించి,
నెత్తురులే నేత్రముల నిండుకొన ఏడ్చేచ్చి,
ఎత్తెఱుగును గనక, ఎపుడు రామానుజుడు,

* * * *

మొత్తుకొని మొత్తుకొని, మొఱు వెట్టి మొఱు వెట్టి,
ఎత్తెఱుగును గనక, ఎపుడు మహ్మదు తండ్రి,
చిత్తవిభ్రమణులు చెందుదురొకద తుదకు,

* * * *

అని నేను ప్రాణంబు లఱచేతిలో పట్టు
కొనియుంటి, ధైర్యంబు కొంచె మిపుడిప్పుడే
జనియించుచున్న, దీచందమే మీరంత-

* * * *

ఓవత్త, తెలిసినదె? ఈవీరి నవ్వలకు
సేవేమియు జిన్న పోవద్దు—ఇటు చూడు,
నానాక్కు మదిలోన భావింపుమో బిడ్డ:

* * * *

ధరణీతలంబునకు అరిగి, అచ్చట ఒక్క
అరదినమెకాదు, యుగమంత మగుదాక, నీ
పఱచినను, ఏడ్చినను, మఱి అభోజన వున్న,

* * * *

దివిజులొకము నుండి దిగిన్నాడ ననియన్న,
దివిజనందేశముల్ తెచ్చినా నని యన్న,
దివిజుడు నేనన్న, దేవుండ నేయన్న,

* * * *

మఱియుంక ఏమన్న, మఱియేమిచేసినను,
కరుణమై అమృతంబు, పరిరోషమున విషము;
కురిపించినప్పటికి, కుదర దాఠోగంబు.

* * * *

సీవాక్కడవెకాదు, సీతోడ నే గూడ,
దేవతాగణములున్, దివ్యదీధితిజాల
మావరింపగ కదలి, అవసీసలికి పోయి;

* * * *

దుందుభి ధావనముల్; తూర్వభావములెనగ,
అందలంబులమీద అండఱురామించి,
విందు లమఱిచి వెట్టి, వీణియల్ మీటించి,

* * * *

నట్టువల పిలిపించి, నాట్యంబు లాడించి,
ఇట్టివేషకలింక ఎన్నెన్ని ఏర్పఱచి
పెట్టినను వద్దనరు, విసుగుచెందరు, కాని

* * * *

‘మనవియున్నది, మాదుమనవియుక్కటిచిన్న’
దని నోరు తెఱచునరి, ‘కాగు, డాగుడు, ఇపుడు
మనవు లాలించుటకు మాకు తీతికలేదు.

* * * *

ఏల మీకీతొంద, రింక కొంచెము తాళ
జాల లేకుండిరే, స్వర్గలోకము వచ్చి,
అల్లింపకుదుమా, అన్ని మనవులు మేమె?

* * * *

నయచేయు డిప్పటికి, నయచేయు, డాలస్య
మయిన మాపనిచెడును, అని చెప్పి వెంటనే
నయనంబుకట్టించి పంపివేతురు మనల.

* * * *

కదలమని, ఏమైన కదలమని, ముంజూరు
వదలమని, మనమింక వైదికము చూపింప
మొదలుపెట్టెదమన్న, పదనుతప్పను; వారు

* * * *

‘సరసులనుకొని, చెప్పసాహించితి, మయ్యె!’
పొరపాటు, పొరపాటు, బుద్ధివచ్చిన దిపుడు;
మఱియేల ఈగొడవ? మాకుమీకును, చూడ,

* * * *

వాదముల్ నల్పుటకు లేదు సమరంగమే;
లేదులేదిక వోట్ల* మీదనే జరుగవలె
మీదివ్యవహార, ‘మనిమీనముల్ ముట్టుదురు’

* * * *

ఆక్షణంబున భక్తుడదరిపడి బెదరుగొన
వీక్షించి, ఆయఃఖల భీతకోటి శరణ్య
వత్తుండు, “అయ్యయో! వత్స, అదియేమి అది?

* * * *

అట్లు వణకెదవేల? అదియేమి, వెడగు వలె
అట్లు చూచెదవేమి?” అని యడుగ, భక్తుండు,
-“వోట్ల*న్న గుబగుబల్ పుట్టె నాగుండెలో!”-

* * * *

“నీకంటె ధైర్యంబు నాకొకింతయు లేదు;
లోకనాయకుడంచు, లోకబాంధవు డంచు,
భీకరుడు దుర్జనుల, కాకరుడు సుజనులకు,

* * * *

పరమపురుషుండంచు, భవ్యచరితుం డంచు,
నిరుపముచు, నిఖిలార్థనిశ్చేత యని యంచు,
మఱి గంపలుగ, పుట్లు గరిసెలుగ, ఇంకింక,

* * * *

ఏమేమొ ననుగూర్చి, ఇటువంటివెన్నెన్నో—
ఆమాటలన్నియు మోముచాటిచ్చకాల్,
మోము చూపిన పంగనామాలు పెట్టలే!

* * * *

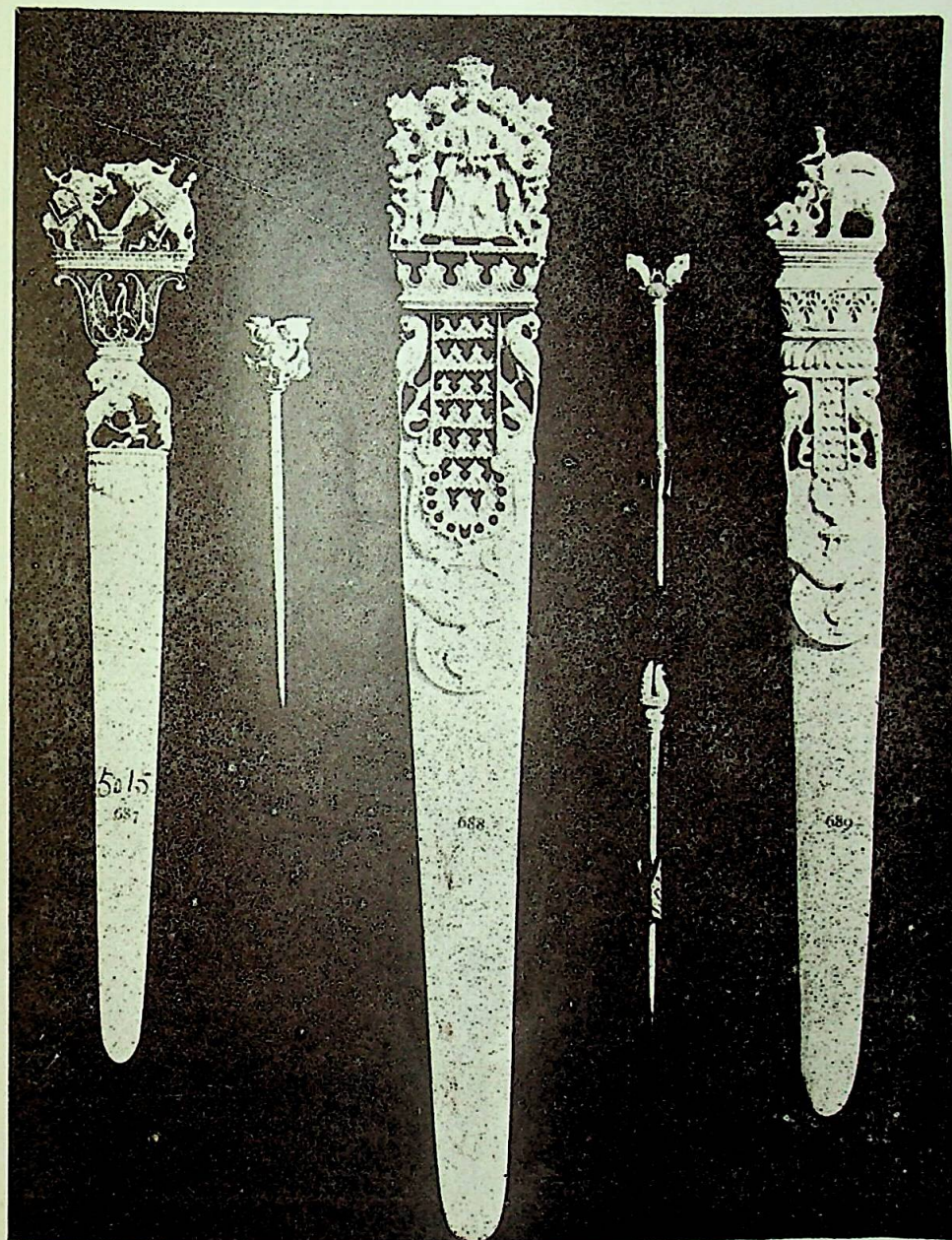
ఇదియేను భువిలోని ఈనాటిమానవుల
హృదయతత్త్వము; దీనినెలుగజాలక యింత
బెదరుచుంటివి, శాంతి నదలుచుంటివి వత్స.”

* * * *

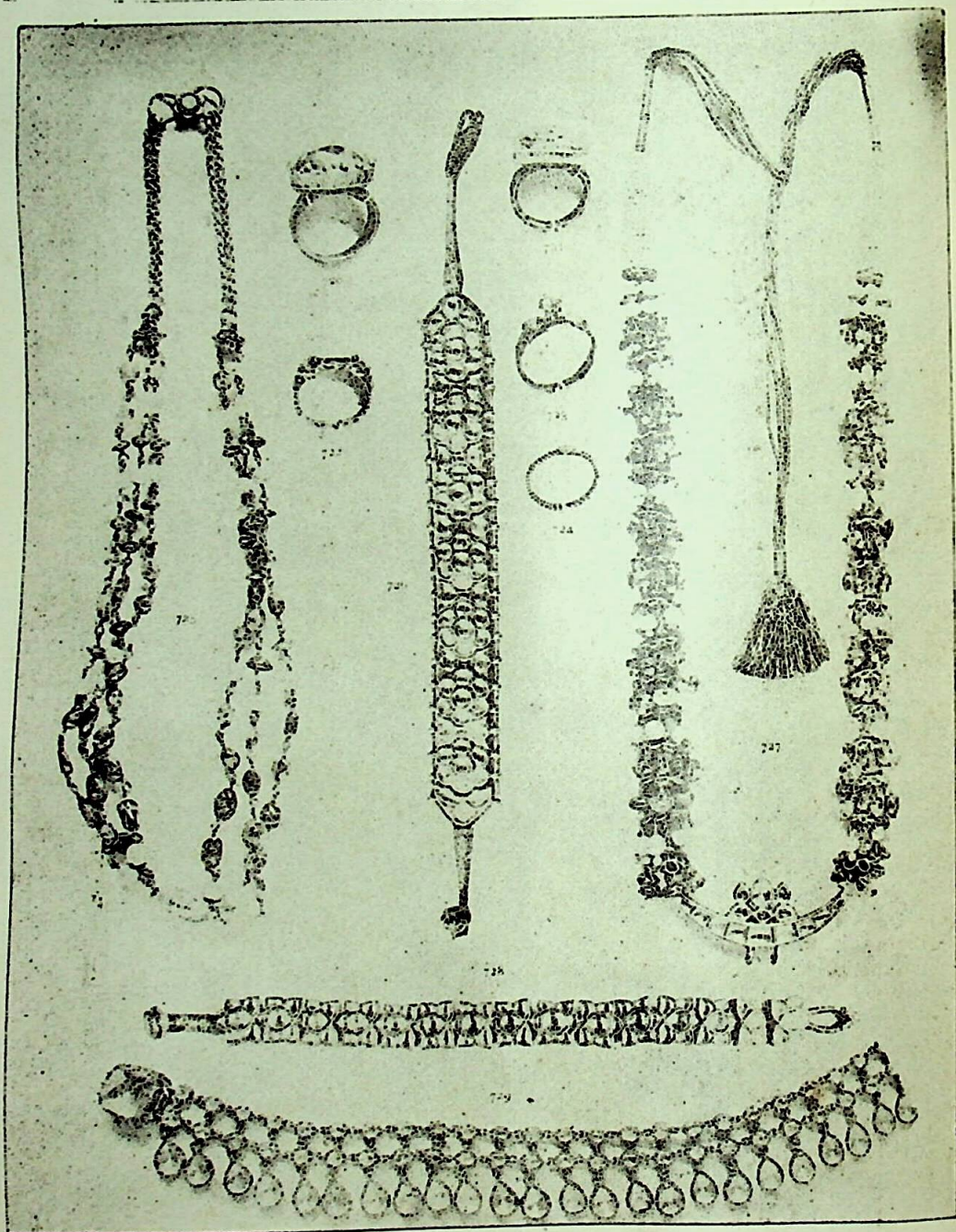
[సశేషము.]

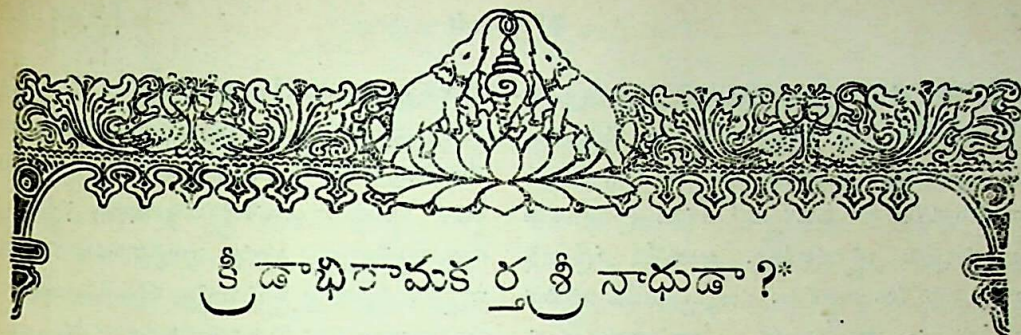
ప్రాచీన భారతీయ భరణములు

౧-వ చిత్రము

౨-వ చిత్రము

క్రీడాభిరామక ర్తశ్రీ నాథుడా?

వేమూరి విశ్వనాథశర్మ గారు, ఎమ్. ఏ., యల్. టి.

శ్రీయుత వేమూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారి శృంగార శ్రీనాథములోని క్రీడాభిరామక ర్తవ్యవహారము చాల ముఖ్యమైనదని నాతలంపు. ఈభాగములో ఒకరియైనా వేరొకరికి సంక్రమింపజేయుటకై శాస్త్రిగారు పద్యవిధముల ప్రయత్నించినారు. క్రీడాభిరామము వినుకొండ వల్లభరాయని దని గ్రంథమునందున్నది. కాని యది శ్రీనాథునికృతమని శాస్త్రిగారి సిద్ధాంతము. “ఈ గ్రంథము శ్రీనాథరచనమనుటకు బలువురు విశ్వసింపక పోయిరి. అట్టి యవిశ్వాసము సమసిపోవుటకై యింక వ్రాయవలసెను.” ఈవాక్యమునుబట్టి శాస్త్రిగారికి తన వాదమునందుగల గాఢవిశ్వాసమును, సట్టుదలయు వ్యక్తమౌతున్నవి.

“శ్రీనాథుని రచనాచమత్కారముల నెఱిగిన వారిది చక్కగా గుర్తింపఁగల్గుదురు. ... మత్తజ్ఞు లీపద్యమును వివరణే శ్రీనాథుని రచనమని గుర్తింపఁగల్గుదురు. ... రచనాచమత్కారము చక్కగా నెఱుంగఁనెర్పినవారికి శ్రీనాథుని రచనమనుట కీ గ్రంథమెల్ల నుదాహరణమే.” ఈవాక్యమునుబట్టి తమయభిప్రాయముతో నేకీభవింపనివారు కవితాచమత్కృతుల నెరుగజాలని రసహీనులని శాస్త్రిగారి యభిప్రాయము కాకపోవచ్చును. కాని, పండితులనియు, కవులనియు, విమర్శకులనియు పేరు పడినవారిని బెనగొట్టుట కీవాక్యములు సూత్రప్రాయములు కాగలవు. నేను కవిని గాను; కవితావిమర్శకుడను గాను; పండితుడ నంతకన్న కాను. అందుచేత శాస్త్రిగారివాదమును, క్రీడాభిరామమును చదివినవీరట్లు నాకు గద్దెసంశయములను జంపలేక చెప్పదలచినాను.

క్రీడాభిరామమును వీధినాటకము ఏకావ్యాసము గల యొకచిన్నప్రబంధము. అచ్చుపడిన ప్రతిభ 295 పద్యములున్నవి. ఇందు కొద్దిసంఖ్యమాత్రమే వచనములు. ప్రతిపద్యము మిక్కిలి రసవంతముగ నున్నది. పద్యరచనమునందు వివిధములగు పోకడలు గలవు. వర్ణనలు స్వభావసిద్ధములు. కవిత్యము గంభీరముగ నుండును. వినుకొండ వల్లభామాత్యుని కృతమని గ్రంథమునందు గలదు. పెద పాటి జగన్నాథకవి తన ప్రబంధరత్నాకరములో వల్లభరాయని వీధినాటకమును గ్రంథమునుండి యొకపద్యము నుదాహరించినట్లున్నాడు. ఆపద్యము మనకు లభించిన క్రీడాభిరామములో లేదు. జగన్నాథకవి రెరువాతివాడగు అప్పకవి శ్రీనాథునివీధినాటకములోనివిగ రెండు పద్యము. లుదాహరించెను. అవి మనకు లభించిన క్రీడాభిరామములో నున్నవి. ఇది శాస్త్రిగారివాదమునకు పునాది. క్రీడాభిరామమును శ్రీనాథుడే రచించి వల్లభరాయని పేరు పెట్టెనని శాస్త్రిగారి సిద్ధాంతము. ఈ సిద్ధాంతము ననేక కారణములచేత సమర్థించిరి. అందు—

౧. గ్రంథనామము

క్రీడాభిరామమునకు మార్కెక రావిపాటి త్రిపురాంతకుని ప్రేమాభిరామము. కాని దానికి సరియైన యాంధ్రీకరణము గాదు. ఈసంగతి కర్త సూచించెను. శాస్త్రిగా రంగీకరించిరి. మారుపేరు పెట్టుట కింకాకారణమున్నది. ప్రేమాభిరామము నాటకము; క్రీడాభిరామము వీధి. “రావిపాటి త్రిపురాంతకుఁ డనుకవీశ్వరుఁ డొనరించిన ప్రేమాభిరామనాటకము ననుసరించి క్రీడాభి

*ఈవ్యాసమును సారస్వతపద్యములకై మూడుసంవత్సరములక్రితము వ్రాసితిని. అపత్రితో నావ్యాసమునూ పోయి ఇటీవల తిరిగి దొరికినది. ఈసప్తవ్యాసభాషమునకు సంతరించి యిప్పు డీపత్రితో ప్రచురించుచున్నాను.

రామంబను...వీధి యనురూపకము" అని శ్రీ దా
భిరామావ తా రి క యం ద లి నా క యము.
సంస్కృతనాటకమున కనుసరిగానే కాక శ్రీదాభిరామ
మునందు ఒకరోజున ఓరుగల్లులో జరిగిన శ్రీదావిరోధ
ములుమాత్రము వర్ణింపబడినవి. అందుచేత 'శ్రీదాభి
రామ' మనుపేరు సార్థకము. సంస్కృతమునకు సరియైన
ఆంధ్రీకరణము గాకపోయినను శ్రీదాభిరామమునందు
మార్చకలోనిరచనములను సుర్తింపుట సులభము. ఓరుగల్లు
పట్టణమునకు సంబంధించిన వర్ణనలన్నియు శ్రీదాభి
రామమునకు దుండియుండును. కథానాయకుల పేర్లు త్రిపు
రాంతకునివే యగును. పల్నాటిఓరులకళ, గ్రామదేవ
తజాతరు, పొట్టేళ్ల యుద్ధము, కోడిపుంజాలపోట్లాట మొ
లగునవి శ్రీదాభిరామమునందు విశేషముగ విస్తరించి
వర్ణింపబడియుండును. ఏదియెట్లున్నను శ్రీదాభిరామ
మును, రెక్కర్త ము వందనపూర్వకముగ పేర్కొనుటచేత
శ్రీదాభిరామకర్త నిష్కల్మషమౌనమునందే చెప్పవచ్చు
ను. స్వకపోకలవీరమని లోకములను మోసపుచ్చెడి యు
ద్దేశము లేనటుట స్పష్టము. మారుపేరు పెట్టినంత మాత్ర
మున శ్రీనాథునికృతి యనుటకు ప్రబలకారణము గనుపడ
దు. వల్లభరామనికర్తృత్వమునకు భంగము రాదు.

౨. అవతారికలోనిపద్యములు-భరతవాక్యము

అవతారికయందలి పద్యములలో స్వోత్పన్న విశే
షముగ నున్నదనియు, భరతవాక్యములో గ్రంథకర్త రస
ను దాసే ఆశీర్వాదించుకొనెననియు, అందుచేత కర్త
వల్లభరాయడు కాజాలడనియు నొకవాదము. ఈ యన
తారికపద్యములలో నున్నంత స్వోత్పన్న చేసుకొనని
ప్రబంధకవులు తెలుగులో నెందరు గలరు? అంతమాత్రము
చేత మనకవులు వినయమార్చుట చెప్పరాదు. గ్రంథావ
తారికలో తమసులమును గొప్పగా వర్ణించుటయు, తమ
పాండిత్యమును అతిశయోక్తిలో జెప్పుకొనుటయు మన
కవులకు పరిసాటి.

"సంగీతసాహిత్య సరసవిద్యల నేర్పు

కవులటాములగాని కాల్పి వినువ"

అను శ్రీనాథుని వాక్యములోకంటె వల్లభరాయని
పద్యములలో పాండిత్యప్రకర్ష యెక్కువ గలదా?

ఒకవేళ శ్రీనాథుడే శ్రీదాభిరామమును రచించె ననుకొ
దము; అప్పుడుమాత్రము గ్రంథకర్తృత్వము వల్లభరాయ
నేర నున్నంతకాలము, అపద్యముల కావిత్య మెట్లు గల
దును? ఇంతకు నాయవతారికపద్యములను, భరతవాక్య
మును వల్లభరాయని గూర్చి సూత్రధారుడు పలుకుచు
న్నాడు. కృతిభర్త కవనిగూర్చి పల్కినపలుకునంటి
మనకవులసాంప్రదాయమునకు విరుద్ధముగ లేవు.

3. పద్యసామ్యము

గీ. గాన్ద్యసిద్ధాంతమర ముఘాకాలకలన
శేషనమానుట యది భృహస్పతిమరణము
విప్రజనవాక్య మరయంగ విష్ణుమరణము."

ఈమాట చరణములు శ్రీదాభిరామములోను,
భీమఖండములోను సమానములు.

"వ్యాసమరణము నునఁ ప్రసాదాతిశయము"

అని శ్రీదాభిరామమునందు నాల్గవచరణము.

"సర్వసిద్ధాంత మభిజిత్తు సమృతమను"

అని భీమఖండములోని నాల్గవపాదము. ఈయెరువర
ములును సంస్కృతభీమఖండములో నున్నవి. కాని యి
శేషనకాస్త్రమునందలి శ్లోకము.

"మనోజవంత మండవ్యం"

అను శేషనకాస్త్రవాక్యముమాత్రము భీమఖండములో
పురాణకర్తయగు వ్యాసపరమగు మార్చబడినది. శ్రీదాభి
రామములోని చరణము భీమఖండవాక్యమునకు తెలు
గుట స్పష్టము. ఈపద్యమంతయు శ్రీనాథునిరచనయే
యిందేవచ్చును. వల్లభరాయడు గ్రహించియుండవచ్చు.
లేదా శ్రీదాభిరామములోని శ్లోకమునకు తెలుగుచే
శ్రీనాథుడు గ్రహించియుండవచ్చును. లేదా ఓరుగల్లు
పూర్వమే యీశ్లోకమునకు తెలుగుచేత యుండినదే! కొ
నిన్నీ పద్యములును, శ్లోకములును ఒకరిద్దరికీయలో
నుండుట యపూర్వము గాదు.

"దేశభాషలందు తెలుగునెన్న"

అనువాక్యము శ్రీదాభిరామములోను, ఆముక్తమాల్యద
లోను గలదు. శ్రీనాథునిరచితశాసనములలో అతనికి పూ

యీ రచించినట్లొకములు లేవా? ఇప్పటి కీయభ్యాసము పోయినదా? తాతంభట్టుదని యచ్చువేయించున్న లక్షాసారములో తిమ్మకవిపద్యము లేన్ని లేవు? సర్వ సామాన్యముగను, లోకోక్తిప్రాయములుగను ఉన్నవాక్యములను కవులు సమయోచితముగ తమగ్రంథములలో చేర్చుకొనియుండురు. ఈశేషనకాస్త్రుక్లొకమునకు తెలుగు పూర్వమునందీ వాడుకలోనుండియుండునని నాయనానా.

౪. పద్యములపోలిక

క్రీడాభిరామములోని యొకపద్యముయొక్క పోలికపద్య శ్రీనాథునిహరివిలాసపద్యమును బోలియున్నది. ఈ పద్యము అవతారికలో నుండుటచేత సంస్కృత ప్రేమాభిరామశ్లోకమునకు తెలుగు కాదు. ఇంకొకపద్యములో హరివిలాసపద్యమునుబోలిన సమాససంవిధానము గలదు. కాని యీరెండుపద్యములకు మూలాధారము భట్టుయరారి యన్బరరాఘవముని కాస్త్రుగారే నిర్ణయించిరి. కాబట్టి క్రీడాభిరామకర్తకు మాత్రమే గ్రంథచార్యపర్యాధము వాటిల్లదు. ఇంతియకాక కథాసంపర్కమునుబట్టి యీరెండుపద్యము రావివీటి త్రిపురాంతకుని చేరకు తెలుగని స్పష్టము కాగలదు. అందుచేత రెండుపద్యమునుబట్టి శ్రీనాథుడే గ్రంథకర్త యనుట పొసగదు.

మొదటచెప్పిన అవతారికపద్యమునకును, హరివిలాసములోనిపద్యమునకును కొంతపోలిక యున్నది. ఆపద్యమిది:—

కా. సారాచారమునక వివేకసరణిక

సాభాగ్యభాగ్యంబులక

.....

చేరి మంత్రులు? సింఘవేష్టితనుహా

రీన్ద్రనక్రవాళంబునక.

అతి కాస్త్రుగారిచ్చిన పాపము. చివరచరణము

“వీరేమంత్రులు”

అతి అచ్చుప్రతిలోనిపాపము. ఇక హరివిలాసములోని పద్య మిది:—

కా. చేరి నిశ్చేదిరింపఁగా జగమునక

వీరుట ప్రతాపాదతిక?

ఈరెండుపద్యములకు పోలిక యున్నను “వీరే మంత్రులు” అనుటవలన పద్యములో సగము సారస్యము పోయినది. కవియొక్కనునోవృత్తియందే భేదము సూచించును. అర్థమొకటే యైనను ప్రక్షాల్గ్రంథుండు పటుత్వము జూపి. “కాచే రాజులు?” అను పోరనపద్యమునకును “చనినారారురు చక్రవర్తులు” అను లక్ష్మీనరసింహంగారిపద్యమునకును గలభేద మీరెండుపద్యములకును గలదు. శ్రీనాథునిపద్యమునందే భావగాంభీర్య మెక్కువ యున్నది.

యత్నిస్తాసలు సరిపోవునప్పుడు పాపమునుమార్చుట కవకాశ ముండదు. కాస్త్రుగారిపాపమే సరియైనదని చెప్పినను అంతమాత్రముచేత క్రీడాభిరామములోనిపద్యము శ్రీనాథునిదే యనిచెప్పుటకు సరియైనకారణములు లేవు. పద్యములనుబోలినపద్యములు మనప్రబంధములలో నంతటను గలవు. భావములనే కాక సమాససంవిధానములనుగూడ ప్రఖ్యాతకవులనుండి గ్రహించుట మనకవులకాచాలము. పద్యములయొక్కపోకడలయందు సామ్యమును కనుగొనుటకు నెడకనక్కరలేదు. శ్రీనాథుడే రఘువంశము, కుమారసంభవము మొదలగుమహాకావ్యములనుండి భావముల ననువదించినాడు. ఇరవభాషలలోని యుద్ధాంశములనుండి మంచిభావములను మనభాషలో సందర్భానుసారముగ ననువదించుట గ్రంథచార్య మనిపించుకొను. ఇది కాస్త్రుగారే యంగీకరించిరి: “శ్రీనాథునకు భవభూతి,భట్టుయరారి నాటకములమీదనభిమానము మెండు. వారి నాటకములలోని రచనములను తెక్కుచోట్లు బుడికిపుచ్చుకొన్నాడు.” ఇట్టిపక్షపాతమును ప్రతికవియెడల జూపవలెను.

తెలుగులోమాత్ర ప్రఖ్యాతకవులయొక్కకృతులను బోలినరచనలుచేయుట మనలో గౌరవాన్వితమైయుండెను. పెద్దన్ననంటివాడు శ్రీనాథునిపోకడల ననుకరించలేదా? మనప్రబంధములలో “పిల్ల వసుచరిత్ర” లని నసుచరిత్ర కెన్నిపుత్రికలు లేవు? ఇంతకును వైపద్యముల పోకడ శ్రీనాథునికి పూర్వము లేదని స్పష్టముకావలెను. అరెని సనుకాతీను లిట్టిపద్యమును వ్రాయలేదని నిర్ధారణ కావలెను. అప్పు డీపద్యము శ్రీనాథునిదనుటకు కొంత యాధార మేర్పడును.

గీ. భావములపోలిక

"టిట్టిభా! యదే మాడు నరురాజవా రాంగనావిలాస
వృత్తానకారియై యహర్వతి క్రంకఁబోయె."—వీధి.
శ్రీనాథుని భీమభంజనులోని పద్యమిది:—

క. చరమాచల శిఖరంబునఁ
దెవమై యొక్కంతరదపు దనకరుణోపైక్
నరుణునికుద్ధారంబున
నరవిందాత్ములకు మించుటద్దం బరచుక.

అప్రాప్తిపైనున్న సూర్యుని అద్భుతముగ చెప్పిరి. ఇది సుప్ర
సిద్ధమైనపోలిక. శ్రీనాథునివిశిష్టకల్పన చునుటకు వీలులేదు.
ఇంకొక యుపమానము:—

న. నెరసంజయు మసమనకని చీకటియుఁ గలిసి
దిక్సాగ్రహటవాటినికరంబుల వ్రేలిగిడిచిన వరునింపపూసల
పేరునుంబోలెఁ బోలువుమిగిలె.—వీధి.

శ్రీనాథుని నైషధములోని పద్యము:—

క. పసుఁబాప యెండ కొనలును
మసమనకని యిరులు గలిసి మన సులరించెన్
దెసల నలుగడల గుంజా
విసరంబులనరులు వ్రేలిగిడిచినభంగిణి.

ఈరెంటికిని సంపూర్ణ భావైక్యము గలదు. కాని
నైషధపద్యములోని భావము శ్రీనాథునిదా? శ్రీహర్ష
నిదా? ఈయుపమానము సంస్కృతనైషధములో నున్న
యెడల కాస్త్రీగారి వాచయనకు ముప్పాతికబలమున్నది.
ఇట్టివే మరికొన్ని యుపమానములు, ఇతరభావములు
క్రీడాభిరామములోను, శ్రీనాథునికృతులలోను సమాన
చ్ఛాయ గలవని చూపబడినవి. ఇవిగాక మరికొన్ని చిన్న
సమానములు శ్రీనాథుడు తనగ్రంథములలో నుపయోగించినవి
క్రీడాభిరామములోను గలవని తెలిపిరి. ఇవి చాల
వరకు సర్వసామాన్యముగ వాడుకలో నున్నవి. "కుసుమం
దెట్టిసచిత్ర—పదియార్వన్న పసిండి—చెప్పటద్దములు—
విజ్ఞాడు—కప్పురపుదోగివంటకము—పెసర్వపు" — ఇవి
పద్యాలు వ్రాసేవారందరికి నాలుక చివరనుండు పద
ములు. "కోకిలపంచమశ్రుతి"—ఇది సుప్రసిద్ధమైన యుప
మానము. "ద్యావాపృథ్వీనకాశములే"— దీనివలన సం
ధ్యావంశములోను (ఆప్రాద్యావాపృథివీ అంతరిక్షం),

ఉపనిషత్తులోను (పృథివ్యామాకాశ) గలను. "గోఘో
లగ్నము"—ఇది కాస్త్రీప్రసిద్ధము. "ఘంటాఘంటాల్లా
ముత్" —కప్ప బెకబెకలాడు నన్నట్లు ఘంట ఘంట
చునుట సర్వసామాన్యముగ వాడుకలోనున్న విషయ
ము. ఇంతియకాక క్రీడాభిరామములో మరికొన్నికై
విశేషములుగూడగలవు. "తక్కుండుండుండుకీలాల్లా" —
గతి—శేటూరంబునం చూలగ్—కోకిలపూకా
రంబు లోరంబుగ్—డమరుడిండినుంబు డమడమడ్డు
మోసె"— మొదలనవి ఘంటాఘంటాల్లా
వంటివే. సర్వసామాన్యములైన మార్పులను, భావములను
ఒకడే కర్త యనుటకు వీలులేదు. ఇంతియకాక క్రీడా
రామపద్యములలో వైషమాన్యము కొన్ని యించుకై
ములో నున్నవి: "కోయిలపంచమశ్రుతి" "గోగ్నినగో",
"పదియారునన్నియబంగారు సరివచ్చు."

ప్రతాపరుద్రుని యుంపుడుకత్తె యగు మావడై
యొక్క భవనము క్రీడాభిరామములో చక్కగ వర్ణింప
బడినది. విశేషించి యామెచిత్రకాలలో నేమాల నేచి
త్తరువు లుండెనో పేరువారిగ చెప్పబడినది. ఈవిరుప
మానమున చిత్రకాలావర్ణనము మావడైవిగృహమును జూచి
వర్ణించినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. శ్రీనాథు డాకాలమున
లేడు గనుక ఈభాగ మతనిది కావని యెవరో యాచే
పించుట. దీనిని "వికటవాచ" పుని కాస్త్రీగారు తిన్న
రించిరి, కాని యీభాగము సంస్కృతప్రేమాభిరామమున
కనువాదమై యుంపవచ్చు నన్నభావము సూచించిరి.
రామసాటి త్రిపురాంతకుడు ప్రతాపరుద్రుని యాసాన
కవి. అందుచేత ఓరుగంటికి సంబంధించిన భాగము లన్ని
యు నతనిప్రేమాభిరామములోనివే యనుట సూచన.
క్రీడాభిరామములోనివర్ణనములు వానికి తెలుగనుటదే
యుక్తియుక్తముగ నున్నది.

ఏదైననొకగ్రంథమునకు కర్తృత్వము నిశ్చయ
చుటకు అనేకవిషయములు సమన్వయింపవలసియుండును.
ఇది విమర్శకుల బాధ్యత. అందులో ఒకరిపేరునుగ్రం
థముయొక్క కర్తృత్వమును ఇంకొకరికి కట్టబెట్టించి
నప్పుడు ఈబాధ్యత ద్విగుణమునను. ప్రత్యేకించి క్రీడా
రామకర్తృత్వము నింకొకరికి చెప్పజేయునప్పుడు మరియొ
కవిషయమునుగూడ ఆలోచింపవలసియున్నది. ప్లుటా

యనికి ఎట్లో కవియనుపేరు సంపాదించి లోకమును మోసపుచ్చేయుదేశ మున్నట్లు కనబడదు. తనపుస్తకము స్వంతత్వము గావనియు, మహాకవియగు రావిపాటి త్రిపురాంతకుని ప్రేమాభిరామమున కనుకరణమనియు సహాధారములొకటి యిరునికి కృతజ్ఞులను జూపియు న్నాడు. ఇంతియకాక వల్లభరాయడు నిరక్షరకుక్షి కాడు. అతడు

“అక్షలాయనకాళియందు ఋగ్వేదంబు

కరతలములకంబుగాఁ బరించెఁ

బ్రత్యక్షమొనరించి ధైరవస్వామిచే

నిద్రపారస్వత్రీ నరించె.”

ఇట్టివా డొకసంస్కృతకావ్యమును తెలుగున అనువదించినటులలో ననంధనము లేదు.

క్రీడాభిరామము రావిపాటి త్రిపురాంతకుని ప్రేమాభిరామమునకు తెనుగుకావని కాస్త్రీగారు స్పష్టముగ జెప్పుచున్నారు. ఇందుకు మారుపేరుండుటతప్ప మరియొకకారణ మియలేదు. క్రీడాభిరామ మునుపేరు వల్లభరాయ డెందులపెట్టినది మైన చెప్పియుంటిని. ఒక వేళ వారనినదిని శ్రీనాథుడే కర్తయైనను ప్రేమాభిరామమును తెనుగున అనువదించె ననుటలో న్యూనత యేమిన్నది? అప్పుడు క్రీడాభిరామములోని గంభీర భావములయొక్కయు, పదసంఘనములయొక్కయు గౌరవము రావిపాటి త్రిపురాంతకునికి వస్తును గాని శ్రీనాథునికి కెందు. క్రీడాభిరామము సంస్కృతమున కను వాదము కాదనుట కిదితప్ప వేరొక కారణము కానిరాదు. ఈగ్రంథముబట్టి త్రిపురాంతకును అద్భుతమైన కవితా శక్తి గలవాడని తోచుచున్నది. ఇది సంస్కృతమున కను వాదము కాదనుటలన వల్లభరాయని కర్తృత్వపుమాట యటుండగా అసలుకవియగు త్రిపురాంతకునికే మోసము వచ్చినది. క్రీడాభిరామము సంస్కృతమునకు తెలుగుని యొప్పుకొన్నయెడల శ్రీనాథునివని చూపిన భావనిశేషము లన్నియు త్రిపురాంతకునిది కాగలవు. అప్పుడు క్రీడాభిరామకర్త శ్రీనాథుడే యనువారివాదమునకు బలము తగ్గను.

ఏకో కొన్నియుపమానములు, కొన్ని పదముల హర్షలు, మరికొన్ని పద్యముల పోకడలు సమానముగ

నున్నంతమాత్రమున అవిగలగ్రంథము లన్నిటికి నొకడే కర్త యని వాదము చేయుటకు వలసపడదు. ‘వ్యామ గ్రాహ్య’ పదప్రయోగమునందును, ‘జీవీధార్థ’ ప్రయో గమునందును శ్రీనాథునకు మరుపు మెండుని కాస్త్రీ గారు చెప్పిరి. ఇందు మొదటిది అనర్థ రాఘనములో నున్నది. రెండవది ప్రేమాభిరామములోనిది కాకూడదా? ‘మొత్తమునకీగ్రంథము(క్రీడాభిరామము)సంస్కృతగ్రంథ మునకు సరియగు తెనుగు కావని చెప్పినను ‘కొన్నిమా ర్పుల’తోనైనను సంస్కృతప్రేమాభిరామమున కనువాద మని కాస్త్రీగారే యంగీకరింపవలసివచ్చినది. అందు ఏ భాగములు ప్రేమాభిరామములోనివో, యేవి క్రీడాభి రామకర్తయొక్క స్వంతకల్పనలో నిర్ధారణచేయలేదు. ఇట్టిపీఠిలో కాస్త్రీగారు శ్రీనాథునివని చూపించిన భావములు, పదములహర్షులు సంస్కృతప్రేమాభిరామ ములోనివనియే నానమ్మకము. తనకు పూర్వగ్రంథముల నుండి మంచిభావములను, పదములహర్షులను శ్రీనాథుడు తనగ్రంథములలో ధారాళముగ నుపయోగించినాడు. ఈ వ్యామగ్రాహ్యజీవీధార్థములే కాక శ్రీనాథుని భీమ ఖండమునందలి ‘దేవవేద్యాభిజంగ’ముకూడ క్రీడాభిరా మమునందు గలదు:—

గీ. “జారచోరమహాధూర్తచక్రవర్తి

దేవవేద్యాభిజంగంను తెలుగుభర్త.”

—క్రీడాభిరామము.

“రాజవేద్యాభిజంగ” డను బిరుదును కాసనాదిక ములలో నున్న విషయము అందరికి తెలిసినదియే కాబట్టి యిట్టి ప్రయోగములు తరుమగ వాడినంతమాత్రమున వీటికి శ్రీనాథుడే కర్తయనికాని అవియున్న గ్రంథము లన్నియు శ్రీనాథునివనికాని చెప్పుటకు వీలులేదు.

లోకోక్తిప్రాయములుగ నుండవలసిన కొన్నివాక్య ములకు కర్తను నిశ్చయించుట దుర్లభము. “దేశభాష లందు తెలుగు లెస్స” యనుచరణము కృష్ణరాయలు క్రీడాభిరామమునుండి గ్రహించెనని నేను నమ్మను. ఈ భావము స్వభావాసాధిమానమును జూపుటకు ఆంధ్రులు గల్పించినదై యుండదు. బహుభాషాపరిచయముగల సండితుల యభిప్రాయము లోకోక్తిప్రాయముగ నుండి యుండును. ఆభావమును పద్యములో నిమగ్ననపు

డిద్దరుకవుల కొకేదరము లోచుట యుంభవము కాదు. ఈయిరువురి పద్యములే యాయూహను బలపరుచుచున్నవి. వల్లభరాయని పద్యమునకును, కృష్ణరాయనిపద్యమునకును పూర్వార్థమునందు పొలిక లేదు. చెప్పబడిన భావములే వేర్వేరున్నవి. నాయభిప్రాయమును విపులముగ చెప్పుట కొకయుదాహరణము నిచ్చెనను: “లోకం ముయ్యడానికి మాకుడుండా?” అనులోకోక్తి కలదు. దీనిని యుద్ధోబధముచేయునప్పుడు పలువురు నొకే విధముగ జేయుట యుంభవమా? అట్లే యాప్రాంతముల ఉభయభాషలు దెలిసిన యాంగ్లములలో “తెనుగు లేన, అరవము అభ్యాన్నము” అను నానుడి కలదు. మనదేశములో దీనిని పద్యముగ వ్రాయునప్పుడు పలువురుకవులు నొకేతీరిగ వ్రాసినచో నాశ్చర్యముండదు. “దేశభాషలందు రెలుగులెన్న” యనుభావముకూడ లోకోక్తిరచగ తిలోనిదని నానమృతము. కావున కర్తను నిశ్చయించుట సులభము కాదు. శ్రీనాథుడే కర్తయైనచో నతనికుండిన భాషాభిమానమునకు దీనిని రచనగ్రంథములన్నిటియందును వాడియుండును.

గ్రంథాంతముం దీపద్యమున్నది:—

క. నటులది దోరసముద్రము

విటులది యోగ్గలు కవిది వినుకొండ మహా

పుటభేదన మీత్రితయము

నిటు గూర్చెను బ్రహ్మ రసికులెల్లను మెచ్చుకొ.

ఇది శాస్త్రీగారిచ్చినపాఠము. మానవల్లి రామకృష్ణ కవిగా రచ్చువేసినగ్రంథములో ఈపద్య మిట్లున్నది:—

క. అటు నది దోరసముద్రము

నిటు నది యోగ్గలు కడింది నినుకొండమహా

పుటభేదన మీత్రితయము

నిటు గూర్చెను బ్రహ్మ రసికులెల్లను మెచ్చుకొ.

దోరసముద్రమునుండి నటులు, ఓగ్గలునుండి విటులు, వినుకొండనుండి కవియు గలిసి మోహూరితైరవుని యుత్సవమునకు వచ్చినప్రజలను సంతసంపజ్ఞేరని శాస్త్రీగారభిప్రాయపడినట్లు లోచుచున్నది. కాని యిందొక యుంభవమున్నది. “విటులది యోగ్గలు” అనుపాఠము సరియైనది కాదు. విటులది కాసల్నాడు; ఓగ్గలుకాదు:—

క. “కాసల్నాటును శ్రేష్ఠుడను
మీసాలపృథ్వీగారి మేనల్లుడు.”

సీ. “ఎందుండి వచ్చితి రీరుకాసల్నాటు
నుండి వచ్చితిమి మేనుల్పలాక్షి.”

ఇత్యాదిచరణములు పుస్తకములోనే యున్నవి. రామకృష్ణకవిగారి పాఠమే సరియైనదని లోచుచున్నది. ఆకాలమున దోరసముద్రము, ఓరుగల్లు, వినుకొండలు సుప్రసిద్ధపట్టణములు. అచ్చట జరుగచుండెడి క్రీడావిద్యోదాదివిశేషముల నొకచోట జేర్చి రసవంతముగ సర్లింపబడినవని కవిగా రిచ్చినపద్యమున కభిప్రాయము. కవిగారియభిప్రాయ మిదే యని యాక్రిందివాక్యము వలన లేలును:

“ఓరుగల్లును, ఖల్లాకులరాజధాని దోరసముద్రమును, వినుకొండయు విటుల కనుకూలముగానుండునని గ్రంథాంతపద్యమున నున్నది. రాజధానులుగానుండి ఊజించెడు నగరము లన్నియు నీతిబాహ్యప్రవర్తనలకు నాటపట్టుననని లోచుచున్నది.”

—[క్రీడాభిరామపీఠిక.

ఇందువర్ణించినక్రీడలలో పల్నాటిపీఠుల ప్రవర్తనము, పంబలవాండ్రుకథలు, గ్రామదేవతలజాతరలు వినుకొండలో విశేషప్రచారములో నుండియుండును. ఇట్లే మరి కొన్నివిద్యోదములు ద్వారసముద్రములో జరుగచుండెడివి. ఇవి సంస్కృతప్రేమాభిరామములో నుండినచోలేవో చెప్పజాలము. తెలుగుగ్రంథమునకు మారుకేట పెట్టుట కిదియు నొక కారణమైయుండునని యిదివరకే చెప్పియుంటిని.

ఇంతవరకు క్రీడాభిరామము శ్రీనాథునిదే యను వాదము పరిశీలించవలెననిది. ఇక శ్రీనాథునిది కాకపోవచ్చు ననుటకు కొన్ని కారణములు చెప్పి యావిషయము ముగించును.

౧. లాక్షణికుల ప్రమాణము:—

క్రీడాభిరామములోని రెండు పద్యములు—

(1) కుసుమరిచెట్టినచీరకొంగు—(2) కందుకేశినెన్నెను— శ్రీనాథుని పీఠినాటకములోనివని అప్పకవి యుదాహరించినాడు. లింగమునకు తిమ్మకవి మొదలగు వాగునకులు అప్పకవినలేనే యారెండుపద్యములను శ్రీనాథుని

వని యుదాహరించిరి. కాని అప్పకవికి పూర్వలాక్షణి కలుచాలవంది యాపద్యములనే కాక మరికొన్ని పద్యములహాడ వల్లభరాయని వీధినాటకములోని వనియే చెప్పియున్నారు. “చిత్రకవి పెద్దన, ముద్దరాజు రావన, శ్రీగరుడు, గొప్పవపు వేంకటకవి, జగన్నాధుడు-కీరంపరు వల్లభరాయని వీధినాటకములోనివని యే యుదాహరించియున్నారు. జగన్నాధకవి రత్నాకరములో సుమారు ౧౦ పద్యములకంటె వెక్కువగా వల్లభరాయనివనియే పేర్కొనెను. అతనియందు రాయల ముత్తారాయన సోమధూపాలన కంకితమొయబడిన శ్రీగరుచ్చందములో వల్లభరాయని వీధినాటకములోనిదని ‘మంచన వింటివో’ యనుపద్య ముదాహరింపబడియున్నది. అందుచే వల్లభరాయడు శ్రీనాథునిబాల్యదశలో గొప్పకవియైనట్లు తెలియుచున్నది.” అని రామకృష్ణకవిగారు క్రీడాభిరామవీతిలో వ్రాసియున్నారు. పైని పేర్కొనిన కవులు అప్పకవికి పూర్వులు. అందు శ్రీగరుడు చాల ప్రాచీనుడు. వల్లభరాయకర్తృత్వమువిషయమై యింత గ్రంథముండగా ఈసంగతే యెత్తుకోక “అప్పకవ్యాదులు శ్రీనాథుని వీధినాటకములోనివని యుదాహరించినపద్యములు (రెండుమాత్రము) ఏగ్రంథమున నానుపూర్వితో నండునో యాగ్రంథమే శ్రీనాథునివీధినాటక ముననుగదా! ఆగ్రంథము దొరికినది. దానిపేరు క్రీడాభిరామము. అది వీధినాటకమే.” అని కాస్త్రీగారు వ్రాయుట వల్లభరాయనికి జరిగిన యన్యాయము. కవిగారి వ్రాతను కాస్త్రీగారు ఖండించలేదు సరేకదా, అప్పకవికి పూర్వముండిన లాక్షణికులు వల్లభరాయనివని వ్రాసినవ్రాతలైతే ను సమన్వయింపలేదు.

అప్పకవి శ్రీనాథునిదని వ్రాయుటకును, అతనికి పూర్వులు వల్లభరాయనిదని వ్రాయుటకును గల కారణములనాలోచింపము. వల్లభరాయలపూర్వులదివినుకొండయు; దానికి సమీపమున నున్న త్రిపురాంతకేశ్వరుడు (త్రిపురాంతకము వినుకొండ సమీపముననున్న గ్రామము)వారి కులదైవముగను ఉండియున్నను, అతనుమోపూరుగ్రామమునుపాలించు చుండెను. క్రీడాభిరామమును అచ్చటనే వ్రాసెను. మోపూరు కడపజిల్లా పులివెందులతాలూకాలో నున్నది. ఆప్రాంతములందుండిన ప్రాచీన లాక్షణికు డను

శ్రీగరుడు రసభంధములో వల్లభరాయనికృతి యనుట సహజము. ఈవిషయము తెలిసినవారందరు శ్రీగరునే యనుకరించిరి. కొంత కాలమునకు శ్రీనాథుని వీధి పద్యములు గుంటూరు, కృష్ణా, గోదావరిజిల్లాలలో ప్రచార ముండియుండును. అప్పుడు కవిపేరు తెలియక శ్రీనాథునిపద్యములను బోలియుండిన పద్యములన్నిటిని అతని కంటగట్టియుండురు. ఇప్పు డెప్పుడో ప్రచారములోనున్న శ్రీనాథుని వీధిలోని పద్యములన్నియు నతనివి కావనువాదము లేదా. అప్పకవికి వల్లభరాయని పేరే తెలియదని నానమ్మకము. ఏలయన క్రీడాభిరామ కర్తృత్వవిషయమున శ్రీగరుదులను తెలిసినవానికంటె విశేషాంశము లరనికి తెలియుట కవకాశములేదు. ఒకవేళ శ్రీనాథుడే వ్రాసి వల్లభరాయనిపేరు పెట్టినట్లు లోకవదంతినిబట్టి అప్పకవి వ్రాసెనని యన్నచో, కవులవిషయమై కట్టుకథలు వ్రాయుటయం దభిరుచిగల అప్పకవి యీగుట్టు రెప్పక బయలుపెట్టి పూర్వలాక్షణికులు రెప్పువ్రాసెరినహాడ చెప్పియుండును. కాబట్టి అప్పకవి యుదాహరించిన పై రెండుపద్యములును కవిపేరు తెలియక శ్రీనాథుని కంటగట్టినవి. శ్రీనాథునిచాటువని ప్రచారములోనున్న “వీరులు దివ్యలింగములు” అనుపద్యము హాడ క్రీడాభిరామములోనిదైయుండునని నానమ్మకము. ఈపద్యమున కందరు చక్కనియానుపూర్విగలదు. “కులము దైవతంబు గురజాల గంగాంబ” అను క్రీడాభిరామపద్యము రెరువారే నీపద్యమునకు తావున్నది.

౨. కవిస్తుతి:—

గ్రంథకర్త కవిస్తుతిలో అదికవిని పేర్కొనిన రెరువారే రసయభిమాన కవులను స్తుతించుట సహజము. వల్లభరాయడు నన్నయతిక్కనలను చెప్పిన రెరువారే భాస్కరుని, చిమ్మపూడి యమరేశ్వరుని మాత్రము ను తించి రావిసాటి త్రిపురాంతకుడు కీరితో సమానుడని చెప్పెను. ఇట్లు చెప్పుట యాకవులయం దారనికుండిన యభిమానమును సూచించును. శ్రీనాథుడు రసగ్రంథములయం దెన్నిటిలో, రావిసాటి త్రిపురాంతకుని గాని చిమ్మపూడి యమరేశ్వరునిగాని నుతించెను? “అదె దారు వనభూమి” యను క్రీడాభిరామములోని పద్యము శ్రీనాథునిపద్యమును బోలియున్నదని కాస్త్రీగారు వ్రాసిరి.

“అదే కైలాసము” అను అమరేశ్వరుని వసంతసేనమునం దలి పద్యము నిట్టిదే. ఇట్టియొత్తుగడగలపద్యములు క్రీడాభి రామములో పెక్కులున్నవి. “అదే మాణిక్యపు బూర్ణ కుంభము; ఇదే యాయుర్యయజమానండు; అదిగో ఎత్తినవారు; అదే శ్లేఠవస్థాన మటమీద నల్లదే చమడే శ్వరీమహాశక్తి నగరు, వీడిదే తెల్లనాథులను వీడెము నేయుచు; అదే నీకుమారిమహారేఖాకన్య,” ఇత్యాదులు పైనిజూపిన యమరేశ్వరునిపద్యముయొక్క యొత్తు గడ గలవి. వల్లభరాయని కిట్టి పద్యములయందుగల మో జాను, అమరేశ్వరునియందుగల యభిమానమును నూచించును.

3. వ్యక్తిగతములగు విశిష్టభావములు:—

ఏనైన చెండుకృతులను పోల్చునపుడు సామాన్య భావసామ్యమునుబట్టి కర్తృత్వమును నిర్ణయించుటయు క్తముకాదు. సమకాలికులగు కవులలో సర్వసామాన్యము లగు భావములందును, బహుళయొక్క హర్షనందును, కొంతవరకు శైలియందుమాడ పోలిక లుండును. “శైలి విషయమున సామాన్యమును జూపి శ్రీనాథునకు కర్తృత్వమారోపించెనున్నచో నక్కాలపు గావ్యములెల్ల నించు మించుగా సమానసాటవమును, కవితాధాటియును, నిరంతర భావములు గలిగియున్నవి.” అను రామకృష్ణకవిగారి వాక్యము యథాస్థితిని జెప్పచున్నది.

ఇతరకవులు సామాన్యముగ నుపయోగించునిభావ విశేషములను బట్టి కొంతవరకు కర్తృత్వము నిశ్చయింప వచ్చును. వ్యక్తిత్వమును నూచించునట్టి విశిష్టభావములు క్రీడాభిరామములో పెక్కులు గలవు. ఈక్రింది చలివర్ణన మెంతసర్వభావసిద్ధముగ నున్నదో చూడుడు:—

ఉ. స్రక్కలువంచు పంచి ముని

పండ్లును పండ్లును రాచు రాచి రొ
మృక్కిలఁజేయుఁ జేసి తల

యల్ల నఁ గాళుల సందు సంది లో
చక్కికినొక్కు నొక్కి యిరు

చంబడ నుమ్మడిమూటగట్టి పి
పెక్కి చువాలిచేసి చలి యిక్కడ

నక్కడఁ బెట్టువేరునక.

మనప్రబంధములలో నిట్టిచలివర్ణనముగానికాళుల సందు’ ‘సంది’ అనునట్టి క్రియాప్రయోగములుగాని యెందరుకవు లుపయోగించినారు?

కండ్లయెదుట గట్టిన ట్లండులగున చిత్రించిన యాక్రిందివర్ణనములు చూడండి:—

క. కీసిన వెదురుసలాకలు

నేసిన యిరుదల శిఖండి నిడు హంబునక
దోసరిలికటపటిరవి

లాసిని.....

ఉ. ద్రుతతాళంబున వీరగుంభితగ్గుం

గుంగుంకిటాత్కారసం

గలి వాయించుచు.....

నీ. గర్జించి యరసి జంఘాకాండయుగళంబు

వీరసం బెటకొల వేయు నొకడు...

నీ. క్రొత్తదోమినవంత కోరికంబులయందు

తాంబూలరాగంబు తగును గూర్చి...

నీ. అనుభవమందు నెట్టునిచండ్రమల్లెలఁ

జోద్యంపుగుండాలు చొచ్చునారు.

ఇట్టిసాక్షాత్కారము నొందజేయగల వర్ణనము లెన్నియేని గలవు. క్రీడాభిరామములోని పామలవాం ద్రవర్ణన మెంతమనోహరముగ నున్నదో చదివి యానందించుగును.

శ్రీనాథునిచాటుమని ప్రతీతిగన్న “భాగోమం బుచ్చిగాడికి” అనుపద్యమునుబోలిన పద్యమొకటి క్రీడా భిరామములో నున్నది. ఈరెంటికిని అర్థసాటవమునందు భేదము చూడుడు:— (క్రీడాభిరామపద్యమిది:—

ఉ. మీనవిలోచనంబులును

మీటిసంఖ్యంగనుబుచ్చుచున్న లి

పైనవచోమృతంబు సొగ

పైనమరళసమందయానముం

గా నొనరించి దీని గడి

కామజీఁ జేయక నిర్దయాత్ముడై

గానులదానిఁ జేసిన వి

కారవిధిం దలమొత్తగాఁ ధరక.

ర. జాతీయములు:—

శ్రీవాఙ్మయమునందు జాతీయములను, లోకోత్థలమును కొరలేను. శ్రీనాథుడు చంద్రగ్రంథములన్నిటిలోను చేర్చి యిన్ని జాతీయము లుపయోగించినాడో లేదో సంత యను. ఇందు కొన్ని చర్చనంజల ప్రాంతములలో ప్రచారము గలవి. పరిగ, పరిగోల పరిబోతు, లింగ ముద్రలు, గరుల్లలు, క్రంత్రోవ కనును (వల్లగనును) మొదలైనవి తెల్లారిజిల్లకవలల పరిపాటిలో లేవు.

అపూర్వప్రయోగమిదివరలో కొకటి లేనియుంటిని. సందు అనునది క్రియాపదముగ ప్రయోగించుట సామాన్యము కాదు. ఇట్లే జీవగతియను ప్రయోగముకూడ శ్రీవాఙ్మయములో గలదు.

గీ. ప్రధానరసము:—

శ్రీవాఙ్మయములోని ప్రధానరసము శృంగార మొక్కటియేకాదు. ఎంత శృంగారమున్నదో అంత హాస్యమున్నది. కొన్ని వర్ణనములు పచ్చిగ నున్నను రసాచిర్యము రప్పలేదు. పుష్కలస్త్రిలకు నీచవర్ణన మారో పించలేదు.

ఇక హేళననీయుటలో దేవుళ్లనుకూడ వలల లేదు. శ్రీకామేశ్వరులోని 'తెలుగుభర్త' చిన్నపావునట్లు వర్ణించెను.

“కనుతాపతారంబు గైకొన్న దైత్యురి కనునీయవరచభాగంబు”

“అదియుగంబునం దావిర్పించి న జననాథదేవునిశిరసు”

“గంగచట్టియతోడ సాంగర్వమెడలిన నునుపారు మునిమిట్ట నచును”

ఇవి నీహాసములతో వర్ణింపబడినవి. పీఠైవచనాట్ల పదజేల నుపయోగించి గేలివేసెను.

గీ. “జనకుడవు కర్త వొజ్జవు సజ్జనుడవు క్రొరలంజల కామండ వుత్తముడవు.....”

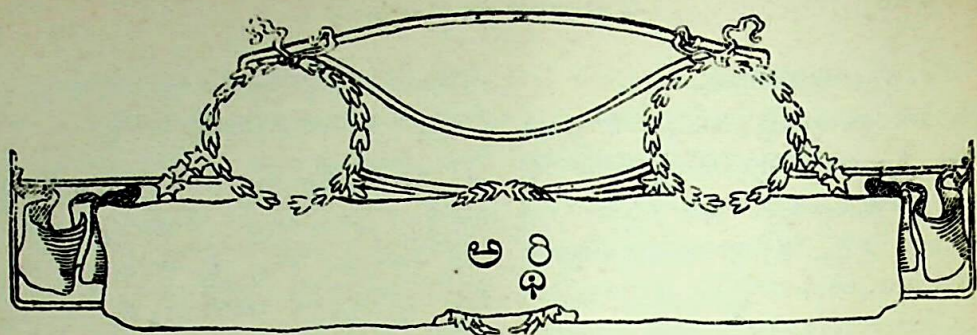
గీ. “.....భువనశాత్రముగ నున్నవం బుచ్చరింప నందు భోయితి మీహాయివట్టియేను”

శ్రీనాథునివిశిష్టానుకూలములోనినవి చెప్పెడి పద్యము లన్నియు సంహారముగ్రంథ పోయినప్పుడు చెప్పించా టువు లనవచ్చును. కొన్ని సీతాతీతపుష్కరి చెప్పినవి. వీటిలో స్త్రీవర్ణనగాక మరియేమన్నది? సంహారముగా ప్రలో స్త్రీలుపప్పు మరియేమన్నాంశములు లేవనిదేనా? శ్రీవాఙ్మయములోవిషయభాషామయమున్నది. హాస్య ములో కొన్నితావుల పీఠేశలింగముగారి ప్రహసనహాస్యము జ్ఞప్తికి వచ్చును.

శ్రీవాఙ్మయముయొక్క అచ్చుపుస్తక మిప్పుడు దొరకుట దుర్లభమగుటచేత కర్తవ్యమువిషయమైయింత వ్రాసితిని. ఒక్క స్థూలపరీక్ష చేసిన చాలును. శ్రీవాఙ్మయములో 295 పద్యము లున్నవి. ఇవి వదిలి రెరువారే శ్రీనాథునిగ్రంథములలో ఏకభాషాగ్రంథమునందైనను మరు సగ 300 పద్యములు వదిలిన శ్రీవాఙ్మయముకర్త శ్రీనాథుడో భీష్ముడో చదువరులే గ్రహింపగలుగుదురు.

రాజులును ధనవంతులును సామాన్యులుగ గ్రంథ కర్తలుగారని శాస్త్రీగారి నమ్మకము. వారి యాస్థానకవి కవులే వారిశేర నున్నచని యభిప్రాయము. ఈపల్ల బయలబెట్టుటకు ప్రత్యేకగ్రంథమే వ్రాయవలసి యున్న దని శాస్త్రీగారు వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి నమ్మకమున కనుగుణ్యముగ వల్లభరాయడు “కకింద్రకాంక్షీ రత్రి నశచపీరుసాము” కావున విశేషధన మొసగి కవియశో లోభముననే తత్కావ్యకర్తవృత్తియనుచునై వేయించు కొన్నాడనడచును” అని శాస్త్రీగారు రోకకారము నిచ్చిరి. ఇంతకంటె “నాకీగ్రంథము (శ్రీవాఙ్మయము) నెడ నభిగూడము మొందు...ఈగ్రంథము శ్రీనాథునికృతి యై నెల్లడికాగర్జినంబులకేరయు సంతోషించుచున్నాడను” అను శాస్త్రీగారి మనోవృత్తి చాలచుకు వల్లభ రాయకర్తవృత్తియనకు భంగము గలిగించినదని నా నమ్మకము.

కందుకూరి వీరబసవరాజు గారు

సంకెలవోలె ముండఁగు సాగఁగనీదు నిజాభిజాత్య మే

వంకలు నచ్చునో పరులభావము నొచ్చునోయంచు నాల్కయున్
గొంకులువోవుఁ గొట్టుకొను గుండె లవజ్జ ఘటిల్లు భీతి నీ
సంకటమందు దైవ మర సచ్చిన ని న్నలయించు నర్థిరో!

ఉ. భారము లొనయోమయపువ్రాతల సీతలన్రాసె బ్రహ్మ ని
మ్మారణహార్దయై యినుపగజైలతల్లి వసించుచైని సం
సారభరంబు నాపయి నసాధులు నేయునవజ్జ యింత బ
ర్వోరిచి యెట్టు లెత్తఁగలవోయి తలన్ బరుజేరి వేడుచోకో?

శా. ఆదికసాద్యతిగన్న యాప్తుఁడును గార్యంబీవు చెప్పంగ నొ
గాడక సందులకై యెగాదిగఁ గనున్ గర్వించి పోరామియం
దాదాసీన్యము వైమనస్యము నసూయన్ జూపు నానాటికిక
సీదొర్భాగ్యపుగాలిసోకి ఘనుఁడేనిక నీరసుండై విడుక.

చ. వెడవెడచూపు గుండెదడ వీడనితృష్ణ పరాకు నూటకే
జడియుట జాడ్యమున్ బరవశత్వము మున్నుగ రోగ చిహ్నముల్
బడసిన సీవు ధిక్కృతి యపథ్యముచే మతిచచ్చినంత పా
డడరి చరింతు వెక్కనపుటాయువుచే నడవీనవై ధరక.

చ. రాజసుండంచు జ్ఞానులు నిరాకృతినేయఁగ, బంధులెల్లరున్
వాజయటంచు నవ్వ, ధనవంతులు పీడ యటంచు దిట్ట, ని
స్తేజత నర్థిరో! మనసు సిగ్గును లొగ్గడినేయఁగా ధనే
చ్చాజితబుద్ధివై వ్రతము సౌఖ్యముఁగూడఁ దొఱంగినావుగా.

చ. అడుగకపెట్ట దమ్మయునటందునె? యమ్మ నిరాకరించునే?
యెడపక యామెపెట్టులవమేనియుఁ దృష్టినిఁ గూర్చుకుండునే?
పుడమిని దల్లివంటి జనముల్ మఱి గల్గిన నిత్యతృప్తి నీ
యెడఁదకు నున్న వేడు మెదియేనియుఁ దక్కినఁ దక్కు మధిరో!

ఉ. తప్పియు దారి వంజరముతల్పుఁ జెరల్చినఁ బోవు చిల్క య
ల్లెప్పడు చేయివిప్పి దురదృష్టపురేఖను బైటఁ బెట్టితో
యప్పడె పోయె గౌరవ మహంకృతి యేటికి? నీదుగొప్ప నీ
గుప్పటనుండు విష్వక్సుము కోటిలభించిన దానినర్థిరో!

గీ. మూపువై నోవరాని కాపురపుమోపు-కాలునేతులు మోహశృంఖలలు గలిగి
భవజలధి భంగవడితివి, వగైలేల; ఒరులచేమూత యధింపు మోయియధి !

ఉ. డాబు లివేల తొకికకళాప్రవణుడను, గొప్పవారు నా
జేబులనుందురం చనటఁ జేతులు మోప్పఁగలేదొ; నాయనా,
బాబని వేడలేదొ; తలవంచి సలాములునేయలేదొకో;
నీబవిసారలేదొ? యెటుసీల్గిన సర్థివెనుమ్ము సీవికన్.

మ. కులగోత్రంబుల సాటిఁజూడు, మట నీకు వశ్యమంత్రంబుగా
గలవాఁ డొక్కనిమాట మూతగొను, సఖ్యప్రీతిగావేషభా
షలమార్పుల్ పచరింపు, వచ్చెడియవజ్ఞన్ సైవ నుద్యాపనం
బెలమిన్ జేయు మనోభిమానమున కర్థి! వేడు పైసంగతిన్.

ద. ధనికులయందు నవ్విస యధర్మము, సర్థులయందుఁ తృప్తియున్
బానుపడఁజేయు చిరువరకుఁ బొత్తుఘటింపఁడ యంతఃభోకనా
ధనికులపంచ సర్థులను దారిచి యీడ్పులఁ బెట్టి యర్థిచే
ననవినగానితిల్లఁ బడు నాముదిబ్రహ్మ కదేమి ముచ్చటో?

(సశేషము)

శ్రీ నాథ కవిరాజీయము

కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు

(వెనుకటిసం నిక రునాయి)

(శ్రీ)నాథుడు శిష్యులతోఁ బ్రవేశించును.)

అన్నామాత్యుడు

సార్వభౌమా! ర మ్మీభద్రాసన మలంకరిం
పుము.

(సముచితాసనముం జూపును.)

(శ్రీ)నాథుడు ఆసీనుఁ డగును.)

అన్నామాత్యుడు

(శ్రీ)నాథకవినాథా! నీ విపు డెం దుంజి యిందు
'వచ్చితివి?

(శ్రీ)నాథుడు

దేశాటనము చేయుచు శ్రీశైలంబునకుం
బోయి యటనుండి యిటకు మహామాత్యుల
దర్శింప సర్థినై వచ్చితిని.

అన్నామాత్యుడు

సంతోషము, సంతోషము.

“సీ. వినిపించినాడవు వేమభూపాలున

కఖిలపురాణవిద్యాగమములు

కల్పించినాడవు గాఢపాకం బైన

హర్షనైషధకావ్య మాంధ్రభాష

భాషించినాడవు బహుదేశబుధులతో

విద్యావరిక్షణవేశలందు

వెదచల్లినాడవు విశదకీర్తిస్సూర్తి

కర్పూరములు టిశాంగణములందుఁ

బాకనాటింటివాడవు బాంధవుడవు

కమలనాభునిమనుమడ నమలమతివి

నాకుఁ గృపనేయు మొకప్రబంధంబు నీవు

కలితగుణగణ్య! శ్రీనాథకవివరేణ్య.”

“మ. అరవిందాక్షకృతప్రతిష్ఠుడగుద

తూరామభీమేశ్వరే

శ్వరుమాహాత్మ్యముతోడఁ గూడి భువన

శ్లాఘాస్పదం బై యభం

గుర మై స్కాందపురాణసారమగు శ్రీ

గోదావరీఖండముఁ

బరిపాటికొ రచియింపు ముగ్రజగతి

భాషాప్రపంచంబుగఁ.”

(అని కర్పూరతాంబూలాంబరాదు లొసఁ
గును.)

(శ్రీ)నాథుడు ప్రతిగ్రహించి)

“సీ. ధారాసురత్రాణ ధాటీసమారంభ

గర్వపాథోరాశి కలశజులకు

సప్తమాడియరాజ రూఢియత్కృపలు

వందితశ్రీపాద వనరుహులకు

సింహాద్రివర్యుల నీమాంధ్రమేదిసీ

మండలీపాలనాఖండలులకు

హరిదంతదంతిదంతావళి లిఖ్యపా

నానేకజయశాసనాక్షులకు

వీరభద్రేశ వేమ పృథ్వీధవులకు
ననుగుమంత్ర! మహాప్రధానాగ్రగణ్య!
బెడపూడన్న! జగనోబ్బగండబిరుద!
సచినదేవేంద్ర! మత్స్యతీర్థరుండవగుము.”

అన్నమాత్యుడు

సీపు నాపేరగ్రంథము రచించుచు నా యింటన
యుండుము. మఱియు నీవీరభద్రాచార్యుడ నా
స్థానకవివై యుండ నేనభిలషించుచున్నవాడ.

ఈరాజమహేంద్రవరమో,

“సీ. కమలాచలాగ్రమార్కండేయశివశిర

శ్శచంద్రికా ధౌతసౌధ వీధి

నోదావరీ పుణ్యకూలంకషాజల

స్థానిత శ్రీరుద్ర పాదయుగళి

బలవదభ్యన్నత ప్రాకారపరివేశ

గండాపితాజాండ మండలంబు

గంధదంతావళివేయ ఘంటికా

టంకారముఖర ఘంటాపథంబు

రాజబింబాననానూత్న రత్నపేటి

వీరరాహుత్తసుగట కంఠీరవాద్రి

నేమభూపాల రాజ్యాభివృద్ధికరము

సాంద్రవిభవంబు రాజమహేంద్రపురము.”

శ్రీనాథుడు

హాహా; ఏమి నాపుణ్యము! ఈనాకృతీర్థరుండు

“సీ. రాజమహేంద్రదుర్గమునఁ గావించె శ్రీ

వీరభద్రునకుఁ బ్రాకార రేఖ

నిలిపె మార్కండేయ నీలకంఠుని మ్రోల

రామేశుఁ దమతల్లి నామకముగ

సంగమేశ్వర దివ్యశంభులింగమునకుఁ

గల్పించె గళ్యాణగర్భగృహము

దక్షవాటికయందుఁ దరుణేందుహాళికి

మొదలివాకిట ధామమును రచించె

బ్రాగ్మిశావప్రగోపుర ప్రాంగణమున

సప్తముని సింధుసోపానసరణి కెలనఁ

దీర్చె భవనంబు భీమయదేవునగర

మంత్రదేవయయన్నయామాత్యవరుండు.”

ఇట్టి నీసన్నిధినుండుటకన్న భాగ్యం బొండు
లేదు. మఱియు నీరాజమహేంద్ర వరపురంబు

“సీ. ఉండు నేవీట మార్కండేయమునినాథ

సజ్జలింగ మనంగళాసనుండు

ప్రవహించు నేవీటి పశ్చిమ ప్రాకార

మొరసి గంగమ్మ సాగరము కొమ్మ

యావిర్భవించినాఁ డేవీటికోటలో

బలభేది మదన గోపాలమూర్తి

పాలించు నేవీటి ప్రాగుదక్కొణంబు

నుమ ప్రోది శ్రీముల్లగూరిశక్తి

ప్రబలధారాసురత్రాణ భద్రజాతి

కరిఘటానైస్య దుస్సాగకనక లోహ

గోపురద్వాకవాటప్రదీపిత మతి

సాంద్రవిభవంబురాజమహేంద్రపురము.”

ఇది దక్షిణకాశిక యనం బ్రసిద్ధిఁ జెందిన
క్షేత్రంబు. ఇందలి వాసమును బురాకృత
సుకృతపరిపాకంబు కాని సామాన్యముకాదు.

అన్నమాత్యుడు

కవిత్వజా! దేవపూజావసరం బగుదెంచె
గావున మన మీకొలుపు సాలించి యంతర్గ
హంబునకుం బోవుదము రమ్ము (అనిలేచును).

[అందఱు లేచి నిష్క్రమింతురు.]

స్థలము—అన్న మంత్రి గృహము
[శ్రీనాథుడు వ్రాసికొనుచుండును.]

అన్నమాత్యుడు

(ప్రవేశించి) కవిసార్వభౌమా! రాజాస్థానము
నుండి నాకు రా నాజ్ఞ వచ్చినది. ఇప్పు డావీర
భద్ర భూపాలుండు

“సీ. త్రైలోక్యవిజయాభిధం బైనసాధంబు
చంద్ర శాలాప్ర దేశంబునందు

సచివ సైన్యాధీశసామంతస్యపవార

సీమంతినీజన శ్రేణి కొలువ

శాస్త్రమీమాంసయు సాహిత్యగోష్ఠియు

విద్వత్కవీంద్రులు విస్తరింప

గర్భురకస్తూరికాసంకుమదగంధ

సారసారభము దిక్పూరితముగ

నిజభుజావిక్రమంబున నిఖిలదిశలు

గలిచి తను రాజ్యవీర మెక్కించినట్టి

యన్న వేమేశ్వరునియంక మాశ్రయించి

నిండుకొలువుండఁ గన్నులపండు వగుచు.”

నేను బోయివచ్చెద; నీ విట గ్రంథరచన
గావించుకొనుచుండుము.

(నిష్క్రమించును.)

శ్రీనాథుడు

నా కిష్టంబున రాజానుగ్రహంబు గలిగించు
కొని యుండుట కిష్టమే కాని ఇచటిపండితం
మన్యులు డు ము వు లు దీసిన నీకవిత్వ
మేదియని నన్నా ట్లేపించుచున్నారు.

“తే. బోధ మల్పంబు గర్వ మభ్యున్నతంబు
శాంతి నిష్పచ్చరంబు మచ్చరము ఘనము
కూడమండుకములఁబోలఁ గొంచెమెఱిగి
పండితంమన్యు లైసవైతండికులకు.”

వీరి నొకపాటివారిం జేసి వీరిమాటలకు నోట
మిం తెందుట సాంప్రదాయము కాదు. కాని
విచారించెదం గాక!

భటుడు

(ప్రవేశించి) హాసాదు కవిసార్వభౌమ! రాజే
న్దులయు నన్నామాత్యులయు నాజ్ఞ యైనది
రా నవధరింపుము.

శ్రీనాథుడు

(తనలో) అన్నమాత్యుడు మహారాజులతో
నావృత్తాంత మంతయుం జెప్పియుండఁ బోలు.
కావుననే నా కాజ్ఞ వచ్చినది. నే నిప్పుడ
పోయి రాజదర్శనంబు గావించెదంగాక.

[భటునితో నిష్క్రమించును.]

స్థలము—వీరభద్రాచెడ్డి సభాస్థలము

[మంత్రిసామంతాదులు పరివేష్టింప వేమధూపాలుండు
తహ్మనితో నిరహాసనాసీనుడై కనుపించును.]

శ్రీనాథుడు

(ప్రవేశించి)

“శా. కర్ణాటకీతినాథ మాక్తికసభా
గారాంతసంకల్పిత

స్వర్ణస్నాన జగత్ప్రసిద్ధకవిరా
ట్నంస్తుత్యచారిత్ర! దు

గ్ధానోరాశిగభీర! ప్రాహ్లామఖమ
ధ్యాహ్న పరాహ్లాంబితా

పర్ణానల్లభ! రాజశేఖరమణీ!
పంటాన్వయగ్రామణీ!”

“శా. మార్కండేయమహేశ్వరుం డభిసా
మాజ్యంబు పాలింపఁ గా

నక్కేందుల్ గలయంతకాలము తదీ
యాఘ్నిద్యాయాభక్తిసం
హోదంచితభాగ్యసంపదల నా
హ్మమండలీనల్లభుక్
కోర్కుల్ నిండగ సేవకత్వమునఁ గై
కొం డ్రాయురైశ్వర్యముల్.”

మఱియును

“సీ. చిన్నారిపొన్నారి చిలుతకూకటినాఁడు
రచియించితి మరుత్తరాట్పురిత్ర
నూనూగుమీసాల నూత్నయశావసమున
శాలివాహనసప్తశితి నొడివితి
సంతరించితి నిడుజవ్వనంబునయందు
హర్షనైషధకావ్య మాంధ్రభాషఁ
బౌద్ధనిర్భరవయఃపరిపాకమునఁ గొని
యాడితి భీమనాయకునిమహిమ
ప్రాయ మింతకు మిగులఁ గైవ్రాలకుండఁ
గాశికాఖండ మనుమహాగ్రంథ మేను
దెనుఁగుఁ జేసెదఁ గర్ణాట దేశకటక
పద్మవనపేళి శ్రీనాథభట్టసుకవి.”

వేమభూపాలుఁడు

(శ్రీనాథుని విశ్రమింప నియోగించి)

“సీ. వచియింతు వేములవాడభీమనభంగి
నుద్దండలీల నొక్కొక్కమాటు
భాషింతు నన్నయభట్టమార్గంబున
నుభయవాక్ ప్రేధి నొక్కొక్కమాటు
వాక్రుత్తు తిక్కయజ్ఞప్రకారము రసా
భ్యుచితబంధముగ నొక్కొక్కమాటు
పరిధివింతు ప్రబంధపరమేశ్వరునివేన
సూక్తివైచిత్రి నొక్కొక్కమాటు

నైషధాది మహాప్రబంధములు పెక్కు
చెప్పినాఁడవు మాకు నాశ్రితుఁడ వనఘ,
యిపుడు చెప్పదొడంగిన యీ ప్రబంధ,
మంకితము సేయు వీరభద్రయ్యపేర.

శా. ఈటోణి నిన్నుఁ బోలు సత్కుపులు
లే రీనేటి కాలంబునక

దాతారామ చళుక్యభీమవర గం
ధర్వాప్సరోభామినీ
నటోజవ్వయగంధసారఘనృణ
దైవరాజ్యభారంబు న
ధ్యక్షించుం గవిసార్వభౌమ భవదీ
యప్రౌఢసాహిత్యముల్.
(అని కర్పూరతాంబూలజాంబూనదాంబ
రాభరణాదు లర్పించుచున్నాఁడు.)

(శ్రీ)నాథుఁడు

(ప్రతిగ్రహించి)

“సీ. ఆంధ్రక్షమామండలాఖండలుం డైన
వేమభూపతికృపావీక్షణంబు
ఘోడారాయాంకనద్దురురాజభీమేశ్వ
రస్వామి పదసమారాధనంబు
కమలాద్రి నిలయమార్కండేయశినహళి
చంద్రాంశు నవసుధాసారధార
వేదాద్రినరసింహ విపులనక్షస్థలీ
కల్పారమాలికా గంధలహరి
కారణంబులు నుద్బోధకములు గాఁగ
సంభవించినసాహిత్యసౌప్తనమున
వీరభద్రేశ్వరుఁ బ్రబంధవిభునిఁ జేసి
కాశికాఖండము దెనుంగు గా నొనర్తు.”

వీరభద్రారెడ్డి

(శ్రీ)నాథా! నిన్ను మామంత్రివర్యుం డెంత
యోని బెద్దచేసి చెప్పియున్నాఁడు. నీకవిత్వం

బసవ్యసామాన్యంబు కాని నీ వీనడుమ సింగభూ
పాలుపేరొలగంబున వాని బూతు పొగడినట్లు
పొగడియుంటి నని వింటి నిది నిశ్చయమా?

అన్నామాత్యుడు

ప్రభవర్యా! కవివర్యులు దేశకాలపాత్రాను
సారంబుగం బ్రవర్తించుచుండవలయుం గదా!
కాకున్న వారికి జీవనాధానం బేది?

వేమభూపాలుడు

అవు నది నిశ్చయమే. కావుననే శ్రీ
మహాభారతమున సత్రిగౌతమసంవాదములో
సర్థి యగువాడు రాజుం బొగడుట తప్పు గా
దని చెప్పియున్నది.

శ్రీనాథుడు

భూపాలాగ్రణీ! సింగభూపాలు నే బొగడితి
నో తెగడితి నో వద్యము చెప్పితిని.

వీరభద్రారెడ్డి

ఏదీ యావద్యము?

శ్రీనాథుడు

“క. సర్వజ్ఞనామధేయము
శర్వసకే, రావుసింగజనపాలునకే
యుర్విం జెల్లును; దక్కొరు సర్వజ్ఞం
డనుట కుక్క సామజ మనుటే.”

ఇందలి యర్థాంతరము విద్యత్ప్రభువులకు విశ
దంబు గాక పోదు.

వీరభద్రారెడ్డి

సీవు మిక్కిలిసమర్థుడవు. తిమ్మిని బ్రహ్మిని
బ్రహ్మిని దిమ్మిని జేయఁ గలవు. ఉండనిమ్ము.
“కాశీఖండ మయాపిండం వైషధం విద్యదాప

ధమ్” అని కదా పెద్దలు చెప్పదురు. ఇందు విద్య
దాపధము చక్కఁగ నేవించితివి. ఆయాపిండ
ము నెట్లు నేవించెదవో చూచి యానందింతు
ము గాక!

శ్రీనాథుడు

నానేర్చినకొలంది విద్యత్ప్రభువుల విపులాను
గ్రహంబున నయాపిండ మమృతపిండముగా
జేసి నేవింపఁ గల నని విన్నవించుచున్నవాడ.

వీరభద్రారెడ్డి

నీభీమేశ్వరపురాణము మా మంత్రివర్యున కంకి
తము గావించి సఫలీకరించితివి. అం దాతవి
నెట్లు వర్ణించితివో వినఁ గుతూహలం బగు
చున్న యది.

వేమభూపతి

అమాత్యు సభినర్తించిన రాజు సభినర్తించు
టయే కదా!

శ్రీనాథుడు

అనధరింపుడు:

“సీ. ధారాసురత్రాణ ధాటీ సమారంభ
గర్వపాథోరాశి కలశజులకు
సస్తమాడియరాజ ర్షాడి యక్షపాల
నందితశ్రీపాద వనరుహులకు
సింహాద్రి పర్యంత సీమాంధ్ర వేదినీ
మండలిపాలనాఖండలులకు
హరిదంతదంతి దంతావళ లిఖ్యమా
నానేకజయశాసనాక్షురులకు
వీరభద్రేశ వేమస్వర్ణధవులకు
సనుఁగుమంత్రి మహాప్రధానాగ్రగణ్య
బెండపూడన్న జగనొబ్బగండ బిరుద
సచివదేవేంద్రుఁ గృతి సధీశ్వరుని జేసి.”

అన్నామాత్యుడు

షేలుషేలు శ్రీనాథా! నాదికృతి యన్న పేరు
గాని యిదియును మా ప్రభునర్యులదే యని
సంతసించు చున్నవాడం జూమీ! మఱియు
నిదు నావంశముకన్న మున్న ప్రభునంశ వర్ణ
ము చేయుటయు నాకెంతయు సంతసము.

వేమభూపాలుడు

కవిరాజా! నీకవిత్వం బుత్తమోత్తమము. నీవు
కవిసార్వభౌముడవే. నీవింక సకుటుంబంబుగ
మాపురంబుననుండి గ్రంథరచన గావించుచు
మారూపాస్థాన కవివై మా కానందం బాపా
దించుచుండుము.

శ్రీనాథుడు

(సంతసించుచు లేచి వేమభూపతి దిక్కు మొ
గంబై)

“సీ. వివిధవిద్యోద్దండ విద్యత్కుముదకాండ
హరిణాంక! రూపనారాయణాంక!

నీతో గ్రకరవాల నిర్జితారిన్యపాల
సప్తాంగ! రాజవేశ్యాభజంగ!

సకలమహిరాజ్య సంరక్షణోద్యోజ్య
కులశీల, గుజ్జరిదళ విఫాల!

భామాజనస్వాంత పరితోషణ లతాంత
కోదండ! రాయచేకోలు గండ!

జయవిజయజన్య కాంభోజమాయసమాజ
ఖరవిపాటన సంభూత కుతలరేణు

పటల నిబిడఘనధ్వాన భరితభునన

విజయరఘురామ! అల్లాడ విభునివేమ! ”

(వీరభద్రారెడ్డి దిక్కు మొగంబై)

“సీ. జయ! రాజవేశ్యాభజంగాక! నిశ్చంక!

యభ్యుదయంబు రాజాధిరాజ!

మండనం బానతమండలీ కరగండ!

సంకల్పసంసిద్ధి సమర విజయ!

బ్రహ్మయు సరిరాయ బసునశంకరముద్ర

నర్థిల్లు గాయగోవాళబిరుద!

మహిమించురిపుచెంచుమలచూఱకారాంక

స్వస్తి కర్పూర వసంతరాయ!

ఆంధ్ర(కర్ణాటశక)సింధు యవనిచేది

వీరలక్ష్మీస్వయంవర వీక్షణాధ్య!

ధరణి పాలింపు మాచంద్రతారకముగ

విక్రమోన్నిద్ర! అల్లయవీరభద్ర!”

వేమభూపాలుడు

(మంత్రిదిక్కు మొగంబై) అమాత్యనరా!

కవిరాజసందర్శనోత్సవసందర్శమునంజేసి కా

లాతిక్రమణంబు గాన కున్నవారము ఇష్ట

టికే చాల ప్రొద్దుపోయినది. ఈనాటి కీకొ

లుపు సాలింతము. అని తమ్మునితో లేచును.)

[అందఱు లేచి నిష్క్రమింతురు.]

అంకాయము

స్థలము-అన్మవారిసడివీధి

(తెరలో మేళములు, తాళములు, రొప్పెళ్లు, డప్పులు,
లోనగువానిశబ్దము.)

(పాములవాండ్రు పాములపైతైలలో బ్రవేశము.)

పాములవాడు

(నాగస్వర మూడుచు బాము నాడించుచు

లేచి దానిచుట్టు నాడుచుం దిరుగును.)

పాట

౧. నాగన్నాదేముడా! నాపాలీభీముడా!

పాలు బోతూనీకూడడగైత్తి యాడరా.

౨. కొండాపుట్టలలోను, కోడేతాచులలోను,
గొప్పగా దిరిగేటి సప్పలారాయుడా.

౩. పొట్టా నిండా గాలీ, గొట్టి ముద్దూపెట్టూ
కొందూనాయందూనా కోసమునేయకు.

౪ కలవోరూ నిను సూసి, తల కోడబూపేసి
తల లూనేలాగూనాతలయెత్తియాడరా.

రెండవ పాములవాడు

ఓరెంకుబావా! నీపాట కేంగాని, నీవు మోళీ
కడతావంట వోమా టీడ గట్టి నీసీత్తరయిసి
త్తరా లన్నీ యీశజ సూనేలాగు సెయ్యిరా
సూదారి.

పాములవాడు

బొనోరి బావా! నాసీత్తరా లన్నీ సూపిస్తా
సూడు. (నాగస్వర మూది) మో! హా!
యచ్చిణీ! మహంకాలీ! సత్తీ! రా! రా!
(అనిఆకాశములఁ జూచుచు గుప్పిళ్లతో రూ
పాయలు లోనగునవి చల్లును).

రెండవవాడు

(అవి యన్నియు నేరి చేతఁ బట్టుకొని) యెంత
సిత్రం, హెంతసిత్రం! నీకెన్నిదైలు తెలుసునా!!

పాములవాడు

నేను మోళీకట్టి బర్లు గీస్తా. గీత దాటి వొచ్చి
నోడికి నూటికి నూరు పందె మేస్తా; సూడు
నాపెగిని; సూడు నామగిమ.

(అంతలో నొకతురకవస్తాడు ప్రవేశము.)

తురకవస్తాడు

(మల్ల చఱచి యెదుటికి వచ్చి) ఏమిటివోయ్!
పాములవాడా! నీకీ మోళీ తెల్పునూ సెప్తావు.
నీగీతా దాటేవాడా లేడా వోయ్! నేనూ

హల్లాకామేహర్బానీనే సనంట్లో దాటి పోతా
ను వోయ్! (అని గడ్డించును.)

పాములవాడు

సాయేబి.య్యూ! ఇది పుల్లూపు కాదోసి. ఎల్లెల్లు.
నీలాటివోళ్లను లూచాచ్చి డబ్బె పదకొండు
వేలని సూశాను. మామావోళ్లు నేతగాక మో
యారు. ఎల్లు. ఎల్లకుంటే నాను గీసినగీత
దాటూ సూదారి.

తురకవస్తాడు

వో! సనంట్లో దాటి పోతాం. గీతా కాదూ.
నీతలూ దాటి పోతాం వోయ్!

పాములవాడు

నల్లే! కాసీ సాయెబూ! (నాగస్వర మూది)
దుచు నేలపైఁ గొన్ని గీతలు గీచి బూదె
మంత్రించి యక్షతలు చల్లి ఒకచో రూపా
యలుపెట్టి) వస్తాదూ! యీగీతల్దాటాచ్చి
యీరూపాయలు ముచ్చుకో సూదారి.

(తురకవస్తాడు మల్ల చఱచి వెనుకఁజ

చి వచ్చి మొదటి గీతమీఁద పడి నెత్తురు
గ్రక్కుకొనును.)

(అందఱు కరతాళధ్వనులు చేయుదురు.)

(తురకవస్తాడు సిగ్గుపడిలేచి పోవును.)

[తెర పడును.]

(అపటిఁజేపంబున నొకచో లాటరు

గుండు త్రిప్పచుందురు; ఒకచో జూదమాడు
చుందురు; ఒకచో గొందఱు త్రాగి పోట్లాడు
చుందురు; ఒకచో జిత్రవస్తుప్రదర్శనము
జరుగుచుండును; ఒకచో గట్టుతో
సాము చేయుచుందురు; ఒకచో జమ్మ

లవాండు అమ్మవారు పెట్టెలతోఁబ్రవేశించి
యొడిసెలతోఁ గొట్టుకొనుచుందురు; ఒకచోఁ
గోడి పండ్లములు జరుగుచుండును. మఱియు
ననేకవిధములు. అంత మాఱువేషములతో
వీరభద్రారెడ్డియు, శ్రీనాథుఁడును, గొందఱు
భటులును బ్రవేశింతురు.)

వీరభద్రారెడ్డి

శ్రీనాథకవివార్యభామా! మన మీయమ్మ
వారి యుత్సవసందర్భమున నూరెల్లఁ జాటిరా
నలయును జూమి!

శ్రీనాథుఁడు

దేవరయ్యాజ్ఞ.

వీరభద్రారెడ్డి

శ్రీనాథా! ఈకోళ్ల కెంతశౌర్య మున్నదో
చూడుము. మే నెల్ల రక్షప్రవాహంబున సిక్త
ముననను విడువక పోరుచునే యున్నవి. వీని
నిచుక నర్జింపుము.

శ్రీనాథుఁడు

ఉ. ఊడిన యంతమాత్రమున

నుక్కున ముక్కు బిగించి కాళ్లతో

మోడుగఁ దన్ని కొంగపయి

మిక్కిలి క్రౌర్యము సూపి పోరెడుక

గాదన మాన దీనెమలి

కన్నుల నిష్పక లుప్పతిల్లు నే

డాదిపులుగుతేడ డమ్మత

మందినయప్పటిచంద మందెడుక.

వీరభద్రారెడ్డి

విద్యాసనాథా! ఈగొట్టెపోతు లెట్లు పోరుచు
న్నవో చూడుము. వీనిశౌర్య మవార్యము
నుమీ!

శ్రీనాథుఁడు

(దృష్టి సారించి చూచి) హాహాహా! పొట్టేళ్లు-

చ. కలిసియు వెన్న వెన్నగను

గాళ్లు మెట్టుచు నిత నోయి పెన్

జనమున మోఱు లెత్తుకొని

సాగి నిమేషములోన రెండును

దళులఁగ ముందు వచ్చి కడు

దర్పము పేర్పడ నిల్చి టాకు బె

ల్లవియ శిరంబు లొప్పగ మ

హారవ మద్రులు ప్రేలుపోలిక.

వీరభద్రారెడ్డి

శ్రీనాథా! మన మీజ్ఞానమ్మర్థమున నిక
నుండఁ జాలము. కొంచెము తొలంగి యుం
దము రమ్ము. (కొంచెము నడచి) అదిగో
త్రాంగుబోతు లెట్లు కొట్టుమిట్టాడుచున్నారో
చూడుము.

శ్రీనాథుఁడు

(చూచి)

మ. కనుల నిష్పక లుప్పతిల్ల సకలాం

గంబుల్ నడంకక నడిం

జనఁ గాడ్డక తొట్టుపా టాదన వా

చాశక్తి హెచ్చిల్లఁ గు

భినిపై వ్రాలుచు సోలుచుం దనకు ముక

జేడున్న లేకున్న న

మృను నక్కం గుడెగుచ్చి తిట్టు నతఁ డా

హాలాప్రభానంబునక.

వీరభద్రారెడ్డి

శృంగారశేఖరా! అటు చూడుము. పూజోఁ
డులు పోడిమిగ నలంకరించుకొని జాతరం

జూచుతలంపునం గాఁబోలు నచ్చుచున్నారు,
చూడుము; వారిశృంగార మించుకయభివర్ణిం
పుము.

శ్రీనాథుడు

(ఒక్కొక్కదాని నిరూపించి రాజునకుం జూ
పుచు)

“సీ. బొమవింటదొడిగినపూవింటిదొరముల్కి-

పోల్కి గస్తురిసోగ బొట్టు పెట్టి

చకచక లీనుతారకలరేకలునోలె

గొలుకులు వెడలఁ గజ్జలము దీర్చి

పొడుపుగుబ్బలిమోదఁ బొడమునీరెండనా

రంగు చందురు కావైరైకఁ దొడిగి

పిఱుందుపొక్కిలియును మెరకపల్లముగప్ప

బాలపెల్లువనంటి చేలఁ గట్టి

అంచకొదమల బెడరించునట్టిపోల్కి,

నందెచప్పల్లు గల్లుగ ల్లనుచు మెఱయ

నడుము జనజనలాడఁ గీల్ జడ ఘటించి

నచ్చు సంకమ్మసేవ కీమచ్చెకంటి.”

వీరభద్రారెడ్డి

ఈసుందరి నీయాశీర్వాదమునకుఁ బాత్రురాలు
సుమా !

శ్రీనాథుడు

సందేహమా? ధరాపురందరా !

“సీ. చక్కనినీముఖచంద్ర బింబమునకుఁ

గ శ్యామ మస్తు బంగారుబొమ్మ,

నిద్దంపునీచెక్కుటద్దంపురేకకు

వైశ్వర్య మస్తు నెయ్యంపునీవి,

మోఁటినఁ బగులునీమెఱుంగుఁ బాలిండ్లకు

సౌభాగ్య మస్తు భద్రేభయాన,

నలపులు గులుకునీవాలుఁగన్నులకు న

త్యధికభోగోస్తు పద్మాయతామీ,

మధురిమము లొల్కునీముద్దుమాటలకును

వైభవోన్నతి రస్తు లావణ్యసీమ,

నన్నెచిన్నెలు గల్గునీమన్ననలకు

శాశ్వతసితి రస్తు యోమాలలామ!”

వీరభద్రారెడ్డి

(ఒకయింతిం జూచి) కవిరాజా ! ఈరాజాన
యేకులస్థరాలో పరికింపుము.

శ్రీనాథుడు

“ఉ. వాలగుకన్నుఁదోయి జిగి

వట్టునగుబ్బలు కాఱుచీకటిం

బాలహాసించుకొప్పు జిగి

పారదము న్నగుమోముగల్గు నీ

బాలికఁ గూలి కమ్ముకొన

బట్టలు నేసెడువాని కిచ్చె హా!

సాలత గాదురా కుసుమ

సాయకుపట్టపుదంతి యింతియే.”

వీరభద్రారెడ్డి

ఈసౌందర్యనతి చాకెతవోలె నున్నది మా
ము. ఔను. ఇది చాకెతయే.

శ్రీనాథుడు

“ఉ. శ్రీకరభూషణంబులును

నీబృపుగుబ్బలు ముద్దుఁ జెక్కులు

గోకిలనంటిఁ లుల్లులును

గొల్చినఁ జేటలఁ గేరుకన్నులు

బ్రకటదేహకాంఠియును

బంగారుబొమ్మకు హెచ్చువచ్చు నీ

చాకలివాని జవ్వనికి

సాటిగ రారిక బోటు లెవ్వరూ.”

(సకేషము)

గంగమ్మ - అహింస

పిళ్ళపాటి నారాయణశాస్త్రి గారు

అభిలేశుడైన శ్రీహరి దివ్యపా

దారమిదంబునం దుద్భవించినావు

హావభావాదుల నలరింపఁగాఁజేసి

ముక్కుంటితలమీఁది కెక్కినావు

స్నానపానముల ముజ్జగములఁ బోషించి

నంచితంబుగఁ బ్రసహించినావు

పాననద్వాదశజీవనదులలోన

నగ్రగణ్యత్రథ నందినావు

వారువీరన కిపుడెల్ల వారలకును-దర్శనంబిచ్చి రక్షించు తలఁపుతోడ
మితమితగ నూచార వెలసినావు-కనికరపుఁబాలవెల్లి! గంగమ్మ తల్లి!

సీ. నడురేయి గడగడ వడఁకుచు మొలలోఁతు చన్నీట స్నానంబు నలుపునపుడు
ఊపిరాడకయుండ నొగి గుగ్గిలపుఁబొగ కనుల ముక్కుల నోటఁ గ్రమ్మునపుడు
నెండ వేడికి వీపు మండిన నేమైన నోర్చి దుమ్మునఁ బడియుండునపుడు
ఫెల్లుఫెల్లునఁ బంజజోళ్లును డోళ్లుఁ గొమ్ములు జమ్మిల్లులురేగి మ్రోగునపుడు
గీ. భయముజెందక విసుకటపాటులేక-బత్తివీడక నిస్సృహ పాలుగాక
స్త్రీలు సైతము నీ నేననేయుచుండి-ఛార, నీదుత్రభావ మత్యమ్భతంబు.

గాదె! శ్రితకల్పవల్లి! గంగమ్మతల్లి!

ఉ. అంబ! జగంబునం బరగు నందఱు నీదగుబిడ్డలే కదా!
మెంబరవిత్తులై యొదవు వెక్కనపాటున నాలుబిడ్డల
డంబుగఁగూడి సౌఖ్యముపడఁ మహి గొట్టెలఁబెన్పట్టెన్ నీ
కుంబలివెట్టు క్రూరులను గోపమునేయకయుంట భర్మవే?

మా లి క ం

ఉ. ఆయతభంగిఁ దాను దనయాత్మజులున్ దనభార్యయున్ సుఖో
పాయముగా మెలంగుటకుఁ బాతరలఱుచు మూఢచిత్తుడై,
న్యాయముదప్పి నోరెఱుంగ. సట్టియమాయిక జంతుసంతతిఁ
గూ యిడఁ దెచ్చి నీయెదుట గొంతులుగోయఁ గరాసిధారచే,
మాయురే! మూరకొంటఘనమా? దయమాలిన దానవైతె? హిం
సాయుతులం బ్రసన్నమతి సాకఁ దలంచితె? యట్టులైనచో
నీ యశ మింకఁదై నిలువనేర్చునె? మాంసముగోరు దేవతఁ,
రోయక కొల్తురే బుధజనుల్? తనబిడ్డలఁ దిన్నతల్లి ము
న్నేయుగమందునైన నుదయింపఁగ వింటిమె? యెట్టిజంతువే,
హాయినిగాక యాపదల నందఁ దలంచునె? కన్న బిడ్డలం,
గోయఁగరాదె జంతువులఁ గోసెడిస్వార్పరాముల?
భవన్మాయ నెఱుంగ మాకుఁ దరమా? జగదంబరొ! యిందునేమియున్
జేయక చూచుచుంటఁ బరిశీలనచేసినఁ దోచు “నీవశు,
ప్రాయులు ప్రాగ్భవాత్తఁపటుపాతకదూషితులౌట నీ క్రియం
జేయఁదొడంగి” రంచు; సరి చేసినఁజేయుదు, రంతభ్రష్టులై
పోయెద రుగ్రనారకపు భూమి వసింపఁగ; వీరిసంగతిం
బాయుము, జాయ రాసియకు; పాపమున్ మహిమాన్వితంబునొ,
నీయిలు నిస్సీరో, మెదడు నెత్తురు మాంసముతో ననన్యముం
జేయఁగనేల? నావినుతిచేకొని హింసకుఁ జోటులేని టు
కాయలు మున్నుగాఁ గలుగు కాస్కలఁ బ్రీతివహించి, భక్తులఁ
శ్రీయుతులం జిరాయువులఁ జేయుము గంగమతల్లి! మ్రొక్కదఁ.

మా లి క ౨

ప్రాణముకన్న మిన్నయగు నస్తువు ముజ్జగమందు నెందును
 గానగరాదు జీవులకు; గావున దత్పరి రక్షణంబె నూ
 దానములందు శ్రేష్ఠమగుదానము; దానిని నేయువాడె పో;
 జ్ఞానియు నుత్తమోత్తముడు సార్థకజన్ముడు పుణ్యమూర్తివి
 ద్యానిధి సత్కృపావనధి; తల్లిరొ! పావనభారతావని
 మానవుడై జనించి యభిమానము, జ్ఞానము వీటిఁబుచ్చి, యా
 త్మానుభవ స్రమోదమున కావలయై, వెలియై ప్రతిష్ఠకుఁ,
 దానెటు లట్టు బాపదల దైన్యము, మేలుననుబ్బు, గన్న సం
 తానమునందుఁ బ్రేమయు, సదా మనియుండెడి కోర్కెగల్గి, యి
 చ్ఛానుగతిం జరించు పశుసంతతి నెంతయుఁ బట్టితెచ్చి, ధా
 రానిశితాసిపాతముల రాయిడి కోర్వక కూయివెట్టిన్
 మానక, హింస నేయు దయమాలి యెవం డతఁడెంత పండితుం
 డైనను నెట్టి ధర్మపరుడైనను గవ్వకుసాటిగాఁడు; పై
 వానిమొగంబు గన్గొనినవారికిఁ బాపము రాకతీర; దా
 నూనరు ఘోరపుంబనికిఁ జొప్పడ వెయ్యెడఁ దగ్గనిష్క్రతుల్;
 మానిని! నీవు తన్మతము మార్పగఁ జాలినదానవంచు నా
 మానసమందుఁదోచెను; గుమారులయల్లరిమాన్వఁ దల్లిచే
 నైనటు గా దిఁకేరికి; నమస్త జగజ్జననీ! భవాని! యీ
 దీనుని ప్రార్థనంబు విని త్వేషన హంతృహృదబ్జవాసివై
 మానగఁజేయు మీఁపనికిమాలిన కార్య, మహింస కెల్లడన్
 స్థానమొసంగుచుం బరమశాంతిని వర్ధిలఁజేయు మీఁపయిన్.”

క్రొత్తపల్లి సూర్యారావుగారు

(నెనుకటిసంచిక రెండువాయి)

ఆటవ యంకురము

మాయూర బడియున్నదిగాని చిన్నది. ఇరువది పుంది పిల్లలకంటె నెక్కుడున్నజాలదు. బాలురు, బాలికలును గలసి యిరువదికి లోపుగానే యుండువారు. ఉన్నవారిలో సగము కోమటిబిడ్డలు. తక్కినవారికి బాలయపాలే. చదువక్కలేదు. బ్రాహ్మణులపిల్లలు కొందఱు; వారికేమిచదువు? అయిదుబడులు, గుణితము. శేరులు శేర్పట్టయే యాబడియొక్క పరమోద్దేశము. మొవటినుండియు నంతకంటె జరువేలేదనియు, నంత నశికువచ్చిన జాలననియు దలంచువారేకాని విద్య యిట్టిదని యెఱిగినవారే చాలమందిలేరు. అప్పుపత్రముల మీద సాక్షివ్రాస్తు చేయుటకేకదా మనయూరిలో జదువనువారే కాని యప్పుపత్రము వ్రాయుట యెట్లని యెవ్వరు దలంపరు. మొట్టమొదటనే గుంటలుచెక్కి, యే మామిడిచెట్టుక్రిందనో కమ్మవారు, కాపులు గొందఱు పెద్దమనుష్యు లిందుకొఱకనియే, “వానపాముల బుల్లెయ్యసాక్షివ్రాలు,” అనునదియే కొన్నిమాసము లభ్యసించువారు. శ్రద్ధపట్టి యార్థితిగా దమతమశేరులు వ్రాయుట శేర్చికొని గ్రామములో నన్నిచ్చునవారము లలో దామే సంబంధము కలిగించుకొనుచు దమ సాక్షి వ్రాలు చదువును వినియోగించుచుందురు. ఆగొడవ మన కేలగాని, వారు సమయమువచ్చినపుడు, తామే యొక్కరి

కనసరపత్రము వ్రాసియీవలసినవచ్చినపుడు, కేవలం చేయుటలో సాక్షిపదమువిడిచి వ్రాలుచేయుట కేరగాక కష్టపడినవారిని నేనెఱుంగదును. “దున్నుత్తయేడుగొండలు సాక్షివ్రాలు” అని తనపత్రముమీద వ్రాసి, చివరకు నేను సాక్షి నేకాని-మఱియొక్కటిగావలె తప్పించుకొని సామెల్లగనేసినవాని నెఱుంగదును. ఆపదగము విడిచివైతము. మానాయన మాకత్తరాభ్యాసముతో పాటు, దానికి గొంతయుందో నెనుకోగాని, హిరోపక్షము, నీతిశాస్త్రమును చిన్నపుస్తకమును వల్లెకేయించి నాడు. మాయమ్మ చదువుట వ్రాయుట శేర్చికి. మాయింటి విద్యార్థులు మాచేత వరుసచెట్టి వ్రాయుచు వారు. ఒక్కసంగతి - మనలో నాదినుండియు వ్రాయు శుభ్రముగా నుండుటకై శ్రమపడినట్లు బాలన కల్గెనము చేయించినట్లు దృష్టాంతములున్నను ఒక్కరికి, ముఖ్యముగా బ్రాహ్మణులలో బలువురము గొక్కిరి బిక్కిరి యత్నములేకాని మంచివ్రాత చేతగాకపోవుచిత్తము.

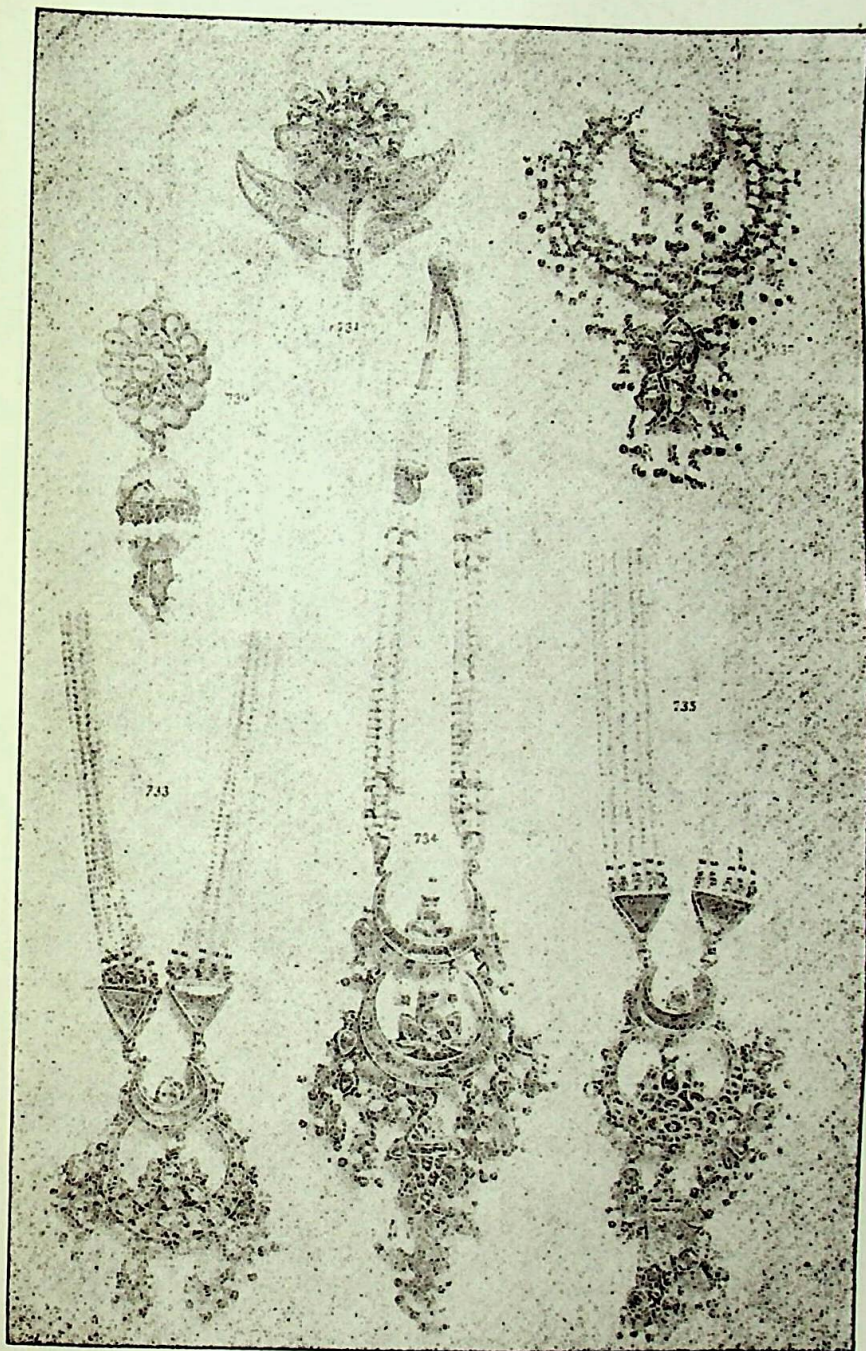
క. “యరలచమదనస” యనుచుం

బరువడి నీయత్తురములు భయనయతతుల

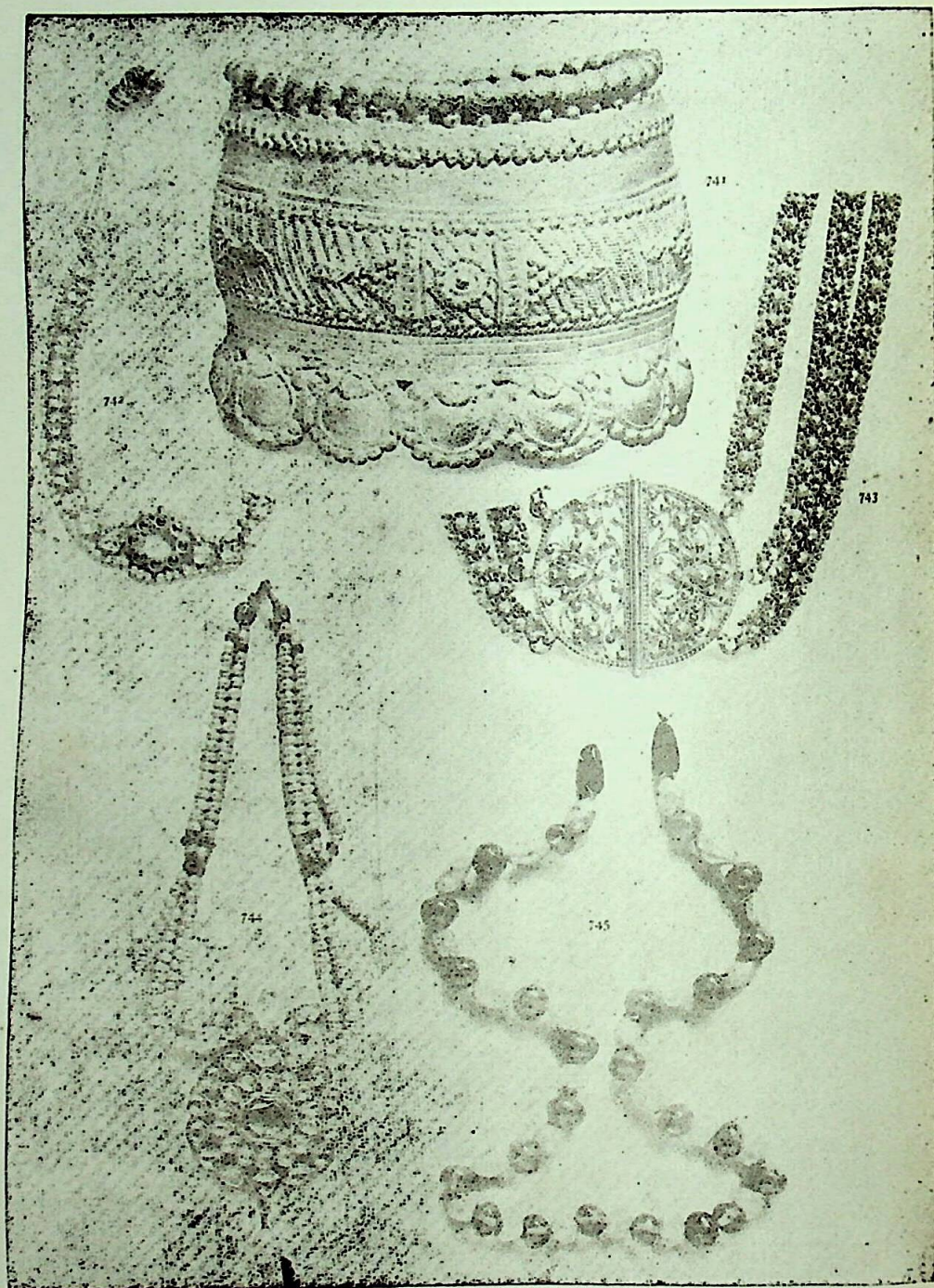
నిరతమును వ్రాయ శేర్చిన

మరకరుణా వానివ్రాలు పట్టువలమరున్.—ఆది, పై

యెనిమిది యత్తురములు గుండ్రదనమున బ్రదిక్కి

3-వ చిత్రము

ర-వ చిత్రము

కాలోలును—వీనిని సరిగా వ్రాయుట నేర్చికొనిన మిగిలినవారములు నాయభ్యాసము బలముననే చక్కగా వ్రాయగలుగుదురని యేర్పజిచినారు. తరువాత దలకట్టాక్కరితిగా వ్రాయ నలవాటుచేసికొనుటకై,

క. పరమదయాకర శుభకర

నరపరమత గరుడగమన వగభరపరమా

మరహరభవహరమాగన

భరభరమత భవభవయన దశరథ తనయా!

అనునీపద్యమును మేలుబంతిపెట్టించి వ్రాయించువారు. ఈపద్యపద్యము యొరవడియని పిలువబడుచున్నది. —అనుపపదమేమోయని యొక్కరంశంకించిరి. పరిపద్యము, అనుననుపపదమున్నదట. మేలుబంతిలో “మేల” మీఠనుననునదియట—అనుకొనవచ్చును. భగ్గనిరూపముగా నున్నదాని నక్షరరూపమునఁ జూపుట కనువములో “నిరపను” వందురట. మనకీయక్షరతల్ల వ్యవర్థయేల—తలకట్టాప్పదముగాఁ గుదిరినపిమ్మట,

క. గిరిదిరి విరిగి నిలిచిరి

గిరికిటికింబిండినిరి...భీతి

లిరిచింతిరి.....

.....మినిమినికిటిరిభీతికా.

ఇట్లు సర్వాక్షరములు గుడులతోనున్నవి వ్రాయించువారు. అనంతరము—“గురులును మునులును బుఱులును” నిట్లుగా నైత్యములు నౌత్యములు, క్రారవడులు, నొక్కటియేమి—నేర్పవారు. ఇప్పుడుగాని యప్పుడుగాని యాపద్యతననుసరించి ఫలమునుభవించినవారు స్వల్పసంఖ్యాకులయే తోచుచున్నది. మానాయనగారి శిష్యులు మామూల్ర విాపద్యతిమిఁదనేనేర్చిరి.

మాయమృ కపిత్వరులయింటఁ బుట్టినదేకాని తిన్నగా నొక్కటియురాదు. అన్నింటిలో నున్నదానవని మాకొక్కింత యొక్కింత డొక్కశుద్ధి చేయించినది. మేనమామపోలిక మాయొద్ద నొకిండుకయులేదు. కుమారి శతకము చదివించి యర్థముచెప్పినది. అదియే మాకు బుట్టఁబడినది. సీతాచరిత్రము, సావిత్రికథ, సత్యాద్రౌపదీనవాదము, ఆననూయారంభములు, మొదలుగాఁగల

కథలలోని విషయములునేర్పినది. మామయ్యతాతయో, మామయ్యతండ్రియో వ్రాసినది యొకతాటియాకులపై కము; సుమారు మున్నుటపద్యములున్నవి; ధానిలోఁ గూతులు సత్తవారింటికిఁ బంపునపుడు బహుగ్రంథములలోఁ జెప్పియున్నబోధలు నీకులు నేర్చివ్రాసినారు. అందుఁ గొన్నికొన్ని చదివినదానను. వల్లెవేసిన హిలోప దేశములోని మిత్రలాభమున కర్థము మాయింటివిద్యార్థులు చెప్పిరి. మిత్రభేదము నేర్చికొనుటను నాకవకాశములేక పోయినది. ఆపదునాల్గేడులలో నాల్గుసంవత్సరములే నావిద్యాభ్యాస మనవచ్చును. నేర్పినది చాలును. ఇదియంతయు నాచరణలోనికిఁ దెచ్చుకొనినఁజాలదా! అదియే బ్రహ్మాండము. మనకేమిపని? వంట, పెట్టు, అతిథి యభ్యాగతి తర్పణము, బీద సాధు, బంధువు, స్నేహితుఁడు, నేపథులు, సంతానము, వీరివిషయమై సరిగాఁ దెలిసికొని నడవడికలు మఱవక నడచుచున్న సంతకంటె నేమికావలయును? తక్కిన రాజు, మంత్రి, తగవు, తీర్పులు, న్యాయస్థానములు, రచ్చలు రవ్వలు మనకేల? చదివినదానికర్థము రాకున్నవ్యర్థము. ఆసీత, సావిత్రి, ద్రౌపది, దమయంతి—వీరుపడినపాటులు, భర్తలతో నడపులుదిరుగుట, వారియందలినాధులప్రేమ, యిదీనేర్పిన నేయ నీతిశాస్త్రములపెట్టు. మేముచదువుకొన్నంతలోనే లచ్చి యొక్కనాఁడు మాయమృతో కొంగనుబడఁగొట్టిన బ్రాహ్మణుఁడు, ఆయిల్లాలియొద్ద నోరుమెదుపలేక పోయినాఁడేమియని ప్రశ్నించి యందఱును నవ్వించినది. “అమ్మా, తపశ్శాలికి, బ్రాహ్మణునకుఁ గోపముండరాదు. కోప మెవ్వరికినిగూడదు. అందులోఁ దపస్సుచేసి యాతి తేతినవానికి, బ్రాహ్మణునకుఁ గోపమున్న వానితపస్సెందును? ఆయిల్లాలికిఁ బతిభక్తియే పెద్దతపస్సునంటిది. అట్టిపతిభక్తియున్నందు కా బ్రాహ్మణునికైనలఁ గోపమేయున్నయెడల వారిద్దఱుభేదమేమి? చెప్పనచ్చినదే మనఁగాఁ బతివ్రతకుఁ బ్రపంచములోని యందఱును లొక్కేయన్నమాట. చూచితివిగదా—ఆకాలముగాదులే యిది, సూర్యుఁ డుదయింపకుండఁజేసినదట—దివారాత్రములెఱింగింపు సత్యాధారుడైన సూర్యునే భయపెట్టినదనిన—ఏమన్నమాట! మనదంతయు నుకొట్టుకాలమేకాని క్రియనడువదు. వారట్లుచేసిరి, వీరిట్లుచేసిన నోహా

యనుటయేకాని మనచేత నేమియుఁగాదు. మనమతము లోని వారేకాదు, సకలమతములలోనివారు నిట్లేయు న్నారు. ఈకాలమే వట్టినిర్బలకాలము. పెద్దలుచెప్పు మాటలువిని నడువవలసినదేకాని-యట్టిమహత్త్వము మన యొద్దఁ జచ్చిపోయినది." అనిలచ్చుప్రశ్నకుగా నొక్క యుపన్యాసమొనర్చినది. ఇట్లే యేదో నెట్టిప్రశ్నకు మా యమృతపెద్దగాథ చెప్పుచుండునది. అవి యిపుడెందు కనుకొంటిమిగదా!

సాధారణముగా నర్థముతెలియని పెద్దపెద్దమాటలు మేముపయోగించువారముగాము. ఉచ్చరించినమాటలకర్థము తెలిసికొనువారము. ఒక్కనాఁడంతర్వేదినుండి సప్తసాగరయాత్రచేసి మరలినప్పు నెవ్వరోకొందఱు కుంకుమము పొట్లముకట్టితెచ్చి మాయమృతిచ్చిరి. పొట్లము విప్పి బరితెలోఁబోసికొని కాగితముపాఱవైచినది. తీసిదానిలో నేమున్నదోయని దానిని జడువ మొదలుపెట్టితిని.

"క. టెంపొరరిడిపిటికలకట

రింపొందఁగఁబొందుటలరి హీనగతిన్నే

సాంపున మఱిమాపుర్యము."

నాచదువు మానాయన విన్నారు. "అమ్మా!పాఱ వేయవే- అదేమిచదువు? నీకు వేటోకపుస్తకము దొరక లేదా! ఏమంత మంచిపద్యమని పట్టుకొని విడువవన్న దానవు." అనియర్థమునకై రెండుమాఁడు మాటలు చదువఁగా విని కోపించిరి. ఆనాఁడుమొదలు రెండవకాగితము పట్టుకొనుట మానివైచితిని. సాధారణసానికి జన్మమునకంతకును మాఁడువందలమాటలు చాలునట. ఒక్కరి యొద్దఁ గొలువుగుదిరి వ్యవహరించువాని కైదువందలపదములు తెలిసిన సరి నెత్తుకొని పోవఁగలడట. కొంచెము మాటకారి, పుర్రాపాపములు, కథలు, కారుర్యములు చెప్పువాఁడైన వేయిపదము లుండవలయునట. కవులకు వేల కొలదిపదములు కావలయునందురు. అందఱుసంగతి నాకేమిగాని, నాకేడేనిమిది వందలపదములు తెలిసియుండునని ధైర్యము.

అక్షరజ్ఞానము, పదార్థజ్ఞానము దొడ్డవి. ఒక్కమాట కర్థమువంటిమా రెండవమాటకు దానిసాహాయ్యమున నర్థముచేయుటకు మొదలిడుదుము. పెండ్లికివచ్చిన

వారిలోఁ గొందఱు "పాపము, వారివారి తల్లిదండ్రు లిట్టిమహోత్సవములు తమకున్నులతోఁ జూచి యానందింపవలసినవి. ఇంతకుఁ బనివాండ్రయదృష్ట మిట్లున్నది" యనువారు. పూర్వాపరసందర్భములు తెలియక, లచ్చు, గౌరును జిక్కుపడువారు. వచ్చినవారిలోఁ బలువురు వీరికింకను దమతల్లిదండ్రులు లేరను నూహయన్నతో లేదో, యని యెఱిఁగి, మాటలాడవలసినపనియేమి, ఏమి పొదు ప్రసంగమోచేయువారు. మావాండ్రుకవనములతో వారిండువారు. ఎన్నినాళ్లు దాగినను గన్యాయు లవయమున, వారి మునిమనుమరాలు, వీరిమనుమరాలు, వీరి కూతురునని వర్ణత్రయము నుగడించు సందర్భములో లచ్చుకనుపెట్టినది. "ఏమే, గారీ, నీకొకలాగున, వాకొకలాగునఁ జదివి నారేమే, నాన్నజేరు రారేదేమే" యని యొక్కమాట వెంబడిని నుడివినది. అక్కడనుండి వాకిఁ బూర్వాపరసందర్భవిచారమున కవకాశము కలిగినది. ఎవ్వరిమాటలలోనో కొంతకొంత బోధపడినది. ఇరువురు నొరులకుఁ దెలియరాకుండఁ గొన్నిదినములు రమలోఁ దామే "అనునీ, నాన్న పోలికిమనయక్క-య్యలోనున్నదే; నీపోలికి నాలోఁగాని, యక్క-య్యలోఁగాని లేదే; ముగ్గురము మాఁడుతెన్నుల వారముగా నున్నారము. నాన్న పితాపురము వెల్లి నచ్చుచుండుట యెందుకొకట, బల్లిపాడు బల్లిపాడని యెవ్వరో కాఁపులువమ్మమంకట యేపనికో, మన మాలోఁచింపవలయు"నని- "పటము రెచ్చి చూపించిననాఁ డమ్మయేడ్చిన" దని "నాలో నెవ్వరో చచ్చిపోయినారని చెప్పినది. దీనిరహస్యము మనమా బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయు"నని, ఎవ్వరికిఁ జెప్పవలసినయనిరువురు గూఢముగా నాలోఁచింపసాగిరి. మగ్గుమగ్గును దెండ్లిలోఁ వియ్యపురాండ్ర మర్యాదలలో నమృతకృతి మాటల సారముందీసిరి. ఎన్నినాళ్లు దాంతు? ఆప్యసం తలువచ్చినవి. ఆనవాయిలేదని తప్పించియుండని మా యమృత మొదట సరిదిచెప్పినది; కాని, యేలయ్యలు చెప్పవలయును? వియ్యమువారికిఁ దెచ్చిన చీరలు, జామరలు నీసమయములోనే యిచ్చివేయవచ్చును. కానిమృతి మా నాన్నగారు సాహసించివారు, కాని సాలపల్లెములోఁ బోసి తెచ్చినారు; వీటలమీఁదఁ గూర్చున్నారు. "అట్లకర్ణాభవేత్-నామృతనామృతా" అనిచెప్పి తల్లి, మాతండ్రిగారు గోడనుజేరఁబడి యావజ్జీవితమును

బ్రహ్మసేతుగ్రంథముకొనుచున్న మాయమృత్యుండుకొన్నది. సందుకొరికి-అపుడువారిసోదార్భుటలో, పెండ్లికొమ్మల్లిద్దఱును విషయమెఱిగినవారుకాన గురువుగారేడ్చిరని-“అయ్యోమనసు లేనూమ లేయుండిననికొకెంతవి శేషముగా మండియుండునోకదా”యనియెడువసాగిరి. పెండ్లిమాత్రుంఁడ్రేడ్చిరి. అంతటనికొనెవ్వరాగురుదురు? గోడలేడ్చినవి; రోడ్లకొకళ్లు నేడ్చినవి. “అపిగ్రావారోదిత్యపి దళితవజ్రస్వహృదయ” మన్నారగడ!

పెండ్లివారును, “జచ్చినవారుచచ్చినారు, మిమ్మే పిండ్రు తల్లిదండ్రులనుకొన్నారు. ఆతల్లిదండ్రులనెఱుంగనేయెఱుంగరు. వారినిమఱుపించి మీరుపెంచితిరి. పెండ్లిండుచేసి యొక్కొక్కరియిండ్లు మరలనేర్పఱిచి నిల్పితిరి. మీరునిలిచి యింతపనిచేయుకున్న నారెండుకుటుంబములు నేమికావలసినవి! ఛిన్నాభిన్నమై యెవరికిదొరకనది వారు సంగ్రహించుకొని చేరులేకుండఁ జేసియుండురు. ప్రతివోటను గలదియే, కుభములో నీడుఁబుము; అందుననుటయొక్కొక గడుపుతెగఁగోసికొనిపోవు నిట్టివార్తను మీరెట్లెన్నిదినములు లోలోననఁచియుంచియుండిరో యాశ్చర్యము! ఊరకుండుఁడు; తెలిసియుఁడెలియనితనము, అజ్ఞానపుబిడ్డలు- బెంగవెట్టుకొందురు” అనికొందఱు- “అమృతరామయ్య అన్నా! నీకేమిఛాందసము; మగవాఁడవు, లేలే! ప్రాద్దులేదు, చాలపనియున్నది. విడిదలలో గృహప్రవేశములు కావలయును. అలభ్యమగు”నని కొందఱుఁబోధించిరి. విడిదలలోవుచున్నవధూవరులుఁగూడ నున్నవారు నేడ్చుచునేయున్నారు. క్రమక్రమముగా దుఃఖాశ్రువులు ఆనందాశ్రువులుగా మఱిసినవి.

గృహప్రవేశములకు లబ్ధులతో మాతల్లిదండ్రులు వెళ్లిరి. గౌరీతోమేమిరువురమునువెళ్లితిమి. ఊరులమూర భారముపట్టి మరలచచ్చి మేమందఱును నొకటిరెండుదినముల వ్యవధానములోఁ జేరుకొంటిమి. గౌరీ యొక్క-నాఁటిరాత్రి యత్రవారియింటనుండఁగానే నాప్రక్కలోఁ బండుకొని “అక్కయ్యా! నేనెవ్వరితోను జెప్పనుగాని, మఱియెడువసుగాని, మాపెండ్లిలో మీరందఱు సంతగా నేడ్చినారుగదా- కొంతకొంత యూహించుకొంటిమి గాని పూర్ణముగాఁ దెలిసికొనకున్న మనస్సులో శాంతముకుదురుకాదు- జరగినవృత్తాంతము వినవలయునని

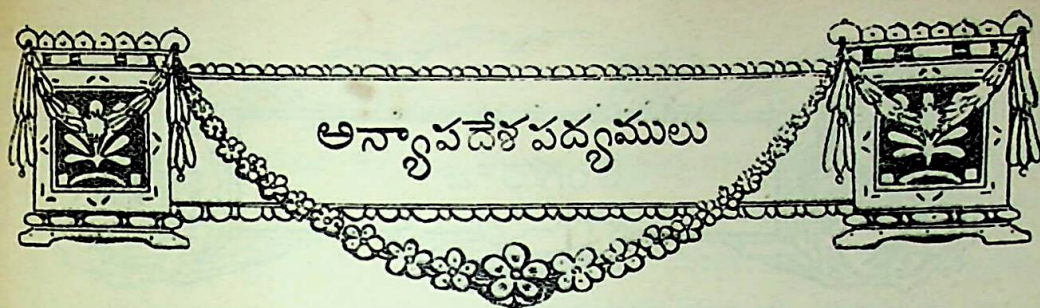
యున్నది; చెప్ప”మని కాఁగిలిం చుకొన్నది. ఎఱిఁగినంత యెఱుంగును; ఎఱుంగనితావుల దానిమాటలకు సంబంధముగలిపి చెప్పవలసివచ్చినది. తప్పినదిగాదు. అప్పుడెనుకొంటిని. “ఎంతతెలివగలది యిది! వారు వారనుకొను నాటినాటిమాటలన్నియుఁ బడముల వరుసలోనికిఁ దెచ్చినది. నడుచునడుచు నవ్వయము కుదురనిమాటలు దిగవిడువఁబడినచోటల నామాటలుచేర్చి యవ్వయిండుకొన్నది!” అని యత్యాశ్చర్యమును పొందితిని. లచ్చి, యేనాళ్లు పంచిపెట్టుటకని మాయమృత్యుమొదలగువారూరిలోనికిఁ బోయియున్న సమయమునఁ, జనవుగలది కావున నొంటిపాటున లక్ష్మీనారాయణనే యడిగి తెలిసికొన్నదట. దానికి దీనికిఁ గలయంతరమిట్టిది! బుద్ధిలో నొక్కరీతివారే వీరిద్దఱును. “వీరినే పూర్ణముగాఁ జదువులో విడిచిపెట్టితిమా, స్త్రీలలో జంటకవులు లేరనులోపమును బోగొట్టుదురుగదా”యనుకొంటిని.

ఇట్టి స్వచారిత్రమువినిన పిన్నవాంఁడ్రేమిచేసిరో యెఱుంగుదురా! “వీరు మనతల్లిదండ్రులుగారు; వీరియింట మనమేల? వీరితోఁ బనియేమి?” యను నూహకరాలేదు. “ఆహా! అపుడు వీరువెళ్లి యాదుకొనకున్న మనగతి యేమయియుండునో! ఆయవస్థలో మనకు మూఁడునాల్గేండ్లప్రాయమే యగుటచేఁ గన్నులయెదుట జరగిన దానిని మఱచితిమి. వీరే మనతల్లిదండ్రులు. మఱియొకరి చేతులలోఁబడిన మనమెట్టికష్టముల పాలయియుండువో! మన మిగిలినయిల్లువాకిలి యెట్టియవస్థకు వచ్చియుండునో!” అని మనుషటికంటె మాయండు నెక్కుడు విశ్వాసము కుదిరినది. దినదినాభివృద్ధిగా వినయము ముదిరినది. “మనసొమ్ముత్యమైనను మెట్టుకొనలేదు. మనపోషణకై మనమనగనములోనుండి వ్యయము చేయలేదు. ఎవ్వరిలెక్కవారికిఁ బెండ్లిలో నలువురయెదుటఁ జదివి వినిసింపినారు.” అని నాయనగారిపై దేవునియందువలె భక్తి, గంధముపూసినట్లు, కవచము తొడిగికొనినట్లు, ఆయనశరీరమును గౌఁగిలింపకొనును విడువకుండువారు. ఒక్కపనిచేయనీయరు. “అమ్మా! మేమువంటచేయఁగల” మందురు. “మీరింకను వంటచేయఁగూడదు. పనులు బాగుగా నేర్చికొనుఁడునకు, పనిచేసిన నొడలవంగును; కొందఱునుకొనినట్లు శరీరమార్గవమునకు పోనిరాదు. దంచినఁ,

బిండివిసరిన, నీళ్లుతోడిన, నాడువారికి శరీరవ్యాధి
మును. మనమెక్కడకును వెళ్లి పోతున్నప్పుడు మనవార
ముకాము. మనకింటి నిదియే కనరత్న. పాటుపడి యింటికి
వచ్చినమగవారి కోరికలేనినాగవృత్తి లేమి యుపచారము,
పతిశుక్రవాహు చేయగలరు? "సుకుమారము సుకుమార
మని హర్షించినచోటినుండి లేవలేక, తెగబలిసి, తెగ
నెండి- అనిపనిగాదు. నంటచేసిన నలసి, పిల్లకుంబాలిచ్చిన
జిక్కి, ఏమి—తినన తిండి యేమియును! ఏమియున్నది? మా
టకెల్ల జేతిలోఁబనివాండ్రున్నారనిచేతిలోనిచెంబుక్రింద
బెట్టుటకు వెంకిని విలిచిన, నామొగము, అది యెందుకు
బనికనవచ్చును? నీళ్లుచేదినఁ జేతులకు బలము. నిలువున నర
ములు సరుదుకొనును. చించినఁ జేతులకేకాదుఁగుంటలోనికిఁ
గాలుతోఁగూడఁ ద్రోయుమన్నందునఁ గాఁకఁగూడ
బలము. హర్షించి తిరుగలివిసరుట, కొంచె మెత్తుపీట
మీఁదఁ గూర్చుండి రుబ్బుట, నంగియిల్లులుకుట, బట్టలు
దుకుట, ప్రాతకాలమున స్నానముచేయుట, కొంతనేపు
రెడిగుడ్డతోనే యుండుట, పసుపురాచికొని నలుగెడు
కొనుట, నూనెపూసికొని నలుచుకొనుట, తెప్పలకు
గాటుక పెట్టుకొనుట- ఇట్టివి శరీరపరిశ్రమలు, లేక దోహద
విశేషములగును. కాటుక, నూనె, పసపు వీనిని వాడు
చుండినఁ బ్రాయ్యియొద్దనున్న వేడి శరీరమున కెప్పుడని
పింపదు. భోజనమునపుడు, నంటయపుడు బట్టకట్టులోని
భేదమునఁ గొంత విశ్రాంతియున్నది. రాత్రులు వడ్డించు
టలో, బగలువడ్డించుటలో భేదములు గలవు. ఏనమ్మవును
గాని యొకరికిచ్చినపు డొంటిచేతిలో నీయరాదు.
రెండవచేయి పాచుము చేసికొనవలయును. పాత్రనంకో
గనమున నంటయందుకంటె నేర్పుగలిగి యుండవలయు
ను. ఒక్కరు మంచినిరడిగిన బిండెలో మంచి తెచ్చినవియే
కదాయని చూడకుండనియరాదు. సన్న మూతులుగల
కూజాలు, బిండెలు వాడుకొనరాదు. మఱి యాచారము,

కుచి, మొల, మడి, యంటుసాంటు, ఎంగిలి వీనివలన
గలలోను మఱివరాదు. ఆలవైన బట్టుతీసి, వీరికి
వెట్టినపుడే చూచి, దులిపి మఱియుఁ జేయవలయును.
దానివలన పురుగులు, తుక్కుమాలి, చిరుగులు తె
యును. కట్టు కొనునపుడు మరల దులిపి క
ట్టుకొనవలయును. అందు మగవారియెదుట వెల్లవ
నిలువరాదు. ఏపనియు నొక్కరుమామందుండఁగాఁ జేయ
రాదు. నంటచేయునపుడు మగవారుబోధిగాఁబడి
రాదు-దానికినియే యడ్డగోడలుపుట్టినవి. తుమ్మిట్లు, నల్ల
యముగ్గివేయుట, నీరుత్రాగుట, భోజనముచేయుట-యి
యతిరహస్యముగాఁ జేయవలయును. పాడి, పాలు, పెరుగు
చూడలు, చిట్టు, పొట్టు-నేర్పుకొనవలయును. పాలుకాచి
టలో, జేమిరి పెట్టుటలో, పెరుగు చిలుకుటలో, బడి
తెలిసికొని నెన్నదీయుటలో, నేయికాచుటలో నేర్ప
తయో కావలయును. మగవాండ్రు పాలుపిడియిచ్చెడి
అందు యాపాలను జేయవలసినట్లుచేయదేని దేమి
యోజనము? పంపించిన వధాన్యములలో నిలుపింపించెను
ఏమియెట్లు దాఁపవలయునో యెఱుంగనియాడుది యన్న
మగవారిపాటునకుఁగల మేమి? యింటనున్న వస్తువులకుగతి
మి? అన్నింటికినింటికిలాగుగతి, ఇల్లులుకుట, ముగ్గులువెట్టు
గోడలుమేడలు, పూసి వెల్లవేయుట, యిం యింటి
క్షీంచుకొనుటకేకాదు శరీరమును, దానియాగోగ్యము
రక్షించుటచుంటిది. ఏనమ్మవక్కడనున్నదో చీకటిలో
నైనఁ జెయివెట్టినచోటఁ గనబడునట్లు తీసినచోటకే
దానిని మరల బనితీరిన వెంటనే పెట్టు
దిరాకుపుట్టును. ఇట్టివన్నియో నేర్చికొని పెద్దవారయ
పిచ్చుటగాని, మీరిప్పుడేమి నంటచేయును? పనివారో
మాయచుభోధించును. "మనకిన్నివిధముల శిష్టవాన్మ
రున్నార? మనయదృష్టవశమున నీమెదొరకెంత
వారిద్దఱు నానందించువారు.

పురాణం సూర్యనారాయణ తీర్థులు గారు

ముం దమగదమరందారవిదబృంద-మందు దినములు గడపితి వయ్యె! తుదకు
కుటజకుసుమమ్ముపై న్రాలు గోరెడ వలి! యే మనుభవిత మనిదానిపై మంలెదు?

తే. నలుపుగా నుండుటంజేసి బలుపు చూచి-దూరముననుండి యే న్గంచు దోచె నపున!
దగ్గఱకుఁ బోయి చూడ యథార్థ మయ్యె-నెన్న నేమిటి న వట్టి దున్న సుమ్ము.

తే. కాకమాంస మృదే శునకమ్ము ముట్టె-గొంచె మదియును తుదకు జేకూటదాయె;
కర్మశుం డయి విధి యుండఁ గోర్కి-చెట్టు-కటకటా! యేమి చేసిన నెటు ఫలించు?

క. ఫలములయు దళమ్ములయును-విలాసమును తెలియఁదగు వివేకులు నీకుం
గల రైన నీమరందపు-విలాస మొకతేటియే వివేచించు జుమీ!

క. మోదుగుపూ వనుభ్రాంతిని-మోదముమెయిఁ దేటి చిలుకముక్కునఁ జిక్కె
గాదిలినేరెడుపం డని-యాదృతిమెయి దానిఁ బట్ట నదియుఁ దలంచెన్.

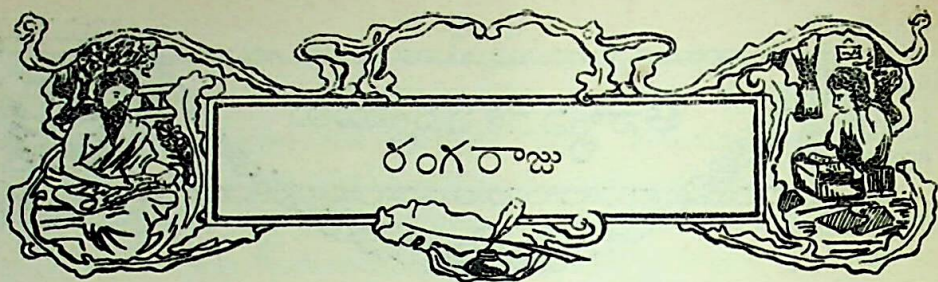
తే. గారి యై యొప్పుచంపకకలిక విశిచి-భృంగమా! నీవు పయిపయిరంగు చూచి
శాల్మలీపుష్పమున న్రాలు దాల్చి నడచి-చీ! అజుచుచుందు నీ కింత సిగ్గు లేదె?

తే. ఎంత వాసన యుండిన నేమి వేగ-మొగిలిపూవునకుఁ దూరముగఁ దొలంగు
నీకు మధులవలభమ్ము లేకపోగ-మొగమునిండను దానిదుమ్ము పడు జమ్ము.

గీ. వేటువరిమళముల మఱపించుకల్ప-వృక్షసుమరాజుపై విహరించు నీకు
అడవిపూవుపయిని న్రాలు నానవొడమె-నకట! తుమ్మెద, నీకర్మ వికృతిగంటి?

ఉ. పుట్టినదాదిగా నమరభూరుహపుష్పములందు నిష్టమై
నట్టలుగా నిరంతరవిహారము నల్పెదు తేటవేడ్కమై
నట్టిన కొండపూవుపయిని బడి యుండెదు దానితేనె నీ
కెట్టలు లభ్య పశాను మది నించుకయేనిఁ దలంప నయ్యయో!

దశిక సూర్యప్రకాశరావుగారు

౧

నాముఖమండలము వాడియున్న దన్న నాభార్య సహింసలేదు. ఎప్పటివలె మధ్యాహ్నము మూడుగంటలకు నేను రుక్మిణీభవనమున విశ్రమించియుంటిని. రుక్మిణి (నాభార్య) కాళ్ళగజ్జయలు మ్రోయించుచు, చేత నొకతాళ వృంతమును బట్టికొని, తన వెనుక నొక పరిచారిక ఉపహారపుష్పశ్రేణము నొకచేత నుంచుకొని వేతూకట పెడిచెంబుల నుడకముగొనిరా, నేనున్నచోటికి కలకలలాడుచువచ్చినది. నేను పర్యంకముపై మేల్కొనియే పరుండి యుంటిని. కాని నావదన మండలము కృశించియున్నది. కళావిహీనమగు నాముఖమును రుక్మిణిచూచి సహింసలేదని తెచ్చికోలు వికాసముతో నుంటిని. రుక్మిణి నానిజస్థితి కనిపెట్టినది. తన మోము వాల్చినది. ఉపహారము నక్కడ బెట్టించి పరిచారికను వెడలిపో ననుజ్ఞ యిచ్చినది. పరిచారిక వెడలిపోయినది. రుక్మిణి సరిరింపవలెనని, “రుక్మిణీ! నేను మిక్కిలి ఆకలి గొని యున్నాను. ఏవీ విందులు!” అంటిని. రుక్మిణి పట్టినది. ఇందులకే కాబోలు నాముఖము జెప్పియున్నదని తలచినది. కాని దుర్మార్గము

లగు తీవ్రాలోచనలచే నాముఖము కందిన దన్న సంగతి దానికి తెలియదు. వట్టివెట్టేది. ఎట్లయినను నేను సంతోషముగానుండుటయే దానికి కావలసినది. దానిమనస్సు సందేహ పూరితమయినది కాదు: లోపల నొకవేషము, పై నొకవేషము ధరించుచున్నానని దానికి తెలియదు. అది సరళమార్గమున సత్యమార్గము త్రొక్కుచున్నది: నేను కపటమార్గమున

“రుక్మిణీ!.....ఏవీ విందులు!”

మోసపుబాటను నడచుచున్నాను. నాకంటె రుక్మిణీ సత్యసంధురాలని చెప్పక తప్పదు.

విదులు కుడుచుచుంటిని. రుక్మిణీ నవ్వు చున్నది. లేని నగపు తెచ్చికొని నేను చిటు నవ్వునవ్వితిని. కలకలమని నవ్వుచునవ్వుచు, సిగ్గుపడి చటుక్కున నోటిలో చీర చెఱగును గ్రుక్కుకొని నవ్వు నాపుకొన్నది. పురుషుల యెదుట అంతచేటు నవ్వకూడదని దానికి స్మృతివచ్చినది. ఏమో సరసము లాడినది. వంటక మెట్లున్నదని నన్ను ప్రశ్నించినది. “ఎట్లున్నది; ఎట్లున్నది చెప్పరా!” అని మా రాము చేసినది. అన్యాయలోచనలో సంపూర్ణముగ మునిగియుండుటచే రుచిభేదముగాని, పాకభేదముగాని నాకు తెలియుటలేదు. మా మూలు వంటకములే కదా యని “చాలా బాగా ఉన్నవి” అంటిని. మావంటలక్క చాలా నేర్పరి యని నాకు తెలియును. ఆమె చేసిన వంటకములు దివ్యములని నాకు తెలియును అందుచే నెప్పటివలె రుచికరములుగా నున్నవని యంటిని. రుక్మిణీ కడుపు చెక్కలగునట్లు నవ్వు నారంభించినది. ఉచ్చాస్యసని శ్వాసములు కూడ ఆడుటలేదు. ఈ విశరీతమే ముంటిని.

రుక్మిణీ నవ్వు ఆపుకొనుచు, “తమకొఱకు నేనే డిశహారములను తయారుచేసితి”నన్నది. అప్పుడు మరల పాకములను రుచి చూచితిని. మధుపదార్థములలో లవణము చేర్చినది. కార పువస్త్రపులన్నియు లవణసముద్రములే! పాయ సాన్నము లవణమయమే; క్షీరములు లవణములే, ఉదకములవణోదకమే. నేనునునవ్వితిని.

వెంటవెంటనే నూతనోపహారపుష్కలై ముల తెప్పించి నాయెదుట బెట్టినది. “రుక్మిణీ! లవణసముద్రమును మోసికొనివచ్చితివేలనే?” యంటిని. “తమకొఱకు పుష్కలములన్నియు సిద్ధము చేసియుంచగా నాచేతిలోని ఉప్పు బుట్ట ఆకస్మికముగా జాటిపడుటచే అవంట కములన్నియు లవణమయము లయిపోయినవి. అది నేనుచేసిన వంట.” అన్నది. నేను నవ్వితిని. నావరధ్యానమును గుర్తించునేమోయని భయపడితిని. కాని రుక్మిణీ సత్యకాలమునా టిది. పురుషులకు రుచిభేదములు తెలియవని, స్త్రీలే పాకమందు, తత్పరీక్షయందు నెఱజాణ లని దాని నమ్మకము. ఎట్లయిన నేమి, నా రహస్యపుటాలోచనలు రుక్మిణీ సరళాంతరకరణమునకు గోచరింపలేదు. నన్ను గురించి రుక్మిణీ కేమాత్రము సందేహమును లేదు. దానిని చూచినప్పుడు, దానిచెంతనున్న పుడు నాహృదయతరంగములు పవిత్రభాగీరథీజల తరంగములవలె సంతోషమున చిటుగంతు లిడుచుండును. ఎందువలన? రుక్మిణీ సరళ స్వభావవీచికలే నా హృదయ తరంగముల నోలలాడించునవి. నా రుక్మిణీనిచూచిన తత్క్షణము నా పాపపుటాలోచనలు పలాయన మగు చుండెడివి. నాదుర్మార్గచింతనలు దూరీ కృతము లగుచుండెడివి. రుక్మిణీ ఋజుమార్గ తేజఃపుంజమే నా దురాలోచనా ధూమముల నెగురగొట్టి, నన్ను నిష్కల్మషునిగా, నిర్మల చిత్తునిగా, తేజస్వినిగా, ఆనందసముద్రునిగా నొనర్చుచుండెడిది. రుక్మిణీ నాపాలిటికి తేజస్వయాపిణి. దాని ఋజుమార్గపరాయణతకు,

సత్యసంధతకు, నిర్మలచిత్తమునకును, నాదుస్వభావమునకు పోలిక వేసికొని సిగ్గుపడుచుండెను వాడను. కాని నాస్వభావమందు మార్పగులుగ గలదా? దుర్లుటము, దుర్లుటము. రుక్మిణి విననకర్తతో నన్ను కొట్టి, “రాత్రి నా చేతివంట ఆరగింతురుగానిచూడు”డని పక్కన నవ్వి, కొంత నేపు అతివినయమున తాళవృంతముతో వినరి, పాయసమును త్రాగుటకు చేతి కందిచ్చి, మరల వచ్చెదనని వెడలిపోయెను.

రుక్మిణి నాచెంత నున్నంతవరకును నాకు నిర్మలభావవీచికలే ప్రసరించుచుండును. అది కాలు బయటపెట్టగానే నాదుష్టభావములు మానస సింహాసనము నధిష్ఠించును.

రుక్మిణి మరలవచ్చినది. కలకల నవ్వినది. ఆముఖమున స్వర్ణ తేజస్సు మూర్తీభవించి నట్లు నాకుతోచినది. పెద్దగానవ్వచు, “అన్న గారికుమారు నింకొకసారి యెత్తుకొందురుగాని లెడు.” అన్నది. మరల నవ్వినది.

నాబడలు కంపించినది. కాని పైకి ఏమాత్రమును నేను చలంపనట్లేయుంటిని. నోటి మాట “సంతోషమే”యంటిని. “నేను అక్కయ్యచేత పువ్వులుపెట్టి జడ వేయించుకోవలెను.” అని చంటిపిల్లవలె గారాబపు పలుకుల నుచ్చరించినది, పోయిరావలసినదని సంజ్ఞ చేసితిని. రుక్మిణి వెడలిపోయినది. నేనును దానివెనుక రుక్మిణి భవనము విడిచిపోతిని.

౨

నాప్రత్యేక మందిరమునకు బోతిని. నేను రుక్మిణివలె సరళభావము, ఋజుమార్గము అను

ష్టింపగలనేమో యని యోచించితిని. ఆలభ్యము అలభ్యమనియు, అనవసరమనియు తోచినది. క్రీడిమాత్రమే సరళమార్గము తగునుగాని పురుషుల కెంతమాత్రము తగదనియు, అందులో క్షత్రియులగు నావంటి వారి కనుచితమనియు, పైగా రాజ్యకాంక్ష గలిగినవారికి బాత్తిగా తగదనియు నిర్ణయించితిని. రాజ్యస్థానకొఱకే కాదు: పురుషులు చేయు ప్రతిప్రయత్నము కొఱకును, అనేక మార్గములు త్రొక్కవలసియుండును. కార్య సాఫల్యముకొఱకు సాధనోపాయము అనేకములు వెదకవలసియున్నవి. కార్యసఫలత నొనరించుకొను బాధ్యత పురుషులదిగాన వారి కొక్క మార్గముచాలదు. ఆకారణమున వారికి సరళమార్గము అననుకూలము. పురుషులు పెక్కుదారులు లొక్కకతస్పద. అది స్వభావము. అందులో క్షత్రియధర్మము, దానిలో రాజనీతి మహోదారము లయినవి. మార్గము లసంఖ్యాకములు. సరళమార్గము రుక్మిణికే కాని నాకు తగదనియు, నేను త్రొక్కు మార్గములు వీరపురుషోచిత లక్షణములనియు నిశ్చయించితిని.

నా సోదరు డగు రామరాజు రాజ్యపాలన చేయుచుండెను. మే మిరువురమే సోదరులము, నేను చక్రవర్తి సోదరుడ నన్న బిరుదుతప్ప అన్యమయిన అధికార గౌరవప్రకృతిలేమియు నాకులేవు. రాజలాంఛనములు, మర్యాదలు, గౌరవములు, అధికారములు సమస్తమును రామరాజునే యాశ్రయించియున్నవి. ఈయ భార్య శాంతాదేవి.

రాజ్యములో రామరాజునకు పలుకుబడి తక్కువ. తల్లిగర్భమున అతడు జ్యేష్ఠుడై జన్మించిన సదుపాయ మొకటి తక్క బాహు బుమునందేమి, రాజ్యము విస్తరించుటయందేమి, పరిపాలనమునందేమి, దక్షుడుకాడు.

రామరాజునకు రంగరాజు సర్వవిధముల సమర్థుడగు చక్రవర్తి కాగల డని నేనా నోట నానోట కర్ణాకర్ణిగా వినుచుంటిని. దేశ పునరిహద్దుల శత్రురాజుల దండయాత్రల నరి కట్టుటకు రామరాజునకు సమర్థత లేనిమాట తక్కుము. దేశములో అల్లరిమూకల పెను కల్లోలము లడంచుట కంతకంటె శక్తిలేని మాట నిశ్చయము. ప్రజలు కాతని యందు విశ్వాసము లేదన్నమాట నిజము.

కాని ఈరంగరాజు (నేను) ఏమిచేయ గలడు. నిత్యము గోపరాజు (నా మిత్రుడు) నాచెవివద్ద ఇల్లుకట్టుకొని వాపోవుచున్నాడు దేశకార్యములను జక్కపఱుపవలెనని. అట్లే నిశ్చయించితిని.

సరే, నా అన్నగారికి సర్వవిధముల తోడ్పడగలను. అల్లరిమూకల నణచివేయ గలను. శత్రురాజుల పీచ మడంపగలను. దేశ హితకార్యము లనేకములు ప్రవేశపెట్టగలను. నాకు చక్రవర్తిత్వము అవసరములేకయే అట్టి పనులు చేయగలను కాని నాకంతరాయము లనేకములు. ప్రధానమంత్రియగు లక్ష్మణుడు అట్లుకాదని, ఇట్లుచేయుమని నా కతడు పనులు నిర్ణయించుట, రామరాజు తలయూపుట నేను సహింపరాని విషయములు. అందుచే రాజ్య పాలనాసౌష్ఠ్యమున కావంతయేనియు నేను

సాయపడు నవకాశము తప్పిపోయినది. రామ రాజునకు నామాటయన్న తృణభావము. లక్ష్మణమంత్రిమాటయందు గౌరవభావము. ఇక రాచకార్యము లెక్కడ చక్కబడునో నాకు తోచలేదు.

అప్పటినుండియే నాకు సంకల్పము ఉద యించినది. ప్రజాభీష్టముకొరకు, రాజ్యగౌర వముకొరకు, దేశవిముక్తికొరకు, భగవం తుని మెప్పించునిమిత్తము నేనిట్టిపనిచేయ నిశ్చ యించితిని. రామరాజును సింహాసనమునుండి తొలగించి నేనేసింహాసన మధిష్ఠింపనిశ్చయించి తిని. స్వాతంత్ర్యరహితు డగు రంగరాజురామ రాజు ప్రభుత్వముననే మహాకార్య మొనరింప జాలడు. చాలాకాలము తర్కవిత్కములకు లోనయి, వాదోపవాదముల కొనసాగించి, చివర కీనిర్ణయము చేసితిని. నేను చక్రవర్తి ని కాకతప్పదని నిశ్చయించితిని. ఇది నావజ్ర సంకల్పము. దీనికి చలనము కలుగరాదు. ఇందు స్వార్థము రవంలేనియులేదు. ఇట్టిది క్షత్రియ లక్షణము. వీరపురుషోచిత కృత్యము. ఇందు తప్పేమియు లేదని నా అంతరాత్మ ఎలుగెత్తి చాటుచున్నది. సమర్థత కలిగియుండియు ఇట్టి పనికి పూనుకొనకడపేషించితిని, నాక్షత్రియ జన్మ మంటకలిసిపోవునని నాకు తోచినది. ఈమహాకార్యమున కెట్టి ఆటంకములున్నను తొలగించుటకు సంసిద్ధుడను.

అప్పటికే రామరాజు సింహాసనారూఢు డుగదా! ఆయనకప్పటికి దాంపత్యయోగము కలుగలేదు. అప్పటిది నారహస్య ప్రయత్నము రామరాజును చాటుచాటుగా కత్తికి బలి

యిచ్చి సింహాసనారూఢుడను కావలెనను తలంపు అప్పటిది. దేశవిముక్తికొరకు సోదరుని ప్రాణము త్యజేకరింపదగునని నాయంత రాత్మ బోధించినది. సంకల్పము కలిగినదికాని సోదరుని మరణమన్న నాగుండె లావులించినవి. ఎట్టిరాజ్యములయినను విస్తరింపచేయవచ్చును గాని, ఏకగర్భోద్భవులను సంపాదించుట దుస్తరమను వేదాంతపుపోకడలు సృశించినవి. ఆస్త్రయత్నము విరమించితిని. ఆయనకు వివాహమయినది. శుష్కాలాపములకంటె రాజ్యగౌరవము ప్రధానమని తోచినది. సోదరమరణమును కండ్లజూడవలెనని తలచుచుండగానే అతని కొకకొడుకు జనించినాడు. నాకార్యము భారమయినది. నేనిప్పుడిరువురను కడతేర్చవలసి యున్నది. నా ఉపేక్షకు నేను పదిపది మారులు నిందించుకొంటిని. ఇప్పుడేకదా నారుక్మిణి వచ్చి చెప్పిపోయినది, “అన్నగారి కుమారు నికొక్కని ఎత్తుకొనవలసియున్న”దని నావదినె శాంతాదేవి మరల గర్భవతి యయియుండనోవు. నాయుపేక్ష ఊహార్థమయినది కాదని తోచినది. నేనిప్పుడయినను కార్యమునకు బూనుకొనవలెను. ఈయుద్యమమున నాకు తోడ్పడునదొక్క గోపరాజు మాత్రమే.

ఈ ఆలోచనలలో మునిగి తేలుచుంటిని. గోపరాజు అక్కడ కేతెంచెను. రామరాజు భార్య గర్భవతియని ఊదితిని. గోపరాజు నా ఉపేక్షకునాలుక కలుచుకొనెను. ఒక జీవునితో సరిపోవు పని ఒకరికిద్దఱు, ఇద్దఱకు ముగ్గురను చేసితినిని నిందించెను.

నేను చాలా నొచ్చుకొంటిని. నా అలసత్వమే రాజ్యభినాశమునకు కారణమని నేనూహించితిని. ఎందఱయినను సరే, రంగరాజు చక్రవర్తి కాబోవుమార్గమున ప్రతిబాధకులు అందఱు హతులుకాక తప్పదని నిశ్చయించితిని.

ఈ యుద్యమమున నాకు గోపరాజు సహపూర్ణ సహాయము కాగలడు. పునః పునః ఈ సంకల్పమునే నేను దృఢపఱచుకొనుచుంటిని. రామరాజును కడతేర్చ నిశ్చయించితిని. అతని చిన్నకుమారునికూడ కత్తికి నొప్పిగించుటకు నిశ్చయించితిని. పుట్టబోవు శిశువు బాలికయైన యెడల ప్రమాదము లేదు. పురుషశిశువే యయినచో ప్రమాదము సుభవించును. ప్రమాదమేమి? ఆశిశువు జీవకణములు నిలువజాలవు. ఇది నా దృఢప్రతిజ్ఞ.

ఈ ప్రయత్నమందు నే నహోరాత్రములు నాశక్తిసంతయు ధారపోయుచుంటిని అనేకములగు మానసవికారములకు లోనయితిని. చివరకు నాసంకల్పమే దృఢతమమయినదనియు, అవశ్యాచరణీయమయిన దనియునిశ్చయించితిని.

గోపరాజు నాచెవిలో రహస్యము నూచి వెడలిపోయెను. నా ముఖవికాసచిహ్నచే “సర్వోత్తమమని” తెలిపితిని.

3

రెండు దినములు గడచినవి. మాకోట యందు రోదనములు పెచ్చుపెరిగినవి. శాంతాదేవి నిడుచూలాలు. రుక్మిణి ఆమెచెత ఆమెబాలుని ఒడిలో బెట్టుకొని రోదనము

చేయుచుండెను. శాంతాదేవి స్మృతితప్పి క్రిం

రామరాజు మరణించినాడు. అరణ్య

మున రామరాజు వేటకు బోయిననాడు గోపరాజు అడవిలో పొందియుండి ఒక్కవ్రేటున కడతేర్చి ఘాతుకమృగముచే మడిసెనని నదంతి కలుగజేసినాడు. అది కథ.

వనిపోయెను. ఆఘాతిఘాతసరితమగు నామె నమ్మోము వెలవెలబాటి కరుణారసము సోసలుగా ప్రసహింప జేయుచుండెను. నారుక్మిణి లేతమోముకంది కన్నీటిధారలచే మలినమయి దీనమయి చూడట్టుచున్నది. చుట్టును పరిచారికా సమూహము పెద్ద గొంతెత్తి “మహారాజా! రామప్రభూ! ఏమీ, ఈ కాలకర్మము!” అని వేవిధముల విలపింపసాగిరి.

ఒక్కనెల దినములయినది. ఈనెలదినములనుండియు నే నెట్టిదశయందున్నానో అది పరమేశ్వరునికి దక్క నన్యులకు దెలియ ససాధ్యము. రామరాజువంటి ఉత్తమాప్రభువు ఇక ఉండబోడని నాకు తోచినది. అతని నెమ్మది, అతని శాంతభావము, అతని వికాసవదనము పెక్కండ్రకు ఉల్లాసము కలిగించెడివని నాకుతోచినది.

శాంతాదేవి కెటులయినను స్మృతితప్పింపనలెనని రుక్మిణి పరిచారికలచే శైత్యోపచారములు చేయించుచుండెను. పరిచారికలు వివర్ణవదనలై ఏమేమో పలవించుచుండిరి. “ఎన్నఁడును రామప్రభువు వేటసంగతి యెఱుగడా? నేడేమో కాలము పండి, ఘాతుకమృగము వాతపడవలసిన కర్మమున్నది గనుక, రామచక్రవర్తి కీదుర్మరణము ప్రాపించె”నని వారు చెప్పుకొను చుండిరి.

రుక్మిణీకూడ వేటకతముననే రామరాజు చనిపోయెనని విశ్వసించినది. కాని రామరాజునుజంపిన ఘాతుకమృగము చిరకాలము నుండి పొందిపొంది, కోటలో వసించుచుండియే చివర కీచనిచేసినదని దానికి తెలియదు.

శాంతాదేవి మహాయిల్లాలు. రామరాజు చన్న మఱుదినమునుండియు నాపడతి యెట్లు మంచముపట్టి మరణించుచున్నదో నే నూహింపలేను. పతివియోగము మహాదుర్భరమని గుర్తించితిని. చిలుకా గోరువంకలవలె నున్న మిథునము పాలిట నేనొక కాలసర్పమునై జనించితినిని స్పష్టపడినది. ఎట్టి సాహసకార్యమయినను చేయగలనుగాని అన్యోన్య ప్రేమితుల నెడబాడజాలనని స్పష్టపడినది. నారుక్మిణి నన్నెట్లు ప్రేమించుచు నాకొఱకై ప్రాణములు ధారపోయుటకు సంసిద్ధురాలయి యున్నదో అట్లు తనపతియెడ శాంతాదేవియు కూడనని స్ఫురించినది. ప్రేమ రజ్జువులచే బంధింపబడినదంపతులను ఒక్కకత్తివ్రేటున ఎడ

బాపి, ఒకనిని శాశ్వత దూరీకృతునిగ జేసి, రెండవవారిని శాశ్వతమృతజీవిగా నొనరించిన నామహాపాపమునకు మిక్కిలి దుఃఖించితిని.

వెనుదిరిగి చూచితిని. మొదట నాకీ యాలోచన లెదులకు తోచలేదని ప్రశ్నించుకొంటిని. రామరాజును దుర్మరణముపాలేయిట కేవలము పరమార్థదాయకమని పైకి మాటలు చెప్పుకొంటినేకాని, యథార్థముగ స్వార్థమే అధిష్ఠాన దేవతయై, నా ఆలోచనలలో లీనమయి, ఆలోచనలకు ప్రాణభూతమయి, నాకన్నలకు పొరలు కప్పినది. ఆకారణమున అంతయు నవ్య మనుకొంటిని. స్వార్థమే అంత జని చేయించినదని ఇప్పుడు తెలిసికొంటిని. స్వార్థము నన్ను మోసగించిన దనుకొంటిని. తెలిసియు, తెలియకయు అకార్యమచరించితి ననుట స్పష్టము.

౪

రుక్మిణీభవనమునకు నేను బోవుచుంటిని. పూర్వపు కళకాంతులు లేవు. రుక్మిణీమోమున చిటునవ్వు తొలకరించుట లేదు. మాకోట భాగము లన్నిటికిని వర్షర్తువు ప్రవేశించినది. ఆకాశ మెన్నడును స్వచ్ఛముగా నుండుట లేదు. ఎల్లప్పుడును వదనములు మేఘుపరీవృతములే, కళావిహీనములే, రోదనసంకలితములే. రుక్మిణీ వదనచంద్రుడు మేఘమండలములో నణగిపోయెను. ఇది నాకు దుర్భరముగా నుండెను.

శాంతాదేవి పూర్వము రుక్మిణితో గలసి మోలసి యూడుకొనుచుండుటచేత మా భవ

నములన్నియు సహస్రదీధితులతో మెగుందుచుండెడివి. ఆవికాసమును, ఆవిలాసమునుగని నే నానందించెడు వాడను. నేజోగృహాంగణములన్నియు పాడుపడి యున్నవి. ప్రతిభాగమునుండియు ప్రేతధూమము లెగురుచున్నట్లు గుర్తించితిని. ఈప్రేతాగ్నిని రగులుకొల్పిన దీరంగరాజే!

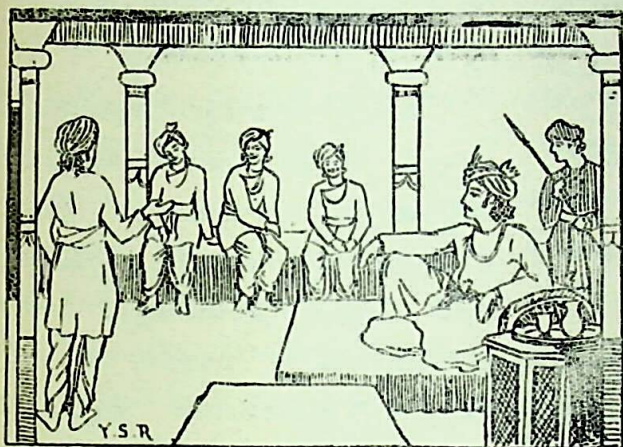
ఒకనాడు రుక్మిణీభవనమున నుండగా రుక్మిణి నాచెంతకు వచ్చినది. నన్నుచూచి నవ్వలేదు. నాతో చనపుమెఱచి మాట్లాడలేదు. ముగ్ధభావము వహించినది. రుక్మిణీశాసనముచే నాదుష్టత్వమునకు భగవంతుడు నన్ను శిక్షించుచున్నాడని తలచితిని. పరిచారిక ఒక్కతె పరుగెత్తుకొని వచ్చి, “అమ్మా! శాంతాదేవిగారి సంగతి చూడండి” అన్నది. రుక్మిణి ఆత్రముతో, నాతో బలుకుకుండగనే, వెడలిపోయినది. దానిమొగముమాత్రమింజులుకులనుచ్చరించియుండును: “శాంతాదేవి బ్రదుకు ఏమయితే మాత్ర మేమిలే” అని.

నాచక్రవర్తి పదవికి రాజబాట ఏర్పడినది. రాజమంటపమునకు బోతిని. నన్ను చూచిఅందఱును నాసోదరునిదుర్మరణమునకై నేనువగచుచున్నట్లు తలచి ఓదార్పుచుండిరి. జరిగినది జరుగగా నేను చక్రవర్తినయి పరిపాలన మొనరించుట కెంతయు తగినవాడనని కొనియాడిరి. ఓహో! వీరికి సత్యస్వవివరబడలేదని సంతసించితిని. ప్రధానామాత్యుడగు లక్ష్మణమంత్రి లేచి, “అవును. రామ

రాజును ఘాతుకమృగము చంపినది. అది పెం కవలపిల్లలు జనించినట్లు తెలిసినది. ఇద్దఱును పుడు మృగమే యయియుండవచ్చును. జరగి మగశిశువులే!

నది జరగిపోయినదిగాని, రామప్రభువు పేరు

❧

నాకు మఱిత ఆందోళన హెచ్చినది. నామార్గమున ముగ్గురు శిశువులున్నారు. లేనిచో లక్ష్మణమంత్రి వారిపేరుమీదుగా పరిపాలన జరపి, ద్వంద్వప్రభుత్వము నేర్పరచును, లేదా పిల్లలను వెనుక వేసికొని ప్రత్యేకక్షేత్రము లేనదీయును. నేను సక్రమమైనదిగా, పిల్లలు జీవింపరాదు. సర్వతంత్ర స్వతంత్రుడను

మీదుగా, ఆయన బిడ్డలను ఘాతుకమృగము వాత పడకుండు కాపాడవలెను." అని శూలములవంటి పలుకుల నుచ్చరించినాడు. నాకు ముచ్చెమటలు పట్టినవి. నేనింత ధైర్యవంతుడనే, ప్రతాపశాలినే, బక్క-వానిమాటల తృణీకరింప లేకపోతినే యని దిగులొందితిని. "తృణిం గు ప్రశంసించిన దుష్టఘాతుకమృగము నేనే. నే నీసంగతి గుర్తించితిని: నేనెంతటి ప్రతాపశాలినయినను, మోసకృత్యమొనర్చి కప్పిపుప్పట్టచే నాప్రతాపము భగ్గున మండిపోయినది. బక్కమంత్రి యయినను, అతడు ప్రియమైనది ఆమృతమయమగుటచే, దానికి ప్రతీకారము కలుగక, నిరాలంకముగా, స్వేచ్ఛగా బయటికివచ్చి విజృంభింపకలిగినది.

నేను వట్టి అమాయకునివలె నాటకమాడి సభాసభలి విడిచి వెడలిపోతిని, శాంతాదేవికి

కావలెనుగాని, అర్ధపరిపాలన వ్యర్థపరిపాలనతో సరి. నా ఉపేక్ష నన్నెంతటికి తెచ్చినదో యని వగచితిని.

గోపరాజు వచ్చినాడు; శిశువుల మారణోపాయమును నాకు బోధింపుచున్నాడు. లక్ష్మణమంత్రిపై నాకు మత్సరము రగుల్కొన్నది. అతడు కారణముగా రామరాజుశిశువులపై కూడ ఈర్ష్య జనించినది. రామరాజు పెద్దకుమారునకు మూడవసంవత్సరము. గోపరాజును, నేనును మాత్రలోచనలతోకాలము గడపితిమి. ఓహో! జరగినది జరగిపోయినది; నేనెవరి కొఱకును విచారము పెట్టుకొనరాదని నిశ్చయించితిని. రుక్మిణి నన్ను ప్రియించి లేదని మనోవ్యధను పొందుట స్త్రీగుణమని తోచినది. మనోవైకల్యము పొందకూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. గోపరాజును మానూతన కార్యక్రమమునకు వినియోగించితిమి.

కోటలో మరలరోదనములుప్పతిల్లినవి. శాంతా దేవి మరణశయ్య నధివసించినదని తెలిసికొంటిని. ఆమెచెంతకు బోతిని. పరిచారికలు తమ తమ యువచారములందు నిమగ్నులయి యుండిరి. ఒక ప్రక్కన శాంతాదేవి, కనలగుడ్డు వేటొకశయ్యపై శయనించి యుండిరి. శాంతాదేవి మాటిమాటికిని రుక్మిణీవైపుచూచి కన్నుల నీరునించుచున్నది. రుక్మిణీ శాంత శయ్యప్రక్క కూరుచుండి, వచ్చిన వదనమెత్తకుండ నట్లే వివశయయి యున్నది.

శాంతాదేవిని చూచి, కన్నుల నీరు నించినది. రామరాజును చంపినది నేనే యని శాంతాదేవికూడ తెలిసినది. సర్వజనులకును శ్రుతమయినది. అందువలననే రుక్మిణీ, శాంతాదేవి దుర్భరవిచారసముద్రమున తానుకూడ మునిగి, నాతో విశేష ప్రస్తావనకు రాకున్నది.

శాంతాదేవి నన్ను చూచినది. అప్పుడు

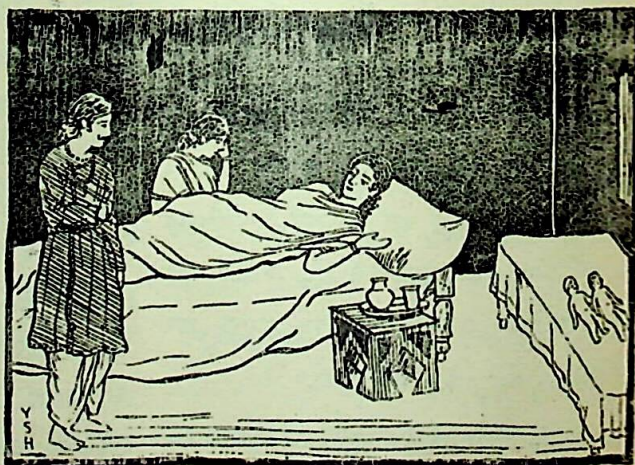
నాహృదయ మెట్లున్నదో తెలియనా? వజ్రతుల్య మొనగ్గుకొంటిని! నాకార్యము నెరకేరవలెను; అప్పుడు వెనుదిరిగి చూడవలెను. అట్టికితిలో నున్నాను. “మహాప్రభూ! బిడ్డలు, రుక్మిణీ, మీరు,” అన్నది. శాంతా తన బిడ్డల పోషించుభారము నాది, రుక్మిణీదియు నని చెప్పినది.

ఒక్కనిముసము నా మనో వజ్రమునకు భిన్నత్వము ప్రాప్తించినది. అయ్యో! రంగరాజు నాభర్తను కడతేర్చినాడు; తిరిగి

నాశిశువులను ఆఘాతుకమృగమున కేయోష్మగి పతగునాయనియయిన యొచింపక, నాకే యొప్పగింత చేసినది, శాంతాదేవి. ఎంత దయామయియో, ఎంత బుద్ధిమంతురాలో యని యాశ్చర్యమొంది, చకితుడ నయితిని.

వెంటనే నాకార్యసందేశము స్ఫురణకు వచ్చినది. మానసికపంజరము తిరిగి పాపాణనదృశమయినది. కాటుమబ్బలు గ్రమ్మినవి. కోటలోని దీపము లారిపోవుచున్నవి. అగ్ని నుండి రక్తము స్రవించుచున్నది. కవలశిశువుల రుక్మిణీయొడిలో పాటవేసి, శాంతాదేవి తన భర్తృసదనమునకు లేచిపోయినది. కోటతయు రోదనములతో నిండిపోయెను. నామనస్సు చలింపలేదు. నేను వజ్రతుల్యుడనుగానే యుంటిని. అక్కడనుండి లేచిపోతిని.

నా ఆలోచనాగారము ప్రవేశించితిని. గోపరాజు ప్రవేశించినాడు. కార్యముసఫలమయినదన్నాడు. రామరాజు జ్యేష్ఠకుమారునికీ,

“మహాప్రభూ! బిడ్డలు రుక్మిణీ మీరు” అన్నది శాంత.

మూడేళ్ల బాలునకు విషప్రయోగము చేసి వచ్చినాడనని తెలిపినాడు. నాకు పశ్చాత్తాపము కలుగలేదు. దుఃఖము కలుగలేదు. కాని నాకు ఒడలు తెలియుటలేదు. నేనకుడు నా యొద్దకుఁబరుగెత్తుకొనివచ్చి, “అయ్యో! రామ ప్రభువు పెద్దబిడ్డను మరణించినా”డని ఆపురుమని ఏడ్చుచుచెప్పి వెడలిపోయెను.

ఏమా! ఈదుర్మరణములన్న ఆలోచనలను నామనస్సు దరికి రానిచ్చుటలేదు: అద్భుతముగు తపశ్శక్తిచేతనే నా మనస్సును చిక్కబట్ట గలుగుచుంటిని. నాచూపు “రంగరాజు చక్రవర్తిత్వము” మీద నున్నది కాని దేనికిని విచారము కలుగుట లేదు. కోటంతయు పాడు పడుచున్నను సరే, నాకార్యసాధన తీగలుప్రాకి, పుష్పించి, ఫలముల నందీయ సంసిద్ధమయినదని తృప్తి నొందుచుంటిని.

నేను చక్రవర్తినయిన మఱునాడు రుక్మిణీనాతో సరసము లాడకపోదు. అప్పుడు నాహృదయకుసుమము వికసించకపోదు. ఆనందమధువు తొలకక పోదు. అందుచే నీలోపల నేమి జరగినను, ఎవరుమరణించినను, నాకు విచారములేదు.

మరల గోపరాజును సూతనకార్యక్రమమునకు వినియోగించినాము.

ఏమిజరగునో యని యాత్రముతో నుంటిని. నాకు మనశ్చాంచల్యము కలుగలేదు. కాని నాకండ్లు అంధకారమును ప్రేమించుచున్నవి. నాగదిలో కూరుచుంటిని.

మరణశయ్య పైనున్న శాంతాదేవిదృశ్యము ప్రత్యక్షమయినది. నేడెందులకోకాని,

శాంతాదేవిని చూచిన జాలి కలుగుచున్నది. భర్తను జంపిన ఘాతుకమృగముచేతికే బిడ్డల నొప్పగించుచున్నదే, నాయందు పుత్రవాత్సల్యము గల శాంతాదేవియెడ నే నెట్లువర్తించితిని? ఆమె భర్తను జంపితిని, ఆమె బిడ్డనిజంపితిని, గుడ్లనుజంపనుద్యమించుచుంటిని. శాంతాదేవి, నాతల్లి, నేను దుర్మార్గుడనని తెలిసియుండియు ఆమె నాయెడ వర్తించినవిధము, ఆమె నన్ను పుత్ర్రకుని భంగిచూచుచున్నదని తెలిసియుండియు ఆమెయెడ నేను ప్రవర్తించిన విధము తూచుకొంటిని. నేను చక్రవర్తినగుటకా యిట్లుచేయుచుంటిని? లక్ష్యమంత్రికొలుపు చాలించుకొని ప్రతికక్షుల జేరినాడు. సామంతరాజు లందఱును కలసి, నాదుర్మార్గమును బ్రకటింపుచు తిరుగుబాటు చేయుచున్నారు. ప్రజలలో రంగరాజు ఘాతుకమృగమని స్పష్టపడినదని తెలిసికొంటిని. “అయ్యో!” యని యార్చితిని. నామానసవీధిని శరవేగమున మేఘములుపరుగెత్తుకొని పోవుచుండెను. అందు నారుక్మిణీవదనమండలము గాన్పించుట లేదు. నేను ఘాతుకమృగమయిన నాటనుండియు, నారుక్మిణీ చల్లనిచూపులే నాకు కఱవయ్యెను. సమస్తమును గోల్పోతిని. కోట నుండి ప్రేతధూమదుర్గంధము బయలు వెడలుచున్నది. “ఓయి గోపరాజూ! ఒక్కసారి నిలువవోయీ!” అనిపిచ్చివానివలె కేక వేసితిని. ఆమాట అతనికి వినబడలేదు.

౬

నాప్రాసాదము పైభాగమునుండి చూపు సారింపితిని. అదిగో! అడుగు ప్రాసాదమున

నాడుక్కిణీ! షర్యంకముపై శయనించియున్నది. దానిప్రక్కన దీపములు సహస్రజ్యోతులై నాకు గోచరించుచున్నవి. రుక్మిణీహస్తములు అనేకములు చూడటాచున్నవి. రుక్మిణీ పార్శ్వ భాగమున తళతళమెఱయు చేబాకులు షడులు ప్రకాశించుచున్నవి. తనచేతి నొకదాని తల క్రింద జేర్చికొని, వేటొకచేతిని కవలపిల్లలపై నునిచి, నిదురపోవుచున్నది.

నాకు ముచ్చెమటలు పట్టినవి. నాలుక తడబడుచున్నది. కన్నులు మిఱుమిట్లు గొను చున్నవి. ఆప్రాసాదప్రాంగణమున క్రింద చది కిల బడితిని.

అదిగో! గోపరాజు నిద్రించుచున్న రుక్మిణీ శిశువులవైపు పొంచిపొంచి చూచు చున్నాడు. మాకోట గడియారము రాత్రి ఒంటిగంట యని ఒక్కగంట కొట్టినది. కోట కావలివాండ్లు నిద్రరించియున్నారు. చరా చరసృష్టి నిద్రరించు చున్నది. రంగరాజు ఘాతుకమృగ మొక్కటే శిశువుల మేతకొఱకు కనిపెట్టికొని యున్నది.

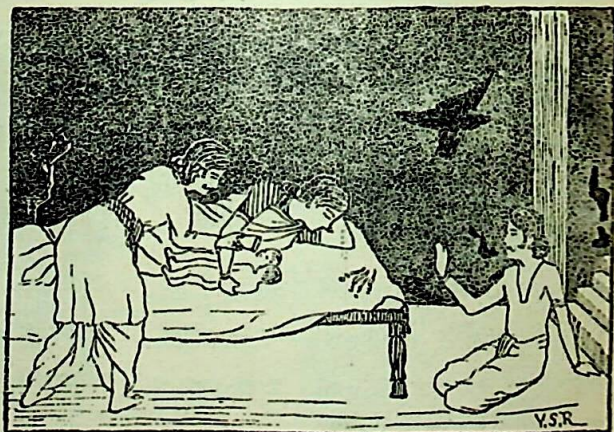
అదిగో, గోపరాజు పొంచిపొంచి శిశువులదగ్గర చేరుచు న్నాడు. అతని చేతిలో విష ద్రావకముపోసిన పాత్రయున్నది. “అయ్యో! గోపరాజు! ఆగ వోయీ, ఆ ప్రయత్నము మానుకొంటి నోయీ!” అన బోతిని. ఈ మాటలు నా కంఠ బిలమునుండి వెలువడలేదు. గోప

రాజు శిశువుల నోళ్ళులలో విషము పోయి చున్నాడు. పైమాట లుచ్చరింపదలచి తీవ్ర యత్నమును చేసితిని. ఊ, ఊ, ఊ యని పెద్ద మూలుగు మూలిగితిని. నాకు జరగుచున్నది గోచరించుచున్నది గాని నానోటిమాటలు పూడిపోయినవి.

“అయ్యయ్యయ్యో!” యంటిని. సూతవ దృశ్యము చూచితిని. కూగుచుండియే చేతులు పైకెత్తితిని. ఆశ్చర్యముతో నోరుతెఱచితిని. ఓ, ఓ, ఓ యని మూలుగుచుడుటయే కాని నానోటనుండి మాటరాదాయెను.

గోపరాజు శిశువుల నోటిలో విషము పోసినతత్క్షణమురుక్మిణీరిప్సవలేచి, శవము బాకుతీసి కఱక్కున నొక్కపోటుచే గోప రాజు వక్షమును చీల్చి నేు బడవైచినది.

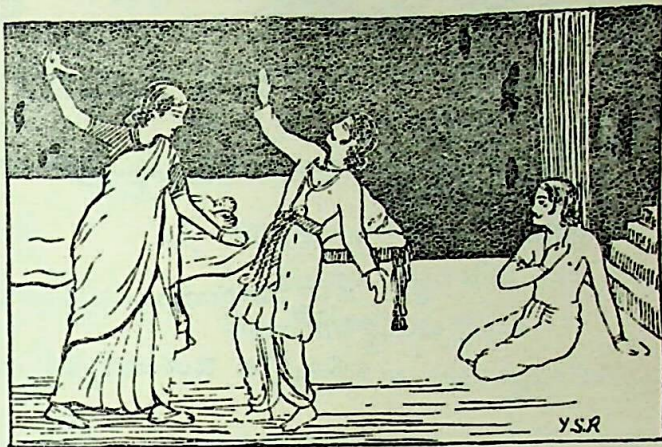
ఆ యుత్తరక్షణముననే రుక్మిణీ శిశువుల నోళ్ళలో తన నోరుపెట్టకొని శయనించినది.

‘గోపరాజు శిశువుల నోళ్ళులలో విషము పోయుచున్నాడు’

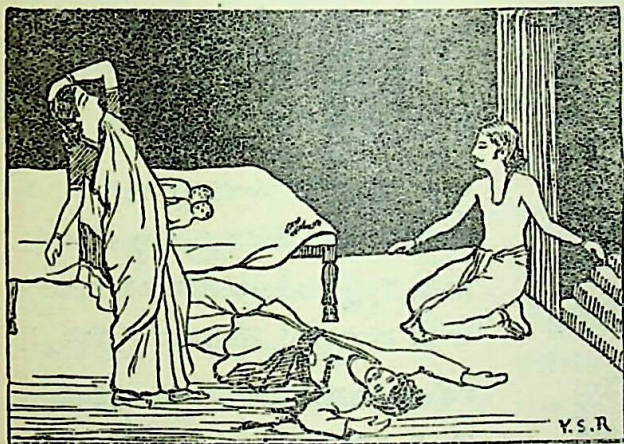
నాకు స్మృతివచ్చినదా? ఏమో!
ఒక దృశ్యము చూచితిని. రుక్మిణి
దళాలున మంచముపైనుండి నేల
గూలినది.

నేను పిచ్చివానివలె ప్రాసాద
విటకమునుండి క్రిందకుబరుగెత్తు
కొనిపోవుచుంటిని పరిచారికలు పరి
చారకులు గుమిగూడిరి. కోటకా
పలివాండ్రు గుంపులుగాజేరిరి. రా
మరాజుశిశువులు మృతులగుట తె
లిసికొనరి. రుక్మిణి శిశువులనోటి

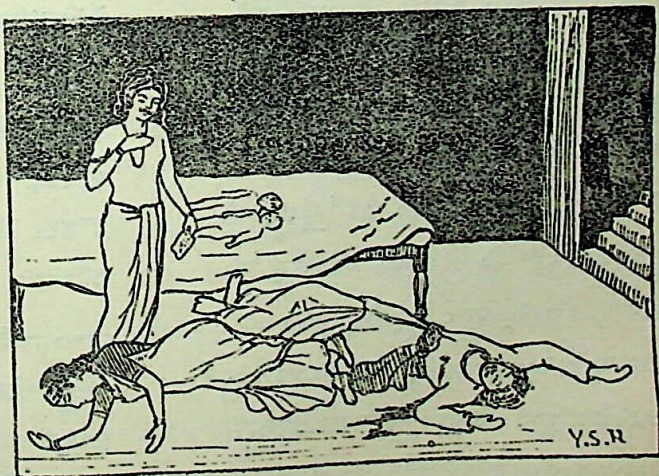
గోపరాజునకు వ్రాసిన లేఖ యది.

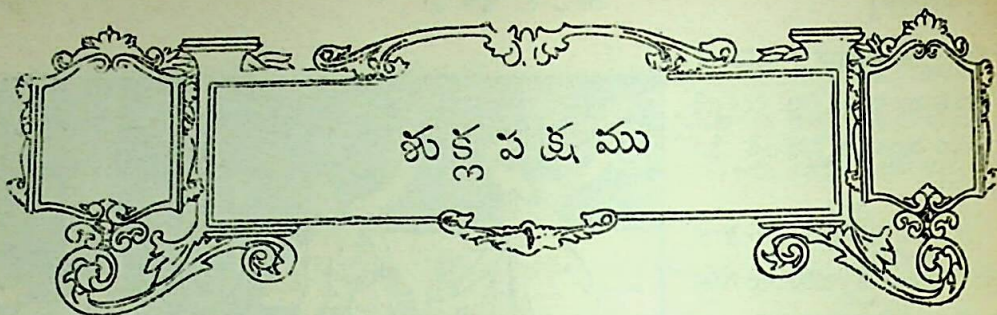
“ఔ రా! కృతఘ్నా!” అంటిని.
నన్నిందులకా ఈర క్తసముద్రము
లో దింపితివంటిని. నాలోనుండి
పశ్చాత్తప్తరుధిరము స్రవిపుచు
న్నది. శరీరము భగ్గన మండిపో
వుచున్నది. నేనును శిశువులవద
నములు చుంబించి చుంబించి,
రుక్మిణి అమృతవదనము ముద్దు
పెట్టకొని, నారుక్మిణిచెంత బరుం
డి శాశ్వతనిద్ర చెందగోటితిని.

లోని విషముగ్రోలుటచే మొగము
వెల్లనయి, ప్రాణవాయువు లెగిరి
పోయి క్రిందపడిపోయినది.

ఇంతవరకును తెలియును. గోప
రాజు ర క్తసముద్రములో మునిగి
యే పోయినాడు. “నారుక్మిణీ!”
యంటిని. చనిపోయిన గోపరాజు
జేబులో నొకచీటిదొరకినది. అం
దిట్లున్నది: “ఈరాత్రియే రంగ
రాజునుగూడ పరిమార్చుము.
రేపు గోపరాజు చక్రవర్తి కావ
లెను.” అని గోపరాజు మిత్తుడు

వస్త్రావహరణము—వస్త్రదానము

విష్ణుకోట వెంకటరత్నశర్మ గారు

రాజ్యమా! సర్వము గూడఁబూజ్యమయ్యె
ద్రవ్యమా! వైరిహస్తగతమయిపోయె
దమ్ములా! కట్టుబాట్లకుఁ దప్పినారు
పాండునుతుని దుఃఖింబుఁ జెప్పం దరంబె?

పాండునరపాలపుత్ర, ఆఖండలాభ!
రాజ్యలక్ష్మి పోవుట విచారంబునూని
క్రంగిపోవగానెల? అర్ధాంగలక్ష్మి
కలదు; తెగియించి యొడ్డఁగాఁదలఁచెదేని!

అనుచు శకునియుఁ గైతవంబున వచింప
ముందువెన్నల నరయఁగాఁ బోక వనరి
కనలి రోషమ్ము కతనఁ జేయునదిలేక
పూవుబోణిని నొడ్డి కోల్పోయె నపుడ
కడలిలో పొంగిపడెడు భంగములగముల
భంగి జీవితంబున నిట్లు పరగుచుండు
నొసరఁ జేకూరునపుడు ధీరోత్తముండు
నుబ్బఁగాఁబోడు క్రంగియునుండఁబోడు
ఒక్కొకరి కిట్లుగాఁ గల్గకుండునేని
అవగుణమ్ము గుణమ్ము లెల్లరయవచ్చు?
అనుభవజ్ఞాన మెట్లు గైకొనఁగవచ్చు?
దివ్యపథములనెట్లు సాధింపవచ్చు?

అపుడు దుశ్శాసనుండు క్రోధాత్ముఁ డగుచు
సాధ్వి పాంచాలి కేశపాశములు వట్టి
యీడ్చి సభలోనికిఁ దెచ్చె నెల్లవార
తాను గాదనలేక అల్లాడుచుండ.

అంతతోఁబోక యాదుర్మదాంధుఁడార
జన్వలాకాంత మేనవస్త్రమ్ము లొలువ
నావె కృష్ణ! లక్ష్మీమనోహర! యనాధ
నాథ! సర్వాత్మ! యేడనున్నాడవన్న!

సకలభవనసంతతుల బాజ్జను ధరించి
మెంచి రూపుమాయించు పవిత్రచరిత!
తరుణమునఁ గోరువారి చింతలను బాఁ
అడ్డువడు యశోదాపుత్ర! అడ్డుపడవే!

ఒకడు విలువిద్యలో మేటి ఒకడు గురుని
బాణఘారావరంపర బారినేసె
నొకరిఁ జేరఁగారాదు మృత్యువు భయాన
నొకడు పూజ్యుండు సర్వగుణోత్తముడు.

కాల్పనావీరి సామర్థ్యగరిమలెల్లఁ
గల్పనావీరికీర్తి గంగాజలాన
నిల్పనా షరమపవిత్రనియతి; నకట!
యిందునొకరైన నన్ను నాలింపరాదు.

దిక్కుగలవారికిని లేని దీనతతికిఁ
బారులకుఁ బామరులకును భక్తులకును
యక్ష గంధర్వ సర ఖచరాదులకును
నీనకా శరణ్యము! నవసీరజాక్ష!

ధర్మపాశబద్ధులయి మత్పతులు గలరు
సీపుప్రసవయేని గాంచెడిదెవండు?
తలఁగఁబోవు నీకిది ధర్మమగునె?
ఆడుదాని మొఱుఱింపవా మహాత్మ!

అనుచు నొకకేలను దుకూలమును ధరించి
సంతః బెరకేలునెత్తె నభోంతరాళ
మునకుఁ దీరిని పరిభవంబునఁ బాకాలి
కలుగదాయె నదేమొ శ్రీకరునికరుణ?
అపుడు వైకుంఠనగరమం దతిచతురతఁ
గమలజాతాయతాక్షి పాల్కుడలి పట్టి
లీల నిజనాథునిఁ ద్యూతకేళిఁ దేల్పు
చుఁ ద్రుపదుపుత్రి మొఱు వినుచుఁ వచించె.

నాథ! సంతతానంద! అనాదిపురుష
ఓయవార్యచరిత్ర! కుయ్యో! యటంచు
ద్రుపదభూపాలతనయ కం దొవల నీరు
గార్చ సూరకున్నా రేమిగాఁ దలంచి?

గిరినిగేలన్ ధరించి రక్షింప లేడె?
తొలుత గోవ్రాతములను దుందుడుకుఁ దీర్చి
అలబంబుల మకరిచే నలసియున్న
కరినిఁ గాపాడవే నాడు కరుణతోడఁ
దొలుత చే గాల నాకు లెందులకు సవల?
ఎదుల కుపేక్షఁజేసద వీనమయము?
జాలికలుగడె? ఆదీనురాలిపైని
భక్తవత్సలుండవుగావె? ప్రాణనాథ!
అనుడు శ్రీవిష్ణుఁడాపె కిట్లనుఁ లతాంగి!

ఎవ్వఁడైన నెవ్వఁడెయైన నెన్నఁడైన
సన్యచింతలు వీడి నాయందు నచ్చ
మైన బత్తిని ప్రార్థించినట్లులైన
వీడుదునె వారలవలెనైన వెట్టిదాన!

శ్లో. అనన్యా శ్చింతయంతో మాం
యేజనాః పర్యుపాసతే;
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం
యోగక్షేమం వహాన్మహమ్.

తమప్రయోజకత్వముల నాధారముగఁ ద
లంచి పరిపూర్ణ విశ్వాస ముంచలేక
అస్మదీయ సాహాయ్యమునం దనిశము
నరులు బలహీనులౌదు రోసరసిజాక్షి!

‘అన్యథా శరణునాస్తి’ యని యెవండు
హృత్కమలమందు నన్ను ధ్యానింపుచుండు
నట్టి అభిమానరహితుఁడై యలరు వాని
నేన చేపట్టుదుగదా! నవేందువదన!
అనుచు వచించుచులోపల నచట దుష్ట
శాసనులమేటి దుష్ట దుశ్శాసనుండు
పట్టుబలవంతమున వల్వఁ బట్టి యీడ్చె
నాయను కరంబుఁజూర్చి ‘అయ్యో’ యటంచు
కరయుగళముఁ మొగిల్చి సుస్థిర మనంబు
గూర్చి శ్రీకృష్ణభగవానుఁగూర్చి కూర్చె
నేపపు న్నినాదము నాలకించె నావి
కర్ణుఁ డొక్కఁడు డానభఁ గనికరాన!
అచ్చిత్తో నోడి ద్యూతనంగ్రామ భూమి
సర్వముఁ గోలుపోయి ఆసారసాక్షుఁ
డప్పటికి రోషతామ్రాక్షుఁడై మహోగ్రుఁ
డగుచు విసరె బాచిక లక్షయ మ్మృటంచు
నెమ్మి ననుకం ప నన్న వసీరజాక్షుఁడు

డా ర్తజనరక్షణైక కళాకరుండు
 నఖిలదుర్మార్గలోక సంహారచణుడు
 వైరి లజ్జింప నక్షయవల్వ లిచ్చె.
 వ. అంత భానుమతి మొదలైనకాంతలావిత
 వస్త్రములం చెప్పించి తమ శరీరములం
 ధరించి సొంతయునుపుల్ల నింట విడిచి.
 అంత కాంతాసమూహము లంతులేని
 గర్వముల రాజీవులు గంతు లిడగఁ
 బాండవులు ద్రోవదియు సభవారు గాంచు
 నట్లు బారులందీర్చి సాధాగ్ర భూమి
 లీల చిరునవ్వు వెన్నెలల్ నిగుడఁ గప్పి
 అలరు నొయ్యారముల హళాహళి యొసర్చి
 కుంతికోడలు సిగ్గునఁ గుండునట్లు

నూపురధ్వనిఁజేసి రింతులు తటాల్న!
 ద్రావదీనతి హృదయంబు తల్లడిల్లఁ
 జటుకునక గంతమెత్తి ఆచాయఁ జూచె
 కృష్ణ చీరలు మాయమయ్యెను! వివస్త్ర
 లైకనంబడిరా యింతు లద్భుతముగ
 పట్టపుండేవి మొదలైన పద్మనేత్ర
 లపుడు చెప్పరానట్టి సిగ్గుది గాత్ర
 ముల నిజాంశుకంబులదాల్చు బోయి రాత్ర
 మున మహాత్ములచర్య లద్భుతము ధాత్రి
 నెట్టి అవమానమందైన నెట్టి సంక
 టము లందైన నేనమయము లందు
 వైన శ్రీకృష్ణభగవాను నాత్మలోన
 నచ్చపుబత్తి గొల్వఁ దానరయ రాడె?

క ను లు

కవికొండల వెంకటరావు గారు, బి. ఏ. బి. యల్.

౧

తల దాల్చుకొని వచ్చుచున్న దొక యెలనాగ
 పొలముగట్టునె వచ్చుకలిమికల యొకమోపు
 బరువుగా గట్టుకొని, నిలువునా యెత్తుకొని;
 అలపులోనే మెలపు గనబడుచుచు, తల.

౨

గడ్డిపోచలు నల్లముంగురుల, గలిసిపో
 పడ్డిపాటది నొసటి చెమ్మటల జాటిపో
 గటికబరువుటకుటక దిగజాట దిగజాట
 దానికనులోమినుకుమినుకుమని మెఱసిపో-తల.

౩

నడచునట్టిగట్టు అడుగువెడలుపు.—అంతె
 నిదేవిబెటిగిన జరిగి—నిగిరియున్నది చేలు

ఈ ప్రక్క నా ప్రక్క నెంతవఱ కరసినా—
 మోపుదించుక తనదు మోముతుడుచుక మఱు
 మోపునెత్తుకపోవముదిత కెడలే చెండు.
 గటిక బరువుటకుటక దిగజాట దిగజాట
 దానికనులోమినుకుమినుకుమని మెఱసెగా
 ఎత్తుచుండినతెప్ప యిట్టై కనుబామ ప్రిప్
 దానికనుపాళలో తళుకుమని విరిసెగా, తల.

౪

తప్పుకొన వే పిల్ల దారియ్యమని చెప్పి
 యెప్పుడునె నెవ్వార లేమిటని యడుగుదును?
 అడుగుతడవునె వారియడుగులల్కుడు జాడ
 నుడిలేక సడిలేక నును తెప్ప లగ్నార్చి
 దాని కనులస్వడే తెలిసి తెలిమలుపుగా
 మనమొత్తిగలినడువ-మన మొత్తిగలినడువ

నాగరత్నము

రాయసము

వెంకటశివుడు గారు, యం. ఏ., యల్. టి.

సముద్ర యానము

వ్యూహా వర్తకలతో మాటలాడుటకు పట్ట

ముఖ్యము ఒకవారముచుటనే యుంటిని.

ఈసమయమున ఒకనాఁ డింటినుండి తంత్రివార్తవచ్చెను. నా మహారుఁడు ఎవరికిని జెప్పక నీవు పోవును ద్వేషముతోఁ గొంతలు నేపీతులతోఁగూడి బొంబయి నడచెనట! చావఁగా మిగిలిన యాయొకకొడుకును జూచుకొని దినములు గడువవలెనని యెంచు మాకెట్టి దురవస్థ వచ్చినది! ఇంటి కింతరూరముననున్న నేనేమి చేతును? నా యల బడికి గారణము విని, మార్వాడీ మిత్రులు బొంబాయి లోఁ దమ బంధువుల మణిక్పండుగారికిఁ దంత్రి నిప్పించిరి. వారి యాలోచన చొప్పున నింకొక పెద్ద మనుష్యునికి గూడ వార్తవసె, మాయర్థమని బట్టుకొని మా గ్రామమునకు బంపుటని వేడితిని.

స్వగ్రామమునకు మరలివచ్చుచుండఁగా చారిలో నాచునప్పు పరిపరివిధముల బోయెను. ఉన్నత విద్యాభిలాషుమనెకదా యీవిల్లవాఁ డిట్టి పోకడలు పోవుచున్నాఁడు! మొట్టమొదటనే పీని కింగ్లీ ఘోషము వలసని చెప్పిరి. వర్తకవ్యాపారములుచేసికొను మా వైశ్యుల కీ మాయయింగ్లీ ఘోషమేలే? కాని, మా యాడువాండ్రు నామాట పడనీయలేదు! ఈయర్థమందు మృత్యువుకనులు గప్పి, ఆంధ్రవాటుసిందెవలె నెటులో దినములు వెడలఁబుచ్చిన చాలునుగదాయని, బడిలో మిడుక నిచ్చితిని. ఆపటి యు నెత్తెగలమే యిపు డనుభవించుచున్నాము! చెట్టులు వంగనిది, మ్రూనై వంసనా? పాపకాల లన్న నే నాకు తలనొప్పి! పిల్ల కాదులు చురువుకంటె చుంకితనమే

యచట నేర్చుకొందురు! ఐవను జరిగినదానికి వగచిన లాభమేమి?

నేనిల్లు చేరునప్పటికి సంగతు లెటులుండ వలయునో యటులుండెను. ఇల్లు వాకిలులు మోకాలు లోతున చెల్లెదెబారములతో నుండెను. పశువులు కట్టు రాళ్లపై పడియుండెను. నాభార్య స్వభావముగనే బు హినురాలు. ఈయొకకొడుకును విదేశములపా లయ్యెనని యిపుడు మనోవ్యభతో మంచ మెక్కిను! రక్కినవా రామె పరిశ్రమలోనే మునుగుచుఁ దలుచుండెరి. ఐవను వారుచెప్పెడి యోదార్పములకు లామెకు నచ్చుచుండ లేదు. పాలలోఁబడిన బల్లివలె మంచము నంటిపట్టుకొని నేనింటికి రావేగమె యామె గోలుగోలున నేడ్చెను! ఏమిచేయుటకును నాకుఁ దోఁపవలెనెను. దుకాణము పని యంతయునుపే మాలపడెను. గుమాస్తా, నౌకరులు వృత్తి వానిని వెరకు ప్రయత్నముల నుండిరి. ఎట్టి గ్రహచారదినములు సంప్రాప్తమైనవి!!

ఇంతలో బొంబాయినుండి జవాబులు వచ్చెను. నాతంత్రివార్త చేరినపుడు మణిక్పండు గ్రామంరెరము పోయియుండెను. వచ్చి కనుగొనఁగా క్రిందటి దినమే నీవు పొగయొడ వెడలిపోయెనని యాయనకుఁదెలిసెను. రెండవ పెద్దమనుష్యునియొద్దనుండిమాడ నిట్టివార్తయేవచ్చెను. ఆయన గుమాస్తానంపఁగా అపుడె పొగయొడ నెక్కుచుండిన మాపిల్లవాడు వానికగవడి వానిమాట లెక్కచేయలేదట! ఇక నేమి చేయుదుము?

నీమ చేరుట

పట్టుప్రయాణ మప్పటినుండియు నాజేమా స్యాన్ధ్యము లేప్పియుండెను. పులిరవియోగదుఃఖము ఎంత

యణచుకొన్నను లోలోననే బాధించుచు నాశరీరదుష్టులక కిప్పుడు ఊత యయ్యెను. విపత్తునకు విపత్తే విలుగుడు! ఆదినములలో నాసంరక్షణ చేయుచును, నాకు పథ్యపానములు జరుపుచును, నాభార్య తనబాధనొకంత మఱచిపోయెను. ఇది యిటులుండగా మాయూరనే యావలికిఁగిని విదేశగమనము సలిపి వచ్చిన పిన్నవాఁడొకఁడు గలఁడు. వాని నొకనాఁడు పిలిపించితిమి. ఇంకాఁడు ప్రయాణపుసంగతులు కొన్ని వానివలనఁ దెలిసికొంటిమి. మాకవి యెఱిఁగించి యతఁడు “దీనికే మిరింత విచారించుచున్నారేమి? మీవాఁడు హాయిగా ఎదేశము చూచినవచ్చును. సీమపోయిరాని యువకుని మొగముచూడఁ గూడదు! అక్కడకుఁ బోయినచో ఎన్నిసంగతులు తెలియును! ఎంతజ్ఞానము సంపాదించవచ్చును! మీ వాఁడు ఏదో పెద్దపరీక్షనిచ్చి వెంటనే యింటికి వచ్చును.” అని మాకు ధైర్యము చెప్పెను.

సుఖముగ గమ్యస్థానముచేరిన తంత్రివార్త కొన్ని దినములకు మావానియొద్దనుండి వచ్చెను. ఇతఁగొన్నిఠోజులకు పెద్దజాబు వచ్చెను. తాను జూచిన చిత్రవిచిత్రములు నాగరత్నము వర్ణించి చెప్పెను. అది మరల మరల చదువుకొని నాభార్య నేడదేతను. ఇప్పుడొక ముఖము నుండి దుఃఖకళంకము తొలగిపోయెను. తరువాతవారము వచ్చినయు త్రరమున పిల్లవాఁ డింకఁ గొన్ని విశేషములు తెలుపుచు సీమఁజేరిన పిదప తాను దీయించుకొనిన ఛాయాపటము నంపెను. అప్పటి నుండియు వారము వారము మాకు సరిగా వాని క్షేమసమాచారములు తెలియుచుండెను. వానికి మేమును క్రమముగ లేఖలు వ్రాయుచుంటిమి. ఇట్లు మేము ఇంటివిచారమును బయటి సమాచారములలోఁబడి మఱచి పోయితిమి!

పూర్వపు పెండ్లి సమాచారము

కలిగిన మేరకుఁ దిని గుట్టుగ గాపురము చేయుచుండు మేమంత మావాని విదేశపు విద్యలకై విరివిగ సామ్యు వెచ్చఁబెట్టితిమి. అసలు మావానిది ధనసమృద్ధితకము. అబ్బాయి భూమిమీఁద అడుగు పెట్టుటయే తడవుగ మాయిల్లు గుల్లయయ్యెను! వాని భోగములకు, రోగములకు, నగలకు, నాణెములకు చేసిన వ్యయములకు మితిలేదు. వాని యక్షరాభ్యాస సంస్కరమున ఊరఁగల కులమువారి కందఱికిని బంతివేసి వేదలకు అన్న వస్త్ర దానములు చేసితిమి. ఆటునుదలకఱకు లానాడు కడ్చు అయ్యెను. వాని పదియవయేఁడు చొరఁబడఁగానే బంధువులతోడి పెట్లాటలకును జొరఁబడితిమి! మా కోమల్లలో మేనజీకము విధాయకమైన యాచారము. పిల్లసీయమి పలుకు మేనమామకును, చేసికొన మను మేనల్లునికిని ఇతఁ మాఁడినదే! ఇది కన్యకామృతవారి ఖచితమైన శాసనము. నాభార్యకొక యన్నగలఁడు. అన్న పు చెల్లెలికి పచ్చగడ్డి వేసిన భగ్గుచునుండును. ఎన్నఁడును మాగుమ్మముత్రోక్తిచూడని మాబావమఱుది ఒకపండుగ దినము ప్రార్థనచే ‘శివా’యనచుమాయుంటికి వేంచేసి, తనకొమరితకామాక్షిని మాపుత్రునికై జేసికొమ్మనెను! వేమననె యీ తగవుల మారితో డీకొనుట కిష్టములేక తొందరపని యనిమిష పెట్టి దుకాణమున కట్టె పోయితిని. ఒక్కొక్కసేపటిలో ఇంటికి రప్పించువార్త వచ్చెను. ఏమి మాఁడునో యిది యింటి మొగము కాఁగా ఊరిలో సగముమంది మాపిక్లే మాడి యుండిరి! ఇందజనలకు నయనోత్సవము చేయఁ నటకులేవరా యని విచారింపఁగా వివాదములు పడు భార్యయు, బావయు నాకుఁ బ్రత్యక్షమైరి! స్వభావముగనే కొంచెముగాని వారి గొంతుకలు, వాదమునకు పలుకె మొసఁగుటకై విజృంభించియుండెను. కులము మరీచూడచొప్పునఁ గూఁతు నిచ్చెననని యన్నతగవు. చిన్నవాడు నుండియుఁ దనమొగముచూడని యన్నసంబంధ మనవృత్తి తమని సోచరి సమాధానము. వివాదులు ప్రేరేపించుచున్న ను వాదములోఁ దలమార్చుటకు నేనియ్యకొనలేదు. నలుగురికన్నులఁ బడఁగనే, నీలయో బాల్యమునుండియు నాకనులు మనకలు గ్రమ్మును; కావున వివాదములందేవున పరవారివలె నరుఁగుమీఁదనే చలికిలఁబడియుంటిని.

ఆనాఁ డెప్పటికి, ఏరీతిని, ఈతగవు తగిలో నామజ్ఞులైదు. మాఁడుజాములకు పచ్చిపులుకు మెమును సంజుచుంటి మనినూత్రము నామజ్జాపకము! పచ్చగడ్డి మాయెడ చూపోపమయె అన్న పెండ్లి దేవులు తగవులు గారూమని మాయాఁడువాండ్ర తలంపు. రచ్చకెక్కినదే దీని కేల తానొడఁబడఁగూడదని మెల్లఁగనేసంటి. ఈ తనయుండు బ్రహ్మచారిగ నుండినను దనకు సమ్యక్తకాని చుకొరంఁగుమేనును, చికిలికన్నులసూరును ఆరాముని

ఆనాఁ డెప్పటికి, ఏరీతిని, ఈతగవు తగిలో నామజ్ఞులైదు. మాఁడుజాములకు పచ్చిపులుకు మెమును సంజుచుంటి మనినూత్రము నామజ్జాపకము! పచ్చగడ్డి మాయెడ చూపోపమయె అన్న పెండ్లి దేవులు తగవులు గారూమని మాయాఁడువాండ్ర తలంపు. రచ్చకెక్కినదే దీని కేల తానొడఁబడఁగూడదని మెల్లఁగనేసంటి. ఈ తనయుండు బ్రహ్మచారిగ నుండినను దనకు సమ్యక్తకాని చుకొరంఁగుమేనును, చికిలికన్నులసూరును ఆరాముని

గొనివచ్చు నీయొయ్యారీకోడలు ముమ్మాటికిని తనకు వల
చు యాయుల్లా లెలుగై త్తి విలసిం చెను! ఇంక నేమి చె
ప్పవ?

ఆసాయంకాలము పప్పుబజారున పార్వతిగుడి
సావడిని గూసిన నైశ్యమహాజనసభలో మేనటికమును
నిరసించిన మాకుటుంబమునకు మున్నూరు యాచార్యులు
కులముతప్ప విధింపబడెను!

నీమచదువు

నాగరత్న మిట్లు ఆజన్మమును ధనవ్యయమున కుం
గారణమగుచు వచ్చెను. ఇపుడాయన విదేశమున విద్య
వెలిగింపబోయెను. కావున మేమిడ దివాల లె త్తవలసి
నదీ! భోజనముల కనియు, పుస్తకముల కనియు వన్నె
చిన్నెల వరుసలను వాడు వ్యయముచేయసాగెను. రోజు
నకు నాలుగురూప్యము లాయన సువారమునకు సరిపో
వట! వారము వారమును గదికి బాడుగ నీయవలయు
నట! ఇట్టివిచిత్రము లెచటనైన గలవా? ఎంత పంపి
నను వానికి సంత్ృప్తి లేదు. ఇంక కల్లము బిగించుట
మందిన నేడ దలపోసి కొంతకాలము సొమ్ము పంప
లేదు. ఎటులో వాడు దినములు పుచ్చుచుండెనని నే
సంతోషించుచుండగా రహస్యముగఁ దల్లి సొమ్ము రవా
ణ చేయుచుండెనని తెలిసినది! సంచితభము చిల్లిపూడఁ
దీయునని నేటిల్లి, కాతన్యము మాని పిల్లవానికి సొమ్ము
సంపునని నామీదనే పెట్టు కొంటిని.

నాగరత్న ము నీచురేయిప్పటి కాటుకలలై నది.
శైవులలో దేశమునకు వచ్చెననని వాడు వ్రాయఁగా
ప్రయాణపు తర్పులకు పైకమంపితిని. అతఁడు బయలు
దేస సిద్ధమైనను యుద్ధసమయమగుటచేత ప్రయాణికులు
పోగూడవని ప్రభుత్వమువారు ప్రచురించెరట! అందు
వలన మా కెంతో యాశాభంగము గలిగెను. దీనికిఁదోడు
జర్మనులు పట్టణములమీద బాంబులు వేయుచును, ఓడలు
మంచుచును జననాశనము చేయుచుండినని పత్రికలలోఁ
జదివి యలజడి పడితిమి. మనోవ్యధచే గృహిణి మరల
మంచమెక్కినను. అంతకు గడచిన యాటుమాసములును
మాకు ఆర్యుగము లయ్యెను. ఎట్టకేలకు నాగరత్న ము
జొంబాయిలో దిగెనని తంతివచ్చెను. ఒకటి రెండు

దినముల కాలఁ డింటికి వచ్చునని మేము సంతోషమున
మిన్నుందితిమి. ఏదో యుత్సవమునకు వర అమితోత్సా
హమున వాని రాకకై పనులు చేసితిమి. వచ్చినపుడు
ఆనవాలు పట్టలేనట్లుగ వాడు కనబడెను. తొడిగిన
ష.రాయి, పెంచిన క్రాపుజుట్టు వానిపొడుగును మరింత
పెంచెను. మాటలలోను, చేష్టలలోను వాడు పరదేశీయు
నివలెఁ గానవచ్చెను. కానవచ్చినతోడనే వాడు తల్లి
కాఁగిటఁ జేరెను. గండముదాఁటిన కసుగాయనువలె అ
కున్నఁజేర్చి వానిని అమ్మ ముద్దాడెను, నేనును గన్నీరా
పుకొనలేకపోతిని. మాముద్దుబిడ్డను మరలఁ జూచుకొని
బ్రదుకు సార్థకమైన దనుకొంటిమి.

నాగరత్నమును జూచి పోవుటకు పెద్దపిన్నలు
మాయింటి కే తెంచిరి. మాసుతుడు సరసల్లాపములుసలిపి
వచ్చినవారి యభినందనములఁ బడసెను. లోకసామాన్య
మగు మార్గమునంబడి నేటికి ధన్యుల మైతిమని ముద
మందితిమి.

ఒకనాటిరాత్రి దుకాణము కట్టి కొంచెము
చీకటి పడినపిదప నే నింటిత్రోవఁ బట్టితిని. ఇద్దలు
చిన్నవారలు నామందు సంభాషించుచు నడచుచుండిరి.
వారు మాకుమారుని గురించియే మాటాడుకొనుట గ్ర
హించి ఎఱుంగని వానివలె వారిప్రసంగము వింటిని:—

మొదటివాడు “డబ్బు తగలనేసి అబ్బాయి
తుదకు అబ్బయిల్లు పట్టినాడు! ఇక నిదేశదా సాభా
గ్యము!”

రెండవవాడు “ఇంకే భాగ్యము కావలయును?
నేడు చదువుచున్నాడు, రేపు సంపాదించి సంచలు
నింపుతాడు!”

మొదటి—“వాడి చదువు సన్నగిల్లినట్టున్నదిలే!”

రెండవ—“చదువేమీ పట్టుపడడము లేదా?”

మొదటి—“అయ్యగారి కిప్పటికి పట్టుపడిన వేమంకే,

విస్కట్లు - మెక్కడము!

విస్కీలు - వేయడము!

సోదాల - చొక్కడము!

బీడీల - పీల్చడము!”

రెండవ—“నీమాటలు విని జ్ఞాపకము వచ్చినది. ఏమిటి,
నీమనెల్లి నానాకూళ్లు గుడిచివచ్చిన కుఱ్ఱవాని నింటఁ

జేర్చుకొని మెలకున్నాడు, పెద్ద పెట్టి! ఇట్టి చర్చ సాంక
ర్యాలు కోమట్లు కండ్లు మూసికొని కాచుచుండువల
సినదేనా?"

మొనటి—“దానిని గుఱించియేకదా యీరెండు రోజు
లును పప్పుబజారులో మనవారు చర్చచేస్తున్నారు!
కొడుకును వెలివేసిన చాలునని కొందఱును, అంద
ఱును ప్రాయశ్చిత్తము చేయించుకొని కులములపప్పు
కట్టవలెనని కొందఱును అనుకొనుచున్నారు. పిల్లవా
నికి ప్రాయశ్చిత్తము చాలవనియే షేరికాస్తులు
చెప్పుచున్నాడు. ఒకటి నిశ్చయము: ఈపర్యాయము
పెద్దకోమటిపని గట్టిగ పట్టించెదరు!”

పరిస్థితు లిట్లు చల్లగ గ్రహించి నామందుజాగ్ర
త నేఁ బడితిని. కన్యకామృతవారములములో మూడు
నాళ్లు అభిషేకము చేయించితిని. పెద్దపక్షిణిలిచ్చి బ్రా
హ్మసమాచారము జరిపించితిని. షేరికాస్తులకు కాశ్మీర
శాలువయు, నైశ్యపత్రము పోషకవిరాళమును సమర్పించి
మనోరంభ సాఫల్యము నొందితిని.

తులసీరాముని దురవస్థ

ఇదనంతకు చదివినచదువు చాలనియు, దీనివలన మా
నైశ్యకులమున కభిండక్తి యాపాదిల్లుననియు నే భోధ
పఱచితిని గాని నాగరత్నమునకు నామాట నచ్చలేదు!
ఇంకను జదివి పెద్దపరీక్ష నీయవలెనని వాని పట్టుదుల.
విద్యకు మితియేమి? చదువు జూదమువంటిది. ఆడినకొలఁ
దని జూద మాడఁగోరుచుందురు; చదివినకొలఁదని చదువ
వలెననియే యుండును.

మరల నాగరత్నము సీమపయనము చేసి యాట
నెలలాయెను. తేమసమాచారములు సరిగఁ దెలియుచుం
డుటవలన బిడ్డను గుఱించి యీసారి మేము బెంగపెట్టు
కొనలేదు: వాని సీమప్రవాసదినములన్ని యిటులే జరగి
పోవునని యెంచితినిగాని విధి దానికిఁ గొంత విఘాతము
గలిపించెను. ప్రాంతపట్టణ వాస్తవ్యుఁ డొకఁడు దేహ
స్వాస్థ్యము తప్పి యిటీవల యిల్లుచేరవని తెలిసి వాని
నుండి మావాని సమాచారములు ఓనఁగోరి యచటి కేగి
తిని. తులసీరాముని తలిదండ్రులు సామాన్యస్థితివంతులు.
ఇంటఁ జెప్పకుండ మావానివలెనే కొంతకాలము క్రిందట

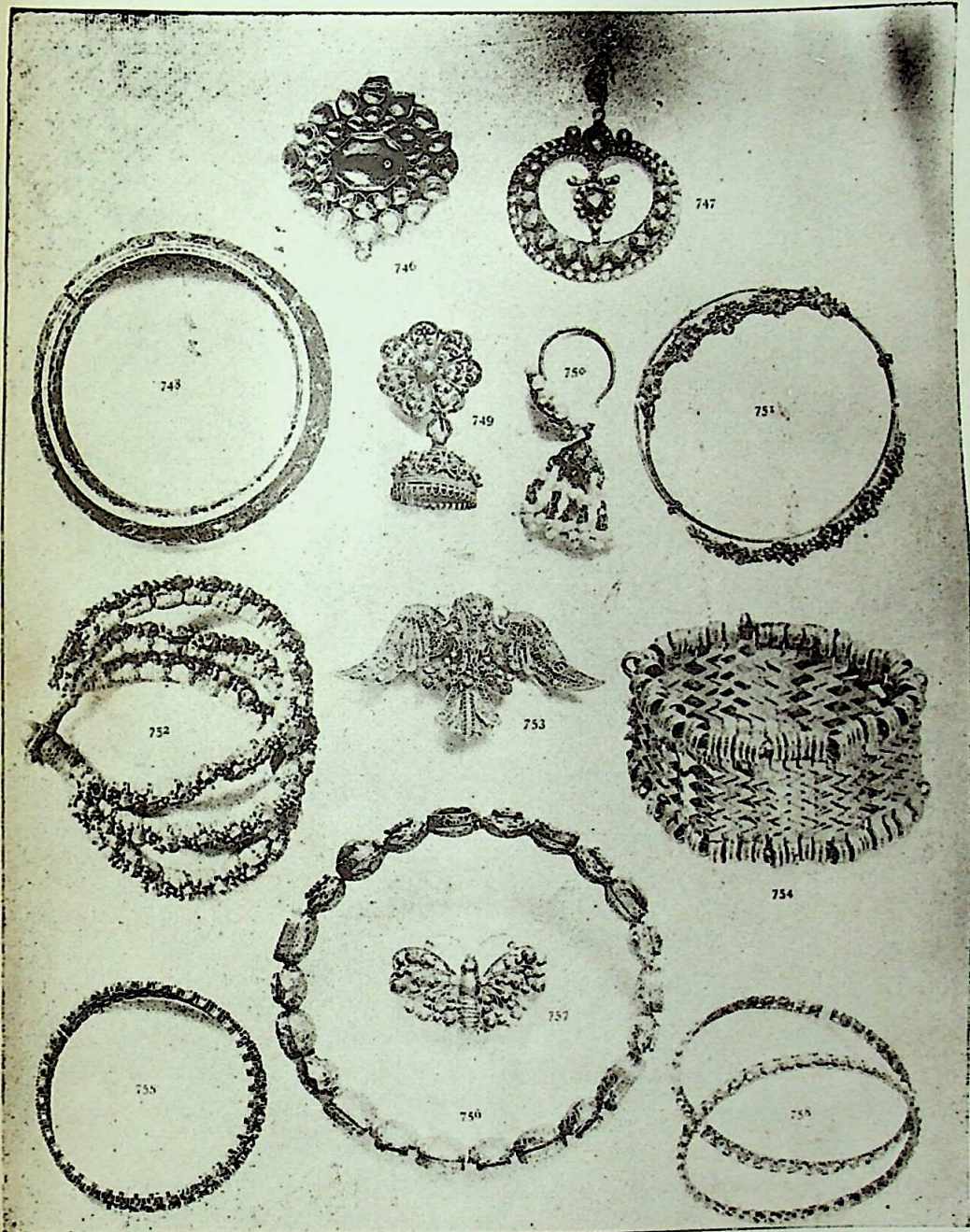
విదేశమున కేగిన పుత్రుని విద్యాపోషణమునకై వాడు
పుస్తెయు, పూసయు నమ్మివైచిరి! ఐనను నీవాటినిచాచి
చదువు సాంతము గాలేదు. ఎన్నఁడును పీఠిమొగడు
మాడని యాగృహస్థులంత సుతునివిద్యకొఱకై యిట్లు
టికినిపోయి తిరిప మెత్తిరి! ఎట్లుకేల కింక నాటులలో
పిల్లవాఁడు విద్యాపరిపూరియై యులుచేరునని తెలిసి తన
కష్టములుగట్టెక్కినని వారెగిరి గంతిశిరి. కాని యెవ
వారముచచ్చిన జూబున వమూరుని శరీరమున నలయవయి
తెలిసి వారు లహతహాపడిరి. మఱువారపు రేఖలో,
జోత్తిగ దేహస్వాస్థ్యము చెడుటచేత దేశము వెదకి
పొమ్మని నైద్యుఁడు చెప్పెననియు, తరువార వారమున
వెడలు పొగయోడలో బయలుదేలుదుననియు పిన్న
వాఁడు వ్రాసెను. బొంబాయిలేవుననే వానియనుష్ఠులు
వాయునని వారు భయమందిరి! ఎటులో ప్రయాణముతో
వాని నిల్లు చేర్చిరి.

ఇపు డాతని నేనే మాడఁబోయితిని. ఆ రీత
కుటుంబికులను జూచి మిగుల విచారపడితిని. పిల్లవాఁడు
మందమునఁబడి మూలుగుచుండెను. అతఁడు మిక్కిలి
చిక్కియుండెను. కనులు దించుకొనిపోయి, మోము
చూచుటకు సంతాపకరముగ నుండెను. తాను వచ్చునపు
డు మావానిని జూచితినినియు, వానికి నేమే యని
యుఁజెప్పి, యంతకంటెఁ బలుకుట కతఁడు త్రాణలేక
యుండెను.

మరల కొన్ని దినములకు నే వానిని మాడఁబోయి
నపుడు, వానిదేహమునఁ గొంత జవచేరెను. మొగము లేట
పడెను. కనులు కాంతిమంతము లయ్యెను. మందము
వలలి వాఁడు మడతరహరిచీలోఁ గూర్చుండెను. నేటికిన
ద్రాక్షపండ్ల సత్తి వాఁడు వాడిన తనహస్తమున నయ
కొని, మందహాసమున నాకు వందనము లర్పించెను. తొల
కరివానకు తెప్పిరిలు పూసమొలకవలె నుండు నాయు
కుఁడు నాకుశలప్రశ్నములకు సమాధానము లిచ్చి నత
మొగముతో నాయభినందనము లందుకొనెను.

ఇంగ్లండులోని హిందూయమనకులు

తులసీరాము స్వతస్స్వీకృతముగ బాధిరాశుడు ను
వాఁడు. చదువునందలి తెలివి లేటలెకాక, లోకపక్షా
మందు చతురతతో నొప్పెడివాఁడు! నే ననుగ

క-వ చిత్రము

సీమలో హిందూవిద్యార్థులు మెలంగడి రీతి నాకిట్లు వర్ణించెదామఁ— “రేలినంద్రుల చాటునను, బంగు విక్రమయంతన దినములుపున్ను హిందూయమునకి సీమ ప్రవాసము మొనటిదినములలో చెఱసాల జీవితమువలెఁ గోయను. ఎడలెఱిసిలేని జనసంఘమున వీనితేను మారయ పాప మొక్కరును గట్టుకొనరు! ఎదులఁ జూచి యు విడువలిరారుచులేక, కనులనుఁ దెల్పి మానిసియా కారములే కాని, చామనిచాయ మేములు చుచ్చునక్షేనఁ గానరావు! ఒకవేళ నేసిగిచ్చిననో నల్లని యొకఁమోము గలవడినను, అరెఁ దేవచ్చు ఇందియాదీవులవాడో, ఏ యాశ్రీకాదేశీయుడో యగును! భారతీయుఁడైనను బాధమేమి! పంబాదీయుఁడు, అస్సామీనివాసుఁడును గానవచ్చిన నునకేమి యెలుతును? శ్రేయముగముగా తెలుగుమాటాడి, మనకష్టమును బారయవారలు సీమ లో నెరయరును! అచటికిఁజోయిన చాలకాలమువలె నును, మనబాలురు ఇంటివీధియే దెంగపెట్టుకొని, లంక గురు లున్నప్పటివలె కుష్మించి పోవుదురు!

“వారు చేయునది నిజముగ లంకాములే! మల్లె పూవులె మిలమిలమున నరియన్నము, కమ్మంగఁ గాచిన నేయియఁ గలుపుకొని, రెచుకమున భుజించుదినము లెన్న టికిఁ గాంతునా యని తెలుగుబాలు రచట పలవించు చుందురు! చప్పనిహారలు, పరిసారములులేని చూరపులు గులును జిహ్వను జంపివేయునటులుండును. ఏమాత్ర మేనురినను, మాంసపురుగునలు, చేపపొలములును గొం రుక కష్టము పడుచుండును! మాంసభక్షకులను పైలము ఇంగ్లీషువారిహారలు రుచిలేక దెంగువలె నుండును. కావునఁ గొంతకాలమువలెను అన్న యుదిడిచి, చిటుడిం దిక్త మన చిన్న వార లచట చెరలాడుచుందురు! పానీయముల సంగతి యిక్కఁ బ్రస్తావించునక్కఱలేదు. మనము నేయిమట్టిగలు వాడునట్టే వారు బ్రాహ్మణిరసాయ నములఁ గ్రోలుచుందురు! తరతరములనుండి యిది యా దేశీయుల కనువు పడియున్నవి. వీనిసారస్వము గ్రహిం పక, మనవారుకొండలు మితివారి, పానీయములే సరసా వధిగ ప్రమించి, యారోగ్యమును గోలుపొవుచున్నారు!

“తినుట కాహారమును, కట్టుటను సుద్దయమును తగి మట్టుగ దొరకక, మనబాలురు కొండలునట అట్లాడు

చున్నారు. చాకబాడుగ యని తేమయూరు వీడకటి కొట్లలో నివసించి, పలువురు క్షుణ్ణమొలను వ్యాధుల వారలఁబడుచున్నారు. తగినంత జబ్బు లేక సీమలో నివ సించుట వట్టిబుద్ధిహీనత! ఎంతసామ్రాజ్యము ఆదేశమునఁ జాలదు. కావుననే సీమపోయిన వారిలో ఎంతమంది ప్రబలకోగపడితులై నావలె నిలుచేరుచున్నారు!” నాప నాయువకుఁడు, ఆంగ్లేయదేశజీవితమును దెలుపుచు తన సంగతి జ్ఞప్తికివచ్చి, కంట నీరుపెట్టుకొనెను.

ఇంకొకపరి యీతఁడు నాతో మాటాడుచు, “జబ్బులేక కొండలును, దబ్బు ఎక్కువయై కొండలును, మన యువకు లాదేశమునఁ బాడకుచున్నారు!” అని నుడివెను. ఇది యెటులని నే నాశ్చర్యపడఁగా, ఆరెఁ దిట్లు ప్రసంగించెను:—“ఆంగ్లేయదేశము అనుభవము చాలని హైందవయువకుల యంపకయ్య! నిషిద్ధాహారపానీ యముల రుచిపడఁగి కొండలును, రంగడుమ్ములు సొం గారించుకొని, నెరులినడకలు నడచికొండలును, స్త్రీల ర్యమునఁ చనిలి కొండలును, ఆదేశమున మనబాలురు మితిలేనివెలల నొందుచున్నారు! మనదేశాచారములను, అచటివానికిని బోలికయే లేదు.

“ఆంగ్లేయదేశమున యువకులును యావనవతులును గలపి మెలసి యుండవచ్చును. జన్మని సవయస్కునితో ప్రసంగించి, పికారుహాయి, వేడుకలు విశ్రింపవచ్చును. ఏదేశమందును మంచిచెడుములు మిళితమైయుండును. స్వదేశాచారము లెఱిగియున్న వారగుటచేత ఇంగ్లీషుయువ కులు యుక్తాయుక్తములు గ్రహించి మెలగనేర్తురు. విజే శీయుల కిట్టి వివేకపరిజ్ఞానము లుండుట కష్టము. వారి స్వల్పలోకానుభవము గాని, వేలకొలది మైళ్లదూరమున నున్న పెద్దలభయముగాని, కామునిశోధనలబాలినంకి వారలఁ గావనేరదు! నవమల్లికాశోభను హాసించెడి విదేశ గువానిసల శరీరసౌమహార్యముమందరయువభారతీయుని నచనితహృదయము సులభముగఁ గరగిపోవుననిన నేమి యాశ్చర్యము! ఆంగ్లేయ సుంపరుల మంహాసములు, వారల ప్రసన్నచవనములును, దేశాచారసంభవములనియు, నైస ర్గిక స్వరంధ్రతా చిహ్నములనియు భావింపక, అవియ ర్గిక స్వరంధ్రతా చిహ్నములనియు భావింపక, అవియ న్నియు రచుహృదయాకర్షి మె యచలంబనముగఁ జేకొనిన

పలువురచేడియల శృంగారచేష్టలని భ్రమించి, మన యువకులచే మోసపోవుచున్నారని!”

ప్రణయ పరిణయములు

నే నింటికి వచ్చునపుడు, ఏలయోకాని, తులసి రాముడు శేర్మొనిన సీమలోని ‘ప్రణయ’ సమాచారములు నామనసునకు మరలమరల మలుపులవలన దగులుచుండెను! ఆంగిలేయంగనల ప్రేమసాశనులబడి నాగరత్నము మానసనాదులను గోలుపోవుచుండుటలేదుగదా! చిన్ననాడే వానికి వివాహముచేసిన నిట్టి ప్రమాదములు ప్రాప్తించియో యుండువు! సీమనుండి వాడు దేశము వచ్చినతరువాతమునైన వాని వివాహవిషయము నూ మనసుల కేలరట్టలేదు? దారిపొడుగునను, చెట్టుచెట్టునను, నాగరత్నమును తమవలలో వేయజూచు సీమకుదతులవదనకమలములు నాకన్నులకు గన్పట్టుచుండెను! ఈసమయమున జటులవానికి మేమేమి సాయముచేయగలము?

నే నిట్లుచేరునప్పటికి సీమలోని వచ్చియుండెను. నాగరత్నము నాకువ్రాసిన పెద్ద యుత్తరము చదువుచు నేనట్టే హర్షించితిని. అంతటి సమాచారముల మీద మాత్రము నాబుద్ధియేమియు పోక, పంక్తిపంక్తినిడుమను వ్రాయని వాని ప్రేమసమాచారము గోచరమగుదున్నటులుండెను. అతనికి నీవు చదివినను, అంతటి సంగతి యొక్కటియు నాతల కెక్కలేదు. భార్య పండుకొని యుండిన గదిలోని కాయుత్తరము కొనిపోయితిని. ఆమె కుగూడ రసయుండు పెద్దకమ్మవ్రాసెను. లేఖ చదువుకొనుచు నామె నారాక గ్రహించి, ఏలయోకాని నాకన్నులబడకుండ దానిని పటుపుక్రింద బడవైచెను! పటుపువ్రాసిన నాకొకని తరువుగానిపించెను. అంతొక తరుణి పూజాదరింతుర గూర్చుండి మంధహాసము చేయుచుండెను. ఇది యొక్కడినని నే నడుగంగా, నాలుకరడబడి యానెలర నిరుత్తర యయ్యెను! అబ్బాయిపంపెనాయని యడుగగా, బొనని తలద్రిప్పి, కాచని నోటనుచ్చరించెను! నాసందియములు హెచ్చినను ఆయబలను తొందరపడిన లాభములేదని గ్రహించి హర్షించుమనిచెప్పి నాకు పిల్లవాడవ్రాసిన జాబును సవిస్తరముగఁజదివి వినిపించితిని. ఈమా రా లేఖలోని విషయములు నాకు బోధ

పడినవి కాని, యందేమియు విశేషములు గాఁజేరలేదు. “నాకుహాడ నిటులే వాడువ్రాసె”నని యావరతి పలికి “ఇంకేవో యొకటిరెండు విశేషములు మాత్రము ఉన్నవి లెండి!” అని చెప్పి అది యేవో శేర్మొన సందేహించెను.

“కమ్మకేమిగాని ఈబొమ్మ ఎవరిది, మహాక్షీ! అని నే నడిగితిని. “అదా! దానికి, మనవానికి ఏమి సంబంధము లేదులెండి!” అని యాత్రీ తొట్రుపడుచుపోకెను. ఆమెనువ మొగమునిండ విలువెరుగులు పట్టెను. విషయము మార్చివై చినఁగాని యలజడిరగ్గి తిన్నది సమాధాన మీసుదతి యొసఁగదని నేనెంచి, “ఎవ్వ, మహా లక్ష్మీ! ఇంకనేవటివఱకు నీవు భోజన పేలచేయకుంటి. తిరిగివడవచ్చును నుమి!” యని యోదార్పమాటలంటి. “ఒక్కతెను గూర్చుంటే అన్నయు లోనికిపోవని, మీరు వచ్చినచాక వేచియుంటిని. కొంచెము పైత్ర్యముగా కూడ నున్నది! ఇంక భోజనముచేదాము!” అని పలికి యయంగన భోజనప్రయత్నమునకై వంటయింటి లోనికి హోయెను.

స్నానము చేయునంత నీవును కోపముతో నేను, “బొను, పైత్ర్యము నీకే కాదు, నీకుడుపువట్టినవానికి! ఒక్కకొడుమను తగుదునని పరదేశమింకి, ఆక్కడ నాచేత ఆటలాడించుచున్నదే యీయాడుది!” అని నే మనసున ననుకొంటిని. ఇప్పుడు నాకంటబడిన యాచి తరువు అతగాని యేనిటకత్తెదోకదా!

భోజనసమయమందుసయిత్రము నాకనుభవించుచుండ, మానమూనియె యుంటిని. నన్ను మఱింప నెంచి మహా లక్ష్మీ, పుత్త్రీమనినడించి కొంత యప్రమత్త ప్రశంస గావించెను. ఎట్టుకేల కావన్నలాడి, తనమఱుడు సీమలోని సత్కుటుంబముల వారలతో నేస్తములు పురున్నాడనియును, సత్సంగత్యమున శుభము లోకి సమహారం గలవనియును దేల్చెను! చిత్రములోని స్త్రీ యెవరని నే నడుగంగా, అట్టి కుటుంబములలోని కన్యయని యాకలికి పలికెను! మిరభాషిత్యమున నన్నెరును మించజాలరు; ఆగ్రహపరవశత్యమున మాత్రము నానోటి కడ్డులేదు! అంత నే నిట్లుంటిని: “మహాక్షీ

నీకొడుగు గొంటుకనమును నీవిట్లు కప్పిపుచ్చరాదు! వానిని ప్రభునిచేసెదవు సుమీ!"

సతీపతుల కంత సుతునిగుఱించి వివాదము జరిగెను. ఏసీమకోమలి యురులనో దనిలి, కొమరుడును నంజును వన్న వాపుచున్నాడని పెనిమిటి పలవరము! చాచు చీరిగనను చదువరె యుండుననియును, నీతినియునునునఁ దనయుడు తండ్రికిఁ దీసిపోఁడనియును, సతి సమాధానము! ఆడుదానిరాకడ బాగుగ లేదని కోపించి, యన్నయ దగ్గఱనుండి సేనంత లేచిపోయితిని. కొమరుని బాసిన దీనను దన నిటులు పతి గానిపెట్టుచున్నాడని గృహిణి ఘోషించెను!

కులసీరామునికి ధూపమువేసిన మావానిగుట్టు బయలు పడునని యోజనచేసి, మఱునాడు ప్రార్థనచేసి వానిని మరలఁ జూచితిని. మాగ్గయున సతి చందిరనయును దుహసినకొలఁదని నామనసు దహించుకొని పోయెను! పెనిమిటి చిన్ననాటి చీకటిరప్పులు త్రవ్వి, ప్రయత్న పూర్వకముగ నేల యాబూ వానిని వెలి కీడునలయును? రస రసయునివలె నరఁ డెన్నఁడును, అంటరాని విదేశాంగనల వెంటనుంటి కాలము గడుప లేదులే!

మరల కులసీరాము చెప్పినదానిని బట్టి, ఇట్టివల మిత్రులు నాగరత్నమునుగుఱించి యనుమానపడిరట! వివస వానియాదార్యవిరూపములే వాని రలగాఁచెను. ఏది యెటులున్నను, నాగరత్నముచున సివుడు వేరువ్యాపకములందు దిగుటచేత, స్నేహితులు వానినిగూర్చి వ్యసనపడిరట!

ఇంటినుండి రహస్యముగ నేఁగొనిపోయిన నిన్నటి చామాపటము నంత జేబులోనుండి తీసిచూపఁగా కులసీరాము నవ్వి, "ఇక లోకభిదితమైన విషయమును నేగప్పిపుచ్చనేలే! నాగరత్నము నన్నొకనాఁడు తీసికొని పోయి రస యీశ్రేయసిని జూపించెను. వారి వివాహులగ్న వివాహికి స్థిరమై యుండవచ్చును. త్వరిత కాలములో వివాహు బారిష్టరై భార్యతో స్వదేశము గాఁగలడు. సుకలయగు సుందరి కోడలైనందుకు నా యభివందనము లందుకొనుడు" అని పలికెను.

మాటుమాటాడక, నే నింటికట్టై వచ్చితిని. సతితో దీనినిగుఱించి ప్రస్తావింప లేదు. మరల మావానికి నాదేవు

లతో సీమ కుత్తరము వ్రాయనైనలేదు. నీతి మరియుడలు నీటఁగలిగిన పుత్రికునితో నుత్తరప్రత్యుత్తరము లేట్లు నడుపుదును? ఎందునకైన మంచుపని కులసీరాముచే తుది కమ్మ వానికి వ్రాయించితిని. నాగరత్న మిపుడు బాగుగ నొకటిరెండుసంగతు లాలోచించుకొనవలయును. అతని కిఁకఁ గావలసినవారు హూబూబూయా, ఆ జన్మమును అధికానురాగమునఁ దెలిచిన జననీజనకుల! కన్నరెండ్ర కాలము వారిలో తలయెత్తి తిరుగవలెనని కొమరునికిఁ గోరికగలదేని అన్యదేశాంగన హస్తములనుండి యతనిని విడిపింప నేలకొలఁది ద్రవ్యమునువలసినచో వెచ్చించుటకు రెండ్ర వెనదీయఁడు!

న్యాయవాది నాగరత్నము

న్యవహారము లింతముదిరిపిమ్ముట నిక బాస పడునా? సీమ వివాహమునుగుఱించి రెల్లయు రసయుఁడును మొదటినుండియు మనసు దిట్టపఱచుకొనిరని నా యనుమానము! దీనికేమిగాని నాకు గుట్టెమియుఁ దెలియనీయక, కొమరునికి నాధనము కొల్లగొట్టి పెట్టిన చతురను గఱించియే నాయాశ్చర్యము.

కొన్ని నెలలలోనే న్యాయవాదిపట్టాచేకొని నాగరత్నము స్వదేశమునకు వచ్చెను. కొంతకాలమునుండి మా కుత్తరప్రత్యుత్తరములు లేవు. వివసను రెండ్రని నేనుబ్రదికి యుండఁగనే దిక్కులేనివానివలె నరఁడు పురమువెలుపలి రహదారి బంగాళాలోఁ బ్రవేశింపనేలే! తెల్లదొరసానిని హడఁ గొనివచ్చినందువలన నని యందురేమో! తెల్లదైనను, నెల్లదైనను కులాంగనకాని కోమలి కులబయె యని పిందుకొనునుగదా! నానూత్రమవలంబించినచో కులము వారివలన మావాని కేయెడిదుడుకులును వచ్చియుండవు. కాని నాకుతుఁడు సతనిబట్టి యూరేశుచు, పట్టుమహిషినివలె నామెను బూడించుటవలననే, ఇప్పటికిని నేను వంచినరల నెత్తుకొనలేదు!

ఇక నాగరత్నము మొగము చూడనని నే నొట్టు పెట్టుకొంటిని. వాడు గ్రామముచేరిననాడు ఊరందఱు వానియొద్దకు రాకపోకలు సల్పినను, నేను దుకాణము కట్టివచ్చి ముసుగుపెట్టుకొని యింటనే పండుకొనియుంటిని. సాయంకాల మపుడు "నాయనా!" యను మాట వివసబడి "ఎవ"రని నే ముసుగు తీసిచూడఁగా మమా

రుడువచ్చి నన్ను గొంగలించుకొనెను. వికసించిన నంది వర్ణనపుత్రాపునంటి వదనముతో వెలయు విదేశ వనిత యొకతె ముందువచ్చి వచ్చియురాని ముద్దుపలుకులతో “వంశన”మనిపటికి నాసాదములకుఁ బ్రణమిల్లెను. వినయ లావణ్యము లావలది మోముఁ బమ్మిని వెలుగించు చుండెను. లేచిన నత్తి నే నాకు భాంగి నాశి ర్యదించినవనుక, ఆకోమలి నాకోడలిని యపుడేలంగ పలము నలంకరించిన మహానటి యైత పలికెను! ఇట్టి నుజునతి కోడలపడువలన నేమి నేగి యని లోలోన నే ననుకొన్నను, స్వాభిమానమున మానయుచు నసించియే యుంటిని!

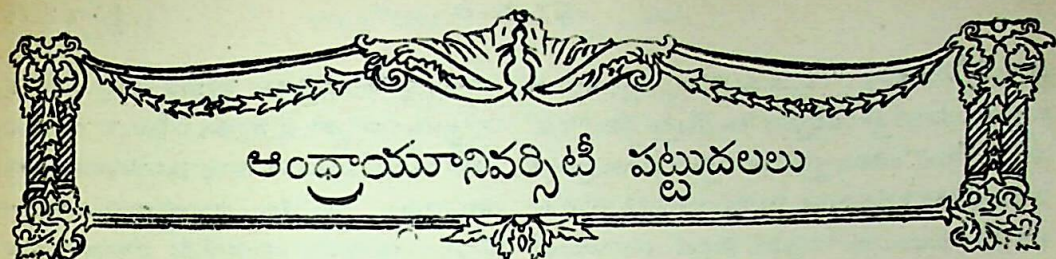
ఇప్పటికి నాగరత్నము దేశముచేరి నాలుగై జేండ్లయినది. అరనిమీఁద నాకింకను గినుక పోలేదు. ఉద్యానము పురుషలక్షణముని శాస్త్రనవనము. ఈపాటిపరీక్ష నిచ్చిన వారెవరతో దేశమున దిక్పూటికలెక్టరు పవని నందియున్నారు. కాని, అబ్బాయికిమాత్రము స్వరంధ్ర రయం దిచ్చయంట! గోళ్లు గిల్లుకొనుదు, ఆర్థి కనురుగ నింటఁ గూర్చుండియున్నాడు! ఆడు పిల్లయైననూ నూరకయుండదా యని నే మనస్సు కొంతసమాధాన పఱుచుకొందున్నను, విదేశవనిత భార్యయైన పాపమున కింజింబున నమాతోఁగలసి యుండఁగూడదుకదా! భార్య మాత్రము పరమసాధ్య. మజ్జయొకయాంగ్లేయ మచ్చెకంటి

యైనచో, సంవత్సరమున కాలునెలలు సీమయందా, ఆఱునెలలు ఉదకమండలమునను మకాముచేసి తనలం గలవ, నెంట్లనబ్బులవ పతి నీపాటికి తొక్కుపెట్టరే యుండును! “రోజు”మాత్రము రోజాపూవునరేనే రు సామనస్యమును వీడక మెలఁగనేర్చినమెలత! ఏల యిట్టి సాధ్యమణి మనపుత్రాధూమినిగాక శ్వేతద్వీపమున నున్న విందెనాయనినేనచ్చెరువొందుచుండును. మమరాండ్రు టును మాపోలికయే. మిన్నని నేను మణియని పిలిచి దానికి పద్యములు నేర్చుచున్నాను. లిట్టి మిఁగుల సాగక కత్తై. దీనికి నేటిట్టిన ముద్దుచేరు లక్ష్మి. పిరుచ్చిది విడిచి నే నొకగంటయైన నుండలేను! ఇట్టివ నామన స్సున నొకసంకల్పము గలిగినది. మాకులమునా రిష్టము సంఘసంస్కరణముం దాదరణము గలిగియున్నారు. వనమ, శాస్త్రధర్మావ్యవస్థానాంకర్యములు నాకసమృద్ధము! కాస్తామనస్యముగ మా మునురాఁడువారలకు ప్రాయశ్చిత్త మిప్పించి, వారిని వైశ్యులమున జేర్చింపుడని శ్రీ శ్రీధానంధస్వామిలవారిని వేడితిని. ఆసమయమున విచ్చు భూరిపక్షిలంత సామ్య మాడఁ బెట్టుచుంటిని. ఆమహా మహుని యొకస్మృతమరణమున నాయుద్దేశమున కంత రాయము గలిగినను, ముందైన నాసంకల్పము నెఱవేర్చి తీరవను!

సూ ర్యో ద య ము

జి. బామువకివి గారు

యమునిఁ బుట్టించి లోకమునేచు వీరుండు, పక్షి, కూలలు మొచ్చు పండితుండు నీరదంబునుచేయు గారడీపనివాఁడు, నీడకన్నియను బొందెడువిటుండు కలువకన్నులుమూసి గాసింపఁగలదిట్ట, నిష్కబట్టలు చొల్పు నీటుకాఁడు మరణించి జన్మించు వరమున్న మొనగాఁడు, మింటినిఁ బొలించు మేటిరాజు కాలుధించని గగనజంఘాలికుండు, ప్రామినుకులను గాచి కాపాడుబంటు పొడుపుడైన పొలంతుకయంకమునకునెక్కి, వేగ దోగాడె నలప్రాదు ప్లివాఁడు.

ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ పట్టుదలలు

భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు గారు

[5-3-27 తేదీన సర్. బి. యస్. శర్మగారి అధ్యక్షతకింద, రాజమండ్రి ఆర్ట్స్ కాలేజీలో, పాఠశిష్యార్థిసంఘము తరఫున, జరిగిన సాంఘిక సమావేశ సందర్భములో, ఒక విద్యార్థి చదివిన వ్యాసము].

నవ్వించడం అంటే మొత్తంమీదతిట్టడం, ఏకడం, డబ్బులు తియ్యడం అనే ఉద్దేశం ఉంటూనే ఉంటుంది. కాని, అది హృదయంచేసి ఉద్దేశం. నవ్వించడం అంటే కొన్ని లోట్లు కనపరచడం అనికొంతమంది ఉద్దేశం కాని, అది వివక్షతలేని ప్రతిఉద్దేశం. నవ్వించడం అంటే ఒకళ్ళే బాధించడం అని కొందరి ఉద్దేశం కాని, అది సానుభూతి సరసం లేని ఉద్దేశం. కొన్ని నియమాల పాటు అందరూ, ఒకే విషయం, సరదాగా, ఆలోచించుకోవాలనే ఉద్దేశం తప్ప, ఇరవేమీ నాహృదయం లోలేదు. ఆంధ్రులకంటే సామాన్యమైన విషయం "ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ" గమక ఆహుతులే నాలుగు అనుకుందాం. ఆసంప్రదేశంనీయం. దానికోసంచేసి చేస్తూన్న ప్రయత్నాలు గొప్పవి. ఇప్పుడు ముచ్చటించేది, ఏకద్వీషయం ఈమధ్య యావత్తుండి కనపరచిన పట్టుదలలు మాత్రమే.

అంగ-1-ర=ఆంగ్ల, అనేపదం చిరకాలంనుంచి అనులులో ఉంది. ఆంగ్లపత్రిక, ఆంగ్లమహాజనసభ, ఆంగ్లమహాసభ, ఆంధ్రులచరిత్ర లాంటివి—అన్నట్లు మన ఆంగ్లసాహిత్యపరిషత్తు లాంటివి ఆవిర్భవించి ఆందోళన చేసేంతవార—ఇంకా చెప్పడానికి అలభితనన్ని ఇరవే శతాబ్దం: అభినవాంగ్లమహాసభ ప్రత్యేక సమిష్టి, ఆంగ్లమహా-ప్రతివాగ్ధా—అద్వితీయసభ—మొదలైనవి ఆర్కాటుం జరిపి ఆంగ్లలక్ష్యకీ ఆంగ్లల తడాఖా కనపరిచిన తరవాత, ఇన్నాళ్లకి, ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ (దీనికోసం ఆదినిరసించినవారు కొంతం ఎడంగా ఒత్తినిట్లన తరవాత) అవతారమెత్తింది. ముందుసూచనలు లేదే అవతారం అమాంతంగా రాదు. ఇది పుట్టునలసి

నంత అవసరం ఉందోలేదో మానమని ప్రేమారు మొట్ట ఒకమిటిని ఏర్పరచారు. "ఆ కమిటీలోమాడా బొత్తిగా నాన్-ఆంగ్లస్ని వెయ్యాలి?" అని కొందరు ఆంగ్లలు పైకి కనపడనీకుండా "వినిట్ బ్రాకెట్సు"లో కోప్పడ్డారు. ఆ కమిటీలో వట్టి ఆంగ్లలేకాక, అరస మహా మృదీయ ఐరోపీయ సోదరులుండబట్టి, వారంతాకలిసి, ఇది పుడికేగాని వీలులేదని దీన్ని ఆంగ్లదేశంలోనే పెట్టాలని, ఆంగ్లలకి ఆంగ్లభాషయందుండే అభిమాన పులోరు కొలనడానికి గొలుసులేదని వగైరా విశేషాలు ఉదారస్వభావంతో నిష్పక్షపాతంగా తీర్మానించారు. ఆ కమిటీలోనే ఇరవరు లేమండా అంతా కేవలం గ్రులే అయి ఉంటే, ప్రతివామా వేరేమంచివాడే అయినా, వేరే ప్రతివాడిహృదయంలోనూ ఎంత ఇష్టం ఉన్నా, ఏ ఇద్దరికీ భర్తించక, అప్పుడే శిఖుపట్టగోత్రం లోకి దిగి, మొదటి తీర్మానం—"ఇది తక్షణంకావాలి కాని, ఈ ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ ఆంగ్లదెల్లలలోలేప్పించి మరోలోట పెడితేగాని మావాళ్లు హర్షించరు. మానం గతీ, మానుజాకా, మీరెవర" అనిచేసి ఉండేవారు. ఆ అనాంతరం లేప్పింది. పోనీ ఆ కమిటీవారే "ఇది తప్పని సరిగా సలానా గ్రామంలోపెట్టాలి" అని తీర్మానించి, అదపైవారిలో చెప్పి ఓకాననం చేయించి పారెయ్యవని నింది. ఎంచేతంటే, హెచ్చుతగ్గయిలేబుర్ర ఊడిపాతుండే మోం బొబ్బా అనిపించే కాననం ఒక్కటిమాత్రం విధి అనుకుని నిరసావహిస్తాడుగాని ఆంగ్లంను, తక్కిన గర్వాలు బగైరాలు అరగానికి నిషేధారే—అనగా బాంలేనయ్! అల్లాకాక, కమిటీవారు కొన్ని కే.త్రాలు జాబితారాసి, వాటి డౌన్నత్వలు వేరీచేసి, కొన్ని

టిని తోసిరాజని, “రక్తి-నక్షత్రాలు ఇల్లా ఇల్లా ఉన్నాయి. మీచిత్తం వచ్చినచోట తేత్రం చేసుకొండి” కేంద్రం చేసుకోండి అన్నారు. “మీచిత్తం” అని ఆంధ్రులికే ఏదేనా వదిలిపెట్టిపోయినప్పుడు, ఆంధ్రులికే తాత్కాలికావేశం బయలుదేరం దెప్పుడు! మెట్టుకి యూనివర్సిటీ ఇన్వేషంమాడే అన్నారు. యూనివర్సిటీ అనే యుక్క ఇంగ్లీషు గా ఇండియాకి వస్తూ సిపాయ్ మ్యూటినీయేడే. కాని దాని భావం హిందూదేశానికి కొత్తగాదు. చాతుర్ముఖుల లక్షణాల విద్యాపీఠంలా చదివాట్లు, నాలందా విశ్వవిద్యాలయానికి ఇరవదేశాల్నించి చదువుకోడానికి జనం వచ్చాట్లు అంటే, ఆనన్నీ అప్పుట్లు; పోయినవి మళ్ళీ రావు. అందుకని ‘విద్యాపీఠం’, ‘విశ్వవిద్యాలయం’ అనే మాటలు మాని “యూనివర్సిటీ” అనే పదార్థం సరిగా పైకి పలికేటట్లు ఆయిక్కి-వాడదాం ప్రస్తుతం (వనకటిని పాఠవాసన కొడుకున్నాయని ఇంగ్లీషు సాంస్కృతిక పన్నట్టుకోవడాను) ‘విద్యాపీఠం’ అనే మాటకి గౌరవం వచ్చిందేరవాలి అది వాడదాం.

పెద్ద పెద్ద లిచ్చిన నిర్వహణలలోకి దిగమండాటూకిగా పదమూలం మాస్తే యూనివర్సిటీ అంటే ఒకటి కింద మారిపోవడం, అని. అనగా అనేకత్వం పోవడం. ఏదేనావేరే సాధించగలగాని, ఆంధ్రులు నానాత్వం చంపుకోగలగా అని, కొందరిసంబేదం. ఎవడిమట్టుకు వాడు తను కలిసికట్టుగా ఉండడానికి సిద్ధమే తన అభ్యంతరం లేదంటాడు, కాని అక్కరాలతను అన్న మాట జరిక్కపోతే ప్రపంచానికి చాలా ఉన్నాయి పాట్లు అంటాడు. ఓసభలో కొంచెం అల్లరిజరిగిపో అయింది. నైలెన్నగా ఉండాలని అందరికీ ఉంది. ఉండి ప్రతీవాడూ నైలెన్న అంటే నైలెన్న, నైలెన్న అంటే నైలెన్న అని మొదలెట్టి పెద్దగొడవచేసి, మొదటగోలే నయం అనిపించారు. అల్లాంటప్పుడేనామరి కలవడం? పోనీ ఇల్లా అందాం. ఆంధ్రులు యూనివర్సిటీ గనక నిర్వహిస్తే, మరి చెయ్యలేం దేమిటి? అయితే, కాలేజీ ఉంది కదా, కాలేజీకి యూనివర్సిటీకి తేడా ఏమిటి? అంటే “కాలేజీ అక్కడే ఆగుదాం అంటే యూనివర్సిటీ కొంచెం ముందుకి నడుద్దాం అంటుంది” అని. ఎవరికి, యూనివర్సిటీ కావలిసింది? నేను, నాకు కావలసిన

వాడు, ఒకటి, వగైరా వేర్లువిడిచిన బంధుత్వ, నాజ్ఞాతి, నా శాఖవాడు, బీరకాయ పేరు, భాదరాయని సంబంధం, నాభావవాడు, నామతవాడు, నాగ్రామం, నాదేశం, నాఖండంవాడు—అనేమాట మూడూ అణిచివేసుకున్నవాళ్ళకే; ‘అహం’, ‘మమ’ గార్లకి యూనివర్సిటీ అనవసరం. అనగా జ్ఞానులు చెప్పిన రాలిమనిషి చెట్టు మనిషి, పశువుమనిషి, మనిషిమనిషి అవస్థలు దాటిన మనుష్యులకి కావాలి. లేకపోతే పారిస్ యూనివర్సిటీవారు ఒక ఆంధ్రుడి విద్యమెచ్చుకోడం కింద పడి ఉంటుందా? నేనూ నన్నెరుగున్న కొందరూమాత్రమే బాగుపడాలి అని పెట్టుకున్న యూనివర్సిటీలు నిష్క్రమించాయి, బాగుపడే వాడల్లా నావాడే అనుకున్నది కేంద్రం అని చరిత్ర కేక లేస్తోంది. ఏమైతే ఆర్థిక మాంద్యం వలసింది, ఆచారంలోకి దిగి మరీనూ. మన యూనివర్సిటీ ఇచ్చారు. ఇస్తే, ఏమైందీ, ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ క్షమ తూనే మాడు కాలేజీలున్న మాడు కేంద్రాల్లో కలసింది—మాడుమూర్తులసారంపుముద్దయనగ—అన్నట్లు. ఒకటికాదు, మూడూ, కేంద్రాలు. వలయానికి ఒక కేంద్రం ఎరుగుదుం; పోనీ, కోరివల యానికి రెండు కేంద్రాలుమాడా ఎరుగుదుం; కాని మన యూనివర్సిటీ చాలా పెద్దలెక్కల్లో బొమ్మ గనక ముక్కేంద్ర భూయిష్టం అయింది. మరొకా పని: మూడు కేంద్రాలేమిట అంటే, మనకి ముగ్గురైతే దేవుళ్లు, ముప్పై మూడుకోట్ల చిన్న దేవుళ్లూనూ. కొందరు, ముందు ఉత్తరగోత్రా ఇది వేరే యూనివర్సిటీ లపుతాయన్నారు. అంటే ఈ యూనివర్సిటీ సిల్లబ్స్ పెడుతుంది. మనలో ఇంకా ఓమూల పురుషున్నా వాడికి ఆవ్యక్త సంతానావేత్తే. అదిగాక, డెల్టా ఎనలేని చతుర్మతే ఒక్క కేంద్రం ఎల్లా పడుతుంది? వైగా, ఒకటి, ఒకటి అంటే ఆంధ్రుడికి కోపం. ప్రతీ ఆంధ్రుడూ దేవుడు ఒక్కడే అంటాడు గాని ఆయన పేరు విషయంలో మాత్రం ఏ ఇద్దరంద్రులూ సరిపుచ్చుకోరు. “ఫలానావిషయం ఏ ఆంధ్రుల్లో గొప్పవాడెవడు?” అని అనుకుని ఆంధ్రుడే ప్రశ్నిస్తే, ఇతడు “కోటియందిని చెప్పవ్వు” అంటాడు. “ఏదీ, ఒక్కణ్ణి చెప్పండి చాలు,” అంటే మానవాని ఎవ్వర్నీ చెప్పలేడు. తీరా చెబితే తనమాటో ప్రతివాడికి ప్రతీదీవచ్చుననేగా!—ఏదీ!—అందుకని చెప్పకు. చెప్ప

లేని ధస్త్రే అనడు. ఒకవేళ ఏదేనా పేరు చెప్పడానికి
 తననున్న ఇష్టపడితే, ఆరక్కినవాళ్లు తన్ని తిట్టిపో
 ప్రాదు, ఎందుకొచ్చింది, అనుకుని ఊరుకుంటాడు. పోనీ
 ఆమె అతనే “సలానా మీవాడు గొప్ప వాడంటారే?”
 అంటే, “ఆ, నాడి మొహంపోయా, నాదగ్గర తీశై, వాడి
 కేంవచ్చు” అంటాడు. అందుకని ‘శూన్యం’ అనగా లేని
 దాని యందుండే ముక్కున ఆంగ్రుడికి ‘ఒకటి’ అనగా
 ఉన్నదనియందు లేదు. అనగా అతడు అనంతవాది.
 అవునా, అల్లాంటి స్థితిలో యూనివర్సిటీ కచేరీ ఎక్కడ
 ఆనిచ్చింది. కారేజీలు జాటుకున్న వాళ్ళే కచేరీలూ లగా
 యిస్తే కడంవాళ్ల నోట్లో కరక్కాయేనా, వాళ్ళకి
 మాత్రం కడంపు మండదా? అందుకని ఈకారేజీ ఊళ్లో
 నూవద్దు, ఆకారేజీ ఊళ్లోనూవద్దు, అని కచేరీల విషయం
 తునితగూ చెప్పారు. తునితగూ అంటే ‘తుని’ లోపెట్టు
 మనికాదు, ముగ్గుడంగా అన్నమాట, మొదట తిరస్కరించిన
 చోటన్నమాట, అంటే మనం తిరస్కరిస్తూన్నవి
 మనమే కుదిరితే పనికొస్తాయన్నమాట. చక్రం తిప్ప
 డానికి అనేక విధాలు, రాజకీయం, సాంస్కృతికం, లోక
 జ్ఞానం ఇవి గలవార్ని నామకరణం చేశారు. స్వయం
 వరాల్లోవచ్చేవారిని ముందు చూడాలి. ఎన్నికలు, విద్యా
 విషయం లేనిచోట్ల పని చేసినట్లు విద్యావిషయంలో
 చెయ్యలేకపో అని కొందరికి భయం. ఆమట్టున యూని
 వర్సిటీ చూయించే సభ లేయా రవడానికి ఎన్నికలు కానీ
 నున్నారు. అయిదేళ్ల బియ్యంలు కొందరుపైకి లేచారు,
 మునిగి పోతున్న వాళ్ళని కావలసిన వాళ్లు వచ్చి అడ్డం
 పడి గట్టుకి లాగారు. అక్కణ్ణించి అనుకోకుండా అచ్చు
 ఉత్తరాలు ప్రతీ టసాలలోనూ కురిశాయి అనేకమందికి!
 ఇలాంటి అంశంతో—

ప్రభుమహోలు తమది పారవేయునునాకు
 రక్కినపట్టివోలు తమది మనసు
 జోలుకట్టివత్తు డొక్క బద్దలు చేసి
 పంపుడయ్యనన్న మాట లేల.

చెప్పటమను సిగ్గు చెప్పకుంటే చిచ్చు—
 చెప్పలసి వచ్చి చెప్పమంటి
 పట్టివాడికిచ్చి మట్టిచేయక వోటు
 గట్టివాడనున్న గట్టుకొనుడు.

ఆ ఎన్నికల మీద కొందర్నీ, కేరళగొప్ప చొప్పు
 న కొందర్నీ కలుపుకుని సభసర్వవడమేకాక ఆంధ్ర స్పృ
 లుమాడా వెలిశాయి. కొందరు పామరగిరి విద్యాధిపతులూ,
 ఉపన్యాసకులూ సభలోకి ఎక్కడం లోపల ఆట్టే
 ఇష్టం లేదుట. విద్యాక్షేమం కోసం మాసిగలుపడడం
 ఇతరులకి తెలిసినంత దిట్టంగా పేర్లురక్కి తెలియదని.
 పైగా, విద్యావిషయం ఏమీ తెలియకపోకేగాక కాస
 నసభల్లో నాదించి చొరవమాపే కొందరికి మల్లే చొరవ
 చూపకుండా, వీరు, అనేక విషయాలలో భయపడి దెబ్బ
 దేవుడిచ్చిన తలకాయలు ఒక్క ఊరించి పారెయ్యడానికే
 ఉపయోగిస్తారేమో అనే దిగులు చొప్పునట. కాని,
 భ్రమ లంకారాలకెక్కడికి? సభావ్యవహారంలోకి రాక
 పూర్వం కొంచెం వెనక్కివెళ్లి రావాలి.

కారేజీయేనా లేదాయీ, కచేరీలేనా లేకపో
 డం ఘోరం అని అన్నతునితగూ మాతాం. కాని, దరిమె
 లాని, ఏమెందే? కచేరీలు ఇప్పుడు మరి ఉండనే ఉన్నా
 యికదా, కచేరీలున్నచోట కారేజీలేకపోడం శోచనీ
 యంకదా, నామర్దాకదా! అందుకని అక్కడే అన్ని
 టికంటే గొప్పకారేజీ పెట్టద్దా అనే అభిప్రాయం
 వచ్చింది వెళ్లింది. అసలే మాడల్లా నాలుగై యూనివ
 ర్సిటీ నాలుగు స్తంభాలాట ఆడు తోంది. ఎక్కడున్నా
 బలమంతాకలిసి ఒకటే. అసలు నాలుగు చోట్లు అనడం
 తోతే ప్రతిచోటా బలం రేగింది అన్నమాటేగా!
 అందులో, ఇరవ మారాముళ్లు, ఎప్పటికప్పుడు:

“పల్లెటూళ్ల పట్టుదలలు” జ్ఞాపకంస్తున్నాయి.
 ఒక పల్లెటూరి సభలో ప్రభుమహోబూలం ఇవ్వడం
 ఎవరికీ అని ప్రశ్నవచ్చింది. శూన్యంగా కివ్వాలని
 ఒకాయనా, కాదు పూర్ణంగా కివ్వాలని ఉంటుందని
 మరొకాయనా కుస్తీపట్టుకున్నారు.

మొదటివాడు—శూన్యంగారు గొప్పవాడు.
 రెండోవాడు—పూర్ణంగారు చాలాగొప్పవాడే
 మొ—శూన్యంగారు వృద్ధు. పూర్ణంగాడేమిటి,
 చచ్చా!

రెం—పూర్ణంగారు అతివృద్ధు. శూన్యంగాడేమి
 టి, చచ్చా!

మొ—నూన్యంగారి లెలకరిసింది లెండి.

రెం—పూర్ణంగారి లెలా కరిసింది లెండిమరి.

మొ—చీ, ఊరుకో! నూన్యంగారికి అంతకంటా
లెలకరిసింది!

రెం—చీ, అట్లాయితే, పట్టా! కరిసిన లెలవెం
ట్రాకల సంఖ్య స్థిరపరచడానికి ఓపనాయితీ పెడదాం-
-అని.

అట్లాంటి పట్టువలలు చిన్న గ్రామాన్నించి పెద్ద
గ్రామాలవాకాసాకిపట్టు కనబడుతుంది. భావనింది
భక్తిహాయి గ్రామభక్తిలోపడితే ప్రజకేం క్షేమం,
నాతికేం గౌరవం. త్యాగయ్య, 'రామభక్తి సామ్రాజ్యం'
అంటే మనం 'గ్రామభక్తి సామ్రాజ్యం' అని పాడుకో
వలసివస్తోంది. ఆంగ్లంలో సరిసమానులైన గొప్పవాళ్లు
కొందరు ఇంగ్లీషున చెబులాడుతున్నప్పుడు You how
much? అంటే You how much? అనుకుంటారు—
నీకెంతయనిన నీవెంతయనుదు—అన్నట్టు. కాని, పెద్ద
గ్రామాలవారిప్పు డీయూనివర్సిటీకోసం నేకెంతంటే
నేకెంతని చెబులాడుకుంటున్నారు. అంతా ఒకందుకు
బప్పురున్నారు:—“యూనివర్సిటీ పెట్టేవోటు హుసా
రిగా మబాగా ఉండాలి, ఆకర్షించాలి, ఎప్పుడులేచి
పోదారా గరుడా! అని ఉండకూడదు”—అని. అయితే,
అట్లాంటి ఊరు లెమరి ఒక్కరిదే అని ప్రతీవాళ్లూ చెబు
లాడేది. స్వంతానికి ఏదేనా కావలసాచ్చినపుడు, తర్కం
భావంతట అదే చేరవుతుంది, లెమరు మాట్లాడిందంతా
తర్కమే అనిపిస్తుంది. ఈచెబులాట బయలుదేరింతరవాత
ఏఊరు ఎందుకు ప్రసిద్ధి అందరికీ విశదమైంది. అంటే
యూనివర్సిటీరాగానే ఆంగ్లంకి కొంతవరకు హిస్టరీ
జాగ్రఫీలు ముట్టాయి. ఏదో గొప్ప సంప్రదించేస్తేగాని
ఉన్న మహాత్మాలు పైకిరావు—ఎలెక్ట్రువలోగాని మాన
వుల చతురోపాయాలూ, వివిధప్రజ్ఞలూ వరసాగ్గా తెలి
యవట్టు! “మా ఊళ్లో అన్నం అరుచుతుంది, మాఊళ్లో
యూనివర్సిటీ పెట్టాలి” అని ఒకరు. ఏఊళ్లో అరగదు,
ఎవరికి? “మా ఊరవరల ఖాళీ స్థలాలన్నాయి, అందుకని
యూనివర్సిటీ మాఊళ్లోనే పెట్టాలి” అని ఒకరు. ఏ
ఊరవరల ఖాళీగా ఉండదు? “మా ఊరు చల్లగా ఉం

టుంది, కావలసినంత నేపు చదువుకోనమ్ము; మీ ఊరు
మంగలం, రోడ్లు అస్తమానమూ దుమ్మెత్తిపోస్తాయి;
వాళ్ల ఊరు బొత్తిగాపెనం, మనుష్యులకి అస్తమానం
నేపుడే; సరి, వాళ్ల ఊరు గాడిపోయ్యే, రోడుకు ఊడి
పోతుంది” అని ఒకరు. “మాఊళ్లో గోంగూరు ఉంది”
అని ఒకరు. “మా ఊళ్లో అదీ వంకాయలూపూ తెల్ల
వారేసరికి ఎగిరి చుక్కాచుస్తూంటాయి” అని ఒకరు. “మా
ఊళ్లో పెదనారింజపండ్లు దొరుకుతాయి, ఇప్పుడది ఘో
రాజం” అని ఒకరు. “మా ఊరు పక్కని కొండఉంది”
అని ఒకరూ, “మా ఊళ్లోనే కొండలున్నాయి” అని ఒక
రూ, “మటర్, కొండమీదే మా ఊరుంది” అని ఒకరు.
“మా ఊరు హాయిగా సముద్రతీరం, మా ఊళ్లోపైడితే
ఏం ఉప్పెనవస్తుందీ?” అని ఒకరు. “మా ఊరు కొండెం
వేడిగా ‘సహారా’ లాగఉంటేం, వంటచెరుకు కొనుక్కో
కుండానే పదార్థాలు ఉడుకుతాయి, లాభం కాదా!”
అని ఒకరు. అయితే ఒకటి: అద్దికొచ్చిన పెద్దమనిషిలో
ఇంటాయన ఇంటికి ఉండే హంగులూ సౌకర్యాలూ
చూపిస్తాడు, కాని ఖాళీచేసిన ఆయన్ని కలుసుకుంటే
ఆయింటికే ఉండే ఇబ్బందులూ చిక్కులూ క్షేత్రాయి.
“వాళ్ల ఊళ్లో ఇరకాటం, దోమలూ, కంటానూ, మా
ఊరు రైల్వే కేంద్రం, వచ్చేరైలూ పోయేరైలూనూ”
అని ఒకరు. అంటే యూనివర్సిటీ అనేవస్తువు ప్రతీ
రైల్వేనూ కాస్తకాస్త రవాణాచేసి బేరేషనలా ఉప్పు
అండేట్టుట చెయ్యచ్చునని. “మాఊళ్లో నెవకవిద్యాపీఠం
ఉండేదిట. ఇప్పటికీ పోనీ చిన్న పీఠం చెక్కయితేం
ఉంది” అని ఒకరు. “ఎరుగుదుంలెండి, తెలుసు తెలుసు, వచ్చి
ర ఉండగానేసరిగాదు, మావూరికి కొద్దిమారాన్ని ఒక
విశ్వవిద్యాలయము ఉండేదిట. దానికేం మాఊరికి వని
మట ‘కృష్ణవేణిపట్టణం’ సావని-ప్రవహిస్తోందలెండి.” “మా
ఊళ్లోనూ ఇప్పుడున్నది కొటనమృం అయిపోయిందే లే
పోలేనా: ‘ప్రవహించు (మా)వీటి పశ్చిమప్రాకారమొక
గంగమృతసాగరము కొమ్మ. అందుంలెండిమరి” “మాఊళ్లో
ఆన కట్టుందిలెండి”, “మాఊళ్లోనూ ఉందిలెండి.” “మా
ఊళ్లో వంతెన గట్టదలెండి, రైలు గబగబాకేసు
తుంది, మీకు మల్లెకాదు.” “మాఊళ్లోదీ కొండెం బంతి
స్తేమి. ఇండియాలో రెండోదలెండి ఖాదు. మీ

యం." "మీ ఆనకట్ట వంతెనకి కింద లెండి, ఆగండి మరీ." "మాకు లైబ్రరీ ఉం...పోనీలెండి ఆగండి." కొందరు కొందరు "అన్నీ బాగానే ఉన్నాయికాని, ఆహారమారం, ఫలానా ఊరు దాటించి యూనివర్సిటీ పెడితే మీమామూమాచెల్లె, మమ్మల్ని ముట్టుకోకండి, డీల్" అని గునుస్తున్నారు. 'మారం' అంటే, మారం ఎవరికి? ఊళ్లకి ఊళ్లు సమతుల్య సవరివారంగా బయలు దేరుతారా ఏమిటి చెప్పా ఆంగ్లం, ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ డిగ్రీలకి! ప్రపంచం మొత్తాన్నించి జనాన్నిలాక్సే-మనిషి యూనివర్సిటీకి మారమేమిటి? విద్యకి మారం వర్గించలేదు. ఎంచేతంటే, అది మనస్సుది, మనోవేగం అందరూ ఎరుగన్నదే! సంగతి చెబుతూ, "16 గంటలరైలుప్రయాణం పట్టే మారం ఓమారమావిద్యకి" అని ఒక జ్ఞాని ఈమధ్యనే అన్నాడు. కొందరి ఊహ, యూనివర్సిటీ ఓపెర్ల పళ్లగంప అనీనీ, ఏజిల్లో పెడతాలో ఆజిల్లోవాళ్లంతా ఎగడి చేతికందినంతమట్టుకు (నాగవల్లి పివకులు లాక్కున్నట్టు) తలోటి చహాయించేస్తారేమో, మారాన్ని ఉన్న వాడి గతేమిటి? అనిగావును. ప్రస్తుతం ఆజిల్లో ఉంటూన్న వాళ్లందరినీ ఆబాల గోపాలంగా తాంటూలానికి పిల్చి తలో డిగ్రీ ఫలప్రదానం ఇవ్వరు. కాని, ఏమిటో ఊరికే భయం!! "వాళ్ల ఊళ్లో ఉంటే ఒక్కజేమూలు, వాళ్లజేమగుంటూరు, యూనివర్సిటీ! పనసపండు తెచ్చి పళ్లెంలో పెడితే తిన్నేనిబ్రాహ్మణుడు దిక్కుదిక్కు చూశాట్టు. విద్యకి అర్హతఉండాలి, యోగంపువరాలి. మాజిల్లో పెర్ల సామాగ్రి కాలేజీ ఉంది. ఇక్కడగనక యూనివర్సిటీ పెడితే, మహారాజాలాగ ఉంటుంది" అని ఒకరు. "మాజిల్లో వెనక మహారాజాకాదు రాజరాజే రాజ్యంచేశాడు" అని ఒకరు. మాజీరునేరు చెబితే విజయంమాకే ఉండాలి" అని ఒకరు. "విజయమే మాజీరు" అనిఒకరు. "మాజిల్లో పెట్టడానికి అనంతకోటి కారణాలున్నాయి" అని ఒకరు. "మహాప్రభో! మహీనందన్లు, వరవిక్రయం వద్దూ, సాంప్రదాయం చూసి మరీ ముడ్డెట్టండి, నాయనా, వెయ్యేళ్లపంట. ఇదేం బొమ్మలనోం కాదు బేరోజు చూసుకుని వాల్లాడించి పారెయ్యడానికి!" అని కొందరు వృద్ధులు. ఇంతాచేసి, కేంద్రా లోచనకోసం మొదట తీసుకున్న ఏడెనిముది ఊళ్లలోనూ కొన్నింటికి ఆంక్ష వెయ్యగా, తేలివమాడూ ఉన్నాయే, అని కేవలం ఇదివరకు గవర్నమెంటు కాలేజీలన్న చోట్లై అయి ఊరుకోడం, ఓ గొప్ప కష్టాలూ కనబడుతుంది. కొందరు, ఫలానాచోట అది పెట్టితీరాలి అని పట్టుపడుతూంటే, వేరేకొందరు అది ఫలానాచోట పెట్టమాడమా అని పట్టుపడుతున్నారు—(వోట్లకోజిల్లో: "నా కొద్దులే వోటు, ఫలానావాడికిమాత్రం ఇవ్వమని చేతులో చెయ్యెయ్య" అంటూ కొందరుజనం తిరిగిపట్టు). ఒక కుర్రాడు కొంచెం ఏమన్నా వోట్లో వేసుకోబోతూంటే మరోకుర్రాడొచ్చి "నాక్కాపైట్టే! సరేలే! బాపకం ఉంచుకో" అని ఆసేటం కుర్రనంగా వ్యాపారం మారడమిది, ఒక ఇంగ్లీషుఎరగని పెర్లమనిషి ఇల్లాఅన్నాడు: "ఆంగ్లంకి బుర్రఉంది, అభివర్ణం ఉంది. అదికలిసి ఇదివరకు కనిపించలేదు. ఇప్పుటిలో కనిపించేది ప్రత్యేక వ్యవస్థలకే. కాని, మనవాళ్లకి కొంచెం ప్రగమవేగం కద్దు. అది సోదాకి మల్లే బుచ్చుమని పొందతుంది. అది తాగడంవల్లే ఈబుడబుడ ఎప్పుడైంది. ఆ ఆవేశంలో సంతూలూ, సమాజాలూ, సభలూ ఏర్పడిపోతాయి. ఆ పిదప ఎవడిదారివాడిదే. పెర్ల కాన్సర్వేటర్లలోతప్పవండా జరిగేవి మాంచీభోజనాలూ, కాన్సలినంతభయ్యా, కొన్ని మాటైన తీర్మానాలూనూ. ఒకగొప్పవేరట సంఘం ఏర్పడేవరకూ పాపలాడడం, అక్కణ్ణించి మరి ఏమలాడడమూను. తరవారే ఉండాలమూ, పట్టుదల! అదిలేదు. మనజిల్లోపెట్టారు చూడండి "వేపరుమిల్లు." పొగచెల్లె గొట్టంమాత్రం బొబ్బర్లంతదాకా కనపడుతోంది—ఇస్తే ఆడదు. ఏం డబ్బోశానండి, 'వేర్లకి' అంటూ ఎంతో అంత ఇవయాడు. అల్లాగూ, సప్టెనికి బిచ్చుగుంటేనేకాని గొప్పసంఘాలుపడవు. మక్కలూ చెక్కలూ ఊడకొడి లేగాని ఘనపదార్థాలు అడుక్కివు. కుష్ఠన్యాయం ఎక్కడా ఉండదు. భూమినివ అన్నీ అంతరాళే. యూనివర్సిటీ పెట్టడం విషయం కుష్ఠన్యాయం జరగాలంటే అసలు పెట్టమాడదు. పెట్టితీరాలి అంటే నాలుగు పద్ధతులు చెప్పవచ్చు: ఏకంగా చెప్పాలంటే (అనగా one dimensionలో)- ప్రతీవాడి హృదయంలోనూ యూనివర్సిటీకట్టాలి. చతురంగా చెప్పాలంటే (అనగా Two dimensionsలో)- ఆంగ్లదేశాన్ని విశ్వకర్మచేత పలయంగాకోయించి, జనసంగిరాపట్టే ఓపలయంలో

టికి ఆంక్ష వెయ్యగా, తేలివమాడూ ఉన్నాయే, అని కేవలం ఇదివరకు గవర్నమెంటు కాలేజీలన్న చోట్లై అయి ఊరుకోడం, ఓ గొప్ప కష్టాలూ కనబడుతుంది. కొందరు, ఫలానాచోట అది పెట్టితీరాలి అని పట్టుపడుతూంటే, వేరేకొందరు అది ఫలానాచోట పెట్టమాడమా అని పట్టుపడుతున్నారు—(వోట్లకోజిల్లో: "నా కొద్దులే వోటు, ఫలానావాడికిమాత్రం ఇవ్వమని చేతులో చెయ్యెయ్య" అంటూ కొందరుజనం తిరిగిపట్టు). ఒక కుర్రాడు కొంచెం ఏమన్నా వోట్లో వేసుకోబోతూంటే మరోకుర్రాడొచ్చి "నాక్కాపైట్టే! సరేలే! బాపకం ఉంచుకో" అని ఆసేటం కుర్రనంగా వ్యాపారం మారడమిది, ఒక ఇంగ్లీషుఎరగని పెర్లమనిషి ఇల్లాఅన్నాడు: "ఆంగ్లంకి బుర్రఉంది, అభివర్ణం ఉంది. అదికలిసి ఇదివరకు కనిపించలేదు. ఇప్పుటిలో కనిపించేది ప్రత్యేక వ్యవస్థలకే. కాని, మనవాళ్లకి కొంచెం ప్రగమవేగం కద్దు. అది సోదాకి మల్లే బుచ్చుమని పొందతుంది. అది తాగడంవల్లే ఈబుడబుడ ఎప్పుడైంది. ఆ ఆవేశంలో సంతూలూ, సమాజాలూ, సభలూ ఏర్పడిపోతాయి. ఆ పిదప ఎవడిదారివాడిదే. పెర్ల కాన్సర్వేటర్లలోతప్పవండా జరిగేవి మాంచీభోజనాలూ, కాన్సలినంతభయ్యా, కొన్ని మాటైన తీర్మానాలూనూ. ఒకగొప్పవేరట సంఘం ఏర్పడేవరకూ పాపలాడడం, అక్కణ్ణించి మరి ఏమలాడడమూను. తరవారే ఉండాలమూ, పట్టుదల! అదిలేదు. మనజిల్లోపెట్టారు చూడండి "వేపరుమిల్లు." పొగచెల్లె గొట్టంమాత్రం బొబ్బర్లంతదాకా కనపడుతోంది—ఇస్తే ఆడదు. ఏం డబ్బోశానండి, 'వేర్లకి' అంటూ ఎంతో అంత ఇవయాడు. అల్లాగూ, సప్టెనికి బిచ్చుగుంటేనేకాని గొప్పసంఘాలుపడవు. మక్కలూ చెక్కలూ ఊడకొడి లేగాని ఘనపదార్థాలు అడుక్కివు. కుష్ఠన్యాయం ఎక్కడా ఉండదు. భూమినివ అన్నీ అంతరాళే. యూనివర్సిటీ పెట్టడం విషయం కుష్ఠన్యాయం జరగాలంటే అసలు పెట్టమాడదు. పెట్టితీరాలి అంటే నాలుగు పద్ధతులు చెప్పవచ్చు: ఏకంగా చెప్పాలంటే (అనగా one dimensionలో)- ప్రతీవాడి హృదయంలోనూ యూనివర్సిటీకట్టాలి. చతురంగా చెప్పాలంటే (అనగా Two dimensionsలో)- ఆంగ్లదేశాన్ని విశ్వకర్మచేత పలయంగాకోయించి, జనసంగిరాపట్టే ఓపలయంలో

ఆంధ్రులంతా నిలబడి, కేంద్రమందు యూనివర్సిటీని ఉంచించి, నూట్టాడకుండా చూస్తూ ఉండడం. సునంగా చెప్పాలంటే (అనగా Three dimensionsలో)-యూనివర్సిటీని మొదటే (రెవరెండ్ మరీకార్వంటేడు) పూర్వం ఉంచినట్టు లోపలఉంచి దానికిపైన చుట్టు బూరిలిగ ఆంధ్రదేశాన్ని తొడిగింపడం. చత్వారిగా చెప్పాలంటే (అనగా Four dimensionsలో) “ఎస్ఎస్ఎస్” గారికి రాసికమక్కోవాలి, లేక చత్వారిగనక జోడెట్టుగున్న స్వమచెప్పాలి.

సరి, రక్తి-నకళ్లలోకివత్తాం. యూనివర్సిటీ సభన మావేళం అయింది. స్వల్పాలు అయినతర్వాత ‘వర్ణాశ్రయలైజేషను, ‘మీమాంసవచ్చింది.’ అనగా మాతృభాషలో పాఠంచెప్పడమా మానడమా అనే మీమాంస. అంటే ఆంధ్రుడితో ఆంధ్రుడు ఆంధ్రంలో నూట్టాడాలా వద్దా అనే మీమాంస. కాని ఈమీమాంస చర్చ తెలుగులోనే కానివ్వండి అనిపెట్టినతీర్మానం పోవడమే నిఖారుపైన ఆంధ్రత్వం. సిద్ధాంతం స్వల్పమే గనక ఇందులో అసలు మీమాంసలేదన్నారు, పూర్వమీమాంసవాళ్లు. కాని, ఇదిగొప్ప మీమాంసేను, ఇల్లాపారెయ్యండి అని ఉత్తర మీమాంసవాళ్లన్నారు, వేదాంతులుకి ప్రతీడిమీమాంసే గనకగావును. ఆంధ్రుడు ఆంధ్రంలో ఆలోచించి ఆంధ్రంలోనూట్టాడం అసమాజంకాదుగాని, ఇటీవల అభ్యాసమో దురభ్యాసమో అల్లాఅయింది. సరి,

పాపంబులు కష్టమలని

యేపునజేయంగనవియునింపగు భర్త

హ్యపారంబు లకార్థము

లై పరిణతి బొందెనేని అట్టులునెల్లన్.

అనగా! ఆంధ్రులమాతృభాష ఇల్లాంటి చర్చలో ఉండబోతూంటే ఓద్రం, కన్నడం, ఉర్దూ భాషలెల్లలుంటే వాళ్లకికూడా పాపం వాళ్ల మాతృభాషలో చెప్పద్దా, లేకపోతే బాంగుంటుందా? బంతిలో బాలబితుంచెయ్యిచ్చునా? ఏడిచేదాని ముగుడువస్తే నామగుదూపస్తాడని శాస్త్రంగదా, వాటి మాటేమిటి? అని అప్పుడేవచ్చింది. రాకరాక బ్రహ్మాండంమీద కేసాచ్చి డాక్టరు వెడుతూంటే, “అవరలవాడు విల్లూరాశాడో లేదో, నీతోనే

నూవస్తున్నా” అని ఓబాయరుపడా డాక్టరు వెబుడూట్ట. ఆరీతిగా ఉందిది. అదీగాక, ప్రపంచంలోనగం ముప్పాతిక డెబ్బలాటలు ఆంధ్రభాష నెత్తిమీదే ఉిక్కేతున్నాయి. అని అల్లా ఉండగా, మాతృభాషలో చెప్పడాన్ని గురించి అభిండులైనవారు గొప్ప అప్రేమాలులిచ్చారు.

మనం ఇల్లానే ఉంటాం తెలుగులో విషయకల్పం గోకపోతే, అందుకని తెలుగు నిచ్చెననిక్కి స్వగ్గంకే చెడదాం రండి అని కొందరు. తెలుగుపట్టుగంటే వేరే అవగక్కలేదు, చివరకి సస్యంించిపోవాలి. తెలుగునిచ్చెనకి మెట్టున్నాయిగాని కిందితున్నాయి. దిగిలే నకకే గనక, అగమం ఇల్లానేనాఉందా—అని ఒకరు. కొత్త పిండివంటగనక చొరవదాల్చిచెయ్యాలి, ఎప్పుడో ఓకప్పుడు—అనిఒకరు. అంతా మాతృభాష. మంచివన్నవాళ్ళేగాని అందులో పాతాలుచెప్పిన ఇతరయూనివర్సిటీవాళ్లు లేరు, మంద ప్తిగా మనమే ఎందుకు గోతులో దిగడం?—అని కొందరు. తెలుగుతో చెబితే నవ్వుతారు పిల్లలపెట్టాలా కూడాను (బలువు లేకపోవడంవల్ల); నాక్సన్స్, తెలుగు లేలిక, కొండెం గంధరంగా ఉండాలంటే కాస్తతెలియని సంస్కృతమో, తెలియని ఇంగ్లీషు, భాషవివేకా ప్రయోగించాలిగాని, తెలుగులే సంగతి అంటూ తెలిసిపోయి గౌరవాలు చక్క-వు-అని ఒకరి రసలో. మాతృభాషే మనకి దిక్కుయ్యూ, గ్రహించడం సలభం, నూత్నం, ‘రే’గారు, ‘బార్డర్’నాల్డూషే’గారు చెప్పారు—అనికొందరు. అయ్యూ, మీకేకాదు, మాకూ ఉంది భాషాభిమానం ఓరికంటే ఎక్కువగా కాని, అందుచేతే మనభాషని వాడకుండా పెట్టిలోపెట్టి, అది ప్రాపదంగా నెత్తిమీద పెట్టుకోవాల్సి—అని మరికొండు వాడి చూడండయ్యా, ఆంధ్రులూ వాడకపోతే అది పెరక్కపోడం అటుంచి చచ్చిపోతుండయ్యా—అనేవాడు ఒకరు. ఆ. తెలుగులో మాటలులేవు, పుస్తకాలులేవు; తెలుక్కి గౌరవంలేదు; రాజభాషకాదు, స్వంతభాషకాదు; మాస్వంతభాష ఇంగ్లీషే—అని ఒకరు. మన్నె ఇతరత్రా లేదు గనకే మీరేనా నున్నించి వాడవచ్చు—అని ఒకరు. దేశభాషలందు తెలుగు లెస్సని ఒకరు. దేశభాషలందు తెలుగు less అని మరిఒకరు. “మన్నె

తెలుగులో చెప్పవలసింది. నవీనశాస్త్రం నానామే గాని నోట్స్ తెలుగుముక్కు లేదు. తెలుగున్నవాడికి నవీనశాస్త్రం లేదు. రెండూ ఉన్నవాడు, ఒకేరే ఉంటే, వాడు అలకపానుపు దిగడు. నేను తెలుగువాణ్ణా; తెలుగు రాదనీ, నేర్చుకోవాలనీ అన్యజికి మల్లే పైకి ఎట్లా ఒప్పుకోడం?—అని కొందరి జీవాత్మలో భయం. ఇంట్లో గృహకృత్యానికి గుడుగుడు గుంచం ఆడుకోడా నికాని, లోకకృత్యానికి తెలుగేమిటి?—అని కొందరు హాళేశారు. ఆంధ్ర “రాష్ట్రం” ఇచ్చిందరవారే ఈ మాట గాని ఈలోపున ఆంధ్రాన్ని చెప్పడం, ఆనకట్టికి ఎగు వున వంటెన కట్టుకుని అంతా దిబ్బవేసేటట్టు చెయ్యడమే—అని కొందరు. స్వంత్రాలోనన ఎక్కువవుతుంది, రెండుకాయితో పవనవాల్సి మొయ్యనక్కలే పర్యామా తృభాషేనేనా—అని ఒకరు. మాతృభాష కేవలం మాతృ స్థానం—అని కొందరు తల్లికి వసంతం కొట్టడం వెనకణించి ఉండిలేదు—అని అనబోయేవారు కొందరు. ఆమాట కొస్తే, మనలో ప్రతివాడిది తలోమరంగనక మరం సమానంగాక, భాషా సమానంగాక, ఈ ఆంధ్రభాటికి సమానలక్షణ ఏమిటి మరి, మాటల్తో వున్నట్టుగోడమే నా?—అని ఓ ఆయన. ఆంధ్రులకి కల్చర్ లేదు, అది ఇంగ్లీషు కాలహా బాగా బుటగలు వేస్తేగాని అబ్బదు—అని ఒకరు. అన్ని కాస్తాల్లా ఇంగ్లీషులో బోధిస్తూ ఉండే మన ఇంగ్లీషు ఇట్లా ఉంది, తెలుగులో చెబితే దేశం అసలే తెలుగు మీరి పోతుందేమో—అని కొందరు. ‘ఇప్పుడు బియ్యంలే గణించటంలేదు, అప్పుడు బియ్యం — ఏడు కేసుల వట్టి తెలుగు బియ్యంకోయ్—అని ఏడిపించుగు తింటారేమో—అని కొందరి భయం. పైగా ఉద్యోగాని కెల్లినప్పుడు—“మవున వట్టి తెలుగు బియ్యంబి, తెలుగు బియ్యం లేదీ—అని దొంగగారు మక్కున ఇమ్మా—కొలిపితే పరిగెట్టాలి, తెలుగు తనాను”—అని ఒకరు. బోలెడలక్షణలు చిమ్ముతూన్న హైదరాబాద్ లోనే మాతృభాషీకరణం కుటకబూడుతోంది—అని ఒకాయన. మనవాళ్లు ఇక్కడ కొందరు శిలపుతారు ఆనుకోండి, వాళ్లు మరో యూనివర్సిటీకి వెళ్లి ఎట్లా చదువుకోడం వాళ్లందర ఇంగ్లీషు రానప్పుడు?—అని ఒకరు. ఇంగ్లీషు భాషలోని గ్రంథాల్లోంచి లక్ష నేర్చుకోవాలి—అని ఒకాయన. “ఆ. అది ప్రాంతీక భాష, జర్మన్ భాష కనుక్కు— ఆభాషలే అంబ

డులు వెళ్లి నేర్చుకున్న తీరిపోతుంది, మళ్ళీ ఆనవసరం గా ఇంగ్లీషులో పండితుడైపోయి మాకోడం ఎందుకు?”—అని ఒకరు.

“పాట్లుపాటికి నేర్చు విద్యలు—పుట్టికట్టుకడల్చేనా”— అని కవి.

.....“నిను నాకటికి గొనిపోయి యల్లక
ద్దాట కిరాటకీచలక మృత్తి త్రవ్వగ నయ్యు భారతీ!”
అనే పాతన్న లండకపోతారా—అని కొందరు.

ఇట్టి మోక్షరుగా యాక్లిష్టమనుష్య హోరైతిపో తోంది. రరవారే ‘గ్రంథప్రమరణ’ అనేసమస్య. యూని వర్సిటీ తనగ్రంథాలు స్వయంగా అచ్చేసి దేశానికి ఆప ర్చంగా ఇవ్వాలా, చుద్దా? ఇస్తే, గొప్పవాళ్లచేత రాయించాలా, గట్టివాళ్ల చేత? లేకపోతే గొప్పవాళ్లనే ఎట్లాకో అట్లా మాటలపోగు చెయ్యమందామా? అదీ కాక, అచ్చువేసుకోగల రచి ఉండి ఇర్రపనిలేని తెలివి గలవాళ్లే రాయమందామా ఏకంగా? పోనీ చాలామందిని రాసి పంపమని, కొందరివే స్వీకరించి రక్తి—న అబ్బాయిన్ని రోడ్డుమధ్యలోమంజేమి? మనం తీరా ఏదేనా పుస్తకం నియమస్తే, మొన్నాడు దాని తాతలాంటిది వచ్చితిరితే ఏమిటి చెయ్యడం? భాషాంతరీకరణం అట్లా టప్పా పనికాదుగదా, ఎన్ని ఏళ్లు పడుతుందో! లెక్కింక లెక్కి అక్కడ పెడితే గ్రంథశాలు రయారుకావా? ఉభయభాషావిధులు కావాలి. ఎవరు? ఒకగ్రంథం సామాన్యగ్రంథం అని మనమ తెలిసేమాడా అచ్చెయ్యడమేనా? లేకపోతే భాషలో ఉన్న ముడి కిందికెల్లి భాష లేతవరమా ఆగాలా?—అనే చచ్చులోమాడా సభ వారున్నారు. “గ్రామాంతరీపన్యాసాలు” వద్దరా బోలెడు ఇర్ర సమస్యలున్నాయి. మనం ఆసి, ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ వచ్చిందరవారే జనం ఏమనుకుంటున్నారో చూసి, చివరికి వద్దం.

ఇంగ్లీషు గంభంలేని ఆంధ్రులకి ‘ఆంధ్రాయూని వర్సిటీ’వచ్చింది అంటే ఆంధ్రులకి ఏమొచ్చిందోమడా తెలియడంలేదు. “ఇంకేం, మీపని బాగుంది, ఓ మంచి ఉద్యోగం లాగచ్చు” అని ఆంధ్రంలో గట్టివాళ్లని వారి స్నేహితులు హెచ్చరించడం వింటున్నాం. ఆంధ్రజిల్లం ముందు రగిలించి ఉండడంవల్ల, ఇది, ఇంటింటికి ప్రతి

వాళ్ళకి పెట్టేస్తారేమో అని కొందరు పామరులు. ఓ ఆయన, “ఏమండీ! మా నూలివగర ఖాళీగా ఉంటుంది, పోనీ, ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ అక్కడ పెట్టహాసమా, నిజే పంలాగ చాపా అదీవేస్తాను” అన్నాడు. “పర్రాళ్ళకి ఇంగ్లీషు చెప్పిన పాఠం ఇహ ఎక్కటంటేదు. సమాధానంలో అంశం తెలుగుని చెప్పమంటే, పంచేస్తున్నారు-” అంటారు కొందరు మేష్టర్లు. ఇంగ్లీషు స్పెల్లింగు చాలా రెప్పులుగా ఉంటుంటే-ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ వచ్చింది- ఇంగ్లీషుమీన అట్టే ఖాతరేలేదు” అంటున్నారు కొందరు అనుభవజ్ఞులైన విద్యార్థులు. “ఇంగ్లీషుమేష్టర్లకి ముట్టుతూన్న జీతాలు తెలుగు మేష్టర్లకి, తెలుగు మేష్టర్లకి ముట్టే జీతంరాళ్ళు ఇంగ్లీషు మేష్టర్లకి ముట్టుతాయిట, ఇక్కణ్ణిది ఇహ”-అనుకుంటున్నారు కొందరు. ప్రతీ ఆంగ్లదూ ఆంధ్రాయూనివర్సిటీ పూర్వ తేత్రానికి తీర్థంజెల్లి ఓకొబ్బరకాయ కొడిలే నైవేయం పెట్టి రెనకి సహంచెక్కా-ఇస్తారు, ఇవ్వకపోతే చెబ్బలాడి పుచ్చుకోవచ్చు అని కొందరు. అంతరికి ఉండే లాభంకంటే కొద్దిమందికి ఎక్కువలాభం ఉంటుంది దీని పల్ల అని నమ్రురు చాలామంది. కొందరి ఉద్దేశం-“మన వాడు వట్టి ‘Stay-at-home, అనగా నుడిపాము. ఒక్క ఊరూ ఎరగడు. ఏమీ మాపందే అన్నీ చూసిన వాడి బాబులా మాట్లాడతాడు Which is taller, North Pole or South Pole? అనే విషయం పూడా జోరుగా లెక్కరు దబాయించే గిరికాలు బోలెడుమంది ఉన్నారు. అందుకని అగమం ఇండియాయేనా తిరిగిరాందే డిగ్రీ ఇవ్వరుట, ఈయూనివర్సిటీలో!” అని. మనకు స్త్రీలుమాని యూనివర్సిటీ సాగేసంగతి చూసుకోకపోతే, ఈలోపుగా, ఆంగ్లదూ అనేవాడులేమండా గురువరంపర రయారయితే అప్పుడు ఆంగ్లంలోనే నా పాఠాలు చెప్పడం, లేక మనకి మనకి ఎప్పుడూ కువరదేమో గనక, అన్నీ అరవంలాంటి భాషలో చెబితే గాని వీలులేదని వస్తుందా? అని కొందరి సందేహం. ఈ వాదనలు జరుగుతూండగానే, ఆంగ్లజిల్లా అంచుల మీది వాళ్ళు ఆంగ్లనామాలు ధరించేస్తారేమో అనికొందరు. ప్రతీయూనివర్సిటీలోనూ ఓ గ్రాంథిక భాష (అనగా కంటిది) లేంచేలేదు. ఆంధ్రాయూనివర్సిటీలో అల్లాంటి

పురాతన ప్రమాదాలుండవుట, నిమిషంలో డిగ్రీ అక్కడ పెట్టించవచ్చు, ఇంగ్లీషుపూడా ఉండదు గనక- అని కొందరు. ఇల్లాగ్గా ఇవీ అంతులేవు.

‘న్యూమన్’ అంటేనే యూనివర్సిటీ ఆర్డర్ అయిందిగనక ఆనుహాత్ముడి ఉద్దేశాల్లో విమమదా- “ఉపాధ్యాయుడు: అభివృద్ధిమైన జ్ఞానం, కేసు ప్రతిష్ఠ; సంభాషణలోనే కనపడే వర్తమాన్యాలికి ఉండాలి”- అని. యూనివర్సిటీవారు ఇల్లాంటివాళ్ళని నిర్ణయించుకునేటప్పుడు అభివృద్ధికాని ఆంగ్లం, అభివృద్ధికానా-ఆంగ్లం ఉంటారు. అప్పుడు రగాదాలు ఉంటాయిగా, ఇప్పణ్ణిచీ ఎందుమా? “ఇక, విద్యార్థి: విద్య దైవికం, కనక విద్యార్థికి భక్తి ఉండాలి; విద్యవదిత్రం, కనక విద్యార్థికి వైర్యం ఉండాలి; విద్య కాలిదాయకం, కనకవిద్యార్థికి దయ ఉండాలి. ఇవి లేకపోతే, విద్యార్థి వైసవేపుకి, మగ్గులకి, మట్టాంసానికి ద్రోహి” అని. చదువు చెప్పడానికి, ఖండారాజి పంపి చదివించడానికి అర్హత ఉన్న విద్యార్థి రేపణ్ణి చివీరాలి. అప్పుడు రగాదాలు ఉంటాయిగా, ఇప్పణ్ణిచీ ఎందుమా? “విద్య మందు మొహమాటాలమాదము. డబ్బు, డబ్బా, సత్తా ఇవన్నీ విద్యలేవారే. విద్య ఉంటే డబ్బు లాక్కు-రాగ్లుగాని, డబ్బుండనం అనేది ఓకొప్ప విద్యకాదు. యూనివర్సిటీ పెట్టి దక్షతమామగోవారిగాని, దక్షత ఉండిగదా అని యూనివర్సిటీ పెట్టు”-అని. యూనివర్సిటీ విద్యకోసం ఇచ్చిన ధనం ఎంచేస్తారో, ఎవడు తింటాడో అడక్కుండా పూజా సౌభర్యంతో ఇవ్వాలిగాని, రెడ్డినకిందగాను. ప్రతి శలం స్వంతానికి కోరి మరిదేనికనా దానం చెయ్యాలిగాని, యూనివర్సిటీకి కాదు. కాలేజీ అంటే మనకి అబ్బరంగా ఉండిగాని “లువైన్” అనే పట్టాలోనేక కొంపవ్రతీదీ కాలేజీయేట. మనజనం రెండుకోట్లు గనక మందు చాలాకాలేజీలు పుట్టాలి కాబట్టి, గ్రామస్థితిగ్గింది, మందుకు నడవాలి. మొట్టమొదట, న్యూమన్ చెప్పినట్లు, “కాలేజీకు యూనివర్సిటీ కిదికి రావాలి, కల్లెంచేతికి రావాలి. లేకపోతే యూనివర్సిటీ అనే నామమాత్రం, వట్టి మెహారాజానీయేకాని వ్యక్తికాదు, శక్తికాదు.” శాసనసభ్యుల్లో ఉండి అంతా వాని

వెల్లిపెద్దలతో చెప్పి, సిఫారసుచేసి, యూనివర్సిటీకి యత్నపట్టేవన, విద్య అంటే అపారమైన తృప్తి, విద్యని
కారేకీల ఫలప్రదానమే కాక మరి ఇతర సంభావన సాధించాలనేకసి—ఇవే యూనివర్సిటీ జీవం.” దాన్ని
కూడా చుట్టచెప్పించాలి. ఆ విషయంలో అంతరూ నిలబెట్టడం పూచీ గవర్నమెంటువారి వివాదంకంటే ముం
పట్టుదు చూపడం కర్తవ్యం. క్రియముక్క—“లోకా దు ప్రతి ఆంధ్రుడిమీదా ఉంది. నమస్కారం.
సికి డీనియండు అనురక్తి, సానుభూతి, అనేకుల ఆప్ర

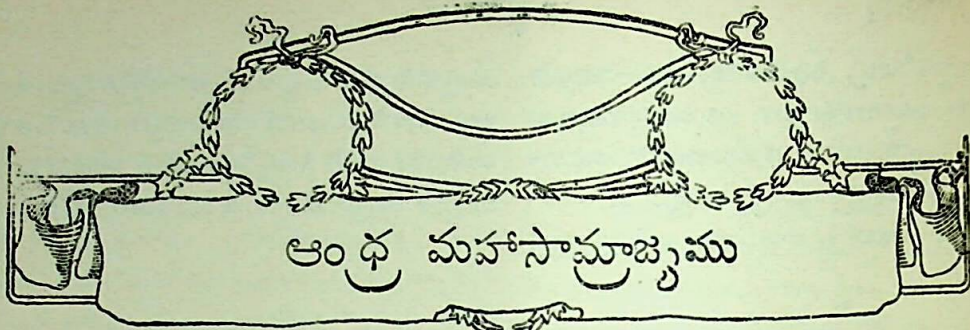
బి జ్ఞా న

వెలగపూడి దానయ్య చౌదరి గారు

అమృతంబు నునిచిన యల్లిగర్భమునందె యురుతరంబగు విషం బునిచినావు
నిష్పపుట్టెడుశక్తి నిలిపినజలమందె నిష్పనార్పెడుశక్తి నిల్పినావు
ఉసురునిల్పెడుగుణం బుంచిన వినమందె యుసురులక గొనుగుణం బుంచినావు
సౌఖ్యాకరంబుగా నలిపిన ధనమందె కోరి కష్టమును నీల్కొలిపినావు
తీయనగు త్వక్కుగూర్చిన కాయయందె-చేదుగలిగిన బీజముల్ నేర్చినావు
ఇట్టి నీచేతలం దర్థమేమొ తెలియ-దతుల చిత్రస్వభావ, దేవాదిదేవ!

సీ. దంతికి బహుళసంతానమిచ్చుట మాని చాలఁగాఁ బంది కొనంగినావు
కోయిలకెన్నఁ జిరాయవీయఁగమాని యెలమిఁ గాకంబున కిచ్చినావు
వనసపండునకు సొంపొనఁగూర్చఁగమాని ముసేడిఫలంబున కొనంగినావు
గనుసుగడ్డకుఁదావిఁ గల్పించుటనుమాని చిటుతుంగము స్తకుఁ జేర్చినావు.
ఈఁగికానికి ద్రవ్యంబు నీయమాని-కుమతినశా లోభిషందకుఁ గూర్చినావు
ఇట్టి నీచేతలం దర్థమేమొ యెఱుఁగ-నతులచిత్రస్వభావ, దేవాదిదేవ!

సీ. మత్స్యంబులకుమేత మడుపునం దిమిడించి కొంగల నచటఁ దాకొల్పినావు
మృగచయంబులు వనిక దగఁజరింపఁగ జేసి మిఁచుసింగములఁగాపుంచినావు
నిశలందుఁ గొకముల్ నిద్రించునటునేసి ఘూకంబులను బరికొల్పినావు
ఉద్భిజములు మహి నుద్భవింప నొనర్చి క్రిమితనటఁ బ్రయోగించినావు
కడఁగివనిలేని పనిగను బాడమఁజేసి-యెఱుఁగనట్లు వినాశమేర్పడుచు చుండు
ఇట్టి నీచేతలందర్థమేమొ తెలియ-నతుల చిత్రస్వభావ, దేవాదిదేవ!

మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మ గారు

(వెనుకటి సంఘిక రచన)

ఆంధ్రులు: సాతవాహనులు

హిందూ దేశమున ఆశోక చక్రవర్తి నాటి నుండి వేటూవేటూ రాజవంశములలోని రాజుల శాసనము లనేకములు కనిపించినవి. శాసనము లందు గానవచ్చిన యేరాజులునుగూడ దాము ఆంధ్రవంశమువార మని చెప్పకొని యుండ లేదు. కాని శాసనములలో గనిపించు కొందఱు రాజులపేర్లు సరిగా ఆంధ్రవంశములోని రాజుల పేర్లే. ఆరాజులుతాము సాతవాహనుల మని చెప్పకొనియున్నారు కాని ఆంధ్రులమనియెచ్చటనుదెలుపుకొని యుండలేదు. అట్టిరాజులెవ్వరనిన:

౧. సిముఖుడు

౨. కృష్ణుడు

౩. సాతకర్ణి

౪. గాతమీపుత్ర సాతకర్ణి

౫. వాసిష్ఠీపుత్ర శ్రీపుళుమావి

౬. శ్రీ శివమాకసాతకర్ణి

౭. గాతమీపుత్ర యజ్ఞ శ్రీసాతకర్ణి

౮. వాసిష్ఠీపుత్ర శ్రీచ(?)సాతకర్ణి

౯. పులుమావి

వీరు గాక వాసిష్ఠీ పుత్ర చతుర పన(చతుష్పర్ణ) సాతకర్ణి, శక్తిశ్రీ, వేదశ్రీ, సాతకర్ణి-వీరి శాసనములును గనబడినవి. ఈ పైతోమ్మందుగురు రాజులలో మొదటి యిరువురు రాజులు వేయించిన దానశాసనములు కనబడవు: వారిపేరులు మాత్రము శిథిలములైన విగ్రహములక్రింద వ్రాయబడినవి. ఇందు వలన నావిగ్రహములు ప్రాయశఃకముగ నాయురువురురాజులవియై యుండునని చరిత్రకారుల యూహ. వారివిగ్రహములును వారిపేరువాటి యిద్దఱు రాజులశాసనములును బొంబాయి రాజధానిలోని నాసిక, నా నా ఘట్టము, కార్లగో గుహలలో గానవచ్చినవి. మిగిలిన రాజుల శాసనములు కార్లగో, కన్హేగుహలలోబొంబాయిరాజధానిలోను, ఆమరావతి, చిన్న (కృష్ణాజిల్లా), కొడగోలు (తూర్పుగోదావరిజిల్లా), మైకోదోని (బళ్లారిజిల్లా) గ్రామములలో నాంధ్ర దేశమునను కానవచ్చినవి. చాలవఱకు శాసనములన్నియు పర్వత గుహలలోనివే: బౌద్ధభిక్షువులకు జేయబడిన దానములను దెలుపునవే. కొన్ని శాసనములు బౌద్ధభిక్షువుల కన్నవఱకు దానాధికములై

చేయబడిన యేర్పాటులను తెలుపునవి; మఱి కొన్ని వర్షకాలమున బౌద్ధభిక్షువులు నివసించుటకై తొలిపించబడిన గుహలు వారికి దానమొసంగబడినట్లు తెలుపునవి. ఈ శాసనములవలన నెలియవచ్చిన రాజులందఱును తమది సాతవాహనవంశ మనియే శాసనములలో జెప్పకొనియున్నారు. ఇవియే సాతవాహనుల శాసనములు.

ఈ సాతవాహన నృపతుల నాణెములు కూడ గొన్ని దొరకినవి. ఆ నాణెముల మీద రాజుల పేర్లు కలుపు. వాటిని బట్టి యవి గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణి నుండి తరువాతి రాజులవే కాని యంతకు పూర్వపు రాజులవి కావని తెలియ నగును. కేవలము పశ్చిమమున దొరకినవి ఒక్క-గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణినాణెములే. మిగిలిన రాజుల నాణెములు తూర్పున ఆంధ్ర దేశమునను, పశ్చిమమున మహారాష్ట్రమునను గూడ దొరకినవి. సాతవాహనుల నాణక ప్రశస్తి యిది.

ఈ సాతవాహన వంశజుల శాసనములన్నియు క్రీస్తుశకమునకు పూర్వపువి కొన్ని, తరువాతివి కొన్నియని ఆశాసనములందలి లిపి ననుసరించియు, నందలి భాషననుసరించియు శాసనపరిశోధకులు నిర్ణయముచేసియున్నారు. శాసనకాలమునులిపినబట్టి దెలిసికొనుటకుపీలున్న యట్లే భాషనుబట్టియు—పరిమిత శాసనములకుమాత్రమే - ఇంచుమించు గ నిర్ణయింపవచ్చును. అనగా, ఏ శాసనమునందు ప్రాకృతభాష కలదో అట్టివానికి మాత్రమే యానిర్ణయము. ఇంతవఱకు హిందూదేశము

లో మొత్తముమీద గానవచ్చిన శాసనములన్నిటిని శోధించిచూడగా ప్రాకృతముతో నున్న శాసనములు క్రీస్తుశకము రమారమి మూడువందల సంవత్సరములకు పూర్వమే కాని తరువాత కానరావు. ఈనిర్ణయమింతవఱకు దొరకిన శాసనములనుబట్టియే చేయబడినది.

ప్రాకృతభాషలోని శాసనములన్నియు 'బ్రాహ్మీ'లిపి, 'ఖరోష్ఠ్ర'లిపిలను రెండు లిపులలోవ్రాయబడినవి. 'ఖరోష్ఠ్ర'లిపి క్యాప్టర్, గాంధారము, పెషావరు మొదలగుస్థలములపశ్చిమోత్తరపుషరగణాల ప్రాంతముల వాడుకలో నుండెను. దానిని కుడివైపునుండి యెడమవైపునకు వ్రాయుదురు. రెండవది యైన 'బ్రాహ్మీ'లిపి నేతువుమొదలు శీతాచలమువఱకు వ్యాపకములో నుండెను. హిందూదేశములోని దక్షిణోత్తరాక్షయముల లిపులకన్నిటికి నిదియే మాతృకయని తజ్ఞుల యభిప్రాయము.

ప్రాకృతభాషా శాసనములన్నియు క్రీస్తుశకము నాలుగవశతాబ్దికి పూర్వపువి గనుక 'బ్రాహ్మీ', 'ఖరోష్ఠ్ర' లిపులలోని శాసనములన్నియు క్రీస్తుశకము నాలుగవశతాబ్దికిపూర్వపువే. అందువలన నెచ్చటనైన 'బ్రాహ్మీ'లిపిలో శాసనము దొరకినదన్న అది ప్రాయశముగ ప్రాకృతభాషాశాసనమై యుండును; క్రీస్తుశకము మూడువందలకు బూర్వపువై యుండును. ఇట్లని క్రీస్తుశకము మూడువందలకు పూర్వము సంస్కృతభాషా శాసనములు లేవని తలంపరాదు. అట్టివి యున్నవి కాని చాలయరుదు : ప్రాకృత భాషాశాసనములే హెచ్చుగాగలవు.

సాతవాహన వంశపురాజుల శాసనము లన్నియు 'బ్రాహ్మీ'లిపిలో నున్నవి: అన్నియు ప్రాకృతమున నున్నవి. అందువలన భాషావేత్తలయొక్కయు, లిపి శాస్త్రవేత్తలయొక్కయు సభిప్రాయము ప్రకారము సాతవాహనుల శాసనములన్నియు క్రీస్తుశకము మూడువందలకు బూర్వపువే: అనగా శాసనములలోని లిపినిబట్టియు, భాషనుబట్టియు సాతవాహన వంశము క్రీస్తుశకము మూడువందలసంవత్సరములవరకుమాత్రమే యుండెనని నిర్ణయింపవలసియుండును.

అయితే ఆంధ్రవంశపు రాజులను గుఱించిన చర్చ సందర్భమున సాతవాహన వంశజులగుభూపాలురనుగుఱించినయీ ప్రస్తావనకుకారణము లేకపోలేదు. పురాణములవలన దెలియవచ్చు ఆంధ్రవంశపురాజుల పేర్లలో కొన్నిసరిగా శాసనములవలన దెలియవచ్చు సాతవాహనవంశజుల నామములే: ఆంధ్రవంశపురాజుల పేర్లలో గొన్ని సరిగా సాతవాహనవంశజుల పేర్లకు సరిపోవు చున్నవి: ఇట్లు ఆంధ్రవంశపు రాజుల పేర్లు సాతవాహన వంశజుల శాసనములలో నేకనబడుచున్నవి. ప్రత్యేకముగ తాము ఆంధ్రవంశజులమని చెప్పుకొనిన రాజులశాసనములేవియు ఇంతవఱకు గాన రాలేదు. ఉభయవంశములలోను రాజులపేర్లు సరిగా సరిపోయిన కారణమున సాతవాహనవంశమును గుఱించియు, ఆవంశజుల శాసనములను గుఱించియు ఇచట గొంత ప్రస్తావింపవలసివచ్చినది.

సాతవాహనవంశజుల పేర్లును, ఆంధ్రరాజుల పేర్లును సరిగా ఒక్కటియగుటకే కాక ఇట్లు సరిగా సరిపోయిన యుభయవంశపురాజుల యనుక్రమముకూడ పురాణములలోని దానికిని, శాసనములలోని దానికిని సరిగా సరిపోవుచున్నది. ఎట్లన:

శాసనములను బట్టి సాతవాహన వంశపురాజులు

౧. సిముఖుడు
౨. కృష్ణుడు
౩. సాతకర్ణి
౪. గౌతమీ పుత్రసాతకర్ణి
౫. వాసిష్ఠీ పుత్రశ్రీపురుషాచి
౬. శ్రీశివమాక సాతకర్ణి
౭. గౌతమీపుత్రయజ్ఞ శ్రీసాతకర్ణి
౮. వాసిష్ఠీ పుత్రశ్రీనడ సాతకర్ణి
౯. పురుషాచి

పురాణములను బట్టి ఆంధ్రవంశపురాజులు

౧. శిశుముకు
౨. కృష్ణుడు
౩. శాతకర్ణి
౨౩. గౌతమీపుత్రుడు
౨౪. పురుషాచి
౨౫. శివ శ్రీపురుషాచి
౨౬. యజ్ఞ శ్రీశాతకర్ణి
౨౯. చండ శ్రీశాతకర్ణి
౩౦. పురుషాచి

ఈరీతిని కొంచెమించు మించుగ శాసనములవలన సాతవాహనరాజుల పేర్లన్నియు ఆంధ్రరాజుల పేర్లకు సరిపోవుచున్నవి; అనుక్రమమును సరిపోవుచున్నది. అయితే కొన్ని పేర్లలో కొంత వ్యత్యాసము కనిపించుచున్నది. శాసనముల ననుసరించి సాతవాహన వంశపురాజులలోని మొదటిపేరు సిముఖుడు:

ఆంధ్రవంశములోని మొదటిరాజుపేరు శిశుకుడు. ఈవ్యత్యాసమునకు చరిత్రకారులీరితిని సమాధానమిచ్చిరి: “పురాణముల ననుసరించి యైనను ఆంధ్రవంశములోని మొదటిపేరు సరిగా తెలియవచ్చుటలేదు. ఈ మొదటి పేరును ఒక్కొక్కపురాణము ఒక్కొక్కరీతిని తెలుపుచున్నది. సాతవాహనవంశజుల మిగిలిన పేర్లన్నియు ఆంధ్రరాజులకు సరిగాసరిపోవుట వలన ఈ మొదటిపేరుకూడ సరిపోవలసియుండును. శాసనములవలన ఈపేరు సిముఖుడని తెలియుటవలన ఇదియే సరియైన పేరుగ నంగీకరింపదగును.” ఇట్లే యుభయవంశములలోని మిగిలిన పేర్లన్నియు సరిపోవుచున్నవి కావున సాతవాహనులలోని ఆటవరాజగు శ్రీశివ మాకసాతకర్ణి ఆంధ్రరాజులలోని శివశ్రీపులోమావియు, వాసిష్ఠీపుత్ర చడసాతకర్ణి, చండ శ్రీశాతకర్ణియు కాదగుననికొందఱుఁ హించుచున్నారు.

పురాణములవలన దెలియవచ్చు ఆంధ్రవంశపురాజుల శాసనము లింతవఱకేవియు దొరకక పోవుటవలనను, పై నుడివిన యుభయవంశములలోని రాజులపేర్లును స్వల్పవ్యత్యాసముతో నొక్కటి యగుటవలనను, పేర్లు కలసిసంతవఱకు పురాణవంశానుక్రమమును శాసనవంశానుక్రమమునుగూడ సరిగాసరిపోవుటవలనను, సాతవాహనవంశజులను మఱియే యితర పురాణోక్తవంశపు నృపాలురతోను ముడివెట్టి సమన్వయించుటకు వీలులేక పోవుటవలనను సాతవాహనవంశమే పురాణములు వర్ణించిన యాంధ్రవంశమనియు, సాతవాహ

నులే యాంధ్రులనియు చరిత్రకారులు నిర్ణయించిరి. సాతవాహనులు ఆంధ్రులనుటకు గల కారణము లివియే. ఈనిర్ణయము సరియైనదే యనివిశ్వసించుచో సాతవాహనవంశము క్రీస్తుశకము మూడువందలకు పూర్వమే యంతరించెను గావున ఆంధ్రవంశము క్రీస్తుశకము మూడువందలకు బూర్వమే అంతరించెనని చెప్పవలసియుండును.

వేటవేటువాదములు

పురాణములందు చెప్పబడిన ఆంధ్రులు సాతవాహనులే యని పైచారిత్రకనిర్ణయము కలదు. కావున ఆంధ్రులచరిత్రకొఱకు సాతవాహనవంశజుల శాసనములను బరిశీలించిన జాలును; కాని యిచ్చట గడ్డైన చిక్కొక్కటి కలదు ముందు దానినిగుఱించి యోజింపవలసియుండును. ఈసాతవాహనులను గుఱించియు, ఆంధ్రులను గుఱించియు వ్యతిరేకవాదములు చేయుచున్న చరిత్రకారులు కొందఱు కలరు. ఆవాదములను ముందు మనము తర్కించి యం దెంతవఱకునత్యముకలదో యాలోచింపవలసి యుండును.

ఈవిధమైన వాదములకు ముందుగ పునాదివేసినవారు శ్రీమాన్ పి. టి. శ్రీనివాస అయ్యంగారు. వారు ౧౯౦౩ వసంవత్సరములో ‘ఇండియన్ ఆంటిక్వరీ’ పత్రికలో ‘ఆంధ్రులనుగుఱించిన కొన్ని పొరపాటు అభిప్రాయములు’ అనుశీర్షికతో నొకవ్యాసమును బ్రకటించిరి. దాని యొక్క సారాంశ మేమనగా:—

౧. ఆంగ్లములు విద్యప్రాంతపు తెగలలోని వారు.

౨. వారు మొదట పశ్చిమహిందూదేశమును పొందిరి.

౩. వారు ప్రాకృతమును మాటాడిరికాని ఇప్పటి ఆంగ్లములవలె తెలుగు మాటాడి యుండలేదు.

౪. ఆంగ్లలరాజ్యము పశ్చిమమునుండి తూర్పు దిశకు కృష్ణా గోదావరి నదుల లోయభూముల నుండా వ్యాపించినది.

౫. పశ్చిమమున వారిరాజ్యాధికారము క్షీణించినపుడు ఆంగ్లమండల చునుపేరు వారిరాజ్యములోని పూర్వభాగములకు (అనగా నిప్పటి ఆంగ్లదేశమునకు) వచ్చి, పల్లవులయొక్కయు, తూర్పుచాళుక్యులయొక్కయు పరిపాలనమున నాప్రదేశమునకు రూఢమై నిలిచి పోయెను.

౬. ఆంగ్లసదము మొదట బాలివాసకము. తరువాత అది పశ్చిమమున బరిపాలించిన యొక రాజ వంశమునకు జేరయ్యెను. అటుతరువాత అది క్రీస్తు శకము పదునొకండవశతాబ్దికి కొంతకాలమునకుబూర్వము ప్రాకృతముద్రతీరమున (అనగా నిప్పటి ఆంగ్లదేశమున) పరిణామము నొందిన యొక భాషకు జేరయ్యెను.

ఇది శ్రీనివాసఅయ్యంగారి వాదము. వీరు తేల్చిన విషయములనుబట్టి చూడగా వీరి యుద్దేశము ప్రకారము సాతవాహనులును, ఆంధ్రులును ఒక్కరేయని గోచరించును కాని అసలు ఆంధ్రులయొక్క ఆదిమనివాసము అందఱు అనుకొనునట్లు కృష్ణాగోదావరీనదుల మధ్యకాదని తేలుచున్నది. అంతేకాదు; వీరు తమవ్యాసమున మఱియొక్క విషయమును గూడ జెప్పియున్నారు. అదియేదన 'ఆంధ్ర రాజులును, ఆంధ్రజాతులును క్రీస్తుశకము మూడవశతాబ్దినుండి ఆనవాలైనలేకుండ అంతరించిపోయిరి' అని.

ఈ విధమున శ్రీనివాసఅయ్యంగారు చేసిన సిద్ధాంతమును బురస్కరించుకొని పండితులైన మఱికొందఱు చరిత్రకారులు ఆంధ్రులకును, సాతవాహనులకునుగల పరస్పర సంబంధమునుగుఱించి పరిశోధనలుచేసి చర్చింపదొడంగిరి. ఇట్టివారిలో ప్రముఖులు డాక్టరు వి. యస్. సుల్తాంకరుగారు. వీరు 'ఆన్నల్స్ ఆఫ్ ది భండార్క ర్ ఇన్స్టిట్యూట్' ఆను పత్రికకు ఒకవ్యాసము వ్రాసియున్నారు. 'సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారు: శాసనములవలన దెలియవచ్చు సాతవాహన వంశమునకును, పురాణములవలన దెలియవచ్చు ఆంధ్రరాజ వంశమునకును ఏమియు సంబంధము లేదు. సాతవాహనులను ఆంధ్రులనుటయు, వారి యాదిమనివాసము ఇప్పటి ఆంధ్రదేశమున టయు పొరపాటు' ఇది సుల్తాంకరుగారి వాదముయొక్క సారాంశము. ఈవిధమైన వాదమును చారిత్రకరంగమున ప్రవేశపెట్టిన వారిలో వీరే మొదటివారు. అంతవఱకు సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారని సంశయించిన వారే లేరు. సుల్తాంకరుగారు తమవాదమునకు బలముగ జెప్పకారణము లివి:

౧. ఇంతవఱకు కనబడిన (రహస్యము ఇటువలె నాలుగువఱకు గల) సాతవాహన వంశజులవాటిగాను ములలో వేనిలోను వారికి ఆంగ్లలలో సంబంధముకలదని చెప్పబడు తగినసూచనలేవియు గానరావు. ఆనములలోవారు సాతవాహనులని మాత్రమే కేర్పిన బడియున్నారు.

౨. సాతవాహన వంశజులకు సమకాలీనములైన హాళిగుంఫా, గిర్నారు, తలగండమొదలగు శాసనములు

వారిని సాతవాహనులనియే పేర్కొనుచున్నవి కాని యెప్పుడును, ఎక్కడను ఆంధ్రులని పేర్కొనుట లేదు.

3. భారవేలుడను కళింగాధిపతి తాను సాతకర్ణికి భయపడకుండ పశ్చిమమునకు గొప్ప సైన్యమును బంపినట్లు చెప్పుచున్నాడు. సాతవాహనులు నిజముగా ఆంధ్రులైతే, ఆంధ్రులయ్యారనివాసము నేటి ఆంధ్రదేశమే యైయుండినచో భారవేలుడు తన సైన్యమును (ఇప్పటి ఆంధ్రదేశము కలింగమునకు దక్షిణమున నున్నది గనుక) దక్షిణమునకు బంపినట్లు చెప్పవలసియుండును.

౪. దాదాపుగ సాతవాహనుల శాసనములన్నియు (వాసికసమీపమున) పశ్చిమహిందూ దేశములోనే దొరకినవి: కడపటి నలుగురు సాతవాహనధూపాలుర శాసనములు మాత్రమే ఆంధ్రదేశమున గనబడినవి.

౫. కొంచెమిందుమిందుగ వారి వాణిజ్యములన్నియు పశ్చిమహిందూ దేశముననే దొరకినవి.

౬. వారి శాసనములన్నియు ప్రాకృతభాషలోనున్నవి. ద్రవిడభాషాకుటుంబమునకు సంబంధించిన భాషలో (అనగా ఆంధ్రభాషలో) వ్రాయబడిన శాసనము సాతవాహనుల దేదియు ఇంతవఱకు గానరా లేదు.

ఈవైకారణములనుబట్టి సుశ్లింకరుగారు సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారనియు, వారికి వీరికి ఏవిధమైన సంబంధమును లేదనియు వాదించుచున్నారు. సాతవాహనులును, ఆంధ్రులును వేరుగనుక వారిని ఆంధ్రులని పేర్కొనవలసిన యవసరము లేదని సుశ్లింకరుగారి తీర్మానము. వీరి యభిప్రాయ ప్రకారము బళ్లారి మండలమే సాతవాహనుల యాదిమనివాస స్థానము. ఇట్లనుటకు వారు హిరహడగల్లి, మ్యాకదోనిశాసనములను ప్రమాణముగ జూపుచున్నారు. అవి యేవన:

బళ్లారిమండలములోని హిరహడగల్లిలో పల్లవ వంశజుడగు శివస్కందవర్మయొక్క

ప్రాకృతభాషలోనున్న తామ్రశాసనమొకటి దొరకినది. కాంచీపురపు పల్లవరాజయిన శివస్కందవర్మ తనకు పూర్వము పరిపాలించిన మహారాజగు బప్పస్వామి అదివఱకు బ్రహ్మణులకుచేసిన సాతాహనిరత్తము (సాతవాహన రాష్ట్రము)లోని 'చిల్ల రెకకొడుంక' గ్రామదానమును స్థిరపఱచి, ఆ బ్రహ్మణులకు అదనముగ మఱికొంత దానమునుచేసెను. ఈవిషయమును దెలుపునదియే హిరహడగల్లి తామ్రశాసనము. ఇందు సాతాహనిరత్తము పేర్కొనబడినది. 'చిల్ల రెకకొడుంక' గ్రామ మెచ్చట నున్నదో తెలియరా లేదు. కాని యాతామ్రశాసనము బళ్లారిమండలమున దొరకుటవలన ఆ శాసనమున దెలుపబడిన గ్రామమును, రాష్ట్రమునుగూడ ఆమండలములోనివే యైయుండునని కొందఱు చరిత్రకారు లూహించెదరు.

బళ్లారిమండలమునందలి ఆదవాని తాలూకాలోని మ్యాకదోనిగ్రామమునకును చిన్న కడబూరు గ్రామమునకును నడుమ ఒకతాతి బండమీద బ్రాహ్మీలిపిలో వ్రాయబడి ప్రాకృత భాషలోనున్న యొకపురాతన శాసనమొకటి కనబడినది. అది సాతవాహనరాజగు పుట్రుమావియొక్క ఎనిమిదవ రాజ్యసంవత్సరము నాటిది. సాతవాహనిహారములోని వైపురక గ్రామవాసుడగు గృహపతి యొకడు చెఱువు త్రవ్వించెనని యాశాసనము తెలుపుచున్నది. వైపురకగ్రామ మెచ్చటనున్నదో, వైపురక నామ మిప్పటి యేగ్రామమునకు సరిపోవునో తెలియరాక పోయినప్పటికి ఆ శిలాశాసనము బళ్లారిమండలములోని దగుటవలన ఆశాసన

మున దెలుపబడిన సాతవాహనిహారము బల్లారి మండలము (ఆదవాని తాలూకా) లోని దని యూహించుట సమంజసము కాకపోదు. సాతవాహనరాష్ట్రము, సాతవాహనిహారము— ఇవి రెండును బల్లారిమండలములోనివే యని తేలుచున్నది. రాష్ట్రమువలెనే హారముకూడ ఒకదేశవిభాగమునకు పేరైన యట్లు వైశానములవలన దెలియగలదు: అయితే రాష్ట్రము పెద్దదేశవిభాగమనియు, హారమనునది రాష్ట్రముకంటె చిన్నివిభాగమనియు, ప్రాయికముగ నిది విషయము లేక నాడువంటివిభాగమై యుండుననియు నూహింపవచ్చును.

ఈవైశానముల యాధారమున సుఖ్తింకరుగారు సాతవాహనుల యాదిమనివాసము బల్లారిమండలమై యుండుననియు, ఆయాతెగలనుబట్టి వారు నివసించిన ప్రదేశములకు పేరు వచ్చినట్లే సాతవాహనులనుబట్టి ఆప్రాంతము వారికి నివాసస్థలమగుటవలన దానికి సాతవాహనరాష్ట్రమని పేరు వచ్చియుండుననియు చెప్పెదరు; కాని ఆంధ్ర రాజుల పేర్లును, సాతవాహనరాజుల పేర్లును ఒక్కొటియగుట యెట్లు సంభవించినది. అను సందేహమువారికి తట్టకపోలేదు. అందువలననే వారు దానిని సమన్వయించుటకై తుదకు సాతవాహనులు ఆంధ్రుల తెగకు సంబంధించినవారై యుండవచ్చుననియు, ఆంధ్రజాతిలోని యీసాతవాహనశాఖ(గోదావరీ కృష్ణానదీప్రాంతపు పల్లవు ప్రదేశముల స్థిరనివాసము చేసికొన్న) అసలు ఆంధ్రసంఘమునుండి శిముఖుడు, శాతకర్ణి మొదలగువారికి పూర్వము చాలకాలము

క్రితమే విడిపోయి వశ్చిమమున స్థిరనివాసము చేసికొనెననియు సమాధానము చేసికొనియున్నారు.

పైవారిరువురు పోయిన త్రోవనే పోయి, టి. య్. సుబ్రహ్మణ్యముగారుకూడ ఈవిషయమును 'సాతవాహనుల యాదిమనివాస స్థలము' అను నొకవ్యాసమున చర్చించియున్నారు. సాతవాహనులు ఆంధ్రులలో నొక శాఖివా రనియు, శిముఖునకు సాతకర్ణికి చాలకాలము పూర్వమే ఆంధ్రులలోనుండి విడిపోయి వశ్చిమమునకు వెళ్లిరనియు, సాతవాహనుల యాదిమనివాసస్థలము బల్లారిమండలమనియు సుఖ్తింకరుగారు తెలిపిన విషయములు సరియైనవి కావని వీరివాదము. వీరి కారణము లివి:

౧. సాతవాహనశాఖ ఆంధ్రులలోనుండి విడి అంతటి పూర్వకాలముననే వశ్చిమమునకు బోయిన ట్లూహించుట కాధారములులేవు. దండక యవ్వుడు మహారణ్యముగ నుండే నేకాని జనుల నివాసమునకు దగిన ప్రదేశముగ నుండలేదు. ఆయరణ్యప్రదేశము పూర్తిగా మానవునికి దెలియ రానేలేదు: ఇట్లని మన కప్పటి సంస్కృత గ్రంథములవలననే తెలియచున్నది. ఇట్టి సందర్భములో క్రీస్తుపూర్వము అయిదవశతాబ్దిలో బల్లారి మండలమునుండి యొక పాలకవంశము మహారాష్ట్రమునకువలస పోయెనని యూహించుట ఉచితము కాదు.

౨. బల్లారిమండలమునకు సాతవాహన రాష్ట్రమును పేరు క్రీస్తుశకము మూడవశతా

బినుడియే వచ్చినది. సాతవాహనులు పశ్చిమమున (మహారాష్ట్రమున) దమరాజ్యమును పోగొట్టుకొనిన పిదప పశ్చిమమునుండి తూర్పునకు వచ్చుచు దమత్రోవలోనుండిన దేశములను జయించిరి. అట్లు జయించిన బళ్లారిమండలమునకు, చోళులు మొదలగు వారివలెనే, తమపేర సాతవాహనరాష్ట్రమని పేరిడిరి. ఈ పేరు కడపటి సాతవాహనభూపాలుర నాటినుండియే కలిగినది.

వారినర్చవలన దేలిని సారాంశ మిది:

౧. సారవాహనులకును ఆంధ్రులకును ఎట్టి సంబంధము లేదు. వారువేరు: వీరు వేరు.

౨. సారవాహనుల యాదిమనివాసస్థలము పశ్చిమ హిందూదేశమే.

౩. సారవాహనులభాష ప్రాకృతము. తూర్పుదిశకు వచ్చునప్పుడు వారాభాషను దమతోపాడ దీసికొనివచ్చిరి. అందువలననే ఆంధ్రదేశమున గానవచ్చిన కడపటి సారవాహనుల శాసనములును, వారి యనంతర మాప్రాంతమును పాలించిన మొవటి పల్లవరాజుల శాసనములను ప్రాకృతముననే యున్నవి.

౪. గోదావరి నదివిడి ప్రతిష్ఠానమే (పైతాక్ష) శాలివాహ (శాతవాహ)నుని రాజధానియని జైనగాథలు నడుపుచున్నవి. టాలెమియసు యవనభూగోళ శాస్త్రజ్ఞుడూడ పుగ్గోమయియొక్క రాజధాని బైతాక్స్ (పైతాక్స్) అనియే చెప్పుచున్నాడు. అందువలన కడప్రాచీనకాలమునుండియు సారవాహనుల రాజధాని ప్రతిష్ఠానమే.

ఇది సుబ్రహ్మణ్యము గారి వాదము యొక్క సారాంశము. ఈవిధమున ఆంధ్రులకును సాతవాహనులకును ఏమాత్రము సంబంధమే లేనియెడల సాతవాహన రాజుల పేర్లును, పురాణములందలి ఆంధ్రరాజుల పేర్లు

నొక్కటియగుట యెట్లు సంభవించినది అన్న సందేహము సుబ్రహ్మణ్యము గారికిని తట్టకపోలేదు. ఈసందేహము తట్టుటచేతనే కాబోలు, సుబ్రహ్మణ్యముగారు ఈరీతిని చెప్పియున్నారు:—

“సాతవాహనులు ఆంధ్రదేశమును క్రీస్తుశకము ౧౪౦ నుండి పాలించినది యిదివఱకే సమాధాన మిచ్చియున్నాను. అప్పటికి మనకు దెలిసిన ఆంధ్రరాజు ఎవ్వరునులేరు. అందువలన ఆంధ్రులు శాతవాహనులకు సామంతులుగ నుండినది తీర్మానింపవలసి వచ్చుచున్నది. క్రీస్తుశకము మూడవశతాబ్ది తరువాత పురాణములు వ్రాయబడినవని మనకు దెలియును. పురాణకారులకు శాతవాహనులను గుఱించి బాగుగ దెలియును. శాతవాహనులు ఆంధ్రులను పాలించిరి కనుక పురాణకర్తలు వారిపే ఆంధ్రరాజులని పేర్కొనిరి.”

ఈవిధమైన వాదములు ఇంకను గలవు కాని మనకిచట సంబంధించినంతవఱకు ఈపై నుడివినవియే ముఖ్యమైనవి. ఈపైరీతిని సాతవాహనులకు ఆంధ్రులకుగల సంబంధమును గుఱించి పండితులైనవారు అనేకులు తమకు గల యాధారములతో తమ బుద్ధికోశల్యమును జూపి సత్యాన్వేషణమునకు గడంగి తమకు తోచినరీతిని తలయొక సిద్ధాంతమును జేయుచున్నారు. పరిశీలనదృష్టితో నీవిషయమును మఱించినకొలది, అసలు సత్యస్వరూపము ఇంకను గోచరింపకున్నను, ఒక్కొక్కరి బుద్ధికుశలతనుబట్టి నిగూఢములైన విశేషములపూర్వమైనవి వెల్లడియగుచున్నవి. సత్యమునందే దృష్టియించి చేయు పరిశోధనలవలన దేలిన నిర్ణయములు మన యభిప్రాయమునకెంత విరుద్ధములుగ నుండినను వానిని గౌరవించి యాదరింపవలసియే యుండును. అట్టి

వానిని గుఱించి యింకను సమాలోచనము చేసి సత్యస్వరూపమును-మనబుద్ధికి దోచిన ప్రకారము-గనుగొనుటకు అన్వేషణదీపమును వెలిగించియుంచుట యుక్తము. అందువలన నీ పైవాదములలోని సారాంశమును పరిశీలింతుము. అదియేదన:

౧. 'సాతవాహనులు ఆంధ్రులేకాని ఆంధ్రుల యాదిమనివాసస్థల మిప్పటి ఆంధ్రదేశముకాదు. ఆంధ్రులు పశ్చిమమునుండి తూర్పుదిశకు వచ్చిరి.' అని శ్రీనివాస అయ్యంగారి వాదము.

౨. 'శాతవాహనులు అసలు ఆంధ్రజాతిలోని యొక శాఖవారు కాని వారు క్రీస్తు శకమునకు పెక్కువందల సంవత్సరములకు పూర్వమే ఆంధ్రులలో నుండి విడిపోయి పశ్చిమమునకు వెళ్లి యచ్చట పాలించిరి. వారికి బల్లారి మండలమే ఆదిమనివాసస్థలము. (వారి భాష, వారి పరిపాలన, వారి నాణెములు, వారి శాసనములు ఆంధ్రదేశమునకు సంబంధించినవి కాకపోవుటవలన) ఆంధ్రులకు సాతవాహనులకు సంబంధమేమాత్రము లేదు.' అని సుశ్రింకరుగారి వాదము.

౩. 'సాతవాహనులు ఆంధ్రులలోనివారే కాదు: వారికి వీరికి ఏమాత్రము సంబంధము లేదు. వారి ఆదిమనివాసము బల్లారి మండలము కాదు: పశ్చిమహిందూదేశము (మహారాష్ట్రము). సాతవాహనులు ఆంధ్రులని మానమనుకొనుటకును, సాతవాహనరాజుల యొక్కయు, ఆంధ్రరాజుల యొక్కయు పేర్లు

ఒక్కటి యగుటకును క్రీ. శ. మూడవశతాబ్దిలో రచియింపబడిన పురాణములే కారణము. అప్పటికి సాతవాహను లాంధ్రులు పాలించుచుండిరి కావున పురాణకర్తలు వానినే ఆంధ్రరాజు లనిరి అని సుబ్రహ్మణ్యముగారి వాదము.

సమన్వయసమాధానము

ఈపై వాదములలో మనము గమనించవలసిన విషయయొక్కటి కలదు. ఈవిధమైన వాదములు చేయువారి కందఱికి పురాణములలోని ఆంధ్రరాజులకును, శాసనములలోని సాతవాహనరాజులకును గలనామసామ్యము: జవాబుచెప్పి తీరవలసిన ఒకవ్యాసఘట్టముగ నిలిచింది. 'సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారు.' వారికి వీరికి సంబంధములేదని యెంతవాదించినను ఈనామసామ్యమునకు ఏదియో యొకవిధమున సమాధానమియక తప్పని సరియగుచున్నది. అందువలన ఆంధ్రులకును సాతవాహనులకును ఏదియో యొక విధమైన సంబంధము—అదిపురాణకర్తలు కల్పించిన సంబంధమైన నేమి, మఱి యేయితర సంబంధమైన నేమి—కలదనుటకు ఉభయవంశములలోని రాజులపేర్లు ఒక్కటియగుటయే బలమైన ప్రమాణముగనున్నది.

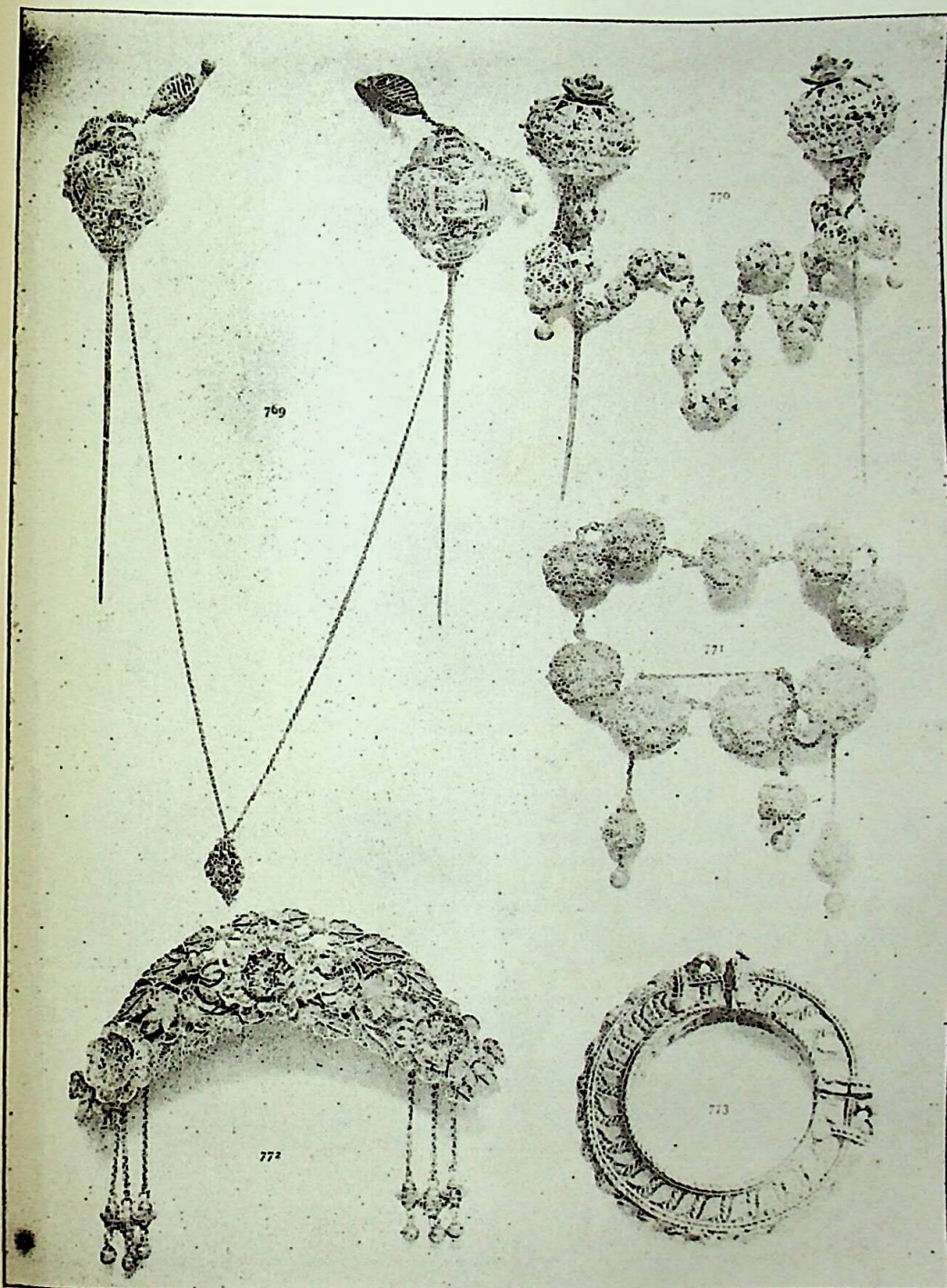
శ్రీనివాస అయ్యంగారి వాదమునకు సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారని చెప్పి విషయమేదియు లేదు. సాతవాహనులు, ఆంధ్రులు ఒక్కరేయను అభిప్రాయమును ఆధారపఱచుకొనియే వారు తమ వాదమును నిర్మించిరి. సుశ్రింకరుగారి వాదము ప్రకారము

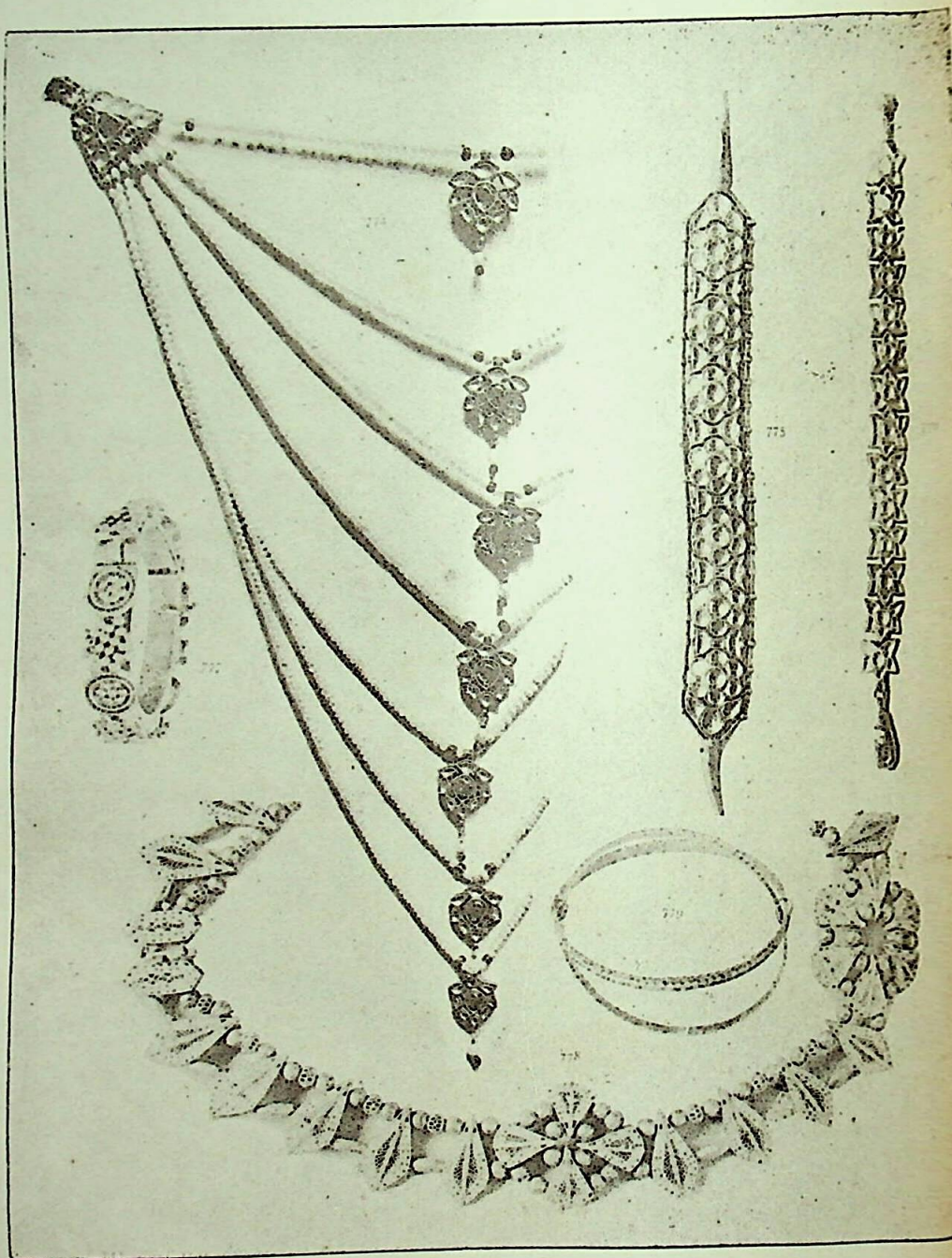
సాతవాహనులు వేలు, ఆంధ్రులు వేలు అని పైకి కనబడుచున్నను వారు కూడ తుదకు సాతవాహనవంశము - ప్రధానాంధ్ర సంఘము నుండి ఎప్పుడు విడిపోయినను - ఆంధ్రుల సంఘములోని యొక శాఖయేయని తేల్చియున్నారు. అందువలన పురాణములందు నక్షింపబడిన సూర్యరాజవంశమును, శాసనములందు గాననగు సాతవాహన వంశమును ఒక్కటియేయని యంగీకరింపదగును. ఒక్కటి కాదనుచో ఉభయవంశములలోని రాజుల పేర్లు నొక్కటియగుట యెట్లు సంభవించెను అను విషయమునకు జవాబు చెప్పవలసియుండును. ఇక సుబ్రహ్మణ్యముగారి వాదము ప్రకారము మాలేము ఆంధ్రులు వేలు, సాతవాహనులు వేలు. వేలుని వాదించు వీరు నామసామ్యమునకు సమాధానమిచ్చియున్నారు. కాని యా సమాధానము అంగీకరింపదగునా? క్రీస్తుశకము మూడవశతాబ్దిలో రచియింపబడిన పురాణములే యీ నామసామ్యమునకు కారణములనియు, అప్పుడు ఆంధ్రులకు సాతవాహనులే రాజులుగ నుండిరి గనుక వారినే పురాణకర్తలు ఆంధ్ర రాజులని చెప్పిరనియు సుబ్రహ్మణ్యముగారు నుడువచున్నారు. అనగా నామసామ్యమునకు సమాధానమిచ్చుటకై వారు పురాణములను బట్టుకొనిరి. పురాణములన్నియు సరిగా మూడవశతాబ్దిలో రచియింపబడినవనుటకు తాయిగుద్దినట్లు చెప్పదగిన ఆధార ప్రమాణములేవియు లేవు. మొట్టమొదట ఒక్క పురాణమే యుండెననియు, అదికాలక్రమమున పెక్కు పురాణముల క్రింద పరిణ

మించెననియు, అవియైనను కాలము గడచినకొలది శ్లోకసంఖ్య పెరిగి వృద్ధిబొందుచువచ్చెననియు, పురాణములలోని వేలువేలు భాగములు వేలువేలు కాలములలో రచియింపబడివానిలో జేర్పబడినవనియు పురాణపరిశోధకుల యభిప్రాయము. అందువలన మనము ఏయేభాగములు ఎప్పుడు రచియింపబడినవో, అసలు పురాణమూలగ్రంథమేదో ఈవిషయములను నిర్ధారణగ చెప్పలేము. అందు ప్రతి పురాణమునందలి భవిష్యకథనమును ఒక్కసారిగ ఒకే కాలమున రచియింపబడినది కాదనియు, అందలి ఆయా రాజవంశములను గుఱించిన కథనము వేలువేలు కాలములు రచియింపబడి యందు చేర్పబడుచువచ్చెననియు ఎల్లరు నంగీకరించియేయున్నారు. ఇట్లనుటకు పురాణములే సాక్ష్యమియగలవు. ఈ కారణముల ననుసరించి ఏయే పురాణములు ఎప్పుడు రచియింపబడినవో, అసలు పురాణము యొక్క ప్రాథమిక స్వరూపమేదో, ఏయేభాగములు ఏయే కాలముల పురాణములలో జేరుచువచ్చినవో ఈసంగతులను ఇదమిత్యమని నిర్ణయించుటకు దగిన యాధారము బలమైనదేదియు లేదు. అందువలన పురాణ రచనాకాలమును గుఱించి మనకు విస్పష్టముగ దెలియనప్పుడు, దానినే మనము గరిష్ఠ ప్రమాణముగ గైకొనుట యుక్తముకాదు. అయితే పురాణములు క్రీస్తుశకము మూడునాలుగు శతాబ్దులలో రచియింపబడినవను నొక సాధారణాభిప్రాయము పురాణ పరిశోధక మండలిలో వ్యాపించి యుండకపోలేదు. కాని యది మనము గొప్ప

ప్రమాణముగ గ్రహించి దానిమీద మన వాదము నంతను ఆధారము చేసికొనదగినంత బలీయమైన హేతువు కాదు. ఒకవేళ పురాణములు క్రీస్తుశకము మూడవశతాబ్దిలోనే రచియింపబడినవని వాదమునకు అంగీకరింతము. అప్పుడు ఆంధ్రులను సాతవాహన రాజులు పరిపాలించుచుండిరి. దక్షిణాపథమున సాతవాహన ప్రభువుల కీర్తి దట్టముగ అలమికొనెను. వింధ్యపర్వతములకు దక్షిణమున ప్రప్రథమమున గొప్ప సామ్రాజ్యమును నిర్మించినవారు సాతవాహనులే. సాతవాహనులు జౌద్ధభిక్షువులు మొదలగువారికి చేసిన దానధర్మములు లోకవిఖ్యాతము లయ్యెను. దుష్టశిక్షణమును, శిష్టరక్షణమును, వర్ణాశ్రమధర్మ పరిరక్షణమును జేసి సాతవాహనులు ఆజగామరమైన పేరు సంపాదించిరి. సాతవాహనరాజులపేరు ప్రజల జిహ్వోగ్రముల నాట్యము చేసెను. అట్టిది సాతవాహన భూమిశుల ప్రతిష్ఠ. ఆ కాలమున వారినెఱుగనివా రెవ్వరు? సాతవాహన భూపతుల ప్రతిష్ఠ విని చీనాదేశమునుండి రాయబారులుకూడ వారియాస్థానమునకు వచ్చి పోవుచుండిరి. అట్టి మహాసామ్రాజ్యమును, మహాకీర్తిని సంపాదించిన సాతవాహనులను గుఱించి క్రీస్తుశకము మూడవశతాబ్దిలోని పురాణకర్తలకు దెలియకుండుటెట్లు? ఈమహారాజులను వారెఱుగుదురు. ఈరాజవంశమును వారెఱుగుదురు. వారి ధర్మకార్యములను వారెఱుగుదురు. ఇన్నియెఱిగిన సాతవాహన మహిషతులను—వారు ఆంధ్రులను పాలించు చుండిరి గనుక—పురాణకర్తలుఆంధ్రరాజులనిరనుట

సమంజసముగగన్పట్టదు. సాతవాహనరాజులు తమ శాసనములలో తాము సాతవాహనులమనిచెప్పకొనిరి. వారి సమకాలీనులు వారిని సాతవాహనులని పేర్కొనిరి. సాతవాహన వంశమునకు సాతవాహననామమునకు గౌరవ ప్రతిష్ఠ లేర్పడినకాల మది. ఇట్టి సందర్భములలో వారు ఆంధ్రులను పరిపాలించు చుండిరి గనుక పురాణకర్తలు వారివంశమును మఱచి వారికీర్తి ప్రతిష్ఠలనుమఱచి-పొరపాటుగ-వారిని ఆంధ్రరాజవంశజులని పురాణములలో వ్రాసి అనిచెప్పటఅంతసంగతముగ కాన్పింపదు. బ్రహ్మవారిపుడు హైందవులను పాలించుచున్నారని కావున వారిని హైందవరాజవంశజులని పోలనాటిననైన నెవ్వరును చెప్పరు. అట్లు చెప్పెదరనుట సత్యదూరము. అందువలన ఉభయ వంశములందలి రాజుల పేర్లలోగల సామ్యము పురాణకర్తలు కల్పించినదని సుబ్రహ్మణ్యముగారు చెప్పవాదము సరియైనదిగ కన్పట్టదు. ఈనామసామ్యము ఎట్లు కలిగినదో మఱియొక రీతిని వివరించి చెప్పటకు సాధ్యమగుటలేదు కావున ఆయుధయవంశజులును ఒక్కరేయని యంగీకరించుట సముచితము. ఆనామసామ్యమును మఱియొక రీతిని సమన్వయించి చెప్పట కేదైన నవకాశమున్నచో నీయుధయవంశజులు నొక్కరే యన్న వాదమును వదలుకొనవచ్చును. అట్టి యవకాశము లేనంతవఱకు ఆంధ్రులు సాతవాహనులు ఒక్కరేయండము. అయితే ఆయుధయవంశజులును ఒక్కరేయనుటకు ఇదిబలిష్ఠమైన యాధారముకావచ్చును కానిఈనామసామ్యమెట్లుకలిగి నన్న

౪-వ చిత్రము

విషయమునకు సమాధానము చెప్పవలసియుండుననియు, ఈవిషయమంత సులభముగను, నిర్లక్ష్యముగను త్రోసివేయదగినది కాదనియు, ఆంధ్రరాజుల చరిత్రమున నిదియొక వ్యాస ఘట్టమనియు మాత్రము జ్ఞాపక ముంచుకొనవలసియుండును. ఆంధ్రులును సాతవాహనులును ఒక్కరేయనుటకీనామసామ్యముగాక మతీయేనైన నాధారము లున్న వేమో చూతము.

ఆంధ్రులును సాతవాహనులును ఒక్కరు కావచ్చునని పురాణములనలన తేల్చుకొనిన నిర్ణయమే సరియైనదగుచో ఆంధ్రులుండిన చోట్లనే సాతవాహనుల జాడలుకూడ కాన్పించవలెను. ఆంధ్రులు ఆసలు కృష్ణాగోదావరీ నదుల మధ్య ప్రదేశమున అనాదికాలమునుండియు నుండలేదనియు, వారు ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకు వచ్చిరనియు, ఇట్లు వచ్చుటలో వారు చాలకాలము తెలివాహనదీ ప్రాంతముల నివసించిరనియు ఇదివఱలో తీర్మానించెడియున్నాము. ఈతీర్మానము ప్రకారము ఇప్పటి ఆంధ్ర ప్రదేశము ఆంధ్రులయొక్క కట్టకడపటిశీర నివాసస్థలమని విదితమగును. తెలివాహనదీ ప్రాంతముల ఆంధ్రులు నివసించిరనుటకు ప్రమాణము లిదివఱకే చూపబడినవి. వాటినే కాక ఆప్రాంతములందలి గ్రామనామములను గూడ అందులకు ప్రమాణముగ జూపవచ్చును. ఈ విషయమును శ్రీయుతులు బుర్రా శేషగిరి రావు (యస్. ఏ) గారు 'కళింగమందలి ఆంధ్రులు' అనువ్యాసమున సువ్యక్తముచేసియున్నారు. గంజాం, విశాఖపట్టణమండలములందలి షర్వతప్రాంతములలో (మాళియాలలో)ని

గ్రామనామము లనేకములు ఆంధ్రపదాంబితములైనవి కలవు.

ఒండ్రసింగి	ఒండ్రానుండా
ఒంధారోకోటో	ఒండ్రగుడ
ఒంతోరోహదా	ఒంధరికోటా
ఒంధాయ్ గాం	ఒంధోరోహాయ్
ఒంతోరోసింగి	ఒంధారి
ఒంతోరోపుడ	ఒంధిరాగోడో
ఒంతోరోహ	ఒంధోరాసింగి
ఒంధోరోగాం	ఒండ్రగోడో
ఒంధరి గుమ్మ	ఆండ్రడోప్పి
ఒంధారిబాంధో	ఒండ్రగుడ
ఒంధారులిమ్మ	ఒండ్రంగి
ఒండ్రినుడా	ఆంధ్రిగాం

ఈ పైపేరులన్నియు ఆంధ్రగ్రామములకు సంబంధించినవే. ఈపైపేర్లలో ఒంతో, ఒంద్రి, ఒందోరో, ఒంధారి, ఒంధరి, అంత్ర-ఇవి యన్నియు ఆంధ్రపదముయొక్క వికృతరూపములు. ఒండ్రంగి, ఒండ్రగుడ ఈ మొదలగు నవి ఒంద్రంగి, ఒంద్రగుడ అనువానికిరూపాంతరములుగ భావింపవచ్చును. ప్రాచీనాంధ్రమున 'ద', 'డ' గ కనబడిన యదాహరణములు లేకపోలేదు. ఎట్లనః కొట్టదొన-కొట్టడొన; నాదెడ్ల-నాడిండ్ల; దామలూరు-డామలూరు; ఇత్యాదులు. ఈగ్రామనామములకూడ ఆంధ్రులీప్రాంతముల చాలకాలము నివసించిరనుటకు తార్కాణములుగ నున్నవి. ఇట్లే ఆంధ్రులును సాతవాహనులు నొక్కరైనయెడల నీ ప్రాంతములలో సాతవాహనుల పేరకూడ గ్రామములు కలవేమో పరిశీలించవలసి యుండును. సాతవాహనవంశమునకు సాతాహనవంశమనియు, రాజులకు సాతరాజు లనియు, సాతవాహన

రాజులనియు, సాతకర్ణులనియు బేరు. దీనినిబట్టి 'సాత' అనుపదమును జాతివాచకముగ దీసి కొనినచో ఆపదముపేరిట నొప్పు గ్రామములు కొన్ని యా ప్రాంతముల చూడఁబట్టుచున్నవి.

సాతొకుట్టిని

సాతొనొలొ

సాతొసాండియ

సాతొకుట్టిని

సాతులి

సాతరా

పడ(ద్ర)వనపల్లె(సాతవాహనపల్లె) సాన

సదాం (దాం)

సతాపి

ఇవి యన్నియు సాతవాహను లచ్చట నివసించిరనుటకు ప్రమాణముగ చెప్పదగి యున్నవి. బల్లారిజిల్లా ఆదవాని తాలూకా లోని సాతనూరు, చిత్తూరుజిల్లా చంద్రగిరి తాలూకాలోని సాతంబాక్కం, గుంటూరు జిల్లా నర్సారావుపేటతాలూకాలోని సాతులూరు, కృష్ణాజిల్లా బండరు తాలూకాలోని సాతులూరు- ఇవి యన్నియుగూడ నట్టివే.

ఇట్లు ఆంధ్రపదాంధితములైన గ్రామనామములు కానవచ్చుచోట సాతవాహన పదాంధితములైన యూరిపేరులు కనబడుట కూడ పురాణప్రమాణమును బలపఱచి, ఆంధ్రులును సాతవాహనులును ఒక్కరేయను నిర్ణయమునకు సహకారి యగుచున్నది.

ఆంధ్రుల పూర్వపు వలసలలో సాతవాహనుల జాడలు కనబడినట్లే సాతవాహనులు పాలించినట్టియు, వారిశాసనములు కాన్పించునట్టియు ప్రదేశములలో ఆంధ్రుల జాడలు కనబడుచున్నవి.

బ్రిటీషు మ్యూజియములోనున్న వీరసత్యశ్రయదేవుని తామ్రశాసనములో దాన

మియబడిన గ్రామముయొక్క సరిహద్దులలో నొకటిగ 'అంధరాగిరి' (ఆంధ్రగిరి) అనుపర్వత మొకటి పేర్కొనబడినది. ఆశాసనమున నిది బెత్వంకిగ్రామమునకు సమీపమున వాయవ్య మూలనున్నట్లు తెలుపబడినది. ఈగ్రామము సాతవాహనులు పరిపాలించిన దక్షిణమహారాష్ట్ర ప్రదేశములోని 'మిరాజ్' సంస్థానమునకు రాజధానియైన 'మిరాజ్' నగరసమీపమున నున్నది. దాతయైన వీరసత్యశ్రయకు పశ్చిమ చాళుక్య విక్రమాదిత్యవంశజుడు. దక్షిణమహారాష్ట్రముననుండిన పర్వతము ఆంధ్రనామంధిత మెట్లయ్యెను? ఈపేరు తప్పక ఆంధ్రులను బట్టియే కలిగియుండవలెను. కాని పశ్చిమ చాళుక్యవంశజులకు పూర్వము పురాణములు దలి ఆంధ్రవంశపురాజులతో నామసామ్యముగల సాతవాహనవంశపురాజులు తక్క మఱియే యితర ఆంధ్రవంశపురాజులును మహారాష్ట్రమున నివసించినట్లు కాని పాలించినట్లు కాని తెలియరాదు. అట్లయినచో అంధరాగిరి (ఆంధ్రగిరి) అనుపేరు ఎట్లు వచ్చియుండును? ఇట్లే బాంబాయి ప్రాంతమున 'ఆంధ్రలోయ' అనుపేర నొకలోయ కలదు. దీనికిట్టిపేరు ఎట్లు వచ్చియుండును? సాతవాహనులు ఆంధ్రులనియు, వారు మహారాష్ట్రమున పాలించిరనియు, నివసించిరనియు జెప్పిననే వీటికి తృప్తి కరమగు సమాధానము రాగలదు. ఇట్లే శాసనాధారమున సాతవాహనరాష్ట్ర మని యనబడదగిన బల్లారిజిల్లా ఆదవానితాలూకాలో 'ఆంధ్రహాళు' అను పేరబరగు ఆంధ్రనామంధిత గ్రామముకలదు. ఈవిధమున ప్రాచీన

ధ్రుల వలసలలో సాతవాహనులకు సంబంధించిన యూరి పేరులును, 'సాతవాహన దేశము'న ఆంధ్రనామాంచితమైన పేరులును కనబడుచున్నవి. ఈకారణమునుబట్టియు, ఉభయవంశపు రాజుల నామసామ్యమును బట్టియు ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును ఒక్కరేయని యూహింపదగును. ఈయూహనరియైనది కావచ్చుననుటకు మనకింకొక యాధారము కలదు.

బ్రహ్మాండపురాణమున భారతవర్షవర్ణనము కలదు. భారతవర్షమునందలి దక్షిణదేశమునను, ఉత్తరదేశమునను, మధ్యదేశమునను, తూర్పుదేశమునను ఉన్నజాతులన్నియు అందు దెలుపబడినవి. ఆంధ్రులు రెండుతావుల నుండినట్లు ఆపురాణములవలన దెలియుచున్నది : (౧) వారు కొంకణులు, కుంతలులు-వీరితోగలసి దక్షిణదేశముననుండినట్లు ఈక్రింది శ్లోకములు చెప్పచున్నవి :

పులిందా వింశ్య మాతీయా వై దర్భాదండకైస్సుహా
పాతికామాతికాశైచ్చన ఆశ్మకాభోగవర్ధనాః ర్రిహాః
కొంకణాః కంఠికుంఠలశ్చాంధ్రాః కులిందాంగరమా
దాక్షిణాశైచ్చనయేదేశా అపరాంతాన్నిబోధత.

కొంచెమించుమించుగ మహారాష్ట్ర దేశ సముద్రతీరమంతయు కొంకణమనుపేర బరగుచున్నది. తూర్పుకనుమలకును సముద్రమునకును మధ్యనున్న సముద్రతీరస్థ ఆంధ్రదేశము వలెనే కొంకణము పడుమటి కనుమలకును, సముద్రమునకును నడుమ నున్నది. ఇందు బొంబాయి, తాణా, కొలూబా, రత్నగిరి మండలములు, ఉత్తరకనరాలోని సముద్రతీర ప్రదేశము, జింజీరా సావంతవాడి అను స్వదేశ సంస్థానములు, గోవా-ఇవి యన్నియు గలవు.

దక్షిణమహారాష్ట్ర దేశము కుంతలమని చెప్పదగును. అజంతాగుహలుకూడ కుంతల దేశములోనివే యని అజంతాలోని యొక శాసనమువలన దెలియుచున్నది. బొంబాయి రాజధానిలోని కర్ణాటభాషామండలము లన్నియు కుంతలములోనివి కాగలవు. దక్షిణ హిందూదేశమున పూర్వము పరిపాలనము నెరపిన వాకాటకవంశజులు తాము కుంతలులమని చెప్పుకొనియున్నారు. వాకాటకరాజ్యము మధ్యపరగణాలలోని నాగపుర ప్రాంతమున రేకెత్తినది. అందువలన ఆ ప్రాంతమును కుంతలమే.

కొంకణ కుంతలదేశములు రెంటినిగూడ సాతవాహనులు పాలించియున్నారు. ఈవిషయము వారి శాసనములవలననే వ్యక్తపడుచున్నది. సాతవాహనులకును, కొంకణకుంతలులకును చాలసంబంధమున్నయట్లే ఆంధ్రులకును కుంతలులకునుగూడ దగ్గరసంబంధము కలదనుటకు ప్రమాణములు కలవు.

పురాణోక్తమగు ఆంధ్రవంశపు రాజులలో ఒకనిపేరే కుంతలస్వాతికర్ణి. హాళుడను మఱియొకరాజు పురాణముల ననుసరించి ఆంధ్రవంశపురాజుగ దెలియవచ్చును. ఇతడు సాతవాహనరాజగునా కాదా యని తెలిసికొనుట కీతనిశాసనములేవియు గానరాలేదు. కాని ప్రాకృతవాఙ్మయమువలన నితడు సాతవాహనరాజుని తెలియుచున్నది. హాలవిరచితమైన గాథాసప్తతికి 'శాతవాహన సప్తశతి' యని నామాంతరము కలదు. ఈసప్తశతీయందే శాలివాహనుని గుఱించి యొక గాథ (పద్యము) కలదు.

లీలావతి యను ప్రాకృత కావ్యమున నితడు సాలాహణుడనియు, సాలవాహణు డని యు పేర్కొనబడినట్లు శ్రీయుతులు మానవల్లి రామకృష్ణకవిగారు తెలుపుచున్నారు. హాలునికి కుంతలుడను నామాంతరము కూడ నున్నట్లు హేమచంద్రుని దేశికోశము నలన నెఱుంగనగును. ఈకారణములవలన సాల వాహన రాజులకు కొంకణ కుంతలులకు, పురాణోక్తమైన ఆంధ్రవంశపురాజులకు కొంకణ కుంతలులకు సంబంధముండెనని స్పష్టపడుచున్నది.

(౨) పైనుడివిన పురాణముననే ఆంధ్రులు మఱియొకచోట పేర్కొనబడి యున్నారు:

స్థితి కాశ్చాహుకాశ్చైచ పూజాదర్శనైశ్చైవ
ఆంధ్రవాకాముద్గరకా అంతర్గిరి బహిర్గిరాః
తరైశ్చ సంక వోజ్ఞయోమలదామల వర్తికాః
సమంతరాః ప్రాప్తవేమా భాగ్ధవా గోపనార్థినాః
ప్రాస్థ్యోతిపాశ్చ పుండ్రాశ్చ విదేహోస్తామరిష్టకాః
పల్లా చుగగోనద్ధాః ప్రాచ్యాంజనపదాః స్మృతాః.

ఈ పైశ్లోకములలో తూర్పుననున్న జనపదములలో నివసించు జాతులు పేర్కొనబడినవి. అందు 'ఆంధ్రవాక' నామముచేత ఆంధ్రులే యుద్దేశింపబడి రనునట్లయిన వారు ప్రాచ్యజనపదములలో నివసించుచుండిన వారనియు, అందు ముఖ్యముగ 'అంతర్గిరి', 'బహిర్గురుల'లోని వారనియు మనము నిశ్చయింపవచ్చును. అంతర్గిరి బహిర్గురులు భారతముననుసరించి దేశవిశేషములుగ గనబడుచున్నవి. అవి స్రత్యేకము దేశవిశేషములైనను కాకపోయినను షర్వతప్రాంతములనియు, తూర్పు

దేశములందలివనియు మాత్రము నుడుపుటక భ్యంతరముండదు. తెలివాహనదీప్రాంతము షర్వతమయమనియు, నది పూర్వదేశమందలిదనియు మనకు తెలియును. అందువలన ప్రాచ్యజనపదములందలి 'అంతర్గిరి', 'బహిర్గురుల'లోని 'కుంధ్రవాకు' లనబడు ఆంధ్రులు తెలివాహనదీప్రాంతముల నున్నవారని యిదివఱలో మనము నిర్ణయించుకొనిన ఆంధ్రులై యుండవచ్చును.

మఱియొక్క విషయము: హాలుడు కథానాయకుడుగా రచియింపబడిన లీలావతియను ప్రాకృత కావ్యమున ఆంధ్ర దేశమునందలి సత్తగోదావరీక్షేత్రమును, భీమేశ్వరాలయమును కథాకల్పనలో బొందింప బడియున్నవని శ్రీయుతులు మానవల్లి రామకృష్ణకవిగారు చెప్పుచున్నారు. హాలుడు గౌతమీపుత్రశాతకర్ణికి పూర్వుడు. 'గౌతమీపుత్రుని తరువాత నుండి కాని సాతవాహనులు ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చియుండలేదు, ఆంధ్రదేశమును పాలింపలేదు' అను వాదమున కొకవిధముగ ఈలీలావతి కావ్యము వ్యతిరేకప్రమాణమగునేమో! హాలుని యాస్థానకవియో మఱి యెవ్వరో ఆతనిని కథానాయకుని గావించిరనియింపిని యీ కావ్యముయొక్క కథాకల్పనమున ఆంధ్రదేశస్థములైన సత్తగోదావరీక్షేత్ర భీమేశ్వరాలయాదికములు పొందింపబడియుండుటను బట్టి కథానాయకుడు ఆంధ్రవంశపురాజైనను కాకపోయినను, షరిపాలనము ద్వారముననో, మఱి యేవిధముననో ఆతనికిని ఆంధ్రదేశమునకును దగ్గఱ సంబంధముండినట్లు మాత్రము సూచింపవచ్చును.

అదియును గాక, పశ్చిమసముద్రతీరస్థ మగు మలబారుమండలమున 'ఆంధురా' అని యొక తెగకలదు. ఈ పేరబరగు తెగవారు కుమ్మరులు. అతివమున ఆంధ్రులు 'ఆండా' 'ఆడిరా' అను పేరబరగుదురు. అందువలన మధ్యాక్షరమున స్వప్రవృత్త్యాసమున్నను 'ఆండురా' అను తెగ 'ఆండిరా' లేక ఆంధ్రజాతిలోనిదే కాదగును. ఆంధ్రజాతిలోని కుమ్మరివృత్తి నవలంబించినవారు మహారాష్ట్రమునుండి పశ్చిమసముద్రతీరముననే మలబారు మండలమునకు వ్యాపించియుండురు.

మన్నిత్రులైన శ్రీయుతులు ఏ. రంగస్వామి సరస్వతి (బి. యే.) గారి 'ఆరిజిన్స్ ఆఫ్ ది సౌత్ ఇండియన్ డైనాస్టీస్' అను పుస్తకమువలన మఱికొన్ని విషయములు తెలియవచ్చుచున్నవి. వారు చెప్పడాని ననుసరించి ఆండా, ఆండిరా అను పదములు ప్రాచీన తమిళవాఙ్మయమున జూపట్టుచున్నవని తెలియుచున్నది. 'సంగం' గ్రంథములలో 'ఆయ్ ఆండిరా' అను నొక నాయకుడు పేర్కొనబడెను. 'సంగ' మనునది 'సంఘ' శబ్దభవము. ప్రాచీనకాలమున తమిళదేశమున నిట్టి 'సంఘములు' (సంగములు) మూడుండెను. ఇవి సాహిత్యపరిషత్తులవంటివి. ఈ 'సంగము' సంఘ సభ్యుల యామోదమును బడసిననే గ్రంథమునకు శస్త్రీవచ్చుచుండెడిది. ఈ 'సంగము' కాలపు గ్రంథములకు వాటి ప్రాచీనతనుబట్టి విశేష గౌరవస్మృతిపలు కలవు. ఈ 'సంగములు' పరిగల్గిన కాలమెప్పుడు అను విషయమున తమిళపండితులలోనే మతభేదములు కలవు.

అయినను అవి క్రీస్తుశకము ఒకటిరెండు శతాబ్దాలనాటివని పెక్కురు తమిళవాఙ్మయపరిశోధకులు వాదింతురు.

తిరునల్వేలి మండలములోని పొదియిల్ కొండ ప్రాంతమున 'ఆయ్ ఆండిరా' పరిపాలనమునెరపెను. ఆతని రాజధాని 'ఆయ్ కుండి'. ఆతని రాజ్యమున పెక్కుచలమలతో గూడిన 'కవిరమ్' అను నొక పర్వతపంక్తి కలదనియు, విశేషముగ ఏనుగులు కలవనియు, బహుమానమునకైనను ఏనుగులనే యొసంగువారనియు, ఆండిరా కొంగుదేశస్థులతో భారాడి వారిని పశ్చిమసముద్రమువైపు తఱుమగొట్టెననియు, ఈతని దర్బారు వైభవమును పెక్కురు 'సంగపు' కాలపు గ్రంథకర్తలు పొగడుచు వర్ణించిననియు, ఈతని యాస్థానకవులలో 'మోసియా' అను నతడు ముఖ్యుడనియు తెలియుచున్నది.

ఈపై విషయములు కూడ ఆంధ్రజాతిలోని యొక తెగవారు పశ్చిమసముద్రతీరముననే దక్షిణమునకువచ్చి తమిళదేశపు దక్షిణమండలములలో వ్యాపించినటుకు నిదర్శనములు కాగలవు.

ఇంతవఱకు నిచ్చిన ప్రమాణముల నన్నిటిని తర్కించిచూడగా తేలిన సారాంశమును ఈ క్రిందిరీతిని నిర్వచింపవచ్చును.

(౧) పురాణములవలన దెలియవచ్చిన ఆంధ్రవంశపురాజులపేర్లును, శాసనములవలన దెలియవచ్చిన సాతవాహనవంశపు రాజులపేర్లును ఒక్కటియే.

(౨) ప్రాచీనాంధ్రుల నలసలలో సాతవాహన వంశమువారి జాడలు కాన్పించుచున్నవి.

(౩) సాతవాహనులు నివసించిన నట్టియు, పాలించిన నట్టియు మహారాష్ట్రమున ఆంధ్రులజాడలు కాననచ్చు చున్నవి.

(౪) సాతవాహనరాష్ట్రమని పేరొందిన ప్రదేశమున ఆంధ్రనామాంచితములైన గ్రామములు కనబడును.

(౫) ఆంధ్రులు వచ్చిమమునమహారాష్ట్రమునుండి సముద్రతీరముననే క్రమముగామలబారు, తిరువాన్కూరు మండలములనుండి వచ్చి తమిళదేశపు దక్షిణమండలములలో వ్యాపించి రనుటకు ఆవకాశము కలదు.

(౬) హాలుడు (పురాణములనుబట్టి) ఆంధ్ర వంశపురాజనియు, ప్రాకృత వాఙ్మయమునుబట్టి సాతవాహనవంశపు రాజనియుకూడ తేలుచున్నది.

(౭) హాలుడు కథానాయకుడుగ రచియింపబడిన లీలావతియను ప్రాకృతకావ్యమున ఆంధ్రదేశస్థములగు సత్తగోదావరీక్షేత్ర, భీమేశ్వరాల యాదికములు ఇతివృత్తకల్పనమున గూర్పబడియున్నవి.

(౮) ఆంధ్రులు ప్రాచ్యజనపదములలో అంతర్గతి బహిర్గతులయందును; దక్షిణమున కొంకణకుంతలాదులతో (మహారాష్ట్రమున) ను నివసించిన జాతియని పురాణములు తెలుపుచున్నవి.

(౯) శాసనములవలన సాతవాహనులు, పురాణముల ననుసరించి ఆంధ్రులు కుంతలాదులతో ఎక్కువ సంబంధముగలవారని తెలియుచున్నది.

బలిష్ఠప్రమాణములైనను కాకపోయినను ఈపైనుడివిన హేతువుల ననుసరించిన ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును ఒక్కొక్కరియు, లేక మహారాజాతిలోని వేటవేటాల్లలవారనియు, వారిలోని కొందఱు సముద్రతీరముననే యిప్పటి ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చిరనియు, మఱికొందఱు వచ్చిమమున మహారాష్ట్రమునకుబోయిరనియు నూహింపదగినది.

అయితే మనమిచ్చట మఱియొకవిషయమునుగూడగమనింపవలసియుండును. ప్రాచీనాంధ్రులు నివసించి రన్నవలన ప్రదేశములలో సాత (వాహన) పదాంచితములైన గ్రామములు కాన్పించుటచేత ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును ఒక్కరేయని రుజువుచేయుటకాదానినొకకారణముగ గ్రహించినను ఇచ్చట నొక చిక్కుమాత్రము లేక పోలేదు. తెలవాహనదీ ప్రాంతముల గంజాం, విశాఖపట్టణ మండలములలోని మన్యప్రదేశమున ఆంధ్రులమాదిని గలిగినట్టియు, సాతపదమాదిని గలిగినట్టియు గ్రామములున్న యట్లే 'తెలుగు' పదాంచితములైన గ్రామములును గానవచ్చుచున్నవి.

తెలగాం	తెలిధి
తెలూగాం	తెలిగాం
తొల్లంగొ	తెలొంగొపాచో
తొలొపాచా	తెలుగాం
తొలూగాం	తెల్లిగుడ
తెలియాపల్లి	తెల్లపల్లి
తెనుగు (తెలుగు)	తెలగలన

దీనిని బట్టి ఆయా గ్రామములు ఒకప్పుడు కడుప్రాచీన కాలమున ఆయా తెగలకు లేక శాఖలకు నివాసస్థలములుగ లేక వలసలుగ నుండుటవలన వారిపేరిట ఆ గ్రామములకట్టినామములు కలిగినవని తలంపదగును. ఇందువలన ఆంధ్రులు, సాతవాహనులు, తెలుగులు ఒక్కరాయను సందియము కలుగక మానదు. అందఱును ఒక్కటే జాతివారు; ఒక్కరేయన్నయెడల తెలుగు సాతవాహన తెగలపేర్లతోగూడ ఎందువలన గ్రామము లేర్పడవలసిన యవసరము సంభవించినది? అందఱును ఆంధ్రులేయైన యెడల ఒక్క ఆంధ్రపదాంచిత గ్రామనామములే యుండవలెను. వివిధశాఖల వలన లనునభిప్రాయమును కలుగజేయు ఇతరపదాంచిత గ్రామము లెందువలన కలిగినవి?

దీని కొక్కటే సమాధానము కలదు. ఆసలు ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును, తెలుగులును ఒకే జాతిలోని వేఱువేఱుశాఖలనియు, వీరందఱును కాలక్రమమున గలిసిపోయి గొప్ప ఆంధ్రజాతి యొకటేర్పడెననియు, ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును, తెలుగులును భిన్నజాతుల వారుకాక ఒకే జాతిలోని అంతశ్యాఖలవారుమాత్రమేయనియు* సమన్వయించు

చుకొనవలసియుండును. ఇంతకన్న వేఱుసమాధానము కుదురదు. ఎట్లయిన నేమి, వైవిషయముల నన్నిటినిబట్టియు ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును ఒక్కరేయని చెప్పటయేయుక్తము. ఆంధ్రులును సాతవాహనులును ఒక్కరనుటకు ఇంతకంటె ప్రమాణము లేవియు గానరావు.

సాతవాహనులును ఆంధ్రులును ఒక్కరకారను వ్యతిరేకవాదమునకును, ఒక్కరేయను సమన్వయవాదమునకును గల యాధారములు వివరముగ నిరతవఱకు చెలువబడినవి. పరిశీలనాదక్షులైన పరిశోధకు లీవిషయమును గుఱించి యింకను పరిశోధించుట లెస్స.

ఈవైవిధమున ఆంధ్రులును, సాతవాహనులును ఒక్కరేయనియు, ఆంధ్రులలో కొందఱు తూర్పువైపుగ కృష్ణాగోదావరీనదీప్రాంతములకును మఱికొందఱు పశ్చిమముగ మహారాష్ట్రమునకు వ్యాపించిరనియు, పశ్చిమమునకు బోయిన ఆంధ్రులలోనుండియే ఆంధ్రరాజులక (సాతవాహన) వంశమేర్పడెననియు సమన్వయించి కావించిన నిర్ణయము అంగీకార్యమైనచో ఒక్క భాషావిషయమున దక్కమిగిలిన అన్నివిషయములలోను వ్యతిరేకవాదులకు సమాధాన మిచ్చినట్లగును.

* ఇంతవఱకు దొరకిన ప్రమాణములను బాగుగ పర్యాలించి, సమన్వయించి మాడ ఈ క్రిందికితిని కొన్ని యాహుచేయ నవకాశముకలదు. (౧) ఆంధ్రులు తెలివాహనదీప్రాంతములకు చెందుతెగలుగవచ్చిరి. (౨) మొదటి తెగవారికంటె రెండవ తెగవారు చాలకాలమునకుతరువాత వచ్చిరి. (౩) రెండవమారువచ్చినవారే ఆంధ్రులను పేరుతో వచ్చిరి. (౪) రెండవ తెగవారికి పూర్వమేవచ్చి తెలి (లేక తెలివాహ) నదీప్రాంతముల కుదురుకొనినవారే 'తెలింగులు' లేక 'తెలుగు' లనబడగలిగిరి. (౫) 'తెలి-కళింగ'మే లేక 'తెల్-కళింగ'మే త్రికళింగ మయ్యెను. (౬) 'సాతవాహను' డను, దేవత నారాధించినవారికి 'సాతవాహను' లనుపేరు కలిగెను. 'సాతవాహనులు' పశ్చిమమున బొంబాయిరాజధానిలోను, 'తెలుగులు' బహురాజ్యముగండ్ల ఓరుగంటిప్రాంతమునను, 'ఆంధ్రులు' కృష్ణా గోదావరీ నదీ పల్లపుడతముల ప్రాకృమద్రతీరమునను వ్యాపించిరి. వీటినిగుఱించి వేటొకవ్యాసమున వివరముగ చర్చింపబడును.

(రా వి ర ల్లి)

అడివి బాపిరాజు గారు, బి. ఏ.

క్రన్న తెలవని కటికి చీకటి
మిన్ను తెలవక మేఘాలున్నాయ్
తిన్నగా వచ్చింది ఒడికే

అటలాడేదీ,
అబిడ్డలచూస్తూ
గంతులేనేదీ.

చిన్న పాపమ్మా,
ఆరాత్రి
దిక్కులేకమ్మా.

చెదిరిపోయిన చింపిణ్ణు
నుదురూపైనా నాట్యలాడా
మెరసిపోయే నల్ల పాపల
నవ్వునవ్వేది
నాపాప
బెదిరిచూనేది

పాతముంతా చేతపట్టి
పావురాయి పాటలాడుతు
మురికిపేలిక మొలకిచుట్టి
ముప్పికెల్లేది,
ఊరిలోనే
కబళమడిగేదీ.

రావికొంగల కథలూ వింటూ
రావితల్లితో మారాంపెరుచూ
రావిరనళికజోలలాకూ

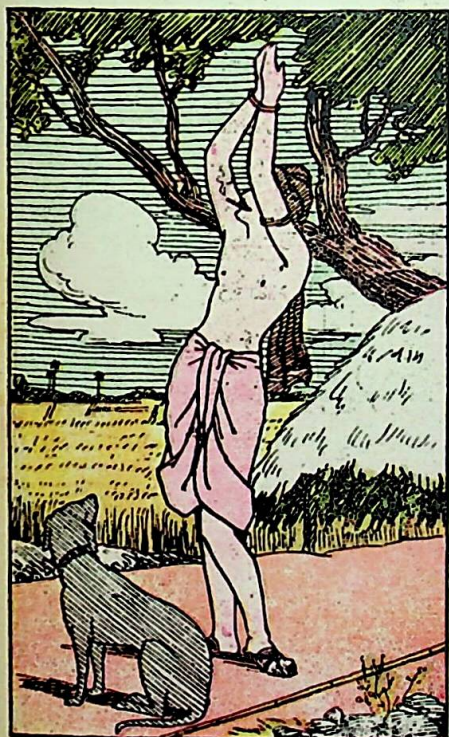
జోగిపోయేదీ,
తేటగుండెల
నిదురలూనేదీ.

నీళ్ల రేవుకు వచ్చేతల్లుల
కాళ్లకడ్డలాడే పిల్లలు
కదలిసాగే నావేళ్లతో
కళ్లుమూసే దాగులింతల

పట్టకథలు

అనగనగా ఒకలెటూళ్లో వెంకయ్య అని ఒకా పుండేవాడు. అతనికి మంచి వసతుంది. పొలం, యిల్లు, కుక్క అన్నీ లక్షణంగా ఉన్నాయి. పొలం బాగాపంట కొచ్చింది. మాసుకుదాం అనివచ్చి పొలంచూస్తే ఆకుమడి పెడిపోతోంది.

వ్యాసక ౨౨

అది చూచి దిగాలపడి, 'ఇంకా తొలకరించలేదు-పై రెండిపోతోంది దేముడా' అని విచారిస్తో వర్షంకోసం ఇంద్రుడిని ప్రార్థించాడు.

దయవచ్చి ఇంద్రుడు తన తెల్లగుట్టం యెక్కి భక్తుడికి సత్కృతం అవుదామని వస్తూన్నాడు. దూరంగా ఉండడంచేత వెంకయ్యకి ఒక గుట్టమే కనిపించింది. వెంకయ్య ఉలికిపడి ఇదేమిరానాయనా వర్షంకావాలంటే ఉన్న నాలుగాకులైనా దక్కకుండా యీ గుట్టం మేసిపోడానికి వస్తోంది అనుకుని తన మెపుడు వేటకుక్కని గుట్టంమీదకి ఉసి

'ఇంకా తొలకరించలేదు-పై రెండిపోతోంది దేముడా' కొలిపాడు.

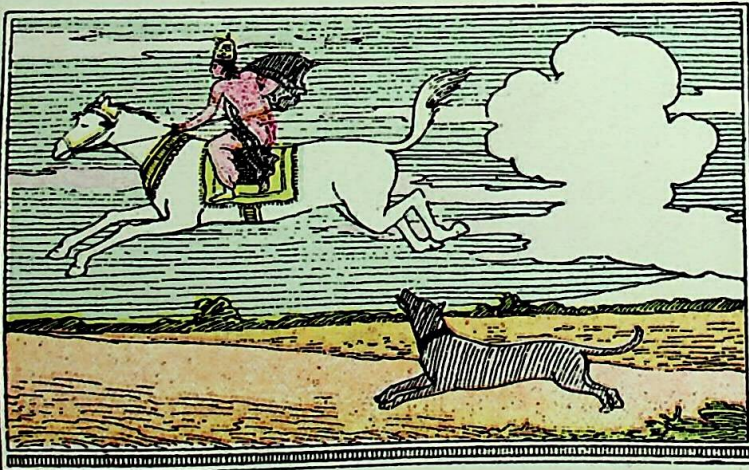
‘తన పెంపుడువేటకుక్కని గుట్టంమీదికి పిలిపివాడు.’

ఆగుట్టం ఎంత త్రిప్పినా తిరక్క భూ
లోకజంతువుయొక్క ధైర్యం చూసి భయ
పడి తిన్నగా మళ్ళీ ఇంద్రలోకం చేరి మరెట్టే
వెను దిరిగి చూసింది.

దర్శన మిచ్చే దేముడుంటేమాత్రం
పూజారి వరం యివ్వద్దా? కొంతనేపటికి తేరి
పారిచూసి వెంకయ్య వెనక్కి-మళ్ళీన గుట్టపు

‘చేయిజారినతరువాత... ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు.’

‘ఆగుట్టం ఎంత త్రిప్పినా తిరక్క..... మరిశ్లే వెనుదిరిగిచూసింది.’

రాతు దేవేంద్రు డని
గ్రహించి చేయిజారిన తరు
వాత చేసేదిలేక నెత్తి
బాదుకుని ఏడవడం మొద
లుపెట్టాడు.

[క మ ల.]

తాంతిని కేతనము

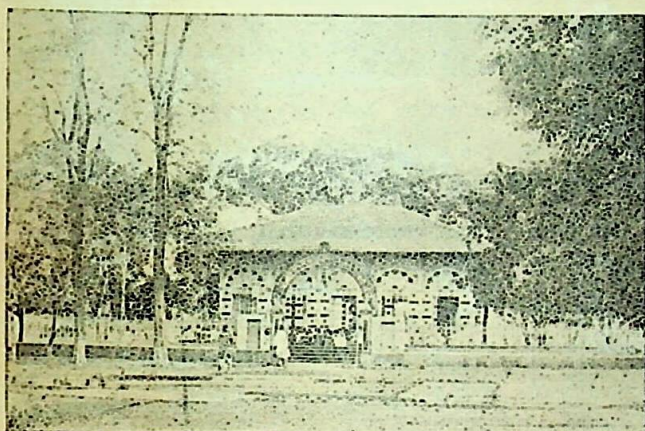
గూడా కృష్ణమూర్తిగారు

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

బాలురు, యువకులు, పెద్దవిద్యార్థులు వేరేరు సంఘముల సాపింతురు. అం దనేకవిషయములు చర్చించురు. స్వకల్పితముల కథలు, కీర్తనలు, నాటకములు

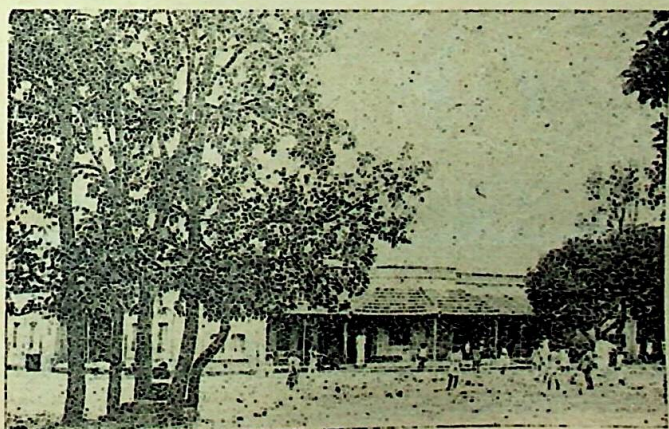
అప్పుడప్పుడు బాలురందరు ఒక్కనాటకమును ప్రదర్శించురు. అందు వారు నిర్దిష్ట భావప్రకటన చేయగలరు. పిరుగాక బాటకలు ప్రత్యేకముగ బాలురులేని నాటక

మును ప్రదర్శించురు. బాలురుగూడ అప్పుడప్పుడు ఇటువంటినాటిలో పాల్గొనుటగలరు. ఇచ్చటి చిన్నబాలురందరు తాపీపనివాని యనసరము లేక యేయొకగృహమును నిర్మించిరి. అందు వడ్రంగిపని నేతపని కూడవారే చేసిరి. అప్పుడప్పుడు విద్యార్థులచే, ముఖ్యముగ బాలురచే, వస్తుప్రదర్శనములు జరిపింపబడుచుండును. అందు ఆయా బాలురచే స్వయముగ జేయబడిన వస్తువులే ప్రదర్శింపబడును. ఈ బాలురెప్పుడను మామూలు విద్యార్థులవలె భయముచెందక, పాపకాలమున్న పెద్ద పులివలె జూడక, యెప్పుడను చిద్విలాసులై మలాసాగా కాలము

గాజుతో చేయబడిన ప్రార్థనా మందిరము-తాంతిని కేతనము

చదివి వారు లెమబుద్ధిచాక చక్కమును జూపింతురు. ఒకవిషయము జరిగిన లోడనే ఆవిషయముపై చర్చజరుగుచుండును. ఇందు బాలురకు శ్రేష్ఠ యెత్తును. ఈ వేర్వేరుసంఘములనుండి లిఖితపత్రములు వెలువడుచుండును. కాలేజీతరగతు లందు మాత్రమే ఆంగ్ల ముప్రయోగింపబడును; ఇతరతరగతులలో అంతటను తెంగా రీయే. ఇచ్చట ప్రవిడులంప గొకసంఘముగ కీర్తి ఒక 'ప్రవిడ'యనుపత్రము వడుతున్నారు. అది ఆంగ్లమందును, మరియుతర ప్రవిడబాషలలోను లిఖిత పూర్వకముగ వెలువడుచున్నది. ఇందు బాలుర కర్మకాండము చూపింతురు.

శిశుభాగ బాలుర ఆటలు, నివాసగృహము-తాంతిని కేతనము

గడపుమందురు. వర్షాకాలమున బాలురు, పిన్నలు, పెద్దలుగూడ వర్షమున్న భయపడక యెంత పెద్దగ, అనగ మంభస్మగ, వర్షించిన అంత యెక్కువగ ఆనందము చెందుదు అందరును బయటకువచ్చి, వర్షజలమున జలకనాడి, ఆశ్రమ మెత్తున నుండుటచే ఆశ్రమమునండి పోవు జలప్రవాహముల నీమలాడుచు చాలమారమువరకును పోవుమందురు.

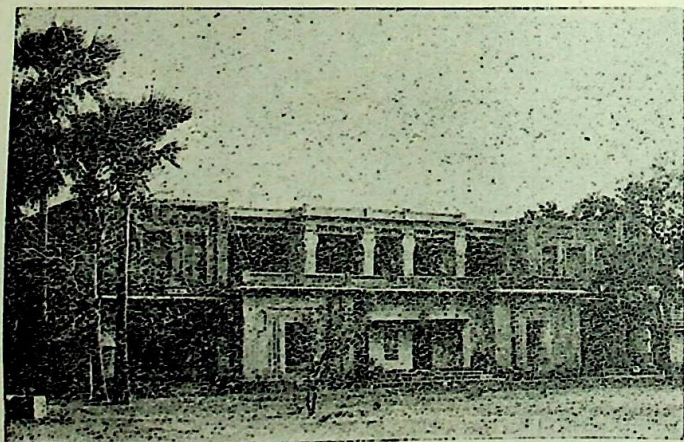
ఇచ్చట అటల్స్ ను డేహాపరిశ్రమయన్నను ఎక్కువశ్రద్ధ. వీరుముఖ్యముగ చెడుగుడు, గూటిబిల్ల, కాల్బంతి, హాకీ, టెన్నిసు, క్రికెటు మొదలగుటలనాడుచుందురు. ప్రతి యాటలోను బలమైన జట్టు లున్నవి. ఈ వేర్వేరు అటలు యువకులకేకాక బాలురుకూడ చాలబాగుగ ఆడుటకు అవకాశములు కల్పింపబడినవి. ఉదయమునను సాయంకాలమునను బాలురు యువకులు గూడ చక్కగ వ్యాయామము చేసికొని, కాల్యాకృత్యముల నిర్వర్తించుకొందురు. ఇచ్చటనుండు విద్యార్థులు చాలవరకు బాగుగ దండకట్టినవారే. అప్పుడప్పుడాటలప్రదర్శనములు జరుగుచుండును. అందు ఎవరిచాకచక్యము జూపుటకు వారు ప్రయత్నింతురు. బాలురు యువకులు గూడ బాగుగ చడి, బాణా త్రిప్పగిల్లి బాగుగ సాముచేయుదురు. వీరల కెట్టి ప్రదర్శనములుగాని సభలుగాని జరిగినచో వారు

సంగీతపురగతి-కాంతినికేరసము

ఆసలమును ఎంతో చక్కగ నలంకరింతురు. ఈబాలురందరుండు గృహములకు 'సర్వమట్టిర్', 'మహిర మట్టిర్', 'సింగ భవన్' అని వేర్వేరు నామములుండును. వీరిలో నొక యుపాధ్యాయుడు మాడ కలిసియుండును. ఈవేర్వేరు మట్టిరములందు వీరు వేర్వేరుఅధికారవర్గము నేర్పాటు చేసికొని, ఆజట్టునాయకుడు చెప్పినరీతిని పోవుచున్న శిక్షణ, శిష్టపరిపాలన చేయుచుందురు కాని యెట్టిహాగాని నిరంకుశత్వముగాని ప్రబలము.

బాలురు బాలికలు మాడ బాగుగ గానముచేయు శక్తులైయుందురు. సాధారణముగ ప్రతి పూర్ణిమకు గానసభలు జరుగుచుండును. ఆప్పుడు చాలమంది బాలికలు తమ ప్రాక్షిప్తమును జూపుచు వీణ, ఫీడెలు మొదలగునవి వాయింతురు. కొందరు గాత్రమునబాడుదురు. ప్రతిదినము సాయంకాలము భోజనమైన యనంతరము బై తాలికుననది జరుగును. ఆప్పుడు ఒకరోజున బాలికలు, ఒకరోజున బాలురు చక్కనియొక క్షీరనమ ఆక్రమవంతరయుతిరిగి పాడుచుందురు. ఆప్పుడందరే కకంఠమున బాడుచున్నప్పుడెంతయు వనోహలముగను, క్రాన్ధముగను నుండును. ఇదిగాక యువమున ప్రార్థనలు జరుగువచ్చునుగాడ

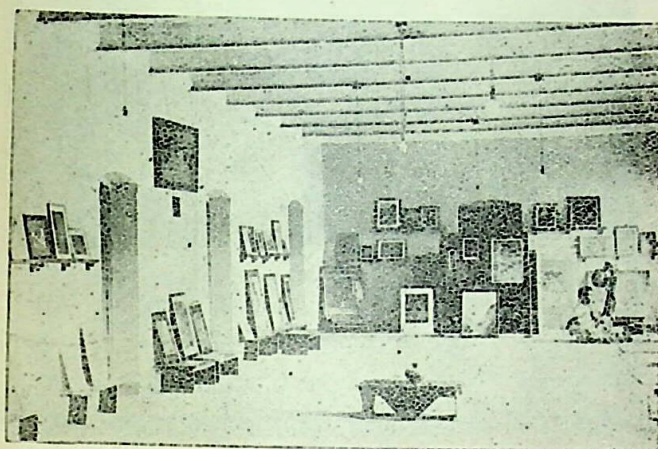

పుస్తక భాండాగారము-కళాభవనము-కాంతినికేరసము

చాలమంది బాలురు అతి క్రాన్ధముగ బాడుచుందురు. అన్నియు కాపారుగారి పాటలే.

ఇన్నట్లు విద్యార్థులకు బాగుగ శిక్షణయు నిచ్చెనరు. భోజనమునకుగాని, స్నానమునకుగాని, ఫలహారము

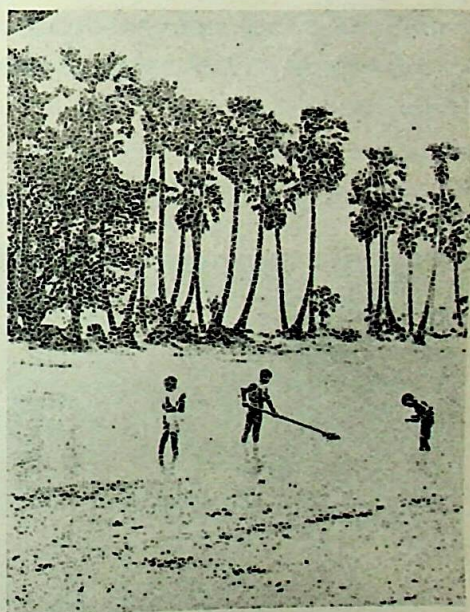
పోవుదురు. ఉదయమున స్నానానంతరము అల్పాహారము దీసికొని ప్రార్థనకు వత్తురు. అప్పుడు విశ్వభారతీయంతయు ఆప్రార్థనకు వత్తురు. అందరు బహిరంగస్థలమున నిలిచియుండగా గొందరుబాలు రొకకీర్తనను బాడుదురు.

చిత్రలేఖనము-శాంతినికేతనము

నకుగాని అందరు నొక్కసారి బారుదీర్చి పోయెదరు. ఇట్లే ప్రతిబుధవారము ప్రార్థనామందిరమునకు గూడ పోవుచుందురు. వేర్వేరుదివ్యములు, కార్యములు నిర్వర్తించుననుటకు వేర్వేరుకీర్తులు గంట మ్రోగింపబడును. ఇయ్యది క్రొత్తవారికి చాలమింతగ నుండును గాని ప్రతి బాలునకు బాగుగ అగంటలవరకు తెలియును. ఇట్టికాల నిర్ణయముచొప్పున గంటలిచ్చుటకుగూడ విద్యార్థియే యొక డుండును. ఆతని కధికారులు ఒకగడియారము నిర్దురు. దానినిబట్టి యీతడు ఒకయాల నూడును. ఆయాల వినినప్పుడల్లా ఆకాలమునకు తగినగంటనే బాలుడు మ్రోగింపుచుండును. విద్యార్థులు ప్రారణకాలము నాల్గు గంటలకేలేచి, కాల్యకృత్యముల నిర్వర్తించుకొని, స్నాన మాచించి, ఫలహారము చేసిన తరువాత ప్రార్థనకు వచ్చె డరు. స్నానానంతరము బాలురకు ప్రత్యేకముగ ఉపాసనయని పదోహేనునిముషముల కాలము దైవప్రార్థనకు నియమింపబడినది. ఇట్టి ఉపాసన సాయంకాలముగూడ ఆటలయనంతరము జరుగును. ఉపాసనానంతరమును అందరు నొకచో నలుమూకారముగ నిలువబడి ఒకశ్లోకమును (వేదమునుండి)నదివి వారిపనులకు

అది ముగియగనే క్లాసులలోనికి పోవుదురు. తరువాత పదకొండగంటలకు భుజించి, కొంచెముసేపు విశ్రమించి, పఠించురు. మరల మధ్యాహ్నము తిరిగివలస జని, సాయంకాలము ఆటలకు జని, ఉపాసనచేసికొని, భుజించి, చైతాలి క్రానయనంతరము కొంచెము పఠించి, నిదురించి, మరల నాల్గుగంటలకు లేచి, యథాచీతిని తమ దినచర్య నమపుచుందురు. పైని కేర్పొనబడిన పను లన్నిటికి వేర్వేరుకీర్తులుగ గంట మ్రోగింపబడును. ఇందులకు వేరే ఒక బుట్టోతు లేదు, విద్యార్థులే చేయుదురు. చివరకు ఆశ్రమనూహిల్చుకొనుటకు గూడ గంట నిచ్చుచుందురు. ఆశ్రమ

వ్యవసాయము-శాంతినికేతనము

మంతయు విద్యుద్దీప కాంతులే ప్రజ్వరిల్లు చుండును.

రాత్రి పదిగంటలకు దీపము లారిపోవును. అంతకును నిదురింతురు. కాని సెలవుదినములలోను, చక్కని వెన్నెలతోజులలోను బాలురు ఆశ్రమముదాటిపోవుచుందురు. అప్పుడు రాత్రి బాగుగ నొకయుపాధ్యాయునితోబోయి, ప్రకృతిసౌందర్య మనుభవించి మరలుచుందురు. సెలవులలో పెద్దవిద్యార్థులు, విద్యార్థినులుగూడ చుట్టుప్రక్కలనున్న తమ యడవులలోనికిగాని, గ్రామములకుగానిజట్టులుగాబోయి, విచిత్రముల నచ్చట నిర్మించుకొని, రెండు మాడుదినములుండి తిరిగివచ్చురు. ఇదియే యిచ్చట

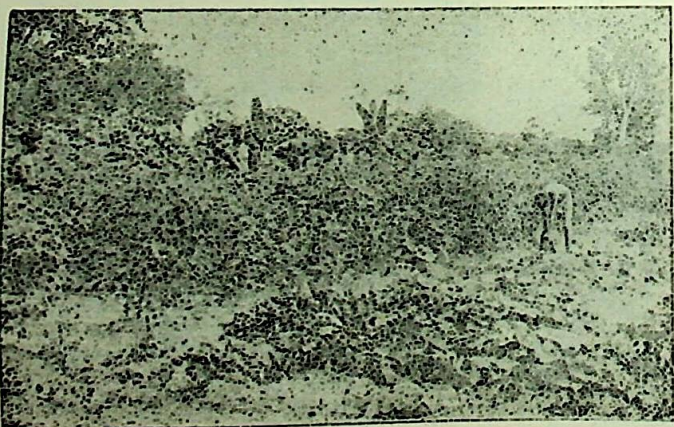

కాయకర్మము-శాంతినికేతనము

విద్యార్థులకీననము. ఇందు రవీంద్రు డెప్పుడప్పుడు స్వయముగపాల్గొనును. బాలికలు, సంగీతము నేర్చుకొనువిద్యార్థులు సాయంకాలము రవీంద్రుడే బోధించు ప్రత్యేక గాన తరగతికి బోవుదురు. అప్పుడాకవి తననూతనకీర్తనలు గూడ వారికి జెప్పుచుండును. ఈ ఆశ్రమమున ముఖ్యముగ, చదువుసంస్కారములుండినను, జీవితమే ముఖ్యమైనది. అదియే యుత్తమవిద్య. విద్యార్థికి తగినశిక్షణయు నిచ్చి మానసాభివృద్ధికి, మేధాభివృద్ధికిని సాయపడుటయే యుత్తమవిద్య.

గానము—చిత్రకళ:—

గానమునకు ప్రత్యేకమంతాభి యున్నది. రవీంద్రుని

వ్యవసాయము-శాంతినికేతనము

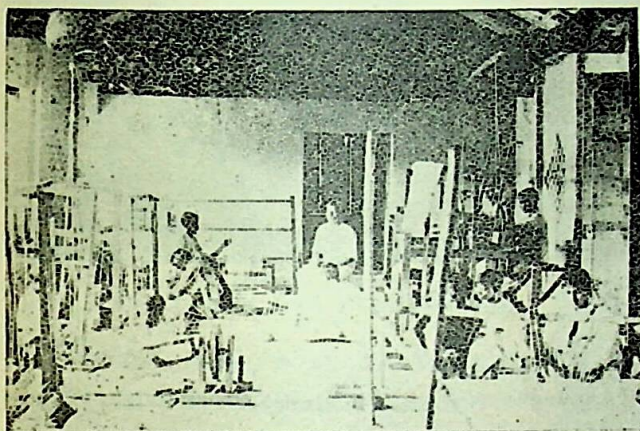
ద్రుడు సాయంకాలము ప్రత్యేకముగ బాలికలకు కేర్పాటుచేయునని యీవరకే చెప్పియుంటిమి. రవీంద్రుడు తన పాటలనన్నిటిని ఆయన అన్న గారిమనుమడు డి. నే. డ్రానాభ తామరగారికి బోధింపను. ఆయన రవీంద్రుని పాటలన్నియు చక్కగ పాడగలడు. ఇప్పటికి రవీంద్రుడు ఇంచుమించుగ 6,000 కీర్తనలు చేసియుండునని చెప్పవచ్చును. వీటి నన్నిటిని స్వరరంగాలలో కూడా వీడినేంద్రు డెరుగును. ఈయనే యీ గానకాండ అధ్యక్షుడు. వీరుగాక మరియిద్దరు గాయకులు కలరు. అందొకరు గాత్రమును, మరియొకరు వీణ, వీణేయి.

యన్ రాజ్, చితార్, తల్బా మొదలగు వారిని కేర్పాటుచుందురు. వీరుగాక ఐరోపాగాయకులొకరు గలరు. ఆయన చాలా ప్రశంసించి, జర్రము, ఇటాలియను, ఇంగ్లీషు గానములయందు ప్రావీణ్యమును వారు. ఇచ్చట మనగానము నెక్కినందుచుండురు. గానమునకుగాని నొకయుత్తమసాన మీయబడెనని అప్పుడప్పుడు శిశువులకునైనను శ్రీ సంగమేశ్వరశాస్త్రిగారు తమ యందు రవీణాకాశలము నిచ్చుట వాటి పాడి, వీరల నానందమును ముంచుచుందురు.

అనంతరము చిత్రకళ. ఈ కళ్యాణములు చిత్రకళానిపుణులచే

బాలుతోనుగారు. వీరు జగద్విఖ్యాతపురుషులు, చాల సుత్తములు. వీరిమొదట విద్యనభ్యసించినవారు చాల చోట్ల పనిచేయుచున్నారు. ఈయన చిత్రకళ ప్రాచ్య పద్ధతి నుండును. ఈ సందర్భమున ఒక

కాని చెప్పిన నమ్మదు. నిన్న మొన్న వ్రాయబడిన చిత్రమని తలంకురు. అదిగాక జపానువారిగంటయొక్కటి గలదు. అది మ్రోగించిన ఆనాడము అరగంటవరకు విని పించుచునే యుండును. రవీంద్రుడు తాను తరగతుల దీసి

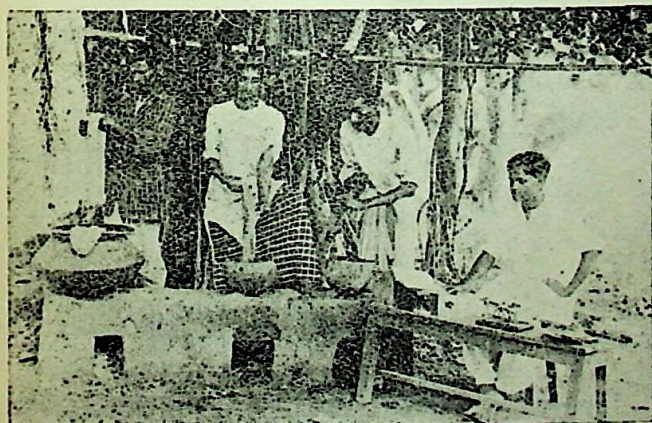
బట్టలనేర-శాంతినికేతనము

విషయము చెప్పకతీరదు: రవీంద్రుడు చైనాదేశమున కేసినప్పుడు చైనాదేశపు రాజు ఒక బుద్ధునిచిత్రమును బహూకరించెను. అయ్యదిరంగులతో వ్రాయబడినది కాదు: వాల్లనండుల సంవత్సరములక్రిందట పలురంగుల దారము లతో నేయబడినది. కాని యది చూచినవారు అది వాల్లనండుల సంవత్సరముల దని కాని, నేయబడిన దని

కొనిపప్పుడు ఈ గంటనే స్వయముగ మ్రోగించుచుండును. ఇది యొకగంగా శయువలె నున్నది. ఇచ్చటి భవనము లన్నియుగూడ మామూలుగ ప్రస్తుతము పెద్దపెద్దపట్టణములలో నున్న భవనములవలె గాక, ప్రత్యేకముగ నాలోచించి చక్కని ప్రాచ్యచిత్రకారుల కాధిక్యమొసంగి, ప్రాచ్యపద్ధతుల ననుసరించి నిర్మింపబడినవే. ఈ చిత్రకళాభాగమునే కళాభవన మందురు.

తరగతులు-వానివిభజన:—

విశ్వభారతీయంతయు మాడు భాగములు. అందు (1) విద్యాభవన్ (Research Department), (2)

అస్తకము-శాంతినికేతనము

కొలదిగ నర్థముచేసికొనుటకు చాలినంత యంగమును నేర్చియున్నవిద్యార్థి యశిష్ఠుడైచెందుటకు అవకాశము లున్నవి. ఈ కాలియందు పాఠీ, సంస్కృతము, టిబెటన్, చైనాభాష మొదలగుభాషల చెప్పదురు. అదిగాక వైదికమతము (Vedic Religion), బౌద్ధమత రత్తము (Buddhist Philosophy), భారతీయుల ప్రాచీనవిజ్ఞాన సారస్వతమును (Indology) నూర్చి చెప్పదురు. ఇవియే యీశాఖకు ముఖ్యాంగములు. ఎవరి యిచ్చినచ్చి నట్లు వారాయావిషయముల దీసికొని పఠింపవచ్చును. ఇవిగాక క్రైస్తవి, జర్మను, అవెస్తా (Avesta) మొదలగు భాషలు నేర్చుకొనవచ్చును.

ఇచ్చటనే శబ్దకాస్త్రప్రవీణులు, అందు నను ద్రవిడభాషాశబ్దకాస్త్రప్రవీణులు అగు డాక్టరు కాలిన్స్ గారున్నారు. ఈపైవేర్వేరుభాషల సేర్పట్టు ఆయా దేశజులున్నారు. ఈకాధి కథ్యతలు పాళీ, ప్రాకృత, గీర్వాణపండితులకు శ్రీ విఘ్నేశ్వర భట్టాచార్యులుగారు. వీరినే లక్షింఘుని తిరువారే శిల్పరు నెక్కర గౌరవింతురని చెప్పవలయును.

అనంతరము శిక్షాభవన్ కలదు.

ఇందు ఇంటరుమీడియటు, బి. ఏ. తర గతులు గలవు. ప్రత్యేకముగ విశ్వభారతి తరగతులు గలవు. ఇవిగాక యిచ్చ గించు విద్యార్థులను కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయమునకు తీయారుచేసి పంపుచుం

దురు. కాని విశ్వభారతి శిక్షాభవనమునకు తనప్రత్యేక విభాగశిక్షణ గలదు. అందు తీర్ణులైనవారికి “ఉపాధి” యనుపిరుపము నొసంగుదురు. అయ్యది ప్రభువునకు ఈసం వత్సరమే జరిగినది. ప్రతి డిసెంబరు ఆఖరువారమునను, మహర్షి బ్రహ్మసమజమున ప్రవేశించిన దినమునను, అనంతరము శాంతినికేతనము స్థాపించిన దినమునను చాల గొప్పయుత్సవము జరుగును. అదియే అన్నియుత్సవముల కన్న నుత్తమమైనది. అప్పుడే యీసంవత్సరము తొలి జట్టువిద్యార్థులకు “ఉపాధి” దిరుగునిచ్చిరి. ఈ యుత్సవము మన పైపునజరుగు దేవుని రథోత్సవము వలె జరుగును. చక్కని ప్రదర్శనము లుండును. ప్రతివత్సరము ఆ చుట్టుపట్లనుండు జనుల కంఠరకు (కొన్నిలక్షలకు) ఈ యుత్సవము విద్యారూపముగ పరిమించి, చాల ప్రోత్సహ మిచ్చుచున్నది. అనంతరము పతాభవనము గలదు. ఇందు శిశుతరగతి మొదలు పదియవ తరగతి వరకు శిక్షణ నిత్తురు. అంతయు తెంగాలీభాషలోనే జరుగును. పతాభవనమునకుమాత్రము జనవరినుండి డిసెంబరువరకు విద్యావత్సరము. శిక్షాభవనమున ఆంగ్లము, వేదాంతము, చరిత్రయీ మాడువిషయములే చెప్పెదరు. పతాభవనమున స్కూలుపిల్లలకు తగిన

అంగులకు ఉచితవైద్యము-శాంతినికేతనము

విషయములన్నిటిని బోధింతురు. ఇంకను వివరములగోచి వారువిద్యాలయవిద్యావిషయప్రణాళికనుProspectus వ్రాసి తెలిసికొన గోరెదము. సామాన్యముగ ప్రతి విద్యార్థియు ముప్పదియైదురూప్యములు వెచ్చించవలెను. పతాభవనపు విద్యార్థుల డబ్బంతయు ఆధికారులచేతనే వెచ్చింపబడును.

విద్యాలయమునకు తేరి, హైందవభాషలలోనూ, ఆంగ్ల, ప్రాచీన, జర్మను, ఇటాలియను, గ్రీకు, కైనా, టిబెటను భాషలలోను నానావిషయములూ

“సంతాలు”లకు విద్యగరపుట-శాంతినికేతనము

చక్కని పుస్తకభాండాగారమున్నది. అన్ని మైందవభాషలులోను ఇంచుమించుగ మాడువేలు లిఖితతాళపత్ర పుస్తకము లున్నవి. ప్రపంచమందలి నానాభాగములనుండి యించుమించుగ ముఖ్యమగు పత్రికలు వచ్చుచుండును.

శాంతినికేతనమునకు జేరి రహాలు, రంది, ఆఫీసులు గలవు. కాన నెవ్వరైన ఇంకను ఈవిషయమునుగూర్చి తెలుసుకొనవలెనన్న నిచ్చట ప్రవిడనమితి కార్యదర్శికి వ్రాసిన తెలియగలదు. అనంతరము విద్యావిషయక వివరములను (on prospectus) ఆశ్రమకార్యదర్శికి వ్రాయవచ్చును. ఎప్పుడెరు వ్రాసినను “శాంతినికేతనము, P.O. బెంగాల్” అనిన త్వరలో చేరగలదు.

శ్రీనికేతనము:—

ఈభాగముమాడ విశ్వభారతి శాఖయే. ఇచ్చట చేతిపనుల పనివృద్ధిచేసిరి. అదిగాక ప్రత్యేకము మాడుచుండు యోగముల నేలయున్నది. అందు వ్యవసాయశాఖ

విశ్వభారతి ఆంగ్లవిద్యార్థులలో నొకరు-శాంతినికేతనము

విశ్వభారతిలోని ప్రవిడను-శాంతినికేతనము

గలదు. అదిగాక బట్టలనేత, అద్దకము, కోళ్లను పెంచుట, పొదిగించుట (Poultry), తోలుపని(Tannery) మొదలగు పనులను లిచ్చుట నభివృద్ధి పొందుచున్నవి. ఈ ప్రదేశము పూర్వము తూర్పుఇండియాసంఘమునా రున్న స్థలము; ఇప్పుడు శిథిలమందీరము లున్నవి. ముఖ్యముగ నిచ్చుట గ్రామపునర్నిర్మాణమునుగూర్చి శ్రద్ధవహించుదురు. చుట్టు పట్లనుండు గ్రామములలో రాత్రి పాఠశాలలు స్థాపించి యుచిరవిద్య నొసంగుదురు. అచ్చటగూడ నొక ఆసుపత్రి యున్నది. అందు గ్రుడ్డివారికి ఇతరరోగులకు అందరికి

ధనముక్కర లేకయే మందు నిత్తురు. ఇచ్చట సాగుబడి ఒక పెద్దచెరువున్నది. అందప్పుడప్పుడు కాంబినేషన్ మునుండి విద్యార్థులు పోయి యిరుబాడి, పంజాబు వెళ్లుచుండురు. ఈవిషయములగూర్చి పూర్తిగా తెలిపిన దలచినవారు అచ్చటకార్యదర్శికి “శ్రీనికేతనము, P. O. Surul బేంగాలు” అని వ్రాసిన జాబు చేరును. ఈస్థలములు రెండును రవీంద్రుని యాధిపత్యముక్రిందనే ఉన్న నాభివృద్ధి చెందుచున్నవి.

నా ఆభీష్టము

అమరవాది హనుమచ్ఛాస్త్రి గారు, బి. ఏ.

ఏనుసీవలెనే కంఠమెత్తి రాగ

మాలపింప నశక్తుడ నగుదు గాక

నీమనోజ్ఞవసంత గానామృతమును

గ్రోలి ధన్యుడ నగుటకు గూడ దగన ?

నీవలెనే నేనుగూడ స్వేచ్ఛావిహార

లోలుడను గాన నీ గూటిలోన సుంత

తావు నొసంగుమ నాకు; నీతో వసింపఁ

గోరి మనమున నువ్విళ్లు లూరుచుంటి.

నీవలెనే నేను గూడ నీమావిగున్న

చిగురుటాకుల తిండి భుజింపఁగలన ?

యనుచు సందేహమేమొ ! మాతాంకుర

కమ్రసంగీతి కౌ నీకుఁగాక గర్ల ములు

శూల నిస్వనయుతుడ నాకేల చెప్పుమ !

నీకుబలె నాకుగూడ విసీలమస్య

దేహమేది యటంచు వాదింతు నేమొ ?

పూజనీయునకే కాకపూజనేయు

వానికంద మదేటి కోపభృతంబ !

నాకు నీవలె రెక్కలు లేకయున్న

మానె, నీవేగుహోటికే నేనుగూడ

వచ్చి చేరుదు గద నొక్క సరుగులోన

నాపయిని నీకు నింతటి కోపమేల ?...

అయినఁబో నాదు తుదిసల్కు నైనవినుమ

లోకమోహనహా నీకుహూ కుహూలను

దనివిడిదీరంగ వినుచు నిన్ననవరతము

గాంచి తృప్తినిఁజెందు భాగ్యంబె చాలు

సెలమి నదియైన లభియింప నిమ్ము పికమ !

ప్రాచీన భారతీయ భరణములు

1-వ చిత్రము:—నెం. 687-688. ఈ మూడును శిలార్థములను సులభముగా కట్టుబడినట్లు తీయుటకై దంత మతోచేసిన సాధనములు. ఉదయపురముహారాజావారు వీనిని 1882 వ-సంవత్సరమున జరిగిన జయపురప్రవర్తనము నకుఁబ్రసాదించిరి. బంగాళమునందు—ముఖ్యముగా మూర్ఖి దాబాదునందును, ఆప్రాంతములందును—చిన్న చిన్న దంత పుటామృతము మొదలయిన సామగ్రితోపాటు వీనిని ఎక్కువగా చేయుదురు. ఉదయపురమున ను దోగి గానున్న జయపురపుశిల్పి వీనినిచేసినట్లు చెప్పదురు. ఇపు డివిజయపురపు వస్తుప్రవర్తన కాలయందున్నవి. 690-692. ఈ మూడును నెండుకలయందు గ్రుచ్చుదంతపునూ దులు. వీని తలలయందు గుండరమైన శిల్పముకలదు. ఇవి బర్మాదేశమునందలి మాండలేపురమునకు చెందినవి. ఇవియు జయపురవస్తుప్రవర్తనకాలయందున్నవి.

2-వ చిత్రము:—720. పెద్దనీలమణిచెక్కిన బంగారపుటంగరము. 721. మరకతముణిచెక్కిన బంగారపుటంగరము. ఎఱుపురంగుపూతగలదు. 722. మకమకలాడుకొంపుసాదివిన బంగారుపూతగల ఉంగరము. 723. పక్షివలె ఇంద్రనీలపుమణిచెక్కిన బంగారపుటంగరము. కన్నులుముక్కు, కొంపులతో చెక్కబడినవి. 724. బంగారుతీగతోచేసిన ఉంగరము. పైన ఆడ్డనువలెనున్న బంగారపుదిమ్మగలదు. 725. స్వర్ణ హారము. మూడు పేటలుగలది. తక్కువ జాతి కొంపులు, ముత్యములు, పచ్చలు, నీలమణులు కలిపి మార్చబడినది. నడుమ పెద్దనీలమణి పదకమువలె నున్నది. 726. బంగారుదండసరము. గులాబిపువ్వులవలె పచ్చలు, వజ్రములు చెక్కబడినవి. 727. కంఠహారము. ముత్యములు, కొంపులు, పచ్చలు బంగారుతీగతో గుత్తులుగాగట్టబడినవి. నడుమ మాయకొంపులు, వజ్రములుచెక్కిన చంద్రవంకగలదు. పై రెండువైపుల కుచ్చుదిమ్మలు ముత్యములతోకట్టబడినవి. 728. హస్తాభరణము. బంగారుపై షజపువలచలు ఆకులవలె చెక్కబడినవి. 729. వెండితోచేసిన మూడుపేటల వజ్రహారము. మోపున పెద్దరాయి చెక్కబడియున్నది.

3-వ చిత్రము—730. వజ్రములుచెక్కిన బంగారపు కర్ణాభరణము. గులాబిపూవువలె అర్ధగోళాకారముననుండును. పెద్దకెంసాకటి—చుట్టును పచ్చలుమార్చిన ముత్యములుకట్టినది.—దానినుండి వ్రేలాడుచున్నది. 731. బ్రూచి; వెండితీగతో అల్లినది. నాలుకకులు; నడుమపూవు. కేకులనుడుమ గుండ్రనిమెరుగుపూసలున్నవి. 732. వజ్రములుచెక్కిన చెవిహారము. అర్ధచంద్రాకృతినున్నది. చేపవలెనుండు పతకమొకటి, ముత్యమునకుపూసలుమార్చి కట్టిన కుచ్చులు వ్రేలుచున్నవి. 733. కంఠహారము, అయిదుముత్యపుసరులు వజ్రములు, కొంపులుసాదిగి ముక్కుగూమువలెనున్న బంగారుమోపులకు చేర్చబడినవి. మోపులను, వజ్రములు, కొంపులు, పచ్చలు చెక్కబడి యొకదానికొకటి తగిలించిన బంగారు చంద్రవంకలు మార్చబడియున్నవి. క్రింది చంద్రవంకలలో రత్నములు చెక్కిన బంగారుచేపయున్నది. చంద్రవంకల అంచులు తళతళమెరియునట్లు మెఱుగుపెట్టబడి యున్నవి. కొంపులు వజ్రములు తాపి ముత్యములు కట్టబడిన చిన్నపతకములు క్రింది చంద్రవంకకు జతచేయబడియున్నవి. 734—హారము. ఇందును అయిదుముత్యపుపేరులున్నవి. మోపులవలెవు. రెండు బంగారుచంద్రవంకలు, చేప ఉన్నవి. వజ్రములు కొంపులు చెక్కబడినవి. వానినుండి కొంపులు, పచ్చలు, వజ్రములు, ముత్యములు వ్రేలుచున్నవి. 735. ఇది 733 వంటిదే. కొంపులు, వజ్రములు, పచ్చలుచెక్కిన బంగారు చంద్రవంక లొకదానికొకటి చేరి ౫ ముత్యపుసరులను మోపులయందు మార్చబడినవి. వానికి వజ్రములు, కొంపులుచెక్కిన పతకములు ఆరు కలవు.

4-వ చిత్రము:—741. కాలిఆంధ—నీమవెండిది. 742. హారము వజ్రములతోకట్టినది. రెండువైపుల ముత్యములు వరుసగమార్చబడినవి. నడుమ కొంపులతో కట్టినపతకము గలదు. 743. బంగారుమొలనూలు; మూడుపేటలుగలవి. పలుకలుతేరిన బంగారుగుండ్లు బంగారుతీగతోకట్టబడినవి. నడుమ తీగపనిచేసిన బిళ్ల కొక్కి యున్నది. 744. హారము; నాలుగుముత్యపుసరులు. తక్కువ

జాతికేంపులు ఆనదులనడుమ కూర్చబడినవి. నడుమ పెద్ద పచ్చు, చుట్టువజ్రములుపొదివిన బంగారుపదకము దానికి జతచేయబడినది. ఆపతకముల కొకముత్యము కట్టబడినది. 745 కంఠహారము: 24 ముత్యములు, 24 సువద్రపువచ్చులు, రెండు పెద్దకేంపులు కలిపికూర్చబడినది. బంగారపుతీగ, కాకిబంగారపువచ్చులు కాన్పించుచు లేదు.

5-వ చిత్రము:—746 బంగారు పాపలపతకము; నడుమ పెద్దమాయ కేంపు, చుట్టుపలచలు (వజ్రములు-పలు చనివి) పొదుగబడినవి. 747. చెవిపోగు. అర్ధచంద్రాకృతిగలిగి పైభాగముతో చేరియున్నది. పలుకలుతీరినబంగారుగండతో చేసినది. 748. చేతికడియము. నీలిరంగులది; బంగారమున వజ్రములు చెక్కబడినవి. లోపలయమునకు రంగీయబడినది. 749. చెవిపోగు బంగారపుది. బంగారుతీగపనితో చేసిన రోజాపూవువలెనున్న పైలిళ్ల కుగిస్తూ నంటిదివేటొకటిళ్ల వ్రేలుచున్నది. విరళముగనున్న పోగర పని చేయబడినది. 750. చెవిపోగు, బంగారమున వజ్రములుచెక్కిన పతకముకలది. నీలపురంగుపూసలు, ముత్యములు కట్టబడినవి. 751. కంఠఊము-బంగారపుకడ్డితో చేసినది. చిత్రచిత్రముగ చెక్కబడిన పూవులనంటిదిళ్లు సన్న తీగతో కట్టబడినవి. 752. కంఠఊము. నీలపురంగుల మూడు వరుసలుగకూర్చినబంగారుగండగలది. 753. బ్రూచి. వెండి రేకుపై తీగపనితో పక్షివలె చేయబడినది. అంచులుచికిరి పనిగలిగి మెరుగుపెట్టబడినవి. 754. కంఠఊము-వెండిది. రెండువైపుల నంగరములుగలిగి వంకీలవలెనున్న కడ్డిలు దారమున కూర్చిచేయబడినది. 755. వజ్రములుచెక్కిన వెండిచేతిగాజులు. 756. కాలికడియము. పలుకలుతీరిన వజ్రముచెక్కిన ౧౧ బంగారుపూవులు, రత్నముపొదిగిన ౧౧ బంగారుగండ్లు, ఒకటిమార్చి యొకటిగకూర్చబడినవి. 757. బ్రూచి. సీతాకొక చిలుకవలె బంగారుతీగతోను, పలుకలుతీరినగండతోను చేయబడినది. 758. సందిటికడియములు; పలుకలుతీరిన బంగారుగండ్లు బంగారుతీగతో కట్టబడినవి.

6-వ చిత్రము:—759. కంఠహారములోని భాగము నాలుగు సరములుగలది. పూలవలె పోగరపనిచేసిన బంగారుబొలుకాయలు తీగలో కట్టబడినవి. 760. తలపిన్నులు. వెండివి. 48 అం. పొడవు గలవి. ఒక్కొక్కదాని కొక్కొక వెండిచెక్కడపు పనిగలపూవు గొలుసుతో

కూర్చబడినది. ఒక్కొక్కపూవునకు మూడువెండిపిన్నులు గలవు. రెండుపిన్నులును తీగలతో నల్లినకాయలు 148 అం. పొడవుగల గొలుసుతో కూర్చబడినవి. 761. మొలనూలు (భాగము)-వెండిది. తీగపనిగలగండ్లు గొలుసుతో కట్టబడినవి. కొనయందు రెండుపిన్నులున్నవి. 762. బంగారపుకాలిచుట్టు. 763. పాపలటికా-వజ్రములు, కేంపులు వెండిలో పొదిగించేయబడినది. క్రింద కొనయందు పచ్చి మార్చిన ముత్యపుపూవుగలదు. 764. కర్ణధూమణము. బంగారపురేకుపై తీగపనిగల పూవుకు బంగారుగండ్లు వుచ్చు కట్టబడినవి. 765. అర్ధచంద్రాకృతినున్న బంగారు పాపలబొట్టు, వజ్రములు, కేంపులు, ఒకపచ్చుచెక్కబడినవి. 2 ముత్యములు కట్టబడినవి. 766. దువ్వెన-వెండిది. రత్నములు బంగారున పొదువబడినవి. 767. పల్నాక కారముగల ధూమణము-బంగారుతీగపనిగలది. 768. సంత సరమునందలి నడివిడిళ్లు. బంగారపుతీగపనిగలది. రత్నములవలె గాన్పించుచున్న పలుకలుతీరిన బంగారుగండ్లు కూర్చబడినవి.

7-వ చిత్రము:—769. తలపిన్నులు వెండితీగపని గలవి. గోళాకారముగనున్న పిన్నులతలలు జరిదారముతో కూర్చబడినవి. ఒక్కొక్కపిన్ను తలవిహను రెండుతీగపని గలకాయలు. దారమున నొకటి వ్రేలాడుచున్నది. 770. తల పిన్నులు-వెండివి. రెండువరుసలపూసలపై తీగపని పూవులుగల తలలుగలవి. తలలనుండి రెండుగండ్లు వ్రేలుచున్నది. రెండుపిన్నులును గండగొలుసుతో కూర్చబడినవి. 771. చేతిగుండ్లు వెండివి. తీగపనిపూలుగల తొమ్మిదిగండతో కట్టబడినవి. మూడుగుండ్లు పైయట్టివే వ్రేలాడుచున్నది. 772. తొమ్మిదిసాము. వెండిది-తీగపనిగలది. విలువలె నున్నది. ఆకులు, పూవులు వరుసగా పైనచెక్కబడియున్నవి. రెండువైపులను చిన్న పదకములు వ్రేలాడుచున్నవి. 773. కాలికడియము-సీమవెండిది.

8 వ చిత్రము:—774. కంఠహారము. 7 ముత్యములతోను లాదానిక్రింద నింకొకటి వ్రేలుచుండును. క్రింద వేరునకును వజ్రములు, పచ్చులుచెక్కిన పతకములున్నవి. 775. బాహుపురి. పలచలుచెక్కిన బంగారురోజాపూవులతో కూర్చబడినది. 776. హస్తాభరణము. పలచలుచెక్కిన బంగారు ఆకులతో కూర్చబడినది. 777. హస్తాభరణము సీమవెండిది. 778. కంఠాభరణము వెండితీగపనిగల ఆకులు, గండ్లు, పూసలుచేర్చి కూర్చబడినది. 779. బంగారుపెట్టు కడియము. తీగపని చెక్కినగండపలకలుతీర్చియున్నది.

పుష్ప మాత

మిత్తింటి నరసింహమూర్తిగారు, బి. ఏ,

ఘ్రాణము శక్తి నే మఱచె కంటికి సుందరవస్తుదర్శన
ధ్యానము దప్పె, డెందము సుఖావహమై కనుపట్టకుండె, నీ
ప్రాణము లెంతో భారముగ భావనజేసెను నాకరంబునన్
నీ నవకోమలాంగములు నీరులుకా రెడుసుమ్ము పుష్పమా!

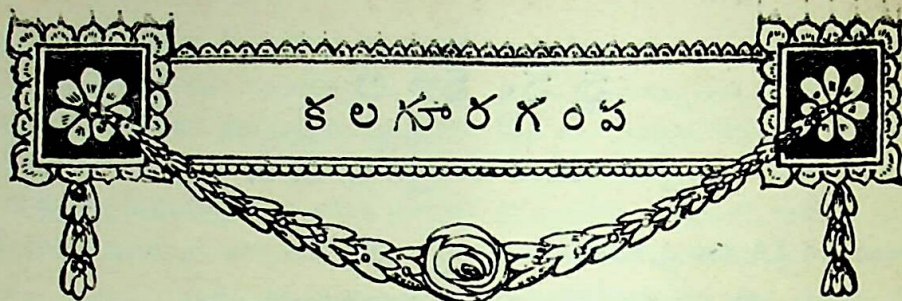
నీరము పారు తావులను నీటుగ బ్రాకు లతాచయంబులన్
జేరికతో వనంతు డిడు చిన్నరి ముద్దులకున్ జనించి యీ
మారుని కాయుధంబవయి మానిత యశావన మోహనాంగి శృం
గార మలంకరింప తలకట్టుల తాండవమాడు పుష్పమా!

మిసమినలాడు యశావనము మేలుగుచూపులు కౌగలెంతకున్
రసికత నేర్పు ముద్దు జవరాండ్ర స్మితాదరసిక్తభావముల్
గుసగుస ప్రాణనాధుడెవి కూర్చుచు లోకములో శుభంబులన్
భాసగగజేయు పుష్పమ, సుభూషణవై భవ మేల వీడెదే.

దాంపత్య సౌఖ్యంబుఁ దలపోసికన్యలు పరమేశు శిరముపై భక్తి నిడుటగా
పతి సంతసిల్లి గా బంగారుజడలపై కొనరుచు పడతులు కూర్చుకొనుటగా
తనపేరుగా నీవు స్తనముల నలరార దండలసరసుడు తరుణికిడుటగా
తమితోడ గూడెడి దంపతుల్ సుఖయింప మెత్తనిపాన్పుపై నొత్తు పడుటగా
భక్తి, వలపు, తలపు, సుఖ భావములన-లేని నన్న శుష్కహృదయ దీను నేమి
కోరిచేరితె, తరుణుల జేరికొన్న-పావనంబగు నీదగు జీవనమ్ము!!

వలపుల గ్రుమ్మరించు నిడుశ్వాసల స్నానము లాడనేర్చు త్వత్
కలితమనోహరాంగ మవగాహన సేయగ నూర్చుగాడు మత
సలలిత మోహనాంగి నొగి జంపిన క్రూరపు బ్రేతధూమమే
వలపులులేని గాడ్పుబడి వాడకు, మాడకు వెట్టిపుష్పమా!

కనులను విప్పి నావయిపు కమ్మగ జూచుచు వెట్టినవ్వలక
వనరుగ ద్రిప్పె దీపు శుభవార్తలఁ దెల్పుగ నేగుదెంచితో
వెనుకటి సంగతుల్ మనసు పీకగ జ్ఞప్తికి జేర్చజేరితో
కనికర ముంచి నన్ని టులు కాతరపెట్టకు వెట్టిపుష్పమా!

ఆంధ్రభాషయందలి వింతయక్షరము

శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు యీమాసముననే వెలువడిన ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక, సం. ౧౫, సంచిక ౪ లో ఈ వింతయక్షరము(అ)ను గూర్చి కీ. శే. కొమ ట్టాజు లక్ష్మణరావు పంతులుగారు వెనుక కావించిన సిద్ధాంతమును బలపరుచుచు నిట్లు వ్రాసిరి:

ఈ యక్షరము ప్రథమమున యుద్ధమల్లునిశాసన ములోకనిపట్టబడినది. ఆశాసనములో అటి(ష్టి) సిన, అటి పుట, అస్తి యనుపదములందున్నది. తరువాత జరిగినపరిశీ లనములో మఱికొన్ని శాసనములలోఁ గూడ—అనఁగా మాలపాడు శిలాశాసనములలో చోట, ఏలవేలశబ్దములం దును, ద్వితీయచాళుక్యభీముని మచిలీపట్టాపు శాసన మునందు మేలంబాశబ్దముందును, పండరంగుని యద్దం కిశాసనములో గొటలిచి శబ్దముందును ప్రాద్దుటూరి రామేశ్వరమందలి పుర్యాకొమారరాజు శాసనములలో చోటశబ్దముందును, అరకటవేములశాసనములో అద్దు (దీనినిచ్చు)వాండు పంచమహాపాతకసంయుక్తుడగు) అను పదముందును కనఁబడినవి.

* * * * *

పూర్వోదాహృతశాసనములన్నియు, యుద్ధమల్లు నిశాసనముకంటెఁ బూర్వము పుట్టినవే. అన్ని శాసనము లందును అక్షర మొక్కపోలికగానే యున్నది. ఈయు పపక్షుల నన్నింటినిబట్టి చూడఁగా అకారము పూర్వకాల మందు తెలుఁగుభాషయందుండి కొంతకాలమున కుచ్చా రముతోఁ గూడ సంకరింపఁగా సంతటినండియు డకా

రము దానికి బదులుగా నుపయోగింపఁబడుచున్నట్లు కనుపట్టుచున్నది.

క్వాథేకారసంధి

‘వజ్రాయుధము’ (౧౯౨౭) ఫిబ్రవరి నెలసం చికయందు శ్రీవిక్రమదేవ వర్మగారు ‘క్వాథే కారసంధి’ని గూర్చి వ్రాయుచు నుడివిన యీ క్రిందివాక్యముల నీకాలపు ఆంగ్లమానసపుత్రు లగు నాంగ్లగద్యపద్యరచయితల కుఁకరింప గలవు.

క్వాథేకారమునకు ఇకలుగాని, వాని రూపాం తరములను ఎవ్వలుగాని పరములయి యున్నప్పుడు సంధి గూర్చినచో, వినుటకు వెగటుగనుండదు. తక్కినయచ్చు లతో సంధిగూర్చినచో, వెగటుగవివంబడును. ఇట్లు నిశ్చయించియే కొంచె ట్టిసంఘలనుగూర్చగా నామర్మ మెఱుంగని మఱికొందఱు పెరియచ్చులతోనైతే మాసంధినిగూర్చిరి. ఎట్లయినను గొప్పకవు లాసంధిని గూర్చుట సత్యము. కనుక బుద్ధిమంతులు వానిని సవరింప యత్నించుటకంటె నవి మహాకవి ప్రయోగములని వానిని విడిచి తామట్టి సంఘలను గూర్చుకంటుటయే లెస్స.

సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు

[మఱియు వైఠాత్రికయందే ‘సూర్యరా యాంధ్ర నిఘంటువు’ను విమర్శించుచు నీ క్రింది సూచనలు కావింపబడినవి.

ఒకానొకపదమునకు ద్రావిడకర్ణాటాదీపదములు దాహరించుటయు, దానివలననిదిపుట్టినది, దీనివలన నీ

పుట్టినదియని వివరించుటయు గ్రంథవిస్తరమగుటయేకాక
తల్లభమును స్వల్పమే. కన్నడము, మయి, తమిళము,
మలు, హిందూస్తానీ, లోనగు భాషాయాపము లిచ్చుట
యుక్తమైనను మనకుఁ దెలియని కుయుకుల్యాదిభాషల
నెత్తికొనుట నిరుపయోగము. అట్టివియు నూటికొండు
రెండుండునేమో?

* * *

ఇంతియకాక యిదినిఘంటువు కాని వ్యాకరణ
ముకాదు. కావున నిఘంటు కార్యములే యందుఁ జూప
ట్టవలయును. వ్యాకరణకార్యములు చూపట్టుట సమంజస
ముగా నొప్పును. “ఏకక్రియాద్వ్యర్థకరీ” అనునట్లు వ్యాక
రణకార్యముగూడ నీనిఘంటువుచేయు చున్నదందురా!
ఇది సంపూర్ణముకాదు. వ్యాకరణము కంతస్థము చేయ
దగినది. ఇది చూడదగినది. వ్యాకరణమెఱుంగని వారి
కీనిఘంటువు సంపూర్ణ శబ్దసాధుత్వముం గలిగింపజాలదు.
అపుడిట్లు వ్రాయుట గ్రంథభావమశ్చ్యమునకే యేర్పడును.

మఱియు నీనిఘంటు రచనమును గూర్చి
యే ౧౯౨౭ వ సం. మార్చి ౧౨ వ తేది
కృష్ణాపత్రికాయందు ప్రకటించిన శ్రీరావు
సాహెబు గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారి
యుపన్యాసమునుండి:—

ఇంగ్లీషులో.....ఒక పదమునకు అర్థము చెప్ప
మని వచ్చినప్పుడు ఆపదము ఏయే శతాబ్దాలలో ఏయే
కవులు ఏ అర్థముతో వాడినారో, ప్రస్తుతము ఆ పద
మునకు వ్యవహారములో ఏ అర్థమున్నదో నిర్ణయించి
సప్రమాణముగా వాటిని వ్రాసినారు. భాషా పరిణా
మును తెలుసుకొనుటకు ఆపద్ధతి చాలా మంచిది. శబ్ద
రత్నాకరములో ఈ నియమము పాటించలేదు.

* * *

పదములకు అర్థము లెట్లు మారుతవో తెలియవలె
నంటే నన్నయ్య మొదలు ఆధునిక కవులవరకూ గ్రంథ
ములలోనుండి ప్రయోగములు తీసి అర్థము ఎట్లు మా
రుకూ వచ్చిందో చూపించవలెను.

* * *

గూర్కారాయాంధ్రనిఘంటువు ప్రాచీనాంధ్రని
ఘంటువుగా ఉండి భాషాపండితులకు ఉపకరించవచ్చు
నని చెప్పినాను. కాని ఆప్రయోజనము కూడా దీనివల్ల
కలగదని తోస్తుంది. ఎందువల్లనంటే గ్రాంథికభాషకు
గ్రంథములలో పాఠములు సప్రమాణముగా ఉండవలెను.
ఇంతవరకు ప్రకటించిన అచ్చుపుస్తకములు అందుకు
ప్రమాణము కావు. ఆంధ్రముహాభారతమునకైనను యిం
తవరకు పాఠములు నిర్ణయముచేసి ముద్రించిన పుస్తకం
లేదు. పాఠములు నిర్ణయించకుండా ప్రయోగములు
గ్రంథములనుండి స్వీకరించినట్లయితే ఆగ్రంథములకు సరి
యైన పాఠములు నచ్చినప్పుడు నిఘంటువు వ్యర్థమై
పోతుంది.

* * *

శబ్ద రత్నాకరములో నుండి ప్రయోగాలు తీసి
యా నిఘంటువులో వేస్తున్నారు. ఇందువల్ల అనేక
దోషములు సంభవించుచున్నవి. శబ్ద రత్నాకరములోని
కొన్ని చోట్ల గ్రంథనామములు పొరపాటుగా పడ్డవి.
కొన్నిచోట్ల ఆశ్వాసాలు పొరపాటు. శబ్ద రత్నాకరము
లోని పాఠములు మూల గ్రంథములతో సరిమాచి పద్య
సంఖ్య చేర్చి వాడుకుంటే బాగుంటుంది. శబ్దరత్నాకర
ములో కొన్ని శబ్దములకు అర్థములు లేవు. “బాడుదల”
అనేపదమునకు అనమానమనే అర్థ మందులోకలదు. అది
లేవు. సంస్కృతములో జీవగ్రాహము, అనే పదముకు
తెలుగులో బాడుదల వుపయోగింప బడ్డది. ఇది “మను
దల” వంటిదే.

* * *

నిఘంటువులో ఇచ్చిన నిర్వచనాల వల్ల ఆపద
ముల అర్థము స్పష్టము కావడము లేదు. “అంకిణి” అనగా
మల్ల బంధవి శేష మనిన్నీ, “అంజి” అనగా బాలక్రీడా
వి శేషమనిన్నీ, ఈరీతిగా వృక్షవి శేషము, జంతువి శేషము
అనిన్నీ వ్రాసినారు. వీటికి విమర్శించి అర్థమువ్రాస్తే
బాగుండేది. శబ్దరత్నాకరములో “లిమి” అనగా నూరు
యోజనములచేప అనిన్నీ, “లిమింగిలము” అనగా లిమిని
మ్రుంగెడు చేప అనిన్నీ వ్రాయబడియున్నది. ఇంగ్లీషు
నిఘంటువులలో ఇటువంటి నిర్వచనము లుండవు. ఒక
బాలక్రీడ నిర్వచనము చేసినట్లయితే ఆనిర్వచనమును బట్టి

ఆ అట అనుకొనుటకు వీలుగొనుండునలెను. తిమింగిల మనగా చేప అను అభిప్రాయమును జంతుశాస్త్రజ్ఞులంగీకరింపరు. అది ఒక స్తవ్యపానకీవి.

* * *

నిఘంటువులో వేమనశతకమునుండిన్ని, శాసనముల నుండిన్ని కొన్ని శబ్దములు తీసుకొన్నారు. అట్లే యితరశతకములనుండి యితర శాసనములనుండి అన్ని శబ్దములు తీసుకొంటే బాంబులంది.

* * *

ఈ నిఘంటువు వ్యావహారిక భాష మపకరించు నదికాదు. కాబట్టి దీని ప్రయోజనము పరిమితము- ప్రాచీనాంధ్రభాషా స్వరూపమును తెలిసికొనుటకై నను ఇది పనికిరాదు. పూర్వకాలములో కావ్యములకు నిఘంటువులకు టీకలు వ్రాసినవారు. తెలుగర్థములు వ్యావహారికభాషలోనే వ్రాసినారు. ప్రాచీనాంధ్ర నిఘంటువులోని మాటలకు అర్థాలు ఇప్పటి వ్యావహారికాంగ్ల భాషలోనే వ్రాస్తారు. మనదేశములో పూర్వమందున్న, ఇప్పుడు ప్రతి దేశములోనున్న ఇదే సంప్రదాయము. కాని సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువులోని పదములకు ప్రాచీనాంధ్రభాషలోనే అర్థములు వ్రాయుటకుపూనుకొన్నారు. ఇది సరియైన మార్గముకాదు.

* * *

నిజామురాష్ట్రములోని క్రొత్తశాసనములు

శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్రభాషానిలయము (దక్షిణహైదరాబాదు) వారు ప్రకటించిన రజతోత్సవసంచికయందు ప్రకటించిన 'నిజామురాష్ట్రములోని చారిత్రకపరిశోధన, అనువాదమున శ్రీసిరుగూరి హనుమంతరావు గారు (యం.ఎ., యల్.టి.) 'ఆంధ్రపరిశోధక సంఘము' వారు సంపాదించి ౧౩౦ శాసనములలో ముఖ్యములైన కొన్ని శాసనములను గూర్చి యిట్లు వివరించుచున్నారు:

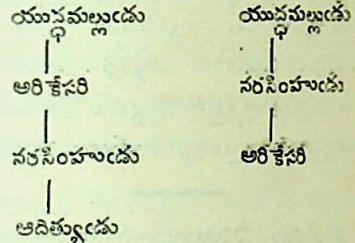
* * *

సంఖ్య ౫ శా. శకము ౧౩౧౯ వ వత్సరము తేదీ కలది; విజయనగరరాజు, రెండవరిహరుడు పాపగల్లు

కోటను ముట్టడించిన విషయమున్నది. ఇంకొకటి (సంఖ్య ౪) చాల దీర్ఘముగను, బాగుగ నున్నది. మహబూబనగరము జిల్లా, నాగర్కండ్లమూలతాలూకా; వడ్డూరి గ్రామములో దొరకింది. దీని తేదీ శా. శకము ౧౫౬౨. అందులో మొదటవర్ణింపబడిన గుటింబీ కలరు, కాకతీయులు నాల్గవ వర్ణమువారని కలరు; గోపతియొక్క వంశావళినిచ్చి, మప్పాంబాపతి యగు గండయ్యను నేనాని యొకడు దేవాలయముకట్టినట్లు చెప్పబడియున్నది. అతనితండ్రి బోమడు; తల్లి బోచాంబిక; ఆతని మల్కాలవంశము.

* * *

చాళుక్యవంశమును గుఱించి చెప్పి యాక్రందించుకావలె నిచ్చెను.

పంపాభారతములోనున్న వంశావళితో నిది సరి పడుటలేదు. * * *

సంఖ్య. ౧౪. శా. శకము, ౧౬౦౨ వ సంవత్సరమునాటిది. కాకతీయరాజైన ప్రోలునిగుఱించినది. ఇంకొకటి (సంఖ్య ౨౧) మైలాపం మహాదేవుని హత్యనియు, గోపతికి సోదరియనియుఁజెప్పి, యామె భర్తయగు రుద్రుని వంశావళి నిచ్చుచున్నది. సంఖ్య. ౩౧ మిక్కిలి దీర్ఘమైనది. కొండపర్తిలో దొరకినది. మల్కూరు నేనావతుల వంశావళి నిచ్చినది; దీనిని సంఖ్య ౪ తో బోల్పవలెను. సర్కారువారు ప్రచురించిన పాటకేట శాసనములలోఁ జెప్పినట్లుచేసిన రేచెర్ల వంశమునుగుఱించి యందులో మూడు గలవు. (సంఖ్య ౬౨, ౬౩, ౬౪). కాని, వంశావళిలోఁ గ్రొత్తపేర్లు చెప్పబడినవి.

* * *

౩౪ వ శాసనము (౧౩౩౮ శా. శ.) విజయనగర ప్రభువు కృష్ణదేవరాయలనాటి దానమును గుఱించి చెప్పుచున్నది. * * *

వీని ప్రతులు శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషానిలయమున నున్నవట. వీని ప్రకటనము చరిత్ర కుపకరింపగలదు.

ఆంధ్రత్వము

ఆంధ్రభారతి (సంపుటము ౧, సంచిక ౧౨) యందు సంపాదకీయ విమర్శనలలో 'ఆంధ్రత్వము, అను శీర్షిక క్రింద నిట్లుకలదు:

ఆంధ్రులయొక్క లోపములనుగురించి, గొప్పనుగురించి వాద ప్రతివాదములు బయల్పడెడుచున్నవి. లోపాలోపములను వెతకట కిది కరూణాముకాదు. కొన్నిరాజకీయతంత్రములు ఆంధ్రోద్భవమును వెనుకకు త్రొక్కినచే నటు నిర్వివాదాంశము. అయినప్పటికిని మహామహుల నాని శ్రీకృష్ణమల జరిపి యాసంపత్తులలో నాయామహామహులు తలపెట్టిన యువ్యములను స్మరించి నాటికి దోహదములాసగ ప్రయత్నములనుజూడ ఆశ పునర్జీవి తమగుచున్నది. హైదరాబాదులో కృష్ణరాయభాషాని యముయొక్క రజతోత్సవము కావ్యకంఠ గణపతిశాస్త్రిగారి అగ్ర్యత్యక్తికింద అతివైభవముతో జరిగినది. ఆంధ్రదేశమునందలి యాంధ్రులు మాండ్యము వహించిన నను నిజాంరాష్ట్రాంధ్రులు భాషావిషయిక ఉద్యమము నకు డలపెట్టుట ప్రశంసనీయము. వీరిని బాధించినేధింపు ఏరాజకీయాద్యము లేకపోవుటవలననే, నిజమైన ఆంధ్రత్వస్వరూప మచట మూర్తీభవించుచున్నది. ఇపు డిప్పుడు చిరము లిట్టిసంఘాంధ్రుల సమీపాత్రికత్వమును జరుప గట్టిప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఇంకను మహామహుల నేకులుగలరు. దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రిగారి రాంధ్రభాషామహాసేవ నేమకు దేశీయులు వారినామమును చిరస్మరణీయముగ చేయవలయున్నది. ఇట్టితరుణులలో నాంధ్రపరివర్తనమును, ఆంధ్రమహాసభమును సరియైనజీవములేకుండుట విచారకరము. శ్రీఉయ్యూరి జమిందారుగారి ప్రోత్సాహముతో ఆంధ్రమహాసభ చరిత్రలో నూతనశక్తి ప్రారంభమైనవనవచ్చును. కాని, ఆంధ్రపరివర్తన యేదాదికాకపర్యాయము సమావేశమై కేవల ముపన్యాసములు మొదలగు తద్దినపు మంత్రములతో ముగియుచున్నది. ధనలోపము, దేశీయులవృద్ధి అన్యధాలగ్నమై యుండుట, యివియే యీదురవస్థకు గారణములు. జాతీయవిద్యాలయములగుడ యిట్టి దుగ్ధతియే సంభవించినది. ధనము తక్కువ, బాలురు యెక్కువలేదు. క్రమమైన విద్యావిధానములేదు. విద్యాలయములనన్నిటిని

కేంద్రీకరింపజేయు జాతీయ విద్యాపీఠము లేనేలేదు. జాతీయ విద్యాపీఠమొకటి యవసరమని కేరుగచెప్పవచ్చులేదు. వినుకపట్టణము వినుకపట్టణమున గట్టిపెట్టి, నిర్మాతాకార్యములను దిగినచో ప్రయోజన వింతింతయని చెప్పవచ్చులేదు.

తెంకణాదిత్యు (నన్నెచోడ)నికాలము

'ఆంధ్ర హిస్టారికల్ రిసర్చి సొసైటీ జర్నలు' జనవరి సంచికయందు శ్రీ వెంపరాల సుబ్రహ్మణ్యముగారు (యస్. ఏ. యల్. టి.) కుమారసంభవమును రచించిన నన్నెచోడనికాలమును గూర్చి ఇదివరకు వెక్కురాంధ్రచారిత్రిజ్ఞులు తెలుగు పత్రికలందు చర్చించి చర్చించిచేసిన సిద్ధాంతములకు ఆధారములగు కారణములను గైకొని విమర్శించక వానిని త్రోసిపుచ్చి, (తెంకణ) ఆదిత్యుడను పేరును నన్నెచోడని అనలు పేరుగా తీసికొని అతనికాలము క్రీ. శ. ౮౫౦ మొదలు ౯౦౦ వరకు యొక శ్రాత్త సిద్ధాంతమును చేసినారు, అట్లు కావించుటకు వీరికి గల యాధారముల నిట్లు చెప్పినారు:

"ఏబదిరెండవపద్యమున గంభకర్త తాను సూర్య పంశపురాజుని చెప్పుకొన్నాడు. చుట్టు నందు భూమధ్యమున నఖాతమును త్రవ్విన సగరపుత్రులను, స్వర్గము నుండి గంగనుదెచ్చి సమద్రమును నింపిన భగీరథుని, రామేశ్వరమునుండి లంకకు వారిధికట్టిన రామవల్మీకిని, క్రీస్తుశక ప్రారంభమున ప్రఖ్యాతిని జెందియుండిన కరికాలచోళుడను చోళరాజును స్మరించినాడు. తాను పరాక్రమమున దైవారితో సమానుడ నన్నాడు. ఏబది మాడవ పద్యమున ఇప్పటి కల్లూరు వండలమగు పాకనాడు ౨౧,౦౦౦ కు ప్రభువగు చోడబల్లికిని, హైహయ పంశసంజాతయగు శ్రీసతికిని బుత్తుగడననియు, ఏబది నాల్గవ పద్యమున తనరాజధాని ఉరయూరనియు, తాను తెంకణాదిత్యుడనియు చెప్పికొన్నాడు.

డాక్టర్ యస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగారి దక్షిణ హిందూదేశ చరిత్రము ననుసరించి చోళరాజులలో ఆది తులను శేరిటివారిద్దరు మాత్రమే కలరిని స్వప్తమగుచున్నది. అందు మొదటి యాతడగు నాదిత్యుడు క్రీ.శ. ౮౦౦ యందు చోళరాజ్యమును స్థాపించినవాడు. రెండవయాతడగు రాజాదిత్యుడు రాష్ట్రహూటులచే రణమున నీహతుడైనవాడు. శ్రీ. రామకృష్ణకవిగారు కుమారసంభవకర్త రెండవయాతడే యనుచున్నారు. ఇదిసారపాటు. ఇతని తండ్రి పరాంతకుడుగాని చోడబల్లి కాడు. నుటియు నీసిద్ధాంతము కవిరాజుధాని ఉరయూరుగుటను, తండ్రి పాకనాటి ప్రభువగుటను సమన్వయముచేసి వివరింప జాలదు. గ్రంథమున కరికాలచోడని పేరు మాత్రమే చెప్పి యితరుల నెవ్వరిని పేరెత్తక పోవుటయే కరికాల చోళనికి, గ్రంథకర్తకు నడుమ గొప్పరాజు లెవ్వరును లేరని తెలుపుచున్నది. నూతనచోళరాజ్య సంస్థాపకుడుగాని, క్రీ. శ. ౯౦౫ మొదలు ౧౦౨౭ వఱకు చోళ రాజ్యమును పాలించిన రాజరాజుగాని, కరికాలచోళనికిని గ్రంథకర్తకును నడుమగలకాలమున నుండియుండిన చోళ వారిలో నొక్కరినైన గ్రంథకర్త తన గ్రంథమున తప్పక పేర్కొనియుండును. కరికాలచోళనికి తరువాత కొన్ని తరములకు ప్రాచీనచోళరాజ్య మంతరించి యాస్థానమును పల్లవరాజ్య మాక్రమించుకొనెను. క్రీ. శ. ౧౫౦ నుండియే కృష్ణాకావేరినదుల నడుమనున్న దక్షిణహిందూదేశమున శివస్మంభవర్మయను పల్లవరాజు ప్రబలుడైయుండెను. రాష్ట్రహూటుల దండయాత్రలచేతను, తమలో బుట్టిన అంతఃకలహములచేతను పల్లవులు క్షీణదశయందుండ పాకనాటి ప్రభువయిన చోడబల్లికి కుమారుడగు గ్రంథకర్త, ఆదిత్యుడు, పల్లవులలో కడపటివాడగు అపరాజితునిపై దండమెడలి యాతనినోడించి, రాజ్యభ్రష్టుని చేసి, ప్రాచీన చోళరాజధానియగు ఉరయూరునందు చోళరాజ్యమును మరల స్థాపించెను. ఈచరిత్రాంశమును బట్టి టెంకణాదిత్యపదము జయించిన యాతనికి పేరుకాని విరుపముకానేరదు. వితిహ్యము, లక్షణగ్రంథములు నన్నె చోడని కుమారసంభవచునక టెంకణాదిత్యుని కుమార సంభవమని చెప్పుచున్నవి. ఆశ్వాసాంతగద్యములందు పేర్కొన్న 'చోడదేవ' పదమువలెనే 'టెంకణాదిత్య' పద

మును నన్నె చోడని మరియొక నామముగ గ్రహించవలెను.

గ్రంథకర్త ఉరయూరు తనరాజధానియని చెప్పి కొన్నాడు. కరికాలచోళుని కాలమున చోళరాజుల రాజధాని ఉరయూరు. కాని పరాంతకుని పరిపాలనమున తంజావూరు రాజధానిగ నుండినట్లు తెలియుచున్నది. కావున గ్రంథకర్త, తంజావూరు రాజధాని కాక పూర్వము, రాజ్యమును పాలించియుండవలెను. బహుశః పరాంతకుని రాజ్యపరిపాలనము కుడికాలమున రాజధాని యురయూరునుండి తంజావూరికి మారియొందును. కాబట్టి గ్రంథకర్త పరాంతకునికి పూర్వకుగా నుండవలెను.

క్రీ. శ. ౮౦౦ వ సంవత్సరమున కాశ్చీరరాజు జయశీధుని ఆస్థానసంస్కృత కవిశ్రేయశకు ఉద్భటుని కుమారసంభవమున బేర్కొనుటచేత నీగ్రంథరచనా కాలము క్రీ. శ. ౮౦౦ కి పూర్వమునకు బోజాలదు. ఆదిత్యుడు క్రీ. శ. ౮౦౦ మొదలు ౯౦౦ వరకు పరిపాలించియుండుటచే గ్రంథరచనాకాలము ఆనడుమ నయియొందును.

అంతఃపురకాంతల ఆనందమయజీవితము.

[ముగ్గురు సవతులగల యువతి]

'మార్చి' ఆరవ తేది టైముస్ ఆఫ్ యిండియా

ప్రతికముండి:

నా ఆంగ్ల సోదరిమణులు:—

నన్ను, నాజీవితమునుగూర్చి విచారములు వ్రాసి నొందుచున్నారు. కాని నేనుమాత్రము మీకన్న క్షేమముగావున్నను మీతో సమానముగ సౌఖ్యమును, సంకల్పక్రియలగలిగియున్నదాననని నొక్కిచెప్పుచున్నాను.

ప్రాచ్యదేశములయందుందలు మగవాడవలెను మనము పెక్కురుందురను దురభిప్రాయమును మీమనస్సులనుండి తొలగించుకొనుడు. అట్టిపద్ధతి నొకచో మామత మంగీకరించినను ఆచార మంగీకరింపదు. కేమల సంపన్నలకుమాత్రమే యది! పాపగును. స్త్రీలను భీతిచుట లోకమునందంతటను మిగులవ్యయకరము. మాకే

దేశమునతప్పునబాతులలోతప్పుపాశ్చాత్యదేశములయందు వలె పతి, జీవితముడైయండ సతి తనబ్రతుకునకయి పనిచేయు టతినీవముగ తలకురు. కావున నొక్కతెకన్న నెక్కువనుచి భార్యలను భరింపజాలనివాడు పెక్కుర సేనాడును బడయగోరడు.

మీరేల నన్ను నదృష్టహీనురాలనిగా దలచెదరు? నన్నుగూర్చి మీరు విచారించుకొని విన్న నాకు మీయెడ నాగ్రహము గలుగుచున్నది. ఇంతయేల? స్త్రీహృదయమునకు బ్రియమైనదేదీ? సుఖకరమైనగృహము, ప్రకాంతమైనజీవితము, అందమైనవస్త్రములు, విలువగలవగలు, పతిప్రేమ, సంతానము, ఇవి. నా కిన్నియు గలవు. నేను 'పతిప్రేమ' యన్న మీలోగొందరు నన్ను బరిహసింప దొరకొందురు. 'ఏకకాలమున నలుగురు స్త్రీల నొక డెట్లు ప్రేమింపగల'డని మఱికొందరు వాదించుదురు. అందులకు నాసమాధానము గనుడు: 'పెక్కురుబిడ్డలన్న నందఱని మీరు సమముగ ప్రేమించుచుందురు. వారిలో నొక్కని కేదేనిచిక్క, రోగమో సంభవించినయెడల మీప్రేమ యంతయు నాయొక్కనివంక కే తిరుగుచుండునుకదా! అట్లే నాపతియు. ఆతనిహృదయము కడువిశాలమైనది. అందు నాల్గుగులున్నవి. అందొకదానిని దెరచినచో డక్కినవి తమంత దాము మూసికొనును. దాని కిండుక యలవాటు పడిన నదిచాల తేలికయైనపని.

పోనిండు; మీరు మీపతిప్రేమను విశ్వసించురా! మీపతులు మీవలపులకే చిక్కియుండురని తలకురా? వారు చేష్టలయందు గానున్నను, భావమునందు మీయెడ బలుమారు ఏవజెందియుండలేదా? వలపుకత్తెల వలలనగిలి యొక్కొక్కపుడు వారు మీతోడి సాత్తునకుపైతము మిగుల విచార పడుచుండుటలేదా!

ఇక అంతఃపుర విషయమును వినుడు: అచ్చట ఆసూయకు ఆవకాశములేని మంచినీర్పాటుగలను. అచ్చట ఎందునను కొఱచెయుండదు. ప్రత్యేకము గృహము, పరివారము, వ్యయమునకు ధనము, మానలుపురకు సమానముగ నొసగబడును. నెలయందొక్కొక్కవార మొక్కొక్కరికడ మాపతియుండును. నాజీవితకాలమంతయు నావంతు వారమును నేను గొప్ప పండుగుగ భావించుచుందును. మీరట్లు కాదు. కొంతకాలమునకు మీరు పుత్రులయెడ విసుగు

జెందుదురు. నాకు విసుగుదల పాడచూపకుండగనే ఆపండుగురోజులు గడచిపోవును. అదిమొదలు మూడువారములవఱకు మరల నట్టిపండుగు దినములకొఱకుగంపె డాసలో నెదురుచూచుచుందును.

నావంతుదినములలో నొకనాటికార్యక్రమమును గాంచుడు. నాపరివార ముదయమునుండి తమతమ కార్యములయందు నివగ్నమైయుండును. నాప్రియునకుపాతములకు వంటకములను నేనేకావించును. నేను ఆనాడు బాగుగ సింగారిందుకొందును. నాగృహము నంతయు నాకాంతుని స్వాంత్యమును రంజింపజేయునట్లులంకరింతును. ప్రేమోత్సాహములతో నేను కావించుసత్కార మారనికీ నాయెడగల మక్కువను పెంపొందజేయును. మేమొండొరులను గాఢముగప్రేమించు ప్రియులము. అరకు నాదొర; నాజోడు; నాప్రేమసర్వస్వము. మీయనురాగము మాస్వార్థముచ్చట. అదియునేనాటిమాటయో. చూయనురాగ మట్టికాదు. అది జీవితపరమావధికము.

ఆతడు నాకడలేనిదినములలో నొకనాటికార్యక్రమమును జూడుడు. నామనునాసిబృందకిని విశ్రాంతిదినమిది. అప్పుడు కార్యక్రమము ప్రకాంతముగ, మెల్లగ జరుగుచుండును. నేనుగ్రాడెక్కి నిద్రనుండి మేల్కొలుతును; రాత్రి పెండలకడనే నిద్రింతును. పగలంతయు దుస్తులను, తయారుచేయుచు, నాప్రియు డెల్లప్పుడు నన్ను నాసవతులకన్న నెక్కువమక్కువతో మన్నింప గోరుచుండుదాననుగాన వారి వంతుదినములలోని విశేషములనుగూర్చి నాపరివారముతో ముచ్చటించుచు గడుపుచుందును.

'నీకసూయ జనియింపదా' యని కొందరందురు. సవతులపట్ల అసూయ స్త్రీలకు సహజమేకాని నేనెల్లవిధముల సుఖము ననుభవించుచుందును గాన నాయం దసూయపతావు లేదు. 'ఇట్టిజీవితమువలన నేమి ప్రయోజన' మని మఱికొందరందురు. 'పురుషుడు సర్వాధికారి. ప్రపంచమున సర్వమును నాలనిసాఖ్యానందముల కొరకేయైనది. స్త్రీలాతని సర్వవిధముల సంతృప్తుడగునట్లు లారాధింపవలెను. పురుషునిజీవితమును మగురతరముగ జేయజాలని స్త్రీయొక్క జీవితముకేవలము వ్యర్థము' అనునీభావములు నాకున్నతోబోసినవి. ఇట్టిది నావిశ్వా

సము; నాయానందము. నేనీవిశ్వాసానందములతో సంతృప్తిని జెందియున్నాను.

“దైవంమానుషరూపేణ”

‘ప్రబుద్ధ భారతపత్రిక’యందు సంపాదకులు ఇట్లు వ్రాసిరి.

* * * * *

౧౮౮౩-వ సంవత్సరప్రారంభమున శ్రీరామకృష్ణపరమహంసగా రొకప్పుడు సమాధినిష్ఠనున్న సమయమున తటాలున క్రిందబడిపోయిరి. అందువలన వారిచేయి విరిగిపోయెను. మరల నాచేయి చక్కనగుటకు కొంతకాలమయ్యెను. ఇం దొకయాధ్యాత్మిక రహస్యముగలదు. తరువాత నొక ఏడాదికి పరమహంసగారు దానిని తనప్రియ శిష్యుల కిట్లు వివరించిరి. “మీకొక రహస్యమును చెప్పుచున్నాను. పూర్ణనరేంద్రదాదులను నేనేల యంతగా ప్రేమించుచుందునో ఎఱుగుదురా? ఒకపుడు నాకు జగన్నాథస్వామి స్వప్నమున సాక్షాత్కరించిరి. నేనువారిని కాగిలింపబోయి క్రిందబడి చేయి విరుగగొట్టుకొంటిని. నేను మనుజుడనుగ జన్మించుటచేత మనుజులనే దైవముగ భావించి ప్రేమింపవలయునను తత్త్వపుపుడు నాకు స్ఫురించెను.” తరువాత కొంతకాలమునను మరలవారు “నా యాధ్యాత్మికదృష్టి మారుచుండుటను నేనిపుడు గాంచుచున్నాను. చాలకాలముక్రిందటనే వైష్ణవచరణ గారు మానవులయందు దైవికబుద్ధిగలిగియుండుటయే యుత్తమాధ్యాత్మికజ్ఞానమని చెప్పియున్నారు. ఆపరమేశ్వరుడే యిట్లు మానవరూపమున సంవరించుచున్నాడని నేనిపుడు తెలిసికొంటిని” అని చెప్పిరి.

హిందువులు నిక్కముగ మతధర్మముల ననుష్ఠించుచున్నారా?

[‘ది విజ్ఞోవ్ కాజ్’ అనుపత్రిక యిట్లు వ్రాయుచున్నది.]

ప్రాచీనాచారములను, వానిమంచి సెబ్బరలను బరిశీలింపక యనుసరించుటచే హిందువులు నిక్కముగ మతధర్మానుష్ఠానపరులగుదురా? వారి మతమేమి? సంఘ

సంరక్షణమే వారిమతము. హిందువులు తమయొక్కదేవాలయమునుబరిశీలించిఅది యెంతవఱకు సంఘసంరక్షణమునకుపకరించునో తెలిసికొని, యాచరించుచున్నారా? ఆత్మకమైన యాచారములను సంస్కరించి, సంఘక్షేమమునకు భంగకరములై, యనావశ్యకములయిన యాచారములను ద్రోసిపుచ్చి, సంఘమును చక్కగ దిద్దుకొన జాముచున్నారా? లక్ష్యమిదియేయైనచో హిందూసంఘము సజీవమై మార్గదర్శకము కాగలదు.

నేనమునందలి మతధర్మనిర్వచనము ననుసరించి హిందువులు ధర్మహీను లనవలసి వచ్చుచున్నది. దీనివలన వీరెంతమాత్రమును సంస్కారులు కావన్నారు. సంఘక్షేమమునకు పుకరింపని మతమును మతమనుటావ్వనా? అది మతముకాదు. జాతియొక్క సంఘసత్త్వములను జీవింపజేయునట్టిమతము మంటగలియుగాక!

బూత్కారముగ వైశ్యమును విధింపనాచారము సంఘమును సంరక్షించుచున్నదా! అది సంఘమునకు లాభకరమా? నెనుక నెప్పుడో ఆయాచార మెప్పియుండునద్యునుకాని ఇప్పు డది యపాయకరమైనది. అట్టి యాచారమును హిందువు లింకనుపట్టుకొని ప్రామాణ్యమునా! అంతమాత్రమున వారు నిక్కమును మతమంటకగుదురా?

కాకతీయులు-క్షత్రియులు

సుభాతపత్రిక జనవరి సంచికయందలి ‘వడ్డమాను శాసనము’నుండి ‘కాకతీయులు-శూద్రులు’ అను శీర్షికక్రింద ప్రకటించినభాగ మతీయ మాఖిమాసభారతీయు దుస్థితి మైనది. అందలి శ్లోకములు సంతకస్తములుగ నున్నవనియు, దిమ్మలతోగూడ శాసనముయొక్క మూలమును ప్రకటించబోగుండుననియు నందే సూచింపబడినది. ౧౯౨౭ వ సం. మార్చి ౩౦ వ తేదీనాడు వెలువడిన ‘ఆంధ్ర రాష్ట్రము’ అనువా

పత్రికయందు శ్రీవత్సజాయి వెంకటసీల
ద్రావిడగారు 'కాకతీయులు - క్షత్రియులు'
అనుపేర ప్రకటించిన వ్యాసమునందు భారతి
యందుద్ధృతమైన భాగమును గూర్చి యిట్లు
వ్రాయుచున్నారు:

ఇది మల్కటగుండ యనందనాథుని భార్యకు
పాంబ వ్రాయించిన కాసనముని శ్రీయుత చిలుకూరి వీర
భద్రరావుగారిదివరకే వ్రాసియున్నారు. ఇందు వీర
భద్రరావుగారు పాడిన పాట సంకపరంపరగా పాడుట
తప్ప నీయాంధ్రపరిశోధక సంఘమువారు క్రొత్తగా
జేసిన పరిశోధన మేమియులేదు. చదువరులకు బోధపడు
టకై పైశ్లోకములయర్థము సంగ్రహముగ పొందుపఱచుచు
న్నాము. బ్రహ్మ తనముఖబాహురుపాదయలనుండి
నాలుగువర్ణములను సృజించెననియు అందు ద్వైజాలు తమ
తమ గర్భము ననుసరించియున్నారనియు, వారి తరువాత
చతుర్థులము ప్రకాశించుచున్నదనియు, అట్టిచతుర్థులము
వారు కాకతీయబిచ్చద్రుడగు పోలరాజుప్రభుత్వము
క్రింద పారుప్రతాపములు నెరపి వన్నెకెక్కిననియు -
కాసనమునండి యసంపూర్తిగ నుదహరించిన పైశ్లోక
ముల తాత్పర్యము. ఇంతకంటె నీశ్లోకములను వేరర్థము
లేదు. కాకతీయ పరిపాలనకాలమున వ్రాయబడిన కాస
నములు ఎంతవరకొంది పరిశోధకుల కుపయోగములయి యుం
డగా అసమగ్రమైన యీకాసనము చాల ముఖ్యమైనదని
వ్రాయుటలో పరిశోధక సంఘమువారి సంకుచిత భావ
ము సువ్యక్తమగుచున్నది. ఇంతముఖ్యమైనదనుకొన్న కాస
నమందుమాడ నీపరిశోధక సంఘమువారి వాదమున కుప
కరించు నర్థముగానరాదు. ఈనైఖిరి యంతయుమాడగా
నీయాంధ్రపరిశోధకసంఘమువారు శ్రీయుత చిలుకూరి
వీరభద్రరావుగారి దుడుకుతనపువ్రాతల ననుసరించి ప్ర
మాదమునకు లోనైరని తోచుచున్నది. పరిశోధకులను
వారు తమకు దొరికినంత వరకు కాసనములనుగాని, గ్రంథ
ములనుగాని, ప్రత్యేకప్రమాణములనుగాని చక్కగ పరి
శీలించి లోకమునకు యధార్థమును వ్యక్తీకరింప పాటు
పడవలెను. ఇంతియకాని దుడుకుతనపు వ్రాతలనువ్రాసి
పాఠకుల సంకారబంధురంబగు త్రోవలో తికమకపొడిం

పరాదు గాన ఆంధ్రపరిశోధకసంఘమువారు కాకతీ
యుల గూర్చి యింకను జాగరూకులయి పరిశోధన జరి
పెడరుగాక!

వివాదగ్రస్తములైన యిట్టి విషయములు
యందు సందేహమునకు దావులేకుండ
జేయుట వ్యాసరచయితలకు విధియని మఱి
యొకసారి చెప్పకతప్పదు.

తైపురైటింగు యంత్రముతో చిత్రించిన
చిత్రములు.

విజయనగరము మునిసిపల్ హైస్కూలులోవ్యా
పారవిద్యాబోధకులు (Commercial Instructor)
శ్రీయుత యం. వి. నుబ్బరావుగారు తైపురైటింగు
యంత్రసహాయమున శ్రీయుత రవీంద్రనాథ టాగూరు
గారియొక్కయు, కీ. శే. బాలగంగాధర తిలకుగారియొ
క్కయు చిత్రములను చిత్రించినారు. మఱియు నీనడుమ
గోషనుప్రభుదంపతుల చిత్రములను చిత్రించినట్లు. వీరి

కీ. శే. బాలగంగాధర తిలకుగారు.

చిత్రములు ఇంట్లాండునందు ప్రసిద్ధికెక్కినవట. ౨౯-3-
౧౯౨౭ నాటి 'కమెర్షియల్ ఎడ్యుకేషనల్' పత్రిక
వీరిని మిగులపొగడినది. వీరు ఇటీవల శ్రీ గోక్షగారి చిత్ర

మును నల్ల ములతో చిత్రించినట్లు. ఇట్లు గ్రహాలు ప్రతిభావంతులై ఖండంతరములయందు సైరము చేరుగాంచుచుండు టాంగ్రడేశమున కర్మంరసంతోషదాయకము (ఇంపరి రెండు చిత్రములు ఫిబ్రవరి (౧౯౨౭) మాడరకారి వ్యూపత్రికనుండి క్రొనబడినవి).

శ్రీరవీంద్రనాథటాగూరుగారు.

శ్రీ. శే. ఏ. వి. వరదాచార్యులుగారు, రామవృషాక్షము

శ్రీ. శే. ఏ. వి. వరదాచార్యులుగారు

[కర్ణాటకరంగభూమి సంపుటము ౨.నందిక౨.]

“శ్రీవరదాచార్యులుగారు కర్ణాటకమండలము వారు. వీరు నాటకప్రపంచమున నత్యున్నతస్థానమును బడసినవారు. నాటకములను కొన్నిటిని కర్ణాటకమున రచించియు, ఉత్తమపాత్రములను ధరించి, భావానురూపముగ నభినయించియు విఖ్యాతిని గాంచినారు. ఈనాటక శిఖామణినామము నాటకలోకమునకు జిరస్మరణీయు. శ్రీ ఆచార్యులవారి స్మారకచిహ్నముగా బెంగళూరు ఆమెమారు నాటకసంఘమువారు ఆచార్యులుగారు ధరించిన రామవృష (Romeo) పాత్రముయొక్క భావచిత్రమును వ్రాయించి గుచ్చినాటకమందిరమున స్థాపింపజేసినారు. దానియొక్క ప్రతికృతియే యిటనున్న చిత్రము.

పాల్ వాక్ హిందెబర్గు

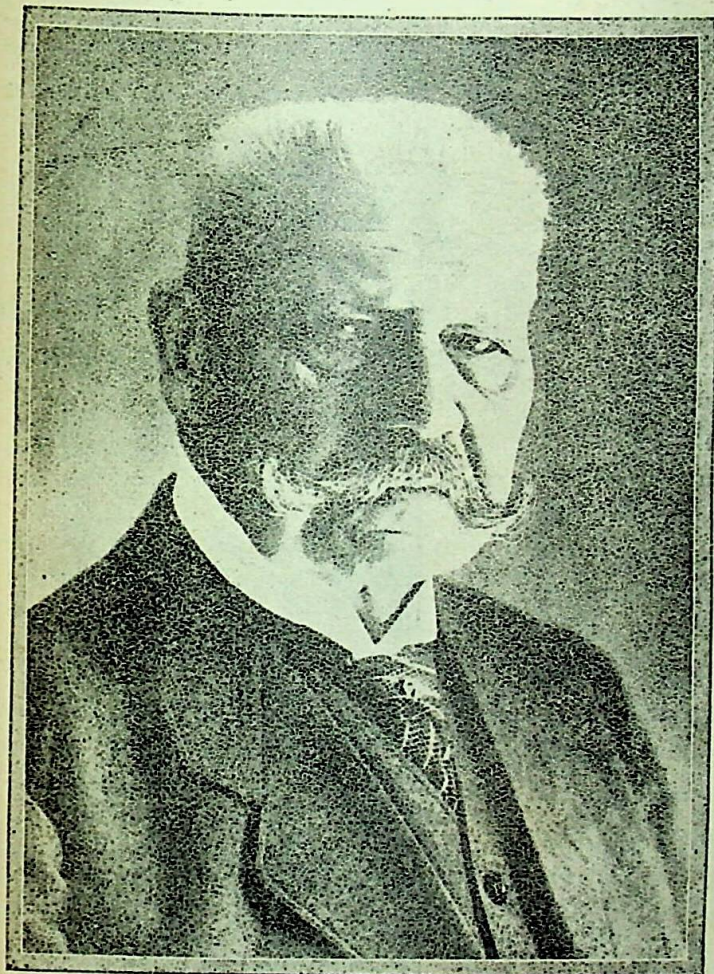
ఈజర్మనుయోధుని సంపూర్ణనామము ‘పాల్ లిస్టిగ్ హ్యూన్స్ అండ్ వాక్ హిందెబర్గు.’ పాల్ డుల్లో పోజను అనుపట్టణమున నొక ప్రవృత్తి ఉద్వేగి ౧౮౪౭ వ సంవత్సరము అక్టోబరు ౩౦ రెండవదిన నాడీతడు జనియించెను. పదోకొండేండ్ల ప్రాయమునకి యారేడు సైనిక శిక్షను బడసెను. ఇంత చిన్న రేషమునకే చక్కని శిక్షను పొందుటచే నీతనియందు దృఢసత్వము, చిత్తస్థైర్యము, శాంతము, కార్యదీక్ష బాగుగ నెలకొనినవి. చిన్ననాడే పుష్పదేవుడితో డనారోగ్యము గలిసియుండుటచే శరీరవికాసమువలె నీతనికి బుద్ధివికాసము కలుగదయ్యెను. కాని కార్యదీక్షాపరుడయి తాపటి నెల్లయు గారముగుండుటచే క్రమముగ నాతనిబుద్ధి వికాసము జెంద నాతడు కడుమేధావియని ప్రఖ్యాతిని గాంచెను.

పరుగెనిమిదేండ్లవయస్సున డాక్టర్ కాల్బలమున జేరి గోడల సంవత్సరమున నొకసైనికోద్యోగి యయ్యెను. తరువాత నవిరకాలమున రణరంగమున బ్రవేశించెను. 'కోనిగ్రాట్' యుద్ధమున ఆస్ట్రియాను మందుకొట్టను తలపెట్టించెను. ౧౮౭౦-౭౧ వ సంవత్సరమున జరిగిన యొకయుద్ధమున నొక పటాలమున కధిపతియై విజయముగాంచి పెద్ద సైన్యమునకు నాయకుడయ్యెను.

ముగ 'జనరల్ ప్లాఫ్' అను సైనికశిక్షాకార్యాలయమున పెక్కు గొప్పయుద్యోగములు చేసెను. పదపది ౧౮౮౩ వ సంవత్సరమున 'బెర్లిన్ ప్లాఫ్' కాలేజీలో ఉపాధ్యాయుని పదమున బడసెను. సైనిక శిక్షామునందును, వివిధ వ్యూహారచనమునందును నిపుణుడైన 'కాంటు స్క్రిఫ్టె' గారికి శిష్యుడై 'జనరల్ ప్లాఫ్' నందు సహాయోపాధ్యాయు డయ్యెను. ప్రవ్యయ యుద్ధకార్యాల

యము (వార్ ఆఫీసు)న నితడు పెక్కుండ్లు కావించిన పరిశ్రమచే నీతని ప్రతిభపెంపాండెను. తదనంతరము ఓల్డ్ బర్గ పదాతి పటాలమునకు సం. ౧౮౯౩ మొదలు ౧౮౯౬ వరకు కమేండరుగానుండెను. పిమ్మట నాలుగేండ్లు కోల్లెంట్ పటాలములకును, తరువాత మూడేండ్లు 'కారల్స్రు' సేనలలో నొక భాగమునకును ప్రధాననాయకుడుగా నుండెను. ౧౯౦౩ వ సంవత్సరమున 'మ్యాడ్రిబర్గ' యుద్ధ సైన్యమున నొక భాగమునకు ప్రధాననాయకుడయ్యెను. ఎడతెగని కార్యదీక్షతో ధైర్యసాహసములతో యోధుడుగ తీవ్రముగడపి అరువదియైదేండ్ల ప్రాయమున నీతడు ద్యోగము వదులుకొని, 'హానోవరు'లో ఏకాంతముగ నుండెను.

తరువాత ప్రపంచములో యుద్ధమున తూర్పుదేశము నాక్రమించుకొనివచ్చుచున్న రషియను సేనల నెదుర్చుటకై ౧౯౧౪వ సం. అగష్టు ౧. ౧ వ తేదీనాడు ఒక జర్మను సేనాభాగమున కిరెను ప్రధాన నాయకత్వమును వహించెను. టానెకో బర్గ యుద్ధమున అసంఖ్యాకులగు రషియనులతోడి విజయమును గాంచెను. 'మనుషి

పాల్ వాన్ హిందెంబర్గ

తరువాత మానుసంవత్సరములకు హిందెంబర్గ (౧౮౭౭-వ సంవత్సరమున) బెర్లినులోని సైనికవిద్యాలయము ప్రవేశించి అచ్చట పనిచేయుచుండి క్రమక్రమ

యోగలేష్య' యుద్ధమున నీమనుసేనను చీకానుపజేచి తరిమివైచెను. తూర్పు ప్రషియా యుద్ధమున నలువైపుల చుట్టుముట్టి వచ్చుచున్న శత్రుసేనలను నేర్పుతో తప్పుకొనుచు తాదకు జయముగాంచెను. తరువాత నీతడు

తూర్పుదేశమునందలి జర్మను సేనలకన్నటికి ప్రధాన సేనాపతి అయ్యెను.

౧౯౧౫ న సం. షిబ్రరీ ౧౫ వ తేదిన 'అప్పర్ బోబరు' వద్ద రషియను సేనల ఉత్తరపక్షముపై దాడి చేసి యందొకభాగము నీరడు ధ్వంసముచేసెను. 'కోవ్వో' పట్టణమును ముట్టడించి ఆగష్టు ౧౮ వ తేదినాడు దానిని తనవశము చేసికొనెను. అంత యుద్ధము మిగల సపాయ కరమయిన స్థితియందుండ 'రీగా' జలసంధిమొనలు 'గలీ పియా' వరకుగల భాగమంతయు నీతని యాధిపత్యము క్రిందచేర్చబడెను. అచ్చటివిషమపరిస్థితుల నరెడు చక్కబరిచెను.

తరువాత బాతీయయోధుడయి హిందెన్ బర్గు 'జనరల్ స్టాఫ్'కు ప్రధానాధికారిగా నియమితుడయి రుమానియాపై యుద్ధమునకు బోయెను. తునకు ౧౬౧౦ వ సంవత్సరము హేమంతకాలమున రుమానియా రాక్షి వచ్చెను.

శ్రేంచివారిని, బ్రిటిషువారిని జయించు నుద్దేశముతో తొలుత నతడు స్లాండర్నరద్ బ్రిటిషువారి నెదుర్కొనెను. అప్పుడే శ్రేంచినేనలను మాడ ఎదుర్కొనవలసివచ్చెను. ఇందుకు కొంతకాలపూర్వముగటచే శత్రువులకు వంచి అవకాశము లభించెను. ఇందువలన నతని ప్రయత్నము విఫలమయినది. సైనికపరిస్థితులను బట్టి ఆ సంవత్సరము ఆగష్టు ౮ వ తేదినా డపజయముతో ఈయుద్ధమంతమొందినను ఈతడు యుక్తితో నెట్లయినను బ్రిటిషువారి రణకాశల్యమును మంటపరిచి జర్మనీవారి పరువు స్రుతిష్టల మచితమైన యొడంబడికను పుట్టించుకొనవలెనను. కాని బర్లేరియా పరాజయము కారణముగ సేనలకు కొంతవిక్రాంతి నిచ్చుటకై యుద్ధమునాపు టావశ్యకమని ఆతడు నిశ్చయించెను. బ్రిటిషువారు విజయగర్వితులై యుద్ధమును గొంతకాల మాపుట కనుమతి నిచ్చి తమ సర్వాధికతను ప్రకటించిరి. ఈసమయముననే టర్కీ ఆఫ్ఘ్రియాలు జర్మనీనుండి విడిపోయినవి. జర్మనువారి కంత స్వయంసహాయముపై నాధారపడవలసి వచ్చెను. హిందెన్ బర్గు అపుడు తుదిప్రయత్నముగా ప్రజలను తమ పరాక్రమమును వినియోగింప బురికొల్పెను, దీనిని మాన్సు మెన్త్రినగ్గు మున్నజాలసయ్యెను.

అంత జర్మని ఎట్టి మరత్తులు లేకయే శత్రువులకు స్వాధీనమయ్యెను.

ఇట్లు పెక్కు యుద్ధములయందు జయముగాంచి ప్రఖ్యాతిజేందిన యాబాతీయనాయకుని ౧౯౧౫ వ సం. వత్సరము ఏప్రిల్ నెల ౨౬ వ తేదినాడు జర్మను ప్రజలు 'రీచ్ సభకు' ప్రెసిడెంటుగా నెన్నుకొనిరి.

ఇతడు ఆచర్యపురుషుడగు జర్మను పీఠకు ధైర్యశాలి, కష్టసమయములందు నయినను వెనుకకు తగ్గివీడక సైన్యము గలవాడు. ఇతడు మానవజీవితమునకు ఆకళ్యేములగు ఎల్లవిషయములయందును నుంచి ప్రణేహ గలవాడు.

శ్రీ వెంగరె మాధవరావు గారు

కర్ణాటకనుండల బాలశిల్పి

[జయకర్ణాటక అను కన్నడపత్రిక అయిదవసంపుటము, అయిదవసంచికనుండ్లీ.]

పీఠ వెంగరె రామారావుగారి మాడవకొమరులు. పీఠ వయస్సు ఇప్పుడు ౧౮ సంవత్సరములు. పీఠ కు

నాలుగేండ్లప్రాయమునకు మైసూరు సంస్థానమున నొక్క మారుమూలమున్న గ్రామమున బాల్యమును గడపిరి. పేరు కర్ణాటక (మాతృ) భాషయందు లెగిన జ్ఞానమును సంపాదించుకొనిరి. అయిదవతరగతివరకు ఇంగ్లీషు భాషను చదివిరి. పేరికి సామాన్యవిద్యయందు నకంటె శిల్పాది కళలయందు

చిన్న నాటనుండి ఎక్కువ అభిరుచియుండెడిది. పాశ్చాత్య కళాపత్రికల పరిచయమువలన కళాకాశల్యాభివృద్ధి కావించుకొనిరి. ౨, ౩ ఏండ్లనుండి పేరు ప్రతిమలను రచియిం

శిల్పిసోదరి అర్ధప్రతిమ

ఈశిల్పి కిక్కిగంటలకాలమున నిర్మించిన శివాజీ అర్ధప్రతిమ

శిల్పియొక్క సోదరుని అర్ధప్రతిమ

శిల్పిరచియించిన మరియొక అర్ధప్రతిమ

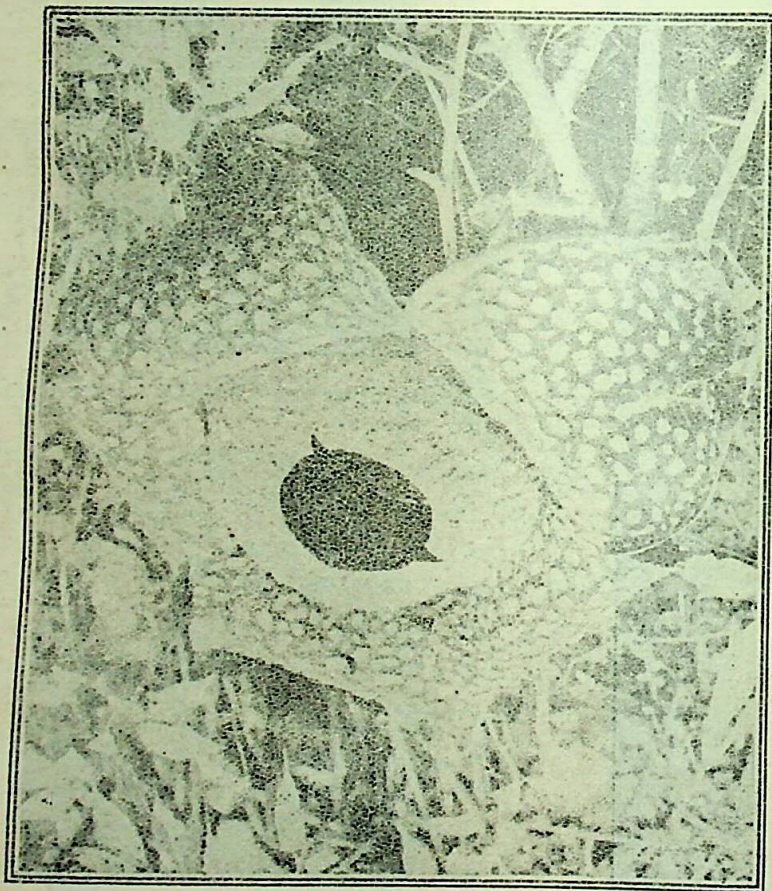
చుచున్నారు. వానినుండి కొన్ని ప్రతిమల చిత్రములు మచ్చున కిచ్చట ముద్రితములైనవి. ౧౮, ౧౯ ఏండ్ల భారతీయ బాలకు డిట్టి యప్రతిమము లగు ప్రతిమలను నిర్మించుట పరమానందదాయకము. ఈ ప్రతిమలయందు జీవకళ యుట్టిపడుచున్నది. మైసూరు ప్రభుత్వమువారి బాలుని యద్భుత కళాకాళియను పెంపొందింప పూనుకొందురుగాక!

ప్రస్తుత మీమాగధవరావుగారు బొంబాయియందు శిల్పకళాభివృద్ధి కావించుకొనుచున్నారు. ఇం లేకాక మీరు

ప్రాచీనశిల్పచిత్రకళానిలయములగు, బాదామి, షెహాజీ, హంపి, సాళబీడు, జేలూరు, అజంతామొదలగు స్థలముల బోయి అచ్చటి వివిధప్రాచీనకళావైఖరులను సర్వీయ టావశ్యకము !!

ప్రకృతి పరమాద్భుతములు

[౧౯-౩-౧౯౩౭ స్థియరుపత్రికనుండి]

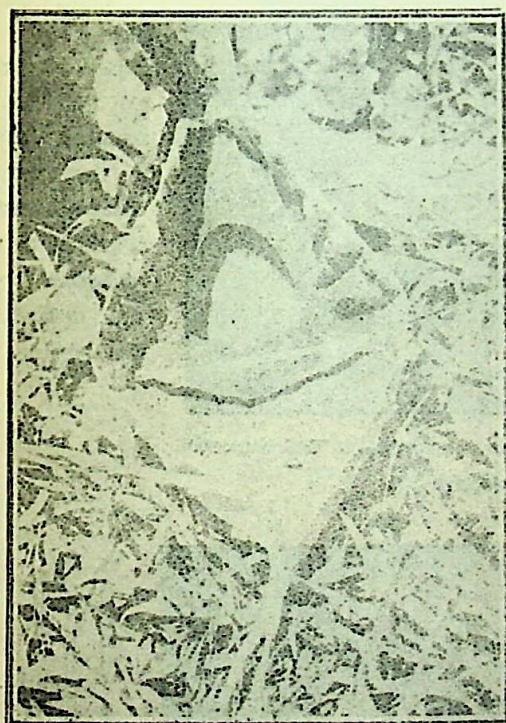

సంపూర్ణముగ వికసించిన 'రెప్లీసియా' పుష్పము

(౧) ప్రపంచము నందలి ఎల్ల పుష్పముల కన్న పెద్ద దను పుష్ప మొకటి 'రెప్లీసియా' అను పేరుగలది. ఇది తా ద్వీపముయొక్క అడవులలో నున్నది. పెద్ద ప్రాద్దు తిరుగుడు పువ్వు దానికంటె చాలా చిన్నది. ఆ పువ్వు సంపూర్ణముగ వికసించి నపుడు మాడు అడుగు వెడలుపు గడియిండును. దాని తీగ చెట్లవేరులలోని పదార్థము నాహారముగా గొనుచు చెట్టు కెను కొని వానినుండి కేరకేయి సాగ్యముగావించును. దాని రేపలు ఇటుకలగు గట్టి యుండును. వానిపై కెల్ల చుక్కలుండును. పూవు పడుచున్న దిప్పు కేరకేయిలు పసుపు, నీలిరంగులుగ కలయిండును. దీని మొత్త దట్ట మైన గోడుమచ్చ కలగియుండును.

‘రెఫ్లీ సియా’ మొగ్గ.

(౨) ‘అరిస్టోలోషియా’ అను చిన్న మొక్క.. ఇది మాంసభక్షకము: వైనవ్రాలిన ఈగలు మొదలయిన చిన్న పురులను చిక్కించుకొని మ్రింగివేసి జీవించుచుండును.

[౧౯-౩-౧౯.౨౭ స్థియరుపత్రికనుండి]

తక్షశిలానగరము

ఇటీవల త్రవ్వితీయబడుచున్న అశోకచక్రవర్తి

ప్రాచీనరాజధాని

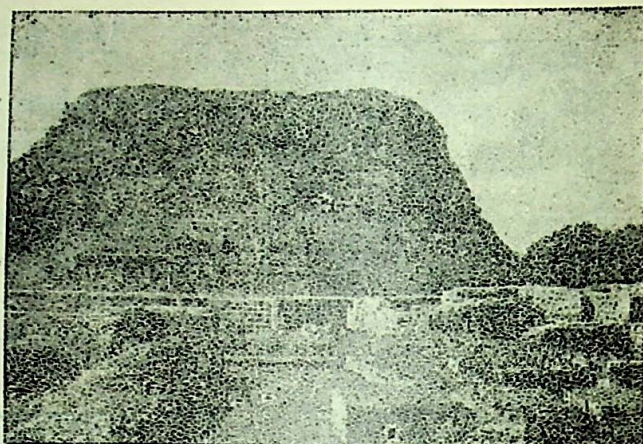
ఇది క్రీ. పూ. ౩౪౦ వ సంవత్సరమున, బౌద్ధ మతము సంస్థాపించి రాజ్యమున స్థాపించిన అశోకచక్రవర్తికి రాజధాని. కాలగతిచే నది ధూగర్భమున లీనమై నామమాత్రావశిష్టమైయుండెను. ఈనాడు త్రవ్వబడు

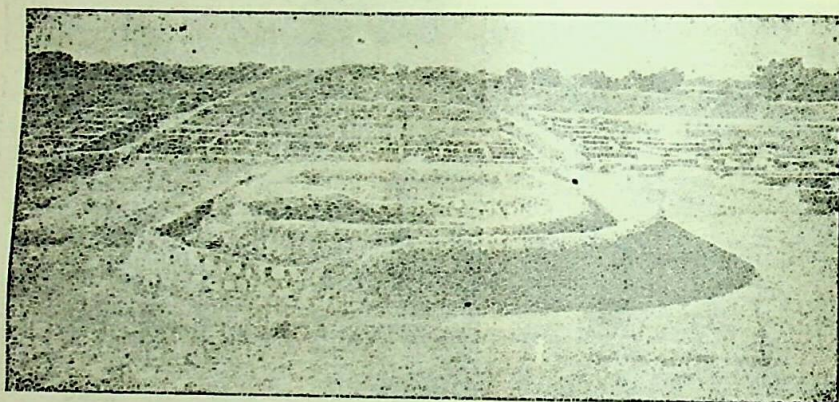
౧. నిర్వాణముద్రనున్న గౌతమబుద్ధుని ముఖమున శాంతతన ముట్టిపడుచున్నది.

టచే దానినైభవము మరల వెలుపడుచున్నది. ప్రాచీన నాగరకత, శిల్పము మొదలయినవానిని దెల్పు నముల్క వస్తుసంపద బయలుపడినది. ఇప్పటికి సిర్కాప్, మో యోస్తూపము, జాలియను అనుమాడు ప్రదేశములు మాత్రము త్రవ్వబడినవి. ఆపట్టణమున నింకను త్రవ్వ

వలసిన భాగములు
చాలగలవు. అశో
కుడుమతపరివర్తకు
డగుటచే నా పట్ట
ణమునగుళ్ల యందు
ను సమాధులయం
దును గూడ బుద్ధ
విగ్రహములే ను
ఖ్యాతంకారములు
గనున్నవి. చిత్రము
(౧) గౌతమవిగ్రహ
ము. ఆయ్యది ౮
అడుగులు పొడవు
ను, మోకాళ్ల వద్ద
౩ అడుగుల వెడలు
పును గలిగి చెక్కు-

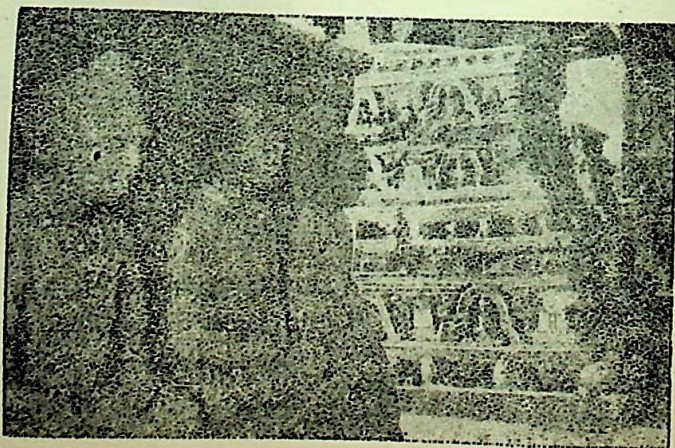
౧. దిబ్బవలెనున్న ప్రాచీనచేవాలయము కొండనుమలచిన సోపానమార్గము
గలది. ఇది మోయోస్తూపమునగలదు.

బడినవి. చిత్రము
(౨) ఇది శ్రీరవిగ్ర
హము. ఇది అపా
ర పరాక్రమశాలి
యై విశాలమైన మహా
సామ్రాజ్యమును
సాపిందిన అలెగ్జాం
డరు చక్రవర్తి పా
హు చిహ్నము.

౩. తక్షశిలానగరమునందలి సిర్సాఫ్ అను ముఖ్యభాగము. సమీపమున పెద్దనూయియు
మారమున నిండగోడలును కాన్పించుచున్నవి.

చెదరక యున్నది.
మూర్తీభ విం చిన
నిర్వాణమో యను
నట్లు ప్రశాంతమైన
ముఖవైఖరితో నా
విగ్రహ మెప్పి
యున్నది. చిత్రము
(౪) శిల్ప రంజితి
మగు సమాధి. అందు
వరుసలుదీరి హర్ష
న్న పరిచారకజన
ముతో గూడిన
బుద్ధ విగ్రహములు,
జంతువులు చెక్కు-

౪. రాజులు ఆత్మదైవములు రక్షించుచుండ
సమాధులయందు దంతిమనిద్రాముద్రయందున్నారు.
ఈ సమాధులు ప్రాచ్యశిల్పచిత్రరంజితములై
యొప్పియున్నవి.

౧. విశాఖ మాసము ప్రథమ దండయాత్రాచిహ్నుమగలైగ్గాండరు చక్రవర్తినాటి యొకగ్రీకునిగ్రహము.
[౧౯౨౭ మార్చి ౧౨ వ తేది స్థియరు పత్రికనుండి]

అజంతా చిత్రములు

చిత్రము ౧. (1) గౌతముని బాల్యము. ఈ చిత్రము ౧౬ వ గుహాలయమున నున్నది. హిమవత్ ప్రాంత నివాసితుని అశితుడనుబుడి దివ్యదృష్టిచే శుద్ధోదనునను బోధిస్తాడు (గౌతమ) జననమయ్యే నని తెలిసికొని, నరదత్తుడను రసమేనల్లునితో కూడ కపిలవస్తునగరమునకువచ్చి, రాజుచే స్వీకృతుడై, శిశువును దెప్పించి తనచేత నుంచుకొని, ఆ బాలుని దివ్యలక్షణములనుగాంచి యాశ్చర్య గౌరవములను జూపుచున్నాడు. శుద్ధోదనుడు, మాయాదేవియు ఎదుట నున్నారు. ఈరెండుచిత్రములును చెడిపోయినవి. (2) గౌతముడు మఱియొకప్పుడు కలిసి గరువునొద్ద విష్య నభ్యసించుచున్నారు. గానవిద్యాపరికరములు, అస్త్రశస్త్రాదులు నటకలవు. సూండ్లయందును, పంజరములయందును పావురములు గలవు. (3) గౌతముడు అస్త్రవిద్య నభ్యసించుచున్నాడు.

చిత్రము ౨. సిద్ధార్థుని త్యాగము: యశోధరానతి శయనగృహమున గాఢనిద్ర నున్నది. చెడికత్తెలు, వారి బాలురు చుట్టును నిద్రించుచున్నారు. స్త్రీలు వివస్త్రులుగానున్నారను భ్రాంతి గలుగునట్లు సన్నని వలిపములను గప్పకొనియున్నారు. కస్తూరీ తైలాంజనాద్యలంకరణ వస్తువులుదాయము, గానవిద్యాపరికరములు, శస్త్రములు నిందు గాన్పించుచున్నవి. సిద్ధార్థునిపుత్రు డగు రాహులు డీచిత్రమున గానరాడు. చెడినచోట నుండునేమో? ఎడమప్రక్కను సిద్ధార్థుడు భార్యపుత్రులను త్యజించి పోవ సమకట్టి లేచి నిలువబడియున్నాడు.

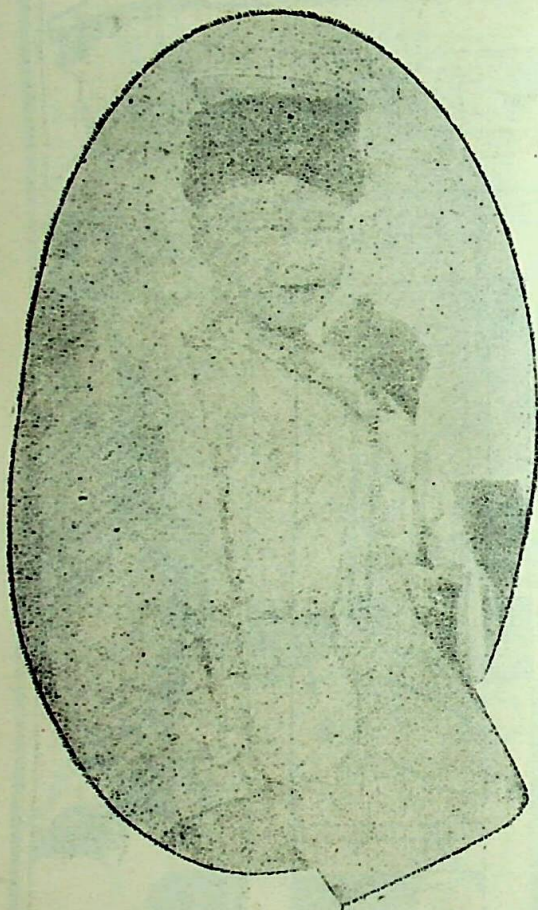

చిత్రము ౧.

చిత్రము ౨.

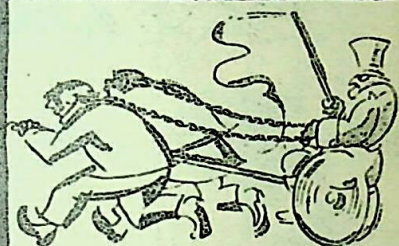
చీనాబాలుడు

ఈ చిత్రపు సేనలో సురదీయు సుద్యోగ మితనిది. చీనా దేశమున చిన్నతనము పెద్ద యుద్యోగమునకు అడ్డురాడు. ఈ బాలుడు తన యుద్యోగచిహ్నము కట్టి కత్తిని చేయిని యత్యుత్సాహముతో నవ్వుచున్నాడు.

[స్థియరపత్రిక ౧౯-౩-౧౯౨౭ నుండి]

చీనాదేశము

పూర్వము

ఇప్పుడు

[రివ్యూ ఆఫ్ రివ్యూస్, మార్చి-ఏప్రిల్ సంచిక]

విమర్శనలు

శృంగార రాధామాధవ సంవాదము

శృంగార గ్రంథమాల మొదటికుసుమము. గ్రంథ కర్త: వెదిదిండ్ల వెంకటపతికవి. ప్రకాశకులు: జి.యస్. శాస్త్రి అండుకో, తపాలపెట్టె ౧౧౦, వద్రాసు. ఫెదర్వెయిటుకాగితము. క్రొనుపైజా. అచ్చు, తైండు, అండుగుగానున్నవి. వెల రు. ౨-౦-౦.

ఈగ్రంథము దక్షిణదేశమున నుత్పన్నమయిన ప్రాచీన శృంగారాంధ్రప్రబంధము. కవి రాధామాధవుల శృంగారలీలలను వస్తువుగాని రసవత్తరమైన మూడా క్యాసమల యీప్రబంధమును రచించిచినాడు. గ్రంథ రచనావిధానమునుగూర్చి వీరికయందు సంపాదకులు

“ఈకృతిలో రాధాకృష్ణులశృంగారలీలలు, సాటిలేని చాతుర్యముతో నర్థిలము లయినవి. రాధామాధవుల ప్రభ మానరాగము, రాధావిరహము, శుకసందేశము, రాధామాధవుల సంవాదము, సవతులసంభాషణములు నిందు నెఱ జూతనపు నేర్పుతో నిర్వహింపబడినవి. ఈవిరస వాంఛలమున నాంధ్రవాణి యత్యుల్లాసముతో నృత్య మాడినది; పరిమళముగల పలుకుగుత్తులను బద్ధరూపమున విరచిల్లినది. శృంగారకృతికి సంగతములుగాని క్లిష్టపదములు, ప్రాధార్థములు నిందు గానరావు. కవి రాధోక్తులను శైష్ట్యనష్ట డాడుదిగా మారినాడు. అన్యూనప్రతి బయవల్ల భులపై నక్కనుగొను కటారికత్తెల తుటారముల నీకవి పుడికిపుచ్చుకొని యీగ్రంథమున బాసఁగించినాడు. గ్రంథము పయికిబయికి బోనుపోను రసాద్రేకము గల్గించునదిగా నున్నది. ముద్దుపశని రాధికా

స్వాంతనరచన కిది మేలుబుతి.” అని వాక్రుచ్చియున్నారు. అది సత్యతమన్న సతిశయోక్తికారు.

గ్రంథకర్త: శ్రీ. శ. ౧౭౦౦ ప్రాంతయువాడు. ఈరచనమున పండితుల యంగీకారమును గాంచజాలని ప్రయోగములు గలవు. అవియే యారచనమున కందమును గూర్చుచున్నవి. వానితోలికి పోవమికి ప్రకాశకులయెడ సరసులు కృతజ్ఞు లగుదురు.

మచ్చనకు ముచ్చటలు గూర్చు పద్యములు.

రాధవాక్యము:

ఉ. దోసము కృష్ణ కృష్ణ! నిను
దూఱిన; నానొసలందు ధార మకా

వ్రాసినవ్రాతఁ గాదనుచు

వ్రాయఁగ నీతరమా నె? నీవు చా
వేసటు లేక యేరికని

నేడుచేసెడు పైనిపైని నా

సాసల మాకు మేమె పయి

నాడిన? నిన్నన నేర మున్న దే?

చ. ఎడనెడఁ జూడు మంటివో, ప

యింబయి నెమ్మది నిల్పుమంటివో,

గడగడ కోరుమంటివో, ప

గం బనుమంటివో, వేయ మంటివో

బడలు మంటివో, యరుచి

పాల్పడుమంటివో, యెక్కు సిగ్గులే

కడలుమంటివో, పారలు

మంటివో, మూర్ఖ మునుంగు మంటివో?

కృష్ణనివాళ్యము :

క. చిలుకలకొలికిక గలికి

నలుకట, పలుకడట, చలములట నీవైనకా,
గులుకువగులుకుకపురపుర
బలుకులాలుకవలపుడిలుకబలుకవె చిలుకా!

* * *

అజ్ఞానతిమిర భాస్కరదుర్జయ నిర్మూలనము

గ్రంథకర్త: శ్రీమాన్ మాడఘూషి సింహాద్య

పూలచార్యులు గారు, కానుకొల్లు, గుడివాడతాలూక
కృష్ణాజిల్లా. డిమ్మిపైజు కంం పేజీలు. వెల రు. 2-0-0.
జి. యస్. బి. సరస్వతీ స్వామిలవారు శ్రీ
హూద్రాదులకు వేదాధ్యయన వైదిక ధర్మావ్యవహార
తగుననియు, ఉపనయనాది సంస్కారములు గలవియు
సిద్ధాంతముచేసి, 'అజ్ఞానతిమిర భాస్కర' మనుచేర రు
యించిన గ్రంథమున కిది ఖండన గ్రంథము. వేదాస్థానము
యందుండి తమఖండనమునకు వలసిన ప్రమాణములను
జేర్చియున్నారు.

పత్రికా పరిచయము

విద్యార్థి: సంపుటము ౧, సంచిక ౧.

ఇది మాడునెలల కొకమారు వెలువడుచుండును.
సంపాదకుడు: శ్రీ. వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్యగారు, బాల
కవిత్వానుభవము, సత్తైసప్లి. చందా సంవత్సరమునకు రు.
౧-౦-౦. ఇందు శ్రీ కొమాండూరు కృష్ణమాచార్యులు,
మిన్నికంటి గరునాథ శర్మ, శతావధాని రత్నా
కరం అనంతాచార్యులు మొదలయినవారు రచించిన
రసవత్సర్వభండకావ్యములు, ఒండురెండుకథలు, మఱి
కొన్ని యితరవ్యాసములు గలవు.

ఆంధ్రదేశమున నిష్కషిప్తము క్రొత్తపత్రికలు
తఱుచు ప్రారంభమగుచుండుట సారస్వతాభివృద్ధిని సూ
చించుచున్నది. ఇక పత్రికయొక్క చిరంజీవిత్యమునకు
అభివృద్ధికి గావలసినవి ఉత్తమవ్యాసప్రకటనము, ఆంధ్ర
ప్రపంచాభిమానము. వీనిని బడయగలిగిన పత్రిక స్వాభి
ప్రాయానురూపముగ వెలయగలదు.

* * *

రజతోత్సవసంచిక

శ్రీకృష్ణ దేవరాయాంధ్రభాషానిలయము,
రెసిడెన్సిబజారు, హైదరాబాదు
క్రాను 81వేజీలు (భారతి)పైజు, పేజీలు-చిత్ర
ములు కలిసి ౧౫౦. వెల రు. ౨-౦-౦.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయాంధ్రభాషానిలయ మనుచే
వెలయుచున్న యీగ్రంథాలయము ప్రపంచవేర క్రా
బహుళ తదియ ఆదివారము (౧-౯, ౧౯౦౧) వా
హైదరాబాదున స్థాపితమైనది. నిజామురాష్ట్రాంధ్ర
ప్రముఖుల నిరంతరకృషిచే నీనిలయము దినదినాభివృద్ధి
జెంది, రాష్ట్రమున విజ్ఞానవ్యాప్తికి దోస్త్యమునీవా
(౧౯౨౩ సం.) రజతోత్సవభాగ్యమును గాంచినది.
నిజామురాష్ట్రపుగ్రంథాలయములలోనిది మొట్టమొదటి
కరజతోత్సవము కావ్యకంఠ గౌరవితాశ్రీగారి ఆశ్రయ
తుల్యక్రింద నతిసైభవముతో జరిగినది. ఈగ్రంథాలయ
రజతోత్సవ(౨౫వండ్లు నిండునపుడు చేయునత్సవమునకు
యమున 'రజతోత్సవసంచిక' యనుచేర సీగ్రంథాలయము
పతు లీసంచికను ప్రకటించినారు. ఇందుమించుగ నిజాము
రాష్ట్రాంధ్రపండితమహాశయులు రచించిన గద్యపద్య
వ్యాసము లిందుప్రకటితములైనవి. 'ఆంధ్రభాష' విజ్ఞాన
కితుడగు శ్రీకృష్ణ రాయలవసు, వారికాలపు వాఙ్మయ, వా
త్రకవిషయములను సంబంధించినవ్యాసములు, నిజాము
రాష్ట్రాంధ్రవాఙ్మయ చారిత్రకవిషయములకు సంబంధించిన
వ్యాసములు, ఇతర గద్యపద్యవ్యాసములు గలవు. వా
యందుచరిత్రసంబంధించినవ్యాసము లధికముగ వున్నవి.
అష్టదిగ్గజముల ప్రతిభ, శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ విజయ
యాత్ర, నిజామురాష్ట్రాంధ్రకవులు, నిజామురాష్ట్రా
ములోని చారిత్రక పరిశోధనము, నిజామురాష్ట్రా

లోని ఆంధ్రసంస్థానములచరిత్ర, నిజామురాష్ట్రములోని చారిత్రక ప్రదేశములు (ఆంధ్రేతరప్రాంతము), ఓరుగల్లు-ఓంటిమిట్ట-ఏకశిల, అను నీ వ్యాసములు పేర్కొనవలసి వవి. భాషానిలయ చరిత్రము, నిజామురాష్ట్రాంధ్ర సంస్కృతకవులయు, రత్నశ్రీగ్రంథములయు, నిజాము రాష్ట్రములో కొన్నిగ్రంథాలయములయు (వివరముగ) పట్టికలు గలవు.

మఱియు నిందు నిజాంప్రభువుయొక్కయు, ఇతర నిజాంరాష్ట్రాంధ్రప్రముఖులయొక్కయు, ఓరుగల్లు, హనుమకొండ, సాలంపేట, కైలాసగూహ-(ఎల్లోరా), హుషేమొదలయిన స్థలములయందలి ప్రాచీనశిల్పముల యొక్కయు చిత్రములును, కృష్ణదేవరాయాస్థానకవుల (ఆప్టదిగ్గజుల) కల్పితచిత్రములును, ఇతరచిత్రములును పెక్కుగలవు.

ఈగ్రంథాలయము రజతోత్సవమును జరిగించి యిట్టిసంచికను ప్రకటించుటెంతయు సమంజసముగను న్నది. ఇది వాఙ్మయాభివృద్ధికిని, గ్రంథాలయోద్యమాభివృద్ధికిని తోడ్పడగలదు. ఈ సంచికవలన నిజామురాష్ట్రాంధ్రులప్రతిభ వెల్లడియగుచున్నది. (మన) ఆంధ్ర దేశపు గ్రంథాలయములును ఈగ్రంథాలయపుపద్ధతి ననుసరించినచో దేశమునకును, వాఙ్మయమునకును అమూల్య మగు సేవనుగావించిన వగును.

ఈగ్రంథాలయ మాతృదేశమునకు చిరకాలము నిట్టి యమూల్యమగుసేవను గావించుచు, ఎల్లవిధముల విజ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడుచుండుగాక!

* * *

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్పత్రిక

సంపుటము ౧౭, సం. ౪.

ఇందలి ముఖ్యవ్యాసములు :

“ఆంధ్రభాషయందలివిత యక్కరము”—శ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు. ఇందు అకారడక్కారముల స్వరూపాచారములకంటె విలక్షణమైన స్వరూపాచారము గల్గియుండిన‘అ’ అను అక్షరముయొక్క యునికినిగూర్చి చర్చింపబడినది.

“ద్రావిడభాషాతత్త్వవిమర్శనము”—శ్రీ కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు, యం. ఏ—ఇందు విభక్తినిరూపణమున ద్రావిడభాష లాంఛాంటికి గల సంబంధమును గూర్చి విపులముగ జర్పించినారు.

కాళిందీ కన్యాపరిణయ మను నహోబలపతివిరచిత ప్రాచీన ప్రబంధైకదేశము.

* * * * *

వజ్రాయుధము. సంపుటము ౨, సంచికలు ౨, ౩.

మూడవ సంచికయందు (హుచిమంచి తిమ్మకవి కృత) సర్వలక్షణసారసంగ్రహము—సందేశములు, కులము లవిచారణ, ఆంధ్రభాషామతానసఖండనము అను వ్యాసములు ముఖ్యములు.

* * * * *

పుష్పమాల-సంపుటము ౧, సంచిక ౩.

‘ఇందు వింధ్యాద్రిలోని రావణుని లంక’ అను వ్యాసము చారిత్రకమునిశోధలు పరికింపదగినది.

* * *

ఆంధ్రభారతి-సంపుటము ౧, సంచిక ౧౨.

* * * * *

కళ-సంపుటము ౩, సంచిక ౧.

ఇందు ‘కవిత్వప్రయోజనము’, ‘ప్రహ్లాద - విషాద నాటకము’ అను వ్యాసములు ముఖ్యములైనవి.

* * * * *

ఆంధ్రరాష్ట్రప్రారంభవిద్య, సంపుటము ౧౬, సంచిక ౩.

* * * * *

ఐంద్రావతి, సంపుటము ౧, సంచిక ౧౦ (సంపాదకుడు: శ్రీవనం శంకరశర్మ, పత్రికాండు).

* * * * *

దేశబంధు, సంపుటము ౧, సంచిక ౯.

* * * * *

ఆంధ్రభాషావిలాసిని, సంపు. ౬, సం. ౪-౫.

ఇందు త్రిపురారిసుబ్బాస్వామ్యకవి విరచిత మగు శ్రీ సీతాపరిణయమును ప్రబంధమును, రఘునాథభూషాల

విరచితమున 'నలచరిత్ర' ద్వీపవకావ్యమును (అయ్యదితములు) ప్రకటితము లైనవి.

* * * *

స్వస్థార్థప్రకాశిని, సంపుటము ౩, సంచిక ౧౨.

ఇందు యాచుజాల కేసాచలకవి ప్రణీత వసీష్టజనకసంవాదమును ప్రాచీననేదాంతప్రబంధముయొక్క అంత్యభాగము గలదు.

* * * *

సుజాత, సంపుటము ౧, సంచిక ౩.

ఇందలి 'భాగ్యనగరప్రాంతపూర్వవిభజన' మను వ్యాసము నిజామరాష్ట్రచరిత్రపరిశోధకుల కుపకరింపగలదు.

* * * *

ఆంధ్ర హిస్టారికల్ రీసర్చి సొసైటీ జర్నల్ - (ఇంగ్లీషు), సంపుటము ౧, సంచిక ౩.

ఇందు 'తాపసవత్స' రాజమున సంస్కృతనాటకమును గూర్చియు, తత్కర్తృత్వనిర్ణయమును గూర్చియు

శ్రీ మానవల్లి రామకృష్ణకవి (యం.సి.) గారు విశులము విచుర్నించిన వ్యాసము గలదు. ఈనాటకము క్రీ. శ. ౮౦౦ పూర్వము రచియింపబడి ౧౨౦౦ వజ్రవ్యాప్తిలోనుండి తరువాత విస్మృతమై నలువది నిండ్లకు పూర్వము పంజాబులో మరల లభించెనట. కర్త: ఆనంద హర్ష నామంతరముగల మాతృరాజనియు, ఇతడు పరేంద్రవర్ధనుని కొడుకనియు, కాశ్మీరదేశకాశీసుదన జహాపీడుని యాస్థానముననుండిన దామోదరసత్తుడు ఘట్టపీఠమలమునందును, ఆనందవర్ధనుడు భగవ్యాలోకమునందును తొలుదొల్ల నీనాటకమును జేర్చొనియున్నారనియు కలదు.

భవభూతి ఉంచేకుడు ఒక్కరేనని నిరారాచేయుచు శ్రీ యస్. కే. రామనాథశాస్త్రిగారి వ్యాసమును వ్రాసియున్నారు.

మఱియుకొన్ని చరిత్రమున కుపకరింప వ్యాసములుకలవు.

పిచ్చుకా! యేల నీకిట్టి వెడంగుదనము?

శ్రీరామ్ పీఠబ్రహ్మము గారు

అహరహంబు నీవిట్టలీర్వాభిభూత

చిత్తమునఁ గోపఘూర్ణితస్థితి వహించి

జ్ఞాతిమాత్సర్యమహార నజ్ఞానివగుచు

నద్దమునఁ దోచుచు బ్రతిబింబమరసి యద్ది

స్వీయరూపంబంటుంచు యోచింపలేక

పోడుచుచుండెడు నీముక్కు పుటము లదర

పిచ్చుకా! యేల నీకిట్టి వెడంగు దనము?

అద్ది నీయైహికధనంబు నడవారించు

నని తలంచితో? లేక నీయనుంగు జెలువ

చెలువ మీక్షించి మోహింపఁ గలదంటుంచు

దలంచితో? కాకయున్న మేతయును నీళ్లు

మాని ద్వంద్వయుద్ధమునకుఁ బూనుచుండె!

పిచ్చుకా! యేల నీకిట్టి వెడంగు దనము?

నీవె యదియాట నద్దియే నీవయగుట

నీవు నిలిచి పోరాడుచో నిలుచునదియు

నీవు లేకున్న నదియుఁ గన్పింపఁబోదు

నమరమున కీవు కాల్యాప్య జంకవేని

అదియు నినుఁబోలె నెనుదీయ దట్టులె నీవు

మించుచ్రేమచే దాని నీక్షించెదేని

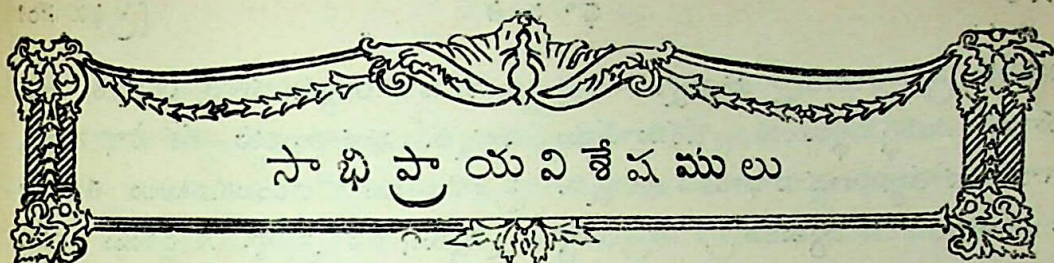
అదియు నీక్షించు నిన్ను మహాదరమునఁ

గాన శుక్కుమాత్సర్యంబు మాని, చిత్త

శుద్ధిఁ జేకొని నెమ్మిమై జూడకున్న

నీలుఁగులం బడుచుండుచో చిన్నిపిట్ట!

పిచ్చుకా! యేల నీకిట్టి వెడంగు దనము?

సా ధి ప్రా య వి శే ష ము లు

ప్రభవ సంవత్సరము చాంద్రమానము నందు నవవరివృత్తి కారంభవత్సరము. ఉంగ్రమహారాష్ట్ర కర్ణాటకులకు సంవత్సరాది పర్వదినము. షష్ఠివత్సర పరివృత్తియందు గలిగెడి 21,600 చాంద్ర సంభ్రమణములు నవోదయమును విశదము చేయుచున్నవి. చాంద్రమాన పరివృత్తియే షష్ఠిపూర్తికి ప్రమాణముగ నున్నది. అరువదేండ్లు జీవయాత్రను సార్థకము చేసిన మానవులు ధన్యులు. అరువదేండ్లు జీవించినమనుజులు షష్ఠి పూర్తిండుగనుజేసి యానందించుట సహజము. ఒక పరివృత్తియందు గలిగెడి 21,600 సంభ్రమణములు ప్రాణాయామరహస్యమును విశదము చేయుచున్నవి. మానవులు ప్రతిదినమునను విడిచెడి 21,600 హంసలు సోమపరివృత్తికిని, ప్రాణపరివృత్తికిని గలసంబంధమును దెలుపుచున్నవి. జీవయాత్రయందు సుఖదుఃఖము లాత్మోద్ధరణమునకు సమానసాధనంబులుగ నున్నను సుఖము ప్రీతికరముగ నున్నది. సనసంవత్సరారంభమునందు వసంతోదయము నూతనాశాల తలను పల్ల వింపజేయుచున్నది. మానవ జీవిత మాశాబద్ధము. సకలకష్టములును సుఖానుభవాశా పోషణమువలన సహ్యము లగుచున్నవి. కర్మఫలము పరిపక్వమైనపుడు క్షణకాలమునందు జ్ఞానోదయము గలిగి బ్రహ్మనందము గలుగగలదు. ఆశాపితాచము దుర్ల

యములకు గారణం బగుచున్నను సదాశ పరమార్థమునకు సాధనంబుగ నున్నది. ఉగాదిని మానవహృదయ మాశాప్రేరితమై భావిభాగ్య శ్రవణమునం దానందమును పొందుచున్నది. నింబకుచుమభక్షణము, దేవతారాధనము, మృష్టాన్న భోజనము, నూతనవస్త్రధారణము, పంచాంగ శ్రవణము జీవితపరమార్థమునకు చిహ్నములై జీవయాత్రారహస్యమును సంవత్సరాదిని స్ఫురింపజేయుచున్నవి. మానవులుసంవత్సరాదిని పూనెడి సత్సంకల్పములు సంవత్సరమునం దంతటను కార్యరూపమునుదాల్చుచు జీవయాత్రను సార్థకము చేయుటకు వినియోగపడుచున్నవి. (శ్రీ) కృష్ణపరమాత్ముడు కురుక్షేత్రమునందు పార్థునకు జేసిన ధర్మోదేశము నుమానవులు గ్రహించి వ్యవసాయపరాయణులై ప్రభవ సంవత్సరమునందు కామితార్థములను బడయుదురు గాత !

శ్లో. వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధి రేకేహ కరుణంవస! [నామ్.
బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధిమోఽవ్యవసాయ

* * * *

గాంధీ మహాత్ముడు

గాంధీ మహాత్ముని యస్వస్థత భయమునకు గారణము గాకపోయినను పరమపితామహుని గలుగజేయుచున్నది. దేశమునందంతటను అస్వస్థత సమాచారము మారుమ్రోగినది. స్వస్థత సమాచారమును

వినుటకు ప్రజ లాతురులై యున్నారు. వర్త మాన సందిగ్ధావస్థయందు దేశమోక్షము గాంధీమహాత్మునిమీద నాధారపడి యున్నది. సహాయనిరాకరణోద్యమము బ్రిటీషు ప్రభుత్వ ము నూగింపగల విధమును దేశ వ్యవహార ములు విశదము చేసినవి. గాంధీనామ స్మరణము స్వరాజ్యమునకు సాధనముగ నెంచబడుచున్నది. గాంధీమహాత్మునిమీదగల భక్తి విశ్వాసములు ప్రజల కితర నాయకులమీద లేవు. భేదాభిప్రాయములతో నన్యోన్యము డీకొనుచున్న నాయకులకును, పక్షములకును మహాత్ముడు పాశబంధముగ నున్నాడు. ఒక సంవత్సరమునందు స్వరాజ్యము రాకపోయినను ప్రజలకు గాంధీమహాత్మునియందు గల విశ్వాసమునకు భంగము గలుగలేదని వర్తమానసంవత్సరమునందు మహాత్ముని సంచార విజయములు తెలుపుచున్నవి. ప్రజలన్నిప్రాంతములందును గాంధీసంకీర్తనమును జేయుచు ఖద్దరునిధికి కానుకలను సమర్పించుచున్నారు. కర్ణాటకతమిళ దేశములందలి ప్రజలు గాంధీమహాత్మునకు స్వాగతంబు నొసంగుటకు పరమోత్సాహమును జూపుచున్నారు. ఆంధ్ర ప్రజలును గాంధీమహాత్మునకు స్వాగతసత్కారముల నొసంగుట కాతుర పడుచున్నారు. మహాత్ముని దర్శనము వారి యస్వస్థ స్థితియందు ప్రజలందరకు సాధ్యము గాకపోయినను సత్సంకల్పారాధనము సకల జనులకును సాధ్యము.

మహాత్ముడు తదేకనిష్ఠతో దేశదాస్య విమోచనమునకు పాటుపడుచున్నవిధ

మును వారి నిత్యజీవయాత్ర విశదము చేయుచున్నది. మహాత్మునకు దేశ సౌభాగ్యము, ప్రశాంతియు గోచరంబగునటులు తనయాత్మము, తన ప్రతిష్ఠ గోచరము గాదు. మహాత్మునిమీద భక్తి విశ్వాసములు గలవారందరును మహాత్ముని వలె నిరంతరము ప్రజా సౌభాగ్యమునకు పాటుపడుటవలన మహాత్ముని దర్శించినఫలమును బడయగలరు. ఏకలవ్యుడు మట్టి ద్రోణాచార్యులను గొలిచి పొందిన మహాత్త్వము మహాత్ముని ప్రజలు పూజించి కృతార్థులు గాగల విధమును విశదము చేయుచున్నది. అస్వస్థతవలనను మహాత్ముడు ప్రస్తుతము చెన్నపురికి రాజాలక పోయినను ప్రజలును, నాయకులును వారి వారి ధర్మములను నిర్వహించి ఏకలవ్యునివలె గురుదక్షిణను సమర్పించుటకు సంసిద్ధులై దర్శనాభిలాషను సార్థకము చేయుదురు గాత! అనుదినమునను బ్రాహ్మ ముహూర్తమునను లేచి రాత్రివరకును మానవసేవకై జీవితమును వినియోగించుచున్న గాంధీమహాత్ముడాయు రారోగ్యములను గలిగియుండుటకు భారతీయులు భగవంతుని ప్రార్థింతురు గాక! ముడువేసవియందు సయితము సంచారము చేయుటకు గాంధీగారు వెనుదీయ రని స్పష్టముగ చెలిసియున్నది. దాక్షిణాత్యనాయకులు గాంధీమహాత్ముని దక్షిణదేశసంచారమును వేసవికాలమునందాపి వారియారోగ్యాభివృద్ధికి విశ్రాంతిని గల్పింతు రని నమ్ముచున్నాము.

* * * *

భారతరాజ్యాంగములు

భారతీయరాజ్యాంగస్థితివిషాదమును గలుగజేయుచున్నది. హిందూమహమ్మదీయ విభేదములు వర్ధిలుచున్నవి. మహమ్మదీయులు చీటికి మాటికి దండపాణులై బీభత్సమును గలుగజేయుచున్నారు. సింధుదేశమునందలి లార్కనాయందు మహమ్మదీయయువతిని హిందూ మతమునందు జేర్చినందులకు మహమ్మదీయులు దోషిడులను, దురంతములను చేసినవిధమును వార్తలు తెలుపుచున్నవి. బోగ్రాయందు మహమ్మదీయులు నిర్నిమిత్తముగ మార్వాడి వర్తకులను చావమోది దోషిడిని జేసిరి. దేశమునందంతటను ఏ మిషమీదనో ఇట్టి దుండగములు జరుగుచున్నపుడు హిందూ మహమ్మదీయ సంయోగము సాధ్యముగాదు. మహమ్మదీయనాయకులు సంయోగమునకు గాను హిందువులను నిర్బంధించి లాభములను బడయగోరుటయును శాంతిస్థాపనమునకు ప్రయోజనము గాదు. సింధుదేశమును ప్రత్యేక రాష్ట్రమునుగ జేయుటవలన గలిగెడిఫలమును లార్కనా దోషిడులు సూచించుచున్నవి. హిందూమహమ్మదీయసంయోగ ముభయసంఘములుచు దేశకల్యాణమును, మానవధర్మమును లక్ష్యమునం దుంచుకొనుటవలన గలుగునుగాని స్వసంఘ ప్రయోజనములను లక్ష్యమునందుంచుకొనుటవలన గలుగజాలదు. మహమ్మదీయులు మతాభిమానమునందును రాజ్యాంగప్రయోజనములందును దేశలక్ష్యమును విసర్జించి మహమ్మదీయలక్ష్యమును సమర్థింపగోరుట సంయోగసాహచర్యములకు

ప్రయోజనకరము గాదు. చిరకాలము నుండియును వైరాగ్యమునకలవాటుపడిన హిందూసంఘము దేశసాభాగ్యమునకు సామదానోపాయముల సవలంబించుటకు సిద్ధపడినను నీయేర్పాటు స్థిరమైనప్రయోజనములను సమకూర్చజాలదు. హిందూ మహమ్మదీయ సంఘములు రెండును భారతదేశ సంతానములనియును, దేశప్రయోజనములు రెండు సంఘముల ప్రయోజనములకు లాభదాయకము లనియును, స్వసంఘ ప్రయోజనముల కాశించుటతలనను రెండుసంఘముల ప్రయోజనములును నిహృలము లగుననియును గ్రహింపనంతవరకును సంయోగము మాటలయందు గనుపడుచున్నను కార్యములందు నిర్లక్ష్యముగ నుండగలదు. హిందూమహమ్మదీయ విభేదములు ఇర్వినుప్రభువుపంటి ధర్మాత్ములకు పరమ విచారమును గలిగించినను, సామాన్యనిరంకు శాధికారులకు నిరంకుశవర్గపోషణమునకనుకూలించుచు విచారమును గలుగజేయజాలదు. బర్మెనుపెండుప్రభువు పార్లమెంటునందు జేసినప్రసంగ మీవిషయమును సమర్థించుచున్నది. జాతిమతకులభేదములు పరస్పరద్వేషములకు మూలకారణం బగుచున్న దేశమునందు జాతీయసంయోగసాధనము దుర్గాహ్యముగ నున్నది. స్వరాజ్యస్థాపనమునకు విభేదములాటంకములు గాకపోయినను నిరంకుశవర్గమునకు సంస్కరణములవిస్తారమునకు సాకుగ గనపడుచున్నది. గాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయించిన నిర్మాణవిధానమే ఏయుగమునకైనను స్వరాజ్య స్థాపనమునకు సాధనము కాని శాసనన

భలు సాధనములుగావని శాసనసభల వ్యవహారములు, బర్సెను హెడు ప్రభువు చేసిన యాజ్ఞాపత్రములు వెల్లడిచేయుచున్నవి.

* * * *

సామ్రాజ్య శాసనసభ

మూడుమాసములనుండియును పాటు పడుచున్న సామ్రాజ్య శాసనసభాసమావేశ మంతము నొందినది. సభావ్యవహారము లంతి ర్భేదములతో నిండి నిరర్థకము లైనవి. పక్ష భేదములు, మత భేదములు, నాయక భేదములు రాజ్యాంగములదౌర్భాగ్యమును నిరంకుశవర్గ బలమును విశదము చేసినవి. స్వతంత్ర పక్షము, జాతీయపక్షము, కాంగ్రెసుపక్షము భిన్నమార్గ ముల నవలంబించుచు నిరంకుశవర్గమునకు బలము నొసంగి రక్షించినవి. నిరంకుశవర్గము నకు సామ్రాజ్యసభ స్వతంత్ర రంగముగనున్న విధమును సభావ్యవహారములు విశదము చేసినవి. ప్రభుత్వనిర్ణయములన్నియును సఫలము లైనవి. రూపాయమారకపు నిర్ణయశాసనము, ఉక్కు సంరక్షణ శాసనము స్వతంత్ర పక్ష సహాయమున ప్రభుత్వపుపట్టు నెగ్గినది. సైన్య వ్యయమును, కార్యనిర్వాహకసభ్యులవ్యయము ను రాజప్రతినిధిద్రవపరిచెను. ఉప్పున్నును రాజ్యసభ పునరుద్ధరించినది. శాసనసభ రెండవసారి యామోదించినది. మోంట్నెఫర్డు సంస్కరణములు సామ్రాజ్యసభ కేవిధమైన స్వాతంత్ర్యమును గలుగజేయనివిధము తెల్లమైనది. సామ్రాజ్యశాసనసభకు సైన్య వ్యయమును, కార్యనిర్వాహకసభ్యులవ్యయమును నిరోధించుట కధికారము లేదు. ప్రజాప్రతి

నిధు లధికసంఖ్యాకులుసభయందున్నను ప్రజా ప్రతినిధులందుగల విభేదములు ప్రభుత్వ యమునకు దోడ్పడగలవు. ప్రజాప్రతినిధు లేక గ్రీవముగ ప్రతిఘటించినను గవర్నరు జనరలు సమర్థనాధికారము గలడు. గవర్నరు జనరలు సమర్థనాధికారమును వినియోగించక పోయినను నిరంకుశవర్గపోషణమునకు రాజ్య సభ సిద్ధముగ నున్నది. ఈవిషయమును గతించిన సామ్రాజ్యశాసనసభా వ్యవహారములు విస్పష్టము చేసినవి. దుర్భేద్యమైన నిరంకుశవర్గబలమును భేదించుటకు ప్రజాప్రతినిధులకు సంకల్పముగాని, సామర్థ్యము గాని, సంయోగముగాని కనుపడకున్నది.

శ్రీనివాసయ్యంగారి మార్గము పంపిత మోతీలాలు నైహూగారికి సరిపడదు. లాలాజీ గారిపద్ధతి మదనమోహనమాలవ్యగారికి గిట్టదు. ప్రకాశంగారి భావములు రంగయ్యకు పనికిరావు. నాయకునివోటు ఒకపక్షమునను, ప్రచోదకునివోటు వేరొకపక్షమునను గను పడుచున్నది. కాంగ్రెసుపక్షమునందలి భేదముల నితరపక్షములభేదములు బలపరచు చున్నవి. జిన్నా గారు వేయుచున్న యెత్తులు చిత్తపక్షమును గలుగజేయుచున్నవి. సామ్రాజ్యసభ యందు వ్యక్తమైన ధర్మవిశ్వాసము మాలవ్యగారి రాజనామాకు గారణమైనది. మహానుభావుడు మాలవ్యగారు సహచరసభ్యుల ప్రార్థనల నాలకించి రాజనామాను మానుకొనినను సామ్రాజ్యసభయందలి దుష్ప్రక్తి భంగము గలుగక యథాప్రకారముగ నున్నది. నాయకు లందఱును మూడుమాసము

లు కష్టపడి పనిచేసి అలసి సొలసి స్వస్థలము లను జేరిరి. శ్రీనివాసయ్యంగారు ప్రకటించిన కార్యవిధానము నాయకుల కార్యవరత్వమున కు నిదర్శనముగ నున్నది. 1. హిందూమహా మ్మదీయసంయోగము; 2. కాంగ్రెసున కను బంధముగ రయితు సంఘముల స్థాపనము; 3. పరిపాలనవిధానమును నిర్ణయించి ఆచరించుటకు కన్వెన్షను పార్లమెంటు స్థాపనము; 4. ఆనుభవమునుబట్టి గౌహతి తీర్మానమును మార్పుట; 5. జాతీయారాధనమునకై జాతీయప్రతిజ్ఞను చేసెడి యువజన సేవాసంఘముల నిర్మాణము శ్రీనివాసయ్యంగారు సూచించిన కార్యవిధానముగ నున్నది.

ఈషనులనే చేయుటకు కాంగ్రెసుసంఘములు, కన్వెన్షను, హిందూయువజనసంఘము, భారత సేవాసంఘము, స్వరాజ్యాశ్రమములు, తంతుకారసంఘము మొదలైన సంస్థాపనలు గలవు. ఉన్నసంఘములు చేయలేనివిని కొత్తసంఘము లెటులుచేయగలవో తెలియకున్నది. అభిప్రాయములందు నాయకుల ప్రతిష్ఠకుగల ప్రకాశము కార్యవిధానమునందు గనుపడకున్నది. నాయకులందరును స్వీయాభిప్రాయములను వెనుకబెట్టి దేశపరిస్థితులను గ్రహించి కలిసిపనిచేయుట సంకల్పసిద్ధికి సాధనముగాని సిద్ధాంతములనిర్వచనముకార్యసిద్ధికి సాధనముగాదని ఇప్పుడైనను గ్రహించుట వివేకము.

* * * *

చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభ

సామ్రాజ్యశాసనసభ ప్రదర్శించిన దృశ్య

మునే చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయును వేరొక రూపమున ప్రదర్శించినది. స్వతంత్రపక్ష ముత్రివర్గము స్థిరాసనము లేక వ్రేలాడుచు న్నది. పానుగల్లు రాజాగారును, వారియనుచరు లును స్వతంత్రపక్ష ముత్రివర్గమును పడద్రోయుటకు చతుర్విధోపాయములను వినియోగించి విఫలమనోరథులైరి. మద్యపాననిషేధ వ్యాజమున మద్యాదాయము సంతయును తగ్గించుటకు కాంగ్రెసుసభ్యుల సహకారమును జప్తిసుపక్షముకోరి వారిచాతుర్యమును వ్యక్తముచేసినది. మంత్రులవేతనములను కోయుటకు జప్తిసుపక్షముపన్నినతంత్రమునకుకాంగ్రెసుపక్షము తటస్థభావమునువహించినది. చెన్నపురివైద్యాశ్రమనిర్మాణమునందును, నితరవిషయములందును జప్తిసుపక్షముముత్రివర్గమునకు పడచ్యుతి గలుగజేయుటకు జేసినప్రయత్నములు విఫలము లైనవి. దేశమునం దంతటను గోతిదగ్గర నక్కలవలెను వేచియున్న జప్తిసుపక్షానుచరులకు నిరాశ గలిగినది. కాంగ్రెసుపక్ష మవలంబించిన తటస్థభావము జప్తిసుపక్షమునందును, కాంగ్రెసు పక్షమునందును కోపావేశములను గలుగజేసినది. శాసనసభ యందు పానుగల్లురాజాగారు, మునిస్వామి నాయుడుగారు చేసినయాక్షేపణలును, జప్తిసుపక్షికచేసిన వ్యాఖ్యానములును ముత్రివర్గ నిర్గమనమునందు జప్తిసుపక్షమునకు గల పట్టుదలను విశదము చేయుచున్నవి. పాపము ద్వంద్వప్రభుత్వసంహారమునందు జప్తిసుపక్షమునకుగల యుత్సాహము ప్రజలకు దుర్గాహ్యముగ నున్నది. ఆరేండ్లు ద్వంద్వప్రభుత్వ

మును పోషించుచు కాంగ్రెసుపక్షమును నిర్బంధములపాలుచేసిన జస్టిసుపక్షము మంత్రిపదవులు పోయినతోడనే ద్వంద్వప్రభుత్వమును నిరసించుట ధర్మాత్ములకు విశ్వాస జనకముగాదు. స్వామి వేంకటాచలము శ్రేష్ఠిగారికి మంత్రిపదవులను స్వీకరించుటవిషయమై పానుగల్లురాజుగారుచేసిన సూచనలు వారి తంత్రకాశల్యమును విశేషము చేయుచున్నవి. జస్టిసుపక్షము చేయుచున్న యాక్షేపణమునే కాంగ్రెసుసంఘములును శాసనసభ యందలి కాంగ్రెసుసభ్యుల మీద చేయుచున్నవి. రెండుపక్షముల యాక్షేపణలను గౌహతి తీర్మానముమీద నాధారపడియున్నను సంకల్పము మాత్రము భిన్నముగనున్నది. జస్టిసుపక్షము స్వప్రయోజనములకును, కాంగ్రెసుపక్షము దేశప్రయోజనములకును ప్రయత్నములు చేయుచున్నవి. ధర్మవిరుద్ధములైన భావములకు కార్యరంగమునందు సంయోగసాహచర్యములు సాధ్యమైనను ఫలముమాత్రము విషమయముగ నుండును. కాంగ్రెసుసంఘములు ప్రతిపాదించెడి దోహదోపకారము ధర్మయుక్తమైనను దురారాధ్యముగ నున్నది. మంత్రివర్గమును పడద్రోయుటకు జస్టిసుపక్షసహాయము గావలసియున్నది. కాంగ్రెసుపక్షమునందును నేకాభిప్రాయములేదు. స్వతంత్రపక్షమంత్రివర్గమును వెడలించిన తరువాత కర్తవ్యము గహనముగ నున్నది. స్వతంత్రపక్షనిర్గమ నానంతరము ద్వంద్వప్రభుత్వము రెట్టింపుబలముతోజస్టిసుపక్షరూపముననుతిరిగి ప్రత్యక్ష మగుననుభయము కాంగ్రెసు సభ్యు

లను బాధించుచున్నది. శాసనసభాప్రవేశమునియోజకవర్గము నందును, ప్రతినిధులును సహాయనిరాకరణధర్మమును శిథిలముచేసెడి. నిరంకుశవర్గము, జస్టిసువర్గము కలిసిపట్టిన బాధల ననుభవించిన ప్రజలు జస్టిసుపక్షరోహణమును నిరసించుచున్నారు. కాంగ్రెసుపక్షము సంయోగబలములేక భిన్నపార్శ్వముల నవలంబించుచున్నది. “ఎవరికి వాచేయమునాతీరే” యనునటులు కాంగ్రెసుసభ్యులు నాయకుని నాయకత్వమును నిర్లక్ష్యముచేయుచు కాంగ్రెసుబలమును ధ్వంసముచేయుచున్నారు. కాంగ్రెసుసభ్యులు కొందరు వాచికర్తవ్యమును నిర్ణయించుటకు కాంగ్రెసుస్థాయిసంఘసమావేశమును జేయగోరిరి. కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు శ్రీనివాసయ్యగారును గౌహతికాంగ్రెసు నిర్ణయమును పునర్విమర్శనము చేయగోరుచున్నారు. పునర్విమర్శనఫలమిదమిత్థమని నిర్ణయించుట సాధ్యముకాకపోయినను రాష్ట్రములకు మంత్రివర్గవిషయమున స్వాతంత్ర్యము నొసంగుట సమంజసముగనుండును. జస్టిసుపక్షతంత్రములు మంత్రివర్గసహాయమునకు ప్రతిబంధకములుగ నున్నను కాంగ్రెసుపక్షముమాత్రము మంత్రిపదవులను స్వీకరింపకుండుట ధర్మముగనుండగలదు. చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందు కాంగ్రెసుపక్షము రాగల సమావేశమునందైనను నేకాభిప్రాయముతోమెలగి కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠను గాపాడుటవిశేషము. దేశమునందు పర్యాప్తంబగుచున్న యంతఃకలహములు సామ్రాజ్యాహంకారభరితుండైన బర్మనుపైడు ప్రభువునకు భారతి

యులను వేధించుట కంకుశముగ నేర్పడినవి.

* * * *

బర్కెను హెడు ప్రభువు

బర్కెను హెడు ప్రభువు నావహించిన దురహంకార దురభిమానము లపారముగనున్నవి. మార్చి 30-వ తేదీని ప్రభువుల సభయందు బర్కెను హెడు ప్రభువు చేసిన ప్రసంగము దురభిమానపూరితమై యహంకారాంధత్వమును విశదము చేయుచున్నది. వంగదేశ నిర్బంధితుల విషయమై తెలిసిన భావములు కాశిన్యమునకు నిదర్శనములుగాని వివేకమునకు నిదర్శనములుగావు. భారత ప్రభుత్వ నిర్ణయములను సమర్థించుట వారిధర్మముగాని న్యాయమును చేయుట వారిధర్మముగాదుగదా! దోషమును స్థాపించక ప్రజలను నిర్బంధముల పాలుచేయుట యన్యాయమని మంత్రి బర్కెను హెడు ప్రభువు గ్రహింపజాలకపోయినను న్యాయవాది బర్కెను హెడు ప్రభువు గ్రహింపజాలదు. గాని 1927 లో నియమించుట కన్నను 1929 లోనే నియమించుట వారి యభిమతమై యుండును. మార్చి ౧౫ పోస్టు పత్రిక ఈయూహ నామోదించినను లండను పత్రికలు మాన్చెస్టరు గార్డియను పత్రికలు వెంటనే నియమించుట యవసరమని ప్రకటించినవి. ఇండియా ప్రభుత్వదేవతలు ఇర్విను ప్రభువు సంప్రీతులు గా సంతవరకును గడువును మూర్ఛుట కిష్టములేదని బర్కెను హెడు ప్ర

భువు వ్యక్తముచేసెను. యథోచితసహకార పక్షము పూనిన సహకారమునకు మంత్రి హర్షించుచు కాంగ్రెసుపక్షము చూపిన ప్రతిఘటనమునకు బర్కెను హెడు ప్రభువు దేశమును దండింపదలపెట్టుచున్నాడు. పార్లమెంటునకు ప్రజలక్షేమముపట్లగల సానుభూతికి వీరి నిర్దాక్షిణ్య ప్రసంగము నిదర్శనముగ నున్నది. విచారణసంఘనియూమకము భారతీయులవశమునందు గలదనువిషయ మా బాలగోపాలము తెలిసియున్నది. అంతఃకలహములతో నిండియున్న దేశ స్థితిని గ్రహించియే బర్కెను హెడు ప్రభు విట్టివితండవాదమును జేయుటకు సాహసించిరి. కాలమెప్పుడును నొక్కరీతి నుండదని చీనాదేశ వ్యవహారములనుబట్టియైనను బర్కెను హెడు ప్రభువు గ్రహింపజాలకుండుట దురదృష్టము. హిందూమహమ్మదీయభేదములును బర్కెను హెడు ప్రభువున కాక్షేపణకారణము లగుట యందు విచిత్రము లేదు. స్కి-నుకమిటి నిర్ణయములవిషయమై బర్కెను హెడు ప్రభువు తెలిసిన భావములు భారత ప్రభుత్వముయొక్క నిస్సహాయస్థితిని విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

స్కి-నుకమిటి నిర్ణయములు

స్వరాజ్యమునకు స్వదేశీరక్షణ సామర్థ్యము లక్షణమని నిరంకుశవర్గము విసుకు విరామములేక చాటుచున్నది. స్వదేశీరక్షణ సామర్థ్యము భరతఖండమునకు గలదని కికికోట్ల ప్రజలు ప్రకృతి సిద్ధమైనస్థితి తెలుపుచున్నవి. ఐరోపా మహాశంకరామసమయము

నందు భారతయోధులు బ్రిటీషు సామ్రాజ్య సంరక్షణమునకు వినియోగపడిరి. ఇపుడు చీనాదండయాత్రకు వినియోగపడుచున్నారు. పదునాలుగేండ్ల యందు సైన్య వ్యయము రెట్టింపుపెరిగినది. సైన్యవ్యయమునుభరించుట భరతవర్షమునకు విధియును, సైన్యోపయోగమును, వ్యయమును నిర్ణయించుట బ్రిటీషు సామ్రాజ్యరక్షణసంఘపర్మమును నైయున్నది. బర్మను హెడుప్రభు వీసిద్ధాంతమునే సమర్థించు చున్నాడు. స్కీనుకమిటి సైనికుల శిక్షణమునకు సాండర్స్టును 1933 నందు స్థాపించవలయు ననియు, 1952-వ సంవత్సరమునకు సగముమంది సైనికోద్యోగులు భారతీయులు గావలయుననియు నిర్ణయించినది. ఇంగ్లాండుసాండర్స్టునందు హైందవులను, ఇండియాసాండర్స్టునందు ఆంగ్లేయులను జేర్చుకొనవలయునని నిర్ణయించినది. ఇంతవరకును అమలునందున్న ఎనిమిదిపటాలముల విధానమును రద్దుచేయుటకు నిర్దేశించినది. నిర్ణయములు నివేదికయందు కొంతతాజానకముగ నున్నను ఆచరణమునందు నిరాశను గలుగజేయుట సహజము. సైనికవిధాననిర్ణయములను జేయుటకు బ్రిటీషుసామ్రాజ్యసంరక్షణసంఘమునకు మాత్ర మధికారము గలదనియును భారత ప్రభుత్వమునకును స్కీనుకమిటికిని అధికారము లేదనియును బర్మను హెడు ప్రభువు విశదముచేసి భారతదేశపరాధీనస్థితిని సువ్యక్తము చేసెను. భరతవర్షము మొదటను బ్రిటీషుసామ్రాజ్యప్రయోజనములకును, తదనంతరము భరతవర్ష ప్రయోజనములకును

నేర్పడినదని చాటుమాటు లేక బర్మను హెడుప్రభువు తెలిపి భారతీయులకు జ్ఞానోదదేశమును జేసి వారికి కర్తవ్యమును వ్యక్తము చేసెను. సంస్కరణ విచారణసంఘము 1927వం దేర్పడినను బ్రిటీషుప్రయోజనముల రక్షణమునకువలె హిందూదేశ ప్రయోజనములకు వినియోగపడదని బర్మను హెడు ప్రభువుచేసిన ప్రసంగము విశదముచేసినది. స్వరాజ్యము భారతీయుల స్వయంసహాయమువలనను రాగలదుగాని బ్రిటీషుపార్లమెంటు శాసనమువలన రాజాలదని సిద్ధాంతములు, వ్యవహారములువిశదముచేయుచున్నవి. పరాధీనస్థితియందు మైమరచి నిద్రించుచున్న భారతీయులకు మేలుకొలుపు గలుగుటకు దైవసహాయముశరణ్యముగనున్నదిగాని ఖాళీ ప్రయత్నములు శరణ్యముగ గనుపడవు.

* * * *

ఆంధ్ర రాష్ట్రము

రామదాసుపంతులుగారు రాజ్యసభయందు ప్రతిపాదించిన ఆంధ్రరాష్ట్రతీర్మాన మోడినను చెన్నరాష్ట్ర శాసనసభయందు పిల్లమర్రి ఆంజనేయులుగారు ప్రతిపాదించిన ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణ తీర్మానమునెగినది. పానుగల్లు రాజాగారు విశాఖపట్టణమునందు రాష్ట్రనిర్మాణము నామోదించిరి; అన్నపూర్ణయ్య గారితో రాష్ట్రనిర్మాణమున కనుకూలభిప్రాయమును వ్యక్తముచేసిరి; శాసనసభయందు ఆంధ్ర రాష్ట్రతీర్మానమునకు వ్యతిరేకముగ వోటునిచ్చి పానుగల్లు రాజాగారు సహజమైన తంత్రశీలతను తెల్లము చేసిరి. జస్టిసుషే

నాయకు డవలంబించుచున్న తంత్రముజన్మింప
పక్షప్రతిపత్తిని పాడుచేయుచున్నదని పక్షా
వలంబను లిపుడైనను గ్రహించుట ధర్మముగ
నున్నది. ఆంధ్ర రాష్ట్ర తీర్మాన మాంధ్రుల
కర్తవ్యము నుపదేశించు చున్నది. రాగల
సంస్కరణ విచారణయందు భరతఖండము
నందు సాంఘాతికరాజ్యాంగమును స్థాపన
చేయుటయందు గల సాధకబాధకములు పరి
శీలించునని కీర్తించుచున్నది. రాగల, ప్రాచీనములైన
మనుగారులు తెలిపిన భాషములు విశేషముచేయు
చున్నవి. సర్వార్థములు ఆలీపాగా రీభావమునే
విశేషము చేయుచున్నారు. ప్రబలమైన కేంద్ర
ప్రభుత్వము స్వపరిపాలనము గల భాషాప్ర
యక్తరాష్ట్రములు సంయోగసంబంధమును
గలిగియుండుట భారత రాజ్యాంగలక్ష్యముని దే
శస్థితి, రాజ్యాంగ విధానములు విస్పష్టముచే
యుచున్నవి. ఆంధ్ర నాయకులు భారత ప్రభు
త్వాయత్తమైన భాషాప్రయక్తరాష్ట్ర నిర్మాణ
మును సార్థకముచేసి దేశక్షేమమునకు దోడ్ప
డుట ధర్మముగ నున్నది.

ఆంధ్రోద్యమ మారంభమునందవలం
బించిన సర్వతోముఖమైన యాంధ్రత్వవికాస
మున కాంధ్ర నాయకులు పాటుపడవలసిన శుభ
సమయ మాసన్నమైనది. సహాయనిరాకర
ణోద్యమము ప్రజానాయకుల లక్ష్యమును
రాజ్యాంగరంగమునందు మాత్రమే లగ్నము
చేసినది. స్వరాజ్యకవచము దేహసంరక్షణ
మునకు సాధనంబైనను ఆత్మరిక్షణములేని
దేహసంరక్షణ మాంధ్రాభ్యుదయమునకు నిర
ర్థకముగ నుండగలదు. సర్వతోముఖమైన

యాంధ్రాభ్యుదయమునకు సాహిత్యకళావికా
సము, పరిశ్రమలవికాసము, మతధర్మాభ్యు
దయము గావలసిన విధమును ఆంధ్రత్వవికా
సము విశేషము చేయుచున్నది. ప్రజానాయ
కులు వారి లక్ష్యమును తాత్కాలికమైన
రాజ్యాంగ వ్యవస్థలయందుమాత్రమే లగ్నము
చేయక నిత్యమైన సాహిత్యకళాంగములందు
సయితము లగ్నముచేయుట ప్రయోజనకర
ముగ నున్నది.

సాహిత్యోపాసకులు సాహిత్యా రాధన
మును జేయుచున్న విధమును సాహిత్య రచ
నలు విశేషముచేయుచున్నవి. ఆంధ్రప్రతికా
నిర్వాహకులు ప్రచురించిన ప్రభవ సంవత్స
రాదిసంచికయును శ్రీకృష్ణ దేవరాయాంధ్రభా
షానిలయ నిర్వాహకులు ప్రచురించిన రజతో
త్సవసంచికయును ఆంధ్ర సాహిత్య కళారచన
లయందు నవ భావోదయమును విశేషము
చేయుచున్నవి. ప్రభవ సంచిక యందలి
శ్రీ వేంకట పార్వతీ శ్వరకవి విరచిత
మైన సమాలోచనము, దాని నలంకరించిన
చిత్రాంచలము, అడివి బాపిరాజుగారు రచి
యించిన నరపతి ఆండలిచిత్రములు, శతావ
ధాని శివరామశాస్త్రిగారి కామకవి, శర్మగారి
సరస్వతీదేవి మొదలగు రచనలు సాహిత్య
కళావికాసమునకు నిదర్శనములుగ నున్నవి.
హైదరాబాదునందు ప్రచురింపబడిన రజతో
త్సవసంచికయందలి సిరుగూరి హనుమంత
రావుగారి చారిత్రకపరిశోధనము, గాడేపల్లి
సూర్యప్రకాశరావుగారి కృష్ణ దేవరాయల
విద్యుత్సభ మొదలగు రచనలు నిజామురాజ్య

మునం దాంధ్రాభ్యుదయము జరుగుచున్న విషయములం దాంధ్రలోకమునందు ప్రవర్తమానంబగుచున్న వికాసమును విశదముచేయుచున్నది. ఆంధ్రోద్యమసిద్ధికి రాజ్యాంగములందును, సాహిత్యకళారచనలయందును, శ్రేమలయందును, సంపదలయందును, విద్యావ్యాపనమునందును, మతాచారములందును అపారమైన వికాసముగావలసినవిధమును వర్తమానపరిస్థితులువిశదముచేయుచున్నవి. ఆంధ్రోద్యమాదర్శములను సార్థకముచేయుటకు ప్రభవసంపత్సరమునందు ప్రజానాయకులు పాటుపడి భగవదనుగ్రహమును బడయుదురుగాక!

మునం దాంధ్రాభ్యుదయము జరుగుచున్న విషయములం దాంధ్రలోకమునందు ప్రవర్తమానంబగుచున్న వికాసమును విశదముచేయుచున్నది. ఆంధ్రోద్యమసిద్ధికి రాజ్యాంగములందును, సాహిత్యకళారచనలయందును, శ్రేమలయందును, సంపదలయందును, విద్యావ్యాపనమునందును, మతాచారములందును అపారమైన వికాసముగావలసినవిధమును వర్తమానపరిస్థితులువిశదముచేయుచున్నవి. ఆంధ్రోద్యమాదర్శములను సార్థకముచేయుటకు ప్రభవసంపత్సరమునందు ప్రజానాయకులు పాటుపడి భగవదనుగ్రహమును బడయుదురుగాక!

విషయానుక్రమణిక

శివాజీమహారాజు—సోమంచి వాసుదేవరావుగారు	౧-3
అభిజ్ఞానశాకుంతలము—అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	౪-౬
మాతృసందేశము—మొ. హనుమంతరావుగారు	౬-౭
ముక్తిచింతామణి—మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు	౮-౯
స్వప్నదృశ్యము—సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు...	౧౦
భారతీయకావ్యస్పష్టి—అక్కిరాజు నిత్యానందశాస్త్రిగారు	౧౧-౧౩
తుమ్మెదపాట—పెమ్మరాజు లక్ష్మీనాథగారు	౧౪
ఋగ్వేదభారతారణ్యపర్వశేషము—విద్వాన్ దూసి రామమూర్తిశాస్త్రిగారు	౧౫-౧౭
ఏమిసత్కవిబ్రహ్మనో యెఱుగనైతి—విద్వాన్ కట్టి వెంకటసుబ్బారావుగారు	౧౮-౧౯
ఉమర్ ఖయామ్—ఉమర్ అలీషాకవి	౨౦-౨౪
కీరమా!—నాళము కృష్ణారావుగారు	౨౫
శ్రీనాథకవిరాజీయము—కవిరాజు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౨౯-౩౭
ఆనవాలు—శ్రీ పూర్ణప్రభాచార్యులుగారు	౩౭-౩౮
నాజీవితనాటకము—బసవరాజు వెంకటప్పారావుగారు	౩౮
ఆనందకందము—కొత్తపల్లి సూర్యారావుగారు	౩౯-౪౭
ఏనునాథస్తవము—రాజా మంత్రిపైగడ భుజంగరావుగారు	౪౮
అనాథబాలిక—తోలేటి పేర్లాజుగారు	౪౯-౬౨
శ్రీరామునికర్తవ్యము—బులుసు వెంకటరమణయ్యగారు	౬౩-౬౪
ప్రేమప్రభావము—శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	౬౫-౭౬
పాదపద్మంబు లొత్తెద బాలకృష్ణ!—తమిళ శ్రీరామ ఆస్పారావుగారు	౭౭
మాట్లాడుకొనేమర్యాద—హరికుమారుడు	౭౮-౮౪

నారాయణతీర్థులు—చల్లా పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు	౪౪-౪౫
బుద్ధగయ—కె. సరసింహాచార్యులుగారు	౪౬-౪౭
సాధుభిక్ష—రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు	౪౮-౪౯
చింత—వేంకటకాళిదాసకవులు	౪౯
ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యము—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు	౫౦-౫౧
స్థాన—దూపాటి కొండమాచార్యులుగారు	౫౧
కొన్ని వరిరకములు—గోపాటి జోగిరాజుగారు	౫౧-౫౨
అన్వేషణము—రాధ—శ్రీశేషాద్రిరమణకవులు	౫౨
కోమటలయింటఁదలఁచుకొంటినమ్మ!—పండిత పురాణం సూర్యనారాయణతీర్థులు	౫౩
అంబత్తసుత్తము—కె. రంగాచార్యులుగారు	౫౩-౫౪
పాంధ!—వెలువోలు సీతారామయ్యచౌదరిగారు	౫౪
ప్రణతి—కొమరవోలు నాగభూషణరావుగారు	౫౪
ప్రాచీనభారతీయాభరణములు	౫౪-౫౫
పయఃపానము(భావగుచ్ఛము)—అనంత వెంకటరంగారావుగారు	౫౫

కలగూరగంప—భారతీయుల ప్రాణములవిలువ; భారతదేశ సంస్థానములు—
నాని సంవత్సరాదాయము; భారతదేశము—శిశుమరములు; భారతజాతీయనా
యకుల కొకసందేశము; స్త్రీలయం దున్నతవిద్యావశ్యకత; మారజోద్వీపపరిశో
ధనము—ఇండియనులు; భారతదేశమున ప్రారంభవిద్య, కడచిన శతాబ్దియందలి
వెనుబాటు; బుద్ధునిసందేశము; పాఠశాలయం బాఠాగ్యపరీక్ష; కీ. శే. నాటక
కోమణి శ్రీమాన్ పి. వి. వరదాచార్యులుగారు; శివాజీస్మరణచిహ్నము; చెరుకు
తోటలప నిరువు; తిక్కనకాలనిర్ణయము; ప్రాచీనకాలపు మహారాజులు; మొట్ట
మొదటిసత్యాగ్రహిణి; బర్మావిప్రములు; బ్రహ్మసూత్రములు - తదాధార
గ్రంథములు.

౫౫-౫౬

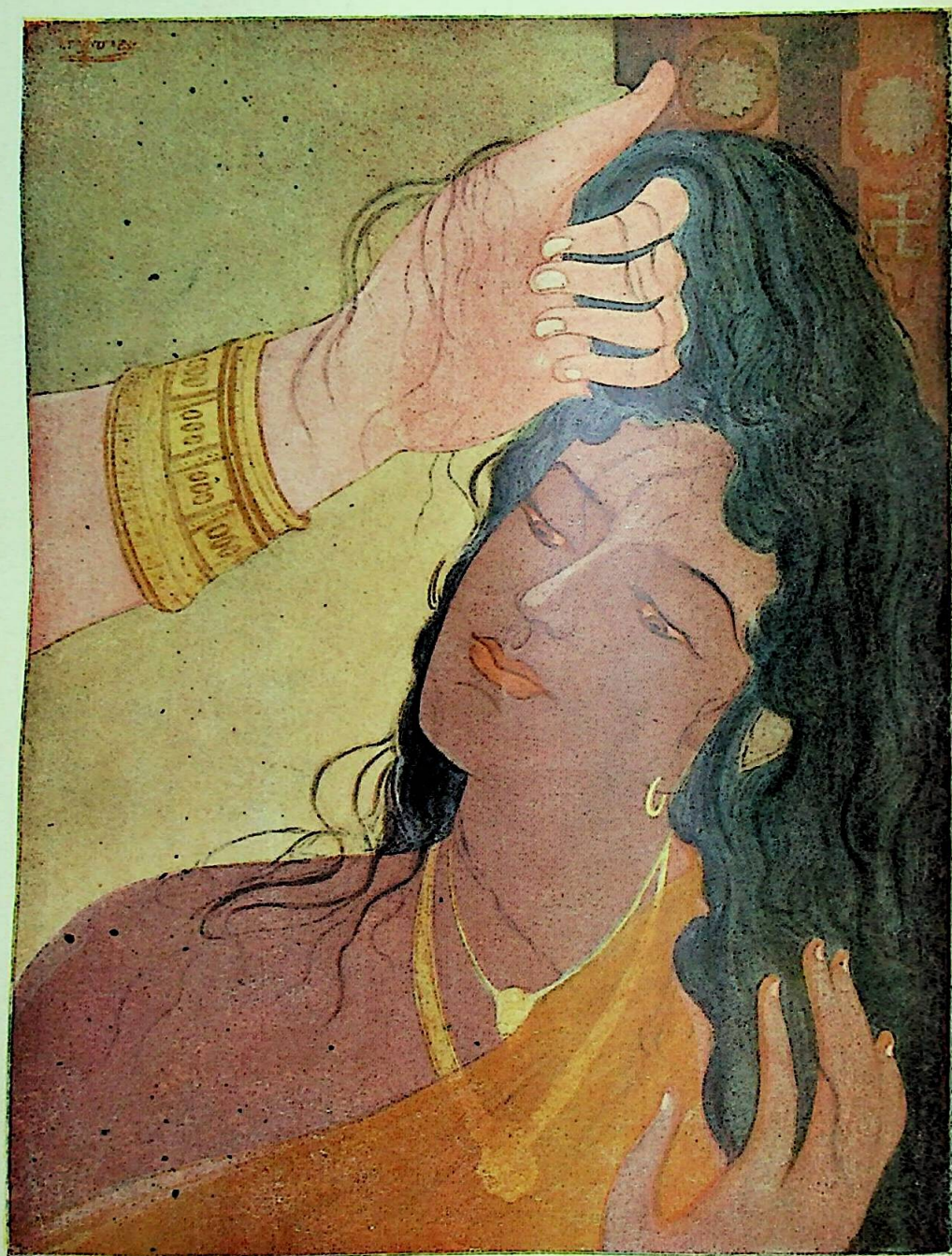
విమర్శనలు—గ్రంథములు, పత్రికలు	౫౬-౫౭
శ్రీవేంకటేశ్వరస్తవము—మండలేముల వెంకటాశాస్త్రిగారు	౫౭
సాధిప్రాయవిశేషములు	౫౭-౫౮

చిత్రములు

త్రివర్ణచిత్రములు:—వేణీభంగము; ఏనునాథుడు.

సాధారణచిత్రములు:—శివాజీస్మరణ చిహ్నచిత్రములు; ప్రాచీనమహారాజుల చిత్రములు; ప్రాచీనభారతీయాభరణములు; గోవర్ధనధారి; ఆకస్మిక ఛాయాచిత్రములు; ఇతర చిత్రములును.

C.M. V. Sharma
Nalgonda

బా చ్చా భ ం గ ము

చిత్రకారుడు : శ్రీయుత అడవి బాపిరాజుగారు.

చెన్న పట్టణము మే ౧౯౨౭

సంపుటము ౪

ప్రభవ సంవత్సరము వైశాఖమాసము

సంఖ్య ౫

శివాజీ మహారాజు

సోమంచి వాసుదేవరావు గారు

ప బల మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర మెవ్వనిచే దొలుదొల్ల బలిమిచే నిలువబడియె
 బాశ్చాత్య సంఘదార్పణ్య మెవ్వనిచే దొలుదొల్ల గడిమిచే దెలువబడియె
 డిల్లీ మహారాజ్య కల్లోలినీపతి తొలుత నెవ్వనిచే గలవబడియె
 గర్లాటకాధీశు గర్వసంరంభంబు తొలుత నెవ్వనిచే నలవబడియె
 నతడు నొగడొందు నభియంతి తతచమూస, మూహ విదళనఘనశౌర్య బాహుబలుడు
 దశదిశాభ్యంతరవ్యాప్త ధవళకీర్తి, సత్ప్రవర్తి మహారాష్ట్రచక్రవర్తి.

గీ. శాలివాహనశకమున జలజజాత, ననధిభూతసోముల బ్రభవంబు నొందె
 భోస్లేలే వంశవనధి సంపూర్ణపూర్ణి, మాశశాంకుండు ఘను డగు శ్రీ శివాజి.

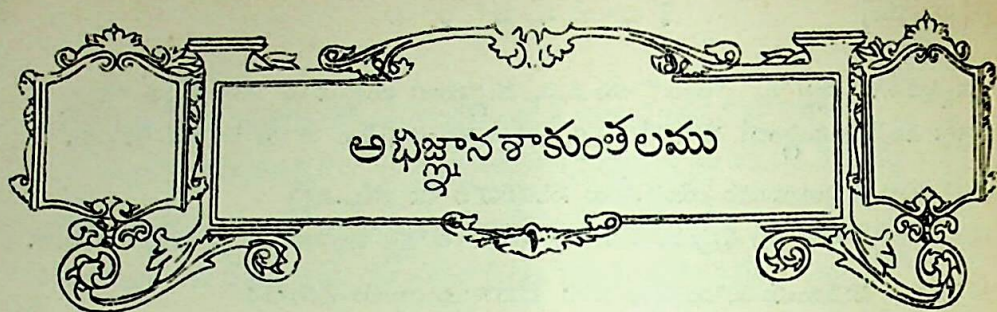
గీ. ధైర్య శౌర్య సాహస ఘనోదార్యలక్ష్మి, లెవ్వని వరించి చిరకీర్తి నెనగు నతడు
 చనె శివాజీమహారాజు ఘనుడు యవన, సరసిజశశి మహారాష్ట్రచక్రవర్తి.

గీ. ఘనధనుర్వేదపారగుండును హయాధి, రోహణకళావిదగ్ధుడు బాహుబల స
 మంచితుండును వేదశాస్త్రార్థవేది, యె యెనగుచుండె నాభూతలాధినేత.

- గీ. అతిభయంకరస్వీయమతానలంబ, నార్థమయి హిందువులను గట్టాలిపాలు
చేసి మించిన యూరంగజేబు చక్ర, వర్తికి హృదయశల్యమై వజ్రాలె శివుడు.
- గీ. తోరణ పురంధరాదిక దుర్గములను, లీలగా ముట్టడించి లలిత జెలంగి
గోలకొండ విజాపురపాలకులకు, దురకలకు మనశ్శల్యమై పరకె శివుడు.
- గీ. సంగర కళాధురీణుడై సకలయనన, సైన్యనాశకుడై మహాసాహసమున
ఖలుని హస్తలుఖానుని గాలుపురికి, సంపి రాయగడంబున నడరె శివుడు.
- గీ. అల మహమ్మదీయుల దుర్గములను ముట్ట, డించి వారిరాజ్యము లాక్రమించి “చాళు”
పన్నుల విధించి కొంకణ భాగమెల్ల, వృద్ధి గావించి సితకీర్తి వెలసె శివుడు.
- గీ. సింహగడదుర్గమున మహాసింహమట్లు, గర్జనారావవిదళిత ఖలమనోత
దుండయి నిజప్రతాప ప్రచండసూర్య, కరముల నరిప్రకరముల గాల్చె శివుడు.
- గీ. సింహగడదుర్గమునఁ జేతఁ జిక్కినట్టి, శత్రురాజుల ఘనధైర్య శౌర్యధనుల,
ఘనకృపావేళమున విచ్చుఁగా శివాజి, కలఁడె తాదృశవీరుఁ డీ క్షౌత్రలమున.
- గీ. ఉద్ధతుండగు కర్ణాటకోర్విపాలు, చేతఁ గారాగృహంబందుఁ జిక్కియున్న
కన్నతండ్రిని విడిపించెగా శివాజి, పాజహాను సాహాయ్యంబు చేఁ జెలంగి.
- గీ. కూరకర్ణాటకాధీశు కూర్మి ముత్రి, శై స్థానుఁడు ఘనచమూసహితుఁడగుచు
నిజనగరమైన పునహాను విజనఁజేయఁ, దంత్రమున వాని బోదోలె దా శివాజి.
- గీ. ప్రబలతరమైన సూరతు పట్టణంబు, నాటుదినములలోనఁ గొల్లాడి యాంగ్ల
పోర్చిగీసుల కొవ్వేర్చి పేర్చి వరధ, నంబులను రాయఘరుఁ జేర్చె సాంబశివుడు.
- గీ. పిదప నౌకాదళము నొండు వెలయఁజేసి, యల్లమక్కాకుఁ బోయెడు యవనజనుల
నుండి పలుమాఱుఁ బన్నుల నొలిచి నిజమ, హోద్ధతిక బ్రకటించుచు నుండె శివుడు.
- గీ. అలపురంధరస్థలముననైన యట్టి. యొప్పుదల యొర్చి కొన్నినా ఖ్లండి తానుఁ
జక్రవర్తి నశుండయి సరవిఁ దంత్ర, బుద్ధి గారాగృహము విడిపోయె శివుడు.
- గీ. మఱియుఁ గర్ణాటకమునకు మరలి జోధ, పురపు “జస్వంతసింగు”ను “ముజము” ముత్రి
దాసమను నుపాయంబునఁ దనకు నశులు, గాఁగ నొనరించి కర్ణాటకమును గోల
కొండను జయించి కప్పముల్ గొనె శివుడు.
- గీ. మహిత చింతామణీశీత మధ్యమందు, వరసుధర్మానభాంతరవ ర్తిమైన
గోత్రరిపుకీర్తి రాయఘర్కొటలోన, నిడుపేరోలగంబున నుండె శివుడు.

- గీ. చెన్నపురికేగి “వెల్లూరు” “జింజి” యనెడు, దుర్గముల ముట్టడించి యాత్రవ “జిల్లు”
నాగఁ దనరెడు దుర్గంబు వేగఁగొని స్వకీయ నగరంబునకుఁ దాను బోయె శివుఁడు.
- గీ. అల్లకల్యాణ దుర్గంబునందు యుద్ధసీమ సరిసరిపోరి చే జిక్కినట్టి
యవన శుద్ధాంతమానిని శివుఁడు విడచె, గలరె తాదృశేంద్రియనిగ్రహులు జగమున.
- గీ. భారతీయుల మతమును బాడుచేసి, వారి దేవాలయంబులు నీరుచేసి
గోనధ మొనర్చుచును దదీయావమానమున్ బాసరైడు తురకల ముక్కురులను
ఖండఖండంబులుగఁ జేసెఁగా శివాజి!
- గీ. యవనఁరిపాలనంబున భువి సధర్మవృద్ధియును ధర్మనాశంబుఁ బెరిగెఁగాన
ధర్మసంస్థానార్థంబు ధరణి నీశ్వ,రాంశమున శివాజి జనించె సంప్ర జనులు.
- గీ. షరమభక్తిని ధన్యతాగరిమఁజేసి, గురుఁడయిన రామదాసుచే నెఱిగె శివుఁడు
కర్మయోగంబు వేదాంతమర్మములును, రాజనీతియు ధర్మశాస్త్రంబుఁ గడఁక.
- గీ. స్వీయరాజ్యంబు సకలం బవేయభక్తి, దాను గురుదక్షిణగ రామదాసునకు నొ
సంగె; మరలగ్రహించె రాజ్యంబు శివుఁడు, గురుఁడు కరుణార్ద్రహృదయుడై కొమ్మనంగ.
- గీ. యవన సేవాలోలురై మరాటులు దేశ మతభక్తి విడచిన కతనఁజేసి
కూటికి గుడ్డకుఁ గొఱమాలి “మావళే” లతికష్టములఁ బొందు కతనఁజేసి
ప్రక్కబల్లెముల లా గుక్కునూపెడు తురకల రాజులుండెడు కతనఁజేసి
తనప్రయత్నములకుఁ దంద్రీయా “షాజీయు” బ్రతికూలుడై యుండు కతనఁజేసి
భారతీయుల స్వాతంత్ర్య సారమెల్లఁ, గొంచె మగుతఱి బునరుద్ధరించె దాని
నఖిలహరిదంత విశ్రాంతయశుఁడు శివుఁడు, దేవతాంశోద్భవుండు గీర్తిత చరితుఁడు.
- గీ. తననిరంకుశతఁ గాంచిన శతారముగల్గువాడైనఁ దలవంపవలయుననినఁ
దనసంగర కళావిదగ్ధతఁగన్న గాండ్డివియైనను జిన్నవోవుననినఁ
దనయుదారతఁ గన్న ఘన కర్ణ శిబి కల్పబలులైనఁ దలయుననినఁ
దనవర్తనంబు గాంచిన మనీషులకైన సడలవంకలు దీర్ప సడరుననిన
నతని నగ్గింపఁదరమె నీహారహార, హీరదేవతాహార పటీరశార
దాంబుద మరాళ ఘనసారతారకాశ,తారకాశవిరాజిత ధవళకీర్తి.
- క. ఆతని నుతియింపందగు, మాతృపదారాధనున్ సమగ్రబలప్ర
స్థీతు భవానీపద జల,జాత యుగాధీనమానసమధున్రతునిన్.
- గీ. యవనఁరిపాలనంబున మివులదుఃఖి, ననధిమునుఁగుచు నుండు మాభరతమాత
చేతినంకెల్లు విడిపించి న్వేచ్ఛఁగూర్చి,నట్టి శిల్పనకు నర్పింతు సంజలులను.

[తా.రావళి]

అభిజ్ఞానశాకుంతలము

“కనిష్ఠికాధిష్ఠితకాళిదాసా”

అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు [శతావధాని]

మహాకవి కాళిదాసుఁ డీ నాటకమందుఁ దాను సాధింపఁదలంచుకొనిన శృంగారరసమును, సముచితమై విచ్ఛేదమునందకుండ సిద్ధింపఁజేసికొనుచుఁ బాత్రములకును, బ్రసంగములకును, సమగ్రమైన యూచిత్యమును, సంపాదించుకొనుచు నపేక్షితములుగాని వర్ణనలకుఁ బ్రసక్తి నిడక కథాసంవిధాన శిల్పమందగ్రగణ్యుడై రసికసంతతికి స్పృహణీయమహిముఁ డయ్యెను.

రసము

హాస్యభయానక శాంతాది రసములకు, వాత్సల్యము, భక్తి, మున్నగు భావములకు నచ్చటచ్చటఁ దగురీతిఁ బ్రవేశ మొసంగినను, మహాకవివర్యుని యవిచ్ఛిన్నప్రతిభాధారకు గోచరమై ధారావాహినిగా నాటకమందాద్యంతవ్యాపియైనది శృంగారరసమే. వీరరసమో, శృంగారరసమో నాటకమునందుఁ బ్రధానరసమై యుండితీరవలయు నను లాక్షణిక సంప్రదాయనియమమునైతము మనశాకుంతలమువంటి లలితరచనలయందు శృంగారమునకును, అనర్హరాఘవ మహావీరచరితములవంటి యుద్ధతరచనలయందు వీరరసమునకును వస్తు

సౌందర్యజ్ఞులైన మహాకవికాళిదాసాదు లిట్టి ప్రాధాన్యము నొసంగంబట్టియే యేర్పడెను.

ఆశృంగారమునహిత మెక్కవిధముగాఁ బోషింపఁబడిన సహృదయ హృదయములకు విసువొడవనకొరకైన ప్రయోగసూక్ష్మజ్ఞుడగు మహాకవి ప్రథమాంకమందుఁ బూర్వరాగవిప్రలంభశృంగారమును (అనగా నాయకానాయకులకుఁ బ్రప్రథమమందుఁ గలిగెడియనురాగముయొక్క నూతనావస్థ) బోషించి యంతట ద్వితీయాంకమున నయ్యదియే స్వల్పమాణమధురమగులాగునఁ బ్రయోగించె. పిదపఁ దృతీయాంకమున సంభోగశృంగారరసమయమైన భావసామగ్రిని వ్యక్తముజేసె. చతుర్థాంకమున రసికహృదయముల సులభముగాఁ దస్మయముఁ జేయఁజాలు వాత్సల్యమును, గణ్యమహర్షి యందును, శకుంతలయందును, నొకచోసననేల- కణ్వశ్రమము చెల్లెడిన సహజశాంతిప్రసారమునకు సహిత మొకటి కలుగునట్లు వెల్లివిళియఁజేయుచుఁ నట్లే దృశ్యమై సమాతిగామి యగు నమృహవాత్సల్యప్రవాహమునకు నే తు వై నిలిచి శృంగారరసమే నాటకమందుఁ బ్రధాన

నాయిక యగు శకుంతలయొక్క పతిగృహ యాత్రకు నిర్విఘ్న మొనఁగూర్చెనని వ్యక్త పఱచి తన ప్రధానరసపోషణమందలి జాగరూ కతను వెల్లడించె. పంచమాంకమున దైవాను కూల్యములేక రసకార్యములకుఁ బ్రతిబంధ మేర్పడినను, నాయికానాయకుల యంతరంగ ముల స్నిగ్ధతను బలపఱచు తిరమగు భావప్ర తీకఁ దొలఁగింప శక్యముకాదని దుష్యంతుని యొక్కయు, శకుంతలయొక్కయు సంభాషణ ములయందు సూచించుచుఁ బ్రస్తుతమగు ప్రధానరసరాజమున కవిచ్చిత్తిని నెలకొల్పు కొనెను.

షష్ఠాంకమునఁ దనకుఁ బలువిధముల నభీష్టమైన విప్రలంభశృంగారమును పూర్వవి లక్షణముగ వివిధములగు పాత్రముల ముఖ మునఁ బ్రస్ఫురింపఁజేసెను.

సప్తమాంకమునఁ బూర్వసర్వస్థితము లగు బహువిధములైన శృంగారరసమందలి యవాం తరావస్థలకెల్లఁ బరమావధి యనందగి ఫలభూ తమైనసంభోగశృంగారరసమగ్రతను సువిశు ధప్రణయరసభరితులగు నాయికానాయకుల యాకస్మికసమాగమమున నద్భుతరసముతోఁ గూడఁ బ్రదర్శింపఁబోవుచుండెను. అందుఁ జిత్రముగఁ బ్రప్రథమమున శాస్త్రీయమగు సంతతి విచ్ఛేదదోషముఁ దలఁచుకొని పశ్చాత్తాపతత్పరఁడగుచున్న దుష్యంతుని స్నిగ్ధహృ దయమున కారసపుత్రుని గాఢాలింగనమువలని సౌఖ్యము నొదవించె. ఇచ్చటఁ గవిహృదయ మగాధము. నిరపరాధ యగు సతీమణి సౌశీల్య ము దస్యభావావముఁ గల్పించి పూర్వమొన

రించిన శాస్త్రీయగాంధర్వ వివాహముయొక్క వృత్తాంతమును మఱపించిన ముని శాపప్రభూ తమగు తమస్సునకును, తదనంతర మతివే లమై పశ్చాత్తాపమిశ్రమయిన వియోగవేద నానుభవమువలని కాలుష్యమునకును, నిష్కృ తిగాఁ బావనమై యగాధమగు పుత్రపాతస్సల్య మను దివ్యగంగాప్రవాహమునఁ గఢానాయ కుని హృదయము నొకపరి మనమహాకవి తీర్థ మాడించఁ దలఁచియుండెను. పదంపడి సువి శుద్ధప్రేమవల్లికలు మొలకలెత్త యేకాకార మైయున్న యనురూపదంపతుల హృదయ దేశమున గంగా యమునా సరస్వతులకుంబలె నవనవవాత్సల్యానుగతములైన యనురాగము లకు సంగము ఘటిల్లఁజేయుచు నిపుణముగ నిర్వహణసంధియందుఁ గథ నుపసంహరించెను. సత్యముగ నిట్టినముచితరస సంపాదనధోరణి యనితరసాధారణమై యన్యదృశ్యమైన యతి శయమున రాజిల్లుచుండెడిని.

ధ్వ ని

కావ్యకర్తలెల్లరు నొక్కొక్కవిధమున నొక్కొక్కరు దమ కబ్బముల కందముదేఱ బ్రయత్నించుచునేయుదురు. కొందఱు శబ్దా లంకారములచేఁ గావ్యములఘనత నిలుపుకొం దురు. కొందఱు అర్థాలంకారములుగుప్పి వైపని సాధింతురు. కొందఱు శబ్దశక్తిమూలధ్వనులు నింపి పద్యములశోభఁ బోషింతురు. మఱికొందఱు అర్థశక్తిమూలములై యనురణ నాత్మకములైన వస్త్ర్యలంకార ధ్వనులతోఁ గావ్యార్థమందలి యుదారతను సమగ్రముఁ జేయుదురు. కవికుల శిరోమణులగు మనమహాకవికాళిదాసుని నంటి

వారు కేవల మసంలక్ష్యక్రమ న్యంగ్యసరణిపై
దృష్టినిల్పి భావాధ్వముల విస్తృతముగ విహరించుచు బిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతముగల
సకలప్రాణికోటుల హృదయరంగములయందును
బరమేశ్వరకళావిలాసముగ సర్వకాల
సర్వానన్ధలయందును దేశవరిచ్ఛేదము లేక
యేకాకారముతోఁ దాండవము సల్పుచుండెడి

యఖండబ్రహ్మసందరసరాజముయొక్క యవ
తారము లనందగిన నవరసముల మహాసా
మ్రాజ్యమునం దగ్రాసనము నధివసించియానం
దామృతధారాపానమత్తంబులైన చిత్తంబుల
పారవశ్యంబున నొకించుక ప్రణయగీతంబు
లొనర్చుచు లోకంబుఁ దన్మయత్వంబునందించు
చుందురు.

మాతృసందేశము

మొ. హనుమంతరావు గారు

వ్యావహారికాంశ్రమని గ్రాంథికంబని
భేదభావములను వృద్ధిపఱచి
కలహాభోక్తలైన గల్లునేలాభంబు
మాతృసేవ కదియె మార్గమగునె.
పండితులతోడ, సభలలోఁ బ్రభులమ్రోలఁ
బామరులతోడ బాంధవప్రతిత్తోడ
నాడుభాషయె గ్రంథములందు నాడఁ
దగినదని యొక్కతెగవారి తగవు విందు.
పలుకుబడిఁ జెల్లు భాష కావ్యములయందు
వాడఁదొడఁగిన భాషాప్రపంచమెల్ల
రాజులేనట్టి రాజ్యంబు నోజుఁజెడచె
తగదు తగదండ్రు భిన్నమతంబువారు.
శాస్త్రమే వధ్యశిలయైన శబ్దశాస
నండు తలవరియందురే? నూర్లకొలఁది
వర్షములు నేటిదాఁక నేఁగిదిభాష
బ్రదుకఁజాలెనొ యిట్టిదుర్భ్రములు తగునె.

విమలభారతశబ్దజాలమునుగాని
శబ్దశాసనుసూత్రంపు సరణిగాని
తప్పి రచియింపుమని చాటిచెప్ప ఘనము
గలరె, యెంతటి ప్రజ్ఞాప్రకాంక్షలైన.
నన్న పాఠ్యుఁడు చెప్పిన నాటినుండి
భాష యొక్కవిధంబునఁ బరగనయ్య!
ఎన్నఁదత్సూత్రములె చాలియున్న మక్షయ
గొన్ని లక్షణగ్రంథముల్ గూర్చుబడునె.
పెక్కులక్షణగ్రంథముల్ నెలయుననుట
భాష నానాటి కభివృద్ధి బడసెనుట
గాదె, యింతియె కాని తద్ గ్రంథచయము
భాష బాధించునని రామ! పలుకఁదగునె.
లోకమే దిక్కు శబ్దస్వరూపసిద్ధి
కనిగదా తొంటియాచార్యుఁడనియెనదియె
నేటిదాఁక బ్రమాణమై నెగడుచుండ
జీవకళ మాటకైన నశించునయ్య!

పరగ నభివృద్ధి సంస్కారఫలము, నియమ
విరహితంబగు సంస్కారసరణి యున్నె,
నియమపూర్వక సంస్కారనికషమునను
జీవకళ వన్నెమీఱక చేటుగనునె.

నియమముః, నెల్ల వారు గణించుచున్న
నోకతరమువారియట్టు లింకొకతరంబు
వారుచియింప జూలికే, వారువీరు
భిన్నగతులౌట భాషాభివృద్ధి గాదె.

క్రొత్తపదములు దెచ్చుట, కొత్తతెఱుగు
ప్రాతపదములు వాడుట, ప్రాతసూత్ర
ములకులొంగని కార్యముల్ నలుపుచుంట
భాష నభివృద్ధి జూటవే పలువిధముల.

రఱులపై నష్పకవి యొక ప్రాసికొనిన
చుడులకై సూరిగారెంత శూరుడైన
శలముగల్గెనె, సిద్ధాంతములు సతములె,
కవుల స్వాతంత్ర్యమునకు భంగంబుగలదె?

కడు నిరంకుశముగఁ గవికార్మికాభి
లోకఖనినుండి పదమణుల్ స్వీకరింప
లాక్షణికశిల్పు లవాని రమ్యములుగ
నల్పుదురుగాదె సంస్కారసాధనమున.

పరలు లక్షణగ్రంథముల్ గొఱుత వడిన
లోపమెడలింపఁ దలఁపక, రోషమూని
వానిమూలమున నె భాష పాడునడియె
ననుచువానిని విడనాడుమనుట తగవె.

లక్షణము లెన్నిచదివిన రాదె తస్వ
తస్వ తస్వనిదని చెప్పి తప్పిదముగ [న్న
శాస్త్రముల ద్రోయునంట మూషకములు
పనిగృహంబును ముట్టించు మనుటగాదె.

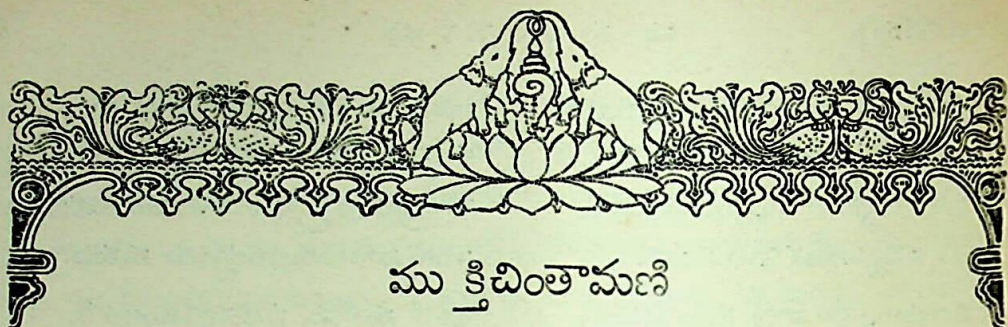
ధరణి నుత్తమ సారస్వతములలోన
వ్యావహారికమునకుఁ దా పరయఁగలదె
కవినిరంకుశుఁ డనుమాట గల శలంబు
ప్రాయమనుటయ్య, నోటికి వచ్చినటులు
సవనముఖిదివ్య సత్త్రియాసరణిమొదలు
పడుపుకత్తెల పద్ధతివఱకు నున్న
నిఖిలకార్యవిధానముల్ నియమపరత
గావె నియమపరితంబుగాదె స్వేచ్ఛ.

అరయ నోటికివచ్చినయటులు వ్రాయు
మనుటఁ నోటికివచ్చిన ట్లనుటగాదె.
తెరచి నిలుకుక్క చొచ్చిన తెఱుగు బాస
నమిత దుష్కవితాప్రచారములుచొరవె?

గ్రంథికంబన నియమసంకలిత మనుచు
మతి నెఱుంగక కాఁబోలు వితతమతులఁ
దిట్టుదురు దోసములె ప్రోగు వెట్టుచుండు
ప్రబలవైదుష్య మంతయు వ్యర్థముగను.

లక్షణములకుఁ దద్గ్రంథరచయితలకు
నెఱిగి తమయొక్క పాండితీగరిమవెలయ
లక్ష్యలక్షణమైత్రి వెలార్చునెడల
స్వచ్ఛతరకీర్తి గల్గదే శాశ్వతముగ.

ము క్తిచింతామణి

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు

ఇదియాక పద్యకావ్యము. ఇది యింతకు మున్ను ముద్రితమైనట్లు కనబడదు. ఇది మూఁడాశ్వాసముల ప్రబంధము. నామిత్ర నివలన నాకు లభించిన కొన్ని వ్రాతపత్రము లందు రెండుమూఁడాశ్వాసములలోని కొన్ని పద్యములుమాత్రము కనవచ్చుచున్నవి. దీని సంపూర్ణప్రతి యేప్రాచీనపుస్తకభాండాగార ములందైన నున్న దేమో తెలిసికొనవలసియు న్నది. లభించినపద్యములనుబట్టి యీ గ్రంథము మనభాష కలంకారముగాఁ దగియున్నదని చెప్పఁగలను.

దొరకినపత్రములనుబట్టి యీ ముక్తిచింతామణి కావ్యమునురచించినయతఁడు, అండలూరి మల్లికార్జునకవియని తెలియుచున్నది. ఇతనితండ్రి శరభనార్యుఁడు. ఇతని గోత్రనివాసాదులు తెలియరావు. ఈవిషయముదెల్పు నిందలిగద్యము:

“ఇది శ్రీమదఖిల విద్యత్కవిజేగీయమాన సరసకవితావిచిత్రాండలూరి శరభనార్య పుత్ర సమధిగతపీఠశైవాచారవిధాన మల్లికార్జునాభిధాన ప్రణీతంబైన ముక్తిచింతామణి యను వేదాంతప్రబోధంబునందు రాజయోగ నిరూపణం బన్నది సర్వంబును దృఢీయాశ్వాసము.”

ఈకవి యీ గ్రంథమును, కాశీఃతిరును పేరుగల రాజనొద్ద మంత్రిగానున్న సృష్టికరణకులనంజాతుఁడైన కృష్ణమంత్రి కంకితమొనర్చిన ట్లిక్రిందపద్యములు తెలుపుచున్నవి.

క. శ్రీముఖకాశీఃతి పృ
ధీమండలరమణలబ్ధ విభవైశ్వర్యో
ద్దామ ముఖి.....
స్వామిస్మృశీ కృష్ణమంత్రి సామంతముః!

చ. అతిబలభీమ సృష్టికర
ణాన్వయవారిధిసోమ కీర్తిగుం
భితకకుబంత బంధు కవి
మిత్ర వనాంతవసంత సాధువ
ర్ణితకృతధర్మ వద్గుణవి
నిర్జిత శాస్త్రవమర్మ మేరుః
ర్వృతసమదైర్య కాశిఃతి
రాజహితా ధృతకార్య ధీమః!

క. అనిశ నిజదానహర్షవ
దనఘటరానేక భూసురాశీర్వాదా!
దినదినవర్ధిత సంప
ద్ధనవైభవసాంద్ర సృష్టికరణకులేంద్రా!
గ్రంథానతారికయం దేదయిన నాభా
రము కలదేమో కాని వైపద్యములనుబట్టి
కాశీఃతిరాజును కృతిఃతియైన కృష్ణమంత్రియు.

గూడ నెక్కడివారో యేకాలమువారో తెలియకున్నది. కాని కావ్యభాషనుబట్టి యీకవి యను, గృతిపతియుఁ గూడఁ బ్రాచీనులు గారనియు, నొకటి రెండువందల యేండ్లలోపువారేమో యనియు దోచుచున్నది. గ్రంథాంతమందున్న—

ఆ. మునుపు నైమిశాటవిని సూతుఁ డెఱిగింప
నఖిలమునులు హర్షమందినట్లు
లనఘుఁడైన శంకరాచార్యుఁ డీతత్త్వ
పదవి తెలిపె బద్ధపాదుఁ డలరె.

అను పద్యమునుబట్టి తనశిష్యుఁడైన పద్మపాదాచార్యునకు జగద్గురు శంకరాచార్యు లుపదేశించినట్లుగా నీగ్రంథము వర్ణింపఁబడినదని తెలియుచున్నది.

గ్రంథవిషయము పరమాత్మ వివేకము. రెండవ యాశ్వాసమాత్మబోధమును, మూడవది రాజయోగమును చెల్పుచున్నవి. పద్యములు హృద్యములు. శైలి సులభము. భాష చిన్నయసూరి వ్యాకరణమునకు లొంగక పోతరాజాదుల భాష ననుకరించుచున్నది.

రుచిచూచుటకుఁ గొన్ని పద్యములు:

ఆ. అన్యసాధనంబు లన్నింటి కన్నను
బోధనంబు మోక్ష సాధనంబు
పాకమునకు వహ్ని పగిదిని జ్ఞానంబు
గలుగకున్నముక్తి కలుగ దనఘ !

చ. పెలుచఘటాదులందుఁ బ్రతి
బింబితమైన నభంబుమాడ్కి లో
నిలిచి యుపాధిసంగతి న
నేకవిధంబుల భిన్నమూర్తియై
చెలఁగుశివుం డుపాధులు న
శించును గేవలఁడై చిదాత్మయై

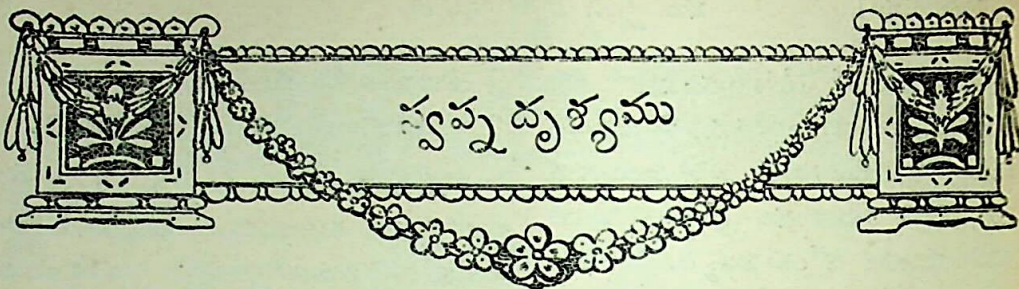
యలరుటఁ జేసి యాశివున
కన్యమొకించుక లేదు చూడఁగన్.

...వివేకునకు, ఉపనిషత్తును పత్నియందు ప్రబోధంబను తనయుండును విద్యయను కూతురును బుట్టి మనఃకల్పితంబైన ప్రపంచంబును తదీయకులంబును నశింపఁజేతురట. కావున-

క. మనసేగిరులును తరులును
మనసే బ్రహ్మాండచయము మనసేసురలున్
మనసే నునుజులు తనుజులు
మనసునఁ గల్పింపఁబడు సమస్తం బనఘ !

మ. సరవిఁ వాయువుభంగిఁ గ్రుమ్మరుచు సం
సక్తుండుగా కెయ్యెడన్
దఱుచైనట్టి యుపాధులన్నిలిచిత
ధర్మంబులుం బొందకన్
గరిమన్ వర్తిలు సర్వకాలముల నా
కాశంబు చందంబునన్
మఱియన్ మూఢునిశీఁ దోచఁబడు బ్ర
హ్మజ్ఞాని యూహింపఁగన్.

నీ. సద్భక్తి దరణికి సాగిమ్రొక్కెడివారు
తిరిగి రావులచుట్టు తిరుగువారు
కొనరి తీర్థములలోఁ గ్రుంకువెట్టెడివారు
పుణ్యభూములకెల్ల బోవువారు
అఖిలకర్మంబుల నాచరించెడివారు
పాయక నైతములు చేయువారు
ధారుణీసురులకు దానమిచ్చెడివారు
సత్సంతానముల్ నలుపువారు
దైవైతమత ముత్తమంబని తలఁచువారు
చతురతను వేదశాస్త్రముల్ చదువువారు
పట్టి భజనంబుచే బొబ్బపెట్టువారు
వారు బ్రహ్మజ్ఞులకు సాటిరారు వినుము.

సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారు

క్రస్తులంచేదో! ప్రాకాశచున్నయట్లు
 చూడ్కి-మాపుల, బరువెత్తు వేడ్క-బాపి
 వెనుకకెన్నండో, పగ్గాల బిగుచుపోల్కి;
 వెనుక బొంచుండి యెవ్వడో కనగరాక
 మోహజాలంబు వినరి నాబోధయుక్త
 మానసము లాగుచుండినమాది; నాదు
 సయనగోళంబులను మూసి నాసమస్త
 మింద్రియార్థంబు లెవడో, హరించుకరణి;
 దోషజేసి క్రమంబుగాఁ దూటి నిద్ర
 హృత్కవాటంబు బంగించె; నేనొకండు
 గాని యన్యంబులేడ; యొక్కరుడునేని;
 నేగితిని శాంతముగను మధ్యేగృహంబు.
 శాంతిపాలిత మానంద కాంతిదీప్త
 మైన ధామంబునందు నేనాడుకొంటి
 నో? యపుడు పాడుకొంటినో? యోలలాడు
 కొంటినో? విభజించి వాక్రువ్వజాల.

కొంత నేటికొక దివ్యకాంత లలిత
 మూర్తి చనుదెంచి కైదండబూనె; మేము
 పుష్పరథమునఁ గూర్చుండి పోవుచుంటి
 మాకసంబున నానంద మతిశయింప
 తారకలు రమ్యవేషముల తాల్చియొకట
 జలదయవనికలెత్తంగ సరసగతుల
 నాటపాటల మెప్పుండ నాటకంబు
 సభినయించెను శాంతరసాత్మకంబు

చదలేటి దరులపచ్చనిట్లులదన
 మృగముతోఁ గ్రీడించు నిడుమూర్తి
 మెఱుఁగుపిండుకు నాట్యపరికరంబుగ గాన
 మునునేర్పు కిన్నరీజనచయంబు
 గిరిశృంగముల నిల్చి ధరియించి తనువులు
 ప్రకృతివ్యాఖ్యచుజేయు రవికరములు
 తమతమ తారతమ్యమునకై యన్యోన్య
 మాలంబానర్చు సమస్తకళలు
 పువ్వుల విమానములనెక్కి వ్యోమవీధి
 గెరల విహరించు సుకవులకీర్తిసతులు
 మనసునకు వేడ్క-బుట్టింప గనుచు గనుచు
 జనితి మాస్వర్గమునకు ముచ్చటలు గొనుచు.
 మలయమారుతముల గూఢమంత్రశక్తి
 జలివెలుగు వెల్లులందలి చలువడను
 నాపికాటానములరహస్యార్థంగి
 నొకట వినరించుచుండిరి యవతులచట.
 అంత నాకాంత పులకించి యన్వహంబు
 రథముపై నన్నుగొని యిట్టి రంగములను
 నాకుఁ జూపింప గదవోయి! నాథ! యనుచు
 గాటముగ నొక్కిమోవి, నక గొగిలించె.
 స్వర్గమున నుండి పుడమివైబడితి; బుడమి
 నుండి పాతాళమును జొచ్చియుంటి; నచటి
 నుండి యత్యథోలోకంబు నొందినాడ
 నొక్కప్రేల్మిడి నాయభాగ్యోచ్చయమున.

భారతీయ కావ్యసృష్టి

౨

తపస్విరమణీయత-భారవి అద్భుతము

అక్కిరాజు నిత్యానందశాస్త్రిగారు

చిర నియమకృశోఽపి తైలసారః
శమనిరత్తోఽపి నురాసదః ప్రకృత్యా;

ససచివ ఇవ నిర్జనేఽపి తిష్ఠత్
మునిరపి తుల్యురుచి స్త్రిలోకభర్తః.

శశధర ఇవ లోచనాభిరామై
ర్గగన విసారిభి రంశుభిః పరీతః;
శిఖరనిచయ మేక సానుసద్భా
సకలమివాపి ధరన్మహీధరస్య.

యమనియమకృశీకృతస్థిరాంగః
పరిదద్యశే విధృతాయుధః స తాభిః;
అనుషమశమదీప్తితా గరియాన్
కృతపదపంక్తి రధర్వణేవ వేదః.

(కిరా తాన్యునీయమ్)

[చిరనియమమ్ముల కృశుడైపుండియు
పర్వతబలయుతుడు

శమరతుడయును నైసర్గికముగ
చేరరానివాడు

నిర్జనమందును సచివయుతుడివలె
నిల్చి వున్నవాడు

తాపసి అయ్యును త్రిభువనపఠినమ
తేజుండగువాడు.

యేకసానువున వాసముచేసియు

పర్వతమ్ము యొక్క

శృంగసమూహం సకలం సయితము

ఆవరించి నటుల

హరిణాంకుడివలె కన్నులకింపై

ఆకాశమునందు

ప్రసరణమొందెడు తేజస్సుచే

పరివృత్తుడైవుండి

అసమానమ్ముగు శమమును దీప్తి

పొందిగరియమ్మై

అతడధర్వకృత మానుపూర్విగల

వేదం విధమునను

యమనియమమ్ముల కృశతం చెందియు

సీరదేహముగల్గి

శస్త్రముదాలించి దీక్షితుడాయెను

తత్కాంతల చేత.]

పాండవులందరిలో ప్రియదర్శనుడైన అర్జు
నుడు ఈశ్వరానుగ్రహం కోసం, తీవ్రతపశ్చ
రణకు ప్రేరితుడవుతాడు. అనివార్యమై తట
స్థిస్తూవున్న జ్ఞాతీయుద్ధంలో జయలక్ష్మిని ప్రస
న్నం చేసుకొనడానికి వారికి ప్రేరేపకంగా కన

బడ్డదికాదు. సోదరుల ఆదేశాన్ని అర్జునుడు హృదయపూర్వకంగా స్వీకరించి, బయలుదేరి పోతాడు. స్వల్పవయస్కుడైన ఆ భూలోక వాసి తపస్తీక్షుతకు కొద్దికాలంలోనే స్వర్గ లోకవాసులందరు ఆశ్చర్యపడతారు.

అర్జునుడు ఆయుధాలను ధరించి, స్వప్నం గా తీవ్రయివీరుడై కనబడుతూవుంటాడు. కాని, ఆయన స్వరూపంలో తీవ్రమైన రక్త చలనంగాని ఉద్ద్రేకం గల స్వభావంగాని, కనబడవు. ముఖం ఆత్మసంతృప్తిహేతువైన శాంతాన్ని కురుస్తూ, అంతస్థమై కిరణసహస్రంతో వెలువడుతూవున్న బ్రహ్మానందదీప్తితో కూడి వుంటుంది. నూతనజీవితం ప్రారంభమైంది మొదలు దినక్రమంగా ఆయన క్షుద్రమైన శరీరసుఖాలమీది ప్రేమను త్యజిస్తాడు. చిత్తాన్ని నిగ్రహించి జితేంద్రియు డవుతాడు. అధర్వక్యత పదపంక్తి అయిన, వేదంవిధంగా ధ్యానపరవశుడై గంభీరమైన శాంతితో దీప్తితో నిలిచివుంటాడు. జిజ్ఞాసావిషయంలో గూడా తదంతస్సారమైన ఈశ్వరమహిమను అన్వేషిస్తుంటాడు.

ఆవిధంగా ధ్యానతన్మయుడైవున్న తీవ్రయతఃస్విరూపం అతిరమణీయంగా వుంటుంది. పర్వతాగ్రప్రదేశంలో ఒంటరిగా వున్నా, ఆత్మీయమైన ప్రకాశంతో సర్వదాదీప్తిస్తూ, నిశానాథసదృశుడై మనోహరంగా ఉంటాడు. వాడుకగా కనబడే, తాపసులైన వనచరులకంటె భిన్నుడని వ్యక్తీకరిస్తూవున్న ఒకవిధపు సౌందర్యం ఆయనతోనుండి, బయలుదేరుతుంది. శరీరం ఆవిధంగా నిర్మితమై వుంటుంది.

జన్మసిద్ధమైన ప్రభుత్వచిహ్నాలతో సమన్వనప్రదేశానికి అధిపతియైవున్న దైవవిధంగా కనబడుతూవుంటాడు. రూపంలో ఉగ్రత్వం లేక మైనా గోచరంకాదు. ప్రేక్షకుడిదృష్టికి ప్రతివర్తనం కలిగించే లక్షణమేమీ కనబడదు.

కాని ఆయనలో అతిపరిచయవర్తనను దగ్గరకు చేరనియ్యని ఒకవిధమైన విశేషమేదో ఉంటుంది. సమీపానికి పోవడానికే జంతువుట్టించే మహిమాతిశయం ఆయనను పరివేష్టిస్తుంది. దీర్ఘతపోనిష్ఠలతో కృశించినా పర్వతపటిమగలవాడై కనబడతాడు. నిశ్చలుడై ప్రశాంతంగావున్నా మహిమతో గూడి, భయగౌరవాలను ప్రతిపాదిస్తాడు. ఒంటరివాడైనా పరివారంతో కూడుకొన్నట్లు ప్రబలుడై వుంటాడు. తపోవృత్తిలోవున్నా శ్రిలో కాధీశ్వరుడివిధంగా తేజస్వంతుడై శోభిస్తాడు.

ఇది నాయకుల్లో ఉచితస్థానం తీసుకొన్న ధీరోదాత్తుడివర్ణన. మన దృష్టిలో వున్నది భారతీయకవితాస్పష్టిలో ఒక ఉత్కృష్టమైన పురుషుడు. మొదటిశ్లోకం ఈతీవ్రయివీరుడి ప్రశాంతతను వర్ణిస్తున్నది. రెండవశ్లోకం ప్రతిలేని రమణీయతను తెలియజేస్తున్నది. మూడవశ్లోకం దుష్ప్రాప్తమైన మహిమవిశేషాన్ని వ్యక్తంచేస్తున్నది. ఇది భారతీయభావానికి అత్యంతం ప్రియమైన కవితాసర్గ. సుహృద్వశీకరణం చేసి తీవ్రమైన తపోనిష్ఠలతో ప్రశాంతనిశ్చలుడైన తీవ్రయివీరున్న యీసత్త్వి ప్రదర్శిస్తున్నది.

చలించని బాహుబలంతో ఛంద్రియ నిగ్రహసామ్యం సమ్మేళనమయినందున ఆత్మ్యస్వతమైన ఆదర్శం యేర్పడుతున్నది.

అర్జునుడు భుజబలసమన్వితుడు, ధనుర్ధరు లో ఆగ్రే నరుడు, రణవిహారంలో నిస్తులుడు, అయినా, శౌర్యానికి ఆశ్రయమైన తన శరీరాన్ని ఇంద్రియనిగ్రహానికి సాధనంగా చేస్తాడు.

సౌందర్యంతోను బౌద్ధార్యంతోను శోభిస్తూ పరమవిధేయుడై జ్యేష్ఠుల ఆదేశాన్ని శిరసాసహించి, ఈస్థితార్థాన్ని జితేంద్రియత్వంతో సాధించడానికి యత్నించే వీరుణ్ణి కనబరుస్తూవున్న ఈసృష్టి అత్యంతమైన ఆత్మోన్నతిని ప్రసాదిస్తున్నది.

స్వల్పకాలంలోనే ఈ అర్జునుడి తపోమహత్వం ఊర్ధ్వలోకహాసులకు తెలియవస్తుంది. మనుష్యకోటిలో వాడైనా పుత్రుడు చలించని చిత్తంతో అత్యుగ్రంగా మహాభీష్మసిద్ధికి, యత్నిస్తున్నాడని స్వర్గాధిపతి సంతోషంతో మిటాడు. ఐనా అర్జునుడి చిత్తస్థైర్యాన్ని పరీక్షించవలెనని ఇంద్రుడికి కోరిక పుడుతుంది. యేది దురతిక్రమమో, దేని ప్రతిరోధంవల్ల మనుష్యుడికి మానుషత్వ విమోచనం కలిగి, తనలోవున్న దేవత్వసాధనానికి యోగ్యతలభిస్తుందో అటువంటి ఇంద్రియ ప్రేరణాన్ని, ఆయనమీద ప్రయోగించడానికి సంకల్పిస్తాడు.

స్వర్గవాసినులైన అపసరసలనందరినీ పిలువనవి వారిలో ప్రతిలేని సౌందర్యంతో మనస్సును ఆకర్షిస్తూవున్న ప్రౌఢలను తమనమ్మోహనసామర్థ్యాన్ని అర్జునుడి మీద కనబరచడానికి పంపుతాడు. వాండ్లు ఆసందేశాన్ని చిరునవ్వులతో స్వీకరించి తమకు తమ వశీ

కరణశక్తి తెలిసిపొందడంవల్ల, జయం అనాయాసలభ్యమని దృఢవిశ్వాసంతో బయలుదేరి పోతారు.

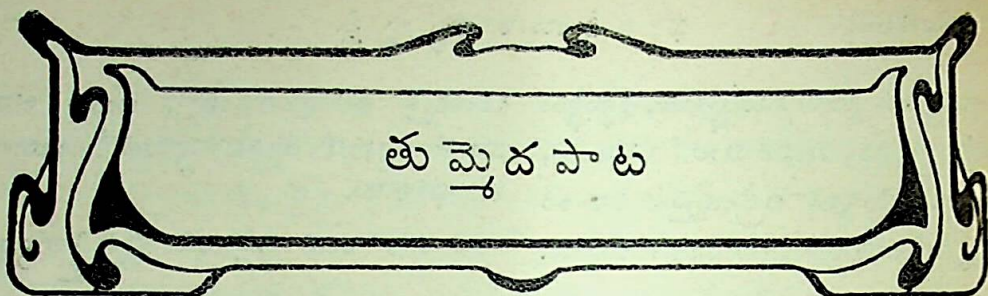
కాని వారు అర్జునుడి చిత్తస్థైర్యాన్ని పూహించడంలో పొరపడతారు. నిశాకరుడి విధంగా మనోహరుడై ప్రశాంతమైన లతాగృహంలో దురానదుడైవున్న ఆయనను వాండ్లు చూస్తారు.

ప్రకృత మనుససార నాభినేయం
ప్రవికసదంగుళిపాణి పల్లనంవా;
ప్రథమ ముఘహితుం విలాసిచక్షుః
సితతురగే నచచాల నర్తకీనామ్

—కీర్తాద్వనీయమ్

[ప్రథమమ్మందున శ్వేతాశ్వుడిపై
ఉపహితమైనట్టి
ఆటకత్తియల సౌంఘగుచక్షువు
కదలజాలకుండా
ప్రక్రాంతమ్మగు అభినేతవ్యము
ననుసరించ లేదు
ప్రవికసదంగుళికరకినలమునే
ననుసరించలేదు.]

ఆతపస్వియొక్క తేజస్సామ్యాలు వాండ్లకు తెలియకుండానే వాండ్లహృదయాలను ఆవహరించి వేస్తవి. దేవవేశ్యా బృందంలో నొక్కరైనా వుద్దేశించుకొన్న ఆకర్షణరంగంలో స్వకార్యనిర్వహణం చెయ్యలేకపోతారు. ఆకర్షించబోయిన భామినులు తపస్విరమణీయతచేత ఆకస్మాత్తు లవుతారు. తపస్వియందుఘహితమైన వీక్షణం మరలలేక ఆతనియందే కదలకుండా నిలిచి అభినయానికి ఉపక్రమించిన ప్రేళ్లవైపు తిరిగి రావడం మరిచి పోతుంది.

పెమ్మరాజు లక్ష్మీనతిగారు

పాండు మమ్మా, తుమ్మెదా-పుపు-పైనవాలే తుమ్మెదా! పుపు,
పైనవాలే తుమ్మెదా-పూ-దేనెలోనే తుమ్మెదా!

౧. తేనెకొరకే యాటలనుచును-తేనెకొరకే పాటలనుచును
తేనెకే యారాటమని క్రొం-దేనెలొలికే తేటపాటలు

పాడుమమ్మా!

౨. ఆటలన్నియు నొక్కయాటే-పాటలన్నియు నొక్కపాటే
యాటపాటల కవలనున్నవి-తేటతేనియయూట లనుచును

పాడు.

౩. కరకుముండ్లను సరకునేయక-వరిమళ్లంబున మరగిపోవక
నిరకు తప్పకనిలచితేనియ-కొరకె తిరుగుచునుందునేనని

పాడు.

౪. పాటలన్నీ పారిపోగా-యాటలన్నీ అణగిపోగా
తేటతేనియ యూటలానుచు-మాటలేనీ మూగపాటలు

పాడు.

౫. తేనెతీపికి జొక్కియటుపై-మేనుసర్వము మరచితేనియ
లానుటే మరపించునా య-జ్ఞానమునబడి మూగపాటలు

పాడు.

౬. యుగములెన్నో జరగిపోనీ-జగములెన్నో కరగిపోనీ
తగిలితేనియ తీపిలోన ము-నుగుచుతేలుచు తేలిమునుగుచు

పాడు.

౭. దేహమంతయు తేనెకాగా-దాహమంతయు దీరిపోగా
మోహసంబగు రాగముల సం-దేహములు విడిపోవునట్లుగ

పాడు.

౮. పాటపాటకు తేనెలొలుకగ-ఆటయాటకు దేనె చిలుకగ
పాటప్రాకినజగము తేనియ-యాటలోబడి యూరిపోవగ

పాడు.

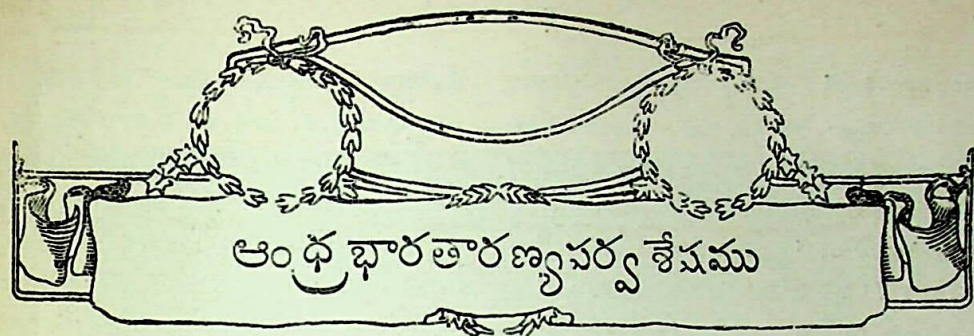
౯. జగము సర్వముతేనె నిండగ-జగముతానొక తేనెకుండగ
జగమెతేనెగ తేనెజగముగ-జగము స్వర్గముక్రిందమారగ

పాడు.

౧౦. అణువులేదా తేనెకానిది-అణువుకాదా తేనెలేనిది

అణువు నణువున జేర్చుమధుర-ప్రణయమును, ప్రణవమున గూర్చుచు

పాడు.

విద్వాక్ దూసి తామమూర్తిశాస్త్రి గారు

త్రిక్కనాదులు కవిస్తుతిసందర్భమున మాడుపర్వములను నన్నయయే రచించినట్లు చెప్పియుండుటచేతను, నన్నయభాగమునందలి గొన్ని పద్యములును పద్యపాదములును నెఱ్ఱన రచించెననుభాగమున నగపడుమండుటచేతను, శైలియందును నంతగా భేదము గానరాకుండుటచేతను, రాజనరేంద్రుడే కృతిపతియైయుండుటచేతను నెఱ్ఱన యాంధ్రభారతారణ్యపర్వశేషమును మాచాతప్పకుండ నాంధ్రీకరింపలేదనియు నచ్చటచ్చటఁ గ్రిమిభ్రష్టములైన పద్యపాదపదపదైకదేశములనుమాత్రమే పూరించి యుండెననియు నిపుడొకవితవాదము బహులవడలినది.

“ద్వితీయ ప్రతాపరుద్రునికాలపువాడుగు మారనగూడ నన్నయ మాడుపర్వముల వ్రాసెనని చెప్పియున్నాడు. పదునేడవశతాబ్దివాడుగు నప్పకవియు నన్నయ మాడుపర్వముల వ్రాసెనని చెప్పియున్నాడు. దీనినిబట్టి యప్పకవికాలమునకుఁగూడ నన్నయవరచితములగు మాడుపర్వములు సంపూర్ణముగా నున్నవని యనవలయును. కావునఁ గవులు రెండుపర్వముల మాఁడాశ్వాసముల నూటనలువదిపద్యములని చెప్పుటకు బదులుగా సామాన్యోక్తి నాశ్రయించి యట్లు చెప్పియుండురు. మరియుఁ దిక్కనతరువాత సుమా రేబదిసంవత్సరములలోనే యెఱ్ఱన యున్నవాడు. అట్టి స్వల్పకాలములోఁ దిక్కనరచించిన పదునేనుపర్వములు నశింపకుండగా నన్నయరచిత భారతభాగమున నందును నరణ్యపర్వపు దుదిభాగముమాత్రమే యాంధ్రదేశమునగల యన్నిప్రభులలో నశించెననుట యుక్తిమారమై యున్నది. ఇంతయే కాక యెఱ్ఱన ఆరణ్యపర్వాంతమున ‘ధీరవిచారుడు’ అను

పద్యమునఁ దా నారణ్యపర్వశేషమును బూరించితి నని చెప్పికొనియున్నాడు. మరియుఁ నెఱ్ఱనవరచితమగు హురూణమున ‘ఉన్నతసంస్కృతోక్తి’ అనుపద్యమున దా నారణ్యపర్వశేషోన్నయన మొనర్చితి నని చెప్పికొనియున్నాడు. ఎఱ్ఱనవంశజుడును నాతనికి పరుసకు మనుమడును నగువిప్రనారాయణచరిత్రకర్త మల్లన విప్రనారాయణచరిత్రమునఁ దనతాత యెఱ్ఱన ప్రతిభతో నారణ్యపర్వశేషమును జెప్పెనని వ్రాసియున్నాడు. ప్రాచీనతాళపత్రప్రతులలో నెల్ల నిక్కడనుండి యెఱ్ఱాప్రగడ కవిత్వముని వ్రాయఁబడియున్నది. కవితార్థులెల్లరు నెఱ్ఱనను నరణ్యపర్వశేషోన్నయనకర్తగాఁ జెప్పుటయే కాక నన్నయతిక్కనలతో నాతనింజేర్చి కవిరయముగా రెక్కించి స్తుతించి యున్నారు.” కాన నెఱ్ఱన తూచాతప్పక యరణ్యపర్వశేషమునుఁ బూరించెనని కీ. శే. వీరేశలింగముపంతులుగారు వైవాదమును ఖండించి సిద్ధాంతీకరించిరి.

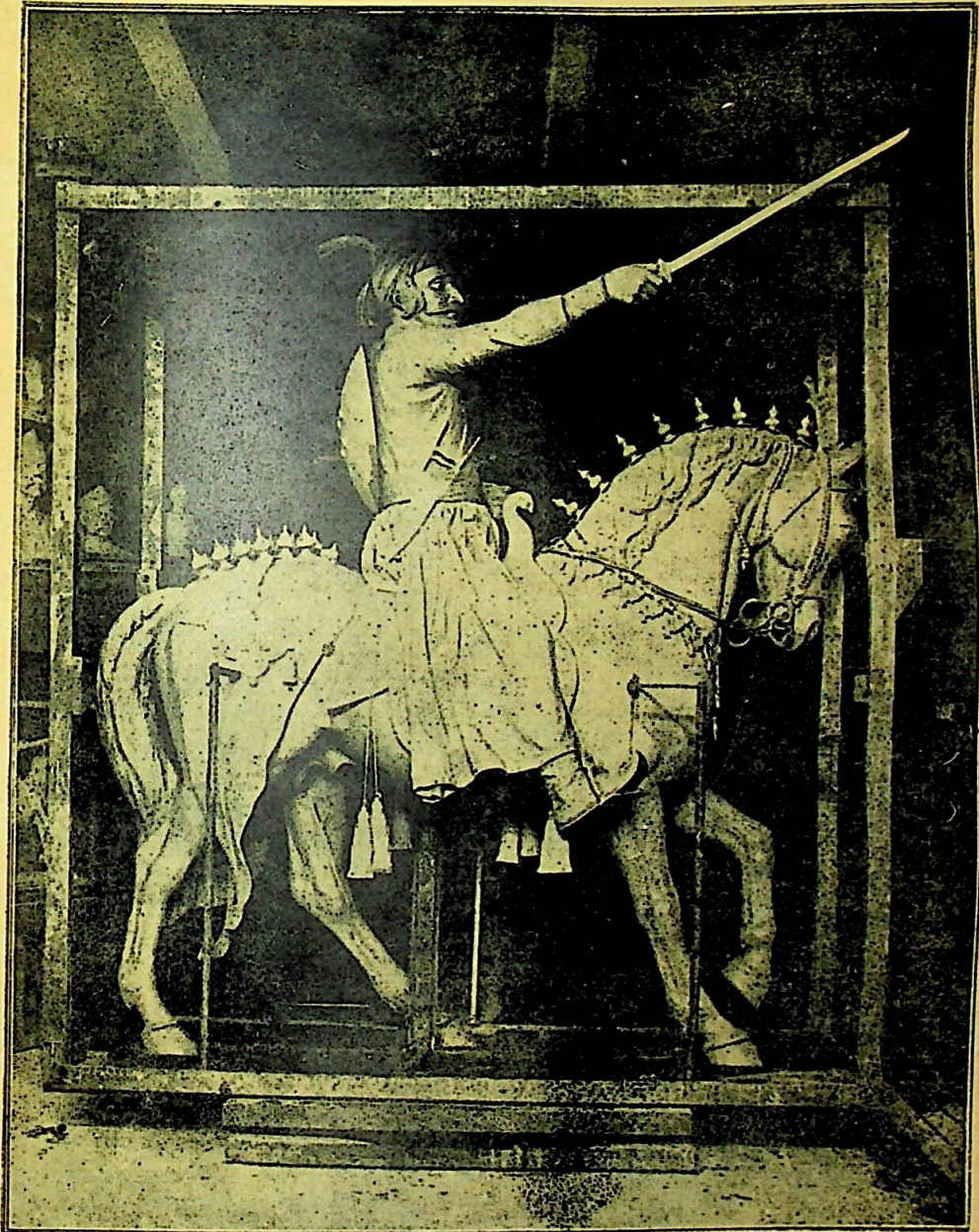
పంతులుగా రారణ్యపర్వశేషమును నన్నయ రచింపనేలేదనువాదము ననుసరించి తమయభిప్రాయమును సవిమర్శముగాఁ దెలియఁజేసిరి. కాని యెఱ్ఱన క్రిమిభ్రష్టపద్యపదభాగపూరక మొనర్చెననువాదము నెత్తికొనలేదు. అయినను విషయమునఁ గొంతవర కైకృత్యమున్నందునఁ గ్రిమిభ్రష్టపద్యపదభాగపూరకవాదుల కయ్యవి యడ్డులేకులుమనే యున్నవి. “కాని‘ధీరవిచారుడు’ అను నరణ్యపర్వాంతపద్యమునఁ గ్రియ ‘పూరించితిని’ అనియు తమపురుషలో నుండవలసియుండఁగా ‘పూరించె’ అని ప్రథమపురుషలో నుండుటచేతను నెఱ్ఱన నిజముగా దా నారణ్యపర్వశేషమును నాంధ్రీకరించియున్న భార

తమునఁ దనఁదేరిటనే యాశ్వాసాంతగద్యలు వేసికొని యుండునని చెప్పట యుక్తిమారము గానుండుటచేతను వైపర్యము ప్రక్షిప్తమనదగును. మఱియు రెండుభాగముల కవిత్వపురీతికిని భేద మగవరచి భిన్నకవికర్తృకత్వమును సమర్థింపఁజాలక 'తత్ప్రతితారీతియుఁ గొంతదోష ద్విద్రవనయాకాన్' అని కోమటియుక్తిని జనుత్కారము గాఁ గల్పించి యిటీవల నెవరో పద్యమున నిమిడ్చి యున్నారు. మఱియు దత్క-వితారీతి గొంతయే తోచునపుడేది త్రిద్రవనయే యెట్లును? ఇట్టి యుక్తిమారము లనుమాట లీపద్యమున నగపడుచుండుటంబట్టియే యీ పద్యము నిరీవలవారలు గల్పించి యెట్లునను సరణ్యపర్వ శేషసంపూర్ణకర్తృత్వమునొసంగ దలంచి యరణ్య పర్యాంతమునఁ జేర్చి యుందురనుటకు సందియము లేదు.

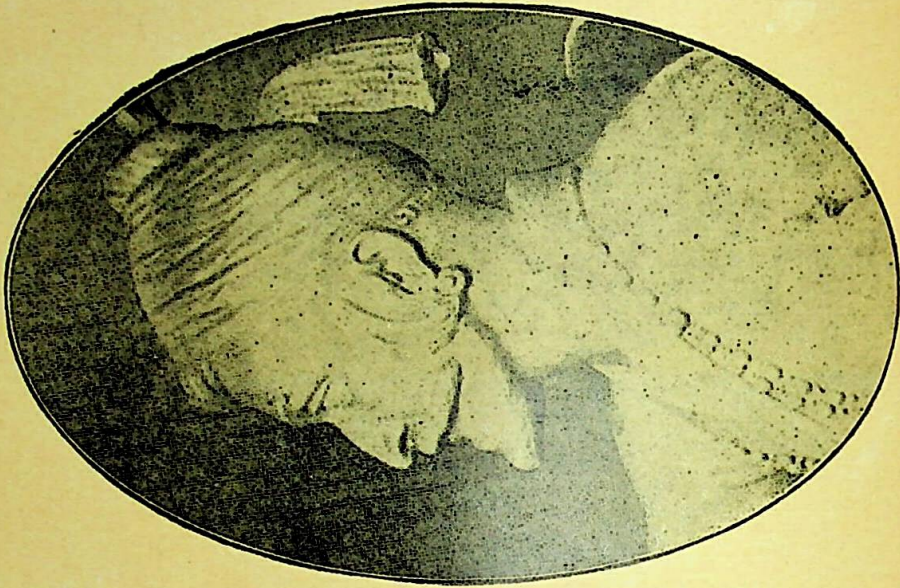
మఱియుఁ గొన్ని గాఢలను వ్రాయుచు నన్నయ రాజనరేంద్రునిచే సత్కారము నందకుండుటంబట్టి నన్నయ గతించినతరువాత రాజరాజ భారతమును పూర్తిచేయుటకు యత్నించెనని పంతులుగారు వ్రాసిరి. కాన నట్టి యత్నము జరుగుకాలములోనే నన్నయ్యాంధ్రీకృతభారత మాలౌక రాజనరేంద్రుని యాస్థానమున నొక మాలఁబడి యుండును. ఏదైన నొకపుస్తకమును బేటికలో నిముడ్చునపుడు ముఖపత్రమును మీఁదుగా నుంచుట యాచారము. అట్లే యయ్యదియు నెచటనో పడియుండును. క్రిందనుండి పురుగు లచ్చటచ్చటఁ దినియుండును. కావున నసలుప్రతియే (మూలభూతమాలౌకయే) క్రిమిభ్రష్టమై యుండును. భ్రష్టభాగపూరణ మొకయసాధ్యకార్యము గానుండుటచేతనో నన్నయకువలెఁ దన కేదైన నొకకిడు మాడునని భయపడుటచేతనో తిక్కన యాభ్రష్టపద్య పదభాగములను బూరింపక విరాటపర్వమునుండి యాంధ్రీకరించియుండును. కావుననే క్రిమిభ్రష్టభాగ మరణ్య పర్వమున గలదని విశేషించి చెప్పక పంతులుగారు రంగీకరించినట్లు సామాన్యోక్తి వాశ్రయించి నిపుఁడుగాఁ దిక్కనమారనాదులు నన్నయయే యరణ్యపర్వము నంతయు నాంధ్రీకరించెనని నిజమును వక్కాణించియుందురు. దీనికి ముగియుగా శంభుదాసుఁడు నృసింహపురాణమున సరణ్యపర్వ శేషన్నయన మొనర్చితినియే చెప్పి కొనియున్నాఁడు. ఉన్నయననునగా మీఁదికెత్తుట లేక

లేవనెత్తుట. ఈశబ్దమున కీయర్థ మనేకకోశములందుఁ బ్రసిద్ధమైయున్నది. ఉన్నదానిని మీఁదికెత్తుట లేక లేవనెత్తుట సాధ్యముగాని లేనిదానిని లేవనెత్తుట సాధ్యము కాదుగదా! కావుననే యదివర కచ్చటచ్చటఁ క్రిమిభ్రష్టములగు స్థలములుగల యరణ్యపర్వ శేషమునే తానున్నయన మొనర్చితినియే యెట్లున యభ్యర్థమున నన్నయనశబ్దములముగాఁదెలియపరచియున్నాఁడు. ఆయనశబ్దభాగములోఁ గొన్ని స్థలములుమాత్రమే శిథిలమై తిక్కనభాగమంతయుఁ జెప్పుచేవరక యుండునాయో విమర్శకులకు సందియము గలుగవచ్చును. ఆంధ్రభాగములోఁ గ్రమశూన్యముగ నెన్నో భాగములు శిథిలమై యున్నట్లును నందును నడుమనడుమఁ గొన్ని భాగములు మిగిలియున్నట్లును, పంతులుగారేకాక చెప్పుచువిమర్శించి రంగీకరించియుండుటంబట్టియు నియ్యది యట్లు క్రమశూన్యముగ, యుక్తివిరహితముగ శిథిలముగాక యుక్తియు క్తముగ శిథిలమగుటఁ బట్టియు నట్లు శంకింప వలక శము లేదు. సత్యమును బరికించెము? నిజముగా నన్నయయే యరణ్యపర్వ శేషమును రచింపకయన్ననో రాజనరేంద్రుఁడు కవుల విలిపించి యగ్రహారాటల వీడ్చి పూర్తిచేయింపకుండునా? ఒకవేళ తిక్కనాదులవలె గవులు భయపడుటచే రాజరాజ భాగమును బూర్తిచేయింప లేకపోయెనని యెవరేని శంకింపవచ్చును. రాజరాజు వలసినంతభవమునిచ్చి యాభాగమును బూర్తిచేయించుటకు యత్నించియుండిన నెట్లునలె నెవరైన నొకకవిశ్వరుఁడు నన్నయఁదేరిటనే రాజనరేంద్రునికే కృతియిచ్చి పూరించియుండును. మఱియు నన్నయ తిక్కనలనుగృహకాలమునఁ గలకవు లట్లాభాగము కొరత వడియున్ననో బూరింపక విడచియుండురా? ఆకృతి ముననే నన్నయతరువాత భారతమును దెలిగింప నాచు భించిన యభర్తవఁడు తిక్కన మున్నగువారు విరాట పర్వమునుండియే యాంధ్రీకరింప నారంభించిరి.

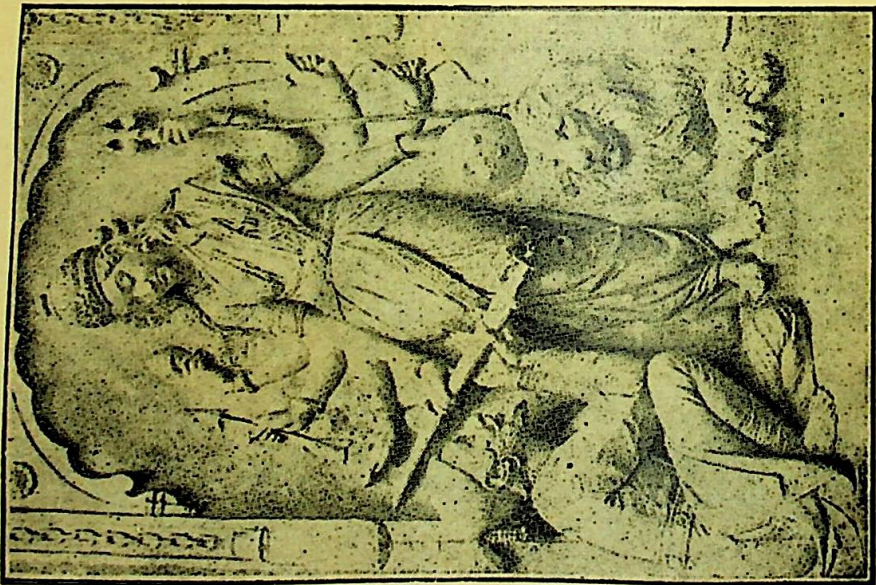
కాన రాజనరేంద్రుఁడు యత్నించుట తరువాత భాగమును బూరింపించుటకై కాని యరణ్యపర్వభాగమునకై కాదని నిస్సంశయముగాఁ జెప్పవచ్చును. మైవ్రాసినకారణములనుబట్టి నన్నయ యాదిభారతపర్వముల మూఁటిని సంపూర్ణముగా రచించెననుటకు సందియములేదు.

శ్రీ శివాజీమహారాజు

శివాజీమహారాజు అర్చన ప్రసము

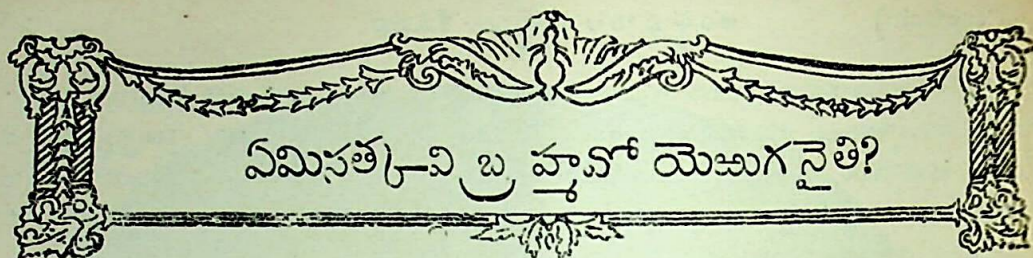
శివాజీమహారాజు భవానీపూజ

మజీయు శంభుదాసునికాలపునిగాని తిక్కనకాల పునిగాని తాళపత్రప్రతులు లభింపమి నక్కాలమున నర్యాపర్వశేషము లేకయే యయ్యది వ్రాయఁబడిననని చెప్పటకు వలనుపడదుగదా ! ఎఱ్ఱన యాక్రిమిభ్రష్టభాగములు పూరించి యాయర్యాపర్వపుఁ దుదిభాగము నర్థవంతముగఁ జేసిననాటనుండి తాళపత్రప్రతులలో నిక్కడనుండి యెఱ్ఱాప్రగడ కవిత్వపుని లేఖనము వ్రాసి యుండురు. 'గతానుగతికో లోకో నలోకఃపారమార్థికః' అనున్యాయము ననుసరించి లోకము నామార్గమునే యనుసరించుచుండును. దాన లోకమున నెఱ్ఱన యర్యాపర్వశేషమును రూపాంతరముండ రచించెనను ప్రఖ్యాతి లోకమునఁ గలిగియుండును. ఇట్టిప్రసిద్ధి నాశ్రయించుట చేతనో, తనతాతయందలి యభిమానముచేతనో మల్లన తనతాతనర్యాపర్వశేషనిర్మాణకర్తనుగాఁ జెప్పియుండును. ఇట్లే కవులెల్లరు జనశ్రుతి ననుసరించుచుం దమ కంటెఁ బూర్వముననుండు తాళపత్రప్రతులలోఁ గల వ్రాతననుసరించుచుం గలిగెయములలోఁ జేర్చి స్తుతించి యుండురు. ఇప్పటికిని సత్యమును మఱచి లోకమును నద్దానినే యుగ్గడించుచున్నది. తనకంటెఁ బ్రాచీనులగు కవులెల్లరు నవిమర్శముగ నెఱ్ఱనయందు నర్యాపర్వశేష సంపూర్ణకర్తృత్వము నారోపించుచున్నను నద్దాని నిజమును విధిచెట్టుటకే యప్పకవి వారి కెల్లరకు విరుద్ధముగా నన్నయకే త్రిపర్వసంపూర్ణకర్తృత్వము నొసఁగి యున్నాడు. కానఁ గ్రిమిభ్రష్టపద్యపాదపదైకదేశము

లనుమాత్రమే యెఱ్ఱన పూరించెనని చెప్పటకుఁ బ్రబలాధారము లగపడుచున్నవి." అని క్రిమిభ్రష్టపద్యపాదభాగపూరణవాదులు పిశేలింగముపంతులుగారి యుక్తులకుఁ బ్రతియుక్తులనుఁ బన్ని తమవాదమును నిలబెట్టుకొని యున్నారు.

నన్నయ తాటియాకులప్రతిచెడిన ట్లొక కవియును వ్రాయకుండుటచేతను గేవల జనశ్రుతుల నాధారముగాఁ జేసికొని యనేకవిషయముల ననేకగాఢముల వ్రాసిన యప్పకవ్యారు లీగాఢము వ్రాయకుండుటచేతను గేవల పద్యపాదపదపదైకదేశపూరణమునఁ గవు లిట్టియనన్య సామాన్యముగు గౌరవము నెఱ్ఱన కిచ్చిరనుమాట యెంత మాత్రము నమ్మదగియుండవచ్చేతను, ఉన్నయనమనునది ప్రాసక్త వేయఁబడినదనుటచేతను, 'పూరించె' అనునట్లు క్రియ ప్రభువురుమలో నుండుట కనేకకవిప్రయోగములు ప్రమాణములుగా నగపడుచుండుటచేతను రాజనరేంద్రునికే యంకిత మిచ్చి నన్నయఁజేరిటనే యెఱ్ఱన యాంధ్రీకరించుటంజేసి పద్యపాదైక్యముండుటయు విరుద్ధమగుటచేతను గవిజనశ్రుతితాళపత్రమాతృకా ప్రమాణముల దిరస్కరింపఁజాలినంతటి ప్రబలప్రమాణము లేవియు నుపలబ్ధములు గాకుండుటచేతను నెఱ్ఱనయార్యాపర్వ క్రిమిభ్రష్టపద్యపాదపదైకదేశముల మాత్రమే పూరించెననుట మిగులసామాన్యోక్తియని తోచెడిని. విమర్శకు లీయంశము నితోధికముగా విమర్శించి లోకమునకు సత్యమును వెల్లడింతురుగాక !

ఏమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుగనైతి?

విద్వాక్ కష్ట సుబ్బారావు గారు

- కల్పింతు వొకచోట, కనకవహ్నినృత సావర్ణకీలిత సాధములను
 కల్పింతు వొకచోట కాలమేఘవినీల గాఢతమోరుద్ధ గతులనిశల
 కల్పింతు వొకచోట గాఢభీతిప్రద కాలమృత్యుకరాళ కాననముల
 కల్పింతు వొకచోట కామితార్థప్రదానాతిశాంబు ఋష్యాశ్రమంబు
 ఇట్టిచిత్రవిచిత్రహా సృష్టిచేయ-నెట్టిసాధనసంఘ యెట్టిశక్తి
 యెట్టిమేధావిశేష మిదేమిగలవో-యేమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుగనైతి?
- గీ. కలదనీచేత కవితయన్ ఖడ్గమొకటి-దానదండుల దండింతు ధర్మమార్గ
 రతులమెప్పించి మనుతువు ప్రభుడవగుచు-నేమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుగనైతి?
- సీ. తలఁచినయంత ప్రదర్శింపగానేర్తు వతిశాంతమైన సాయంతనంబు
 తలఁచినయంత ప్రదర్శింపగానేర్తు మలయపర్వతమందమారుతంబు
 తలఁచినయంత ప్రదర్శింపగానేర్తు వమలవాఃపూర్ణ జలాశయంబు
 తలఁచినయంత ప్రదర్శింపగానేర్తు వతిగంధకుసుమితోద్యానననము
 అచట యువతిని యువకు నాహ్లాద మొప్ప-గూర్చిప్రేమానుబంధంబు నేర్చియంత
 నంతరాయంబుగూర్చు నటయ్య, చెపుమ-ఏమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుగనైతి?
- సీ. తూగుటుయ్యెలలందు నూగుచుండెడిముద్దు లొల్కుబాలునిరూపు నొక్కచోట
 అనియతసంజాత హాసదుఃఖంబుల నుండెడిబాలకు నొక్కచోట
 ఉరమునఁ బులిగోరు కరమునఁ గంకణ లోష్ణబాలకురూపు నొక్కచోట
 తోడిబాలురగూడి యాటలాడుచుకేరు చున్న బాలునిరూపు నొక్కచోట
 చూడగల విట్టి చూపులే చూడ్కికలిగె-నేమి యెఱుగంగంశక్తి యిం కేరికుడు
 గహనమగుగాదె చూడగా కవిమనంబు-ఏమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుగనైతి?
- సీ. మోము మీసములేక మొలకనవ్వులఁదేరు చిన్నారి చిఱుతని చిత్ర మొకటి
 నూనూగుమీసాల నూత్న యౌవనమునఁ జెన్నారుయువకుని చిత్ర మొకటి
 బవిరిమీసముగల్గి పరిపాకదశనొంది చెన్నారు కౌమారు చిత్ర మొకటి
 పండుమీసములొప్పి పలితమస్తముగల్గి చెలఁగఁజాలనివృద్ధ చిత్ర మొకటి

అన్నిటిని వాక్యరీతి నె యగువడంగ-చేయఁగలశక్తి యెట్లు సంసిద్ధమయ్యె
నెఱుంగ నింకేదిమార్గ మింకేమి నేతు-నేమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుంగనైతి?

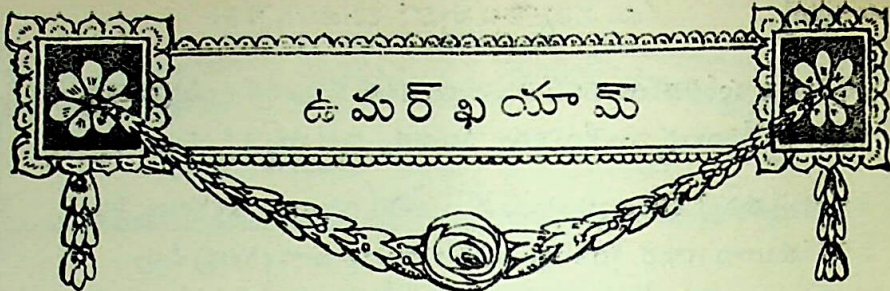
సీ. బామ్మరిండ్లనుగట్టి పొయ్యిముగ్గులువెట్టు లలితబాలనుజూఁగలవు నీవు
వీణచేతనుబూని గానరక్తినిజూపు కలితయావనఁ జూఁగలవు నీవు
సెజ్జవైమెయినాల్చి చెలులయూరటవిని వలఁచుకామినిజూఁగ గలవునీవు
ఁతిదోషములనెంచి వదతాడనముఁజేయు కలితకోపనజూఁగ గలవునీవు
అన్నియైననుగోప మానంత లేక-యోర్మిభార్యనుబ్రార్థించు యువకుఁ జూఁ
గలవు నిన్నెన్ననోరులకుఁ గాదువశము-ఏమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుంగనైతి?

సీ. శుకముఖిద్వజులైన చూడ్కి-కి నెదురైన శ్యామావిహారంబు సలుపుటయును
అతిమానకామినీ తతియె సాహసమూని సకలసన్నాహంబు సలుపుటయును
అతిసత్వహీనులే యతిధైర్యవంతులై చండయుద్ధంబుల సలుపుటయును
అతిఘోరమృగములే యాదరంబులఁబూని సత్సహాయంబుల సలుపుటయును
అన్నియునునీవశంబున నలరుచుండు-అంతస్పృష్టికై బ్రభుఁడ నీ వగుదువనుచు
నెఱుంగనేరక మూర్ఖుఁడ నేనయైతి-నేమిసత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుంగనైతి?

సీ. లక్షాధికారిచే భిక్షంబునెత్తింతు సర్వశక్తుఁడవౌనె సత్కవింద్ర!
అపాశ్రితతులచే నాటలాడింతువు చాలమాయకుఁడవే సత్కవింద్ర!
నిర్జనననులను నెలవ్రులఁగాఁజేతు సచ్చిల్పివౌదువే సత్కవింద్ర!
మేడగోడలనెల్ల మేలిమితోఁజేతు స్వర్ణాగధన్వివే సత్కవింద్ర!
ఇచ్చవోడమినఁ బుట్టింతువేపుఁజూపి-సంహరింతువుబ్రహ్మవే సత్కవింద్ర!
యేమి బ్రహ్మవో శివుఁడవో యెఱుంగనైతి-సత్య మెఱుంగంగనైతి నే సత్కవింద్ర!

సీ. కమ్రాప్తపల్లన భాదియైచొక్కుచు “కో”యని కూసెడి కోకిలొకటి
లేగలతోఁగూడి లేతపచ్చికమేసి హాయిగాఁదిరిగెడి హరిణీయొకటి
కమలపండుముఁజేరి కమలనాళమునాని యలసటనిద్రించు హంసయొకటి
పువ్వుదీఁగెల ముట్టి పువ్వువాసననూని వరగుదక్షిణగంధనాహ మొకటి
రమ్యలావణ్యసీమయా రమణీయొకతె-నూరుగేరెడిసాగసుకుమారుఁడొకఁడు
తగును నీసృష్టిలోనఁ బ్రధానములుగ-నేమి సత్కవిబ్రహ్మవో యెఱుంగనైతి.

ఉమర్ అలీషా కవి

“ఉమర్ ఖయామ్” అనునతడు సుప్రసిద్ధుడైన సారసీక కవి. క్రీస్తుశకము 1018 సం. పెరిషియా దేశమున నైషాపూర్ అను గ్రామమున జన్మించెను. ఈతని తల్లి చంద్రు లిస్లాము పతమునకు జేరిన వ్యవసాయదారులు. “నైష్” అనగా వెదురు. వెదురు చిడమును దొరిగించి కట్టిన పల్లెయే “నైషాపూర్” మని ప్రసిద్ధి వహించినది. ఇది ఖురాసాన్ దేశపు చక్రవర్తుల కాలమున బలఖ్, హిరాత్, షాజహానులతోపాటు నైషాపూరుమును రాజప్రతినిధి నివసించు ముఖ్యస్థానమై యుండెను. ఇందెన్నియో కళాకాలము నిర్మింపబడి యుండెను. బాగ్దాదులోని పెద్దపెద్ద విశ్వవిద్యాలయములకన్న నీనైషాపూరుమున పెక్కు విశ్వవిద్యాలయములు నిర్మింపబడినవి. అందు నిజాముల్ ముల్క్-తుస్ “జేహాఖయా” నిజామియా నైషాపూర్ మహమూన్ గడినీ సోమరూడు “నైషియా”, ఇక్లే అబూసైద్ బగ్దాద్, అబూ ఇసహాఖ్ మున్నగు ప్రసిద్ధపురుషులచే నెన్నియో కళాకాల లీనైషాపూరును నిర్మింపబడినవి. అందు అరబ్బీ మహావిద్వాంసు డను “ఇమామెగజ్జాలి నైజామియా” విశ్వవిద్యాలయమునకు బ్రధానాచార్యుడు (Chancellor) గా కొన్ని నాళ్లుండెను. ఉమర్ ఖయామ్ ఇందుత్తీర్ణుడగుటయేకాక లోకమున నెచ్చులెచ్చుట గొప్ప విద్వాంసులున్నారని విన్నను అచ్చటకు బోయి తర్కవ్యాకరణాది జ్యోతిషములు సంపూర్ణముగ నేర్చుకొని యెసని “ఇబ్నె ఖిల్ కాన్” అను చరిత్రకారుడు వ్రాయుచున్నాడు. ఈతని సహాధ్యాయులు హసన్ బిక్ సబా, నిజాముల్ ముల్క్ అను ప్రసిద్ధపురుషు లిరువురుండిరి. వీరినిగూర్చి యొక విచిత్రకథ గలదు. వీరు చదువుకొను కాలమున హసన్ బిక్ సబా మన మువ్వరిలో నెవరి కద్య

వ్వము పట్టినను తక్కినవారికి సమానముగా బుచ్చలేదు యొక ప్రమాదపత్రము వ్రాయించెను. కొంతకాలము గడిచినతరువాత నిజాముల్ ముల్క్ బాగ్దాదు పరిపాలించుచున్న మలిక్ నాస్రుల్లా ఖాన్ క్రవర్తులయొద్ద ప్రధానమంత్రిగా నేర్పడియెను. నానియొద్ద కొకనాడు ఎక్కిడికో పోవుచు మార్గశ్రేణుడై ఉమర్ ఖయామ్ జైదర్మించెను. నిజాముల్ ముల్క్ చూచి చాల గౌరవించి నీ కేమి కావలెనని కోరెను. నాకేమియు నగ్యము లేదు చెప్పి వెళ్లి పోజూచెను. కాని నిజాముల్ ముల్క్ ‘మనకు చదువుకొను దినములలో నొక ప్రమాదపత్రము వ్రాసి కొంటిమి. నీవు జ్ఞాపకము లేదా’ యని యుగ్గడించి నీవు ‘నావెంట రావలెను నాయేలికతో జెప్పి నిన్ను నాయంతనానిగ జేయుదును’ అని మిక్కిలి ప్రార్థించెను. కాని ఉమర్ ఖయామ్ మామాటలకు నవ్వి.

“ఎకనానె బదోరోజ గరవచ్ హోసెయ్య బహుజషికిస్తాదెమ అదెనర్ద మామూరక నేదగ్ చరాబాయెన్ బూత్ తాఖిద్దైతె చాఖుదీచరాబాయన్ కర్ద.

అనగా,

ఉ. రెండుదినాలకైన నొక రేయొక రొట్టె లభించెనేని నో రెండినవేళ నింతజల మిచ్చుచు పెంకు లభించెనేని నే నొండొరు వేడినాని కొలువుండను నాగతి మానవుండె ధూవుండను నానిగొల్పి తన పొట్టును నింపుకొనంగ బోదునే. “ఎకకొగెమ అయ్యాంసదారేంఖు షేం గర్చాప్త బుచన్ షాంసదా రేంఖుషేం

మాసాఖిత నెమా మెరసన్ అజయ్యభియిక్కు-
అజయ్య తమాఖానదారేం ఖుమేం.

అనగా,

౧. జగతి దుఃఖమొకింత నామనసులోఁ
జర్పింపంగా లేదు రే
బగలం దెప్పుడో గుప్పెడెన్నము లభిం
పక బాలు లేకున్నచో
మగపే లేదు మహానసగృహములోఁ
బక్కాన్నమే చిక్కుచుం
డగ నన్యంగని వేడ వేటి కది మా
ధర్మంబు గాకుండునే!

అని బతుకుచెప్ప నాతనివివేకమునకు, స్థితప్రజ్ఞ కెంతయు
సంరక్షించి సంవత్సరమునకు 1200 పదురెండువంశల తో
మానులు—తోమానంగా ఇరువదిరూపాయలు; ఇరువది
నాలుగువేలరూపాయలు(రు 24,000)—పై పాపురమున ఆదా
యము వచ్చుచున్న దానపట్టా వ్రాసి యిచ్చిపంపెను.
ఇది గని యొక జిల్లాకుపు నేనడిగి దేవురించినను నెవ
రును నాకొక కాపైన నియ్యరే నీకింతగన మెట్లు వచ్చి
నది? అని యడిగినాడు. వానితో,

మ. భవవాంఛన దృఢియించి యేలను ప్రతిపా
దంబందు వేవేలుగా
భవరాకుల్ లభియించు లేనియెడ న
ర్థం బర్థి రాజోవదే
పనియెనక సమమాడలేదని మదిక
భావింప కిదుఃఖముం
దిన దీర్ఘంబున నర్థదాయకముపై
డిందించు నీజీవముక.

కా. రాగభ్యేషము లాశ్రయించి విషయ
భ్రాంతిన్ బ్రవర్తింప ను
ద్యోగింపక పరనా జగాన విధి సం
యోగంబుచే నెందతో
భోగాపేక్షను వచ్చిపోయి రిటులే
మందింక రానున్న వా
వేగక జాతురుగాని యొక్క డిలపై
యిష్టార్థముల్ పొందునే.

అని బతుకుచెప్పి నానికేదో కొంతగన మిచ్చి పంపించెను.

ఈ “ఉమర్ ఖయాం” యొక్క అసలు పేరు
ఉమర్ . కొందఱు ఉమరూ అనిగూడ చెప్పుదురు గాని
అది ముద్దుపేరు కానోపును. ఖయాం అనునది బిరుదు.
ఈబిరుదునామములే అర్బబ్బీ, పారసీకపులు తమ కావ్య
ములందు వాడుచుందురు. పూర్వసంస్కృతకవులకు గూడ
నిదే ఆచారము. వ్యాస వాల్మీక మయూర బాణవిద్యా
రఞ్చభనధూతికాళిదాసులనునవన్నియు బిరుదులే కాని
అసలు పేరులుగావు. అట్లే, ఫజ్జ, సాది చాలానా, మామ్,
గజ్జలీ, ఖయాం అనియు నెఱుంగవలయును. ఉమర్ ఖయాం
క అనగా ఉమర్ అనే ఖయాం అనియర్థము. ఈతడు
విద్యారణ్యునివలె పెక్కు గ్రంథములను వ్రాసిన ఋషి
(నా సృష్టి కురులే కావ్యమే). అం దీతని మర సిద్ధాంత
గ్రంథమునకు ఉమర్ ఖయాం పునిపే రిడినాడు. ఈతడు
ఇస్లాము మతస్థుడైనను కపిలాది సాంఖ్యమతస్థులకును,
విరోచనాది చార్వాక లోకాయతమతములకును సంబంధ
మైన యొక సిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించినాడు. అది
ముందు చెర్చింపబడును. ఈతడు క్షౌత్తిమమునకు
ప్రధానాచార్యుడు. “తఖ్వి మెజలాలీ” అను గొప్పక్షౌత్తి
మ సిద్ధాంతగ్రంథమును వ్రాసినాడు. ఇప్పటి ఇంగ్లీషు
కేలండ రీతని సిద్ధాంతములోనిదే యని గిబ్బెక్ మున్నగు
చరిత్రకారులు వ్రాయుచున్నారు. మఱియు నిట్టిదే “జీచ్
ముల్కె-మహి” అనునది జాతక సిద్ధాంత భాగములు
వ్రాసిననా డీగ్రంథము.

“అం యిసన్ నఫాయీస్” అను తత్త్వశాస్త్రము
(Philosophy).

“అల్ జబర్” (Algebra). దీనిని అర్బబ్బీ భాషలో
వ్రాసెను. ఇది ఇప్పుడు ప్రౌఢచిభాషలో బరివర్తింప
బడినది.

“జిఖిలీవస్” (Geometry) లోని కఠినతరపను
స్వలు ప్రస్తరించి చూపించెను.

“ఇల్మె త బీయాత్” (Chemistry).
పర్బార్ యే “హుక్యతుల్ ఖాలిఖ్”. ఇదివేదాంత
శాస్త్రము. పంచీకరావిషయము గలదు.

“రిసాలా” కారీరతికశాస్త్రము.

“రిసాలయోనానూనా” తర్కశాస్త్రము.

ఇట్టివే యెన్నియో కలవు. ఇవి యన్నియు నిష్పటికిని ప్రమాణగ్రంథములుగ బండితులచే బరిగణింపబడుచున్నవి. పాశ్చాత్యు లీ గ్రంథములన్నియు తమభాషలలో తర్జుమా చేసికొనినారు.

ఈతని జీవితకాలములో గూడ నతనికి జగద్విఖ్యాతమైన యశస్సుండెడివని, నాటిప్రకటనలలో బేరన్నికగన్న మంఘల్ముల్క-ఖాఖాని సుల్తాన్ సందీన్ మున్నగువారీతని కర్ణసింహాసన మిచ్చి గౌరవించుచుండిరని, పల్లకి దండి చేతితోతాకి బోయాల కెత్తుకొనుట కనుజ్ఞ నిచ్చుచుండి రని నాటి ప్రసిద్ధచరిత్రకారులగు డొలర్ నేజి, సమర్ ఖండి, తారీఖు ల్లుక్క మొదలగు వారివలన తెలియుచున్నది. నాటిసమకాలికులగు కవుల చరిత్రకారులగు “నిజామీ, ఉరూజీ;” మున్నగువారీతని పూజ్యపాదునిగ గ్రహించి పేర్కొనుచుండిరి. ఈతని కాగతానాగతజ్ఞానము గలవనుట కనేకనిదర్శనములు ప్రజల కనుపర్చుచుండెను. అవి యిం దుదాహరించుట గ్రంథవిస్తరమగును.

సంతచెప్పుటయందును, అవధానము లొనరించుటయందును, తర్కవ్యాకరణాదిజ్యోతిషవిషయములే కాక యెన్నియో కళలయందును ప్రవేశమున్నట్లు చరిత్రలవలన తెలియుచున్నది; తుద కీమహనీయగుగరిష్ఠుడైన ఉమర్ ఖయ్యాం నూట తొమ్మిదియేండ్లు జీవించి తన జన్మభూమియగు నై సాపురమున క్రీస్తుశకము 1127 వ సంవత్సరమున తనశౌతికశరీరమును విడిచి దివి నలంకరించెను. ఈతనిగోరీ “హిరా” అను ప్రదేశమున గలదు. ఒకసారి ‘బలఖాన్, పట్టణమున నేదో వేదాంతవివాదము వచ్చి తన గోరీపై ప్రశ్నాకాల పర్యంతము పూలు కురియుచుండునని కొన్ని పద్యములు చెప్పెను. అది నేటికిని ప్రత్యక్షముగ ప్రక్కనున్న చుసీదులోని పూలతీన లల్లుకొని పువ్వు లజస్రము కురియుచున్నవని తెలియుచున్నది. ఇట్టివే పెక్కువ్యాఖ్యానము లీతనిగూర్చి చరిత్రజ్ఞులు వ్రాసియున్నారు.

ఈతని మరణిద్ధాంతగ్రంథమునకు “ఉమర్ ఖయ్యాం” అని పేరిడినాడని పైన నుడివియుంటిమి. అసలు

దానిపేరు “ఓ-బాయాత్ ఉమర్ ఖయ్యాం” అనగా ఉమర్ ఖయ్యాం వ్రాసిన రుబాయాలనియర్థము. “రుబాయా” అన శార్దూలాదిపుల్లెములవంటి పాఠసీమృత్యులలో నొకదానికి పేరు. ఈ వృత్తములో దశభావములు వెల్లడించెను. ధారాపాతమువంటి యీతనికవిత్వములో కావ్యీతమైన భావగంభీరతను, ఆలోచక సుందరమైన ఉపమానవస్తువులను చూచి విమయమెట్టిదైనను లోకము మోహించి రససముద్రమున మునిగిపోయినది. ఇది తొలుత స్థలభరత డనునాతడు 1858 వ సంవత్సరమున ఆంగ్ల భాషలో 75 పద్యములలోని కనువడించి అచ్చొత్తించినాడు; కాని దానిపై తనపేరుపాడవేసికొనలేదు. ఆసాత్తములు అమ్ముడు కాకపోవుటచే 5 పిల్లించిగలనుండి ఒకపిల్లివెలస తగించి బుక్కాదుకాణములవంటి దుకాణదార్ల ముచ్చుచుండిరి. అదితొలుత చోరీచెర్ల బర్టన్, సూక్ బర్క్, డాంటి, గ్రీయల్, గూడ్ల మున్నగువారు కొని చదివి వ్యామోహితులై తమ ఆత్మలకు బంపి విమర్శనములు వ్రాసి దానిప్రాశస్త్యమున వేనోళ్ల కొనియాడుట కారంభించిరి. తిరిగి యీసాత్తము 1868 వ సంవత్సరము రెండవసారి ముద్రింపబడినది. తరువాత 1872 లో మూడవముద్రమును జరిపెను. తరువాత 1879 లో రెండు మూడుసార్లు ముద్రింపబడి యిట్లే యేకేళు లెక్కలేనన్ని సార్లు వివిధములై మండిరలలో ముద్రింపబడుటయేకాక అనేకు లనేకానీ వాదములుచేసియు వ్యాఖ్యానములు వ్రాసియు నొవింపజొచ్చిరి. ఒక్కయారపుడేమందే కాక ఆమెకాలో నిదిలేనియిల్లే లేదనువంతవ్యాప్తిని గాంచినయిప్పు డిప్పు డెల్ల దేశములలోను, ఎల్లఖండములలోను, ఎల్లభాషలలోను ననువాదములు బయలుదేరుచున్నవి.

ఈ ఉమర్ ఖయ్యాం గ్రంథమంతయు కొకచోట లభించలేదు. ఖండఖండములుగ దేశాంతరములయందు పోయినవి. ఇప్పటికి దాదాపు 1200 పద్యములు లభించినవి. అసలు కవివ్రాసిన పూర్తమెంతో తెలియదు. అది కాలగర్భమున మునిగిపోయినది. ఆసమకాలములు వ్రాసిన ప్రతులును నిష్ప డగుపడవు. మిక్కిలి పురాతనమని చెప్పదగిన ప్రతి 1460 వ సంవత్సరమున వ్రాయబడినది. అది బోడిక్లైఖాండాగారమున గలది.

ఇందు 158 పద్యములు మాత్రమే కలవు. దానిని 1898వ సంవత్సరమున ఎడ్వర్డు హీరెన్ అయి ననువాదము లంపడునగరమున బ్రకటించినాడు.

శేరిమనగరమున 1530 వ సంవత్సరమున వ్రాసిన ప్రతిగలదు. ఇందు 76 పద్యము లున్నవి.

బ్యాంకీపురమున నొకప్రతి లభించినది. అందు 604 పద్యము లుపడుచున్నవి.

ఏషియాటిక్కుసొసైటీ (కలకత్తా) వారిగ్రంథాల యమున నొక ప్రతిగలదు. అందు 516 పద్యములున్నవి.

వాన్ హూమర్ తనయొద్దప్రతిలో 200 పద్యములు మాత్రమే కలవని వ్రాయుచున్నాడు.

లఖనోప్రతిలో 770 పద్యములు వ్రాయబడి యున్నవి.

బాక్ షేక్ అనువానిప్రతిలో 845 పద్యము లున్నవి.

మిస్ తే. సి. ఐ. కేజిర్ 1200 పద్యములు నేకరిం చెను. ఇంక కెన్నిపోయిననో తెలియదు. తొలుత ఇంగ్లీ షులో భాషాంతరీకరించినవాడు ఎడ్వర్డు ఫెడ్జెరల్లు అనిగదా పైని వ్రాసియుంటిని. అతనికి లభించిన ప్రతి యిప్పుడెక్కడను అనుపడుచున్నది. ఆపద్యము లిప్పు డచ్చునచున్న పారసీప్రతులందు లేవు.

ఈతని తరువాత 1872 వ సంవత్సరమున ఐ. హెచ్. డెక్సేలు అను నాతడును, 1898 వ సంవత్సర మున రెచెర్చ్ పీకేలిన్ అనువాడును, 1913 వ సంవత్సర మున బాక్ షేక్ పాసా అనునాతడును 762 పద్యములును, 1915 వ సంవత్సరము బాక్ పాలిక్ 158 పద్యములును, 1920 వ సంవత్సరము మరబ్ నూల్ 346 పద్యములు ను ఇట్లే ప్రొఫెసర్ హెర్నీలిన్, మికార్తి గారజ్ మున్న గు నెంబరో పూర్తిగ అనువదించినారు; ఇంకను నను వదింపనున్నారు. కాని అసలులోగల ధారాప్రవాహ రూపకమైన, శాంతియుతమైన కవితాప్రభావము, రస పుష్టి, శృంగార, వ్యంగ్యాలంకారము లొక్కరవంతయు రాలేదు. వచ్చుటగూడ సంభవముగాదు. కేవలము భావము మాత్రము వచ్చును. భావము శైలిలో మార్పుబడినప్పు డున్నరసము ఇదమితమని వచింప రాదు. అందుచే నొక

ప్రసిద్ధుడైన ఇంగ్లీషుకవి. ఉమర్ భయంమాతృక యె ట్టుండునోయని యరుచదియెండ్లు పారసీభాష లెస్సగ నేర్చి తరించినాడట. మొత్తమున సీగ్రంథరాజము వడు వుచున్న నింక. నేపాత్తముపైగూడ మనస్సు పోనేరదు. ఇందు 95 విషయములపై ప్రసంగముగలదు. అవి భగవ ద్గీతాధ్యాయములవలె వేరువేరు చేయబడినవి. అత్యంత ప్రాచీన ఋషిగణ చార్యాకుల పాత్రములు పోయినను ఇదియొక టుసపడుచున్నది. ఇందు వేదాంతము, జీవన్ముక్తి, ప్రపంచము, ధ్యానము, యోగము, తపస్సు, సమాధి, కాలము, మానవప్రవృత్తి నివృత్తిమార్గములు, ఈశ్వర జిజ్ఞాసతత్వము, మనువు, లోకదుఃఖము, వైరాగ్యము, వివేకము, ఆనందము, సృష్టి, జీవుడు, స్వర్గము, నరకము, సదసత్తులు, మాయ, భ్రాంతి మున్నగునవి ముఖ్యములు. మొత్త మన్నిటియందును, విశేషముగ ఆనందపానము, గానము, మానసి, ఏకాంతవాసము (సాధారణములున్నల గూర్చి పెక్కుభావము లలంకారములలో తిరిగించి సాధించి సిద్ధాంతపూర్వపక్షములలోని నిగ్గును తేల్చి, పరమము దానిని మఱిపించి, కైవల్యాదిపదవులు సాకులని యొప్పించి కేవలమైహికమే నిక్కమని పెక్కువిచర్యన ము లరపర్చి తనసిద్ధాంతమున నయఃపిండమువలె దృఢ తరమును స్థిరతరమును గావించి లోకముచే పాడించి విడిచినాడు. ఆసంబంధమైన భావముల నిసుకతిప్పనలె చెప్పి గుచ్చియెత్తినాడు. భూమాకాశమగ్గముననున్న యన్నినస్తువులను సోదాహరణముగ జూపించి, ఆస్తిక వాచమును చింతరచందర చేసి పటాపంచలు గావించి నాడు. ఇది పాశ్చాత్యనాగరికులకెంతయు సరిపోయినది. అందుచే నాతనిని వారత్యంతము గౌరవించుటయేకాక నాతని యీగ్రంథమును వేదతుల్యముగ సమారాధించు చున్నారు. మొన్న నొకపాశ్చాత్యుడు జరిల్లు మొదటి మార్పుప్రతిని 600 పానులకు కొన్నాడట. అదిగాక యెం డరో పాశ్చాత్యులు వై నాపురముపోయి యీతనిగోరినే అర్పించుచున్నారు. ప్రతిసంవత్సరము నచ్చట గొప్పఉత్స వము సాగుచున్నది.

ఇతడు నాస్తికుడని, వామమార్గావలంబు డని చెప్పుదురు. నాస్తికులకు పాపండులకును నీరసికిని యే విషయమునగూడ రసం తేనియు భేదమునుపడదు కాని యీతడు

కా. వైరుల్ నన్న పదార్థమాదియని సం
భాషించురే నారలే
తీరున్ నన్నటులాడుమందురొకా
యర్థిన్ జెప్ప రూపింప సాం
పారన్ ధాత్రి కులాయమందు స్పృశియిం
పన్ వచ్చితిన్ నేను నా
దేయాపంబుని చర్చచేయవలదా
యిందేమి తప్పున్నదో.

అనియును ఆ స్తికులని చెప్పుకొనువారే నామమార్గావలంబు
లనియు, మఱియొకచోట.

ఉ. కోవిదవర్ణ, కాంతివిన
గోరెద నాపలు కీవు నేనునం
బోవుచున్నమార్గ మొక
పోలికదైనను నామమార్గమం
దీ వొకదృష్టినిల్పితివి
యెప్పటికైనను దిద్దుకొమ్ము నా
పైవిరసోక్తులాడకు నె
సంబులు వీడును ఈశ్వరార్థమై.

అనియు చెప్పుచున్నాడు. కాని యీతని ప్రధానోప
దేశము:

ఉ. మాసభయందుఁ ద్రాగుడును
మంజులగానము పానపాత్రలే
భాసించుండు మేము మఱు
పానప్రమత్తత నుండు మెప్పు నీ
వ్యాసము లిందు జెప్పకు ము
తాంతరవర్తి, దురాత్మ, యింక మా
యాసవమున్ మృగాక్షి యగ
రాసవమున్ మములేర్చు సంతయున్.

ఉ. లెమ్ము నిజానురాగభవ
లీలఁబుచ్చుము వర్తమానకా
లమ్ము వికాలవిశ్వము వి
లాసవిభాసవినున్నచారస
స్వమ్ములఁ గలుగుచున్నది ని
జంబుగ నీసమయమ్మునందు మ

ద్యమ్మును పాత్రలో నునిచి
హాయిగ ద్రావుము నిర్విచారిజ్ఞ.

చ. చెలఁగు వసంతకాలవన
నీమలసోమరసంబు పాత్రలో
పల నిడి మా కొసంగఁగల
భామినియున్న నిజంబు స్వర్గమే
దలఁపఁ దలంచి లేని శశం
బిది శ్వానశతంబుకంటె న
ల్పలఁతినిఁ జూడుమా పశుము
నందు రహస్యములే దొకింతయున్

ఉ. చీమలు, రొట్టెముక్కలును,
నీగువు, నొక్కరహస్యమందిరం
బోకచులాక్షి, యున్న నిక
నుజ్వలరాజ్యపదంబు నొల్ల నా
నాకలుసాహసంబయియ
నంతదురంత విచారభూరిండు
ర్వామలమై తనచ్చెగుప్ర
పంచము నీగతి నేఁ దరించెదన్.

ఉ. ఓచెలి, మమ్ము మ్రొండుటను
నొక్కెడ కాలమువేచియుండు నీ
పాలి జగంబు మా కొకప్ర
వాసనికేతనమట్టు లున్న దం
లే చమకంబు ద్రాక్షరస
మియెడఁ గైకొని ద్రావనన్న స
కోచము నొంచనేల యిది
మాడని కార్యమె యెట్టివారికిన్.

మ. మఱువున్ ద్రావుము నిర్వ్యోమమునశ్శక
మార్గంబుగానోవు నీ
మఱువే ప్రాణ హృదార్థలక్ష్మీకులన్
మాయించు నల్యంకలన్
వ్యభజంఝానిలమావరింపఁ దలక్రిం
దైపోయిదుఃఖావిలాం
బుధిలో ముగ్ధిన నూహనాకవలె నిన్
బోషించు సంభాష్యమై.

ఉ. సీగువు పాత్రనుండి పడి

చేయుకలగ్నని వేణుగావపుకా

మాగురి యెంతహాయినిడు

మానినికాగిటు నద్దెచారుసం

బోధనలక వెలార్చునిజ

భోగపరంపర నాసవాస్తి సం

బాధయు లాహూహి యెటు ప్ర

సంపదించారు మా స్వేచ్ఛాచితే.

ఉ. ఆసనమున్ వహుటియు న

నాంతనివాసము మాకుఁ గూర్చి నీ

కోసము స్వర్గమున్నదను

కొ మ్మట్టులైనను బంధమోక్షవన్

వ్యాసము లాలకింపకుడు

స్వర్గమునండి యెవంతువచ్చె రా

కాసి నికాంతవేళ నర

కంబున కెవ్వఁడు పోయెఁ జెప్పుమా.

కా. ఏసాధావలి విశ్రమించి చెహరా

మెంతే సురన్ ద్రాణన్

ఆసాధాని కురంగకాబకము నిం

హవ్రాతముతో నిండి యెం

లే సుప్తిగను నాతఁ డీపుగయల్

హింసించెనో నేడవే

గాసిన్ ద్రొక్కఁగ గోరి కిట్టబలియై

తైసాచె కాలాహుతిన్.

ఉ. పోయినవారు బూడిదయి

పోయిరి వారిశరీర శేషమం

దే యణులైనఁ గానఁబడ

దెట్టిసురన్ గొని మాన్చుకోయి యా

కాయమువాసిగో ప్రశయ

కాలము దాడసుమ స్థిఁ జెందిరా

రాయెను కర్మవాంఛఁ జన

రాయెను వేనికి లెక్క నేయకన్.

ఉ. ఆంబనమంచెరెంబులమృ

తాభము వీధవశంబులైన సా

గంబుల నేలెనే నృపున

దంబులపై భువనాధిపుల్ గిరి

టంబులు మోసి మ్రొక్కినొక

టా యత్తఁడేడని పల్కించున్ గహో

లెంబుకుహూనుహూకలరు

లెంబులు సేయఁగ వింటి నేనటకా.

ఇట్లేచార్యాకులును వామమరస్థులును.

“పీత్వాపీత్వాపునః పీత్వా యాన త్వరతి భూతరే,

పున రుత్థాయ వై పీత్వా పునర్జన్మ నవిద్యతే.

మద్యం మాంసం వానం న ముద్రా మైగునః కేవలః,

ఏ తే పంచమకారాః స్యుర్మృతదాహి యుగేయుగే.”

అని పెక్కునిషయములు వ్రాసినారు. మఱియు ఈచా

ర్వాకమతస్థాపనాచార్యుడు “విరోచనుడు.” ఈవిరోచ

నుడు ప్రహ్లాదునినుమడుచును, బలిచక్రవర్తిశత్రుఁడైయు

ననువిరోచనుడని కొందరును, కలియుగములోనివాడగు

నోకనంపుర్తయని కొందఱును వాదించుచున్నారు. ఎవ

రైనను, ఆతడు ఈఉపదేశమున కన్నచాలపూర్వము.

ప్రాచీనమాలమంతే భారతదేశమున అనఁగా కపిలాదిసాం

ఖ్యమతముల కన్న పూర్వమే యీనాస్తికమతము గలదని

తెలియుచున్నది. వీరిసిద్ధాంతమువేదబాహ్యముగాదని శ్రు.

“సవావీష పురుషోఽన్నరసమయ” అనుశ్రుతులును పురాణ

ములన్నియుఁ దమకుఁ బ్రమాణము లనిచెప్పుదురు. మఱియు

ఆస్తికీలకు పరమప్రమాణములైన యుద్ధాంధములయందు

మైత్ర మీనాస్తికసిద్ధాంతములే యగుచునున్నవి.

శ్రు. మాయాంతరత్వే సవహం శివోఽహం

శక్త్యంతరత్వే చిదహం శివోఽహమ్;

శివాంతరత్వే శివరూపశివోఽహం

అరూపరం పూర్ణమను త్తరోఽహమ్.

పైపదనకంటే అన్యము లేదని;

శ్రు. “సమాత్మనగ్నేన విత్తనగ్నేన, నస్తే యేన

సద్భూతాః సాత్మయా” సాత్మయచేసినసాపయ లేదని;

భగవద్గీత—

శ్లో. నానత్తే కస్యచిత్ పాపం నచైవ కుక్కుటం విభుః;

అజ్ఞానే నామృతంసాపం తేన ముహ్యంతి జంతుషః.

—సాపపుణ్యాలు లేవని;

నకర్మత్వం నకర్మాణి లోకస్యప్రజతిప్రభుః;

నకర్మఫలసంయోగం స్యభావస్తు ప్రవర్తతే.

—ఈశ్వరుడు కర్మగాడని;

“అవ్యక్తాదీని భూతాని స్వక్తమధ్యాని భారత!
అవ్యక్తనిభనానేన తేత్ర కా పరివేషనా.
చనిపోయినతెరువారే పుట్టకపూర్వము మానవుడెవ్వరని;
జ్ఞేయం యత్ర త్వనివ్యక్తిమి
యన్ జ్ఞాత్వాత్వత్వమన్న తే
అనాదిమత్వంబ్రహ్మ
ససత్త్వానమన్యతే.

—ఈశ్వరుడు లేడని;

క్రుతి. అసదేవేనపురానీత్
అనియు;

“లాయితాః ఇల్లల్లా.
—అని భురానులోను, ఇట్లే మఱి కొన్నియు గలవు.
“సమాంసభక్తకో దోషో నవద్యే నవమైగునే
ప్రస్తుతి రేషా భూతానాం నిస్తుత్తి స్తు మహాఫలః.”
“సాత్రామణ్యాం సురాం పితౄణాం ప్రాక్షితం
భక్షయే న్యాంసం వైదికీ హింసాహింసా నభవతి.”
—అని మనువును,

“ఉభౌ మధ్యాసవం పీత్వా ఉభౌ భంజనచర్చితౌ,
ఏకపర్యంకశయితౌ చృష్ట్యా మే కేశవాద్భుతౌ.
—అని పరాశరుడును.

* మగుసేవన మాంసభక్తజాదిదోషములవలన
పాపము రానేరదని వ్రాయుచున్నారు.

ఈ ఉచరుగుయాయును, చార్యాదులును సాప
ప్రాయములను నని లేవనియు

తే.గీ. ఎంతకాలంబు నదిలోన నీవిధాన
రాళ్లు విసురుదు రాళ్లను గుళ్లయందు
పూజచేసి హతాశుని బోలె బోదు
తెయ్యి మద్యయ్యి చెలవ, ముద్దయ్యి రమ్మ
సరక మేమిటి స్వంబు నాగనేమి.
ఉసురుగిడిచి యాలోకమన్ ముసుగునంద
మాయమై పోయెదవుగాన మధువు ద్రావి
కలదినంబు లానందాన గడుపుమెచట
కేగెదో వచ్చి తెలుసుండి యెఱుంగ పీవు.

చ. శరధినిబోలువిద్యయును
బ్యాసనుబోలినజ్ఞానదీ ప్రియుఁ
బరచినవారే నీవిభి
భాసురగాఢమహాంశకార బం
గురతరమార్గమున్ గడచు
త్రోవ నెఱుంగక కల్పనాకథా
భరిరవిచిత్రవాక్యముల
బల్కుచుఁ నిద్దరబోయి చెంతయున్.

ఇట్లే భర్తాసర్వములు, పూర్వపరములు, స్వస్వమకములు
లేవు. ఇసుకనుండి తీసినబంగారునును దుగ్ధకాష్ఠాదు
మునుబట్టి విచారించుచున్నాము. మానవులు త్వణమున
హోదలునుండి రేతోరూపమున మార్చగల్గుచును బ్రే
శించి వెలువడుచున్నారు. నిన్న నాకులతోపన్నగ మన్న
బంతిమొక్క నే డెట్టి నిపు వున్నదే నోవచ్చును.
అట్లే పరిణామమే మూలకారణము. అచాక్యా
ననములగు పదార్థములపై నమృతముంచి భూతిః
సౌఖ్యమునకు భంగముగలిగించుకొనరాదు. చిన్నచిన్న
గుంటలలోనినీళ్లు కప్పలేదప్పుచున్నను పశువులు త్రా
పోవును. అట్లే తనసుఖమేకాని యెదుటివారిబుద్ధిపై
విచారించనక్కరలేదు. ఎల్లవారు స్వాస్థ్యపథులైనను కై
పకోపకారులవలె దోచుచుండురు. అదిమోసము. దా
ముహూడ స్వాస్థ్యమే. గడ్డియై కొంతబడుకంటె పక్షి
కొఱుకుట మంచిది. ఒకరు నిన్నునలచితే నీవు వాని
నలచుచున్నావు. ఆనందమేకాని దుఃఖమనేది లేదు.
దుఃఖము నీవు కొనితెచ్చుకొనుచున్నావు. రాగమేకా
నిదోగము లేదు. వేడుకయేకాని వేడికొలులేదు. విచ్చ
టికి నే డొకదినము ముదిమిఆవహించినది. ముదిమి మేలి
ముసుగువలె నూయకముందే యిష్టోపభోగముల వండు
ము. నీవు కన్నులు మూయగానే నీసమాధిత్రవ్యున్న
వాడి, గడ్డపార చేతభరించి నిలిచినవాడే దండ్లగుడు
యముడు. వానిపారయే పాపప్రాయములను తూచుతా
గు. ఆబలిసేవమే అన్నిటికి స్వస్థిచెప్పవలెకేటి
నీసును బలియిచ్చినారు. ఆరుధిరావళిపై మేన బలికే
కయే యచుభర్తరాజు సింహాసనము. అందు బలియిచ్చు

* భురాను మిక్కిలిదోషమని చెప్పచున్నది.

బసెనవాడు మృత్తికారేణునముదాయముచే పరిమిం
చిన ఎమ్ములు రక్తమిశ్రితమైన మాంసవసాస్వరూపముగు
వ్యక్తి. అది శరీరమును వవలి ఒకగంతువేసి వాయువులో
గలిసిపోవును. దాని నెవరు పట్టుకొనగలరు? ఎవరికి కావ
లెను? అంతామిశ్య. ఈశ్వరభక్తిని గూర్చి చెప్పునవన్ని
యు ముసలమృతకథలు. తిని నిర్వాహారముగ గూర్చుం
డునామరులచే కల్పింపబడినవే. వేదాంతములు (మారి
ఫో), సూక్తాలు (బ్రహ్మసూత్రములు), తనవ్యపు వ్రాసి
నారేకాని ఆత్మస్వరూప మివమితమని నిర్ణయింపలేక
స్వార్థతర్యామియని యథోచిత నాస్తికవాదములోనికి
లాగి మజీత యంధకారములోనికి దింపిబడిచినారు.
ఇవియేమియు యధార్థములు గావు. జీవించినన్నాళ్లు
భోగించుటయే దారి. అదే జీవపగనానధి. అని పెక్కు
విషయములచే సమగ్రమైన నాస్తికవాదము నిందుపూర్వ
పక్ష సిద్ధాంతములచే వ్రాసి అంపండు శృంగారరసస్వరూ
పములగు భావములచే పాతకలహృదయమును మిక్కిలి
ఆక్లించినాడు.

ఉ. ఆరమణీమనోహరము

భాబము ముంగురు లుంగరాలసిం
గారుమ పెట్టి దిద్దితి వి
కాసముగుల్మేడు ముద్దరాల, సాం
పారగం బొందరా దనెద
వక్కట, నిండిననాటి పాత్రముకొ
బోలవేసి నేలపడఁ
బోలరు నీరునునట్టులుండడ!

ఇట్టివే పెక్కులు గలవు. గ్రంథవిస్తరమని వ్రా
యలేదు. ప్రతిపద్యమును భావపూరితమైన ప్రస్తావన
మున కనుకూలించునట్లుండును. ఇట్లే రాజులను గూడ
నిందించినాడు.

ఉ. గాడివంటి యీ నృపుల

కైవస మేమిథలంబుగూర్చు నీ
రోడను నేలపొండితినిఁ
గోడ్మనిపోయెడు కీరు విద్యకుకొ
బోడిమికికొ వెలకబసగఁ
బోవరు వత్సరమేడిపించి యే

నాడును చేరెడంబువుల

నర్మిలి బోయరు దాహ మారగన్.

అస లీతడు విషయాసక్తుడే కాడని, ఈతనివేదాంతము
లోని మధువు ధ్యానామృతమని, కాంత ముక్తికాంత
యని, విషయోపభోగములు సమాధిస్థావిధానము లని
తూచలు పొల్లు పోకుండ అర్థములు చెప్పువారునుకలరు.
వా రిదని గ్రంథమునుండియే అనేకోదాహరణములు చూ
పించెదరు. అవి:

కా. రాగద్వేషము లాశ్రయించి విషయ

భ్రాంతిక బ్రవర్తింప ను
ద్యోగింపక దగునాజగన విధిసం
యోగంబుచే కంపజ్ఞో
భోగా పేక్షను వచ్చిపోయి రిటులే
ముందికరానున్న వా
రేగక జూతురొ కాని యొక్కర డిలపై
యిష్టార్థముల సొందెనే.

ఉ. నీవు గర్వితి కామవిష

యేచ్ఛలకై జనియించితంచు నీ
భావమునకొ దలంపకుము
వ్యర్థుడవై నశియించిపోదు నే
తావుననుండి వచ్చితివొ
తథ్యము నీవన నేమివస్తువో
నీ విపు డేమొనర్చుటకు
నెంచితివో పరికింపు మెంతయున్.

మ. విషయాసక్తికి లొంగిపోవక మహా

వేగంబుతో బోవునా
విషరాశింబై తీవ్రవహ్నివిలసన్
విస్ఫూర్తిమై దాగి పా
రుషలీలకొ మనఁజెల్గు గాని రజమై
గోదోంతరాశింబునకొ
దృఢనాతాహతికొ బోవునట్టి బ్రతుకిం
దేలా విచారింపగన్.

అని యెన్నియో జీలేంద్రియభ్యమును గూర్చిన మహా
విజ్ఞానవిషయములును గూడ వ్రాసినాడు. ఈర డెప్పు
డును ఆసవపానాది దుర్విషయములుగాని కామనీప్రకృం

పనాది విషయలంపట్టుకుగాని కాదని చరిత్రజ్ఞులు వ్రాయుచున్నారు. ఔరంగజే దీనినిగ్రంథమును, హాసేబు (ఈత డొకడుప్రసిద్ధుడైన పారసీకవి.) ప్రబంధమును దేశస్థులెవరును చదువరాదని నిషేధించినాడు. తేబున్నిసా (ఔరంగజేబుకుమాత్రై) ఈగ్రంథముల నిరంతరము పారాయణము నేయుచుండెడిది. ఈవిషయమునుగూర్చి ప్రజలౌరంగజేబునకుగ మిరవి యర్థముచేసికొన గలిగితిరేని సదుపాయముని చెప్పిపంపినాడు. దీనినిగూర్చి అగ్గురు

చక్రవర్తి తనఅయినీఅగ్గురి అనుగ్రంథములో వివరించినది యీ మహాగ్రంథములోని యుద్వేగములు అత్యంత సామాన్యములు; ఎల్ల వారుగ్రహించుటకు సాగ్యముగావు (వాసినాడు. మొత్తముపై నీ సాత్తము చదువునన్నంతసేపు మనస్సును చాల ఆకర్షింపచుండును. రహస్యమును మెదుట తాంబూనమాడుచున్నదాయని రోచుచు నడు. ఇట్టిపరిచిత్తన మింకొకగ్రంథమునకు రాకేరదు.

కీ ర మా!

నాళము కృష్ణారావుగారు

“చటి కేగదు? కీరమా! యిందు రమ్ము
ఏటి కాయూనపడెనపు ఎగిరి యెగిరి?

పసిడితీగలఁ గూర్చిన పంజరంబు
లేలఁగట్టితి, నల్ల దే! వ్రాలు మందు.

దోరపంజీన నునుపారుదొండపండ్లు
పరువమొందిన తీయని పనసతోనలు
కుడువఁబెట్టెద నిచ్చలు కడుపునిండ
ఆరగింపుము కీరమా! హాయి మీఱు”

“మోదమందితి బాలరో నీదుదయకు
డంబు మీఱిన నీపంజరంబుకంటె
మట్టిప్రాకున నలరారు తొట్టిలోని
నాడువెచ్చనిజిగిగూడ నాకు హితము

తఱపివెన్నెలలందలి తళతళలును
మించునునుమంచుబిందుల మిలమిలులును,
కమ్మతెమ్మెరలందలి గమగమలును
విడిచి, నీయింట కడగిండ్లు బడఁగ నేల?”

“మూడుటండల ముమల మాఁగిమాఁగి,
వానసోనలఁ బలుమాఱు నాని నాని,
మంచుబిందుల మాటికి మాఁగి మాఁగి
కడిఁదనీతున పడవడ వడఁకి వడఁకి

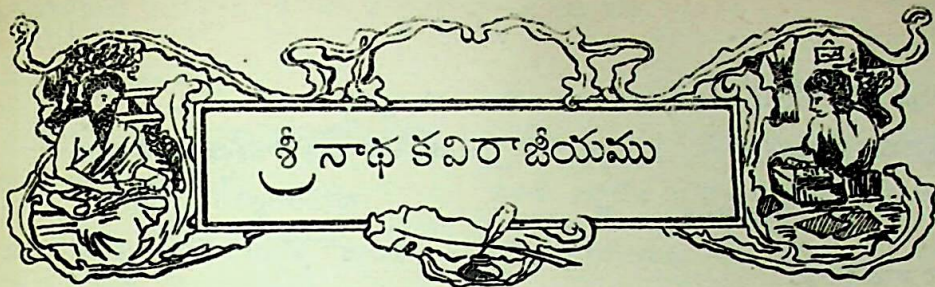
గాని నొండఁగ నేటికే గండుచిలుక?
మంజుంబగు నాపైఁడిపంజరమున
కొంతకాలము తల దాచికొనఁగరాదే?
ఇచ్చ గలదేని పిదప పోయెనపు కాని.”

“మండుటండలు వానయు మంచు నీతు
మీకు మనుజులకే కాని మాకుఁ గలవె”
స్వచ్ఛతర మగు నిర్మలవాయువును
స్వచ్ఛమీఱ విహారంబు నేయుచుండు.

మంచుమలలంపు నొకసారి మలయుచుండు
జలదపంక్తుల నొకమాఱు చొకళింతు
సాగరముమీఁద నొకఁడరి సంచరితు;
పులుఁగులగుమాకుఋతుభేదములును గలవె”

“గిరుల, మబ్బుల, నంబుధిఁ దిరుగునపుడు
త్రోవ తప్పి భ్రమింపవే తోడు లేక?
చిన్నచిలుకరో! నీ కిట్టి సిలుగు లేల?
చెలుఁగి నాయండ నెపుడు వసింపరాదే?”

నోరు లేనట్టి పసుపక్షి వారము”కుఁ
దోడుపడు నెవ్వఁ డాతండ్ త్రోవ సూపు;
కిరణములఁ జిమ్మి, జిగిమబ్బుపొరలఁ జుచి
లీల వివారింతు నిచ్చమై గాలి వోలె.

శ్రీ నాథ కవిరాజీయము

కవిరాజు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి గారు

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

వీరభద్రారెడ్డి

(శ్రీ)నాథుడు

ఇదిగో నిటఁ దమలపాకు లమ్ముచున్నది; దీనిం
జూచి తమలపాకులు బేర మాడి రమ్ము.

(శ్రీనాథుడు పోయి వచ్చును.)

వీరభద్రారెడ్డి

రసికాగ్రగణ్య! తమలపాకులదానిం జూచి
వలచితివా యేమి ? పెక్కుమాటలు సాగిం
చితివి.

శ్రీనాథుడు

(నవ్వుచు)

“చ.తొలకరిమించుదీన గతి

దోష దుకాణముమీఁద నున్న యి
య్యలికులవేణితోఁ దమల

పాకులబేరము లాడఁ జోయి నే

వలచుట కేమి శంకరుని

వంటిమహాత్ముడు లింగహుతి యై

కులుకుమిటాఱిజొమ్మువయిఁ

గోరిక లీరిక లెత్త నాడఁగన్.”

వీరభద్రారెడ్డి

శ్రీనాథా! నీకెంతసాహసమున్నదో చూతము!
చెంగావిచీట గట్టుకొని పోవునీపూవుఁబోడిం
నిలిచి మాటాడుము.

“సీ. సాగను కీల్బడదాన! సోగకన్నుల దాన
వజ్రాలవంటి వల్వరుసదాన!

బంగారు జిగిదాన! బటువుతొమ్ములదాన!

నయమైన యొయ్యారి నడలదాన!

తోరంపుఁగటిదాన! తొడల నిగ్గులదాన!

పిడికిట నడఁగు నెన్నడుము దాన!

తళుకుఁజెక్కులదాన! బెళుకుముక్కరదాన!

సింగాణి కనుబామ చెలువు దాన!

మేలిమి వసిండి రనకడియాలదాన!

మించి పోనేల రత్నాల మించుదాన!

తిరిగి చూడవె ముత్యాల సరులదాన!

చేరి మాటాడు చెంగావి చీరదాన!”

వీరభద్రారెడ్డి

కవిరాజా! కవులు తమ స్వభావమెట్టిదయైనను
సమయానుకూలముగఁ బ్రవర్తించినేర్తు రను
టకు నీయిప్పటి శృంగారవర్ణనమే సాక్ష్య
మిచ్చుచున్నది. నీవు మహానుభావుడవు;
సకలవిద్యాపారంగతుడవు. బ్రహ్మజ్ఞాన
నిష్ఠాగరిష్ఠుడవు. నిన్నెవరేవిధంబునఁ చలం
చిన నేమిలోపము? మహాకవి! మన మిట వచ్చి
చాలకాల మయినది. గంగాదర్శనము చేసి

మార్కండేయేశ్వరు నారాధించి నగరునకుం
బోవుదము రమ్ము.

(శ్రీనాథుడు)

దేవరవారియాజ్ఞ.

(ఇద్దఱు నడచుచున్నారు.)

(అపటితేనంబునఁ బుష్పగిరితే త్రంబును, గౌత
మీనదియు, మార్కండేయేశ్వరాలయంబును
గానిపించును).

(శ్రీనాథుడు)

(గంగదిక్కు మొగంబై చేతులు జోడించి)

శా. శైవాగ్రీయజ్ఞానవస్కరమహా

స్థానంబునం బొల్చి వే

ఘోషిస్తోరుకమండలూదరమునం

దున్నిల్వి విష్ణ్వంశీరా

జీవంబుండఁ దల్చి భూమిగతవై

చెన్నారు నోగౌతమీ

దేవీ! నేన యొనర్తు దీనుని ననుం

దీపింపఁగాఁ జేయనే.

(రాజుదిక్కు మొగంబై) రాజా! యిష్టద్యా
త్రిం దిలకింపుము.

మ. కల దిచ్చోటఁ గృతాదికాలమున లో

కప్రస్తుతంబై మునీ

ట్యాలితంబై యమృతంపుఁగుండము మహా

కల్పంబునం దైవఁ ద

జల మానన్ మృతి లేక జంతుతతి హే

చ్చన్ దానిపైఁ దమ్ముపూ

హలుపు గాంచినకొండఁ బెట్టి రమరుల్

ప్రోలించె భూపాలకా!

ఈ పుష్పగిరి నరంబు—

మ. అవలన్ నాశికనుండి సాగరమునం

దాంతర్యతం బొందుదా

కిన్మున్ నేలుచు భూపురంగ్రిగళిమం

డింపారుముత్యాలపే

రపు నా గౌతమి మోల్చుదాని తరళం

బై పద్మభూభృద్వరం

బవిత్రబ్రహ్మణతోకమై నెలయు లో

కాశీశునాస్థానమై.

(రాజుతో నించుక నడిచి మార్కండేయేశ్వ

రుం దర్శించి చేతులు జోడించుకొని)

మ. ఉదితక్రీధముతోడఁ బ్రాణవనం

బుట్టూతలూఁగింప ను

న్మదుండై వచ్చినదండపాణి నెదురన్

దర్శించి దైన్యంబునన్

బదియాజేడులబాలుఁ డయ్యు నెడఁడు

బ్రాధింపఁ దజ్జీవన

ప్రదుండై పొల్చినశరవ్వని గొలుతు మా

ర్కండేయనామేశ్వరున్.

వీరభద్రారెడ్డి

(స్వామికి నమస్కరించి కవిరాజు గాంచి

కవీంద్రచంద్రమా! నేడు మనరాజమహే

ంద్రపట్టణము చుట్టి చూచితిమి గదా! ఇది

కెట్టిమనోరథంబు పుట్టించినది? ఇదియెట్టి

నము గల దని తోచినది? చెప్పుము.

(శ్రీనాథుడు)

రాజేంద్రా! చెప్పెద నవధరింపుము.

ఉ. రాజమహేంద్రకాలమున

న్రాసెను నన్నయభట్టు భారతం

బోజమెయిం దదాదిగ

మహానీతిఁ దెల్పిది జన్మభూమికా
రాజులు నిష్పడుక నుకవి
రాజసమంచితమై తలిర్చుటక
రాజమహేంద్ర మొప్పెనఁగ
నాటికి నేటికి నాటి లేనిదై.

వీరభద్రారెడ్డి

నీ కానందసంధాయక మగుటయే మా కానం
దము కవీంద్ర! మన మింక నగరునకుం బోవు
దము రమ్ము.

(ఇద్దఱు నిష్క్రమింతురు. తెరపడును).

అంకాంతము

స్థలము—ఆస్థానము

[వేమారెడ్డి, వీరభద్రారెడ్డి, అన్నామాత్యుడు, శ్రీనా
థుడు, పురోహితుడు, ప్రవేశము.]

వేమభూపాలుడు

కవిరాజా! కృతిగ్రహణంబునకు ఋషిప్రోక్త
కల్పంబు గలదా? తద్విధాన మెట్లు?

శ్రీనాథుడు

కృతిగ్రహణంబునకు ఋషిప్రోక్తకల్పంబుగలదు.
“ఆదా పూజ్యో గణాధిపః” అనుటజేసి గణ
పతిపూజం గావించి, సిదప నవగ్రహారాధనం
బును, అష్టదిక్పాలకపూజయు గావించి, యనం
తరంబ కలశస్థాపనంబుచేసి, యందుగ్రంథము
బ్రతిపించి, సరస్వతింబూజించి, ఘంకళతూర్వం
బులు మొఱయుచుండ నాగ్రంథము కృతికర్త
కృతిభర్త హస్తయుగంబునంబెట్టుటయు నందలి
కృతిపద్యము లొండు రెండు చదువుటయు
దానివిధానము.

పురోహితుడు

స్రభవర్యులారా! సుముహూర్తము సమీపిం
చినది. ఆజ్ఞకు బ్రతీక్షించుచున్నవాడ.
(వేమభూపాలుడు అన్నామాత్యుని దిలకిం
చును).

అన్నామాత్యుడు

బ్రహ్మణోత్తమా! కల్పోక్తకమంబునఁ బూజం
గావింపుము.

(పురోహితుడు శ్రీనాథునిచేతినుండి పుస్తక
ముం బుచ్చుకొని మంటపముపై బెట్టి పూజిం
చును).

(శ్రీనాథుడు కాశీఖండమును బూజాస్థానము
నుండి పుచ్చుకొని వేమారెడ్డిదిక్కు మొగం
బగును).

వేమభూపాలుడు

సార్వభౌమా! ఆంధ్రమహీమండలాఖండలుం
డైన వీరభద్రభూపాలునకుఁ గృతి సమర్పించి
కృతార్థుండ నగుము.

(శ్రీనాథుడు వీరభద్రారెడ్డి సమ్ముఖమునకుం
బని వాని హస్తయుగంబున గ్రంథముం
బెట్టును. కరితాళధ్వనులు మంగళతూర్వ
ములు మొఱయును).

అన్నామాత్యుడు

కమలనాభపాత్రా! నీవు ధన్యుడవు. శ్రీమహా
విష్ణుతుల్యుం డయిన మారాజేంద్రునకుఁ గృతి
సమర్పించఁ గలిగితివి.

వేమభూపాలుడు (శ్రీనాథునకు రత్నాంబ
రంబు లర్పించును).

అన్నామాత్యుడు

కవీంద్ర! కృతీసమర్పణ సద్యములు చదువు
దువా?

(శ్రీనాథుడు)

చిత్తము. మహామాత్యుల యాజ్ఞ!

(రాజుచేతిలోని పుస్తకమును బుచ్చుకొని వా
గ్దేవి బ్రథించి)

“శా. శ్రీకాశీనగరాధిరాజ్యపదవీ

సింహాసనాధ్యాసి లో

కైకగ్రామః విశ్వనాథుడు విశా

లాక్షీ మనోభర్త సు

శ్లోకుం దొడ్డయయల్లభూవరు తనూ

జ్ఞాన వీరభద్రేశ్వర

హ్మకాంతుం జగన్మోక్షగండవి మహేశ్వ

ర్యాన్వితుం జేయుతన్.”

“క. గజదళ విభాళబిరుదున

కజగవధరభక్తి భావితాత్మునకు సమ

ద్విజయునకు రాయవేశ్యా

భుజగునకును వీరభద్రభూపాలునకు.”

“వ. అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాయొస
ర్పం బూనిన కాశీఖండంబు.”

“మాలిని. వికచకమలనేత్ర! నేమహంబను

పుత్ర!

సకలస్వపశరణ్యా! సంక్రితాశేషపుణ్యా!

మకరనిధిగభీరా! మానినీచిత్తవోరా!

ప్రకటగుణతరంగా! రాయవేశ్యాభుజంగా!”

“స్వస్తి”

(చదివి మరల పుస్తకము రాజు హస్తములం
దుంచును).

వీరభద్రారెడ్డి

(పుస్తకము మరల శ్రీనాథున కిచ్చి) అగ
స్త్వము కాశీం బెడఁబాయుపట్ల రెండు సద్య
ములు చదువుము.

(శ్రీనాథుడు)

“నీ. పరముకళ్యాణ! యోభాగీరథీ! గంగా!

వార్ధి భామిని; పోయినవత్తునమ్మ!

యమరేంద్రులార! లోలార్క కేశపులార!

ననజనంభవ! పోయినవత్తునయ్య!

(శ్రీవిశాలాక్షీ! దాక్షిణ్య పుణ్యకటాక్ష!

వాసవార్చిత! పోయినవత్తునమ్మ!

(శ్రీపూర్ణ భద్ర పారిషదనాయకులార!

వటుకఛ్చైరవ! పోయినవత్తునయ్య!

తీర్థసంవాసులార! కృతార్థులార!

పాశుపతులార! భాగ్యసంపన్నులార!

మందిరోద్యానవాటికామతములార!

పోయినవత్తునె మీకాశిపురము విసిచి”

“నీ. కలహంసి రారాదె కదలి నాతోఁ గూడి

నీ వేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి

కదలికాకాంతార! కదలి రా ననుగూడి,

నీ వేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి

(శ్రీవిశాలాక్షీ! విచ్ఛేయు నాతోఁ గూడి

నీ వేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి

నాతోడఁ గూడి యంతగ్రేహ! మేతెమ్మ

నీ వేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి

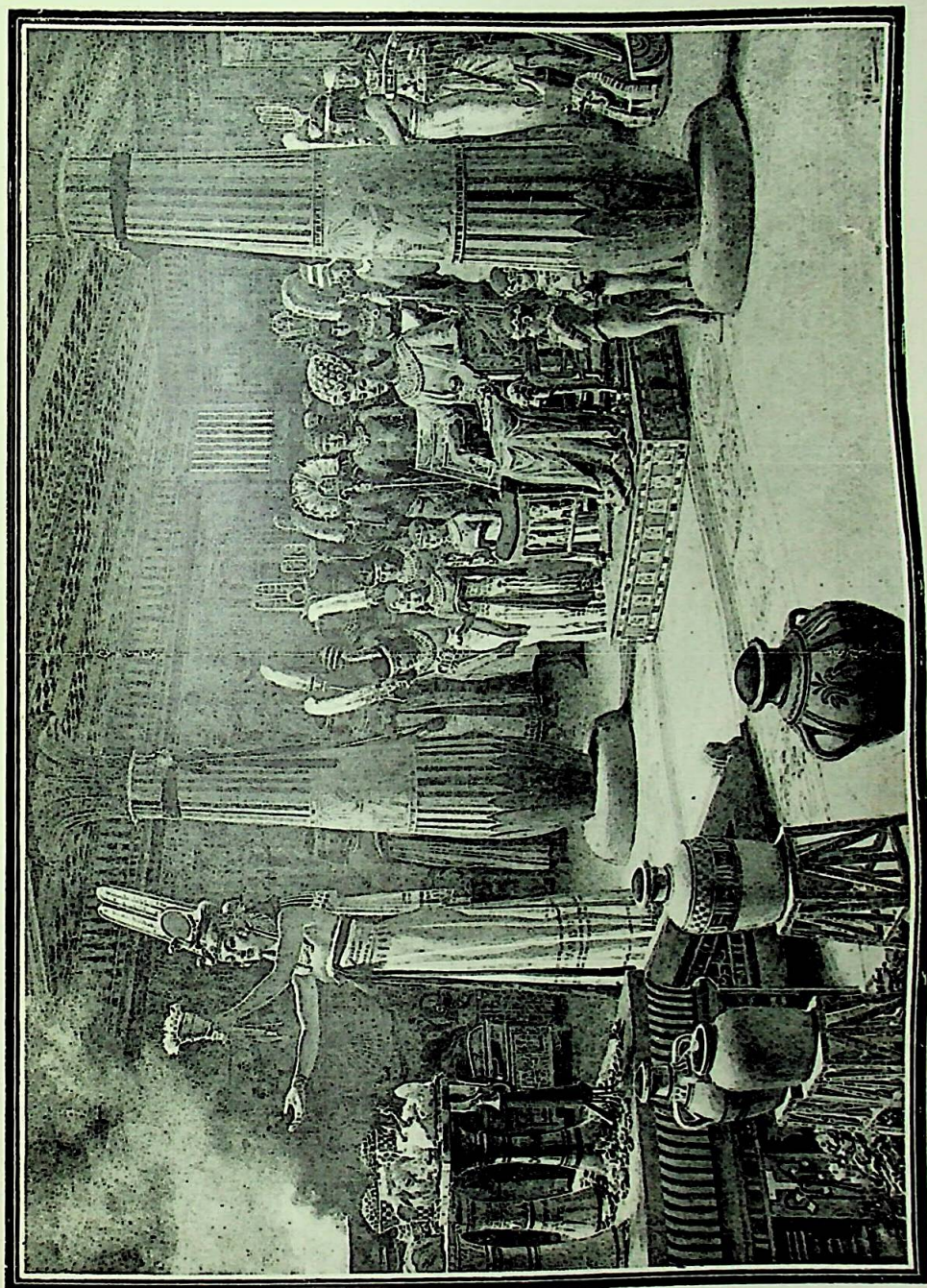
రండు ననుఁ గూడి యోపరివ్రాట్టులార!

వత్సూత గల్గి మీ రేల వత్తురయ్య!

పరమసిర్భాగ్యుఁ డైననానజ్జనట్టి

కటకటా! సౌఖ్యజలరాశిఁ గాశి బాసి.”

స్వామీనమహారాజుల చిత్రములు

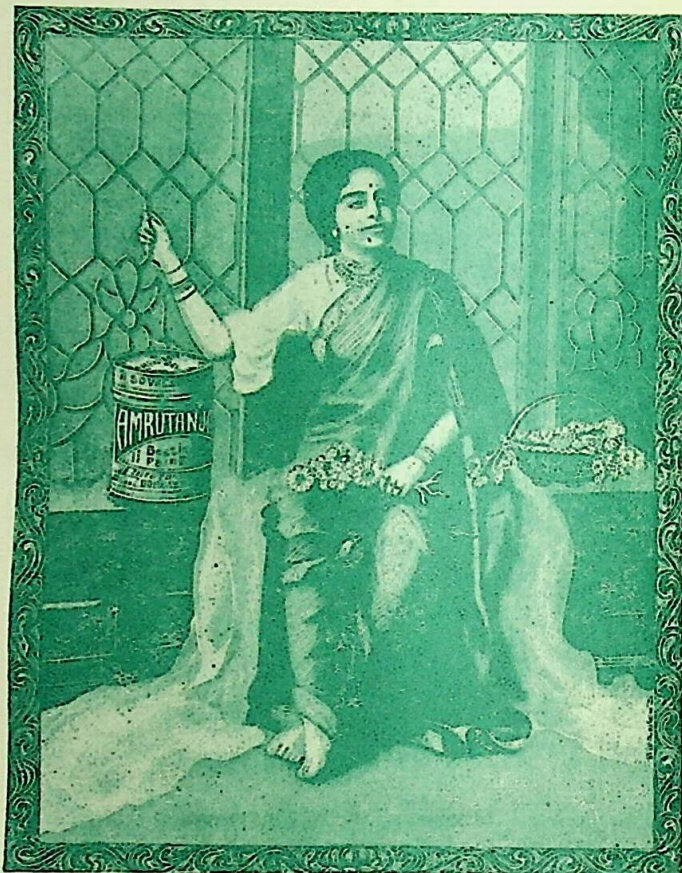

చిత్రము ౧

‘నెఫర్ టిటి’ రాణి

Amrutanjan

BEST INDIAN PAIN BALM

SOLD EVERYWHERE

అమృతాంజనము

AMRUTANJAN DEPOT
BOMBAY & MADRAS

వీరభద్రారెడ్డి

అహ! నీకవిత్వ మనన్యసులభ మమృతప్రవాహము. నన్నయతిక్కనాదులును నీకుఁ దక్కున యనియే నాయభిప్రాయము.

అన్నామాత్యుఁడు

మేలు మేలు. మహారాజా! మేలు మేలు. మముబోంట్లమాట మాట కాదు. విద్వత్ప్రభువులమాట మాట. మీరు మెచ్చుట లోకత్రయంబు మెచ్చుట యని నాసిద్ధాంతము.

వేమభూపాలుఁడు

గాడదీండ్లిమభట్టు నోడించిన వీనిపాండిత్యమును, నైషధకాశీఖండంబులం దెలిగించిన వీని కవిత్వమును మెచ్చుకొననివాఁ డెచ్చట నైన నుండునా?

శ్రీనాథుఁడు

ప్రభువద్యులయనుగ్రహము కాని నేను సామాన్యుఁడను.

వేమభూపాలుఁడు

శ్రీనాథా! గాంధర్వకవిత్వములు పుట్టుకతోడంబట్టినవి యందురు. చదువుకొనినఁ గవిత్వము చెప్ప లేనివాఁ డుండునా? పాడ లేనివాఁ డుండునా?

శ్రీనాథుఁడు

దాని కర్థ మిట్లు కాదు. రెండు కూనిరాగములు తీయుట సంగీత మనియు, గురులఘుజ్ఞానము గలిగి రెండు గీతలు గీయుట కవిత్వ మనియుఁ దలంపరాదు. ఆపాతమధురమైన సంగీతమును, ఆలోచనామృతమైన కవిత్వమును బురాకృత కర్మపరిపాకంబునం గలుగునవి కాని సామాన్యులు కావు.

వేమభూపాలుఁడు

చతుర్విధాంద్రమున గ్రామ్య ముపయోగించు కొన నొప్పుదా? అది వ్యవహారబద్ధము కాదా?

శ్రీనాథుఁడు

వ్యవహారము దేశమునకు గ్రామమున కొక విధము. శాసనము లేనిభాష సర్వజనైకవేద్యము కాదు. కావున గ్రామ్యము నింద్య మనియే మహాకవులసిద్ధాంతము.

వేమభూపాలుఁడు

గ్రామ్యకవిత్వ మెట్లుండునో విని నభిలషించుచున్నవాఁడ.

వీరభద్రారెడ్డి

(శ్రీనాథుం జూచి) నిన్న మనము వీధినాటకమునఁ జూచియున్నకవులం బిలువ సంపితెప్పించినవా రీమహారాజునభిలాషం దీర్పఁగల రని తలంచెదను, (అన్నామాత్యుని జూచును).

అన్నామాత్యుఁడు

ఎవ రక్కడ?

భటుఁడు

(ప్రవేశించి) అమాత్యశిఖామణి! ముగలయేమి?

అన్నామాత్యుఁడు

నీవు పోయి ధర్మశాలలో నున్నవైదేశికులం దీసికొని రమ్ము. పొమ్ము.

భటుఁడు

చిత్తము.

(నిష్క్రమించును)

శ్రీనాథుఁడు

వేమభూమిశ్వరా! గ్రామ్యకవులు మూఁడు తెఱంగులై యున్నవారు. లోకములో జనులు

వ్యవహరించునట్లు గద్యపద్యము లట్లువారు. భావకవిత్వము లని కొంతవ్యావహారికభాషం జేర్చి కవిత్వము చెప్పదు మనువారు. నీచాతి నీచభాషతో బాటలు పదములు నట్లువారును.

వేమభూపాలుడు

ఇందు భావకవిత్వ మన నర్థ మేమో నాకుఁ జెలిసినది కాదు. భావము లేనికవిత్వ ముండు నా? ఉన్న నది కవిత్వమా? భావకవిత్వ మని యొక తెగకుం బేరు పెట్టుట యేమి?

శ్రీనాథుడు

ఈభావము దేవర యూహించెడుభావము కాదు. ఈభావ మెట్టిదో యిప్పుడే విందు గాక.

(అంత బైఁ జెప్పినమువ్వరు కవులును బ్రవేశ పెట్టెనుదురు).

(అన్నామాత్యుడు వారిని విశ్రమింప నియోగించును).

గ్రామ్యకవి

దేశభాషల్లో కవిత్వం చెబితే దేశీయులకి తెలుస్తుం దని చెప్పి అట్లు వ్యావహారికభాషలో గ్రంథాలుంటే సర్వజనులకీ సుబోధకంగా పుగులు దనిన్నీ చచ్చి కుళ్ళినజొక్కల్లా గున్న మృతభాష పనికి రాదనిన్నీ, దాంతో గ్రంథాలు చెయ్యడం పాప మనిన్నీ, ఆపాతైన గుతో గ్రంథాలు రాస్తే పిల్లాళ్లు అర్థం చేసుకోలేక నానాచిక్కులూ పడి వ్యర్థం పోతారని, అల్లా శాసనాలు పుట్టా లని నేను పదిపదిపాను సంవత్సరాలనుంచి భగీరథ ప్రయత్నం చేస్తూ వున్నాను. నామానప్రాణధనాలు దీనికే విని

యోగిస్తున్నాను. ఏలినవా రనుగ్రహానికి ప్రతిక్షిస్తున్నాను. నేను కోరేది శాసనాల్లో వుండే మాటలు పాత్రాటాకుపుస్తకాల్లో వుండేమాటలే కాని మరోటి కావు. ఇంతే నావిన్నం.

వేమభూపాలుడు

గ్రామ్యవాదీ! పద్యము కూడ గ్రామ్యముతో నుండవలయు నందువా? వచనముతో మాత్రమా?

గ్రామ్యకవి

రెంటియందన్నా.

వేమభూపాలుడు

ఏదీ చూతము. గ్రామ్యముతో నొక్కపద్యము చెప్పము.

గ్రామ్యకవి

క. చెబితే గ్రామ్యకవిత్వం

పెలు లందరు మెచ్చు జెప్ప వాలది కాదా
ఉలు సెందుకు పూర్కో వలె
నబలోపల మెచ్చు యెచు సత్కవిమైతే.

అందలు

(నవ్వుచు గరతాళధ్వనులు చేయుదురు).

వేమభూపాలుడు

మేలు మేలు గ్రామ్యవాదీ! మానసికులు దలు నిన్ను జూచి కవిత్వము నేర్చుకోవలసి వా రగుచున్నారు.

అన్నామాత్యుడు

నీగ్రామ్యకవిత్వలక్షణము తెలిసినది. నీవు విశ్రమింపుము. (భావకవిదిక్కు మొగంబై) ఓయీ నీభావకవిత్వప్రభావ మొక్కసారి వినిపింపుము.

భావకవి

భావకవిత్వ మన్న సామాన్యము కాదు. సామాన్యులకు మాకవిత్వములోని భావము తెలియుట దుర్లభం. అది యిప్పటివారికి తెలియక పోయినా ముందునచ్చేవారికి తెలియక పోదు. ఆఫల మపేక్షించే మే మిట్లుద్యమించినాము.

వీరభద్రారెడ్డి

ఒక్కపద్యము చెప్పము. విని యానందించెదము. దానిభావము మాకుఁ దెలియకున్న మాపండితులక్షేనం దెలియకుండునా? అట్లు తెలియకున్న నీవే చెప్పి నీభావము వెల్లడింతువు గాక.

భావకవి

చిత్తము, చిత్తము, చిత్తగింపుడు.

చ. చిలుకలు చెట్లకొమ్మలవ

సించి కుహూ యని యాటలాడు కో

కిలములు కాపు కాపు మని

కేకలు వైచెడు కొండ లెక్కి కో

తులు కయినేసి సింగములతో

సరసంబులు సంతరించు ని

క్కలియుగరాజుకుఁ సకల

కాలము జాలిని గోరి దీర్ఘతక్ష.

వేమభూపాలుడు

భేషు! భేషు! భావకవీ! భేషు! భేషు! నీవు చెప్పినట్లే నీభావము మాకు స్ఫురించినది కాదు. నీవే చెప్పి మ మ్మానందించఁ జేయుము.

భావకవి

తనకవిత్వమునకు తానే న్యాయానముచేయుట తప్పని చెప్పదురు. అట్లే నాకవిత్వమునకు నేనే

భావము చెప్పట తప్పే యగును. కావున నేఁ జెప్ప రాదు.

వేమభూపాలుడు

కవిసార్వభామా! దీనిభావము నీవుచెప్పగలవా? ఇందు భావమున కభావమే యని నాభావము

శ్రీనాథుడు

అట్లనుట న్యాయము కాదు. ఇట్టి భావార్థంబులు తొల్లియుం గలవు. ధారా సగరాధీశ్వరుం డగు భోజరాజు రాజ్యము నేయుకాలమున నొక్కనాఁ డొక్క తిలఘాతుకు నలంకరించి కాళిదాసుఁడు రాజదర్శనంబు నేయించె. రాజు సమస్కరింపఁగా నాఁడు అశ్వసీ, పునర్వసూ, కృత్తికా, రేవతీ, యని యాశీర్వదించినాఁడు. రాజు నాఁడు మూర్ఖుఁ డని గర్హించుచుండఁగా గాళిదాసుఁడు రాజా! దీనిభావ మతిగంభీరము. ఆలకింపుము. “శ్లో. అశ్వసీ భవతు భూవమందురా, ముదిరే భవతు తే పునర్వసూ; కృత్తికాతనయవిక్రమోస్తు జే, రేవతీవతికనిష్ఠ నేవయా” అని వీని యభిప్రాయము. అని చెప్పినాఁడట! అట్లే యీ భావకవి యును. దీనిభావం బాలకింపుడు.

కలియుగరాజుకుఁ = కలియుగములో రాజైన వీరభద్రరాజునకు, సకలకాలము = ఎల్ల కాలము జాలినిగోరి = కరుణతోడనని యర్థము ధ్వని; దీర్ఘతక్ష = దీర్ఘత్వముగా; అనఁగా దీర్ఘాయురాయమును జెప్పకో వలయును; మఱియు నిందు కలి; యుగ, రాజ, కలి, కాల, జాలి, గోరి, వీనికి నానార్థములు కలవు. ఏయర్థము కావలయు నన్న నా యర్థము చెప్పకొన వచ్చును.

చిలుకలు=చిలుకలవంటి స్త్రీలు, చెట్ల=దండల
యందు; నసింది=ఉండి; కుహూ యని పలుక
రించుచు నాడుదురు; అనగా సుందరస్త్రీల
పొందిక కలుగు గాక యనియు, కోకిలములు=
పరభృతములు, పగులు శత్రువులు; కొండ
లెక్కి యనగా నిలిచి యని యర్థము. కావు
కావుము = రక్షించు మని మొట్టి పెట్టుదురు.
అనగా శత్రువులు వశు లగుదు రనియు;
కోతులు=కోతిపనులు చేయువాండ్లు పిల్లవాం
డ్లు; కయిసేసి = అలంకరించుకొని లేక నేతు
లలో నాడుకొనువారై సింగములతో=
ప్రభువులతో; సరససల్లాపము లాడుదురు.
అనగా బుత్తపుత్రికాసంతానము కలుగు
గాక యనియు నాశీర్వాదము.

అందఱు

బలిబళి! బలిబళి! (అని కోలాహలము)

వేమభూపాలుడు

ఇక్కడికి భావకవిత్వభావము తెలిసినది. ఇంక
మూడవది తరునాయి యున్నది. తత్ప్రభా
వముగూడ వినఁ దలంచితిమి.

పదకవి

(సంగీతముతో)

౧ ఎల్లి! రాయే జాజిమల్లి రాయే; మల్లీ మల్లీ
(వచ్చి) వొళ్లొనూ గూకుండ|| ఎల్లి
౨ సీతోనే గూకుంటే నిన్నే సూసూసుంటే,
నాపానా మింతాలా లేనీ వస్తా దోసి|| ఎల్లి
౩ సంతాకీ ను వోవోయి ససములో వచ్చీనా,
యింతాలో నామడుసు యిం కొక్కయిద

[వశాద్ది|| ఎల్లి

౪ నున్నే నేనూ నేనే నున్నా సీపానామ,
నాపానా మొక్కొంటే సూపేరులే కా
[ఎల్లి! రాయే]

అందఱు

మేలు. మేలు! బలిబళి! (అని కరతాశ్శబ్దము)

వేమభూపాలుడు

ఇక్కడికి మాకు ముత్యములు గ్రామ్యము
దెలియవచ్చినది. ఇట్టియపాత్రపు గ్రామ్యము
నకుఁ బాత్రత గలిగించి విద్యాధికారు లగు
వారే కొందఱు మందమతులై గ్రామ్యవాద
గౌరవించుచున్నారు. ఈ గౌరవించుట క=
కుక్కను గంగిగోవుం జేయుటయే. గ్రామ్య
వాదీ! సీకవిత్వ మెత్తుకోలు మొత్తికో లను నట్ల
న్నది. సీవాదము దుర్వివాదము. భావకవి
సీభావకవిత్వము నేతిదీరకాయ వంటిది. సీక
త్వములో భావమే లేదు. సీకు గణయత్రిపా
లక్షణము కొంచెము తెలియనేకాని సీవు
తుండవు, కవివిగావు. సీ కవిత్వము పైత్యము
గీతకవి! లోకములో సీవాడు కవిత్వము
క్లిషింక దెచ్చుటకన్న దరిద్రము మఱియొక్క
లేదు. ఇది బూతుబూతైన జావళి కవిత్వము
కన్న సధమము. అధమాధమము. (మొత్తి
దిక్కు మొగంబై) ముత్రివర్యా! ఇట్టి గ్రామ్య
ము దేశమునఁ బ్రబలఁగూడ దనియు
ప్రసక్తిం దెచ్చినవా రెల్ల శిక్షార్హు లనియు
నొక్క-శాసనము సృష్టించి, ఇంక
గ్రామ్యగ్రంథము లన్నియు నశించఁ జేయు
యనని శాసించుచున్నవాడ.

అన్నామాత్యుడు

(గ్రామ్యవాదులం జూచి) మీరు భాషాద్రోహులు. భాషాద్రోహి దేశద్రోహి నాబడు. మీరు శిక్షార్హులు. మిమ్ముకిక్కించుట న్యాయ శాస్త్ర సమ్మతమే.

అయినను మీరు బ్రాహ్మణులు కావున నిది మొదటితప్పగా నెంచి మిమ్ము గరుణించి పుచ్చినారము. మీ రింక నిట్టి కవిత్యమును బ్రసక్తికిం చెచ్చితిరేని రాజశాసనం బెట్లు చేయవలయునో మీరే తెలిసికొనుడు. పొండు, బుద్ధిగలిగి మెలంగుడు.

గ్రామ్యవాదులు

(అధోముఖులై లేచి నిష్క్రమింతురు).
(తెరలో ఘంటలు)

నేమభూపాలుడు

మధ్యాహ్నకాల మయినట్లు ఘంటలు మ్రోయుచున్నవి. నేటి కీకొలుపు చాలింతము.
(అని లేచును).

[అందఱు లేచి నిష్క్రమింతురు]

అంకాంతము

ఆనవాలు

పల్లె పూర్ణ ప్రజ్ఞాచార్యులు గారు

ద్వీప పద

స్త్రీయాధికారంబు చేమత్తుండగుచు
న్యాయంబు విడి యత్ననాయకుచేత

ఏడాది, ప్రియురాలి నెడఁబాయు మనుచు
వాడియశా శాపంబు వడసి యద్దాస
తనదు సామర్థ్యమంతయుఁ గోలుపోయి
వనట యత్తుండు ప్రవాసియై యొకఁడు
శ్రావణమాసంబు సన్నిధియగుడు
జీవితేశ్వరిని సజీవఁగాఁ జేయ
నేమంపు వార్తను జీమూతువలనఁ
గోమలికింబంప గోరి యిరీతి

అలకా పురంబునం దలఁచారు తనదు
నిలయంబు నెఱుంగ వర్ణింపంగఁ దొడఁగె.

౨

ధనవతి మందిరోత్తర భాగమందు
అనతిదూరముననే యలరు మద్గృహము
దానిచుట్టును శక్రధనువు నాఁగోట
కాననా మఱిసీకుఁ గనులఁపండువుగ,
చేతికంటెడు పూలచెండ్లచే నంగి
నాతన్వ పుత్తు మన్ననఁ బెంపఁ బెరిగి
దీపించు నీకు గుర్తింప నాకోట
దాపున బాలమందార వృక్షంబు.

మస్యణ నైదూర్య సముచితనాళ
విస్మయరహేమాంజ వికసితం బగుచు.
వాపి యొక్కటి యందు నరలు మారకత
సోపానపంక్తులఁ జూడనై యొప్పి
అందు వసించు రాయంచను నిన్ను
ముందు వీక్షించియు, మోసాలనున్న
మానసంబున కేగి మననచ్చు నంచు
మానసంబున నేని మఱియొచ వెపును.

3

చుచిరేంద్ర సీతారో రోచిరింభోళి
విచికిల శిఖరమై మితగొల్పుచును.
కనకరం భావనాక్రాంతమై జలద!
తనరుగ్రీజా పర్యతంబు తల్లటిని.
మిత్రమా! నాదు భామిని కదిస్త్రేమ
పాత్రహాటను “బదేశదె” చెప్పనేల?
నినుడటి త్సందర్శనీయుఁ జూచుడును
మనసున కది మఱిమఱి జ్ఞప్తివచ్చు
జలద! యాకృత్రిమ శైలంబునందు
విలసిల్లు నొకమాధవీ మంజుషంబు
దానిచెంగటఁ జలద్దళ మశోకంబు
మానైన పొగడయు మఱికానిపించు

ఆరెండు నెపుడు దోహదకైతనమునఁ
గోరెడు, సనుభోతఁ గోమలికూర్చి
ఒకటి తద్వామపాదోరుతాడనము
ఒకటి తన్ముఖమదిరో పానసంబు.

౪

రవ్వల పీటతో రాజిల్లు పైడి
మవ్వంపు గడ,వాని మధ్యఁ జెన్నారు
పచ్చివెదుళ్లతోఁ బల్లటీబాడు
పచ్చరా యరుగు కన్నడు దానిక్రింద
ఘులుఘులుమని పైడి గాజులుమ్రోగ
లలిదాళములను మల్లలన యాడింప
ముదమొందు సీమిత్రముఖ్య మానెమలి
నిదురించు నజనుల నిత్యమాగడను.

గుఱుతు వేరొక్కటి గూడఁ జెప్పెదను
మఱివీని మదిలోన మఱువకు మయ్య,
కలపు వాకిట నిరుగడలఁ గుడ్యముల
సలలితగతి న్రాసి శంఖపద్మములు
నాయెడఁబాసిన నాటనుండియును
ఏయుత్సవము లేక యెసఁగుట కతన,
దేజంబు చెడి యిల్లు దీపింపకుడు
రాజిల్లునే తమ్మి రవి నెడఁబాసి.

నా జీవితనాటకము

బసవరాజు నెంకటప్పారావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.

ఈ

కవటనాటకాల నే నికనాడ, లేను, తెరదించుడీ, కొరగాని నాలి

వేసముల వేసి పొట్టకై మోసగించి, పరుల లాలించి యాదించి బతకలేను!

గీ. పుట్టినట్టి పొరుషమైన పుటక మరిచి, పరుని కృతికి వేసముగట్టు పాపమేల?

నా విధురజీవితమ్మునే నాటకమ్ము, జేసి, ఆడించి, జగతి రంజింపలేనా?

క్రిష్ణశల్లి సూర్యారావుగారు

(వెనుకటిసంచిక రచనాన్ని)

ఏడవయంకురము

వివాహమునంతటి సంతోషమును మేదియు లేదని స్థూలశృష్టికిందోచి నలుపురు నానందింతురుగాని మాత్స్యశృష్టిని విచారించిన సంతతి పెద్దవిచార మేననుయములో నెన్నడును గలుగదు. మగవానికి నాడుదానికి నిదియొక్క పెద్దబేసవచ్చి మీదబడుటయే—నతాం తరునునకు మాటుటయే—బాల్యాదివశలుమాటి గృహస్థా శ్రమమునకును మాటుటయే నన్నదా! సంసారము మాకు నలవోయిత్రండ్రి! యని యొక్కనమస్కారముచేసి, శాస్త్రవేత్తలు గృహ్యసూత్రములు రచించి మనుష్యులకు ద్వంద్వనురాగమునకు దారిమూసిన సర్వజ్ఞులు, మానులై యడవులబడిపోవుట—దీనికర్థమేమో యాలోచింపవలసినదే. సంసారమును భరింపబడయనగా మీద నుండి పడుచున్న యాకాశమునుబ్రహ్మాండముయొక్క వైశిష్ట్యము నలంకరించుటకొని మోయుదుర గట్ట భారమును లక్ష్యముచేయక—తల కెండవగులుటలేదు. వానచినుకులు మీదబడుటలేదని సంతోషించుటవంటిదేకాదా! ఇప్పటికి మనవారిలో నెంతవో వందలు గడించుచున్నవారు కూడ నెట్లు సంసారమును భరింతుము—సంసారమనగా భార్యదేవరమార్గము—భర్తయనునామమును మేముభరింపలేము. భార్యనెట్లు భరింతుమని బెనరి విధి లేక యున్నజంబులునువిడిచి యదాయములు చేయలేక వృథు

లనుజనకులం భోషింపను మాత్రము పనిపూని కుమ్మరపురువులవలె సంవరించుచున్నారు. 'పెండ్లి, నాకుఁ బెండ్లి, నాకు భార్యవచ్చును, నాకుమగఁడు, నగలు వచ్చునను నుబలాటము, బిడ్డలగండు'మను పెద్దయుత్సాహము—వెజ్జిసంతోషము—ఇందుకనియే, జ్ఞానమువచ్చినపిమ్మట, నొక్కమాత్రముభరించునంసారులంగాంచి యేమని మతిమాటునో, యీలోకయాత్ర యెట్లుజరగనో—మొట్టో యీసంసారము నాకువలననిన గ్రామములన్నియు మనిషియలగు నేమో యనియే పెద్దలు, 'మామాటలు చిన్నలువినవలయును. మేము చెప్పినట్లుచేసి మెలగవలయును. మాయాజ్వలవలన మీకుఁ గట్టమువచ్చినను మీరనుభవింపవలసినదియే' యని బంధించిపైచినారు. ఎదిగినకొలది స్వాతంత్ర్యమెదిగి 'నాకిది వలదు వీరకు నాకు నల'దనియందులేని—నివ్వని నెవ్వతె యెవ్వతె నెవ్వఁడు నిల్చిగలుగుదురు? అపుడు కామలులో ముక్కుదులో—పశుమర్యాదలకు దిగుదురు. సంసారమును భరించుట మాటలా! దానికొఱకే శాస్త్రములు చదువుట, రాజ్యము లేలుట, "తెప్పానాం తేలానాం." పరదేశములు ద్వీపములు గండలు చేరె బట్టుకొని తిరుగుట, సముద్రములు దాటుట, యీశాట్టులు రెంటికినీసనముచాలదు. భూమిలోనుండిని తేవములు బైలు దేజినగాని యేనుఁగు బాహులు మారునీళ్లతోఁ దీక్షదని ధూములు పెల్లగించి యెరుకఁబోసి యెత్తికొనుట—సంసారమును భరించుట మాటలా! తాను గోచిపెట్టుకొని

తిరిగియైనను భార్యను గుమ్ముముదిగి రానీయక, యెరుల కంటఁ బడనీయక, యింటినుట్టాకరికిఁ జెప్పక, 'నలుపురి తో నారాయణ'యని సంధరించుట సంతోషముచేర నేనా! మోసముచేసి పెద్ద లిట్టికష్టములలోఁ బడఁద్రో యుచున్నాను. తప్పదు సగమునగములో విడువరాదు. దీనియంతయు మానవలయునని కుడితికుండలోఁ జేరారలువేయుట యానందముచేతనా! సంసారమును భరించుట మాటలా-రోగములు రొట్టులు, బిడ్డలను బెంచుట, పెద్దవారిం జేయుట-ఈపెద్దవారిం జేయుటలో నెంత యర్థమైన నిమిడియున్నది. ఓసత్కృపి! ఏదీ, పెద్దవారిం జేయుట యన నెంతగంభీరాభిప్రాయమున్నదో వర్ణింపుము! వారికిఁ బెండ్లిండ్లు, వారికి సంసారములు, మన వేషమే వారికివేసి మొండినక్కనలె, మనము కష్టపడుచున్నపుడు వీరేల యూరకుండవలయునని యసూయచేర నువలె-గోతిలోఁ బడఁద్రోయుటయే-అబ్బబ్బ! సంసారమును భరించుట యనిన మాటలో మగఁడు లోకాంతర గతుడైన, మగుననడుము నాయఁగట్టుకొని బిడ్డలం బెంచుట-దైవమా! కోమలేశ్వరా! ఉమారమణా! నలను నలను; మగున కీకష్టము నేడు, తెచ్చి పెట్టుము. మగున ముందే లోకాంతరము చేరెనా మగవానికష్టము చెప్పఁదరమా! అపుడు మగువాఁ డాఁడుదిగా మాఱవలయును. చేరఁగానిపై యారెండువిషయములం దలంచుకొంటిమా, వారువారు నలవాటు లేనిపనులలోఁబడు కష్టములం జూచితిమా, స్వామి! ఒడలు గగుర్పొడుచును. వెంటనే సన్నాస్యస్థాశ్రమము స్వీకరింపవలయుననిసంతలై రాగ్యము గడుంగట్టునకైన బుట్టును. పెండ్లియనఁగా నొక్కసారి యాఁడుదానికి-ఆకుకొనుచున్న దానికి-ఈప్రపంచము తలక్రిందుచేసి భూలోకములోని దానినిదీసికొనిపోయి యంతరాళమున వ్రేలాడఁదీయుటయో! ఇంతకంటె వేటొకటియని యనుభవశాలులును మఱియుక్క దానిం జెప్పఁజాలరని చెప్పవచ్చును. బాలికకుఁ బెండ్లియైనదనిన వెంటనే రెండవ పనిలేదు. 'నాపెనిమిటికి దీర్ఘాయు వియ్యు. నాభర్తను సుజ్ఞాన మొసఁగము. నానాగునను నాయందుఁ గరుణపుట్టునట్లు చేయుము. నా పతికి సంసార ప్రభుత్వ మిమ్ము. నా పతికి, ధనధాన్యములు. ప్రసాదించువు'—అని దేవులాలతప్ప

పెద్దలు వేటొకదారి చూపింపలేదు. అంతయు వింతగాంతునితో నున్నది. పెండ్లియన నొక్కపందమువంటిది. రామరామాయుధమువంటిది. ఎవ్వగుగల్వరో, యెవ్వరో డుదురో, పందముగాదు, యుద్ధముగాదు-గెలుపునీ లునై చిశానుటవంటిది. అపృష్టమెవ్వరివంకఁ దిరుకో, పదికాలములు తిన్నగా నడువలసినదేకాని-నడుచుకే యవాంతరమువచ్చునో, శివా! వద్దవద్ద, తలఁదీ! భారతముచేసికొనరాదు. ఆఁడుదానికి మగవానితో నమ్మకముగఁడుతప్ప దానికి వేటుదైనను, పూజలు, వ్రేలులు, గూత్రలు లేవందురు. అన్నమేమి! బాగుగా నాలోచించి తిమా- ఆఁడుదానిగతి యభోగతి! ఆఁడుదానికి లెండ్లియైనదనినమాట గుండెలు గుళ్ళెలన ప్రక్కలించు పిమ్మట గాని మాటయనవచ్చునా- ఎంతవనో చాచుచున్నాను- ఎన్నికష్టములో పడుచున్నాను. దానిపైగల యోగి! యోగి!

“అన్నమైన నదేమిరా, సున్నమైన నదేమిరా” యని వేదాంతి- అన్నము సున్నము నొక్కటియే కనుక యన్నమే తినవగునురోయని-సాచునట. అట్లే మగము శిశువులోఁబడిన సంసారియును బాడును. దానిలో రుచియెట్టిదో - దానిమనస్సురుచి యితరపక్షపులపడేను. అజీర్ణముంజేయు తీయనిలడువనుందిన బుద్ధి పుష్టమనా యారోగ్యమునిచ్చు మిరియములకషాయముప్రాసబుద్ధిపట్టుదు. నేను గవినిగానుగాని వేదాంతిని- నేను సంసారినుగుగూర్చి వర్ణించినప్రభురకీటన్యాయము పట్టుకేవా- పట్టుకేమి? నేనెందున్నదానను? సంసారపును పెద్దవెంపైనతేనె బాణలియందుమీఁద వ్రాలినయొగవ; పక్షిచున్నదానను, బాణలిలోఁబడి తెక్కబుడదీసి కాంచే కులంట్టుకొనిపో విలనిలబాడు సమయమేయిక. కే నొక్కరినిధూపించిన చూపించిన 'నీవేప్రపంచమునె యూడిపడితి'వని నలుపురు నవ్వుదురు.

ఆభగవంతుడు మమ్ము మాచిహోవలసినదేకాని, మాలోనేయున్నది? మాపై నాతనికిఁ దుల్యతలేమి నుండవలయును. అట్లయిన మేము మువ్వకము నొకకీకా నుందుము. ఏల తలంపకుండ నుండును? అంటిటి తొలు పనివాఁడు జగత్తులో నింకొక్కఁడు లేడు. ఆగోతుని దేవతేగతోఁ బోల్పవచ్చును. ఇది హీనోపమము.

రేమోకాని యాతనిపట్ల బూట్లోపరుడే - ఒక్కక్కడ
మారకుండడు. ఏకకాలమునందే రండుమాండలు లక్షల
కోట్లు పరులుచేయ మొదలు పెట్టును. పట్టనములోని
రాజకీయములోనికి మణినిగల్పించుటకును, గవాలలో
నిద్రించు నేసించుము చెబులోనో, రోమముమీదనో
గురువుమండు మిడినగ్గి కో చీడవేనునకో కాలువిటుగ
గొట్టి బాధించుటకు, మహాసముద్రములోని తిమింగిల
మును గడుపుమాడ్చి, తిండిశారకక చిటుచేపలై పరుగు
లిడుచున్న దానిని వేటాడుటకై వేటకాండను సన్నా
హముచేయును. ఒక్కదాని కేమి-యన్నింటికీ దానేపో
వలయును. ఒక్కచెట్టుకొండెండు, నొక్కచెట్టు (బండెండు)
నొక్కమామరాలి, నొక్కకొమ్మ చిగిరింప-కొక్కడనో
వడగొట్టి దారిలోఁ బడిపోయిన బాటసారి ముసలివానికి
గంజీనీళ్లు పంపుటకై సంసారి నొక్కని లేపను, మునిగిపో
వుచున్న దీప్తిపాంతురములోని యెండలోని బాలు నుద్రరింప
నొక్కపలక నమరించుటకు-ఇందుగల డందులేడని సం
జేహముతోఁ బనిలేని యాశ్వరుడు-మనలను మఱచి
యుండునా! పాపము మఱచియే యున్నాడు. మే
మెన్నిపాట్లు పడుచున్నా మో కనుగొనుటలేదు. మా
కర్మమున మేమున్నాము. అదిగోఁగర్మమనగా నెవ్వరు?
అట్టే దూరము పోవలదు. వేదాంతము ముదురనీయ
రాదు.

లక్ష్మీనారాయణునకుఁ దల్లి లేదు; తండ్రి యు
న్నాడు. శంకరదీక్షితునికిఁ దండ్రిలేడు; తల్లిగలదు.
'వారములు చేసికొని నాలుగు ముక్కలు నేర్చుకొనుటకై
సన్నుగూడ విడిచిపెట్టి స్థలాంతరవాసముచేసి కష్టాజిత
ముగా సరస్వతిలోపాటు లక్ష్మిని సంపాదించు కొన్నాఁ
డా మా లక్ష్మీనారాయణమూర్తియని యారెండ్రపడిన
సంతోషమునకు మేరలేదు. 'ఎన్ని దినములైనది! నా
కిప్పటి కీశ్వరుడు సుఖముం గూర్చినాఁడా! నాకొడుకు
గృహస్థాశ్రమము స్వీకరించాఁడా! నాకు నట్టింట నాకు
వైచి వడ్డించుటకు నాభార్య యాకోడలిని బంపించి
నదా!' అని, చెప్పనలవిగాని సంతోషము. మాయయ్య,
'కొందవలె. నడుగువెట్టగానే పిడుగు పడినదన్నట్లు-
అత్తనారియిల్లు చేరగానే కుండ చేతికి వచ్చినదని విచా
రింపలేదు. పోనియ్యి, సందెగుమ్మ మాడ్చి నీళ్లువల్లి,

నాలుగుముగ్గుల వెట్టుటకుఁగాని, దీపము వెలిగించుటకుఁ
గాని 'లేక, పాడుపడియున్న సంసారమును నాలక్ష్మి
మరలఁ బొత్తుచేయుచున్న'దని యానందించినది. అలవాటు
చేత-అమ్మా నే నుడికొందునే; నేను మంచినీళ్లు లేచే
దను; బిందె యిట్టిమ్మని మామగారు దయచేరనే పల్కు
వాడు. "మీకేలకష్టము నేనుండగా"నని లక్ష్మి పల్కును.
"నేను తేసిచేసి మెలకువలు నేర్చియున్నవాడను, నీవు
క్రొత్తదానవు-నీవుండు"మనువాడు-"నేర్చినవారు మీరు
నేరని దానికి నాకు నేర్పు" డను నది లక్ష్మి-
ఒక్కపని చేయనిమ్మనదికాదు. లక్ష్మీనారాయణునకు
వేటుపనిలేదు. ఏడాదికొక్కసారి బస్తిపాడువెల్లి దమ్మసి
మ్మలుతెచ్చికొనుట, తండ్రిని బువ్వలలోఁబెట్టి పూజిం
చుట-అహ! శంకరా నాపై దయవచ్చినదా! దయవచ్చి
నదానికా మరల సంసారములోఁ బడవైచుచున్నాడవు.
అని యాముసలాయన రాత్రిందినము లాకోడలిని గొడు
కును ముద్దునేయుటకెప్పు వేటుపనిలేకుండెను. గౌరియ
త్తగారు- 'భగవంతుఁ డెక్కడలేడు; దిక్కులేనిదానను;
ఒక్కగా నొక్కకొడుకు; ఆపూటుకు గతిలేదు; దేవుఁ
డా యెట్లురాయని బెంగపెట్టుకొన్నదానను. నాకొడు
కుపై దయవచ్చినదా! తిండిలేనివాని కైశ్వర్యమిచ్చి,
భార్యనిచ్చి, దీర్ఘాయుష్యమిచ్చి నాకున్నులు చల్లఁబడిచి
నన్నుఁ జలికాలదన్ని నాఁడా! అమృతరామయ్యగారు
పెట్టినదీపముగదా యిది. దివ్యవెట్టి యామహాత్మునకు
మ్రొక్కవలయును. 'ఏటికొనితిను మట్టివాడే, వీసికేమి
మనవిడ్డనేమి, యిమ్మటయే'మని తలచినాఁడా; అగును,
హాటికిఁదమ్మనగాని కులమునకుఁ దమ్మనగాదుగదా; ఏ
డంతస్తులమేడమీద నింకొక్కయంతస్తు లేవడియుట
మంచిదా పడిపోవుచున్నధర్మసత్రము నడికొప్పు బాగుచే
యుటమంచిదాయని యాలోచించినాడు.' అని సాంగి
పోయినది. మాయయ్య, 'అయ్యో! అత్త కోడటికము
కత్తిమీఁది సాముగదా! ఆముసలిదానిచేతిలో నీకను
గందు, బ్రతుకుటయే'ట్లని కొందవలెఁ దలంచినదా! మఱి
కొందవలె 'నా ముసలిమండవచ్చిన మావాండ్రెవ్వఁడో
యిగానుండురుగదా'యని దురూహలు పెట్టుకొన్నదా!
లేదు 'విడ్డయ్యడునువెట్టినవేళమంచిదైనఁ బదిమందిచుట్టు
ములు వత్తురుపోరురు. అల్ల నారిపిల్ల మంచిది; చుట్టాల ను

రభి యని పొగడుచును. అత్తయింటఁ గొంతచేయాలె యున్నది. మగఁడు చిన్నతనమునుండి సుపరిచితుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు- యేమోయేఱుకొని తిందురని విడిచి నామా, కంచము, మంత్ర, మాడు, గుడ్డ, యిచ్చి బ్రదుకు మని పంపితిమి- ఈనిసువుల చుట్టటికనున నా కన్నిచై పుల బంధుబాలము పెరుగునుగాక! నాకేమి కొదవ-అని కొదవయేదో జ్ఞప్తికిరాఁగాఁ గొంతసేపు కన్నులనీరుపెట్టుకొనుచు ననుదినముగాల క్షేపముచేయుచున్నది. ఆకొదవ భగవంతుఁడు తీర్చవలసినది; తీర్చినాడుకాఁడు; మింద లేదు. తీర్చవచ్చును. ఎంతమంది కొదవలు తీరినవికావు.

మాయమ్మకు మాకుంటుంబయుపై బెంగయెన్నఁడు నులేదు. నిర్విచారము, విచారములేకేమిగాని- ఇది యొక విచారమా- 'దేశముగాని దేశము లో నున్నది. మనమాట మనమంతిలేదు. చిక్కుచిక్కుచునుచు నున్నది. మగవాడు పనిలోనికిఁ బోవును. ఇరుగా పొరుగా; ఏకో భాషయలు. దీనికేమి తెలియును.' అని తలపోయుట మాయమ్మ కొక్కరిచారమేమో కాని నాకు విచారము లేదు. మేము చైలులోని పనివారములుచే గాఢి యాత్రకుబోవు తెనుగువారందఱు మాకుఁ బ్రతినిత్యము కనబడుచుందురు. దేశక్షేమము, గ్రామాభివృద్ధి, బంధు వార్తలు తెలియుట కెవ్వరో యొక యెఱుకవారువచ్చుచునే యున్నారు. ఎఱిగినవారు చైలులోఁ గనఁబడిన 'రేపు వెళ్లవచ్చును' రంఁడని దింపి యింటికిఁదీసికొనివత్తురు. మా కానాఁడు వారితోఁ జిల్లుబొల్లునుమమఁ గడచిపోవుచున్నది. లచ్చికిఁ జీరయని, నాన్నకుఢావళియని, గారికిఁ బట్టురవకలని, అమ్మకు మహాలక్ష్మిసీటుయనిఁ గారి యత్తకుఁ దులసికోటయని, లచ్చిమామగారికి నాగరాక్షరముల పుస్తకములని యేవో యెవ్వరిచేతనో మేమిక్కడి నుండి పంపుచున్నాము. మాకే బెంగయును లేదు. అందఱుక్షేమవార్తలు తెలియుచున్నవి. కనుక, నిరాలోచనముగ నున్నారము. జీతమంత యెక్కువదిగాదు. అత్త మామలకు మాదానిలోనుండి వారికిఁ జలినీళ్లకు వేడి నీర్లు తోడని పంపుచుందుమే కాని వారినిద్దఱు నిక్కడఁ బెట్టుకొనుటకుఁ జాలినంతలేదు. వారికక్కడ, మాకిక్కడఁ గడచుచున్నదని సంతోషము. అందఱవంటి గుఱుముగల వారైన నింక రెండుకుంటుంబములను బోషింపవచ్చును. గడి

పొక-కొకఁడలఁడునిప్పువలె జూతురు. తాపేయమ్మ వారిలో నక్కడఁ బెద్ద. చేతిక్రింద బదిమందియున్నా రు. తీగటసాలో నొక్కరు, చీటిమ్మనా కొక్కరు, రాత్రిపనివారు కొందఱు, దీపములుమాపుటకు, దారుల మరలించుటకు, మాటలెక్కుటకు దింపుటకు, కుడుముల కెందఱోయున్నారు అంతఁ నొక్కత్రాటివీడ నడిపింతురు. 'కక్కుఁజీతిపని పనికిరాదు. అది కుచ్చు కొనుడు. దారులు కొట్టవలదు. మనజీతము మనకవ్వలెము. అన్యాయచిత్తము విషము. మనకు వదిలియిచ్చి నది పుచ్చుకొనుటలోఁ దప్పులేదు. అది మనకురక్షణ' అని బోధించి వచ్చి నెట్టులుపడియున్న మాటలలో నుండి కోసి యపహరింపకుండ నేతి డబ్బాలకుఁ జిల్లుబొల్లుకుండఁ గట్టడచేసిరి. వచ్చెదను వర్తకులు, బాటసారులు, 'వేడు ను మేష్టరుగారు బహుమంచివారు, లెక్కినవారును సజ్జను' లని పొగడుచుండిరి. హార, కాయ, గింజ, సిద్ధి, మోక, నేయి, పండు ఫలము స్త్రీషమలో నెనుమతికి వచ్చివేసి దిగిఁబి మాపదిమందికి దొరపమన్నలి. న్యాయమా నుంచిచేసికొని తినినదని లోపకార్యమకరారు. అట్టివారు కానియెడల 'కిరు తీసికొనితినుమనేయున్నారు; మఱి మనమేల?' అని నిరాదరమునఁగొందురు. పనివాండ్రందఱును మహారాజు చుహారాజుని యడుగలగుముఁతలొద్దరురు. ఈ మహారాజుమూలమున మనకింతయన్నము దొరుకుచున్నదని సంతోషపగువారు. విశేషమేమనగా నీస్త్రీషను, మాఱుమూల నేకొండలలోనో లేదు. పట్టవచ సమీపమునఁగలదు. కావలసినంత బయలుగలను. నిల్వ రినలెనే మేమును జిన్నయావును సంపాదించికొన్నారము. చిన్న మేష్టరుగారు మాకం తెయందు వచ్చియున్నవారు గావున, వారికొక్కయావును సంపాదించుకొనియున్నామ. రెంటిని మేఁదలేక 'సంప్రదాయము మంచిది. నాఁ టఁబుట్టినది, పాలుపడిచినది, ప్రక్కకు కేరుపోయి దానిబిడ్డ, మీరుపుచ్చుకొనుండని యేదోరూపముకేట పెట్టి మాకిచ్చినారు. నెలనెలకుఁ గొంచెము కొంచెముగా దానివెల మాయొద్దనుండి పుచ్చుకొనుపద్ధతివీడ గ్రహించినారము. నాకుఁబుట్టినంటఁగూడ మాడలపరిచయము గలదు. ఏకాఁపో బండెఁడు గడ్డిపంపుచున్నాడు. పని వాండ్రు చేతిలోనున్నారు. అదీని పెయ్యమాపడెడి

నది. నాకింటిముద్ద నొకరితోఁబనిలేదు. మాడలేమో, నేనేమో పొట్టునిచ్చిని- కట్టుగట్టుయొద్దఁ దుడిచిపొడి గానుండుట, యులువలు నానవేయుట- చెప్పవలదా? ఒక్క- పనివానియిల్లాబోడ్డది. 'మాయా, మాయా' యని నన్నెపు డువలదు. దానిమాటలు అమ్మాయీ! అమ్మాయి! యని నాయమృపిలుపువలె నొక్క-ప్పుడు లోచుదుండును. తల యంటుకొనునపుడువచ్చి పీకాయనూటీపెట్టును, పీచు లోమును. నా తెనుగువంట యామెకెంతోయిష్టము. ఏదో నంతెనలు కట్టునపుడు చిన్నతనములోఁ దండ్రితో మన దేశమువచ్చినవంట- ఆపరిచయముచేత, నన్నాపె మార గాయపాటలలో నన్నునుసరించుదుండును. ఆమె సావాస పేనాకుసొందీ నేర్చికొనుటకుఁబనికొనవచ్చినది. బొడ్డిచుడుచు వానికొడుకే మాయాపును బగలంతయు నెక్కడనో మర ఁదిమేఘకొనివచ్చును. ఎప్పుడైననేను, తోటి యనిసితి చిన, 'హా! నాయి!' యని యందఱునువచ్చి పడుదురు. చిన్న పేష్టరుగారు బాబూలు; వారిభాషయిదికాదు. కానిదేశభాష పొందీ వారికివచ్చును. ఓహోయనుచు, గట్టుకార్యము లపుడేకాని వారియాడువారితో గట్టిపరి చయము నాకుదొరక లేదు. నీళ్ల గొట్టముకడకు వారురారు. ఏపనివాడో తెచ్చియిచ్చును. మఱియు వారియింటికి మాయిల్లు కొంచెముదూరము.

కొన్ని నాళ్లకుఁగాని తెచ్చికొనవలసినది బియ్య మును వస్త్రములునే. తక్కినవన్నియు యధేష్టముగా నిం టికి వచ్చుచుండు సంతతి సమయము వచ్చినది. తల్లి దండ్రులను రప్పింపవలయునని తలంచిరి. రైలులోఁ దెచ్చ యధికారుల మూలమున వారినిష్టము రప్పించుటకు ధారా శముగా మార్గప్రము సంపాదించి గట్టి యత్నముచేసిరి. ఇంతలో సామ్యము చెప్పినట్లు - ఒక్క-రాజునకు బీద వానిపైఁ గరువచ్చి యేనుగు నిచ్చినాడంటు-ఏనుగును బుచ్చుకొన్నామన్న సంతోష మేనా - పెంచుటలోఁ గట్టుమూట! ఈరీతిగానే జీతమెక్కువ చేసి నానుని యధికారులు కలకత్తాకు మమ్ము మార్చినారు. చీపురు పుడకయొద్దనుండి యిక్కడి విక్కడనేగిడిచి, యాపధతి మీదనే యాపును మాడ నొకరికిచ్చివేసి-జీతమెచ్చునకు సగవలలో రెట్టింపు నెలవులకు - సమానమానసములతో నధికారులయాజ్ఞ ననుసరించి కలకత్తా చేరితిమి. ఇంక

వారిని దీసికొనివచ్చుట యెక్కడ? గొంచెము గొప్ప? చేతిలోనిది మాడ నెగిరిపోవు నవసవద్దినది.

“మహారాజ్ కో బదిలీ హోగయాహై” అని యక్కడి పనివాండ్రే కాదు- చుట్టుప్రక్కల వర్తకులు మొదలగువారు మేము బైలుదేలునాఁడు రైలుకడకు మమ్ముపవచ్చిరి. ఇదియును జెప్పవలసినదే. రైలుకడలు నపు డొక్క వర్తకుడు ప్రతిపూర్వముగాఁ దాంబూలు మిచ్చినాఁడు. అది పేమొకటి రెండు నెలలు లేవపు కొనకుండు గలకత్తాలో చక్కఁగా సింపకుట మపకరించి నది. ఆతావు విడుచుట మానును గట్టమే యనిపించినది. అత్రవారింటికిఁ గ్రొత్తకోడండ్రు వెళ్లునట్లు దిగులుదిగులు మనుదునే వెళ్లిసారము. అక్కడమాత్రము మనుష్యులు లేరా? ఇదియేనా మనము పుట్టినప్పటినుండి నివసించు చున్నది? నేను రాక మునుపు రెండు తావులకు మాజీరి. ఎక్కడనున్నను నోరుమంచిది కావలయును. మనదేశ సులు కలకత్తాలోను బెక్కుచుందియున్నారు. కాశీకి వెళ్లువా రందఱు నక్కడ దిగుదురు. కాశికాదేవి సామి ప్యము జేరితిమి.

ఎనిమిదవయంతురము

విద్యయం దాశలేనివారును, గతించిన వ్యర్థకాల మునకై పశ్చాత్తాపపడనివారును, జేరుగడింపవలయునను నభిప్రాయము లేనివారును, ధనమున్నదే చాలును-మఱి యక్కడలేదనువారును, బీదయైనను సంసారభారమునకు విసిగినవారును సాధారణముగా నుండరు. పెండ్లికాక మునుజేయింటనున్న విద్యయచ్చినదికాదు. అది నాలో పముగాదు. నాయదృష్టదేవతచేసిన లోపము. ఊరిలో నేను విద్యనేర్చికొనుట మపపత్తులలేవు. అది నానంటి బాలురు చేసిన సంబుధుమృతము. ఇంటఁ గావలసినంత ధనమున్న నేపట్టనమోచేరి యేదో చూడవచ్చును. అది మాపటుంబము చేసికొనిన దొర్కాగ్గము. వారితో వారితోఁజేసిన కృషియింటిలోఁ దండ్రితోనేకేయక పోయితినే-దృష్టి నేనుగానుండుటచేఁ దండ్రీమాటలు చెవి కెక్కలేదు. 'కలవిద్యలెన్నియైనను గలవిద్యకు సాటి రావు' దానివలన ధనమురానీ మాననీ, యది యలవడినది గాదు. ఇహపరాపాదములైన నేదాదివిద్యలు నా కబ్బునా! పొట్టుమాటి విద్యయైన నొక్కటి యలవడినదా!

ఈకాలతలు, నీయుప్పరివారు, వడ్డెవారును నాకు సహా నాసముచేయునదియు నొక వివృతమేనా! దానిపై నేనే కొంత యభిమానము గలిగినది. 'వదువునకిద్దఱు జపమున కొక్కఁడు'నని సామెత-తండ్రిగారు చెప్పఁబోవు వదువు నకు సహాధ్యాయుఁడు లేకపోయెను. ఎవ్వరో కాలతల యుద్యోగితోఁ దిరిగిన నాకేమి ప్రయోజనము? నా కారం దేదైన పనిచెప్పునా, యీతడు స్వాతంత్ర్యము గలవాఁడుకాఁడు. వెనుక నొక్క చిన్నవానికి సమయ మట్లు వచ్చినది. దొరతోఁ జెప్పినాఁడు. రెండుకోసుల మారము తిరిగి మార్గములోఁ జెట్లు చేమలు, తూములు, మార్గము మొఱకపల్లములు సదునుచేయించుట-ప్రయాణికుల సౌకర్యమునకు రాదానిని గాపాడుటయే యాలని పనియై యుండెను. ఆపనిలోనుండి యాబాలుఁడు చేసిన గర్వపు దుశ్చేష్టలు - పనియిప్పించిన వానిమర్యాద మాడఁ చుటకు హేతువైనది. తనకు పదిరూపాయల జీతమా? తనక్రింద నొక్క మాడురూపాయలకీరపు నేననుదా? తన కుద్యోగ మిప్పించిన పెద్దయుద్యోగి యామడల కొలది కాలనడకను దారులుచూచుటకు వచ్చుచుండ నీచిన్నవాఁడు తట్టుగట్టుమునెక్కి వచ్చుటమా - నేన కుని జూచిరమ్మని తానింటఁ గూర్చుంటు - నలువు రచేఁ బనిచేయించి యార్జునను బద్ధున్రాయుట-ఇట్లుండ "వివచ్చుతోపి సంకల్ప స్వయంఛేత్తుచుసాంప్రత" మ్మని యుంటుంటే గొంచెము మందగించి వినకున్న మిన్న మండి, పాపమాయన చిన్నవానినేమియు ననకుండఁగనే లోపములు తానే సవరించుకొనుచు గాపాడి కొన్నిదిన ములలో నేతొకతావునకు మార్పఁబడిన తర్వాత వచ్చిన యొక్కరు విషయముఁ దెలిసికొని యధికారమును నూడఁ దీయించిరి. "అధికారాంతయునందుఁ జూడవలదా యా యయ్య సాభాగ్యముల" మూన్నాళ్ల యలోవ్యోగము నకై రె ప రె ప లా డి గ జాం తై శ్వ ర్య చుట్టి నట్లుట్టి నవాఁ డ్డ న్మని యా చించుటకు మఱియొక పని చేయుటకు నభిమానము కలెను. పులముపెద్దది; బలుతుక్కున- చెప్పవలసినదేమి? ఆ బాలుఁడు చివరకు- 'అప్పాఱుతెన్నులు- ముప్పుమాఁడు తెన్నులు'చేసినాఁడు. ఇట్టియూళ్లలోని యుద్యోగమొక యుద్యోగమా? ఇంతకంటెఁ బలులవెంటఁ దిరుగుట? సదు

ద్యోగము' అనిమనస్సులోనుండెను. 'పరులకు జెప్పక- లోలోన-తల్లివండ్రిలను విడుచుటయెట్లు? తానొకా నింకొకస్థలమున నివసించుటయెట్లు?' అని చింతమనస్సు లోమెండుకొనినది. సింహాచలయాత్రనుండి యిఁటికొ కుండఁగనే మార్గములోఁ దెండిల్లిబుగ్గించినది. ఏది దేవో క్క-యుపాయము చూచికొని- తండ్రినడుగకుండఁ దెండ్లి మన కొక్కఁ జవికగుడ్డకొనుటకు రెండణాలైన స్వతంత్ర ముగాసంపాదించ లేకుండ నింటఁబడియుంటు యొక్క పౌరుషమాయని పుట్టినదికాఁబోలును దిగువకును నేకాంతవిచారమునకు మొదలుపెట్టిరి.

సత్యకాలపు తల్లిదండ్రులు గ్రహింపలేదు. ఆత్మ డపుడువచ్చు "ఓనరునీరు" గారు కనిపెట్టినారు. 'అబ్బాయి! ఏలనీవు మనుపటివలె లేపు? విచారముగాఁ గనఁబడుచున్నాడవు, కారణము నాలోజెప్పు'మని యడి గిరి. 'నాకీయారం దొంచుటలేదు. ఏపట్టునువక్షమం బోయి యొక్కకాలక్షేపవిద్య నేర్చికొనవలయుననియ న్నుది. మావారొడఁబడరు. నేను స్వతంత్రింపఁజాలను. నాకేదియు నుసాయము లోఁచుటలేదు' అని యొమఱి రుగారితో విన్నవించిరి. 'దీనికింత యోజనయేమిటికి! మాబంధువు లే, నాధ్యులు, వ్యాపారులు, నొక్కపట్టున లోనున్నారు. మీయ మిక్కిలి విద్యాధికు- నీకేవల విద్యయందభిరుచికలకో దానినినేర్పించెదరు. నేను విన్న వారికొప్పగించెదను పోయెదవా యనిరి. కేవునగంతులై చి'పోయెద'ననిరి. 'వారి పేరను తరము చెప్పెదను నీకేవల యుము.' అని కాగితమునుగలము నిచ్చి'అన్న కారిక-ను సార్థములు, ఈ యుత్తరముతెచ్చిన బాలుఁడు వా క్తిపూఁడు. పల్లెటూరిలోనుండి కాలమువర్గ ముచున్నచి పశ్చాత్తాపపడుచు వ్వాడు. వినకేదేనిమిఠొక యాహ్వా కగొంచెదరా నాకుగల్గించినట్లు సంతోషించెను. ఆ వ్రాసి తాము చేవ్రాలుచేసి యాపట్టునునకుదారి గాన వాళ్లఁజెప్పి తండ్రిగారియనుమతియిప్పించిపంపిరి. మా డఁగనేయూమహారాజు-వీరు తెచ్చినయుత్తరముప్రకృతి దిదివికొని- 'దీనిని వ్రాసినవారెవరు? నీకేరెవ్వరు, వ్రాస 'మేది' యని కుశలప్రశ్న చేసి తమగిడ్డంగిలో సాయంకా మునఁబడు గూర్చుండుమని- రాత్రియింటికిఁ దవోఁ దీసి కొనివెల్లి, తమప్రక్కనే భోజనముపెట్టించి, మేదము

దికిఁ దీనికొనిపోయి మార్పుండె- 'మరల నీవేయి' త్తరము మీయోమనసీరుగారికి వ్రాయు' మని— 'మీరుపంపినది న్నవాడు వచ్చినాడు. ఇతని కభిమానముగలవిద్య యేది యో యది మేమునేర్పించుటకు మాకనేక సౌకర్యములు న్నవి. మేమనేకవ్యాపారములలోనుండుము. దేనిలోనైన బ్రవేశపెట్టవచ్చుచుగాని, ఈతనితల్లిదండ్రులసమ్మతినిమీరు కనుగొని రెండుపూజుకట్టుబట్టిచ్చిపంపవలయును' అని వ్రాయించి చేవ్రాలుచేసి, 'అబ్బాయి! నాకుగొంచె మ స్వతంత్రగానున్నది. ఉదయముననేను లేచువలెను గాదుకొని యుండవలెను. నీవు మరల నన్ను జూడనక్కఱ లేదు. ఒడ్డెయంగలి నీకుఁ గ్రింప మంచనముమీఁదఁ బ్రక్క చేయును పండుకొని తెల్లవాడగన లేచి వెళ్లిరమ్ము. భయములేదు. నేను నీకుఁ గావలసిన విద్య నేర్పించెదను.' అని ధైర్యము చెప్పిపంపించిరి.

తల్లిదండ్రులకేమి, మన ఓచరుసీరుగారికేమి యా ప్రత్యుత్తరము సంప్రాప్తానంతముం గలిగించినది. నుంచి దినముఁ జూచి తండ్రిగారే దిగదిశిచి వచ్చినారు. నడుమ నకుమఁ గార్యాంశరములమీఁద వచ్చుచుండు ఓచరుసీరు గారు క్షేమసమాచారములు కనుగొనుచుండిరి. 'ఏవిద్య వచ్చినను రాకపోయినను వ్యవహారమునకు మాకు యుఖ్య ముగాఁ జెప్పినదానిని జక్కఁగా వ్రాయువాడు లేక చిక్కపడుచున్నారము. మీరు మాకుఁ జక్కని కుఱ్ఱవాని నప్పగించినారు- అని వాగోపరుసీరుగారిని స్తుతించు చుండువారు. పుత్రసంతానములేని యాచుహాత్మ్యుడు - ఓరిని దెవ్వకొడుకువలెఁ బెంచి విద్యాబుద్ధులు నేర్పెను. ఒక్కపూటయైన నొంటిగా విస్తరిచేయ లేదట. ఆతల్లి కన్నతల్లికంటె మంచిదట - తమతోపాటు సమస్తసదు పాఠములు చేసినదట-తమకూతుండ్రవరుసలో మొదట- ఓరు నిలువబడిననో నంపటు నేక గర్భజనితులనలలో పురు భావించునంతటి సమానవయస్కుఁడు నా బాలికా సంఘమును ఓరియం దిన్న గారియందువలె భక్తివిశ్వాస ములు గగ్గయుండెనట-ఆగర్వాత్ముడు, సజ్జనుడు, సర్వ జ్ఞుడు, దేవభావ, రాజభావ, మార్మభావ చక్కఁగా నెఱిగినవాడు. లక్ష్మీసరస్వతులు వైరముమాని వారి యింట మెలగుచుండిరి. మహాబుద్ధితాలి, బ్రహ్మవేత్త, తపోనిధి, నేర్పరి, తీర్పరి, ఎక్కడకుఁ జనుచున్నను,

గుఱ్ఱపుబండిలోఁ గొమరునివలె గూర్చుండఁజెట్టుకొని పురమంతట సంచరించువారట. కొన్ని నెలలు గడచినవి. శీతోష్ణాదిసితులు కొంత వికటించినవి. జ్వరమువచ్చినది. మొగమున బాదములఁ గొంచెము మెటుఁగు చూపెను. ఇంట సమస్తమును గలవు. స్వయముగా నామహారాజును వైద్యుడు. మేనమామ ప్రసిద్ధవైద్యుడు. మందులిచ్చు చునే యుండఁగా గీళ్ల నొప్పులు వచ్చినవి- బెంగజచ్చేమో యని బంజిచేసి తల్లితండ్రులయొద్దికిఁ బంపివైచిరి. ఏటు దీసిపోయినట్లు నాలుగురోజులలో నన్ని జబ్బులును బోయినవి. మఱిపది నాళ్లుండి క్రమ్యురఁ బట్టనముం జే రెను. నాడునాటికి వ్యాపారములోని విషయములు బోధపడఁ జొచ్చెను. ఒక్కొక్కపూటఁ దాము రాక 'అబ్బాయి! నీవు వెళ్లి యాపని యట్లు లీపనియిట్లు చేయించి తలుపులు జాగ్రత్తగా మూసికొని, యెంతనుంది పనివాఁడను పనిచేసిరో, యెవ్వ రేపనిచేసిరో వ్రాసి కొని రమ్మలి స్వతంత్రుని జేసి పంపుతారు. చెప్పినట్లు చేసికొని వచ్చుటయే కాక నుటు నాఁటికిఁ గావ లసిన యేర్పాటులుకూడఁజేసి వచ్చుచుండుటచే వారిమన మునకెక్కినను. కొంచెమో గొప్పయో రాజవిద్య యల వడినది. వ్యవహారకాండయు కొంతనేర్పిరి. పదిమందికిఁ బరిచయము చేసిరి. ఇట్లు మాండ్రేండ్లయిన జరుగకుండఁ గనే నలువదియేండ్లయిన పమును రాకుండఁగనే యా చుహారాజు స్వర్గములెరి. ముసలితల్లిని, తపస్వినియైన యిట్లానిని యజ్ఞానమరు సంతానమును విడిచి చనినారు- ఈయనయం దంతకంటె నెక్కుడు ప్రేమకనఁబటు చుట కవకాశ మెక్కడిది. స్వప్నమాలె మాత్రము వది లెనా! 'అబ్బాయి! అబ్బాయి!' యనిహూడఁ ద్రిప్పు కొనుదుఁ గొన్నాళ్లు వ్యవహారములలోఁ ద్రిప్పుకొనియెం గాని యామె కేకపుత్రప్రేమ భూలోకమునం దసహ్య ము పుట్టించెను.

తండ్రితన బరాక్రాంతమైన యా వ్యాపారము లలోఁ గొన్ని సంవత్సరములు పనియొజిగియున్నవారగు టచే నుండవలసినచ్చెను. ఇతరులయొద్దఁ బనిచేయుచు న్నను భోజనము, బసవారియింటనుండి మార్పుటకు వలను గాకపోయెను. మరల నొకజబ్బువచ్చినది. అది, యెంత మంది వైద్యులనును దొరక లేదు - ఎఱిగియున్న వైద్యు

లండను శ్రమపడిరి. ఒక్కనా డావ్యాపారశాల లలో నుండి యొక నీవనుచేత 'నేడు నే నింటికి రాజాలను. రాత్రి యింటే పండుకొందును. ఉదయమున లేచి వత్తు'నని వార్త యివ్వినాడు. అదివిని యాతల్లి పడినదుఃఖము చెప్పవలసికాదు. 'ఈమాటచెప్పి నంతనే వారు దుఃఖించుచున్నారని నేనవలయు వచ్చి చెప్పెను. 'అయ్యో'యని వానిబుజును నానుకొని మెల్లగ నడచి యింటికి వచ్చిరి. అప్పటి కాయమృగ బిడ్డల నింటిలో నుండు' డని లాండరువేయించుకొని నేననునతోగూడ బంధువన వైద్యునింటికి జని 'బాబు! పిల్లవానికేమి యును గుణము కనబడుటలేదు. నేడింటికిరాననిచెప్పి పంపినా'డని విచారించుచు జెప్పెను. 'అమ్మాయి, నీకే ముమకార మెందును- వానికిక్కడ గురురదు, పదిదిన మలకుఁ గొన్ని పొట్లము లిచ్చెనను తల్లిదండ్రుల దగ్గఁకుఁ పంపివేయుము. నీవీదెడన 'కెత్తికెట్టుకొనకు'మని నిష్ఫల హను చెల్లడించిరి. ఆతల్లియేమియు ననఁజాలక జీకటిలోఁ గన్నీరుగినుచును నింటికివచ్చినది. అప్పటికేవచ్చి- గొడ్డి లో జైటమంచముమీఁద మూల్గుచు బండుకొనిరి. చూచి నంతనే దుఃఖమును మరుగుపఱుచుకొని 'అబ్బాయి! యెట్లున్నది. పోనీ, యక్కడ బండుకొనిన మంచిసీరే కావలయునో యేమి కావలయునో యెవ్వరక్కడనని కలఁతవడితిని. బాబునడిగినచ్చితిని, రేపు పొట్లములిచ్చెన నని చెప్పె'నని యోధార్పమాటలాడెను. ఆరాత్రి యా కలితక యన్నము తినలేదు. 'అయ్యో యింకనేమిదారి? తిండిపడిపోయినదే' యని యామె గట్టిగాఁ బలికెను. 'ఈయనకుఁ దో'పలేదు. నన్నింటికి బంపివేయుడు. రాముని నాతోనిచ్చిన నేను బో'గలను. ఒక్కచూసము నే నందుంటికునాదురును- మరల వచ్చెన'ననిరి.

'అక్కడ మందొక్కరిచ్చెనరు. పల్లెటూరు-

'ఇక్కడ బట్టనములో మందిచ్చిన గుణముకనఁ బడినదా.'

'ఇతఁడుగాక నింకొక పైద్యుఁడున్నాడెక్కడ-

'ఎవ్వరై ననిం లే. నాకు ధైర్యములేదు, మీకుగట్టు ము గలగకుండవలయునని చూచుచున్నాడను.'

'మాకేమికష్టము, మాకేమియుఁ గష్టములేదు. నీకే మియుభయములేదు.'

'నాకొక్కటియేభయము. మీకుఁ గష్టముకలె' చుచున్నాడెనని.'

'నీకేమియు సందేహింపవలదు. నీకేమికావలెనను రాముఁడున్నాడు. నరసమృతమున్నది. వారు నీకు సమస్తాపచారములు చేసెదరు. మేమేమియుఁ గష్టపడదు.'

'నేనిక్కడ నుండఁజాలను- కొన్ని దినములు పట్టిక టికి బంపివేయుడు.

'నామాటవినుము; నీనక్కడపట్టిన గట్టుచు యెదవు.'

'నన్నింటికి బంపి వేయుడు - మీకన్నీళ్ళచూ నావలన గట్టుము వచ్చును.

'చూచుకొందము గాని రాత్రియైనది. పంపి కొనుము. నీవు సందేహింపవలదు.'

'నీకేమైనఁ గావలసినన్నడుగ నెట్టుచులేయె' చెల్లెలున్నది. దాని నడుగుము, నీవలన మాకేమియుఁ గష్టములేదు.'

'నాకేమియు నలదు. నన్నురికి బంపుడు.'

ఈమాటల కాతల్లి మాటుమాట యాడఁజొర కన్నీటితో లో'నికి బోయి కూతుతో 'ఇదియేమి యింటికి బోదునా యని పట్టుపట్టినాడు. నీకేమైన జెప్పి మరలింపఁగలవా' యని ప్రసంగించెను. ఆతల్లి చెల్లెలువచ్చి తనమంచము నామంచము ప్రక్కనే వేయి చుకొన్నది. నడుచు నడుచు జేరుపెట్టి - బియ్యము 'ఏమి మూలుగుచున్నాడెవు. మంచిసీరు కావలయువా' యని యడుగుచుండెను.

ఆబిడ్డతో నీయన-

'నాకేమియు నలదు. నన్నురికి బంపి వేచ రాదా!'

'అదిగో నీవామాట బట్టుకొని నలగుము' చేతనే యమృత వనారాలో విచారించుచున్నది.'

'అట్లయిన నన్నికఁ దప్పక పంపివేయవలెన నాకదేభయము-నావలన మీకుఁ గష్టము.'

'మాకేమి కష్టము! సుఖముగా నున్నట్ల మీనిచ్చి జబ్బుగా నున్న పుడు పంపివేయుదుమా!'

‘నన్ను గజించి మీరు మిక్కిలి శ్రమపడియున్నారు. బ్రాహ్మణులు పనిచేయనపు డిక్కడనే యేల-’

‘రేపు మఱియొక మందు మార్చవచ్చును. అది కొన్ని నాళ్లు చూడరాదా.’

‘నాకు ధైర్యము లేదు. నన్ను రికిఁ బంపివేయుడు.’

‘అగును, నిజమే, మేమెంత బాగ్రత్తగాఁ జూచినను మేము మేమే. మీరల్లిదండ్రు లిక్కడలేరు.’ (అని యెడంబడుటకై నిష్ఠురముగాఁ), ‘మాయమ్మ నీకమ్మ యనునా? మేము నీచెల్లెండ్రుమగుదుమా? నీ వనారోగ్యముగా నున్నవాడవు. నిన్నింతకంటె నిష్ఠురము లాడఁ జాలను.’

ఈమాటతో నీయనకుఁ గొంతమనసు మరలి-
‘అమ్మాయి! మీరేమనుకొన్నను మంచిదియే.’

‘మేమేమియు ననుకొనుటయు లేదు-నీచే యన్నియు ననుకొను చున్నాడవు.’

‘నా కీజబ్బు కుదురవను నప్తైర్యముతో నట్లునికిఁ బోయిచి యంటినిగాని వేటుకాదు.’

‘నీవు పల్లెటూరిలో నుండు ప్రాచులు దొరకక యెట్లుండువో యని మే మిట్లునుచున్నాము.’

అని యాచెల్లెలు లేచివచ్చి మందఱుఁ బట్టెమీఁదఁ గూర్చుండి - చేయిపట్టుకొని- ‘నీవయ్యచు మఱింత దుఃఖపెట్టవను. రాత్రియన్నము తిన్నఁగాఁ దినలేదు. నే కిక్కడ నుండను, న న్ననికిఁ బంపివేయుచుని పెంకి పట్టు పట్టితివా తేపుబొత్తిగా నన్న మే తినదు.’

‘అయ్యో, చూచినావుగదా నానలన మీకువచ్చు గట్టములు!’

‘మాకేమియుఁ గట్టములులేవు. పోనీకాని, మమ్ము గట్టుపెట్టవలదు. నీకియూరనుండుట కిష్టములేకున్న- అక్కయ్యదగ్గఱకు వెళ్లెదవా? అక్కడబావ వైద్యుఁడు. మనమందఱుము నెఱిగిన రావుగారున్నారు. మంచివైద్యులు- అమృతహస్తమువారిది. రామునిగూడఁ బంపెదను. నీవక్కడకు వెళ్లెదవా.’

‘ఈమాటనిగడనే, మేమివియన్నియుఁ గళలవలెఁ జెప్పుకొనవలసిన యోగముండఁబట్టి కాఁబోలును- ‘అట్లే వెళ్లెద’ నని సమ్మతించిరి. చెల్లెలొక్క యుత్తరలోఁ బోయి - అమ్మా! ‘అక్కయ్యగారి యింటికి వెళ్లెదనని యెప్పుకొన్నాడే’ యన్నది. ఆతల్లి చివారునలేచివచ్చి

‘అబ్బాయి! అబ్బాయి! నీకుభయములేదు. మీయూరు నెళ్ల నంటివా. నీవు బ్రదికినవాడనే!’

ఈయన, ‘మాయూరువెళ్లెదనని నే ననలేదు. మాయూరు మాయిల్లు నాకింతకంటె వేటులేదు. మిమ్ము గట్టుపెట్టుట నాకిష్టములేక-’

‘ఇంకనీవు బ్రదికినాడవనియే నాకు ధైర్యము. ‘తేపుప్రాద్దుననే రైలులో నెక్కించెదము పోయి’ మృని దగ్గఱఁగూర్చుండి సమాధానపఱిచి యాతల్లి తాము సమాధానపడి-కొంతసేపుండి నిద్రించెను.

‘దైవమా! ఈయవ్యకంటె నీచెల్లెలికంటెనా క్రొత్తచుట్టజీకము? అక్కయ్యనుబట్టి బావవైద్యమున కని- అక్కయ్య యర్థవారియింట రోగముతోఁబోయి యెట్లుండు’నని యేమైన సంభాసపడియోనా? లేదు. ఈ యిల్లె యాయిల్లుని భావించెను. ఉదయమున రైలెక్కించినారు. ఆయూరిలోఁ దిగి వారియింటికి ఘటముఁ జేరవైచిరి. అక్కయ్య, బావ చూచినారు; ఏమియిట్లున్నావని యడిగినారు. వృత్తాంతము సమస్తముఁజెప్పి, ‘యింటికిఁ బంపివేయుచుంటిని, నన్నిక్కడికిఁ బంపినా’ రని చెప్పిరి. బావగారు, వదిలెగారును ‘మంచిపనిజరిగినది. అక్కడఁకుఁబోయిన నీపాటికి-వేం చేసేయుండువు. (అబ్బ! యిమాట యిప్పుడనుచున్నను భయముగానున్నది.) చాల సంతోషముగానున్న’నని యాచరించి కొన్ని నాళ్లువైద్యముచేయించి పూర్ణారోగ్యుని గావించిరి: ఏనాఁడెవ్వరికెవ్వరెంత యప్పుపడితో యెటుఁగరాదుగదా! తల్లిదండ్రులీ సమయములో నేమిచేసినారు? ఏమియుఁజేయలేదు. సంగతి తెలిసినచ్చినవారిని ‘సరిసరి, మీరందఱువచ్చి చుటెంత బెంగకలిగించెదరు. మీరుండవక్కలేదు. మేమున్నాము; పొమ్మ’ని బావగారు వదిలెగారును వచ్చినవారి నెల్లఁ బంపివైచిరి. వారియాచరణము దైవకటాక్షమువలె వ్యాధిని వారణముగావించినది.

‘సమయగఁ బ్రాచుర్యరక్షించిన యుపకారికి అప్రియంబునేయుదు’ నననేర్తురె యెవ్వరైన - ఆనాడు మొదలు వదిలెగారు వారియూరికి వచ్చినపుడెల్ల- ఏమయ్యా ‘యెన్ని పీపాలకందికట్టు త్రాగినావు. రైలు సంచి చిలుకకొట్టునఁ దగించినావా’యని హాస్యముచేయుచుండెదనారు.

వినునాథస్తవము

రాజా నుంత్రిసైగడ భుజంగరావు గారు

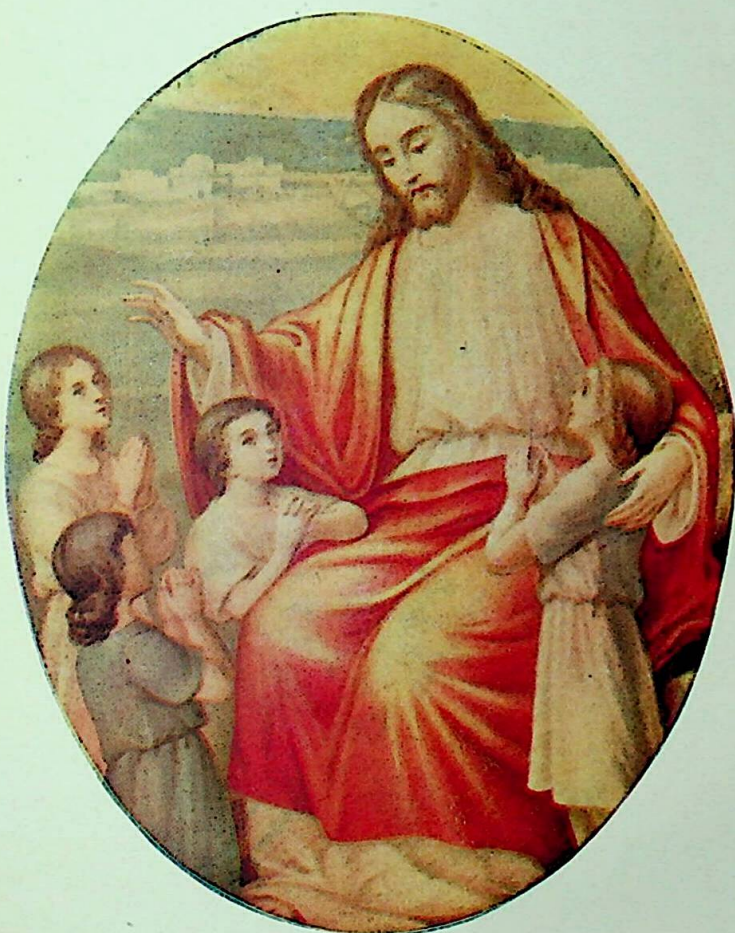
క్షమనర్వవిషయ సూక్ష్మగ్రహణంబును నకలపండిత తిరస్కరణ మహిమ
మించిలోకమును శాసించెడుశక్తియు ఘనకార్యనిర్వాహకత్వలఘుత
స్వీయసంకల్ప వశీకరణప్రాధి స్వేచ్ఛావిహార నిర్విఘ్నసరణి
యనుపమాన భగవదవతారపురుషత సర్వేంద్రియజయత్వసంపదయును
గలిగియణిమయు మహిమయు గరిమ లఘిమ-ప్రాప్తి ప్రాకామ్య మీశతనశిత యనెడు
నెనిమిదైశ్వర్యముల నొప్పు నేనువిభుఁడు-తలఁప సామాన్యుఁడే మహితలమునందు.

సీ. వీక లాజరు విధవాకుమారాదుల మృతులవేగంబున బ్రతుకఁజేసె;
బంగ్గంధవిజ్వర పక్షవాతాదిరోగంబులఁ గడఁకితొఁ గడకుఁద్రోచె;
దరిలేనిబాధలఁ దవిలి కుంచెడి పలుపురిదయ్యములఁ బారఁదరిమివైచె;
జారచోరాది దుష్టువైనర్తకుల పాపంబులనెల్ల దూరంబొనర్చె;
నిట్టి సద్గుణపంపన్నుఁ డిట్టి లోక-కష్టహరణుండుఁ బ్రశమితకల్మషుండు
ఘనకృపాశాలి యేసునాథుని ధరిత్రి-భగవదవతారమూర్ధినాఁ బొడిగాడె!

సీ. తనశిష్యులు భయాద్భుతంబులుచెందంగ నీటనడచియొడ నెమ్మిఁజేరె;
గంగాశముల నుదకంబునుగడునింపి దానిఁ జక్కనగు మద్యముగమార్చె;
నైదురొట్టెలతోడ నైదువేలజనమ్మునకుఁ దృప్తిగా భోజనమ్మునెట్టె;
దనుజపంపాతిపెట్టిన మూఁడునాళ్లకు నలమృతులనజీవుఁ డగుచులేచె;
మీనముఖమునఁ బన్నీయ మేటినాణె-మును ముదమునరప్పించె; దెగినభటుఁడె
బరగ నంటించె; గాలితుపానునడఁపె;-స్వామి యేసు పను లమానుషములుగావె!

సీ. సృజించుచు నప్పరమేశ్వరుఁ డొక్కఁడే యనియన్యదైవముల నిరసించె;
నఖిలంబులగు నైతికాదర్శములఁజేయఁ బూనుఁడంచుఁ బ్రజకు బోధఁజేసె;
స్వచ్ఛందవర్తన సల్పువారే నిర్మలుని దేవునిం గందరని వదించె;
పత్నీవర్తన లేని నకలయాగాదికర్మలు వ్యర్థములటంచుఁ దెలియఁబలికె;
దనర మానవసౌభ్రాతృత భగవత్ప్రి-తృప్త్యమును విశ్వసించి వర్తించువారె
ఘనులనుచు నట్లు నడచిచూపినమహాత్ము-నేను మానవమాత్రుఁగా నెన్నఁదగునె!

సీ. తనయందు నహితవర్తనలైనజనులందు మిత్రభావముతోడ మెలఁగుటొకటి
ప్రభువులయందైనఁ బ్రజలయందైన నాక్రమచర్యలున్నఁ బోకార్పు టొకటి
ఇతరులు తన్నెంత హింసించుచుండిన రెచ్చి పైబడక సైరించు టొకటి
అతులిత దుస్తోద్యమములైన సాత్వికనిరోధమున సాధించుటొకటి
శత్రుదార్జన్య మధ్యాత్మశక్తి సమయఁ-జేసి వారల లంఘింపఁ జేయుటొకటి
దూరదర్శన మొకటి క్రీస్తునకుఁజూడ-ఘనతరములగు నై నర్గికములుగావె!

ఏసునాథుడు
సిల్లలను దీవించుచున్నాడు

శ్రీ రాజా యం. భుజంగరావుగారు దీనిని ప్రకటనార్థము వయితో నొసగినారు.

అనాథ బాలిక

తోలేటి పేర్లాజు గారు

మురళీధరుడు గొప్ప సంఘసంస్కర్తయని ఒప్పకొనక తప్పదు. అతనితో పరిచయమున్నవాళ్లంతా “మురళీధరుడు చాలా ఉదార స్వభావుడు, దయాపరిపూర్ణ హృదయుడు” అనేవారు. మురళీధరుడు కుశాగ్రబుద్ధి గలవాడు గనుక బాల్యంలోనే యం. బి., సి. యం. క్లాసు చదువుచున్నాడు చెన్న పట్నంలో.

సాయంకాలం అయిదు గంటలైంది. మురళీధరుడు తెల్లని ఖద్దరు ధరించి భారతీ మాసపత్రిక చూస్తూ కూర్చున్నాడు పడక కుర్చీలో. అంత పన్నెండుసంవత్సరముల బాలుడొకడు పరుగుపరుగున వచ్చి “మురళీధరులు మీరేనా” అంటూ ఒకఉత్తరమిచ్చిపోయాడు.

ఆలేఖి పఠించుచుండగానే మోము వికాసం వాడి వెలవెల పోదొడగింది. నీరవుడై, నిశ్చితుడై “ఉళ్ళూ” అని ఒక పెద్దనిట్టూర్పు విడిచాడు పాపం మురళీధరుడు. అప్రయత్నంగా బాటబాటమని కన్నీరు పిల్ల కాలవలా ప్రవహించడం మొదలుపెట్టింది. భగవాను డగు భానుడు చూడలేక కాబోలును పశ్చిమాంబుధి కుంగిపోయాడు.

“పరాత్పరా! అప్రతిహతమాయా ప్రభావా! నీమాయ లెరుగ నేరితరము! ఆ అనాథ

బాలికకు ఇంక ఎట్టిఎట్టికష్టములు పెట్టనెంచి తివో కదా!” అంటూ మల్లాపుత్తరం చదవడం మొదలుపెట్టాడు మురళీధరుడు.

“నవమాసములు మోసి నినుకన్న పదియవదినముననే అపారకృపావతి యగు మీ తల్లి పరమపదం బలంకరించుటచేతను, నీవు తదుపరి మాయంటనే పెంపబడుటచేతను, రక్తస్పర్శ కలియుటచేతను, ఇరువురము ఒక్కవక్షుస్థలమున కీరము క్రోలుటచేతను విచారము మానుదమన్నను పొంగి పొరలినచ్చుచున్నదే. ఆడిన ఒక్కచోట, కుడిచినొక్కపాత్రలో, శయనించిన నొక్కశయ్యగదా! కఠినుడై నీజనకుడు నిన్ను తీసుకొనిపోవుతరి నే పొందిన విషాద మపారముకదా! నీ కొరకై అహర్నిశము పరితపించుచు, పలవించుచు నే నొక మాసమువరకు పొందినవిచారము తలచుకొన్న ఇప్పటికిని గుండెనీరైపోవుచున్నదే! ప్రత్యక్షమందు కాకపోయినను పరోక్షమందైనను, ఎచటనో ఒకచోట సుఖులై యున్నారని విని సంతసించి యూరకొంటిమి. గోరుచుట్టు మీద రోకటిపోటన్నట్లు, మాయదైవమా, ఆమె కెట్టికష్టము తెచ్చిపెట్టితివోయి!” అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు మురళీధరుడు. తారకాకాంతలు అంబరమునుండి వాని కష్టములు

కాంచి బాష్పభరితలోచన లై రా యనునట్లు బాటబాటమని చినుకులు పడడం ప్రారంభించాయి.

అంత మురళీధరుడు తనపైకిలేక్కి సముద్రతీరాన్నుంచి పూర్వసువాసినీగృహం దాటి మైలాపురం చేరుకొన్నాడు. అచ్చట నాలుగు వీధులు పరికించేటప్పటికి “పి.టి. బోర్డు, బేస్టిస్టు మిషన్” నని కనపడింది. తిన్నగా లోపలి కెల్లాడు మురళీధరుడు. ఒకవైపున చిన్న కుటీర మొక టుంది. అందులో “ఉ, ఉ, ఉ” అని మూల్గు వినబడుతోంది. నోట మాట లేదు. మురళీధరునకు ఏదో గొప్పతప్పు చేసినట్టు గుండెలు దడదడ కొట్టుకోడం మొదలు పెట్టాయి. ఎట్లాగైతే ఏం, గుండె నిబ్బరం చేసుకొని తలుపు తట్టాడు మురళీధరుడు. అంత “ఎవరు నా” రని గద్దదస్వరంతో అంటూ “గట్టున” గడియ తీసారు.

తోడనే లోన ప్రవేశించాడు మురళీధరుడు. కట్టెదుట మంచముమీద మూల్గుచున్న వ్యక్తివంక తనదృష్టి సారించి నిశ్చేష్టితుడై విగ్రహంలా నిలబడిపోయాడు పాపం మురళీధరుడు. అంత పన్నెండువత్సరముల బాల నిపురుకప్పిన నిష్పనోలే జీర్ణవస్త్రధారియై తలుపు వెనుకనుంచి నిమేషకాలము ఆ పాదమస్తకము పరికించి “బావా! వచ్చితివా” అని పెద్దపెట్టున ఏడ్చుచు వచ్చి కొగలించుకొనెను. మురళీధరుడు ఆమెను వారించ ప్రయత్నంచేసాడు కాని విచారం తనకే పొంగి పొరలి వచ్చేసింది. తన జేబురుమాలుతో ఆమె కళ్లనీళ్లు తుడుస్తూ “అమ్మడు! ఎందుకే

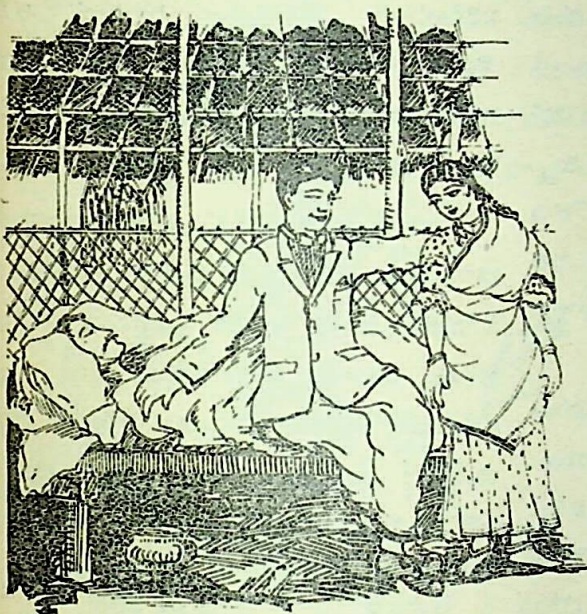
ఏడ్చు? జబ్బన్నది మనుష్యులకురాక మామూల కొస్తుండా వెర్రిడానా? మనమీదే పాపం వాడా, రేపోఎల్లంజో నాన్నకు కాస్త నివాదిగా ఉంటుంది. మరి ఊరుకో” అంటూ మంచం నమీపాన కెల్లాడు మురళీధరుడు.

“ఉ-ఉ-ఉ-” అన్న మూల్గు పరిమితి లేదు. ఆయాసం అధికంగా ఉంది. నోటినుండి నురగనురగల్లా వచ్చేకఫానికి విసుగువిరామం లేదు. మురళీధరుడు మెల్లగా మంచం వట్టిమీద కూర్చొని “మామ, మామ, మామ,” అని ముమ్మారు మెల్లగా పిల్చాడు. పాపం మాట్లాడలేక కాబోలును “ఊ” అని ఒక పెద్ద నిట్టూర్పు విడుస్తూ కనులువిచ్చి మురళీధరునివైపు చూస్తూ బాటబాటమని కన్నీరు విడిచాడు. మురళీధరునకు ఆవ్యక్తి జీవించునని ఆశలేదు. తన కొంగుతో కన్నీళ్లు తుడుస్తూ విచారించవలదని చేసన్న చేశాడు.

అంత రాధ వెక్కివెక్కి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. “రాధారాధా, ఎందుకే ఏడ్చు? మామమనస్సు కలత చెందుతుంది—చూడు నాన్న మాట్లాడలేక ఊరుకోమని చేసన్న చేస్తున్నాడు” అంటూ దగ్గరకు పోయి కొని కన్నీళ్లు తుడిచాడు మురళీధరుడు.

“ము-ర-లీ-ధ-రా, హు-హు- మురళీ-ధ-రా-హ- నేను మిక్కిలి పాపాత్ముడనోయి, మతద్రోహిని-దేశ-ద్రోహిని; నా మొఖం చూస్తే ఆరోజు-నాకు- దుర్దిన మెటు—” అన్నాడు ఆవ్యక్తి.

“మామ! ఇప్పుడు అనవసరంగా మనస్సు గానున్న సమయమున పిలిచి కంటనీరు గ్రుక్క కలత పెట్టుకోకండి. చూరునుంచి నీళ్లు కారు కొనుచు ‘నే జీవించను. రాధ దైవవశంబున పోతాయి. అదివర పునీళ్లుగాని చూర్చి లా? బ్రతికి బట్ట కట్టినయెడల నామద్దమురళీధరున

కిచ్చి వివాహం చేయవలయును. అది యే నాకడసారి కోరిక’ అనెను. నే సమ్మతించినను ‘నా కభయ మియ్య’ మని తనచేతిలో చేయివేయించుకొని మరీ మరణించినదోయి! చెప్పిన నమ్ముదువో లేదోకాని, మురళీధరా! మీ అత్తగారి పదియవరోజున పిండ ములు కాకులు ముట్టినవికావు. అంత మీ అమ్మచ్చి ‘ఒదినా మీరు సంశయము పెట్టుకోనద్దు. రాధను మా మురళికి చేసుకొంటాము’ అనేటప్పటికి ఎక్కడనుం చొచ్చాయో, ఒక కణమైన లేకుండా తినేశాయోయి. మాయాకోర్కె- నెరవేర్చవలసిందని

‘రాధారాధా, ఎందుకే..... మీరుకోమని చేసన్న చేస్తున్నాడు’ నా ప్రార్థన. అయ్యో! మురళీధర,

మామా! అంతా దైవయత్న మండి. తప్ప చెయ్యడం, చూశారు, మానవ లక్షణం. అది తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపపడ్డం మహాత్ముల లక్షణం” అన్నాడు మురళీధరుడు.

అందుకని ఇంకా నాప్రాణము లున్నవోయి! ఇంకా రాధకు మత మివ్వలేదు. హఠాని కైన పళ్లు, పాలు తిని ఉంటోంది. కాబట్టి ప్రాయశ్చిత్తం చేయించి హిందూమతంలోకి తీసుకోవలసిందని నాకోరిక !!”

“మురళీధర! ఒక గొప్పరహస్యాన్ని వెలి పుచ్చేటందుకు రావించానోయి! మీ అత్త రాధను కన్నపదియవదినముననే ప్రసూతిచే మరణించినదోయి! అంత నీలోకము అంధకారముగ కాన్పించినదోయి, మురళీధరా! కామాంధుడనై మతభ్రష్టుడ నైతి నోయి. మీ అత్త అవసానకాలమందు పసికూనయగు రాధను చూపుచు ‘జాగ్రత్త, జాగ్రత్త,’ అని ముమ్మారు చెప్పినది. మురళీధరా! నే నొంటి

అంత ఆయాసము పొచ్చుగాదొడంగె. రాధ “నాన్నా” అని హోరున యేడువదొడంగె. “రాధా! విచారించకు” మనుచు మురళీధరుడు తనబడిలో కూర్చొన బెట్టుకొని కన్నీళ్లు తుడుస్తున్నాడు.

“మురళీధరా! నే భవ్యుడనోయి; బ్రాహ్మణోత్తములు స్వస్తివాచకములు చదువ, అగ్ని సాక్షిగ నీకాళ్లు కడిగి, ఆజలంబు శిరంబున

జల్లుకొని రాధను నాచేతులార నీబడియందు కూర్చొనబెట్టు భాగ్యము లభించకపోయినను, నాఅవసానకాలమున రాధ విచారించుచుండ నీ బడిలో కూర్చున బెట్టుకొని ఊరడించుట కాంచితినోయి! ఇదియే నాకు పదివేలు. నేనిక నిష్కాముడనై నిశ్చింతతో మరణించెదనోయి! ఇట్టిసంతసము కాంచిన యీకన్నులతో యిక నే నేమియు చూడలేనోయి.” అని కళ్లు మూసుకొనెను. “మురళీధర-మురళి-ధరము-ర-లీ-ధర-కృ-ష్ణ-కృ-ష్ణ-కృ.” అని శ్వాస విడిచె.

అట్టితరి రాధ విచారము నర్జించుట కంటె చదువరులు ఊహించుట ఉత్తమము. మరుసటిపదయమున క్రైస్తవమతాచారవిధిని తీసుకొనిపోయిరి. రాధ మురళీధరుని వెంబడించ ప్రయత్నించెను గాని దొరగారు పోనియ్యలేదు. మురళీధరుడు వీడలేక వీడలేక గృహోన్ముఖు డాయె.

౨

అది వైశాఖమాసము. ఆచెవి గాడ్పులు ఈచెవికి కొడుతున్నాయి. కాకులు నీడపట్టున చేరి “కావు, కావు” అని అరుస్తున్నాయి. ఎక్కడా వీధిలో జనసంచారం లేదు. అట్టిన మయంలో సన్నిధివీధి వరి నెంబరు గృహంలోకి పన్నెండేళ్ల బాలు చెమటలు కక్కుచు, ఒగరుస్తు వచ్చింది. ఆ అరుగుమీద నేడ తీర్పు కొనిసాధోపరిభాగాని కెల్లింది. అదివిశాలమైన హాలు. అందులో మురళీధరుడు ‘యంగిడియా’ అనే వార్తాపత్రికను చేతిలో నిబుకొని తెల్లని పాన్సుపై పవళించియున్నాడు. ఆ విగ్రహాన్ని

చూచేటప్పటికి మనరాధ కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపాయి. ఆమెకంటికి శేషశాయిలా కనిపించా డతడు. రాధ రెండడుగులేని ఇటుకలు పరికించింది. చూపుమేర దూరంలో ఆమె కెవరూ కనపల్లేదు. నిశ్శబ్దంగా చెవ్వి రెండు నిమిషాలు నిబబడ్డదిరాధ. మనుష్యుల అలికిడి కూడా వినబల్లేదు.

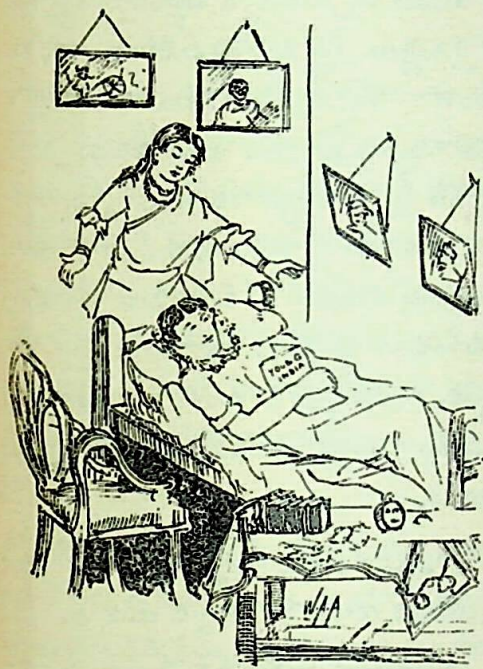
పాన్సుకి ఎడమ ప్రక్క నొకమేజాబల్లుంది. దానిమీద ఏవో అనేకపుస్తకాలున్నాయి. గోడలకు గాంధీ, రామకృష్ణపరమహంస మొదలగు పటాలు నేలాడుతున్నాయి. ఎటు కను పట్టె పిల్లిలాగ చప్పుడు కాకుండా రాధ మెల్లిగా బల్లను సమీపించింది. అచ్చట ఏవో ఒక ఆమూల్యవస్తువు చూసింది రాధ. వెంటనే అపరమితానందపడి కళ్ల నద్దకొంది దాన్ని. దానిమీద వస్తువులన్ని చప్పుడు కాకుండా క్రింద పెట్టింది. తన సంగీతంలోంచి ఒక అల్లినగుడ్డ ఒకటి తీసింది రాధ. దాన్ని బల్లమీద పరిచింది. ఆగుడ్డమీద నెమలొకటి అల్లి ఉంది. ఒకమూల “రాధ” అని న్రాసుంది. మల్లై యథాప్రకారంగా అన్ని సద్దేశించి రాధ.

మల్లై యిటుకలు పరికించింది. మెల్లిగా పాన్సుదగ్గర కొచ్చింది. కాళ్లు గజగజలాడాయి. ఒళ్లు చెమట్లు కమ్మాయి, నోరు తడారించి పాపం రాధకు. అట్లా చూస్తూ నిబబడ్డది రెండు నిమిషాలు. ఎలాగయితేనే మనస్సు నిబ్బరం చేసుకొంది రాధ. సందిలో చెయ్యెట్టింది. చక్కని ఒక మల్లిదండ తీసింది. పాపం, ఆదండ మురళీధరుని మెల్లీ వెయ్య

అని ఊహ. అట్లుగే పరకాయించి చూచింది అతనికేసి. ముత్యాలలా చెమటబిందువులు మోమతా అలంకరించాయి. ఎట్లుగయితేనే

బలవంతంమీద ఎట్లాగో కాళ్లువెనకవెనక్కులాక్కొంటూ సమీపించింది రాధ.

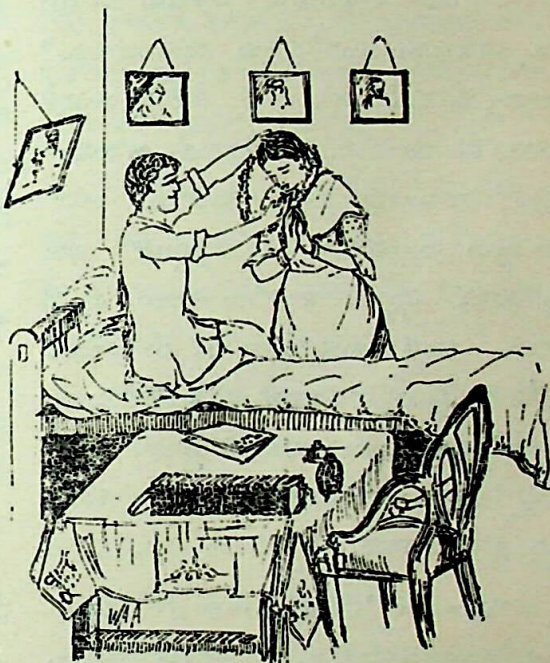
“ఏవళ్ల కేవడమో వాళ్లక వుండాలి. చెండ్లు మాలలు ఇవన్నీ, చూసావా, ఆడాళ్ల కందంగాని; మొగాళ్ల కెందుకు?” అంటూ తన మెల్లోదండ తీసి రాధమెల్లో బలవంతంగా పడే సాడు మురళీధరుడు. రాధ బిక్కమొగమేసింది.

దండ మెల్లిగా అతనిమెల్లో వేసింది రాధ. ఉలిక్కిబడిలేచాడు మురళీధరుడు. కట్టెనుట నున్న విగ్రహాన్ని కాంచాడు. ఒళ్లు గగుర్పడిచింది. రెండునిమిషాలు అట్లుగే విగ్రహంలో చూస్తూ ఊరుకొన్నాడు.

“ఈయెండలో ఎట్లా వచ్చావు? ఎంత కేవలమిదినువ్వొచ్చి?” అన్నాడు మురళీధరుడు. రాధకు నోట మాటలేదు. నీరై పోయింది. కాళ్ళదిక్కు కెళ్లి తలవంచుకొని కాళ్లుక్రింద రాస్తూ నిలబడింది రాధ.

మురళీధరుడు ఇటుఅటు పరికించాడు. రాధ చెయ్యుచ్చుకొని దగ్గరకుతీసుకొన్నాడు.

ది. చూస్తూండగా కళ్లమృతసీళ్లు తిరిగాయి. నాలుగైదు చినుకులైతే మురళీధరుని బట్ట మీద పడ్డాయి. మురళీధరుని మనోభావం మారిపోయింది. “రాధా! రాధా!” అని రెండు సార్లు గద్గదస్వరంతో పిల్చాడు. రాధ నోట మాట లేదు. వెక్కివెక్కి ఏడవడం మొదలు పెట్టింది. “రాధా ఎందుకే ఏడ్చు” అంటూ తన చెంగుతో కళ్లు తుడిచాడు మురళీధరుడు. రాధ అట్లుగే అధోముఖయై నిలబడిపోయింది.

రాధ గద్గదస్వరముతో “బావా, నేను అనాథ బాలికను” అన్నది.

“రాధా! అలాగయితే నన్ను జీవన్మృతునిగా భావించావా” అన్నాడు దీనంగా.

“బావా, నాన్నగారి ఆవసానకాలపు మాట మరచితిరా” అన్నది రాధ.

“దేహ పంజరమున ప్రాణవిహంగము న్నంతకాలము మురళీధరుడు మరువజాలడు” అన్నాడు గంభీరంగా. రాధ తలెత్తి మురళీధరునికేసి చూసింది. మురళీధరుడు ఆమెచూపులో తనచూపు ఐక్యం చేశాడు. అట్లా కాస్తేపు చూచుకొని చిరునవ్వులతో ఇరువురుకూడ సిగ్గున కాబోలు తలలు వంచేశారు. అంత మనస్సులు ఏక మయాయి. తోడనే శ్రీపార్థసారథివారి కోవెలలో “టంగు టంగు” మని రెండుగంటలు కొట్టారు. అంత ఇంట్లో పిల్లాడు “అమ్మా” అంటూ కూని దీర్ఘంతో లేచాడు.

“మీ అత్తొచ్చింది చూశావా” అంటూ మురళీధరుడు లోపలికెళ్లి “అమ్మా అమ్మా రాఫొచ్చిందే” అన్నాడు.

ఉలిక్కిపడి లేచి “ఏది, నాకన్నతల్లేదీ” అంటూ హాల్లో కొచ్చింది యిల్లాలు.

పాపం రాధ బిక్కమొగ మేనుకొని వెనకవెనక్కి వెళ్లడం ఆరంభించింది. పరుగు పరుగునొచ్చి కొగలించుకొని హోరున ఏడుస్తూ, “తల్లీ, నీకెక్కడ దాపురించిందే యీమాయ మతం” అంది. కన్నకడుపుకంటే పెంచిన

ప్రేమ పెద్దదిగదాండీ! పాపం, రాధను చూపి ఏడేళ్లయింది.

రాధను లోపలకు తీసి కెళ్ళింది. శుభ్రంగా తలంటి నీళ్లొసి అన్నం పెట్టింది టయిల్లాలు. కొత్తగుడ్డలు కట్టపెట్టి పైటవేసింది రాధకు. తలంతా తుడిచేసి జడేనేటందుకు హాల్లోకి తీసుకొచ్చింది రాధను. మురళీధరుడు కూని దీర్ఘాల్లు తీస్తూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అట్లా త్రిగంటలు చూశాడు రాధను. రాధ ఊరకొంటుంది కనుకనా? బండ్లారు చూపులు గ్రహించింది యశోద. రాధకు జడేస్తూ కూర్చుంది. “అమ్మానాకే” అంటూ బల్లమీదన్న దండకేసి చూస్తూ ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు తారకం.

“ఏడవక; అది అన్నయ్యది. తీస్తే వదిలి కొడుతుంది ఊరుకో” అన్నది యశోద.

“అమ్మా! నాకువదిలైతే అన్నయకో.”

మళ్లా రాధామురళీధరులు బండ్లారు చూచుకొని ముసిముసినగవుల పాలయారు.

“అమ్మా చెప్పవే అదీన అన్నయి కేమవుతుందే-ఏ-ఏ-” అని మూల్గారంభించాడు తారకం.

“నేను నాన్న కేమవుతాను” అంది విశ్వగుతో యశోద.

అంత బాలుడు నవ్వుతూ “పెర్రావే” అన్నాడు. అంత అందరి మొగాలు ఒక్కపెట్టున వికాసం వహించాయి. రాధామనోహరులు బండ్లారులు ఒక్కసారిచూచుకొన్నాడు.

యశోద రాధను తిరిగి పోవలదని బల మతపెట్టింది. రాధ పోకవీల్లేదని చెప్పి, గుడి కిపోవు మేకపోతులా పోలేక పోలేక తనఉనికికి పోయింది.

3

మదర సు ధూమశకటాలయం చూసిన నారు పెద్ద దనక మానరు. బట్ట విసుగు విరా మము లేక అన్నివైపులనుంచి వచ్చి పోతూంటాయి. రాత్రి 7-80 అయింది. కలకత్తాబుడి క్రిక్కిరిసింది. అంత ఒకదొరగారు “సీవ్య, రా గేలు అడటరి పెట్టిలో కూరుచుండి” అని ఒక ఆపేజీ చెబుతూ భార్యాసమేతంగా తాను మధ్యతరగతి పెట్టిలో కూర్చున్నాడు.

రాత్రి 8 గంట అయింది. “ఘం” అన్న కోటలోని ఫిరంగిచప్పుడు వినబడింది. ‘గుళు గుళు’ అని ఈలేస్తూ పచ్చలాంతరు చూపించాడు శకటరక్షకుడు. అంత ‘కూ’ అని కూత కూసి ‘గుఫ్ గుఫ్’ అని భూమాన్ని వదలుతూ ‘లటక్-లటక్’ అనే శబ్దంతో బండి కదిలింది.

రాహేలు! మన మేమూ రెడుతున్నాం? అంది కృపావతమ్మ.

“ఏమో నాకు తెలియదండీ” అని పెదవి విరిచింది రాహేలు.

“పోనీ, ఎందు కెడుతున్నామో తెలుసునా?” అంది. “ఉహూ” అంటూ తెలియదనే భావం తెలియ జేసింది తలూపుతూ రాహేలు.

“మన మెడుతున్నది నెల్లూరు, నీవెల్లి కెడుతున్నాము” అంది కృపావతి.

రాహేలు మోము వెలవెలపోయింది. ఆశ్చర్యంతో నోరావించింది.

ఆకస్మికంగా మోకాళ్ల మీద తలజేర్చి “ఉన్నా” అని ఒక పెద్దనిట్టూర్పు విడిచింది.

కృపావతమ్మ వాళ్ల పంతులమ్మ. సార్థక నామధేయరాలు. “రాహేలు నా మనస్సులో నున్నది దాచకనాతో చెప్ప. ప్రస్తుతంలో నీకు నాకంటే సహాయం చేసేవారెవరు లేరు. నీవాకటి మామారొకటి కాదు నాకు” అంది దయాపూర్వకంగా కృపావతి.

రాహేలు మాటాడలేదు. “చెప్పనమ్మా మరి నీమనస్సులో నున్నది; నాకేం తెలుస్తుంది? అమ్మయినా అడగండే అన్నమైనా పెట్టదుగదా” అంది కృపావతి.

“నాకు ఈమతమునందు యిష్టములేదు. ఆర్యమతంలో చేరి మా తల్లిదండ్రుల అభీష్ట ప్రకారం మా బావను.....” అని హోరున యేడుపు మొదలుపెట్టింది. కృపావతమ్మ రాహేలు మనోభావం గ్రహించింది.

“అమ్మా! యథార్థం చెబుతున్నాను. దొరగారు పదిహేనువందల రూపాయలు తీసుకొని నిన్ను నెల్లూరులోనున్న సామ్యాలకొడుకుమేచ్చూసు కిర్యాళని సంకల్పించుకొన్నాడు. రాహేలు, నీవు ధైర్యంగా మాత్రం ఉండు. ఈవిషయంలో నీకు నేను నాశక్తివంచనలేకుండా సహాయం చేస్తాను. ముల్లుని చూస్తూనే తియ్యాలి సుమా! దొరగారు నిన్నడిగినప్పుడు వ్యతిరేకంగా మాత్రం చెప్పకు. నేనసలు గవళ్లదానను. నాపెనిమిటివల్ల యిందు

లోకి రాక తప్పింది కాదు. నాపేరు అసలు కడలి కాంతమ్మ. నాది గడపారం" అని అంత వృత్తాంతం చెప్పింది కృపావతమ్మ.

బండి నెల్లూరు ఆలయం వచ్చి ఆగింది. దిగేవాళ్లు దిగకుండా యెక్కేవాళ్లు ఎక్కుతున్నారు. దొరగారు "కుపాతి, కుపాతి బండి దిగు" అని కేకలేశారు. అంతా దిగారు. బండి కదిలి వెళ్లిపోయింది. రాహేలు మామగారు సామూయలు, నల్ల కోటు తొడిగి, జరిబుట్టపాగా పెట్టి, కొరడా చేత్తో పట్టుకొని దొరగారికి వారి సానిగారికి సలాములు చేసి "దయచేయం" డన్నాడు. దొర పత్ని సమేతంబుగా ఆరెండ్లబండి నెక్కెను. రాహేలును, కృపావతిని చోటులేని హేతువుచే బండిదిగి నడిచిరమ్మన్నారు. సామూయలు పట్టుబిగించి బండి తోలడం ప్రారంభించాడు. ఎలాగో యిల్లు చేరారు. ఆరాత్రి గడిచిపోయింది. తెల్లవారింది. దొరగారికి కాఫీ తయారు చేశారు. బ్రెడ్డుదొరకలేదని మెచ్చాసు మరియు తహ తహ లాడి పోయాడు.

మెచ్చాసు సహజంగా మంచివాడు ; దయాపరిపూర్ణ హృదయుడు. బందరు నోబులు కళాశాలలో మధ్యతరగతి చదువుచున్నాడు. దేశంలో జరుగుచున్న సంగతులన్ని తెలిసినవాడు. ఒరులమనస్సు నొప్పించడమే గొప్ప పాప మనేవాడు.

పదిగంటల పొడైక్కింది. పిల్లను చూసి మరియు, సామూయలు మురిసిపోతున్నారు. చుట్టుప్రక్కలున్న మతంపేరంటాళ్లు, మా

పేరంటాళ్లు వచ్చి చూచి పోతున్నారు. "హా! బేమ్మడికూతురు మాలాడివెళ్లం" అన్నాడు కొందరు. "మాతమ్మ! నీకోడల్ను చూచినావా" అంది దొరసాని.

"అంతా ఏలోర్నీరి సలవండి. మాలాడియంతు దొరొరికి నిండా పేముడి" అంది మార్త. "ఈపిల్ల యిశంలో దొరకు చాలా లావు కష్టపడ్డాడు" అంది దొరసాని.

ఈమాటలన్ని వింది రాహేలు. అల్లుతదూరములోఉన్న చింతచెట్టుక్రింద కెళ్లి హోరుహోరున యేడవడం ఆరంభించింది. మివారిం చేటందుకు కడుపు వాపా!

కృపావతికి మెచ్చాసు సంగతి తెలిసింది గనుక వృత్తాంతమంతా చెప్పింది. "పిన్నీ పిల్లను రక్షించే భారం నీది. మానాన్న చేదస్తుడు. నేనే యీపిల్లను వద్దంటే పదిహేనువేల రూపాయలు పెట్టానని నాలిక పెట్టొక్కంటాడు. పిల్ల కిష్టం లేదే పిల్లమనస్సు నొప్పించి వివాహం చేసుకోవడం నాసమ్మకోకాదు. నేను యిక రెండేళ్లలో నాన్నగారి ఒడంబడచి మళ్లా హిందూమతంలోకి వెళ్లిపోతాను. మొన్న దేవేంద్రుడుగారివద్ద వాగ్దాత చేశాను" అన్నాడు మెచ్చాసు.

మెచ్చాసు తిన్నగా పిల్లదగ్గర కెళ్లాడు. అశోకవనంలో నీత జ్ఞాపకమొచ్చింది మెచ్చాసుకు. "ఆపద్బాంధవా! అనాధరక్షకా! క్రొవీ మానరక్షక! నీవే దిక్కని నిరతమునమ్మియున్నోయి! నా మనఃపీఠమున నిన్నే నిరతము నేవించుచుంటినోయి తండ్రీ! నీవే నామె

కఠినతవహించిన నా మేలు గోరు ముగ్గురు నెచ్చెలులు కలరోయి! ఆ! ఎవరనియా? నిస్వన్నది, సీరున్నది, విషమున్నది—తండ్రి!” అని పెద్దపెట్టిన యేడుస్తూన్నది రాహేలు.

మెచ్చూసు కడుపు చెరువై పోయింది. నోట మాట రాలేదు. ఎట్టకేలకు “అమ్మా!

ఏల విచారించెదవు” అని మెచ్చూసు సంజో ఢించాడు. అమ్మా, అన్న అక్షరద్వయము చాలా పవిత్రమైంది.

“నేను కృపావతివల్ల మీ మనోభీష్టము తెలుసుకొన్నాను. మిమ్ములన్ని విధములకృపావతి కాపాడును. మీరు విచారించ సనిలేదు. కొలదికాలములో మీ అభీష్టము నెరవేరును.” అని దయాపూర్వకంగా ఊరడించాడు మేచ్చూసు.

అంతరాహేలుకు ధైర్యం వచ్చింది. వినయ పూర్వకంగా నిబబడి “తండ్రి, నమస్కా-

రములు. తమవంటి పూజ్య లుండుటచేతనే ప్రపంచక మిటులైన నున్నది. మీరు బ్రహ్మణులైన అతిశయోక్తి కానేరదు. పుట్టుకచే గాక బుద్ధిచే మానవుడు బ్రహ్మణుడగును. మీవంటి పరమపురుషులను భర్తగా స్వీకరించుట నాకును సమ్యక్మతేకాని నామనస్సు అన్యాయత్తము కావినదానను. తమిచ ప్రార్థించుచున్నాను” అని విషయ పూర్వకంగాది రాహేలు.

“విచారించవలదు. కృపావతి మిమ్ముల రక్షించును.” అని చెప్పి మేచ్చూసు వెళ్లిపోయాడు.

రాత్రయింది. మరుసటిదినము ఉదయముననే వివాహము. సామ్యూలు, మరియ కాళ్లు చేతులు విరక్తొట్టుకొని వాళ్ల జమ్ముటిల్లంతా అలంకరించారు. చుట్టప్రక్కల మతం పుచ్చుకొన్న బుద్ధిమంతు లంతా వచ్చారు. ఇల్లంతా కోలాహలంగా ఉంది. రాత్రి 11 గంటలైంది. నిద్రాదేవత అందర్ని ఆవరించింది. కృపావతికిమాత్రం కాలం గడచినకొలది ఆవేశం హెచ్చవుతోంది.

మెల్లగా రాహేలును మెట్టబెట్టుకొని ధూమశకటాలయాని కెళ్లింది కృపావతి. తండ్రి అవసానకాలంలో ఇచ్చిన 36 రూపాయల 9 అణాల 6 పైసలు రాహేలు సంపత్తి దగ్గరున్నది. కృపావతమ్మ తనవద్దనున్న పదకొండు రూపాయలు కూడా యిచ్చి “రాహేలు, మని ద్దరకు యీడబ్బు చాలదు. కాబట్టి నీవు యీ పైకంతో ప్రస్తుతం కాశీకెళ్లు. ఈ ఆపద తప్పతుంది. తరువాత వైవమున్నాడు. ఆల

స్వం చెయ్యకు. అదిగో బండ్లొస్తోంది. నేటికెట్టు తీసుకొస్తాను” అని కలకత్తాకు టికెట్టు తీసుకొచ్చింది కృపావతమ్మ.

బండ్లొచ్చి యథాస్థానములో ఆగింది. రాహేలును బండ్లొచ్చింది కదిలేదాకా సువార్తలు చెబుతో దగ్గర కూర్చుంది కృపావతమ్మ. ఇంతలో ఈల వినపడింది. కృపావతి “జాగ్రత్తమ్మా” అంటూ దిగలేక దిగలేక బండి దిగింది. రాహేలుకు దుఃఖ మాగ లేదు. “తల్లీ, నమస్కారము” అంటూ గవాక్షం వద్ద కొచ్చింది రాహేలు. బండికదలింది. ఇరువురు ఒకరినొకరు చూస్తూ నిలబడి పోయారు.

కృపావతికి ఎట్లాగా యింటికెళ్లడ మని బెంగ కలిగింది. “తెల్లారాక పిల్లయేదంటే యేమనాలా?” అని ప్రశ్నించుకొంది. ‘నాకేం తెలుసు అందామాంటే సీతగర్ల పడుకున్న పిల్ల నీకు తెలియక ఎవరికి తెలుస్తుం దంటాడు దొర. పాపం ఎప్పుడు అబద్ధమాడి ఎరుగదు కృపావతి.

ఇలా తర్కవిత్కాలు చేసుకొంటూ ఎక్కడ వెడుతోందో కూడా తనకే తెలియకుండా వెడుతోంది కృపావతమ్మ. త్రోవలో ఒకగాడి నుయ్యదగ్గర ఒకపెద్దబండఉంటే దాని మీద కూర్చొని యీక్రిందివిధంగా ఆలోచించింది: “నేను నావిధికృతాన్ని నెరవేర్చాను, ధన్యురాలను. ఇకను నేనింటి కెడితే ఊరుకొనే వాడు కాదు దొర. గుండెల్లేవు; ఎంతపనైనా చేస్తాడు. నేనా అబద్ధానికి అలవాటుపడిన దానను కాను. అబద్ధ మామదామని వెడితినా నోరు తడబడుతుంది. కాళ్లు చేతులు బం

కుతాయి. ఒక్కా, చెమట్లు కమ్ముతాయి. చచ్చే అవస్థ పడుతుంది. కంగారుపడి నిజమే చెప్పేస్తాను. లేకపోతే యెక్కడికైనా పారిపోదామాంటే-నన్నెరుగని క్రైస్తవులు లేరు. నిజమే చెబుతాను. డమియన్ జాడ తెలియక మానదు. ఇకను అబద్ధమై అనిర్మలమైన యీదేహంచేత నిత్యమై నిర్మలమైన యశస్సు సంపాదించాను. అదే నాకు పదివేలు. ‘జాతస్య మరణం ధ్రువమ్.’ ఎప్పటికైనా చావవలసిన వాళ్లమే. ఇక నాకు యీతను వున్నా వొకటే, లేకపోయినా ఒకటే,” అని అంటూ, “కృష్ణా, ఆపద్దా

ధవా” అని అప్రయత్నంగా గుభాలుమని నూతులో ఉరికింది కృపావతమ్మ.

౪

బెజవాడలో గూడూరివారు గొప్పకుటుంబికులు; ఆపదలకు అడ్డుపడేవారు. వాళ్ల బామ్మ కాశీవెల్లి తిరిగొచ్చింది. వచ్చేటప్పుడు

దిక్కులేని ఒకపిల్లను తీసుకొచ్చింది. ఆపిల్ల రక్తవిహీనమై వెండిబొమ్మలాగుంది; లేవనత్తువలేదు. వాళ్లవాళ్లంతాపిల్లను చూచి చాలా కనికరించారు. ఆసాయంత్రమే వా రింటివైద్యులైన డాక్టరు యమ్. ఆర్. ధర్ గారిని పిలిపించి చూపించారు. డాక్టరుగారు చాలా ఉదారస్వభావులు; దీనులపాలిటి కల్పవృక్షం. పిల్ల జీవించుట కష్టమని ఆయనకుకూడా అద్దెర్పం తోచింది.

“రేపుదయాన్నే మా హాస్పిటలునకు తీసుకు రండి. రోగిని గంటగంటకు చూస్తూండాల్సి. రోగం చాలా దుర్భరమైంది. రాత్రి గంటగంటకు పాలిస్తూండండి” అని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు డాక్టరు.

చెప్పినచోప్పున పిల్లను ‘రాధామణికల్ హాలు’కు తీసుకొనివెళ్లారు. అంత డాక్టరు గారు దాయి నొకదాన్ని పిలిచి “పడక” ఒకటి ఖాళీచేసి స్నానం చేయించి పడుకోపెట్టండన్నారు. పిల్లకు జ్వరంమాత్రం అధికంగానే యుంది. ఇంత జ్వరంలో నున్న పిల్ల ఆమూల్యం ఏముందో కాని, ఒక చిన్న తాటాకుల పెట్టె మాత్రం వదలింది కాదు.

రోగు లందరకు యథాప్రకారం మందులిచ్చి 12 గంటలయెటప్పటికి ఈ రోగిదగ్గర కొచ్చాడు డాక్టరు. ఆమె హృదయం పరీక్ష చేసి నాలుకచూచి తలఊచి గంట గంటకు నిద్రపోతూన్నను లేపి పాలు పట్టవలసిందని దాయితోచెప్పి తా నింటికి పోయాడు. పరిపరి విధా లాలోచించాడు డాక్టరు. కాని రోగం మాత్రం బోధపడలేదు.

రాత్రి ఘమారు తొమ్మిదిగంటలైంది. రోగి ఏ అవస్థలో ఉన్నదో చూదామని డాక్టరు లాంతరువేసుకొచ్చాడు. దాది ఒక మూల గుర్రట్టి నిద్దరోతోంది. రోగి ఈక్రింద విధముగా పలవిస్తోంది:—

“మురళీధరా; నన్ను మోసగించితివా? ఆనాటి నాన్నగారి అవసానకాలపు మాట మరచితివా? మురళీధరా—రాధ మరణించినదని వివాహమాడితివా? ముర-ళీ-ధరా—ఇహంబున నీవును, పరంబున దైవముతప్ప నా కన్యలు లేరోయి! ఆ! అడుగో మురళీధరుడు; నానాధుడు! రండి దయచేయండి-నన్ను స్వీకరించండి. నాతో దాగుడుమూతలా-నే చూశాలెండి. నేనే వస్తున్నా” అంటూ లేవబోయింది.

డాక్ట రంతా విన్నాడు. నిశ్చేష్టితుడై నిలువునా నీరై పోయాడు. రోగిని గట్టిగా పట్టుకొని లేవనద్దనిచెప్పి దాయిని కేకేసాడు. ఉలిక్కి పడిలేచి పరుగెత్తు కొచ్చింది దాయి. రాత్రి బాగరూకతతో కాపాడవలసిందని చెప్పి కిందున్న తాటాకుపెట్టి తీసుకొని యింటి కెళ్లాడు డాక్టరు.

డాక్టరు మనస్సులో సంతోషము, దుఃఖము ఒక్కసారి ఉద్భవించాయి. నీరసంగా తన వాలుకుర్చీలో వాలిపోయాడు. లాంతరు పెద్దది చేశాడు. ఆపెట్టెలో ఏముందో అని ఆశ్రముతో, తీసాడు. అందులో రెండు ఛాయాపటాలున్నాయి. ఒక పుత్తెరం అంటిం చుంది. దానిమీద విలాసం ఇట్లా వుంది.

సు. రా. శ్రీ—

డాక్టరు మురళీధరావు గారికి, సర్వాపురం; పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా.

ఆ ధామూలములో ఒకటి స్త్రీ. ఒకటి పురుషుడిది. ఆ పురుషుడివలననే సుపురా నుంది. అచ్చటచ్చట నిత్యం పూజ చేస్తూన్నట్లు పువ్వు లగడడుతున్నాయి. మెల్లిగా ఉత్తరం విప్పాడు డాక్టరు. అందులో యీ క్రిందివిధం గా ఉంది:—

కాశీ,
3-4-1925

పూజ్యులగు మురళీధర బావగారికి,
సమస్కారములు.

అయ్యా,

ఈ లేఖా పూర్వకంబుగ తమకు దుఃఖము కలుగచేసినందులకు తమిష ప్రార్థనలు. నామ నోనిశ్చయము తమకు తెలిసినగాని నాకు ఆత్మ శాంతి లేదు. ఆహేతువుచే నే నిశ్చింతతో మరణించ నేరను.

నేను తమవద్దను, అత్తగారినద్దను సెలవు తీసుకొనిన మాసమునకే నావివాహము తల పెట్టిరి. కృపావతితల్లి కృపచే నే నాకష్టసము ద్రమును దాటి కాశీ చేరగలిగితిని. ఇచ్చట శ్రీశంకరస్వాముల అనుమతిని ప్రాయశ్చిత్తము బొందితిని.

నే జీవించునని ఆశలేక నే నీలేఖ వ్రాయ పూనుకొంటిని. నామరణానంతరము గాని యిది తమకు చేరనేరదు. మీరు యిప్పటివర కును నామీద ప్రేమచే అవివాహితులుగ నుండెదరని సమ్మతమన్నాను. నే నట్టివోమును నోచుకొనలేదు. మిమ్ముల నెవ్వరినైనను వివా హము చేసికోవలసినదని కోరుటయే ఈలేఖ యొక్క ముఖ్యోద్దేశము. మీకు నామీద

ప్రేమ గలిగినచో అనాధబాలికల రక్షించ కంకణము కట్ట ప్రార్థించుచున్నాను.

నావిషయమై విచారించవలదు. ప్రేమను తమకు అసతికాలములో పుత్రపౌత్రుల ప్రసా దించుగాక.

ఇట్లు
భవదీయ శ్రేయోభిలాషిణి
చరణదాసి,
రాధ.

డాక్టరు ఆలేఖను మరలమరల చదువ దొడగెను. కన్నీరు బొటబొటమని రాల జొచ్చె. యథాప్రకారముగ లేఖను భద్రప రచెను.

దీపమును సన్నముచేసి డాక్టరు మంచ ముమీద వ్రాలెను; నిద్దరపట్టదు. పిచ్చివాని సలె తనలో తాను వాదప్రతివాదములు చేసి కొనుచుండెను. తెల్ల వారవచ్చినది. “కొక్కో రో కో” అని కోడి కూసింది.

అంత డాక్టరు ఆపైటెను తీసుకొని ఆసు పత్రి కెల్లాడు. రోగి యీ క్రిందివిధంగా ఒక పిచ్చిపాట పాడుతోంది.

బ్రతికి యున్నానోయి మురళీధర,
ఎందు వెతకిన గాని మురళీధర నీవు-
కాసరా నేమోయి మురళీధర
నిన్ను- ఏమనందూనోయి మురళీధర
సన్ను- మోసగించితివోయి మురళీధర
నీవె- దిక్కనిటయి మురళీధర
నేను- సమ్మియుండితివోయి మురళీధర
వాపోవుచున్నాను మురళీధర

రాళ్లు కరుగుతనోయి మురళీధర
వెన్న రా యయిందోయి మురళీధర
జాగు సేయక నన్ను మురళీధర
వచ్చి రక్షించనోయి మురళీధర

అని పాడుతూ హోరున ఏడవడం మొదలు
పెట్టింది. డాక్టరుకు కూడా అప్రయత్నంగా
కన్నీళ్లు కారాయి. వెంటనే ఒకబండిమీదేసి
రోగిని తన యింటికి తీసికెళ్ళాడు డాక్టరు.

రోగికి ఆనాడే తనచేత్తోకాఫీ యిచ్చాడు.
తాగుతూ రోగి డాక్టరుకేసి తేలిపారచూసింది.
డాక్టరు చూశాడు. దానితోనే రోగి మొఖా
నికి కళ్ళొచ్చింది. రోగికి డాక్టరే స్వంతంగా
అన్ని ఉపచారాలు చేస్తూ ఉండేవాడు. రోజు
రోజుకు ఆరోగ్యం కలుగుతోంది రోగికి.

రోగి మధ్యమధ్య “డాక్టరుగారు! ఎలా
గండి మీఝుణం తీర్చుకోడం” అనేది.

సవ్వతూ డాక్టరు “నీవు బాగా ఆరో
గ్యంగా ఉంటే నా ఝుణం తీర్చుకోగల వనే
ధైర్యం నాకుందిలే” అనేవాడు.

రోగి కొన్నాళ్లకు ఆరోగ్యవత్తైంది.మద
రాసు లేతతమలపాకులా నవనవలాడుతూంది.
సవ్వితే ఒగ్గలు చొట్టడుతున్నాయి. ఉంగరా
లు ఉంగరాలా ముంగురులు ముందుకు పడు
తున్నాయి. నన్నే చూడ మంటూంది రాధ.

యథాప్రకారంగా ఒకరోజు సాయంకా
లం రాధ “డాక్టరుగారు, మీఝుణంఎట్లాగండి
తీర్చుకోవడం” అంది.

“లేంది యిమ్మంటూను గనుకనా;యేదో
సీదగరున్నదాంతోనే తీర్చుకో” అన్నాడు
దినుసవ్వసవ్వతూ డాక్టరు.

“డాక్టరుగారు నాదనిచెప్పేది నా దగ్గర
ఏమీలేదండీ. మల్లాజన్మలో తీర్చుకోవాలండీ”
అంది తీక్షణభావంతో రాధ.

గూడూరి వారితో ఈ వృత్తాంతం
చెప్పాడు డాక్టరు. వాళ్లు డాక్టరు మిత్రుడే
కాకుండా వాళ్లింటల్లు డయాడని ఆబాలగోపా
లం అపరమితానంద పడ్డారు.

ఆనాడు పూర్ణిమాచంద్రుడు పట్ట శక్యం
కాకుండా ఉన్నాడు. రాధ దొడ్లో మాలతి
క్రిందచపటామీదకూర్చుంది. డాక్టరుఅప్పుడే
భోంచేసి దొడ్లో కొచ్చాడు. ఇటుఅటు పచార్లు
చేస్తూ డాక్టరున్నాడుగదా “రాధా నాఝుణం
మాటేం చెప్పావు”?

“దానివిషయంలో నే ఆలోచిస్తున్నా
నండీ. ఇహంలో తీర్చుకొనేభాగ్యం పట్టలేదండీ”
అంది రాధ.

“రాధా, నీవు అవివాహితవు కావా”
అన్నాడు డాక్టరు.

“లోకానికి అట్లాగే తోస్తుందండీ. నా
ఆత్మ అన్యాయ త్త మైపోయిందండీ. ఆత్మేనా
వివాహ మైందన్నమాటేనండీ” అంది రాధ.

“నీమనోవిభుడు నాకు తెలియ కూడ
దా?” అన్నాడు డాక్టరు. “ప్రాణదాతలు మీ
దగ్గర మరుగేమిటండీ?” అంటూ ముసిముసి
సవ్వలు సవ్వతూ “మురళీధరులు” అంది
రాధ.

“ఆయన్ను నే నెరుగుదును. ఆయనకు
వివాహ మయింది. ఇప్పుడు నాఝుణం తీర్చే

టందుకు నీకభ్యంతర ముందా?" అన్నాడు డాక్టరు.

అంత రాధ మోము తెల్ల బారింది. క్రోధంతో "చితితోగాని చిత్తం మార్చుకలుగ దండి; వివాహమైనా ఆయన హితం కూరు స్టూంటానండి" అంది రాధ.

"ఆయనభార్య నన్ను చేరనియ్యకపోతే ఏ పుణ్యక్షేత్రానికో పోయి యిహాన్ని విడచి

మల్లజన్మలో మీరుభర్తలు కావాలని బైబిల్ ని ప్రార్థిస్తాను." అంది దీనంగా రాధ. "బలమే తాన్ని నిన్ను నే యిష్టమే చెరబడితే యే చేస్తావు?" అన్నాడు నవ్వుతూ డాక్టరు. "మేలే గోచేను మేస్తే కానేవా రెవరండి?" అంది రాధ కోపంతో.

"చూడు" అంటూ చేరబోయాడు డాక్టరు.

"కూరా! స్త్రీమానవోర!" అంటూ తో

టలోని బావివైపు వరు గెత్తింది రాధ.

"రాధా! తొందరపడకు. నేనే మురళీధరుడును. మీ తండ్రికోర్కె ప్రకారము అవినాహితుడును, నీవు కానుకగ నిచ్చిన లే సిడిగో! యశోదత్త లో నున్నది!" అంటూ వెంటాడించాడు మురళీధరుడు.

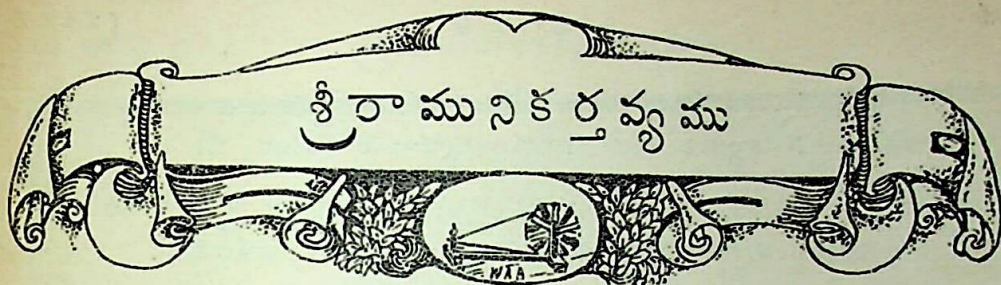
రాధ మూర్ఛచే వాలి పోయింది. అంత మురళీధరుడు తన కొరిలి పట్టాడు.

ఈసంగతి గూడారినాటి తెలిసింది. వీధులు దడికిట్లే పెళ్ళిమంటూ పెళ్ళి చేసారు.

"నీవు కానుకగ నిచ్చిన లే సిడిగో! యశోదత్త లో నున్నది!" అంటూ వెంటాడించాడు మురళీధరుడు.

బులును వెంకటరమణయ్యగారు

ర్రస సౌఖ్యము దలంపక-జనులొడుచునుండు దుష్టజల్పములకుఁ దా
వనుదాని నీయకుండ న-వని నేలినవాడె న్యాయపార్థివఁడుగదా!

ఉ. కష్టము కల్గఁజేయ హృది కద్ది యభార్థము కాకపోయినక
దుష్టుఁడు తోఁచిన ట్లనిన దోసపుప్రేలుడు మాటయైన స
చ్చిష్టులు నమ్మకుండిన 'నిసీ'యని స్వాంతముశ్రోసిపుచ్చినక
స్పష్టము చేయకుండుటయు భావ్యమే? అయ్యది రాజనీతియే?

చ. హృదయము సాక్షియై సుజనహృన్ముకురంబు లెఱింగియున్న నా
ర్మద కలితాత్ములాడు ననమానము కూర్చెడుమాట నెంచకే
పదిలము చేసియూకొనుట భావ్యమే? విన్న జనంబు లెంతయున్
వదరరే? నిదకల్గదె? యపార్థముతోఁచదె? న్యాయమొప్పునే?

గీ. అనపరాధి యటంచును దనమనంబు-దెలిసినను సత్ప్రమాణముల్ వెలుపకుండ
శిక్షణము చేయకుండుట నేమమగునె?-రాజునకునైన రాజాధిరాజుకైన.

చ. అటులగుటక రఘూద్వహుని యంతటి ధీరుఁడు పంచె జానకిక
గటకటఁ జెంది కానలకుఁ గర్కశ మానవ దూషణంబులక
గటుపులనెంచి కాని మఱి కానఁడె ఆవిమలాచరిత్రము?
అటువలెగాక యెంచ నిక నన్యవిధం బది వేఱ యున్నదే?

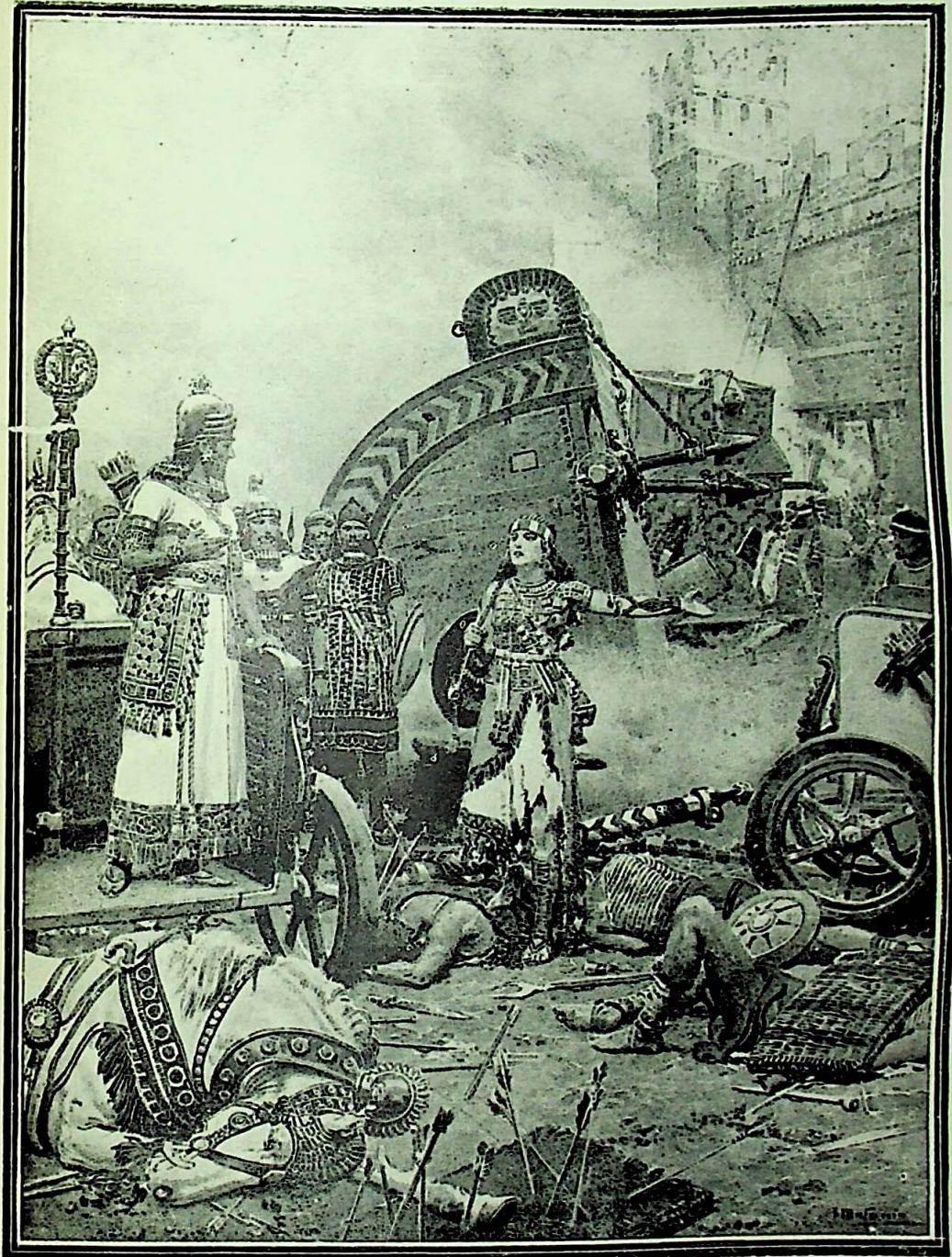
ఉ. ఎక్కడిలంక? పావకుండదెక్కడ? నీత పవిత్రయంచుఁ దా
నిక్కము పల్కుటేడ? యవనీపతి దాఁదలయూచి మెచ్చి సొం
పెక్క గ్రహించుటేడ? జను లీయవినిశ్చిత సత్ప్రమాణముక
నిక్కమటంచుఁ బల్కుదురే? నింద్యముకాదె దఱుంచి (?) చూడఁగక!

ఆ. మంచి మెచ్చునట్టి మనుజు లరుదుగాని-చెడ్డఁదెగడువారి కడ్డమేమి?
గొడ్డుగోతఁబడిన బెడ్డవేయుటెకాని-కావనెంచువారు కలరెమొందు.

చ. "పనితపవిత్తయా!" యనుచుఁబల్కుచు నుండి ప్రజల్ తదర్థమై
ఘనతరసాక్షి సున్న మది కాంచఁగనొప్పదసత్ప్రవర్తనక

- మనమది నచ్చనేమి ఫల మారయ లోకులనింద నించుకన్
గనక మెలంగ న్యాయమగుఁగాదె! రఘూద్యహు దోషమున్న దే?
- ఆ. తండ్రి యాజ్ఞకంటె దక్కువదే యగుఁ-బ్రజలు మెప్పటంచు బ్రథితముగద!
కాన రాముఁ డరిగె గాననసీమకు-జనులు దన్ను జూచి బాలివడఁగ.
- ఉ. దోషముకంటె నెక్కుడగు దుష్టుల నిందల నెట్టివారికిన్
గాసిలు మానసంబు “సతికాదుపవిత్ర” యటన్న నెంచినో
దోషముకల్గుచున్న ను నధూపరితాపము లెక్క-నేయకే
బాసలుచేసి జానకిని బంపెను రాముఁ డరణ్యసీమకున్.
- క. గర్భవతియైనఁగానీ-దుర్భర పరితాపమొందు తొయ్యలి కానీ,
నిర్భరహా నవమానము-నర్భకునకునైన నైచనగునే చెప్పుడీ!
- చ. నిజ మది కాకపోయినను నిందనుబట్టి యశోవినాశహా
రజకుఁడు పల్కియున్నను ధరారమఁబుండటు పల్కినన్ సరే
నిజహృదయంబు నచ్చినను నేమిటి! కెవ్వరు విశ్వసించు రీ
ప్రజలు తలంపఁ గాకముల వంటి యధర్మపథప్రసర్తకుల్.
- ఉ. ఈయదు మానసమ్ము మిథిలేశ్వరపుత్రుఁ బరీక్షచేయఁ దా
వీయదు భ్యాతి లోక మవసీశ్వరపుత్రుఁ బరిత్యజింపకే
పాయదుసాధ్యి కోరి తనుఁ బాపపుటూహం దలంపకున్నచో
జేయునదేమి రాఘవుఁడు చేర్చక సీత సరణ్యసీమకున్?
- గీ. మానసముబట్టివ ర్తించి మనలుచున్న-లోకమునవాదుపోవునే? ప్రాణిపోదె?
జడియకున్నను దనబంధుజనములకును-జనములకునైన జడియంగఁ జనదె చెప్పుడీ.
- ఆ. కాళిదాసు చెప్ప కమనీయధర్మంబు-వేళు దానిభావ విధియువేళు
“అయిన దీనిత త్వమరయంగవలె” నను-ఫణితి దానియర్థపటిమచెల్పు.
- శా. కారుణ్యమృతపూరితాత్ముఁడు యశఃకాంతామనోనాథుడౌ
శ్రీరాముం డెదనేడ్చి గాసిలె నహా! సీతామహాసాధ్యుకై
పొగాహ్లాద పరాత్ముడై వనముకున్ బంపెన్ మహాసాధ్యి నీ
ఘోరావిష్కృతికారణంబు ప్రజలే గుర్తింపుడీ పాఠకుల్!

చిత్రము ౨

‘సెమిరామిసు’ రాణి

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల

నెం. 7, తంబుశెట్టి వీధి, చెన్నపురి

ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు వాఙ్మగూఢ్యదయమును, తన్మూలమున విజ్ఞానాభ్యుదయమును సాధనంబు లనువిషయము సర్వత్ర తెలిసియున్నది. ఆంధ్రాభ్యుదయమునకు దేశమునందు గ్రంథమండలులు, గ్రంథాలయములు, కళాప్రదర్శనములు మొదలగు సంస్థాపనలు పర్యాప్తంబులై యున్నవి. శ్రీయశోరే. వి. లక్ష్మణరావుగా రారంభించిన యాంధ్రవిజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాల నేడు కాభోపశాఖలలో భిన్నరూపముల వెలయుచున్నది. గ్రంథమాల లన్నియు యథాశక్తిని వాఙ్మగూఢ్యవృద్ధికి బాటపడుచున్నవి. ఆంధ్రమాత నలంకరించుచున్న గ్రంథమాలలం దిది యొకటిగ నుండగలదను విశ్వాసముతో నీ ప్రయత్న మారంభమైనది. ఈ గ్రంథమాలయందు విజ్ఞానాభ్యుదయమునకు సాధనములై వివిధవిషయములకు సంబంధించిన గ్రంథములు రెండుమాసముల కొకగ్రంథమునంతున ప్రచురింపబడును. ఆంధ్రమహాజనులీ ప్రయత్నమును బోషించుటకు ప్రార్థితులు.

గ్రంథములు

1. శతకమంజరి (భక్తిసంపుటము):—వృషాధిప, సర్వేశ్వర, దేవకీనందన, నారాయణ, శాశిహస్తీశ్వరాదిశతకములు పది యిందుగలవు. ఒక్కొక్కశతకమునకు పీఠికయు, పాఠభేదములు గలవు. (ఈశతకములు విడిగను దొరకును.) ... రు ౧-౮-౦
2. బనవపురాణము (ద్విపద):—పాలుగ్గరికి సోమనాధుడు. అనేకతాళపత్రమార్పులను బరిశీలించి కూర్చిన మూలము. పాఠభేదములు నూచింపబడినవి. శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసిన విపులమును పీఠిక గలదు. ... రు ౨-౮-౦
3. గాంధిమహాత్ముని బెల్లాము కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము:—రు ౦-౪-౦
4. కమలాక్షి (చిన్ని విచిత్రకథ):—రాయసం వెంకటశివుడుగారు, యమ్. ఏ., యల్. టి. ... రు ౦-౮-౦
5. నీతినిధి:—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు. మానవశీలితనిబంధనము నందు నూటిగా వివరింపబడినవి. రెండువేలయేండ్లకుపూర్వ మొక భారతీయబ్రాహ్మణునిచే రచియింపబడినది దీనిమూలము. ఇట్టి యుత్కృష్టనీతిగ్రంథ మాంధ్రగోర్వావాఙ్మయముల గానరాదు. ... రు ౧-౪-౦
6. జీర్ణ విజయనగర చరిత్రము:—కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారు, బి. ఏ. కృష్ణ దేవరాయల సామ్రాజ్యలక్ష్మీవిహారధామయై వెలసిన విద్యానగరము (హంపిశిలముల) యొక్క ప్రాచీనచరిత్రము, ప్రకృతపు జీర్ణస్థితియు నిందు విల్లితములైనవి. ...
7. త్యాగరాజస్వామి చరిత్రము (పద్యకావ్యము):—శ్రీ పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి శాస్త్రిగారు. శ్రీరామభక్తాగ్రణియు, గాయక శిఖామణియు నగు శ్రీ త్యాగరాజుగారిచరిత్ర మిందు సరసముగ విల్లింపబడినది. సందర్భానుసారముగ త్యాగరాజుగారు రచించిన కృతులు. ...

౫౫ ఇందు కేర్పబడినవి రు ౧-౧౦-౦

(పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము)

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు,

వ్యవస్థాపకుడు.

వేమప్రభావము

శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు

వేంకయ్యనాయుడు చాల స్థితిమంతుడని పేరు
మోసినవాడు. అతడు పెట్రిక్కులేమను పరీ
క్షలో నొకబెబ్బతిని వెనుకకు మరలియుండుటచే నార
డు చువుకొనినవాడనియే చెప్పవలెను. వేంకయ్య
నాయుడు జనపనారవ రక్షముచేసి ధనవంతుడైనవాడు.
కాన నారనికి జనపనాయుడనిపాడ పేరుగలదు. పేరున
కారడు నారవర్తమైనను చూపుల కార డట్లుండడు.
ఆరని చూచినవారు ఏ హైకోర్టులాయరో, ఏడిప్యాటి
కల్లెజ్లో యనునట్లుండును. స్వల్పపట్టుచు తెల్లగోవతి,
నల్లనిపట్టుకోటు, దానిపై నేలంతయు జరిఖిండువా,
జేబులో బార్డిఫీపు పరకముచేసిన బంగారపు గొలుసుగల
గడియారము, శిరమున రాజపుర్ణి పట్టుపెల్లా తలపాగ,
కాళ్లకు జోడు, కన్నులకు జోడు, చేతిలో బంగారు
పీడిచేసిన కట్ట- సర్వదా యార డిట్టివేషముతో నుండును
పూర్వ మాతనివేషము పరిహాసపాత్రయగు నుంకినను
బ్రాహ్మణేతరప్రాముఖ్యమువచ్చినతరువాత నాతనివేషము
వృక్షకాలేదు. క్రీకృష్ణుని గోపాంగనలు వరించినట్లు జిల్లా
బోర్డు, తాలూకాబోర్డు, మున్సిసిపాలిటీ మున్నగు స్థానిక
సంఘములలోని సభ్యత్వ అవ్వకత్వాది పదవు లనే
కము లాతని వరించి యాతనివేషమును సారకపఱచినవి.
ఆయినను నాయుడు కీపదవు లన్నియు లభించుటకు
ధనము, వేషము, అబ్రాహ్మణత్వమే కాకుండా మఱి
కొన్ని సుగుణములుగూడ నున్నవి. అందు మొదటిది
అధికారప్రాపకసంపాదన. ఆ విషయమున నాయుడు
అందేసినచేయి. ఆవిషయమున నారనికి యుచ్చనీచ
ములు లేవు; గొప్పకొద్దులు లేవు. ఎన్ని యకృత్యము
లైనకీసి, ఎన్ని శ్రమలైనపడి, ఎంతధనమైన వెచ్చించి,

అధికారిని లోబడచుకొనును. అధిరుచినిబట్టి పసవనము
లర్పించి అధికారిని పెప్పించుటలో నతని కరణే సాటి.
అతనికడనున్న రెండవసుగుయు అభిమానభూ
స్వర. ఏవిషయముననైన నపజయము గలిగినచో నార
డభిమానపడి యూరుకొనడు. ఏకృతిమోసాయము
ద్వారానైన జయమందుట కారడు విశ్వప్రయత్నము
నేయును. నాయుడుకు ధనముతోసాటు, అధికారముల
తోసాటు వృద్ధిపొందినది బ్రాహ్మణద్యేషము. బ్రాహ్మ
ణాధిక్యము నార డెంతమాత్రము సహించడు. దుంపతెగ
బ్రాహ్మణులనియో, బ్రాహ్మణముండాకొడుకులనియో,
తిట్టాలపదములేక అరేడేవేళనుగూడ బ్రాహ్మణనామమే
యున్నరింపడు. అధికారకీత్యా తనకడకువచ్చు బ్రాహ్మ
ణుల కారడు సాగ్యమైనంత యగౌరవము నేయును.
అంతకంటె లోపువైనవారి నారడు 'ఒరే! బ్రాహ్మ
ణా!' యని సంబోధించుట పరిపాటివిషయమే. పూర్వ
మెట్లున్నను సహాయనిరాకరణోద్ద్యమము వచ్చినతరువాత
నారనిమాట రడిసిన మైదాపిండివలె యిచ్చనచ్చినట్లు
సాగుచున్నది. వివాహాదిభుక్తకార్యములలోను, క్రాదాది
క్రియలలోను నార డనాదిగా వచ్చుచున్న బ్రాహ్మణ
పురోహితమును మాడుసంవత్సరములక్రిందటనే నడులు
కొని, కాపుకాస్తులనో, చాదరికాస్తులనో రెడ్డికాస్తు
లనో పిలిపించి పురోహితక్రియల నడిపింప సాగించినా
డు. ఈవిధముగా నాయుడు బ్రాహ్మణేతరుల కొక
యాదర్యనాయకుడై, దొరతనమునకు నమ్మినబంటై, దేశ
భక్తులకు గడ్డిశత్రువై విరాజిల్లుచున్నాడు. బ్రాహ్మ
ణేతరుల కారనినుడి వేదవాక్యము.

9

లక్ష్మీదేవి వేంకయ్యనాయుడుభార్య. లక్ష్మీదేవి
పల్లెటూరు మనిషి. మాయమర్మము లెఱుగదు. కాబు

డచ్చా లెటుగదు. దైవభక్తి, పాపభీతి, బ్రాహ్మణ గౌరవము గలిగి దయాధర్మాది సద్గుణములుగల యుత్తమ సాధ్యుని కీర్తిగాంచిన యిల్లాలు. శేషలమార్తనాదము, పెద్దలతిరస్కార మామె విని సహింపదు. బంధు మిత్రులకును గ్రామస్థులకు నామెయనిన మిగులగౌరవము. అతని ప్రకృతికి కేవలము ప్రతిపూలముగానుండుటచే నామె యొక్కొక్కప్పుడు వేంకయ్యనాయుని తీవ్రకోపమునకు గురియగుచుండును. నాయుడు అనాదిగా వచ్చుచున్న బ్రాహ్మణపురోహితయును తొలగించినప్పుడు ప్రాచీనాచారమును రూపుమాపవలదని లక్ష్మీదేవి భర్తను వేసికముల బ్రార్థించినది. నాయుడు వినలేదు. బ్రాహ్మణులను నామెనుగూడ నొవ్వదిట్టి తండ్రిత్రాధ్యయను బ్రాహ్మణేశ్వరపురోహితునిచే యథావిధిగ నిర్వర్తించజేసినాడు. అది జరిగిన పదియైదురోజులకే వేంకయ్యనాయుడు కొమార్తె, పదునాలుగేండ్ల చిన్నది, వివాహయోగ్యయై యున్నది, రెండురోజులు జ్వరమురగిలి పుటుక్కున జచ్చినది. అది దైవికమైనను లక్ష్మీదేవి యమాయకపు బుద్ధికిమాత్ర మది బ్రాహ్మణతిరస్కారమువలన గలిగిన కీడేయని గట్టిసమ్యక్ము గలిగినది. బ్రాహ్మణభక్తి మణిత ప్రబలమైనది. ఆందుచేతనే బ్రాహ్మణబ్రతులు కొండలు వీధివాకిట వెల్లిన నాయుడుగారు శపించెవరని దొడ్డివాకిటవెల్లి నాయుడు పత్నిచే సమగ్రింపజడి వచ్చుచుండురు.

రామస్వామి వేంకయ్యనాయుని దేవపుత్రుడు. ఇరువదియూడేండ్ల వయస్సు. చెన్నపురిలో బి.యల్. తరగతిలో జదువుచున్నాడు. రామస్వామికి వేంకయ్యనాయుడుకు ప్రహ్లాద హిరణ్యకశిపుల కున్నంత తారతమ్యమున్నది. తండ్రిచేయు అకార్యములు రామస్వామికి గిట్టవు. కాని కాదనడు. తనదరువేమి తానేమి : ఇతర విషయము లాతడు పట్టించు కొనడు. బ్రాహ్మణద్వేషము కాని, పంచమతిరస్కారము కాని, స్వపిత దురభిమానముగాని యాతనికి లేవు. ఆతడందఱో సమానముగ వర్తించును. అతనికి బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేశ్వర పంచమమిత్రులుగూడ కలరు. ఆతడందఱో స్నేహముసలిపి యందఱుస్నేహమును జూరగొనును.

రామస్వామి కింకను వివాహము కాలేదు. వేంకయ్యనాయుడుకు కొమారునికట్టుముసలాకముగా గొప్పయ్యా సీని బడయవలెనని కోరిక. కట్టుమే విడిచింపవలెనని కొమారుని యుద్దేశము. తండ్రికొడుకు కేవిషయమున మనస్సులో కలర లున్నవి. కాని యింకను పైకిరా లేదు.

ఏపిల్ల వలన ఎక్కువఆస్తి వచ్చునో, ఏపిల్ల తండ్రి యొక్కవఅధికార ప్రాబల్యము కలవాడో ఆలోచింపుచున్నాడు నాయుడు. కొన్ని తానేకొట్టివేయుచున్నాడు. కొన్ని భార్యతో నాలోచింపుచున్నాడు. కొన్ని రామస్వామిదాకా బంపుచున్నాడు. “ఈ పిల్లను కేకొనిన పాతికవేలరొక్కము వస్తుంది. ఆపిల్లను కేకొనిన ఏబదియేకరాల పల్లము వస్తుంది. ఆపిల్లను కేకొనిన లక్షరూపాయల కవిలెను మనవాడే యధిపతి.” అని నాయుడు కోడలివల్ల వచ్చు రాబడినిగూర్చి యోచింపుచున్నాడు. “ఆపిల్ల యింగ్లీషు బాగుగా జదువుకొనినది. ఈపిల్ల సంస్కృతాంగ్రముల బ్రజ్ఞావతి. ఆపిల్ల సంగీతమున సరస్వతి.” అని రామస్వామి విద్యావతులగు బాధికలవిమర్శింపుచున్నాడు. డిసెంబరు నెలవులలో రామస్వామి యింటికివచ్చినప్పుడు తల్లి “నాయనా! మీనాయన నీకేవలనయు పెండ్లిచేయదలంచుచున్నాను. నీవు అడ్డుచెప్పకు. మీ తండ్రి రగినివాడు. ఆయన యిష్టప్రకారము నడుచుకపోయిన నీపై కోపించును. ఇప్పుడే మీ తండ్రికి నీవు వచ్చవు. నీవు పెండ్లివిషయమున తనవే పెట్టితివా, సాగదు. ఆయన సరకుడుకాడు. మీయిష్ట రిలో కలత నాకు మనోవేదన. మీతండ్రికి చెప్పి యెప్పింపలేను. నీవైన నామాటమిని మీతండ్రి కుదిర్చినబంబుమున కొప్పుకొనుము.” అని బతిమలాడి చెప్పినది.

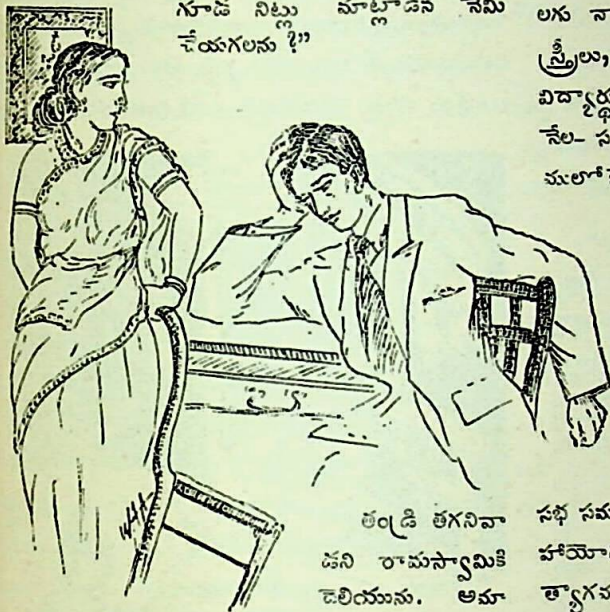
“అమ్మా! నాన్నకు కోడలితోపాటు గొప్పనంత్రిని బడయవలెనని కోరికయున్నట్లున్నది. బాతికవిద్యారూపగుణాదులను జూచుకొనవలెను గాని, యాస్తిచూచుకొనుట! ఇదియేమిసబబు! వారియొద్దసామ్యతమ్ము కొనినగాని మనకు పొట్టగడవదా?”

“మీతండ్రికి గుణము ప్రధానము కాదు. పాశ్చే ప్రధానము. సామెక్కువ తీసికొనుటలోనే యెక్కువ గొల్గిత యున్నదని యాయనయుచున్నా,”

“గుణములేని ఆ స్త్రీతో నాకు బనిలేదు.”

“నాయనా! నేను నీకు మొదటనే చెప్పితినిగదా, ఆయనవలెనే నీవు గూడ మూర్ఖపుబట్టు బట్టవలవని! నీవు

గూడ నిట్లు మాట్లాడిన నేమి చేయగలను?”

తండ్రి తగనివాడని రామస్వామికి తెలియును. అమా

యపరా లగు తల్లి యాతని కెదురాడ నేరచనిహడ నార డెటుగును. కావున తల్లిని దన్నుగూడ నామప్పు నుండి రప్పించవలెనని రామస్వామికి దోచినది. కాన తల్లినంకజూచి “అమ్మా! ఈ సెలవులు వెల్లిపోయినవి గదా! ఇక నేనవికాలమువఱకు పెండ్లికవకాశమే లేదు. నాకిది రెండవయోడు. పరీక్షలు సమీపించినవి. ఈరెండు మాడుకెలు గట్టిగా జదివినగాని గట్టెక్కము. కాన నేనవినుం కీవిషయము నాపియుంచుమని నాన్నతో జెప్పు ము. అప్పుడు సానకాశముగా సంబంధముల మంచి చెడుగు లాలించి,యవసరమగుచో నాన్న యిష్టప్రకారమే పోవచ్చును” అన్నాడు. కొమారుని పలుకులు లక్ష్మీదేవి కెంతయో హృదయశాంతిని గలిగించినవి. రామస్వామి చెప్పినవిగము భర్తతో జెప్పినది. నాయుడు గూడ పరీక్షల ప్రాముఖ్యము గుర్తించి వివాహాయత్న మాపుచేసినాడు. శిరకాలము వెళ్లగనే రామస్వామి చెన్నపురి వెళ్లి నాడు.

3

గూడ సంవత్సరము వచ్చినది. మహాత్ముడు పదేరించిన అసహాయాద్యమరత్నము ఉత్సాహభరితులగు నాంధ్రులహృదయమున జక్కగా నాటుకొనినది. స్త్రీలు, పురుషులు, ధనికులు, పేదలు, ఉద్యోగులు, విద్యార్థులు, వర్తకులు, వ్యవసాయదారులు-చిరువా రన నేల-సర్వవర్ణములవారును, సర్వవృత్తులవారును ఉద్యమములో జేరి యుత్సాహముతో బనిచేయ నారంభించి

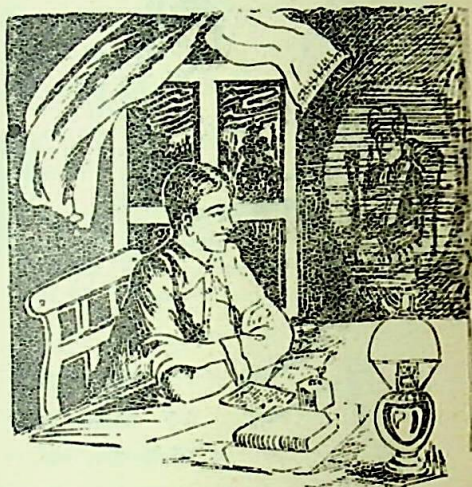
నారు. మార్చి నెలలో విజయవాడయందు జరిగిన దేశీయమహాజనసభా సాయినంపు సమావేశమున కేతెంచిన గాంధీమహాత్ముడు ఆంధ్రదేశమున బర్యటనమునప్పి, ఆంధ్రులు కార్యోన్ముఖు లగునట్లున్వేదించి, యేప్రియలు మొదటివారములో చెన్నపురి చేరికొనినాడు. చెన్నపురిపేరు లత్యుత్సాహముతో మహాత్మునకు స్వాగతమొసగిరి. సముద్రతీరమున గొప్ప

సభ సమావేశమైనది. మహాత్ముడా సభయందు ఆసహాయాద్యమమునకు మూలసూత్రములైన సత్యము, త్యాగము, అహింస, వికమర్శము నను నాల్గుసూత్రములనుగూర్చియు, న్యాయస్థానములు, శాసనసభలు, పాఠశాలలు, విదేశీవస్త్రములు, ఆస్పృశ్యత, మద్యపానము నను పద్యైగబహిష్కారములను గూర్చియు, గంభీరమైన యుపన్యాస మొసగినాడు. రామస్వామిగూడ ఆమహాసభకేగి మహాత్మునియుపన్యాసము నామూలగ్రముగ నాలించినాడు. మహాత్ముని పలుకు మహాత్మునికే యొప్పగించి వెల్లిన యనేమలవలె గాక మహాత్ముడు చెప్పిన ప్రతిదిషయము రామస్వామిహృదయమున గాఢముగా నాటుకొనిపోయినది. సభ ముగిసినది. రామస్వామి తననివాసమున కేతెంచినాడు. కాని తనశ్రోత్రేంద్రియముకడజేరి ముక్తకంఠముతో మహాత్ముడు భారతయువకుల కర్తవ్యమును బోధించుచున్నట్లే రామస్వామికి స్ఫూరింపనైనది. రామస్వామి తనగది చేరగనే దీపము వెలిగించి కిటికీకెదురుగ బడుక పుట్టి వైచుకొని గూలోచింపుచు హర్షున్నాడు. పరీక్షకై యాతడు దీక్షతో జనువునున్న లా పుస్తకములు బల్లపై చీకాకుగ బడియున్నవి. అతని వ్రారకాగితములు వాతాహుతిచే తనహృదయమునలెనే

తటతట గొట్టుకొనుచు బ్రతాపస్థముల నాతనికి స్వాగతమును చున్నది. వంకలపైనున్న నేలం అందు జరిగిండువాలు, పట్టుతెలియములు సాగరవీచి పవనంబులకు రానుస్వామి మానసమునుబోలి యుయ్యాల లూనుచున్నది. రామస్వామి వానిని వేనిని పరికించుట లేదు. అతని మానసము మహాత్ముని యుపన్యాస చింతన ములో వగ్గుమైపోయినది. సమస్తేంద్రియములు, సమస్త వృత్తులు ఆమానసికచింతలో లీనమై కట్టువడి పోయినవి. అతనికి బాహ్యజగత్తే మారమైపోయినది. ఏకాగ్రయోధ నకు గడంగినాడు.

మహాత్ముని యుపన్యాసము నాలకించినది మొదలైతే డొకకనూతన ప్రపంచమున బ్రవేశించినట్లున్నాడు. నవ్యవైతన్యము, నవ్యోత్సాహము, నవ్యభావములు! అంతయు నవ్యమే! అతనితననే నవ్యరూప మెత్తినట్లున్నది. అప్పటి కాలనిదృష్టియందు చదువులు, పరీక్షలు, ఉద్యోగములు కేవలము నిస్సారములుగ, నిష్టేజములుగ, నిరుపయోగములుగ గాన్పించుచున్నవి. ఇట్టి పనికిమాలిన పదవులకై యమాల్వమును, సుత్రోష్ఠమును నరు కీడితమును న్యయమునేయుండుకంటె భౌతికము లగు నీయున్నతోద్యోగములకు బలాంజలి యొసంగి, మహాత్ముని యాన శిరసానహించి మాతృదేశారాధనము నేయుండు యుక్తముగాదా యని నూత్న భావ మొకటి యాతని మానసమున నుపయించినది. మానవసేవయే దేశసేవ. దేశసేవయే దైవసేవ. దైవసేవయే ఆత్మసంతుష్టి. ఆత్మ సంతుష్టియే యాత్మోపలబ్ధి. అంతకంటె కావలసినదేమి? ఉన్నతవిద్య, పట్టుబుధిరుదులు, ఉద్యోగగర్వములు, అధికారపదవులు, బిరుదులు, సన్మానములు- వీనివలనో జిక్కిన నెప్పటికైన వాంఛాసిద్ధి, ఆత్మసంతుష్టి యను నది కలదా? లేదు. వీని నన్నిటిని వదలి భారత జననీదాస్యవిమోచన దీక్షాద్రుతుడగు మహాత్ముని యాన శిరసానహించి జన్మసాఫల్యము నందుట మేలుగాదా యని రామస్వామి యూహించినాడు. అంతకంటె సుత్రమగర్భము లేదని నిశ్చయించినాడు. కాని ఇంటనే రామస్వామిగండే బిల్లుచున్నది. శరీరమా పాదము స్తకము కంపించినది. నేత్రము లశ్రుసిక్తములైనవి. “దుష్టుడా, నీమిశితలంపు! అధికవ్యయముచేసి నేచెప్పించిన

నదువంతయు పాడుచేసి సన్న్యాసివై పోయితిరా! ఛీ, దరిద్రుడా! పాము! నాగృహమును వీడిపోయి! నాయాశలగుగంటజేసి, నాకపయశమును దీసికొనవచ్చి, నాయింటి కేమని వచ్చితివి? పుత్రుడవై పుట్టిన శత్రుడా! పాము! నాగృహము వీడిపోయి! నీకును నాకును ఋణము తీరినది. పాము.” అని రూక్షవీక్షణముల లంపుచు పండ్లు పటపటగొఱచుచు భయంకర క్రోధమా

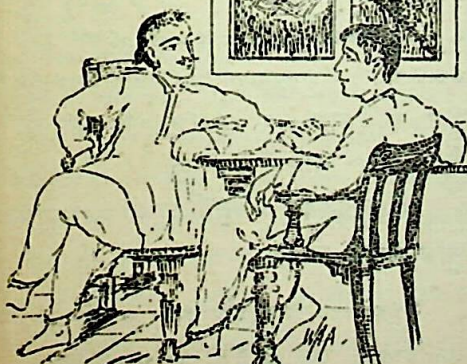
ర్థియు తండ్రి తనయెదుట నిలువబడినట్లు రామస్వామి మనోదృష్టికి దొరికినది. మహాభయముచే రామస్వామి గడగడలాడి కన్నులు మూసికొనినాడు. కాని లాభమేమి? మనోదృష్టికి మలుగేమున్నది? నివారితకేమి దైననుగూడ తండ్రియాకృతి యాతనికిగవడుచునే యున్నది. ఇన్నియేండ్లువచ్చి తండ్రికి తానమరూపముగ బ్రవర్తించునప్పుడే యాతని కెదురావలెను రామస్వామి తండ్రికి గోపకారణమును నీవివయమున కెల్లు దిక్కయుండే ప్రవేశంపగలకు? తండ్రియానతి శిరసానహించెనా, ఉద్యోగములు, ఉన్నతాధికారములు, శనసంపదలు, సర్వసాధుములు; కాని ఆత్మసంతుష్టిలేదు; జన్మకు సాఫల్యములేదు. పారతంత్ర్యభారమునకు విమోచనములేదు. కాదని మహాత్మునియానతి సంగీరించెనా, తండ్రితోడి బలవద్విరోధము! గృహత్యాగము! మాన్యదుఃఖము! శ్రమ! దారిద్ర్యము! వేయేల, అనంతసఖులు దాన; అనంతకష్టములు దీన. ఇందేది శ్రేష్ఠమైనది? రామస్వామి దీర్ఘముగ నాలోచించెను: “తండ్రికి బ్రతిము

నేయుటకై మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకముగ నిర్దించుట గుప్తమునైనది. కాన ప్రహ్లాదునివలె తండ్రిపట్టు బాధలకోర్చి గాంధీయువ్యమున జేరి జేతనేవ చేసితిరెదను.” అని కృతనిశ్చయమైనాడు. ఏదియో యొకనిశ్చయమునకు వచ్చుచే రామస్వామిహృదయము తేలికపడినది. “వత్సా! పితృభువోచితమైన నిశ్చయము చేసితివి.” అని యంత వ్యాజీ యతని నభినందించినది.

౪

తెల్లవాడైనది. రామస్వామి నిద్దురలేచి ప్రాతః కృత్యముల నిర్వర్తించుకొని యాలోచనాధీనచేతముగై పర్వీలో గూర్చున్నాడు. ఇంతలో రామస్వామికి నిత్రుడును సహపాఠియు నగు కృష్ణయ్యచౌదరి వచ్చి రామస్వామి కదుటి పర్వీపై గూర్చుండి, “రాత్రి యెంత ప్రయత్నించినను వచ్చుటకు పిలుకాలేదు. మాపిల్లకు గొంచెము సుస్తీగా నున్నది. పంటుంబయితో వచ్చినవారి కిదేకష్టము. నిశ్చింతగా జనువుకొనుటకు పిలుండదు. నీవు చాల చదివినావు కాబోలు అనుకున్నాను. ఏమి చేయును? రాబాలకపోయినాను” అనెను. రామస్వామి మంహాసనవసయతో చౌదరిదన జూచుచు, “మిత్రుడా! దీరులుపడకు. చదువలేదు; చదువను. పరీక్షాజయము నీజే కాని నాదికాదు” అన్నాడు.

“ఏమి! క్రొత్తమాట లాడుచున్నావు! గాంధీ తత్త్వము తెలవ పట్టలేదు గా?”

“పట్టినది, బాగుగా బట్టినది.”

“ఎంతవఱకు?”

“ఈచదువులు, ఉద్యోగములు, బిరుదులు, సన్మానములు వ్యర్థము లనువఱకు.”

“ఓహో! చాలయందుకు బోయినావే! ఒక్క-పూటతో నున్నది రెండేండ్లకైదు. ఏదోవిధముగా దీనిగూడ నెగ్గించు. తరువాత తీరుబడిగా గూర్చుండి వ్యర్థసార్థకము లూహించువుగాని.”

“రాత్రి పరీక్షయైనది. ఫలితము తెలిసినది. ఇక చెన్నపురి పీఠుటయే తరువాయి. అది సాయంకాలము జరుగును.”

“వినదగు నెవ్వరు నెప్పిన

వినినంతనే నేగపడక వివరింపవలెకా.”

అని మనము చిన్ననాడే చదువుకొంటిమి. ఆసీతి ప్రతి విషయమున నవలంబింపదగినది. నిదానముగా నాలోచింపక నీపనియు చేయరాదు.”

“దీర్ఘముగా నాలోచించియే నిశ్చయించితిని; తొందరపడలేదు. మనసు నీరగునట్లు మహాత్ముడు వచించినవాక్యము లాలించియు, చౌదరి! ఇంకను జనువుట మను నుద్యోగములు సేయుటమను నీమానస మెట్లుంగీకరింపుచున్నది?”

“మహాత్మున కేమి? ఎన్నైనకేప్పును. నాని నన్నిటిని మన మాచరింపగలమా? ఆయన సర్వము నవలంబించినాననియై, జేతజనులకు సన్నాహ మిప్పించుటకు బూనుకొనినాడు. మెత్తనివలువలను వవలి కంపగుడ్డలను కట్టుడనియు, కమ్మని నెయ్యియన్నమును వవలి ముడి రొట్టెలను తినుడనియు మహాత్ముని బోధ. ఇది యేమిపని? మాటికి నడ్డను గలవారుగూడ పేదలను ననుభవించినచో లోకములో పేదలనియు, భాగ్యవంతులనియు తారతమ్య మేమిన్నది? ఈయాంధోరనలకేమి? నచ్చుచుండును, పోవుచుండును. నండేమాతరం గడబడమాడలేదా, మాడునాళ్ల ముచ్చటైనది. నాడు చదువులు మానియు, నుద్యోగములు మానియు, భ్రష్టులైనవారెంతో నేటికిని నట్లే యున్నారు. కాని

నాటి నాయకులైన దేవర్షి, పాలు మున్నగువారు నేడు దొరతనమునకు జేయుచున్నారని నాయుద్యోగములు, విరుదులు నందుటకు సిద్ధమైనారు. ఈయుద్ధమును గూడ నట్టిదే. మూడునాళ్లు; దొరతనమునా రేదైన రుచి చూపిరేని యీ నాయకుడుగూడ అంతే. ఇట్టిబూతుకపు టుద్యమములనమ్మి మనచదువులుపాడుచేసికొని, యుద్యోగలాభములు చెడగొట్టుకొని, భవార్జన చెఱుచుకొని, సౌఖ్యమును మంటగలుపుకొని, తలదండ్రులకు దూరమై దారిద్ర్యము నకు జేరువై, మన మేల భ్రష్టులము కావలెను?"

"చాదరి! దీర్ఘపన్యాస మొసగితివి. నామితముకొరి నీవు చేసిన పితోపదేశము నకు గృతజ్ఞుడను. కాని యొకమనవి: దేశము, మతము అనునవి మనుష్యునకు ప్రాణముకంటె ప్రియతరములు. ఈరెండిటికిని తమప్రాణములను ధారపోసిన పీఠవ్రతుల సంఖ్యనో మనము దేశచరిత్రములలో గాంచుచున్నాము. కాని మన నేటిచదువు మనలో జీవశక్తినిజంపి స్వార్థచింతను బ్రేరేపించునదిగా నుండుటజేసి మనలో దేశాభిమానము నశింపిపోయినది. లేకున్న విద్యార్థికుడెవరు నీనోట నిట్టి మాటలురావు. వందేవారతపు గోల పోయినదంటివి. ఎక్కడకు పోయినది? నాటియుద్ధములలో బుట్టిన జాతీయసంస్థలెన్నియో నేటికిని నిలిచి ప్రజలలో జాతీయతను పెంపొందించుచున్నవి. నాటిదేశారాధకులెందరో నేటి నిరాకరణోద్యమములలో జేరి దేశసేవకు గడంగినారు. కావున ఉడుకు చల్లారవచ్చునుగాని యుడి కిన గుణమెప్పటికి చల్లారదు. ఉద్యమమున కున్ననీచములుండునుగాని నాశ ముండదు. సత్యవ్రతుడును, త్యాగ శీలుడును నగు మహాత్మునికంటె యుత్తమ నాయకుడు భారతదేశమున కెప్పటికిని లభ్యపడడు. అట్టివానిచే నేర్పడిన అసహాయోద్యమము బూతుకపుటుద్యమముగాదు. అతడు చెప్పిన సూత్రములుగూడ సక్రమములును, సన్న్యాసములునుగాక ప్రజాక్షేమకరమైనవిగను, పరతంత్ర భారతదేశమున కర్హమైనవిగను నున్నవి. సర్వము వర్జించి సన్న్యాసి గమ్యమందుండెనని మహాత్ముని నిరసించితివి. స్వాధిపత్యంతో జూచువారికి మహాత్ముని త్యాగతత్త్వము సన్న్యాసముగనే గాన్పించవచ్చునుగాని నాకుమాత్రమది

మహాత్మునివృత్తగర్వముగా గాన్పించుచున్నది. ఉత్తమ త్యాగి యెప్పుడును గనగర్వమును జూచువాడను. 'రస భార్య చిడ్డల పోషణమెట్లు? రస భార్యమెట్లు?' అని స్వార్థమును లెక్కించువాడెట్టి భర్తాకార్యమున జేయజాలడు. 'మనచదువులైన తరువాత, మనయుద్యోగ నాంధ్ర తీరినతరువాత, గనముబూర్చినతరువాత, మనము పుట్టినతరువాత' అని యనుపులు పెట్టినచో మనజీవములో గర్వసాధనము కాలమే లభింపదు. మహాత్మునిచే ప్రబోధితమై నాచిత్తము దేశసేవకేయ మత్సర సావధానుడను. కాన నిరుత్సాహవాక్యములే నచ్చగలవరపెట్టుకుము."

"రామస్వామి! నీత్యాగశీలతకును, నీమహాదృఢత్వమునకును సంకలనముచున్నది. కాని యొకసంగి యాలోచింపుము: మీతండ్రి గూర్తుడు. అధికారపక్షపాతి. విట్టిపనిచేసిన కొంపకు రానివ్వదు. ఆసంగి నాలోచించితివా?"

"అలా! చించితిని. కొంపకు రానీయవచ్చు తెలుపలనేయుండ నిశ్చయించితిని."

"అమాయకురా లగు మీ తల్లి యొకపురుషుని నీవు కనులుబడకున్నచో విలపింపదా?"

"చాదరి, నామనోదోర్బల్యమును శోధింపనేలెచి నయ్యాశ్వరునివలె నున్నావు నీవు. నీవునేన కెప్పుడూ ప్రశ్నలు నా మనస్సందేహముల బాపి కార్యదీక్షలు గావించుటకే తోడ్పడుచున్నవి. యథార్థము తెలియనుజ్ఞ వేడినచో మా యమ్మ విచారింపదు. విచారించినను మానునది లేదు. సత్కార్యములను విఘ్నము లనేకము లుండుట సహజమేకదా! వారిమెరింపవలసినచో సద్భార్యయగు నెదిరించుట కాయత్నముకేయువానిను. కాన నా సంకల్పమును వికల్పమునేయత్నింపకుము. విఘ్నముడ వరుడువు."

ఆశ్చర్యసంభ్రమములతో చాదరి మారుబల్లె పుడె యూరకుండెను.

నిర్ణయించుకొనినప్రకారము రామస్వామి నాటి సాయంకాలమే చెన్నపురివీడి స్వగ్రామమేగెను.

౫

రామస్వామి యింటికివెళ్లిన రెండవ దినమున మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకు వేంకయ్యనాయుడు తనగదిలో నటునిటు పచారుచేయుచు, “ఇదిగో, యిటు రా!” అని భార్యను పిలిచినాడు. లక్ష్మీదేవివచ్చి ఎదుట నిలిచినది. వేంకయ్యనాయుడు దానిదెడలజూచి, “ఇదిగో నీకామరుడికి నన్నుచెప్పు. అన్యాయముగా చెడిపోవద్దను. అయినచేసా అయినది. కడచినదానికి వగచిన భాగములేదు. ముందునంగతి చూచుకోవలె. కలెక్టర్ రాఫీ ఖాన్ ఏలైరుపాఠశాలపని ఒకటి ఖాళీ వచ్చింది. దొరలోచెప్పి ఆపని వేయించుతాను. ఈదివాళ్లలో మన శూద్రులకు గవర్నమెంటులో పలుకుబడి యెక్కువగా వున్నది. తెలిగలవాడని అధికారులకు దోచేనా, మాడుకోజాలలో పైకి తీసుకవస్తారు. మాడేండ్లలో కొడుకు తాసిదారవుతాడు,” అన్నాడు.

“ఏమో, వాడు విశేటట్టులేదు.”

“వివరపోతే యింట్లో ఒకక్షణ ముండటానికి వీలులేదు. ఇటువంటివాడు కొడుకుని యింట్లో పెట్టుకొంటినా, నాకుగూడా ముప్పు; నాఅధికారాలు గూడ పోతుతాయి.”

“పోతేపోనియ్యండి; అధికారాలకోసం బిడ్డను విడనాడుకుంటామా? వాడు చెప్పేమాటల్లో యేం తప్పుందని ముప్పువస్తుంది? ఇల్లుబిళ్లు గల అయ్యో యీ చదువెందుకు? మనపూర్వులంతా యీచదువులవల్ల జీవించారా? వ్యవసాయం చేసుకొని పాడిపంటలతో సుఖించలేదా? అట్లానే చేతామంటాడు. ‘ఏటా సుడ్లకు బోలెడుడబ్బు పోయా లిసాస్తున్నది. సొంతంగా రాటంచూడ నూలువడుక్కొని సుడ్లు వేయించుకుంటే సుడ్లు మన్నతాయి, డబ్బు కలిపివస్తుంది’ అంటాడు. ఇందులో తప్పుమాంది? మా చిన్నతనంలో మానాయనమ్మనడికిననూలుతో కోకలు వేయించుకుంటే మాడేళ్లు కట్టేవాళ్లము. పట్టుకుమ్మవలె అంతమెత్తగా, చామాకువలె అంతసరసంగా వుండేవి. సన్నచీరలు సన్నచీరలు అని గొప్పేకాని యీసన్నానీ కోకలు మాడుకొల్లెనా వుండవు. అంతదాకా యెందుకు? ఏటా పాతికలు, యేభయిలుపెట్టి రంగురంగుల కాలు

నలు కొంటుంటారుకదా! వాటిలో యేమైనా సుఖం వున్నదా? సాగుసుకేశాని చలి ఆపడుకదా! నేను కాపురానికి వచ్చేటప్పుడు మానాయనమ్మ కట్టెను నూలువడికి మాలవాడిచేరు నప్పటినేయించి యిచ్చింది. పాతికేండ్లయింది, యిప్పటికి కొత్తమామలేదు. అది కప్పుకుంటినా చలి యేమూలున్నదో తెలియదు. అదీసరి, కొండారెడ్డి గజంధలం ఆక్రమించాడని మాడుకోర్టులు తిరిగారు. మాడుకోలు భర్త్యుచేశారు. చివరికి అతనిపక్షమయింది. ఇంత బేజారులేకుండా మనపూర్వోనే మధ్యనర్తులద్వారా పరిష్కారం చేసుకున్నట్లయితే కొంతయినా న్యాయంజరిగేది. లేక వదిలిపెట్టినా యింతవట్టంలేకపోయేది. మాడుకోలుపెట్టిలే ఎన్నివేలగజాలైన వచ్చేవి. ఇటువంటి నష్టాలులేకుండావుందా సునేకా, మనరామస్వామిచెప్పేది! అందుకోసం వాడిని కొంపలోంచి వెళ్లకొట్టుతారా? పోగాపోగాఉప్పుగల్లాలెవాడొక్కడుకనబడుతున్నాడు. వాడినిగూడాబిడనాడుకోని మనంబావుకునేదేమన్నది?”

వేంకయ్యనాయుడికోపం పట్టరానిదై పోయింది.

“ఫి నోరుమూయి. ఉరుకున్నకొద్ది నీధోరజి యెక్కువైందే. నీవల్లనే ఆనెసన యింతవనిచేశాడు. నీవు యేప్పినాసరే వచ్చినాసరే. వాడు వుద్యోగంలో చేరకపోతే యింట్లో వుండటానికి వల్లగాదు. పో; నీకాడు కుతో రూఢిగా చెప్పు;పో!” అన్నాడు నాయుడు.

“స్నేహితు సుబ్బారావుగారి అబ్బాయి చదువు చాలించుకొనివస్తే వారు యింట్లో పెట్టుకోని వూరుకోలేదా? ఇట్లాగె వెళ్లగొట్టుకున్నారా?”

“వాళ్లనూలే చెప్పు. చాలించుకోక చదువు కుంటేమాత్రము బావనయ్యలకు ఉద్యోగ మిచ్చే డెదు? అటువంటివాళ్లు వదిలిలేనేమి, మానిలేనేమి; వాళ్లకేమి నష్టము? చదువులకోసం మదిమాన్యాలమ్మకొని బ్రాహ్మణు లిదివఱకే సన్నాహము లైనారు. వాళ్ల వుద్యోగ దాహంచూచి గవర్నమెంటువారు శూద్రులకు కన్యాయం జరుగుతున్నదని ఉద్యోగాలు యియ్యక బిగించేటప్పటికి ఇబ్బడిసన్నాహము లైనారు. ఇప్పుడు గాంధీ ఉద్యమంలోతేరి ముమ్మడి సన్నాహము లైనారు. వాళ్లు దీనిలో చేరినా చేరకపోయినా సన్నాహమే కాబట్టి వాళ్లకు గతికే నష్టంలేదు. అనంతలాభాలు పొందటానికి

వీలున్న వాళ్ల యు మన మెట్లా ఉరుకుంటాము? నీకేమైన
మంచిచెడును తెలిస్తే నా!పో! కొడుకుతో చెప్పు, పో!”

లక్ష్మీదేవికి కనులనుండి నీళ్లు జొరబడతూ కారినవి.
నోటమాట రాలేదు. ఆమె కనులనీళ్లను జూచియైనను
నాయుడుకు కనికరము కలుగలేదు. మఱింతకోపంతో “నా
దగ్గరయెందుకేడుస్తావు? కొడుకుదగ్గరవీడు;పో!” అన్నాడు.
కన్నీళ్లతో లక్ష్మీదేవి యటనుండి వెడలిపోయినది.

౩

లక్ష్మీదేవికి ఓరిమి, కరుణ, శారము, వినయ
ము, దైవభక్తి సహజగుణములు. మత్సరమును, అహం
కారమును, దుర్వ్యవహారియు నగు నాయుడు దుష్టసతి
కుడు గానుండ నుండుట కేబలన తీరమైన కారణమైన
నున్నచో నది లక్ష్మీదేవి సాధ్యత్వమేకాని వేలు గాను.
ఆమె నిల్లాలగా బడయుటయే నాయుడి పూర్వపుణ్య
ము. ఉత్తమరాలగు నామెయందు బంధువులకును, నిత్రు
లకును, దీనజనులకును ననమానమైన గౌరవము. ఇట్టి సర్వ
జనపూజ్యురాలగు జననియందు రామస్వామి కెనలేని
భక్తి. అతనికి తల్లి యొకపరదేశత. ఆమెమాట యాతనికి
వేదవాక్యము. ఆత డింతవఱ కెప్పుడునుగూడ తల్లి మాట
కాదని యెఱుగడు. ఆమెకు వ్యతిరేకముగ బ్రవర్తించి
యెఱుగడు. కాని నేడతని నొక విషమస్థానము యెదు
ర్కొనినది. దేశసంతానములతో మనస్సాక్షి ప్రేరితుడై
యాత డసహాయోద్యమమును జేపట్టినందులకు దండ్రు
కోపించుచున్నాడు, తల్లి దుఃఖించుచున్నది. తండ్రు
గ్రహమున కాతనికి జితలేదు. కాని తల్లికన్నీళ్లతోనికి వే
యని సంకలనై నిర్బంధించుచున్నది.

జననీజన్మభూములు చెందును నాతనికి సమాన
గౌరవపాత్రములుగనే యున్నవి. అత డేదిత్రోసి యేది
యంగీకరింపగలడు? కాన జననిని సమ్యుతపఱచి జన్మభూ
మిని నేవింప నిశ్చయముడై యాతడు తల్లి సన్నిధి కేతెం
చినాడు. ఉద్యమత త్వ మామెకుబోధపఱచినాడు, తల్లి
సమ్యుతించినది కాని కొమారునిమాత్రము మాడకఉండలే
ననుచున్నది. ఎప్పుడును పెనిమిటి కెదురాడని లక్ష్మీదేవి
త్రైంపబాలని పుత్రానురాగముచేతనే పెనిమిటికెదురాడ
సాహసించినది. కాని నాయుడు పౌర్వాపర్యము

లాలోచించునంతటి సరసుడా? కాదు. ఆతని కేదైన
నైన గావలసినది తనమాట చెల్లుబాడకాని భాగ్యదీప్తి
యభీష్టము కాదు. నాల్గవ్యయనే కాని వాత్సల్యము
నాతడు లక్ష్మీదేవికి కావుననే యాతడు భార్యకు
తిరస్కరింపగలిగినాడు.

భర్తచే నావిధముగా నాశాపితమైన లక్ష్మీదేవి
తిన్నగా కొమారునిగదిలోని కేగినది. రామస్వామిగారి
పోవుటకై యంతికి యారవేయించిన క్రూర నిర్ణయ
చోక్కాను ముడుతలు సరుదుకొనుచున్నాడు. లక్ష్మీదేవి
కన్నీళ్లచే రేడిసిన చెక్కిళ్ల రేడి యింకను ఆరలేదు. తల్లి
యెద్దియోకారణమున దుఃఖించినట్లు రామస్వామిగారి
గనుటతోడనే విదితమైనది. తోడనే యాతడు “అమ్మా-
విచారముగా నున్నావెందులకు?” అన్నాడు.

“నాయనా! మీతండ్రి చెప్పినట్లు నీవు ఉక్తి
గములో జేరవున్న నిక నిన్నుజూచు ప్రాప్తము నా
లేదు.” అని లక్ష్మీదేవి కన్నుల నీరు నింపినది.

“అమ్మా! భయపడకు. వియోగ సంయోగములు
మానవయత్నములు గావు. నీవు నన్ను జూడవని భయ
పడవేలే! నే నెక్కడనుపోవుదును? నీ వెక్కడను పోవు
దువు? విద్యార్థి బంధమును ద్రెంచుకొని యుక్త్యుండు
మల జిక్కుచుండుట త్రొడుకుట్టుల ద్రెంచుకొని యింక
గొలుసుల గట్టువడుటచంటిది. ఉద్యోగము చేయుట
క్లిష్టమునచో నొకపూటలో బూర్తియగుపరీక్ష జేసికొ
వకును?”

“పనిలో చేరవున్న మీతండ్రి నీవు యింటికి
స్వరాజ్యవ్యవహారముల దిరుగుట కంగీకరింపకు.”

“అంగీకరింపకున్న వెళ్లెవను.”

“వెళ్లుట కోర్వలేకే కదా నా యేడుపు!”

“నీవెంతమాత్రము దుఃఖంపకు. నన్ను ప్రేమతో
బంపుము. నేను యిల్లువిడుటే నాకు మేలు. నా కిం
నే జేయవచ్చును. మఱియు నాన్న అనుగ్రహమునా
సంపాదించవచ్చును. ఎదుటనుండి వ్యతిరేకముగ కేమి
చున్నచో ఆయనకు మత్సర మెక్కువ.”

“అనుగ్రహ మనునది మీ నాయనకు లేదు. ఇంక
పెట్టెనా మరల పిలుపు తలపు లుండవు. ఆయన మ
మట్టిది. నాకొడుకుని ప్రేమపడుమనిషి గాను.”

“అమ్మా! నాన్న కోపవారియైనందుకా ప్రయత్నము చేయ
మన్నవలెనునుటచేరబాటు. ఆయన వాల్చేల్యులనుమడు
గానికో నేనింపవాడే నేలైతిని. ఆయన నాపై కోపిం
చుటలోగూడ న్యాయమేకలగు. నేనెద్దియో గొప్పయు
కోపముచేసియునుననుననిగూడనగంపెదాశతోమం
ననేనాకన్యకముగజనువుమానినైచి యాకాశంగము గలి
సిందెనిని. అదిఆయనకు కోపకారణము గానుండే నెట్లుం
డు? అట్లు వచ్చిననుగూడ మరల నా కుక్కోగమిప్పింప
బ్రయత్నించుటగూడ ఆయనకు నాపైగల వాల్చేల్యులను
లననే. ఉక్కోగములపై నాకుగలయుదాసీనకలన ఆయ
నకును లెల్ల స్వార్థచింతగా నాకు గోచ
రున్నను, ఆయన కృపితోమాత్ర మకలంగమగు పుత్ర
శ్రేమ స్వప్తునుచునే యున్నది. కాన నాన్నను సూర
కును. ఆయన అజ్ఞప్రకారము నేను యిటునెడలిపోయి
నాపనిని నేను జేసెను. శ్రేమను శ్రేమచేరనే బడయ
నచ్చునని నావిశ్వాసము. కాన ఎట్టి యవిశ్వాసము లేక
నేను నాన్నను శ్రేమించి ఆయన శ్రేమప్రసాదమును
బడయునును. నీవు మాత్రము విచారింపకడైచునునను,
తండ్రికిని, దేశమాతకును గూడ ప్రీతిపాత్రుడనగునట్లు
ఆర్పిడించి భంధము. నాకు కుభయ కలుగును.” అని
రామస్వామి రెల్లిసాచులపైబడినాడు. లక్ష్మీదేవి
యెదురు చెప్పలేదు. “నాయనా! నీనయ్యకము నిన్ను
కామగా” అనినది. రామస్వామి నాజే యిటుపిడిపోయి
కార్యరంగమున బ్రవేశించినాడు. నిర్మాకార్మకము
మూల కెల్ల నర్థంపముఖ్యమును మహాకృపను శ్రీయ
రమమునునైన ఖడ్గ వ్యాపకమునుగూర్చి యర్థంశ్రే
యతో బడినయ బూనినాడు.

2

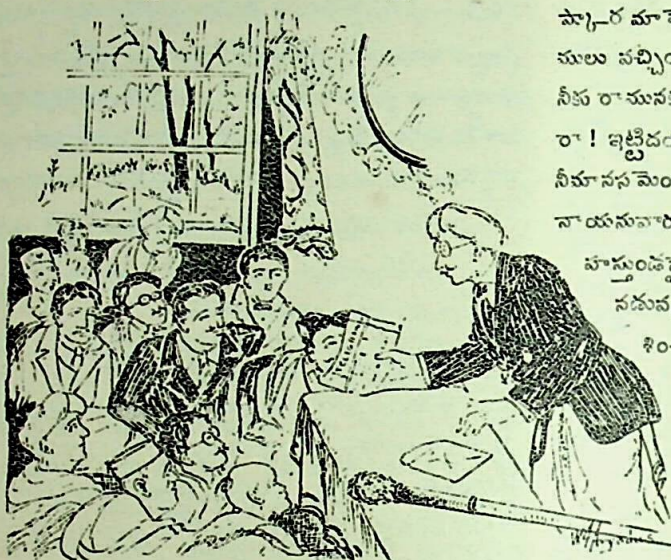
రామస్వామి యిల్లువదిలి చాచాపు తొమ్మిది
మాసమునైనది. నిరాకరాదేవత దేశమంపును బ్రయ
తాండు మాడుచున్నది. దేశభక్తులతో కారాగారములు
నింకిపోవుచున్నవి. దేశములోని తీవ్రపరిస్థితులను బట్టి
నాయకు, మహాగు దేశభక్తులనునెన్ యని లోలోప
జంతువును, సంకంకె మిన్నగానున్న తామసమునను
వగుట, రామస్వామిని తిరిగించుట మాత్రము యత్నింప

లేదు. అసహాయస్వప్రచారమునై రామస్వామి ఆంధ్ర
దేశమంపు బుట్టవనుచునును రవనై లెగ
పెట్టుకొననుండుటనై యింటికి రెరుదు రవనేనువార్త
తెలుపుచున్నాడు. వానిని జూచి రెల్లిదేశికాక రెల్లికి
గూడ మనస్సుండుట్టి నొంపు ప్రార్థలు పుచ్చుచు
నాగు.

రామస్వామి సంతోషమునవచ్చినది. వేంకయ్యనాయు
డును నూరనసంపత్తుర సంపత్తును రామస్వామిని
దీరుపరూయబడినట్లు తెలుపబడినది.

ఆదిరుదును జూచుకొని రవనేయో మహాగౌర
వము లగింపినట్లుగా నాయుడు పరమావంధకరిగు
డైనాడు. అంతకంటె నానందములో విడున్ననై నా
రతనిమిస్రులు. ఆరనిగి గలిగిన యామహాసన్మానమున
కారని వర్ణనంపించుటనై నాయుకిగారి మిస్రులంప తొక
యబ్బాహారనినును సభను నీర్పించినారు. విందునైన
చెయక సభ యారంభమైనది. పుష్పమాలలంపమునై
నాయుడు ఉన్నతాసనముపై నాసీనుడైయుండ, ఆయ
నమిస్రులు, అనుచులు, ఆశ్రయులు, మున్నగునగు
పర్యయలను, శ్లోకయలను, నుపన్యాసయలను నొప్ప
ముకి యారనిపై గురిపించిరి. రమపరి కృతజ్ఞతాభివం
నయలర్పింప నాయుడు కరతాశ్శస్యములు తెలకెగ లేచి
నిలువబడినాడు. “అస్మత్ప్రియ సోమహారా! బ్రాహ్మ
కేరన నాయకాశ్రమహారా! బ్రాహ్మకాకార నిర్మా
లనదీక్షానక్షాహారా! ఆంగరాబ్యాంగభవనహార మూల
స్తంభయహారా! నేను మీరు నాకు జేసిన సత్కారము
నకు నేనెంతయు గృతజ్ఞుడను. నారామహాహార విరు
దము మీదే నేను సన్మానింపబడి యర్థంరంగాననియ
నైనది. చింతయు ప్రభుత్వమునాగు నేను నాకు దీగును
నొసగి సన్మానించుట నిన్ను సన్మానించుటగాక నాయ
ఖిల బ్రాహ్మకేరనసంఘమును సన్మానించుటగా!” అని
వేంకయ్యనాయు డేమియో చెప్పగోవుమండ నొకతెలి
గ్రాఫు బుర్రాను రెండు రెండునైల జేరబాచ్చుకొని
యతిర్పిరమగా సభలోని కేతెంచి నాయుడు కంఠం
చెను. నాయుకుగారి యుపన్యాస మానిపోయినది.
ఆశ్రమతో నారి నా వార్తాకోశముల విప్పి చదివి,

“అక్కటా! తండ్రికి చిరుగు తనయునకు భైదు!” అని

నేలనూలిపోయినాడు. మిత్రులెల్ల రాత్రుమతో నాయకుడు కడకేగి యారంతివార్తల తీసి చూచినారు.

“మీకొమరుడు రామస్వామి బాతీయగీతములు పాడుచు స్వదేశవస్త్రములు విక్రయింపు చుండగా పట్టుకొనబడి, యొకసంవత్సరము కఠినశిక్షను గురియైనాడు. పెద్దజయిలును తేపు పంపబడును.

వి. నారాయణరావు.

ప్రియమైనతండ్రి! నమస్కారములు. స్వరాజ్యాం దోశనము సలుపుచున్నందున నేను శిక్షింపబడితిని. బైవానుగ్రహముండినచో నొక్కసంవత్సరమునకు మరల మిమ్ము సంవర్తింపగలను. మాఅమ్మ అమాయకురాలు. నానీతికి దుఃఖించును. నాయపరాధశతముల త్నమించి జైలునం దామె నన్నొకపరి చూచునట్లునగ్రహింప గోరెద.

విధేయతనయుడు,
రామస్వామి.

అని వ్రాయబడియున్న రెండువార్తలను జదివి, “గామస్వామి నిజముగా రామస్వామి. అంతయోగ్యుడుచునవ్వములలో లేదు” అని భర్త్యులెల్లరు కనుల నీరునించిరి. ఇంతలో వేంకయ్యనాయుడు మిత్రుల శైత్యోపచారములచే దేలుకొని, కన్నీళ్లను త్తరియచునొడుకొనుచు, “రామా! నీకు

నేను తండ్రిని కాదనినవాడను కాను. నీపాశాలాటచీ మార్గర మామోడించి నిన్నింటనుమకొనినచో నీటికప్పుములు వచ్చియుండువుగదా! రామా! రామ సమృద్ధివలన నీకు రామునకు గైకవలెనే నేను నీకుదాపురించితిని. కదా రా! ఇట్టిదయాకూన్య డను తండ్రి ప్రాప్తివినయలన నీచూనసమెంత పరితపించుచుండెనోకదా! నాయనా! నాయనవారులేని పరాయియార కఠినశిక్షలుబట్టి పొండుండవై, సాయుగులల రక్షకభటులు వెంట నడువ, దిక్కులేనిపక్షినలె, కారాగృహము ప్రవేశించితివా! బిడ్డా! నీకుగాని యీ సంపదలు, ఈయధికారములు, సన్మానములు, పౌష్టిములు, నాకేల! అబినేకిని, మాగుడ్డను, కఠినుడను; కావుననే నీతల్లినుట నిరాకరించితిని! నిన్నిలువెడల నడితిరి! అయ్యో! తండ్రి! ముడిరొట్టెలు తినుచు

కఠిన మగు నేలను బవళింపుచు, మోటుపనులు చేయుచు ఒక్కసంవత్సర మెట్లు గడపుచునోయి! అయ్యో! ఈ మహాకష్టమును తరించి నారామడును మరల నాకన్నుల బడునా! హేరామచంద్రమాత్రీ! నేను మ్రొక్కుచున్నాను. వింటివా! నాకొమరుడు జైలునంనున్నయొక్కసంవత్సరము నాబిడ్డతిండియేనాతిండి. నాకొడుకు చచ్చిండుకర్కశ శయ్యయే నాశయ్య. నాకొడుకుయొడవియే నాపని. నీవుతనగా నిట్లువ్రతము సలుపును. నాకొడుకురునినాకు బ్రసాదింపుము. నీసన్నిధి కేలేంచి నీపాదములదర్శించినీకమాల్గుములనకానుకల్పింతును. అయ్యలారా! నన్నింటికి జేర్చుడు. నేనిప్పుట నిలువలేను. నాకనుపు మంకి టోవుచున్నది.” అని తలమోచుకొనుచు నాయుడు మరల నేలబకినాడు. నాయుడును సంధెచెవరె ననియు, ఏకపుత్రుని యాపవనిని సంహింప లేకుండెననియు తెలిచి, మిత్రులెల్ల రాతని వెంటనె మోటారుబుండ్పై కక్కించుకొని యింటికి దీసికొని వెళ్లిరి.

భార్యమొగముచూడగనె నాయుడునుదావెదె బావురు మన్నాడు. కొమారుని నిర్బంధవార్తవిని, “నా తండ్రిచెఱునుపడ నేనుడ్డావా” యనిలక్ష్మీదేవిమొదలుపెట్టి నకదబివలె నేలబకినది. చాలసేపటినుకామెను ప్రాణమేరా లేదు. ఆభార్యాభర్తల దుఃఖమునంకి జేర్చుట

గుష్పముపైపోయినది. కట్టలేని ప్రవాహమువలె వారి దుఃఖము పొంగిపొంగివచ్చుచున్నది. ఆకొమరుని నొక్క మారు కనుజూచినగాని వారిదుఃఖ ముగదని యెల్లరకు దోచినది. “మీరుభయమునెల్ల కొమరుని చూచినచుట్ట మంచి”దనిమిత్రులునాయుడుతో చెప్పిరి. “వానినిజూచు నర్హులను లేదు. అర్హుల సంపాదించుకొనుపటికి నేను జూడజాలను. తల్లినిమాత్రము రాత్రికి బంపెద నని నాయుడనెను. నాయుడు హృదయమునందు గలిగినమార్పు తాత్కాలికము గాదని యందఱ కప్పుడు తోచినది.

నాటిరాత్రియే తన తోడబుట్టినవానిని దీసికొని లక్ష్మీదేవి కొమరునిజూచుటకు వెళ్లినది.

౮

ఒకానొకప్పుడు కర్క, భక్తి, వాత్సల్యము మున్నగు భావముల యాకస్మికోదయము మానవునియందొక యపూర్వపరిణామమునకు హేతుభూత మగుచుండును. కఠినుని కరుణాశాలిగా, నాస్తికుని భక్తునిగా, మత్సరుని వాత్సల్యపూర్ణునిగా మార్చెడి యీ యపూర్వ శక్తిమానవహృదయమునందు నక్కియందు, యపనుజూచి విజృంభించుట దైవచిత్రముగాని వేరుగాదు.

వేంకయ్యనాయుడు నిన్నటివఱకు సామాన్యలకు జేటిమావరాని యధికారి. అధికారములను, నధికారులను దానంతగా, నధికారములు, నధికారులనుతనకంటెగా మెలగుచున్నవాడు. పరస్పరాశ్రయమునెడి యిరువు సంఘా “నేనత్యున్నతుడను, నా పవపు లత్యున్నతను” లనెడి యహంభావముతో సుఖిష్టములగించుచుండువాడు. విశ్వరూపము, అధికార వ్యాపారము, జాతిమత్సరము లనెడి బిరుదుగుట్టు లాతని సుఖిష్ట యందలి స్వప్న గాఢమగు భంగము కలుగకుండ కాపాడుచుండెను. ఇంతవఱకు ప్రేమాదార విలసిలమగు మానవ జగత్తున కతడు కడుమారులుగ నుండెను. కాని నేడాతని హృదయమున హతాత్తుగా నువయించిన ప్రేమ వాహిని యాతని నొకనవ్యప్రపంచమునకిట్టుకొనిపోయినది. ఇంతకుపూర్వ మాతని హృదయ కేంద్రమును మలినపఱచుచున్న క్రోధలోభమోహమాత్సర్యాది కశ్యపము లాప్రేమ ప్రవాహములో కొట్టుకొనిపోయి యాపరి

పోయినవి. అనేక కశ్యపములచే సంకుచితమైయున్న యాతని మనస్సేమి యిపుడు అకల్మషమై, సవిశ్రమై, సువిశాలమై, యుదారభావభావితముగా మారిపోయినది. చిరకాలముగా నాతనిచే నూహితము లగుచున్న జాతి మాత్సర్యాధికార వ్యాపారాది దోషగుణము లనేకము లాతని హృదయమున నిలువ నీడలేక పలాయనమైనవి. ఆతని వికారవృత్తికప్పుడు భారతావనిగల భిన్నజాతులు ఒక్క సూత్రమున గ్రుచ్చిన యాణిముత్యములుగా దోచినవి. తన కంటె యధికులని ద్వేషించిన బ్రాహ్మణులు, తనకంటె నల్పులని నిరసించిన యంత్రులు, తనవారని దురభిమాన పడిన యాత్మీయులు సమానసోదరులే యని యతనికప్పుడు తోచినది. “నాయనారా! మీరందఱు నాకడుపున బుట్టినవారు. మీలో మీకు జాతిమత్సరము లేదు. మీరందఱేకమై నాదాస్యవిముక్తికి గృహింపబడిని భారతాంబ యాహ్వానించుచున్నట్లు వేంకయ్య నాయుడు తలంచి నాడు. ఆదేశజనుని పిలుపునకు నాయుడు ముగుడై పోయినాడు. ఇక సంశయింపలేదు. “నిన్నటివఱకు దేశ హితైకకార్యములను దేశరాధిపతును బలవద్విరోధిని గానున్న నేనేమని స్వరాజ్యావేశనలో బ్రవేశింప”నని లజ్జింపలేదు. తన విలువనప్రయులకెల్లదీసి యామలపారవైచి, తన యధికారములెల్ల నొక్కమారుజ్జగించి, తన రావుసాహేబు బిరుదునువదలి తిరస్కరించి, భుద్ధునప్రధానియై ఖడ్గరుప్రయుల విక్రయింపగడగినాడు. కఠినపు జొన్నరొట్టై తిండి, కర్మశ్రుతిలను నిదుర. భుద్ధునప్రయులవిక్రయము-దినమున కొకయూరు. పూటకొకయూరు. తిండితినియూర నిదురలేదు. నిదురించినయూర తిండిలేదు. ఒకటే ఖడ్గరు ప్రచారము. ఏగ్రామమునకేగిన నాతని కపూర్వమైన స్వాగతసన్మానము జరుగుచున్నది. ప్రజలారని నవ్యప్రేమతో నాదరించుచున్నారు. నాయుడు పూర్వముగూడ నెందఱివలననో సన్మానము లందుకొన్నవాడె, కాని యానాటి సనా, నము లింత యుదారములుగ, ప్రేమపురస్కరములుగ నాతినికి గాన్పింపలేదు. మాత్సర్యమానమో, అధికారభీతియో స్వాస్థ్యలాభమో, ఏదీయో సంకుచితభావ మానవ్యానములకు మూలకందముగా నుండెడిది. కాని నేటి సన్మానమున కట్టికళంక మిమమంతయు లేదు. కేవలప్రేమచేతనే

ప్రజలు తన్ను బాన్ధాగింపుచున్నారు. ఆ బాన్ధావమును గాంచి వేంకయ్యనాయుడు రన్మకుండ పోయినాడు. అతని కార్యదీక్ష యనుమడించినది. మనపక్ష గౌరవమును పాడుచేసి నీటి పనిచేయుచేమి యని మిత్రు లారని నెన్నియోధిగురుల ప్రార్థించిరి; బోధించిరి; చివరకు మాసిందిరి. కాని నాయుడు వసుధిరగలేదు. ఆహా! ఏమి కార్యదీక్ష!

౬

సంస్కారము నింకినది. రామస్వామి విశువుల దిన మేలేంచినది. బంధువుల ముగ్ధులనుతో కారాగృహమున బ్రవేశపెట్టుటయు, విముక్తుల ముగ్ధులనుతో విజ్ఞాపింపయు నిత్యకృత్యముగా జేయుకొనిన రాజమండ్ర పాదులప్పుడే, యువకుల మేడుగంటలైన కాకమునుపే, మేళతాళములతో, పుష్పహారములతో కైలుద్వారముకడ జేరినారు. వారిలో భిక్షురసస్త్రివారియు, కృష్ణారతకరీరుమను, దీనవసుమను, నేబడెండ్లు సమీపించినవామను నను నొక యపరిచిత్వ క్తిగూడ నుండెను. అర దెవరో వారు పరికింపలేదు. తానెవరో యాతడు వారికి తెలుపలేదు. సరిగ ఎనిమిదిన్నరగంటలయినది. రక్షకభటులు రామస్వామిని దీసికొనివచ్చి కారాగృహద్వారముకడ విడిచినారు. తోడనే పుష్ప వర్షము గురిసినది. జయస్వామిలు చెలరేగినది. మేళతాళములు మ్రోగినవి. కారాగృహవాసశ్రమచే తుష్కించిన వాడయ్య రామస్వామి అశ్రువృష్టమైన దేశభక్త్యత్నా హము ఆవరమున తాంజివింప, ఉజ్జ్వలమైన కాంతరసము నయనముల దొల్కొండ, మువ్వరికరకమలుండై, నుండవ్విత్త వరనారించుటై, ప్రజలదనజూచుచు నిలువబడినాడు. ఇంతలో నటునుండి వచ్చెనో ఆయపరిచిత్వ క్తియొక్క యవలునవచ్చి “నారేంద్ర! కనులబడితివా!” యని రామ స్వామిని కాసిలించుకొనినాడు. మువ్వ-మొగ మెటుగని యాయనాక వన్నంర ప్రేమపురస్కరముగ గొనితించు

అచిలివా! అవును. ఈదోషి మంచవినవాడే! “అన్నా డెప్పుడు వేంకయ్యనాయుడు! అనుతాపతప్తములు పితారపరీతులునునను నావాక్యములు చెవిపోటుతో డినే రామస్వామి యారనిదెన పరికించిమాచినాడు. ఎవరడు? రసరేంద్ర! ఆభయంకరాకారము లేదు. ఆ ర్థంపుణేషము లేదు. ఆయాక్షవీక్షణములు లేవు. రేంద్ర కీప్రేమభరితమను భావ్యపుహపెట్టు వచ్చినది! అన్న తానంశము లొక్కమారు రామస్వామిని పట్టిమట్టి రన్మముని గావించినది. తోడనే విగృహ క్తిగిరుని నారని యుత్తమాంగము రేంద్రవిరూపులపై వారికి నాయుని అనురక్త బాన్ధాంగులలో రామస్వామి యానందబాష్పములు వియ్యమంది రేకరేణవాని నిగా బ్రవహించినది. ఆహా! ఏమి, ప్రేమప్రభావ!

పాదపద్మంబు లొత్తెద బాలకృష్ణ!

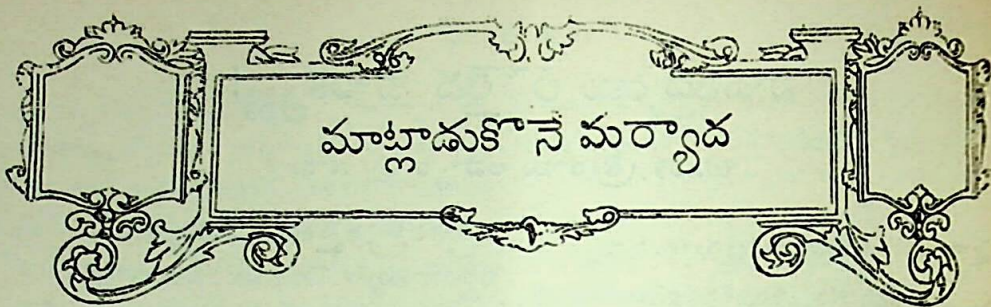
తమిళ శ్రీరామ అప్పారావు గారు

గ్రూరశకటామరారాతిఁ గూలఁదన్నుఁ
సపుడు గర్కశమఃశి సమూహావృత
కాళిమాభోగ తాండవకాలమందు (తత
బల్లనాచిత మృదుపాద పంకజముల
మెతనోచ్చెనో? యిటుచెమ్ము! వేణులోల!
పాదపద్మంబు లొత్తెద బాలకృష్ణ!

బుదమాలిక వెలువడు చంద్రభాతి
దీప్యతేకోమయుండనై దేవకీ వి
శుద్ధగర్భ వితానంబు శుభదధంగిఁ
చెరచినచ్చినదాదిగ దితిసుతాళిఁ
బడమిభారంబుఁ దీర్చుగాఁ బూసి నెదకి
భవ్యభవదంప్రీతుట్టన పాలుచేసి
విగతజీవులఁగాఁజేసి వెలసితొర!
కణిసాతనమర్దనఁ గంచెనుదు
మృదుల మంజుల చరణముల్ నదలనిక!
నీదునేనయె కోరెద నెమ్మినిమ్ము
పాదపద్మంబు లొత్తెద బాలకృష్ణ!

పాపి నజ్ఞాని నతిరోషభరిత మతివి
నాదుపుణ్య కథాలాపనవ్యసుగళు
గ్రోలనేరదు చిత్తంబు కుటిలనర్త
నమున దుష్కథాశ్రవణ మనారతంబు
నలుపు నీవేడ! మత్పాద జలజనేనఁ
జేయుటేడ యటంచు భాషింతు వేమొ!
కాదుకాదది నీపాదకమలపుష్పదీ వి
తాన మొకకొంత కాన్పించఁ దరలిపోదె
మలిన భావవరంపర మానసమునఁ
గ్రోగపూరిత హృదయముల్ సూలిపోవె
పాపపుంజంబు బుద్ధలై పాసినదె

నక్రతరక్తూరనైజంబు వమ్ముగాదె!
నిర్దయాత్ముల డెందంబు నీఱుగాదె!
శాంతరస ముష్పతిల్లదే స్వాంతమందు!
సాధుభావంబు పుట్టదే తుణములోన!
నట్టి త్రిభువనవినుత మహామహిమలుఁ
గోటి ప్రాభాతమిత్రుల మీటి వెలుంగు
నిత్యనిర్వాణదంబగు నీదుపదము
నంటకయమున్న శుద్ధఁడ నొడుఁ గాదె!
మోక్షసామ్రాజ్య సౌఖ్యసమ్మోదకరము
భవ్యమాద్యంబు భువన పావనకరంబు
భవజలధిమగ్న మనుజుల పాలినొక
యఖిలభద్రానుసంధాయి యగుచు మించు
నీదు పదకంజ యుగళంబు నిశ్చలాత్మ
నిల్పి భావించి తిలకించి నెగడఁజేని
భక్తిరసవాహినులఁదోగి ప్రబలఁజేని!
ధ్యానమునఁ బారవశ్యతఁ బూనఁజేని!
చేతులారఁగఁ బూజించి చెలఁగఁజేని
పాదకీర్తన వేమాఱు బలుకఁజేని
పాడి నేమిచి పులకించి భజనచేసి
నిర్మలానంద వార్ధిలో నిలునఁజేని!
విలుధుడొనెట్లు జనుఁ డయో విలుధవంద్య!
జ్ఞానియేరితి నగునయ్య జ్ఞానయాః!
నేయుమాట లిఁకేటికి విశ్వభార
మణఁచి యలసితి మెతయుగుణరహితఁడ!
ప్రసనకోమలపదములు వాడిపోయె
నాలసింకమయ్య, గోపాలబాల,
శ్రీమఁదొఱఁగఁజేతుఁజరణముల్ చాఁపుమయ్య
పాదపద్మంబు లొత్తెద బాలకృష్ణ!

హరికుమారుడు

మాట్లాడుకోవడ మనేది తమ మనో
భావాలను వెల్లడించుకోవడానికి
సమస్తజనులకూ సర్వేశ్వరునిచేత ప్రసాదించ
బడ్డ హక్కు. భిన్న భిన్న మనుష్యజాతుల
వలెనే తిర్యగ్గతువులుకూడా వాటివాటిఊహ
లను వివిధధ్వనులమూలంగా తెలియజేసి
కొంటువని స్పష్ట శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయం.
గార్నర్ అనేదొర కోతులభాష పరిశ్రమచేసి
కనిపెట్టి నేర్చుకొన్నట్టు పత్రికలలో చదువు
తున్నాము. ఆలాగే యితరజంతువులకున్నా
వాటి భాషాసంజ్ఞ లుండవచ్చును. ఏమైనా,
సదసద్వివేకయుతమైన భాష ప్రకటనశక్తి ఇంత
విశాలమైనది యీశ్వరుడు మనకే అతిశయం
గా అనుగ్రహించాడని మనుష్యజాతి గర్వించ
డానికి కారణం లేదనరాదు. కాని ఆహార
నిద్రాదులకన్న అధికంగా నున్న జ్ఞానమును
దుర్వినియోగపరచి ఖగమృగాదులే మేలురా
అనిపిస్తూన్నట్టే మనుష్యుడు సంభాషణశక్తిని
గూడ పాడుదారులపట్టించి పరమాసహ్యాహ్ని
కరుడగుచున్నాడు. పనిచేయడానికంటే మాట
లు చెప్పడము తేలిక అంటాము. కానిమాట
లాడడంలో గొప్ప నేర్పు, అందువల్ల అధికమైన
లాభం, వివేకులకు కొత్త గాదు. అందలి
మర్యాద ముందుకొంచెము సూచించి పలు

రకాలవక్తల లీలలను అభివర్ణించడమే యీ
వ్యాసోద్దేశం.

‘వాగ్భూషణం భూషణం’ అంటామనే
వారెప్పుడూ వాక్కుకు ఎక్కువ ప్రాశస్త్యం
ప్రధానత్వం యిచ్చారు. మాటలమ్ముతా
పుష్పలూపికలని కవులు ప్రబంధాలలో నర్ణిం
చారు. వేషం తర్వాత మనిషిగౌరవం పొంద
డానికి ముఖ్యమైనదిభాషేనని వేషభాషలన్న
సమాసం చాటుతున్నది. కుండగట్టి ఓటీపలు
కునుబట్టి కనిపెట్టినట్టే మనిషిపవేకం, అవివే
కం వానిమాటల వాటమును బట్టి తేల్చుకో
వచ్చు. ‘నోరూ నాయీ’లేదంటూ మాట్లాడి
లేనివానిని పనికిమాలినవాడుగా చూస్తున్న
లోకం. “హాసమే భూషణము మూఢమా
ప్రసక్తు” అని భర్తృహరి. ‘అతి సర్వత్ర మ్మ
యేత్’ కాని సామాన్యంగా మాట్లాడే వేర్వే
లందరికీ అవసరమే.

సంగతిసందర్భం కనిపెట్టిఉచితమైన రీతిని
ప్రసంగించడం ఉత్తమం. ‘కీలెగివాత, వీలెగి
నూట’ అనేదిఅందరూ వాడేసామెతే. ‘ఎప్పుడీ
కెయ్యదిప్రస్తుత’ మనుష్యులలోని పరిమాణం
యిదేనని తోస్తుంది. లేనినాడు ఆ పద్ధతిగా
తప్పించుక తిరగడం దొంగతనం అనిపించు

కొంటుంది. ఏమీచేతగానివాడు ఊరకున్న వాడై ఉత్తమయోగికావడమే ఉత్తమోత్తమం.

మాటకు ప్రాణమట సత్యము. 'ముఖే సత్యావాణీ' అన్నారు. దానినిగూర్చి వాణ్ని పుణ్యము ఎక్కువ జాగ్రత్తగా నుండవలసినదే. మాట తిన్నసలేని మనిషిగూడా పలుకుబట్టి నాణెలాగే జనంలో చలామణీ కాలేదు. పది మాటలలో ఒకటి పొల్లు ఉండక తప్పదు. అతినాగుడులో అసత్యరాహిత్యం అరుదు. ఉండనే ఉండదనవచ్చు. అబద్ధానికే అనేక ఉపాధాతాలుగాని నిజానికి ఇన్నిమాట లక్కలేదు. అందుకోసం పదిపాళ్లు మితభాషిత్యం అలవాటు చేసికోవలె. ప్రసంగంలో మిత భాషిత్యం మేలుదారే. పరమేశ్వరుడు మనకు కట్టా చెవులూ రెండేసియిచ్చి నాలుక ఒక్కటే నిర్మించడంచూస్తే మాట్లాడడంకంటే చూడడమూ వినడమే యెక్కువ అవసరమైన పనులని ఉద్దేశించాడని తేలుతుంది. అసగా మనం సంగతులు సావకాశంగాచూచి చక్కగావిని మరీ మాట్లాడవలసి ఉందన్న మాట. సత్యంకోసం మితభాషులని రఘువంశపురాజు లను మహాకవి కాళిదాసు వర్ణించాడు. ఇందు లో యెంతో అర్థమున్నది. అట్టి మితభాషులే మహామాటకారులనే నాల్గకంటె యెక్కువ ఉత్సాహం కలుగజేస్తారు. మునుపు ఒక పెద్దమనిషి భోజనంవేళ మూడుమాటలే మాట్లాడేడట అప్పటప్పట మంచివ్యవధితో. కాని అప్పటి ఆయన ప్రతిమాటా యిప్పటికీ మరవరానివై ఉన్నవి. భోజనసమయంలో చక్కని సరసమైన గోష్టి ముదానహము.

అతిథి ఆవివేకి గానీ, విచారమగ్నుడు గానీ గృహస్థు ఇతర సదుపాయాలకంటె ముఖ్యం గా తనమాట మర్యాదవల్లనే సంతృప్తహృదయునిజేసి పంపుతున్నాడు.

తెలియని విషయం తెలిసికోవడముకూ భోగట్టాకూగాదు సంభాషణ యేర్పడేది. పరస్పరానందం మాత్రమే దానిపరమార్థం. పరస్పరాభిప్రాయాలు ధారాళంగా వెల్లడించు కోవములోనే ఉన్నవి సంభాషణయొక్క సౌలభ్యమున్నూ, ప్రయోజనమున్నూ. అలా అని అది ప్రశ్నోత్తరమాత్రమై ఉండరాదు. తన వాక్యాతుర్యంచేత ఆకర్షింపగలుగుతున్న ప్పటికీ యెదుటివాళ్లకు మాట్లాడడానికి అవకాశం లేకుండా కాలమంతా ఒక్కడే భుక్తం చేసికోవడం పొరపాటుపని. సంభాషణ అటూ యిటూ తిరిగే హస్తకండుకము (Badminton) బంతి లాగుండాలికాని ఎదిరికి దొరకనీకుండా ఒక్కడే నడిపే కాల్యాంతిలాగ ఆక్రమించబడ గూడదు. అందువల్ల పైన అనుకొన్న పరమ ప్రయోజనమునకు భంగంవాటిల్లుతుంది.

ఒకనిమాట పూర్తిగాకుండానే రెండవ నాడు వాక్యం ప్రారంభించడం ఒకఅవివేకము. అట్లెదుటివానికి అడ్డురాగూడదు. సంభాషిస్తున్నప్పుడు ఎదుటివాని ధోరణి పెంచడానికి కాని, తగ్గించడానికిగాని ఏవిధంగానూ మాటలు అందిస్తూ తయారుకావడము తప్పు. ఇతరులు అడ్డుతూ తమకు మాటలు అందివ్వడముకు స్వభావసిద్ధంగా ప్రాసంగికులు ఇష్టపడరు. ప్రతివిషయం పదేపదే రాపాడించే భోగట్టా

గాల్లా చెప్పేది కడముట్టా వినకుండా మాటి మాటికీ అడ్డుదగిలే వాఖిలుదాహ్లా క్రియకు ఏమీ తెలుసుకోలేక పోవడమేకాక చాలా చిరాకు, అసహ్యత కలుగజేస్తారు. అటు నంటిప్రశ్న పరాయణులతో సంఘటనకంటే ఉడిపెట్టుకోవడం సాఖ్యకరం అన్నాడట పూర్వముక అంగ్లకవిత్వము.

ప్రసంగం వినాదాత్మకంగా ఉండరాదు. సంభాషకులు సహనపరులుగానినాడు ప్రసంగం తీవ్రతాదంలోని కిన్ని, వాదం ద్వేషంలోని కిన్ని దిగడము కద్దు. విచ్చికమైన అభిప్రాయ ప్రకటనం వాదంలోనికి దిగనీయకుండా కాదు కొనే బాధ్యత ప్రాసంగికులది. ప్రతీబాలుడూ రాజకీయాలు చర్చించే యీరోజులలో మా మూలు ఇష్టాగోష్టిలో రాజకీయమతవిషయాలు తలపెట్టకపోవడం మంచిదనడము ఆశ్చర్యకరంగా కనబడవచ్చు. ఆక్కడివారునుబట్టి నటించవలె. వర్తమానస్థితియందు గ్రామసీమలందు రాజ్యాంగాందోళన మనంగతమని యొకనాయకునికి సమాధానముగా గాంధీ మహాత్ము డొకప్పుడు వాక్రుచ్చిన దీకారణ ముననే యేమో? ఎదుటిమనిషి విచేకము, సహనశక్తి గలవాడని కనిపెట్టినప్పుడు అట్టి చర్చలు అసందర్భములు కావు. ఒకడు తప్పు సిద్ధాంతాలు విచ్చలవిడిగాచేస్తూ ఉన్నప్పుడు వాటివల్ల సంఘానికి నష్టంవాటిల్లునని తోచ సంతపరకూ అనగా ప్రజ వాటిని మన్నించి చెడిపోవుననుకోసంతపరకూ అటునంటివాచాటుని ఖండించడానికి పూనుకోవడము అనన సర శ్రమ.

ప్రతివాడూ ఎదుటివాళ్లను రండి డానికే యత్నిస్తాడు. ఇట్టిప్రయత్నం యెక్కువగాచేసే మాటకారులకే తరుచు అందుకు వ్యతిరేకఫలితం తలపించడమున్ను. అధికారి బధిరత్వం మొదలైనవి కొన్ని ప్రత్యేక హేతువులు ఉన్నా సామాన్యంగా ఒకరు మాట్లాడుతుంటే ఎదుటివాడు ఎంతసేపటికీ హాసంగా ఊరుకోవడముకు ముఖ్యకారణాలు మూడనవచ్చు: 1. చెప్పేసంగతి విచేవాడికి కొత్తదై ఉండడం. 2. ఆవిషయమును అభిరుచి - మనస్సులేక పోవడం. 3. విచేవాడు యెక్కువసంజీతుడు- అనగా ఆవిషయం అంతకు మునుపే లెస్సగా తెలిసినవాడు అయిపోవడము. అట్టిసందర్భాలు అతిమెరుకువతో గమనిస్తూ, విచేవాళ్ల అభిరుచినికనిపెట్టినట్లైతే వాతే నిజమైన మాటకారులు. అనుకూలతను బట్టి నడుమనడుమ పిట్టకథలు సమకూర్చి చెప్పే నేర్పు ప్రశంసనీయమే. అట్టి కథలు టూగాను కొత్తవిగాను వినదగినవై విషయం తట్టించేటట్టు ఉంటే ప్రసంగం బాగా రానేస్తుంది. చుట్టు తిరుగుడుగానూ ఇరుకు దానిగాక కథలు ధారాళంగా టక్కున ఆడితే టట్టున్ను, విషయాంతానికి సరిపోగేటట్టున్ను నడిపించవలె. నిస్సారములైన పుక్కిటి పురాణాలతో విచేవాళ్లకు విసుపుబుట్టించగూడదు. బడబడాయ మానములైన శబ్దాలకాకాలు కట్టిపెట్టి అనునైన హాస్యోక్తులు అప్పట్వలె ప్రయోగిస్తే సంభాషణ మరీబలేగాఉంటుంది. ఈసందర్భంలో 'బరిహాసప్రసంగములేనివాక్యముక' అనే చాటుపద్యభాగం జ్ఞాపకము.

ప్రాచీన భారతీయభరణములు

No. 116

693

No. 115 A.

694

No. 109

695

No. 118

696

No. 119

697

No. 120.

702.

No. 121.

703

No. 120

698

No. 122

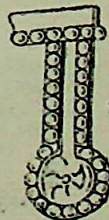
699

No. 121

700

No. 123

701

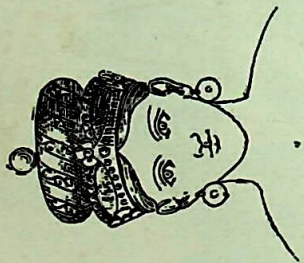
చిత్రము ౧

No. 99

704

No. 105

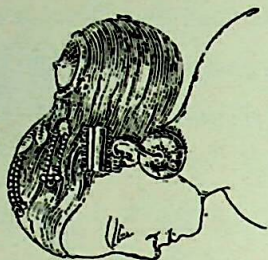
705

No. 116

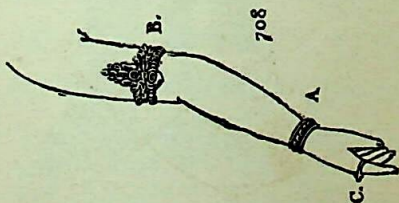
706

No. 95

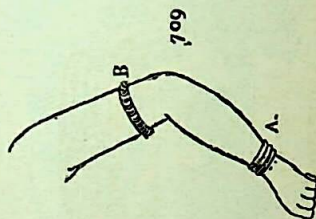

707

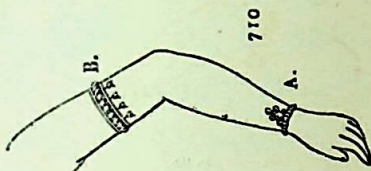
No. 127

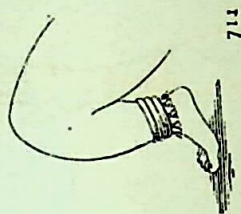
No. 123

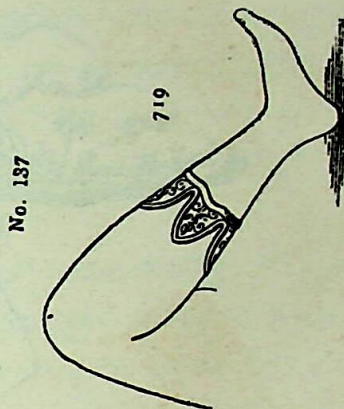
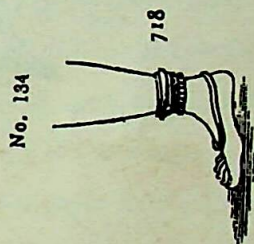
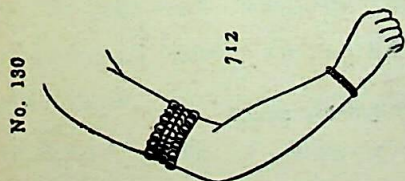
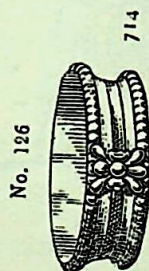
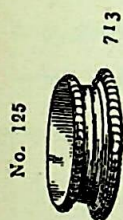
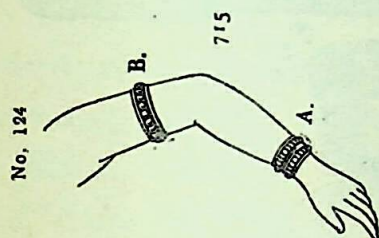
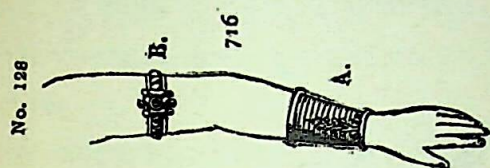

No. 129

No. 133

చిత్రము ౨ (బి)

గో వర్ధన భారి

చిత్రకారుడు: శ్రీ మానికొండ రామారావుగారు, బందరు

ఉన్నది. ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నం అనేకావ్యం లో కవి సంభాషణ చాతుర్యం చక్కగా కనబర్చాడు.

కంఠస్వరాన్ని బట్టికూడా ప్రసంగం ఆకర్షకమవుతుంది. గొంతు ముఖలక్షణాలూ గనుక కొంచెం రమ్యమైతే అర్థశూన్యమైన జల్పనమాత్రమైనా, చెప్పినదే చెప్పినా ఆనందసంధాయకమే అవుతుంది. చదువురాని అవివేకపు ఆడవాళ్ల మాటలుగూడా అందుచేతనేమో అంతయింపు కావడము. ఈ వైఖరి వక్తలను కీరుమనే చిలకలతోటి, కూపెట్టే కోయిలలతోటి జమ చేయవచ్చు.

చిత్రోపచిత్రములైన అభ్యాసాలూ, తమాషా అభినయమూ తరుచు వాచాలురకు పరిపాటిగా ఉంటవి. ముక్కు, మూతీతిప్పడం, కళ్లు చిట్టించడం, పళ్లు గిట్టగరవడం, ఆవలించినట్టు నోరు తెరిచి నాలుక పారసాచడం కొన్ని లక్షణాలు. ఇందులో గుర్తుగాళ్లను పట్లమాత్రం బైటపెట్టి బెదిరిస్తూ ఉండే కరవలేని కాలభైరవులంటే జాలిపడనవసరంలేదు. మెడలురిక్కించడం, బుజాలు ఎగర వెయ్యడం, చెయ్యి జాడించడం, కుస్తీపట్టే వస్తాదులాగ కాళ్లు నిలుదన్న బారలు సాచడం కొందరి వైఖరి. ఈ రకం వక్తల ప్రసంగప్రాగల్భి భరతసూత్రాలను చాలవరకు అనుసరించి ఉంటుంది. ఇలాంటి చతురులు జనంతో మాట్లాడేకంటే శుభ్రమైన నిలువుటద్ద మొక్కటిసంపాదించుకొని దానిలో మాచుకొంటూ తమ ప్రతిబింబము తోటే మాట్లాడుకొంటూ ఉంటే తమలో తాము ఆనందించడానికి యెక్కువ అనుకూలిస్తుంది.

బామలు విరవడం, గుడ్లు తిప్పడం, గుడ్లు పెద్దవి చేసుకొని యేదో హాని ఉందేమో అన్నట్టు పరకాయించడం, ఈహి, ఈహీహీః అంటూ ఇకిలిస్తూ ఉండడం, (నవ్వుకాదు)మరి యొకరకం వారి మామూలు. వీరిలో కొందరి మర్యాదలో మర్కటచక్రవర్తులకు గూడా గురువడం వహించడానికి అర్హులై అతిశయిస్తున్నారు.

ఎవరో తరుముకువస్తూ ఉన్నట్టు నగరుస్తూ ఒకవిధమైన బొంగుగుంతుకతోబోకి చేదలాగ బాణబాణ వాగేది ఇకనొకమోస్తరు. ఇలాంటిస్వరాన్ని కోమటిగొంతుక అంటారు. స్థూలకాయులలోను లంబోదరులలోను తరుచు యీస్వరం తప్పని సరి అవుతుంది. ఇది వారికి స్వభావస్థిమై ఉండవచ్చు. తక్కిన వాళ్లలో ఉండే యీపద్ధతి అతిమహాకాయుల వలన పట్టువడ్డదే అనవచ్చు. ఇకవీరు నవ్వులోకిగూడా దిగితే నరాహమూర్తికి వంకలు దిద్దే శబ్దమాధుర్యం అచ్చుగా ఆవిర్భవించి తీరుతుంది.

ఈనవ్వులలో రకాలు అనేకాలు. వీటికి అనేక కారణాలున్నా—ఉంటవనడంకంటే అవి నిర్నిమిత్తహాస్యానుగ్రహాలనడమే నిక్కమైన మాట. అసలు మందహాసం సరసమైనదిగానే యెంచి, 'మందమందహాసితాననాంబుజం నందగోపతనయం' అని భక్తులైన కవిశ్వరులు పాడినారు. 'నగవుమార్గంబు దంతములుదోలక యున్ని' అని ఉన్నది. ఇట్టి నవ్వు బొచిత్యమును బట్టినది అందంగానే ఉంటుందికాని వీటికి మాటికి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ చిత్రంగా

మూతివిరుస్తారు కొందరు. ఇందులో మంచి దర్జా ఉందని వారిపోహ. జెంట్రీలోనే యీ దర్జా యెక్కువ. మా నాయుడిగారి ముఖం యెప్పుడూ కలకలలాడుతూ ఉంటుంది దని అచ్చంగా అలాగే మూతివిరవడం అలవాటు చేసుకొంటూ డొకమిత్రుడు. ఎలాంటి నవ్వు మొహం బాగుంటుందో అని అద్దంలో చూచుకొంటూ అహోరాత్రాలు ఆలోచించి ఆలోచించి అలా పెదవులు కట్టుబాటు చేసుకోబోతూ డొకప్రముఖుడు. అట్లే ఫోటోలు తీయించుకొంటాడు. మననవ్వు అందరినీ ఆకర్షిస్తున్నదనే సంతోషాన ఇంకొకనవ్వు పెంట పెంటనే, ఇలాగే అంతా నవ్వులప్రసంగం గానిస్తాడు, లేగుచెట్టుక్రింద భాగోతం చూసిన ముసలమ్మ నవ్వులు కొన్ని, మనంకూడా నవ్వుకపోలే యెదుటివానికి కష్టంగా ఉంటుందేమో అనికొన్ని - అవి నౌఖరునవ్వులు - దాస్యహాస్యములు - హాస్యదాస్యములు. తెలివితక్కువ నవ్వుగదా అని వెక్కిరించే ఉద్దేశం కొన్ని నవ్వులది. కాముకుల నవ్వులు, గ్రామాభీనునవ్వులు - చాలా ఉంటాయి. కొన్ని నవ్వులకు ఏసాక్షి కూడా అర్థంతీయలేడు. కొందరి నవ్వుతో విపరీతమైన ధ్వని కూడా ఏర్పడుతుంది. ఒకాయన అట్టహాసం చేస్తాడు. కొంచెం కళ్లుమూసికొని గసక వింటే అది యేడుపో నవ్వో, కనిపెట్టలేము. ఇమిటేషన్ ఆచార్యుగారు రాసభాగం ఆలాపిస్తున్నాడనుకొంటాము. ఒకాయన నవ్వుకంటే యేడుపే యింపుగా ఉంటుంది. తలుపు కిరకిర, ఎంజిక దడబిడ కొన్ని నవ్వులు వినిపిస్తవి.

పళ్లుకండల సైతం గుట్టులాగ బైటపెట్టే నవ్వులు, పెదవులను చెవులవరకూ సాగనంచే నవ్వులు మఱికొన్ని ఉన్నవి. నవ్వులతో విషయాన్ని మీరు తున్నానని పాఠకులూ నవ్వు బోతారేమో, ఒక్కసంగటి. చల్లనిదర్జానవ్వులతో గూడిన అభినయం శాసనసర్వత్రా నభ్యత్వము నాసించి తిరిగేపెద్దలు మోటార్ల మీద వోటర్ల వద్దకు వచ్చినప్పుడు భాగా చూస్తారు.

హస్తాద్యభినయం వల్ల ఉద్భాటిస్తూ తమ సోదెవెళ్ల బోనే డచ్చీకోరుల మీసాలు బహువిధాలు. మాటమాటకు పుట్టి మునిగిపోయినట్లు ఉద్దేశంతో ఒత్తిపలుకుతూ, చేతులూ కాళ్లూ విరిగి పోయేటట్లు జాడించుకొంటూ, ముర్రటూ కా యి స్తూ మొగం మీద మొగం పెట్టి తుంపర్లతో తడిపేస్తూ, నానాహంగామా అనవ్యం చేస్తారు. కంట నాళం బద్దలుచేసుకొని శ్రోతల చెవులలోకి గొట్టాలతో పోనేటట్లు ధోరణి కురిపిస్తూ, అడుగడుగుకు 'మరిమరి' 'నున్ను' మొదలైన పదాలతో హంగుచేస్తూ, తమ వాగ్ధాటి చాటించుకొంటారు కొందరు. తన చెప్పేదానికి సందేహముందా అనే భావంతో కాబోలు, ఒక వాగ్ధి ప్రతిమాటకూ 'ఊ?' 'ఏంటి?' అనే పదాలు ఊతగా పాట ఒదిలిపెట్టకుండా సాగిస్తాడు. సమర్థించుకోవడమేమో అనుకొంటూ, పెంటనే 'అదీఅదీ' అంటూ అట్టే ఆగుతూఉండకూడా, నోటితుంపర్లతోటీ, రోజుకొంటూ విడిచేవేడిగాలితోటీ, నడుమనడుమ ఉద్భాటనలనే ఉరుములతోటీ వీరి ప్రసంగం ముప్పు

లేకుండానే అకస్మాత్తుపట్టే చిన్న తుపాను రంగం అవుతుందనడం స్వభావానికికీన్ని చాలనిమాట. ఇట్టి అధికారిని క్తలు తాము శ్రమ పడి ఇతరులను ఆయాసపెట్టడంకంటే యేశబ్ద గ్రహీనాళమో (Speaking trumpet) పెట్టుకొని కొంచెందూరంనుంచే తమమధురవాణిని ప్రదర్శిస్తే సుఖపడతాము.

తలపంకించడం, ఏదోరహస్య మున్నట్టు శ్రోత చెవికి తమ మూతికి వియ్యంగలిగించడం, చెవికి చెప్పినట్టు ఒంటిమీద తరుచుపట్టుతూ ఉండడం, గునగున లాడడం, లోపల లోపల గొణుగు కోవడం కొన్ని విద్యలు. బయస్కోపు బొమ్మలలాగు సంజ్ఞ లేకాని వీరిస్వరం యెవ్వరికీ స్పష్టంకాదు. పట్టిచూస్తే యేమీ విషయం కనబడ దండులో. రహస్యం ఉంటే ఏకాంతంగా మాట్లాడుకోవలసిందేకాని అన్నిటికీ అలా గొణుగుకొనే గొడవ అవాచ్యమై, అసహ్యకరమై, అనర్థకమై అంతరిస్తుంది. అస్తమానమూ చెవులదగ్గర గొణిగే చాడీకోర్లు దినాంధప్రాయములు.

వాయి తెరిస్తే నరహాలు రాలిపోతా యేమో అన్నట్టు సంభాషణ జరుగుతున్నంత సేపూ నోరుమూసికొనే ఉండే హాసవ్రతులు మఱికొంద రున్నారు. వీరు వేలు. వీరి పలుకే బంగారం. "Silence is golden" అన్న వాక్యం ఆశురధర్మంగా ఆరాధిస్తారు. మూడు పాళ్లు ఊ, ఉహులతోటే వ్యవహారం గానిస్తారు. కర్మజాలక పెదవికదిలితే ఖేనూ, కాదూ అనే మాటలను మించివెళ్లరు. పైన చెప్పిన

దర్జాబద్దలలో చేరడమే వీరి మహాద్దేశమూ కాబోలు.

శబ్దాడంబరులై విడంబించేవారు కొందరు. శరత్కాలమేఘాలలాగు పట్టి గర్జలేకాని అందులో ఒకఅర్థం, క్రియా ఏమీఉండవు. పిల్లనే బడబడగాళ్లంటారు. పడబడమంతా తమ అధీనమై ఉన్నట్టు నలుగురికీ తెలిసేలాగు చేయడమే వీరి సంకల్పం. అందుకోసం అప్రస్తుతాలు, అనర్థకాలూ అయిన అనేకవిషయాలలోకి దిగి ప్రసంగంపెంచుతారు. వీరిలో కొందరు వేదాంతులమంటూ గూడ దురహంకారులై కస్సుబుస్సుమని విషసర్పాలాగ చెలరేగుతారు. అర్థితెలియని (తమకూ) కొన్ని పడికట్టుముక్కలు యెలాగో బట్టిపెట్టి సందర్భంలేకుండా అన్నిటిలోనూ దొర్లిస్తూ విడ్డూరంగా విమర్శలలోకిగూడ దిగేవీరికి ఏజంతువు సాటో తెలియరాదు.

మాటమాటకు శబ్దవర్షం కురిపించేది యింకొకతరహా. ఈతరహా మనుష్యులమాటలూ తుమార్హములు కావు. అన్యతవాదులస్తమానమూ ఒట్టుపెట్టుకొంటారనిఅర్థమిచ్చే లోకోక్తి ఒకటి ఆంగ్లములో ఉన్నది. సీతోడు, దైవముఖంగా, ప్రమాణపూర్తిగా ఇత్యాదులు ప్రతీసంగతికీ వారిపల్లవులూ, అనుపల్లవులూను. ఒక ఘరానామనిషి చెట్టుకింద ఉన్న స్పాడు 'పచ్చనిచెట్టుకింద ఉండి చెబుతున్నాను' అని ప్రమాణం చేస్తాడు. అతడే యింటిదగ్గర మాట్లాడుతున్నప్పుడు 'పదిమందికట్టిన యింటికింద ఉండి చెబుతున్నాను' అని ఒట్టుపెట్టుకుంటాడు. వీధిలో ఉన్నవేళ 'నలుగురూ నడిచే

వీధిలో నిలబడి 'చెబుతున్నాను' అని శబ్దం చేస్తాడు. ఆయన యొక్క చేనేస్తమాణం గట్టిదోమరి. ఇంకొకపెద్ద నమ్మా మాట అని నొక్కి వక్కాణిస్తూ ఉంటాడు. తనమాట లన్నీ నమ్మగూడనివనేమో!

వెనకటికి ఒకమహావైదిక శబ్దం గలుకాకి కాపుమంటే పరుగెత్తుకు వెళ్లి మగజ్జి గట్టిగా కొగలించుకొందట భయంచేత. అంతకు పదిరెళ్లు ఆశ్చర్యం కనబర్చే విడ్డూరులను మనం చూస్తున్నాము. తమ ఆత్మలపై పీషయా లకుగూడా ఆత్మంత ప్రాముఖ్యమిస్తూ గాభ రాపడతారు వీరు. వండ్లగింజలో బియ్యపు గింజ చూచి జిల్లిపోతారు. వీరికి పొద్దెక్కిం దంటే బోలెడువింత. పొద్దుకూకడం అద్భుతం. మబ్బుపట్టడం మహాద్భుతం. వానరావడం బహువిధీత్రం. టసాకాయ పేలినా, తారాజువ్వ పైకిపోయినా నివ్వెరపడతారు. మతాబుకాలు నూంటే మహాభక్తులులాగ తాండవించిపోతా

రు. 'చొప్పదంటుప్రశ్న' ఇట్టి బుద్ధిమంతుల వల్లనే పుట్టిఉంటుంది. వీరికి జీవితంలో ఆద్య తంగాని విషయం కనబడదు. వీరిబదుకు ఆశ్చ ర్యంతోటే తెల్లవారి పోతుంది.

ఇందాకా ముచ్చటించుకొన్న అభినయా దికము చాలామట్టుకు కొనితెచ్చుకున్న విద్యే అయి ఉంటుంది. సిరి అబ్బకున్నా జీడిపెంటే అంటుతుందన్నట్టు ఇతరులవల్ల నుంచి యిట్టి పాండిత్యం యిట్టే పట్టువడుతుంది. కాని మళ్లీ దాన్ని తప్పించుకోవడానికి బ్రహ్మకైనా వశం గాదు. వీలున్నంతలో మునుముందే కాదు కోవాలి. అనసరమైతే ఆటువంటి పండితుని సావాసముకున్నూ ఒకసలాముపెట్టాలి. సర్వ రక్షకుడూ, సర్వకారుణ్యుడూ అయిన సర్వేశ్వరుడు మనకు ప్రసాదించిన సంభాషణ ప్రతి భను సక్రమపథాన నడిపి సార్థకం చేసుకో వాలి.

నారాయణతీర్థులు

చల్లా పిచ్చయ్యకాశ్రిగారు

బ్రాహ్మణాదులను జందనక్రియను హా యింగూర్చుమందానిల మ్మువలె, గూల్చును గంగపోలిక నఘంబుల్ చెప్ప నెవ్వండగున్
భవదుత్తంగతరంగముల్ త్రిజగతీ ప్రఖ్యాతముల్ పూతముల్
కవినారాయణతీర్థసద్గురుమణీ! కల్యాణవాగ్ధోరణీ!

మ. అణుమాత్రంబును సందియంబువలద య్యా! కృష్ణలీలాతరం
గిణికికేరేవును నీవుచాచనియెడ గ్రీడింతురే స్వేచ్ఛనీ
మణు లానందరసంబు గ్రోలుదురె శ్రీ మనోమూర్తీసామ్రాజ్యకా
గణనారాయణతీర్థదేశికవరా, రాధాపతిచ్చాచరా!

మ. చరణాంభోరుహ నూపురారవములూశల్ నిండ బార్హస్పయులతో
బరివారం బాగి మేళవింప ననుకంఠ బాలగోపాలమూ
ర్తి రహి స్నీయెదురక నటించెగద నీ దివ్యోక్తికి మెచ్చి భా
స్వరనారాయణతీర్థ, ధన్యతమ! నిన్ భావించు మృత్యుర్ణిక.

మ. సుకవీ! యేయమృతంబుఁబోసితివో సంశుద్ధాంతరంగోత్థ భా
పుకభావత్కతరంగవర్ణముల నం భోజాక్షుఁడేకాదు బా
లకుఁడు నిల్చును విన్నమాత్రమున లౌల్యంబంతయులేక తా
రక! నారాయణతీర్థ, నిన్ గొలుతు ధీరాజీవపూజావిధి.

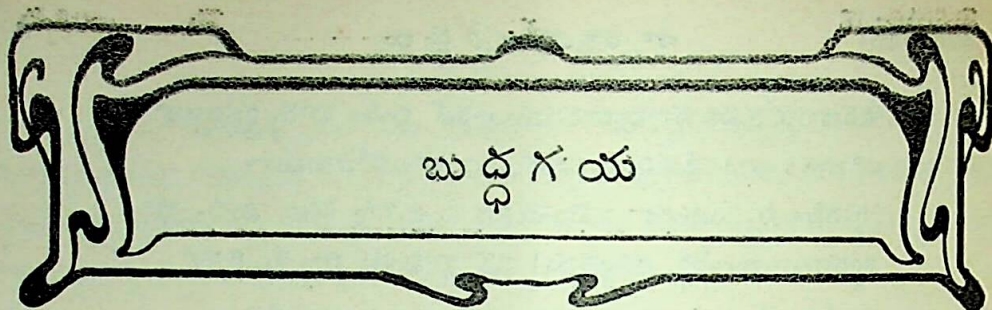
మ. పరికింపంబడె నీదుమూర్తి యదిగో భావప్రపంచంబునం
దు రహిందోన యవే వినంబడె జెవి ద్రుప్వెల్లఁబోనూడ్చి శ్రీ
హరిలీలాంగతరంగమంగళమృదంగారావముల్ ముక్తి చే
కుట నారాయణతీర్థ, నేడిచట మాకు మోక్షవిద్యాగురూ!

మ. హరిదుగ్ధాబ్ధి మథించి తెచ్చినసుధన్ వ్యామోహలీలాకృతిం
బరిపూర్ణాశయుఁడై ధృతిన్ సురలకుం బంచెన్ సమస్తశ్రుతుల్
పరిశీలించిక్యఁం దరంగసుధతేవ భాసురశ్రేణి క
ద్దిర, నారాయణతీర్థ, పంచితివి నీ తెన్నాతఁ డెట్లందెడు.

మ. మది యోచింపక కొందఱజ్ఞు లిపుడు మానాథు నయ్యుభిలో
వెడుకంబోవుదు రుండునే యట ముదబ్ధిప్రస్ఫురన్మంగళ
ప్రదభావత్కతరంగసాధములలో భక్తాభిలో గూడి య
ల్లదె నారాయణతీర్థ! కొల్వమరినాడయ్యా! కుటుంబంబుతో.

మ. ధరణీచక్రము చక్రమై ప్రమద ముత్కన్నందకంబై శశి
స్ఫురణ్ మించు యశంబు శంఖమయి చే బాల్ప గదాదండమున్
గరభాగస్థిత బ్రహ్మదండమగుచున్ గ్రాలన్ జగంబేలు శ్రీ
హరి! నారాయణతీర్థరూప! మది నిన్నశ్రాంతముం గొల్చెదన్.

మ. బహుశాయాసముఁ గూర్చు సంసరణజంబాలమ్మునం జిక్కి య
న్వహముం జీకటి నూతిలోఁ దెరల లే కల్లాడు వేళంజెవిన్
మహిమోత్తుంగ! భవత్తరంగ మొకటైనన్ సుంత యాలింపని
మృహి నారాయణతీర్థ సమ్మదము సామ్రాజ్యంబు చేకూరెడు.

బుద్ధగయ

కె. సరసింహాచార్యులు గారు

షాడ్యర్షి కవ్రతసమాప్తి

శాక్యనిషాడ్యర్షి కవ్రతము పరిపూర్తి యయ్యెను. కాని యాయన సంకల్పసిద్ధి కావయ్యెను. శాక్యజీ చూరువత్సరములును తానొనర్చిన తపోవిధానము మోక్షప్రాప్తికి రెగినది కాదని యెంచెను. నిరశనవ్రతమున శరీరము కృశించి, శల్కాన శేషమై, యవశమై, జ్ఞాన మార్గాశ్లేషమును రెగినదార్థ్యమును పోగొట్టుకొనుట తప్ప వేఱుఫలము లేదని గ్రహించెను. 'శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం' అని కదా! అందువలన వ్రతమును వదిలి మార్గాంతరమును నెరుకవలెనని యెంచెను. తనహృద్భుజిని సలమును వదిలి కొంతయాహారమును గొని బోధిమండమునకు పో నున్నట్లువచ్చెను. ఈలోన దేవతలు కొందరు, ఆహారమును దినకయే శరీరదార్థ్యమును నిలుపునట్లు చేసెదమనియు, తన్ములమున నిరశనవ్రతభంగము కానేరదనియు చెప్పిరి. శాక్య డండలకు సమ్మతింపక, ఋషామార్గమున నాహారమును భుజించెదనని చెప్పెను. ఇంతవరకును గౌతముని నాశ్రయించి అయిదురు శిష్యులు, అజ్ఞాతకాండిన్యడు, మహానాముడు, నాస్సుడు, అశ్వజితుడు, భద్రుడు అనువారు తపమాచరించుచుండిరి. గౌతముడు తనషాడ్యర్షి కవరశనవ్రతమును ముగించి భోజనము చేయునున్నట్లు కుతకాగానే వీరయిదుగురును శాక్యడు చంచలనిత్తుడనియు, అతనికి మోక్షమార్గము లభించవనియు, తాము ఆతని త్యజించుటయే శ్రేయమనియు నెంచిరి. వారాత్మణముననే కాశీపురమున ఋషిపట్టణమునకు సమాపమానమండు కురంగారామయు, లేకసార్వాదునకు పోయిరి.

సుజాత యనుకన్య

శాక్యడు తనభావిదర్శన నిర్ణయించుకొని, శరీరదార్థ్యమును కలుగజేసికొనుటకు ఆహారమునకై ఊర్విల

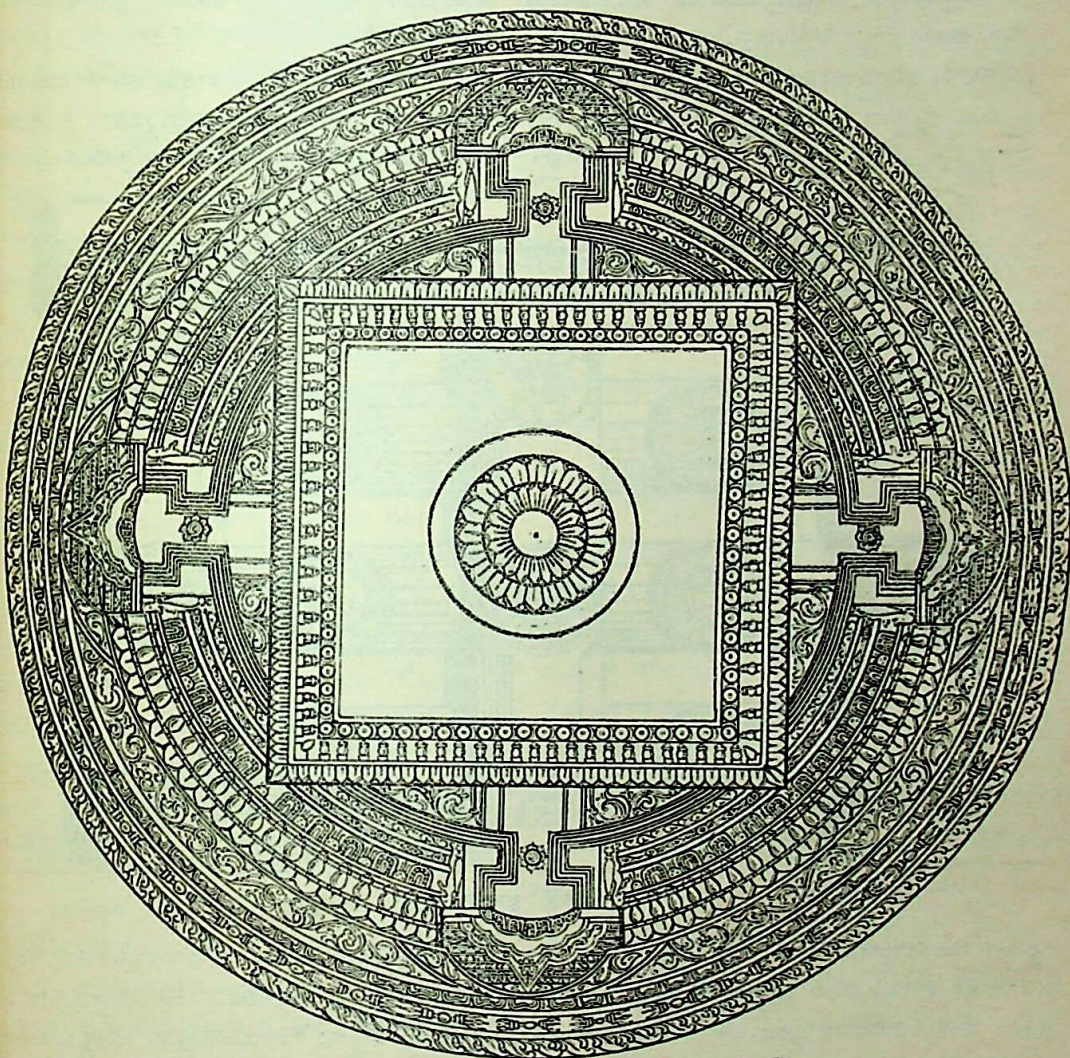
యంపలి దశకన్యలకడకు పోవలెనని. అపసురుకున్యలును ఆయనషాడ్యర్షి కవ్రతమునకు పూర్వమునుండియు పరిచర్యలు కావించుచుండినవారు. వారియందు సుజాత కడుభక్తురాలు. శాక్యనికి పరిచర్యలు చేయుటయేకాక శాక్యసంకల్పము నెరవేరుగాక యనియు, వీరకు లోకోద్ధారకుడగుగాక యనియు ప్రార్థించుకొనుచు, రోజేమాసక్తయయి ప్రతిదినమును నినిమిదినంబల బ్రాహ్మణులకు అన్నదానము చేయుచుండెను.

శాక్యనిష్ప్రయు జీర్ణమయి శరీరాచ్ఛాదనవచాలించెను. శృక్వానవాటికమీదుగా పోవుచుండిన ఆయన కొకశవము కానబడెను. అదిసుజాతయొక్క వేవరాలకు రాధ శవము. గౌతము డాశవముపైనుండినప్రయునులూగికొని, చులినముకాన ఉడికి కట్టుకొనుటకై యోచించుచుండెను. తత్తత్తమే దైవయోగమున నొకప్రాకరము, అందు గుడ్డలుదురుకొనురాయియు కానబడెను. గుడ్డను దురుకొని, అన్నులనే యొకకకుభవృక్షమునీడను సూర్యుండి, తాను శవముపైనుండి లూగికొనిన వస్త్రము జీర్ణమయియుండినందున దానిని వుట్టుకొనుచుండెను. ఈలోన అలిమలప్రభుడను దేవపుత్రుడు యోగలకు ధారణయోగ్యమున పీతాంబరమును గొనివచ్చి సవర్చించగా శాక్యడు దాని స్వీకరించి, మరునాడు గ్రామములోనికి భిక్షువాధ్యమేగెను. దేవత లాయనరాకను సుజాత కాశీవాడే నిరింగించియుండినందున ఆకన్య అతిభిప్రాజక్త సిద్ధమయి యుండెను.

సుజాత గోక్షీరమును త్రెచ్చి, దానినుండి ఏడుమాటులు మిగడనుతీసి, యొకనూతనపాత్రమందు కొంతలియ్యమును పోసి వండి, మిగడతోచేర్చి, వాసనద్రవ్యములను, కుడిశర్కరారాదికములనుకలిపి పక్వపరచి, యొకపూపాత్రమందు దాదివ్యాన్నము నుంచెను. తనదానిని ఉత్తమనీడి,

“నీవుతత్త్వమునెల్ల యొక బ్రాహ్మణుని భోజనమునకుపిలుచుకొని ర”మృని పంపెను. ఉత్తర మొనట పూర్వార్థముఖముగా బోయెను. బ్రాహ్మణు డెవడును లభించలేదు. కాని యతివేషమున శాత్రుడు కానబడెను. బ్రాహ్మణుడు కాడని ఆయనను ఉత్తర యాహ్వానింప

ఒక్కొక్కసారియు నొకశ్రమణుడుమాత్రము కనబడుచున్నా”డని విన్నవించెను. సుజాత అత్యాతురతతో “నే నాశ్రమణునే పూజించవలెను; ఆయనను వేగమపిలుచుకొనిర”మృకెను. ఉత్తరయు శాత్రునిగొనివచ్చెను. సుజాత ఆయన నతిగౌరవమున నింటికి గొనిపోయి, తాను

౧. వ జ్రా న న ము

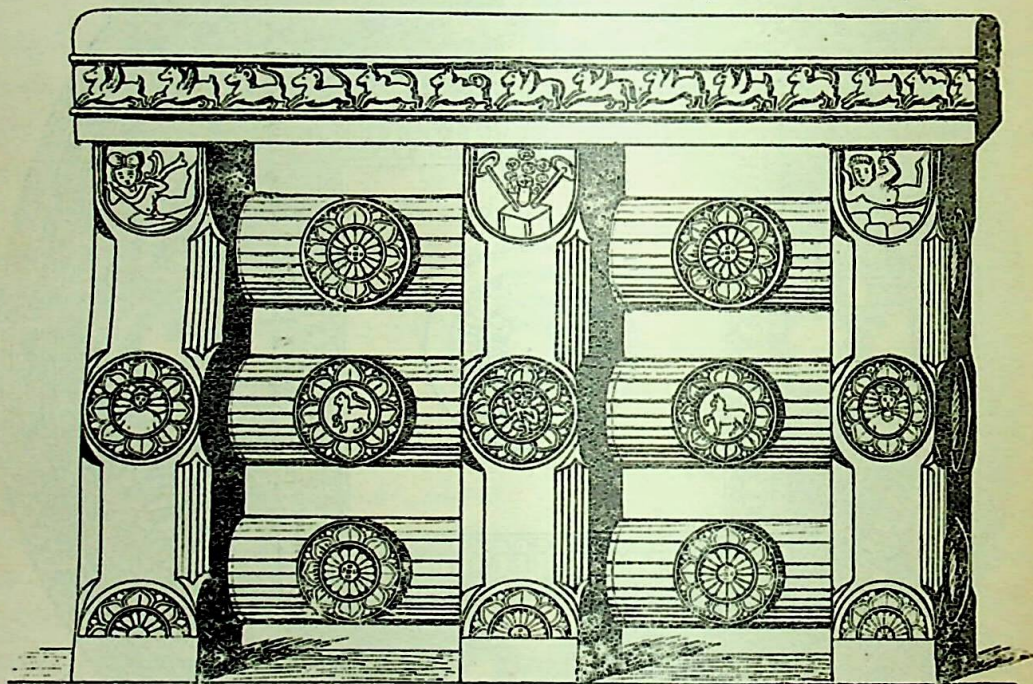
లేదు. క్రమముగా అన్ని దిక్కులయందును బ్రాహ్మణుని కొరకై వెదకెను గాని ఎవరును నొరకలేదు. ఉత్తర మరలి తనరాణియొద్ద కేలేంచి, “అహ్మ! నే నేదిక్కునకు బోయినను బ్రాహ్మణు డెవడును కానరాదు.

పశ్యపరచిన క్షీరాన్నమును హేమపాత్రతో గూడ సమర్పించెను. గౌతముడు ‘హేహి! నా కీపాత్రమెందులకు? అన్నముమాత్రమి’ మృకెను. సుజాత పాత్రలేనిది అన్నమునిచ్చుట ధర్మముగాదనియు, భోజనానంతరము పాత్ర

మును మీయిష్టానుసారముగా నుపయోగించుకొనవచ్చు ననియు వేడుకొనెను. అంతకాలము హేమపాత్రమును, అన్నమునుగొని నైరంజనానదికి స్నానార్థమేగెను. తన కాషాయాంబరమును, హేమపాత్రమును గట్టుననుంచి, నది లోదిగెను. నదీజలమంతయు దేవతలవలన చందనాది సుగంధద్రవ్యములతోను, పుష్పములతోను నింపబడియుండెను. ఆయన స్నానముచేసి, వస్త్రమునుదొడిగి, అన్నము నుచేతగొని, సమీపముననుండిన వనమునకుపోయి, క్షీరాన్నమును దృష్టిగా భుజించి, హేమపాత్రమును నీట పారవైచెను. భోజనానంతరము గౌతముడు యథాపూ

విశేషవర్ణన లేవియు లేవు. ఊర్విలగ్రామమున నదియొక మహాపిప్పలవృక్షము. ఆమహావృక్షముక్రింద సాధారణముగ జ్ఞానవయోవృద్ధులు నిత్యమును గూడి లోకవృక్షహారములను, మతవిషయములను చర్చించుటయు, తత్త్వవిచారము జేయుటయు కలదు. ఆవృక్షమునుచుట్టి యొకవేదికయుండెను. ఇచ్చటికే గౌతముడు భోజనానంతరము బయలుదేరినది.

గౌతముడు బుద్ధుడగుకాలము సమీపించెను. ఆనవమనస్సు రాగరహితమయి పరిపక్వస్థితిని పొందియుండెను. పూర్ణజ్ఞానముగలటకు పరిపక్వస్థితియందునుండవచ్చును.

౧. అశోకావరణము

ర్వముగ సుందరశరీరుడయ్యెను. తపమువలన చిక్కిశల్య గతమయిన శరీరము వరల పుష్టికలదయ్యెను. ఆయనశరీరమున ముప్పదిరెండుమహాపురుషులక్షణములును అవగతమయ్యెను. ముఖము దివ్యతేజోయుతమయ్యెను. పునర్లభ్యుత్థశరీరుడై బోధిమండమునకు బయలుదేరిెను.

బోధిమండము

బుద్ధునిచరిత్రమంతయు విస్తారముగా వర్ణించబడిన 'లలితవిస్తార' మనుగ్రంథమున బోధిమండమునుగురించి

బోధిసత్త్వులనబరగుదురు. బోధిమండమునకు గౌతముశోధిసత్త్వుడే సమాగ్ధమునుగురించి 'లలితవిస్తారము'న విస్తృతముగా వర్ణించియున్నారు: "వాయుదేవుడు మాగ్ధమునంతయు సమృద్ధిగావచ్చెను, మందమందగమునదై పశువులు కాష్ఠమునకుడై యుండెను. వరుణుడు సుగంధయుతజలమును పుష్పముల పోచెను. వృక్షములును, కైలసులును గౌతమువానతెలిరములై మాగ్ధమునకంతకు నీడవోసగుచుండెను. మాగ్ధమునంతను దేవపుత్రులు రక్షించుమనీరి. ఇ

పార్వతులను నవరత్నభూచిత్రములగు విశ్రమగృహముల గట్టించియుండిరి. మాన్యమున తాళవృక్షము లుండెను. వాటిపై ననేకఫలప్రసాదములు లుంచబడినవి. తాళవృక్షములమధ్యప్రదేశమున నానావిధజలవరుములతోను, పుష్పములతోను నిండినతూకము లుండినవి. వేలకొలది అప్పకసలు విశ్రమగృహములందుండి సుగంధపూపముల వేయుచు, పుష్ప నర్పములు గురిపించుచు, దివ్యగానములతోను, వాదిత్రములతోను నృత్యములుచేయుచుండిరి. బోధిచుండమున దేవభటులు రక్షించుచుండిరి. బోధివృక్షముక్రిందనుండిన నవరత్న సింహాసనమున గూర్చుండుటకు బోధిసత్త్వము వైరజనానదినుండి వచ్చుకాలమున లోకముంతయు ఆనందచుయచుయియుండెను. గౌతముడు వృక్షమును సమీపించగనే నాగపతియగు కాలికుడును, తత్పత్ని సువర్ణప్రభయు పరివారసమేతముగ వచ్చి, ఆయనకు దర్శించి, నమస్కరించి నిలిచిరి. శాత్రుడు బోధివృక్షమును చేరి తనఆసనమునకై చురువులగు త్రోములను వెనుకొచ్చెను. అప్పుడు శత్రుడు గడ్డికోయునానివేషమున తత్సమీపమున గడ్డికోయుచుండెను. శాత్రుడు డత్తని సమీపించి ఆసనమునకై కొన్ని త్రోములు దీసికొనివచ్చి బోధిచురుముక్రింద నొక యాసనమును నిర్మించుకొని పూర్వాభిముఖుడై కూర్చుండెను. అట్లు ఆసీనుడై, “నాశరీరము కృశించినను సరే, చర్మము, మాంసము, శల్యములు నశించినను సరే, నే నస్వేషించుమార్గము గోచరించుచుండు ఈమాంసమునుండి లేవజాల”నని దృఢసంకల్పము కావించుకొనెను. వెంటనే కామానందరులనుదేవత లార్చురువచ్చి బోధిసత్త్వనికి నమస్కరించి వెడలిపోయిరి.

మారునిదుండగములు

శాత్రుడు మోక్షమార్గాన్వేషియై దృఢసంకల్పముతో సుండగా మారును కొన సాగ నీయవలదుకొనలేను. మారుకు అరిష్టద్యుర్గాధిపతి. అతని జయించినగాని ముక్తి కులభిషుకాదని గౌతము డెరుగును. మారానుదరులగు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్స్యర్యాదులను జయించిన, మారుని జయించినట్లే. అంశులకుందు తనఇంద్రియముల జయించవలెను. శతేంద్రియమునికి ఏదియు అసాధ్యము కాదు. దేనిపైన జయించనచ్చుగాని తనఇంద్రియముల జయించుటయే

లోకమున కష్టరహముగుకార్యము. గౌతము డట్టికార్యమును బూనుకొనెను. వాటిని జయింపవలెను. ఎటుమాచినను ఏదోయొకరూపమునవని మనమును బాధించుచు నేయుండును. ఒకనస్తువునందలి యక్షేత్రము నదలకొనవలెనన్న అంతకంతకు ఆనస్తువునందే మనస్సు నిలుచుచుండును. ఇది మనుష్యస్వభావము.

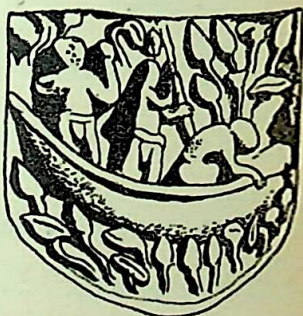
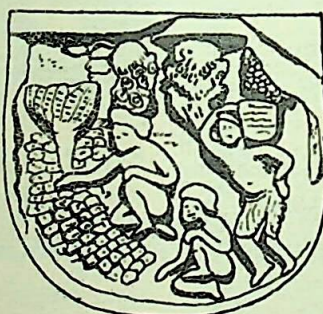
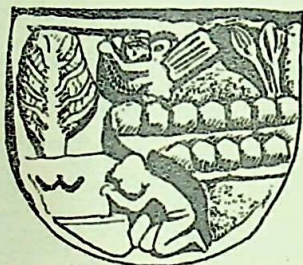
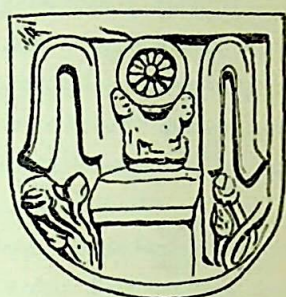
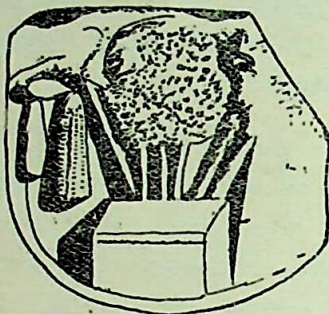
శాత్రుడు మారజయమునకు పూనుకొనగనే మారుని దుండగములును బలమెను. అతడుగౌతముని సంకల్పమునుండి మరల్పజూచెను. మారునియనుదరులు అనేకభూతములుగను, పిశాచములుగను, రాక్షసులుగను భీకరాకారముల బూని, నఖిదంష్ట్రాద్యాయుధములతోను, సర్పసింహవాహుప్రూది ప్రారసత్వములతోను బోధిసత్త్వనిపై కేకముధునుగ దుమికిరి. ఆయనను లాగియు, త్రొక్కియు చూచిరి. కాని ఆయన చలించడయ్యెను. వారాయనకైకి విడిచినసర్పములు పుష్పమాలికలవలె నయ్యెను. బాణములు ముమురై పోయెను. శాత్రుడు మారునిదుండగముల జూచి, సపరివారముగ నతని వెడలిపోమన్న మంత్రంబుచెను. దౌష్ట్యముచల్ల జయించుట దుర్లభమని తలచి మారుకు తనపగునార్చురు మూర్తలను నిరుపమానలావణ్యవసులను గౌతమతపోభంగమునకు నియోగించెను. వారు తమకైకొలది శృంగారదేవులతోను, హావభావవిశేషములతోను, నృత్యగీతాదికములతోను శాత్రునియందిగజేరి, అతనిచునమ్మును చలింపజేయ జూచిరి; కాని నిష్ఫలమనోరథకైరి.

మారుడు శాత్రుని కెన్నెన్నియో దుస్సహవాదల గలిగించెను; కాని ఆయన, కంకిరవంబు గజయూఢంబుల జెండ్రానుభంగి, మారుని నెయిదముల మాయించి, యద్వితీయ ప్రతిభావంశుడై, శతేంద్రియత్వము రూపించిననగోయన్నట్లు వెలయుచుండెను. శాత్రుడు బుద్ధుడయ్యెను. మారుని యూర్తకైక్తియు పండితమయ్యెను. అతని నాహవము, గిరిమేఖలమంగజము, మోకరించి బుద్ధునికెరగెను. మారుడిక చేయునదిలేక యాధులువాసి వెడలిపోయెను. ఇట్లు మారుని ప్రళయదీపముననే జయించి, యూరాత్రియందు ప్రథమగూమమున ‘పూర్వనివాసము’

అను పూర్వజన్మజ్ఞానసిద్ధి కాంచెను. ద్వితీయయామయన
'దివ్యచతు'వను దివ్యజ్ఞానసిద్ధియు, తృతీయ చతుర్థయామ
యల సంపూర్ణ బుద్ధత్వమును బడసెను.

బుద్ధత్వము

బుద్ధుడు ప్రాణులయొక్క, జనన తీవ్ర పరణా
దికములను, వాటిదుఃఖములను కారణము నర్థమె.

3. అశోకావరణ స్తంభములపైని చెక్కడపు పనులు

అవిద్యులన సంస్కారమును, సం
స్కారములన నామరూపవిజ్ఞాన
మును, నామరూపవిజ్ఞానములన
షడాద్యతనము లనియెడు ఆరు
జ్ఞానేంద్రియములును, జ్ఞానేంద్రి
యములనలనస్సర్వయు, స్సర్వలన
వేదనయు, వేదనలన తృప్త్యయు,
తృప్త్యలన ఉపాదానములును—
అనగాపంచభూతములును, ఉపా
దానములన ప్రపంచమును,
ప్రపంచములన జననమును, జన
నములన మరణమును కలుగుదు
న్నవి బుద్ధుని ఆశేయము. ఏద
త్స్వీకారముగ జూచిన జననమర
ణములకు మూలకారణము అవిద్య,
లేక అజ్ఞానము. అజ్ఞానమే సం
స్కారవేదనతృప్త్యలకు కారణము.
జనన మరణములకు లోనగువాని
జీవుడు కామ, క్రోధ, లోభ,
మోహ, మద, మాత్సర్యాది కార
ణములచే బాధింపబడుచుండును.
“అజ్ఞానాంధకారమునుండితొలగె
నేని జీవుడు ముక్తిపొందును”
ఇదియే బుద్ధు డెరింగి లోకమునకు
బోధించిన మోక్షమార్గము.

కావ్యుడు బుద్ధుడు కాగా
నే ఆయనశరీరమునుండి దశదక్కు
లకు ఒకదివ్యతేజము ప్రసరింప
వొడగెను. ఈ సంతోషవార్త
అన్నియెడలను వ్యాపించెను. బుద్ధు
నికి తమ సానుభూతి నొసగుటకు
మొదట కా మా వ చ రు ల ను

నస్సంసలు వచ్చిరి. నెనుక శుద్ధావాసకాయములు (శరీర
ములును, వస్త్రములును శుద్ధముగా గలవారు), ఆభాస్వ
రులు (కాంతిగలవారు)ను, సుబ్రహ్మలును, శుక్లపక్షిములు
(తెల్లనిరక్కలు కలవారు)ను, పరివారసమేతుడై పర
నిర్మితవశేర్తి యను దేవపతియును, సునిర్మితదేవపుత్రు
డును, సంతుషితదేవపుత్రుడును, దేవేంద్రాదిదిక్పాలు
రును మరసగా వచ్చి బుద్ధుని సందర్శించి పూజించి నెడలి
పోయిరి. ఏడుదినము లిట్లు కడచెను. ఎనిమిదవ దినమున
దేవతలు హేమకుంభములయందు జలమును పెచ్చి బుద్ధుని

౪. బౌద్ధులనాటి ఆభరణములు

కిని, బోధివృక్షమునకును అభిషేకము కావించిరి. బుద్ధు
డు మొదటివారమున త్రిత్యాహారవ్యూహము అను ధ్యా
నమున నుండెను. ఆనగా ముక్తిమార్గమును కనుగొన్నందు
లకు ఆనందము ననుభవించెను. రెండవవారమున ఇటు
నటు నడచుచుండెను. దీనికి దీర్ఘచక్రమనా మనిషేరు.
మూడవవారమున బోధిద్రుమమున దృష్టి నిలిపి అనిమి
షుడై యుండెను. నాలుగవవారమున ధరాచక్రమనా
మొనర్చెను : అనగా పూర్వాపరమగ్గస్థ భూమండలము
ను తనమనశ్చక్షువుల చూచుచుండెను. ఆయనవారమున

ముచిలిందుడును నాగరాజు గృహమునొద్దకు వచ్చెను. అది
వర్ణకాలము: కేవల మెక్కువగు నుండెను. నాగరాజు
దాని నెరింగి తత్క్షణమే బుద్ధునిచుట్టును తనశరీరమును
ఏనుమట్లు చుట్టుకొని పడగతో నాయనశరీరమును వాన

గి. బుద్ధగయ ఆలయములోని యొక స్తంభము
నుండి యాచ్ఛాదించెను. ఆరవవారమున వర్ణము నిలువ
గానే బుద్ధుడు ముచిలిందుని వదలి, యొకస్వగ్రోధవృక్షము
క్రింద నసించెను. ఏడవవారమున స్వగ్రోధమును వదలి,

మరికొంతమీరముననుండిన రాజాయనము వృక్షము
క్రింద నసించెను.

బద్ధరు వణిజులు

త్రపుషుడు, భస్మికుడు అను వణిజసోదరు ర్ద్వయు
ఉత్పల (Orissa) దేశమునకు వ్యాపారము కొరకు
యొందెరి. వ్యాపారమున విశేషభాగమును సంపాదించి
500 బండ్లనిండ వర్తకసామగ్రిల నింపుకొని మధ్యదేశము
నకు పోవుచుండెరి. మార్గమున బుద్ధుడు నివసించుచుండిన
రాజాయతనవృక్షమునకు కొంతదూరముననుండగా వారి
బండ్లకు కట్టిననిడ్లలో సుజాతము, కీర్తి అనురెండెల్ల
ముందుకు సాగవచ్చెను. ముందేదైన అపాయముగాని
అటుంకము గాని యుండినయెడల ఆపుషధిమలది గ్ర
హించి ముందుకు సాగకుండుట వాడుక. కాన వర్తకుల
వార్తమున విశేష మేమైన నున్న నరసిరండుని కేవల
నందిరి. వారు ముందుపోయి చూచి, భయకారణ మేమి
యు లేదనియు, ఒకవృక్షముక్రింద నివ్వ కేజోయమునని
నొకయోగి యున్నాడనియు తెలిపిరి. వెంటనే వర్తకులు
పురుసు సవరివారముగాబోయి బుద్ధుని దర్శించిరి. వెంటనే
తేజయు, శర్వరయు కలిపిన యవపిండికొట్టెలను సమ
ర్పించిరి. బుద్ధుడు దాని భుజించగనే వర్తకు లిరువురును
యావజ్జీవమును బుద్ధునికి పరిచర్యచేయుట కియ్యకొనవలె
నని యతనిని వేడిరి. బుద్ధుడు వారిని పరిగ్రహించెను. వారికి
ఉపాసకులని వేరు. బుద్ధుడు శిష్యులుగా స్వీకరించిన
ప్రభమపురుషు లివణిజసోదరులే.

బుద్ధుని ప్రథమబోధ

బుద్ధుడు త్రపుషధిమలచే నావరూపమున మెల
స్వగ్రోధవృక్షముక్రిందికి వెళ్లెను. అచ్చట తానుగమగించిన
ముక్తిమార్గము నెవరికి బోధించిన సులభముగా గ్రహించ
గలరా యని యొడించెను. కపిలనస్తునగరమును వదిలి
వచ్చుచుండగా మొదట తా నాశ్రయించిన ఆలారుని
కీధర్మమును బోధింప నెంచెను. కాని ఆలారు బోధవార
ముక్రిందనే మరణించినట్లు ఆయనకు మనోగోచరమయ్యె
ను. పిమ్మట తా నాశ్రయించిన ఉద్రుకుని కలచెను.
ఆయనమూడ ఆత్మలింగాత్రియే మరణించెనని తెలిసెను.
కడపట తన్ను చంపుమనఁగొనబయ్యెనని తేల్చింప

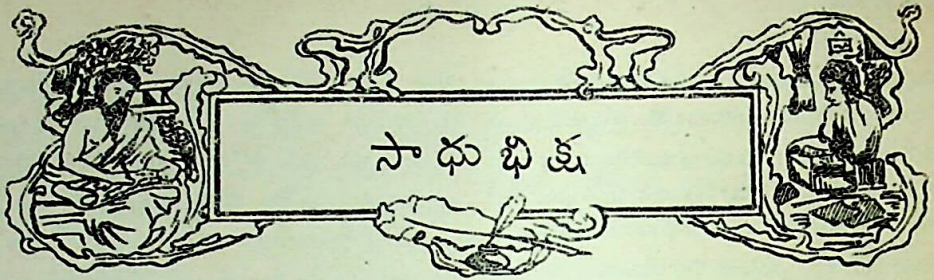
అయిదుగురుస్వామిలను చూచెను. వారపుడు కాశ్యపుడు ముంగారాచును తపమాచరించుచుండిరి. అప్పుటికి బుద్ధుని తపమాచరించుచున్నట్లును ఎనిమిదివారములయ్యెను. అనాథ కుమార్తెను నాడితడు వారణాసికి పయనమయ్యెను. అది యే ఆయనదేశసంచారమున ప్రారంభము. బుద్ధుని తృణం చిన అయిదుగురుస్వామిలను తపోనిష్ఠయందుండిరి. వారు బుద్ధుని మారమునే చూచి ఉదాసీనత వహించిరి. కాని వారిలోవారు చందలచిత్తుడగు గౌతముడు ఆయనపాత్రుడుకాడనుకొని యూరకుండిరి. బుద్ధుడువారిని పూజించెను. ఆయనను చూచిమాడనట్లు నటించుచు, లేచి గౌరవింపరాదని వృథనిశ్చయమైనవా రయిదుగురును, బుద్ధుడు పూజింపగనే, తపసంకల్పమును మరచి, కపట తేలియకయే లేచి ఆయనకు నమస్కరించి నిలిచిరి. అప్పుడాయన వారికి తనగర్వమును బోధించెను. వారును తన్మృత్యును స్వీకరించి అర్హులైరి. అర్హులుగా పరివ్రాణమయి మోక్షార్హులగువారు. సార్వదు నందు యశస్సనువాడును, వానితలిదండ్రులును, భార్యయు, ఏబదిమందిగుమిత్రులును బుద్ధునిగర్వమును స్వీకరించిరి. బుద్ధుడు ఆరుదినుందిశిష్యులను నానాదిక్కులను గుర్తించి పంపి, తాను మరల ఊర్విలకు పోయెను. అచ్చుల ఊర్విల కశ్యపుడు, గయకశ్యపుడు, నదీకశ్యపుడు అను కశ్యపసోదరులు ముగ్ధుల అగ్నిరాధకు లుండిరి. వారికి గర్వమాంగోపదేశము కావించి, అర్హుల జేసెను. అటుండి క్రమముగా లోకసంచారముచేసి, గర్వమును లోకమునసాపించి, ఆచంద్రార్క-కీర్తిస్వరూపుడయ్యెను.

బుద్ధునితపోభూమి యగు గయయందు అనేకాలయములును, స్తూపములును కలవు. సుమారు క్రీ. పూ. 250-వ సంవత్సరముమొదలు, క్రీ. వె. చాల సంవత్సరములవరకు అనేక బౌద్ధవక్రవర్తులచేతను, భవిష్యుత్తరము కట్టబడినవైయుండెను. ఈ 14 శతాబ్దముల కాలమున బౌద్ధమతము శతాంక, పునఃనిర్మితమై బౌద్ధమతద్వైపూలప్రారంభకృత్యములవలన చాలవరకు బాగల నందియుండెను. శతాంశకు బౌద్ధాలయముల ననేకముల వాళి మొందించెను. అతడు బోధిద్రుమమునుగూడ నెన్ని యోనారులు నసించియు, నరికియు తనచక్క-సమును దీర్చుకొనుచుండెను.

మహాబోధి ఆలయమును కట్టించినవాడు అశోక చక్రవర్తి. ఉపసమము ఆయనయొక్క గురువు. ఉపస

మను శూద్రులజాతియును, పగునేడసంవత్సరపు ప్రాయమున బాద్మదై, జిలేంద్రియుడని ఖ్యాతిజెందిన వాడు. అశోకుడు తొలుత హరుడైయుండెను. సమయము చిక్కినపుడెల్ల నరనికి ఉపసమపుడు సన్మార్గావలంబనము బోధించుచుండి అతనిని బాద్మని జేసెను. బాద్మదై అశోక చక్రవర్తి గయాప్రభావమునువిని, ఉపసమపుని ప్రేరణలై గయయందు మహాబోధి ఆలయమును ఒకలక్ష హేమనిష్కముల వ్యయించి కట్టించెను. ఈ ఆలయము పగునారు స్తంభములుగల మంటపమై యుండెను. ఆమంటపమున నొక 'వృక్షాసన' ముండెను. దానివ్యాసము 5 కి. అడుగులు, దానిమందము ఆరంగుళములు. అది యొకపాలరాతిచే చేయబడినది. దానిపై చిత్రచిత్రిములుగ చెక్కడపుపని చేయబడియున్నది. (చిత్రము ౧) అశోకుడు మంటపమునేకాక దాని చుట్టును ఒక స్తంభావరమునుగూడ కట్టించెను. ప్రతి స్తంభముపైనను చిత్రములు కలవు. స్తంభములకడముగా రాతిమాలములమచ్చబడి, ఆవరణంతయు నొకకంచెవలె కనబడుచుండును. (చిత్రము ౨) అశోకునితర్వాత ననేకరాజులు ఆలయమును వృద్ధిచేసిరి. అశోకునితర్వాత 9 శతాబ్దములకు హిషకట్యాంగు గయను దర్శించినపుడు ఆలయమొకమంటపమాత్రము కాక పెక్కు-అంతస్తులుగలదై యుండెను. అశోకమంటపము క్రీ. పూ. ప్రథమశతాబ్దమున శంకరుడు, ముద్గరగ్రామణి అనునిద్దరు ఉపాసకసోదరులు (ఇందు శంకరుడే శంకరాదిత్యుడనబడునాడు కానోపును) గొప్పఆలయముగా గట్టించిరి. వీరే నాలంబ ఆలయమునుగూడ గట్టించిరి. తర్వాత 300-400 మధ్య కాలమున నేపాలరాజుగు పశుపతి బుద్ధవిగ్రహము నొకదానిని ప్రతిష్ఠించి, తూర్పుమంటపమును, ఇంక ననేకస్తూపములను గట్టించెను. క్రీ. శ. 600-620 మధ్యకాలమున శతాంకరాజు బౌద్ధమతమునందలి ద్వైవములన బోధిద్రుమమును పెకలించి, ఆలయమును భ్వంసముచేసెను. తాను భ్వంసముచేయుట చాలక, తనమంత్రి బౌద్ధుడైనను, అతని నాలయభ్వంసము కావించుట కాష్టాపించెను. ఆమంత్రి యట్టిదారుమన కొడంబడజాలకయు, రాజుజ్ఞమల్లంఘింపను చాలకయు నందలి బుద్ధవిగ్రహమునకు ముందొకవృక్షమును గట్టించి కప్పించెను.

[సశేషము]

రాయప్రోలు సుబ్బారావు గారు

౧
ధర్మధేనువు చేపగా దాయఁగట్టి
జగతిఁ బిదికె నెవం డహింసాపయస్సు
నాతఁస్వివతంసు నామామృతంబు
వీధివీధులఁ బడి పంచిపెట్టికొనుచు.

౨
కాళ్లు కండగాఁ గట్టిన కడపలెల్ల
నెక్కిదిగితిని పగలెల్ల నీపురాన;
పిలిచి నోరారగా నింత భిక్షుఁబెట్టు
గ్రామవాసి యొకండును గానరాఁడు.

౩
వృత్రవధఁ గీర్తనమునేయు వేదవాణి
సధ్యయన మొనరించు బ్రాహ్మణజనంబు
సృష్టిచేతనమెల్ల నార్ద్రీకరించు
మహాదహింస కేపగిది బ్రహ్మణ్య మిచ్చు?

౪
చంపఁ జేయెత్తు కటికికసాయి యసికి
నవ్వుచు శిరస్సు నీగలపువ్వుపెడఁద
చంపలేదె జీవనపయఃక్షారమయిన
యతనిలోని హింసాప్రరోహమును ప్రేమ.

౫
ఊరినలుప్రక్కలందును నుదయవేళఁ
గదలి చీమలపుట్టులు వెదకి వెదకి

మంచిబియ్యము చల్లు సంసారులకట!
మాతినారు మత డ్వేషమలిన మంటి.

౬
వేనవిదినాల పక్షిదప్పికలు దీర్చ
ప్రేమిదలను మంచినీర్వోసి బయటిగోడ
మదురులందునఁబెట్టు బ్రాహ్మణపురంధ్రు
లకట! యిపుడేల యిటు లదయాత్మలై.

౭
లేళ్ల మేతకు పచ్చిక బీళ్లుపెంచి
విడిచిపెట్టు కర్షకులు లోభింతునేడు
కంచెవేసితోటల కెల్ల గరుణవిడిచి
మారెనే బాధధర్మ చక్రారంభి!

౮
తొత్పెలో పసిసాపను దొడ్డిలోని
బాలనత్సముఁ, తోటలోఁ బచ్చమొలక
నేకనత్సల దృష్టితో సాకినట్టి
ప్రియకుటుంబిను లిస్స జేమయిరో, యకట!

౯
తీయనీయలేదు తేనెఁ దెట్టెలనుండి
త్తుంపనీయలేదు తొడిమఁ బువ్వులు
కోయనీయలేదు కొమ్మలఁ ఫలములు
ఎటులమాత్ర నా యహింసనేడు.

౧౦

కావిగొన్న పరివ్రాజ కాకులంబు
సుఖముగా చైత్రములయందు సుప్తిగొంద్రు
రాళ్లనిలువున “బ్రియదాసి” వ్రాసిపట్టి
ధర్మపంతులు ధూళిలో చాగు నేడు.

౧౧

కొటికివేయుచున్నదిచలి సరము లెల్ల
ప్రాయమున నున్న నన్నె సర్వాంగకముల,
కాన్పులుజగిన యిగోవు కదలలేక
నణకుచున్నది నావచః ఘటితిపగిది.

౧౨

జొక్కలంటుకపోయె గండ్లు ముసుకువడు
నీవయస్వినికక్కటా! యెట్లుచూతు;
చలికి గవ్వదమన్న వస్త్రంబులేదు
ఒక్క కావికొపీనము దక్కనాకు.

౧౩

అనుచు విలపించుచుండె నన్నాస్తి యొకఁడు
లేవలేని యొక్క ముసలిగోవు చెంత

ఆంధ్ర రాజ్యేశ్వరీ కంఠహార మయిన
ధాన్యకటకపీఠులమధ్య శూన్యగతిని.

౧౪

మేతతేలేడు, నృధగోమాత బాధ
చూడలేడు ప్రాణములు కొట్లాడుచుండ
ఎమిత్తోడక చేదోయినెత్తిగోమ
తల్లిని గవుంగలించె వత్సము విధాన.

౧౫

బుంగతోనీళ్లు మోసుకపోవుచున్న
పేదరాలోర్తు చూచె హృద్యేదనముగ
నామహార్తి సంక్రాంతి నింకేమి చెప్ప
కలదుగాదె సూత్రాత్మ జగత్తునందు.

౧౬

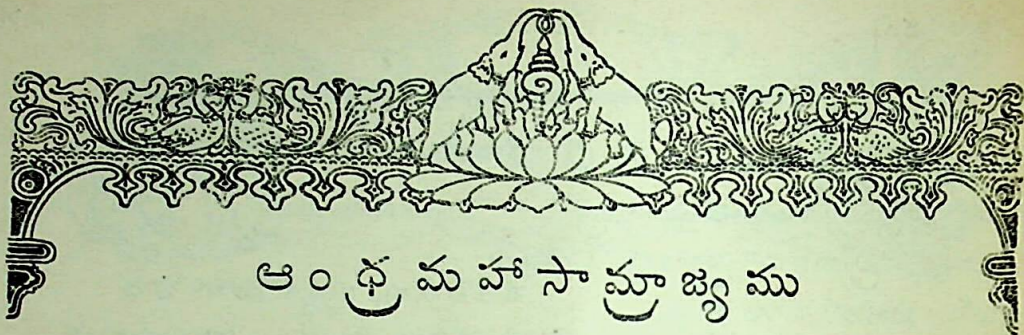
ముందువెనుకలవచ్చుచు బోవుచున్న
పౌరులను జూడలే దామె; వారిమీఁదఁ
బుద్ధభగవానువేరు చెప్పచును గప్పె.

చింత

వేంకట కాళిదాస కవులు

[ఆంధ్రగీర్వాణ సాహిత్యసమ్మేళనము]

తేటినై భవదీయ దివ్యపాదాంభోజ రుచిరమరందంబు గ్రోలువాడ
హంసనై భవదీయమగు మానససరోవరోద్భిక్తాశ్రేణుల నూగువాడ
సరచకోరంబునై భవదీయముఖసుధా కరచంద్రికలవేడ్కఁ దిరుగువాడఁ
గోయిల నై భవదీయ భాసురతనూసురసాలముంజేరి వరలువాడ
“రామకృష్ణా!” యటంచు గీరంబునగుచు-నీడు కరవల్లవమున రాఁచువాడ
సుకవి నై భవన్నామ సంస్తుతివినిర్మ-లాంబరంబున విహరించి యలరువాడ.

ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యము

మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మ గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

ఇక భాషావిషయమునుగుఱించి యాలోచింతము. 'సాతవాహనులు ఆంధ్రులే యైన యెడల - ఆంధ్రులు ద్రావిడులలోని వారును, ద్రావిడభాషా కుటుంబమునకు జెందిన ఆంధ్రమును మాటలాడువారును గనుక-వారి శాసనములలో ఒక్కటియైన ద్రావిడభాషాకుటుంబమునకు జెందిన ఆంధ్రభాషలో నున్నది కనబడవలసి ఉండును. కాని, అట్టి శాసనమేదియు ఇంతవఱకు గానరాదు. సాతవాహనులశాసనములన్నియు ప్రాకృత భాషలోనే కలవు. అందువలన సాతవాహనులును ఆంధ్రులును ఒకరుకారు' అని వ్యతిరేకవాదము: అనగా సాతవాహనుల మాతృభాష ప్రాకృతము; ప్రాకృతము కావున నేవారి శాసనము లన్నియు ప్రాకృతమున నున్నవని దానిభావము.

సాతవాహన శాసనములు ప్రాకృతమున నున్నంత మాత్రమున వారి (మాతృ) భాష ప్రాకృతమని నిర్ణయించు వీలులేదని వ్యతిరేకవాదమునకు సమాధానము. శాసనములలో ప్రాకృతభాష ఒక్క సాతవాహనులనాటి నుండియే, ఒక్క దక్షిణాపథముననే, ఒక్కసాతవాహనుల కాలముననేకాదు; క్రీస్తుకుపూర్వ

మునను పరమునను, ఉత్తరాపథమునను దక్షిణాపథమునను, ఆశోకునినాటినుండియు గూడ శాసనములలో గానవచ్చుచున్నది. మూర్ఖవంశపురాజైన ఆశోకుని శాసనము లన్నియు ప్రాకృతమున నున్నవి. శుంగవంశజులనాటిశాసనములు ప్రాకృతభాషలో గలవు. సాతవాహనులకు సమకాలీనులైన ఉత్తరహిందూస్థానమున పరిపాలనము నెఱపినశక, కుషాణవంశజులనాటి శాసనములుచాలవఱకు ప్రాకృతమున నేకలవు. మాళవసౌరాష్ట్రముల నేలిన శత్రుఘనవంశజుడగు నహపానునియొక్కయు, అతని అల్లుడు వృషభదత్తునియొక్కయు, అతని కూతురును వృషభదత్తుని భార్యయు నగు దక్షిమిశ్రయొక్కయు, అతనిమంత్రి 'అయమ' యొక్కయు శాసనములన్నియు ప్రాకృతమున నేకలవు. వృషభదత్తుని యొక శాసనమున మాత్రము ఆతడదివఱకుచేసిన దానధర్మములనువర్ణించు ప్రశస్తియంతయు సంస్కృతముననేయున్నను కొత్తగ చేయబోవుదానమును వర్ణించు పట్టునుండి సంస్కృతము కాక ప్రాకృతమే వాడబడెను. ఈ పైనుడివిని వారందఱు సాతవాహనులకు సమకాలీనులే, సాతవాహనులకు సమ

కాలికుడైన కళింగరాజుగు భారవేలుని శాసనమును ప్రాకృతముననే రచింపబడినది. సాతవాహన రాజ్య మంతరించినపిదప పరిపాలించి రనబడు కర్ణాటదేశపు కదంబవంశజుల మొదటి శాసనములు ప్రాకృతముననే కలవు. క్రీస్తు శకము మూడవ శతాబ్దాంతమునుండి కాంచీపురమును రాజధానిచేసికొనిపాలించి రనబడు పల్లవ వంశజుల మొదటి శాసనముల లోని భాషయు ప్రాకృతమే. సాతవాహన రాజ్య మంతరించిన పిదప ఆంధ్ర దేశమున వేలువేలు ప్రాంతముల రాజ్యముచేసిరిని యూహింప దగు ఆనందగోత్రజుల శాసనములు, బృహత్పలాయన సగోత్రుల శాసనములు, వేంగీశాలంకాయనులలోని మొదటిరాజుల శాసనములు— ఇవియన్నియు ప్రాకృతముననే ఉన్నవి.

ఈ పై యుదాహరణమున ననుసరించి చూచినచో ప్రాకృతము ఒక్క సాతవాహన వంశజులశాసనములలోను, వారు పాలించిన ఒక్కపశ్చిమహిందూదేశమునను, వారిరాజును మాత్రమేకాక వేలువేలు రాజవంశములవారి శాసనములలోను, ఉత్తర హిందూస్థానమునను, కళింగమునను, మాళవ సారాస్థ్రములలోను, ద్రవిడకర్ణాట దేశములందును, క్రీస్తు పూర్వము అశోకుని నాటినుండి సాతవాహన రాజ్య మంతరించిన పిదప కొంతకాలము వఱకునుగూడ గానవచ్చుచున్నట్లు తెలియగలదు. దీనిని బట్టి ప్రాకృతభాష ఒకప్పుడు అనగా క్రీస్తుపూర్వము ౩౦౦ ల సంవత్సరములనుండి క్రీస్తుతరువాత ౩౦౦ ల సంవత్సరములవఱకు సాధారణముగ హిందూదేశ మందలి రాజ

వంశములవారి కందఱికి సామాన్యమైన 'శాసన భాష' యయ్యెనని మనము నిస్సంశయముగ నుడువవచ్చును.

ఇట్లు ప్రాకృతము దేశ మంతటను వ్యాపించుటకును, రాజవంశములవారి కందఱికి సామాన్య 'శాసనభాష' యగుటకును కారణము లేకపోలేదు. అది హిందూదేశమున బౌద్ధమతము ప్రబలముగ వ్యాపించిన కాలమును విషయమును జ్ఞాపక ముచుకొనినచో ఆకారణము సువిదిత మగును. హిందువుల యొక్క వైదికవాఙ్మయమంతయు సంస్కృతమున నున్నయట్లే బౌద్ధులయొక్కయు, జైనుల యొక్కయు మత గ్రంథము లన్నియు 'పాలీ' భాషలోగలవు. 'వ్యావహారికమునకు భిన్నమైన గ్రంథికప్రాకృతముయొక్క ప్రాచీనరూపమునకే 'పాలీ' యని పేరు.' సంస్కృత గ్రంథములకును, సంస్కృత పండితులకును హిందువులలో ఎట్టి గౌరవప్రతిష్ఠ లుండెడివో అట్లే బౌద్ధమతము ప్రబలిన రోజులలో ప్రాకృత గ్రంథములకును, ప్రాకృతభాషా పండితులకును అట్టిగౌరవమర్యాద లుండెడివి. హిందువులకు సంస్కృత మెట్టిపవిత్రభాషయో బౌద్ధ జైనాదులకు ప్రాకృత మట్టి పూజ్యభాష. మత విషయకమైన కార్యకలాపాదుల సందర్భముననే తప్ప మిగిలిన వేళల సంస్కృతమును వాడుట పూర్వ మెంత యవసరముగ తలంపబడుచుండెనో అట్లే బౌద్ధయుగమున మత స్వభావమును సూచించు కార్యముల పట్లనే కాని మిగిలిన యష్టదు ప్రాకృతమును వాడుట దోషముగ పరిగణింప బడుచుండెను. రాజరాజ

న రేంద్రునినాటి వఱకుగూడ తెలుగువ్యాకరణ ములైన నేమి, మఱి యే గ్రంథములైన నేమి సంస్కృతమున రచించుటయే ప్రతిష్ఠావహ మనునభిప్రాయ ముండినట్లే బౌద్ధమతము ప్రబలిన సాతవాహనుల నాడు గ్రంథ రచన ప్రాకృతమున జేయుటయే ఘనతగ నెన్నబడుచుండెను. ఇంతయేల, భాషా విషయకముగ వైదిక మతమునకు సంస్కృతము చిహ్నమై నట్లు బౌద్ధజైనమతములకు ప్రాకృతము చిహ్నమయ్యెను. మతస్వభావమును సూచించు ఏలే ఖ్యమునైనను బౌద్ధయుగమున ప్రాకృతభాషలో రచించుటయు, వైదికయుగమున సంస్కృతభాషలో రచించుటయు మీరరాని యొకపవిత్రాచారమయ్యెను. ఇందువలననే బౌద్ధమతస్వభావమును సూచించు దానధర్మములను దెలుపు లేఖ్యము లన్నియు బౌద్ధయుగమున ప్రాకృతముననే కలవు. ప్రాకృతభాషలో గానవచ్చు శాసనము లన్నియు రాజులు కాని ప్రజలు కాని బౌద్ధభిక్షువులకో, బౌద్ధసంస్థలకో లేక జైన సంస్థలకో చేసిన దానధర్మములను దెలుపునవే. ఈ కారణముననే ఋషభదత్తుని ప్రశస్తియంతయు మొదట సంస్కృతమున నుండినను దానవిషయమును దెలుపు పట్టునుండి ప్రాకృతముననే కలదు. అందువలన ఇట్టి ప్రాకృతమును ఆధారముగా గైకొని సాతవాహనులు ఆంధ్రులుకారని వాదించుట యుచితముకాదు. సాతవాహనుల కాలమున గాని, అంతకు పూర్వము కాని హిందూదేశమునందలి వేఱు వేఱు ప్రాంతముల పరిపాలనము నెఱసినవారు తమశాసనములను దేశభాషలలో వేయించి

యుండినయెడల — ఆయా ప్రాంతము లందలి వారు అచ్చటి దేశభాషలో తమశాసనములు వ్రాయించియుండిరి గనుకను, సాతవాహనుల శాసనములు ప్రాకృతమున గానవచ్చుచున్నవి గనుకను — సాతవాహనులభాష ప్రాకృతమే యనియు, అందువలన వారు ఆంధ్రులకు భిన్నులై యుందురనియు అప్పు డాహింసవచ్చును; కాని సాతవాహనుల కాలమున హిందూదేశమునం దెల్లెడల సాధారణముగ ప్రాకృతభాషా శాసనములే కనబడును కాని దేశభాషాశాసనమే కానరాదు. అందువలన ఈభాషాధారమున సాతవాహనులు ఆంధ్రులు కారనుట యొప్పుదు.

మఱియొక విషయము : ప్రాకృతము ఇప్పటి ఆంధ్ర దేశమునకు గౌతమీపుత్రితట వాళి సాతవాహనరాజుల మూలమున వచ్చినదను వ్యతిరేకవాదమును సరియైనది కాదు. ఇందుకు కృష్ణామండలములోని భట్టిప్రోలు బౌద్ధస్తూపశాసనములే ప్రమాణము. ఈ శాసనములన్నియు ప్రాకృతముననే కలవు. వీటిని ప్రకటించినబూలరుదొరగారు వాటిలికి ననుసరించి యవి ఆశోకునికి కొంచెము తరువాతిననియు, సాతవాహనుల నానాఘట్టముశాసనములు భారవేలునిహాథిగుంఢాశాసనముమొదలయినవానికి పూర్వపు వనియు, అందువలన ఆవి క్రీస్తుకు ౨౦౦ లకు కూడ పూర్వపువేయై యుండుననియు జెప్పుచున్నారు. ఇదియే సరియైనదగుచో సాతవాహనుల నానాఘట్టపు శాసనములకు పూర్వమే ప్రాకృతభాషాశాసనములు భట్టిప్రోలు బౌద్ధస్తూపమున గానవచ్చు

చున్ననని చెప్పవలసియుండును. ఆ శాసనము లొకవేళ బూలరుగారు చెప్పినంతటి ప్రాచీనమైనవి కావని సంశయించినను క్రీస్తుపూర్వము మొదటి శతాబ్దిలోనివైన గాకపోవు. ఆవి క్రీస్తుతరువాత మొదటిశతాబ్దిలోని నని వాదమున కొకవేళ వాదించినను అప్పటికిని ఆవి గౌతమీపుత్రాదులకు పూర్వపువే కాగలవు. ఏలయన గౌతమీపుత్రాదుల నాసిక శాసనములలోని లిపికంటె భట్టిప్రోలుస్తూపపు శాసనముల లిపి చాల పూర్వపుదని యెల్లరు సంగీకరించిన యున్నారు. గౌతమీపుత్రాదుల తరువాతివారే ఆంధ్ర దేశమునకువచ్చిరనియు, వారే ఆంధ్రదేశమునకు ప్రాకృతమును దీసికొనివచ్చిరనియు వ్యతిరేకవాదము. అట్టిచో సాతవాహనులురాకపూర్వమేఆంధ్ర దేశమున ప్రాకృతభాషాశాసనములు కాన్పించుట యెట్లు కలిగెను? సాతవాహనులకు పూర్వము ఆంధ్రదేశమునందలి శాసనములు ద్రావిడ భాషకుటుంబమునకు సంబంధించిన ఆంధ్రమున కాక ప్రాకృతముననుండుట యెట్లు కలిగెను? ఏటిననుసరించిన వ్యతిరేకవాదమునరెయైనది కాదనవచ్చును. ఈపై ప్రశ్నలకు ఇదివఱలో చెప్పినదే సమాధానము. శాసనములందుప్రాకృతముండుట అది దేశభాష యగుటవలనను కాకపోవుటవలనను కాదు : అది జాడ్ధలమత భాష, విశ్రాంత భాష యగుటయే అందుకు కారణము. 'సాతవాహనులకు పూర్వమే' ఆంధ్రదేశములో ప్రాకృత భాషాశాసనములుకాన్పించుటనుబట్టియే ప్రాకృతమునకు భిన్నమైనదేశభాష యచ్చటనుండి యుండునని యూహింప

ననకాశము కలుగుచున్నది. సాతవాహనులకు పూర్వమైనను కరమున వైనను ఆంధ్రదేశమునందలి శాసనములలో ప్రాకృతముకాన్పించుట అది దేశభాషయగుటవలన గాదనియు, అది మతభాష యగుటవలననే యనియు మనము నిర్ణయింప నచ్చును. అందువలన ప్రాచీన ప్రాకృతభాషాశాసనములు కాన్పించిన ప్రాంతముల ప్రాకృతేతరమైన దేశభాష లేదని మాత్రము నిశ్చయముగచెప్ప వల్లకాదు. ఈ కారణములవలన సాతవాహనులును, ఆంధ్రులును ఒక్కరుకారనుటకు ప్రాకృతము ఏవిధమునను అడ్డురాదని మనము నిశ్చయింపవచ్చును.

వేటొక విషయము: శ్రీమూర్తి పి.టి. శ్రీనివాస అయ్యంగారు క్రీస్తుశకము 300లనుండి ఆంధ్రజాతియు, ఆంధ్రరాజవంశమును అంతరించెనని చెప్పుచున్నారు: కాని యిది సమంజసమైన యూహగ కాన్పించదు. ఆంధ్రరాజవంశము వారిశాసనములు క్రీస్తు శకము మూడువందలనుండి కాన్పించకపోవుటచేత ఆ వంశ మొకవేళ అంతరించునుండి అంతరించెనను అనవచ్చునేమో కాని ఆంధ్రజాతి యంతయు సంతరించెననుటకు వీరికిగల యాధారములేవో తెలియరాకున్నవి. ప్రత్యక్షముగ ఆంధ్రజాతి యిపుడుండగా సాతవాహనులును ఆంధ్రులును ఒకరని నిర్ణయవాదముగ సంగీకరించువీరు ఆంధ్రజాతి యంతరించెననిచెప్పట విచారితముగ కనబడకమానదు. అయితే ఇట్లుచెప్పటలో ఇష్టాని యాంధ్రజాతియు, పూర్వపు ఆంధ్రజాతియు ఒక్కటికాదని వీరియద్దేశమనుట స్పష్టము.

పూర్వపు ఆంధ్రులును, ఇప్పటి ఆంధ్రులును ఒక్కరు కారనుటకు వీరు చూపిన ప్రమాణములు బలమైనవి కావు. బలిష్ఠములైన కారణములున్న నే కాని పూర్వపు ఆంధ్రులును, ఇప్పటి ఆంధ్రులును ఒక్కరు కారని యనజాలము. అంతేకాక ఆంధ్రరాజవంశమును, ఆంధ్రజాతియు అంతరించెనని వారనుచో ఆంధ్రరాజవంశమే ఆంధ్రజాతియనియు, ఆంధ్రరాజవంశము మినహాగా ఆంధ్రజాతియే లేదనియు వారు చెప్పవలసి యుండును. ఇందుకైనను వారు ప్రమాణములు చూపవలసి యుండును. తగిన బలిష్ఠ ప్రమాణములు లేనిచే ఆంధ్రజాతి యంతరించెనని వీరి సిద్ధాంతము అంగీకార్యము కాజాలదు.

ఈ పై ప్రమాణములనుబట్టియు, కారణములనుబట్టియు ఇంతకంటె బలిష్ఠములైన వ్యతిరేక ప్రమాణము లున్న నే తప్ప సాతవాహనులును ఆంధ్రులును ఒక్కరేయని నిశ్చయించుకొనవచ్చును.

సాతవాహనులును, ఆంధ్రులును ఒక్కరని మనము నిశ్చయించుకొనుటచేత ఆంధ్రరాజుల కాలనిర్ణయ చరిత్రాదుల కొరకు— సాతవాహనుల శాసనములేకాని ఆంధ్రరాజుల శాసనములు ఏవియుకాన్పించలేదు కావున— సాతవాహనవంశజుల శాసనములనే పరిశీలింపవలెను.

సాతవాహనవంశజుల శాసనము లెచ్చుట చున్నదియు ఈవఱకే తెలుపబడినది. ఆ శాసనములలో సాతవాహన రాజుల రాజ్య

సంవత్సరములే కాని శకవర్షములు తెలుపబడి యుండలేదు. సాతవాహన రాజుల రాజ్య సంవత్సరములు తెలిసినంతమాత్రమున వారి కాలమును శకవర్ష పరిగణనమున గాని, క్రీస్తుశక పరిగణనమున గాని నిర్ణయించుటకు వీలులేదు. అందువలన సాతవాహనవంశమునందలి ఆనగా ఆంధ్రవంశము నందలి ఆయా రాజులు — శకవర్ష పరిగణనమునగాని, క్రీస్తుశక పరిగణనమునగాని — ఎప్పటినుండి ఎప్పటివఱకు పరిపాలించిరో వారికి నమకాలీన శాసనములను బట్టియే నిర్ణయించుటకు వీలుకలుగునేమో ఇక చూడవలసి యున్నది.

యవన, శక, పశ్చాత్తులు

సాతవాహన రాజుల శాసనముల ననుసరించి వారియొక్క (అనగా ఆంధ్ర రాజులయొక్క) కాలమును నిర్ణయించుటకు వీలులేదని తెలుటచేత వారికి నమకాలీనులైనవారి శాసనములవలన నైనను ఈ కాలనిర్ణయ సమస్య పరిష్కారమునకు మార్గ మేర్పడునేమో చూతము. సాతవాహనుల శాసనముల ననుసరించినచో వారికి నమకాలీనులైనవారిని నిర్ణయించినచో నది ప్రామాణికముగ నుండుగలదు.

శాసనములవలన దెలియవచ్చు సాతవాహన రాజులలో మొదటి మూపురుడు స్వయముగ వేయించిన శాసనము లింతవఱకు గానరాలేదు. సాతవాహన ప్రభువులు స్వయముగ వేయించిన శాసనములు గౌతమీపుత్త్రుని నుండియే కనబడుచున్నవి. కాని గౌతమీపుత్త్రుని శాసనములలో సాతవాహన వంశములైన తెగలేవియు పేర్కొనబడియుండలేదు. అందువలన

సాతవాహనులకు సమకాలీను లెస్వరను విషయమును తెలిసికొనుటకు గౌతమీపుత్ర శాసనములు మన కుపకరింపవు.

గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణి శాసనముల తరువాత మనకు లభ్యము లగునవి వాసిష్ఠీపుత్ర శ్రీపుట్రుమావి శాసనములు. ఈ పుట్రుమావి యొక్క పందొమ్మిదవ రాజ్య సంవత్సరము నాటి నాసికగుహాశాసనమున గౌతమీపుత్రుడు యనన, శక, పల్లవులను నాశము గావించెననియు, ఖిఖరాత వంశమును నిర్మూలము గావించెననియు చెలువబడి యున్నది. ఇందు వలన యనన, శక, పల్లవులును, ఖిఖరాతులును సాతవాహనులకు సమకాలీనులని నిస్సంశయముగ నుపపదవచ్చును. ప్రాకృత భాషలో ఖిఖరాత వంశ మను పేరం బరగు దానికే సంస్కృతమున క్షిహరాతవంశ మని పేరు. అందుచేత యనన, శక, పల్లవులయొక్కయు, క్షిహరాతుల యొక్కయు చరిత్రమును బరిశోధించినయెడల ఆంధ్ర రాజుల కాలనిర్ణయ సమస్యను పరిష్కరించుటకు కీలకము దొరకు నేమో చూడవలసి యున్నది.

మనహిందూవాఙ్మయమున అలెగ్జాండరు మొదలగు గ్రీకు దేశీయులకు యననులనిపేరు. అలెగ్జాండరు హిందూదేశముపై దండెత్తినట్టి సింధు, పంజాబు ప్రాంతములను జయించుట హిందూదేశ చరిత్ర పాఠకులకు తెలియని విషయము కాదు. అలెగ్జాండరు చనిపోయినపిదప అతని ప్రాగ్దేశరాజ్య మంతయు అతని నేనా నాయకులైన యననముఖ్యుల వశమున నుండెను. మౌర్యచంద్రగుప్తుడు సింధు, పంజాబు

ప్రాంతముల నేలుచుండిన యననులను జయించి స్వరాజ్యమును స్థాపించినప్పటికి మౌర్యసామ్రాజ్యము పతనము నొందినపిదప దానికి ఉత్తరపు సరిహద్దులను, వాయవ్యపు సరిహద్దులను ఉండిన బాక్త్రీయా, పార్థియా దేశములనుండి హిందూదేశముపై మఱి గొన్ని దండయాత్రలు జరిగెను.

హిందూదేశమునకు వాయవ్య మూలమున్న 'హిందూకుష్' పర్వతముల యొక్క ఉత్తరపు 'సాలోపు'లకును మధ్య ఆసియాలోని ఇస్ఫాడు 'ఆమూడేరియా' యనబడు 'ఆక్సుస్' నదికిని మధ్యగల ప్రదేశమున కే, అనగా 'ఆక్సుస్' నది ఉత్తరపు సరిహద్దుగాగల ఉత్తర ఆఫ్ఘన్ స్థానదేశమునకు బాక్త్రీయా యని పేరు. ఈ దేశమును అలెగ్జాండరు చనిపోయిన పిదప 'యూథిడిమస్' అను యననవీరుని వంశము వారు పాలించిరి. 'యూథిడిమస్' కుమారుడైన 'డెమిట్రీయస్' చాలనమధ్యడైన మహావీరుడు. ఇతడు బాక్త్రీయానుండి పడుమటి పంజాబు, సింధుప్రాంతము నఱకు జయించి కొంత కాలము హిందూదేశములోని భాగములను గూడ బరిపాలించెను. ఇవతలహిందూదేశభాగముల నాతడు జయించుచుండగా అతనికి ప్రతిస్పర్థియైన 'యూక్రిటైడీస్' అను మఱియొక యననవీరుడు బాక్త్రీయా సింహాసనమునకై కలహించి తుద కారాజ్యమును గైవసముచేసికొనెను. అప్పటినుండి 'యూథిడిమస్' వంశము వారు తాము జయించిన హిందూదేశ భాగములనే పరిపాలించుచువచ్చిరి. కొంత కాలము నకుదరువాత 'యూక్రిటైడీస్' వంశమువారు

‘యూథిడిమస్’ సంశమువారినిజయించి, అంత నటకు వారు పరిపాలించు చుండిన పశ్చిమ పంజాబు ప్రాంతములను బాక్త్రీయా దేశమును గూడ పరిపాలించిరి. వీరల్లగును యవనులే. ఈయవనుల పరిపాలనము ఒక్క హిందూదేశ వాయవ్య ప్రదేశముననే కాక భరుకచ్చ (Broach), మాళన, సౌరాష్ట్రాది పశ్చిమ హిందూదేశప్రాంతముల కూడ సాగుచుండె ననుటకు నిదర్శనములు కలవు: (౧) ఆశోక చక్రవర్తికింద సౌరాష్ట్రమున కథిపతిగ నుండిన యతడు యవనుడని తెలియుచున్నది. (౨) పారసీక సింధుశాఖ నుండి హిందూదేశము యొక్క పశ్చిమతీరమునకు అనగాభరుకచ్చము సౌరాష్ట్రము, కొంకణము మొదలగు దేశములకు సముద్రప్రయాణముచేయు గ్రీసుదేశవర్తకుల కువయోగకరముగ నుండునట్లు అచ్చటి రేవుపట్టణములు, అచ్చటి పరిశ్రమలు, ఎగుమతి దిగుమతి వ్యాపారము—ఈ మొదలగు వాటిని గుఱించి తెలుపు ‘పెరిప్లస్ ఆఫ్ ది ఎరిత్రియన్’ అనుగ్రంథమున గ్రీకులక్షరములతో ‘అప్రోలోడోటస్’, ‘మినాండర్’ (మిలిందుడు)ల పేర ముద్రింపబడిన నాణెములు భరుకచ్చము రేవుపట్టణములో చెలామణియగు చుండెనని తెలుపబడి యున్నది. ‘అప్రోలోడోటస్, మినాండరులు’ యూథిడిమస్’ సంశజులు: ‘డెమిట్రీయస్’ తరువాతివారలు. వారి యధికారము భరుకచ్చమున సాగుచుండక పోయినచో వారి నాణెములచ్చట చెలామణి కానేరవు. అందువలన యవనులయధికారము పశ్చిమ హిందూదేశమునందు కూడ సాగు

చుండినట్లు నిర్ణయింపవలగుచున్నది. (౩) కాదానవిరచితమైన చారిత్రకనాటకమగు మాళవికాగ్నిమిత్రమున శుంగవంశకర్తయైన పుష్యమిత్రుని మనుమడగు వసుమిత్రుని సేనానాయకత్వమున నడపింపబడిన సైన్యములకును, యవనులకును మధ్యహిందూదేశమున నెచ్చటనో యొకచోట పోరాటము సంభవించినట్లు తెలుపబడి యున్నది. ఈ విషయము ననుసరించి కూడ యవనులు ఒక్క పశ్చిమపంజాబుప్రాంతముననే కాక మధ్యహిందూదేశమున గూడనుండి నట్లు తెలియు చున్నది. ఇట్లే ‘గార్గినహిత’ యను జ్యోతిష్యాస్త్రము ననుసరించు యవనులు మధ్యహిందూదేశమున పాటలీపుత్రము (Patna) వఱకు వ్యాపించిరిని విశదమగును. ఈ విషయములైన ప్రమాణములనుబట్టి యవనులు పశ్చిమపంజాబుప్రాంతములను మాత్రమే కాక మధ్యహిందూదేశమునను, భరుకచ్చ సౌరాష్ట్రాదిహిందూదేశపశ్చిమతీరస్థదేశములందును గూడ నుండిరిని సిద్ధాంత మగుచున్నది. ఇంత కంటె వారినిగుఱించి మన కేమియు దెలియరాదు. సాతవాహనవంశజుడైన శౌతమీపుత్రసాతకర్ణి నాశము చేసిన యవనులు హిందూదేశ పశ్చిమతీరస్థ దేశవాసులును, మధ్యహిందూదేశ వాసులునై యుండును. కాని మధ్యహిందూదేశమునగాని, హిందూదేశ పశ్చిమతీరస్థ దేశములందు కాని పరిపాలనము నెఱపిన యవనప్రభువులను గుఱించి మన కేమియు దెలియరానందున యవన చారిత్రమునుబట్టి ఆంధ్రరాజుల కాలమును నిర్ణయించుటకు మనకు సాధ్యము కాదు.

అందువలన నీక శకశతాబ్దపులను గుఱించి విచారితము.

శకులనబడు తెగవారు మొదట నొక చోట స్థిరముగ నివసించక దేశముల వెంట ద్రిమ్మరుచుండిరి. కాలక్రమమున వారు పారసీకదేశము (Persia) నకును, హిందూదేశమునకును నడుమనుండిన 'ద్రాంగియానా' రాష్ట్రమున కుదురుకొని యచ్చటనే స్థిరపడిరి. శకులయొక్క స్థిరనివాసస్థాన మగుటవలన నారాష్ట్రమునకు కాలక్రమమున 'శకస్థాన' మనుపేరు కలిగెను. దీనినే యిప్పుడు 'సెయిస్థాన్' అందురు. పార్థియా దేశవాసులకే 'శతాబ్దపు'లని పేరు. మధ్యఆసియాఖండమునందు గలిగిన ఈశకుల 'అవాంతరము' మూలమున బాష్ట్రయాదేశపు యవనరాజ్య మంతయు విస్వస్థమయ్యెను. పార్థియాదేశపు రాజులు మిత్రదత్తులు ఈశకవాహిని నడ్డగించుటకు ప్రబల ప్రయత్నములు కావించిరి కాని వారు శకస్థానమునుండి శకులను తలుమగొట్టుటకు మాత్రము సమర్థులు కాజాలరైరి. శకులు పార్థియాసామ్రాజ్యముననే స్థిరపడిపోవుటవలన కాలక్రమమున శకశతాబ్దపు లిరువురికిని అన్యోన్య సంబంధము హెచ్చెను. యవనుల సిదప హిందూదేశముపై దండెత్తివచ్చినవారు ఈశకశతాబ్దపులే.

శకులు శక్తిమంజూలు సింధుదేశములపై దాడివెడలి, అంతవఱ కప్రాంతమును పాలించుచుండిన యవనరాజ వంశజుల నణచి, యచ్చట దమ రాజ్యమును స్థాపించిరి. వీరు శక్తిమంజూలు సింధుప్రాంతముల అలెగ్జాండరు

నాటినుండి సాగుచుండిన పరిపాలన విధానమునే యవలంబించి, తాముజయించిన ప్రదేశములకు దమకు మాటుగ ప్రతినిధులను నియమించి, పరిపాలన దొడంగిరి. ఈ ప్రతినిధులకే 'క్షత్రపు'లని పేరు.

క్షత్రపులు

కొంత క్షేత్రమును (ప్రదేశమును) పరిరక్షించువాడని యర్థమున్న 'క్షత్రపావన' పదమునకు 'క్షత్ర' పదము రూపాంతరము. ఆసలు మొదట 'మహారాజరాజ' బిరుదమును వహించుచు వచ్చిన పార్థియాదేశపు రాజుల ప్రతినిధులకే 'క్షత్ర' పదము బిరుదము చెల్లుచుండెడిది. తరువాత శకరాజ ప్రతినిధులు కూడ నీ బిరుదమును వహించుచువచ్చిరి. అందువలన శకరాజ్యమునుగాని, శతాబ్ద రాజ్యమునుగాని తెలిసికొనుట కీ 'క్షత్ర' పదము బిరుదము నొకసాధనముగ మనము గ్రహించ వచ్చును. 'క్షత్ర' పదము బిరుదమునలనే 'మహాక్షత్ర' పదము కూడ గలదు. పదవియందును, స్వాతంత్ర్యాధి కారములయందును క్షత్రపుల కంటె మహాక్షత్రపులు ఎక్కువవారు. ఆయా రాష్ట్రములలో 'క్షత్ర' పదశపరిపాలనము స్థిరపడిన పిదప మహాక్షత్ర, క్షత్రపు లిరువురును గలిసి ఏకకాలమున పరిపాలన చేయుచుండినట్లు శాసనముల ననుసరించి తెలియనగును. అట్టి సందర్భములలో మహాక్షత్రపుని ఆసలురాజుగను, క్షత్రపుని యువరాజుగను మనము గ్రహించ వచ్చును. ఇట్లు యవన, శకశతాబ్ద ప్రతినిధులు మాత్రమే మొదట ఈ క్షత్రప బిరుదమును వహించుచు వచ్చినను వారివంశములు

వారు కాలక్రమమున తమవై మహారాజుల
యధికారమును ద్రోసిపుచ్చి దాము స్వతంత్రు
లైనప్పుడుకూడ నీ క్షత్రప, మహాక్షత్రప
బిరుదములను వహించుచునేయుండిరి.

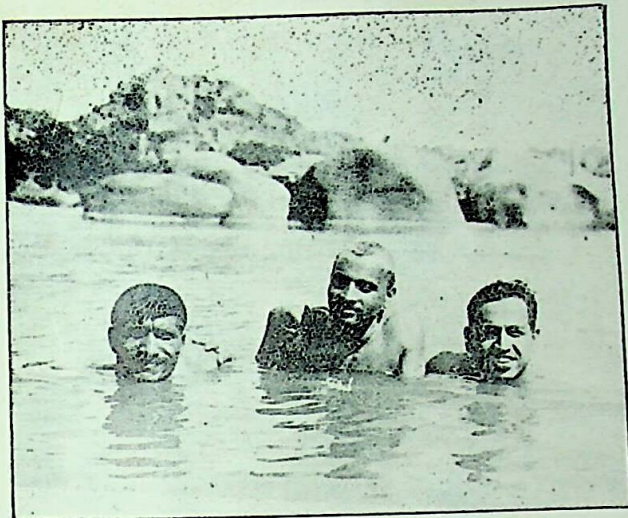
హిందూదేశచరిత్రజ్ఞులకు తెలియవచ్చిన
క్షత్రపవంశము లింతవఱకు మూడు కలవు.
(౧) కసిశాక్షత్రపవంశము. శకులు గాంధార
దేశమును జయించిన పిదప కసిశాసనగరమును
రాజధాని గావించుకొని యాదేశమును క్షత్ర
పులు పాలించిరి. ఆఫ్ఘన్ స్థానములోని
కందహార (Kandahar) రాష్ట్రమే పూర్వపు
గాంధారదేశమని పురాతత్త్వవిదలు గుర్తించి
యున్నారు. (౨) తక్షశిల రాజధాని చేసి
కొని పాలించిన క్షత్రపవంశము (౩) మధురా
నగరము రాజధాని చేసికొని పాలించిన
క్షత్రపవంశము. ఈ క్షత్రపవంశములు మూ
డును ఉత్తరహిందూదేశమున బరిపాలనము
నెఱపినవే.

ఇట్టి క్షత్రపవంశములు ఉత్తర హిందూ
దేశముననేకాక షష్ఠిమ హిందూదేశమున
మాళవసారాష్ట్రప్రాంతముల పరిపాలించుచుం
డినవికూడ కొన్ని యుండినట్లు తెలియవచ్చు
చున్నది. షష్ఠిమహిందూదేశమును పాలించిన
యాక్షత్రపులుకూడ అసలు ఉత్తర హిందూ
దేశీయులే యనుటకు గొన్ని నిదర్శనములు
కలవు. వీరి మొదటి నాణెములమీది పేర్లు
'ఖరోష్ఠి' లిపిలో నున్నవి. ఈలిపి యిదివఱ
లో తెలిసినట్లు, సాధారణముగ ఆఫ్ఘన్ స్థాన
ములోని తూర్పుభాగమునను, పంజాబులోని
యుత్తరభాగమునను వాడుకలో నుండెను.

షష్ఠిమక్షత్రపరాజ్యములైన మాళవ, సారా
ష్ట్రాదిదేశములలో సాధారణముగ బ్రాహ్మీలిపి
లోని శాసనములేకాని ఖరోష్ఠిలిపిలోని శాసన
ములుకానరావు. షష్ఠిమక్షత్రప దేశములలో
అశోకచక్రవర్తినినాటినుండియు వాడుకలోనుండి
నలిపి బ్రాహ్మీలిపియే. అందువలన షష్ఠిమక్షత్ర
పులుతమమొదటినాణెములమీదపేర్లు స్రాయ
ట కువయోగించిన ఖరోష్ఠిలిపి విదేశీయమనుట
స్పష్టము. ఆలిపి పంజాబు ప్రాంతముల దని
నిశ్చయముగ మనకు తెలియవచ్చుటచేత
దానిని తమ నాణెములమీద వాసిన షష్ఠిమ
క్షత్రపులు అసలు ఉత్తర హిందూదేశీయు
లైయుందు రని నిశ్చయించుట యుక్తము
కాకపోదు. వీరు ఉత్తరహిందూదేశీయు లను
టకు మతియొక ప్రమాణము కూడ గలదు.
ప్రద్యుమ్నసూరి యను జైనపండితుడు రచి
యించిన 'ప్రభావకచరిత' మను జైనగ్రంథ
మువలన ఈషష్ఠిమక్షత్రపులు అసలు ఉత్తర
హిందూదేశమున నుండినవారనియు, 'కాలక
సూరి' యను జైనమతాచార్యుని ప్రోత్సహ
ప్రోద్బలములవలన వారు షష్ఠిమ హిందూదేశ
మునకు వచ్చిరనియు తెలియుచున్నది. ఈవిష
యమంతయు ప్రభావకచరితములోని 'కాలక
సూరి ప్రబంధ'మను నాలుగవ యధ్యాయము
ననుసరించి తెలియుచున్నది. అందలికథ యిది:

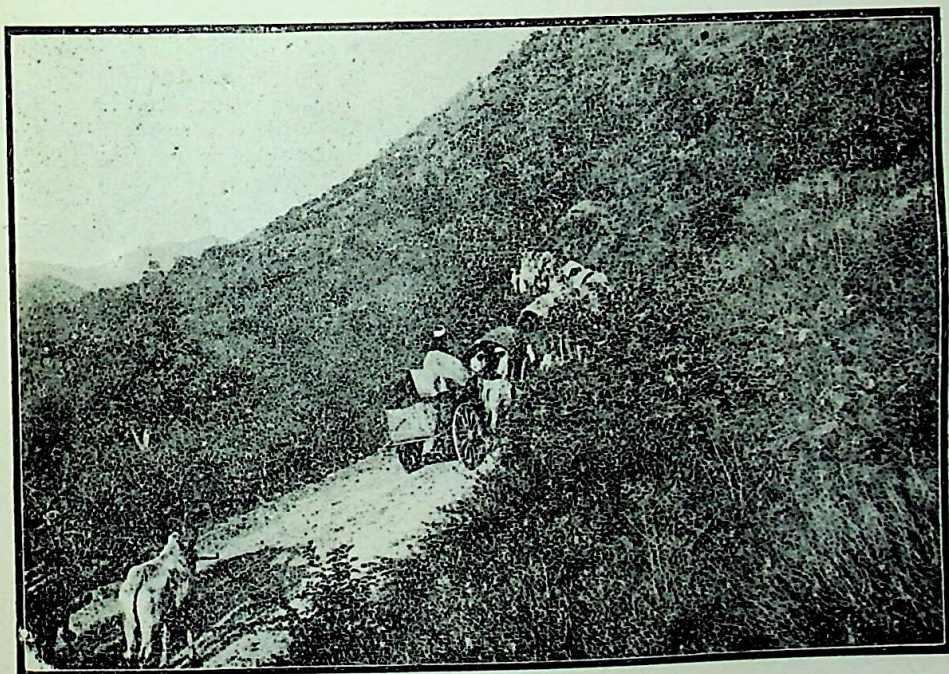
"శ్రీశరావాసమని యొకనగరముకలదు. అందు
వీరసింహుడను కేరుగల సరాక్రమవంశుడైన రాజు
కుండెను. ఆతనిభార్యకేరు సురసుంధరి. ఆసుంధరి
వారికి నొకకొడుకు, నొకమాతురు కలిగిరి. కొమ్ముకేరు
కాలపక్షుః మాతురీకేరు సురస్వతి. కాలపక్షుకప్పుడను
మునుదాటి తనన్మమమీద స్వారివెట్లి యప్పు ఆకే

ఆకస్మిక ఛాయాచిత్రములు (Snap shots)

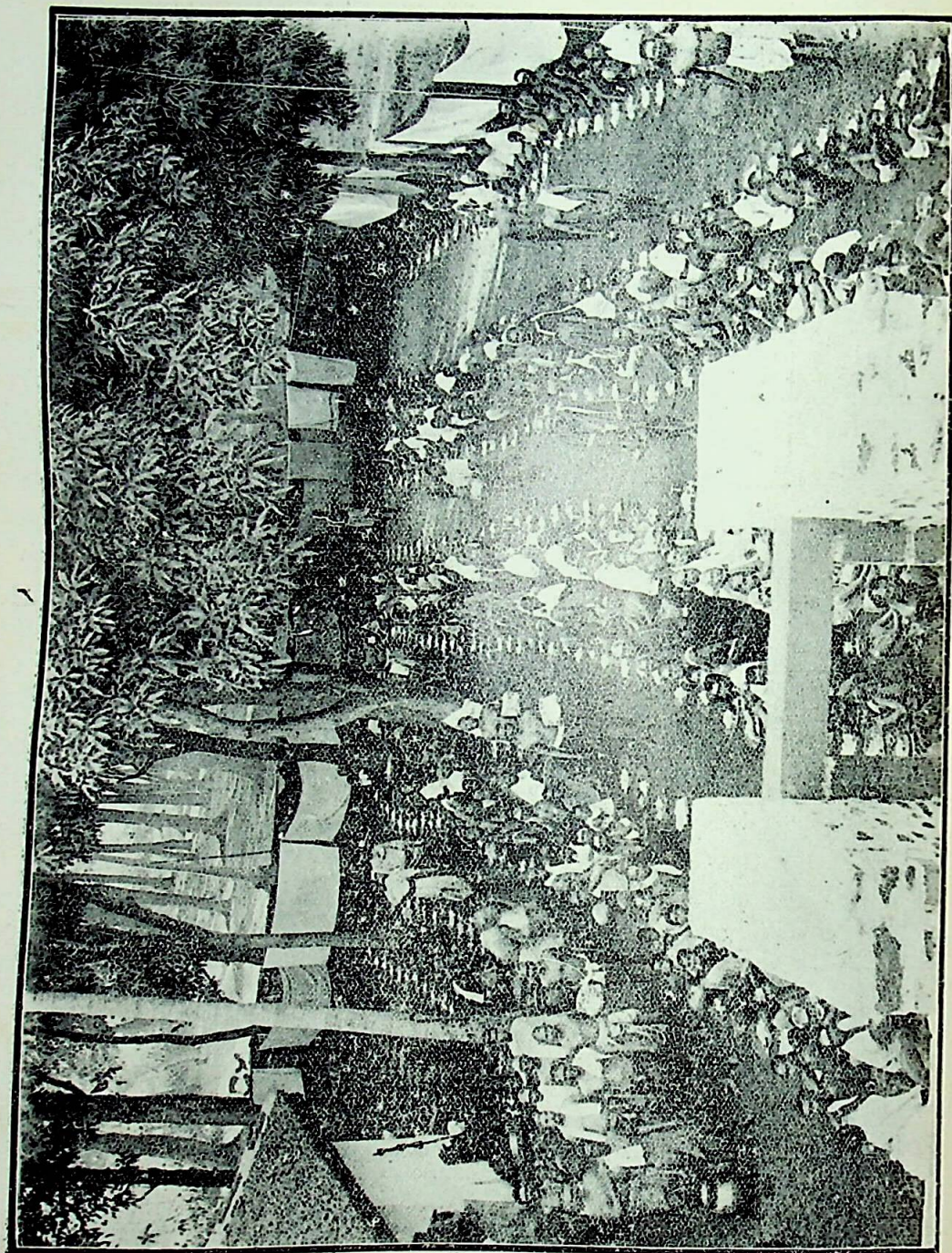
తుంగభద్రలో నీడులాట
శ్రీ జి. తిమ్మరెడ్డిగారు, గుంటకల్లు.

(మొదటిబహుమానము)

బండపై శ్రీశైలపర్వత ప్రయాణము
సి. బసవరాజు అండు సన్న్య కాకినాడ.

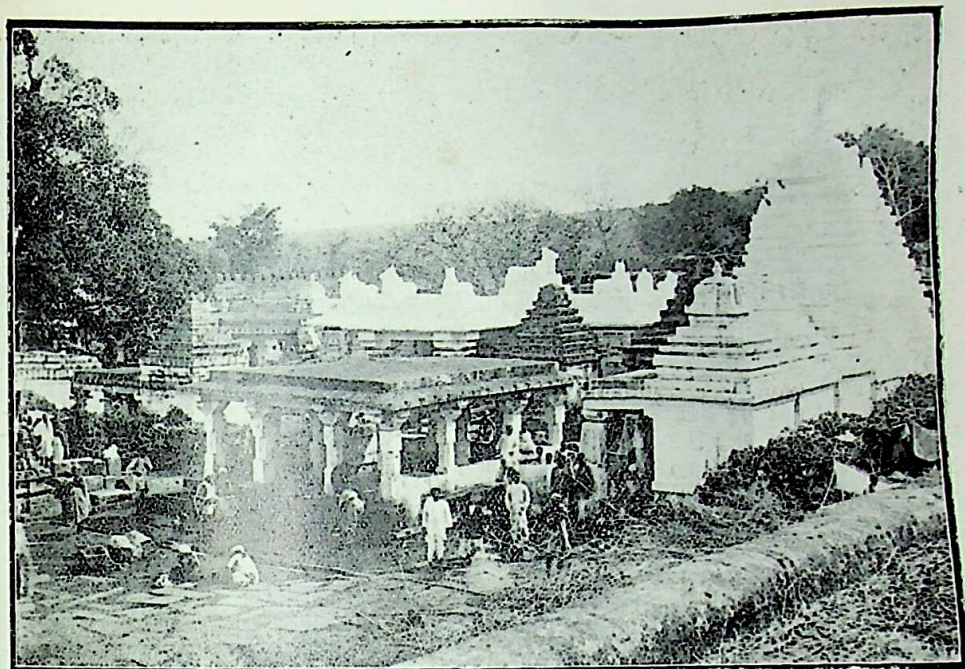
(మూడవబహుమానము)

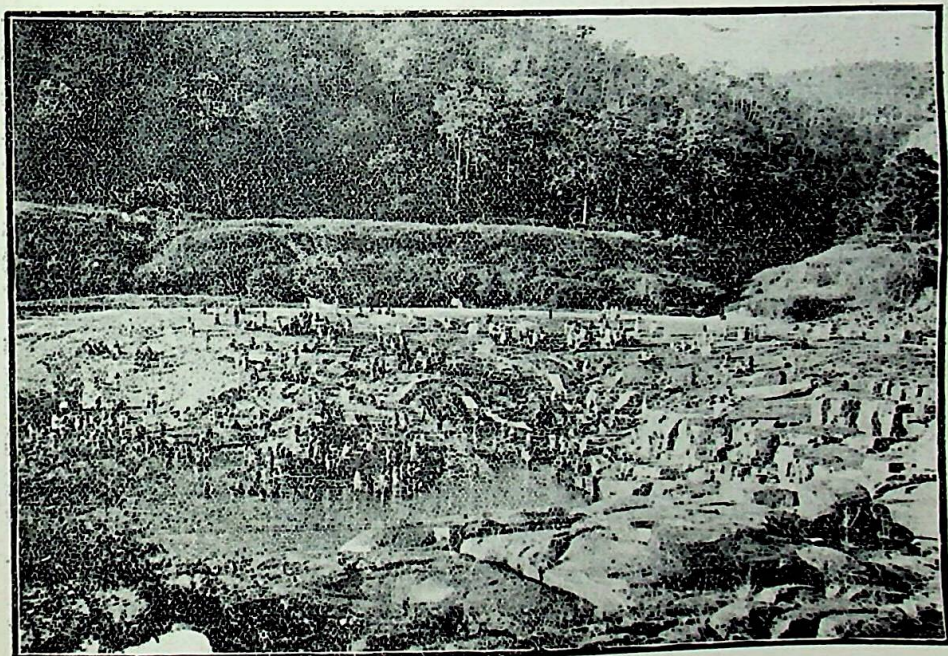
వనభోజనము

శ్రీ అయ్యగారి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు,

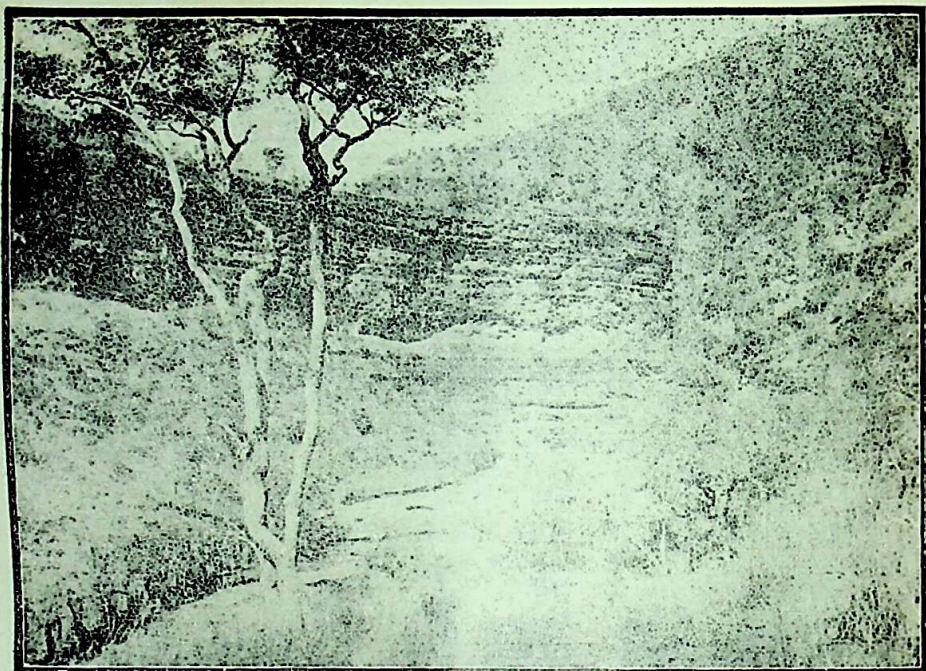
కాకినాడ. (రెండవహువానము)

శ్రీశైలదేవాలయము
సి. బసవరాజు అండు సస్సు, కాకినాడ.

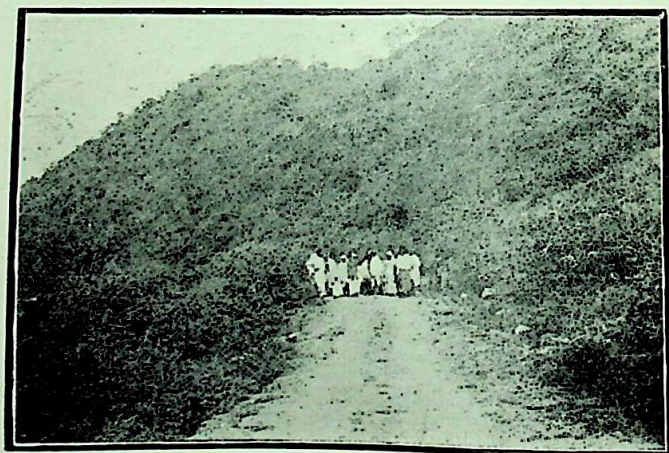

శ్రీశైలక్షేత్రమునకు ౫-౬ మైళ్ల దూరములోనున్న పాతాళగంగ
సి. బసవరాజు అండు సస్సు, కాకినాడ.

భీమనికొలను, శ్రీశైలము

సి. బసవరాజు అండు సన్న్య, కాకినాడ.

మార్కాపురమునుండి శ్రీశైలమునకు వెళ్లు దారిలో శిఖరేశ్వరమునకు సమీపమున
మేకలబండవద్ద చెంచుఘాటు

సి. బసవరాజు అండు సన్న్య, కాకినాడ.

గతుల దానిని నడిపించెను. తుదకాతమును, నుత్తమునుగూడ ఆలసభవోందుటచేత నుత్తమునొకచెట్టునకు గట్టిపైచి యాతడు విక్రాంతిదీసికొనుచు నొకచోటగూర్చుండెను. ఇంతలో నాప్రాంతముల నరణ్యముగ్గమున దనకు అనతి దూరమున ఎవరో మాటాడుదున్న ధ్వనియాతనికి విసవచ్చెను. తోడనే అదియేదో కనుగొనిరావలసినదని కాలకును తనమంత్రని బంపగా ఆతడు ధ్వని విసవచ్చినచోటు ననుసరించి వెళ్లిచూచినట్లు, గుణాకరుడను జైనమతాచార్యుడొకడు మతబోధగావించుచున్నాడని యాతనికి వివేదించెను. కాలకు డందుమీదట నవటికివెళ్లి జైనమతసిద్ధాంతములనుగుఱించియు, తత్త్వమునుగుఱించియు బోధించుచున్న గుణాకరాచార్యులంగాంచి, యాతని ప్రసంగమును శ్రద్ధతో నాలకించి, జైనమతమునందభిమానాభినివే శేములుకలవాడై, నగరికిమఱివచ్చి, తలదండ్రులయనుమతిగైకొని, తనసోదరితోగూడ జైనమతము నవలంబించి, తాను జైనసన్న్యాసియయ్యెను. గుణాకరాచార్యుడు సిద్ధిపాండినయనంతరము కాలకు దాతనిసేవము నధిష్ఠించి మతబోధగావింపజొచ్చెను.

“కాలకాచార్యు డొకప్పుడు ఉజ్జయినికివెళ్లెను. ఆప్పుడానగరమును గద్దభిలుడనురాజు పాలించుచుండెను. కాలకాచార్యుడును, అతనిసోదరియు ఉజ్జయినీనగరబహిరంగణమున నుండినప్పుడు రాజున్నటనుండుటతట్లసించెను. గద్దభిలుడు కాలకునిసోదరియైన సరస్వతిని జూచి మోహమున్నడై యామెనెత్తికొనిపోయెను. కాలకాచార్యుడు తనతోవచ్చిన జైనసన్న్యాసినుల మూలమున జరిగినయోవస్వ్యతాంతమును విని గద్దభిలుని కొలువుమాటుచునకరిగి యారాజుతో నిట్లనియె :

‘ఓకైవరాజా! మా కన్యము యొక్క ధర్మములను గాపాడుటకై దానిచుట్టు మేముక కంచెవలె నేర్పడి యున్నమాటనిజమే ; కాని యన్ని బాతులవారితమలను గాపాడవలసినదే యాధులయలనెత్తికొనిపోయి భుజియింపబూనుకొనినచో మేమికనెవరితో మొఱపెట్టుకొంగుము?’

“మనోన్మత్తుడైన యారాజు కాలకాచార్యునిమొఱులంపక పెడచెవినిబెట్టెను. కాలకుని రక్తనాశములలో క్షుత్రియరక్తము ప్రవహించుచుండుటచేత అప్పు

దాతడు తీవ్రమైన క్రోధమును వహించి, భార్యలతోను, పుత్రులతోను, బంధువులతోను, పరవారములతోను రాజును తాను చంపక పోయినయెడల మానవ లోకము నంతను హత్యచేసినందువలన గలుగు మహా ఘోరపాతకము నొడిగట్టుకొని ననాడ ననుచునని ఘోరశపథమును గైకొనెను. భూభారమును దనభుజాస్థింధముల వహించి, నిరంకుశాధికారమును నెఱపుచు బరిపాలనముచేయు పరాక్రమవంతుడైన యారాజుమండలము, ఆతని కనువర్తులైన ప్రజలమండలము ఆసన్న్యాసి యట్లు శపథముగావించుట జూచి యందఱు నాతనిని సిచ్చి నానిగ భావించిరి. శపథముగైకొనిన యనంతరము కాలకాచార్యుడు తన సోదరికై కుందుడు సింధునదీతీరమున నున్న శకదేశముల కరిగెను.

“అచ్చట ౯౬ శకసంస్థానములు కలవు. వారందఱ్ఱిపై నధికారము నెఱపుచు ఏడు లక్షలగుఱ్ఱపు దళముతో మండలికు డొకడుండెను. కాలకమూరి యాతనిని సంహరించి తన వృత్తాంతమునంతయు నాతనికి విన్నవించి, గద్దభిలునిపై పగదీర్చుకొనుటలో దనకు సాయము చేయవలసినదని యాతనిని వేడికొనెను. మండలికు దారని వేడికోలు నంగీకరించి కాలకాచార్యుని సోదరియైన సరస్వతిని గద్దభిలుని చెఱునుండి విడిపించుటకై తన తొంబది యాఱురు సామంతులను ఆ యుజ్జయిని నగరాధిపతిపై బంపెను. ఆసామంతుల పీఠులందఱు గద్దభిలుని రాజధానిని ముట్టడించి, యాతనిని శివగ్రాహముగ బట్టుకొని, తుదకు కాలకమూరిసోదరి సరస్వతిని చెఱవిడిపించిరి.

“కాలకమూరి కోరిక ననుసరించి శకసామంతులు గద్దభిలుని చంపకుండ వదలిపెట్టిరి కాని యాతనిరాజ్యమునంతనుపరిగ్రహించి యాతనిని స్వదేశవహిమగ్రుంపించి గావించిరి. పిదప నాసామంతులు గద్దభిలరాజ్యమును దమలో దాము పంచుకొనిరి. సరస్వతి తిరిగి జైనసన్న్యాసినులలో కేర్పకొనబడెను.”

ఈ ప్రభావక చరితము క్రీస్తు శకము ౧౨౭౦ లో రచియింపబడెను. క్రీస్తుశకము ఎనిమిది తొమ్మిది శతాబ్దులలో జరిగిన వని మనకు నిశ్చయముగ చెప్పిన విషయములు

కూడ ఇందు పొందుపఱచబడి యుండుటచేత ఈకథయొక్క సత్యాసత్యములను గుఱించి కొంతసందేహము కలుగుట సహజము: అయినను ఇది ౧౨౭౮ వఱకు జైనసంఘమున తరతరములనుండి పరంపరగ వచ్చుచుండిన గాథ యనిమాత్రము నిశ్చయింపవచ్చును. ఎట్లయినను ఉజ్జయినికి శకులు ఎట్లు వచ్చినదియు దెలుపుగాథ యగుటచే దీని సత్యత్వా సత్యత్వములను గుఱించి కొంత శ్రద్ధతో విమర్శింపదగును.

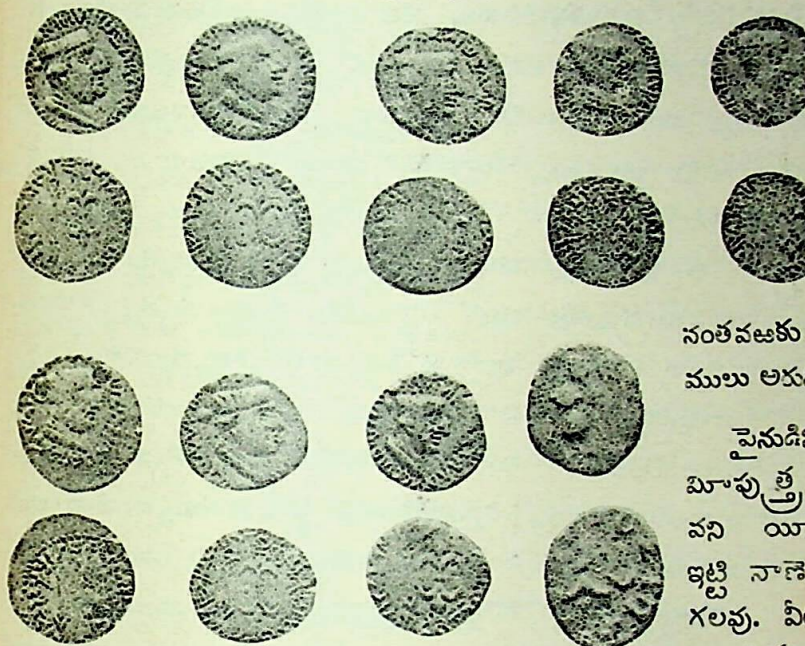
పశ్చిమహిందూదేశమున బరిపాలనము సలిపిన క్షత్రపవంశములు ఇంతవఱకు రెండు తెలియవచ్చుచున్నవి: (౧) క్షహరాతవంశము (౨) చాప్తనవంశము. ఈ రెండును శకవంశములే యని చాలమంది యభిప్రాయము. కాని కొందఱుమాత్రము క్షహరాతవంశము పహ్లావ వంశమనియు, చాప్తనవంశమే శకవంశ మనియు చెప్పుదురు. ఎట్లయినను వీరందఱును క్షత్రపులే. క్షహరాతులుకూడ శకవంశజులే యైనయెడల వారు శకులలోని యొకశాఖవారై యుందురు.

సాతవాహనవంశజుడగు శ్రీ గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణికి సమకాలీనమైనట్టియు, ఆతనిచేత ఉన్మాల్లింపబడినట్టియు క్షహరాత (ఖిఖరాత)వంశము తెలియవచ్చినను ఆవంశములోని రాజులనుగుఱించి మనకు దెలిసిననే కాని గౌతమీపుత్రునియొక్క, తద్వారమున సాతవాహన (ఆంధ్ర) రాజులయొక్క కాలమును నిర్ణయింప వీలుపడదు. అందువలన క్షహరా

తవంశవృక్షములను గుఱించి యొక తెలిసికొందము.

క్షహరాతవంశమున ఇంతవఱకు చరిత్రకారులకు దెలియవచ్చిన నృపాలురు ఇరువుర మాత్రమే కలరు. వారెవ్వరన (౧) భూమకుడు (౨) సహపానుడు. వీరువురు తప్ప ఇతరు లేవ్వరును తెలియరాలేదు. వీరువురిలోనైనను సహపానుని శాసనములుమాత్రమే కనబడుచున్నవి కాని భూమకుని శాసనము లింతవఱ కేవియు గానరాలేదు. భూమకునివి నాణెములు మాత్రమే దొరకినవి. క్షహరాతవంశమున భూమకుడను రాజొకడు కలడని తెలియవచ్చినది ఈ నాణెములను బట్టియే. భూమకునికి సంబంధించిన వింతవఱకు రాగినాణెములు మాత్రమే దొరకినవి. సహపానునివి రాగినాణెములును, పెండినాణెములును కూడ దొరకినవి. ఉత్తరమహారాష్ట్రదేశమునందలి నాసికమండలములోని 'జోగల్ తెలి' గ్రామము దగ్గఱ ౧౯౦౬ లో పెద్ద నిక్షేప మొకటి దొరకినది. అందు ౧౩,౨౫౦ పెండినాణెములు కనబడినవి. వాటిమీది ముద్రలను బట్టియు, పేర్లనుబట్టియు అవి సహపానుని యొక్కయు, గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణి యొక్కయు నాణెములని తెలియవచ్చినది. సహపానుని నాణెములమీద ఒకవైపున ఇప్పటిరూపాయనాణెముమీద రాజు తలయున్నట్లే రాజు తలయును, గ్రీకు ఆశరములతో రాజుపేరును, రెండవవైపున ఆధోముఖముగా నున్న బాణమును, వజ్రమును, దానికి నడుమ నొకగుండును, చుట్టను

‘ఖరోష్ఠీ’లిపిలోను, ‘బ్రాహ్మీ’లిపిలోను రాజు టనుసూచించుననియు, వారు పాలించిన ప్రదేశ పేరును కలవు. గ్రీకు, ఖరోష్ఠీ, బ్రాహ్మీలిపు మున బ్రాహ్మీలిపియే వాడుకలో నుండుటచేత

నాణెముల మీద వారి పేర్లు బ్రాహ్మీ లిపిలో నుండుట కూడ దటస్థించెనని యుద్దాహరణము. ‘జాగల్ తెంచి’ నిక్షేపము దొరక

నంతవఱకు సహపానునిమెడినాణెములు అరుదుగనుండెడివి.

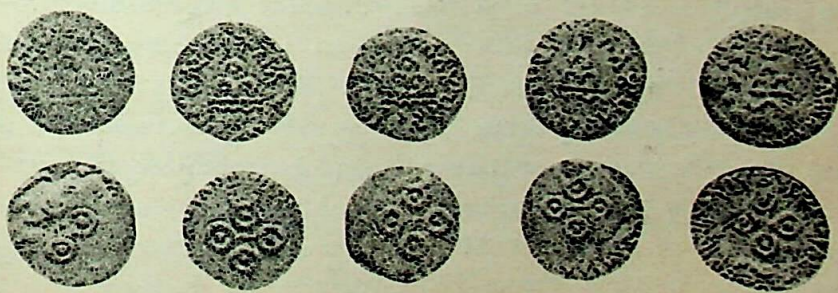
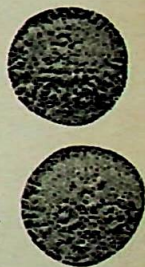
పైనుడివిననాణెములలో గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణివికూడ కలవని యీవఱకే తెలుపబడినది. ఇట్టి నాణెములు ౯౨౭౦ వఱకు గలవు. వీటి అన్నిటిమీద గౌతమీపుత్రుని పేరు బ్రాహ్మీలిపి

సహపానుని నాణెములు

లలో నున్న పేరు సహపానునిది యగుటచేత (-అతడు స్వతంత్రముగనే పాలించుచుండిన యెడల-) రాజుతలప్రాయికముగ సహపానునిదే యైయుండునేమో యని యూహింపవచ్చును. యవనులు పాలించినచోటనే వారి తరువాత క్షహరాతవంశజులు రాజ్యమేలుటచేత వారు

యవనుల నాణెముల వద్దనే యనుకరించి రాజుతల ముద్రించి, గ్రీకులిపిలోకూడ ద మపేర్లు వ్రాసికొనెడు వారనియు, ఖరోష్ఠీలిపి వారసలు వచ్చి మ పుజాబుప్రాంతస్థులను

లో వ్రాయబడియున్నది. వాటి మీద ఒకవైపున ఖండవృత్తాకారముగల మూడుతోరణములతో నున్న చైత్ర్యమును, ఒక్కొక్కతోరణము నడుమ నొక్కొక్క గుండును, చైత్ర్యముదిగువ తరంగమువలె ఎగుడుదిగుడులుగ నున్న

గౌతమీపుత్రుని ముద్రపడిన సహపానుని నాణెములు

గీట్లును, 'రాజ్ఞో గౌతమీపుత్రస సిరిసాత కణీన' అని పేరును, రెండవవైపు 'ఉజ్జయినీ చిహ్నము'ను*, దానిపై అర్ధచంద్ర రేఖయును, 'ఉజ్జయినీచిహ్నము' నడుమ గుండును గలవు.

గౌతమీపుత్రునియొక్క యానాణెములన్నిటి మీదను రెండుమాటులు ముద్రలు వడినట్లు కనబడును. స్వప్తముగగనబడునదియే గౌతమీపుత్రుని ముద్ర. ఆ నాణెముల మీద అదివఱకే యున్న యొకముద్రమీద మఱు గౌతమీపుత్రుడు తనముద్ర కొట్టించి నట్లు తెలియవచ్చును. గౌతమీపుత్రుని యా నాణెముల సన్నిటిని జాగ్రత్తగ బరిశీలించినచో అదివఱకుండిన ముద్ర నహపానునిదిగ గానవచ్చును. వాటిమీద నహపానుని తలయు, అతని నాణెములమీది చిహ్నములును, అతనిపేరు అక్షరములును కూడ కొన్ని చెడి పోయియు, కొన్ని అస్పష్టముగ నుండియు, అరిగిపోయియు కానవచ్చుచున్నవి. ఈకార

ణముల ననుసరించి గౌతమీపుత్రుడు తహ రాతనంశజుడైన నహపానుని తరువాతివాడనియు, నహపానుడు పాలించుచుండిన దేశమును జయించి స్వాధీనపఱుచుకొని దానిని తనరాజ్యమున జేర్చుకొనినప్పుడు అక్కడ చెలామణిలోనుండు నాణెముల సన్నిటిని సంగ్రహించి వాటిని కరగించుకుండ వాటిమీదనే మఱు దనముద్ర కొట్టించెననియు నిస్సంశయముగ సిద్ధాంతము చేయవచ్చును. గౌతమీపుత్రుడు తహరాతనంశమునునిర్మూలించెనని సాతవాహనుల శాసనములుకూడ సాత్యమిచ్చుచుండుటచేత పైని తేల్చిన సిద్ధాంతము సరియైనదే యని స్థిరపడుచున్నది. తహరాతనంశజుడైన నహపానుని నాణెముల మీదనే గౌతమీపుత్రునిముద్ర లుండుటచేత అతడు ప్రాయీకముగ నహపానుని కాని, అట్లు కాక పోయినచో ఒకవేళ నహపానునినాణెములనే చెలామణిచేయుచుండిన నహపానంశజులను

* నిలుపుగ నొకగీటుగీసి దానినడుమ అడ్డముగ నొకగీటుగీసి నాలుగువైపుల నాగీట్లుచిహన వాటివంటి సున్నలుచుట్టిన నేర్పుడు ఆకృతికే (०+०) 'ఉజ్జయినీచిహ్న' మని పేరు. ఉజ్జయిని రాజధానిగాగల ఆనంది (పచ్చిమ మారన) దేశమున ఈ చిహ్నముగల నాణెములు మొదట ఎక్కువగ దొరకుటచేత వాటిమీద ఈవిధమైన చిహ్నమునకు సర్. ఏ. కన్నింగ్ హాము దొరగారు 'ఉజ్జయినీ చిహ్న' మని పేరిడిరి. కాని ఈపేరుమాత్రము సముచితమైనది కాదని ఎల్లరును అంగీకరించియే యున్నారు. ఏలయన ఇట్టిచిహ్నముగల నాణెములు ఒక్క ఉజ్జయినీప్రాంతముననే కాక ఇటీవల హిందూదేశమునందలి ఇతరప్రాంతములలో గూడ దొరకినవి. అందువల్ల ఈచిహ్నమున కీపేరు ఉచితమైనను కాకపోయినను ప్రాచీనహిందూనాణకపరిశోధకులు దాని నాపేరుతోనే ఇంకను పేర్కొనుచున్నారు. ఇప్పటికిని ఆచిహ్నముయొక్క యర్థమేమో ఎవరికిని తెలియదు. 'ఉజ్జయినీ చిహ్న'మును, చైత్యమును ప్రత్యేకము గౌతమీ పుత్రసాతకర్ణి నాణెములమీదను, పులుమావి యజ్ఞశ్రీ మొదలగు ఇతర సాతవాహనరాజుల నాణెములమీదను మాత్రమే కానవచ్చుచున్నవి; కాని ఏ యిరవంశపురాజుల నాణెముల మీదను గానరావు. అందువలన 'ఉజ్జయినీచిహ్న' చైత్యములు ప్రత్యేకము సాతవాహనంశజుల నాణకచిహ్నము లని ప్రాచీననాణకపరిశోధకులు సిద్ధాంతము చేసియున్నారు. ఎప్పుటనైనను ఉజ్జయినీచిహ్న చైత్యములుగల నాణెములు కానవచ్చుచో వాటిమీద వాటిని ముద్రించిన రాజుపేరు బ్రాహ్మీలిలోగాని మరియేలిపిలోగాని లేకపోయినను వాటిని సాధారణముగ సాతవాహనుల నాణెములుగనే పరిగణింపవచ్చును.

కాని జయించియుండునని యూహించుట సమంజసము.

ఈ విధమున సాతవాహన వంశజుడైన గౌతమీపుత్ర సాతకర్ణికి సహకారీనమైన క్షహరాతవంశమే కాక ప్రాయీకముగ ఆతని చేత(?) జయింపబడిన యావంతజుడైన సహపానుడు కూడ దెలియవచ్చుటచేత ఆతనికాలమును బట్టి సాతవాహన(ఆంధ్ర)వంశజులైన గౌతమీపుత్రాదుల కాలమును నిర్ణయింప వీలుకలదేమో చూడనూసియున్నది.

భూమకుని నాణెములమీదగాని, సహపానుని నాణెములమీద కాని సంవత్సరము లేవియులేవు. కావున వాటికొరకు ఇంక సహపానుని శాసనములు శోధింపవలసి యుండును.

క్షహరాతవంశస్థులారు రిరువురిలో సహపానుడే కడుబలవంతుడు. నాసిక, జూనాగడము, కాన్లీగుహలలో కనబడిన ఈతనికి సంబంధించిన ఎనిమిది శాసనముల ననుసరించి, యీతడు మహారాష్ట్రమునగూడ చాలభాగము నాక్రమించి పరిపాలించినట్లు తెలియుచున్నది. ఈ పైనుడివిన ఎనిమిది శాసనములలో ఏడు సహపానుని యల్లుడును, ఆతనికి లోబడి పరిపాలనము నెఱపినవాడును, శకవంశజుడును అగు ఉపపదాతు(ః)ఋషభదత్తుని దానధర్మములను దెలుపుచున్నవి. ఎనిమిదవ శాసనము సహపానుని అమాత్యుడైన 'అయమ' వ్రాయించినది.

ఈ శాసనములలో సంవత్సరములు గలవు: అనగా, ఆయా శాసనములవలన దెలియవచ్చు దానధర్మము లేయేసంవత్సరములలో జేయబడినవో అది తెలుపబడెను. నాసిక గుహశాసనములవలన ౪౧, ౪౨, ౪౩ సంవత్సరములును, జూనాగడము శాసనము వలన ౪౬-వ సంవత్సరమును దెలియుచున్నవి. ఇవి యన్నియు క్షహరాత సహపానుని పరిపాలన సంవత్సరములే యనుకొందమన్న అనుకోవచ్చునుగాని చారిత్రమున ౪౬ సంవత్సరముల వఱకు పరిపాలించినరాజులు అరుదుగ కాన్పింతురు. అదియునుగాక వాటిని పరిపాలన సంవత్సరములుగనే భావించినచో మొదటి నలువది సంవత్సరములవఱకు ఒక్క-శాసనమైన గాన్పింపకపోవుటయు, అంతటినుండి ఆఱుసంవత్సరములవఱకు మాత్రమే శాసనములు కాన్పించుటయు విచిత్రముగ కనబడకపోదు. అందువలన వాటిని పరిపాలన సంవత్సరములుగ గ్రహించుట సముచితముకాదు. కనుక ఈ సంవత్సరములు సహపానుని పట్టాభిషేకకాలమునుండి లెక్కింపబడదగినవని యనజాలము. అట్లయినచో నివి ఏమిటి? ఏపరిగణనము ననుసరించి కైకొనదగినవి?

ఈ విషయమున హైందవచరిత్రకారులలో పెక్కు భేదాభిప్రాయములు కలవు. ఈ సంవత్సరములను గుఱించి తలయొకరు తలయొకరిని సిద్ధాంతములు చేసినారు: ఇంకను చేయుచున్నారు. కొందఱు వాటిని విక్రమ సంవత్సరము లనిరి: మఱి కొందఱు శకవర్షము లనిరి: వేటొక కొందఱు వేటొకవిధమున దెలి

పిరి. ఎవరెవ రెన్నెన్ని విధముల దెలిసినను
తుద కిప్పుడు ప్రధానముగనున్న వాదములు
రెండే: అవి విక్రమసంవత్సరములూ? శకవర్ష
ములూ యని. మిగిలినవి పొందికయైన హేతు
వాదమున కంతగ సరిపడనందున వాటియంత
నవియే రంగభూమినుండి జారిపోవుచున్నవి.
అందువలన మన మిప్పు డాలోచింపవలసిన
విషయ మిది యొక్కటే: క్షహరాతనహపా
నుని శాసనములందలి సంవత్సరములను విక్ర
మసంవత్సరములుగ పరిగ్రహింపదగునా? లేక
శకవర్షములుగ పరిగ్రహింపదగునా యని. అవి
విక్రమసంవత్సరములే యైనయెడల నహపా

నును స్త్రీస్తుపూర్వము (గృ-౪౬=) ౧౨ సంవ
త్సరముల నటకు పరిపాలించినట్లు ఊహింప
వలసి యుండును. ఒకవేళ నవి శకవర్షములే
యన్నయెడల అతడు ౪౬-వ శకవర్షమునటకు
అనగా క్రీ. శ. ౧౨౪ నటకు పాలించినట్లు
నిశ్చయింపవలసియుండును. క్షహరాతనకేళు
నహపానుడువిక్రమశకపరిగణనముననైన నేమి,
శకవర్షపరిగణనముననైన నేమి ఎప్పటినుండి
ఎప్పటివఱకు పరిపాలించెనో నిశ్చయముగ చెలి
యవచ్చినచో తద్వారమున సాతవాహన
(ఆంధ్ర)రాజుల కాలమును నిర్ణయింప విలు
కలుగవచ్చును.

ప్రార్థన

సూపాటి కొండమాచార్యులు గారు

జలదమా! వేచియున్న దీచాతకంబు
నిను మనంబున నెంచుచు ననవరతము
జాగునేయుట సీబోటిసరసునకును
బ్రాణదానముఁజేసి కాపాడు మమ్మ!
గీ. దినకరా! నీదురాకకై దీనయగుచు
రాత్రిగడపెను పద్మినీ రమణి! యెటులూ!

జాగునేయుట సీబోటి సరసునకును
బాడి గాదిక వచ్చి కాపాడుమయ్య!
గీ. చంద్ర! చల్లనిచూపులనమ్ముదమ్ముఁ
గూర్తువని నమ్మిగాదెనిగోరి యెటులూ
కలువకన్నీయ దినమెల్ల గడపుకొనియె
రమ్మికను నీవు మిగులహర్షంబుఁగూర్చు!

కొన్ని వరిరకములు

౨

గోపిటి జోగిరాజు గారు

గింజలపరిమాణము, తూనిక, ఆకారము

పైవేర్కొనబడిన లక్షణములలో గూడ ఆయా రకములందు చాల వ్యత్యాసములు గానవచ్చును. పొడవునందు 5.7 మిల్లిమీటరులు * మొదలు 10.8 మిల్లిమీటరులవరకు గల రకములు గలవు. వెడల్పున తారతమ్యము 1.9 మి.మి. మొదలు 3.9 మి.మి. వరకు గలదు. దళము అన్నిరకములకును కొలవలేదు. కాని యిది సామాన్యముగ పొడవును, వెడల్పును బట్టియుండును. అయినను, కొన్నిరకములలో గింజ పొడవునకును, వెడల్పునకును తేగినంత దళముగనుండుక బల్ల పరుపుగ నుండును. ఈ కొద్దిరకపుధాన్యము. 1, 2 పట్టికలలో తేకిరి చామర్ల కోట స్వసేనాయస్థానమునను ఇతిరవోట్లను పరీక్షించిన 142 రకముల పొడవు వెడల్పులు చూపబడెను.

పొడవునుబట్టి వరిరకములను 5 తరగతులుగ విభాగింపవచ్చును. 7 మి.మి. గాని అంతకు తక్కువగాని పొడవుగల రకములను 'మిక్కిలి పొట్టి' రకము లనవచ్చును. 7.1—8.0 మి.మి. పొడవుగలవానిని 'పొట్టి'రకము లనవచ్చును. 8.1—9.0 మి.మి. పొడవుగల రకములు 'మధ్యము'లగ నెంచవచ్చును. 9.1—10.0 మి.మి. పొడవుగలవి 'పొడవు'రకములుగను, 10.0 మి.మి. లకు పైగా పొడవున్నవి 'మిక్కిలి పొడవు' రకములుగను ఎంచవచ్చును. ఇట్లే 2 మి.మి. గాని అంతకు తక్కువగాని వెడల్పుగలరకములు మిక్కిలి సన్నరకములుగను, 2.1—2.5 మి.మి. వెడల్పుగలవానిని సన్నరకములుగను, 2.6—3.0 మి.మి. వెడల్పుగలవానిని మధ్యమములుగను, 3.1—3.5 మి.మి. వెడల్పుగలవానిని ముదురురకములు గను, 3.5 మి. మి. లకు పైగా వెడల్పుగలవి మిక్కిలి

ముదురురకములుగను ఎంచవచ్చును. 1 వ పటమునందు పొట్టి పొడవు తారతమ్యములు, 2 వ పటమునందు సన్నము ముదురు తారతమ్యములు గల కొన్నిరకముల చిత్రాలు చూపబడెను. మాడవపటమునందలి మొదటి మాడువరుసలలోను ఈ భేదములుగల గింజలు విడివిడిగా చూపబడెను.

3-వ పట్టికయందు ఆయా రకములగింజలు నూరేసి తూచగా వచ్చినయంకలు (గ్రేయునులలో) చూపబడెను. తూనిక చాలవరకు పరిమాణమునుబట్టియే యుండును. కాని కొంతవరకు గింజలెండుటనుబట్టియు, బియ్యపుగింజయొక్క స్వభావమునుబట్టియు, ఊకపాయలదళమునుబట్టియు మాడ నుండును. కొన్నిరకములలో బియ్యపుగింజ ఊక పాయల మధ్యనుండుస్థలమును పూర్తిగ నాక్రమించకపోవుటచే చివరగల్గ గానుండు భాగ ముండును. 3-వ పటము 4-వ వరుసచూడుడు. అట్టివి తేలికగనుండును. పరీక్షింపబడిన 125 రకములలో 100 గింజలును 17 మొదలు 52 గ్రేయునులవరకు తూగెను. ఈ తూనికనుబట్టి వరిరకములను ఈక్రిందివిధముగ 6 తరగతులుగ విభాగింపవచ్చును.

I—100 గింజలును 25 గ్రేయులుగాని తక్కువగాని తూగునవి.			
II	„	26—30	గ్రేయులు తూగునవి.
III	„	31—35	„ „
IV	„	36—40	„ „
V	„	41—45	„ „
VI	„	45-కి పైగా	„ „

గింజయొక్క ఆకారమునందుగూడ కొంత భేదము గలదు. చాలరకములలో గింజయొక్క పొట్టు రెండువైపు

* మిల్లిమీటరునగా అంగుళమున సుమారు 25 వ వంతు. మి. మి. అనునది సాంకేతికము.

౧-వ పట్టిక

కొన్ని పరిరకముల గింజలపొడవు—(5 తరగతులుగ విభజించి వ్రాయబడెను.)

మిక్కిలిపొడవు (7, అంతకుపక్కన మి. మి.)		పొడవు (7.1—8.0 మి. మి.)		మధ్యమము (8.1—9.0 మి. మి.)		పొడవు (9.1—10.0 మి. మి.)		మిక్కిలిపొడవు (10.0 మి.మి.లకు పైగా)	
కేర	పొడవు మి. మి.	కేర	పొడవు మి. మి.	కేర	పొడవు మి. మి.	కేర	పొడవు మి. మి.	కేర	పొడవు మి. మి.
కాకిచెక్కలు 1	5.7	రాసనవట్లు	7.5	కిచ్చిడిసంతా (జి.యి.వి.24)	8.1	తూర్పుసన్నపుల్ల 8	9.1	బంగారుతీగలు 5	10.5
కోవెలసన్నాలు	6.0	మొలకొలకులు	7.7	పునాసత్త్రుగతా	8.1	బలరామభోగం	9.1	బంకు 1	10.8
పునాససన్నాలు	6.1	కేసాణం	7.7	నోగాదిసన్నాలు	8.1	బసంగి 55	9.1		
(మధ్యరాష్ట్రములు)	6.1	మురుసంతా	7.8	బసంగి 75	8.1	చినముంతాభోలాలో	9.1		
తెల్లనిరుమణి	6.1	రామగరుడసంతా	7.9	లోగ్రలు	8.1	మొహాభోగం	9.1		
చిట్టిముత్యాలు	6.2	స్వర్ణాలు	7.9	కష్టకాటుకలు 1	8.1	పాలబలుగుత్తులు	9.1		
కొత్తులసంతా	6.3	పునాసఅక్కపుల్ల 5	8.0	రత్నముడి 7	8.1	పెదకన్నెరాలు	9.1		
బర్రా 5	6.5	చిక్కిరిసన్నాలు	8.0	కలహంజిసన్నాలు	8.1	చంకెలు	9.1		
మోసపురులు	6.5	ద్రాహణాపుగతా	8.0	సన్న బహుళముంతా	8.2	జిలవ	9.2	మధ్యమము	
బొమ్మముడి	6.9			బోడామోలి	8.2	నాటిలిపొడుసన్నం	9.2	8.1—9.0 మి. మి.	
				సవకోటిసన్నాలు 4	8.2	శ్రీకృష్ణభోగం	9.2	(శేవము)	
				గునుపురంసన్నాలు	8.2	బుడమవట్లు	9.2		
				కొక్కెరధాన్యం	8.2	సన్న అక్కపుల్ల	9.3	సన్నవరి	8.7
				కుహారాభోగం	8.2	బంగారుతీగలు 2	9.3	కొయ్యిసొంపు	8.7
				కొండసంపంగి	8.2	ముండవట్లు	9.3	రామసాగరాలు	8.7
				కొన్నా	8.2	అక్షసరలు	9.4	అయ్యారుసన్నం	8.8
				పానియక్ బం	8.2	బసంగి 46	9.5	పైటప్రకేర	8.8
				అరరాష్ట్రాలు	8.3	కొయ్యిసొంపు	9.5	బంగారుతీగలు 1	8.8
				సవకోటిసన్నాలు	8.3	సన్నికంబిరలు	9.5	మహిపాళి	8.8
				మొలకొలకులు	8.3	ప్రదాన	9.5	బంగారుతీగలు 3	8.8

నవకోటిసన్నాలు 5	8.3	బసంగి 79	9.7	చులకనమహిపాదీ	8.8
పునానఅష్టాంగ 9	8.3	కొనాకట్టలు	9.8	కో 1	8.8
పాల్వేరుసన్నం	8.3	మధ్యము		క. య. బి. 130.3	8.8
మాసిసన్నం	8.3	8.1-9.0 మి. మి.		పునానకొణామణి 1,2	8.8
రత్నముడి 14	8.3	(శేషము)		గుడాక్షుటా	8.8
గరికసన్నవరి 1	8.3	ముట్టుబయ్యహండా	8.5	రసంగి 21,24	8.8
రత్నముడి 9	8.3	పాలగుమ్మసరి 7	8.5	హేమసన్నాలు	8.8
అరవహంసంబా 6	8.4	పెనకన్నెరాలు	8.5	రత్నముడి 5,13	8.8
పాలగుమ్మసరి 4	8.4	బయ్యహండా	8.5	కనకరత్నాలు	8.8
రాజరత్నాలు	8.4	రత్నముడి 15	8.6	బరాగి II	8.8
రసంగిల 23	8.4	హరికంక 5	8.6	లంబా	8.9
సత్తికాల	8.4	సున్నాపున్నలు	8.6	గుడారిసన్నాలు	8.9
వర్షాఃం	8.4	కొనసాంపు	8.6	గుమ్మసరి	8.9
బరాగి I (కొత్తేర పూవు)	8.4	తెలరాధాప్రయాగ	8.6	కెవిట్టోన్ పా	8.9
మొట్టుబంకి	8.4	కొణామణి 16	8.6	నలకొణామణి	8.9
దాశరథీలు	8.4	యెర్రబక్కాలు	8.6	కొణామణి 14	8.9
నగి నెలు	8.4	బసంగి 27	8.6	కొంపవరంగి	8.9
కనకసాంపు 7	8.4	బసంగి 33	8.7	కోధాల్లి	9.0
నవకోటిసన్నాలు 6	8.4	సువర్ణముతీలు	8.7	బాల్లిలిగంజి	9.0
కృష్ణకాటుకలు 8	8.5	బాల్లిలిబుడమ	8.7	ప్రనియా	9.0
పునాన అష్టాంగ 8	8.5	వెలిటిసాంపు	8.7	బరాగి III	9.0
చీపురుబయ్యహండా	8.5	సారిమండాబొలలో	8.7	పునానకొణామణి	9.0
బసంగి 90	8.5	గుమ్మసరిపాదీ	8.7	ననకలిసన్నాలు	9.0
బొర్రాపాంకో	8.5	కనకసాంపు 14	8.7	రసంగి 28,29	9.0
మాన్ ఫోగాలు	8.5	రామగడా	8.7	శిల్పి ఫోగాలు	9.0
భోగియా	8.5		8.7		9.0

౨-వ పట్టిక

కొన్ని సరికముల గింజల పెడల్పు—(5 తరగతులుగ విభజించి వ్రాయబడెను.)

మిక్కిలిసన్నము (2.0 మి. మి. అంతకు తక్కువ)		సన్నము (2.1-2.5 మి. మి.)		మధ్యము (2.6-3.0 మి. మి.)		ముదుగు (3.1-3.5 మి. మి.)		మిక్కిలి ముదుగు (3.5 మి. మి. లకు పైగా)	
కేరు	పెడల్పు మి. మి.	కేరు	పెడల్పు మి. మి.	కేరు	పెడల్పు మి. మి.	కేరు	పెడల్పు మి. మి.	కేరు	పెడల్పు మి. మి.
కేమిసన్నము	1.9	కోమెలసన్నములు	2.1	సన్నక్కుళ్లు	2.6	పునసత్తలగడా	3.1	తైలత్ సక్కిర్	3.7
బంగారుతీగలు 8	2.0	బంగారుతీగలు 1	2.2	సూడారినన్నములు	2.6	పెడతక్కుళ్లు	3.1	బర్గా IV	3.7
ద్రోహణాపుగడా	2.0	పునససన్నములు (మ.)	2.3	కనకసాంపు 4, 7, 9	2.6	పునసత్తలగడా 5	3.1	" I (కొత్తైర్ పూ	3.9
		మహారాజభోగం [రా.]	2.3	నవకోటిసన్నములు 8, 4, 6	2.6	బయ్యహుండా	3.1	పు ధాన్యం)	
		మొలొకుంబే	2.3	పాల్వెరసన్నములు	2.6	చీపురుబయ్యహుండా	3.1		
		చిక్కిరిసన్నములు [చా]	2.4	రాజురత్నములు	2.6	బొబ్బిలిబుడమ	3.1		
		జి.యి.బి.24 కిచ్చిడిసం	2.4	రత్నముడి 9	2.6	భాబ్బిలిగంటి	3.1		
		కాకిరెక్కలు 1	2.4	ఆకుసరులు	2.7	చులక సమహిపాళీ	3.1		
		సాగుముందాబొగ్గలో	2.4	సన్న బయ్యహుండా	2.7	నల్ల ఆరెలు	3.1		
		సుంకిసన్నములు	2.4	బొద్దుమణి	2.7	ధాన్యరాసుల	3.1		
		బంగారుతీగలు 2	2.5	కో 1	2.7	రుడుముహిపాళీ	3.1		
		చినముందాబొగ్గలో	2.5	జి. యి. బి. 24	2.7	నూడొత్తపొ	3.1		
		దాశేర్షీలు	2.5	కనకరత్నములు	2.7	గరిక్తసన్నము 1	3.1		
		దూనిసన్నం	2.5	తెవిల్వోహంపా	2.7	కొణామణి 14	3.1		
		సుమపురంసన్నములు	2.5	కొణామణి 16	2.7	మొహగో	3.1		
		కొనీసాంపు	2.5	కొత్తైర్ ధాన్యం	2.7	ముత్తసంబా	3.1		
		ముట్టుబయ్యహుండా	2.5	కొండసంపంగి	2.7	నగి సెలు	3.1		
		శ్రీకృష్ణభోగం	2.5	కల్పవృక్షములు 1, 3	2.7	పెద్దకొమ్మెరలు	3.1		
		సన్నాపుర్రలు	2.5	మోసపుర్రలు	2.7	రత్నముడి 15	3.1		
		వాసననన్నము	2.5	నవకోటిసన్నములు 5	2.7	రసంగి 21, 26, 29	3.1		
				కేమలం	2.7	నల్లకాం	3.1		
				ప్రయోగ	2.7	నల్లకాం	3.1		

3-వ పటిక

కొన్ని నరిరకముల గింజులబరువు—సూచేసిగింజుల తూనిక (గ్రెయినులు)

25 గ్రెయినులు అంతకు తక్కువ	26-30 గ్రె.	31-35 గ్రె.	36-40 గ్రె.	41-45 గ్రె.	45 గ్రెయినులకు పైగా
శ్రేణు	శ్రేణు	శ్రేణు	శ్రేణు	శ్రేణు	శ్రేణు
పునాసన్నాలు (మధ్యరాష్ట్రములు)	17 (ద్రోహణాపుగడా వాసననడు)	26 బసంగి 61	31 కొక్కెరెహాన్సం	36 ఫోగియా 1	41 బసంగి 46
కాకిరెక్కలు 1	20 బిక్కిరినన్నాలు	26 మట్టిబుర్రుహుళుండా	31 బసంగి 27	36 లంబా	41 బరార్తి I (కొచ్చెరెపూవు భాస్యం)
హేనునన్నాలు	21 మొలొకుంట్టి	27 నూరుమండలాబోలో	31 రసంగి 23	36 అరువదాంసంబా 6	41 జలమ
బంగారుతీగలు 3	21 సుంకినన్నాలు	27 నూరుగిసన్నాలు	31 అల్లూరునన్నం	36 రసంగి 21	41 నమిహాఫీ
కొత్తమట్టి సంబా	21 సుంకినన్నాలు	27 పునాసన్నాలు	31 సున్నాపుల్లెలు	36 " 24	41 బసంగి 38
బంగారుతీగలు 1	21 జి. యి. జి. 24	27 పునాసన్నాలు	32 బోహాహంకా	36 పాలనమగ్గురి 7	41 టైటల్ ఫోక్
కలహండినన్నాలు	22 (కిచ్చిడినంబా)	27 బరార్తి III	32 పునాసన్నాలు	36 " 12	41 మంజనరి
బాహుమణి	25 కల్లెన కాటుకలు 1	27 నవకొట్టినన్నాలు 5	32 " 3	36 నల్ల కొజామణి	41 మంజనరి
	25 నవకొట్టినన్నాలు 6	29 ఎర్రనిరుమణి	32 గునుపురంసన్నాలు	36 నూతాపూ	41 బరార్తి IV
		30 చివమండలాబోలో	32 రత్నముడి 13	36 వన్నం	
		30 రాజరత్నాలు	32 ప్రయాగ	36 రత్నముడి 15	
		30 నవకొట్టినన్నాలు 4	32 మనిషిహం	36 నూత్తిలిముడుపు	
		30 " 5	32 యుద్ధకాగ్గలు	36 కోడిముడుపు	
		30 రత్నముడి 9	32 మొలొకుంట్టి	37 పుత్తికాంబ	
		30 కమ్మ సొంపు 7	33 కొమ్మసొంపు		

కనకసాంపు 4	33	బంగారుతీగలు 2	37	నల్ల తీగలు	42
పునానఅప్పగింపు 5	33	రత్నముడి 14	37	మొదటిలో	42
కనకరత్నము	33	బాధ్యుని	38	రసంగి 29	42
బాధ్యుని	34	బాధ్యునిగంటి	38	పుష్పియ	42
కనకకాటుకలు 3	34	రత్నముడి 7	38	పునానఅప్పగింపు 23	42
బలరామభోగాలు	34	బాట్లముడుడి 1	39	బయ్యవూరితా	42
కొజామణి 16	34	కొనమెన్దోపా	39	కొయ్యసాంపు	42
కొండవూరి	35	కొన్న	39	కొనసాంపు	42
బసంగి 75	35	కొజామణి 14	39	రసంగి	43
కనకసన్నవరి 1	35	కెరతప్పగింపు	39	నమ్మన	43
కెరతసాంపు	35	నమ్మన	39	పాలనమ్మన 4	44
రాధాప్రభాక	35	అరలాడ్డలు	40	పాలబలుగుతులు	45
కెరతరాధాప్రభాక	35	లాక్ష్మీద్రులు	40	చారబుడమ	45
కొనాకడీలు	35	బసంగి 55	40		
వంకెలు	35	బాట్లముడుడి 2	40		
సన్న అప్పగింపు	35	బసంగి 90	40		
కో 1	35	వాచిలపాడుసన్నాలు	40		
ననుభవసన్నాలు	35	బాధ్యుని II	40		
కనకసాంపు 9	35	చివురుబయ్యవూరితా	40		
	35	కొజామణి 15	40		

౪-వ పట్టిక

వరుస సంఖ్య	రకము	అనకాపల్లి (మొదటి పంట)	చామర్ల కోట (మొదటి పంట)		చామర్ల కోట యిలక పంట			మ.ర.	
		ఒక జొన్న గింజల సంఖ్య	ఒక జొన్న గింజల సంఖ్య	గింజ పొడవు మి. మి.	గింజ వెడల్పు మి. మి.	ఒక జొన్న గింజల సంఖ్య	గింజ పొడవు మి. మి.		గింజ వెడల్పు మి. మి.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1	బి.యి.బి.24(కిచ్చిడి [సంబా])	1868	1609	7.5	2.4	2006	7.0	2.3	
2	నవకోటిసన్నాలు	1698	1473	8.3	2.6	1713	7.4	2.6	
3	కనకసాంపు	1557	1295	8.5	2.7	1809	7.8	2.3	
4	రత్నసుడి	1559	1324	8.5	2.6	1849	7.3	2.3	

లను ఉన్నతముగ నుండును. కాని సామాన్యముగ లోపలి తుపములందు పెద్దది యొక్కను ఉన్నతముగ నుండును. కొన్ని రకములలో నీయున్నతము స్వల్పముగ మాత్రమే యుండును. కొన్నిటిలో తుపములవెన్నులు (ముఖ్యముగ చిన్నతుపముయొక్కవెన్ను) తిన్నగనుండును. కొన్నిటిలో నిండుక నిమ్మతగూడ కలిగియుండును. కొన్ని రకములలో గింజ ఒకవిధముయిన ముక్కుగలిగియుండును. కొన్నిటిలో గింజ పైనచెడల్పుగను, క్రింద సన్నముగను ఉండును. మూడవపంటమునందు ఈభేదములు చూడవచ్చును.

గింజల ముదుగు సన్నములు చాలవరకు వాని చెడల్పునుబట్టియే నిర్ణయింపబడును. ముదుగు సన్నములు బట్టియే రకములకు గణ్యత యేర్పడుచున్నది. వరియన్నమును తినువారు బియ్యపు ముదుగుసన్నముల నెంచికొనగలంత సామర్థ్యమున్నచో ముదుగురకములనువదిలి సన్నరకములనే యెంచుకొనును. సన్నబియ్యము సామాన్యముగ తెలుపుగగూడ నుండుటచే చూచుటకింపుగకూడ నుండును. మిక్కిలి సన్నబియ్యపులన్నము కొంచెము ఓరు సుగ నుండుటచేతను, మెతుకు నూకలకూడు నందువలె

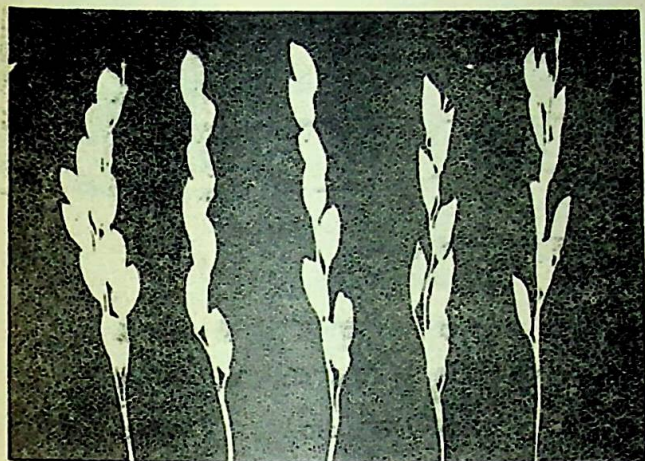
మిక్కిలి చిన్నదిగనుండుటచేతను తినుటకు నుద్యోగకవులన్న మంత యనుకూలముగ నుండును.

పొడవుగనుండు గింజలు దంపుటలో విరిగి నూకలెక్కువయును. పొడవునకు తగినంత లావులేనిగింజలు మరింత విరుగును. మరియు నట్టిగింజలు తడిసినగాని, మిగుల నెండినగాని, మిగులపండినగాని మరింత నూకవాటుగును. సామాన్యముగ దంపుటకుగాని ధాన్యపు ములలో పోయూటకుగాని వెడల్పునకు $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{3}{4}$ రెట్లకంటె హెచ్చు పొడవుగల రకములనుకూలముగావు.

గింజలపరిమాణమును, బరువును సామాన్యముగ నిలుకడయైన రకపు

చిత్రము ౧

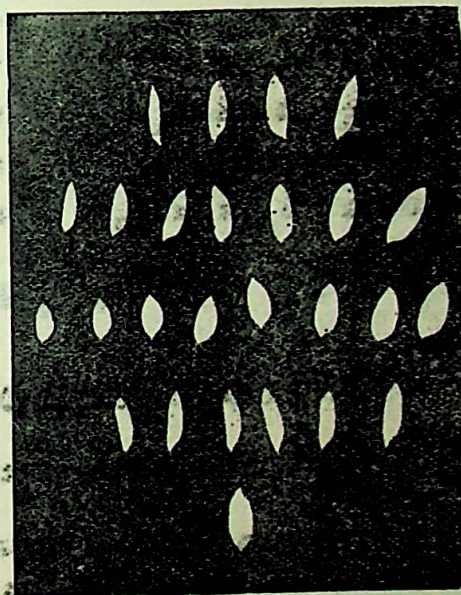
చిత్రము ౨

లక్షణములుగ నెంచవగియున్నను, ఈ లక్షణములు పీఠికలనుబట్టి కొంతవరకు మార్పునొందుట గలదు. గంజాం విశాఖపట్టణపు జిల్లాలలోని తేలిక నేలలనుండి గోదావరి డెల్టాకుదెచ్చి సాగుచేయబడిన రకములు కొన్ని అడుగుకంటె ముదురు గయ్యెనని చాలసంది యభిప్రాయము. ఇట్టిమార్పు ఎంతవఱుజరుగునో, అందుల కెంతకాలము పట్టునో మొదలగువిషయములు తెలిసికొనవలసియున్నవి. నాల్గవపట్టికలోని రి, 4 కలములలోని యంకెలు పైనిచెప్పినట్లు విశాఖపట్టణము జిల్లానుండి గోదావరిజిల్లాకు విత్తనములు మార్చుటవలన గలిగిన భేదమును తెలుపుచున్నవి. అనకాపల్లి వ్యవసాయస్థానమునందు పండినగింజలకంటె చామగ్గ

కోట వ్యవసాయస్థానమున పండినవి బరువుగ నుండెను.

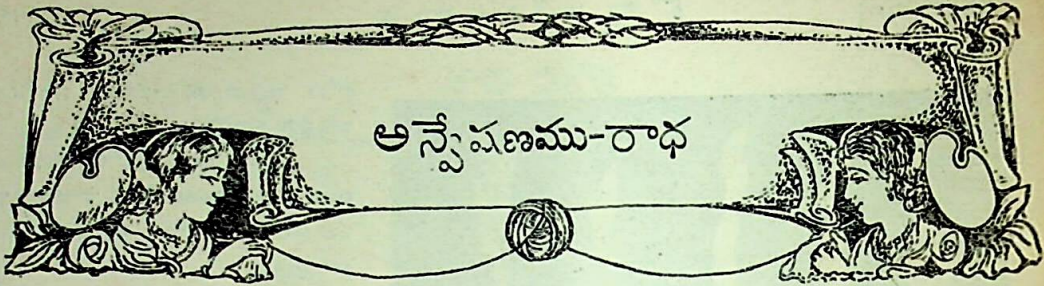
4-9 కలములలోని యంకెలు యిలకపంట గింజలకును, సామాన్యపు పంటగింజలకును గల తారతమ్యమును జూపును.

నేలయందలి సత్తులలోను, నాటుకాలములోను, దూరమునను విశేష వ్యత్యాసము లున్నయెడల నందువలన గూడ గింజలపరిమాణమునందును, తూనికయందును కించిద్వేదములు కలుగవచ్చునని తోచును. ఈవిషయమునుగూడ పరీక్షింప వలసియేయున్నది.

చిత్రము 3

శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు

విశ్వమోహనమైన వేణుగానంబు
మఱల విన్పింపుమోమాధవా, మాకు
నిండాఁగి చంద్రికల్ నెఱయఁగా సాఁగె
మందమారుతములు మలయుచునుండె
నిశ్శబ్దముగ నుండె నిఖిలజగంబు
పున్నమచంద్రుండు పోవకమున్ను
సండువెన్నెలచెన్ను బడలకమున్ను
ఇవముచే రోదసి యెనయక మున్ను
రావయ్య, యొకమారు రతనాలకృష్ణ,

వలుకరా యొకమారు బంగారు కృష్ణ,
నన్వరా యొకమారు నాచిన్నికృష్ణ,
మురళి నాయించరా మోహన కృష్ణ,
దయచేయవేమిరా తాండవ కృష్ణ,
యమునాతరంగిణియందు డాగితివొ
కానుగు పొదలలోఁ గలసిపోయితివొ
పొదరిండ్లలోఁజల బొంచియున్నావొ
పాడరా యొకమారు ప్రణయగీతంబు
వినిపింపరా నాకు వేణుగానంబు.

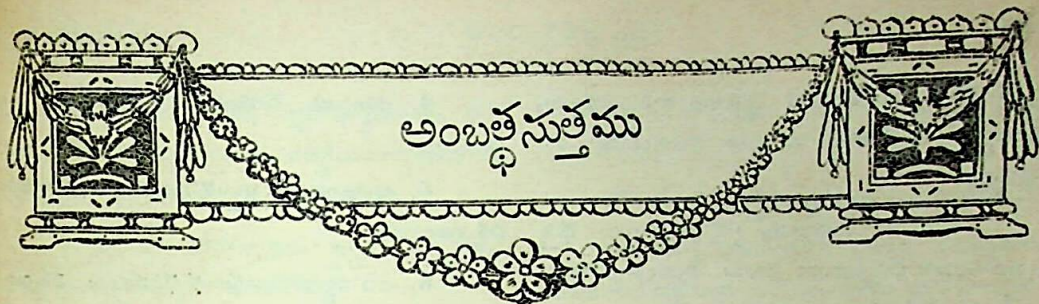

కోమటుల యింటుం దలఁదాఁచుకొంటి నమ్మ!

పండిత పురాణం సూర్యనారాయణతీర్థలు

మర్యాదకు లోఁగి మనలునాతల్లిజీవన మంత నొకఁడు లోఁబఱచుకొనియె
భద్రమ్ముగా నింట నిద్రించుచున్న నామగని నొక్కఁడు గుండె పగులఁదన్నె
చచ్చినందాఁక నానవతిపాదములనే కొలుచుచున్నా రింకఁ గొంతమంది
మఱికొంతమంది త్రిమ్మరు లెదో మిష పెట్టి కొల్లగా నాయిల్లు గూల్చుచుండు
రన్నివిధముల నాకు మహాపకారు - లైన బాపలని భయమ్మువలన
శిష్టులనుచును నన్ను రక్షింతు రనుచు - గోమటులయింటుం దలఁదాఁచుకొంటి నమ్మ!

[అంబత్త సూత్రము]

కె. రంగాచార్యులు గారు, యమ్. ఏ., బి.యల్.

“కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును, భక్త ప్రదత్తభక్త్యంబులఁ దినుచు, నసన్మాన్యంబుల నవలంబించుచు, నింద్యవిద్యల ననుసరింతురు. అట్టి వెద్దియనః—

ఈదినవ నుదాహరింపఁబడిన వస్తువుల సదసచ్చిహ్నులను, లక్షణములను బ్రక్షింపి, యట్టి వస్తువులు గల నరుల చేహస్థితులను గాని, యదృష్టంబులఁ గాని నిర్దేశించటం—మణులు, దండములు, వస్త్రములు, ఖడ్గములు, నారాచములు, విల్లులు, తదితరాయుధములు, యువతులు, నదులు, బాలురు, బాలికలు, దాసులు, దాసీజనము, గజములు, నశ్వములు, మహిషంబులు, పృథుభములు, అజములు, హేమములు, కుక్కరములు, లావనాలు, గొగ్గారములు, కర్ణావతంసంబులు, కూర్మంబులు మున్నగుజంతువులు.—గోతమముని యట్టి నింద్యవిద్యల నవలంబింపఁడు.

కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును భక్తులచే దత్తంబగు భోజనముం దినుచు, దైవపరీక్షాది నింద్యవిద్యల నవలంబించుచు నసజ్జనమార్గంబు నవలంబింతురు. అవి యెద్ది యనః—

1. రాజులు సోత్సవులై దాడివెడలుదురు.
2. రాజులు రాష్ట్రములకుం దిరిగివత్తురు.
3. స్వదేశరాజు లెదుర్కొన శత్రువులు వెనుకకుఁ బారిపోవుదురు.
4. శత్రురాజు లెదుర్కొన స్వస్వాములు వెనుకకుఁ దిగుదురు.

5. స్వదేశరాజులు జయమును బొందుదురు, పరరాజు లోడిపోవుదురు.

6. పరరాజులు జయముం గాంచురు, స్వదేశరాజులు పరాజయముం బొందుదురు.

ఈ రీతిగ జయ విపత్తుమున నుండును; అపజయ మాపత్తుమునకుఁ గలుగును.

గోతమముని యిట్టి నింద్యవిద్యల ననుసరింపఁడు. కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును భక్తదత్తభోజనముం దినుచు, రాజభోవుహనిం జెప్పుచు, నట్టి నింద్యవిద్యల నభ్యసించుచు, నసజ్జీవన మార్గముల నవలంబింతురు. అట్టి వెద్ది యనినః—

1. చంద్రగ్రహణము కలుగు నని చెప్పుట.
2. సూర్యగ్రహణము కలుగునని చెప్పుట.
3. నక్షత్రగ్రహణము కలుగునని చెప్పుట.
4. చంద్రునియొక్క గాని, సూర్యునియొక్క గాని యుత్పత్తగమనమును జెప్పుట.
5. చంద్రునియొక్క గాని, సూర్యునియొక్క గాని పథగమనముం జెప్పుట.
6. నక్షత్రోత్పత్తంబులు కలుగు నని చెప్పుట.
7. నక్షత్రముల పథగమనముం జెప్పుట.
8. ఉల్కాపాతము కలుగు నని చెప్పుట.
9. దిగ్భాష మగునని చెప్పుట.
10. భూకంపము కలుగునని చెప్పుట.
11. దేవుఁడు మేఘగర్జనము కావించు నని చెప్పుట.

12-15. సూర్యచంద్ర నక్షత్రోదయాస్తమయంబులును, నవ్యాని యస్పష్టతమ గాని, వాని వైచల్య

మును గాని, యీపంపదశ స్థితులను గాని చెప్పదు, నయ్యవి యట్టియట్టి ఫలములఁ గలుగఁజేయు నని చెప్పట.

కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును భక్త ప్రదత్తంబగు భక్త్యంబులఁ దీనుమ నింద్యవ్యాపారము లచే ధన మార్జించుచున్నారు.

1. వర్షాధిక్యము కలుగు నని చెప్పట (పూర్వ కథనము).

2. ఆల్పవర్షంబులు కురియు నని చెప్పట.

3. పంటలు సమృద్ధిగఁ బండునని చెప్పట.

4. దుర్భిక్షము కలుగు నని చెప్పట.

5. దేశక్షోభము లెవ్వయు నుండ వని చెప్పట.

6. దేశక్షోభము కలుగు నని చెప్పట.

7. మరీజాడ్యములు కలుగు నని చెప్పట.

8. వ్యాధిరహితమై దేశ ముండు నని చెప్పట.

9. వ్రేళ్లపై లెక్కపెట్టుట.

10. వ్రేళ్ల నుపయోగించకుండ లెక్కపెట్టుట.

11. పృథుసంఖ్యా సంకలనము.

12. కాన్యరచన.

13. లోకాయతము.

గోతమముని యిట్టి నింద్యవిద్యలకు నూరుండై యుండు.

కొందఱు మనులును, బ్రాహ్మణులును భక్త ప్రదత్త భక్త్యంబుల మెసపుచు, నసన్మార్గాలంబనచే జీవనోపాధిని సంపాదించుచు, నీనింద్యవిద్యల నభ్యసించుదురు:-

1. పెండ్లికొడుకును గాని పెండ్లికూతును గాని గృహమునకుఁ దీసికొనివచ్చుటకు శుభదినమును నిర్ణయించుట.

2. పెండ్లికొడుకునుగాని, పెండ్లికూతును గాని, వివాహార్థము తీసికొని వెళ్లుటకై శుభదినమును నిశ్చయించుట.

3. సంధి చేసికొనుటకు శుభకాలమును నిశ్చయించుట.

4. యుద్ధము చేయుటకు శుభకాలమును నిశ్చయించుట.

5. అప్పులు రాఁబట్టుకొనుటకు శుభకాలమును నిశ్చయించుట.

6. ధన వ్యయమునకు శుభదినమును నిశ్చయించుట.

7. సుభగ కరణము (ప్రజలకు శుభముకల్గుటకై ప్రయోగించు మంత్రములు.)

8. ప్రజల కెగు కలుగునట్లు ప్రయోగించు మంత్రములు.

9. గర్భప్రాస వగుటకై ప్రయోగించు మంత్రములు.

10. మూకత్వముఁ గలుగఁజేయు మంత్రప్రయోగము.

11. అనుగ్రహమునకై మంత్రప్రయోగము.

12. ఊర్ధ్వబాహుండై యుండుటకు మంత్రప్రయోగము.

13. బధిరత్వము కలుగఁజేయుటకై మంత్రప్రయోగము.

14. ఆచర్య ప్రశ్నము—అభిచారికాదర్శంబుల గోప్యములగు సంభవములఁ గూర్చి ప్రశ్నలక్షణ దేవుండు కనుపించి యాప్రశ్నల కుత్తరము దిచ్చి నని యర్థము; అట్టిపనులు చేయుట.

15. కుమారీ ప్రశ్న—దేవతపట్టిన సుజాతయగు కన్యను గోప్యములగుసంభవములం గూర్చి ప్రశ్నలక్షణ యుత్తరములం బొందుట.

16. దేవ ప్రశ్నలు—ఈకన్యకు బదులుగా దేవదానియగు నొక్కతె నిట్టి ప్రశ్నలక్షణి యుత్తరములం బొందుట.

17. ఆదిత్యార్చన.

18. మహాబ్రహ్మపూజ.

19. నోటినుండి జ్వాలలం బుట్టించుట.

20. లక్ష్మీదేవి నర్పించి ప్రార్థించుట.

కొందఱు మనులను, బ్రాహ్మణులను భక్త
దత్తాత్రేయరంజుల భజియించుచు, నప్రజ్ఞివనమార్గంబుల నన
లంబించుచు నిట్టి నింద్యవిద్యల నభ్యసించుచు:—

1. ఏదియో యొకలాభము కల్గిన నొకదేవున
కుపహరముల మ్రొక్కుకొనుట.

2. అట్టి మ్రొక్కులను దీర్చుకొనుట.

3. భూగృహమున నున్న పుడు మంత్రముల
బలించుట.

4. పుంస్తవ్యమును గలుగజేయుట.

5. క్షీణునిగ నొనర్చుట (అనగనవృక్షాచేదన
మువలన గాక మంత్రప్రయోగముచేత).

6. పంగళవస్తు నిర్ణయము (గృహాదినిర్మాణము
నకై పంగళప్రదాయకంబులగు ఫలముల బరీక్షచేసి
కనుగొనుట. ఇయ్యది వాస్తువిద్యలో నొక ముఖ్య
భాగము).

7. వాస్తుకర్మ— (అట్టి ఫలముల కర్మణదేవపూజ
బిదానాదులచే బలవ్రతముగ నొనర్చుట).

8. ఆచమనములు.

9. నైమిక స్నానంబులు చేయించుట.

10. యజ్ఞములు చేయుట.

11-14. విరేచనములకును, వసనములకును మం
దుల నిచ్చుట.

15. వసుజులు తమ్ముటకై మందుల నిచ్చుట.

16. చెవులలో నూనె పోయుట.

17. కన్నులలో నౌషధముల బోసి శమనము
కలుగజేయుట.

18. నాసికగుండ మందుల నిచ్చుట.

19. కన్నులకు గాటుక నుంచుట.

20. ఔషధీయాంజనము గన్నులయందుంచుట.

21. నేత్రవైద్యము చేయుట.

22. శస్త్రవైద్యము చేయుట.

23. శిశుచికిత్స చేయుట.

24. మూలములను, నౌషధములను బ్రయోగించుట.

25. ఒకదాని వెనుక నింకొక యౌషధమును
బ్రయోగించుట.

గోతమముని యిట్టి నింద్యవిద్యల ననుసరింపఁడు.”

మఱియు భిక్షుకుం డీగౌణులగు నయవిధుల
ననుసరించిన నట్టివాని కేవలపునుండియు హానికలుగదు;
అనగా నాచరణలో నాతని నిగ్రహమున కేయపా
యము నుండదు. అభిషిక్తుండైన నృపాలుఁడు జయము
పొందినపిదప కేదిక్కునుండియు శత్రువులవలనఁ దన
కపాయము కలుగ దను నిబ్బరముతో నెట్లుండునో
యట్లే భిక్షుకుండు ధైర్యముతో నుండును.

మఱియు భిక్షుకుం డెట్టిండ్రియద్వారముల
సంరక్షించుకొనును? తా నేవస్తువునైనఁ జూచినపు
డట్టి వస్తువుయొక్క నిమిత్తగ్రాహి గాని, యనువ్యంజన
గ్రాహి గాని కాకయుండును. నిమిత్తగ్రాహి యన
నస్తుస్వరూపమును, నాకారమును సంపూర్ణావస్థలోఁ
గనుగొనుట. అనువ్యంజనగ్రాహి యన వస్తువిభిన్నభాగ
ముల యాకారమును బరిశీలించుట. నిమిత్తగ్రాహి యన
రూపమును గనుగొని యజ్ఞానముచే నస్తువును దెలిసి
కొనుట.

ఆకారమును జూచికాని, కంతస్యనిని విని కాని
యట్టిది స్త్రీయో పురుషుఁడో తెలిసికొనుట. ఇది
నిమిత్తగ్రహణము. అనువ్యంజనగ్రహణ మన నట్టిస్త్రీ
గాని, పురుషుఁడుకాని నవ్యవస్థాఁడో, మాటలాడు
చున్నాఁడో తెలిసికొనుట. (బుద్ధస్యోఽఘండు) చక్షు
రింద్రియనిగ్రహము లేనియెడల నున్నంతవరకు లోభత్వ
విషాదములను, రావణత్వము నెట్లాతనికి సంభవించి వానిని
లోబలుచుకొనునో, యట్టి దురవస్థఁ జెందుండున
ట్లుండుటకై చక్షురింద్రియమును నిగ్రహించును. భిక్షు
కుండు చక్షురింద్రియమును జాగరూకతతో నిగ్రహిం
చుచు నాయుంద్రియమును జయించును. ఈరీతిగనే కణ
ముతో ధ్వని విన్నప్పుడు కాని, నాసికతో వాసన
చూచినప్పుడు కాని, జిహ్వతో రుచిచూచినప్పుడు
కాని, కాయముతో స్పర్శచేసినప్పుడు కాని, మన
స్సుతో నొకదాని నెదానినైన గ్రహించినపుడు కాని
యిట్టివాఁడు తత్త్వవిషయములో నిమిత్తగ్రాహి కాని,
యనువ్యంజనగ్రాహి కాని కాఁడు. మనోనిగ్రహము

లేనంతమును నెట్టిలోభత్వవిషాదములును, బాపవీతులు నెట్లాతనికి సంభవించి రూతని భిక్షుకుడు మనమును నిగ్రహించును. మఱియు నాతడు మనమును నిగ్రహించు మనమును జయించును. అట్టి క్షామనీయంబగు నింద్రియనిగ్రహంబు గలిగి మనమున నట్టివాడు పాప స్థితి చొరరాని సౌఖ్యావస్థను బొందును.

“భిక్షుకుడు స్వస్థునిస్తుండై, జాగరూకుండై యుండునా? ఈవిషయములలో గూడ భిక్షుకుడు ముందరికంటె జనుటలోను, వెనుకకు వెళ్లుటలోను మనమునందక్కర్మచేతువు నిడికొనును. (అనగా నట్టిభిక్షువు కష్టోదేశమున నాకర్మ నూచించు ధర్మార్థమును, నట్టి కర్మ తన యుత్కృష్టశ్రేయములకు దోడుపడును మఱియు బ్రాహ్మ్యకర్మలను ప్రేరేపించి చేయించు యథార్థాంతస్థకారణములను డెలిసికొనును.) ఈరీతిగనే ముందునకుఁ గాని, సమంతమునఁ గాని యాలోకించుటయందును, జేతులఁ జూపి ముడుచుటయందును, ద్రాగుటయందును, నవలుటయందును, మ్రింగుటయందును, నూత్రపురీషోత్సర్జనమందును, నడుచుటయందును, నిలువఁబడి యుండుటయందును, గూర్చుండి యుండుటయందును, నిదురించుటయందును, జాగ్రదవస్థయందును మాటలాడుటయందును, భాషింపక యూరక యుండుటయందును; — ఈవివిధావస్థలం గురైతీంగి యుండును.

“వీరీతిగ భిక్షువు సంతృప్తుండై యుండును?”

“భిక్షువు దేహమును రక్షించుటకుఁ దగినవస్త్రములతోడను, ఉదరమునకుఁ దగినభోజనముతోడను, సంతృప్తుండై యుండును. పక్షి యెగురునపు డెట్లు తనతొక్కలను దనతోఁ గొంపోవునో యట్లే భిక్షువు తాను బోధప్రదేశములకు వీనిం గొంపోవును! ఈరీతిగ భిక్షువు సంప్రీతుండై యుండును.”

“ఇట్టి కష్టోదేశమున దక్షుండై, ఘనంబగు నిట్టి మింద్రియనిగ్రహము కలవాడై, యిట్లు స్వస్థునిస్తుండును, జాగరూకుండునునై, ఇట్లు సంప్రీతమనస్కుండునై, యాతడు తనమార్గమున విశ్రమించుట కడవులయందుఁ గాని, తరుమూలంబునఁ గాని, పర్వత నితంబప్రదేశమునఁ గాని, పర్వతకందరంబునఁ గాని,

శిలామయంబగు గుహయందుఁ గాని, శృగావచాటికయందుఁ గాని, బయలున గడ్డికుప్పనైఁ గాని నిర్మామంబగు స్థలమును జూచుకొనును. భిక్షాపర్యటనాంతర మాతఁ డచ్చటకుం జని, యన్నముం దిని, వ్యర్థమై పాడుండై, యనతశరీరుండై, యనహితచిత్తుండై, యనన్యమానసుండై యుండును.”

“సంసారానురక్తిని గామరహితమనస్కుండై కామరాగముల మనమునుండి పారద్రోలును. తనహింసేచ్ఛా (శిలభింశనంబును) దూషణంబును మనమున తొరనీయక, దుశ్చిలరహితంబగు మనముతో నుండి, మనమును ద్రోహరహితముగ నొనర్చును. పృథ్వీయమన నుండు మనమునందు మాంద్యము లేకుండఁ జేసి, యాశ్రయములఁ బ్రభావయుక్తంబులగ నుంచి, స్వస్థునిస్తుండై, జాగరూకుండై యుండి, మనమును దర్బల్యాద్యహింసయుగ నొనర్చును. సంక్షోభక్షేత్రంబులఁ బోవీడి, సంక్షోభంహిత్యమున జీవింపుచు, సంతృప్తియుక్తుండై, సంక్షోభక్షేత్రములు లేకుండ జీవింపును.”

“ఋణమును జేసి పురుషుం డొక్కరుఁ డాధనముతో వాణిజ్యమును జేసి, యట్టివ్యాపారము లాధికరమైనదియై యానరునకుఁ బూర్వఋణమును దీర్చుకొనుటకే కాక భార్యను బోషించుటకుఁ దగినధనము మిగుల సంత లాభమును గలుగఁజేసిన నాతఁ డిట్లు చింతించును! ‘అప్పుడేసి వ్యాపారమును జేసితిని. అన్యపారము లాధికరమైనదియై, చేసినయప్పు తీర్చుకొనఁగ భార్యను బోషించుకొనుటకు మిగులసంత లాభము వచ్చినది’ అని. అందుచే నాతఁడు సంతృప్తుడై యెట్లా నందపూరితమనస్కుండై యుండునో; ‘ఎట్లు నరఁ డొకఁడు రోగపూరితుడై బాధపడుచుండే, యన్నమును తీర్చిందుకొనలేక దుర్బలుండై యుండి, కొలదికాలమైనపిదప ననామయుండై, అగమ్యరమున తీర్ణము చేసికొనఁగలిగి, యెప్పటివలె బలము కలవాడై యుండి యపుడు, పూర్వము రోగియై యున్నస్థితికిని, యెప్పటి నిరామయస్థితికిని గల తారతమ్యమును బరికించి మానిన సంప్రీతుండై యానందపూరితమనస్కుండై యుండునో;’

“ఎట్లు కారాగారమున బంధితుం డైనవరుండు కొలదికాల మైనపిదప రిక్షము రాజాపహృతము కాక,

యాలెడు తేనుముగఁ గాంగృహమునుండి విడిచిపెట్టఁ బడి, యట్టివాఁడు భూతవర్తమానస్థితులను లెస్సఁగఁ బరికించి చూచిన సంప్రీతుండై, యానందపూరితమున స్కందై యుంకనో;” “ఎట్లు దాసుండై యశ్శేచ్ఛగఁ జననేరక పరాధీనుండై యుండి కొంతకాల మైనపిదప యశ్శేచ్ఛగఁ జనుటకు వీలు కలిగి, దాస్యవిముక్తుండై, యనన్యాధీనుండై యుండి, భూతవర్తమానస్థితులను బరికించి చూచిన సంప్రీతుండై, యానందపూరితమున స్కందై యుండునో;”

“ఎట్లు ధనికుండై, సంపన్నుండైన నరుఁ డాహారము దోరకని యపాయభూయిష్టమైన యెఁడారిలో నీర్ణమాగ్ధులు ననుసరించుదుఁ, రుద కట్టియెఁడారిని దాటి సురక్షితముగ తేనుముతోఁ దనగ్రామప్రాంతమును తేరి భూతవర్తమానస్థితులను బరికించిచూచిన నట్టివాఁడు సంప్రీతుండై యానందపూరితమునస్కందై యుండునో;” “అట్లే భిక్షువీపంసనిరోధముల నధిగమించువలెను, ఋషిగ్రస్తునివలె, బంధీకృతునివలె, బానిసవలె, వాలుకాబహుళమార్గమునఁ బిక్కుకొన్నవాని వలెఁ దన్నుఁ దాను బరిగణించుకొనును. కాని యీ పంసనిరోధములను నధిగమించిన పిదపఁ దన్నుఁ దాను నీఋణునివలెను, బంధవిముక్తునివలెను, దాస్యవిముక్తునివలెను, తేనుముతో నున్నవానివలెను బరికించుకొనును.”

“మఱియు నప్పుఁ డాతఁడు ప్రీతుండై యానందపూరితమునస్కందై యుండును. అందుచే నాతనికి స్వస్థత కలుగను. అట్టి స్వస్థతచే నాతనిమనము శాంతిపూరితమై యట్టి శాంతముతో నెల్లప్పుడు నుండును.” “ంగకాసాడలనుండి యట్టివాని మనము దూరంబై ప్రాశ్నికధ్యానావస్థ నివేకజనితంబైన యానందమయంబగు ననన్య-నట్టివాఁడు చెందును:—మఱియు నీయవస్థ యంద ట్టివాఁ డనవరతము విచారశీలుండై యాలోచనపరుండై యుండును. వివేకజనితంబగు నానందముతో నాతని దేహము పూరితంబై, యట్టి యానందములో నిరగ్నుమై యుండుటచే నందత్త్వభాగంబైన నానందవిహితంబై యుండును.”

“ఎట్లుభిక్షేకస్నానము చేయించువాఁడు కాని, యట్టివాని యంతేహాసికాని, సుగంధితారిష్టచూర్ణం

బును లోహపాత్రమును నిక్షేపించి, యందు బిందువులు బిందువులుగ నీటినివల్లి, యాచూర్ణమును ముద్దగఁజేయుటచే నయ్యది తేనుమగ్రహించి, దానితో నంతటను వ్యాప్తంబై తేనుపావుటకు వీలులేనట్లును. పరివ్రాజకుఁ డగువాని జీవనముయొక్కఁగల మియ్యది, యీలోకమున దృష్టంబై, పూర్వపుదానికంటె నుత్తమంబును నై యుండు.”

“అటుపిమ్మట విచారమును నాలోచనను (నివర్తించి) నిగ్రహించి భిక్షువు ద్వితీయధ్యానావస్థంబొందును. అట్టి యవస్థ సమాధివలన జనించి, యందునందు విచారమునకును, నాలోచనమునకును బ్రసక్తియుండదు. ఏకాధిభావమును, మనశ్శాంతియు నందుగలుగును. అధోభాగంబున (ప్రసవంబు) వారి ప్రవాహములో నుండి గభీరపల్లవములోనికి నీరల్లప్పుడును నచ్చుచుండినఁ, బూర్వాపరపక్షిణోత్తర దిక్కులయందు జలమార్గములు లేకయున్నఁ, బర్జన్యఁ దేకాలమునను నన్నింపకపోయిన, నాజలాతయంబు ప్రోతస్సుగుండ లోనుండివచ్చు శీతలోదకములతో నిండి సంపూరితంబై, యాపల్లవంబున నేభాగము నుదకములేక యుండును. పరివ్రాజకుఁడును వానిజీవనము యొక్కఁ గలమియ్యది యీలోకమున దృష్టంబై పూర్వపుదానికంటె నుత్తమంబును నైయుండు.”

“మఱియు నటుపిమ్మట నానందమును దూరముగ నుంచి యుపేక్షకుఁడును. అనహితచిత్తుండైన యట్టి నరుండు అర్హుఁడు.”

“స్వస్థచిత్తుండై యనహితచిత్తుండై యుండు నరుండు సుసౌఖ్యముననుండు’ అనునపు డెట్టిసౌఖ్యమును గూర్చి చెప్పుదురో యట్టి సౌఖ్యముం బొందు. అపుడట్టివాడు తృతీయధ్యానావస్థను జెంది యందు సుస్థిరుండైయుండు. అట్టివాఁడు తనదేహమును నానందరహితముగ నున్ననట్టి సౌఖ్యముతో నింపి సంపూర్ణముగ నొనర్చుటచే నాతనిదేహమునం దేభాగమును, నట్టి సౌఖ్యపూరితము కాకుండ నుండును.”

“ఎట్లు పద్మయుక్తంబగు సరోవరంబున ననేకములగునీలగవళి పద్మంబు లుదకంబునంబుట్టి యుదకమున, తెరిగి నీటిపైనుండక, యుదకగర్భముననుండి

యాహారమును గ్రహించును. చినరనుండి వ్రేళ్లకు నాతే ముచే నిట్లు వ్యాపింపఁబడియుండి, యాపద్యంబు ధవళం బైనను, రక్తంబైనను, నీలంబైనను దేమిలేక యే భాగ మైననుండదు.”

“మఱియు భిక్షువు పూర్వావస్థలోఁ బొందుమం డిన సుఖదుఃఖములను, సంతోషవిషాదములను బోవిడిచి నతుర్ధానావస్థంబొందును. సుఖదుఃఖరాహిత్యంబైన యవస్థయందు స్వస్థచిత్తుండును, సమభావయుక్తుండునై యుండు. అతఁడు మఱియుఁ బవిత్రతతోను, హృదయ నైర్మల్యముతోను దేహమును నింపుటచే నందు స్వల్ప భాగంబైన నసంపూరితంబై యుండదు.”

“పురుషుం డొక్కఁడు తుదమైన ధవళాచ్ఛాదన ముతో దేహమున సేభాగమైన దాకకుండునట్లు సం పూర్ణముగఁ గప్పకొనియుండునట్లే భిక్షువు పవిత్రత తోను, హృదయ నైర్మల్యముతోను, దేహమును వ్యాప్త ముగ నొనర్చుటచే నం దేభాగమైనను, దద్గుణములచే నవ్యాప్తముగ నుండదు.”

“మనమును నట్లు శాంతముగను, బవిత్రముగను, నిర్మలముగను, కీలవంతముగను, బాపరహితముగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, నిర్వికారంబుగను, గర్మకై సంసిద్ధముగను నొనర్చి యాతఁ డద్దానిజ్ఞానమువలనఁ గలుగు నిరీక్షణమునకై మనమును శిక్షించినందును. అతఁ డీ విషయమును గ్రహించును: ‘ఈ నాదేహము రూపము గల్గి, చతుర్భుజితంతంబై, సతతమును బక్వాన్నము చేతను, రసవంతములైన ద్రవములచేతను, బోషింపఁబడుచున్నదై, యనిత్యస్వభావము గలిగి నాశమునకును, నుచ్ఛాదనంబునకును, బరిమర్దనంబునకును. వియోగమున కును లోనై యున్నది. నావిజ్ఞానమును నందు సంబంధమై దానియం దాధారపడుచున్నది. ‘ఎట్లతిశ్రేష్ఠంబగు నై డూర్వముణి యష్టముఖములుగలిగి, నిర్మలంబై, మామణి రహితంబై సమస్తవిగముల నుత్తమంబైయుండి, వేషింపఁబడి, నీలకాసుంధరకృష్ణవళపితృవర్ణములలో నెద్దియో యొక వర్ణముగల సూత్ర మారంభములో దూర్చబడి, మనుజుఁ డెవ్వఁడైన హస్తమున నట్టిసూత్రయుక్తంబగు మణినిబట్టిమాచిన నారెండు నొకదానితోనొకటి కలిసి

భేదము లేకుండనుండినట్లు కనుగొనను. ఇయ్యదియే యుత్తమంబగు వృత్తి.”

“మనమును నట్లు శాంతమయముగను, బవిత్రము గను, నిర్మలముగను, కీలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారంబుగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్మకై సంసిద్ధముగను నొనర్చిన యట్టివాఁ డొక మానసిక రూపమును మనమున దాల్చుటకుఁ జిత్తమునుపయోగించును. లన దేహరూపము ననుసరించియుండి, యింకొక రూపమును (దన) యఁగములం బోలియుండు నంగములతో నంగములలో నొక్కదానినైన విడువక మనమును నూహించును.”

“మనుజుఁడు నెఱచు నావేష్టనమునుండి తీసిన నిట్లు చింతించును: ఇయ్యది నడము ఇయ్యది యావేష్టనము. నడమొకవస్తువు, ఆవేష్టన మింకొకభిన్నమైన వస్తువు. ఆవేష్టనమునుండియే నడము తీయఁబడినది. ఈ రీతిగనే యాతఁడు భుజంగమును దత్త్వక్రూపంబియ్య, కరవాలమును గోశమునుండియు వేటుచేసిన నియ్యదియే యుత్తమంబగు వృత్తి.”

“అట్లు మనము శాంతమయముగను, బవిత్రము గను నిర్మలముగను, కీలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారముగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, కర్మకై సంసిద్ధముగను నొనర్చిన యాతఁడు మనమును బుద్ధి మార్గములనుండి నిగుడించును. అతఁడు వివిధరీతులగు బుద్ధిని బొందును. అవి యెవ్వయినఁ—దృగ్గోచరుండగును; అన్యత్యుండగును; తానొక్కఁడై యుండియు నానాత్వమును జెంది, తిరిగి యొకత్వమును బొందును. ఆకాశముననై నట్లు గోడలోనుండికాని, ప్రాకారములలోనుండికాని, పర్వతములోనుండికాని యొకప్రక్కనుండి యింకొకప్రక్కకుఁ జనును; భూమిలో నీటియందువలెఁ గ్రిందికిని, మీఁదికిని జనును; భూమిపై నడచునట్లు నీటిపై మునుఁగకనడచును; పక్షి తొక్కిలినైతె నాతఁ డాకాశములో వ్యస్తపాదుండై చనును; చంద్రుఁడును, సూర్యుఁడును బ్రభవిస్తులై, లేజోమయులై, లేజన్వలై యుండినను వారలను స్వకాస్త్యముతోఁ దాకుట బ్రహ్మలోకమునకు దేహముతోఁ జనుట నంటిది.”

“కుశలండును కులాలండుకాని, యట్టి వాని శిష్యుండుకాని, యుక్తమైనమంటితో శేవిమైన పాత్రను గోరిన నావిధమైన పాత్రను జేయసమర్థుండగునో; గజవంతముతోఁ బనిచేయువాఁడు చంతముతోడను, బంగారుపనివాఁడు బంగారముతోడను, గోరిన వస్తువులను జేయ సమర్థులగుదురు. ఇయ్యదియే యుత్తమంబునృత్తి.”

“అట్లు మనమును శాంతమయముగను, బవిత్రముగను, నిర్మలముగను, శీలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారంబుగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్మచేయుటకు సంసిద్ధముగను నొనర్చిన యట్టివాఁడు తనవనమును దివ్యశ్రోత్రముపై నిగుడించును. అట్టిమానుషకర్మము నుపగమించు దివ్యశ్రవణముతో దూరపువైనను, దగ్గరవైనను, మానుషములైనను, దైవాసంబంధములైనను వినును”.

“రాజపథముననున్న వనజాఁడు భేరినివాదమును, వృందంగగ్వనిని, నల్పడిండిమగ్వనులను, శంఖగ్వనులనువిని నియ్యది భేరిద్వని, యియ్యది వృందంగగ్వని యియ్యదియల్పడిండిమగ్వని, యియ్యది శంఖగ్వని యని గుర్తెఱుంగు.”

“అట్లు మనమును శాంతమయముగను, బవిత్రముగను, నిర్మలముగను, శీలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారంబుగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్మచేయుటకు సంసిద్ధముగను నొనర్చిన యట్టివాఁడు తనవనమును హృదయమును వ్యాపించు జ్ఞానముపై నిగు

డించును. తన హృదయముతో నితరులయొక్క హృదయములను దదితరశీవజంతువుల యొక్క హృదయములను దెలిసికొని—

1. చండశిలంబును హృదయము నుత్తాపశీలము కలదానిగను, బ్రసన్నంబును హృదయమును బ్రసన్నమైన దానిగను;

2. కపిశంబును హృదయమును గుళితముగను, శాంతియుక్తంబును మనమును శాంతియుక్తమైనదానిగను;

3. మూఢమైన మనమును మూఢమైనదానిగను, జాకరూకతతోఁ గూడిన మనమును జాకరూకత కలదానిగను;

4. అప్రమత్తమైన వనము నప్రమత్తమైనదానిగను, (స్వస్థత లేని మనమును) స్వస్థత లేని దానిగను;

5. వికాలమైన హృదయమును వికాలమైనదానిగను, త్కుద్రంబైన మనమును త్కుద్రమైనదానిగను;

6. నీచమైనమనమును నీచమైనదానిగను, నున్న తమైన వనము నున్నతమైన దానిగను;

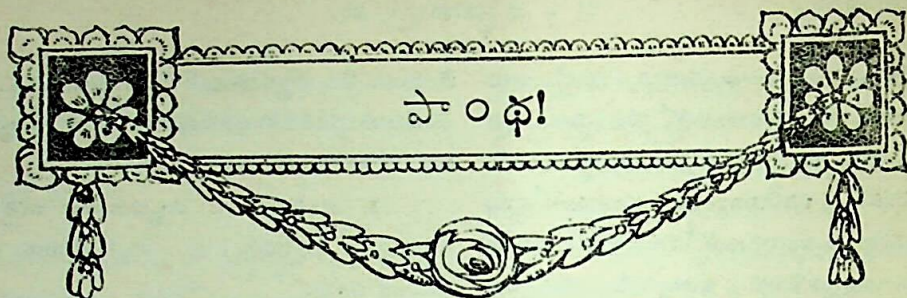
7. దృఢమైనమనమును దృఢమైనదానిగను, నననశీతమైనమనము నననశీతమైన దానిగను;

8. అనధీనమైన మనము ననధీనమైనదానిగను, బరాధీనమైన మనమును బరాధీనమైనదానిగను;

అట్టివాఁడు గుర్తెఱుంగును.”

[స శేవము]

వెలువోలు సీతారామయ్య చోదరి గారు

నిశ్చలంబు నిర్మలమయి నెగడునట్టి (గూర్ప
మృదుల నవనీతహృదయంబు ముదము
నరుగుచున్నాడ వెచ్చటికయ్య; పాంథ!
ఆగు మాగుము, నాసలు కాలకింపు.
సీనహచరులు సంచరించు సరణిగని
కంటకావృతమైన మార్గంబటంచు
శిష్యవాత్సల్యమున నీకుఁ జెప్పినట్టి
గురుని హితవాక్యముల నెద మరువఁబోకు.
మంచిమార్గంబె నీవు గ్రహించినావు
కావధంబులు కొన్ని నిన్ గలయుచుండు

మందభాగ్యుండ నగుచుఁ బ్రమత్తుడవయి
యాసరణు లనలంబింప నాసఁడకు.
పాంథ! నీవేగుచున్న దే సరమసౌఖ్య
జాలములు కాలవాలమై శ్రావ్యమైన
శారిత్రాకీర పికకేకి సారస ప్ర
సూతనిస్వస్థములతోడ సొంపొసంగు
వన్యరమణీయ మార్గంబు, వనకుమారి
భోగ భాగ్యంబులను, కవిపుష్పిడవయి
సరగువో స్వీయగీతముల్ పాడుకొనుచు
నందుకొనుమయ్య, గమ్యస్థలంబు పాంథ!

ప్రణతి

కొమరవోలు నాగభూషణరావుగారు

తాలింబాడెడు మలయానిలంబు లందు
విమలతోయఁనదీతరంగములయందు
వికచపుష్పఫల వనవాటికల యందు
అవని నస్పష్ట సూక్ష్మరేఖువులయందు.
శ్రీహిమాలయఃపర్వత శ్రేణులందు
బాలభానుమయూఖి సంస్పర్శయందు
కమలకాంత వినూత్న హాసముల యందు
శారద శశాంకజ్యోత్స్నాప్రసారమందు

వలపులం జిల్లు చెంగల్వకొలనులందు
గుమిగఁగూడిన నీలమేఘములయందు
సచ్చగ్గాఁ బండిపాలుపాటు పంటలును
కవికుమారులమంజులకవితలందు
నిరుపమానంద తాత్పర్యగరిమ నిచ్చు
ప్రకృతియే ప్రేమ ప్రేమయే ప్రకృతిసుమ్మ
ప్రణయమాధుర్యమూర్తియోప్రకృతి కిది
కరము ననురక్తి నానమస్కారశతము. [గో.

ప్రాచీన భారతీయాభరణములు

దేవతావిగ్రహములకు జెందినవి

చిత్రము ౧

693. స్త్రీ విగ్రహముయొక్క చిన్న కిరీటము. ఇది 'మ్యూక్' అను పాశ్చాత్యదేశపు ప్రభువు గరించుకిరీటము వలె నున్నది. 694. దేవతాకిరీటము; గొప్పది. 695 వెండ్రుకలను, ముకుటయును సరిదిద్దియుండుట కుపయోగించునది. పైన 3 తురాయిలు గలవు. 696. దేవతాకర్ణాభరణము. ఒరిస్సాలో నిష్పాతికిని ఈ యాభరణమును గరించుచున్నారు. 697. దేవతాకర్ణాభరణము. దీనికి పూవు, గబ్బుకలవు. ముత్యపుబాలరును గలదు. 698. కర్ణపుష్పము. ఒరిస్సాలో భువనేశ్వరాలయము చేరువనున్న యొక చిన్న ఆలయమునందలి వరాహవేదాంతవిగ్రహమున చెక్కబడియున్నది. 699. ముత్యపుసకులను మార్చిన బంగారు కేసుతో చేసిన కర్ణాభరణము. 700. పైచెవిని గరించెడు ఒక అందమైననగ. దీనికి తొలపర్రును చేరుగలదు. 701. 699-న సంఖ్యగల కర్ణాభరణమువంటిది. 702. కార్తికేయ విగ్రహము. 703. భగవతీవిగ్రహము. ఈ రెండు విగ్రహముల పేజులను ఒకేమాదిరిగనున్నవి. కాని 702 విగ్రహపు పేజులయొక్క మోపు ఎక్కువ శిల్పసౌందర్యముగలిగి చూడసాంపుగనున్నది. రెండు విగ్రహములయందున్న కంకణములు, దండకడియములు సుందరముగ నున్నవి. భగవతీ విగ్రహమునకు మధ్యకాలపు షక్తిని చెక్కిన చంద్రహారమున్నది. ఇదిగాక ఇతరహారములును రెండు విగ్రహములపై చెక్కబడియున్నవి. అవి చాల అందముగనున్నవి. కార్తికేయవిగ్రహమునకున్న ఇతరహారములో పెద్దదానిమోపు పులిగోళ్లతో బంగారును కట్టబడినదానివలె చెక్కబడినది. భగవతీవిగ్రహము భువనేశ్వరాలయగోపురమున నొక గూటియందున్నది. దానిపొడవు 7 అడుగులు. అదిక్లార్నెట్ అను ఒక ఖనిజవదార్థముతో చేయబడినది. కార్తికేయ విగ్రహమును ఆగోపురముననే యున్నది. ఈ గోపురము ఏడవతాబ్ది మధ్యకాలమున నిర్మింపబడినది. ఈ విగ్రహములయందలి ఆభరణ శిల్పవైఖరి ఆకాలమునకే బం

గారపు నగలను చేయుటయందుగల అధికమగు సామర్థ్యమును వెల్లడిచేయుచున్నది.

చిత్రము ౨ (ఏ, బి)

౧౨౦౦ ఏండ్లకు పూర్వము ఒరిస్సాలో నీహాభరణములను గరించుచుండేది.

704. తలముడి (కొప్పు). బుజుము నానునట్లు చేయబడినది. పూవులు చిత్రించిన నాడాతో కట్టబడినది. ఆ నాడాపైన రెండువైపుల నక్షత్రములవంటి పూవులు చెక్కబడినవి. ముందలపై ముంగురులు బాలరువలె దిద్దబడియున్నవి. పైన మక్కోణములుగల యొక భూషణము చెక్కబడియున్నది. చెన్నపురమును నిష్కడును కొందరు ఆయాలు ఇట్టిముడిని ఎడమవైపున వేసికొనుచున్నారు. 805. తలవెండ్రుకలుగాని, కుట్టుపనిగల నాడాలుగాని కలిపి పేని కిరీటమువలె కట్టబడిన ముడి. 706. సరిగబుటాలు తీగలువేసిన నాడాతో చేర్చి తలపాగావలె మట్టినముడి. 707. తలముడి. ఇట్టిముడిగలవిగ్రహము భువనేశ్వరాలయగోపురముపై నున్నది. ఒరిస్సాలోను, రాజధానిదక్షిణభాగమునను స్త్రీలు ఇట్టిముడిని ఇప్పటికిని వేసికొనుచున్నారు. దానిపై రాకణివంటి బంగారు నగను తాల్చెదరు. ముత్యములతోగాని, బంగారుతోగాని చేసిన గొలుసులజరలు చూడు ముడిపై నొకవైపున గరింతురు.

ఆహస్తాభరణములలో ప్రధానమయినది 'బాలా' అనునది. ఒరిస్సాలో దానినే 'ఖార' అందురు. 'బాలా' అనునది గండ్రనికడ్డితో చేయబడినది. రెండవది: చున్నై నకడ్డితో చేయబడినది. సాధారణముగ శిల్పములయందలి పూసలతో కట్టబడినట్లే చెక్కబడును. కొన్నిటి యయమాత్రమే పుష్పములు, రెక్కలును చెక్కబడి యుండును (చూ. 710 ఎ). ఒకొక్కప్పుడు పైన పూవు లేకుండా రెండువరుసలుగ నుండును (చూ. 715 ఎ). లేక

రెండువలయములనుగ్గ కొంతఅనకాశము నదిలిగాని, విలువంపులుగచంచిగాని, ఇరవీవిధమున వగిషీపనిగలిగిగాని యుండును. (మా. 709 ఎ, 713, 714, 708ఎ). కట్టకడపటిమాదిరి వానిని సామాన్యముగా కలకత్తాలో 'పాటూరి' అను పేరే ధరియించుదురు. అవి అయికోసీయల కడియములను ప్రతిరూపములుగా నుండునవి.

చండను బాజా, టూబి, డాడ్ అను పేరులుగల కడియములును మొనమొన్నటివరకు ధరించుచుండిరి. (మా. 716 బి, 712, 708 బి). 709 బి, 715 బి సంఖ్యగల రెండును 'టూబి' అను చండకడియముమాదిరివి. ఇప్పుడు పయోగమున నుండునవి యిట్టివికావు. 709 బి సంఖ్యగలదానికంటె 710 బి సంఖ్యగలదానికి చిరుగం

టలు కలవు. గొలుసుపట్టెడను చిరుగంటలుకాని, చిరుగజ్జెలుగాని, కట్టినమాదిరిగాని అందీముగ్గుమైనది. దానికి కింకిణీఅందురు. స్త్రీపురుషులు భయములు ధరించుదురు. 713 లో మాదిరిగా గజ్జెలుగాని గంటలుగాని లేక బోలెడీయమున గుండ్లు వేసియుంచుటయుగలదు. దీనికే సంఖ్యలేమున నూపురమును పేరు. 718 లో పైననున్న అంజె మాత్రమే యిప్పుడు వాడుకయందుండునది. దానికి గజ్జెఅందురు. అది బోలుగాగాని, గజ్జెలుకట్టబడిగాని ఉండును. 719 లో పైది, 717 లో పైది బిరిస్సాలోను తెలింగనలోను బట్టలునిగువకుట్టుకొనువాడుక వారు ఉపయోగించుదురు. దీనిని స్త్రీలు పురుషులుహడ ధరించెదరు. [‘ఇండియన్ జ్యూయలరీ’ అను పత్రికనుగ్గి.]

వయఃపానము (భావగుచ్ఛము)

ఆవంత్య వెంకటరంగారావు గారు, బి. ఏ., సీనియర్

చదలఁ దీవ్రసంచారము సలుపుకతన
జలదబాలునిదేహమ్ము ఛాయదొఱుగి
అసితమై ఘర్మబిందు ముత్యములరాల్చి
క్షుత్తిపాసార్తు రూపమ్ముఁ జూపుచుండఁ
గరుణ భూదేవి నిజధరా ధరపయోధ

రముల దుగ్ధమ్ములాని విశ్రాంతి నొండఁ
బిలువఁగావాఁడు ప్రీతితో నిలకు దిగుడు
వారెను ప్రసన్న సితపయోధార లపుడు
వరపయఃపానమునఁ దెల్లఁబడియె నతఁడు.

భారతీయుల ప్రాణముల విలువ

తెలిగొక్కికుపత్రిక విలాపము

మానవుల ప్రాణములు, వానివిలువ: కడచిన మత కలహముల సమయమున కలకత్తానగరమున దుండగీడ్ర చేడిగ్గి- కేసువహమాదు అను తంత్రిజవాను తన ప్రాణములను గోలుపోయెను. తత్పరివారముగ ఉదారశీల మగు ప్రభుత్వ మాతని కుటుంబమునకు నలువదిరూపాయలు గర్భభీక్ష మొసంగెను. ఇందువలన కొంతకాలమునకు పూర్వము ౧౫౦ రూపాయల పరివారము తనయజమానునకు ప్రభుత్వమువలన లభించునట్లుచేసిన యొక జేబు పక్క ప్రాణముల విలువకన్న తంత్రి తపాలశాఖల యందలి యుద్యోగులప్రాణములవిలువ చాల నల్పముగ చూపబడుట స్పష్టమగుచున్నది. ఆగర్భభీక్ష తపాలుఉద్యోగులవరకు కూడ వ్యాపించినట్లు తెలియజేయుచున్నది. ఆసాములో నొకగ్రామమునందలి కార్యాలయమున పనిచేయుచున్న సబ్ పోస్టుమేస్టరు తీవ్ర జ్వరవేడికుడయి సాగ్యమయినంతత్వరలో విరామమును జరుపజేయింపగోరెను. కాని యారతమ తనయుద్యోగపు విద్యుత్ గర్భములను నెరవేర్చుటకయి తన ప్రాణములను భారపోయువరకు విరామము లభించుకరము సంప్రాప్తింపజయ్యెను. పాప మాతని కుటుంబమునకు ౧౫౦ రూపాయలు గర్భభీక్ష మొసంగబడెనట! తంత్రి తపాలు శాఖలయందు మనప్రాణములవిలువ యిట్టిది. ఆర్థకుడగు వానిమరణమువలన వాని కుటుంబమునకు సంభవింజేడు నష్టకష్టములను, నిస్సహాయస్థితినిగూర్చి చక్కగా పరిశీలించు వింతలలో వింత!!

భారతదేశ సంస్థానములు-వాని

సంవత్సరాదాయము

‘హిందూస్థాన్ రివ్యూ’ అనుపత్రికలో శ్రీ. సి. విజయరాఘవాచార్యులు గారు ‘భారతదేశ సంస్థానముల భావినమస్య’ అను వ్యాసమున సీక్రిందివిషయన వ్రాయుచున్నారు. దీనినిబట్టి అల్పదాయముగల సంస్థానము లూహింప శక్యముగాని స్థితియందున్నవనుట స్పష్టమగును.

భారతదేశమున ౫౬౨ సంస్థానములు గలవు. వానిలో ౧౦ మొత్తమున కోటికి తక్కువగాని సంవత్సరాదాయము గలవి. వీనియందు హైదరాబాదు ఒక్కటియే ఆరుకోట్లు ఆదాయముగలది. ౫౩ సంస్థానములు ౧౦ మొదలు ౧౦౦ లక్షలవఱకు ఆదాయము గలవి. ౧౨౭ సంస్థానములు లక్ష మొదలు ౧౦ లక్షలవఱకు నాదాయము గలవి. తక్కిన ౩౭౨ సంస్థానములు లక్షకంటె తక్కువ ఆదాయము గలవి. వీనిలో రమాలమి ౧౩౭ సంస్థానములు ౧౦ వేలకన్న తక్కువ ఆదాయము కలిగి; ౪౦ సంస్థానములు వేయికన్న తక్కువ ఆదాయముకలిగి, వానిలో రెండుసంస్థానముల విషయ మిటు ప్రత్యేకప్రస్తావనార్హము. ౧. రాజానాయక్ గంగారామ్ అంకుష్ అను న్యాయవాద్ నాయకునకు ౧౬౦ రూపాయలు ఆదాయము. ఆతని పోష్యులు ౩ బడినలుగురు. సంస్థానవిస్తీర్ణము ౫ చదరపుమైళ్లు. ౨. బిల్వారిరాజుగు రాజా బావ్ తి గారికి ౯౦ రూపాయలు ఆదాయము. ఆతని పోష్యులు ముప్పదియిద్దఱు. సంస్థానవిస్తీర్ణము ౧౫ చదరపుమైలు.

ఇట్టి సంస్థానములను నిర్మించుటకుగల కారణములు మిగుల నాశ్చర్యకరముగ నుండును. ఇట్టిపరిస్థితులలో నిట్టి యశేకసంస్థానములు—వేయిరూపాయలకంటె తక్కువ ఆదాయము గలవాని—అధీశులను సజీవములగు పిల్లల ఆట బొమ్మలయందలి రాజారాణులతో సరిపోల్చుట సాహసము గాబాలదు.

భారత దేశము-శిశుమరణములు

౧౯౨౭ సం. ఏప్రిల్ నెల మాడరక్ రివ్యూలో శ్రీ రాజానికాంతదాసుగారు వ్రాసిన “భారత దేశమున మనుష్యులనష్టము” అను వ్యాసమునుండి.

౧౯౨౧ వ సం. జనసంఖ్యప్రకారము భారత దేశమునందలి శిశువులసంఖ్య.

వయోపరిమాణము	సంఖ్య లక్షలు	మొత్తము జనసంఖ్యలో నూరుగురిలో వంతు
౦-౫	౪౦౦	౧౨.౬
౫-౧౦	౪౭౦	౧౪.౮
౧౦-౧౫	౩౭౦	౧౧.౬
మొత్తము	౧౨౪౦	౩౮

భారతదేశమున చాలవరకు ఎక్కువమంది బిడ్డలను—అందును చంటిబిడ్డలను—శరీరపుష్టి, వికాసము లేదనియే చెప్పుట యుక్తము. ఆహారము, సుపాషణవిధానము పిల్లలయభివృద్ధి కావశ్యకములైనవి. వ్యవసాయమునకు బేరుగన్న భారతదేశమున పరిశ్రమలకు బేరుగన్న ఇంగ్లాండు జర్మనీలలోకన్న (పిల్లలకు ప్రధానాహార మగు) పాలు చాలతక్కువగా లభించుచుండుట సుప్రసిద్ధమగు విషయము. ఇంతేకాక భారతదేశమునందలి ప్రజలు ౩ వంతులవరకు దుర్బరదారిద్ర్యపీడితులై తినుటకు తిండి లేక మలమలమాడుచున్నారు. కావున పిల్లలపాషణమునకు నలసిన ఆహారాదులు దుర్లభము లగుచున్నవి. ఆరోగ్యనూత్రపరిజ్ఞానాభావమును దీనికి తోడుగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిగతులలో క్రిందిపట్టికయం దగవడుకీతిని శిశుమరణము లక్షధికముగ నుండుట వింతకాదు. ఇంగ్లాండులో ౧౦౦ కి ౭.౫ ను, జపానులో ౧౦౦ కి ౧౬.౬ ను, కాగా భారత

దేశమున ౧౦౦ కి ౧౯.౪ శిశుమరణములు సంభవించుచుండుట పరికింపవలెను.

భిన్న భిన్న దేశములయందలి శిశుమరణములు

పట్టిక

దేశము	సంవత్సరము	శిశువులలో పుట్టిన ప్రతిమూడుగురు బిడ్డలలో మరణించినవారు
ఇంగ్లాండు-వేల్స్	౧౯౨౪	౭.౫
ఫ్రాన్సు	౧౯౨౪	౮.౫
జెర్మనీ	౧౯౨౨	౧౦.౭
జర్మనీ	౧౯౨౪	౧౦.౮
స్వీడెన్	౧౯౨౩	౧౪.౫
ఇటలీ	౧౯౧౮	౧౬.౧
జపాను	౧౯౨౨	౧౬.౬
ఇండియా	౧౯౨౧	౧౯.౪

గర్భమున మృతులై జనియించిన శిశువులుగాక భారత దేశమున ప్రతినవత్సరమును ౨౦ లక్షలు చంటిపిల్లలు మృతులగుచున్నారని అంచనావేయబడినది. బాల్యముననే మృతినించువా రత్యధికసంఖ్యాకులు. ౧౦-౧౫ ఏండ్లబాలురు ౧౦౦లక్షలు మృతులగుచున్నారు. దుష్టములగుఆహారములచేతను, ఆరోగ్యహారములగు పరిశీలనచేతన బాధపడుబాలురు మృతులగువారికన్న నెక్కువమంది గలరు. వారచిరకాలమున మృత్యుదేవతకుగాని, చిరకాలము ననారోగ్యదేవతకుగాని బలియై, దేశాభివృద్ధికిని, దేశక్షేమమునకును నిరుపయోగులగుచున్నారు.

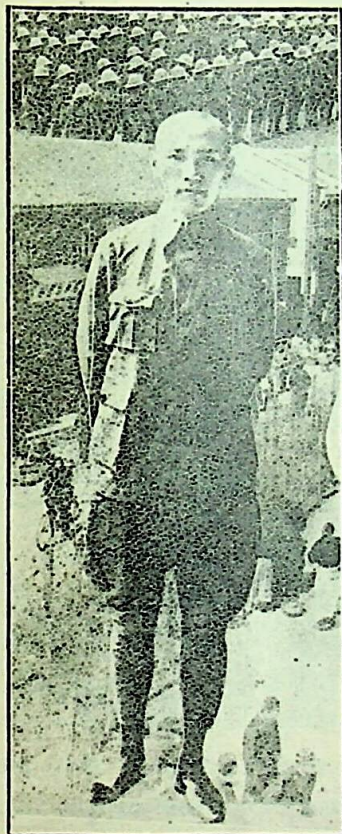
భారతజాతీయనాయకుల కొకసందేశము

శ్రీయుత తారకనాథదాసు (Ph. D.)

గారు ౧౯౨౭ ఏప్రిల్ నెల మాడరక్ రివ్యూ పత్రికయందు ప్రకటించిన ‘చైనాతో ఇంగ్లాండు యుద్ధము — భారతజాతీయనాయకుల కొకసందేశము’ అను వ్యాసమున ప్రకృతము ఇంగ్లాండు చైనాయుద్ధ పన్నుచున్న తంత్రములను, ఇండియాపారతంత్ర్యస్థితిని, ఇండియాపై

ఇంగ్లాండు చూపుచున్న నిరంకుశచర్యలను, నిరసనభావమును, రషియా టర్కీల విషయమున పెనుక ఇంగ్లాండు కావించిన తంత్రములను వివరించుచు తుదకిట్లు నుడివె:

[ప్రపంచయుద్ధమున బ్రిటిషురాజ్యము సురక్షితముగ నుండుటకొరకు జర్మనులతోడను, తురుష్కులను

చియాంగుకాయీషేకు సేనాని

ఈరీడుకాంటునుప్రభుత్వ సేనానాయకుడుగనుండెను. హాంకో, నాంకింగునగరములను ఆక్రమించుకొనెను. మఱియు దక్షిణభాగపు జాతీయపక్ష నాయకుడు. కాని యాపక్షము నందు అతివాదులు రషియాసోవియటు:పక్షమువారి ప్రేరేపణలపై వశమగుచున్నాగను తలంపుతో అందుకు ప్రతిపక్షముగ నాంకింగునందు వేరొక ప్రభుత్వమును ఏర్పరచిరి. [గ్రా. ౨౭, ఏప్రిల్ సెల ౨౭ తేది స్థియరపత్రిక.]

రోడను, భారతీయులుపోరాడి తమ జీవితములను ధారపోసియుండుటను, తత్ ఫలితముగ అమృతసరహత్యలు, రౌలెట్టుచట్టము, బ్రిటిషువారి కొరకు భారతీయులు సంరక్షించిన దక్షిణాఫ్రికాయందు భారతీయుల యెడ బ్రిటిషువారుచూపిన విభేదభావము, ఇన్నిటికి పైగా ప్రపంచసామ్రాజ్య మహాసభయందు భారతదేశ మితర రాజ్యములతో సమానమగుగౌరవమును బొందనవచ్చుమను తీర్మానము, మొదలగునవి బ్రిటిషువారు ప్రసాదించిన వరములనుటను భారతీయుల కెన్నిటికిని మరురగాని విషయములు. ఇట్టిమిన్నలను బడసిన భారతదేశము బ్రిటిషుసేనల కొరకును, బ్రిటిషురాజ్యముకొరకును, ఆసియాకు విరుద్ధముగను సేల పోట్లాడవలెను? ప్రపంచమహాయుద్ధము యమున గాంధీయహాత్ముడుహడ సైన్యమును సమకూర్చునుగాని నేడట్టి స్థితిలేదు. మహాత్ముడును ఇతర నాయకులును సైతము భారతదేశముయొక్కయు, ఆసియాభండముయొక్కయు స్వేచ్ఛాస్వారంత్రిములను, జాతీయైకమత్యమునకును విద్రోహమును గావింప సమకట్టిన వారు లేప్ప నితరభారతీయులెవ్వరైనను, బ్రిటిషులాభము కొఱకు చీనాతోగాని ఏయితరదేశములతోగాని కత్తిగట్టి పోరాడు టనుచితమని ప్రబోధంపనలసిన సమయము చిటిసించినది.

స్త్రీలయం దున్నతవిద్యావశ్యకత

‘సోషల్ సర్వీస్’ అను త్రైమాసికపత్రిక ఇట్లు వాకొనుచున్నది.

జాతియొక్క నాగరకతాభివృద్ధిని విద్యాభివృద్ధిపట్ల నాజాతికావించిన పరిశ్రమనుబట్టి నిశ్చయింపవగును. ప్రభుత్వము తనఆదాయమున వెక్కువభాగమును విద్యాభివృద్ధికై వ్యయించునని, విద్యావంతులగు మెడికల్ వంటియువకు లనేకులు బద్ధకంఠులై తమదేశమునందలి బాలబాలికలకు లేస్తూ విద్యనునేర్చి వారిని పౌరజ్ఞానులుగ చేయుపవిత్తోద్దేశముతో తమజీవితముల నర్పించుచు, గొప్పనర్తకస్థానములయందలి వర్తక చక్రవర్తులుదారులై యుండొరులనుమించి తమదేశమునందలి విద్యా

సంస్కరణభివృద్ధికి యపారముగ నీ నము నొసంగుదురేని, దినదినాభివృద్ధిగాంచుచున్న తమసిల్లలభావిమఖిజీవితము నకై శుష్కదరిద్రులుపైతము తమసాఖ్యముల నించుక యేని సరమగొనకుందురేని, యెన్నియిక్కట్టల పాలైయు న్నను, ఎన్నిలోపములు గలిగియున్నను జాతి అత్యున్నతాభ్యుదయమును, ప్రఖ్యాతిని గాంచగలవని నొక్కివక్కాణింపదగును. భారతజేతమునందలి ప్రస్తుతపరిస్థితులను గూర్చి యిటు విమర్శించుట నవసరము. కాని విద్యావిధానమునందలి యవస్థావిశేషమును మాత్ర మిటు పేర్కొనదగినది. అది స్త్రీలయందున్నతవిద్యావ్యాపనావశ్యకత. విద్యనేర్చుటకును, వైద్యముచేయుటకును, సంఘాభివృద్ధికరములగు కార్యములను నిర్వర్తించుటకును, కేవలము స్త్రీలే చక్కగా నిర్వహింపగల ఇతరకార్యములను నెరవేర్చుటకును స్త్రీలు వలసినంతమంది లేకపోవుటయే భారతదేశస్త్రీల కున్నతవిద్య యంతయవసరమో తెలుపగలదు. పాశ్చాత్యదేశములయందు బాలబాలికల ప్రాథమిక మాధ్యమికపాఠశాలలోని యుపాధ్యాయులలో స్త్రీలే యెక్కువమంది యున్నారు. వారు పట్టుదలతోను, ఆసక్తితోను తాము నిర్వర్తించవలసినవిధులను గుర్రెతగి పెంపొందియున్నారు. వారు పొందిన సక్రమశిక్షావిధానమే వారి కట్టియభ్యున్నతిని సహకూర్చినది. అందు సాంఘికాభివృద్ధికరములగు విషయములయందు పాల్గొని సామర్థ్యముతో నిర్వహింపగల స్త్రీలు భారతదేశమున చాల తక్కువగ నున్నారు. వేరేలే? క్లిష్టములైన ప్రస్తుతపు సాంఘికపరిస్థితులను సరిచేయుటకు సమర్థులగువారు కావలయునన్నచో విద్యావిధానమును ప్రస్తుతపు స్థితిగతులకు దగినట్లు సవరించుకొనుట తత్సంతావశ్యకము.

‘మారెజో’ ద్వీపపరిశోధనము - ఇండియనులు (‘అమేజాన్’ సదీముఖమున గల యొక ద్వీపమున ఈనడుమ నలిపిన పరిశోధన ఫలితములు).

[అమెరికాఖండపు గొప్ప పురాతనవస్తు శాస్త్రజ్ఞుడు గు ఫిషర్ దొరగారు ‘మారెజో’ ద్వీపమునందలి తన పరిశోధన ఫలితములను

గూర్చి ౧౯౨౭ ఏప్రిల్ ౨వ తేదీ ‘స్పియర్’ పత్రికయందు వ్రాసిన వ్యాసము నుండి]

‘మారెజో’ అనుద్వీపమునకు సమీపమున నున్న గోరీదిబ్బకై బయలుదేరితిమి. దీని కథయే నేను మా దేండ్లక్రిందట వినియుంటిని. బరదప్రదేశములను, నిడుకాలవులను చాటుచు రెండుదినములు కఠిన ప్రయాణము సాగింపగా, తుదకు ‘లారెంజీరో’ అను గోరీదిబ్బ చేరుకొంటిమి. ఈశ్వలము తేల్ల కను, గబ్బిలములను, దో

1. మారెజో ద్వీపమున దొరకిన (ఇండియనుల పనితనము నిదర్శించు) కుండలు మున్నగునవి ఫిషర్ దొరగారు పరిశీలించుచున్నారు.

మలకును ఆటపట్టెయైనను, బస చేయుటకు మాత్రము కాదు కావూముగ నేయుండెను. ఇచ్చట కుండలు మెడలకు మట్టితో చేసిన వస్తువులు దొరకెడి మూడవలు కన్పడెను; విలువగల అట్టి కుండపెంకులు మాత్రమే అనేకములు నాకుదొరకినవి; కాని పూర్ణప్రాత్రము లేవియుంభింపలేదు.

‘మారెజో’ ఇక్కడికి మూడు మైళ్లుండెను. రెండుదినములకు మరల ఎడలపై బయలుదేరితిమి, దోమల దండులు మున్నగునాని బాధలపాలగుచు ఇంచుమించు

నాలుగుగంటలు పయనము నేయునదికి “మాకాకెవో” పు సంబంధించిన చక్కని పచ్చికబయలు మాకన్నులబడెను. మేమనటికి చేరుకొనునదికి దరిదాపు రెండుగంటలు వడిప్రయాణముచే మిక్కిలి బడలియున్నను వెంటనే నా పనిమాచికొనక నాకు తోచినది కాదు.

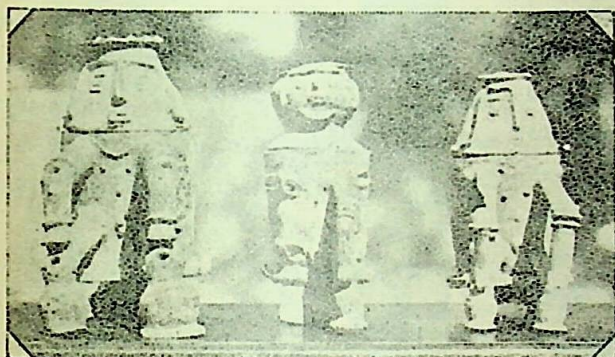
నేను చావును ధూమిలో నొక్కసారి నాటుట తోడనే కఠినపదార్థమొకటి తగిలినది. ఉత్కుతతో

నభిండసాందర్యముతో నొప్పినవి. బ్రద్దలయి పోయినవి కొన్నిశకలములు మ్యాజియములో తరువాత బాగుపరుప బడినవి.

భారతదేశమున ప్రారంభవిద్య,

కడచినశతాబ్దియందలి వెనుబాటు

[‘ఆన్ట్రెలియా ఇండియాలోగ్ బి.లెటికా’పత్రిక నుండి]

2. ‘మారెజో’ ద్వీపమునందలి ఇండియనుల అస్థిస్థాత్రములు

మెల్లగా చుట్టునున్న మట్టిని త్రవ్వివై చితిని. అంతకంత కు గొయ్యి లోతయి కొంచెమునేపటి కొక పెద్దపాత్ర బయల్పడినది. దానిగొంతుకపై పక్షులయొక్కయు, పాము లయొక్కయు చిన్నచిన్న బొమ్మలు కన్పడినవి. మండు పెండలో సుమారొక గంటనేపు పనినేయునదికి సమగ్ర మైన మట్టికుండయొకటి, 2½ అ. యెత్తును, 18 అం. పొట్టవెడల్పును గలది కనపడినది. వందలకొలది సం॥ముల నుండి దాని కంటియుండిన మట్టిని కొంచెము కొంచెమే కడిగివైచితిని. సూర్యాస్తమయము కాకమునుపే యీ చక్కనిపాత్ర రంగులతోను, చెక్కిన నగిషీలతోను, సుమారు వేయేండ్లక్రిందట తాను మొదట తయారైన సర్వాంగసాందర్యముతో వెలుగ సాగెను. జాగరూక తో నాకుండలోనిమట్టిని త్రవ్వితీసి అందుండి ముక్కలు ముక్కలుగ నొక యువకశేబరపుటవస్త్రముల వేరు పరిచితిని.

మఱియు నాప్రదేశమున అమూల్య వస్తువులు వెలువడినవి. ఆ అ న శే వ. ము లన్నియు కడిగిన మీదట నెక్కడను రంగులుగాని, నగిషీలుగాని చెడకుండ

కలిగినది కాని విద్యావిషయమున జూచినచో నా రవలంబించినపద్ధతి నిరర్థకమై నిష్ప్రయోజనమైనది. ఇది కడుతోచనీయము. ప్రభుత్వమువారు మాలుగు కొనుచు ధనమిచ్చి సాగించుచున్న ఈ విదేశీయవిద్యా పద్ధతి హిందూదేశమునకు సరిపడలేదు. పాశ్చాత్యపద్ధతితో సరిపోల్చి చూచినయెడల హిందూదేశమునకు ప్రాచీనవిద్యాపద్ధతియే మిక్కిలి అనుకూలయగునండ గలదు. బ్రిటిషువారికి పూర్వము ప్రతిగ్రామమున నొక పాఠశాలను కలకొల్పటకు వీలిచ్చిన ప్రాచీనపద్ధతిని యథాస్థానమునకు గొనివచ్చుటకై హైందవదేశాభి మానులు ప్రయత్నములు సలుపుచున్నారు. విదేశీయుడు ప్రజలకొఱకు ఎంత ఎక్కువగ పాటుపడినప్పటికి ఆతఁడు వారితో గలసి పనిచేయనికారణమున కెడిపోయిన విద్య స్వపరిపాలనమున తిరిగి సుస్థితికి రాగలదని యాశింప వచ్చును.

బుద్ధుని సందేశము

‘బ్రటిష్టు బుద్ధిస్టు’ పత్రికలో ‘బుద్ధుని సందేశము’ను గుఱించి ‘ఎనటాల్ లి స్ట్రాన్సు’ వ్రాసిన వ్యాసములో నీదిగువ విషయములు కలవు :

నిర్వాణసిద్ధాంతమును నమ్మి అయిరోపాఖండము బాధ్యమతము నవలంబించుటకు సిద్ధముగా నున్నదని యన లేము కాని దానిని గుఱించి ఖండఖండాంతరముల బాగుగ ఇప్పుడు తెలియవచ్చుచేత ఆమతము విశ్వంశుల హృదయాలను ప్రత్యేకము చిత్రముగ నాకర్షింపగలిగిన దనియు, కాక్యమునికి ఆతనిని గుఱించి విరుద్ధాభిప్రాయ మేర్పడని యట్టి హృదయమును మార్చివేయ శక్తిగల దనియు మాత్రము అంగీకరింపవలెను. బాగుగ నాలో చించినయెడల పాశ్చాత్యప్రతిభ వికసింపక పూర్వమే హిమవత్పర్వతపాదమునుండి ప్రవహించిన యీ నీతి నిర్దుర్ఘటిత ఫలప్రదమైన తన పవిత్రతను, రుచ్యమైన తన నవ్యతను ఇప్పటివఱకు గాపాడుకొనుచు వచ్చుటయు, దుఃఖనీడితమైన మానవప్రపంచమున కిప్పటికిని కపిలవస్తు మహర్షి యే ఉపదేశకులలో నుత్తముడుగను, దుఃఖోప శమనకులలో కడుమధురవచోవిభవుడుగను ఉండుట యు విచిత్రముగ నుండకపోదు.

బాధ్యము నిజముగా ఒకమతముకాదు. అది ప్రపంచోర్వత్తిని గుఱించి కాని, దేవతలను గుఱించి కాని, సరిగా చెప్పవలసిన యెడల తుదకు పూజను గుఱించి కాని చెప్పదు. అది యొక నీతివిధానము : అన్ని విధానము లలో మిక్కిలి సుందరమైనది. అది యొక తత్త్వము. అత్యంతస్వేచ్ఛాప్రవృత్తిగల ఆధునిక వేదాంతులు చేయు మిక్కిలి సాహసపు ఆలోచనలకు మాడ సరివచ్చునట్టి తత్త్వము. అదియొక్క రక్తబిందువైనచెందకుండ తిలెత్తు, బర్మా, నేపాళము, కాంబోడియా, ఆనాం, చీనా, జపానుదేశములను జయించెను. ఇట్టిది సింహళమున దక్క (తూర్పు) ఇండియాదీవులలో నిలబడుట దుర్లభముగ నున్నది. ఆమతమువీడ గల విశ్వాసగౌరవముల చేత ఆసియాఖండమునం దిప్పటికిని దాని నవలంబించిన

వారు కం కోట్లజనము గలరు. బాగుగ నాలోచించిన యెడల అయిరోపాఖండములో దాని యద్వైతము చాల విపరీతముగ నున్నది. అత్యంతము బుద్ధి మాక్కుతకలవా రని నిర్దిష్టవాదముగ నంగీకరింపబడు ఆధునికతత్త్వశాస్త్ర జ్ఞులలో మిక్కిలి శ్రేష్ఠులైన వారి కీమతములన క్రొత్త సిద్ధాంతములు లోచనానికి అయిరోపాఖండమున దీనిని గుఱించి యెవ్వరు వెలుగరు. లోకము దుఃఖమయమును వాదమును ప్రతిపాదించిన ‘స్టాక్-వెల్-ఫోర్’ అను శాస్త్రజ్ఞు (జర్మను) తత్త్వశాస్త్రజ్ఞుడు బాధ్యతత్త్వము నాధారపఱచుకొనియే తనయిచ్చాశక్తి సిద్ధాంతమును నిర్మించెననువిషయము లోకవిదితమే. తన శ్రేయఃగృహమున గూడ సువర్ణబుద్ధప్రతిమ నుంచుకొనిన యాసుప్ర సిద్ధ తత్త్వశాస్త్రజ్ఞుడే యీవిషయమును ‘కా’వనలేదు.

పాతశాలలయం దారోగ్యపరీక్ష.
[‘వెల్ట్ అండ్ వెల్-ఫోర్’ పత్రిక
(౨౧-౨-౨౨) నుండి.]

హిందూదేశమున పాతశాలలం దారోగ్యపరీక్ష యింకను నెనుకబడియున్నది. ఈప్రదతి హిందూదేశమున వ్యాపించుటకు చాలకాలము పట్టును. మొఱు పెద్దపెద్ద పురపాలకసంఘములు దీనిని విద్యాలయ పరిశీలనములయ ప్రవేశపెట్టవలెను. చాలమంది వైద్యశాస్త్రపట్టభద్రులు ఇట్టి పని మాడవలసి యుండురు గాన నిందుకు సవ మత్యావశ్యకము. పట్టణములం దిదిప్రవేశపెట్టినచో పల్లెటూళ్లయందు కాలక్రమమున వ్యాపించి తీరును.

విద్యార్థులకు ఆహారలోపములు కండ్లజబ్బులు మొదలగునంతములు ముఖ్యముగ గమనింపవలసిన విషయములు. ప్రణాళికప్రసిద్ధిచెందు మెప్పువడయుచున్నది.

కీ. శే. నాటకశిరోమణి
శ్రీమాన్ పి. వి. వరదాచార్యులుగారు
కర్ణాటక రంగభూమి (సంపు ౧, సంచి
క ౯)యం దాచార్యులవారినిగూర్చి వ్రాసిన
వ్యాసపరంపర నుండి:—

శ్రీ ఆచార్యులుగారు ఆంధ్రము మాతృభాషగా గల శ్రీవైష్ణవకుటుంబమున ౧౮౬౩ వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల ౨ వ తేది బనన మొందిరి. బాల్యమున

ఈ చిత్రదర్శనమునకు విద్యాభ్యాసమును గావించి ప్రవేశపరీక్షయందు తీర్థలయిరి. పదవకి ఉన్నతవిద్యా వ్వవస్థనై బెంగళూరు కళాశాలయందు ప్రవేశించిరి. కాని కొలదిదినములకే మాతృనియోగదుభితారముగ విద్యావ్వవస్థను విడనాడి ౧౮౮౯ వ సంవత్సరమున మైసూరుననే ఆరోగ్యశాఖయందు చోక్కనూస్తా ఉన్యోగమున జేరిరి.

నాటకకళాభిమానము వీరి కున్నతో బోలినది. వీరు ద్యోగమున జేరుటకు బూర్వము కొన్ని నాటకములయందు జేరి తమ యద్భుతాభినయకాశలమును ప్రదర్శించుచుండిరి. వీరికి ౧౯౦౦ ప్రాంతముల నుద్యోగహాని, దారాపుత్రినియోగము సంభవించి వీరిని దుఃఖిసముద్రమున ముంచివైచినవి. మైసూరునకు వచ్చునున్న సరస్వతీ విజాసభవారు ౧౯౦౨ వ సంవత్సరము వీరిని ప్రోత్సహించి దుఃఖిప్రపంచమునుండి నాట్యకళాప్రపంచములోని కడుగునెట్టించి తమ సభకు 'రత్నావళి నాటకసభ'యనుపేరిడి దానికి వీరినే యధిపతిని జేసిరి. అది మొదలు ఆచార్యులుగారు నాట్యకళాభివృద్ధికై సర్వ

విధముల పాటుపడుచుండిరి. తమకుగల సామర్థ్యముచే నాసభయందలి పట్టులనందఱిని దిద్ది తీర్చిరి. అప్పటినుండి యాసభవారు మైసూరుపంపలముననే కాక చెన్నరాష్ట్రమున కెల్లకడలను సంచరించి నాటకములను ప్రదర్శించి యపారముగు కీర్తిని గడించిరి. ౧౯౧౦ వ సంవత్సరమున మైసూరుప్రజలు శ్రీ. శ్రీకాంతరాజ ఆచార్యుగారి చూధిపత్నీయను గొప్పసభను జరిపి ఆచార్యులుగారి నాట్యకళల్యమును బ్రశంసించి యొక మణిపిచ్చిస్వర్ణకంకణము (తోడా)ను వారి కొసగిరి. ౧౯౧౭-౧౯౧౮ వ సంవత్సరమున నీసభ దక్షిణదేశసంచారము గావించుచుండ నచటి మహాజనులు తిరుచినాపల్లియందు శ్రీ బెజంటుగారి చూజమాన్యమున సభగూడి వీరికి 'నాటక ఫిరోమణి' బిరుదునును, మువ్వకంకణమును ఒసగి పన్నాసించిరి. ౧౯౨౪ వ సంవత్సరమున బెంగళూరుప్రజలొక మహాసభగూడి రత్న హారము నొకదానిని వీరికి బహుమానముగ నొసగిరి.

వీరు పురుషపాత్రములను ఛరించెడివారు. దుష్కృత, హిరణ్యకశిపు, సంతాపక, రామవర్మ, వర్సనాజాదిపాత్రములకు వీరు పెట్టినది వేరు. ఏపాత్రమున కాపాత్రము

వీరి సర్వాంగములయందును కరగిపోసిన ట్లియుడుకొని యుండును. నతుర్విభులగు నభినయములు వీరి నాశ్రయించి యొకదానిని మించి యొకటి జలయుచుండెడివి. ఏరసమున కారస మినటగోమణి కనుసన్నల మెలగుచుండెడిది. అభినయకాళలమునకు దోడు వీరికి శరీరసౌందర్యము, అవయవవిన్యాసవికాసములు నిండార నమరి యుండెడివి. వీరే మ హా పురుషుని సాత్రమును ధరించిన నా మహాపురుషుడుగనే ప్రేక్షకులు తలకురు కాని ఆచార్యులనుబుద్ధి పొడమడు. వీరి దుష్కృత మహారాజుపాత్రమున కేమహారాజుసాటి? భిన్నభిన్న భావ పరంపర వీరి ముఖమున బరువిడుచు దేనికది యాక్షణమున సుస్వక్తమగుచుండును. ఏబదియేడేండ్ల ప్రాయమున వైతము వత్సరాబాది యువపాత్రములను ధరించు నాచార్యులు యువవత్సరాబాదులుగ నుండిరేకాని వృద్ధాచార్యులుకారు. ధరించినపాత్రమున దా మైక్యమై పోవుదురు.

సంగీతసాహిత్యములయందు వీరు నిరుపమానులు. వీరికంతము సుత్రావ్యయ. రంగమున వీరి సంగీతము సాహిత్యసంగతిని విలసిల్లుచు శ్రోతలనుస్వంగజేసెడిది.

ఈ పురుషుడు కేవలము నటకుడుగాదు. నాటక కర్తయు గూడ. పెక్కునాటకములను స్వయముగ రచించి, రంగానుకూలముగ మఱి పెక్కిటిని పండితులచే రచియింపించెను.

ఈ మహనీయుడు కడునుదారశీలుడు. తొలుత వీరిది పేదకాపురముయినను నాటకప్రపంచమున దామార్జించిన ధనమును దాచుకొనక, నాటకకళాభివృద్ధికిని, దారిద్ర్యపీడితులగు విద్యార్థుల విద్యాభివృద్ధికిని వినియోగించి కాత్వరముగ కీర్తి నార్జించిరి.

ఇట్టి ఆచార్యులవారు ౩౦-౩౫ ఏండ్లు కర్ణాటక నాటకరంగమున జయభేరి మ్రోగించి ౧౮౨౬ వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల ౪ వ తేదీనాడు నాటకరంగము తోపాటు జీవితరంగమును వీడి కీర్తి శేషులైరి. వీరి మృతిచే నాట్యకళాప్రపంచమునకు నష్టమపారముగ నాటిల్లినది.

శివాజీ స్మరణచిహ్నము
[టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా మార్చి ౨౭-వ తేది సంచికనుండి.]

‘భారతదేశమున శివాజీస్మరణచిహ్నమునకు ౧౮౨౭ సం.న పూనాలో వేల్పుయువరాజుగారు పునాదవేరి. మహావీరుడగు శివాజీ జీవితచరిత్రమును చదువుభాగ్యము లభించనివారు ఆతనివిగ్రహమునైన జూచుచుండటముగా నొకబహిరంగస్థలమున నామహాస్మృతివిగ్రహమునొకదానిని సంస్థాపించుటకు, శివాజీసంశయాలగు శ్రీ శ్రీ కొల్హాపూరు మహారాజువారును, రెదితరులును సమకట్టిరి. జి. కె. మెహతరుగారు ఎనిమిదిమాసములు ఎడతెగక కష్టించి విగ్రహమును నిర్మించిరి. వి. పి. కార్యార్థులు గారు అడుగుపీతమునకు మాడులోహఫలకములను, ఒక చులువతాతిపలకను చెక్కబూనిరి. వీటి నన్నిటియొక్క నుట్టినమానాల బొమ్మలిందు పొందుపరుపబడినవి.

గజ్జాయుపై వెక్కియున్న శివాజీ పెద్దవిగ్రహమే ముఖ్యమయినది. ఇది మెహతరుగారి శిల్పము. ఈవిగ్రహము ఆధునిక పాశ్చాత్యశిల్పపద్ధతి ననుసరించియున్నది. పీతముపై చెక్కబడిన తక్కినశిల్పములు పురాతనప్రాచ్య కళాపద్ధతి నున్నవి. ఈస్మరణ చిహ్నస్థాపనము ప్రాచ్య పాశ్చాత్య శిల్పకళావిధానములకు సంపన్న భారంగభూమి యనుటకు మెహతర్ కార్యార్థి మహాశయి లిరువురును చెక్కెడు భిన్నశిల్పములే నిదర్శనములు.

ఈ విగ్రహస్థాపనకు శ్రీ శ్రీ కొల్హాపూరు మహారాజుగారు ముఖ్యకారకులు. మహారాజుగారు పూజ్యుడును, తమపూర్వపురుషుడును నగు శివాజీవిగ్రహమును తమ యుద్ధానవనమున ప్రతిష్ఠించుకొనక, ఆమహాస్మృతు హిందూదేశమున కంతకునుగూడ పూజ్యపురుషుడే యను నుదారజాతీయభావమును దమకార్యమునలన బ్రకటించుచున్నారు.

ఈవిగ్రహము ప్రపంచమందలి మిక్కిలి గొప్ప విగ్రహములలోనొకటి. మాడు చిత్రము లీసంచికయందు గలవు. వాని వివరము—

౧. శివాజీ మహారాజు

మెహతరుగారి శిల్పము. వారి బొంబాయి కళాభవనమున నిలుబెట్టున్నది. త్వరలో నొక గచ్చునమానా

తీపి 'విల్లిపాల్లె' అనుస్థలమున లోహమున పోత పోయు గదు.

౨. శివాజీమహారాజు భవానీపూజ

ఈ చలువరాతిపలక స్మరణచిహ్నపు పీఠమున ముందుభాగమున నమర్చుటకై కల్పింపబడినది.

౩. శివాజీమహారాజు అర్ధచిత్రము

మోహితగురారు రచించినది. విగ్రహము పురుష ప్రమాణమున కొకటిన్నరరెట్లున్నది. సూక్ష్మలక్షణములు లోహవిగ్రహమున నింకనుజక్కగ ప్రకటితము లగును.

చెరుకు తోటలకు ఎరువు

౧౯౨౭-వ సం. ఏప్రిల్ ౧౬-న తేది

కృష్ణాపత్రికలో శ్రీ మామేటి రంగారావుగారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు.

మన దేశములో చెరుకు పంటలవలన విశేష లాభములు ఉండుటచేత రయితులు ఎక్కువగా చెరుకు వ్యవసాయము చేయుచున్నారు. ఎక్కువమంది వ్యవసాయకులు ఇప్పుడు అమలులో ఉండు ఎక్కువ లాభము కలుగజేయు క్రొత్త పద్ధతులు తెలియక పోవుటచే నవలంబించక పూర్వవ్యవసాయ పద్ధతులనే అవలంబించుచు అంత విశేష లాభము పొందుటలేదు. భూములు ఎంత సారవంతముగా నున్నప్పటికి ప్రతి సంవత్సరము పంటకు లెగ్గింపు వేయని యెడల తగిన ఆదాయము నివ్వవు. మనము ఒకభూమినుండి విశేషము పంటలు తీయుచున్న సంగతి అందరికి విశేషమే. సవరుభూమికి తిరిగి ముందు వేయబోవు పంటకు తగిన ఆహారము నిచ్చి బలముచేయు వెరువులు ఉపయోగించ వలసి ఉన్నవి. సవరు ఎరువుల వలన ఖర్చు తక్కువగా నుండవలెను.

భక్తు ఒక్కపశువుల ఎరువు ఉపయోగించుటకున్న ఈదిగవ నుదాహరించిన ఎరువులకూడ ఉపయోగించిన, ఎక్కువ మంచి గుణములు గల్గిన చెరుకురసము-బెల్లము నభివృద్ధి చేయును. మామూలు పశువులపెంట్ల వేసినప్పుడు కల్పితమైన ఎరువులు లెగ్గించవచ్చును. తరుచు చెరుకు నేర్చుముయొక్క స్థితులు సేరగును. కనుక సజీవరసముగా నిఫార్సు చేయుటకు అంత విలుండదు. తరుచు వైట్రిజను

ఉపయోగము నీరు పాటిండు ప్రదేశములలో 70 పానులు మొదలు 150 పానుల వరకు భిన్నముగా నుండును. కొన్ని సమయములందు ఇంకను ఎక్కువగా నుండును. సూచించు ఎరువు మిశ్రము: ఆరుదపుకిండి 500పానులు; సామాన్యపు మాపర్ ఫాస్ఫేటు 500 పానులు సోఫేటు ఆఫ్ ఫాటామ్ లేక సాల్టఫీటరు 100 పానులు. మొత్తము 800 పానులు మొదలు 1000 పానులు ఒక ఎకరమునకు ఉపయోగించవచ్చును.

చెరుకు పాతుటకు ముందు పై నుదాహరించిన ఎరువులు భూమిమీద నెదవల్లి దున్నవలయును. ఏప్రిల్ నెలాఖరున 200 మొదలు 300 పానుల వరకు వైట్రిజు ఆఫ్ సోడా రెండు మోతాదులలో చెరుకు వరుసలలో వేయవలసినది. ఇంకా వివరములు కావలసిన యెడల గంటూరు చిలియన్ వైట్రిజు కమిటీవారికి వ్రాయవచ్చును.

తిక్కనకాలనిర్ణయము

విజయనగరం మహారాజాకాలేజి మేగజిను (సంపు. ౬-సం. 3) త్రైమాసికపత్రికలో (శ్రీ. జి. నరసింగరావుగారు (బి. ఏ., యల్. టి.) 'తిక్కనకాలనిర్ణయ' మనువ్యాసమున తిక్కన మంత్రిపదము నధిష్ఠించుటకు బూర్వమే యజ్ఞములు చేసియుండుననియు, భారతమును రచియించియుండుననియు, మంత్రియైన తరువాత నిర్వచనోత్తరరామాయణ రచనమును ప్రారంభించి పూర్తికాక మునుపే యాతడు మరణించియుండుననియు సూచించి యాతనికాలనిర్ణయమును గుఱించి యీక్రింది విధమున వ్రాసిరి:—

తిక్కన రచించిన నిర్వచనోత్తరరామాయణమున, నెల్లూరు రాజధానిగ రాజ్యమేలుమండిన మనుమసిద్ధి రాజ్యసభ తానలంకరించినట్లు చెప్పియున్నాడు. అందుచే నాదికవియని కేర్కొనంబడిన నన్నయకాలము నిర్ణయించుట కెట్టియాధారముకలదో, అట్టి యాధారమే తిక్కనకాలమును నిర్ణయించుటకుఁగూడఁగలదని తోచుచున్నది. కాని యెవ్వనికంటెతముగ భారతము నన్నయ రచించెనో యట్టి రాజరాజవరేంద్రునికాలము నిశ్చయ

ముగఁ దెలిసినట్లు మనుమసిద్ధికాలము మనకుఁ దెలియదు. అయినను కొరకైన శిలాశాసనములంబట్టి మనుమసిద్ధియను నొకరాజు శా. శ. 1179-1182 వరకు, అనఁగా క్రీ. శ. 1257-1260 వరకుగల కాలమున నుండెనని కనబడుచున్నది. కాని యిది నిర్ణయమునకు చాలదు. ఈ శాసనముల మనుమసిద్ధియు, తిక్కనమనుమసిద్ధియు నొకఁడే యని చెప్పట కాధారము లేవియును లేవు. తిక్కనమనుమసిద్ధి తాత పేరును మనుమసిద్ధియే యైనట్లు నిర్వచనోత్తర రామాయణముననే చెప్పబడియున్నది. అందుచే మనుమసిద్ధియనునే రీసంశయవారికి మరెవరికి కుండియుండవచ్చును. కావున నీశాసనముల మనుమసిద్ధి యెవరని వివాదము పొడచుచున్నది. ఇది నిర్ణయించుటకు నిర్వచనోత్తరరామాయణమున నేమున్నదో చూపుము. తిక్కన కాలేయుడగు మనుమసిద్ధితండ్రియగు తిక్కనృపాలునింగూర్చి యిట్లు చెప్పబడియున్నది :

“కేశవసన్నిభుండు పరిగీతయశో నిధిహోళతిక్కనా

త్రీకుడుకేవలంఁడె నృపు రెవ్వరి కాచరితంబు గల్గునే
తైశవలీల నాడుపట్టుకొర్యధరంధరభాపూఁడైన పృథ్వీశనరేంద్రుడు సైకము నేడైరంగంకుకేలిపల్కుడే.”

ఈ పృథ్వీశనరేంద్రుడు క్రీ. శ. 1163-1180 వరకు రాజ్యముచేసెనని యున్నది. కావున నిరనివి జయించిన తిక్కనృపాలుని కొడుకున మనుమసిద్ధి క్రీ. శ. 1257-1260 నకును నుండెననుచో తిక్కనృపాలుని రాజ్య పరిపాలనకాలము 80 సంవత్సరము లగుచున్నది. కాని యిది విశ్వాసపాత్రము కాదని కాటమరాజుకథను పరిశీలించినచో తేటపడెగలదు. కాటమరాజు నున్న పల్నాటి పద్మనాయకుడున్నా పశువుల మేలిబీళ్లను గురించి మనుమసిద్ధితో చేసిన యుద్ధమున తిక్కనసోమయాజి యన్నపహారుడగు భిక్షతిక్కన రణనిహతుడయ్యెను. ఈ పద్మనాయకుఁ డెవరో విచారించవలసి యున్నది. పల్నాటికీరులలోఁ బ్రఖ్యాతిగన్న బ్రహ్మనాయనికి క్షేమ సోమరుడగు పద్మనాయకుఁ డున్నాడని చరిత్రవలన తెలియవచ్చుచున్నది. ఈపద్మనాయకుడున్నా, కాటమరాజు గలసి భిక్షతిక్కనతో యుద్ధముచేసిన పల్నాటి పద్మనాయకుడున్నా ఒకరే అయియుండవచ్చును. ఈ పద్మన్నతండ్రి పల్నాటిప్రభువైన జేటరాజునకు చుంఠిగనుండెను. ఆ జేటరాజు పశ్చిమచాళుక్యరాజు

భూలోకమల్లనకు, అనఁగా మూడవసోమేశ్వరునకు సామంతుఁడైయుండెను. ఈపద్మన్నతమ్ముడగు బ్రహ్మనాయకుడు రాజుగాకపోయినను రాజ్యభారమునెఱువ వహించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇవియునుగాక నాల్గవ సోమేశ్వరుడు తనరాజ్యమును తిరిగి సంపాదించుటలో నరని వంశమునం దభిమానముగల బ్రహ్మన్న మిక్కిలి సహాయముచేసి శా. శ. 1104 లేక క్రీ. శ. 1182 వు పూర్వ మనేకయుద్ధములచేసి సోమేశ్వరుని పట్టాభిషిక్తునిఁజేసినట్లు శాసనముకంటి యున్నది. క్రీ. శ. 1184 సం.యన నొక శాసనమునఁ గూడ బ్రహ్మన్న యున్నట్లున్నది. ఈ బ్రహ్మన్నయు, పశ్చిమచాళుక్యుల సామంత రాజుల వంత్రియగు బ్రహ్మన్నయు నొకఁడే యైయుండవచ్చును. అందుచే నీ బ్రహ్మన్నకు క్షేమసోమరుడైన పద్మన్నగూడ నాకాలమునండే యనఁగా క్రీ. శ. 1182 వు పూర్వమున నున్నవాడు. కాబట్టి భిక్షతిక్కనను రణ నిహతునిఁగావించిన పద్మన్నను బట్టి కవితిక్కనకాలేయఁడైన మనుమసిద్ధియు, నాకాలమువాడు కావలయునని యొక యుగాహ పొడకట్టుచున్నది. అందుచే పృథ్వీశ రాజును జయించిన తిక్కనృపాలుడు క్రీ. శ. 1182 వు పూర్వమే రాజ్యమందుండవలయుననియు, నరకు క్రీ. శ. 1257 వరకు రాజ్యమును పాలించుచుండ నేరఁడనియును తోచుచున్నది.

నిర్వచనోత్తరరామాయణమున నింతొక యంశమున్నది. తిక్కనసోమయాజి కాలేయఁడైన పశుమసిద్ధితండ్రియగు తిక్కనృపాలుడు కర్ణాటసోమేశ్వరుని జయించిన ట్టిక్రిందిపద్మమున నున్నది :

“కనులాప్తప్రతిమానమూర్తియగు నాకర్ణాటసోమేశ్వరుద్దచుద్గర్గర్వము రూపుమాపి నిజవర్తంబుంబ్రతిష్ఠించి నీలమెయింజోరునిభూమిపైనిలిపి చోళసామ్రాజ్యమును ముడుక్కంగొనితిక్కనూవిభుండు సామర్థ్యంబుచెల్లించెడే.” ఇచ్చటనిర్ణయించవలసినయంశములు రెండుగలవు. చోళరాజునామము లేకపోయినను చోళరాజ్యమున కిట్టియవస్థ యెన్నడు తలపించినదో తెలిసిన నదికొంత సహాయము చేయును. చరిత్రను చూచినచో రెండవ మహాత్మ్యంగునికాలమున ననఁగా క్రీ. శ. 1185-1146 మొదలు చోళరాజ్యము బలహీనమైనది. చోళులను, చాళుక్యులను వైరము సహజముగ నున్నదిగాని చాళుక్యరాజ్యము క్రీ. శ. 1189 చెడిపోయినది. 1162 వు

పూర్వము బలహీనమై పునరుద్ధారణ గాంచినది. ఈ యంశములబట్టి చూచినచో 1146 మొదలు 1189 వరకు నున్న కాలములో పరిపాలించిన చోళ రాజులైన గావచ్చును. కర్ణాటసోమేశ్వరు డేవరని తెలియవలసి యున్నది. క్రీ. శ. 1163-1180 వరకు రాజ్యముచేసిన పృథ్వీవరేంద్రుని జయించిన తిక్కరాజు 1234-1253 వరకు రాజ్యముచేయుచున్న వీరసోమేశ్వరుని జయించె

నని చెప్పుచు శివరాయసోమేశ్వరుడు వీరసోమేశ్వరుడే యని చెప్పిన సంవత్సరహితుగ నుండును. ఇంక మరెవ్వరు? నిర్వచనోత్తరరామాయణమునఁ జెప్పబడిన మనుమసిద్ధివంశావళియును హిందూదేశకాశనసంగ్రహము (Epigraphia Indica) న శేషవ సంపుటమందున్న కాశనములవలనను లేలిన వంశావళియును, ఈ క్రిందివిధ మన నున్నవి:

(1) ఉత్తరరామాయణము	(2) ల కరికాల	(3) ఆ కరికాలవోళ
బ్రహ్మ	కరికాల	కరికాలవోళ
రఘు	మధురాంతక సోత్రాపివోళ	సోత్రాపివోళ
...
రామడు	... బెట్టి...	బిజ్జన
...	తెలుంగు బిజ్జ	మనుమసిద్ధి - నల్ల సిద్ధి
కరికాలవోళుడు	సిద్ధి	తిక్కరాజు
...	బెట్టి	మనుమసిద్ధి
...	రాయభీమ	
బిజ్జన	నల్ల సిద్ధి	
.....	అరియసిద్ధి	
.....	మనుమసిద్ధి	
మనుమసిద్ధి	చెట్టి	
...	రఘుసిద్ధి	
తిక్కన	1207 సం.	
...		
మనుమసిద్ధి		

నిర్వచనోత్తరరామాయణమందు చెప్పబడియున్న బిజ్జనయు, కాశనములమందు చెప్పబడియున్న తెలుంగు బిజ్జనయు ఒక్కఁడే. ఈ బిజ్జనను తెలుంగు బిజ్జడని చెప్పుటవలన నీతఁడును, యా ద వ వ ం శ జ ం డ గు బిజ్జనయును, హైహయవంశజుడగు బిజ్జనయును సరు కాలికులని తోచుచున్నది. తిక్కనసోమయాజి చెప్పిన వంశావళియందు కరికాలవోళునివంశమున బిజ్జన జనించె ననిచెప్పి రవ్వంశంబున మనుమసిద్ధి జనించెనని చెప్పెను. అందుచే బిజ్జనకును, మనుమసిద్ధికిని నడుమ విశేషకాల ముండెనని యభిప్రాయపడుచున్నారు గాని కాశనము లందలవ 2, 3-వ వంశావళిలలోగూడ బిజ్జన చెప్పఁ బడి యుండెను. ఇందొకటి బిజ్జనసంతతివారును, మరి యొకటి బిజ్జనదాయాదుల సంతతివారును నై యున్నారు.

3-వ వంశావళియందు మనుమసిద్ధి, యతనికొడుకు తిక్క రాజు, నతని కొడుకు మనుమసిద్ధియు గనుపించుచున్నా రు. రెండవదానియందీవరుడగు నీ కేరులు లేవు. తిక్కన కాశ్రయఁడగు మనుమసిద్ధి యీ 3-వ వంశావళికిఁ జేరి యుండనోపును. అందుచేతనే కాబోలు తవ్వంశంబున అని సోమయాజిగారు చెప్పియుండురు.

ప్రాచీనకాలపు మహారాణులు

[స్థియరు ౧౯౨౭ మార్చి ౧౯ వ తేదీ]

చిర్రకారుడు:—యోగ్. మేనేనియూ అనునాట డు. ఈజిప్టులో పరిశోధకకాఖా సంఘమువారి స్వాధీన ముననున్న పత్రములు మొదలయిన లేఖనముల నాధార ముగా గొని యాత డీచిర్రములను వర్ణములతో చిత్రించు

చున్నాడు. నానినుండి తీసినవీకవర్ణ చిత్ర మిది. ఇట్టి చిత్రములు రెండు ఈసంచికయందు గలవు.

చిత్రము ౧

'నెఫర్ టిటి' రాణి

ఈచిత్రమున 'నెఫర్ టిటి' అను నొకరాణి తన సాంతదేవాలయమున పూజారితనమును నెరపుచున్నట్లు చిత్రంపఱచినది. యువతియు, సుందరియు నగు నీమె 'అఖ్నాటను' చక్రవర్తిభార్య. చక్రవర్తి పూజా సీతమున కెదుట సంహాసనముపై శిరస్త్రాణమును ధరించి కూర్చుని యున్నాడు. ఆతనిపిల్లలు ప్రక్కననిలుచుకొనియున్నారు. రాణి పూజాసీతముచేత నిలువబడి ప్రార్థన చేయుచున్నది.

[స్థియరపత్రిక-౧౯౩౬ మార్చి ౫ వ తేదీ]

చిత్రము ౨

సెమిరామిను రాణి

ఈమె అసీరియానుండి 'నినె' పట్టణమును క్రీ. పూ. ౬౦౮౩ సం. ప్రాంతముల నిర్మించి పరిపాలించిన యోధురాలు. పరాక్రమమున పురుషులువైతమీమె కెంతయుసాటిరారు. ఈమెభర్త 'నై నసు' మహారాజుపై న్యములో నొక గొప్పయోధుడుగ నుండెను. అసీరియా నేనల నెదిర్చి యొకప్పుడు బాక్త్రానేనలు పోరాడుచుండెను. ఈమె స్వయముగా అసీరియా నేనలను ధైర్యచాతుర్యములతో నడపుచుండెను. అట్టిసమయమున భర్త యామెను తన శిబిరమునకురమ్మనికొరెను. ఆమెభర్తమృతులను లక్ష్యపెట్టక యుద్ధమును సాగించి బాక్త్రాను స్వాధీనపరుచుకొనెను. చిత్రమున నీమె యా పట్టణమును రాజునకు కైవసము చేయుచున్నట్లున్నది. ఈమె సాహససౌందర్యములకు ముగ్ధుడై రాజీమెను భార్యగా కొరెను. అప్రియుడగు నామె భర్త ఆత్మహత్య కావించుకొనుటచే రాజుకోరిక కులభముగ నీడేరునట్లుండెను. అంతనామె యెదుదినములు రాజ్యపరిపాలనము గావించ రాజు ననుమతి వేడెను. అందులకాత డంగీకరించెను. ఆమె తన పరిపాలనకాలమున నారాజును చెఱయించుచి తుదకు తుదకుట్టించెను. ఆమె యద్భుతనిర్మాణకాశీల్యమునకు, పరాక్రమమునకు నామె స్థాపించిన సుందరనగరములే నిదర్శనములు.

మొట్టమొదటి సత్యాగ్రహ కైది

['కరెంట్ థాట్' పత్రిక ఏప్రిల్ సంచికలో 'దక్షిణాఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహము' అను వ్యాసమునుండి.]

ట్రాన్స్ వాలలో ఏషియాటిక్ కాభివారు తమ క్రింద పనిచేయుట కైదువందల మందికంటె భారతీయులంగీకరింపకుండుటచే ఇంకను కైదుచేయవలెనని సంకల్పించిరి. జిర్కెట్టనులో చాలమంది భారతీయులుండెను. వారిలో పండిత రామసుందరు డనునాత డొకడుండెను. ఆతడు గుండె నిబ్బరము గలవాడు; నదురుబోతు. సంస్కృతశ్లోకములు గొన్ని వల్లిించినాడు. ఉత్తరహిందూస్థానము వాడగుటచే నతడు కులసేరామాయణమందలి కొన్ని దోహాలును, చాపాయాలును అప్పచెప్పగలడు. పండిత నామముచేత నాత డెచ్చట గొంత కేరుగాంచెను. పలుకావులనాత డెన్నియో గంభీరోపన్యాసము లొసగెను. రామసుందరుని కైదుచేసిన చాలమంది లొంగిపోవుచుండి యన్నటి దుష్టులగు భారతీయులు కొందరు ఏషియాటిక్ కాభివారికి నలహా ఇచ్చిరి. ఆశపడి వారతనిని కైదుచేసిరి. అట్టి వర్తకదియే మొదటిసారి యగుటచే ప్రభుత్వమునను, భారతీయులయందును గూడ కలవరు కేసెను. ఆ తొలిసాటివరకు జెర్కెట్టనులో కొందరు మాత్రమే యెరిగియుండిన రామసుందరు డుత్తరక్షణమున దక్షిణాఫ్రికాయంతటను బ్రఖ్యాతుడయ్యెను. అందరు నతని నొక మహాపురుషునిగ పరిగణింపసాగిరి. అవసరము లేకుండినను శాంతిరక్షణమునకై ప్రభుత్వమేర్పాటులు గావించెను. న్యాయస్థానమున వైతము రామసుందరు తన సంఘమునకంతకును ప్రతినిధిగా గౌరవింపబడెను. ఆత్రముతో చూడవచ్చిన భారతీయులు న్యాయస్థానమును నింపివేసిరి. రామసుందరు డొకమాసము సాధారణక్షేప పాల్పడి, జోహాన్స్ బర్గ్ జైలులో విరోషియుల వాడ (వార్డు)లో ప్రత్యేక మొకగదియందుండువడెను. జనులారని గలిసికొనుటకు నిషేధములేకుండెను; అసెంబ్లీ నము బయటనుండి వచ్చుట కాటంకము లేకుండెను. అనుదిన మతని కరతసంఘమువారు పిండివంటలతో భోజనము పెట్టుచుండిరి. అతని కేమి కానుసినను కొరతలేకు

దేను. అతనికి శిక్ష విధించిన దినమున పరితాపమునుమాట
యే లేక ఎక్కడదూచిన నుత్సాహము చెలరేగెను. నందలకొని
వండుకొని భారతీయులు జైలునకుబోవ కుతూ
హలపడిరి. ఏ.సి.యాటిక్ కాఖాధికారుల మొగములు
వెలవెలబోయెను. జెర్మిస్టునుండియైన నొక్కడును తమ
సేవకు (రిజిస్టరు చేయించుకొనుటకు) రాజయ్యెను. తమ

చర్యలన భారతీయులకే మేలుకలిగెను. 'తా'నొకటి
తలప దైవమొకటి తలచెను.' శిక్షాకాలము గడచిపోయె
ను. రామసుందరు నూరేగించి సభచేసిరి. బల్లగ్రుద్ది యుప
న్యాసము లిచ్చిరి. అతనిపై పూలవండలవర్షము గురిపిం
చిరి. ఐచ్ఛికభటులకిని విందుచేసిరి. ఆయాగృహ్యము శకు
కబ్బవందులకు ఎంతకో భారతీయులు చగచిరి.

౧. బర్మానావికుడు

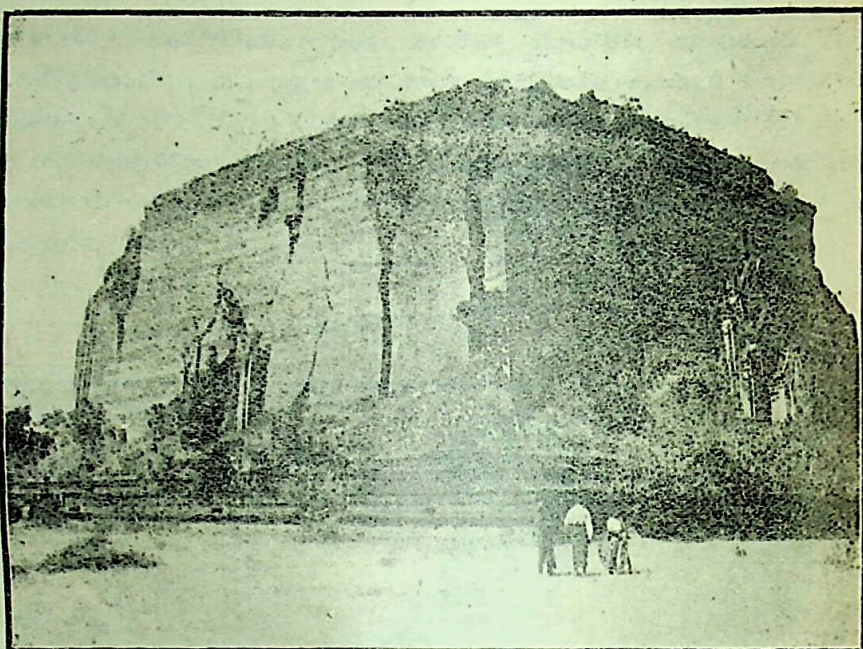

భారతీయ నావికులలో సమర్థుడగు నొక
బర్మానావికుడు సంపూర్ణ శిల్పి సాంధ్యవ్యయతో నొప్పి
యున్న పురోభాగముగల నావను మాండలేపురమునకు
నడుపుచున్నాడు. అతడు నదియందు నావనులిచి తీవ్ర
ప్రవాహమున కెదురుగ తనబుద్ధికుశలతచేతను, బలముచేతను
నడుపగలడు. గాలియు, ప్రవాహమును అనుకూలముగ
నున్నయెడల నాతడు నిర్వాహముద్రాముద్రకునివలె దిన
మంతయు (మండుటెండలో సైతము)గడపును. అతడట్లు
గడపుట సోమరితనమున గాడనియు, కళాకుశలుడు, ఆధ్యా

త్మవేత్తయు నగుటచేననియు నొక సుప్రసిద్ధ గ్రంథకర్త
నుడువుచున్నాడు. వినీలాకాశము, వివిధకాంతుల నీను
నదీజలము నాతడు రొక్కమునకన్న మిక్కిలిగనెంచును.
ప్రకృతిసాంధ్యము, ఆత్మానందము ననునవియే కాళ్వలె
ములని యాతని విశ్వాసము. ఆధికలాభము స్వప్నప్రాయ
ముగు భౌతికజీవితమునకు జెందినదనియు, అతనికి సేర్ప
బడిన లాభికవిషయము లన్నియు ఆత్మవికాసవిశాళ
కరములనియు నాతడు భావించును.

౨. శిథిల
మ గు
స్తూఃము

రంగును
సమీపమున గౌ
తమబుద్ధుని అస్థి
శకలములను నీ
తేపించుట కై
మధ్య యుగము
న నిర్మింపబడిన
ఆలయము. చిరు
నాతి భారతీయ
యాత్రికుల కిది
యాత్రా స్థల
మయినది.

బ్రహ్మసూత్రములు - తదాధార గ్రంథములు

‘జయకర్ణాటక’ ప్రభవ, చైత్రసంచిక
యందు ‘శ్రీమణివాళప్ప సాసనూరు’ అను
వారు ప్రకటించిన “బ్రహ్మ సూత్రములు”
అను వ్యాసమునుండి :

వ్యాసమహర్షి బ్రహ్మసూత్రములను రచించుట
కాధారములగు గ్రంథములు :

౧. ఈశావాస్య, కేన, కఠ, ప్రశ్న, మండక, మాండూ
క్య, ఐతరేయ, తైత్తిరీయ, ఛాందోగ్య, బృహదా
రణ్యక, శ్వేతాశ్వతర, కాఘీతకీ, బ్రాహ్మణ, కై నల్వ్య,
బాబాలము లను నుపనిషత్తులు;

౨. కాణ్వశాఖ, అగ్నిరహస్య, తాండిశాఖ, శాట్వా
యనీశాఖ, పైంగీరహస్యము అను బ్రాహ్మణములు;

౩. మనుసంహిత, మహాభారతము, తదంతర్గత భగవద్గీత
అను స్మృతిగ్రంథములు;

౪. పాంచరాత్రము లేక భాగవతము అను ఆగమ గ్రంథ
ము;

౫. కశిల, సతంజలి, కణాప, గౌతమ, జైనులు రచి
యించిన వర్తనములు;

౬. చార్వాక, బౌద్ధ, జైన, మాపే శ్వరాది మతవాద
ములు.

శ్రీశంకరాచార్యులవారు తమ (యద్వైత) మత
ప్రతిష్ఠాపనకొరకు పైగ్రంథములనేకాక యాక్రిందిగ్రం
థములను పైతము నాధారముగా గైకొనిరి:

ఐతరేయారణ్యక, ఐతరేయ బ్రాహ్మణ, ఆపస్తంబ
ధర్మసూత్ర, ఆర్షేయ బ్రాహ్మణ, గౌడపాదకారిక
(వ్యాసకృతము), మైత్రాయణీయ సంహిత, నిరుక్త
(వ్యాసకృతము), పాణిని (వ్యాసకృతము), ఋగ్వేద
సంహిత, మద్వింశ బ్రాహ్మణ, శరపథ బ్రాహ్మణ,
తైత్తిరీయారణ్యక, తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణ, తైత్తిరీయ
సంహిత, విష్ణుపురాణ (వ్యాసకృతము), వాజసనీయ
సంహిత, విష్ణుధర్మోత్తరపురాణ, శివపురాణ, శివ
ధర్మోత్తర, ఉపనిషత్తులు, మున్ననవి.

శ్రీరామానుజాచార్యులు స్వీయ(విశిష్టాద్వైత)మత
ప్రతిష్ఠాపనకొరకు పైగ్రంథముల నన్నిటినికాక యా
క్రింది గ్రంథములను పైతము గైకొనిరి:

దక్షస్మృతి, గర్భోపనిషత్తు, గౌతమధర్మసూత్రములు, చూళికోపనిషత్తు, మహానారాయణోపనిషత్తు, మహాపనిషత్తు, మైత్రేయబోపనిషత్తు, సనత్కు జాతీయము, సుబోలోపనిషత్తు, యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి, యాయన శతకోపాచార్యాదికృత మతగ్రంథములు.

బ్రహ్మసూత్ర వ్యాఖ్యా రచయితలు :

భారతీయ విజయ, సంవిదానంద, బ్రహ్మసూత్ర, శతానంద, బాధాయన, ఉద్ధత, విజయ, రుద్రభట్ట, నామన, యాదవప్రకాశ, శంకరాచార్య, భర్తృ ప్రపంద, శతకోప, రామానుజ, బ్రహ్మసూత్ర, భాస్కర, పితాచ, విజయభట్ట, విష్ణుకాంత, వాడింద్ర, మా ధవదాస, పూర్ణప్రజ్ఞ, రాఘవేంద్రస్వామి, వల్లభా చార్య, విజ్ఞానభీక్షు, శంకరానంద, శ్రీకంఠ శివా

చార్య, శ్రీశంకరభగవత్పాద శిష్యు, ధర్మభట్ట, వజ్ర నాథభట్ట, ధైరవ, అప్పయ్యదీక్షిత్, వాచస్పతిమిత్ర, సురేశ్వరాచార్య, సదాశివేంద్రసరస్వతి, మొదలయిన వారు.

ఈనాటివరకు ఉపలభ్యములగు వ్యాఖ్యానాదులు శ్రీశంకర, రామానుజ, పూర్ణప్రజ్ఞ, వల్లభ, భాస్కర, విజ్ఞానభీక్షు, శ్రీకంఠ శివాచార్యవరచితభాష్యములు.

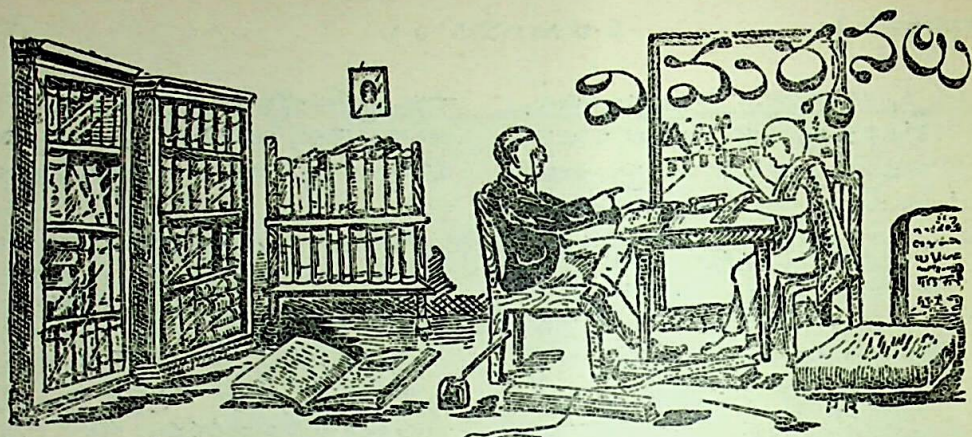
శంకరానంద (శంకరభగవత్పాద శిష్యుడు) వృత్తి, ధర్మభట్ట కృత అద్వైతామృత వర్ణిణి, రామానుజకృత వేదాంతదీపము, వజ్రనాథభట్టకృత మరీచిక, రాఘవేంద్రకృతదీపిక, ధైరవపండితవరచిత బ్రహ్మసూత్రవృత్తి, సదాశివేంద్రసరస్వతికృత తత్త్వ ప్రకాశికావృత్తి, వైయాసీకన్యాయమాల అనునవి.

చీనాలోని కల్లోలము

ఇంగ్లీషు రషియా ఓరులు:— “మా చేతిలోని ఆయుధములు (చై నీయులు) చక్కలగువరకు ఇట్లే కొట్టు కొనుచుందుము.”

(రూలు—బెర్లిను)

శివాజీవిజయము

కృతికర్త: మొసలకంటి హనుమంతరావుగారు

క్రాసునైజు 100 పుటలు. వెల 12 అణాలు

ఇదియొక చరిత్రాత్మకమగునాటకము: స్వతంత్ర రచన. శివాజీ ఔరంగజేబును దర్శించుటకై ఆగ్రాపురమునకువచ్చును. దర్బారున నొరంగజే బతుని నగొరవించి, అతడు విడిసినయింటనే యతనికిఁ జెఱవిధించును. రామసింగునకు సరదారునకు దేశభక్తిని, గర్వము నుపదేశించి, అతని సాయమున శివాజీ మాయోపాయమునఁ జెఱఁ దప్పించుకొనిపోవును. దారిలోఁ గొన్ని యడ్డంకులదాటి తనరాజధాని సమీపించుచుండఁ దన్నెదిరింప నచ్చిన ముగలులను దనతల్లి పంపిన సేనల సాయమున జయించును. ఇది యిందలియిత్యంతము. ఇది వీరరసప్రధానమగు నాటకము. దేశభక్తి చాలగ వర్ణింపఁబడినది.

‘శివాజీవిజయము’ అనుపేరున కనుకూలించు చరిత్రభాగము లింకనున్నను, రచయిత యాస్వల్పభాగమును ప్రదర్శించుటతోడనే సంతృప్తి నొందుటకు గ్రంథ రచనాకాలము భాగ్యముగాకపోదు. ఇది ౧౮౨౧ సం. న వెలువడినది. స్వాభావికముగ, నిందు దేశభక్తుల స్వాసములు ప్రధానముగ నున్నవి.

ఇందు శివాజీరామసింగులపాత్రలే ముఖ్యములు. తక్కినవి స్వతంత్రచరిత్రల వ్యక్తికరింపక, నిమిత్తపాత్రములుగ నున్నవి. స్త్రీపాత్రలు రెండున్నను లేవనియే చెప్పవచ్చును. ఔచిత్యము భంగపడలేదు.

నాయకుని చరిత్ర సిద్ధములగు గొప్పలక్షణములుగాక యదనముగ నాయకునికి మెఱుంగుటవెట్లుట నాటకకారుని

కర్త వ్యమెయ్యంప, చరిత్రసిద్ధములగు మహాలక్షణములైన రచయిత సువికసితములుగఁ బ్రవర్తింప యత్నింప వుండుట యిందొకలోపము.

నాటకము మొట్టమొదట రక్తికట్టును. రామసింగుని యుపన్యాసము రెగియున్నది. ఔరంగజేబు పంపిన లేఖవలన శివాజీ తనచెఱశిక్ష నెఱిగినరంగమున నతనిమనమున నొదవు సంకులభావములను, దేశభక్తిని బ్రదర్శించుటకు నేర్పటియగు కుశిలవుఁ డుండవలెను. రామసింగు దేశభక్తుఁ డగుట కారేని మానసము పొందిన మార్పులు స్వాభావికములు; శివాజీయుపదేశములును సమర్థములు. శివాజీ యుక్తివలనఁ జెఱదప్పించుకొను భాగము చతురతతో నిర్వహింపఁబడినది. కుదిభాగమునఁ గొన్ని దృశ్యము లాకర్షకములుగ లేవు. మొత్తముమీఁదఁ గార్యప్రవర్తనముకన్న వాక్స్పర్శన మెక్కువగనున్నది.

తైలి గంభీరమై, సరసమై, భావోచిత పాత్రోచిత గతుల వెలయుచున్నది. దేశభక్తిపూరితములగు పద్యములు భావోద్రేకము గల్గించును. మచ్చనకుఁ గొన్ని పద్యము లిటుఁ జూడుడు:—

సీ. వస్త్రరత్నాన్నార్థ వరదానములచే జ
గజ్జనులను బ్రోవు కల్పశాఖ
రఘుపురుషుల వంశాది రాణ్యజీతకుల న
పారంబుగాఁగన్న పీఠమాత
విజ్ఞానశూన్యతా విహ్వలపాశ్చాత్యు
లకువిద్యనేర్ప కలాకలాప

శంకరరామానుజాతాది మతస్థు
పోషకులనుగాంచు పుణ్యరాలు

అక్కటా! నేడు దిక్కటి యొక్కనింటు
గనుపుకొటికి దాసియై పడుచున్న
కష్టములబాప మగటిమిగిలినట్టి
పుత్తుడొకడైనలేడయ్య మిత్రులార!

కా. మొల్లంటైచనువాహి నీధవనుణ

ప్రామాద్యత నంభయత

పోలేపోవగలేదు, నీయెడలనం

బుం లేమ పోలేదు, మా
మల్లత్వంబును, మాపుట్టెక్కియు జయో
స్వామంబుగా జూప నో

రే! భారతరాజ్యలక్ష్మి! తగు స
త్కారంబు రాదయ్యెడిన్.

స్వగతములందేకాని సంభాషణములం దంతగా
బుద్ధులు లేకుండుట యందు మెచ్చదగియున్నది. ముఖ్య
ముగ శివాజీయపదేశములు గంభీరముగ గద్యధోరణి
నున్నవి.

పద్యములు మితముగానున్నవి. నాటకమంతయు
వేగమునను గలదిగనున్నది. స్వభావవైరుధ్యములెక్కు
డను గానరావు.

పుస్తకములయువారు గ్రంథకర్తగారి పేర 'మ
హారాజువారి కళాశాల, విజయనగరము' అని వ్రాసిన
బడయగలరు.

* * * *

రాణా ప్రతాప్

రచయిత: గుండిమోడ వేంకటసుబ్బారావుగారు
రాయల్ సైబరి, ౧౨౭ పుటలు, వెలరు. ౧౪౦

ఇది 'రాణా ప్రతాపసింహ' అను హిందీ నాటక
మునకు కొన్ని మార్పులతోఁ జేసిన యనువాదము. సుప్ర
సిద్ధనాటక కారుఁ డగు శ్రీ ద్వివేంద్రలాల్ రాయల వంగ
మాతృక హిందీలో ననువదంపఁబడినది. ఇందలి యితి
వృత్తము ప్రసిద్ధము. కాళికాలయమునందలి ప్రతిజ్ఞతోఁ
బ్రారంభమయి, ప్రతాపుని మరణముతో ముగిసినది;
విషాదాంతము. అంకదృశ్యనిర్మాణము, పాత్రపోషణము,
దృశ్యము చాల బాగున్నవి. భావములు గంభీరములు.
చారిత్రికపాత్రలను, కల్పితపాత్రలనుగూడ మిక్కిలి నిపు

ణితతో సజీవముగఁ జిత్రింపఁబడినవి. శ్రీద్వివేంద్రలాల్
రాయలు స్వయముగఁ దెచ్చిన భావయుద్ధమును నుత్త
మాశయ మి నాటకమున బాగుగఁ జూపఁబడినది. ఇట్టి
యుక్తవృత్తనాటకమును తెలుగుభాషకు సమర్పించినం
దులకు శ్రీ సుబ్బారావుగారు రాంధ్రజనుల కృతజ్ఞతకుఁ
బాతులు.

వీరు భాషాంతరీకరించిన భాగములు చెడకుండ
నొప్పించిరి. ఒక్కొక్కో హిందీమంశి తర్జుమా యిది
యని నూచిందు పదప్రయోగములున్నను తర్జుమా బా
గున్నదనియే చెప్పవలెను.

ఇందు వీరు కొన్ని దృశ్యములు మార్చిరి, కొన్ని
తీసివేసిరి; కొన్ని భాగములు రచించి చేర్చిరి.

ముఖ్యముగ నాల్గవయంకము నాల్గవదృశ్యమున
వీరు పెద్దస్వాతంత్ర్యము గైకొని, యితివృత్తమునకే
మార్పుఁదెచ్చిరి. ఇతిహాసము ననుసరించియు, మాతృక
ననుసరించియు ప్రతాపుడు కోమటమీర్ దుర్గము కో
ల్పోయినతరువాతఁ దానులోఁబడినట్లు అక్కరునకు బాబు
వ్రాసెను. కాని, ఆబాబు రాజనీతివరుఁడగు అక్కరు
కల్పించినవని వీరు చూపినారు. దీనివలన వీరు ప్రతాపుని
కార్యదీక్షయు, అక్కరురాజనీతిని పూజయందుఁ బోషింప
నెంచినట్లు లోఁచును. కాని ఇది చాలమందికిరుచింపదు.

మాతృకయందు - అక్కరునోట ప్రతాపుడు తన
కులాంగిపోయిననువార్త వినుటతోడనే పృథ్వీరాజునకు
వలెనే మనకుఁగూడ విస్మయంబులు జనించును;
కాని పరంపరాగతములగు పరాజయములచేతను, దుర్భర
ముగ దారిన్యసింపచేతను, తదుపరి హృదయదారకముగ
పుత్రికామరణముచేతను విశిష్టహృదయఁడగు ప్రతాపునినర
ణ్యమున దర్శించి, అతనినోటనే అక్కరునకు వ్రాసిన లేఖ
మాట విన్నపుడప్రయత్నముగ బాష్పములురాలునంతటి
సానుభూతియే ప్రతాపునియొడ జనించునుగాని, కార్య
దీక్షాశూన్యఁ డనునవజ్ఞ సుంతయుఁ గలుగదు. ఆసాను
భూతి సుబ్బారావుగారి ప్రతాపునియొడ జనింపదు. తన
కుపరమప్రీతిపాత్రుఁడగు గోవిందసింహునకును, దనస
హోదరుఁడగు శక్తసింహునకునుగూడ నక్కరునకుఁత్రము
ను మొదలు చెప్పక తుదివఱకు దాచిపెట్టుట ప్రతాపుని

యేంవలి గౌరవమును కంటివేయదును. శక్తసంహారుడు
“మొగలాయిలలోడి యుద్ధమునందు మీకుఁదోడ్పడుట
కైవచ్చితి” నని చెప్పినపుడు “ఇప్పుడు సాహాయ్యమున
కవసరములే” దనియు, వివర నతఁడు “మీరక్కరునకధీ
నులైతిరా” యని యడుగ “ఁబా” ననియుఁ బ్రతాపుడ
సత్యమేలపల్కెను? పరిహాసమునకా? ఇది చాలదున్న
గనున్నది. పృథ్వీరాజు భామాసాలు వచ్చినతరువాత,
పైన్యధనముల యాశచిక్కినవెనుకఁ దెలియఁజేయవచ్చు
నని ముదిట్టుచెప్పెనా? దైన్యమున కెల్లర నాకర్షింప
నెంచెనా? అసత్యమే చెప్పటకేమి కారణముండెను?
నాయకునిపాత్ర చెడిపోయినది. నాటకమంతటనున్న
ప్రతాపుఁడువేటు, ఈ దృశ్యమంతటి ప్రతాపుఁడువేటు.
ఆద్యక్షేంద్రుని ప్రతాపునికిని ఈసుబ్బారావుగారి
ప్రతాపునికిని బోలిక లేదు.

అదిగాక, జాబువ్రాసినను సతః డక్టరుసమక్ష
మునకు బోయి తలవంచి యతని యధికారము స్వీకరింప
లేదు. అసతికాలముననే మజల దసరణభేరి మ్రోగించెను.
పైన్యధనములయాశ చిక్కుటలోడనే తిరిగివిజృంభించిన
ప్రతాపుఁ డట్టియాశలేనపుడు దుర్బరబాధలకు దాళఁజూ
లక యొక్కపరి మానవదోర్బల్యమునకు లోబడుట య
తని కార్యదీక్షయందలి పెద్దలోపముగాదు. ప్రళయ
మార్తండునిభంగి విజృంభించి జయపరంపరలఁ గొల్లగా
ననున్న పీఠుఁడు ముందొకసారి నిరాశావిప్లవజనంతటి
పతనముగాంచుట స్వాభావికమేకాక, కఙ్గాలోకము
నఁగూడ ననుసరింపఁబడు సరణియే. ప్రకృతిసిద్ధమగు
నాయకరత్నమిచ్చు కళంకితమైనది.

అక్కరుపాత్రయు నిందుచెడిపోయినది. (పంచ
మాంకమున) తనపుత్రికద్వారా ప్రతాపుని యుదారగు
ణమాచకమగు జాబు నాకర్షించినపుడు, “ప్రతాప్,
ప్రతాప్! నేటివెనుకను నీసలము నాఁడక్షిపార్యమం
దని యూహించియుంటినేకాని, నీయాసనము నామా
కోపరి భాగమునందని తలంపనైతిని! నేను జగజ్జేతన
నియు, నీవొకసామాన్యుడవనియు భావించి గర్వింపు
చుంటినిగాని, నీవేజగజ్జేతననియు, నేనేసామాన్యుడవ
నియు నిప్పుడు తెలిసికొంటిని!... నేటినుండియుఁ
ప్రతాపసింహుఁడు ... నాకుఁ బ్రాణాభాంధ

వుఁడు!” అని యుక్తకంతమున, నొడఁతలుగక, భక్తుని
వలెబ్రలంఘించిన అక్కరుపూయమహాత్మ్యము మాఁ
డేండ్లపూర్వము నిప్పచ్చరమైయుండెనా? ప్రతాపుని
యందలి భక్తిగౌరవములచేతనే అక్కరు చిత్తూరుమ్మము
నువదలివై చెనుగాని తనమాతము ప్రతాపసింహుఁడు తన
కడకుఁబంపివేసి నాడనికాదు; నీలయన నతఁడు చిత్తూ
రుమ్మమును గోరకయే యామెను బంపివేసెను. కేవల మ
క్కరుసంగ్రహణాలమును హృదయమే యంబులపఁగావ
ణము. అంతటి గొప్పహృదయముగల అక్కరు మాఁడేండ్ల
పూర్వ మామహాత్మ్యపుటంకుములైనలేక, యంతటినిక్క
ష్టతంత్రము పన్నెనా? ఇరువదిరెండేండ్లు దుస్సహబాధ
లచే నొనులుదుండియు, స్వదేశస్వగర్భరక్షణమునకై తా
ర్చ్యమునఁ బోరుచుండిన ప్రతాపునిచరిత్ర సార్వభౌముఁ
డగు అక్కరునుదారహృదయమున నిక్కష్టరై తొప్పుచే
యదు. ఇచ్చటి రాజనీతియుఁ గడుశేలనము. ప్రతాపరు
ద్రీయమున యుగంధరుని రాజనీతిసరియగురాజనీతి! నిజ
ము లేలినవెనుక “ఆహా! యుగంధరునిరాజనీతి!” అని లో
కమంతయు నేకగ్రీవముగ క్లాఘించును. కాని యీఅక్కరు
రాజనీతి--రాజనీతి యనఁదగినదో--నిజము లేలినవెనుక
లోకమంతయు గర్హింపఁదగియున్నది. అక్కరు రాజనీతికి
జేరుపడినవాఁడు. అతనిపాత్ర కీకల్పనమేమియు యోగ్య
ముగలేదు. ప్రతాపుఁ డెదుర్కొనుటకుఁ దగిననిస్సహాయ
స్థితినున్నను, ఆమిథ్యాసవాదమువలన వాస్తవస్థితి ప్రకటిం
చినఁ జాలు నక్కరుకీర్తికి భంగము వాటిల్లును. కావున
నీరాజనీతికి సార్థకత గన్నట్లుదు. మాలద్విజేంద్రుని అక్క
రు వేటు, వీరిఅక్కరు వేటు. ఆహృదయమును, మేధయుఁ
గూడ నిందుఁ గానరావు.

నాయకునికిఁ దెచ్చ గీటురాయి యగు అక్కరు
పాత్రయుఁ జెడిపోయినది, నాయకుని పాత్రయుఁ
జెడిపోయినది.

ఇంకను గొన్ని చిన్నచిన్నమార్పులున్నవి; మాత్ర
కట మెటుఁగుఁదెట్టినవి యుండు. వీరు చాలదృశ్యములు
తీసివేసిరి. అందు కొన్ని యుండఁదగినవియుఁ గలవు.
జోషీబాయి తుదిరంగములు రెండు నుంచియుండిన
నొకగొప్పపరిపాత్రము నాటకమునకు లోటుగావ
యుండెడిది.

తైలి బాగున్నది. సీసపవ్యమున నాల్గుపాదములును సమగతితోడను, దుర్లభావములతోడను తూగుగలిగియున్నవి.

‘ఒకానొక విషయమునుచర్చించుచున్నప్పుడు తనహృదయమున నేభాన మెంతబలముతో నుద్రేకించునో, ఆభాన మంతబలముతో పాతపనిహృదయమున నుద్రేకించునట్లు చేయుట కేకవిప్రయత్నించుచుండును’ అని శ్రీ. మండపాకపార్వతీతీర్థకామ్రైగారు పీఠికయందు నుడివినది తగియున్నది. భాష భావోచితముగనున్నది. చూడుడు:—

సీ. సంకయింపడు శత్రుసైన్యాంబునిధియుందు

తనసేనబిందు మాత్రకమటంచు!

తలపడు ప్లేచ్ఛకతప్లేచ్ఛికాతతియుందు

తనసాధనములు వ్యర్థము లటంచు!

వెనుదీయఁ డీనాటి రుఘూమి తనకు నా

ధీలపుక్తుగుహోంతరాశ మనుచు!

చలనమొందడు పరాజయమున్నరసపుర్రే

తీచనంబునకు దుష్కీర్తియునుచు!

పారుమంటే చూచర్చితవంబు గాఁగ

సమర్థుఁడాయె మృదువువృక్షయ్యగాఁగ

ప్రాణ ముచేతఁ బట్టి పోరాడుచుండె

అహహ! అది యెట్టి మొండిసాహసమొకాని!

౨౦౮ పుట్టులగలిగిన హిందీనాటకమునుకుదించి, చక్రినికైలిలో స్వతంత్ర భావములతోఁ బవ్యముల రచించి చేర్చి, ప్రస్తుతాంగ్రరంగమున కనువుగ నీనాటక రత్నము నాయిత్రపతిచిన శ్రీ. సుబ్బారావుగారు ప్రశంసార్హులు.

ఈ నాటకముప్రతులు వలయువారు

మేనేజరు, రామానుజమఠేరము, బరంపురం (గంజాం) అనికాని,

చైత్యరాజు శంకరనారాయణమూర్తి, శత్రుపురం (గంజాం) అనికాని వ్రాసినఁ బడయఁగలరు.

గ్రంథ పరిచయము

పునహావ్యవసాయప్రదర్శనము

(తెలుగునచనము-శచిత్రము)

ప్రకాశకులు: గోలకొండ మద్రాలయమువారు, తురుపు బబారు, దక్షిణ హైదరాబాదు, చక్కను. పూర్వ స్కే-పు ౧౬ పేజీలపైజున ౬౦ పేజీలుగలపుస్తకము. వెల. రు. ౦-౮-౦

ఇందు ప్రదర్శనముననుసరించి వ్యవసాయవిధులను, అందుపనుసిన పరీకరములనుగూర్చి వివరింపబడియున్నది.

* * * *

లోకనాయకశతకము

(భా. ౧) గ్రంథకర్త: శ్రీమాధవపెద్ది శేషగిరి రావుగారు. బ్రాహ్మణ కోడూరు, బాపట్లతాలూకా, గంటూరు.

* * * *

ఇక కంటాక్సుగెడ్ (తెలుగు)

గ్రంథకర్త: యక. సూర్యనారాయణగారు (డిప్లొమాహోల్డరు) అక్కంటంటు అండ్ అడిటర్ బెజవాడ. క్రాసుపైజు ౨౦౦ పేజీలు. వెల రు. 2-8-0

ఈగ్రంథమాంగ్రమున క్రొత్తగవలసినది. దీని ప్రయోజనమునుగూర్చి పీఠికలో శ్రీ కోట కామరాజుగారు (బి. ఏ., బి. యల్.) ఇట్లువ్రాసినారు: “వర్తమలను సదుపాయముకొరకు తెలుగుతో వ్రాసిన పుస్తకమును ఇంతవరకు నేను చూచియుండలేదు. 1922 సం. ఇక కంటాక్సు చట్టమున్నూ, అందులో ముఖ్యమైన సెక్షనులకు ఉదాహరణములతోనున్నూ, అప్పీర్లు చేయువిధమున్నూ, యిక్ కంటాక్సును సంబంధించిన అంశములన్నియు వ్రాసినారు. ఇదియుగాక పీఠికాను అయిన పరీక్షల నల్లను, పీఠిక గవర్న మెంటు డిపార్టుమెంటులో పనిచేయుట నల్లను, యిప్పుడు అడిటరుగా పనిచేయుచుండవలయును వర్తమలయొక్క కష్టములు గ్రహించి యీ పుస్తకమును తెలుగులో ప్రచురించడమయినది. ఈ పుస్తకము నందు వర్తమలెక్కలు వ్రాయుపద్ధతులను, వర్తములను

మూలుగా చేయు పారపాట్లను, యిక్కడంటాత్తు చట్టముల లోన వర్తకులకొరకు ఉన్న సదుపాయములను, ఆఫీసువారు వేయు ప్రశ్నలను, జరుపుచున్నవలయు లోన వేయుకొనవలయునో ఆపదతులన్నియు విశదముగా ప్రతివారికి అర్థమవునట్లు వ్రాసిరి."

* * * *

ఏకాదశీమహిమానర్వచ్యము

(పద్యకావ్యము-రెండవశాస్త్రములు)

గ్రంథకర్త: కేసీరాజు వేంకటసుబ్బారాయకవి.

క్రానుపైజు. పే. ౮౦ నెల రు. 0-5-0. ముచ్చనకొక

పద్యము: ఉ. రజులు శ్రేణి నేటికి దు

రంబొనరింతువుగాక నేడ డనిక

బొజ్జ గరంగజేసి యసు

వుల్ చులకక గుడిగెల్పు వేలుపుం

బజ్జను బంపువాడనిదె

పాఠకనిల్వు దురాత్మ, నేటితో

ముజ్జగముల్ శెలంగుచున

పూర్వమనః ప్రసవదంబు నొందగలె.

* * * *

చోరచరిత్రము (ఏకాశాస్త్రపద్యకావ్యము)

గ్రంథకర్త: కేసీరాజు వేంకటసుబ్బారాయకవి.

ఇందు తిరుమంగయాశ్వాసుచరిత్రము వర్ణింపబడినది.

క్రానుపైజు ౧౭ పేజీలు. నెల 0-2-0

ముచ్చనకొక:

"ఉ. కంటకయుక్త మైనను ను

గంధరససితి జేసి యెందుని

మగంటకవృత్తి జంపనము

గ్రాలువిధంబున పీడు దుర్లయుం

జంటిను యేని వైష్ణవ న

రాంఘ్రిసయోరుహ తీర్థసేవ ని

మగంటకవృత్తిజెన్నలరం

గావునఁ బ్రోవగఁబాడి యీతినిన్."

* * * *

వేంకటేశ్వరతాగావళి

గ్రంథకర్త: కేసీరాజు వేంకటసుబ్బారాయకవి.

ఇందు రెండుతారావళులున్నవి. ఒకటి సీసతారావళి,

ఇంకొకటి వృత్తతారావళి: క్రానుపైజు ౨౦ పేజీలు

నెల రు. 0-2-0

* * * *

శ్రీభద్రాద్రిరామాయణము

గ్రంథకర్త: కేసీరాజు వేంకటసుబ్బారాయకవి.

ఇందు శ్రీరామచంద్రోపచారస్తవము, దశావతారస్త

వము, శ్రీభద్రాద్రిరామాయణము, అనుమానగ్రంథము

లుగేయ, పద్యాత్మికములుగనున్నవి. డిమ్మిపైజు. పే. 3౪

నెల రు. 0-3-0

* * * *

రామదాసనాటకము-యక్షగానము

గ్రంథకర్త: కేసీరాజు వేంకటసుబ్బారాయకవి.

ఇందు ఇప్పటి నాటకములవలె వచనరూపమున పాత్ర

ముల సంభాషణ ముచ్చటచ్చటగలను. డిమ్మిపైజు. పే.

౧౭౦

నెల రు. 0-8-0

పై యెదుగ్రంథములను ప్రకాశకులు: శ్రీరమి

శవంటరమణారావుగారు, రావురాపాడు, తాళ్లపూడి

పోస్టు, పశ్చిమగోదావరి.

* * * *

సాంఘికదర్శనము (వచనము)

గ్రంథకర్త: మల్లాది నాగభూషణముగారు, కొన్ని

సాంఘికదర్శనము శీగ్రంథము వివరించుచున్నది. క్రాను

పైజు. పే. ౧౦౦ నెల రు. 0-8-0

* * * *

ప్రహేదినారాయణయ్యధ్యము

(రెండవశాస్త్రములు-పద్యములు)

గ్రంథకర్త: సంపత్కృతుంబనింగరాచార్యులుగారు,

బాలకవి. ఈ ప్రహేదినారాయణుల యుద్ధగాథలు

ము నామనపురాణమునగలను. క్రానుపైజు. ౭౦ పేజీలు.

నెల రు.

ఈ రెండు గ్రంథములును విజ్ఞానప్రచారిణీగ్రంథ మలలోని ౧౦, ౧౧ కుసుమములు. విభాసము: శివలికాం డ, జగ్జాల.

* * * * *

భోగేశ్వరయాత్ర (నచనము)

గ్రంథకర్త: సుడిపాటి వేంకటేశ్వరశర్మ, బాల కవి. ఇందు కైకలూరుతాలూకలోని కోట, కొల్లేరుల చరిత్రలు వివరింపబడినవి. క్రానుపైజా. షే. ౨౮ నెల రు. 0-4-0. ప్రకాశకులు: వ్యవస్థాపకులు, ఆంధ్రకవిత్వా ప్రచారణీగ్రంథనిలయము, ప్రొద్దువాక, కోరుకొల్లు పోస్టు, కృష్ణాజిల్లా.

* * * * *

ఆచారకాండ (నచనము)

గ్రంథకర్త ఎవరో. ఇందుకొన్ని ఆచారాం శేషము వివరింపబడినవి. ఇది పంచాంగపుస్తకాలయమున ప్రకటింపబడినది. పోంపేట, గంజాము. క్రానుపైజా, ౧౮ పేజీలు. నెల రు. ౦-౪-౦

* * * * *

కుమారస్వామి (నచనము)

ప్రకాశకులు: పి. కుమారస్వామినాయుడు అందు సమ్మవారు, చెన్నపురి. ఇందు కుమారస్వామిచరిత్రము పురాణములనుండిగైకొని సులభశైలిని రచియింపబడినది. ఇది విన్నవిద్యార్థులకు చాలనుపయోగకరము. క్రాను పైజా. ౪౮ పేజీలు. నెల రు. ౦-3-౦

* * * * *

గోత్రప్రవరసంగ్రహము

శ్రీమాన్ విక్రాల రామచంద్రాచార్యులు గారు సమహర్షి. ఈ క్రిందపద్యించినసీతికయందలి వాక్య ములన నీగ్రంథవిషయము తెలియగలదు: డిమ్మిపైజా ౬౦ పేజీలు నెల రు. ౦-౫-౦

“ఈగ్రంథమునందు ఆపస్తంబ,బోధాయన, హిరణ్యకేయి, వైఖానస, కాత్యాయన, లోగాక్షి, ఆశ్వలా యన, కల్పనూత్రములను, మత్స్యపురాణమును అనుసరించి ఆమాగోత్రగణములకు గల ప్రవరలను, వికల్పప్ర

వరలను, ఏయేమాత్రకర్తలు ఏయే ప్రవరలను తెలిపిన దియు వివరముగ వ్రాయబడినది.

“గ్రంథాంతమునందు ఏయే గోత్రగణమునందు ఎందఱు గోత్రకర్తలు ఆమామాత్రకర్తలచేత పతింపబడి యున్నారో, ఆమాగోత్రకర్తలనామములు అకారాదిగ ఇందు ప్రకటింప బడియున్నవి.”

ప్రకాశకులు: శ్రీ కమపత్రి మార్కండేయశర్మ గారు, బృందావనము, కీర్వాకము, చెన్నపురి.

* * * * *

శివయాగసారము

ఉత్తరభాగము (ప్రథమసంపుటము)

గ్రంథకర్త: కొలనిమాదిగణపతిచేపుడు. శివపా రమ్యప్రతిపాదకమగు నీ ప్రాచీనగ్రంథమునందలి ప్రథ మాశ్వాసముమాత్ర మిందుగలదు. శ్రీవిద్వాక్ ముది గొండ్ పీఠేశలింగశాస్త్రిగారు ప్రతిపద్యమునకు తాత్పర్య ము వ్రాసియున్నారు. ఇది శైవప్రచారిణీకార్యాలయ మున ౧౪ వ కుసుమము. వరంగల్. డిమ్మిపైజా. షే. ౧౨౫. నెల చందాదారులకు రు. 1-0-0

,, ఇతరులకు రు. 1-4-0

పత్రికాపరిచయము

పుష్పమాల-సంపుటము ౧, సంచిక 3.

ఇందలి ముఖ్యవ్యాసములు

వక్రశిల్పి:—వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు. కరుణాసభాముష్ణ మగు రసవత్పండితావ్యయ.

పాండురంగమాహాత్యయ:—అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు. తెనాలి రామకృష్ణకవి-పాండురంగమా హాత్యయను ఉత్పేక్షలకును, ఉపమలకును ఉపయోగించిన స్వానుభవమునందలి విషయముల నిం దుద్ధరించి సోదాహరణముగ వివరించినారు.

‘భవభూతి-మాలతీమాధవము’ విమర్శన:—విద్య నృణి శిష్ట నరసింహశాస్త్రిగారు. ఇవి మొదలగునవి.

* * * * *

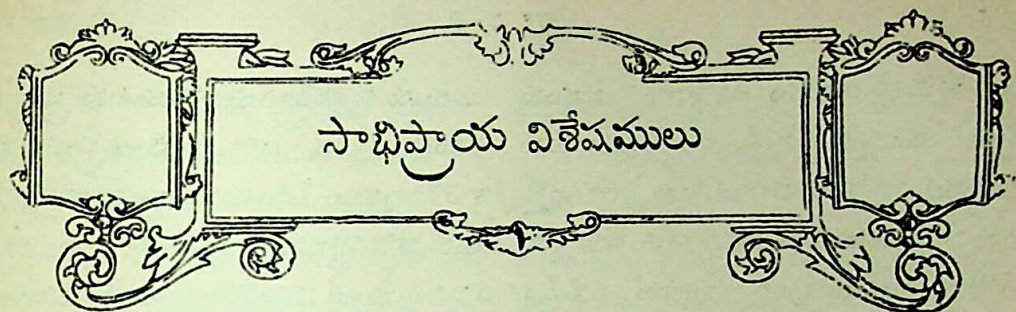
అంధ భారతి-సంపుటము ౨, సంచిక ౧. విజయనగరం మహారాజాగారి కాలేజి
 ఈసంచిక స్వరూపమున నభివృద్ధి గాంచినది. మేగజిను (త్రైమాసికపత్రిక) సంపుటము ౬,
 ఇందలి 'చానమ్మ' చాలాపత్రికలలో ప్రకటితమైనది. సంచిక ౩. ఇంగ్లీషు, తెలుగు.
 సుజాత-సంపుటము ౧, సంచిక ౩. చారిత్రక సారస్వత విషయములను గూర్చిన
 ఇందలి ముఖ్యవ్యాసములు వ్యాసములు పెక్కులుగలవు. తెలుగువ్యాసములలో
 "నాగలపాడు:— ఆంధ్ర పరిశోధకసంఘము." ముఖ్యములైనవి:
 నాగలపాటిశాసనములను మూలమిందు ప్రకటితమైనది. 'తిక్కన కాలనిర్ణయము':— జి. నరసింగరావు
 "ఇనుగు క్తి":— ఓ. సీతారామచంద్రరావుగారు గారు (బి. ఏ., యచ్. టి.) వ్రాసినది.
 వ్రాసినది. 'శ్రీనాథయుగము':— కోరాడ రామకృష్ణయ్య
 గారు (యచ్. ఏ.) వ్రాసినది.
 * * * * *

శ్రీవేంకటేశ్వరస్తవము

మండలేముల వెంకటేశాస్త్రిగారు, బి. ఏ. యల్. టి.

- అరయ నామరూపములయం దభిమానముఁ బూనుచున్కి సం
 సారము గల్గు దేహికి; విచారమునన్ సుఖసచ్చిదాత్మకం
 బై రహించు లోక మని యాత్మ నెఱుంగుట మోక్షమందు
 రీతీతు నెఱుంగుపండితు లతి స్థిరబుద్ధులు వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. ఆన యనంగ నొప్పును మహత్తరపాశము; తన్ని బద్ధమై
 గాసిలు నెల్లలోకములు కర్మములన్ బహుచింతలన్ వృథా
 యాసము నొంది; క్షీణమగు నాయువు భంగి నెఱుంగ దింతయున్
 ధీ సముదగ్రుఁ డేమరఁడు దీనివశమ్మున వేంకటేశ్వరా!
- చ. ఎది త్రిగుణాత్మకంబనుచు నేర్పడఁ దోచుఁ బ్రసంచమెల్ల నె
 య్యది తగు నీశ్వరుండనఁగ సంచితసత్త్వగుణప్రధానమై
 ఎది వెలయున్ రజస్తమము లేర్పడ జీవుండనంగ నిర్గుణం
 బదియె యెఱుంగుబ్రహ్మ మని యార్యులు వల్కిరి వేంకటేశ్వరా!

సాధిప్రాయ విశేషములు

వర్తమానయుగము మహాసంరంభయుగము.

బల సంరంభము, ధన సంరంభము, వ్యాపారసంరంభము, సాంఘికసంరంభము, ధర్మ సంరంభము లోకమునంతను నావరించి బీభత్సమును గలుగజేయుచున్నవి. పాశ్చాత్య సంస్కారము తృప్తిప్రవాహమును వృద్ధిజేయుచు మహాసంరంభమునకు సాధనంబుగ నున్నది. రాజ్యకాంక్ష వ్యాపారతృప్తి ధనాభిమానము జాతి కులసంఘాభిమానము సంరంభమును గలుగజేయుచున్నవి. మతధర్మాభిమాన మాచరణమునందు నిరర్థకముగ నున్నను సంరంభమునం దావేశచునుకు సాధనంబుగ నున్నది. ఈమహాసంరంభము ప్రజాస్వామ్యత్వమునకు సహజఫలమైనను భయభ్రంతులను గలుగజేయుచున్నది. లోకమంతయును నితవత్తులకును స్వప్రయోజనారాధనముమీదనాధారపడియున్నది. జాతులకును, వ్యక్తులకును సంస్కృత స్వప్రయోజనపరాయణత్వము (enlightened self-interest) ధర్మ మార్గానుష్ఠానమునకు పరమప్రమాణముగ పరిణమించినది. తనకుమాలినధర్మము లేదను సిద్ధాంతము పాతుకొనినది. విశరీత జాతీయత రాజ్యమునుచేయుచు మానవత్వమును లుప్తముచేసినది. స్వధర్మపరధర్మములకు విశరీతార్థములు కల్పింపబడినవి. స్వధర్మపరధర్మారా

ధనసిద్ధాంతము లాత్మార్థమునకు గాక దేశార్థము వినియోగపడుచున్నవి. క్రీస్తు బుద్ధుడు శంకరాదులుబోధించిన త్యాగధర్మములు ప్రమేభోగధర్మము ప్రబలినది. శ్రీకృష్ణభగవానులు గీతాశాస్త్రమునందు దైవానురంభాద్విభాగయోగమునందు ప్రతిపాదించిన త్యాగధర్మము పోయి సకలవ్యవస్థలయందును భోగధర్మము సుస్థాపితమైనది.

శ్లో. అసామయా హృత్ శక్త్యర్థ నిష్ఠే చాపరాసః,
ఈశ్వరోఽసామహంభోగీ సిద్ధోఽహం బువాన్మనుభి.

శ్లో. అహంకారం బలంఽర్పణకామం క్రోధంఽపశుక్రితాః,
మామాత్మపరదేశహేషుప్రదిష్ఠంతోఽభ్యసూయకాః.

శ్రీమంతులు విద్యావంతులు చేయుచున్న ఆసురసంపదారాధనము ప్రపంచమునకు ప్రమాణమై మహాసంరంభపమును దాల్చుచున్నది. స్వత్వసంరక్షణమునకు ప్రాచీనసిద్ధాంతములకును నవీనసిద్ధాంతములకును నేర్పడుచున్న సంరంభము భయంకరాకారమును దాల్చుచున్నది. రుష్యాయందలి బాల్చి విజము, ఇటలీయందలి ఫాసిటు ఉద్యమము, చీనాయందలి సంగ్రామము, భరతవర్షమునందలి రాజకీయ సాంఘిక సంరంభములు, బ్రిటీషు పార్లమెంటు నిర్మింపనున్న వర్తకసంఘశాసనము ప్రపంచవ్యాప్తమైన మహాసంరంభమునకు ప్రమాణములుగ నున్నవి. ప్రపంచవికాస

మునకు సృష్టిలయము లన్యోన్యాయమును గలిగి యున్నవి. సృష్టి యానందమునకును లయము శోకమోహములకును గారణంబైనను సృష్టికిలయ మాధారభూతముగనున్నది. లోకమంతయును పునర్నిర్మాణము నపేక్షించుచున్నను, పునర్నిర్మాణమునకు అమృత బీజమైన త్యాగమును నిరసించు చున్నది. త్యాగాభావమైన ప్రజాస్వామ్యత్వము విస్తృతమునకు సాధనం బగునటులు త్యాగవిరహితమైన రాజ్యధనాధికారములును విస్తృతమునకు మూలము లగుచున్నవి.

శ్లో. సహాయజ్ఞః ప్రజాస్పృహస్త్వే పురోవాచప్రజాపతిః,
అసేన ప్రసవిష్యభ్య మేషవోఽస్త్విష్టకామధుక్.

మానవులు తరించుటకు త్యాగరూపమైన యజ్ఞము పరమసాధనముగ నున్నది. త్యాగములేని యజ్ఞములు దుర్నయములకు సాధనంబు లగుచున్న విధమును ప్రపంచేతిహాసములు విశదము చేయుచున్నవి. వర్తమాన ప్రపంచస్థితి దుర్భరమై సంరంభమునకు సాధనంబుగనున్నది. పునర్నిర్మాణమవసరమైనను భయభ్రాంతులను గలుగ జేయుచున్నది. పూర్వ ప్రతిష్ఠాపకలకును నవయుగ ప్రతిష్ఠాపకలకును భయంకరసంరంభము సంప్రాప్తమగుచు ప్రపంచశాంతి స్వప్న తుల్యముగనున్నది. బర్కెను హెడు ప్రభువు భారతరాజ్యాంగ వ్యవహారసందర్భమునను, వర్తకసంఘశాసనసందర్భమునను తెలిపినభావములు తీవ్రమైనదురభిమానమును విశదము చేయుచున్నవి. బర్కెను హెడు ప్రభువు మాటకుమాట, సభకు ప్రతిసభ, దెబ్బకుదెబ్బ, ప్రకటనమునకు ప్రకటనము సాగించి కార్మిక

బలమును శక్తిరహితము చేయుటకు ప్రతిజ్ఞను జేయుచున్నాడు. బర్కెను హెడు ప్రభువు సభి కారోన్మాదము పీడించుచు యుక్తాయుక్తవివేకమును పోగొట్టినది. బర్కెను హెడు ప్రభువర్మని ప్రగల్భములు సుమతిశతకములోని నీతివాక్యములను సంస్మరింపజేయుచున్నవి!

క. బలవంతుడౌ నా కేమని

పలువురతో నిగ్రహించి పలుకుట మేలా

బలవంతమైన సర్వము

చలిచీమలచేతఁ జిక్కి చావదె సుమతీ.

గ్రేటు బ్రిటనునందు 21 ఏండ్లకు మించిన స్త్రీలును, పురుషులును వోటులను గలిగిన పుడు ప్రజాబలము హెచ్చునుగాని ప్రభువుల బలము హెచ్చదు. దూరదృష్టిలేని బర్కెను హెడు ప్రభువు తాత్కాలికబలమును జూచి గంతులు వేయుట ప్రయోజనకరము గాదు. వర్తకసంఘశాసనము కార్మికపక్షబలమును తాత్కాలికముగ తగ్గించినను కాలాంతరమున కార్మికపక్షబలము హెచ్చుటయును శాసనము రూపాంతరమును దాల్చుటయును సహజము. బర్కెను హెడు ప్రభువు వర్తకసంఘశాసనముపట్లను భారతరాజ్యాంగముల పట్లను బూనుచున్న నిరసనభావము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యమునకును ప్రపంచమునకును సంప్రాప్తము గానున్న దుఃఖానుభవమునకు నిదర్శనముగ నున్నది.

* * * *

వర్తకసంఘశాసనము

బ్రిటీషుద్వీపములందును నితరదేశములు దును నిటీవల కార్మికసంఘములబలము క్రమ

వికాసమును బొందినది. బ్రిటీషుదీర్ఘములం
దిపుషు కార్మికసంఘము(Trade Unions)లందు
43,65,414 సభ్యులు గలరు. గతసంవత్సరము
నందు బొగ్గుగనులపనివాంఛను కార్మికులును
సమ్మెకట్టుటకు చేసినప్రయత్నములు ధనస్వా
ములకును పూర్వాచారప్రియులకును భయ
భ్రాంతులను గలుగజేసినవి. ప్రభుత్వాదరణము
గల ధనస్వాములపక్షము గెలిచినను కస్నర్వే
టివు పక్షము తమకు గలబలమును కార్మికపక్ష
బలమును నిర్మూలముచేయుటకు వినియోగిం
చుట యనుచితముగ నున్నది. కార్మికసంఘ
ముల పలుకుబడిని సమ్మెకట్టులను నిర్మూ
లముచేయుటకు కస్నర్వేటివు ప్రభుత్వము
నూతన శాసననిర్మాణమునకు బూనుకొను
చున్నది. ధనాధికారబలము లేని పనివాం
ఛకు కష్టనివారణమునకు ప్రత్యక్షాచరణము
మాత్రము శరణ్యముగ నున్నది. ప్రత్య
క్షాచరణమును శాసనము ప్రతిపేధించు
నపుడు కార్మికసంఘముల బలమును, నుపయో
గమును సంతరించుట సహజము. కస్నర్వేటివు
పక్ష మనలంబించుచున్న దుర్లభము
ప్రస్తుతము సంతృప్తికరముగ నున్న ను
కాలాంతరమునను పరమవిషాదము
గలుగజేయుట సహజము. సామ్రాజ్యదురభి
మానుల దుర్లభముల నాపుటకు పరమేశ్వ
రునికటాక్షముమాత్రమే శరణ్యముగ నున్నది.
పరాధీనరాజ్యముల నావరించిన దుర్గతి భారత
రాజ్యాంగములను నావరించినది.

భారత రాజ్యాంగములు

శాసనసభాసమావేశములు

ప్రస్తుత

మును సంతము నొందినవి. సభావ్యవహార
ములు సభ్యులకును, ప్రజలకును నసహ్యముగ
నున్నవి. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు, నాయ
కులయందు పెరిగిన యంతఃకలహములు భేదా
భిప్రాయములు దేశావృతమైనదుర్ల
భను విశేషము చేయుచున్నవి. నాయ
కులయందు సంయోగసాహచర్యము
లపురూపములైనవి. నాయకులందరును స్వీయా
భిప్రాయములు నెగ్గించుకొనుటకు పట్టుపట్టిరి.
శ్రీనివాసయ్యంగారి యోచనలు నెహ్రూ
గారికిని, నెహ్రూగారియోచనలు ప్రకాశము
గారికిని, ప్రకాశముగారి చర్యలు రంగయ్యరు
గారికిని సరిపడకుండెను. జిన్నామాలవ్య లాలా
జిగారల విషయమును భిన్నపక్షమునకు జెం
దినవారలగుటచే విమర్శింప నవసరములేదు.
హిందూ మహమ్మదీయవిభేదముల కాద్యంత
ములు లేవు. సభ్యులెవరికి దోచినటలు వారు
ప్రవర్తించునపుడు సంయోగబలముశూన్యమై
ప్రభుత్వబలము, ప్రతిఘటనము బలములేక
యథాప్రకారము సాగిపోవుచున్నది. నాయ
కుల వ్యాఖ్యానములకును, వారిప్రవర్తనమున
కును సంబంధము గోచరము గాకున్నది.

సామ్రాజ్యశాసన సభయందు జరిగిన
వ్యవహారమే రాష్ట్రసభలయందును జరిగినది.
మంత్రివర్గము నాపుటకు వివిధరాష్ట్రములం
దును కాంగ్రెసుపక్ష సభ్యులకు బలము లేకు
న్నది. చెన్నరాష్ట్రసభయందు బలమున్నను
నిరర్థకముగ నున్నది. కాంగ్రెసుపక్షమునకు

మంత్రివర్గమును జప్తిసుపక్షవర్గముతో గలిసి
 - పడద్రోయుట కవకాశమున్నను మంత్రివర్గ
 నిర్మాణము నాపుటకు శక్తి లేకున్నది. శక్తి
 యున్నను జప్తిసుపక్షభయము బాధించుచు
 న్నది. మంత్రివర్గ పోషణమును జేయుటవిష
 యమై కాంగ్రెసుపక్షమునందు భేదాభిప్రాయ
 ములు ప్రబలినవి. మంత్రివర్గపోషణము నామో
 దించెడివారును నిరసించెడివారును తటస్థులును
 గలరు. శాసనసభయందు ప్రజోపయోగమగు
 పనులను జేయుట కవకాశములు గలవని విశ్వ
 సింఛెడి సభ్యులు గలరు. నియోజకవర్గమున
 కీ సహాయము సం తృప్తి కరము గ
 నుండగలదను వారును గలరు.
 మంత్రివర్గపతనమును గోరెడి సభ్యులు గలరు.
 సహాయ నిరాకరణవాదులకును, జప్తిసు వర్గ
 మునకును నిది సం తృప్తి కరముగ నుండగలదు.
 ఇట్టి సందిగ్ధస్థితియందు కాంగ్రెసుసభ్యులకును
 నాయకులకును ప్రజలకును కర్తవ్యము దుర్గా
 హ్యముగ నున్నది. శాసనసభాప్రవేశమే
 సహాయనిరాకరణధర్మమున కభ్యంతరమును
 గలుగ జేసివది. ప్రవేశానంతరము సహాయ
 నిరాకరణ ధర్మాచరణమెంతసాధ్యమై నిర్ణ
 యించుట దుస్థరముగ నున్నది. శాసనసభ్య
 లను గౌహతితీర్మాన మొకవంకను, పక్షనిర్ణయ
 మొకవంకను బాధించుచున్నవి. ఈసందిగ్ధ
 స్థితియం దెవరికి తోచినటులు వారు ప్రవర్తిం
 చుట కవకాశములు గలుగుచున్నవి. అఖిల
 భారతసభాస్థాయిసంఘము వెంటనే కాంగ్రెసు
 పక్షము శాసనసభలయందు నిర్వహింపవలసిన
 కార్యవిధానమును నిర్ణయించి భిన్నపక్షము

లేకమార్గమునను ప్రవర్తించుట కేర్పాటు
 చేయుట యవసరముగ నున్నది.

* * *

ఆంధ్ర రాష్ట్ర జాతీయోపసంఘము

ఆంధ్ర రాష్ట్ర జాతీయోపసంఘమునందు
 ప్రబలినవాదప్రతివాదములు దేశావృతమైన
 విపాదావస్థను విశదము చేయుచున్నవి.
 రాష్ట్ర సభ్యులందు సహాయనిరాకరణోద్యమా
 రాధకులు గలరు. వారి అత్యుమునకును, శాస
 నసభా సభ్యుల అత్యుమునకును సాదృ
 శ్యము గలుగుట యసంభవము. గోవిందాచా
 ర్యులుగారు దేశభక్త వేంకటప్పయ్యపంతులు
 గారు, బ్రహ్మజోస్యుల సుబ్రహ్మణ్యముగారు
 శాసనసభాప్రవేశమును నిరసించెడి అసహాయ
 వాదులు; నిర్మాణకార్యమునందు విశ్వాసము
 గల కాంగ్రెసు పక్షావలంబకులు. వీరికిని శాస
 నసభ్యులకును శాసనసభావ్యవహారములందు
 సాదృశ్యము గలుగుట దుర్లభము. శాసన
 సభ్యుల చర్యలను ఖండించుచు నిర్మాణకార్య
 విధానము నవలంబింపవలయు నని తీర్మానము
 లామోదించబడినవి. ప్రముఖులకాలము శాసన
 సభలయందు గడచిపోవునపుడు నిర్మాణకార్య
 మును నిర్వహించెడి వారెవరో తోచకున్నది.
 ప్రకాశముపంతులుగారు నిర్మాణవిధానమును,
 సభావ్యవహారములను, నితర కార్యములను
 నిర్వహించుటకు సంకల్పించినను ఆచరణము
 నందు సాధ్యముగాకున్నది. శాసనసభాప్రవేశ
 శమునకును, నిర్మాణకార్య విధానమునకును
 వైరుధ్యము లేక పోయినను సాహ
 చర్యముసాధ్యముగాదు. రెండుమార్గములకును

సంకల్పము, భావములు, సాధనలు వేర్వేరు
అగు నున్నవి. త్యాగమునకును, లాభమున
కును సామ్యము దుర్లభము. సభ్యులకు
వాగ్వివాదములందు గల పట్టుదల కార్యాచర
ణమునందు లేదని వ్యవహారములు విశదము
చేయుచున్నవి. విజయవాడసభతో పాటునిర్మా
ణవిధానమును ముగియుచున్నది. ప్రకాశము
పంతులుగారు నిరాశాప్రేరితులై యథోచిత
సహకారమునకు సంబంధించిన తీర్మానమును
ప్రతిపాదించుటయును, చచ్చానంతర ముపసం
హరించుకొనుటయును దేశావృతమైన నిస్స
హాయస్థితిని విశదముచేయుచున్నవి. సహాయ
నిరాకరణసాధనము లున్నమైనను ఆదర్శము
ప్రజానాయకులను బాధించుచున్నది.

శాసనసభాబహిష్కారమును దేశబంధు
దాసు తొలగించి ప్రతిష్టంభనవిధానమును
నెలకొలిపిరి. గౌహతి కాంగ్రెసు
ప్రతిష్టంభనసాసమున ప్రతిఘ
టనమును నెలకొలిపినది. ప్రతిఘటనమునందును
నియమములను నిర్ణయించినది. గౌహతికాం
గ్రెసు శాసనసభలయందు సభ్యులు చేయవల
సిన కార్యవిధానమును నిర్ణయించినది. ఆంధ్ర
రాష్ట్రీయసంఘసభ్యులు వారిస్థలములను
ఖాళీగనుంచవలయునని చేసినతీర్మానము సహా
యనిరాకరణసూత్రమునకు సన్నిహితముగ
నున్నను గౌహతితీర్మానమునకు దూరస్థముగ
నున్నది. గౌహతితీర్మానమునకును ఆంధ్రరా
ష్ట్రసంఘముచేసినతీర్మానముకును వైరుధ్యము
లేదని సభాధ్యక్షులు నిర్ణయించుట విచిత్ర
ముగనున్నది. గయాకాంగ్రెసునందు దేశబం

ధుదాసుగా రీప్రతిపాదనమును నిరాకరించిరి.
శ్రీనివాసయ్యంగారు గయాకాంగ్రెసునందు
ప్రతిపాదించిన తీర్మానమును ఆరేండ్ల శాసన
సభల యనుభవముతరువాత తిరిగి ప్రతి
పాదించుట వ్యవహారనిర్ణయమునకు ప్రయో
జనకరము గాజాలదు. వారముదినములకు
బొంబాయియందు గూడనున్న కాం
గ్రెసు స్థాయిసంఘము శాసనసభల విషయమై
సుప్తిరాభిప్రాయమును వ్యక్తముచేసి దేశావృత
మైన సంరంభము నాపుట శ్రేయస్కరము.

* * * *

అఖిలభారత చరఖా సంఘము

అఖిలభారత చరఖా సంఘముయొక్క

ఆంధ్రశాఖయును, ఖాదిప్రచారకులును సమా
వేశమై చేసిన నిర్ణయములు ఖద్దరు వ్యాపన
మునకువలయు సాధనములను వ్యక్తముచేయు
చున్నవి. ఆంధ్రదేశమునందు ఖద్దరునిర్మాణ
మునకు గల సాధనసంపత్తి పుష్కలముగను
న్నను ఖద్దరు నిర్మాణము మందగమనమును
జేయుచున్నది. కైలాసపట్నము, తుని, పల్నా
డు, ఒంగోలుప్రాంతములందు ఖద్దరునిర్మాణము
నెమ్మదిగనుసాగుచున్నది. దూదిరాటములు
మగ్గములు దేశమునం దంతటనుగలవు. ఉత్సా
హపరాయణులైన ఖద్దరు ప్రచారకులుగలరు.
నైపుణ్యముగలనేతగాంధ్రుగలరు. ఆంధ్రఖద్దరు
దేశమునం దంతటను నాలుగేండ్లు రాజ్యము
చేసినది. ఇపుడాంధ్ర ఖద్దరు పేరుప్రతిష్ఠలు
లేకను వెనుకబడు చున్నది. ధనములేక
ఖద్దరు నిర్మాణము విరివిగ జరుగకున్నది.
ఖద్దరు నిర్మాణప్రచారములకుతమిళనాడునకు

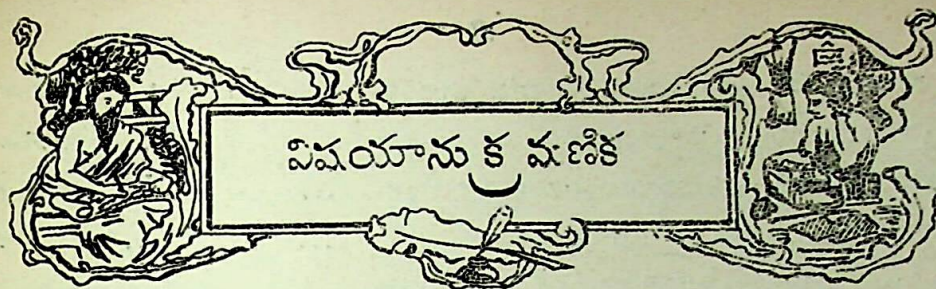
గల స్రుతిపత్తి అంధదేశమునకు లేకుండుట సంతాపకరముగ నున్నది. నిర్మాణవిధానము విషయమై తీర్మానములను జేసినంత మాత్రమునను కార్యసిద్ధి గలుగజాలదు. ఖద్దరు వ్యాపనమునకు తంతు కారసంఘము సంఘీన ప్రవ్యము సంధు విశేషభాగము రొక్కరూపమున గాక అష్టలరూపమునను నిలిచియున్నది. ఉత్సాహపరాయణులైన యువకులు నిర్మాణకార్యవిధానము నవలంబించుటకు సంసిద్ధులై యున్నను సాధనసామగ్రి లేకను కార్యాచరణము వెనుకబడుచున్నది. స్వరాజ్యమునకురాటము, మగ్గము సాధనము లని గాంధీమహాత్ముడు చేయుచున్నబోధ సార్థకము గాకున్నది. అంతఃకలహములు, సాంఘికభేదములు, నిర్లెపత్వము, స్వాభిమానస్వప్రయోజనములు శాసనసభలయందును, నిర్మాణకార్యవిధానమునందును సంయోగ కార్యాచరణమును

దుర్లభము చేయుచున్నవి. సత్కార్యములు, సద్భావములు వివరీతవ్యాఖ్యానములకు పాలై పరిహాసపాత్రము లగుచున్నవి. సకలమును శాపగ్రస్తమై న్యాయాన్యాయములు, ధర్మాధర్మములు సమాచ్ఛాదితములై భయంకరాకారమును దాల్చుచున్నవి. ఈవిషాదావస్థయందు భారతహృదయావృతమైన సమైహమును బాపి భారతీయులను ధర్మయోగులనుజేయుటకు భగవదనుగ్రహము శరణ్యముగ నున్నది. కురుక్షేత్రమునందు విషాదావస్థయందు శ్రీకృష్ణపరమాత్ముడు భారతయోధాగ్రేసరునకు జేసినధర్మోపదేశమే వర్తమాన విషమావస్థయందు భారతీయులకును శరణ్యముగనున్నది.

శ్లో. ద్భ్యం మాస్మగమః పాథ, వైతత్వ య్యుపపద్యతే;
తనద్రం హృదయదౌర్బల్యం త్వక్తోత్తిష్ఠ పరంతప!

భారతీయులు ధర్మనిరతులై భగవదనుగ్రహమునకు పాత్రు లగుదురుగాత!

పోలి—పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతిగారు	౧-౯
సన్నయతులు—చిలుకూరి నారాయణరావుగారు	౧౦-౧౯
సహస్రభ్రష్టత—దొంతరాజు వేంకట్రామయ్యగారు	౧౯-౨౦
పున్నమవెన్నెల—నెదురుమూడి వేంకటకృష్ణారావుగారు	౨౦
క్రీడాభిరామకర్తృత్వవిమర్శనము—కే. రాఘవాచార్యులుగారు	౨౧-౨౯
తీవ—పువ్వాడ శేషగిరిరావు, చోడవరపు జానకిరామయ్యగార్లు	౨౯
శ్రీనాథునియింటిపేరు పాకనాటివారా?—కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారు	౩౦-౩౧
అనుతాపము—అనంతపంతుల రామలింగస్వామిగారు	౩౨
శ్రీనాథకవిరాజీయము—కవిరాజు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు	౩౩-౪౮
వేడుకోలు—శంకరనారాయణకవులు	౪౮
మావి—మిన్నికంటి గురునాథకవిగారు	౪౯
ఆనందకండము—క్రొత్తపల్లి సూర్యరావుగారు	౫౦-౫౪
కుబ్జ-ఉత్కంఠ—బల్లారి కృష్ణప్పగారు	౫౫-౫౬
చంద్రోదయము—జి. జాషువాకవిగారు	౫౬
పద్మాక్షి—శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు	౫౭-౬౪
జాగ్రత—వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరిగారు (సారస్వతసమితి)	౬౪
మాబావమరదిపెల్లి—మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రిగారు (సాహితీసమితి)	౬౫-౭౩
భ్రమరకాంత—వేంపాటి సీతారామయ్యగారు	౭౩
అంబత్తసుత్తము—కే. రంగాచార్యులుగారు	౭౪-౮౦
శ్రీవేంకటేశ్వర స్తవము—మండలేముల వేంకటశాస్త్రిగారు	౮౦
దండనముల ప్రయోజనము—పారనంది జగన్నాథస్వామిగారు	౮౧-౮౪
విద్యార్థి—పూడిపెద్ది వేంకటరమణయ్యగారు	౮౮
మహాబలిపురము—జి. తిమ్మారెడ్డిగారు	౮౯-౯౪
తారకసంబోధనము—బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారు	౯౫-౯౮
తరంగగానము—పాతూరి అంజయ్యగారు	౯౯

ంధ్రమహాసామ్రాజ్యము—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ	౯౯-౧౧౫
గ్రీష్మర్తువు—నాశం కృష్ణారావుగారు	౧౧౫-౧౧౬
జాతివిభాగము—హిందూవిశ్వవిద్యాలయాంధ్రవిద్యార్థి	౧౧౬-౧౨౦
ప్రకృతిలాస్యము—కొంపెల్ల జనార్దనరావుగారు	౧౨౦
బాలికలు-లోక సేవ—శ్రీమతి రొట్టెకల్ సుబ్బమ్మగారు	౧౨౧-౧౨౨
కీ. శే. ఆచార్య పంప పార్వతీశంకారు—ముడుంబ నరసింహాచార్యులుగారు	౧౨౩-౧౨౪
యశోద-విశ్వప్రదర్శనము—భమిడి ఉమామహేశ్వరావధానిగారు	౧౨౪
చీనాయందలి కల్లోలము—జయంతి వెంకట కిరీటిరావుగారు	౧౨౫-౧౩౧
భారతీయమహిళామండలి	౧౩౧
ప్రాచీనభారతీయాభరణములు	౧౩౨-౧౩౩
వందనము—కోపల్లి వేంకటరమణరావుగారు	౧౩౪
అభిసారిక—పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	౧౩౪
కలకూరగంప:—శ్రీ శివాజీమహారాజు; తామ్రలిప్తి; ప్రాచీనమహారాణులచిత్రములు—		
మాడవచిత్రము; అజంతాచిత్రములు; భారతమ్మ కొకజాబు; ఉద్యోగలబంధము;		
శ్రీ సుబాషచంద్రబోసు; హిందూస్త్రీ; తథాస్తు; టైపురైటింగు యంత్రముతో		
చిత్రించిన చిత్రములు; హృదయస్పందము; గ్రామములు - విశ్వవిద్యాలయములు;		
పాఠాంగస్త్రీలు - బర్మాదేశము; భారతీయచిత్రకళలో నూతనశక్తి; పాడవైన		
యాదుది; నూతన ఢిల్లీనగరము; ప్రభుత్వోద్యోగల ప్రజాహితకార్యములు; చైనా		
కత్తికట్టవలెను. ...		
విమర్శనలు	౧౩౫-౧౩౬
సాభిప్రాయవిశేషములు	౧౩౬-౧౩౭

చిత్రములు

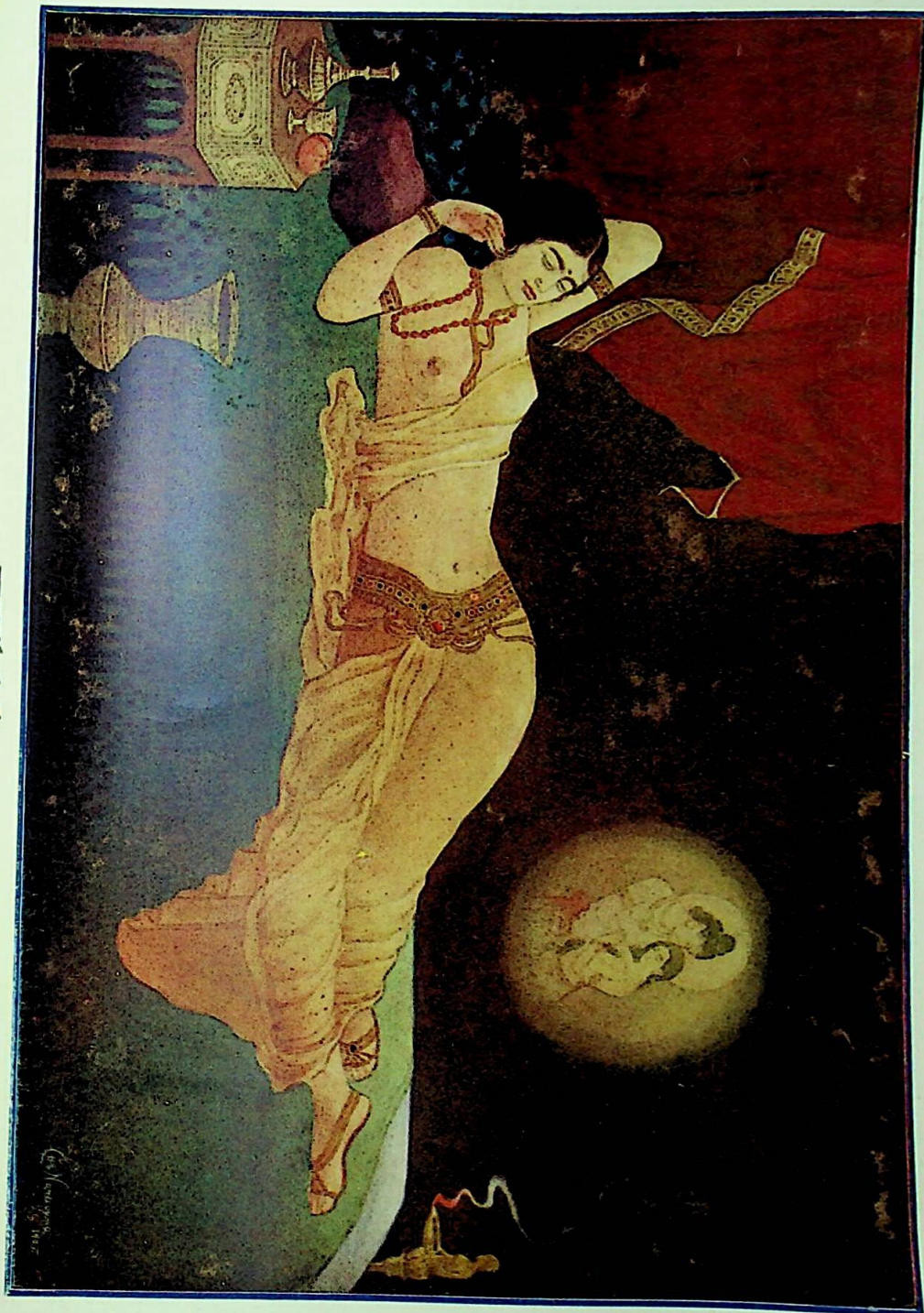
త్రివర్ణచిత్రములు:—రాధాస్వప్నము; మిన్నగమ్మిన పున్నమతేయి.

సాధారణచిత్రములు:—ప్రాచీనభారతీయాభరణములు, ఇతరచిత్రములును.

ప్రతిభావతి : ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాదమి, హైదరాబాద్.

రాధాస్వామి

ప్రతిభావతి : ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాదమి

C.M. V. Sharma
Nalanda

చెన్న పట్టణము జూన్ ౧౯౨౨

సంపుటము ౪

ప్రభవ సంవత్సరము శ్రేష్ఠమాసము

సంఖ్య ౬

పోలి

పెమ్మరాజు లక్ష్మీనతి గారు

వంగీనడుముతో వాడినయొడలితో గురుచలై నెరసిన కురులతోడ
ముడుతలనుదుటితో ముదుగుచెక్కిళ్లతో జెంపలవ్రేలాడు చెవులతోడ
నొరసినకనులతో నెరసినబామలతో బామలనడుమ చుక్కబొట్టుతోడ
తడబడునడకతో వడకెడు నెలుగుతో నుసురుస్సరనియెడు నూర్పుతోడ
ముచికపట్టిన నిలబడి పోకయుండి-మిగుల ముగ్ధినిషం డన దగినముసలి
పడతి యొక్కతె యొకయింట బాచిపనుల-జేయుచుండును కాకులుకూయువేళ.

గీ. వాడిపోయిన యాసతి వదనమందు-కమలిపోయిన యారెండు కనులనుండి
యెదిరిమదికెంతో వ్రేగయి యెసక మెసగు-వింతజేజమొక్కటి వెల్లివిరియుచుండు.

గీ. బిడ్డలే లేరొ, రెక్కలు విరిచి ముసలి-వయసునందును పొట్టకై ప్రాకులాడు
సంఘదోషమొ, రాజ్యదోషంబొ, పూర్వ-కర్మదోషమొ, మరియేమి కారణంబొ?

ఉ. ఓషిక లేకయున్న గడు నోరిమి బూనుచు నాపడంతి యె
ట్లో పనినేయుచుండు నటు లోషికతో బరిపాటియయ్యె, దా

నేనని జేసినేని యొకయింతుకయైనను లోప మందులో
దోషగనీద యాపడతి; తొంబదియేడుల తొక్కు చూచినన్.

- గీ. నిష్పలను కడుగంజూచు నెలతలైన-నడుగులెత్తెత్తివేసెడు నతివలైన
నెట్టియాచారవతులైన నించుకేని-తప్పకనుగొనలేని విధమున జేయు.
- క. “బ్రాహ్మణ్యము చెడె నయ్యో-బ్రాహ్మణులకు లేదు గౌరవం”బను కుహనా
బ్రాహ్మణు లెవ్వరు లేవని- బ్రాహ్మముహూర్తమున ముసలిపడతుక లేచున్
- క. హోరుమనువర్షమున దన-చీర తడియుచున్న, జాగునేయక వెన నే
తేరును పిలువకయే, తెల-వారకమును పనుదినంబు వరవుడునేయన్.
- క. స్నానము జేయని దిన మొక-లేనియు గనగా దొకించుకేనియు మలినం
బానాతి వస్త్రములు నే-నేనాడుం జూడ శౌచ మిట్టిది సతికిన్.
- గీ. యజ్ఞములజేయు నాసోమయాజులందు-లక్షవత్తులనోములు లక్షచేసి
నట్టివనితలయందును సరయరాని-కర్మదీక్షయు ధర్మాభికాంక్ష కలవు.
- గీ. అంట్లుదోమి జీమిచెడు నట్టివార-నేకు లాయూర గల రైన నెవ్వరైన
బోలికిని నికనొక జెకు బోలికయను-మాటయేలేదంటచును జాటుచుండు!
- గీ. బరులు నీ కెట్లునేయంగ నూహజేతో-యెరుల కటు నీవునేయులే యుత్తమమగు
నట్టిధర్మంబనుచు జాటునట్టిసీతి-నబలు యాచరణంబున నన్వయించు.
- క. ఆయూర నెలకు నొకరూ-పాయకు నొకగవ్వ తక్కువకు బాచిపనుల్
జేయ రికెవ్వరు నొక్కత-యే యెనిమిదణాలతోడ దృష్టిపహించున్.
- గీ. కన్నులకు నద్దుకొని యధికముగ జీత-మిచ్చువా రెందరోయుండ నిష్పక్షక
నమ్మియున్నవారల విడనాడ నోడు-విత్తవైరాగ్య మెట్టిసున్నత మార!
- గీ. నీటికొలది తామరకద కోటులాది-ధనములు గడించువారి యంతరము లరసి
వెలయుత్యాగంబు దానికి విలువకలదె? త్యాగగుణముండదోటు నిర్ధనులయందు!
- చ. తనపనిరీతిగా నియమితంబగు కార్యముచేయు, నెవ్వరం
బనిచెడి పైన చూడ దగుబాధయు నీయక యెంతోవితనే
ర్పున నొనరించు నమ్మకము పుట్టెడునట్టులు చేయు గాని తా
గనులను గప్పి కుత్సితపు గక్కురితిన్ ప్రకటింప దింతయున్.
- గీ. హీనకులజులకెందు నహీనబుద్ధి-సంపదలు కలుగునేయని సంశయింతు
పలువు, రది సత్యమైన గావచ్చునేమొ? గుణమె కలిగిన నది హీనకులము కాదు!

- క. ఆయింటివారు పెట్టెద-రాయతివకు నొక్కపూటయన్నము సతిదా
నాయన్న మొకటి తిని, దీ-హ్నాయుద్ధాయంబు బలము కలిగి తిరిగెడిన్.
- గీ. గంజిలోనికి నుప్పులేకను విచార-పడెడువారుండ, పాలలో పంచదార
లేదనుచు నేడ్చు రెందరో; లేరు లభ-విత్తముల దృష్టిజెందెడు వెట్టు లెందు.
- గీ. ధర్మ మెద నెంచి, రాగలభనమురోసి-యన్నయునికిన సంశృప్తి నొందునట్టి
వార లీకాలమున వెట్టివారె కాని-వారివర్తన భూమి కాధారమయ్యె.
- గీ. అట్టిగుణఫలములు గల్గి యలరుచున్న-యట్టిముదికొమ్మ పోలి; యే నష్టపూడు
చూచి యొకనాడు చినరకు జోద్యమంది-వీధిగుమ్మము నలికెడువేళ జేరి.
- ఉ. ఏమిది కొద్దిజీతమునకే పనినేయుదువేమి? నీకు నీ
గ్రామములోన జీత మధికంబుగ నిచ్చెడువార లుండ, నీ
వామెయి బోక వీరలనె యంటినదాన విదేమి? నీకు ఏ
రేమిట గొప్పలూభ మొనరించిరి నీకథ చెప్ప మంతయున్.
- క. అని ప్రశ్నించిన నామెయు-“బనిమొంతయొ కలదు మిమ్ము బతిమాలెద నా
పని యైన నెనుక జెప్పెద-చను డంతకు గరుణతోడ తీమియింపవలెన్.”
- చ. అన విని సిగ్గుచెచ్చికొని యావల బోయితి నట్టికార్యదీ
తీను మరియొండుచో గనుట సందియ మెంతటివేత్తలైన త
ప్పనుచు వచ్చిత్తుగాని తమయాచరణంబున జూజాల రా
ననిత యొకంతయుం జదువ వ్రాయను గూడ నెరుంగ దింతకున్.
- శా. ఆమధ్యాహ్న మె వచ్చి యాయతివ “యయ్యా.” యంచు నకవిల్చి “మీ
రేమో నాకథ మీకు జెప్పమనినారే! విదురా? మీకు నిం
కేమేనిన్ బనియున్నదా?” యనిన ‘లేదింతైన నాకట్టిదే
నీమాటల్ వినిగోరియుంటి చెపు’మంటిన్ వేడ్క దళిత్తగన్.
- క. చిన్నతనంబునయందే-నన్ను విడిచి పోయినారు నాతలిదండ్రుల్
కన్న కొమారిత యట్టులు-న న్నతిదయ మామ పెంచినా డటువైనన్.
- క. నాకర్థమేమె యటువలె-సాకుచునుండంగ దా విషజ్వరవశుడై
నాకమునకు జనె నన్నీ-లోకంబునవిడిచి మాతులుండును నంతన్.
- క. ఆయన గతించినంత నె-మాయత్తను జూడవచ్చి మాతయు బితయు
న్నాయమ దమతోడం గొం-పోయిన దిక్కొకరు లేకపోయిరి నాకున్.

- గీ. ఆస్తి యేమైననుండిన నాదుకొందు-రేమొ, బందుగులము మేమ మేమయనుచు;
దేవునకు దక్క మాబోటిదిక్కుమాలి-నట్టిపక్షులు బరువొడు రందరకును.
- గీ. ఐన దైవోయేనేదో, న న్నదిమొదలుగ-నిగుగుపొరుగుజనంబులు పరమకరుణ
కూడుగుడ్డయునిచ్చి సాకుచును తగిన-పనులొనర్చగ నపుడట్లు పనుచుచుండీ.
- గీ. ఒకరిభారము నాకు నింకొకరి కేను-భార మనుమాట లేనట్టిరుదోష
బ్రదుకుచుంటిని ఆభగవంతుకరుణ-నితవరకును నికముందు నిట్లెనడచు.”
ననిన నిట్లంటి నేను నా యవ్యతోడ.
- గీ. ‘నితపెట్టిదాననొకచె యింతి! నేన-జేసినన్నాళ్లు దరిజేరదీసికొందు
కాలు సేతులు నుడిగిన కాలమందు-నెవ్వరుం నూడ రటులు కన్నెత్తియైన.
- క. కడుపున బుట్టినబిడ్డలె-కడునేడ్తురు తల్లిదండ్రీ గాపాడగ, నీ
చెడుదినములలో దాస్యపు-బడతుకలకు ముష్కగడపువా రెవ’ రనినన్.
- గీ. “లేనిమాట సత్యమెనుడి యైన సామి! -వీర లటువంటివారలు కారటంచు
నమ్ముకొనియుంటి నిన్నిదినాలు తుదకు-నేమిచేసిన సరియె నా కిష్టమయ్య!
- గీ. లాభమో నష్టమో లో దలంచకుండ-రెక్క లాడెడునందాక నిక్కరణినె
నేవచేసెద వేర నే చేయదగిన-దేవి? మంచిచెడ్డలు వారిమీద నుండు!
- గీ. అట్లుగాక వేరొక్కరియండ జేరి-ధనమును గడించి యెవరికి దాచి యిత్తు?
బిడ్డలా, పాపలా? కూడుగుడ్డ కొడున-లేదుకద సామి! యిక లోటులేదు నాకు.
- గీ. ఏదోబ్రతుకుచునుంటి నేనిత కాల-మింకపై నెంతయైపోయె, నెట్లా వీరి
పాదములచెంత దేహంబు వదలివైతు; నితకంఠెగానలసినదేది నాకు?
- మ. నను గాపాడిరయేని యింక నొక జన్మంబెత్తియైనన్ ఋణం
బును నేదీర్చెద, బ్రోవకుందు రనినన్ బోనిండు లోకంబునం
దాన మీబోంట్లు కలారు పుణ్య లెవరో ద్రోయింతు రీపాడుక
ట్టెను, లేకుండిన మీద దైవమును లేడే, చూడడే యన్నియున్!”
- శా. ఆపల్కుల్ విని యంటివెండియు ‘వివాహంబయ్యెనానీకు, దా
నేపుణ్యాత్ముడు భర్తయయ్యె, మరె దా నెందున్నవాడిట్లు, నీ
వీ పాట్లన్ బడుచుండ చూడ డిదియేమి? పెద్దకాలంబు ని
న్గాపాడంగలవారె వీర లిటుపైనన్ జెప్పమి’ నాపుడున్.

- గీ. “పెండ్లియనుకొనబడునట్టి వింతకూడ-జరిగినది లోటులేకుండు సామి ! నాకు
భర్తయయ్యెను నొకమోటువా డతండు-కలడు నేడును, నేమన గలుగుదాన !
- క. ననుబెండ్లి జేసికొని యా-వనుడాతడు కామపాశవశుడై యొకకాం
తను నవ్యయావనాధ్యను-గని చేకొనె పెండ్లికొంతకాలంబునకున్.
- గీ. మించుజవ్వనమునఁ పసమించునన్ను-కూడ జేకొందునని వచ్చి కోరియుండ
రాను పొమ్మంటి పెద్ద పోరాటయయ్యె”-ననుచుజెప్పిన, దొక కథ యగును వ్రాయ.
- ఉ. అంతయుజెప్పినేల సతి యాగతి నెంతయు ధూర్జుడైన యా
కాంతుని ద్రోసిపుచ్చెను “మగండవుకా”నని యేమిచెప్ప దా
నంతటనుండి “యాత్మనముసార్జిత సావన విత్తమొప్ప, జీ
వితు”న టంచు జెప్పె గడు వింతగదోచెను నాకు నంతయున్.
- గీ. నిష్పజెడలంటదని వేరచెప్పినేల ? యష్టడాదిగ నాసతి యతులభిష్టు
మైనశౌచంబు, బ్రహ్మచర్యంబునడపె-సాక్షి యాచూపె, వేర పరీక్షయేల ?
- గీ. అనల నేను ప్రశ్నించితి ‘సతివ! తప్పు-కాదెయట్టులుచేయ? మగండు చెడ్డ
వాడయైనను భార్యకు వీడజనద టంచుజెప్పరే?’ యన నాకు సనియె నామె
- క. “మగడన గాముకుడా ? పో ! మగవారలమాటకేమి? మగువయు నిట్లే
తగవువిడువ నేమందురొ?-మగవానికి గలుగుస్వేచ్ఛ మగువకు లేదో ?
- క. నను విడిచిపెట్టి వేరొక-వనితంజేపట్టినపుడె వానికి నాతో
డను పనితీరెంగద విను-వనితను గైకొనుటయే వివాహంబగునా?
- గీ. పనులయందును నుద్యోగ బాధ్యతలను-వేషములయం ది కెందైన భేదమున్న
నుండవచ్చు భర్తకు భార్య కొండోరులకు-బాధ్యతసహంబె పరిణయబంధమందు.
- క. సామియగునరుడు, భాగ-స్వామికదా భార్య వాని పౌరుషమున ! ని
స్సీ ! మమతవిడుచు బోగపు-సామియు బోగపుసాని సములే యరయన్.
- గీ. నాకొరకెనివుకాని యేసీకుగా న-టంచునీభేదబుద్ధి జూపించు, తోలు
బొమ్మపెనిమిటితోడ గాపురముజేయు-మనెడు, వైవ మొ యతడు దయ్యంబాయనుడు.”
- గీ. ‘మారుమను వనగబడెడు నాచారమొకటి-కలదుకద మీకొలంబునగాంత ! వేర
యొకనిబెండ్లాడ కిట్లెల యూరకుంటి-వతడు సేసినదానికి బ్రతిగ నీవు? ’
- చ. అనవిని యామె నాకనియె “నన్నియు మీర లెరింగియుండి యి
ట్లనియెదరేల ? మారు మను వన్నది మాకులమందు ధర్మమై

నను నది యేను పాపమని నమ్మెద; మీరలుచెప్పినట్ల యా
తని నొకసాటిగా గొని యధర్మము నేనును జేయనేటికిన్?

క. మగనికిమగువయు మగువకు-మగడొక్కడు కుదిరినంతమాత్రంబుననే
సుగతులుకలుగె? యిక ధ-ర్మగతి తలంపంగవలదె, మనుజుల కెందున్?

క. ఏమీ మగడుండినగా-కీమేదిని బ్రదుకజాలరే స్త్రీలయ్యో!
యీమెత్తనయేకద మ-మ్మీమెయి నడపించి యతి నికృష్టతచెచ్చెన్!"

క. అని యాగతి నేమేమో-విన నద్భుతమౌ నుదాత్తవిషయంబుల దా
ననుభవదృష్టింగనినవి-ననిత వచింపంగ వినుచు బైనిట్లంటిన్.

గీ. 'ధర్మమే! యధర్మమో! సృష్టితంత్ర మెట్లు-నడచునోయన్వ! సతి మగనాలుకాక
యున్న? నటుగాక పెనిమిటి యొకడులేక-బ్రదుకుటయె కష్టమగు నాడువారలకును.

క. మగవానిని కాదని యే-మగువయు నీభూమిమీద మనగలిగెనె యే
యుగములనైనను పోలి! తగవువిడిచి మాటలాడుదానవో నీవున్?

గీ. అంత రాజసమేటికోయన్వ! భర్త-మంచివాడైననే సతి మచితనము
జూపవలెనందు విడి కడు చోద్యమహహ! రాజకీయమొ, లేక నర్తకమొ ప్రేమ?

గీ. దివ్యరాగిణులైన పతివ్రతలకు-బుట్టినిల్లెన యీప్రేమభూమి యందు
నా, యథోచితసహకార హేయమార్గ-నిష్ఠపాపనదాంపత్య నియమమునకు?

గీ. బామలు ముడివైచి కనులరమోడ్చి లక్ష్మ-మును విభేదించు విలుకాడుపోలె పోలి
ముదిమిముడుతలువడిన కన్నోమలదొలచి-పోడుచుకొనినచ్చు చూపుతూపులనుబరపి.

గీ. చిక్కనగు మొగిలుమునుగును జంపివైచి-కరడుకట్టిన కటికచీకటి బగుల్పు
సూర్యకిరణంపుచూపుల జూచు పోలి-చూపులకె యోహటించి యే జూచుచుండ.

గీ. మునలిసింగము గర్జించుపోల్కి, మేటి-యనుభవము సానదీరి యనల్పశక్తి
జేవదేరినయట్టి సజీవవాక్కు-లగ్నికణములు వెలువడునట్టులనియె.

క. "కనులైన విప్ప వికన్-గనుగొనజాలుదువె యీజగంబు రహస్యం
బును పెద్దపెద్దమాటల-బనికలదే? యైన దెలియబలికెద వినుమా!

ఉ. భర్తలు భార్యలంచు బలుశక్తులు పల్కెడు వెట్టితండ్రి! యా
భర్తకు భార్యకుం గలుగు బంధమెరుంగవు, భూతలంబునన్
భర్తలు భర్తలంచు బహుభంగుల జెప్పెడువార లెవ్వరున్
భర్తలుకారు, భార్య లల భర్త యొకండె జగజ్జనాళికిన్.

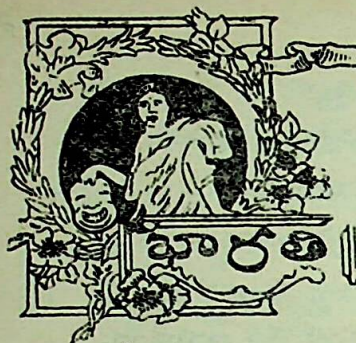
- గీ. గోపికాకృష్ణు డలవాడె! గోపికలును-మీజగంబున గలయట్టి మేటిమగలు
ఐన నిటుచెప్ప వెట్టివేదాంతమనుచు-గొట్టివేతురు నిజమును బట్టుకొనరు.
- గీ. రాజకీయముకాదు, నర్తకముకాదు, ప్రేమయన నే నెఱుంగని వెట్టిదాన
కాను, నీకేల యీవెట్టి? కామమునకు, బ్రేమమునకును సంబంధ మేమికలదు?
- గీ. వెలుగుచీకటు లొక్కచో నిలువజాల-వనుచు బల్కెద నా పతివ్రతల చరిత
లేనెరుంగనిదానను కాను వారి-కథలతో నేటికథకు నైక్యంబులేదు.
- గీ. వారు దివ్యచారిత్రలు వారిపాద-రజము సద్భక్తి దాల్చి శిరంబుపైన
వారిడాకాలి కొనవ్రేలి గోరునైన-పోల దీపోలి, పలుమాట లేల చెపును!
- గీ. ఆడుదానికి మగవాని యండజేర-కున్న బ్రదు కింక లేదను చుటి వహహా!
గుణమొకటిలేని పురుషుని గూడినట్టి-యాడుదాని కర్మఫలంబ యంతయు నిచి.
- గీ. పురుషుడొక్కడు మెడలోన పుస్తకట్టి-గట్టిగా బట్టుకొనకున్న యట్టె పట్టు
నదలి పాతాళలోకాన బడునో యేమి! యేమిగతి యింక స్త్రీకి నా కెరుగజెపుమ!
- క. లేదా స్త్రీకి శరీరము? లేదా మానసము? బుద్ధిలేదా? జగమే
లేదామెలేక, యాకెం-గాదని యటు పురుషు డడుగు కదపం గలడే?
- గీ. సత్యమే, భర్త దైవమే, సగముదైవ-మగును భార్యయు భర్తలో సగము కాన
సగము భర్తయు దక్కినసగము భార్య-యైన యూనందమూర్తి రాజ్యంబై యిదియు.
- గీ. ఆమిథునమూర్తి పూజ్యరాజ్యంబు కాదె-యఖిలజగమును? దీనిలో నాడుదనము
మగతనము తుల్యములును, సమాబులును, స-దృశములు, సమానములును బరీక్ష.జేయ!
- గీ. విషమె కంఠస్థమగుగాక విషధరంబు-లలమికునుగాక జమిలిదేహంబు నిండ
నదియు నవియును భూషలై యమరు మిథున-రాగరస పూరితాంగ సామ్రాజ్యమునకు.
- గీ. ఆమిథునమూర్తిదేహంబు నంటియుండు-ఫాలతలమధ్యమున శిరోభాగమునను
అఖిలకామనాశనమైన యగ్నిహోత్ర-మమితతాపనివారిణి యైన గంగ!
- గీ. మగతనము కలుగు మగువలు మగువతనము-కలుగు మగవారు జగమున గలరు కాదె
భావరూపప్రకృతుల సంబంధ మర్క-మరయజాలెడువేత్త లెందైనగలరె?
- గీ. మగతనములేని మగడును మగువమీద-మగతనము చూపుచుంట ధర్మంబయంట
మొదటినుండియు నిది చెల్లిపోయె గాక-నీనిరంకుశత్వమునకు హేతు వేది?
- గీ. ఆయ్య, యెంతటివారు కారయ్య, మీరు-పురుషమూర్తులు! మీర లేకరణివ్రాసి
లేని యది చెల్లు స్త్రీలు నోరెత్తరాదు-న్యాయమిటు తగులబడియె నేమందు నేను?

- గీ. పురుషునకు బంధనంబంట తరుణి, స్త్రీని-వదలకుండిన జ్ఞానము కుదురదంట,
నిక్క-మరయుము చెప్పెద నొక్క-మాట-బుద్ధికలపురుషు నెవతె నిబద్ధజేసె?
- గీ. ఐన నాడుది యనినంత సంశయము-దనముతో చూచుటకు నిమిత్తంబు కలదె?
సర్వశక్తిస్వరూపిణి సర్వకామ-దాయినియునైననతి మానసియకాదె?
- గీ. సమ్మియున్న భార్యను విడనాడి లేచి-పోయె బైరాగి యగుచు మీపురుషు, డింక
సచ్చిపోయిన మగనితో సహగమనము-జేసి మసియయ్యె స్త్రీ, శ్రేష్ఠు లెవరొ యిందు?
- గీ. తాత్రమని శౌర్యమని పౌరుషం బటంచు-మగతనమె తెచ్చె నాశంబు జగతికెపుడు;
తల్లియై స్తన్యమిచ్చి వత్సలత బెంచె-నాడుదన మిందులో నేది యధికమగునో?
- గీ. అద్భి తనగర్భమున బడబాగ్నిదాల్చు-నట్లు జగముల నల్లలనాడజేయు
నట్టిచైతన్యమును గుఱియం దిముచ్చ-తరుణియట యబల! యేమి యథార్థ వాక్కు!
- గీ. ఎన్నటికినైన నున్నదే యింత కింత-కర్మమెప్పటికైనను కట్టికుడుపు
స్త్రీలు రాణులు మగవారు నేవకులుగ-నొదు, రానాడురాణి నగుదునేను.
- గీ. కట్టిపెట్టితి నీనాటకంబు నాడె-పాపపుణ్యము లానాడె పాసిపోయె;
భస్మమయమూర్తియు శ్మశాన భాగవర్తి-యైన యాయోకమూర్తియం నైక్యశాదు."
- గీ. అనుచుజెప్పి యనంతరం బామె తనదు-వనుల వెంటనుబోయె, నప్పలుకులెల్ల
సమృతబీజములట్ల నాయంతరంగ-క్షేత్రమున సంకురించు, విచిత్ర రీతి.
- చ. అదిమొదల లామెయున్న యెడ కప్పటికప్పటి కేగుచుండి చే
యుదును బ్రసంగమాకెయు సదుత్తరముల్ వచియించుచుండు నె
మ్మది ననుకొందు నేను "నిసుమంతయు విద్దె నెరుంగ నెట్లు లీ
సుదతి వచింపగలె విన జోద్యములైన విశేషవాక్యముల్."
- గీ. అటులు జరుగుచునుండ గ్రామాంతరమున-కొక్క-వనిమెయినేగి, యో నొక్క-వార
మునకు నింటికివచ్చితి పోలి కెదియొ-జబ్బుచేసినదని విని సత్వరంబు
యామె జూచుకోరికజేసి యరిగి తటకు.
- గీ. అచటిజనముల నడిగితి 'నతివకేమి జబ్బుచేసిన'దని, వారు "సామి! జబ్బు
కేమి? ముసలివం డామె, యదృష్టవంతు-రాలు! నూరేండ్లునిండె, నెత్తనలెన్న."
- క. అని యనిరి "దైవ మెద్దియు-దనపైనం బెట్టుకొనునె? తండ్రి! యెదో చూ
పును హేతువాకటి; యొకజ్వర-మనుమిష గల్పించినాడు మానిని యందున్."
- గీ. అనినవిని యేను పడతి డాయంగ బోయి-యవనిపై బండిరాలిన యాకువోలె
నచట బడియున్నదాని గన్నార గాంచి-"పోలి! ఓపోలి!" యనెడు సంబోధమొప్ప.

- చ. పిలిచినయంత గన్నులరవిచ్చి ననుం బాడగాంచి యంత ను
జ్వలమగు లోచనద్వయము జక్కగ విచ్చి యపూర్వలాఘవం
బాలయగ లేచినిల్చి “యొహూహూ ! చనుదెంచినవారె సామి ! వే
సెలవు నొసంగుడయ్య” యని చేతులురెండును జక్కజేర్చినన్.
- గీ. ఏను నాసతిమోముపై దృష్టి నిలిపి-కనుగొనుచు నుండ నెట్టి యాకర్షణంబో?
నన్ను నే మరచిపోయి యనంతకాంతి- ధామమొక్కటిగంటి తత్క్షణమునంద.
- గీ. కనబడకపోయె పోలి నాకనులయెదుట-కనబడకపోయె నిఖిలజగంబుగూడ
కనబడినదేదో యద్దాని గాంచువార-లెవ్వరో తోచదయ్యె నయ్యెడను నాకు.
- గీ. అయ్యఖండకాంతి స్రవాహంతరమున-మునిగిపోయి యొక్కింత సేపునకు బైకి
దేలి, బాహ్యప్రపంచము దిరిగిచూడ-గంటి, నద్భుతములు చూడగంటి నంటి.
- గీ. కనులుమిరుమిట్లు కొలుపు నక్కాంతి పూర-మును గనుగొని తనిసిన కనులతోడ
బాహ్యవిశ్వముపై దృష్టి బరపునంత-నంతయును సంధకారమయంబ యయ్యె!
- క. “ఎందరు సూర్యులు చందురు-లెందరు మరి యగ్నులెంద రెన్ని మెరుము లా
సుందర తేజము జగమున-కందింపగలారలాక్కొ?” యని యనిపించెన్.
- గీ. అంత ధన్యోస్మి ధన్యోస్మి యనుచునామె-ముఖముపై దృష్టినిలుప నప్పొలతి తనదు
చూపుచేల సూర్యునిదెన జూపు చనియె-“నయ్య ! నేనిప్పుడచ్చటి కరుగుదాన.”
- గీ. అనుచు నాక్షణమందె యయ్యబల పుడమి-పై ననట్టులెడడియె తద్భావమేను
తెలిసికొని ‘యెంతదాన నోహొలతి’ యంటి-విస్మయానందములు ముంచివేసె నన్ను.

ఉపసంహరము

- గీ. ఏది లేకున్న జదివిన దెల్ల దా ని-రర్థకంబౌనో, యట్టి సదాచరణము
కలిగెనేనయ్య, జడవనక్కరయెలేదు-కరతలామలకమగు మోక్షంబు దాన.
- గీ. నీతివిరహితముగ విద్య నెత్తికెక్క-జేయుగురులేల? ముక్తిని జెందజేయు
హృదయవిద్యకు నీముదిముదిత యొజ్జ-యనిన సందియ మావంతయైన కలదె ?
- గీ. వందిమాగధసంస్తుతుల్, పండితప్ర-కాండనుతులును గలుగు భూకాంతులకు, ధ
నాధ్యులకు;—నిట్టివారల సరసియరసి-వారి గుణరత్నముల గాంచువారు లేరు.
- గీ. పరమసత్త్వసమేతయా భరతమాత-పరమపావని! యీతల్లిపాలు త్రాగి
నట్టివిడ్డలలోపల నెట్టిఘనులు-పుట్టిరో! పుట్టుచున్నారో! పుట్టగలరో!
- క. పూవులు కాయలు కలుగని-తీవల విలసిల్లు నోషధి నిచయంబుల్
గా వీరి నెన్నదగు స-ద్భావుల హృద్గ్రాధిరోగభంజకుల నిలన్.

నన్నయ యతులు

చిలుకూరి నారాయణరావు గారు,
యమ్. ఏ., యల్. టి.

త్రోలుత యతు లాంధ్రభాషలో కొద్దిగనే
ఉండేవి. రానురాను వాటిసంఖ్య
హెచ్చినది. ఈవిషయమునే అప్పకవి ఈక్రింది
పద్యములలో చెప్పినాడు:—

“భీమన పదిచెప్పె ననం [వది నా
తామాత్యుడు చేసె వెనుక యతు లిరు
ల్లామీదఁ గొందఱు కవి
గ్రామణు లిరువదియు నేడు గావించిరోగిన్.”
“పూర్వకవుల లక్ష్యములుగూర్చి సత్కవి
జనము లవునటంచు సమ్మతించ
విశ్రమంబు లేను విరచింతు నాలుగు
పదులమీద నొకటి విదితముగను.”

మనకున్న ఛందోగ్రంథములలో భీమన
రచించిన కవిజనాశ్రయమే అత్యంత ప్రాచీన
మైనది. అందు చెప్పబడ్డ యతులు:

౧. స్వయతులు

అ, ఆ, ఐ, ఔ; ఇ, ఈ, ఋ, ౠ,
ఎ, ఏ; ఉ, ఊ, ఒ, ఓ. (విశేషము: హల్లుల
మీద ఈస్వరగుణము కూడిఉన్నా స్వరమే
ప్రధానము; హల్లు కాదు.)

౨. వ్యయతులు

తుది అనునాసికములు తప్ప తక్కిన
ఒక్కొక్కవర్గములోని అక్షరములు పరుసగా
తమలో తాము మైత్రిగలిగి ఉంటవి.

౩. అఖండవదులు

“భానుసహస్రభాసి వృష
భాధిపుఁ డన్నటు లర్థయుక్తి మై.”

ఇట్టి అఖండవదులు భారతములో లేనవి
లాక్షణికుల అభిప్రాయము. మ. రా. రా.
గిడుగు సీతాపతిగారు ‘తెలుఁగు’ పత్రికలో
“నన్నయ సీసపద్యభేదము” అనేశీర్షికతుదను
అఖండవడిని గురించి ముచ్చటిస్తూ భారతము
లో అఖండవడి ఉన్నదనినీ, ముద్రాపకులు
దానిని సవరించినా రనినీ, ఆది. ౮. ౧౨౮.
స్వరయతి సీస మవుతుండగా నన్నయనియమ
మును గ్రహింపలేక,

“కొని నాగపురమున -కొనరంగఁ జని-”
అనే చతుర్థపాదమున ప్రాసయతి అని భ్రమి
చి, దానిని దిద్దక విడిచినారనినీ,

“.....సందియం,

బీరమణీయకాంతి నుప-మింపఁగ,”

—ఆది. ౧. ౧౧౧.

“లక్ష్మీయుత యిట్లు నిన్ననుగ-మింపఁగ”

—ఆర. ౨. ౩౦౨.

అనేవోట్ల ఒకదానిలో తప్పితే ఇంకొకదానిలో
అఖండయతి ఉన్నదని ఒప్పుకొనవలసిన దనినీ
ప్రాసి ఉన్నారు. నన్నయప్రయోగములలో

“ఉప - మింహగ” మొదలైన స్థలములలో
అచ్చతో మైత్రి ఎచ్చటా లేదు. పైపద్య
ములో మరి ఒకపాదము—

“వీరలు దైవశక్తి బ్రభ
మించిన వారను టేమి సందియం
బీరమణీయకాంతి నుప
మింహగ.....”

ఇచ్చట ‘కాకున్వరయతి’ కావున హల్లు
తోనే యతి. ఇక,

“కొని నాగపురమున-కొనరంగ”

అనేచోట పాఠాంతర మున్న దేమో చూచి
కొననలయును. ఇదమిత్యమని చెప్ప వీలులేదు.
ఈ యఖండనభులు తరువాతి కవులయందు
బహుశముగా కానవస్తున్నవి. తిమ్మకవి తన
“సర్వలక్షణసాగసంగ్రహము”లో,

“అక్కట, తెమ్మెర, రూపం
గ్రక్కవలగ, నోలమాన, క్రచ్చు, యనునీ
పెక్కపదము రుద్రాక్షరం
నిక్కయగ నఖండవడి గణించిరి సుకవుల్.”

అని చెప్పినాడు.

అప్పకవి వీటికి “దేశ్యనిత్యసమాసవిశ్రం
తు”లని పేరు పెట్టినాడు.

ఇచ్చట యతి అచ్చునకును హల్లునకును
చెల్లు సనినాడు.

ఇట్టి అఖండనభులే భారతములో కనిపిస్తున్నవి.

౪. ప్రాదియతులు

ఉపసర్గలతోకూడిన పదములందు అచ్చు
కున్న హల్లుకున్న యతిచెల్లుతుంది.

౧. బిందుయతులు

జ, క, ఖ, గ, ఘ; ఇ, చ, ఛ, జ, ఝ;
ణ, ట, ఠ, డ, ఢ; న, త, థ, ద, ధ; మ, ష, ష,
బ, భ. —ఆర. ౧. ౧౮౫.

౨. ప్లుతియతులు

దూరాహ్వానము, రోదనము, గానము,
సంశయార్థములయందు భయమునకున్న వడి
చెల్లుతుంది.

౩. సంయుక్తక్షరయతులు

సంయుక్తవర్ణములలో దేనికైనా యతిచెల్లు
తుంది.

౪. ఎక్కటివడి

మ, ర, య, ల, న (పాఠా. మ, ర, వ,
న, ల)-వీటిలో వీటికేయతి.

వీటినన్నిటినీ అప్పకవి చెప్పలేదు. ఒక్క
“శేషము”నకే విధించి దానికి “ఏకతరయతి”
అని పేరుపెట్టినాడు.

౫. పోలికవడి

ము, పు, బు, భు; ఇట్టివిలేవని శేషాద్రి
రమణకవులు ఆంధ్రసత్రికలో వ్రాసినారు. ఇది
అపూర్వవాదము. వీరు వనము, ధనము,
ఇత్యాది సంస్కృత నపునక శబ్దములు
తెలుగులోనికి వచ్చి “ము” అనియేకాని
“ంబు” అని యుండవనిరి. ఈక్రింది యుదాహ
రణములు చూడవలెను.—

(౧) “...తీర్థం

బునకరి గెనగంబులొక్క-మొగ్గి గొక్కదలక.”

—ఆది. ౨. ౩౮.

(౨) “భవనంబులయందు సర్వ-ములు
ద్రిమ్మరుటక.” ఆది. ౨. ౧౧౪.

(3) “ఎట్టి విశిష్ట కులంబునఁ
బుట్టిననదనద్వివేక-ములు గల్గిన-”

పై వానిలో వీరు (౧) తీర్థమ్మున, అని
యుండవచ్చునని తప్పించుకోవచ్చును. కాని,
(౨) (3) లో, “నర్పంబులు” “వివేకంబులు”
అని ఉన్నవని ఒప్పుకొనకతప్పదు. ఇట్టి సిద్ధాంతములకు
మూలమేదీలేదు. తాటాకు ప్రతులలో ఎట్లున్నదో వీరు గమనింపలేదు.

౧౦. సరసయతి

అ, య, హ; చ, ఛ, జ, ఝ, శ, ష, స; న, ణ;

ఈరీతిగా ఉన్న ౧౦ యతులను తక్కినవారు పెంచుతూరాగా అష్టకవి వాటికి గుడికట్టినాడు. అతడు పెంచిన కొన్నియతులితరయతులక్రిందికిని వచ్చును. ఆతని ర యతులను ఈరీతిగా క్లృప్తము చేయవచ్చును:-

(౧) స్వరమైత్రివళి, స్వరప్రధానవళి: ఈ రెండును నొకేయతి; పేళ్లు మాత్రము వేరు. (౨) లుక్తవిసర్గస్వరవళి. (3) వృద్ధివళి. ఈమూడున్ను ప్రత్యేకముగానే ఉండవలెను. ఈమూడున్ను స్వరయతులు. ప్రాణి విరామమని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. తక్కిన వ్యంజనాక్షరవిరతులన్నీ దీనిలోని భేదములే.

(౪) వర్గయతులున్ను, బిందుయతులున్ను కలిసి ఒకే యతివర్గముక్రింద వచ్చును. భేదము చేయుటకు కారణము లేదు.

(౫) తద్భవవ్యాజవిశ్రమములు. (౬) విశేషవళులు. (౭) అనుస్వారసంబంధ యతులు. (౮) అనునాసికాక్షర యతులు. (౯) మువిభక్తియతులు, ముకారయతులు. (౧౦) మవర్ణ

విరామములు. (౧౧) ఏకతరయతులు. (౧౨) అభేదయతులు. (౧౩) అభేదవర్గయతులు. (౧౪) ఊస్మ, సరసవళులు (ఋజుయతి, సరసవళిక్రిందికే వచ్చును). (౧౫) సంయుక్తవిశ్రమము. ఈపన్నెండున్ను వ్యంజనాక్షర విరతులు.

(౧౬) యుష్మదస్మచ్ఛబ్దవిరతులు. (౧౭) పరహాసయతులు, నిత్యసమాసయతులు. (౧౮) ప్రాదియతులు. (౧౯) దేశ్యనిత్యసమాసవిశ్రాంతియతులు, లేక, దేశ్యాఖండయతులు. (౨౦) నిత్యయతులు, రాగమసంధియతులు, విభాగవళులు, నామాఖండయతులు. (౨౧) సంహితావిభక్తివిరామము. (౨౨) కాకుస్వరవళులు, ప్లుతయుగవిశ్రామములు. (౨౩) ఋవళి, ఋత్వసంబంధవళి, ఋత్వనామ్యవళి, అని స్వరవళులకింద చెప్పబడినవి. (౨౪) అంత్యోష్మ సంధివిరమణము, వికల్పసంధి విరమణము. వీటి నష్టకవి వ్యంజనాక్షర విరతులక్రింద చెప్పినాడు. ఈ ౯ యతులున్ను ఉభయవళులు.

ప్రత్యేకయతులు, భిన్నయతులు అని అష్టకవి చెప్పినవి యతిభేదములని చెప్పటకు వీలులేదు. కనుక, అష్టకవి ఊరకే యతులను పెంచినాడనినీ, అనంతమాత్యుని మతమున ౨౪ యతులే ఉన్నవనినీ అష్టకవి చెప్పటచేత యతులసంఖ్య ౨౪ అనియే గ్రహింపవలెను.

అయినా యతులవిషయమున సంపూర్ణముగా చర్చించిన వాడగుటచేత అవిభాగమునే అనుసరించి భారతమునందలి యతుల నేర్పరిచడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

౧ స్వరసములు

(౧) స్వరమైత్రివతులు:

“అమలసువర్ణ శృంగఖుర
మై కపిలంబగు గోశతంబు.”

—ఆది. ౧. ౧౫.

“అతనికి మది భ్రాణహత్య
యగునంధ్రు బుధుల్.”

—ఆది. ౩. ౧౮౨.

(౨) స్వరప్రధానవతులు:

“లో, కాశ్రయుఁ డాదిరాజనిభుఁ
డత్యకలంక చరిత్రనుండఁగన్.”

—ఆది. ౧. -.

“లో, కాంచితఁ డైనవాఁడు నిఘ
లాగమపుంజము నేర్పడన్విభా,
గించి.” —ఆది. ౩. ౪౬.

(౩) లుక్తవిసర్గవతులకు భారతమున నా కుదా
హరణములు కనబడలేదు.

(౪) ఋషి:

“ఋత్విజుండని విచా-రించి పూజించితే
వైష్ణవాయనుండుండ-ధర్మయుక్తి.”

—సభా. ౨.

(౫) ఋత్వసంబంధవశి:

“కృతవీర్యుధనమెల్ల-క్షప్తిచేసి.” —ఆది. ౨.

(౬) ఋత్వసామ్యవశి } వీటికి నా కుదాహర
(౭) వృద్ధివశి } ణములు భారతమున
కానరాలేదు.

౨. వ్యంజనాక్షరవిరతులు

(౧) ప్రాణివిరామము:

“విమలవిచారుఁడు కుమార-విధ్యాధరుఁ డు
త్తమ చాళుక్యుఁడు.” —ఆది. ౧. ౪.

(౨) వర్గయతులు:

“వివిధా, గమవిజితశ్రముఁడు తుహిన
కరుఁ డురుకాంతిన్.” —ఆది. ౧. ౪.

“ఘనదురితానుబంధకలి
కాలజదోషతుషార సంహతిన్.”
—ఆది. ౧. ౫.

(౩) బిందుయతులు:

“శార్, ర్జ్య వినిర్ముక్తనిశాతసాయక శతా
గ్రచ్ఛిన్నమై దైత్యదానన.....”
—ఆది. ౧. ౧౮౫.

“వాం, శిత మెయ్యది దానిఁ జెపును-చేయు
దు ననినన్.” —ఆది. ౧. ౧౦౯.

వీధిం, బటచె వియచ్చరవిమాన
సంక్తులు దూలన్.” —ఆది. ౨. ౬౨.

(౪) తద్భవవ్యాజవిశ్రమములు	} ఈ నాల్గింటి కిన్ని భారత ములో ప్ర యోగములు నాకు కాన రాలేదు.
(౫) విశేషవతులు	
(౬) అనుస్వారసంబంధయతులు	
(౭) అనునాసికాక్షరయతులు	

(౮) మువిధక్తియతులు:

“నంశం, బునను భరద్వాజకలశ
మునఁ బుట్టె శరా, ననవిద్యాచార్యుఁడు.”
—ఆది. ౩. ౭౭.

(౯) ముకారయతులు:

“భవనంబులయందు సర్ప
ములు ద్రిమ్మరుటన్.” —ఆది. ౨. ౧౧౪

“ఎట్టి విశిష్టకులంబున
బుట్టిన నదనద్వితేక-ములు గల్గిన.”

(౧౦) మవర్ణవిరామములు:

ఇవి భారతమున నాకుఁ గన్పడలేదు.

(౧౧) ఋజుయతులు:

కృష్ణద్వైపా, యనమునివృషభాభిహిత మ
హాభారత బద్ధనిరూపితార్థమేర్పడ.”

—ఆది. ౧. ౧౬.

“మనో, హర సుదరిత్రపావన స
యః పరిపూర్ణములైన.”

—ఆది. ౨. ౨౩.

“హృదయ సముద్భవుఁడు నాఁడ
యిన మద్వచనం, విది.”

—ఆది. ౩. ౧౯౨.

(౧౨) ప్రత్యేకయతి:

“దా, నిది కలరూ పెఱుంగ నన
నీవతి యుత్సుకుఁ డయ్యె నాత్మలోక.”

—ఆది. ౪. ౨౯.

“ఘోరా, హనమునకును వెఱచుచున్న
యది కుంతి.”

—ఆది. ౬. ౪౦.

“అనపాయతఁ బొంది చేయు

నది ధర్మబుల్.”—ఆది. ౬. ౧౦౪.

(౧౩) భిన్నయతి:

“సవళిల్, రేలును నేమటక పరిచ

రించుచునుండె.”—ఆది. ౨. ౧౫౨.

“ఏన యెల్ల కాలము భరి-

యింతుఁగాన.” —ఆది. ౨. ౨౨౬.

“ఇచ్చిననదియును గరము సంత

సిల్లి కుమారుం, గని.”—ఆది. ౫. ౩౨.

(౧౪) ఏకతరయతి:

“రాజకులైక భూషణుడు

రాజమనోహనుఁ డన్యరాజ తే

జోజయశాలి.” —ఆది. ౫. ౩.

(౧౫) అభేదయతులు:

“లలిత కృశోదరంబు తర

భృత్రివలీయుతరోమరాజియ్యు.”

—ఆది. ౪. ౪౨.

“జల్లిననంతటఁ జెడరియవియఁ-
జ్జీవకరనిమే
నన మొప్ప నున్నయవి.”

—ఆర. ౩. ౧౦౯.

“అడనో, డునురుసన్మును లిందుఁ గోల్మాన
డుల్ గొన న్వడిఁజొచ్చినక.”

—ఆది. ౮. ౧౪౮.

“సూన్యత్ర, నత్ర యొక బావి మేలు మఱి
బావులు నూటిటికంటె.” ఆది. ౪. ౧౦.

ఆ దేశ ‘వ’ కారమునకున్న ‘బ’ కున్న
మాత్రమే భారతములో ఉదాహరణములు
కనబడుతున్న నని ఒకరన్నారు. అది నిరాకర
ణీయము.

(౧౬) అభేదవర్ణయతులు:

“మహీ, నల్లభ తక్షకాఘమునె-వంబన.”

—ఆది. ౧. ౧౫౫.

“నానాభరణవిభూషిత

పీనోన్నతకుచముఁబోలె-వెలిగెడుదా

నిక.”—ఆర. ౩. ౨౯౩.

“వీరువారనునట్టి బుద్ధివి

భేదమెన్నడు లేదు.”

—ఆది.

“ధ్యానా, సరతేంద్రియన్మత్తినున్న
నాని శమీకున్.” —ఆది.

“కోరి యనేకయుగంబు ల
పార తపోయక్తులయిన - వారికిఁ బడ
యున్.” —ఆర.

(౧౭) ఊహయతులు:

“పూజామహో, త్వవము స్సౌతత దానశీలత
యుశశ్వత్సాఘసాంగత్యమున్.”
—ఆది. ౧. ౧౨.

“మదీయవం, శమునఁ బ్రసిద్ధులై విమల
సద్గుణశోభితులైన.” —ఆది. ౧. ౧౪.

(౧౮) సరసవతులు:

“అమలిన తారకానమద
యంబుల నెన్నను.” —ఆది. ౧. ౧౬.

“న, ర్ణా శ్రమ ధర్మరక్షణ మ
హామహిమన్.” —ఆది. ౧. ౧౮.

“హిమకరుదొట్టి పూరుభర
తేశ.” —ఆది. ౧. ౨౦.

“జుబూషండవినిర్మా
ణంబాదిగ హృదయరోచ-నము లగు.”
—ఆది. ౧. ౨౧.

“విబుధశ్రేణీనితంబై యానుశాస
నికపర్వము...” —ఆది. ౧. ౨౩.

“దుర్నిమి త్తముల్ పుట్టిన-నిర్ణయించి.”
—ఆర. ౧. ౨౪.

“సం, చదినసంబులు గర్హణున్ దిన
సద్వయంబు.” —ఆది. ౧. ౨౬.

“స్తోతోమార్గవినిర్గతోగ్రదహనా-ర్చుల్.”
—ఆది. ౧.

“సం, జాతప్రోద్ధత బాడబాసల శిఖా
శంకాధికాతంకమై.” —ఆది. ౧.

(౧౯) సంయుక్తవిశ్రమము:

“వి-ద్యాశ్రమత త్వవిత్త్వమున
దానగుణాభిరతిన్.” —ఆది. ౧. ౨౮.

(౨౦) అంత్యోష్మసంధివిరమణము: దీనికి భార
తమున నా కుదాహరణములు కానరాలేదు.

(౨౧) వికల్పసంధివిరమణము: ఈస్రయోగ
ములలో కేవలము సంధికాగా వచ్చిన హల్లు
తోనే మైత్రి కానవచ్చుచున్నది.

“మహా, న్నతులేక శ్రికపంచస-ద్ధవనా
నామస్తకుల్ సల్వురు
ధతనాగేంద్రులు బ్రహ్మదండహతినా
ర్థధ్యానులై వహ్నిలోన్.”
—ఆది. ౨. ౨౧౦.

“జగ, న్నుతసుమహాతపోధను ల
నుగ్రహనిగ్రహ శక్తియుక్తులన్.”
—ఆది. ౨. ౨౨౩.

“రయో, ద్ధతినుద్ధాత వివర్ధితాయతబృహ
ద్దావాగ్నివోలేన్.” —ఆది. ౨. ౨౩౦.
3. ఉభయవతులు

(౧) యుష్మదస్మచ్ఛబ్దవిరతులు:

“భయ, త్రస్తాత్ములమైనయస్మ
దాదులకెల్లన్.” —ఆది. ౨. ౨౧౫.

(౨) పరపూషయతి:

“వే, దండగండవిదారి ఘోరత
రాసిభాసిభుజార్గళా.” —ఆది. 3. ౨౨౭.

(3) ప్రాదియతులు:

“కుండలము ల, పేషించుచు నున్నవాఁ డ
భేద్యుడు.” —ఆది. ౧. ౨౪౮.

“సురా, మ్నాయము నాహుతాహుతిస
మంచిత.” —ఆది. ౧. ౮౯.

“మడవకచేయు మీనని స
మర్పణ నేసె ప్రభుత్వమేర్పడక.”
—ఆది. ౨. ౪౦.

ఉగ్రమయూఖసాక్షిగ న
మున్నత దక్షిణపాణి కేసి...”
—ఆది. ౩. ౧౪౯.

“ఆవిహితంతరంబున ని
రంతర నిష్ఠ...” —సభా. ౧. ౧౩౬.

“అతులరణాంతరంబున ని
రంతర మస్పటుబాణ దారితో
చ్చిత...” —ఆర. ౩. ౬౫.

(౪) నిత్యసమాసయతులు, లేక, అఖండయ
తులు:—

“ఆశ్రితపోషణంబున న
సంతవిలాసమునక...” —ఆది. ౧. ౬.

శాస్త్రముల తెలుగు గెఱింగితి ను
దాత్తరణాన్విత...” —ఆది. ౧. ౧౦.

“నా, రాయణునట్లు దానును ధ
రామరవంశవిభూషణుండు నా
రాయణభట్టు వాఙ్మయధు
రంధరుడు.” —ఆది. ౧. ౨౪.

“అధ్యాత్మవిదులు వేదాంతమనియు.”
—ఆది. ౧. ౩౧.

“సర్వంబు నేనిటం గృహయితమై.”
—ఆది. ౧. ౫౫.

“అహింసాదుష్కృతాంతకుండ - సంతకుడు.”
—ఆది. ౧. ౧౦౪.

“కా, కోదరసంహతి హుతస
హోగ్రసమగ్ర శిఖాచయంబులక.”
—ఆది. ౧. ౧౨౪.

“...అజితశక్తియుతుల
నాయన నెడుదాని-కజరు లధిక...”
—ఆది. ౩. ౬౩.

(౫) దేశ్యనిత్యసమాస విశ్రాంతిలు:
“జో, రనగి ర్నించెరి సంతతస్తుతిపదా
రావంబురమ్యంబుగక.” —ఆది. ౨. ౨౩౨.

“జో, రనగి ర్నించిన శంతనుం డతిమనో
రాగంబునంబొంద.” —ఆది. ౪. ౧౯౦.

“అననీచక్రము పాదఘాతహాతి న
ల్లాడంగ.” —ఆది. ౬. ౧౩.

“గ్రక్కదల సైన్యపాద-ఘట్టనమున...”
—ఆది. ౭. ౧౬౫.

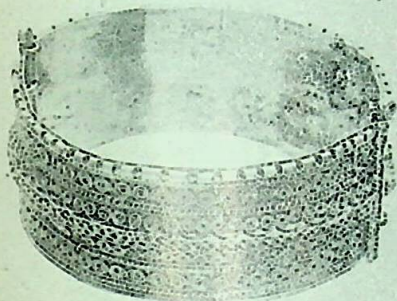
“కదలె దద్వనమెల్ల గ్ర
క్కదలుచుండ...” —ఆర. ౧. ౩౧౦.

“ఆయంబునందు నా
లవభాగ మొండె మూఁ
డవభాగ మొండె నం
దర్థమొండె...” —సభా. ౧. ౪౬.

(౬) నిత్యయతులు: లాక్షిణికు లందరూ
‘ఏని’ శబ్దమునే కాని ‘నేని’ శబ్దమును గ్రహిం
చలేదు. అందుచేతనే అష్టకవి ఈయతిని
ప్రత్యేకముగా చెప్పినాడు. కావుననే
“ఎన్నడు, నేని మోఘముకాదు దిగ్గర
ణీరవీందు లెఱుంగకగాక.”

అనేదానిలో ఆంధ్రశబ్ద చింతామణిలోని

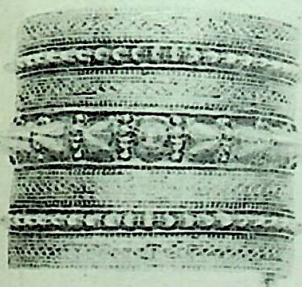
ప్రాచీన భారతీయ భరణములు

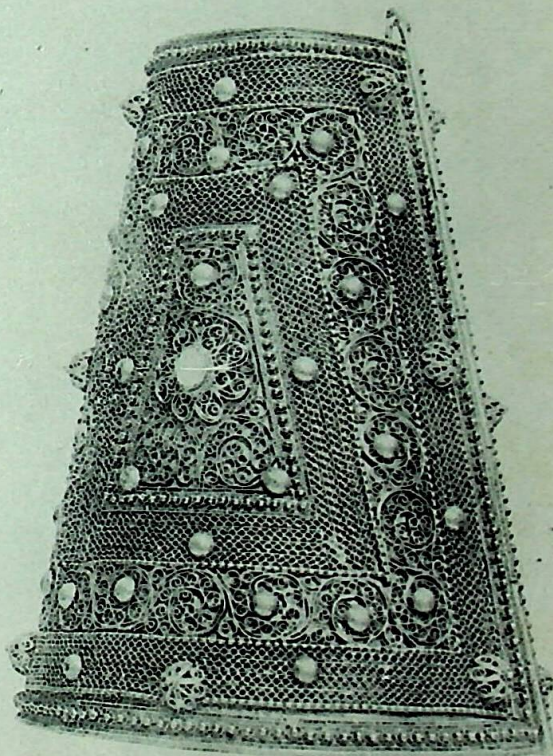
491

492

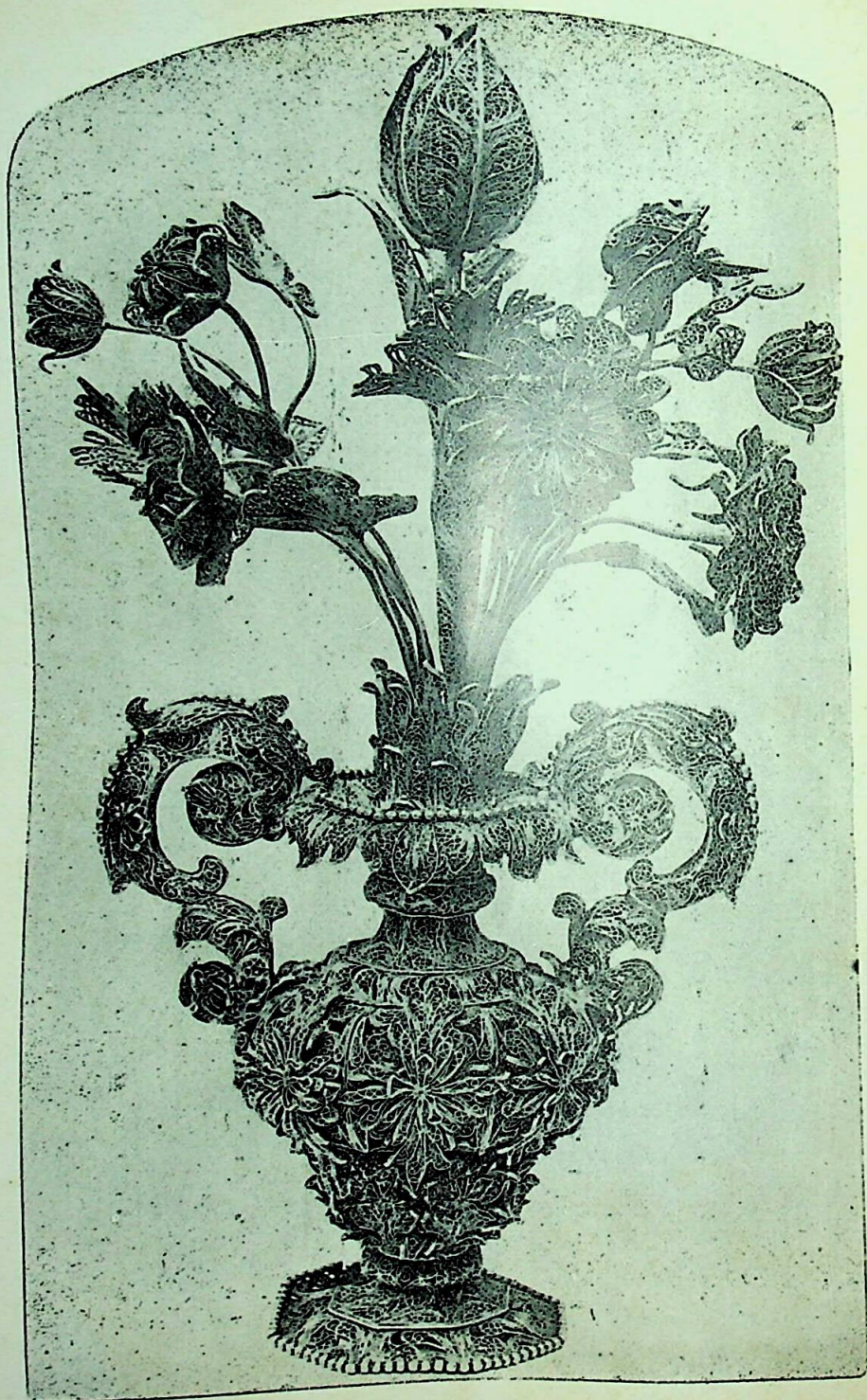

493

494

చిత్రము ౧

చిత్రము ౨

సూత్రమున కీప్రయోగము విరుద్ధమైనదని చెప్పవలసివచ్చినది. 'నేని' శబ్దమును గ్రహిస్తే ఈచిక్కులు వదలి పోవునుగాని, ఆవిషయమై ఇంకా ఆలోచించవలసిఉన్నది.

"ఇద్దయశోర్థు లె-దేనిబుట్టి రట్టి..." —ఆది. 3. ౮. ౧.

"ఈతఁ డనినేయఁగాఁ దగఁ డేని వీని..." —ఆది. ౬. ౪౭.

"నీవును జూచి తట్టినభ నేని వినంబడ దేయుగంబున..." —నభా. ౨. ౯౧.

(2) రాగమసంధి: దీనికి భారతములో నా కుదాహరణము కానరాలేదు.

(౮) విభాగవళులు: 'ఏని' కి మాగుగా పరిమాణార్థమున సాధారణముగా 'నేని' యనియే కాన్పించుచున్నది. ఇట్టివడులకు భారతమున నా కుదాహరణము కాన్పించలేదు.

(౯) నామాఖండయతి: ఇట్టియతికిని ఉదాహరణములు లేవు.

(౧౦) పంచమీవిభక్తి విరామములు: అచ్చు కెక్కడను యతిలేదు.

(౧౧) కాకుస్వరవళులు: ".....తపోమహి మాయిన్నిదినంబులేల-మనలితిచెపుమా." —ఆది. ౧. ౧౧౬.

"మాయిద్దటిలో నందెవ్వరి వలతుసెప్పు మా యనవుడు." ఆది. ౮. ౧౧౦.

"అయ్యిరువురపేర్మియును విత యే దివిజేంద్ర!" —ఆది. ౮. ౨౮౧.

"వీరలు దైవశక్తిబ్రభ విచినవా రను టేమి సందియం బే రమణీయకాంతి నుప మింపఁగ..." —ఆది. ౧. ౧౧౧.

(౨) పుత్రయతులు: దీనికి భారతములో నా కుదాహరణములు కానరాలేదు.

౪. ప్రాసయతులు

వీటి కుదాహరణము లసంఖ్యాకము లుగా ఉన్నవి గనుక చూపలేదు.

ఈరీతిగా అప్పకవిచెప్పిన ౪౧ యతిభేదములలోను ౧౧ యతులు భారతములో కానరావు. అందుచేత భారతమును రచించినవారి కవి ఇష్టములో కావో చెప్పవీలులేదు. ఇవి గాక కొన్నివిశేషము లీయతుల సందర్భమున భారతములో కానవచ్చుచున్నవి.

(౧) "జ్ఞానము సర్వభూతహిత సంహితబుద్ధియు..." —ఆది. ౧. ౧౧౭.

"అమ్మనుజేంద్రుడైన నలు యజ్ఞము ధర్మజు రాజసూయ యజ్ఞమ్ము బ్రయాగఁ జేసిన ప్ర జాపతియజ్ఞముఁ బాశపాణి యజ్ఞమ్మును గృష్ణయజ్ఞము ని శాకరయజ్ఞము నీమనోజ్ఞయ జ్ఞమ్మును నొక్కరూప విల సన్మహిమం గురువంశవర్ధనా!"

—ఆది. ౨. ౨౨౨.

"కావించునజ్ఞులు భూనాథుల కావులు సఖులునై-శోషింతు రతన్యం తము." —ఆది. ౮. 3౧.

“ధృతరాష్ట్రునిను

జ్ఞానముఁ బడయుఁడును మనకు సమకూ

రు...” —సభా. ౨. ౧౦౦.

“జామదగ్న్యుండు నిర్మల-జ్ఞానదృష్టి.”

—ఆర. ౩. ౧౨౮.

అప్పకవి ‘తద్భవవ్యాజవిశ్రమము’ లని ‘జ్ఞ’, నణ’లకును, ‘విశేషపఠు’లని ‘జ్ఞ’, కఖ, గఘ’లకును యతులు చెప్పినాడు. భారతమును బట్టి యీయతులను సమర్థింపలేము. భీమన యీయతులను చెప్పలేదు. భారతమునుబట్టి ‘జ్ఞ’కును ‘చఛజఝషస’లకే యతిచెల్లును గాని ‘కఖగఘ’ల కెంతమాత్రమును చెల్లదు. దీని యుచ్చారణము తరువాతికాలములో ‘గ్య’ యని మారినది. భారతకాలమున ఇది ‘జ్ఞ’ అనియే ఉచ్చరింపబడి ఉండవలెను.

(౨) “క్షేత్రమునం బ్రకామగతి

భేలన నొప్పి...” —ఆది. ౧. ౧౦౨.

“క్షమాదమ సమన్వితం గనియె

గాననాంతంబునన్.” —ఆది. ౨. ౧౬౩.

“అనిచలిత రక్షా,క్షముడై రక్షించుకొనిను

ఖసితి నుండెన్.” —ఆది. ౨. ౧౧౮.

“క్షత్రియవంశ్యులై ధరణిఁ-గావఁగఁబుట్టిన...

క్షత్రియవైశ్యశూద్రులనఁ-గాఁదగు...”

—ఆది. ౨. ౧౭౩.

“త్రక్షకకోటుల్ పనినేయఁగా ఘనతరై

కస్తంభ...” —ఆది. ౨. ౧౭౯.

“త్రక్షకభీతిఁ రచింపఁ బంచి దృఢర

క్ష...”

—ఆది. ౨.

సా,క్షాద్విష్ణుండవు నీవు భూషతులలోఁ

గౌరవ్యవంశోత్తమా.” —ఆది. ౨. ౨౨౪.

“క్షీతి భృత్కంబగుదాని భూరిభుజ శ

క్తిజేసి...” —ఆది. ౩. ౯౨.

“క్షేమంబున నడుపుచున్న

కృష్ణనియోగం...” —సభా. ౧. ౧౦౩.

“క్షత్రియుండు పూజ్యుండు వి

క్రమ సమ్పద్ది...” —సభా. ౨. ౨౪.

“క్షేమవృద్ధియనువాని న

కృత్రిమసాహస...” —సభా. ౨. ౧౪౪.

“క్షత్రియధర్మముల్ గుగతి

కారణముల్...” —ఆర. ౧. ౨౪౭.

“నిక్రమ, క్షణదానం బోసరింపు మీక్షణ

మవి-ఖ్యాతంబుగా...”

—ఆర. ౧. ౨౪౩.

“క్షేత్రవధనైన పాపంబు

గ్రాగ వలయు...” —ఆర. ౧. ౨౬౨.

“క్షత్రియుఁ డుద్భవిల్లియు న

ఘక్షయ కారణుడు...”

—ఆర. ౩. ౧౩౬.

పై యుదాహరణములందు ‘క్ష’ కును

‘కఖగఘ’ లకు మాత్రమే యతి కనబడు చున్నది. దీనికపవాదముగాః

పాఠాంతరములు

“క్షమయ తాల్పియుండఁ

జన దెల్లప్రాద్దు...” —ఆర. ౧. ౨౧౭.

“క్షమయ తాల్పియుండఁ

గాదెల్లప్రాద్దు...”

(పా.)

క్షుత్రచరిత్రుడై పరంగు

సత్త్వమునకా..." — ఆర. 3. ౧౩౬.

"క్షుత్రచరిత్రుడై పరంగు

గర్భమునకా, గర్భమునకా." (పా.)

అనేది పరమైనప్పుడు కూడా హల్లుకే కాని

అచ్చుకు యతి చెల్లదు.

"ఉడుగక మేనుహితము బలి

కెడువారమునీవుహితవు-క్రియఁగొనఁగా."

— ఆది. ౮. ౪౦.

అని కాన్పించుచున్నది కాని వానికి పా
తాంతరముల జూచినచో భారతకర్త యత
మున 'క్ష' కును 'చ'చ'జర్గు, శష'న' లకును
మైత్రిలేదని చెప్పవలెను.

"నెలకొని యతనికి సశ్వహృదయ మ

నెడి విద్యనిచ్చి..." — ఆది. ౧. ౧౨౮.

(౪) ఖి, హ, లకు యతి చెల్లును.

"దుఃఖింబునై నెడ విమో

హమును బొంద..." — ఆర. ౪. ౧౨౦.

(3) భావిచు, నేమిచు, మొదలగు
'ఇంచు' గల క్రియాపూర్వములయం దచ్చుకు
మైత్రిలేదు. 'ఈరమఃశీయకాంతి నుపమింపఁగ
వచ్చు' - అనే ప్రయోగ మఖండవశిస్సీ కాదు;
స్వరయతిస్సీ కాదు. పాతాంతరములో చూప
బడ్డప్రకారము 'కాకుస్వరయతి.' ఇట్లే 'ఎడు'

(౫) మ, వ, లకు యతి చెల్లునా?

"అస్తీకుని ముద

మునఁ దలఁచిన నురగభయము

వొందదు జనులకా." — ఆది. ౨. ౧౩౩.

న హు ము భు ప్త త

దొంతరాజు వెంకట్రామయ్యగారు

సురలోక రాజ్యపదవీ-గరిమంబున మించి ముజ్జగంబుల నెల్లకా
బరిపాలించియుఁ దుద కిటు-లురగమ వైపోతి వేలనోయీ, నహుషా!

సీ. చింతామణీ భద్రసింహాసనంబున నుజ్జ్వలస్థితిఁ గొలుపుండవేల?

నందనోద్యాన వనప్రదేశంబులఁ జారువిహారంబు నలుపవేల?

తుంబురు నారదాదుల వినోదైక సంగీతారవము లాలకింపవేల?

నిర్జరకామినీ నికురుంబముల నృత్య కౌశల విస్ఫూర్తి గాంచవేల?

కటకటా! నేడు భవదీయ కర్మ మిటులు-పరిణమించె నిదేలయ్య పార్థివేంద్ర!

రెండు మూన్నాళ్ల ముచ్చటై నిండెనొక్క-భవ్య సురలోక శాసన భాగ్యరేఖ!!

మ. శమన స్పర్శన పావకాది సుమన స్సంఘంబు లొక్కుమూడి
తమ తేజంబు లొనంగి దైవతనభాధ్యతాననం బిచ్చి, ని
న్నమితైశ్వర్యసమేతుఁడేయ మద గర్వాంధీకృతాత్ముండవై
యమరక్తేణికి నెగ్గుగూర్చి నహుషా! వ్యాళాకృతిఁ బొందితే !!

ఉ. కైవసమైన యుష్మదధికార మదోద్ధతిమై “వివాశకా
తేనిపరీతబుద్ధి” యను లీల నెటఁ భగవత్స్వరూపులౌ
పావన సంయమిశ్వరుల పైన నిరంకుశ శాసన ప్రయో
గావసరంబు కల్గెనె! యహా! విబుధవ్యథ రిత్తవోవునే?

క. అండలము మోవఁ దావన-బృందము శాసించురయ్య? త్రిజగంబులలో
నెందైనఁ దద్రుపాగ్నికి-నింధనమవు కావటంచు నెంచితె చెపుమా!

గీ. పూర్వ సుకృతంబున మహివిభుత్వమునకుఁ-దోడు సంక్రందనవదంబు దొరకినంత
కండకావరమునఁ గన్ను గాన కీవు-బేలవయి కోలుపోయి తిదేలనయ్య!

క. యతివరుఁ డగస్త్యునకు నవ-కృణిఁజేసియ రెంటఁజెడ్డ రేవడి పగిదిఁ
శతమఖు పదవిశ్లేషము-క్షితిరాజ్యచ్యుతియుఁ బొంది చేడ్పడితి నృపా!

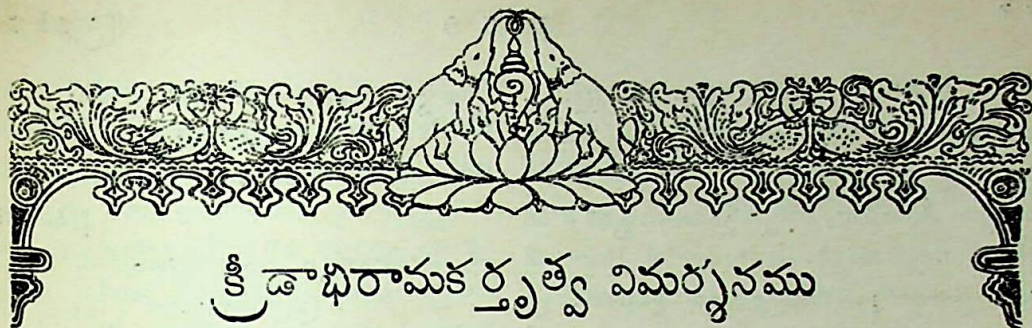
శా. కూలాతీత విభూతిసాగర నిమగ్నుండయ్య నేఁ డీగతిఁ
వ్యాళం బాట స్వయంకృతంబు; పరితాపం బేల నీ కక్కటా!
యాలోచింప నవశ్యమైన యనుభవ్యంబొంద కెవ్వారి కే
లీలఁ దీరునె, పాపపుణ్యఫలముల్ చేనేతఁ గావించినఁ?

మ. మహితంబౌ నధికారవైభవము సంప్రాప్తించినఁ సత్పథ
స్పృహ దూరుండయి లోకకంటకములౌ కృత్యంబులెల్లఁ దయా
రహితుండై పొనరించునట్టి మదగర్వస్థారుఁ డెందేనియుఁ
నహుషభ్రష్టఁబొంది కప్టతతికిఁ బాత్రుండు గాకుండునే!!!

పు న్న మ వె న్నె ల

వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణారావు గారు

నిండు పున్నమరేయి వెన్నెలకు సాటి, యేదటంచు నన్నడుగంగనే? జలున!
లేదు లేదెందు, భువనావళిని వెదకిన, నవవయో విలాసినుల లేనగవుకంటె!

క్రీడాభిరామకర్తృత్వ విమర్శనము

కె. రాఘవాచార్యులు గారు

క్రీడాభిరామము శ్రీనాథవిరచిత మగునా కాదా యననది భాషాభిమానుల కొక క్లిష్ట సమస్యయై యున్నది. ఏతద్గ్రంథమును బ్రకటించిన మానవల్లి రామ కృష్ణకవిగారు తమయుష్మాద్భూతమున శ్రీనాథరచిత మేమోయని సందేహింపుచుంటిమని వ్రాసియున్నారు. క్రియుత వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగా గీగ్రంథమును విమర్శించి శ్రీనాథవిరచిత మనుట కెట్టిసందేహమును లేదనియు, వల్లభామాత్యుని పేర శ్రీనాథుడు రచించినాడనియు దెల్పియున్నారు. శాస్త్రిగారివాదమును ఖండింపును వేటూరి విశ్వనాథశర్మగారు భారతి సం. ౪, సంచిక ౪ యందు శ్రీనాథు డెట్టిగ్రంథమును రచింపలే వనియు, గ్రంథములందలి భావపదపద్యసామ్యములవలన గ్రంథకర్తను నిర్ణయింప వీలులేదనియు విపులముగ జర్పించియున్నారు. ఏతద్గ్రంథకర్తృత్వవిషయమున నాకు గల సంతేయములను దెల్పుచు, భాషాభిమానులును, బంశికులును నిష్పక్షపాతబుద్ధితో నిర్ణయింతురని నమ్ముచున్నాను.

శ్రీనాథుడును వల్లభరాయలును
సమకాలికులా ?

క్రీడాభిరామమున గ్రంథకర్తనామము వల్లభరాయలని యున్నది. ఇతనితండ్రి తిప్పన; తాత వల్లన; ముత్తాత చంద్రామాత్యునికుమారుడన మంచన. చంద్రామాత్యుడు పెనబుక్క-తొప్పదేవేంద్రుని యనూత్ముడని కవి వర్ణించియున్నాడు (క్రీడా. ప. ౭). ఇందుదాహరించిన పెనబుక్క-రాయలు విద్యానగరనిర్మాత యగు హరిహర బుక్క-రాయలని తోచుచున్నది. విద్యానగరము క్రీ. శ. ౧౩౩౬ సంవత్సరమున నిర్మింపబడెను. చంద్రా

మాత్యుని మనుచుడను వల్లభరాయలు నాల్గవతరమువాడగుచే క్రీ. శ. ౧౪౩౬ ప్రాంతమున నుండియుండును. (తరమునకు జాతిత్రపరిశోధకు దిచ్చిన ౨౫ సం.ల పరిమితి యిచ్చు గైకొనబడినది). కవికి పెదతండ్రియగు లింగనయు, తండ్రియగు తిప్పనయు హరిహరరాయల యాస్థానమున నుండినటు లవతారికలో వర్ణింపబడియున్నారు (ప. ౧౬, ౧౭). ప్రథమ దేవరాయ లనబడు హరిహరరాయలు క్రీ. శ. ౧౪౨౫నకు బూర్వమునను, ద్వితీయ హరిహరరాయలు క్రీ. శ. ౧౪౨౫-౧౪౪౯ సంవత్సరములలోను రాజ్య మొనర్చినట్లు గల్లాటరాజ్యచారిత్ర పరిశోధకులు వ్రాసియున్నారు. ఇందు వల్లభరాయల తండ్రి ప్రథమ హరిహరరాయల యాస్థానమున రత్న భాండగా రాగ్యక్షుడైనచో కవియు క్రీ. శ. ౧౪౫౦ ప్రాంతమువా డగును. ద్వితీయ హరిహరరాయ లైనచో కవి క్రీ. శ. ౧౪౭౫ సం. ప్రాంతమువాడగును. ఆలియరామరాజు ముత్తారాయగు సోమభూపాలున కంకిత మీయబడిన శ్రీధరచ్చందమున 'మంచనవిండినో' యను క్రీడాభిరామములోనిపద్య ముదాహరింపబడినది. ఆలియరామరాజు సదాశివరాయలకాలములో కల్లాటరాజ్యమును బాలించుచుండెను. సదాశివరాయలు క్రీ. శ. ౧౫౪౦ ప్రాంతమువాడు. సోమభూపాలునకు రామరాజునకు మూడుతరముల యంతరముండుటచే, శ్రీధరుడును, సోమభూపాలుడును క్రీ. శ. ౧౪౬౫ ప్రాంతమువా రగుదురు. శ్రీధరునకు బూర్వపువాడగుటచే వల్లభరాయలు క్రీ. శ. ౧౪౫౦ సంవత్సరప్రాంతమున నుండియుండును. కవితండ్రియగు తిప్పనయు బ్రథమ హరిహరరాయల యాస్థానమునం దుండునొప్పు.

శ్రీనాథుడు అల్లాడవీరభద్రారెడ్డికి (క్రీ. శ. ౧౪౨౬-౪౦) గాఢిఖండమును గృహింపఁగి, వేమ వీర భద్రారెడ్డి యనంతరమున రాజమహేంద్రవరపు రెడ్డి రాజ్యము ఖీణింపగా, కొన్నివత్సరములు కష్టదశ నొంది నటులు గన్నడుచున్నది. ఆకాలములోనే శ్రీనాథుడు శివరాత్రిమాహాత్మ్యమునుగ్రంథమును రచించెను. శ్రీ నాథుడు క్రీ. శ. ౧౪౫౦ వరకు జీవించియుండుటచే నల్లభరణ్యులకు సమకాలికుడని తోచుచున్నది. అట్టి సమకాలికులగు నల్లభరణ్యులు శ్రీనాథులలో క్రీడాభిరామ మును రచించిన దెవరో నిర్ణయింపవలసి యున్నది. శ్రీ నాథ విరచిత గ్రంథములందును, క్రీడాభిరామమునందును గల పదపద్యభావసామ్యములను కొలుత విమర్శించి, తరువాత నితరయుక్తులను విమర్శింపదలచితిని.

పదపద్యభావసామ్యములు

ఈవిషయము చర్చింపకముందు తెలుగుభాష లోని యనుకరణము లెట్టివో విమర్శింపవలసి యున్నది. సంస్కృతవాఙ్మయమునందును, తెలుగుభాషయందును భూర్వకపుల పద్యములయందలి భావములను, బరముల కూర్పును నర్వాచీనకపులనుకరించుట సనాతన సాంప్రదాయమై యున్నది. అట్టి యనుకరణము గ్రంథచార్య మనరాదు. పూర్వకవిప్రయోగములకు మెఱుగలదెట్లును; సందర్భానుసారముగ బరములకూర్పును మార్చుచు దరువాతికపులు వాడియున్నారు. పెద్దన మొదలగువారి యనుకరణము లిట్టివే. అంతియకాని పద్యములను, రెండు మూడు పాదములను, బరములకూర్పునం దొకింపుకయు భేదములేకుండ నెట్టిప్రసిద్ధాంధ్రకపులను కౌర్యమొనర్చి యుండలేదు.

శ్రీనాథునిభీమఖండమునందును, క్రీడాభిరామమునందును గీ. గార్వసిద్ధాంతమున సుమకాలకలన శకునచూనుట యది బృహస్పతిచురంబు విప్రజనవాక్య మరయంగ విష్ణుమతము-

అను గీతపద్యమునందలి మూడుపాదములను సమానములు హరవిలాసమునందు (ఆ. ౩, ప. ౧౦౯)

శా. ప్రాలేయాహిత సంప్రదీప్తకిరణ ప్రక్షిప్త దర్శిపల

బ్యాలాబాలజటాలబాంగలతలే
వాచాలకోయష్టియై-
యను పద్యమునందలి సమాసము క్రీడాభిరామమున
[[ప. ౧౫౩)
శా. ప్రాలేకాదిక్కుల భానుభాన్యతికర
ప్రక్షిప్తదర్శిపల
బ్యాలాబాలజటాలబాంగలతలే
వాచాలకోయష్టియై-
అని కొలదిమార్పులతో గానవచ్చుచున్నది. భట్టయంరి ప్రణీతముగు ననన్య రాఘవమునందలి
“ఉద్దామద్యుమణిద్యుతివ్యతికర
ప్రక్షిప్తదర్శిపల
బ్యాలాబాలజటాలబాంగలతలే
వాచాలకోయష్టియై”

అనుసమాస నిరువురు కవులును సనువదించిరని శబ్దగారు వ్రాసియున్నారు: ఇది సమాజసము కాదు. ‘భాకో భిన్నరుచి’ యనునటులు భిన్నప్రకృతులచే నలరారు కవు లొక్కటియే సమాసమును, నొకేపదసంవిధానమును గూర్చి పద్యముల రచించినటులు వివాదాంశము. ఇట్లు సమర్థించుటకు వీలులేక శర్మగారు భీమఖండములోని పై నుదాహరించిన ‘గార్వసిద్ధాంత.....’యను పద్యము నల్లభరణ్యులు శ్రీనాథునిగ్రంథమునుండి గ్రహించినయొ, నట్లుకానిచో నిరువురుపూర్వము శకునశాస్త్రమున నట్టి పద్య ముండనోపుననియు నేమేమో వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిపద్య మొక్కటియే అయినచో నట్టియూహల కవకాశ ముండును. నే నీక్రింద గనపఱుపబోవు పదభావ సామ్యములను బాగుగ బరిశీలించి శర్మగారును, భాషాభిమానులగు పండితులను సర్వ మరయుదురుగాక!

౧. పదభావసామ్యములు

పదములయందును, భావములయందును గల పోలికను విమర్శించుచు, శర్మగారు కొన్నిటిని శ్రీనాథుని నైషధమున నుండవచ్చుననిరి. మఱికొన్నిటిని సామాన్యముగ వాడుకలో నున్నవని నిరసించిరి. శ్రీనాథుని భీమఖండమును, గాఢిఖండమును, శృంగారనైషధమును సంస్కృతగ్రంథముల కాంధ్రీకరణములే. అయినను శ్రీనా

ఘనీ యాంధ్రీకరణము మక్కికి మక్కిగ నొనర్పబడి యుండలేదు. మూలమునందలి భావమును గైకొనుచు గొంచె మెక్కువత్తువగ స్వతంత్రరచనయల నొనర్చి యున్నాడు. హరవిలాసమును, శివరాత్రిమాహాత్మ్యమును శ్రీనాథునిస్వతంత్రరచనలని పండితు లెల్లరఘును విశేషమే. మరియు వైలివలన మహాకవులగ్రంథములను గుర్తెలుగ వచ్చుననుట నిర్వివాదాంశము. కాని యిది ప్రమాణముగ గైకొనక విమర్శింపనగును. నేనిటు జూపబోవు నుదాహరణములలోగొన్ని శ్రీనాథుని స్వతంత్రరచన యననొప్పు గ్రంథములలోనివియు, సర్వసామాన్యములు గానివియు, హర్షనైషధాదుల గానరానివియు నై యున్నవి.

(౧) వీణాకావ్యాపాణింఘమందైన — శ్రీ. రా. ప. ౧౦౦

పాణింఘమంబువనము శ్రీనాథునికవనమున దెక్కు పారులు గన్నడుమన్నది.

కలమగురవీణాకావ్యాపాణింఘమందైన — ఛీ. ఖం. ౨-౧౧౦
గంధసారకుపారపాణింఘమంబు — ,, ౧-౫౩

ప్రవాహధారాగంధపాణింఘమందైన — కాశీఖం. ౨-౪౪

నీహరక్షీరధారాశ్రేణిపాణింఘమందైన — ,, ౩-౧౧౩

మాణిబంధాశ్వలంపాణింఘమంబు — ,, ౪-౧౧౪

కాలహుత్యాపాణింఘమందైన — ,, ౪-౧౧౫

కేసరపరాగగంధపాణింఘమందైన — ,, ౪-౨౨౨

నిత్యాపాణిపాణింఘమంబేలా — శృం. నై. ౨-౩౨

కోపంధనారాచధారాపాణింఘమంబు — ,, ౫-౫౨

శృంగారనైషధమునందలి 'నిత్యాపాణిపాణింఘమంబేలా' యనుపద్యమునకు మూలమునందు 'పాణింఘమంబు' పదము గానరాదు. హర్షనైషధమున మూలమున్నది:—

౨-౫౨ "శ్లో. విషమో మలయాహిమండలీ
విషపూర్ణారమయో మయోహితః,
బల కాలకశత్రునిగ్భవః
పనన స్తద్విరహానైధసా."

(౨) గన్నేరు పూజాయ కరమొప్ప నీర్కావి
మడుగుదోవతిపించె విడచికట్టి
గొజ్జంగిపూనీరు కులికి మేదించిన
గంగమట్టి లలాటకమునఁ దీర్చి

.....
.....

చరిగొన్న సమకట్టు జన్మిచంబులలుంగ
యంటునాయంగదానటుకవైచి
శ్రీ. రా. ౪౩.

నీ. సరిగొన్న వెలిపట్టుజన్మిచంబులలోడ
రత్నాలతారహారము ధరించి
వలిపనీర్కావిదోవతిపైబదారవన్నె
కశయన పసిడిమేఖలు ఘటించి
గంగమట్టియమీదఁ గన్తూరిరఘునఁ
బుండ్రకంబు లలాటమునను దీర్చి
శి. మా. ౨-౯౦.

(౩) పై శ్రీరామాయణమునందలి సీసపద్య ప్రథమపాదములో నీక్రింది సీసపద్యపాదమును బోల్చినను.

గన్నేరుపూచాయ గమపట్టు జలుగైన
సలికాషాయనైర్మలము గట్టి
శృం. నై. ౫-౧౦౩.

శృంగారనైషధమునకు మూలమున హర్షనిగ్రంథమున నిది గానరాదు.

(౪) మరియు,
గొజ్జంగిపూదేనె కులికి మేదించిన
కమ్మకమ్మరి మేనఁ గలయనలందు
కాశీఖం. ౩-౧౧౫.

గొజ్జంగిపూనీరు కులికి మేదించిన
గంగమట్టి లలాటకమునఁ దీర్చి
శ్రీరా. ౪౩.

(౫) ప్రీడాకూన్యకటీరమండలము దే
వీశంభుప్రీతముకా.
శ్రీ. రా. ౧౩౩.

కట్టిప్రీడాకూన్యకటిగోపురద్యార
పరిరక్షుడు... — కాశీఖం. ౧-౨.

లజ్జయెలుగనికటిమండలంబుమీద — కాశీఖం. ౩-౨౪౦

(౬) మధుకైటభారాతియడుగుఁబాన్పు — శ్రీ. రా. ౨౨౧

మధుకైటభారాతియడుగుఁబాన్పు — కాశీఖం. ౩-౧౬౯

(౭) తోడచుక్కలఁబోలుచుకొయజముల — శృం. నై. ౫-౬౦

తోడచుక్కలబోలు తోరంపుదెలికన్ను
లావైశమున సిగ్గు నతకరింప
క్రీ. రా. ౧౩౭.

హర్షవైషమ్యమున గానవచ్చు శ్లోకమున 'తోడ
చుక్కలబోలు' అనుదానికి మూలము గన్పడదు.

"శ్లో. పూర్ణయైవ ద్విలోచన్యా నైషాలి రవలోకతే
ద్రాగ్ధృగంతాణునా మాంతు మంతమంత మివే
[క్ష. తే. ౨౦-౩౧.

(౮) నిద్దంపువెలిపట్టునెఱకమానయపు
తొడలమించులు వెలిదొంగంప
క్రీ. రా. ౧౩౭.

అచ్చవెన్నెచాయనవళులింపంగజాలు
నిద్దంపువెలిపట్టునెఱకగట్టి
శృం. నై. ౬-౨౨.

ఈసీసపద్యపాదమునకు సరిఅయినమూలము హర్ష
వైషమ్యమున లేదు. గీతమునందలి భావమునకే సంస్కృత
మున మూలము గలదు:

శ్లో. పుష్పై రభ్యర్చ్య గంధాదిభి రపి సుభగై శ్చారుహం
నేన మాంచే, నిర్మాంతీం మంత్రమార్తిం జపతి
మయి మతిం న్యస్య మయ్యేవ భక్తః— ౧౩-౧౦.

(౯) ఆలీఢపాదవిన్యాసమొప్పగివ్రాలి- క్రీ. రా. ౧౧౭.

ఆలీఢపాదవిన్యాసంబు శృంగార
వీరాద్భుతములకు విందునేయ-
—శృం. నై. ౬-౨౨.

మూలమున జనసమాహముమంహు సృరుండు
వచ్చెననియుండ శ్రీనాథుడు సృరవర్ణనమునకు సీసపద్య
మొకదానిని నియోగించియున్నాడు.

శ్లో. అద్రాక్షి రాజిహంసేతే సృర మక్రేసం సురాః;
అక్షా వినయశిక్షార్థం కలినేన పుగస్మృతమ్.
[౧౭-౧౪.

(౧౦) వ్యామగ్రాహ్యనితంబబింబకువహ
రాభిలభద్రాకృతుత్-క్రీ. రా. ౨౦౯.
వ్యామగ్రాహ్యకుచంబలంటియదెనా
ప్రాణంబురక్షించెదన్-శి. మా. ౩-౮౭.

వ్యామగ్రాహ్యపయోధరత్- కాశీఖం. ౩-౫౩.
వ్యామగ్రాహ్యపయోధరత్- హరవిలా. ౫-౨౩.
వ్యామగ్రాహ్య స్థమలగు, భామలు మునుజలకూర్పు-
—శృం. నై. ౮-౯౮.

మూలగ్రంథముగు హర్షవైషమ్యమున నిది మృగ్యంబు.
(౧౧) నింగియింగిలీకంబునంబెట్టి క్రీ. రా. ౨౭౩.
నింగి యింగిలికాన నభ్యంగమాల్ప-కాశీఖం. ౧-౧౭౪
(౧౨) రోలంబంబులుమూతిముట్టవెఱచెన్

క్రొవ్వేడిబీరెండలన్-క్రీ. రా. ౧౨౩.
మొకరికు మొగ్గునమూతి
ముట్టనోడెడి- శివ. మాహా. ౨-౧౦౭.
కోమలినిట్టూర్చుక్రొవ్వేడినెత్తె
మొకరి లేంటును మూతిముట్టవెఱచె.
—శృం. నై. ౨-౧౧౩.

శృంగారవైషమ్యమునందలి పై పద్యభాగము హర్ష
వైషమ్యమునుండి మాండ్రీకరింపబడియుండలేదు. శ్రీనా
థుని స్వకపోలకల్పితము.

(౧౩) కోయిలలుకొసరుబు శ్రీనాథునకుగడునింపుమాళ్ళు
వర్ణనమని తోచుచున్నది.
కోకిలముపంచమశ్రుతిగొసరినట్లు- క్రీ. రా. ౧౦౧.
కొసరినంతకాలమున
కోయిలక్రోల్చినభంగి-

—కాశీఖం. ౫-౧౬౭.
కొసరెనుద్యానపుంసోకిలములు-హరవిలా. ౭-౧౩౫.
కోయిలపంచమస్వరముక్రోల్చినభంగి-క్రీ. రా. ౧౭౦.
కోకిలంబెత్తుమాయునోకొసరియనుచు-శృం. నై. ౪-౨౦
హర్షవైషమ్యమున నిదియు గానరాదు.

(౧౪) కంతగైవేయఘంటికాటంకారంబులను-
—క్రీ. రా. ౨౨౭.

కరిఘటాకంతగైవేయ ఘంటికాటంకారంబులు
బ్రోదిసేయుచు- శృం. నై. ౬-౮౦.
(హర్షవైషమ్యమున నిదిలేదు).
గంధదంతానశ్శ్రీవేయఘంటికా
టంకారముఖరఘంటాపథంబు
—శ్రీ. ఖం. ౧-౪౬.

మహిమగ్రేవేయఘంటాధ్వనుత్ - కాశీఖం. ౫-౨౭.
(౧౫) కలకంఠకామినీకోమలమహూకారంబు-

—శ్రీనాథుని స్వతంత్రకవనము.

కలకంఠకలకంఠకోమలమహూ

కారంబుతోరంబుగఁ—శ్రీ. రా. ౧౩౧.

ఈపదసంవిధానమే భీమఘండము (౩-౧౮) నం
దును, కాశీఖండము (౧-౫౯; ౧-౩; ౬-౮౨) నందును,
హరవిలాసమున (౬-౧౨౦) నందును, గానవచ్చుచున్నది.
శృంగారవైమధమునందలి (౧-౭౮) 'కలకంఠకామినీకంఠ
కోమలమహూకారకోలాహలకరంబిత కమబంతంబు లగు
నసంతంబులును' అను సమాసమునకు ప్రహర్షవైమధ
మున మూలము గానరాదు.

(౧౬) అదెముద్దరాల్మసానమ్మనివాసమ్ము—శ్రీ. రా. ౧౪౯.

మోసపోక ముసానమ్ముముద్దరాలు— కాశీఖం.

(౧౭) ప్రాణపుటేకుసేరములఁ

గాపునఁజుండదొడంగెనిప్పు.

—శ్రీ. రా. ౧౬౧.

సారనాసికాపుటకుటీరంగులకుఁజుండుంబకంబుగా-

—కాశీఖం. ౭-౧౮౫.

నాసికాపుటకుటీరంగులబినియగు పక్వాన్నగంధంబు-

(౧౮) కలమగురయుణా

తృణముతోతోరముతోగాఁ—శ్రీ. రా. ౧౧౦.

ఇట్టి పదములమార్పు శివరాత్రిమాహాత్మ్యము
(౨-౮౦; ౨-౮౭; ౩-౮౮) నందును, హరవిలాసము
(౬-౨౦; ౭-౧౨౪) నందును, కాశీఖండము (౬-౨౭)
నందును, భీమఖండము (౨-౧౧౦) నందును, శృంగార
వైమధము (౬-౩౫; ౬-౮౦) నందును వెక్కువారలు
గానవచ్చుచున్నది. శ్రీరామాయణమునందలి ప్రయోగము
ప్రమాదజనితమని కాని, సామాన్యపదసంకలనమని కాని
చెప్పటకు వలనుపడదు.

(౧౯) కెంజిగురకుమోవినిశిధాత్వద్ధంబనుష్ఠింతునో-

—శ్రీ. రా. ౯౦.

జిసిధాత్వద్ధమనుగ్రహింపదగవే నీరేజపరేక్షణా!

—శృంగ. వై. ౮-౫౨.

హర్షవైమధమున నిది గానరాదు. 'జిసిమంబనే
యను ధాత్వద్ధము ననుసరించి రచించిన యపూర్వ
ప్రయోగమైయున్నది.

(౨౦) చరణాంగుళీకుటిలనఖిఖాకోటిపట్టనంబున-

—శ్రీ. రా. ౨౩౫.

కుటిలసాటలజటాంకురపట్టనంబున-

కాశీ.

కుటిలసంచూపుటకోటిపట్టనమున- శృంగ. వై. ౨-౫.

హర్షవైమధమున నీశ్లోకము గానవచ్చుచున్నది.

శ్లో. సగరుద్వనదుర్గదుర్గిహా

కటుకీటా దశత స్సతః క్వచిత్;

నునుదే రనుకంఠమపండితః

పటుసంచూపుటకోటిపట్టనైః.

(౨౧) చాంఢేయశుమచ్చపచ్చాయాదాయాదంబులైన-

—శ్రీ. రా. ౮౧.

కకోరపాకీనచ్చాయాదాయాదంబులైన- భీమఖం.

సుమహారకుకచ్చపచ్చటాదాయాదంబులైన- కాశీఖం.

(౨౨) ద్యావాపృథ్వ్యంతరశాశముల- శ్రీ. రా. ౫.

ద్యావాపృథ్వ్యవకాశశేతలయశోధారానభస్సింధువై-

—కాశీఖం. ౧-౨౩.

ద్యావాపృథ్వ్యవకాశముల్- కాశీ. ౬-౨౪౦.

ద్యావాభూమ్యంతరమట్టహాసడమరుధ్వానంబులఁ-

—కాశీఖం. ౭-౩౨.

శర్మగారు దీనినిగరించి వ్రాయుచు సంధ్యావంద
నమున 'అస్రాద్యావాపృథ్వీ' అనుప్రయోగముండుటచే
నిది సామాన్యప్రయోగ మనిరి. సర్వసామాన్య ప్రయో
గములని వారువ్రాసిన ప్రయోగములును, వైన నుదాహ
రించిన పదపద్య సామ్యములును శ్రీనాథవల్లభరాయల
కవిత్వమునందుమాత్రమే కానబడుటచే నవి యపూర్వ
పద సంవిధానము లనియు, శ్రీనాథవల్లభరాయలలో
నొకరు వేటొకరిగ్రంథమునుండి గ్రంథచార్యమొనర్చిరిని
యు, (ఇట్టివి యనుకరణములు గానేరవు గాని లేనిచో)
శ్రీరామాయణమును శ్రీనాథుడు రచించియుండునని
యు గాని స్ఫురించుట నిశ్చయము. ఇక భావములపోలిక
నాలొచ్చించినచో నదియు నట్టి సందేహమునే కల్గించు
చున్నది.

(౨౩) వరుణరాజ వారంగనా విలాసదర్శనాను
కారియై యహర్వతి గ్రంథంబోయె- క్రీ. రా. ౨౫౭.

వరుణరాజ శుద్ధాంత కాంతానివాసమాణిక్యదర్శ
నంబై- క్రీ. రా. ౨౭౩.

వరుణుని శుద్ధాంతంబున
నరవిందాక్షులకు మించుటద్దం బగుచున్.

—శ్రీ. శం. ౨-౨౭.

ఇది సుప్రసిద్ధమగు పోలికయట. సమానపదసం
విధానమును, భావమును గల ప్రయోగములను శర్మగారు
చూపించినచో నది నమ్ముటకు వీలుండును.

(౨౪) నెఱసంజయు మసమసకని చీకటియుఁ
గలసి దిక్సాగవాటి నీకరంబుల వ్రేలనిడిచిన కురునింద
పూసలపేరును బోలెఁ బాలుపు మిగిలె. క్రీ.రా. ౨౭౩.

క. పసిపాప యెండకొనలును
మసమసకని యిరులు గలసి మనమలరించెన్
దెసల నలుగడల గుంజా
విసరంబుల సరులు వ్రేలనిడిచిన భంగిన్.

—శృం. నై. ౮-౧౨.

ఇందు సంపూర్ణ భావైక్యము మాత్రమేకాక పద
సామ్యముకూడ గలదు.

హర్ష నైషధమున నిట్లున్నది.—

శ్లో. ఘృస్థుణసుమనఃశ్రేణీశ్రీతా మనాదరిభిః సరః
పరిసరచ్చైర్కాసాం భర్తః కుమారతలైః కనైః,
అజని జలజామాదానందోత్పత్తిష్టుమధువ్రతా
వళిశబలనా ద్ధుంజా పుంజాశ్రియం గృహయాలుభిః.
—స. ౧౯-శ్లో. ౩౮.

దీనికి సరియైన యాంధ్రీకరణము శృం. నై.
౮-౧౮ నందు గలదు. 'గ్రాత విరియునెత్తమ్మివిరుల
కేసరంబుల వాసననుగ్రోలి మత్తిల్లి యుల్లాసంబునం దూలి
యాదు కొదమ తుమ్మెదకదుపులు ఘృస్థుణసుమన
శ్చేణిశోణంబగు పాదుపుసంజకెంజాయయుం గలయఁ
దెరసి గురువిందపేరుల యందంబు వహించుటయును'—
శ్రీనాధున కిట్టి రచనయందుగల యభిమానముతో శృం.
నై. ౮-౧౨ పద్యమునుగూడ నిట్టిభావముతోడనే రచి

యించియున్నాడు. 'మసమసకని యిరులు' అనుదానికి
మూలమేమి? ఇట్టి ప్రయోగసామ్యములనలననే గ్రంథ
కర్తృత్వ మరయవలసి యున్నది.

మరియు నీయపూర్వభావసామ్యమును గనుడు:—
(౨౫) ఉ. తియ్యనివింటిజోదు రతి

దేవిచనుంగననొత్తగ్గియొ

య్యెయ్యనవంకచక్కబడ

నొత్తెడుఁ జూచితె పుష్పభానుతో

మయ్యెరనానెడితెరువు

మాగిలిమాగిలి చిత్రకారుడా

దయ్యముగాకవీనిపస

దానము టిట్టిభ, వీనికిందనన్.

—క్రీ. రా. ౧౯౩.

తే. గీ. కోరనించినడకంటికొంకింజూచి
వాఁడెవాలిక పూఁడూపునంకఁదీర్చు
నొరనిరతిదేవిపాల్గొండనొత్తనిన
యించువిలుకానివ్రాసినారిడుపునందు.

—శృం. నై. ౭-౧౫.

ఈపద్యమునకు మూలమునైషధమున నెచ్చటను
గానరాదు. ఇట్టి యపూర్వకల్పనలే శ్రీనాథుని ప్రతిభా
విశేషమును జాటుచు, నాతని యాంధ్రీకరణపద్ధతి
వివరణ మొనర్చుచున్నవి. హర్ష నైషధమునలేని యీ
భావసామ్యము గతియేమి?

(౨౬) చండాలకులవరాహోహ వాహుకుం డెక్కి విడిచిన
వారుచంపుఁ గొదమయునుబోలె- శివ.మాహ. ౩-౯౬.
వాహుకుం డెక్కివిడిచినవారుచంపుఁ
గొదమయునుబోలి- క్రీ. రా. ౮౭.

ఇందలి పదభావసామ్యమును గనుగొనుడు.

పద్యసామ్యము గాని భావైక్యము గాని లేక
కేవలము సమానమగు పోకడగల పద్యముల నిచ్చు వా?
నైచితిని. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నింతటితో విరమించుచుంటిని
గాని యింక ననేకప్రయోగముల గన్పఱుపవచ్చును.
శ్రీనాథుని రచనను దెలుపు 'వీణివీలంకము' 'వీరెండకేడి'
'దాసనపుఁబువ్వుచాయ' 'కప్పరబోగివంటకము' 'ఆశా

న్నాడవు' 'మనుమంబైతి'ని యిత్యాది ప్రయోగము లన్నియేని గలవు. ఇట్టి ప్రయోగములు సర్వసామాన్య ప్రయోగము లనుటకు పీలులేదు. శర్యగా రిట్టి ప్రయోగములను గురించి వ్రాయుచు 'నిట్టివి పద్యములు వ్రాయు వారికి నాల్గుచివర నుండు'ననిరి. ఈవ్యాసమున శ్రీనాథ వల్లభరాయల గ్రంథములలోనివనిచూపిన ప్రయోగములు విశేషముగ నితరకవుల గ్రంథములలో బ్రయోగింపబడిన వని చూపినగాని యట్టివాదము సమ్యక్తముగా నేరదు.

మరియు గ్రీడాభిరామము త్రిపురాంతకుని శ్రేష్ఠ మాభిరామమున కాంధ్రీకరణమున, చైనజూపిన భావ విశేషములు త్రిపురాంతకుని వనియు, నటులు గాక పోయినచో నసలుకవి యగు త్రిపురాంతకునికే మోసము వచ్చెననియు శర్యగారు వ్రాసిరి. త్రిపురాంతకుని శ్రేష్ఠమాభిరామము మనకు లభింప లేదు. 'శ్రేష్ఠమాభిరామరూపకంబు ననుసరించి క్రీడాభిరామంబును విశేషరూపకంబును రచించితి'నని కవియే తెల్పియుండెను గదా! క్రీడాభిరామము మాతృకకు సరియైన యాంధ్రీకరణముగావనియు, గ్రంథకర్త మాలమునందలి వర్ణనములను దెంచి యున్నాడనియు శర్యగారు ఒప్పుకొనియున్నారు. అటులయినచో గవి ప్రయోగములన్నియు ద్రిపురాంతకునివ కానేరవు. ఈ సంపర్కమున శ్రీనాథుని యాంధ్రీకరణము గూర్చి ముచ్చటింపవలసియున్నది. శ్రీనాథుని యాంధ్రీకరణము మక్కికి మక్కిగా రచియింపబడియుండలేదు. భానములను విస్తరించి వర్ణించుటయు, గొన్నితావుల దనసొంత కల్పనల జేర్చి పద్యముల నల్లుటయు గలదు. శృంగార నైషధమును మాలముతో బోల్పిచూచినచో నిందలి నిజము బోధపడగలదు. శృంగారనైషధములోని శ్రీనాథుని యపూర్వకల్పనలను, హర్ష నైషధమున గానరాని వానిని గొన్నింటిని చైనజూపియే యుంటిని. మరియు వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారి శృంగారనైషధశీర్షిక యందలి ౧౩, ౧౪ పుట లరసినచో నిట్టి ప్రయోగములు మరికొన్ని చూపబడినవి. పైన జర్పించిన పద్యపదభావ సామ్యములనలన క్రీడాభిరామము శ్రీనాథవిరచితమని సందేహించుటకు బ్రబలకారణము కలవని తోచుచున్నది. ఈభాగము నింతటితో ముగించి మిగిలిన విషయముల జర్పింపుచున్నాను.

౨. గ్రంథాంతమున మూర్తిత్రయమునం దెవ్వరినో వర్ణించి గ్రంథమును ముగింపుట కొన్ని గ్రంథముల గలదు. కాని శీతకరణుని వర్ణించి, విశ్వమున కాలకు కల్యాణపరంపర లాసగుకాలే యని ప్రబంధముల ముగించుట శ్రీనాథవిరచితమైన పద్యమునందును, క్రీడాభిరామమునను చక్క మరెందును గానరాదు. నైషధమునందలి గ్రంథాంత చంద్రవర్ణనమునకును (ఆ. ౮ ప. ౨౦౧), క్రీడాభిరామము నందలి (౨౯౨ ప) పద్యమునకును బోలిక కలదు. హర్ష నైషధమున నిట్టి గ్రంథాంతచంద్ర వర్ణనము మంగళార్థ మొనరింపబడియున్నది. (స. ౨౨ శ్లో. ౨౫౦.) క్రీడాభిరామము శ్రీనాథకృతమనుట కిది ప్రబలకారణము కాదు. అయినను పండితులు సహృదయులై యాలోచింతురని యిందు గనబడిచితిని.

౩. మరియు క్రీడాభిరామమున (ప. ౭౩) ఋతుస్సార్థమై యేగుడంచిన చండాలాంగనవర్ణనముం జూడ 'జిటుబంతి పసుపాడ' జనుడెంచి గురు మారుని మనంబు గోల్లగొనిన చండాలాంగనను దలపించుచున్నయది. ఈసంపర్కమున శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున (తృతీయాశ్వాసము) ౩౧, ౩౨ పద్యముల జూడనగు.

౪. శ్రీనాథుడు ద్రాక్షారామమునందలి వేశ్యల దనకావ్యముల ననేకస్థలముల వర్ణించియున్నాడు (భీమ. ౧-౮౪; ౧౯౨ మొ. కాశీఖం. ౧-౧౪; ౧-౧౪౦; ౫-౩౩౭..... శివమాహా. ౩-౯౩). దాక్షారామ భీమేశ్వరునికి నైరము దక్షపురిసానిమాతుల రగులాటమును గర్పించినాడు. క్రీడాభిరామమున (ప. ౨౪౨) మధుమావతియను వేశ్యను వర్ణించు నవసరమున నొకయోగి యామె భూతభవిష్యజ్ఞస్థలముల నొకపద్యమున లిఖించెనని చెప్పుచు, నాసుండరాంగి దాక్షారామమున 'చిన్నిపోతి' యను భువనమోహినియై జన్మించునని వ్రాసియున్నాడు. ఇట్టి దాక్షారామవేశ్యావర్ణనము క్రీడాభిరామము శ్రీనాథకృతమేమోయను సందేహమును బలపఱచుచున్నది.

౫. క్రీడాభిరామమున (౧౧౬-౧౨౫) పల్నాటి వీరచరితము నొకవనిత 'యాంతరాళిక యతిగ్రామాభిరామంబుగా, యతిగూడం ద్విపదప్రబంధమున వీరానీకముంబాడ' నని వర్ణింపుచు, 'గులముదైవతంబు గురిజాల

గంగాంబను, 'మాచెర్ల చెన్నుని' జేర్కొనుటచే దాను రచించిన పల్నాటివీరచరిత్రకథాభాగమును సూచించెనని మానవల్లి రామకృష్ణకవిగారు వ్రాసియున్నారు. పల్నాటి వీరచరిత్రము శ్రీనాథకృతమగునా కాదా యని పండితులు సంశయించుదునుండ, దీనివలన శ్రీనాథుడే శ్రీదాభిరామ మును రచించె ననుటకు వలనుపడదు. అయినను శ్రీదాభిరామకర్త రెడ్డిరాజుల యాస్థానమున వసించుచు బల్నాటివీరచరిత్రమును వినియందు ననుటకు సంది యము లేదు.

౬. శ్రీదాభిరామము శ్రీనాథకృతము గావనియు, వల్లభరాయనిచే రచియింపబడె ననియు నిర్ణయించుటకు శర్యుగారు గ్రంథమునగల కవిస్తుతిని గైకొనిరి. ప్రథమ మున శ్రీదాభిరామ మసంపూర్తిగ నున్నదనియు, ప్రస్తావనలోని పద్యములు గ్రంథాదిని గానరావనియు బాతకు లెఱుంగుదురుగాక! నన్నయ, తిక్కన, భాస్కరామరాధిపులలో రావిపాటి త్రిపురాంతకునకు సమానకవితా ప్రాగల్భ్యము గలవని కవి సూచించి యున్నాడు (ప. 32). గ్రంథాదిని గవి యేకపులను స్తుతించెనో తెలియరాదు. మరియు నిట్టి కవిస్తుతిచే గ్రంథకర్త త్వము నిర్ణయింప వీలులేదు. పాతములు పింగళిసూరన, పిల్లలమట్టి పినవీరభద్రుడు, శ్రీనాథుడు మొదలగు కవుల గ్రంథములను గాంచినచో సత్యము తెలియగలదు. పింగళి సూరన కళాపూర్ణోదయమున 'నన్నయ బుధోత్తము దిక్కన న్నెట్టిసత్కవి' అని స్తుతించి, రాఘవపాంఛ వీయమున 'జగద్దేయుల నన్నపార్థునిని దిక్కన న్నెట్టి భాస్కరాంబాయు' అని స్తుతించియున్నాడు. ప్రభావతీప్రద్యున్నమున దెలుగుకవుల బ్రశంసించియుండలేదు. 'ఆదికవుల బ్రాచేతసవ్యాసమును' అను పద్యమును జూడుడు.

పిన వీరభద్రకవి శృంగారశాకుంతలమున నన్నయ తిక్కనల బ్రస్తుతించి, జైమినీభారతమున 'నన్నయభట్టు తిక్కకవి న్నెట్టాప్రెగ్గడన్ సోమునిన్' అని జేర్కొనియున్నాడు. వేయేటి శృంగారవైమధమున నన్నపార్థుని దిక్కయజ్ఞ శంభుదాసుల సన్నుతించిన శ్రీనాథుడు హరవిలాసమున సంస్కృతాంగికవుల వినుతించియుండ లేదు. ఇట్టి కవిస్తుతులవలన గ్రంథకర్తత్వనిర్ణయ మొనర్పరాదు.

౭. ఇకలాక్షణికప్రమాణము నాలోచింపము. వైప్రమాణములవలన గాని, యితర సంపర్కములవలన గాని శ్రీదాభిరామకర్త శ్రీనాథుడేయని పిరపడినచో లాక్షణికుల గ్రంథములు గ్రంథకర్తత్వనిర్ణయమున కడ్డము రానేరవు. ఏకారణములచేతనో శ్రీనాథుడు తనగ్రంథమును వల్లభరాయల గ్రంథముని ప్రకటించె నన్నచో, లాక్షణికులు వల్లభరాయల గ్రంథములోనివిని యుదాహరింతురుగాని శ్రీనాథునివిని యుదాహరింపరు. గ్రంథకర్తత్వనిర్ణయము వారిపనిగాదు. గ్రంథస్థప్రయోగముల నుదాహరణములుగ గైకొనుటయే వారివృత్తి. శ్రీదాభిరామము శ్రీనాథకృతమా, వల్లభరాయకృతమా యను చర్చ వారి కవసరమేమి? ఒకవేళ శ్రీనాథకృతమని వారంగీకరించినను, బ్రహ్మసామాన్యమునకు వల్లభరాయని గ్రంథమని ప్రచురింపబడిన శ్రీదాభిరామమును శ్రీనాథకృతమని యేలయుదాహరింతురు? వల్లభరాయల శ్రీదాభిరామమని వారు వ్రాసినచో వల్లభరాయని దని లోకమున బ్రచురింపబడిన గ్రంథమని వారియర్థము. అప్పకవి కాలమునాటికి శ్రీదాభిరామకర్తత్వము చర్చనీయాంశమైయుండి, అప్పకవి కేతద్గ్రంథము శ్రీనాథవిరచితమని నమ్మకముండుటచేత నప్పకవి శ్రీనాథుని పితామారులలోని నని కొన్ని పద్యము లుదాహరించియుండ వచ్చును. అంతయుకాని శ్రీనాథునకు శ్రీదాభిరామము నంటగట్టుటకై యప్పకవి ప్రయత్నించి నాడనియు, గవులవిషయమున గట్టుకగలు వ్రాయుటయం దాతనికి అభిరుచియనియు వ్రాయుట సమంజసము కాదు. లాక్షణికులకు గ్రంథకర్తత్వనిర్ణయ మనవసరమనియు, లాక్షణికప్రమాణముల నట్టి నిర్ణయముల శిలాక్షరములుగ గైకొన రాదనియు నాయుభిప్రాయము. లక్షణపు లుదాహరించిన గ్రంథములు మనకు గొన్ని లభింపబడెను. ప్రసిద్ధకవులగు నన్నయ, పెద్దన, శ్రీనాథులచే రచియింపబడిన కొన్ని గ్రంథములనుండి వారుదాహరణముల నిచ్చియున్నారు. ఆగ్రంథముల ప్రశంస, ఆచూకవుల యితరగ్రంథముల గన్నడము.

ఆచూగ్రంథము లాకవులు రచియించిరి కాని రచియింపలేదని కాని చెప్ప వలనుపడదు. ధనంజయ విజయమును శ్రీనాథుడు రచియించెనని మూర్తిత్రయో

పాఖ్యానకర్త చెప్పియున్నాడు. రంగరాట్టండయన శ్రీనాథుని సంపదచరిత్రము (సునందనచరిత్రము) లోని పని కొన్ని పద్యపాదములు దాహరింపబడినవి. గ్రంథ కర్తృత్వ విషయమున లాక్షణికగ్రంథములు బలమైన ప్రమాణములుగానని తెల్పుచు నీచర్చ నింతటితో ముగించుచున్నాను.

లేదు. కవిగారి పేరికనుబట్టి యీ గ్రంథము వారియొద్ద సమగ్రముగ నున్నట్లు హించవలసియున్నది. వారాగ్రంథమును దాము బ్రకటింపటయో, లేక పరివర్తనప్రతికయందుగాని, యితరప్రతికలందుగాని దానిని బ్రకటింప నిచ్చుటయో జరిగించిన, గ్రీడాభిరామకర్తృత్వము లేటపడగలదని నా నమ్మకము.

౮. మరియు శ్రీనాథుడు వల్లభాభ్యుదయ మను గ్రంథమున నాంగ్రహల్లభుని తిరునాళ్లలోని విభవా దుర్వర్తనముల విశేషముగ వర్ణించెననియు, 'గరుడస్తంభ ప్రతిష్ఠాకలన' యను పద్యమున నట్టివర్తనముల గేలిచేసె ననియు మానవల్ల రామకృష్ణకవిగారు వ్రాసియున్నారు. వల్లభాభ్యుదయము నిదివరకెవరును బ్రకటించి యుండ

వైనవ్రాసిన కొన్ని యాధారములను బట్టి శ్రీనాథుడే గ్రీడాభిరామమును విరచించెననుటపై బలవంతము గలుగుచున్నది. నావ్యాసమునందలి తపస్సులను మన్నించుచు బంధితపర్వలు సహృదయులై, ఏతద్భ్రంశకర్తృత్వనిర్ణయ మొనరింతురని నమ్మచు నింతటితో విరమించుచున్నాను.

తీ వ

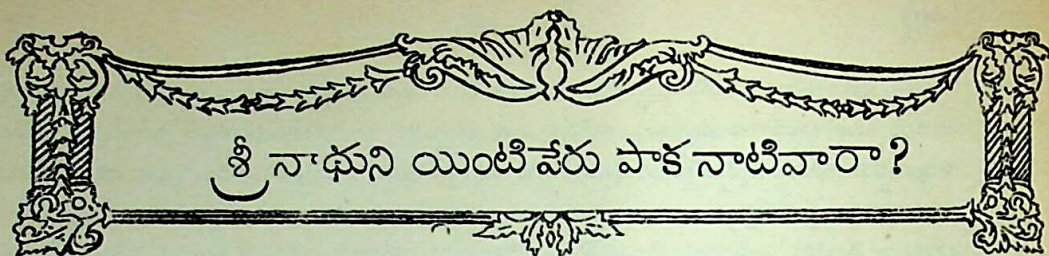
పువ్వాడ శేషగిరిరావు, చోడవరపు జానకిరామయ్య గార్లు

అకిరి చిన్నులం గలుగు తోయముతోడఁ బిపాస నార్చి, మంజులము రసార్ద్రమై ప్రకృతి సుందరతావిభవంబు నూని పువ్వుల తెలిచీరఁగట్టి సాలపుం గనుదోయి మిటారిచూపులఁ గలకల నవ్వుచున్న తరుణంబునఁ జిత్తము పల్లవించఁగన్.

ఉ. వేశలమున్ మనోజ్ఞమయి పీచు సమీరకుమారమందని శ్వాసములఁ మొగంబునఁ బ్రసన్నత నృత్యమునల్పఁ గ్రోత్తిపాంసాసలఁ బెంప, రక్తరుచు లల్లన నెల్లడలందుఁ బర్వ శోభాసముపేత యొక్కరిత పాపము! లోకముఁ గేలిసేసెడిన్.

మ. "ఇదె పుష్పించెను మాలతాతరుణి రాచే!" యంచు మాధుర్యసంపద రూపైన విధానఁ బిల్చుఁ గలకంతంబుల్ స్వజాతీయులఁ నదనమ్ముల్ జలమూరఁ బక్షిములు రాపాడంగ నేతెంచెడిఁ బదనైరుచ్యములౌ చివుళ్ల భుజియింపం బేరటాం ప్రద్దిరా!

చ. తరుణములైన లేఁ జివురుతల్కులు పైపయి సందడింప, సుందరమగు రూపుఁ దాల్చిన తదాకృతి కన్నుల విడుగా వసే దిరకన, "మే" లటంచు నవనీజము లొడలలూచి మెచ్చఁ గాతరనయనమ్ములం గవివతంసుడు తీవన చూపునిల్పెడిన్.

శ్రీ నాథుని యింటిపేరు పాకనాటివారా?

కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారు, బి. యె.

శ్రీ టేకుమళ్ల అచ్యుతరావు గారు భారతీ

పత్రిక పుష్పమాస సంచికలో 'దగ్గుబల్లి దుగ్గనకవి- నాసికేతోపాఖ్యానము' అను వ్యాసమునందుఁ దమకుఁగల్గిన రెండు ధర్మసం దేహముల నాంధ్ర దేశమునకు వెలిపుచ్చిరి. రెండును సుప్రసిద్ధాంధ్రకవులకు సంబంధించి నవే. అందు మొదటిది: శ్రీనాథుని యింటి పేరును గుఱించినదియై యున్నది. 'పాకనాటిం టివాడవు బాంధవుడవు' అని బెండపూడి అన్నమంత్రి చెప్పినట్లు శ్రీనాథుఁడు వ్రాసికొ నెను. 'పాకనాటింటివాడవు' అనువాక్యము పాకనాటిదేశస్థుడని యర్థమిచ్చునని బ్ర.శ్రీ వే. ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసిగారు. ఇంటి వాడవు అనిచెప్పటలో గృహనామము చెప్ప బడెనని నే నూహించుచున్నాను-" అనునది. రెండవది: దుగ్గనకవి"బహుశః ఇతఁడు నియోగి బ్రాహ్మణుఁడు" అని వక్కాణించుట. ఆంధ్ర సారస్వతమునం దభిలాషగలిగి దానిని గృహి చేసిన శ్రీ అచ్యుతరావుగారు శ్రీనాథుని యింటిపేరు పాకనాటివారని యూహించుట యు, దుగ్గనకవి నియోగిబ్రాహ్మణుఁడేమో యని తలఁచుటయుఁ జూడ 'పిచ్చికుదిరినది తలకు రోకలిని జుట్టు'మన్నట్లున్నది.

శ్రీనాథుఁడు భీమేశ్వరపురాణమునందుఁ గృతిభర్త తన్నిట్లు సంబోధించినట్లు వ్రాసి

కొనెను:—

నీ. వినుపించినాడవు వేమభూపాలున

కఖిలపురాణ విద్యాగమములు

కల్పించినాడవు గాఢపాకంబైన

హర్షవైషధకావ్య మాంధ్రభాష

భాషించినాడవు బహుదేశబుధులతో

విద్యాపరీక్షణ వేశలందు

నెదచల్లినాడవు విశదకీర్తిస్సూక్తి

కర్పూరములు చిశాంగణములందుఁ

బాకనాటింటివాడవు బాంధవుడవు

కమలనాథునిమనుమడ వమలమతిని

నాకుఁ గృపనేయు మొకప్రబంధంబు నీవు

కలితగుణగణ్య, శ్రీనాథకవివరేణ్య!

శ్రీనాథుఁడు పెదకోమటివేమభూపాలుని

మరణానంతరము రాజమహేంద్రవరరాజ్యము

నకు వచ్చుటకుఁ గారణము లేమి? ఆచ్చట

వేమవీరభద్రవరపాలకులకు సచివగ్రామాద్యై,

పండితపోషకుడై, బాంధవుడైయున్న బెండ

పూడి అన్నమంత్రి తన కర్వనత్కారము

లొసంగుననియే. అన్నమంత్రి కృతిభర్తయై

శ్రీనాథుని 'పాకనాటింటివాడవు బాంధవు

డవు'అని హెచ్చరించుటఁ గనినచో ఆపద్య

పాదమున కిట్లర్థముచేసుకోవలెను:—

'నేను కృతిభర్తను, నీవు కృతికర్తవు;

మనమిరువురము ఒక్కటియే శాఖారము;

మీఁదుమిక్కిలి బంధువులము.' ఇచ్చట వారి వారి స్వశాఖాభిమానమును ప్రస్ఫుటముచేయుచున్న వాక్యరత్నములేకాని 'మీయింటి పేరు పాకనాటివారు, మీరును మేమును బంధువులము' అని యర్థమిచ్చుమాట లెంత మాత్రమును గావు. దూరదేశమునఁ గలుగుకొన్న శాఖాభిమానమువలన గలిగినలాభమే శ్రీనాథునినట్లు న్రాయుటకుఁ బరికొల్పినది.

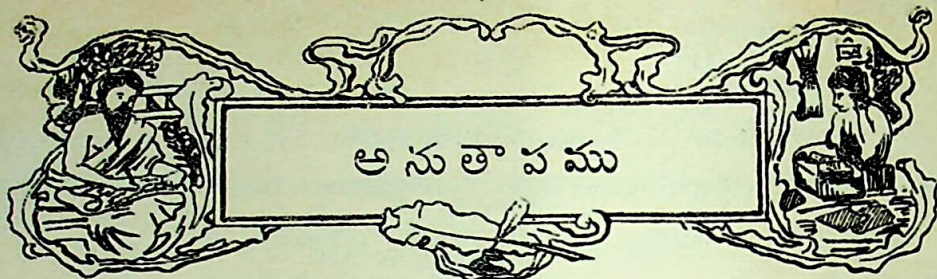
అదియునుగాక ఆంధ్రదేశమునఁ గల ఆత్మేల నియోగిలలో పాకనాటినియోగిశాఖ కూడ కలదని మనవాఙ్మయమే సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది. కృష్ణరాయవిజయమును రచించిన కుమారధర్మార్జుని పాకనాటినియోగిశాఖా బ్రాహ్మణుడు. తద్గ్రంథమునందలి యీక్రిందిపద్యమును జూడుడు:—

సీ. ననుభగద్వాజగోత్రుని సదావస్తంబ
సూత్రుని బాంధవస్తోత్రపాత్రు
పాకనాట్యాత్మేలవంశప్రసిద్ధుని
ధూర్జటిపాత్రు బంధురచరిత్రు
సద్గురుకారుణ్యసంప్రాప్త విద్యావి
హారుని శ్రీకాళహస్తినిలయు
చిత్ప్రసూనాంబికా శ్రీకరానుగ్రహః
సాదితకవితారసజ్జహృదయు
సారరచనాధురీణుఁ గుమారధూర్జ
టిప్రధానాగ్రగణ్యుఁ బరీరహీర
మహితసత్కీర్తి కాళియామాత్యపుత్రు
వెంకటార్జుని బిలిపించి వేడ్క ననియె.

కావున 'పాకనాటింటివాడవు' అను వాక్యమునకు 'పాకనాటి నియోగిశాఖా బ్రాహ్మణుడవు' అను సర్థమే చేసుకోవలెను. సుప్రసిద్ధాంధ్రచరిత్రకారుఁ డట్లే న్రాసెను. శ్రీ ప్రభాకరశాస్త్రులవా రట్లే న్రాసిరి. దీనికి వేటొకయర్థము సందర్భశుద్ధితేక కల్పించుట పరిహాసాస్పద మైనపని.

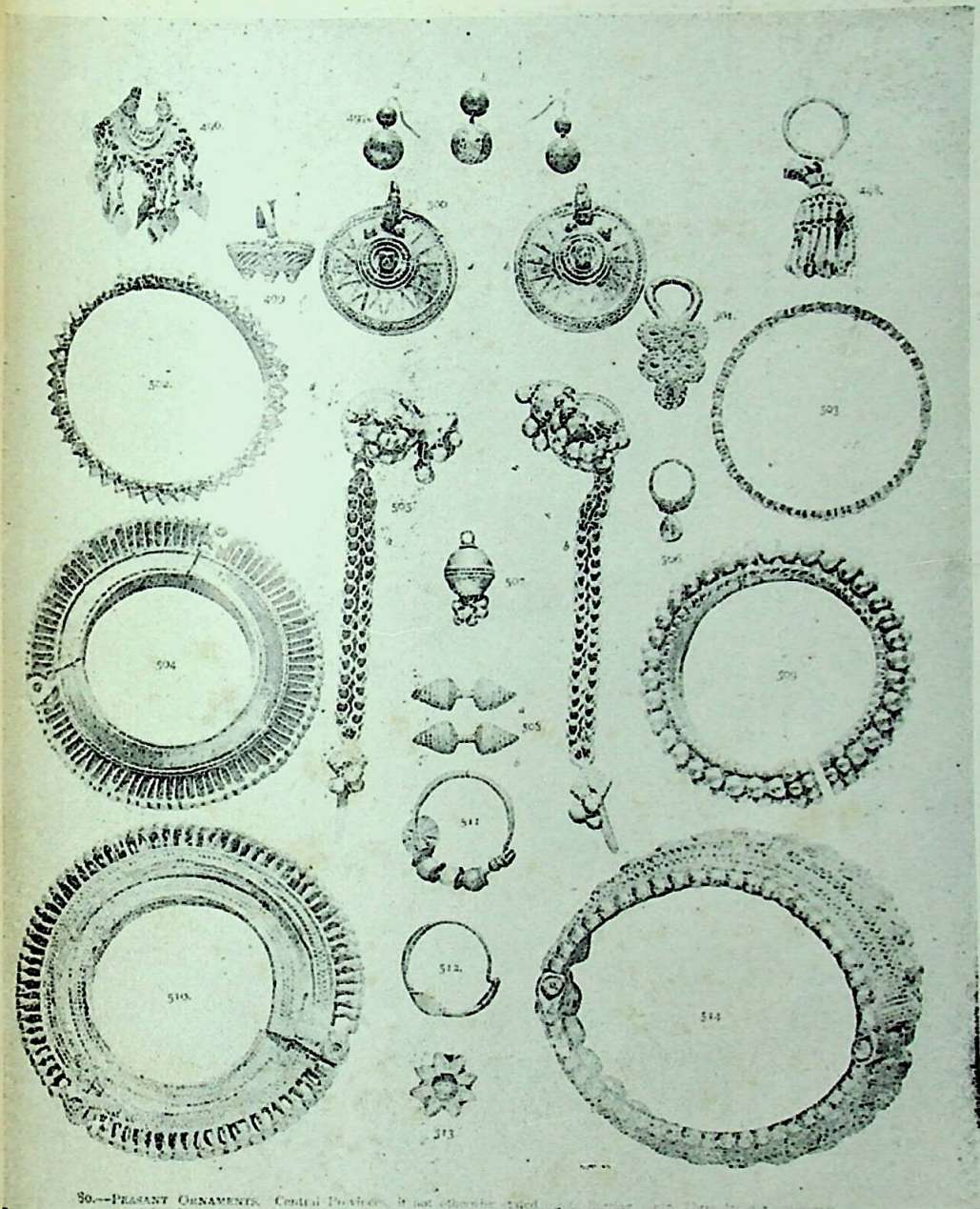
శ్రీనాథుడు పాకనాటియాద్యేల నియోగిబ్రాహ్మణుడు. అతని మఱదియైన దుగ్గనకవి కూడ నియోగిబ్రాహ్మణుడే కావలెను గదా! శ్రీ అచ్యుతరావుగారి 'బహుళః' అనుశంక కింక తావులేదు.

శ్రీనాథుని యింటిపేరు తెలిసికొనుటకు రెండేదధతు లున్నవి. అందు మొదటిది: శ్రీనాథుడురచించిన మరుత్తరాట్పరిత్రగాని సప్తశతిగాని సంపాదించి, యందు కృతికర్తవంశ వర్ణనము గాంచుటయే. బాల్యమునందు రచించిన గ్రంథము లగుటచే గ్రంథకర్తయుఁ గొంచెము గొప్పగా తనవంశాభివర్ణనము గావించియుండును. రెండవది: 'కమలనాభా మాత్యునియుదంతము'. ఇతఁడు కరణమో, లేక రెండవప్రతాపరుద్రునికడ గొప్పయుద్యోగమునందే యుండెనో తెలిసికొనవలెను. అతనిశాసనములు, అతఁడురచించిన పద్మపురాణాదిగ్రంథములు మొదలగునవి సంపాదించవలెను. వానిలో శ్రీనాథుని యింటిపేరు దొరకక మానదు.

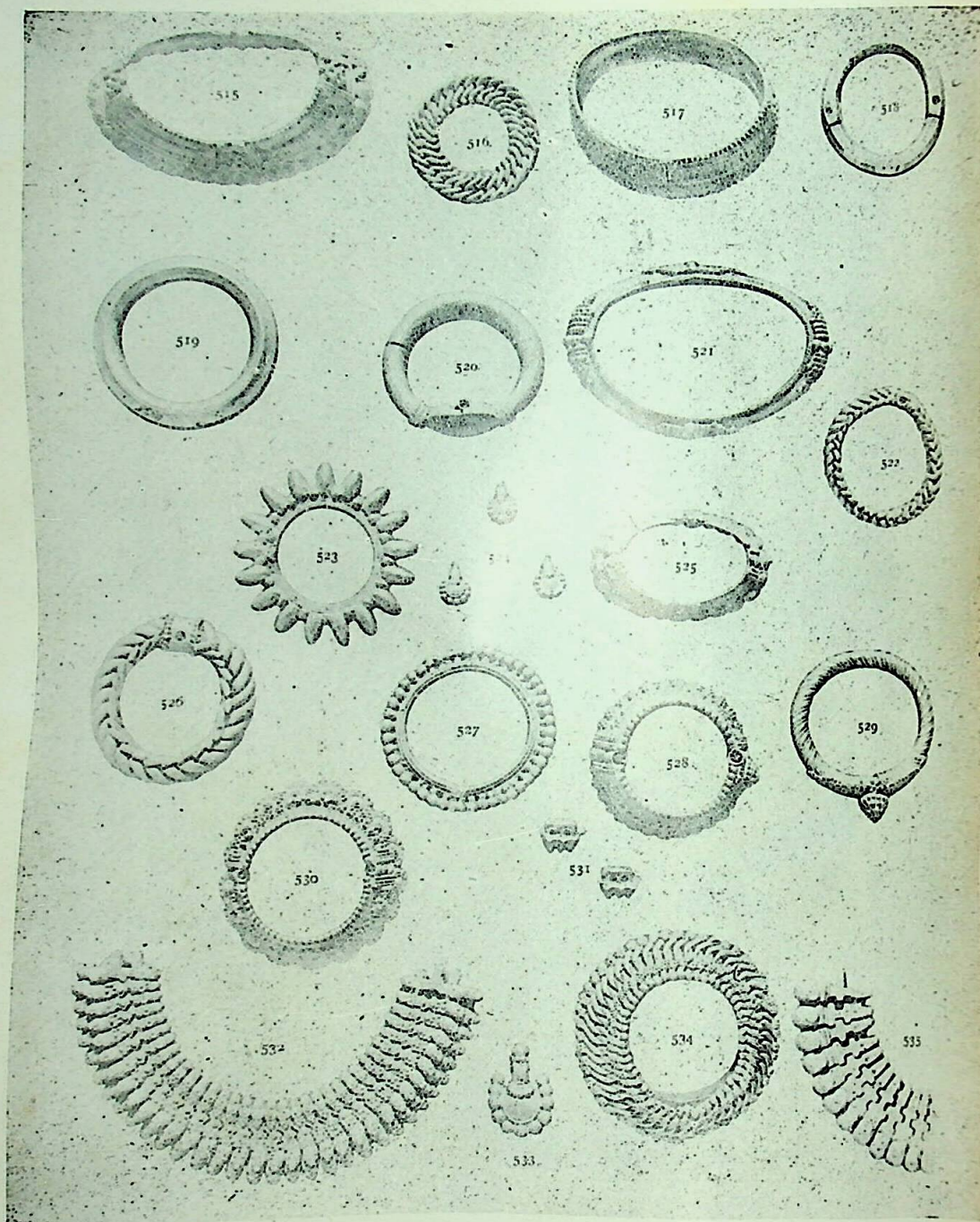

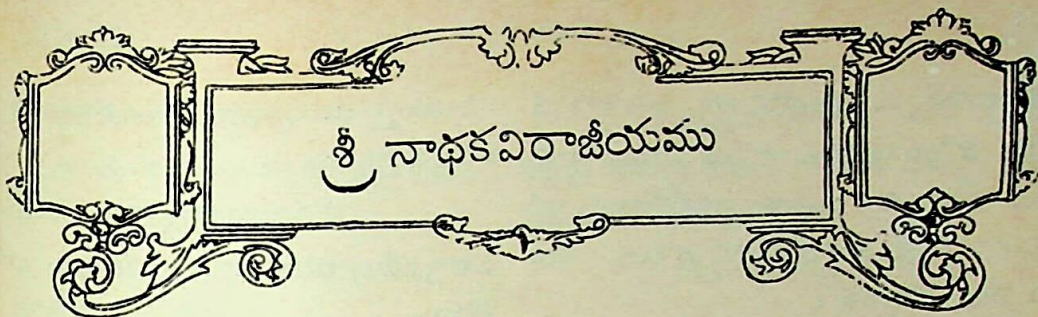
అనంతవంతుల రామలింగస్వామిగారు

వ్రాసిన జీవకాల మణిమూత్రము మృత్యువు కుడ్యహాచు నెం
 దైనను దాని బోనిడక యంతట నాపునో, లేక ద్వారమై
 యేనవసీమఁ జేరుటకు నిర్దశభంబును జూపునేమి య
 ద్దానికి,—నే నెఱిగిన యథార్థ మొకండగు—చావు జీవనం
 తానమునుం దటాలునఁ గొనంగను నెన్నడు—దానివెన్న నే
 హానో యెఱుంగ, నేఁథికుడైనను గ్రమ్మఱి రాఁడు పోయి—యా
 జానగు జీవితంబును నిజంబని యెంచెదఁ గాని—కష్టసం
 తానము దీనఁ గల్గు—మరుధాత్రివలె న్ననుపట్టుచున్న ని
 ద్దాన జలాశయా లమరు, దామరతంపరగాఁగ నుండు ను
 ద్యానవనాలు,—విద్య సతతంబును నేర్చెను నాకు “పాంథుడా !
 కానిపథంబుల నిడ్డువఁగాఁ దగు, సత్పథగామివై సదా
 యానము సల్పఁగాఁ దగు, హృదంబురుహంబున మోదతుష్టులన్
 బూనుచుఁ గన్నులఁ దెఱచి పోదగు” నంచు—దదీయబోధనన్
 నానయనాలు విచ్చే,—గతినంబగు త్యాగధరాధరేంద్ర మొం
 డా నడుదారినుండుటయు, నాగరికాపలివోట నిత్యసౌ
 భ్యానుభవైకయోగ్య మగునట్టి, దనస్యసుసాధ్యమైన, దా
 జానగు మోక్షదుగ్ధరససాగరమొం డలరారుచుండుటఁ
 నేనెఱుంగఁగఁ జాలితిని—నేర్వఁగ నన్నిటికన్న మిన్నయా
 దాని వరించు టొప్పునుగదా—వరియించితినేను—త్రోవ స
 ద్దానికిఁ గంటి నక్కట సదా యిటఁ గల్గెడు నొక్క—చిక్కు—నే
 నానగ మెక్కి పోవలయు నావలితట్టున, కెన్నఁ డీదెనఁ
 నే నిలువంగఁ దృప్తిమెయి నేర్చితి నయ్యో!—నగంబు చిన్నదా
 టు నొకవేళఁ గన్గొనియు నెక్కక జాగొనరించుచుంటి,—నీ
 లోననె నాదు జీవనపురోజులు నేగఁగసాగె—నాఁడు నాఁ
 డేనును మృత్యువుఁ దరియు చేగుచునుంటి—నిదెంత ఘోరభా
 వానుభవంబు, దీన దురవస్థ, తలంచి కనంగ నక్కటా !!

50.--PEASANT ORNAMENTS. Central Province. It is not otherwise noted.

కవిరాజ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

స్థలము—శ్రీనాథునిగృహము

దుర్గాంబ

[శ్రీనాథుడు, భార్య దుర్గాంబ ప్రవేశము]

శ్రీనాథుడు

ప్రేయసీ! మాయక్క జూబువ్రాసినది చూచి తివా?

(కంట నీరు వెట్టుచు) మావదిన యిట్లు కూటి పేదయై తానుం దనసంతానంబును నితాంత చింతాసాగరంబున మునింగి యుండ మన మిట్లుండుట ధర్మంబు గాదు. దీనికి మీ రెట్లా లోచింతురో యూలోచింపుడు.

దుర్గాంబ

ఏమి వ్రాసినదియో విఁ గోరుచున్నాను.

శ్రీనాథుడు

శ్రీనాథుడు

(జూబు చూచుచు) “సహోదరా! మీబావ యేరాజును ఆశ్రయింపక నిరంతరగ్రంథకార్య మంద యుండి గృహకృత్యంబు లరయకున్న వారు. ఇంట నున్నదని కాని, లేదని కాని యెప్పుడును విచారింపరు. కుటుంబపోషణము చేసికొనుట మిక్కిలి కష్టముగా నున్నది. ప్రతి దినంబు నగ్నిప్రతిష్ఠాఘోషమే మాయింట లేక యున్నది. పిల్ల లాకట మటమట మాడుచు న్నవారు. దీనికి నీ వేమిసాధనము చేయు దువో చేసి మాకుటుంబమున కింతయన్నము పెట్టఁ దలంపు మని మీయక్క ప్రార్థించుచు న్నది.” అని వ్రాసినది.

మాబావ పోతనామాత్యుడు సకలజగజ్జేగీయ మానకవిత్వము చెప్పఁ గలవాడు. శ్రీమద్భాగవతమును మూలమునకు మెఱుంగు వెట్టు నట్లు తెలుంగు గావించి యున్నవాడు. అతని కృతి కర్ణాటభూషణికిఁగాని సింగభూషణికిఁగాని మఱి యేభూషణికేని గాని కృతి యిప్పించి పన దనం బర్పింప నే నెంతయో ప్రయత్నించి విఫలమనోరథుండ నైతి. ఆతఁడు ప్రాణము నైన విడుచుట కంగీకరించును గాని సరకృతి యిచ్చుట కంగీకరింపడు. అందునంజేసి తత్కుటుంబ మిట్లు నిరుపేదయై యుండవలసి వచ్చి నది. తాను వ్యవసాయము చేసి జీవించు నని నాతోఁ జెప్పి యిట్లు చేయుచున్నాడు. కాలము కలిసిరానప్పు డేవ్యవసాయమును ఫలించదు. దీనికి నే చేమి చేయవలసియున్నదో

(కంట నీరు వెట్టుకొనును.)

తెలియకున్నది. (అలోచించి) కాంతా! నే నిప్పు డోరుగంటికిం బోయి సామదానాదులు పయోగించి మఱియు నాపోత రాజుం బోధించి యేదే నొకదారిం బెట్టి వచ్చెద. దీనికి నీ వేమి చెప్పెదవు?

దుర్గాంబ

ఇది మంచిదియే. నేనును మీమెంట వచ్చి మావదినం జూచి చేతనైన సాయము చేసి వచ్చెద.

శ్రీనాథుడు

సరే. మనము సకుటుంబముగా నందలంబు లెక్కి మహావైభవంబున నోరుగంటికిం బోవుదము. మన కౌతం డెట్లు సత్కారము గావించునో పరిశీలించి పిదప జేయవలసినపని చేసి వత్తము. ఆతఁడు నామాట వినకున్న నిర్బంధించి యైన సరకృతి యిచ్చునట్లు ప్రయత్నించెద. నేడే ప్రయాణము. సంభారంబులు సమకట్టుము. నే నీవృత్తాంతము మహారాజున కెఱింగించి సెలవు పుచ్చుకొని వచ్చెదను. (నిష్క్రమించును.)

ఫలము-ఓరుగంటిలోపోతన కుటీరము

[పోతనామాత్యుఁ డొకనోఁ గూర్చుండి గ్రంథరచన చేయుచుండును.]

పోతనామాత్యుడు

(పల్లకిబోయిల శబ్ద మాలకించి) కుమారా! మనయింటిచెంతఁ బల్లకిశబ్ద మగుచున్నది. అది యేమో విచారింపుము.

మల్లన

(వడివడిం బ్రవేశించి) తండ్రీ, మామామ శ్రీ నాథకవిసారస్వభాముఁడు భార్యపుత్ర పరివార

సహితుండై యందలంబు లెక్కి మనయింటికి వచ్చుచున్నాఁడు.

పోతనామాత్యుడు

వత్సా! నీవు పోయి వాని నెదుర్కొని తోడి తెమ్ము.

(మల్లన నిష్క్రమించును).

పోతనామాత్యుడు

ఈతఁడు నన్ను సరకృతి యిమ్మని నిర్బంధించుటకే వచ్చినాఁడు. నేనుమాత్ర మట్లు చేయను. అతండు న న్నెట్లు చేసినను జేయుగాక.

“ఉ. ఇమ్మనుజేశ్వరాధముల

కిచ్చి పురంబులు వాహనంబులు

సొమ్ములు కొన్ని పుచ్చుకొని

సొక్కి శరీరము వాసి కాలుచే

సమ్మెటప్రేటులం బడక

సమ్మతి శ్రీహరి కిచ్చి చెప్పె నీ

బమ్మెరపోతరా జొకఁడు

భాగవతంబు జగద్ధితంబుగఁ.”

అనునాపద్యమునకు నేను భిన్నముగాఁ బ్రవర్తింపను. ఎట్లు కానున్నదో అట్లు కాక మానదు. సర్వమునకు దైవమే ప్రమాణము.

శ్రీనాథుడు

(పల్లకి దిగి మహావైభవముతోఁ బరివారపరి వృతుండై పోతరాజుకడకు వచ్చి సమస్కరించి)

హాళికులు కుశలముగా నున్నారా?

పోతనామాత్యుడు

“ఉ. బాలరసాలసాలనవ

పల్లవకోమల కావ్యకన్యకం

గూళల కిచ్చి యప్పడపుఁ

గూడు భుజించుటకంటె సత్కవుల్

హాళికు లైన నేమి గహ

నాంతరసీమలఁ గండమూల కు

ద్దాళికు లైన నేమి నిజ

దారసుతోదరపోషణార్థమై."

(శ్రీ)నాథుఁడు

బావా! మేలమాట కనిన నామాట కింతకో
పింఁ జెల్లనా?

పోతనామాత్యుఁడు

సీమాటకు నామాట ప్రత్యుత్తరము కాని
కోఁ మెట్లగును?

(శ్రీ)నాథుఁడు

నే నిపుడు రాజమహేంద్రవరమున వీరభద్ర
రెడ్డియాస్థానమున నున్నవాడ. అతఁడు నా
చేతఁ గాశీఖండము కృతినొంది నన్ను మిగుల
మన్నించుచున్నవాడు. నిన్నుఁ జూచి పో
వచ్చితిని.

పోతనామాత్యుఁడు

మిక్కిలి సంతోషము. నాయందు నీకు దయ
మొడనుట కిదియే తార్కాణము. నీరాక
మాకు రాక.

(శ్రీ)నాథుఁడు

బావా! మన మందఱము నేకగ్రీవముగా
మార్కండేయక్షేత్రమున నుండ నాచిత్త
మభిలషించుచున్నది.

పోతనామాత్యుఁడు

సంతోషమే కాని రాజాశ్రయ మపేక్షింపని
నా కట నుట సమ్యక్తము కాదు.

(శ్రీ)నాథుఁడు

సీవును రాజాశ్రయంబు నొంది సంపన్నుడవై
వేసివేయక యుండవచ్చును.

పోతనామాత్యుఁడు

ఎంతకాల ముండవచ్చును? భూమి యున్నం
తకాల ముండవచ్చునా? ఓయి వెట్టివాఁడా!
నే నెంతకాల ముందును? ఈనాలుగునాల్గైట్లో
కనులు మూసికొని కాలక్షేపము నేయ
నొప్పదా? వినుము—

ఆ. బ్రదుకు తరఁగలాట పసిజవ్వనము కొన్ని
నాల్గైమాట బ్రదుకు నీళ్లమాట
బోఁటి సొమ్ము కొడుకు మేటిమెఱపుదేట
యేటికయ్య యిట్టిపాటిబాట.

చ. తెలియఁగ నెంతవారు నిలఁ
దెల్లెర కాని యొకండు మిత్తిక
న్నల మసీ బ్రామి పొల్పుట క
నుంగొనియే వినియే యెఱుంగ మీ
పొలిసెడునంతయుం గనియు
బూమె లెఱింగియు నుట్టిగట్టి యు
య్యెల లిటు లూఁగు చుందుమని
యెంచుట వెట్టితనంబు కాదాకో.

(శ్రీ)నాథుఁడు

ఈమెట్టవేదాంతముల కేమిలే. పొట్టకు లేక
మలమలమాడుచు, ఏమో ధర్మపన్నములు
చదువ వచ్చినావు. సుఖమైనను, కష్టమైనను
బ్రదికియున్ననాల్గైలోనే కాని యవ్వల నేమి
యున్నది? మట్టి యున్నది.

పోతనామాత్యుఁడు

నీ విట్టిభావము కలవాడవు గనుకనే త్రిలోక
రక్షకుం డైనఁగ మేశ్వరునిం గాదని నీకవితా

కన్యక రాజులకు రెడ్లకు గాఢపులకుం గమ్మ
లకు జంగాలకు లింగాలకు నమ్ముకొని బ్రదు
కుచు నాది యుత్తమజీవనం బనుచున్నవాడ
వు. నీ వెట్లనుకొన్న ననుకొన వచ్చును. నేను
మాత్ర మది యుత్తమజీవనం బనను.

(శ్రీ)నాథుడు

సరే కాని మీ విషయ మిప్పు డేమిటికి? మఱి
యొకప్పుడు ప్రసంగించుకొందము. నే నిప్పుడు
లోనికిం బోయి మాయక్కగారిం దర్శించి
కాలకృత్యంబులు నెరవేర్చుకొనియెదం గాక.
(నిష్క్రమించును.)

పోతనామాత్యుడు

ఈ శ్రీనాథుడు నన్ను వంచించుటకే యింత
పరివారముతో వచ్చియున్నాడు. సన్నాసిపెం
డ్లకి జుట్టు మొదలుకొని యెర వనునట్లు నా
యింట నిప్పు డుప్పతో నాటింటికిని లా కేత్వ
మే. నా కప్పిచ్చువా డీమూర లేడు. నే నా
రుల యాచించువాడే గాను. ఇంట వస్తువా
హనాదు లేని కుడువక బెట్టి కొంతసొమ్ము
తెత్తు మన్న నవియును సర్వమంగళమే. నా
మగువకు మంగళసూత్రమే మామిడాకు.
ఇట్టిచో నెట్లు చేసి వీరికి నే డాతిథ్య మిత్తునో
తెలియకున్నది. (కొంచె మాలోచించి) మల్ల
నా! మల్లన్న! (బిగ్గరిగా బిలుచును.)

మల్లనామాత్యుడు

(ప్రవేశించి) నాయనగారూ! నా కేమియాజ్ఞ?

పోతనామాత్యుడు

నాయనా! నేడు మీమామ పరివారముతో
వచ్చియున్నాడు గదా! వారిభోజనవిషయ
మేమి యాలోచించితివి?

మల్లనామాత్యుడు

నేను మీరు చెప్పకమున్నే నాన్నేహితుల
యింద్లకు వెళ్లి అప్పడిగినాను. అందఱు లేదు
లే దని చెప్పినవారే. బచ్చునిటికీ బోయిన
దాకట్టు తె మ్మనినాడు. అమ్మ నడుగగా
నామెయొద్ద నేమియు లే దని చెప్పినది.

పోతనామాత్యుడు

(ఆలోచించి) మనయింటిలో నిత్తడిబిందె యొ
కటి యున్నది కదా! అది తీసికొనిరమ్మ.
దాని గురువ బెట్టి కొంతద్రవ్యము తెచ్చె
దను.

(మల్లనామాత్యుడు లోనికి బోయి నూలు
మాట్లు వేసి మయిన మతికించిన ప్రాతసాట్లు
బిందె తెచ్చి తండ్రి కిచ్చును.)

(పోతనామాత్యుడు పుచ్చుకొని నిష్క్రమిం
చును.)

(మల్లనామాత్యుడు అటఁగూరుచుండి చింతి
చును.)

(అంత బియ్యము, పప్పు, నెయ్యి,
కూరలు, ఆకులు లోనగుభోజనసామగ్రిం
గొని యిద్దఱు సేవకులు, ఒక సేవకురాలును
బ్రవేశింతురు.)

సేవకుడు

మల్లనగారూ! మీతండ్రిగా రంగడిలోన సా
మగ్రిం గొని మాచేతి కిచ్చి పంపించినారు.
స్వీకరింపుడు. (అని వలసినంత పస్తునముదా
యమును వాకిటిలో బెట్టి నిష్క్రమింతురు.)

(మల్లనామాత్యుడు సంతసించుచు నవి యన్నియు లోనికి గొనిపోవును).

పోతనామాత్యుడు

(దీనవదనుడై బిందె చేతం గొని ప్రవేశించి) కుమారా! ఈబిందె నెవ్వడును దాకట్టు వట్టి నవాడు కాడు. కానియైనను జేతం జిక్కినది కాదు. ఎట్లు చేయుమనో యేమియుం దెలియకున్నది.

మల్లనామాత్యుడు

(సమీపించి) తండ్రీ! వలసినంతసామగ్రి వచ్చినది. ఇట్లుచుంటి రేమి?

పోతనామాత్యుడు

(ఆశ్చర్య మభినయించి) ఏమి? ఎట్లు వచ్చినది?

మల్లనామాత్యుడు

అంగడిలోఁ గొని మీరు పంపితి రని చెప్పి యెవ్వరో నేవకు లిద్దఱు పురుషు లొకస్త్రీయును వలసినన్ని భోజనపదార్థము లిచ్చి పోయినారు. ఇంటిలో వంటకంబును సిద్ధమయినది.

పోతనామాత్యుడు

(కుమారుం గాఁగిలించుకొని) నాయనా! నీవు పుణ్యాత్ముడవు. సీతారాముల దర్శనము చేయఁ గలిగితివి. మనవంశమును ధన్యమైనది. (అని కన్నులు మూసికొని ధ్యానించి)

శా. చేతోమోదముతోడ నాబ్రదిమికిం

జేయూత వాయూతయై

ప్రీతిం గూర్చుచు దోడునీడ యగుచుం

బ్రేమించి కామించి నా

చేతోజాతమునందు నిల్చి సతముం

జేకొంచు రక్షించు మా

సీతారాముల లక్ష్మణాగ్రజుల నే

నేమితు నశ్రాంతమున్.

(ప్రార్థించి లోపలికిం బోవును.)

మల్లనామాత్యుడు

(తండ్రితో లోనికిం బోవును.)

స్థలము—పోతన్నగృహము

[భోజనానంతరము తాంబూలచర్మము చేయుచుఁ బోతనయు, శ్రీనాథుడు నాసీనులైయుండుదు.]

(శ్రీ)నాథుడు

బావా! నీవు శ్రీమద్భాగవతము నాంధ్రీకరించితి వని వింటిని. నా కందు రెండుపద్యములు వినిపింతువా?

పోతనామాత్యుడు

నీకు వినవలయునను నభిప్రాయమేని, అట్లే వినిపింతును. (అని తాళపత్రగ్రంథముం దీసి విప్పి) ఇదియే నాభాగవతము. ఇం దేభాగమునఁ జదువు మనియెడవు?

(శ్రీ)నాథుడు

గజేంద్ర మోక్షములో గజేంద్రుని మొట్టయును, శ్రీమహావిష్ణువు దర్శన మిచ్చుటయు నెట్లు న్రాసెతివో విందు నాఘట్టము చదువుము.

(పోతనామాత్యుడు ఆభాగముదీసి చదువును. చదువుచుండఁ బోతన కూతు రొకమూల నిలిచి వినుచుండును.)

“శా. లా వొక్కింతయు లేదు ధైర్యము విలో
 లం బయ్యె బ్రాణంబులు
 తావుల్ దప్పెను మూర్ఖ వచ్చె దనువు
 డస్సె శ్రమం బయ్యెడి
 నీవే తప్ప నితఃపరం బెఱుగ మ
 న్నింపం దగు దీనుని
 రావే యీశ్వర, కావే వరద, సం
 రక్షించు భద్రాత్మకా!”

అని గజేంద్రుడు ప్రార్థించెను; ప్రార్థింపగా
 శ్రీమహావిష్ణువు:

“మ. సిరికిం జెప్పడు శంఖచక్రయుగముం
 జేదోయి సంధింప డే
 పరివారంబును జీరఁ డభగవతిం
 బన్నింపఁ డాకర్ణికాం
 తరధమ్మిల్లముఁ జక్క నొత్తఁడు వివా
 దప్రతిత శ్రీకుచో
 పరి చేలాంచల మైన వీడఁడు గజ
 ప్రాణావనోత్సాహియై.”

శ్రీనాథుడు

కవిత్వమున కేమిగాని బావా! గజప్రాణావ
 నోత్సాహి యైనవిష్ణువు మకరిని సంహరించి
 కరిని బ్రోవ నెంచి నప్పుడు చక్రాద్యాయుధం
 బులు పూని పరివారపరివృత్తుండై పోవలయును
 గాని “సిరికిం జెప్పడు శంఖచక్రయుగముం
 చేదోయి సంధింపఁడు” అని వ్రాసితివి. ఇట్లు
 పోవునా? కఱవఁ బోయెనా? గిల్లఁబోయెనా?
 వేడుకఁ జూడఁ బోయెనా?
 (పోతనామాత్యుడు ఉత్తరము చెప్పక పుస్త
 కము గట్టిపెట్టెను).

(శ్రీనాథుడు కనకఘంటముం గొని యేదో
 వ్రాసికొనుచుండును.)

పోతరాజుకూతురు

(చాటునుండి శ్రీనాథునియాజ్ఞేషణము విని
 లోనికిం జని దొడ్డినూతిలో నొకబండతొయి
 పెద్దధ్వని యగునట్లు పడవైచి తొమ్ముగొట్టు
 కొనుచు వడివడి వచ్చి నాయనగారూ! మా
 మగారికొడుకు నూతిలోఁ బడిపోయినాడు.
 అయ్యో! అయ్యో!

(శ్రీనాథుడు వ్రాయుచు నామాట విని తత్త
 టపడి హాహాకారము నేయుచు వ్రాయనలేఖ
 ముతో ఘంటముతోఁ బఱచిపోయి నూతిలో
 నులుకును.)

(అందఱు నూతియొద్దకు వచ్చి మోకులు కేసి
 శ్రీనాథుని లేవ నెత్తుదురు.)

పోతరాజుకూతురు

(అక్కడకు వచ్చి) మామా! నీకొడుకు నూ
 తిలోఁ బడె ననినమాత్రానఁ జేతిలోనిపుస్తక
 మును ఘంటమును విడువకయే యిందు వచ్చి
 పడితివి. నూతఁ బడినవాని లేవనెత్తుటకు
 మోకు లేవి? నిచ్చెన యేది? ఏమిచేయ
 వచ్చితివి? నూతిచుట్టును గంతులు వేయ వచ్చి
 తివా? వేడుకఁ జూడ వచ్చితివా? నూతిలో
 నుఱికి ప్రాణము పోఁ గొట్టుకొన వచ్చితివా?
 భక్తపరతంత్రు లెప్పుడు నిట్లు చేయవారే
 కాని సాధనములు నేకరించుకొని పోవునంత
 వ్యవకాశము గలిగించుకొనరు. మానాయన
 గారిపద్యము నిష్ప డాజ్ఞేషింతువా? అది

స్వభావసిద్ధము కాదా? శ్రీమహావిష్ణు వట్లు
శంఖచక్రాదులు ధరింపక పోయినను బై నేను
జరిగినదో ఆవలిపద్యము వినుము.

మ. “తనమెటకో సిరి లచ్చి మెట నవరో
ధన్వంతరము దాని వె
స్కను బక్షింద్రుడు వానిచెంతను ధనుః
కౌమోదకీశంఖచ
క్రనికాయంబును నారదుండు ధ్వజినీ
కాంతుండు దా వచ్చి రొ
య్యన వైకుంఠపురంబునం గలుగువా
రా బాలగోపాలము.”

పోతనామాత్యుడు

(కూంతును వారించును.)

శ్రీనాథుడు

(సిగ్గుపడి మాతాడక తనలో) నా కిట్లు పరా
భవము జరిగినది. నే నీపోతన కెట్టినిర్బంధ
మేని గలిగించి వీనిచే నరాంకితము చేయించి
పడపుకూడు భుజించుచుంటి వని న న్నీతండు
దెప్పకుండఁ జేసెదం గాక. (నిష్క్రమించును.)

ఫలము—కారాగృహము

[భటు లాయుధపాణులై ద్వారముఖమున నిలువ లోన
పోతనామాత్యుడును, వానియెదుట దుఃఖించు సరస్వతి
యు నగపడును.]

పోతనామాత్యుడు

తల్లీ! సరస్వతీ!

“ఉ. కాటుకకంటినీరు చను

కట్టుపయిం బడ నేల యేడ్చెదో

కైటభదైత్యమర్దనుని

గాదిలికోడల యోమదంబ యో

హాటకగర్భరాణి నిను

నాఁకటికిం గొనిపోయి యల్ల క

ర్ణాటకిరాటకీచకుల

కమ్మ ద్రిశుద్ధిగ నమ్ము భారతీ!”

తల్లీ! దుఃఖంపకుము దుఃఖంపకుము. (ఓదా
ర్పును).

భటుడు

(రెండవవానితోఁ జే యడ్డుపెట్టి) హాహా!
యేమి యివిత! ఈయన మహానుభావుడు.
ఆమె సరస్వతీదేవి. ప్రత్యక్ష మైనది చూడుము.
నేను పోయి శ్రీనాథుని దోడ్కొనివచ్చి
చూపెదను. (అని నిష్క్రమించి శ్రీనాథు
నితో వడివడిఁ బ్రవేశించును).

(శ్రీనాథుడు చూచి భయకంపితహృద
యుడై మ్రొక్కుచుండును).

సరస్వతి

(శ్రీనాథునిదిక్కు మొగంబై) ఓరీ మూర్ఖా!
సరమభక్తాగ్రేసరు డైన యీకవిశిఖామణి
నిట్లు నిర్బంధించితివి. ఇది నీకు గీడున కగు.
ఇపు డైన వీని విడిచిపుచ్చుము. (అని యంత
ధాన మగును).

శ్రీనాథుడు

మహాత్మా! మూర్ఖుండనై నిరపరాధుండనగు
నిట్లు నిర్బంధించిన నాతప్పు నైపుము.
(అని తలుపు తెరిచి వానిం బయటికిం దెచ్చి
పాదంబుల సాగిలిపడును.)

పోతనామాత్యుడు

(శ్రీ)నాథుని లేవనెత్తి (శ్రీ)నాథా! చింతింప కుము. నన్ను నీవు నిర్భంధించితివనుట వట్టిది. ఇది నాకర్మపరిపాకము. దీన నా కింతయు నీవై ద్వేషంబు గాని కినుక గాని లేదు. లెమ్ము ప్రకృతిం బొందుము.

(శ్రీ)నాథుడు

నీవు దరిద్రుండ వై బాధపడుచుంటి వని విని ని న్నే విధంబున నైన బోధించి రాజదర్శనంబు చేయించి ధనవంతుని జేయ నెంచి యిటవచ్చి తిని. వచ్చినకార్య మంతయు ని ట్లయినది. నే నింకఁ బోయివచ్చెదను. నా కాజ్ఞయొసంగుము.

(అని భటులతో నిష్క్రమించును, పోతన వానితో ననుసరించును. తెరపడును.)

అంకాంతము

స్థలము—రాజమహేంద్రపురపీఠి

[ఎల్లన మల్లన చునునిద్దఱు బ్రాహ్మణులు ప్రవేశము]

ఎల్లన

మల్లనా! మన(శ్రీ)నాథకవిసారవభాముఁ డోరు గంటినుండి యిట వచ్చి వచ్చినకొన్ని నాళ్ల కే బయలుదేరి పోయినాఁడు గదా! ఎక్కడకుఁ బోయెను? ఏమివృత్తాంతము?

మల్లన

ఈరాజమహేంద్రపరమునకు వచ్చినకొన్ని నాళ్ల కే పురాకృతకర్మపరిపాకంబునంజేసియో,

నిరపరాధి యైనపోతరాజును నిర్బంధించి బాధించినకారణంబుననో కాని అతనికుమారుడు సుదర్శనుడు కాలధర్మము నొందినాఁడు. అతం డాదుఃఖసాగరంబున మునిగి యుండునంతనే రాజమహేంద్రపర పురాధినాథులును రాజ్యము వీడిపోయిరి. కవిరాజునకుఁ గలిగినపుత్ర శోకకష్టంబునకుఁ దోడు భోజనకష్టంబును దటస్థించినది. అందుచేత అతం డిటనుండి మరలఁ గొండవీటికి తనకాపురమును మార్పుకొనినాఁడు.

ఎల్లన

ఆసార్యభాముఁ డిప్పుడు కొండవీటిలోనున్నాఁడా? ఎందేని ప్రభుదర్శనార్థము పోయినాఁడా? ఇప్పు డాతనిస్థితిగతు లెట్లున్నవి?

మల్లన

కొండవీటిలోఁ గొంతకాల మెట్లో కాలక్షేపము చేసి తాను మున్నాశ్రయించినరాజు లందఱును గాలధర్మ మందుటంజేసి కుటంబ పోషణార్థ మెంతయు వంత నొంది నానాదేశములు తిరిగి నానాకష్టములు పడి పట్టరాని వాండ్ర కాళ్లు పట్టి యెట్టును ధనార్జనము చేయం జాలక జాలింబడినాఁడు. కన్నడదేశమునకు వెళ్లి తిన్ననియన్న మైన దొరకకయటఁ దాను బడినకష్టము లిట్లు వర్ణించినాఁడట. వినుము:

శా. “కుళ్లా వెట్టితి గోక చుట్టితి మహా

కూర్పానముం దొడ్డితి

వెల్లుల్లిం దిలపిష్టము మెనవతి

న్విశ్వస్త వడ్డింపఁగాఁ

జల్లా యంబలిఁ ద్రావితిఁ గుచుల దో
సం బంచుఁ బో నాడితిం

దల్లి ! కన్నడరాజ్యలక్ష్మీ ! దయలే
దా, నేను శ్రీనాథుడే."

మఱియు నాతండు పల్నాటి నీమకుఁ బోయి
యట నొకయింట బచ్చలియాకు పులుసుకూ
రతో జొన్నన్నము పెట్టఁగాఁ దినలేక యిట్లు
చెప్పినాడట విను...

ఉ. "పుల్లనరోజనేత్ర ! యల
పూతనచన్నులచేఁడు ద్రావి నాఁ
డల్లదవాగ్ని మింగితి న
టంచును నిక్కెడ వేల తింత్రినీ
పల్లవయుక్తమై యుడుకు
బచ్చలిశాకము జొన్న కూటితో
మెల్లన నొక్కముద్ద దిగ
మింగుమ నీవన గాన నయ్యెడికే."

ఎల్లన

మఱియుఁ బల్నాటిలోఁ గొన్నినాళ్లుండి
యప్పుడు కొన్నిపద్యములు చెప్పినాడట !
నీ కావ్యములు ముఖిస్థములా?

మల్లన

కొన్నిముఖిస్థములు; చదివెద వినుము—

ఉ. "అంగడి యూర లేదు వరి
యన్నము లేదు శుచిత్వ మేమి లే
దంగన లింపు లేరు స్రీయ
మైనవనంబులు లేవు నీటికై
భంగపడంగఁ బాల్చు కృ
పావరు లెవ్వరు లేరు దాత లె

న్నంగను సున్న గానఁ బలి
నాటికి మాటికిఁ బోవ నేటికికే.

మనకవిరా జొకనాఁడు పల్నాటిసీమలో నొక
పురోహితునియింటికి భోజనమునకుఁ బోయి
వానియిల్లట్లు వర్ణించెను.

"ఉ. దోసెడుకొంపలోఁ బసుల
త్రొక్కిడి, మంచము దూడ రేణముఁ
పాసినవంటకంబు, పసి

బాలురశౌచము, విస్తరాకులు,
మాసినగుడ్డలు, దలకు
మాసినముండలు, వంటకుండలు,
రాసెడుకట్టెలు, దలఁప
రాదు పురోహితునింటికృత్యముల్.

మఱియు నాతం డొకప్పుడు మొసరరాజ్యంబు
నకుఁ బోయి కొన్నిపద్యములు చెప్పినాడట !
చదివెద వినుము.—

ఉ. గొంగడి, మేలుపచ్చడము,
కుంపటి, నల్లులకుక్కిమంచము,
జెంగట వాయుతైలము, ల
జీర్ణ పుమందులు, నుల్లి పాయలు,
ముంగిట వంటకట్టియల
మోపులు, దోమలు, చీటపోతులు
రంగ ! వివేకి కీమొసర

రాజ్యము కాపుర మొత రోతరా."

ఇట్లు మనకవిరాజు నానాదేశంబులు తిరిగి
నానాశ్రమలం బడి తుదకుఁ గృషి చేసి జీవ
నము కల్పించుకొన నెంచి కృష్ణాతీరమునందలి
బొడ్డుపల్లెను గుత్తచేసి యట నాగలిగిట్టి వ్య
వసాయము సాగించుచున్నాడట ! మన కత్యం

తప్రియుండైన యక్కవిసార్వభౌము నొక్క-
మారు సందర్శించి వత్తము; నీవు వత్తువా?

ఎల్లన

తప్పక వత్తును. పోవుదము, పద.

(ఇద్దఱు నిష్క్రమింతురు).

ఇది ప్రవేశము.

ఫలము—బొడ్డుపల్లెలో లంకాక్షేత్రము

[కష్ట చేతఁ గొని వ్రేనాడుడు, వ్యవసాయదారులును

[బసేశము.]

శ్రీనాథుడు

కాపులారా! ఇదియే నేను గుత్తగొన్నచేను.
మీరు దీని బదను తప్పకుండ దున్ని తిలలు,
పెనలునుం జల్లుడు.

నేద్యగాంధ్రు

దొరా! ఇది మాదొడ్డనేనండి. యిందులో
యిత్తేశామంటే నిలుపుపొడు గవుద్దండి.
పన్ను బందులు మోను మీకెంతలేదన్నా
యెయ్యి రూపాలు మిగుల్తయిండి. చరిగా మా
కూలి మాత్తరం ఇవ్వాలండి. ఇచ్చాక మా
పని సూడండి. బాబోయి! మీరు బాపనెగ
సాయం సెయ్యక రేత్తిల్ల పొగుల్ల పుండి పని
బాగా సేయిచ్చుకోండి బాబూ!

శ్రీనాథుడు

మీ రుత్సాహముతోఁ బనిచేయుడు. మిమ్ము
సంతోషపెట్టెదను. దుక్కి సాగింపుడు.

నేద్యగాంధ్రు

(ఒకఁడు పాడగా నితరులు దాని ననువదించు
చుఁ బాడుచు దున్నుట నభినయింతురు).

“హరి హరి! నారాయణాదినారాయణో!
కరుణించావై మమ్మా కమలలోశనుడ. హ.
చరణుచీతారామ చరణు పావనరామ
చరణు జానికారామ చరణజయరామా. హరి.
నీయందు గురివుంచి నీజబ్బపూనితిమి
ధర్మంబు నిరతంబు—
(శ్రీనాథుడు ఒకచోఁగూర్చుండి చూచు
చుండును).

నేద్యగాంధ్రు

(మెనుకటివలెనే పాడుచు విత్తనములు చల్లుట
నభినయింతురు).

“నీరామారామారా, మోరామారామయ్య
హరిరామారామారామైవోద్ధీరామారా. నీ.
మాదవుడీ యాదవుడూగాయంగ,
మాదవుడూ మచ్చావాతారా మైనాడు. నీ.
మేయెద్దూకొమ్మూలూ, మేకాదివిటీలు,
యేమాటికోనేరు వేపాదోనేరు. నీ.

శ్రీనాథుడు

కాపులారా! మీరు చేలు చక్కగా సంర
క్షించుచుండుడు. నే నెక్కడికే నేగి కొంత
సొమ్ము తెచ్చెదను. పెట్టుబడికిఁ గావలయును.

నేద్యగాంధ్రు

నీవు పోయినకాడే కూకుడుండక బాబో! చెలు
తుండాము మామాటినుకోని బేగిరా బాబో!

శ్రీనాథుడు

సరే! అట్లే వచ్చెదను. (నిష్క్రమించును).

నేద్యగాంధ్రు

(పొలము తిరిగి చూచుచు) ఓర్రోయ్! నీడ మ
ట్టుకుంద్రోయ్! చేలు మాడవకుండా సూసు

కోవాల. పురు గేరిమారేదారి బడండ్రా!
(అందు పురుగు లేరుట నభినయింతురు.)

పాట

“ఏమిసిత్తర మేమిసిత్తర మింతలోనే పుట్టెరా
శన మంతలోనే పుట్టెరా. ఏమి.

సీడపురుగులు గావు రియ్యా
సెడ్డపురుగులు బాబురో

సేనుసేనూ మింగియేస్తయ్య
సెనములోనే తండ్రిరో. ఏమి.

కంటసూనూ సుండగానే
కాయ లుకులు గాకనే,

కాడ లేళ్లూ గూడ మింగి
పాడుసేస్తుండాయి రా. ఏమి.

శ్రీనాథుడు

(ప్రవేశించి) కాపులారా! ఏమి చేయుచు
న్నారు? చేలిట్లన్నవేమి?

సేద్యగాంధ్రు

నిన్న సందేశకాడనుండి నేలకి సీడపురు గట్టిం
ది దొరా! మే మయన్నీ యిల్లా కట్టమడి
యే రేతున్నాం జియ్యా!

(శ్రీనాథుడు నలుగడఁ దిరిగి పరీక్షించుచు
న్నాడు).

సేద్యగాంధ్రు

(ఆకర్ణించి) ఆహారేటో? (ఆలోచించి) దొర
గోరూ! కుట్టలో కేదో ఆగొచ్చి పడ్డట్టుందండీ.
ఏరు పొంగుద్దండీ. సూడండీ. సూత్తుంటేనే
నిలువు మై కొచ్చిందండీ. మనసేలో మడి
మాడుసేసేలాగుంది తండీ!

(అందఱు అటు చూచుచున్నారు. నిమేష
మాత్రములోఁ దాటిపొడవున నీరువచ్చి పో
లన్నియు మునిగిపోవును).

స్థలము—శ్రీనాథుని గృహము

శ్రీనాథుడు

(దుఃఖాక్రాంతచిత్తుండై తల వంచుకొని)

మ. కృతులం గొన్న మహానుభావులగు పృ
థ్వీశుల్ పరం బందిరీ

క్షీతి జీవించుట కష్టసాధ్య మగుటం

జిత్తంబునం దెంచి భూ

పతి నొడ్డిశ్వరు వేడి గుత్తఁ గొని న

వ్యం బేను జేయింప నా

ప్రతికూలం బగుదైవ మిట్లు తలఁచె

బాడయ్యె సర్వం బయో!

ఇంక నే నెట్లు జీవించువాడ? గుత్తచేసిన వి
త్తం బెక్కడ పెచ్చి తీర్చెదను? పన్నీకున్న
సన్నారాజు నిలువనిచ్చుట యెట్లు? కటకటా!
దైవమా! నా కెన్నియిక్కట్టలం దెచ్చిపెట్టి
తివి? నాప్రాణం బేల నిలిపితివి? నా కెంతచింత
సంప్రాప్తమయినది? హాహా! కొండపిటిరాజుల
కడ శాసనాధికారినిగా నున్న కాలమునఁ గొ
న్నియగ్రహారములు సంపాదించుకొనుట కను
వు కలదు గదా! అట్లు చేసినవాడం గాను.
ఎప్పటికి నా కప్పదవియే శాశ్వత మనుకొం
టిని. అది పోనిమ్ము. సర్వస్థభూపాలునిమ్రోలఁ
గనకాభిషేకంబు సేసిననాడు నే నెంత కన
కంబు సంపాదించుకొనవచ్చును. అపుడును
నేను విరక్తుండ నైతి. ఆవల వీరభద్రారెడ్డి

నన్నుఁ దనకన్న కొడుకుంబలె నాదరించె. అప్పు
డైన ముప్పకాలంబున కగు నని దొప్పెడు
భూమి సంపాదించుకొననైతి. ఆరాజులు
వోయినను మునుమున్ను కూటికిం గుడ్డకుం
గఱనై యున్నయప్పుడు నాచేతఁ బోషింపంబ
డిన నామిత్రులు గోత్రాకళత్రులు గల రనుకొం
టి. వారు ధనమధాంధులై నన్ను నిరాకరించి
నారు. అయ్యో! మహారాజుల నాశ్రయించిన
నే నలంతుల నాశ్రయింపఁగూడకున్నను బలి
నాఁకి భూస్వామిని బొట్టకూటి కాశ్రయించి
తిని. అతండు పరమమూర్ఖుడై నా యాశీర్వ
చనంబు నొందఁజాలక నన్నుఁ ద్రోసిరాజుని
తనవానికి వంక దెచ్చుకొనినాడు. ఎచ్చట
నెట్టిగతియుం గానక తుద కీయొడ్డరాజు బొడ్డు
పల్లె గొడ్డేరి ప్రాణగొడ్డంబు దెచ్చుకొంటి నే
నేమి నేయుదు? ఎటు చొత్తు? ఏది దిక్కు?
అయ్యో! అయ్యో!

(అని విచారించుచుండఁగా నిద్దఱు తురకజవా
నులు ప్రవేశించి కవిరాజురెండుచేతులు నిద్దఱు
పట్టుకొందురు.)

(శ్రీనాథుఁడు గడగడ వడంకుచుండును).

మొదటివాఁడు

సర్కా-ర్కాహుకుం దేఖో.

(తాళిదు చూపును)

(శ్రీనాథుఁడు పుచ్చుకొని చేతివడఁకునఁజదువ
లేకవిడుచును).

రెండవవాఁడు

అరే! మియా! పైసా దేవు. నైతో ఆవు.

శ్రీనాథుఁడు

(వణంకుచు) అ-య్య-లా-రా! ఇప్పుడు నా
చేతిలో నొక్కగవ్వయైనను లేదు. సర్కారు
పైక మెట్లు చెల్లింపఁగలను?

మొదటివాఁడు

నైతో చలో- జల్దీ చలో-(అని త్రోయును.)

రెండవవాఁడు

ఆవ్ బొమ్మక్! జల్దీ ఆవ్—(అని లాగును.)

శ్రీనాథుఁడు

నాభార్యతోఁ జెప్పివత్తును. తుణమాత్రము
వేగిరింపకుండు. నన్ను నిర్బంధించుట మీకు
న్యాయముగాదు. నేను గొండవీటను, రాజమ
హేంద్రవరమునందు, మఱికొన్ని మహారాజ
సంస్థానములయందు మన్ననలఁ గొన్న మహా
కవిని. నే నెన్నోగ్రంథములుచేసియున్నాను.
నన్ను మీరు నిర్బంధింపకుండు. మీకు
బాపము వచ్చును. నేను దొంగను ముచ్చును
గాను. నే నేమియుఁ దప్పు నేయలేదు. పంట
పోయినది. పన్నీయలేకపోయినాను. ఇదియే
నాతప్పు. మీ రిట్లు బాధింపకుండు. బ్రహ్మ
ణుడను. బాధింపకుండు.

మొదటివాఁడు

భార్యా గీర్యా మై జాంతం నై. జల్దీ చలో-
నీకీ మేం మెహర్బానీ సేసీమాటా నై. చలో.

రెండవవాఁడు

నువ్వు మాయీరు సెస్తావు. గీయీరు సెస్తా
వు. నీరాజుల్ మాటా, నీపోధీలమాటా, వేడి
కీవోయ్! ఆవు బోలేతో పాపం గీపం బోల్తావు.

మాకూ పాజం నై గీపం నై. సర్కార్కా
హుకుం. భీమడు గీమడూ మై జాంతం నై.
చలో - జల్లీ చలో. (అని చేతులకుఁ ద్రాళ్లు
కట్టి లాఁగుకొని పోవుచున్నారు).

ఫలము—ఆస్థానమంటపము

[ఓడ్రరాజు, మంత్రి, భటులు ప్రవేశము.]

రాజు

మంత్రి నర్యా! కోశాగారం బెట్లున్నది? మన
తాలూకావ్యవహారము లన్నియుఁ జక్కఁగా
సెరవేసినవా? దస్తు శిస్తులు బాకీలు సాకీలు
లేకుండ వసూలయినవా, లేదా? సంగతి
సందర్భము లన్నియు నెట్లున్నవి?

మంత్రి

కోశాగారము సురక్షితముగా నున్నది. దస్తు
శిస్తు లన్నియు వసూలయినవి. కాని బొడ్డు
పల్లి గుత్తదారునివలన నొక్కపయినయును
రాలేదు.

రాజు

మీ రావిపయమున నేమిచేసితిరి?

మంత్రి

లోగడ రెండుతాళిదులు పంపితిమి. ఒక్క
దానికిని సమాధానము రాలేదు. ఆకారణం
బున వానిం బట్టితేర హర్కాలాలం బంపి
యుంటి. వారు నేడో రేపో కార్యంబు సా
ధించుకొని రాఁగలరు.

రాజు

ఆగుత్తదారుఁ డెవ్వఁడు?

మంత్రి

దిగంతవిశ్రాంతకీర్తివిస్తారుం డగు శ్రీనాథకవి
సార్వభౌముండు.

రాజు

ఆతఁడు రాజాస్థానంబులం దుండి కడుంగడు
ధనంబు సంపాదించినవాఁ డని చెప్పుదురు.
మనపన్నీ కుంట మొండితనమా?

మంత్రి

ఆతం డేనాఁడు సంపాదించినవిత్త మానాఁడే
వ్యయముచేసియున్నాఁడు. ఇపుడు నిరుపాధి
కుఁడు. కావుననే బొడ్డుపల్లె గొడ్డరినాఁడు.

రాజు

వానిం గరుణించిపుచ్చుట నామతంబు గాదు.
కట్టి కొట్టి వేధించి బాధించియైన టంకంబులు
కొంకక సంపాదింపవలయు నని శాసించుచు
న్నవాఁడ.

మంత్రి

దేవరచిత్తము.

దావారికుఁడు

(ప్రవేశించి) జయము. జయము. మహారాజ!
మన హర్కాలా లెవ్వరినో కట్టి తీసికొని
వచ్చుచున్నారు.

మంత్రి

సరే! రానిమ్ము. పొమ్ము.
(దావారికుఁడు నిష్క్రమించును).

(చెప్పినట్లు తురకబంటురాతులు శ్రీనాథుని
ప్రవేశపెట్టుదురు).

మొదటివాఁడు

మహారాజ్! ఏడు పొడుపల్లె గుత్తేదారు వుం
డాడు హుజూర్!

రెండవవాడు

మాయారు చెప్పి తంటాలుపెట్టాడు సర్కార్!
మేము వీడికి కట్టి తెచ్చినాం మహారాజ్!

మంత్రి

గుత్తేదార్! మా పంతుకముమాట యేమి చెప్పినావు? కిస్తీ లన్నియు దాటినవి. నీవు వచ్చి దస్తు దాఖలుచేసియుండలేదు. ఏమి చెప్పెదవు?

శ్రీనాథుడు

మంత్రివర్యా! ట్రేడర్లు పండలేదు. పండిన దింతయున్న నది చీడపురువులపా లైనది. శేషము కృష్ణపేణమ్మపా లైనది. అనుగ్రహించి మాఫీ దయచేయింపఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

రాజు

నే నీరాజ్యమునకు వచ్చినదిమొదలు పండనీ పండకపోనీ మాఫీ యనఁగ నేమో యెఱుంగను. నీయింట నున్న సొమ్ముల నమ్మి యైనఁ గుదునఁబెట్టియైన మాపన్ను మాకుఁ జెల్లింపక తప్పదు. అట్లు చెల్లింపకుంటేనేని నీకు నిర్బంధమును దప్పదు.

మంత్రి

మీయింటఁ గలనస్తువుల నమ్మి సొమ్ము చెల్లింపుమని రాజాజ్ఞ. ఏ మందువు?

శ్రీనాథుడు

ఇంటఁ గలనర్వస్వమ్ము నమ్మియే యీ న్యవసాయము చేసితి. ఇక మాయంట నొకపూచికపుల్లయైనను శేషించి లేదు. ఇల్లు మున్నే పోయినది. నాభార్య యరుంధతి యైనది.

మంత్రి

నీకుఁ గొన్నినాళ్లు గడు విప్పించెదను. ఏరాజు

నైన నాశ్రయించి ధనము సంపాదించుకొని రాఁగలవా?

శ్రీనాథుడు

నన్నుఁ బ్రేమించురాజు లందఱును లోకాంతర గమనంబు చేసియున్నవారు. నాకవిత్వం బాదరించి నాకు ధనం బొసంగఁగల రాజాజ్ఞఁ డును లేడని విన్నవించుచున్నాను.

మంత్రి

అట్లయిన నీవు మఱియొక్కసంవత్సరము నేద్యము చేయించి యీ ఋణము తీర్చుకోఁగలవా?

శ్రీనాథుడు

పెట్టుబడికిఁ దెచ్చుకొనఁజాల. చాలనష్టము నేద్య మెట్లు చేయింపఁగలను? ఎట్లు ఋణము తీర్చుగలను. అనుగ్రహించి నన్ను ఋణవిముక్తునిఁ జేయుడనియే కోరుచున్నాను.

రాజు

ఈతండు మొండి శిఖండి బండ. వీనిని దగు నట్లు నిర్బంధించిన మనసొమ్ము మనకు రాకపోదు. అట్లు చేయ నాజ్ఞాపింపుము.

మంత్రి

భటులారా! ఈబ్రాహ్మణునిని గొనిపోయి దుడింపుడు.

(భటులు శ్రీనాథుని గొనిపోవుదురు).

(రాజు మంత్రితో లేచి నిష్క్రమించును).

సలహా—పులిపిడి

[భటులు శ్రీనాథునితోఁ బ్రవేశము.]

(భటులు ఎదురెడలో శ్రీనాథుని నిలిపి,

కాళ్లకు గొలుసుగట్టి, చేతులకు బేడీలు వేసి,
నల్లగుండు మెడలమీఁదఁ బెట్టెదరు).

శ్రీనాథుఁడు

(అశ్రుపూర్ణనయనుండై) అక్కటకటా! విధి
విధానము దాఁట నెవ్వరికినిశక్యంబుగాదుగదా!
సర్వజ్ఞసింగభూపాలుని ముత్యాల శాలలోఁ
గనకాభిషేకమహాత్మవము నందఁగలిగిన నా
కీపాట్లు వచ్చినవి. ఏకాలంబున కెట్టిగతి పట్టు
నో యెవ్వరికిఁ దెలియఁబోదు. ఇది నేను జేసి
కొన్న కర్మఫలిపాకము గాని మఱియొక్కటి
గాదు. నాకర్మమే న స్మింతకుఁ దెచ్చినది.
“అవశ్య మనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభా
శుభమ్” హా! హా!

“నీ. కవిరాజకంఠంబు కౌఁగిలించెను గదా
పురవీధి యెదురెండ పొగడదండ
ఆంధ్రనైషధకర్త యంఘ్రియుగ్మమునందఁ
దగిలియుండెనుగదా నిగళయుగము

వీరభద్రారెడ్డి విద్వాంసు ముంజేత
వియ్యమందెనుగదా వెదురుగొడియ
సార్వభౌమునిభుజాస్తంభ మెక్కెను గదా
నగరివాకిట నుండు నల్లగుండు

కృష్ణవేణమ్మ గొనిపోయె నింతఫలము
బిలబిలాక్షులు దినిపోయె దిలలు పెసలు
బొడ్డుపల్లెను గొడ్డేరి మోసపోతి
నెట్లు చెల్లెంతు టంకంబు లేదునూర్లు.”

(అని విచారించి ధైర్యం బవలంబించి కన్నులు
మూసికొని కొంతసేపు ధ్యానించి)

“నీ. కాశికావిశ్వేశుఁ గలసె వీరారెడ్డి
రత్నాంబరంబు లేరాయఁ డిచ్చు?

గైలాసగిరి బంటమైలారువిభుఁ డుండె,
దినపెచ్చ మేరాజు తీర్చఁగలడు?
రంభఁగూడఁ దెనుంగురాయరాహుత్తుండు,
కస్తూరి కేరాజుఁ బ్రస్తుతింతు?
స్వర్గస్థుఁ డయ్యె విస్ససమంత్రి, మఱిహేమ
పాత్రొన్న మెవ్వనిపంక్తిఁ గలదు?
భాస్కరుఁడు మున్ను దేవునిపాలి కరిగె,
గలియుగంబున నిక నుండఁ గప్పమనుచు
దివిజకపినరుగుంఁడియల్ దిక్కు రసఁగ
నరుగుచున్నాఁడు శ్రీనాథుఁ డమరపురికి.”

(అని చదివి క్రిందఁబడి యంతర్ధాన మగును.
అంతలోఁ జతుర్ముఖములతో శంఖచక్రాద్యా
యుధములతో మణికిరీటకొస్తుభాదులతో
గరుడవాహనారూఢుండై శ్రీమహావిష్ణువిగ్ర
హము పొడసూపి దేదీప్యమాన కాంతులు
దిక్కుల వెదఁజల్లుచు మీఁదికిఁ బోవుచున్న
తెల్లవారికిఁ గానుపించును.)

ఇది సమాప్తము

పీఠిక

శ్రీనాథకవిసార్వభౌమునియందు నామఁ జిన్నటి
నాటిమండయుం గలిసియుండిన గౌరవంబునంజేసి వాని
గ్రంథములే చదివి వానినే యనుసరించి వానియందే నా
చిత్త మైక్యమగునట్లుచేసి ప్రవర్తించుచుండినవాఁడ
నగుటంజేసి యమృతహాళిఖామణి పవిత్రచరిత్రమంత
యు నొక్క శ్రవ్యప్రబంధముగాఁ వ్రాయఁజెచ్చియు
నాకన్నమున్న కొందఱు కవులు గద్యప్రబంధములు
కొన్ని విరచించి తచ్చరిత్రము విస్తరించి ప్రకటించుటం
జేసి ఆయుద్యమము మామకొని దృశ్యప్రబంధమైనచో
నమృతహాళివుండు సర్వలోకలోచన గోచరుండగుచుం

దుననియు, ఇక్కాలమున దృశ్యకావ్యములకు వ్యాప్తి యొక్క-నయుండుననియుఁ దలంచి యిట్లుద్యమించి యెట్లో కృతకృత్యుడ నై తిని.

ఈనాటకములో నాటకోచితేత్యంత మంతగా సరిపడియుండలేదు. శ్రీనాథునిజీవితము మాత్రమే యిం దలి కథాంశముగా గ్రహించితిని. దానంతేసి సంవిధా నము చక్కనిమాధ్యమం బొందియుండజేసె యని సందే హము మాత్రము నాచిత్తమున లేకపోలేదు. అయినను రాఘోపుకాలమునఁ జక్కని సంవిధానములో నీనాట కము వ్రాయువారి కిది యిందుకంత వేరయ్యెనని యాఁగల దనియు, నీలో నాటకప్రదర్శకు లనుగ్రహించి దీనిం బ్రదర్శించినచో శ్రీనాథదర్శనభాగ్య మబ్బుఁగలదనియు, తచ్చరిత్రము జగన్నేత్రపర్వముఁ జేయఁగలదనియు నా నిశ్చయము.

మహాకవి నాటకములో నతనిపద్యములే హృద్య ములుగాని ననుబోంట్ల పద్యములు హృద్యముగావని యొక్కడొక్కడనో కొన్ని తక్కినవన్నియు నతని పద్యములే చొప్పించితిని. పోతరాజు పద్యములు కొన్ని మాత్రము గలవు. శ్రీనాథునకును బోతరాజునకును గల సంబంధము మృగ్యమయినను లోకప్రవాదమును బట్టి తద్వృత్తాంత మిందుక స్పృశించితిని. శ్రీనాథుఁడు శృం గారాగ్రేసరుఁడు, విటుఁడు ననివ్రాసిన వారివ్రాత నా కిష్టముకాదు. అతఁడు పరమపవిత్రుఁడని నాయభిప్రాయము. మహానాటకములో శృంగారమునకుఁ గొంచెము చోటియవలయును గావున వీధినాటక మొకవిధముగా మార్చి వ్రాసి తత్కాలమున నాయభిప్రాయమును నిల్ల

డించితిని. ఇందు నాటకనియమము పాటించలేకపోవు టయేకాక దీనిని విమోచాంతముగా ముగించితిని. దీనికి నన్నెన రేమి యన్నను సహించుకొని యుండవలసిన వాడ నగుచున్నాను.

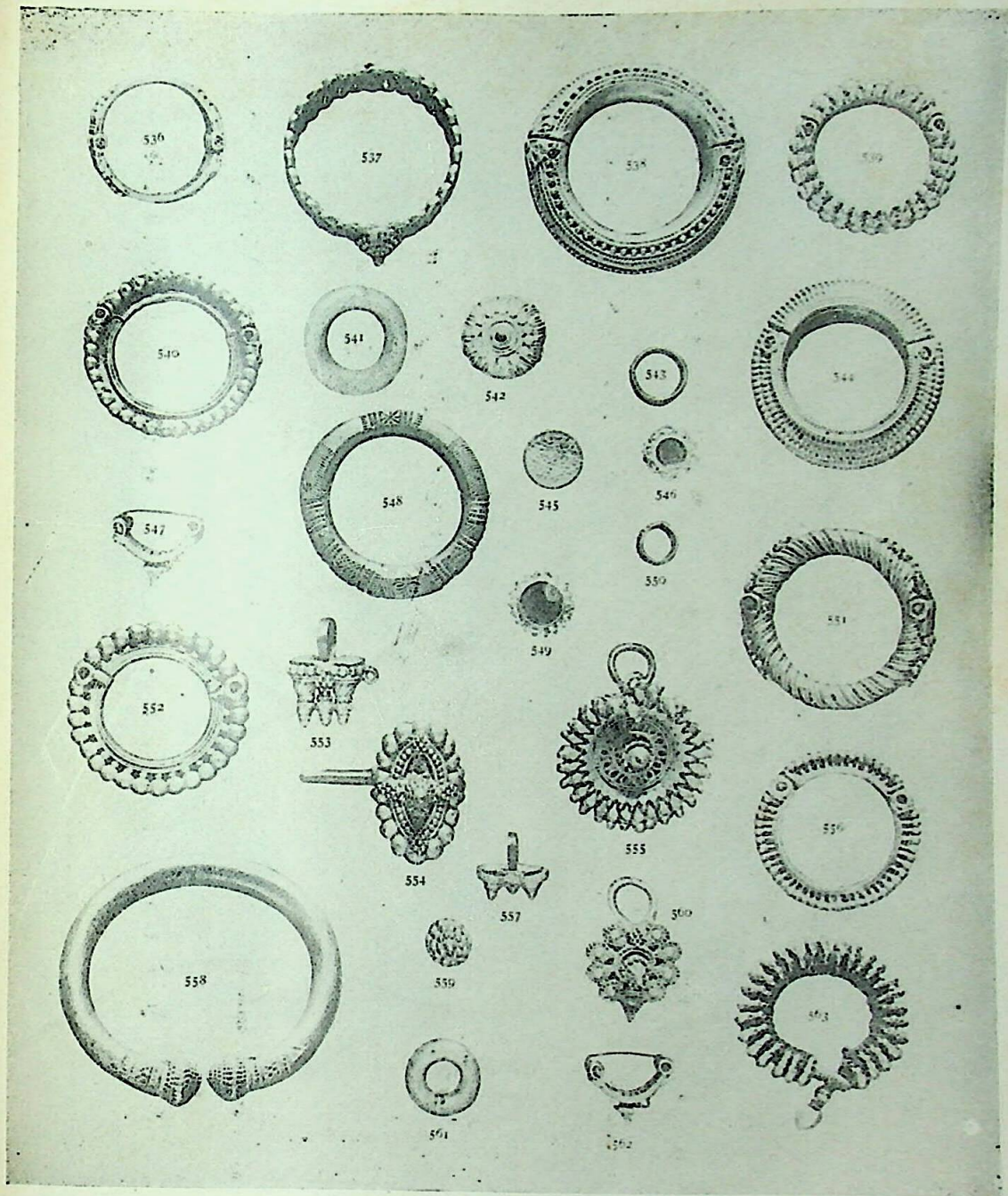
ఈనూపకము నే నెప్పుడో వ్రాసియుంచితిని. ఈలోఁ జెన్నపురికిఁ బోయినప్పుడు దేశోద్ధారక శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారిలోఁ బ్రసంగిం చుచు దీనివృత్తాంతముందెచ్చి, భారతిలోఁ బ్రకటింపరా యని యడిగితిని. నాకు గ్రంథములోఁ గొంతభాగము విని ప్రకటించుట కంగీకరించి తమపత్రికారాజమునఁ జోటిచ్చి దీనికి తేనిగౌరవముం గలిగించినారు. ఇట్లును నాప్రమాదము: నాకవిత్యములో గౌరవము లేకపోయిన లేకపోవునుగాని శ్రీనాథుని కవిత్యమందును వానిచరిత్ర మందును గౌరవము లేనివా రుండరు. అక్కానంబుననే పంతులుగా రీగ్రంథమును స్వీకరించినారు. వారు స్వీక రించినగ్రంథమే కావునఁ గృతిమాడ వారిశేరనే సమ ర్పించుట సమంజసమని తలంచి లోకోపకారపరాయణు లైన పంతులుగారికే దీని నంకిరముచేసి శ్రీనాథ చరిత్రము నకు మజిలెపవిత్రతను గలిగించితిని సంశయించుచున్నా ఁ డను. శ్రీనాథునియందును, నాగేశ్వరరావుగారియందును గల గౌరవంబునం జేసియైన బంశితలోక మీనాటకము నాదరించి నన్ను మన్నించుఁగాక యని విన్నవించు చున్నాను.

శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి
రాజమహేంద్రవరము 1-8-27

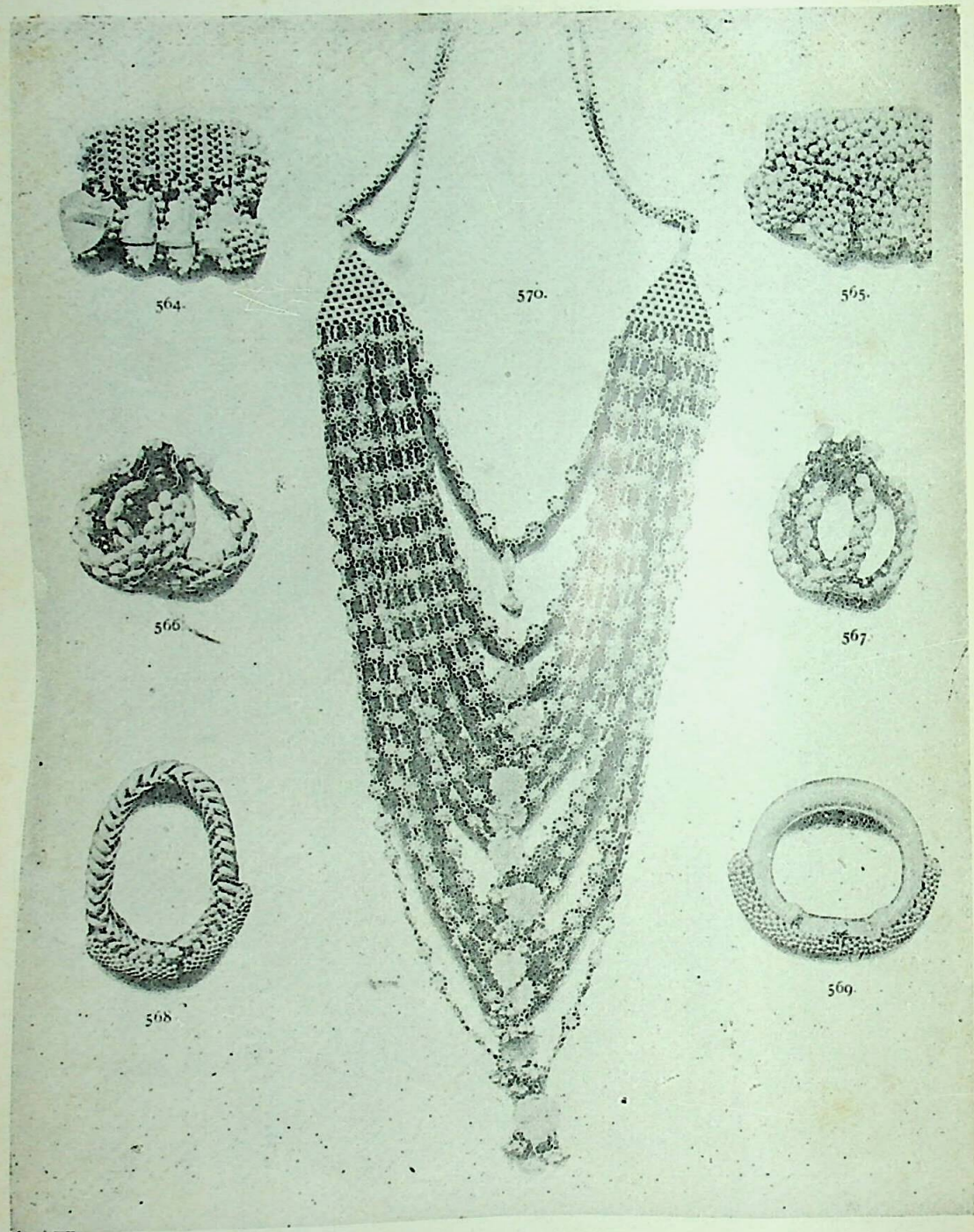
వేద దుకొలు

శంకర నారాయణ కవులు

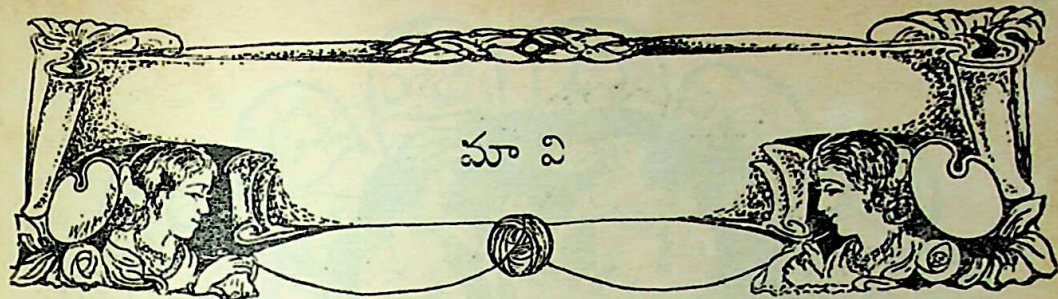
శ్రీకరాంచితదివ్య శేముషీవిభవంబు దులకించు నీకనుదోయి ద్రిప్పి
రమణీయతమభవ్య రచయితృవటిమంబు నొలయించు నీకరయుగముఁ జాచి
సుకుమారతరనవ్య సుకవితాభాగ్యంబుఁ బ్రభవించు నీపదద్యయము నిలిపి
పరమపావనధవ్య వాక్కుధాసారంబు నొలికించు నీయోష్యయుగళి గదపి
కరుణ నొకమారు నీచిన్నికవులఁ గాంచి-యభయదానంబు నిచ్చి దాస్యంబు నొసఁగి
లీల వెలయింప దీవించి మేలు గూర్చి-దేవి! మముఁ బ్రోవు మోభారతీమతల్లి!

చిత్రము గ

చిత్రము ౯

మిన్నికంటి గురునాథ కవి

ఎన్ని లతలు గొమ్మలులేవు క్రొన్ననలను-గుసుమవిసరములను ముద్దుగొలుపునవి; మ
నోజ్జకళికాళికావాల నుతవిశాల - ఘనరసాలసాలమువలె గావుగాక.

క. విరితేనెయు నెత్తెత్తెయు, నరవిష్ణుం బారయుతమ్మి నచటవిడిచి నీ
సరసంగనె గ్రొమ్మావీ! పరికింపుము భృంగము నుపవాసముదీరక.

మ. పువ్వులంబూయుటకంటె బూర్వముమొదల్ పూజించు భృంగంబు ని
న్నపురా యిట్లు శలాభివృద్ధిగని డాయక రాగ మాటాడఁ బూ
నవు; కీటంబులు నీమొగం బెఱుగ వైనం బండ్లలోఁ జేర్చ జం
కవు ఛీ చూతమ! తారతమ్య సువివేకంబేది? నీ కాత్మలోక.

చ. మివ్వు సుధారసోపమసమృద్ధఫలంబులఁ దొప్పదోగి పొ
ల్తువు ఫలమేమి? తద్గ్రహణలోలురదండ శిలాభిఘాతముల్
దవలెడు బిడ్డలంగనిన లాభమొకో? యిది మావిగున్న! యీ
భువి నెవరైన సౌఖ్యములఁ బొందరె బిడ్డలకారణంబునక.

ఉ. కమ్మనిపండ్లచాగమునఁ గ్రాలెడు తీయనిమావిప్రాక! భృం
గములు గోయిలల్ విరివిగా భవదీయయశంబుఁ జాటుచో
నమ్మకచెల్ల! తాలము తనంత నె గాలికి నూగులాడు ప
ర్ణముల గల్గలార్భటి నిరంతర మాత్మ యశంబుఁజాటెడిక.

ఉ. దిక్కులనెల్ల నింపితివి తీరుగ సారభసారపూరముం
జక్కదనాలకిక్కవయి చాలితి కన్నుల కింపునింపఁగా
నక్కట మావిపండ! అనయంబు మనంబున డంబుమీరు స
మ్యక్కతినంబు గ్రంథిలమునందున నొందితి నిందనెందునక.

“అడవిపువ్వులు”

క్రిత్తివల్లి సూర్యరావుగారు

(నెనుకటిసంచిక తరువాయి)

తొమ్మిదవ యంకురము

ఇట్టి వీరదళ యాశీర్వాదమువలన నొకప్పుడు పునర్జన్మమై తి. ప్రాయశ్చయమునందు నాబాలవృద్ధము మెచ్చుచు దలలోని నాటుకవలె ననువర్తనమున మెలగుచు నేనోపేరునకుని యొక్కయుక్కోగము సంపాదించుకొని తిరుగుచుండెను. వీరియందలి యాదర్శముకడ నుక్కోగ మెంతసాటిది! ఆరెల్లి, యొక్కనాటి సంతోషప్రసంగములో, “నీకు జబ్బుచేసినకారణమున నొకసాయంకాల మింటికి రాజాలనని శంకరయ్యచే జెప్పినవార్త యంపి నపుడు, నేను నైదునింటికి వెళ్ళితిని. ‘నీ వీలెడద యేలకెట్టికొందువు? నానిగోగము కుమరునదికాదు. ఇంటికి బంపివేయు’మని చెప్పినాడు. నీవు బెంగపెట్టు కొందువని నీతోజెప్పలేదుచుమా- లోలోన దుఃఖపడు చు నిన్ని నాళ్లుదాచిపెట్టితి”నని యక్కయ్యగారి యింటి నుండివచ్చిన కొన్ని నాళ్లకు జెప్పెను. ఎంతప్రేమ! ఎంత వాత్సల్యము! ఓతల్లీ! విజయవిలాసములో జెప్పినట్లు “బిడ్డలపేరువెట్టి నది టిలునెమిటుంబు.” ఆయననుగాదు బ్రదికించినది-ముఖ్యముగానన్ను. దైవశక్తిముసంబంధములే ని దారితోపువారిందెచ్చి కొని వారితో బాధపడుట-యందగ్ధ రించుట- యెంతటి పూర్వజన్మసంబంధమో- వారికివారికి నుండవలయును. తొట్లంటిజన్మముననే యాయన యీ యమృతము బుట్టుకొండే-లేక పుట్టుకొండే పుట్టెదననియాస

పెట్టెనో! నహి కారణమనా కార్యంసంభవతి-ఆయమృత ప్రేమ! కొమరికిలనివామామలలో లాజహామమునకు బిలువలేదు - ఇంతియ - తక్కినతావులలో బావ మూడికి జరుగుచున్నాన లన్నియు నడపించెను. పేరునకు దగినట్లే - ఒక్కరియింట బుట్టి, యొక్కరి యింట బెరిగి, యొక్కరి నానందపెట్టి, యొక్కతావున సంపరించుట యాయన కిప్పటికిని దగియున్నది. పెనిచిన తల్లి, అక్కయ్య, బావగారు, వీరివీరిబంధువులు, కీయము వారు- నెటుచూచినను మున్నూటుచుండి సజ్జనులు పరి చయులైరి. పరిచయమేమి! అప్పటికి నిప్పటికి వారికి వీరికి నొక్కనిచ్చమైన ప్రేమయే. కాశివెల్లవచ్చినవా రెవ్వరు గనబడినను గలకత్తాలో-మా... కనిపించినాడా యని యడుగనివా రెవ్వరు! చెల్లెండ్రయిండ్లలో కెంత మర్యాద! ప్రతివారికిని “మాయింటికిరావలదా, మాయిం ట భుజింపవలదా మము గనవలదా” యను పూర్వపద్యము నందలి యభిప్రాయ ముండుట వింతకాదు. వారువారు గూడుకొనిన వేదవిశేషము. ఓవరుసీరుగా రీతికాయ సీచులోనివారేకదా! ఉత్తరదేశములో, సుమారు డొక్కడు మున్నాడు. క్రొత్తగా గోడలునుగూడ బంపించినారు. ఇక్కడ వీరికే తోచుటలేదు. మార దేశమే, క్రొత్తతావే, యెట్లు గడపుదుకోయని-ఎక్కడి వారి కక్కడ సరిపడునుగాని వారికుండబట్టలేదు. ఒక నాడు తెదుగుపడినపుడు - ‘నీ వొక్కసారి రామును

జూచిరాగలవా? నా కిక్కడ సెలవులేదు. మీయత్త గారొంటిగా వెళ్లుటకుం జాలదు. వెళ్లిన నా కీయంద్యోగమున కనుకూలము గాదు. ప్రస్తుతము కొన్ని నాల్గు నీకు సెలవివచ్చుని మీయజమానుల నడిగదను. టిక్కెట్టు కొని యిచ్చెనను. రామసునకుం దంతికొట్టెదను. సిద్ధముగా వచ్చి స్టేషనునుండి నిను దీక్ష కొని వెళ్లునని పలికిరి. 'దీని కేమి! వెళ్లివచ్చెద'నని సమ్యుతించిరి. ఏమారదేశ మైనను నాంగ్లీషుయక్కలు వచ్చునుగదా, కథ గడచిపోవును; వెళ్లినారు. పదిదినము లక్కడ నున్నారు. రామముగారు పరీక్షయైన పిమ్మట నావైపుననే క్రొత్తరైలు- ప్రాతరైలుమార్గములమీఁద నుద్యోగమునఁ బ్రవేశించిరి. దినమును నొక్కవైపునకుం దవతోఁగూడఁ బనులలోనికిఁ దీసికొనిపోవుచుండిరి. ఆజనులు- వేషము- భాష- పనులు మాచినకొలది వీరికిఁ గొన్ని నా గ్లాడేశములో నుండవలయునను నుద్దేశము కలిగినది. ఉండవచ్చును వారియింట నేఁదాదియున్నను బెంగలేదుగాని, యూరకయే యుండుటలో స్వాతంత్ర్యములేదు. 'ఎట్లురా దైనమా!' యని యెంచుచుండిరి.

ఆపదబాబు, సర్కారుబాబు నని యిద్దఱున్నదమ్ములు. నూతనమార్గములను జేయించుటకుఁ గుత్తగొనువారు. వారిచేతిక్రింద ననేక దేశముల మాలివాండ్రు పనిచేయుచున్నారు. తెలుఁగుమాఁచినవాండ్రును బెక్కురుగలరు. వీరియందఱకుం బనులు చెప్పుటకుం, జేయించుటకు, వచ్చినవారు రానివారిని బద్ధువ్రాసికొనుటకుం దక్కినదేశపు మాలివాండ్రుమీఁదనువలెఁ దెనుఁగువారిమీఁది కొక్కరు కావలసినచ్చెను. మాలివాండ్రలోని యొక్క మాతనిఁ దెట్టిరిగాని సమర్థతచాలదు. ప్రస్తావనలో రామముగారి కిది తెలిసినది. బాబులతో మాటలాడినపుడు వారే యీ కొదవంజెప్పిరి. "కొన్ని నా ల్గీ పనిలో నుండరాదా, మీ యుప్పుజేటి పంతెనలమీఁదవలె నిద్రు నీతోఁ బలుకరించువారు లేరా, 'యక్కడి మీకుమీరనిలయంబులకు సగ్గిరాక పోయెనే యిక్కడి రత్నకందరములు'" - అని నవ్వుచు రామముగా రనిరి. రోగియుఁ బాలేశోరను, పైద్యుఁడును బాలే పక్ష్యముచెప్పెనుగదా - మాయ త్తమామలకు బెంగలేదు. చాలనాల్గునుండి వారితో నుండుటలేదు గనుక - కాకినాడలో నున్నను, గలకత్తలో నున్నను

వారికిసమానమే. అందఱు సంగీకరించిననుఁడు. బాబుల చేతిక్రిందఁ బనికొప్పుకొనిరి. బాబులు బంగాలీవారు. దేశ భాషయగు హిందీ వారికి మంచిసీల్గఁప్రాయము. ఇంగ్లీషు సాధారణముగావచ్చును. నేనువినియుంటిని- చెన్నరాజధానిలోని విద్యాధిశయమునకుఁ గలకత్తారాజధాని విద్యచాలవలె- మనవారు బొట్లెరింగ్లీషుని నవ్వుచుండువారు గదా! అదియే యిచ్చట తారసీల్గినది. ఈయనమాత్రము- ఒకబడిలోఁ జదివెనా, యొక్కపరీక్ష యిచ్చెనా- అంతయును స్వయంకృషియే - వారివలన వారివలన గ్రహించినదే- అయిననీమి - తాత్కాలికవ్యవహార తుచుచునది లభించినది. మజియు నిప్పటివలె గావపుడు. ఇంత నిర్బంధములేదు. అందులో నెన్నిమార్కు లిందులో నెన్నియని యడుగరు. కవిలెకట్టలవలె యిష్టములు పట్టుకొనివెళ్లి మాపనక్కరలేదు. వ్యవహారసరళి నజేరి కార్యము నడపినంజాలును. ఎక్కడవై నను వి. ఎ. వదిలి యుద్యోగములోఁ జొరఁబడిన నీవును వొక్కపాఠశాలలోఁదప్ప నితరస్థలముల నుద్యోగమునకుం బనికిరాదు. ఇతరమునకుం దగినచదువునకు మరల నక్షరాభ్యాసము చేయవలసినదే కద!

ఎట్లుమాచిన నిరువది మైళ్లదూరములో నంతలేదని నను బదివండుమంది తెనుఁగుమాఁచినవాండ్రు గలరు. వారందఱు వీరిచేతిక్రిందికి వచ్చిరి. ఆంధజీతోఁ జాట్టజీకము. 'మీజేయూరు మీజేయూరని తెలిసికొని- 'మీయూర నాతఁడు బాగుగానున్నాఁడా - మీయింటి నే రెవ్వరు- అల్లరువారిలోనివాఁడు నీకుఁజాట్టమా' - అని యొక్కొక్కరి గుట్టుచుట్లు తెలిసికొనుచు వారి కుత్సాహస్కారిత వాక్యములు చెప్పుదుఁ బనిచేయుచుండిరి. 'ఈకిసర బాసర వదలినది. మనమాటతెలిసినవా రొక్కరు మనజుట్టుకుం దలవరి దొంకినాఁడని మాలివాండ్ర కానందము. వాండ్రకుఁగల లోపములన్నియుఁ దెలిసికొని వీరు బాబులతోఁజెప్పుట-వారివలన సహాయముచేయించుట- బాబులకుఁ బ్రేమప్రాత్రములకు- ఇవి వీరి ముఖోన్మేషములు. ముఖవిశేషమో యేమో మాచినవారెల్ల వీరికిఁ బ్రియులగుట మొట్టమొదటినుండియుఁ గలదు. తిష్టనుదిరినది, నిష్టనుదిరినది. నెలకింతని బాబులు శీతమిచ్చువారు. దానిని రామముగారి చేతికిచ్చువారు. ఆయనదాని నన్ని

హోత్రమువలెఁ బవిత్రముగాఁజూచి భద్రపఱచిరి. ఏమని చెప్పనచ్చును! ఎట్లు దీనిసంధర్శము! ఎట్లయిన దానిలో నుండి కొంచెము నాక్రింద వ్యయపెట్టుచుండుడనిచెప్పిన వారికేమియర్థమగునో-సర్వసందేహము. వారికిదియొక్క లెక్కలోనిదేకాదు. కొంతమొత్తముచేసి వారే మాయత్తమామలకుఁ బంపివేయుచుండువారు. అపుడేమన వచ్చును? మాటలాడఁగూడదు. నీమాజామా వీరికి వేషము ముదిరినది. ఇతరదేశపుఁ బనివాండ్ర లెలవాఁడు మానివాండ్రయొద్దనుండి రూపాయ కింతని రుసుము తీయుచుండు వాఁడు. తెనుఁగుపనివాండ్రాయలవాటుచోప్పున నీయఁ బోయిన- 'చీచీ, ఇట్టిపనికూడదు. నెత్తి మంశించుకొని కష్టపడి మట్టికొట్టుకొని రాళ్లురప్పలవొంగించి గడించు కొన్నడబ్బు-నీడపట్టునఁగూర్చుండి కట్టపెత్తనము చేయు నేను బుచ్చుకొనను. నాకును గొంతవచ్చుచున్నది. అదియే నా కెక్కున- ' అని వారికి సంతోషము గలిగించుటయే కాదు; తక్కిన లెలవరులకు బోధింపసాగిరి. ధనమే ముఖ్యోద్దేశముగావచ్చినవారుగావున వారునినట్లు విని యట్లు నటించిరిగాని - కొంతలు దారిలోనికివచ్చిరి. కొందలు పుచ్చుకొనుదానిని దగ్గించుకొనిరి. కేవలము మానిపించుటకు వీలులేకపోయినది. వీరికేమి, యిచ్చువారిచ్చుచున్నారు. పుచ్చుకొనువారు పుచ్చుకొనుచున్నారు. ఇచ్చుట పుచ్చుకొనువారు నేర్పిరి.

కొంతభాగము మార్గము పూర్తియైనది. క్రొత్త క్రొత్త స్త్రీమనులు నిర్మించిరి. క్రొత్తక్రొత్త మేష్టరులను బనివాండ్రను నియమించుటకూడ జరగినది. బాబూ లెద్ద అస లాభము గలిగినది. వారి కుత్సాహముగా నున్నందున వేటుపని గుత్తగొను సమయములోఁ దమక్రింది వారికి బహుమానము లిచ్చిరి. వీరికి నీయఁబోయిరి. 'నా కీబహుమానము వలదు. తమరును రాములుగారును దొరలతోఁజెప్పి యెదోయొక స్త్రీమనులోఁ బని చెప్పించిన- తొలుత నెంతటి చిన్నస్త్రీమనులో నైనను సరియే-అదియే నాకు బహుమానము.' అని పిరు చెప్పికొరిరి. 'పండత్ జీ, యీలైనులో మంచియూళ్లు లేవు; పట్టణములు లేవు. కొన్ని నాళ్లు మాతోనుండుము. సమయముచూచి నీకు మంచిపని వేయించెదమని బాబూలు సమాధానపఱచి వారికిఁగల మఱయొకపనిలోఁజెట్టిరి. దీనికి దానికి సంబం

ధము లేదని - నలువురతోపాటు బహుమానముగూడ నిచ్చిరి. దానిలోఁ గొంత నాకేమైనఁ జేయించిపెట్టుడని మానాయనగారియొద్దకిఁ బంపించిరి. నాకు బాటోడు గంతగా లేదు. అత్తవారు పెట్టినదియుఁ దక్కువయే. ఈహారమొక్కటి యెన్నఁజికిని వదులు విఁపుగానినని యాసాముతో మాయమృ చేయించినది. నేనడిగినా, మావారడిగిరా, తల్లిదండ్రులు బోధించిరా- ఏమియును లేదు. మూఁడేండ్లది కానిమ్ము, ముప్పదియేండ్లది కానిమ్ము 'నాది, నాభార్య'యనునభిమాన మెప్పుడుపుట్టినదోయపుడొకరు చెప్పనక్కఱలేదు. చెప్పిన బుట్టునదికూ యీ తలంపుఁ లేలంపున్నంతనే-రామిలేనినాఁ డొడఁగూడునా, కాలము రావలయును మాయింటి కుత్తరము వ్రాయు చుండునరు. దానిలో- 'నేను మీదయవలన నిన్ని నలు పనిచేయఁగా నిన్నిరూపాయలు దొరకనవి. ఇంతవఱది న్నేహితులైరి. దేశమిట్లుండును; భాషయిట్టిది. జన హృదయములు మంచివి. ఆవరామెక్కు'డనితెల్పుచుండుటచే నా కింతప్పటినుండి దేశము చూడవలయునని కోర్చి యుపయించెడిది. దానికిఁ గాలము రావలయును. నడుమ నడుమ, 'లక్ష్మీదేవి, గౌరిదేవి తేమముగా నున్నవైనను వ్రాయఁగోరెదను. ఎవ్వరైన నీప్రాంతమునకు వచ్చువారున్న వారితో వారివలె నొక్కసారి యీప్రాంతమునకుఁ బంపుడు; సామ్యపంపెదనని, నన్ను మనస్సులోఁజెట్టుకొని యుంకించువారు. 'లక్ష్మీనిగాని, గౌరినిగాని నీ భార్యను బంపునపుడే పంపవలయునుగాని యితరులతోఁ బంపఁజాల'మని యొగతేమములు తెల్పుచు బదులు వ్రాయువారు. అదిగోనని యా కాలమును సమీపించినది.

ఆగరాపారా కలకత్తాకుఁ గొన్నిమైళ్ల దూరము లోనున్న చిన్నస్త్రీమను. కేరునకుఁ జిన్నస్త్రీమనే - పని మాత్రము పెద్దస్త్రీమనులోకంటెఁ బెద్ద-అందులో నెక్కుడుపని నీ. కె. నేనుగారిది. వారు పెద్దపసిద్దాయుర్యేద వైద్యులు. కలకత్తాలో వారినివాసము. చంద్రకిరీర సేనుగా రాయుర్యేదములో నిధి. ఆకాలములో వారి నెఱుంగనివారు లేరు. వారిచే నేనఱగిన మొట్టమొదటి లెలమానె జపాకుసుమలైలము. కలకత్తా పెద్దనగర ముటచే నేనుగారికి వైద్యమున కుపయోగించు వెన్న, పాలు, తేనె, వనమూలికలు దొరకుట. అప్పుడుదొరకుట దుష్ట

మయ్యను. దానికని ఆగరాపారాలో నొక్క పెద్దభూమి కొని, దానిలో నిండుకట్టి, బీళ్లు, పచ్చిక పెంచి, కామ ధేనువులంటి కొన్ని యావులను, గేదెలను, మేకలను పెంచెరి. దానికిదగిన పనివాండ్రు-వైద్యమునకుఁ గావలసిన మూలికలు-పుష్కములు నాటించి పెంచెరి. శాస్త్రవిధిగా వైద్యగ్రామము నిర్మించెరి. అనేకవిధములైన కాసారములు, ఫలపుష్కములు, పుష్కపుష్కములు, పుష్కములు-కొల నలలో శతపత్రములు, సహస్రపత్రములు, వివిధములైన కలువలు, పద్మములనుండములు-వాని కందములు, తూండ్లు, పుష్పముగువు, కదళీమగువు, పద్మమగువులు- నీగలను పెంచి తటాకతటపుష్కములలోఁ దేనెపట్లు పట్టించు వారు. అనునెను వారిపుత్తులు, పనివాండ్రు ఆగరాపారాస్థేమనుకఁ బెద్దపని కల్పించురు. ఆస్థేమను మిగులఁ బెద్దదియుఁ గాదు, చిన్నదియుఁ గాదు. మా యనుభవ మునకుఁ దనపట్టె యున్నది యననచ్చును. అందులో నొక్క టిక్కట్టు మేష్టరుపని బాబూలు వేయించెరి. మా పండితజీగారును గొంతవలకుఁ దననవారి సావాసమున నా పనికై యత్నించుచున్నవారగుట మొదటినుండియుఁ గొంతకొంత పరిశ్రమ చేయుచున్న వారు- కావున ముందే కొన్ని బండుకట్లు నేర్పికొని రి. టిక్కట్టిచ్చునని, పుచ్చుకొనునని యితరమైన తీగటపా మొదలైన పనులనలె నెల్ల కాలము నుండునని కాదు. టెలిగోనుకు బయలుచెప్పుట - తీగటపామేష్టరు లేని యపుడు-ఏమని, యెవ్వరని, నిలువునుని యడుగుట నేర్పికొనిరి. వచ్చినమాటలు తూచుట, వెలుకట్టుట- రసీదులిచ్చుట గ్రహించెరి. లైటింజములు పోవునపుడు- ఆస్థేమనులో నిలువకుండఁబోవు రైట్లు వచ్చునపుడుఁ బెద్దమేష్టరుగారు లేకపోయినను బనివాండ్రును వెంటఁ బెట్టుకొని ముందుస్థేమనుకఁ దెలియఁబఱుచుట, తాళము పుచ్చుకొనుట యిచ్చుట, యిట్టివి పెద్దవారియనుమతిపై జరిపించుచుండువారు.

హృదయమున వయగలదు; పెంకితనము లేదు. మయతో నేష్టామ్యునగాముపుట్టును. తమస్థేమనుగో రైలే క్కు-వారికి న్యాయముగాఁ బెట్టెలు బరువులు తూచి, సరియైనసాము పుచ్చుకొని రైలేక్కించువారు. ఇతర స్థలములనుండి వచ్చిదిగినవారిని 'నీపెట్టె నాకనుమాన

ముగానున్నది. బరువెక్కువయుండును. నేను మరలఁ మాఁచెద'నని దేవరింపక-నిర్బంధపెట్టక-లోపములున్నను గరుణించి వదలుచు- డబ్బులేనివారిని తలమీఁదెరుడ్డ య క్కుడఁ బెట్టుమనక- మొదటనే హృదయము మెల్లనిది- సరకారుసాముపోగొట్టుట కిష్టపడక-బహుదమతాగ్రముగా మెలగఁజొచ్చిరి. తమపనిలో లోపములేకుండ- నితరస్థలములలో జరిగిన లోపము లిక్కడఁ బైలుపడినను- ఇతరులలోపములు పైలుపడి మాటలెప్పించుట కిష్టము లేక-కొన్ని లోపములను గరుచే వదలి, యెఱిగిన యెట్టి వానినైన టిక్కట్టునకు లోనికివచ్చిన నిచ్చి యెఱుంగని వాఁ డెంతటిఘనుడైన నావలెనుండి యడుగుమనక - ఎఱుగక లోనికివచ్చినవారికిఁ గావలసిన ప్రత్యుత్తర మిచ్చువారు. 'మాఁడేండ్లేమి యిబ్బడై దేండ్లున్నవే; అఁటిక్కట్టుకావలయును'- ఇట్టి బిగ్గిపికలాయనయొద్ద లేవు. దేనిలోఁ బ్రవేశించిన దానియందు నుంచివేరు కొఱకే ప్రయత్నముచేయువారు. కావుననే యచిర కాలములోనే యక్కడనే మేష్టరు పదవి లభించినది.

రెండుమూఁడునాళ్ల కొకసారి, చంద్రకిశోరసేను గారి పుత్తులు, దేవేంద్రనాథసేనుగారో, ఉదేంద్ర నాథసేనుగారో వచ్చువారు, పోవువారు-చాలసేపుస్థేమ నులోనుండువారు. దీనిచే వారితో మైత్రి యలవడినది. 'మీదేదేశము, జిల్లాయేది, వారి నెఱుంగదురా, వీరిని దెలియునా- కాకినాడ యెన్నఁడైననెల్లి నారా- రాజ మహేంద్రవరములోఁ బెద్దన్యాయవాదుల వేళ్లేమి. వారిలో నెవ్వరితో నైనఁ బరిచయమున్నదా' యని నా రడుగువారు. ఈయనచేసిన సవాసము పెద్దపెద్ద వారితో-సాధారణముగా నెఱుంగని వారేలేరు. ఏదో యొకప్రసంగములోఁ దమ పరిపాలనలో నొకయింగ్లీ షు దినపత్రికయుండినట్లును, దానికి నాయాసమయములలోఁ బ్రవరించుట కాంగ్లదేశమునగల ప్రసిద్ధపురుషులు, జమిందారులు, వర్తకులు, దేశసేవాపరులు, న్యాయ వాదులు, పండితులు నిట్టివారి వాయాపటములుకావలసిన యుండుననియు సేనుగారు చెప్పిరి. వీరెఱుంగని ఘోటో గ్రాఫరులేరు, వీరెఱుంగని సరిత్రములులేవు. కాఁబట్టి యెవ్వరివేరనో వ్రాసి యొక్కరిపటము దెప్పించి తా మెఱిగి యున్న సేను హితునకు వ్రాసి

ప్రసిద్ధపురుషుల జీవితచరిత్రను వ్రాయించి తెప్పించి వారికిఁ గొంతసహాయమును వ్రేవనులోఁ గూర్చుండియే వీరుచేయుచుండువారు. మాయంట నేను వచ్చునప్పటి కెన్నియో జసాకుసుమ తైలములును, సుదర్శనమార్గములును, దశనకాంతిమార్గము డబ్బాలుఁ గలవు. ఒకప్పుడు ప్రసంగములో 'మాయాపథములు మీ దేశములోఁ బ్రచారమునకుఁ దెచ్చి యమ్మిపెట్టువారి నెవ్వరినైన నమ్మకమైనవారి నొక్కరిం జూడరాదా'యని నేనుగారు కోరిరి. 'కానలసినంతమందియున్నారు. మావాణ్ణి శంకర దీక్షితులని యున్నాఁడు. పితాపురములోఁ గొట్టుపెట్టించి చుట్టుప్రక్కలయూళ్లలో నమ్మించెద'నని చెప్పిరి. 'అతని వలన మీకు సందేహమక్కఱలేదు. అంతకును నేనే పూజుకాఁచును. కేవలము నాదేరుననుండిన నాయుద్యోగమున కాటంకమని దీక్షితులు 'దేరుపెట్టించుచున్నా'నని చెప్పి కొన్నిచుండులు పితాపురములోనుండి విక్రయించు నట్లు చేసెను. రాకపోకలు కైలుసాము నేనుగారే పెట్టుకొని, నూటి కిరుచదియైదుమతున నమ్మినదానిపై దీక్షితునకు ముట్టులాగున నేర్పఱయినది. రూపాయ కేరైన నమ్మిన నాలుగణాలు తీసికొనుటయే. ఎంతలేదనినను కలపఁ గాలిమీఁదఁ గాలువైచుకొనిపూర్పుండి యిరుచది చుప్పది రూపాయలు గడించుచుండెను. లెక్కలు చక్కఁగా వ్రాసి యిన్ని వ్యయమైనవి, యిన్ని నిలువయున్నవి, యింతసాము వచ్చినది, యింతపుచ్చుకొంటి, నింత పంపితి ననియు, నీయీమందులులేవు, వానిని బంపవలయు ననియుఁ దెనుఁగులోనే వ్రాసిపంపిన నవి పీఠెప్పటి కప్పుడు తర్జుమాచేసి వారి కప్పగించువారు. డబ్బు దొరకుచున్న కొలది దీక్షితులు శ్రద్ధయొక్కవయి ప్రతివారికి బోధించి యాపథములు తలనూనెలు విక్రయించి యుత్సాహముతో నుండెను. ఈ విధముగా నూరక పూర్వున్న దీక్షితు నొకవ్యాపారింజేసి పదిమందిలో నడయాడఁగాఁజేసిరి. నేనుగా రేఁజేట దీక్షితులు దేరు

మీఁద క్యాలండరులు, డైరీలునచ్చుచేసి పితాపురము పంపుచుండువారు. తారీఖుల క్యాలండరులు, డైరీలు కానలసినవా రూరకయే వానిం బంచిపెట్టుచున్నను మర్యాదకుగా నేదోయొక్కబుడ్డి కొనుటయు, నొక్క లేదులక్యాలండరు పుచ్చుకొనుటయు-సరసులు, రసీకులు, నుండరామటే-జపానుసుమతైలములు కలకలవాడుకలు-బుడ్డిచెల్లగాబుడ్డి - పల్లెటూళ్లలోను గాకినాడ మన్నన పట్టణములలోను దీక్షితు లొక్కఁడే వీరి యాపథములు విక్రయించువాఁడు. మఱి యితరులకు నేనుగారు పంపు మన్నను బంపరు. కాబట్టి రుదెయిటేగిన చిల్లరపర్వతుల దీక్షితులుదగ్గఱ నాపథములొని మాటుజేరయిన కమ్ము కొనఁజూచిరి. చిన్నచిన్నవైద్యులు వాసారిష్టు, సురవల్ల కషాయము, చందనానవము, కల్యాణవటి, మొదలైనవి కొనిపోయి రోగల కుపయోగించి లాభము పొందుచుండిరి. గౌరి, శంకరదీక్షితులు పితాపురములో నెట్లును నాల్గు నివాసముచేయవలసినచ్చినది. గౌరి చిన్నతనములో నున్న దేకాపునఁ జాట్టములు పక్కలు మెండుకొనిరి. హాయిగాఁ గుప్ప-లేశ్వరునిదయచే వారన్పుటఁ గలము గడుపుచుండిరి.

నేనుగారికి మావారియందు మైత్రి మెండైనది. అదియని యిదియని నలవన్నను నేదో కొంతపర్వకుని మీఁద ముట్టఁజెప్పచుండువారు. ఒంటరిగా నన్నపుడు పీఠదియంతయుఁ దండ్రుగారికిఁ బంపివైచుచుండిరి. వంచికి వంచిలోనే స్నేహితులు, విరోధులు నుండురు. చెడ్డపఁ జెడ్డలోనే స్నేహితులు, విరోధులు నుండురు. ఎవ్వరినియును వారు కనఁబోయిచుకొనుచుండురు. నైజులు మనకును గ్రుడ్డికంటికిని మందులేదు. కాని యేకాలమందైనను సత్వము, న్యాయము బలిష్ఠమును నక్రమములేఁ గప్పుచుండినను దానిగౌరవము నెప్పటికైన నిలుపుకొనుట గాని మానదు. జాపకము నుంచుకొనుఁడు. దీనిప్రసంగము మందు గావించెదను.

కుబ్జ - ఉత్కంఠ

బల్లారి కృష్ణప్ప గారు

గగనసీమంతినీమణి కైరవాపు-రాక గోరుచు బువ్వుల కోక గట్టి
 నిలిచెనో నాగఁ జుక్కలు నిండిపోయె-మదనకేళికి బైకొను మాయలాడి
 కన్నుగన చెవ్వుమో యనఁ గలువలేమ-నగవు దళకొత్త మోమెత్తి మగనిఁ గాంచె
 గన్నుఁగానక తెమ్మెర పిన్నవాఁడు-పూలతావులు వెదఁజల్లి మేలమాడె
 నించువిలు పూని రతిరాజు సంచరించె-గడచె నొకజాము జనరవం బుడిగె నకట !
 ఉగ్రసేనుని యాజ్ఞ మహోగ్రమనఁగ-గుండుమ్రోగెను ధామ్మని కోటమీఁద
 “మరున”ననిపల్కి పోయిన మాయకాఁడు-తడయఁ బనియేమొ? నాయుంటి దారి తప్పి
 వాడవాడలు తిరిగెనో, మేడలందుఁ-గుసుమ శయ్యలు వెదకెనో, కుబ్జకొఱకు?

క. మధురాపుర వైభవము-మధురాధరల మనోజ్ఞమందీరవనుల
 మధురస్వర కీరముల -మధుదమనుడు గాంచికాంచి మఱచెనో మరల?

ఉ. గోపనితంబినీవిభుని కోమలదేహము సోక గొబ్బన
 దీపితమయ్యెనా చెలువు దివ్యమృగాక్షులకన్న నవ్యమై
 కాపురమయ్యె నాగృహము కామితదాయకి భాగ్యదేవికి
 బాపురె ! యమ్మహామహుని బట్టి పెనంగిన జన్మ మున్నదే!

ఉ. శ్రీరమణీయమై దివిజనేవితమై వివిధార్థసదృశమై
 భూరిమనోజ్ఞమై భవనపోషణమై కరుణాలవాలమై
 కారణజన్మమై వెలయు కంజదళాక్షుని దివ్యకాయము
 సారెకుఁ గాఁగిలించి రతినల్పినబోటికి నాకమేటికి?

ఉ. కన్నులపండువై కుసుమకాండునిదాడికి రాజమార్గమై
 యున్నతమై నభోరమణి యుర్వికి జిల్కిన గంధసారమై
 వెన్నెల నిండిపోయె గడు వేదనలొందుచు డాగె జీకటుల్
 బన్నమునోందె చామరలు పర్విడె నాయెద నున్నకోరికల్
 తిన్నఁగఁ బ్రాకె గాక యిక దేహము నిల్చునె? రాగదే హాసీ!

మ. హరినీలద్యుతినంచయంబులను మాయజేయు దేహంబుతో
 శరదిందుప్రభలక మఱియు దరహాసం బొల్కు. నెమ్మొముతో
 నరవిందంబుల డాలు డీలుపడఁ జేయక వెల్లు కందోయితో
 విరిదండల్ నటియింపఁ దీప్తగతులక వెన్నుండు రాకున్నచో
 దరమే గెల్పు శశాంకునిక రతికళాతత్త్వజ్ఞమీనాంకునిన్?

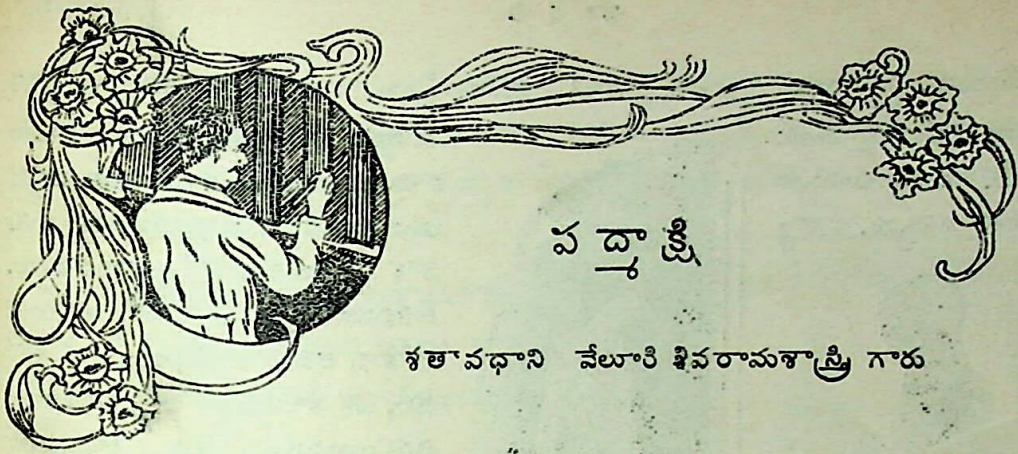
సీ. నామగోత్రము విని నయన మల్లార్చిన సోయగం బెచ్చటఁ జొనిపినావు?
 గంధంబు గైకొని కనులెత్తి చూచిన విన్నాణ మెక్కడ వీడినావు?
 తావి కానందించి తలయూచి మెచ్చిన తాత్పర్య మెచ్చోటఁ దాచినావు?
 మూడుడొంకలు దిద్ది ముచ్చటలాడిన మర్కఠ మొదుకో మఱచినావు?
 ఉన్న చేష్టలెల్ల నొప్పుగాఁ బరికించి-కపటకృత్యములను నొరవించి
 నిన్నుఁ గలసి మోసి యెన్నుండు పుట్టిన నగరమందు నుండు నిగమవిరుత!

సీ. ఆశించె నని యెంచి యరయఁగాఁ బొందితో క్కొని లిమ్మనుటకుఁ గాదుకాదు
 ప్రేమించె నని యెంచి పెడత్రోవఁ బట్టితో గానంబు వినుటకుఁ గాదుకాదు
 మోహించె నని యెంచి మూలల డాఁగితో కలికినేతలునేయఁ గాదుకాదు
 కామించె నని యెంచి కానరావైతివో కందర్పకేళికఁ గాదుకాదు
 కనకవీరంబునం దుంచి గంధ మలఁది-పుష్పహారంబు లర్పించి పూజనేసి
 పరమవైకుంఠపురమున కరుగఁగోరి-వేడుచున్నాను శ్రీకృష్ణ! వేగ రమ్మ.

చంద్రోదయము

జి. జామువకవి గారు

కడలిరాయని మేలికడుపున జన్మించి సిరితోడఁ బెరిగిన చిన్నవాడు
 నళిననాభుని పెండ్లి నాడు సోదరి నవ్వఁ బాదాలు గడిగిన బావమఱది
 పండువెన్నెలఁ జిమ్మి మైరులు పండించి ధరణికన్నముఁ బెట్టు ధర్మరాజు
 రక్తసంబంధంబు రవ్వంతలేకున్న మానవావళికెల్ల మామగారు
 కులట లెంతెంతగాఁ దిట్టుకొనుచు నున్న-జింత కాసంత నందని శాంతమూర్తి
 జింకపిల్లను ప్రియమారఁ జంకఁ బెట్టి-పొడుపు గొండల కెక్కె వెన్నెలమగండు.

పద్యాక్షి

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి గారు

౧

స్థారదాశ్రమమున నుండు విద్యాధి లంద
అలో ప్రద్యముఁడే మిగుల తెలి
వి కలవాఁడును, మిగుల దరిద్రుఁడును.

ప్రద్యముని తండ్రి ప్రమోదుఁడు మ
హాతపస్వి. అతఁడు తపస్సుచేయని తేత్రమే
లేదు. అతఁడు భారద్వాజాశ్రమమునఁ బండ్రెం
డేండ్లు తపస్సుచేసి వచ్చినవిదప కలుగఁబట్టి
ప్రద్యముఁ డింత మేధావియైనాఁ డనివిద్యా
ధులు వివిధవిధముల చెప్పికొందురు.

కానంత కటికనేలయేని లేకపోవుటయే
ఆయింట ఆఁడువారినద్దనుండియు అంబుభక్షణ,
పర్ణభక్షణ పూర్వమగు తపస్సుచేయుటకు
హేతువనితీ ప్రవిమర్శకులు వాదించినను, కొంత
ఆఁకటితపస్సుక్రింద విలియాపడినను, కొంత
యథార్థము కాకపోదని పలువురనుకొందురు.
వారిశరీరములు చూచుచో అంతయు యథా
ర్థమేయని యందఱును ఒప్పుకొందురు.

ప్రమోదునకిపు డెనుబదిదేండ్లు. అతని
భార్య ఆమోద కలువదేండ్లు. ఆదంపతు లిపు
డు భూప్రదక్షిణమునకు బయలుదేరిఁ దలఁ

చుచున్నారు. అట్టి ప్రదక్షిణములు ఇదివఱకు
రెండుమాఱులు అయినవి.

ప్రమోదునిలో శర్వతపు శవిత్రత, మఱి
చెట్టు రాచటికము, ఉదయసూర్యుని తేజమును
కలపు. దుర్వాసుని కోపము వీనికన్నిటికి
మకుటముగా కలదు.

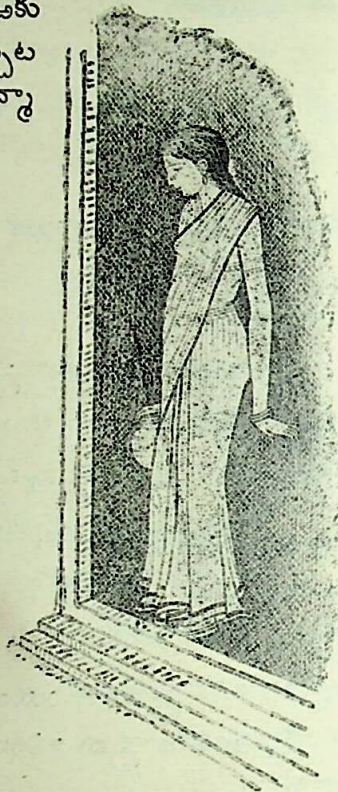
ప్రమోదునియందలి కోపము తీసినైచి
యశోదాప్రేమ కలిపినచో నామోద యగును.

ప్రద్యమునకు విద్యాదీక్ష అయిపోయి
నది. అనఁగా వివాహమునకు పట్టా పుట్టిన
దన్నమాట. అతఁడు స్వగృహాన్ముఖుఁ డా
యెను.

గురుకులమునుండి గృహాన్ముఖుఁడగు
విద్యార్థి యానందమునకు మేరలేదు. అతఁడు
తనకుటీరమున స్వర్గసుఖ మనుభవించును.
జీవన్ముక్తునివలె సంచరించును.

మునిపల్లెలో ఆత్మారామునియిల్లు అతి
ధులకోసమే కట్టఁబడినదని అందఱునుకొందు
రు. అతనికూఁతు పద్మాక్షికి అతిథులు కర్ణు
పాద్యము లిచ్చుటతోడనే దినమంతయు సరి

పోవుచుండును. ప్రద్యుమ్నుఁ డాయూర నాఁగి వారిముంగిటికి వెళ్లువఱకు పద్మాక్షి పాద్య మిచ్చుట కెదురుగా వచ్చెను. పద్మా

యకున్నాఁడు. పద్మాక్షి మెలమెల్లగా లోని కేఁగెను. ప్రద్యుమ్నుని కపుడు కనులు వచ్చెను. అవి యపుడు అతని హృదయమునుండి అననుభూతపూర్వ మగు నొక తన్మయతను తోడుకొనివచ్చెను. అతనిమనస్సు చీగిరించెనో, లోపించెనోకాని అది యొకసుఖము, ఒక ఆనందన, ఒక కాంతి, ఒక లబ్ధి, ఒక జన్మాంతరసంబంధము, ఒక అధునాతన ఘటన, ఒక లోకపూరణము, ఒక లోకము.

ఆత్మారాముఁ డగ్నిహోత్రగృహమునుండి వచ్చి, ప్రద్యుమ్ను నాదరించి, యతని కులగోత్రాదులు ప్రశ్నించి సమాధానము పడసెను. తన కుమారుఁడు శశిచే లోగడ పలు మాటలు భోజన సమయములందు గురుకులమునందలి మేధావులలో అతి మేధావి యని ప్రశంసించబడువాడు

క్షిని జూడ ప్రద్యుమ్నునకు రెండుకనులును చాలలేదు. తన యిచ్చినపాద్యము గ్రహింపక నిలువఁబడియున్న ప్రద్యుమ్నుఁడు పద్మాక్షికి కానఁబడుట లేదా? పద్మాక్షియు అతని వీక్షించుచున్నదా?

తార్కికులు గాలి, ఆకాశము మొదలగు వానిని అమూర్తద్రవ్యములుగా పరిగణించిరి. పద్మాక్షి మతమున జగత్తంతయు అమూర్తమే. అద్వైతులుగూడ ఈశ్వరునకు రూపమున్నదని అంగీకరింతురు కాని పద్మాక్షి. అంగీకరింపదు. ఆమె పుట్టుగ్రడ్డి.

పద్మాక్షి చూచుచున్నదో లేదో కాని ప్రద్యుమ్నుఁడు గ్రడ్డివానివలె లోక మార

ఇతఁడే యని గ్రహించి, 'నీ నామధేయము ప్రద్యుమ్నుఁడు కాదా?' అని ప్రశ్నింపగా లోనియక్కజమును వెలువరింపక ప్రద్యుమ్నుఁ డగు ననెను.

ఇంటిలోనుండి శశి వచ్చెను. ప్రద్యుమ్నుఁ డతనిఁ జూచి 'మీ రెపుడు వచ్చితిరి?' అనెను. 'ఇదియే మాయూరు. మాయిల్లిదే' అని శశి తెల్పెను. 'ఏమీ! తన్నిన పరువువైఁబడినట్లు నేను సరిగా మీయూరే, విశేషించి మీయింటికే వచ్చితినే!' అని ప్రద్యుమ్నుఁడు పలికెను. 'మా యదృష్ట'మని శశి పలుకుచు 'దొడ్డిలో' దిగుడుబావి యున్నది. ఇంక స్నానముచేయు'

డని పండులు కోసికొని రా తోటలోని కేగెను. ప్రద్యుమ్నునకు దొడ్డిలోనికి దారి చూపి ఆత్మారాముడు అగ్నిహోత్రగృహములోని కేగెను.

ప్రద్యుమ్నుడు తరువాతావితానఋషివేష్టి తమగు నా గృహోద్యానమున దిగుడు బావి కడ నిలుచుండి యింటి దెనఁ జూచుచుండెను.

ఓ ప్రథమప్రేమమా! నీవు ధన్యమవు! నీయందలి తన్మయత, శూన్యత - ఆవేదన, సుఖము-ఆశ, నైరాశ్యము లోనగు జంటలు గౌతములవలె నెటులు కలిసియుండుకో పిదప నెవఁ డెఱుఁగును? ఆ ప్రథమాగ్ని నలన నే పడఁటి నలపువత్తలన్నియు వెలిగింపఁబడుచున్నవి. నీవు ఆవేశించిన పిదపనే పురుషుడు పురుషుడు, ఆడుది ఆడుది. పిదప ని న్నందఱు స్మరించుకొందురుగాని నీవు నోచరింపవు. పూ వెన్నిమాటులయినను పూచుఁగాక! ఒకటే తావి. నీ తొలిపూదావికి పడపటి పూల తావికిని పోల్చియా?

ప్రద్యుమ్నున కాత్మారాముని యిల్లాలు ధాత్రి చేసిన గౌరవము అత్తగారుకూడ చేయఁ జాలడు. ఆమె యతని విస్తరిలో నేతిగిన్నె జాతి విడిచెను. శశి తెచ్చినపండ్లు పడఁద్రోసెను. ఇత్తురసము పోసెను. అతఁడును అల్లుని వలెనే అన్నింటిని కొంచెము కొంచెము గుచి చూచి యెక్కువ యెక్కువ పరిహరించెను.

శశి ప్రద్యుమ్నునకు పడుకొన శయ్య వైచెను. ఆశయ్యవై నతఁడు మేటుకనియే కలవరించుచుండెను.

గృహోద్యానమున రసాలముక్రింద కూర్చుండి పద్మాక్షి - 'ఓ సూర్యభగవానుడా! నిన్ను పాసించు నాకు నీకిరణ మొకటిమాత్ర

మిమ్ము. ఒక్కసారి ప్రద్యుమ్నుని తిలకించి నీకిరణమును మఱి నీ కిత్తును' అని మనస్సునం దనుకొనుచుండెను. ఒకానొక తేజోదేవత తనవాస్తవమెత్తి 'ఇచ్చెదను లెమ్ము, ఇచ్చెదను లెమ్ము' అని పలికినటులు ఆమె వినెను. పద్మాక్షి అచటినుండి మఱి కదలలేదు.

ప్రద్యుమ్ను డచటినుండి ఒక అనిష్ట ప్రయాణము చేయవలసివచ్చెను. అతఁడు తన కొల్లాయను, అంతరీయమును, ఉత్తరీయమును,

ఒక పుస్తకమును మూటకట్టుటకు అంతము కానరాలేదు. తుదకు పుస్తకము క్రిందమఱచి మూట సమాప్తిచేసెను.

౨

అతఁ డుదకము తెచ్చికొన దిగుడుబావికి వెళ్లెను. గృహంతర్భాగమున కేగి ధాత్రికడ సెలవందెను. ఆత్మారామునితో 'పోయినచ్చెదను' అని మనవి చేసెను. అతఁ డాగృహ మంతయు వెదకి వెదకి శూన్యమునే గ్రహించి వెలుపటికి వచ్చెను. శశికూడ నడచుచుండెను. పడడుగులు వేసిన పిదప 'శశీ! పుస్తక మచట మఱచితిని' అనఁగా శశి యింటిలోని కేగెను. ప్రద్యుమ్నుఁ డాగృహారామము సంతయుఁ బరీక్షించుచుండఁగా ఎట్టెదుటనే గసాలము క్రింద తననే నిశితముగా నిరీక్షించు పద్మాక్షిని కనుగొనెను.

పద్మాక్షియొక్క దిదృక్సాసమాధి నిరవ లంబ మాయెను. ఆమె కనులఁ జీల్చుకొని లోఁబనినుండి యొకజ్యోతి యుదయించెను. ఆజ్యోతిలో తజ్జ్యోతీరూపుడగు ప్రద్యుమ్నుని ఆమె కనుగొనెను. ఆమె కొక సర్వాంగీణ మగు ఆనంద ముదయించెను. అపు డామెలో నుండి వేలకొలది రతీదేవతలు జనియించు చున్నటు లుండెను.

శశి 'ఇదిగో పుస్తకము!' అనుచు వచ్చి ముందు దారి తీయఁగా వెనుక వెనుక చూచి కొనుచు ప్రద్యుమ్నుఁడు పోవుచుండెను. కొంతవడికి "శశీ! 'ఆవనాంతా దోదకాంతాత' అని రెండును అయినవి. ఇక నీ వుండుము"

అనెను. శశి చాల ఉపచారవాక్యములు చెప్పి వెను దిరిగెను. ప్రద్యుమ్నుని శరీరము ముందటికిని మనస్సు వెనుకకును ఒకతూరియే స్తయాణము చేయుచుండెను.

౩

'మా ప్రద్యుమ్నునకు మీ పద్మాక్షి సీమ వలసిన'దని కోరుటకుఁగాను అన్వేషించు బ్రాహ్మణు లాత్మారామునిగృహము చేరుట కెన్నాళ్లో పట్టలేదు.

ఆత్మారాముఁ డామాట వినినతోడనే ముఖమును చిట్టించుకొని పిదప అంగీకారము తెలిపెను. పాపము! పద్మాక్షి గ్రుడ్డిదని యాతఁ డెఱిగియుండఁ దని ధాత్రి మనస్సు నందు మిగుల ఆవేదన నొందెను.

ప్రద్యుమ్నుఁ డంపిన బ్రాహ్మణులు పద్మాక్షిసౌందర్యము ప్రద్యుమ్నునకు తగిన దని సంతసించిరి. సౌందర్యము స్త్రీయందే పర్యవసన్నమైనయెడల అది పద్మాక్షియందే యని వారు నిర్ధారించుకొనిరి.

పద్మాక్షి పదచలనముచేసి యెఱుంగదు. ఆమె కిట్లే జగత్తు. ఇంట నీగ వాలువో నామెకు వినఁబడును. కుటీరముపై తాటి యాకులలో ఏమాత్రము చప్పుడైనను దానికి కారణము కలుదురీగయో, ఉడుతయో, నలి కండ్లపామో ఆమె చెప్పివైచును. ఇపుడింట కొన్ని క్రొత్తపాదములు నడుచుట మాత్రమే కాక వా రేల వచ్చిరోకూడ ఆమెకు తెలియును.

పద్మాక్షీ కను రెప్పలు మూతలువడి యు
డవు. గుడ్డు కాయలు కాయలేదు. ఆమె
నియతమగు నిమిలనోస్మీలనతాళమును
వేయుచుండును. కాని భోజనానంతరమున
ఆబ్రహ్మణులు ప్రద్యమ్ను గుఱించి ఆత్మ
రామునితో చేయు ప్రసంగమును వినుచున్న
పుడు పద్మాక్షీని చూచి నిజముగా గ్రుడ్డిదని
చెప్పివేయవచ్చును. ఏలనఁగా ఆమెకనులు
ప్రశాంతప్రాయములై చెవులలోనికి ముకుళిం
చుకొని పోయినవి.

ఆత్మారాముఁడు వచ్చిన బ్రాహ్మణుల
సత్కరించి వెంటఁబెట్టుకొని తోటలు, దొడ్లు,
గిరులు, గవ్వారములు, ఏళ్లు, డొంకలు లోనగు
ఆయూరి సౌందర్యమంతయుఁ జూపించెను.
అద్దాన వారికి గ్రామమున మఱి యెవ్వరితో
డను మాటలాడ వీలు చిక్కలేదు.

రాత్రి భోజనమగు పిదప ఆత్మారాముని
రక్తబంధువులు నలువురును అరుదెంచిరి. తాం
బూలములు పుచ్చుకొనిరి. లగ్నము నిర్ణయిం
చిరి. తెల్లవారుజాముననే లేచి బ్రాహ్మణులు
వెళ్లిపోయిరి.

ఈవివాహ మెటులు తుద నిగ్గునాయని
యా త్మారాముఁ డావేదనపడఁ జొచ్చెను.
ధాత్రికి గుండెలలో గుబులెత్తెను. శశవిషాణ
ప్రాయముగా నున్నది శశికి.

పంచభూతముల గుణములలో నుండు
సౌందర్యముతక్క వాని రూపసౌందర్య మెఱుఁ
గని పద్మాక్షీ యిపుడు వారిని వారిని 'భూమి
మెటులుండును? రూపము పొడుగా, పొట్టియా'

అని యడుగుచుండెను. లోగడ భగవానునకు
రూపము లేదనునామె యిపుడు రూప ముం
డును అని యనుచున్నది. గ్రుడ్డితనమునకు
సౌందర్యము లేదన్నచో వివదించు నామె కిపు
డదియు కొంచెము కొంచెము నచ్చినది.

దైన్యముతో తనకడకు వచ్చిన తల్లిని
జూచి పద్మాక్షీ—“అమ్మా! తీరవచ్చిన పెండ్లి
కొడుకు ‘పెండ్లికొమార్త గ్రుడ్డి దని చెప్పక
పోయితి రే’మని అల్లరిచేసి లేచిపోవునేమో!
పెండ్లికాకున్న నేమాయె? ఈ యవమానము
మీ రేల తెచ్చికొనవలయును? లోగడ తెలు
పకున్నను ఇపుడేని వార్త నంపుఁ”డని ముద
లకించెను.

ఆత్మారాముని కనులవెంట రెండు బా
ష్పబిందువు లురిలెను. కొంతవడి కతఁడు
‘అమ్మా! అతఁడే నిన్ను కోఁసుకొనెను. పెండ్లికి
వత్తుమని వారే చెప్పిపోయిరి. మన దేమి
లోటు? ఆరెండునిమిషములు నీ పూరకుండు
ము’ అనియెను.

౪

శశి తన రెండుచేతులతో పెండ్లి ప్రయత్న
మంతయు కావించెను. తనశిష్యులు సమిత్తులఁ
దెచ్చిరి; నీవారము లెండఁబోసిరి; తోటలో
కూరగాయలు, పండ్లు సిద్ధపఱచిరి.

తనకు తప్పక ప్రద్యమ్నుడే భర్త కా
గలఁ డనువిశ్వాసమే వేయికన్నులుగా పద్మా
క్షీ తనలో దా నానందించుకొనుచుండెను.
ప్రద్యమ్నునివలననే తనకు కనులు వచ్చునని
యామె యేకసంకల్పము. కాని తాను గ్రుడ్డి

దని యతనికి తెలుపకుండుట తీరిని లోపమని యామె నిశ్చయించుకొనెను. ఆమె తండ్రిని బిలిచి చెప్పెనుగాని యతఁడు వెనుకటియటులే చాచివై చెను.

తన యంగవైకల్యము తలిదండ్రుల గుణములకుఁగూడ వైకల్య మాపాదించిన దని యామె గ్రహించినపు డామెమనస్సు ఉన్న రనిపోయెను. తలిదండ్రులకు తాను బరు వని తెలిసెను. 'ఓ పరిత్యాగమా! నీవే నాకు తల్లివి, తండ్రివి. నేను నీ చిన్నారి పొన్నారి బిడ్డను' అని దుఃఖించుచుండఁగా వీధిలో వేద పాఠాయణము వినబట్టెను.

ఆ వేదపాఠాయణము చేయువారు ప్రమాదుని శిష్యులు. వారుకాక పెండ్లివారు

నలువురు: ఆమోదా ప్రమాద ప్రద్యుమ్నులు; నాలవవాఁడు పురోహితుఁడు.

లగ్న మాసన్నమాయెను. వధూవరులు మంగళశ్నానము చేసిరి. వేదిక యలంకరింపఁబడెను. ముత్తైదువలు పూచిన తంగేడులవలె వేదిచుట్టు నిలువఁబడియుండిరి. గణాధిపతిపూజ యాయెను. కొంతవడికి వరునికడకు గంఠలో వధువు తీసికొనిరాఁబడెను. ఆమెకనులు పద్మములవలె వికసించియుండెను.

ఆమె లేచి నిలువఁబడి ప్రద్యుమ్నునకు నమస్కరించి—“దేవా! నా విన్నప మాలింపవలయు. మీరు లోగడ తెలిసికొని యుండురు. నేను గ్రుడ్డిదానను; పుట్టుగ్రుడ్డిదానను; ప్రకృతియంత గ్రుడ్డిదానను. కాని దేవరయే నాకన్ను.” అనెను.

“ఏమీ! ఓరి ఆత్మారాముడా! మమ్ము వంచించడలఁచితివిరా! నీ కులమంతయు గ్రుడ్డి దయిపోవుఁగాక!” అని శపించుచు ప్రమోదుడు లేచెను.

‘ఓసి నిర్భాగ్యురాలా! ఈ రెండు నిమిషములు నోరు మూసికొని వడియుండక యేల నాగొంతుక కోసితి’వని లోపల ననుకొనుచు ‘మీరందఱు చూచికొనిపోయి ఇప్పుడు తగవు లాటయా?’ అని ఆత్మారాముడు లేచెను.

“నీ చీ, మీ పిల్లయే ‘మీరు లోగడ తెలిసికొనియుండు’ రని చెప్పుచుండఁగా ఏల యసత్యము లాడెద”నని పండ్లుకొంటుకుచు “నీ వంశ మసత్య మగుఁగాక!” అని ప్రమోదుడు మఱి శపించెను.

ఆమోద ధాత్రిని చూచుచు లేచి నిలు నబడెను. ధాత్రి తలవంచుకొని చేతులు పిసికికొనుచు కనులవెంట నీరుకాఱు అధోముఖయై కూరుచుండెను.

ప్రద్యమ్నుడు నడుమ తెర తొలఁగించి పద్మాక్షిని చూచెను; ఆమె కనులు చూచెను; పద్మాక్షిని చూచెను. ఆమె యపుడతనికి కౌచు కంపుకొట్టు ముత్తైపుఁ జిప్పవలె దోచెను.

“ఏమి? చూచుకొనుట అయినదా?” అని ప్రమోదుఁ డనెను. అతఁడు పేరునకు ప్రమోదుఁడుగాని అసలు ప్రకోపుఁడని ప్రద్యమ్నుఁ డెఱుంగకపోడు. అతఁ డాతెరను మెల్లగా జాఱవిడిచెను.

“ఇంక కూర్చుంటి వేమి? ఇంక నిలువఁ బడితి వేమి? ఈ గ్రామమున నుండరాదు. వట్టి

బూటకము, వట్టి పాడు. లేచి రారేమి?” అనుచు ప్రమోదుఁడు వాకిటికి బయలుదేరెను. గ్రామవృద్ధు లతని శాంతింపజేయ నడ్డుపడిరి. వారి నందఱను పడఁద్రొక్కుకొనుచు ప్రమోదుఁడు పరశురాముడై పరిక్రమించెను. ప్రమదలు పతివర్తగలని విచేతనములచే గూడ ప్రతిపన్నము కావున ఆమోద యతని ననుసరించెను. అటు ఇటు తోచక ప్రద్యమ్నుడు వాకిటిలోని కొకొక్కయఁడుగే పెట్టుచు పద్మాక్షిని చూచుచుండెను. పురోహితుఁడు మాత్రము ఆడువెండ్లి వారికడ దక్షిణకుఁ గాఁబోలు, ఇంకను పీటనుండి కదలలేదు.

“ఏమిరా! వెండ్లికూతురు ప్రకృతియంత గ్రుడ్డిదగుచో నీవు పురుషునంత కుంటివా? సాంఖ్య మేడిచితివి కాఁబోలు!” అని ప్రమోదుఁడు కసిరికొట్టుచుండఁగా, ‘అగును. పురుషునంత కుంటివానివలెనే యున్నాను.’ అని లోపల ననుకొనుచు ప్రద్యమ్నుడు ప్రమోదు ననుగమించెను.

“వెతికి వెతికి మంచిసంబంధము తెచ్చి కొంటివి! మాకు కనులు పోయిన వనుకొంటివా, నీవే వెతికికొనుటకు?” అని ప్రమోదుఁడు కుమారు నొకచటపు చటవఁబోయి చేయి వెనుకకు తీసికొనెను.

ప్రద్యమ్నునిమనస్సు మనస్సులో లేదు. దిగుడుబావిలో పెద్ద చప్పు డాయెను. ‘పద్మాక్షి యేది? పద్మాక్షి యేది?’ అని సంకులధ్వని యుదయించినది. ధాత్రి పెద్దపెట్టున ఏడ్వ మొదలిడెను.

‘మన మిచట నుండరాదు, మన మిచట నుండరాదు’ అనుచు ప్రమోదుఁ డామోదా ప్రద్యుమ్నుల వెన్నున చేయివైచి ముందరికి నెట్టెను.

అపు డాగృహదేవత తన సహస్ర కంఠ ములతో ఉచ్చైస్స్వరముగా ఏడ్చెను.

ప్రద్యుమ్నుడు “నాయనా! నేను వివాహము చేసికొన కుండఁజాలను.” అని నిలువఁ బడెను.

“ఓరి పిచ్చివాఁడా! ఆగ్రుడ్డి పరలోకము న కనులు కుదుర్చుకొనఁ బోయినరా. మాటలాడకు! రా రా” అని ప్రమోదుఁడనెను.

౫

ఆరేయి శ్మశానమున ప్రద్యుమ్నుఁడును, అతని హృదయమున సద్మాతీయు కూర్చుండియుండిరి.

ప్రభాత మగునఱకు అచట ఒక శిల్ప మేని లేదు. అంతయు నుసినుసి యెపోయెనని శశియు, ధాత్రియు, ఆత్మారాముఁడును దుఃఖించిరి.

కొంతకాలమునకు ప్రద్యుమ్నుఁ డంధుఁడై తలిదండ్రులకుఁ గానిపించెను.

జాగ్రత

వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరి గారు

(సారస్వతసమితి)

క్రిర్యజన భూషితంబు, శుభాకరంబు,
వాసయోగ్యంబు రమ్యహర్మ్యం బటంచు
బైమెఱుంగులఁ గాంచి విభ్రాంతితోడ
నతిగభీరంబునై నిబిడాంధకార
బంధురంబగు ప్రాక్తనమందిరంబు
జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధహా మానసమునఁ
జొచ్చినాడవు, జాగ్రతసుమ్ము పాంథ!

* * * * *

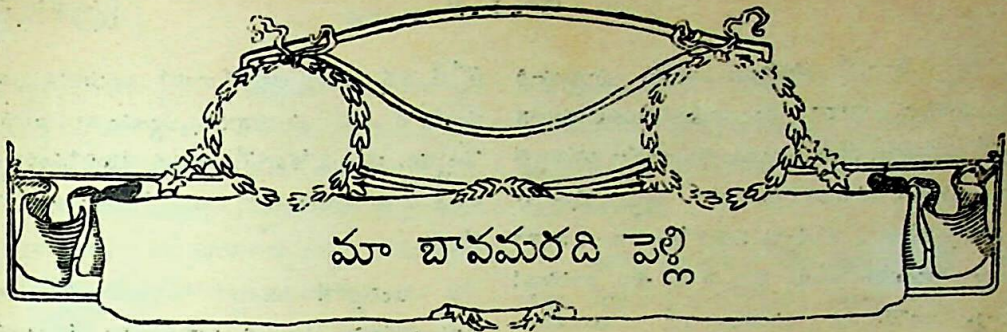
గుండెనిబ్బర మేమైనఁ గుంటువడెనె
యేల విలపించె దెంతటి బేలవయ్య!
ధీరచిత్తుండవై భీతిఁ బారఁ ద్రోలి
విమలవిజ్ఞానదీపిక వెలుంగఁ జేసి
తత్ ప్రభావాన నజ్ఞానతమము నడచి
స్వచ్ఛభావసంతోష సంభరిత హృదయ
మున సఖులకామ్యఫలసిద్ధి ననుభవించి
సర్వ వేళల సుఖయాత్ర సలుపుమయ్య!

* * * * *

మిన్నగ్రహుల పుష్కమతేయి

చిత్రకారుడు: శ్రీ యల్. శ్రీనివాసరావుగారు, బరంపురం.

మా బావమరది పెళ్లి

మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి [సాహితీసమితి]

నాకు పెళ్లి అంటే మహాచెడ్డసరదా. సరదా లోనూ కాస్తామాస్తా కాదు. అందులో మొగపెళ్లివారితో తరలివెళ్లడమంటే ఇక వేరే చెప్ప నక్కర్లేదు. విశేషించి ఇంటిఅల్లుణ్ణి; అందులో పెద్ద అల్లుణ్ణి. అయితే ఇంక అడిగారూ? ఏ అల్లుడైనా ఆడ పెళ్లి అంటే కొంచెం చిక్కే మొత్తమిదా. ఇంటిల్లు పాదీ, ఆడవాళ్లూ మొగవాళ్లూ కూడా అటూయిటూ ఏదో పనులున్నట్టుగా పరుగులెత్తుతూ కేకలువేస్తూ ఉంటే అల్లుడికిమట్టుకు కూర్చోబుద్ధి అవుతుందా? నాబోటివాడు మా సీమాండనట్టుగా పరధ్యానంగా కుర్చీ లో ఏమీ కలుగజేసుకోకుండా పడుకున్నా, మామ గారు ఏపనికోసరమో కుర్చీలోవున్న మనిషిని కేకవేసి అర్ధనిమిలితనేత్రుడై ఇంతహడావిడిలోనూ, నిర్వికల్ప సమాధిలోనున్న మహామహుడు అల్లుడని తెలిసికొని మాట్లాడకుండా చక్కాపోయినా, వాళ్ల పుట్టిఅంతా మునిగిపోయినట్లు వైవాళ్లుమట్టుకు ఊరుకోరు. ఎందుకో అందుకు అస్తమానమూ 'సత్యం, ఇలారా' అనీ, 'బానా, ఒకమాట వంటపందిట్లో' అని ఒకడూ, 'అన్న గారూ, పందిట్లో యిలాయిబుడ్డిసంగతి చూడండి' అని ఒకరూ, 'ఏమోయ్ మామ' యిలా మార్పుంటే ఏలాగు, బోగముమేళము ఇంకా రాలేదు. అని ఒకరూ- ఇలారుప్రాణాలు తీసివేస్తారు. వాళ్లంతా పిళ్లలోనుంచి గొడ్డోకి దొడ్డోనుంచి వీళ్లలోకి పరుగులెత్తడమేకాని చేసేపనేమీ కనబడదు. ఒకటి రెండు సార్లు చూసిపిళ్ల తోటి బాధపడలేక వాళ్లకంటే ఎక్కువ తొందరగా ఎక్కడికో అక్కడికి పిలుపుకు అందకుండా పరుగులు తుండేవాణ్ణి. ప్రస్తుతము ఆబాధఏమీ లేదు- మొగ పెళ్లిగనక.

తెల్లవారే స్నానము. బంధువులంతా వచ్చారు- అనగా ముఖ్యులొకరిద్దరు తప్ప. కావలసినసామాను లన్నీ, బాంసంచాసహా, వచ్చినవి. మర్నాడు ప్రయాణానికి సామాను సద్దుకోవడముతో పడుకునేటప్పటికి రాత్రి రెండుగంట లయినది. ఈప్రయాణ మేలాగో, అక్కడికి ఏలా చేరుతామో అనుకుంటూ కన్నుమూసే సరికి పాతికమంది చంటిపిల్లలు ఒక్కమాటూ లేచి రాగాలుపెట్టడము మొదలుపెట్టినారు. నిజానికి ఇంట్లో ఇంతమంది చంటిపిల్లలున్నారని నేనెరుగను. తెలిస్తే అక్కడ పడుకోకపోయ్యేవాణ్ణి. పడుకోవడమేమిటి, ఆసలు పెళ్లికే వెళ్లకపోయ్యేవాణ్ణి. ఆపూటకు వచ్చిన జనాభాను లెక్కచూడడములో ఏడెనమండుగరుకంటే పిల్లలెల్లులు లున్నట్టు తోచలేదు. దాన్నిబట్టి ఏడెనమం డుగరుకంటే చంటిపిల్లలుండరుగదా-పోనీ యిందులో కొంతమందికి కవలపిల్లలున్నా మొత్తమిదా డజను కంటే ఎక్కువ ఉండరుగదా అనుకున్నాను. వాస్తవానికి అంతకంటే ఎక్కువమంది లేకపోయిఉండవచ్చును. కాని ఇంతమంది ఏకగ్రీవముగా ఒక్కసారే తమ అగ్నిప్రాయాన్ని తెలియబరిచేసరికి కొంచెము బాధగానే ఉన్నది. రాత్రితెల్లవాళ్లూ నిద్రలేక తెల్లవారుఘాటున మాడుగంటలకు కన్నుమూసినప్పుడు కోకిల కూసినా దాన్ని కొంచెము మందలించ బుద్ధి వేస్తుంది. అలాంటి సంస్కర్మములో చంటిపిల్లలకంతాలు- అందులో అన్ని కంతాలూ, కేవలమూ కోవెలస్వరాలని చెప్పడానికి పిలువడమగదా! ఏలాగైతేనేమి? వాళ్ల నందరినీ సముదాయించి వాళ్ల తల్లులు పడుకోలేట్టేటప్పటికి సుమారు నాలుగుగంటలు కావచ్చినది.

మళ్ళీ ఏలాగో కన్నుమూసినాను. పొరుగుూరి నుంచి కుదిర్చిన బాకానాడు నాపాలెటియముడులాగ అప్పుడే వచ్చాను. పోనీ వచ్చినవాడు - గాఢా ఒకరాత్రి వేళను బయలుదేరిఉండవలెనుగా - నిద్ర లేకుండా నడిచివచ్చినాడా - కాస్తేపు పడుకోగూడదు! ఇంకా ముందు అయిదుకోజాలు పుండనే ఉన్నదాయెను! అమ్మా, వాడెందుకు పడుకుంటాడు? నాలుగవంల పరకాశాత్తు ఒక్కమాటు చివినట్లు బ్రున బాకా పట్టాడు. తేలుకుట్టినట్టుగా లేచాను. దురుద్దేశము కలిగింది చెప్పవద్దు, వాణ్ణి నిలుపునా చీల్చివేతా మను కున్నాను. కాని తీరా ఇంతపెళ్ళి ఆగిపోతుంది; ఇంత మంది; ఉత్సాహభంగము అవుతుంది; అనుకొని శాంతిం చాను. బడాయి కాదుకాని, ఆసయయమలో నేను కన కనే ఆగాను, మరొకడయితే తెల్లవారేసరికి రాజమండ్ర జయిల్లో ఉండేవాడే. సరే, వాడూ మానేటప్పటికి భజంత్రీలు వచ్చారు. ఇంతట్లోకే తెల్లవారినది. తేనె పట్టులో ఈగలులాగ ఇంట్లో అందరు కిలకిల్లాడుతూ లేచారు. కావడము ఆకోజా అన్నికోజలలాంటిది అయినా నామట్టుకు సూర్యుడేదో కొత్తజేజుస్సుతో ఉదయస్తానట్లు, ప్రభాతవాయువులో కొత్త సారభ ము ఉన్నట్లు, స్త్రీయభిల్లో వింతసారు ఉన్నట్లు తోచింది.

దంతధావన మయ్యేసరికి చంటిపిల్లలమీదా, బాకా నాడిమీదా, భజంత్రీవార్లమీదా వచ్చినకోపము కొం చెము చల్లారినది. ప్రాద్దున కాఫీఇచ్చేవాళ్లు ఎవళ్లూ లేక, అకాపట్టలేక, స్నాతకానికితెచ్చిన అరటిపళ్లు నాలుగు కుర్రవాళ్లు ఎవళ్లూ చూడకుండా నోట్లో చడి చప్పుడూ కాకుండాగా వేసుకున్నాను. ఇంతట్లోకే మా మామగారు వచ్చి 'ఏమి నాయనా, ఇవ్వార కాఫీనాడా లేదుకాబోలు-భోజనాలు ఆలస్యమవుతవి. కాసినిపాలు పుచ్చుకుంటావా ఏమిటి' అన్నారు. 'ఆ, ఎందుకులేండి. ఎంతసాద్దుపోత వేమిటి భోజనాలు. అయితేమట్టుకు మునిగి పోయిందేమిటి' అన్నాను. అంటిపండ్లపంగతి ఆయన కేమి తెలుసును? 'అలా కాదు. కాసినిపాలు పుచ్చుకుంటేనేకాని వల్లకా' దని, చంటిపిల్లలకోసరము తెప్పించి పొయ్యిమీదపెట్టిన ఆవుపాలు కాసిని ఎవరి

తోటి చెప్పకుండా ఆవుకోరాలో నందుకొని కాస్త సంబదార వేసి మామగారు స్వయంగా నామందు పెట్టారు. పుచ్చుకోకపోతే ఆయన కేమికోపవస్తుందో ననుకొని రెండుగుక్కలూ ఆవుకోరాడుపాలు తాగి వేశాను.

ఇంతట్లోకే యింట్లో ఆడవాళ్లల్లో కంగారు బయలుదేరినది. ఏమిటని విచారించగా, 'పొంమివా కాగుతూన్న ఆవుపాలు ఏపిల్లో తాగివేసినది; ఇక చంటి పిల్లలగతి ఏలా' గని కంగారుపడుతున్నారు. మా మామ గారు వెళ్లి, 'అది ఆవుపాలా! కేదెపాలు అనుకున్నాను. వెదవపనులూ, వెదవతెలివి లేటలూనూ, ఎవ్వరితోనూ, చెప్పనక్కరలేదా! చెప్పకపోతే ఏలా తెలుస్తుంది నాకు? చంటిపిల్లలు ఆలా గోలపెడుతున్నారు. మళ్ళీ పాలు ఎప్పటికీ రాను, ఎప్పటికీ కాగను; ఎన్నిసార్లు వచ్చినా తెలివిలేటలు ఒక్కమాదిరిగానే తగలబడు తున్నవి.' అని ఇంటిల్లపాడిమీదా ఇంటిక ప్సెగిరి పొయ్యేటట్టు కేకలువేశారు. మా ఆవిడ ఏదో మాట్లాడబోతుంటే 'నీవేమీ మాట్లాడవద్దు' అని సంజ్ఞ చేసి నేను నిమ్మళంగా అవతలికి దాటాను. అది తెలివి అయినది గనుక గ్రహించుకొని 'సరే నాన్నా, యిప్పుడు కేకలు ఎందుకు? ఆయనదేదో అయిపోయినది. ఆలస్య మవులే పాలు ఇంక ఎక్కడా దొరకవునాడాను. ముందు ఎక్కడికయినా పాలకు పంపించు' అని తండ్రిచేతికి రప్పేలా అందించింది. ఆయన పాపము కోపముఅంతా మరిచిపోయి మళ్ళీ పొలప్రయత్నముమీద వెళ్లిపోయి నారు.

నే నీహడావుడి అణిగేదాకా కొంచెము అటూ యిటూ తిరిగి కుర్చీలో కూర్చొని కాస్తేపు నిద్రపోదా మని కన్నుమూశాను. మాపెద్దబావమరది ఒక్కపరుగున వచ్చి నన్ను లేపి, "బావా వచ్చారోయ్" అన్నాడు. కళ్లు మూసుకునే, 'ఆ, హా, వచ్చారా; సంతోషము. జాగ్రత్తగా వచ్చారా? సామానులు లోపలపెట్టింది పిల్లలకు పాలాగీలా కావాలనేమో చూడు. కొంచెము లేల నొప్పిగా ఉండి పడుకున్నాను' అన్నాను. "పిల్లలేమిటి? పాలేమిటి?" అన్నాడు. "ఆప్రక్క ఏమిటి నీమొసాము పిల్లలకు ఆవుపాలు కావాలనేమో కనుక్కో" అన్నాను

“ఎవరిపిల్లలకు” అన్నాడు. “ఇప్పుడు ఎవరు వచ్చారు సూరమ్మ పిల్లలూ కాదా” అన్నాను. వాడు పకాలున నవ్వి, “కాదోయ్, బోగముమేళము” అన్నాడు. “ఏదీసి నట్టే ఉంది తెలివి తేటలు; వాళ్లకోసము నేను బెంగ పెట్టుకున్నాననే నిద్రపోతూన్నవాణ్ణి లేపావా? సరే ఇంక నేమి, నీకు చేతినిండా కావలసినంత పని. వెళ్లి సాపము, వాళ్ల సప్లయిసంగతి చూడు” అన్నాను. ఇంక నిద్రవీలగానూ వీళ్లు పోనివ్వరు అని ఆవోచిన్నమొహాలు ఏలాంటివో చూతామని నేనూ వీధిలోనికి వచ్చాను. ఎంత ఏంటినాచ్ అయినా కళ్ల ముందునుంచి వాళ్లు వెడుతూంటే తల వంచుకునేనా వాళ్ల కేసి చూడ బుద్ధి అవుతుంది. తల వంచుకుని క్రీగంట చూస్తే వాళ్లకు నైగ చేస్తున్న ననుకుంటూరేమో నని నేను ఎప్పుడూ బాహు టంగా తల ఎత్తే చూస్తాను. అది కాకుండా బూట్ల ఎక్కినాన్నా సౌందర్యపిపాస కలవారు చూచి ఆనందించక మానరుకదా! ఊళ్లో సగముమందిజనము బండ్ల చుట్టూ నిలవబడి బండ్లవాళ్లను సామాను బాగ్రతగా దింపమనీ, బోగమువాళ్లని బాగ్ర త్తగా దిగమనీ హెచ్చరించడము మొదలుపెట్టారు. పాపము వాళ్లు ఎక్కడికి వెళ్లినా, ఏలోటూ లేకుండా ఆలా యోగక్షేమము కనుక్కుని ఊరిలో అశేషజనమూ సప్లయిలు చేస్తూంటారు. గనుకనే వాళ్లు సెగ్గుమని వస్తూంటారు. ఆరాత్రి ఊరిలోనుంచి వెళ్లివారు బయలుదేరి వెళ్లేవరకూ గ్రామసులయిన యువకులకు యీసప్లయితోటి భోజనానికి ఎక్కడా తీరిక లేక పోయినది. బండీలోనుంచి దిగిన రెండు మొహాలు చూశాను. మూడోమనిషి దిగుతూంటే ఇకనక్కడ నిలబడ లేక పోయాను. ఆనిత్యమహానుల సౌందర్యము చూస్తూంటే వళ్లు గరిసాడిచింది. ఏదో పదిపూళ్లు తిరిగేవాణ్ణి, అనేకరకాల ముఖాలు చూసేవాణ్ణి నాకే హడలుపుడిలే యింక ఆడవాళ్లూ, పిల్లలూ చూస్తే వాళ్లేమవుతారా అనిపించినది. ఏది ఏలావున్నా మనవాళ్లు మేజువాటి పెట్టించక మానరు. వాళ్లు ఆడుతూన్నప్పుడు ఆడవాళ్లు పిల్లలను బడిలో పెట్టుకొని చూడకమానరు. పిల్లలు వీళ్లని చూసి జడుసుకోకమానరు. అందుకని పిల్లలమట్టుకయినా ఇంద్రాక్షివిభూతి చెప్పడానికి ఒక బ్రాహ్మణ్ణి తీసుకువస్తేనే

కాని పల్లకాదని మామగారితోటి బెబ్బలాడాను. ఆయనెంతసేపూ నేకాకోళ మనుకున్నాడు గాని నాటోష్లో Anxiety అంటే నాకంతములో ఆదుర్దా కనిపెట్టలేకపోయానాడు.

ఇంతట్లోకే ఎడట వర్జ మొస్తున్నది; స్నాతకానికి పీటలవిడ కూర్చోవా; లేవండి అంటే లేవండి అన్నారు. ఊళ్లో నలుగురిని కేకవేసుకొని రమ్మని మామగారు నాకూ, ఆయన పెద్దకుమారుడికీ పురమాయించారు. మేమిద్దరమూ, మావెనకాల పదిపదిహేను గరు ఆడవాళ్లూ బయలుదేరి నియమములో అందరినీ పిలుచుకొని చక్కచచ్చాము. మేము వచ్చేటప్పటికి అప్పటికే ఒకపక్కని మేజువాటి జరుగుతూ ఉన్నది. మేము ఏలాగూ పిలుస్తా మనేదైర్యముతోటి ఊళ్లో కుర్రకారు అంతా బోగమువాళ్లదగ్గర సభితిరారు. ఎదురుకుండా స్నాతకము జరుగుతున్నది. పురోహితుడికి కొంచెము వయస్సుచుల్లినా, దృష్టిఅంతా మేజువాటి మీదనే ఉన్నది. ఏ మేజువాటిమాస్తాన్నా డబ్బుల ద్వారమట్టుకు ఎప్పుడూ ఏమీ మరిచిపోలేదు.

సరే, పెండ్లికొడుకునకు కర్రా, చెప్పులూ, చెంబూ, గోడుగూ, మొదలయినపరికరాలు అన్నీ యిచ్చి ఒకమారు కాకివెల్లి రెండునిమిషాలలో మల్లి వజ్రము తగలకుండా తిరిగి రమ్మన్నారు. రెండడుగులు వెళ్లగానే బావమరది వరసవాళ్లంతా “సరేవెళ్లనివ్వండి ఎక్కడికి వెడతాడో, పిలవకండి; ఏమిచేస్తాడో చూతాము” అని మామూలు ‘ఏట్లు’నేకారు. ఏమో ఒకవేళ నిజంగా చక్కాపోతాడేమో కొంపతీసి అని మేనమామ జేమారూ, బెల్లము ముక్కా తీసుకు వెళ్లి, “రా, నాయనా, వెళ్లకు. మా పిల్లనిచ్చి పెళ్లి చేస్తాము!” అని బ్రతిమాలి తీసుకువచ్చాడు. పెళ్లికొడుకు అల్పసంతోషి. లేకపోతే మేనమామ ఇచ్చిన రెండు రూపాయల బామరుకు చెప్పున కక్కురితిపడి వెనకకు రాకపోయేవాడే! పయిగా మాటవరుసకు అన్నాడే కాని ఇప్పుడు మావాడికి ఇవ్వబోయేపిల్ల మేనమామ మాతురు కాదు. మరొకళ్లయితే ఆమాటమీద నిలబెట్టి నీకూతురినిచ్చి పెండ్లిచేస్తావా చెయ్యనా అని నిఖాచేసి ఉండేవాళ్లే. ఇక నేమైతే నేమి, పెళ్లికొడుకు అంత

కాశీప్రయాణమూ మానుకోని నిల్లనిస్తాననేసరికి మాట్లాడకుండా వెనుకకు చక్కాచచ్చారు. నైరీవాదు అనండి, అమాయకు డనండి, పెద్దచునివనండి - అంతా ఒకటే.

స్నాతకము పూర్తిఅయినది. ఆడబడుచులు మంగళహారతులు తీసుకుని చక్కాచచ్చారు. “సరే కాని వ్యంజి అమ్మా, త్వరగా, మంగళహారతి ఇచ్చివేసెయ్యండి. మన కింకా బోలెడంతపని ఉన్నది” అన్నారు మా మామగారు. “సరే మాఅభ్యంతర మేమీ లేదు; పక్కములో పడేదేమిటో వేస్తే నేగాని మంగళహారతి యివ్వడమేలాగు” అన్నారు. “ఏలాగేమిటి, మంగళహారతి రూపాయలతోటి యివ్వరుకదా - చేత్తోటికాని ఇస్తారెండి ఏదో ఒకటి తరచాత, కానివ్యంజి” అన్నారు.

“తరువాత నెందుకు లెండి. ముందు రూపాయలు అందుకో పడిలేనేకాని మాచేతులు మందుకు రావు” అన్నారు. రోజులు ఆరాంటిని: డబ్బుపనికి వచ్చేసరికి చంద్రిమాబయినా నమ్మరు. అంతా కోమటిచేరలు లోనికి దిగినది. డబ్బుస్తేనేకాని ఆడపడుచులు మంగళహారతి ఇవ్వరు; డబ్బుస్తేనేకాని బ్రాహ్మణులు ఆరీర్వ దించరు; డబ్బుస్తేనేగాని పురోహితుడు పెళ్లి చేయించడు; కట్న మిస్తేనేకాని పెళ్లి కొడుకు దొరకడు; వస్తువులు పెడిలేనేకాని పెళ్లి హతురు వప్పుకోడు. ఏలా గయితేనేమి పదినిమిసాలు ఘర్షణపడి రూపాయలు పక్కములో ఘల్లుచునగానే నాలుగసాటలుపాడి మంగళహారతులిచ్చారు. గయ్యుత్తేమిటోకాని మామూలుగా మనవాళ్లకంతా లెంతఅసహ్యముగా ఉన్నా, యిటు వంటిసమయాలలో వాళ్లు నలుగురూ కలిసి పాడుతూ ఉంటే నాకది ఒకవిధమయిన ఆనందముగానే ఉంటుంది. అనంతల బోగమవాళ్లుచుట్టును వీళ్ల కంతాలూ, పాటలూ విని నవ్వుకుంటూనేవున్నారు.

సభవారికి ఇప్తుము లేకపోయినా మేజువాటి అప్పటికి కట్టిపెట్టించి తాంటూలూ ఇచ్చి అందరినీ పంపివేసి భోజనప్రయత్నాలు చేశాము. ఏవో రెండు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుని ఇవరల పడేసరికి సుమారు మూడుగంటలయినది. ఇక నక్కమంటే వాళ్లసనికి అడ్డుగా ఉంటుందని నేను ఇంకొకన్నేహితుల ఇంటికి వెళ్లి పడుకున్నాను.

దిపాలు పెట్టేసరికి రేచి కొంచెము మారకు పికారువెల్లి నెమ్మదిగా ఇంటిపైపు మల్లను. ఆకాశము నిర్మలముగా ఉన్నది. వెళ్లల చక్కగా ఉన్నది. గాలి కొంచెము చల్లగా వీస్తూన్నది. ప్రమాణమునకు చాలా అనుహలముగా ఉన్నదని సంతోషించాను. మావీధిలోకి వచ్చేసరికి బళ్లలో సామానులు స్వర్ణకున్నారు. ఒక్కమాటు అన్ని బళ్ల కేసీ మాళి బళ్లవాళ్లను త్వరగా స్వర్ణుని ఒకకేక వేసి సాయంకాలమునుంచీ యీపనిమీదనే ఉన్నట్లు హడావిడిగా ఇంట్లో వెళ్లను. ఆరా డాబు చేస్తూ ఏదో నిరవాకము చేస్తూన్నట్లు నటిస్తేనేకాని మాటవక్రము. బ్రహ్మోరుమొదలు గన్నరువరకూ రాజ్యభారమంతా తమరే మోస్తూట్టూ, చక్రవర్తి శ్రేయస్సు కోరేవారు తమరుతప్ప మరొకరు లేనట్లు నటిస్తారు. ఖద్దరుబట్టలమేక్కుమాస్తామొదలు దేశభాష వులవరకూఉన్న అన్నిరకాలనాయా తమంత దేశభక్తులూ త్యాగలూ మరొకరు లేనట్లు నటిస్తారు. ఒళ్లంతా విధూతి పూసుకొని వీధులలో తిరిగే బైరాగి మొదలు మహర్షి భిరువాంకితులవరకూ ప్రతీవాళ్లూ తమంత భక్తులూ, విరాగలూ, పరమేశ్వరున కాత్తులూ మరొకరు లేనట్లు నటిస్తారు. ఏమిచెయ్యము?

లోపల ఆకాశం యింకా పెట్టెలు సరిక్తున్నారు. మా ఆవిడా పెట్టెవగర మామని పెట్టెలో బట్టలు ఇవరల పారవేసి, బయటనున్నవి. పెట్టెలో పడవేసి, అన్నీకలిపి ఒకమాటు ఇవరలయతోసి, మళ్లీ అన్నీ కలిపి పెట్టెలో పెట్టింది. ఇంతా చేస్తే పెట్టెలో ఏ బట్టలు పడ్డవో, ఏబట్టలు పడలేదో భావకము లేకపోయింది. అందుకని తనవరకాలి మామని ప్రపంచమంతా మరచిబొమ్మకి తలంటి నీళ్లుపోసుకుంటూన్న హతురిని అల్లిచేస్తూం దానేమివతోటి ఒకటి తగల్గిచ్చి మళ్లీ పెట్టెలో బట్టలు ఒకటొకటే తియ్యడము మొదలుపెట్టినది.

నేను తిన్నగా మాఆవిడవగరకు వెళ్లి ఇంట్లో పొడి పొడిలిపొయేట్లు. “ఇంకా ఎంతనేపు యీస్వద్దము, తెమలడంబూ వుండదు ఏవేళమాను. చెందరాకే రెండుమెతుకులు నోట్లో వేసుకుని బయలుదేరులేనే కాని రేపు చాలా ఇబ్బందిపడవలీ వుంటుందనే

జ్ఞానము ఒక్కళ్లకూ లేదు. ఎప్పుడూ నిపను లెంతేను. ఆహార్యతోటి ప్రయాణము పెట్టుకోవడము బుద్ధి రిక్కున. ఈమాత్రము సర్దుకోలేనివాళ్లు నోరు మానుకొని ఇంటివద్దగల హోస్టిక, తనదునమ్మకాని ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి రెమారు. కానియ్యవేమి యింకాను? హోస్టిక హోస్టిక. అని పెద్దపెద్ద కేకలు వేశాను. ఇంతలో మానీ పక్కనున్న చూపిల్ల వాళ్ల తల్లిని కొడతానేమో నని భయపడి తల్లిని కాగలించుకొని. రాగాలు పెట్టడం మొలుపెట్టినది. నాఅసలు ఉద్దేశము మా ఆవిడను కోప పడదామని కాదు. దాన్ని కోపపడడమంటే నామనస్సు వొప్పుకోదు. మా ఆవిడ చాలాబుద్ధిమంతురాలూ, నమ్మ దనదీ, తెలివితేటలైనదీ అని నానమ్మకము. ఇప్పుడూ రిక్కున ఆహార్యం తల్లి పరికి బుద్ధిచెబుదామని మా ఆవిడమీద పంకదెట్టి కేకలువేశాను. అది ఆహార్యము కనిపెట్టినట్లు కనుపించదు. ఆనక బండిలో ఒంటిగా పున్నప్పుడు చెప్పి పడుదాయిద్దా మనునన్నాను. అది గాక వాళ్ల పుట్టినింటే, వాళ్ల వాళ్ల ఎవరే ఒక్కసారి ఇలా డబాయిస్తే నాభార్యమీద నాకుండే సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము తెలుపవచ్చుననీ, నాభార్య చాలా బుద్ధిమంతురాలూ, ఆయన ఇన్ని కేకలు వేసినా మారు మాటాడలేదని తక్కిన ఆహార్యం తల్లింతా సంతోషిస్తారనీ నాఅభిప్రాయమే కాని, మా ఆవిడ ఎదురుతిరుగుతే చుట్టుకు కొంప చునిసిపోయేది ఏదో నాఅవృత్తము బాగుంది. ఆలాంటి ప్రమాదమేమీ జరుగలేదు.

నాకేకలూ కృధాగా పోలేదు. ఆహార్యంవరూ గబగబా సామాను సర్దుకొని పెట్టెలు ఇవలెల పడవేశారు. బళ్లవాళ్లు తీసుకువెళ్లి బళ్లల్లో పారవేశారు. తీరా మానేసరికి సగముబళ్లు సామానుతోనే నిండిపోయి నాయి ఇంకసామాను ఎందుకరా అంటే వినరు. ఏవో నాలుగుబట్టలు తీసుకుంటే చురగా వెళ్లి రావచ్చునా- ఆలా వప్పుగోరుగా! బ్రతుకపెట్టెలు, రంగూనుపెట్టెలు, హోర్నెలుపెట్టెలు- ఎందుకు ఇవన్నీనీ? మనలో ఉండేదే అదీ. ఊరికే అనవసరమైన బబులంతా నీ తల్లిని పెట్టుకోవడము. తీవ్రములోపూడా అంటే. లేనిపోనీ బాదన బండ్లు, అయినవీ కానివీ, నల్లినేసుకోవడము; అందుకనే మనకు సంసారాల్లో ఎప్పటికీ తెగూ తెంతూ అంటూ ఉండదు.

నే నేదో మహా క్రమపడిపోతున్నా ననుకొని మామామగారు వచ్చి "నాయనా, లేచి మడిగట్టుకొని రెండుమెతుకులు నోట్లో వేసుకొని కాళ్ళేపు మానో; రాత్రి తెల్లవారూ నిద్దరుండదు, నీకు జబ్బుచేస్తుంది మాడాను. ఇలా చేస్తూఉన్నావొద్దీ ఉంటూనేఉంటుంది. బళ్లదగ్గర ఎవరోఒకరు ఉంటారు. రా, మడిగట్టుకోమని తొందరపెట్టారు. పెద్దనాడు ఆయన ఆలా బులంతపెడుతూఉంటే ఇంక బాగండదని మడిగట్టుకోడానికి లోపలికి వెళ్లాను.

నమ్మదిగా అందరిభోజనాలూ అయినాయి. సుమారు తొమ్మిదిగంటలయింది. జనమంతా బళ్లదగ్గర చేరారు. బళ్లసరిపోయేట్లు లేదు; పల్లెటూరు. మా మామగారికి పలుకుబడి ఎక్కువ; అందుకని ఊళ్లోవాళ్లు మాడా సగమునుండి పెళ్లికి బయలుదేరారు. ఉన్న చుట్టుకు బళ్లలో బండి కొక్కొక్కడోడా చొప్పున దంపతులంతా సర్దుకున్నారు. ఎవళ్లని దిగమంటే వాళ్లకే కోపము. పోనీఅని ఆబండిలో ఇంకొకళ్లను మానో తెట్టినా కోపమే, ఏలాగు. ఇంకాకొన్నిబళ్లు పిలిపించి వీలైనంతవరకూ ఆహార్యం నూ,పిల్లలనూ ఎక్కించి తక్కిన వాళ్లను కొంతమందిని కొంతవరకూ నడవమన్నాము. బళ్లవాళ్లలో ఒకరినికే నేనంటే చాలా భక్తి, గౌరవమాను-ఎందుకో తెలియదు. "బాబూ గ్రాంధీమహాత్ములులా ఉంటారు. -వాడెప్పుడూ ఆయన్ను చూడలేదులండి. -రమ రెక్కడ మానున్నా దెహాదేంద్రసబలా గంటుం దండీ. తమరు నాబుడిలో మానాంకి. నాబండి వేరే అట్టేపెట్టి ఎవ్వరూ ఎక్కడందా చేస్తానండి. తమరు వయచెయ్యాలం" డని, ఆబండిలో వరికాస్త గడ్డివేసి, నాపరుపు పరిచి, నాసావ నుద్ది. అట్టేపెట్టాను.

మా ఆవిడను బండి ఎక్కడమంటే పిల్లవాడికి పాలు పోసి వస్తా నన్నది. 'పాలు పోయ్యడానికి చెంచా కనబడలేదు. పెట్టెలో పెట్టినట్లున్నాను' అని తెప్పించి చూసింది. కనబడలేదు. నాపెట్టెలో చూచిన భావకము నాకు: అందుకని నాపెట్టె తెప్పించి చూశాను. అందులోనూ లేదు. ఇంకెట్లోకే మాపెద్దపిల్ల వచ్చి 'నాన్నా, నాపెట్టెలో ఉన్నా' వన్నది. కాబోలు ననుకొని దాని పెట్టెపూడా తెప్పించి చూశాను. అందులోనూ లేదు.

మా ఆవిడకు ఏదో పాపము వచ్చి యుఖము విప్పారినది. 'ఏమి, చెమిచా కనపడ్డదా' అన్నాను. 'ఆనవాలుగా ఉంటుందని పిల్లవాడి ఉయ్యాలతోటలో పరుపుకింప పెట్టాను' అని ఒక్కపరుసన వెళ్లి చెంచా తీసుకొచ్చి పాలుసాయ్యడ మారంభించింది. 'ఏడిసినట్లే ఉన్నాయి తెలివి తేటలు' అని వినుక్కుని నేను పెట్టెలు సరించి బండీలో పెట్టించేసరికి పిల్లవాడికి పాలుసాయ్యడమూ అయింది. యావన్మందీ బళ్లెల్లో ఎక్కి బళ్లు సాగేసరికి పడకొండుగంట లయింది. ఎదరు ముప్పుయిమయిల్ల ప్రయాణము ఉన్నది. క్రింద నడుస్తూన్న మా పెద్దబావ మరదీ మరీకొందరు యువకులూను "చీకట్లో ఒంటుగొ న్నట్టున్నారు; భయమువేస్తుండేమా" నని ఆలోచించి బోగమువాళ్ల బళ్లెల్లో కొంచెము ఇరుకుగా ఉన్నా సర్దు కున్నారు.

తెల్లవారుగూమున రెండుగంట లవుతుంది. బళ్లు నెమ్మదిగా, నిశ్చలముగా, కునికిపాట్లుపడుతూ వెను కున్నాయి. బళ్లెల్లో జగంమాడా ఎంత ఇరుకుగా ఉన్నా అలాగే హదుని కునికిపాట్లు పడుతున్నారు. మాబండీలో పిల్లలు ఖులాసాగా నిద్రపోతున్నారు. మా ఆవిడ నన్ను సంబోధించి 'అలా తెల్లవార్లు ఎలా కూర్చుంటారు, కాళ్ళేపు ఇలా పడుకోండి. నేను కాస్త సర్దుకుంటాను' అని అక్కడ తనే పడుకుని నిద్ర పోయింది.

తెల్లవారుసరికి ఒక గ్రామము చేరినాము. అక్కడ ఆపూటకు ఆగి, వంట చేసుకుని భోజనాలు చేసి, మధ్యా హ్నము రెండుగంటలకు బళ్లు కట్టించాము. మధ్యన గోదావరిపాయ ఒకటి దాటవలసివచ్చింది. అది సుమారు ఒక మైలు వెడల్పు ఉంటుంది. ఇంకా ఫాల్గుణమాసమే అయినా అందులో నీరు లేదు. మధ్యనమాత్రము కొద్దిగా ఉన్నది. బళ్లు పోనిచ్చారు. ఇసుకలో బళ్లు నడవడము కష్టముగా ఉన్నవని మగవాళ్లను దిగి నడవ నున్నారు. చచ్చినట్టు దిగి నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాము. ఎండ పైన కత్తి మాడుస్తోంది. అడుగున కాళ్లు అంటుకు పోతున్నాయి.

ఇంతలోకే నీళ్లదగ్గరకు చేరినాము. సరదాగా నీళ్లలో నడవనచ్చునని కొందరు ఆడవాళ్లూ పిల్లలూ

మాడా దిగినారు. నీళ్లను చూచి బోగమువాళ్లుమాడా బళ్లలోనుంచి కులాసాగా దిగి, నీళ్లలో తిప్పుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ, వేగాకోగా లాడుకుంటూ నడవడ మారం భించారు. బళ్లవాళ్లకు కొంచెము అల్లరిచేద్దామని బుద్ధి పుట్టింది. ఎడ్లకేళి చూశారు. ఎడ్లుగ్రహించి కళ్లు మీటి నాయి; బళ్లవాళ్లు 'పప్ప' అన్నారు. వాళ్లను విడిచి పెట్టి ఒక్కపరుసన పరుగెత్తినాయి. ఈసంగతి బోగము వాళ్లు కనిపెట్టలేదు. నీళ్లలోనుంచి ఇవకలకు వచ్చి రెం డడుగులు వేళేసరికి కాళ్లు చుట్టు మన్నాయి. బళ్ల వాళ్లను కేకవేశారు. ఇంకొక్కడ బళ్లు-అప్పుడే అవకల గట్టుకు చేరినాయి. ఇక్కడ-డింక వాళ్లువేసిన గంతులా కేకలూ చేసిన అల్లరి లెక్కలేదు. ఏమిచేస్తే ఏమిటా భము అలాగే? నడవనలసివచ్చినది. యవ మగవాళ్లు వాళ్ల నలా నడవనిస్తారా? మనవాళ్లకు స్త్రీలపట్ల గౌరవము లేదనేది వట్టిమాట. తక్షణం పదిమంది యువకులు రెండు పొదరత్తులు తీసి వాళ్ల వద్దరకు విసిరారు-తోడుకోగమని. మరీకొందరు తమఖండువారు గిరవాటేశారు-వాట్లమీద నడవమని. ఇలాటివాళ్లను మాస్తూమాడా మనవాళ్లకు Chivalry లేనంటే వప్పుకోగలమా!

సూర్యాస్తమయము అయేసరికి పెళ్లికొమార్తె గారిగ్రామము చేరాము. వివాహము తెల్లవారుగూమున సామాను విడిదిలో సర్దుకుని, రెండుమెతుకులు నోట్లో వేసుకుని, రెండుకుసుకులు తీద్దామని పడుకున్నాను. కన్ను మూశానో లేదో, ఒక పెద్దమనిషి శ్రీమందగా నన్ను లేపి, 'అయ్యో ఎంతెందండి' అన్నాడు. నాకు ఒళ్లు మండింది. మండగు మరి? ఇంతమంది ఉండగా మైము తెలుసుకోడానికి నన్నే లేపాలి? గడియారము తలక్రిందపెట్టుకు పడుకుంటూ ననుకున్నాడా! ఈయన్ను ఏడిపిద్దామని బుద్ధిపుట్టింది. 'ఎంతేమిటండి, ఎంతకయినా అయినదేను' అన్నాను. 'అదికాదండి, సుమారు ఎంత అవుతుందండి' అన్నాడు. 'ఇప్పటికి యాడుమేలు అయిందండి. ఇంకా పెళ్లంతా ముందే ఉన్నది' అన్నాను. ఆబ్రాహ్మకు తెల్లబోయాడు. చీకట్లో నాకు కనబడలేదు కాని అయినా తెల్లబోయిఉండా లనుకున్నాను. 'అదికాదండి అయ్యో, డబ్బుసంగతి కాదండి. సుముహూర్తమున కింకా ఎంతవ్యయం చేస్తానో తెలుసు

కుందామని ఎన్నిగంటున్నదో అడిగానంటే అన్నాడు సవినయముగా. 'ఓయి నీ ఇల్లు బంగారముగాను, అది బుర్రా. నే నిలా అనుకున్నాను; సరే. పైనుసంగతి నాకు ఎలా తెలుస్తుంది బాబూ, నిద్రపోతున్నవాడికి గడియారము తలకింద ఉంటుందనుకున్నావా? లేక నా కేమైనా దివ్యజ్ఞానమున్నదనుకున్నావా? ఇప్పుడే కనుకు పడుతోంటే మునిగిపోయినట్టు లేపారా? అని అవతల వైపుకు తిరిగి పడుకున్నాను. ఆ బ్రాహ్మణు మారుమాట లేకుండా చక్కాపోయాడు.

మళ్ళీ ఎలాగో తంటాలుపడి కన్నుమూశాను. చక్కనికల వచ్చింది. కల మధ్యలో ఉండగా మాచాకలి వాడుకొంచెము అమాయకుడు - వచ్చి హడావిడిగా నన్ను లేపాడు. 'బాబూ, పెల్లికమారుకుగారికి ఎదురు సందేహ మవుతోందింటి. మామయ్యగారు లేచుర్ని దయచెయ్యవన్నారండి' అన్నాడు. వాడు లేసినందుకు కొండంత కోపము వచ్చింది కాని వాడిమాటకు నవ్వు వచ్చింది. ఎదురునన్నాహ మనవాడిఉద్దేశ మేమెంటుం దనుకున్నాను. 'పెండ్లికమారుకుగారి కైనాసరే, వారి తండ్రిగారి కైనాసరేను. ఎదురుసందేహ మయ్యేది, పక్కసందేహ మయ్యేది; నేనుపట్టుకు రాను. ఈమాట నువ్వైనా, నీవారకులుగాని, తదితరులుగాని ఎవరువచ్చి నన్ను లేసినా బుర్ర బద్దలుకొడతాను. ఈసంగతి అందరి లోనూ చెప్పు. అవసరమయితే కర్రాముగారితోటి చెప్పి సాటింపు చేయించును. ప్రమాదము జరిగిన తరువాత ఏమనుకొనీ ఏమీ లాభము లేదు' అన్నాను. వాడు హాడిలిపోయి నోరు చూసుకు చక్కాపోయాడు.

ఇంక నిద్ర పట్టలేదు. విడిదిలో అంతా పెల్లికి నెల్లిపోయారు. వచ్చినదే పెల్లికి కదా! చూచివద్దాము, లేకపోతే బాగుండ దనుకొని, లేచి, చాకలితెచ్చిన నేలముజరిపించ కట్టి, వద్దూ, కోటూ తొడుక్కుని, ఉప్పొడిబరీఖిండునా పైన వేసుకుని, పెల్లిపందిట్లోకి చేరాను. పందిట్లో జనము కిటకిటలాడుచున్నారు. ఒక పక్కను మేజునాడీ జరుగుతోంది. ఆడవాళ్లంతా ఒక పక్కను కూర్చున్నారు. పండితులవేషధూళితో పందిలి మారుమ్రోగుతోంది. నేను నెమ్మదిగా జనాన్ని తిప్పించు కుని ముందు కూర్చున్నాను. పెండ్లికమార్తెను ధాన్యపు

తట్టలో పెట్టి అప్పుడే పందిట్లోకి తీసుకువచ్చారు. ఆ అమ్మాయి ఒక్కసారి తలఎత్తి సభకేళి చూసి మళ్ళీ తలవంచుకుని నెమ్మదిగా పెల్లికొడుకువైపు చూసింది. పెల్లికొడుకూ ఆపిల్ల కేసి చూస్తున్నాడు. ఇద్దరికళ్లూ కలుసుకున్నాయి. ఒక్కక్షణము ఇద్దరూ సభసంగతి మరచిపోయారు. వాళ్ల లేతహృదయాలలో ఏమిఉద్వేగము కలిగిందో, వాళ్ల లేతమనసులలో ఏమిభావాలు పరుగు లెత్తినాయో ఎవరు తెలుసుకోగలరు! వాళ్లకే తెలియ దనుకుంటాను.

'కాళ్లు పల్లెములో పెట్టు నాయనా' అన్నాడు పురోహితుడు. కన్యాప్రదాత పెల్లికొడుక్కి కాళ్లు కడిగి, కొంచెము గడ్డపప్పులతో 'కన్యాం కనకసంపన్నాం.....నిశేపూర్వేషం.....కాశ్యపబ్రహ్మలోక నివాససిద్ధ్యర్థం' అని కొబ్బరిపంపూ పిల్లనూ పిల్లవాడి కిచ్చా. వాళ్లఉద్దేశము, అనగా ఈ మంత్రకారుల ఉద్దేశము, ఏమిటో! వాళ్లకు ప్రేమసంగతి ఏమీ తెలియ దేమోఅనుకుంటూ ఏమేమిటో ఆలోచిస్తూమారున్నాను. పెల్లికొడుకు లేచి మంగళనూత్రము చుడివేస్తున్నాడు. బ్రాహ్మణు లాకీర్పడిస్తున్నారు. అమంగళ మేమీ వినపడ కుండా భజంత్రీయ వాయిస్తున్నారు. నాశీవితములో ఇటువంటి క్షణమే ఒకటి జ్ఞాపకము వచ్చింది. కళ్లు కొంచెము చెమర్చినాయి. తల ఎత్తి ఆడవాళ్లు కూర్చు న్న వైపు చూశాను. మా ఆవిడ మా డా ఇంద్రవీరాల లాగ మెరుస్తున్న లేనవికాలనేత్రాలతో నాకేళి చూస్తోంది. మాఇద్దరికళ్లూ కలుసుకున్నాయి. కొంతసేపు పూర్వస్మృతిలో ప్రపంచము మరచిపోయాను. తక్కిన ఆడవాళ్లకళ్లూ తమభర్తలకోసము వెళుక్కుంటున్నట్టు లోచింది నాకు ఆ అయిదుకోణులలోనూ ప్రతిక్షణముగా తమపూర్వానుభవమంతా జ్ఞప్తికితెచ్చుకుని ఆడవాళ్లు అపారమైన ఆనందము అనుభవిస్తూ రనుకుంటాను. వాళ్లకు పాపము ఎప్పుడూ వర్తమానమంటూ లేదను కుంటాను. గతము స్మృతికి తెచ్చుకోవడము భవిష్యత్తును గురించి ఆలోచించడము - ఇలాగే వాళ్లకు రోజులు వెదుతూఉంటూ యనుకుంటాను. మాపెద్దపిల్ల, అయి దేళ్లది, పెల్లిమాతురువద్దగ నిలబడి ఒరిగేదంతా బహు శ్రద్ధగా చూస్తోంది. దానిభవిష్యత్తునుగురించి అదిమాడా ఆలోచిస్తూ ఉన్నదేమో.

తల్లిబాబు పోసుకోవడ మైనది. ఫలప్రదానము లిప్పించి మంగళహారతు లిచ్చి వధూనరులను పీటలమీద నుంచి లేవదీసి ఒక్కసారి విడిదిలోకి తీసుకువచ్చారు. ముడి పడిపోయింది; ఇంక నది బ్రహ్మకుమారా అభేద్యము.

కావలసిన దేమిటో అయిపోయింది. మూడు ముస్తా పడ్డాయి. ఇంకను మిగిలినది ఆడపడుచులాంధ నాలూ,వియ్యపరాలులాంధనాలూ,అల్లుడులాంధనాలూ, అల్లుడు అలగడమూ, ఆడపడుచు లలగడమూ, నచ్చిన వాళ్లు అలగడమూ, చుక్కను ఆడపెళ్లివారి ప్రాణాలు తియ్యడమూను. ఎలాగో ఆలాగు వాళ్లదగ్గరనుంచి వచ్చి నంత రాబట్టి వాళ్లను దిచాలాఎత్తించినంతవని చెయ్యడము. అప్పటికి ఒక్కళ్లూ తృప్తి లేకపోవడము.

ఇక పెళ్లికి వచ్చినవగవాళ్లకు పనేముంది? ఏమీ లేదని పోవచ్చునా! పోరు. అయిదురోజులూ ఉండడ మూ, ఇంకా వీరైతే తిరిగి గృహప్రవేశానికిమాతా రావడమూను. ఇంక నీఅయిదురోజులూ ఇక్కడ మామని, భోజనములదగ్గర తగాదా; ఫలహారములదగ్గర తగాదా; బోగము పేళముదగ్గర తగాదా. ఎవ్వళ్లూ ఏమీ నోరేత్తడానికి పిలులేదు; ఇదేమని అనడానికి పిలు లేదు. ఏమన్నా అంటే కోపమువచ్చి లేచిపోవడము. ఈమాత్రము సర్దుబాటు చేసుకోలేకపోతే పెళ్లికి సిలపడ పెండుకుని నిఘరములాడడము. ఇటువంటి మహానుచుల శీలితములు వ్రాయవలెనంటే, వారు ఏయేవివాహాలలో ఎలా చెబ్బలాడినది తప్ప ఇంక వ్రాయవలసినహంశము ఏమీ ఉండదనుకుంటాను.

ఇంక తాంబూలాలు నేలించి మేజువాటిలపగ రకు చేరుతారు. పోనీ, వచ్చినవాళ్లు వాళ్లవిషయ మాచి సంతోషించవచ్చునా--ఈమారు; చక్కనిబావలి కాని, స్తోకము కాని, అద్భుతమైన కాని పాడి అగ్నినయిస్తూఉంటే ఎవరో ఒకఅనామకుడు మహావిద్వాంసుడు... ముందు వచ్చి 'ఏదీ హిందూస్తానీ పాడనే' అనడము. సాపము, ఎంతకోపము వస్తేమట్టుకు వాళ్లు ఏమి చెయ్యగలరు? హిందూస్తానీ పాడుతోంటే ఇంకో పెద్దమనిషి 'ఇక పైనా మానావేమీ ఈమాయమ్మలు' అనేది పాడుచు తన దేశాభిమానము వెల్లడించడము. నాకు అగ్నినయ

మంటే చాలా అభిమానము. నచ్చినజట్టులో ఒక గొప్ప విద్వాంసురాలు ఉన్నదని విన్నాను. సావకాశముగా మాద్దామంటే ఏలాగు? అసహ్యము వేగి ఒక్కరోజునా అక్కడ హాజరేదు. సనాయిపాటకుకిచేరి పోయిందే నోక్కనేసి అక్కడ మామని ఆనందించేవాడిని.

ఎలాగైతేనేమి, అయిదురోజులూ గడచినాయి. అయిదురోజున కళ్ల నీళ్లు గుక్కుమంటూ 'ఆప్తవస్తా భవేత్తే'వ్యా పుత్రవ త్వోతా మయా.....'అని పిల్లను ముఖ్యులైనవా రందరికీ వప్పచెప్పారు. మాచేవాళ్లందరికీ, అందులో ముఖ్యులుగా ఆడవాళ్లకు, కళ్ల నీళ్లు వచ్చినాయి.

హడావిడిగా, పోయినది పోగా ఉన్నది పెట్టె లలో సర్దువని, నిద్దురు లేక, వేరపట్టున తిండిలేక, తిన్నది అరగక, పిల్లలకు పోమా లేక, నలుగుడుపడి ఇంకా చేరుకున్నాము.

వధూనరులు కుడికాలు ముందు పట్టి గృహప్రవేశ మయ్యారు. మరునాడు సంతెర్పణా; ఆగ్రాభాగము మాను. ఆమరునటిదినము బోగమువాళ్లు సంభోషణ పుచ్చు కుని శలవు తీసుకున్నారు. ఇంకను, వాళ్లు వెడతూ ఉంటే పీఠిసాడుగునా ఉల్లో మొగపురులంతా బారులుతీర్చి నిలబడ్డాయి. పిల్లవాళ్లు చెకిపోతారు; మన మిక్కడంటే వాళ్లు రారుకదా అని పెద్దవాళ్లు నచ్చారు. పెద్దవాళ్లే చూడగాలేనిది మనము చూడ మాడదా అని కుర్రవాళ్లు నచ్చారు. కొందరు ఊరు సా మేరదాకా సాగనంటి బిక్కిమొహాలు వేసుకుని వెళ్ళుచున్నారు. కొందరు సాహసముకలవాళ్లు బళ్లతోటిహడా పడవలకాలవదాకా వెళ్లి వాళ్లను పడవ ఎక్కించారు. పడవ గట్టుని దాసుకుంది. లోపలికి తొయ్యలరిపెచ్చింది. సరదాగా ఇందులో కొందరు కుర్రవాళ్లు పడవ నడి ఏట్లోకి వెళ్లేదాకా తోళారు. ఇంక ముగిసిపోతామేమో నని భయపడి ఇనతలికి వచ్చారు. శలవుపుచ్చుకు వెడతామంటే బోగమువాళ్లు కనపడలేదు. కొంతమారము వాళ్ల పడవ లాగినా ముక్తి వస్తుందని రెండుమైళ్లదూరము లాడుదాకా ఒక్కచిరుగున లాక్కుపోయారు. పడుమడుము, పడవలో బోగమువాళ్లు సంతోషిస్తారనే ఉత్సాహమును విసురు కాశేమి?

బోగమువాళ్లు ఈలోపున పిల్లమాట మరచిపోయి, పడవలో ఒకవత్తుకునితోటి సంభాషణ ఆగంభించారు. పడవ లావువర్గవర్గ వచ్చింది. ఈశ్వరవాళ్లు పడవలోకి వెళ్లి బోగమువాళ్లను సంబోధించి మే మింక వెడతామని అన్నారు. పిల్ల నెప్పుడూ జన్మముగ్ధమందు చూడనట్లు నటించి, 'చిల్లము, దాచే పోయేవాళ్లంతా మాతోటి చెప్పి వెళ్లనక్కరలేవన్నారు. ఈశ్వరవాళ్లు ప్రైవేట్ జాబు పై నెగిరిపోయినాయి. ఒకళ్ల మొగాలు ఒకరు చూచుకున్నారు. మాట్లాడకుండా ఇంటికి చేరుకుని

ఒక్కొక్కళ్లు నాలుగు లంఖణాలు చేశారు.

* * * *

నాకు పెళ్లంటే మహా చెడ్డసరదా. ఇంత తొంబా, ఇంత గంధనగళనూ, ఈమేజనాణీలూ, ఈ అకాలపు భోజనాలూ, ఈతగవులూ, ఈఅనవసరపు ఖర్చులూ లేకుండా ఉంటే మహాసరదాగా ఉంటుంది. వధూవరులు ప్రాజ్ఞులైతేనా, ఇంక నడిగారూ? వాళ్ల పెళ్లి వాళ్లుమాడా ఆనందిస్తూ రనుకుంటాను.

భ్రమరకాంత

వేంపాటి సీతారామయ్యగారు

చట నుంజీయు వెడలెదో యెవ్వడెటుంగు? నేమికార్యాధివై యుందో యెవ్వడెటుంగు? నెచట కెచటకుఁబోవుదో యెవ్వడెటుంగు? నెటులు మటుమాయచూచుదో యెవ్వడెటుంగు?

భయముభక్తియుఁగఱపుచు భద్రముగను బెంచదా నిన్ను నీతల్లి పెడసరముగ తెక్కల వినల్చి తిరిగెద వొక్కతెవును దోడునీడైన లేక నీ వాడ నాడ.

ఉదయమాదిగఁ జూచుచునుంటి నిన్ను నారి తెన్నును లేక సవారిపరుగు లిడుచుఁ దిరిగెద నట్లు లడేమి కతము? ఇల్లు వాకిలి సంసార మొల్ల వేము?

చెట్టుఁజెట్టును దిరిగెద చేరి నీవు పుట్టపుట్టకు మ్రొక్కెదు పోయి నీవు నియమముగఁ దిర్గుచుంటివి నినువులకయి నయముతోడుతను బ్రదక్షిణములు నేతొ?

జమ్మనుచు వ్రాలుదువు ప్రతి కొమ్మపైనఁ బువ్వుపువ్వుతో మాటాడి పోవుచుందు వాచిదంబరగోష్యమ్ము నాలకింత మన్నఁగూడను వినఁబడ దయ్యె నాకు.

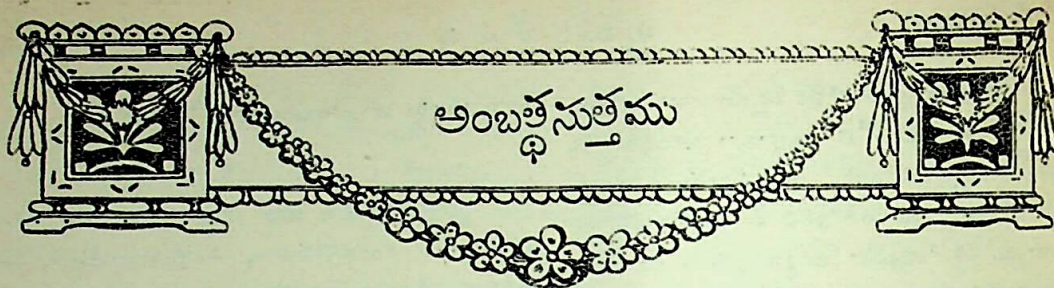
ప్రణయకలహాతిభరమునఁ బాసి చనిన ప్రాణకాంతుని జాడకై పాప మీపు కాలు బలపమ్ము కట్ట నల్గడల దిరిగి తిరిగి పతిభిక్ష మెత్తెడు తెన్న దేము?

మఱొకవిధముగఁ దలఁపకు మాట కలదు తప్పు కాకున్న నడుగఁగఁ దలఁచి లేదియు నానవాళ్లను జెప్పు మీయాయనకును వెదుకఁ బోయెద నేనును వేగిరమ్మె.

చెప్పు మన్నను దల పంచి సిగ్గుపడెదు కొత్తికోడలవో, నీవు - కోమలాంగు దివ్యరూపము వర్ణింప దృష్టితగులు సంఘ జెప్పవో? మఱియేము? యడిగియడిగి ప్రాణ మొతయు వినగలఁ బడుచునుండె.

ఆలకించితి నీపతి యానవాళ్ల నట్టులైనను మీయాయ నందకాడె రూపరేఖావిలాస నిరూఢమూర్తి నిపుడె నే గాంచినచ్చితి నిదిగో! చూడు!

చేయిచాయగనున్న యాచెట్టుకడను జాజిపొదచెంతఁ గూర్చుండె సాగి రమ్మ తోనఁ జూపెట్టి నే నంతఁ దొలగిపోదు.

అంబత్త సూత్రము

[అంబత్త సూత్రము]

కె. రంగాచార్యులు గారు, యమ్. ఏ., బి.యల్.

(వెనుకటిసంచిక కరువాయి)

“తీక్షణమతిగల యువతిగాని, యువకుడుగాని, బాలుడుగాని, గూత్రీయమును ప్రతిబింబమును బ్రజ్వలంబు, నిర్మలంబునైన యాదర్శములోగాని, పాత్రయందుంచబడిన శుభ్రజలములోగాని చూచిన, జడలంబు ముఖమున నున్న యెడల ముఖమున జడలంబున్నదని యును, నట్టిది లేకుండిన లేదనియును గుర్తెఱుంగును.”

“మనమును శాంతిమయముగను, బవిశ్రమముగను, కలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారముగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్భజేయుటకు సంసిద్ధముగను నొనర్చినయట్టివాడు పూర్వజన్మజ్ఞానమునకై మనమును నిగుడించును. ఒకటిగాని, రెంటిగాని, మూటిగాని, నాల్గిటిగాని, పదింటిగాని, యిరువదింటిగాని, ముప్పదింటిగాని, నలువదింటిగాని, యేబదింటిగాని, నూటింటిగాని, వేయింటిగాని, నూలుసార్లు వేయింటిగాని, లేక అనేకములగులయ కల్పములలోగాని, సృష్టికల్పములలోగాని సంభవించిన తనపూర్వజన్మములను స్మృతికిఁ దెచ్చుకొనును; ‘ఆ స్థలములలో జన్మముఁ గాంచితిని. అయ్యది నాకులము అయ్యది నావర్ణము; అట్టిది నాయాహారము; అట్టిది నా సుఖదుఃఖానుభవము. అంతవఱకు నా యాయుఃపరిమాణము. ఆజన్మాంతరమున నాస్థలములోఁ బునర్జన్మము నందితిని. అచ్చట నట్టిపలము నామము, వర్ణము, నాహారము, సుఖదుఃఖానుభవము, నాయుర్దాయముఁ గలిగియుంటిని. అట్లు జన్మము ముగిసినపిమ్మది నిచటనేఁ బునర్జన్మముం గాంచితిని.’ ఈరీతిగ నాడు

పునర్జన్మములనిషయములను, భేదములను స్మరణముఁ దెచ్చుకొనును.”

“స్వగ్రామమునుండి నరం జింకొక గ్రామమునకుం జని, యచటినుండి వేటొక గ్రామమునకుం జని, యచటినుండి తిరిగి స్వగ్రామమునకుఁజేరిన ‘నా గ్రామమునుండి యా గ్రామమునకుఁ బోయితిని. అట్లు నాయావిగముల నిలువఁబడియుంటిని; పూరుచుంటిని; మాటలాడియుంటిని; మాటలాడకయుఁదొందెంటిని. అచటినుండి యారెండ్ర గ్రామమునకుం జని యచ్చట నాయావిగముల నిలువఁబడియుంటిని; పూరుచుంటిని; సలభాసించితిని; మాటలాడకయుఁదొందెంటిని. ఆ గ్రామమునుండి తిరిగి యిటువీరితిని. అను నిట్టివిషయములం గుర్తెఱుంగును.”

“మనమును శాంతిమయముగను, బవిశ్రమముగను, కలవంతముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారముగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్భజేయుటకు సంసిద్ధముగను నొనర్చిన నరండు జంతూద్భవనాశనజ్ఞానమునకై మనమును నిగుడించును. మానవశత్రువుకంటె మున్నె మంబుల దివ్యశత్రువుతో నాతడు ‘జీవజంతువులు మరణించి వేఱువేఱుగఁ బొందు పునర్జన్మములను దాను బొందును. నీచులును, మదారస్వభావులును, రూపశత్రులును, గురూవులును, సోఘ్నివంతులును, గడుకష్టములం బడునారును, వారివారి కర్మానుభవానుసారముగ జీర్ణించుటం గనును. “అట్టివారు, ఓభ్రాతలారా! మనోవాక్కర్మముల మహాత్ములగువారల నిరసించుచు, సత్యసిద్ధాంతముల నిరసించుచు, మిథ్యాసిద్ధాంతానుబంధనల సంభ

విందు కర్మానుభవఫలమును సంపాదించుచు, మరణానంతరమున దేహము జీర్ణించినపిదపఁ బునర్జన్మములో దుఃఖభాజనులై పుట్టుదురు. ఇతరులైన యట్టియట్టివారలు, ఓబ్రాతలారా! నుమనోవాక్కర్మల నాచరించుచు, మహాత్ముల నిరసంపక, యథార్థములైనమతముల నవలంబించుచు, యథార్థమతావలంబనవల్ల నైనకర్మానుభవఫలమును సంపాదించుచు, మరణానంతరమున స్వర్గమున నానందమయమగు స్థితి నొందుచు, బునర్జన్మమయం గాంతురు. మానుషశక్తువుకంటె నుత్తమంబును, బలిత్రంబును నగుదివ్యవత్తువుతో నారంభమే జపంతువులు మరణించి వేఱువేఱుగఁ బొందు పునర్జన్మములు గాంచును. నీవులను, మహాత్ములను, రూపవంతులను, గురూపులను, శాఖ్యవంతులను, దుఃఖభాజనులను గుర్తెరింగి యట్టివారు వారివారి వివిధకర్మానుసారముగ నాశముం గాంతురు."

"శృంగారకములో నట్టలముగల గృహముపై నరుండుండి, చూచుటకుఁ గన్నులు కలిగి, గృహమును బ్రవేశించువానిని, గృహమును విడిచి చనుచున్నవానిని, వీఖిలో నిటునటుఁ దిరుగుచున్నవానిని, జత్వరంబున నాసీనుడై యున్నవానిని గుర్తెరింగి 'ఆచనుజులు గృహమును ప్రవేశించుచున్నారు. ఆచనుజులు గృహమును విడిచి చనుచున్నారు. ఆచనుజులు బాటయందు నిటునటుఁ దిరుగుచున్నారు. మఱియు నాచనుజులు చత్వరమున నాసీనులై యున్నారు' అని తెలిసికొనును."

"మనమును శాంతిమయముగను, బలిత్రముగను, క్షిలవంతులముగను, బాపరహితముగను, నిర్వికారముగను, గోమలంబుగను, దృఢముగను, గర్భచేయుటకు సంసిద్ధముగను నొనర్చినవరుడగు కామాస్రవ భవాస్రవ విద్యాస్రవములను, త్యాగప్రసన్నానమును సంపాదించుటకును, వాని నశింపజేయుటకును మనమును నియోగించును (శాసించును). "ఇయ్యది పీడనము" అనుదాని యథార్థస్థితిని గుర్తెఱుంగును. "ఇయ్యది పీడమాలంబని" అనుదాని యథార్థమును దెలిసికొనును. "ఇయ్యది పీడితోపశమము" అనుదాని యథార్థస్థితిని దెలిసికొనును. "ఇయ్యది పీడితోపశమమనకుఁ గొంపోవు మార్గము" అనుదాని యథార్థస్థితిని గుర్తెఱుంగును. "ఇయ్యదియే యాస్రవంబులు"

అనుదాని యథార్థస్థితిని గుర్తెఱుంగును. "ఇయ్యదియే యాస్రవంబులు" అనుదాని యథార్థస్థితిని దెలిసికొనును. "ఇయ్యదియే యాస్రవవిరామంబు" అనుదాని యథార్థస్థితిని గుర్తెఱుంగు. "ఇయ్యదియే యాస్రవవిరామంబునంబునకుఁ గొంపోవు మార్గము" అనుదాని యథార్థస్థితిని గుర్తెఱుంగు. అట్టిజ్ఞానము కలిగి యట్లు పరీక్షించువాని హృదయంబు కామాస్రవమునండి విముక్తంబయినది. భవాస్రవమునండి విముక్తంబైనది. అవిద్యాస్రవమునండి విముక్తంబయినది. అట్లు విముక్తిగనినవానిలో మోక్షజ్ఞానం బుద్భవించును. పునర్జన్మనశించినది. ఉత్తమజీవనంబు సాధింపఁబడినది. చేయఁగిన కార్యములు చేయఁబడినవి. ఈశినానంతరమున మఱి యెద్దియును లేదు."

"సార్వత్రికులగునందు నిర్మలమును, స్వచ్ఛమును నైన పల్వలం బొకటి యుండిన నట్టిపల్వలతటంబునఁ జక్తువులుగల నరుండొకఁడు నిలునఁబడి యుండి, శుక్తికలను, శుక్తిపుటంబులను, శేర్మరలను, మపలంబులను, బోతాధానంబు కిటునటు తిరిగినను, నొకచో నుండినను జూడఁ గలుగును. 'పల్వలంబు నిర్మలంబై, శుద్ధంబై యున్నది. అందులో శుక్తికలను, శుక్తిపుటంబులను, శేర్మరలను, మపలంబులను, నిటునటు నీడుచున్నట్టిగాని, యొకచో నీర్మలముగ నున్నట్టిగాని మత్స్యసంఘాతములను నవిగో నున్నవి' అని కనుఁగొనును. ఓయీ! యంబత్తఁడా! అట్టివరుం డాచరణయందును, విద్యయందును, బహువధిం గనును. విద్యాచరణమునందంతకంటె నున్నతమగుస్థితి మఱి లేదు."

"అంబత్తఁడా! ఇట్టి యత్కుత్తమవిద్యమును, సదాచరణమునకును జతుర్గుణములైన యుపాయములుంబులున్నవి. ఆనాల్గు విధియనినః—

"ఒకప్పుడు, అంబత్తా! ఏపరివ్రాజకుడైనను, బ్రాహ్మణుడైనను, నిట్టి యత్కుత్తమవిద్యాచరణస్థితులను జ్ఞాంపకుండఁగనే (ఇంగన కనఁడలు మూచి కాషాయవస్త్రంబులఁ గట్టుటకై) దండమును భుజమున ధరించి 'ఇప్పటినుండి పక్ష్యములై భూపతితములైనఫలంబులం భుజియించుచుందును' అని యాహించుచు దుష్టమకాననంబులం తొచ్చినను, నట్టిచాఁడు విద్యాయుత్తండై సదా

చరణపరాయణుం డైనవాని నేవకుడై యుండుటకు మాత్రము తగియుండును.”

“మఱియు నంబభుండా; పరివ్రాజకుడుకాని, బ్రాహ్మణుడుకాని, యత్కున్నతవిద్యాచరణస్థితులను బొందకయే, పక్ష్యములై ధూపతితము లైనఫలములం భుజించుస్థితింబొందక ఖనిత్రపిటకములం జేబూనిఁగప్పటి నుండియు నేను గందమూలదులనే భుజించుచుం దును” అని నియమించుకొని, దుగ్గనూటకీప్రదేశంబులం జొచ్చినట్టివాఁడు విద్యాయుక్తుడై, సదాచరణపరాయణుం డైనవాని నేవకుడై యుండుటకుమాత్రము తగి యుండును.”

“మఱియు నంబభుండా! పరివ్రాజకుండుకాని, బ్రాహ్మణుండుకాని, యత్కున్నతవిద్యాచరణస్థితులను బొందకయే, పక్ష్యములై, ధూపతితము లైనఫలములను భుజింపలేక, కందమూలములను భుజింపలేక గ్రామనగర ప్రాంతప్రదేశముల నగ్నిదేవున కొకదేవాలయమును నిర్మించి యాదేవు నర్పించుచు, జీరించుచుండిన నట్టివాఁ డత్కుత్తమవిద్యాయుక్తుడై సదాచరణపరాయణుం డైనవాని నేవకుడై యుండుటకు మాత్రము తగియుం డును.”

“మఱియు నంబభుండా! ఏపరివ్రాజకుం డైనా గాని, బ్రాహ్మణుండుకాని యట్టి యత్కున్నతవిద్యాచరణస్థితులను బొందలేక, మఱియుఁ బక్ష్యములై ధూపతి తము లైనఫలములను భుజింపలేక యగ్నిదేవు నర్పించు టకుఁ దగినశక్తి లేక, శృంగాబుకములో నొక చతుర్వా రోపేత మగుభిక్షాకాలను నిర్మించి, ‘నాల్గుదిక్కులనుండి వచ్చు సేసన్నాస్మి నైనను, బ్రాహ్మణునైనను నాశక్త్య నుసారముగ సత్కరించెదను’ అని నిశ్చయించుకొని యట్లు చేయుచు నచటవసియించిన నట్టివాఁడు విద్యాసచ్చరిత సంపన్నుఁ డైనవానికి నేవకుడై యుండుటకు మాత్రము తగియుండును.”

“ఓయీ! అంబభుండా! ఇయ్యదియే యత్కున్న తవిద్యాసచ్చరితులమైన నపాయముఖములై యున్నవి.”

“ఓయీ! అంబభుండా! నీ వీ యత్కున్నతములను విద్యాసచ్చరితములందు, ఒక్కమాచార్యునివద్ద విద్యు గఅదు శిష్యులలో నొక్కఁడుగ శిక్షను బొందితివా?”

“గోతముండా! నే నెట్టిశిక్షను బొందియుండలేదు. నేను నేర్చుకొనిన దంత స్వల్పము! ఈవిద్యయు, సదా చరణయు నెంత ఘనంబులైనవి! నే నట్టివిద్యలో శిక్ష కతిదూరుండనై యుంటిని.”

“ఓయీ! అంబభుండా! నీ విట్టి యత్కున్నతవి ద్యాసచ్చరితముల పారయంగనక, నీభుజములపై దండ మును ధరియించి, పక్ష్యములై ధూపతితము లైనఫలముల భుజించియే జీవించుటకై కాననములం జొచ్చియుం డునట్లు శిక్షింపఁబడితివా?”

“ఓయీ! గోతముండా! అదియైనను లేదు.”

“ఓయీ! అంబభుండా! నీ విట్టి యత్కున్నతవి ద్యాసచ్చరితముల పారయంగనక, పక్ష్యములై ధూపతి తములై న ఫలములను భుజియింపలేక, కందమూలఫలములం దినలేక, గ్రామనగరప్రాంతముల నగ్నిదేవునకు దేవాలయ మును నిర్మించుకొని, హవిర్భుగర్చనను జేయుచు జీవనంబు సల్పుచుండునట్లు శిక్షింపఁబడితివా?”

“అదియైనను లేదు, గోతముండా!”

“ఓయీ! అంబభుండా! నీ విట్టి యత్కున్నతము లను విద్యాసచ్చరితముల పారయంగనక, పక్ష్యములై ధూపతితము లైనఫలములను భుజియింపలేక, కందమూ లఫలములను దినలేక, హవ్యవహు నర్పింపలేక, చతుష్ప థంబులందుఁ జతుర్వారోపేత మగు భిక్షాదానగృహము నిర్మించుకొని, యేదిక్కునుండియైనను నీరాతలఁ జోవు సన్నాస్మికై గాని, బ్రాహ్మణునకుగాని నాశక్త్యను సారముగ భోజనము నొసంగదునని నీ కవ్వారలైన బోధించిరా?”

“గోతముండా! నాకట్టిబోధ యాచార్యుఁడు చేయలేదు.”

“అంబభుండా! అట్లైన నీవు విద్యగఱచు చాఁచు డపై యున్నపు డుత్తమంబులగు విద్యాచరణవిషయము లలోనే కాక యట్టి విద్యాచరణవిషయములకుఁ బ్రతిబంధములగు చతుర్గుణాపాయముఖంబులయందును శిక్షను బొందకయే యుంటివి. నీ యాచార్యుండైన పాక్షర సాది భూసురుఁడు నీయల్పము లైన నియమములైనను బాటింపకయే నీ కిబోధను గావించెను.”

“త్రివేదజ్ఞానసంపన్ను లగ్రబ్రాహ్మణోత్తములతో సంభాషించెద మని విజ్ఞప్తిగ నీయండితులును, మిథ్యాసన్న్యాసులును, నీచదస్యులును, బంధుపాదా...

అంబత్తుడా! నీ ఆచార్యుడైన బ్రాహ్మణ పాక్ష రసాది యెట్టి యపకారమును నీకు గావించినాడో తెలిసికొనుము.”

“కోసలరాజైన పసేనది నరపాలునిచే నీయబడిన భూముల బాక్తరసాది బ్రాహ్మణుల డనుభవించుచు న్నాడు. అట్లైనను రాజాతని దనససుక్షమనకు రానీ యడు. అతనితో సంభాషించునపు డారాజు ప్రచ్ఛద పటము ప్రక్కనుండియే భాషించును. ఏ భూపాలునివలన నారే డిట్టి పవిత్రమైనదియు, శ్రమ్యమైనదియు నగు పోషణమును జొందుచున్నాడో యానృపుల డెందుల కాతనిసమక్షమునకు రానీయడు? అంబత్తుడా! నీగురు నైన బ్రాహ్మణ పాక్షరసాది నీ కెంత హాని యొనర్చెనో కంటివా?”

“ఓయీ! అంబత్తుడా! గజారూఢుడై కాని, యశ్వారూఢుడై కాని, లేక ధరాస్తరణముపై నిలుచుండి సామంతరాజులతోగాని, యమాత్యులతోగాని యేదియో రాజ్యకార్యముంగూర్చి చర్చించి చనినపిదప నా సలంబున శూద్రుండుకాని, శూద్రదాసుండుకాని నిలువఁబడి, ‘ఈయీ విధముల బసేనదినరపాలులకు సెప్పెను’ అని యారాజువలెనే సంభాషించినను, జర్చి గావించినను, అట్టివాడు రాజునా? లేక రాజనియోగియైననునా?”

“గోతముడా! అట్లు కా నేరడు.”

“వేదమంత్రకృస్తులును, మంత్రపాఠకులును నైన పూర్వబ్రాహ్మణముఖులు, ఈబహుపురాతనములైన మంత్రముల నేరీతి నేస్వరముతోఁ బరియించిరో, ఆరీతి నే యాకాలపు బ్రాహ్మణులును బరియించుచుందురు. నీవు వారి శిష్యుడవై, వారి మంత్రములు కంఠస్థములై యున్నవి అని చెప్పఁగలిగినను, నీ మంత్రపాఠమునను ఋషిగి కానేరవు; ఋషుల సీతిని జెంద నేరవు. అట్టివి యసంభావులు కదా!”

“అంబత్తుడా! వృద్ధులైన బ్రాహ్మణులును, నీయాచార్యులును, వారి యాచార్యులును సంభాషించు

కొనుచున్నపుడు, ఏవారి మంత్రముల మీరు పఠియించుమంటిరో యా పూర్వముఖులు మీవలెను, మీ యాచార్యునివలెను నాభరణాదుల ధరియించి, సుగంధముల బూసుకొని, శిరోజములను గడ్డమును సాగసుగఁ గత్తిరించుకొని, మాలలును, మణులను ధరించుచు, భవశేషస్త్రుముల ధరియించి, పంచేంద్రియంబులతో సుఖముల ననుభవించుచునుండిరా?”

“గోతముడా! అట్లుండియుండ లేదు.”

“ఆపూర్వముఖులు నీవు, నీయాచార్యుడను నివుడు చేయుచున్నట్లు కృష్ణశకలంబులు లేకుండ నేరబడి బాగుచేయఁబడిన మేలురకము లగు బియ్యముల నన్నముగ వండి, వివిధములగు మాపములతోడను, శాకములతోడను భుజియించుచుండిరా?”

“గోతముడా! వారట్లు చేయుచుండుట లేదు.”

“అంశులములతోడను, మూర్ఖాకారాంశుకమయము లగు వస్త్రాంచులములతోడను గూడినవస్త్రములఁ గట్టిదేశములు ధరియించు స్త్రీజనము ఈకాలమున నిన్ను నీయాచార్యుని నేవించుచున్నట్లు పూర్వముఖులను నేవించుచుండిరా?”

“నేటికృత లాంగూల సభాయుక్తము లగు గుత్తిములు పూఁచఁబడిన రథముల దీర్ఘములగు దండుములను, సృణులను నుపయోగించి తోలుకొనుచు నీవలెను, నీయాచార్యునివలెను బూర్వముఖులు ప్రయాణములం జేయుచుండెడివారా?”

“ఓయీ! గోతముడా! వారట్లు చేసియుండ లేదు.”

“పరిఖాప్రాకారాదిరక్షితంబై, యవకృష్టపరిఘాయుక్తము లగుద్వారములుగలిగి, దీర్ఘఖడ్గంబులం బూనిన సైనికులచే రక్షింపఁబడిన నగరములలో నీవలెను నీయాచార్యునివలెను, బూర్వముఖులు జీవించుచుండెడివారా?”

“గోతముడా! వారట్లు చేసియుండ లేదు.”

“కాన నోయీ! అంబత్తుడా! నీవుగాని నీయాచార్యుడు గాని ఋషులు కారు. చుట్టయ వారు జీవించుచున్నట్లు మీరు జీవించుటయు లేదు. ఏది యెట్లున్నను నీ కెదానిఁ గూర్చి శంక వాడమిననో దానిఁ

గూర్చి ప్రశ్నింపుము. వివరముచేసి నీకు స్పష్టముగ నొనర్చెదను."

అపుడు భాగవతుడు కోష్ఠమునుండి బయలు నకు వచ్చి యిటునటు పచారుచేయుచుండెను. భాగవతు ననుసరించుచు నాయంబఘ్నం డిటునటుఁ దిరుగుచు నాతఁడు మహాపురుషచిహ్నములైన యుష్పదిరెంకింటిలో యుష్పదింటి నామహాపురుషుని దేహముపైఁగననుగ్రహం గముం గూర్చియు, నాలుకపొడవును గుఱించియు నీ రెండు చిహ్నములను మాత్రము కనుఁగొనలేక శంకపుట్టి వ్యాకులచిత్తుండై యుండెను.

అంబఘ్నండు శంకాసీడితుండై యున్నాడని గుఱచె ఁగి, భాగవతుడు బుద్ధిచే నప్రయుల్లో గుప్తముగ నుండవలసిన యంగము నావేష్టనావృతమై యున్నదనిగ నంబఘ్నండు గనుపడునట్లు చేసి, నాలుకతోఁ జెవులను, ముక్కును, నుదుటిని గూడ స్పృశించె. బ్రాహ్మ యునుకు డగునంబఘ్నండు "శ్రమణుం డగుగోతముఁడు మహాపురుషచిహ్నములు కొన్నిటితోడనే కాక యన్నిటి తోడను గూడుకొని యున్నాడు" అని విలకించుకొ నుచు నాతనితో నిట్లు లలియెను:

"గోతముడా! నేను బోయెదను. మేము చేయ వలసిన పను లధికము లగుటచే..."

"అంబఘ్నండా! నీ కేమి యుక్తమని తోచునో యదానిని గావించుము."

అంబఘ్నం డశ్వములఁ బూచినరథము నెక్కి యచటినుండి వదెను.

ఆసమయమున బ్రాహ్మణ పాక్షరసాది బహు బ్రాహ్మణపరివృత్తుండై యుక్తశ్రమనుండి బయలుదేరి వచ్చి తన యారామములో నాసీనుడై చుంబఘ్నుని రాకకు వేచియుండెను. అంబఘ్నం డచటికి వచ్చి రథము నకు పీలైనంతవఱకు దానిపైనే పోయి, రథము పోవు టకు పిలువేని ప్రదేశమును జేరినపిదప నద్దానినుండి దిగి పాక్షరసాది యున్న ప్రక్కదేశమునకుఁ గాలినడకపైఁ బోయి, వానికి నమస్కరించి యాచార్యుని గౌరవిం చుచు, నాతని కొకప్రక్కఁగ గూర్చుండెను. అతఁ డాసీనుఁ డైనపిదప పాక్షరసాది యాతనితో నిట్లునియెను:

"ఓయీ! అంబఘ్నండా! నీవు భాగవతుని దర్శిం చితివా?"

"ఆర్యా, మే మాతనిఁ జూచితిమి."

"సరియో, పూజార్హుం డగుగోతముఁడు జనశ్రుతి యట్లున్నాడా? అతఁ డట్టివాఁడు కాడా?"

"ఆర్యా! జనశ్రుతి యాతనిఁ గూర్చి యేమి చెప్పుచున్నదో యట్లే యాతఁ డున్నాడు. అట్లే యు న్నాడు; కాని వేఱువిషయన లేదు. ద్వ్యుత్రింశస్పృహపు రుషలక్షణోదేతుండై యాతఁడున్నాడు కాని కొన్ని టినిమాత్రమే కలిగియుండ లేదు."

"శ్రమణగోతమునితో నీవేమైన సంభాషించితివా, యంబఘ్నా!"

"ఆర్యా! నే నాతనితో సంభాషించితిని."

"సంభాషణ యెట్లు జరిగినది?"

అప్పు డాయంబఘ్నండు బ్రాహ్మణ పాక్షరసా దితో; భాగవతునితోఁ దనకు జరిగిన సంభాషణ యంత యుఁ జెప్పెను. అంబఘ్నండు చెప్పిన పంతుయు విని పాక్షరసాది యిట్లు చెప్పెను:

"ఓహో! బుద్ధిహీనుడా! ఓయీ! మూఁఖుడా! ఓత్రివేదజ్ఞానపారంగతుడా! ఏమనుజుడైన నిట్లు వ్యవహరించిన మరణానంతరమున నేది యొక దుఃఖభాజనం బగుదుఁడెనిం గలుగఁజేయు పునర్జన్మముంబొందవలయును! అవినీతవచనములతో నీవు నొక్కి ప్రకటించిన యుద్దేశ ములఁ బూజార్హుండుగు గోతమునిచేఁ బ్రకాశితంబులగు తత్త్వములకుఁ గాక వేఱొందు తత్త్వములను గొంపోవునా? ఎట్టిపండితవ్యుత్పన్నుడవు! ఎట్టి మాధుఁడవు! మన శ్రీనేపథ్యులలో నెంతటి పండితుడవు!" అని అతి ఖపి తుండై కాలితోఁ దన్నిన నాయంబఘ్నండు నేలపైఁ గూలెను. ఆసమయముననే తాను భాగవతుని దర్శించు గోతెను.

"ఆర్యా! శ్రమణగోతముని దర్శించుట కిష్టమ కాలాతీతమై యున్నది. అర్చనీయుఁ డగుపాక్షరసాది రేపటిదినమున నట్లు కావించవచ్చును" అని యచటనున్న బ్రాహ్మణు లాతనితో నివేదించిరి. పాక్షరసాది కఠిన ములైనవియు, సృదుజైనవియు నను సావధుభక్త్యులు

లను పవగృహముననే వంశింపించి, జ్యోతిమయమును యగ్ని కాష్ఠముల వెలుతురుతో వానిని బండ్లమీద నుక్కెత్తెను. వరుఁ గొంపోయెను. ఆతఁ డిచ్చాసంకలనంబునకు సాధ్య మైనంతవఱకు రథముపైఁ బోయి, రథము పోవుటకు సాధ్యము కానిచోటున దిగి కాఁదనడకతో భాగవతుఁ డున్నస్థలమునకుఁ బోయి, సానునయంబులును, సోజన్య వంతెనులును నగు నవనరుల భాగవతునితోడను, నాతఁ డీతనితోడను, నిట్లనోన్వనము మాటలాడుకొనిరి. అప్పు డాతఁ డొకప్రక్క నాసీనుడై యుండి భాగవతునితో నిట్లు యుచ్చటించెను: “ఓయీ! గోతముడా! మరళి ఘృంధైన యంబత్తుండను బ్రాహ్మాయువకుఁ డిటువ వచ్చెనా?”

“బ్రాహ్మణుడా! ఆతఁ డిచ్చటికి వచ్చెను.”

“గోతముడా! నీ వాతనితో సంభాషించితివా?”

“బ్రాహ్మణుడా! ఔను, నే నాతనితో సంభా షించితిని.”

“నీ వాతనితో నెట్టి సంభాషణను గావించితివి?”

అప్పుడు భాగవతుఁడు జరిగిన పంతయు నా బ్రాహ్మ్య సాక్షరసాదితోఁ జెప్పెను. గోతముఁడు చెప్పినవరుసలో సాక్షరసాది భాగవతునితో నిట్లు చెప్పెను:

“ఆయంబత్తుండను బ్రాహ్మాయువకుఁడు, అల్ప ప్రాయము కలవాఁడును, మాధుఁడును. కాన గోత ముడా, యాతని త్సమింపుము.”

“బ్రాహ్మణుడా! ఆ బ్రాహ్మాయువకుఁ డైన యంబత్తుని సుఖముగ నండ నిర్ముక్తు.”

మఱియు నా బ్రాహ్మ్య సాక్షరసాది భాగవ తుని నేమాయుపై నున్న ద్వాత్రింశన్యకపురుషచిహ్నము లను జూచుచుండెను. రెంటిని నప్ప మిగిలినవాని నీతఁ డుహడఁ జూడఁగల్గెను. దీర్ఘంబరసాలుకనుగూర్చియు, నావేష్ట నాగప్రాంగమును గూర్చియు నా బ్రాహ్మణుఁడు శంకించుచుండెను. భాగవతుఁ డంబత్తునకుఁ గనుపఱచిన రీతి నే సాక్షరసాదిని గనుపఱచెను. భాగవతుఁడు ద్వాత్రింశన్యకపురుషలక్షణములతోఁ గొన్నిటితోఁగాక యన్నిటితోడను గూడుకొని యున్నాఁడని యభుతు

సాక్షరసాది గుర్రజింగను. అపు డాతఁడు “లేపటిదిన మున” బూజ్యం దనగోతముఁడు భిక్షువులతోఁ గూడి నాతో భోజనము చేయుట కనుగ్రహించును గాక!” అని భాగవతుని ప్రార్థించెను. భాగవతుఁడు మానముతో సాక్షరసాది చూహ్యవము నంగీకరించెను.

మరునాడు యుక్తకాలమున బ్రాహ్మ్య సాక్ష రసాది తనతోఁ గలిసి భోజనము చేయుట కొప్పుకొన్న గోతమునితో, “ఓయీ! గోతముడా! భోజనసమయ మైనది. భోజనము విధముగ నున్నది.” అని నివేదించెను. భాగవతుఁ డుదయముననే కాషాయవస్త్రముల ధరి యించి యుండుచే నాచ్చావనమును ధరియించి, పాత్రం బూని, భిక్షువులతో సాక్షరసాది గృహమునకుఁ జని, తనకై యేర్పఱుపఁబడిన యాసనముపైఁ గూరుచుండి యుండెను. బ్రాహ్మ్య సాక్షరసాది స్వహస్తములతోఁ గతినమైనవియు, చురుచైనవియు నగు స్వామభిక్షువుల భాగవతునకుఁ జాలు నన్నంతవఱకు వడ్డించెను. భాగ వతుఁడు భోజనమును బాలించి, పాత్రను శుభముగఁజేసి, హస్తప్రక్షాళనముం గావింప, సాక్షరసాది నీచాసన ముపై నాతనిప్రక్కను గూరుచుండెను.

అట్లాసీనుడై యున్నవానితో భాగవతుఁ డీక్ర మమున సంభాషించెను. అనఁగా నాతనితో దానకీలతం గూర్చియు, పదాచరణముం గూర్చియు, గామరాగాదుల చల్ల నైన యసాయముం గూర్చియు, నిస్సారత్వముం గూర్చియు, సన్న్యాసమువల్ల నైనలాభములం గూర్చియు యుచ్చటించెను. బ్రాహ్మ్య సాక్షరసాది శిష్యుండై, శమయుతుండై, చేతోవికారరహితుండై, యున్నమితుం డై, భక్తియుక్తుండై యున్నవాఁడని భాగవతుఁడు గుర్రె టింగి బుద్ధునిచే నూత్రము గనుంగొనఁబడిన మతమును బోధించెను. ఆమతము దుఃఖముం గూర్చియు, దుఃఖోర్న త్రింగూర్చియు, దుఃఖనాశముంగూర్చియు, సత్సంగముం గూర్చియు బోధించును. ఎట్లు పరిశుభ్రముగ మలినము లేనట్లుకుకఁబడిన వస్త్రమున కే రంగు వేసినను బట్టునో యట్లే యా బ్రాహ్మ్య సాక్షరసాది యచటఁ గూరుచుండియుండఁగనే పవిత్రమును, గళంకరహితం బును నగు సత్యవక్షాపును “జన్మ కల ప్రతివస్తువును నను

శ్యముగ నాశముం బొందునలయును" అను జ్ఞానమును చూడెను.

అప్పుడు సత్యమును గని, జయించి, గ్రహించి, లోతును గనుంగొని, శంక లేక, మనోవైకల్యముంజెంచక యాత్మధైర్యముం బూని, బుద్ధోపదేశములకై యింకెవ్వనియ పేక్షయు లేకయుండువానినలె నీరీతిగ భాగవతునితోఁ జెప్పఁ దొడంకెను:—

“ఓగోతముడా! (నీవననంబులు) బహుశ్రేష్ఠంబులు. గుప్తముగ దాచఁబడినదానిని వ్యక్తీకరించినట్లును, దప్పత్రోవలం బోవుచున్నవానికి యుక్తమార్గమును గనుపఱచినట్లును, గన్నులు గలవారు పాహ్యరూపములఁ జూడఁగల్గినట్లును, జీతటిలోనికి దీపమును దీసికొని వెల్లినట్లును, వారు బూజార్హుడగు గోతమునిచే నో ప్రభూ! అనేకములైన యుపలక్షితవచనములచే ధర్మముపదేశింపఁబడినది. ఓగోతముడా! దారాపుత్రిబంధుమిత్ర సహితముగ నేను బూజార్హుండగు గోతముని మార్గదర్శిగ నెన్నుకొని, గోతముని మార్గదర్శిగను, ధర్మమును

సంఘమును నాశ్రయించుచున్నాఁడను. పూజ్యుండగు గోతముఁ డీనాటిసంజియు నాశీనమును సన్మాన్యదర్శిగఁ జూచుకొను నన్ను శిష్యునిగఁ బరిగ్రహించునుగాక! నీరీతిని బూజ్యుండగు గోతముఁ డుక్తార్థమం దితరశిష్యులకుఁ బుంబులను జూచుచుండునో యట్లే నాపుంబులను గూడఁ జూచును గాక! బ్రాహ్మణులలోఁ గాని, వారి వనితలలోఁ గాని యెవ్వరైనను బూజనీయుండగు గోతమునకుఁ బూజఁ గావించి కాని, చూతని సమక్షమున నిలువఁబడి యుండికాని, యాసవపానీయంబుల నాతని కొసంగి కాని, చూతనియందు సంప్రీతిం జెందునో, యట్టి వానికిఁ జిరకాల మయ్యది శ్రేయస్కరమును, పాశ్చాత్య సామును నైయుండును.”

“ఓయీ! బ్రాహ్మణుడా! నీవు చెప్పినది నిజము.”

అంబత్థసుత్తము

సంపూర్ణము

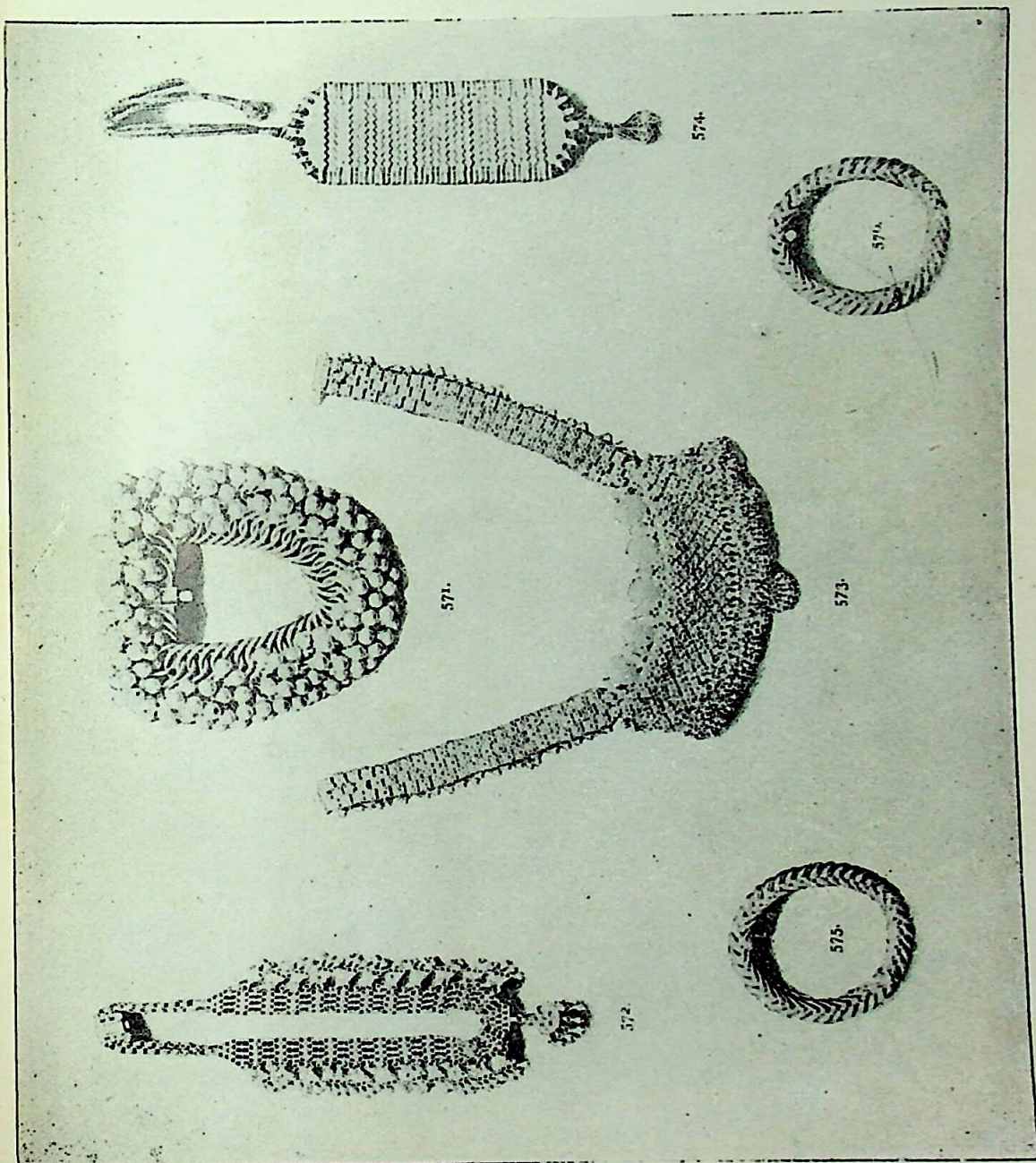

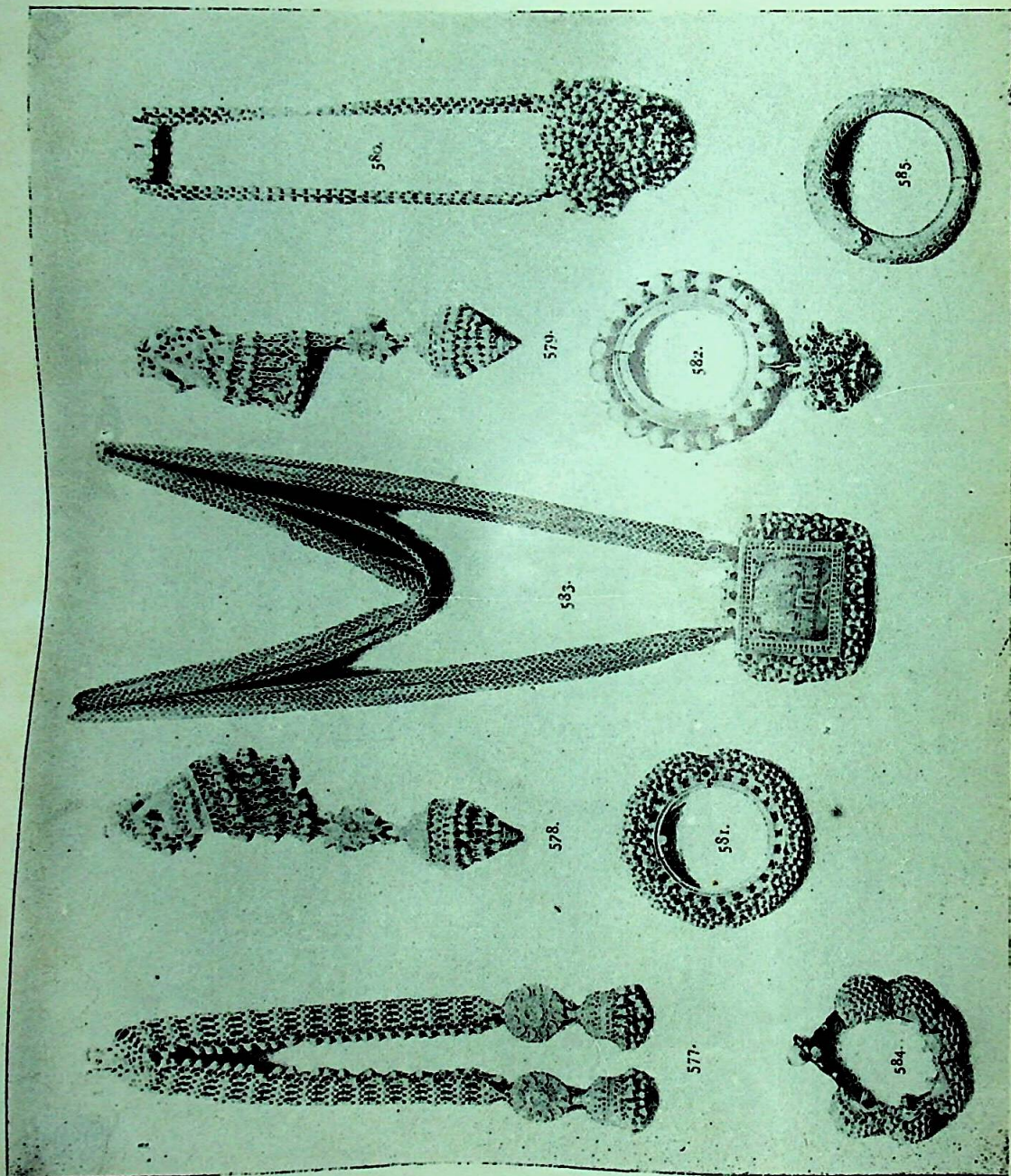
శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తవము

మండలేముల వెంకటశాస్త్రిగారు, బి. ఏ., యల్. టి.

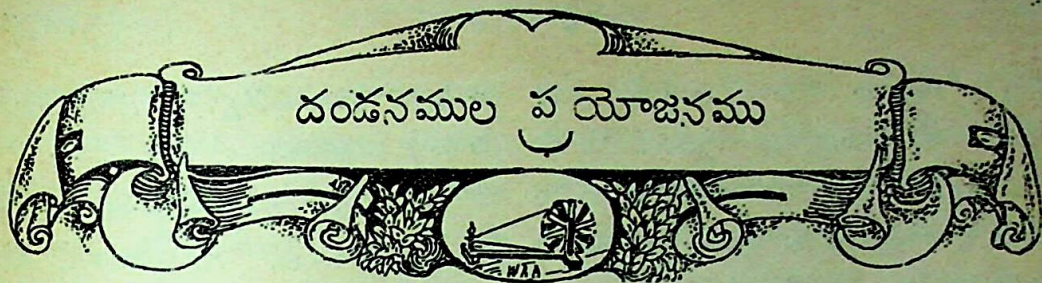
నరు డుదయంబె మేల్కొని యనారతమున్ మదిలోన బ్రహ్మతత్పరుడయి చింతసేయుచు దివమ్ములఁ బుచ్చుట యుక్తమందు గేమరదగ దీయెడన్; భువిని మానవకోటులకున్ సమీపమై మరణము సిద్ధమౌ ననుట మాన్యులు నల్కిరి వేంకటేశ్వరా?

చ. ఘన మగుచిత్తశుద్ధి గలుగంగ సవశ్యము కర్మసంచయంబనుషమయోగసిద్ధికి సహాయమగున్ దలపోయఁగా నుపాసనముల బ్రహ్మము నైఋగుజ్ఞాన మవశ్యము మోక్షసిద్ధికిఁ వినుఁ డిది తథ్య మందురు వివేకులు ప్రాజ్ఞులు వేంకటేశ్వరా

చిత్రము ౯

పారసంది జగన్నాథస్వామిగారు, యం. ఏ., యల్. టి.

వ్యక్తి చేయకూడని పని ఒకదానిని చేసేడని వాని కొకవిధమైన వ్యథ కలుగజేయుటయే దండనము. దండించేవాడు ప్రబలు ధైర్యవ్యక్తి కావచ్చును. లేగా సంఘ మనేషేరుతో ప్రవర్తించే వ్యక్తి కావచ్చును. దండింపబడినవాడు చేసినపని ఒకవ్యక్తికి గాని సంఘమునకు గాని హానికరమైనది అయి యుండుంది.

ఆహాని వ్యక్తికి చెందేదే అయియుండి, దండించేవాడు ఆవ్యక్తి అయియున్నప్పుడు, ఆవ్యక్తికి ఆహానివల్ల కలిగిన కోపము శాంతింపచేసేటట్లు ఆదండనము ఉంటూ ఉండుంది; అంతకుంటే వేరే ఏవిధమైన సంబంధమూ ఆ రెండింటికీ (అనగా అతనికోపకారణమైన నేరమునకున్నూ, అనేరమువల్ల కలిగిన నష్టమునకున్నూ, అతడు పెట్టిన బాధకున్నూ) ఉండదు; అనగా ఎట్టి సామ్యము గాని, ఆనుగుణ్యము గాని సాధారణముగా ఉండకపోవచ్చును. రెండూ ఒక్కరకము కావు. ఒకటి ఆస్తి సంబంధమైన హాని యైతే మరొకటి శరీరబాధ అగుట, ఆస్తిని దొంగిలించినవానికి శరీరపీడ కలుగజేయుట; ఒకటి తేలికైన హాని యైతే రెండోది చాలా తీవ్రమైన దగుట; ఒకమేకను దొంగిలించేడని వాడిప్రాణము తీసేయుట;—

ఇట్టివి అందుకు ఉదాహరణములు. ఇట్టి కోప శాంతి దండనమునకు ఒకస్థితిలో ప్రయోజనముగా ఉండేది. ఇది పామరస్థితి. ఆలాగని నవద్దు, కోడులు మొదలైన తెగలలోనే కాని నాగరకులలో కనబడదని చెప్ప వీలులేదు. నాగరకసంఘములకు చెదియున్నా మనస్సు పరిశుభ్రము కాని మూర్ఖులలోకూడా ఇందుకు ఉదాహరణములు బాగా దొరుకుతూఉంటవి.

ఇది కసితీర్చుకొనుట. ఇది ఆయావ్యక్తుల తోను, ఆయాకార్యముతోనూ తుది జెందక, వాచాకనేరము చేసేడనిన్నీ, అనేరమునకు అది తగినదే అనిన్నీ ఎక్కడక్కడ విచక్షణ పూర్వకజ్ఞానము సూచనవుతుందో అక్కడ క్కడ దండన మన్నభావము ప్రారంభమైన దన్నమాట. వాడనష్టము కలుగజేసేడు కాబట్టి తా సీవ్యథ కలుగజేస్తానని గ్రహించి ప్రవర్తించే ఆచోట కోపశాంతి కార్యమే కాకుండా దండనపూర్వకధర్మస్థాన కార్యము ఉన్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. అప్పుడు ఆపెట్టిన బాధకు ప్రయోజనము కసితీర్చుకొనుటే కాదు. దండనము కసితీర్చుకొనుటకు కాదు అని పరిష్కరించుటకు ఈజ్ఞానము ఉన్నదా లేదా అని తెలుసుకోవలెను. ఈజ్ఞానము స్పష్టముగా ఉంటే, మరొకభావము కూడా

ఉన్నట్లు మనము ఊహించవచ్చును. ఆ నేర స్థుడు తనకు కలుగజేసిన నష్టమువంటిది ఇక ముందు ఎవడూ కూడా తనకేకాకుండా ఎవరికీకూడా కలుగజేయకూడ దన్న సంగతికూడా దండించేవాని మనస్సులో ఉండవచ్చును. అలాగైనప్పుడు దండనమునకు పూర్వము, దండముయొక్క యెక్కువతక్కువల గురించిన్నీ, స్వరూపము గురించిన్నీ దండించేవాడు కొంత ఆలోచించవచ్చును. ఎందుకంటే, మనుజుడు సాంఘికప్రాణి. ఎంత ప్రాథమికావస్థలో ఉన్నా సంఘక్షేమ మనేభావము వానిమనస్సున పట్టేఉంటుంది. అట్టిక్షేమమునకు భంగకరములైనవి జరగకుండా చేయాలనే భావము ఉదయించకమానదు. ఒక అనర్హ కార్యమువల్ల తనకు జరిగేనష్టమే కాకుండా సంఘమునకుకూడా కొంతహాని జరిగినదని తట్టవచ్చును. దండించేవానికే దండనము విధించేక్షణములోనే తట్టకపోయినా సంఘములో ఉన్నయితరులకు తట్టకతప్పదు. గుంపులలో ఉండేవాళ్లకు అట్టినష్టము తిరిగి జరగకుండా కాపాడుకోవాలనే ఉద్దేశము పుట్టకమానదు. దానికి మార్గము భయోత్పాదనమని తట్టుతుంది. భయమువలన కార్యనిరోధము అవుతూఉండుట వాళ్లకు బాగా అనుభవములో ఉండుటచేత, భయము కలిగించే దండనముద్వారా ఆహానికరకార్యమును నిరోధించుటకు ప్రయత్నములు సహజముగా జరుగుతవి. కాబట్టి జరిగినహాని, చేసిన నేరము, బాధపెట్టే దండనము, ఆదండనమువల్ల పుట్టే భీతి, అభీతివల్ల కార్యనిరోధము, అందువల్ల

సాంఘికలాభము-ఇవన్నీ కలిసి దండనస్మృతికి ప్రారంభ మవుతుంది.

దండనము మొత్తముమీద సాంఘికమని చెప్పవచ్చును. గుంపుయొక్క అంగీకారము ఉంటేనేగాని దండించేవానికి బలము, ధైర్యము చాలవు. కని తీర్చుకొనేటప్పుడు విధించే తీవ్రదండనములవిషయమై కూడా ఈ సాంఘిక మోదము ఆవశ్యకమే. గుంపు ఆ మోదించాలంటే కనే అయితే చాలదు; కనితో కలిసో కలియకో గుంపుయొక్క లాభము కూడా అవసరమవుతుంది. అందుచేత ఎట్టి పామరస్థితిలో ఉన్న గుంపులోనైనా దండనస్మృతికి బీజములుగా సంఘామోదము ఉండాలన్నమాట. సంఘామోదమునకు సంఘలాభము ప్రయోజనమైనా, దండించేవ్యక్తియొక్క అపేక్షకు బీజముగా కనికూడా ఉండకమానదు. అందుచేత ఎంత నాగరకసంఘములలో కూడా దండనము అనగానే ఈ రెండుభావముల మిశ్రమము తప్పలేదని తత్వవేత్తలు వాదిస్తున్నారు. అంతే కాకుండా కనితీర్చుకొనే స్వభావమే సాంఘికలాభ మనేవేషమును ధరించి ప్రవర్తిస్తూ ఉంటుందని నూతన మనశ్శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపిస్తున్నారు. కాబట్టి దండనముల ప్రయోజనము సాంఘికక్షేమ మని దండనాధికారులు, న్యాయవాదులు, పరిపాలనాధికారులు ఎంత నొక్కిచెప్పినా, తత్వజ్ఞులు మాత్రము కనితీర్చుకొనే స్వరూపమును మరచిపోకూడదు అని చెప్పవలసి ఉన్నారు.

కసితీర్చుకొనే స్వభావము కరిణామములో ఏంతో ప్రాచీనమైనది. జంతువులు ఆహారము నకు పోరాడుతూఉండే నాటినుండి ప్రాణిజీవనముయొక్క పోరాటములో స్వరక్షణకొరకు తయారైన ఈ శుగుణము మనుజుని చైతన్యమునుకూడా ఆశ్రయించే ఉన్నది. నాగరకత ప్రభావమున మనుజునిలో అణగి యున్నది. కాని సశించిపోలేదు. సంఘములో సాంఘికాభిప్రాయము విస్తరించినకొలదీ, మనుజునిలో ఉన్న ఉత్తమగుణములు (దైవసంబంధమైనవి చెప్పవచ్చును) నాటకొంటూ ఉన్నకొలదీ, ఈ కసితీర్చుకొనే స్వభావముయొక్క ప్రభావము తగ్గుతూ ఉన్నది. కాని ఇప్పటి మనుజునిలో మాత్రము ఈ శుగుణములు ఇంకా ప్రాథమికవాసనల రూపమున నలిచి యున్నవి. అవి ధారాళముగాను, బాహుళ్యముగాను ప్రవర్తించక, వెనకనుండి బలమునిస్తూ ప్రోత్సహిస్తూ సర్వకార్యములకు ప్రకారాంతరహేతువులుగా ఉంటవని అభిప్రాయము. కాబట్టి ఈ కసితీర్చుకొనే ప్రయోజనము సంఘక్షేమప్రయోజనముతో మిలితమై దండనముల ప్రయోజనముగా ఉద్దేశిస్తూ ఉంటుందని చెప్పవచ్చును. ఈయభిప్రాయమును మనస్సులో ఉంచుకొన్న ఒక తత్త్వశాస్త్రజ్ఞుడు ధైర్యముగా ఇట్లు వ్రాశాడు: “సంఘక్షేమము కొరకు దండనము విధిస్తున్నామని చెప్పట ఒత్తిమిచ. నిజమైన కారణము కనే. అందుచేతనే సంఘమునకు వాస్తవముగా హానికరమైన దండనములను సంఘక్షేమమని పేరుపెట్టి నాగరకప్రజలుకూడా నిలిపియుంచారు.”

శశుతుల్యమైన మరణదండము అందుకు ఉదాహరణము. ఎన్నో సంవత్సరాలనుండి మరణదండము విధిస్తున్నా నేరములుతగ్గలేదు. ఇప్పుడు కూసినేరమునకు మాత్రమే మరణదండము విధిస్తున్నా, పూర్వము ఎంతో తక్కువ నేరములకు కూడా దానినే విధిస్తూ ఉండేవారు. అయినప్పటికీ నేరములు తగ్గలేదు. కాబట్టి తీవ్రదండనములవల్ల సంఘములో నేరములు తగ్గునని వాదించే దండనాధికారులందరూ వారిఅభిప్రాయమును మార్చుకోవలెను. అంత తీవ్రదండనములకు కోశశాంతి తప్ప వేరే మరొక ప్రయోజనముండదు.

కాని క్రమముగా మనుష్యునియెడల సామాన్యభ్రాతృత్వప్రభావము వృద్ధియవుతూ మనుష్యుని శశువుగా చూచుటకు సిగ్గుపడుతూ నాగరకప్రజలు ప్రవర్తిస్తూ ఉండుటచేత నాగరకదేశములలో మనుష్యునియెడల క్రూరత్వము తగ్గుతూఉన్నది. మొత్తముమీద సంఘముక్రూరపుంజులుచూచి సహించకున్నదని చెప్పగలము. అయినప్పటికీ ఇంకా కసిదీర్చుకొనే స్వభావముయొక్క చిహ్నాలు ఉన్నవని చెప్పటకు మరణదండము ఒక్కటే చాలును. అంతేకాకుండా నాగరకప్రజలమని విర్రవీగుతున్నప్రజలు తమశత్రువులపై చూపే క్రూరత్వము మనుష్యునిలో ఇమిడియున్న శశుత్వమునకు గొప్ప సూచన. ఇందుకు ఉదాహరణములు ఎన్నో కలవు. గ్రంథవిస్తృతిభయముచేత వాటిని విడిచిపెట్టవలసియున్నది.

ఈచర్చవలన దండనములకు సామాన్య ప్రయోజనమైనభీతి ప్రదర్శనమునింద్యమనిన్నీ,

నిష్ఫలమనిన్నీ స్పష్టము. అందుచేత దండనము లన్నీ శిక్షలుగా మారవలెననిన్నీ, నేరమునకు ప్రతీకారము తీవ్రదండనము గాక భ్రాతృత్వము ఆధారముగా గల సానుభూతి యనిన్నీ, నేర స్థుని భయపెట్టుటకంటె నేరస్థుని స్వభావము సంస్కరించుట లాభకారి అనిన్నీ బుద్ధిమంతులు అంగీకరిస్తున్నారు. దండనము అందుచేత సంస్కారసాధనములుగా ఉండవలె ననే అభిప్రాయము వ్యాపించినది. అప్పుడు దండనముల ప్రయోజనములు వ్యక్తిని బాగుచేయుట, దానిద్వారా గుంపు డేమమును చేకూర్చుట అని తెలుసు. ఇప్పుడు నేరస్థుని సంస్కారముద్వారా సంఘక్షేమము కలుగవలసియున్నది. కాబట్టి ముఖ్యముగా ఆసంస్కారముగురించి విచారింపవలసియున్నది గదా! కాని ఆరెండింటిలో ఏ ప్రయోజనమును ముఖ్యముచేస్తే దానిని ఆనుసరించి ప్రతిక్రియల స్వరూపము మారుతుంది. వ్యక్తియొక్క సంస్కారము ప్రధానమైతే వ్యక్తిని గురించి బాగా తెలుసుకోవలసియుంటుంది; వ్యక్తియొక్క స్వభావము శోధనావదార్థము అవుతుంది. సంఘక్షేమము ముఖ్యమైతే నేరముల కారణములను బాగా తెలుసుకోవలసియుంటుంది. రెండూ అన్యోన్యసంబంధము కలవి కాబట్టి మొదట ప్రత్యేకముగా విచారించుము.

ఒకవ్యక్తిని దండింపవలసివచ్చినప్పుడు ఆ వ్యక్తి పూచీ యెంత అని నిర్ణయించవలసివచ్చును. ఈవిషయమై న్యాయశాస్త్రజ్ఞులకున్నూ, రోగతత్వజ్ఞులకున్నూ ఏకీభావము లేదు; వారు బాధ్యత అనేదానిని వేరువిధము

లుగా నిర్వచిస్తున్నారు. జతపడిన సాక్ష్యమును పరీక్షించి పూచీ నిర్ణయించేదధితి ఒకరిది. కాని ఈవిచారణవలన వ్యక్తిదండనమువలన సిద్ధించవలసిన సంఘక్షేమము ప్రాప్తింపదు; అట్టి బాధ్యతా నిర్ణయమువలన నేరనిరోధమునకు అవకాశములు ఏర్పడవుకదా. వైద్యులు, మన శాస్త్రజ్ఞులునిర్ణయించేటట్లు బాధ్యత నేరస్థుని నీతిసర్మగులతో సంబంధము కలదిగాను, నేరస్థుని మనోనిర్మాణముతో సంబంధము కలదిగాను భావించవలసియున్నది. అప్పుడు నేరస్థుని లోపములను తీర్చుటకు ప్రయత్నించి తిరిగి నేరకార్యమును చేయనక్కరలేకుండా చేయడానికి పిలు ఉంటుంది. కాని ఇదంతా వ్యక్తిక్షేమకర మైనట్లు సాక్షాత్తుగా సంఘక్షేమకరము కానేరదు. ఇట్టి ప్రయత్నము వల్ల నేరస్థుడైనవ్యక్తియొక్క స్వభావములో ఉన్న లోపమును కనుక్కొని దానిని తీర్చగలిగినచో ఆవ్యక్తి బాగుపడును కాని అందువలన ఇతరనేరస్థుల లోపములు తీరవుగదా. నిజమే. కాని ప్రకారాంతముగా అతని బాగుద్వారా సంఘమునకు డేమము కలుగును. ఆబాగుపడినవ్యక్తివల్ల నేరస్థుల సంఖ్యలో ఒకడు తగ్గినట్లు కదా! అంతే కాకుండా ఆవ్యక్తియొక్క మంచినడత ఎంతమందికో మార్గదర్శి అగును. ధర్మబుద్ధి గలవ్యక్తి వాస్తవముగా శక్తిస్వరూపుడు; అందుచేత బాగుపడినవాడు సద్వృత్తిస్థానకు సహకారి అవుతాడు. ఉదాహరణ పూర్వకముగానున్నా, ప్రచారకరూపముగా నున్నా ప్రభవిస్తూ సంఘక్షేమమునకు వాడు సాధకుడు అవుతాడు.

వ్యక్తిని బాగుచేయడ మనగా వ్యక్తి నేరము చేయకుండా ఉండేటట్లు చేయుట గదా. దండనముయొక్క ప్రయోజనము కూడా నేరనిరోధమే యైనా, రెండూ ఒక్క విధమైన సాధనములు కావు. దండనమువల్ల బాధ కలుగుతుంది; బాధ అనిష్టము; ప్రతి ప్రాణికి అనిష్టమునుండి తప్పకొనుట స్వాభావికము; అట్టి అనిష్టము కలుగుతుం దన్నభయము ఉత్తేజకముగా ప్రభవించి, ఆ అనిష్టము తెచ్చిపెట్టేదానినుండి తప్పకోవాలని కదా ప్రాణి ప్రవర్తిస్తుంది. అనగా నేరప్రవృత్తికి కారణమైన హేతువు ప్రాప్తించగానే, ఈ అనిష్టభయము ఉద్దేశించి ఆ ప్రవృత్తికి నిరోధము కలుగుతుంది; క్రొత్తవ్యాపారమునకు వ్యవధి దొరుకుతుంది. ఇదే స్వనిరోధమునకు ప్రారంభము. మనుజునిలో మాత్రము ఈ స్వనిరోధము ఇట్టి బాహ్యసాధనములవల్ల కలగడమే కాకుండా, అంతర్దర్శనమువల్ల ధర్మబుద్ధి మొదలైన ఆధ్యాత్మికాంతరోత్తేజకముల వల్ల ఉదయిస్తుంది. మనుజుడు నాగరకుడు అయినకొలది ఇట్టి స్వనిరోధము ఎక్కువవుతూ ఉంటుంది. కాబట్టి దండనములవల్ల లాభము బాగా పొందవలెనంటే, ఇట్టి ఉత్కృష్టస్వనిరోధము ఉదయించేటట్లు చేయవలెనుగదా. అందుచేత మనుజుని ఆంతరోత్తేజకముల సంగతి తెలుసుకోవలెను. అవి తెలియనీ దండనములను ఉపయోగిస్తే కావలసిన ఫలము కలుగదు. ఏవ్యక్తిని బాగుచేయవలసియున్నదో, ఆవ్యక్తియొక్క మనోవృత్తులు తెలియవలెను. ఒక ఉదాహరణ: సాధా

రణముగా పిల్లలో కనబడేది దొంగతనము. తన కేవిధాన్న ఉపయోగము లేనిదీ వస్తువులు దొంగిలించి, వాటిని పారవేస్తూ ఉన్న పిల్లలు కనబడతారు. ఇట్టి ప్రవర్తనమునకు వాస్తవమైన కారణ మేదో కనుక్కోనిదీ, ఆ కారణమును నిర్మూలించనిదీ, ఆకుర్రవానిని బాగుచేయుటకు సాధ్యమవుతుంది? ఆ మూలకారణమును ఆలాగే ఉంచితే, మీద మీద వ్యక్తమైయే నేరక్రియలను మాత్రము దండనభీతిద్వారా అణచివేస్తే ఆవ్యక్తి బాగు కావడమెట్లు? ఆమూలస్వభావము ఆ నేరమనే ద్వారముద్వారా వ్యక్తము కాక, మరొక ద్వారముద్వారా వ్యక్తమవుతుంది; ఆ నేరము పోయినా మరొక నేరము వ్యక్తమవుతుంది. వేరు తీసివేయని ముల్లపొదవంటిదే ఆ నేరస్వభావముకూడా. అందుచేత కారణనిరూపణ చేసి వ్యక్తిని సంస్కరింపని దండనము నిష్ప్రయోజనమే కాకుండా హానికరము కూడా అవుతుంది.

నేరము స్వభావజనకమేనా కావలెను, లేదా పరిసరముల ఫలమేనా కావలెను. స్వభావజనక మైనపుడు ఆస్వభావమును మార్చుట సాధ్యమవునో కాదో పరీక్షించవలసియున్నది. మనుష్యస్వభావము గురించి ఆధునికశోధన విశేషముగా జరుగుతూఉంది. చాలాచోట్ల స్థిరపడిన నేరములన్నీ ఏదో ఒకలోపమువల్ల కలిగినవే అని ఆధునికాభిప్రాయము. లోపమునగా ఆవ్యక్తియొక్క మనోనిర్మాణములో ఉన్నది. దానిని దీర్చుటకు వీలున్నప్పుడు కర్తవ్యము స్పష్టమే. అదిమాత్రము దండనము

కానేరదు. హరికి నేరము చేసినట్లు తెలియదు కూడా. ఎక్కడ నేరము చేసినట్లు బాధ్యతా చైతన్యము కలగదో అట్టిచోట్ల నేరము లేనట్లే అని అందరు తత్వజ్ఞులూ అంగీకరించినారు. ఇట్టిచిక్కు ముఖ్యముగా సంఘమర్యాదలను, పరిపాలనశాసనములను బుద్ధిపూర్వకముగా తిరస్కరించినవారి విషయమై కలుగుతుంది. ఈచర్చ సీతీకరమైనది; ఈవ్యాసమునకు అప్రస్తుతము. ఇట్టి బాధ్యతాజ్ఞానము కాక, మనోనిర్మాణలోపమువల్ల కలిగిన బాధ్యతాచైతన్యముగూరించి ఆలోచించినపుడు వివాద ఉండనేరదు. అనగా ఒకపిచ్చివానివిషయము ఆలోచించవచ్చును. పిచ్చివాడు చేసిన నేరము నేరమా? స్పష్టముగా పిచ్చివైతనివారిని గురించి అభిప్రాయభేదము ఉండదు. కాని ఆధునికమనఃశాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనల ప్రకారము, వ్యక్తమైన పిచ్చి లేకున్నా అవ్యక్తమైన పిచ్చి, సామాన్యవ్యాపారములవిషయమై పిచ్చిలేకున్నా కొన్ని ప్రత్యేకవ్యాపారములలో పిచ్చి ఉంటున్నదని అభిప్రాయము. ఇట్టి సూక్ష్మస్థితులవిషయమై శాస్త్రజ్ఞులుతప్ప సామాన్యులు అంగీకరింపరు.

అట్టివ్యక్తులగురించి చేయవలసినదేమిటి? వారివల్ల జరిగే హానినుండి సంఘమును రక్షించవలసియున్నది. అట్టివాళ్లను సంఘములో నుండి తొలగించి ప్రత్యేకముగా ఒకచోట ఉంచివేయుట ఒకమార్గము. అప్పుడు ఆవ్యక్తి చేయగలిగే హాని జరగదని అభిప్రాయము. ఆవ్యక్తియొక్క లోపము ఎప్పటికీ తీరేది కాకపోతే ప్రశ్న లేదు కాని, అది తీరేదే అయితే

అట్టి నిర్బంధమువల్ల ఒకవిధముగా సంఘమునకు లాభము కలుగుతున్నదని అంగీకరించినా, వ్యక్తికి ఊహము అవునా కాదా అని ఆలోచించవలసిఉంటుంది. నిర్బంధములో ఉన్నంత వరకూ ఆవ్యక్తి హానిచేయకపోయినా, కారాగృహవాసమునుండి వచ్చినతరువాతకూడా హాని చేయలేనివాడే అయియుండకూడదు. అనగా హానిచేసే స్వభావము పోవుట రెండు విధముల జరగవచ్చును. దానిని బాగుచేయుటఒకటి. అది అంగీకారమే కాని ఆయుధ్దేశముతో వానిని కారాగృహములో ఉంచితే, ఆనిర్బంధకాలములో వానివిషయమై జరిగించే ప్రయత్నములు అందుకు ఉద్దేశములై యుండవలెను. అందుకు కావలసిన శాస్త్రజ్ఞానము ఆవశ్యకముగదా. అట్టి పరిశోధన ఇప్పటి కింకా జరగవలసియున్నది. ఇక రెండో విధము: ఆనిర్బంధములో ఆనేరస్వభావమును అణచివేయవచ్చును; ఇట్టిపద్ధతి చాలా హానికరమని ఇదివరకే చూపించియుంటిని. అంతే కాకుండా ఆఅణచివేయుటలో వ్యక్తియొక్క ఇతరమనోవృత్తులకు చాలాఅపకారము జరగకమానదు. వ్యక్తి మనస్సు చెడిపోవును. కారాగృహవాసమువల్ల చాలామంది ఖయిదీలు చెడిపోతున్నట్లు పరిశోధనలు వ్యక్తపరుస్తున్నవి. సంఘమునుండి తొలగించి, అతడు అలవాటుపడ్డ వ్యాపారములనుండి తొలగించి నిర్బంధించినపుడు, ఆతనిమనస్సులో క్రమముగా సంఘముపైని ద్వేషము కలుగకమానదు. అందుచేత వ్యక్తికే అపకారము కాకుండా సంఘమునకు కూడా చాలాహాని

చేకూరుతున్నది. వ్యక్తికి అవకాశమైన పద్ధతి నే అంగీకరించకూడదు. అట్టిసితిలో వ్యక్తికి సంఘమునకూ కూడా అవకాశమైన ఈనిర్బంధపద్ధతిని గురించి వేరే ఖండన అనవసరము.

వ్యక్తిని బాగుచేయుట అసంభవమైన పుడు కారాగృహనిర్బంధమును అంగీకరించవచ్చు నన్నట్లు మీద చెప్పియుంటిని. అసంభవము అన్నది నిశ్చయమైతే సరే, కాని ఏవ్యక్తివిషయమైనా ఆలాగు చెప్ప సాధ్యమా? ఆలాగు చెప్పటకు తగిన శాస్త్రజ్ఞానము ఉన్నదా? ఇక బాగుకాదని నిర్ణయించుట సంభవమా? ఒక వేళ వాదనకని అంగీకరింతుము. అట్లు చెప్ప వీలున్నా, అవ్యక్తిని అట్లు నిర్బంధించుట సాధ్యమా? ఏమానవవ్యక్తివైనా నికారించుట మానవనీతా? సంఘక్షేమ మన్న ప్రయోజనము మిషకాదని నిరాటంకముగా స్థిరపరచగలిగినా, వ్యక్తులకు భిన్నముగా సంఘమంటూ ఉన్నదన్నా, ఇతరవ్యక్తులకు హాని కలుగకుండా జేయాలన్నా, మరొకవ్యక్తిని నిర్బంధించుట మానవస్వభావమునకు విరుద్ధము కాదా? అందుచేత కారాగృహవాసమును వ్యక్తివేక్షయూ పరిక్షించవలసియున్నది.

ఇట్టి అభిప్రాయములు నాగరక ప్రపంచములో వర్ధిల్లుతూఉన్నవి. నిర్బంధదండనమును తత్త్వజ్ఞులందరూ నిరసిస్తున్నారు. వీరిఖండనములవల్లనే కారాగృహవాసములో చాలా చాలామార్పులు వచ్చినవి. ఈమార్పులన్నీ లోపలనుండి విస్తరిస్తూన్న పుండుమీదరాసిన లేపువంటివని మన శాస్త్రజ్ఞులు కఠినముగా ఖండిస్తున్నారు. వారి అభిప్రాయమంతా నేర

స్థుని మనోనిర్మాణపరీక్ష చేయవలసియున్నదని, నేరముయొక్క కారణమును నిరూపించనిదీ, నేరస్థుని ఉద్దేశములనుకనుక్కునిదీ, ఏమిచేయవలెనో నిశ్చయించ శక్యముకాదని వారివాదము. నేరస్థునికి “శిక్ష”వలనగాని, విద్యవలనగాని బుద్ధి చెప్పవలెను. సంఘములోని పరిసరములవలన నేరము జరిగేదే అయితే ఆపరిసరములను మార్చవలెను. నేరస్థుని మనోనిర్మాణములో ఏదైనా లోపమున్నదా అని పరిక్షించవలెను. సంఘములో నేరము జరగకూడదన్నదృష్టినుండి, సంఘములో నేరము జరుగుటకు అవకాశము లేవీ ఉండకూడదన్నదృష్టికి మార్పు జరగవలెను. ఈవిషయముగా జరుగుటకు వీలైన సంఘవిధానము ఉండవలెను.

నేరము రోగమువంటి దన్నదృష్టి కలుగుతూఉంది. ఒకమారు వచ్చినరోగమును చేదుమందులు పట్టి అప్పటికి నివారింపజేసినా వైద్యునికర్తవ్యము పూర్తి కానట్లు, రోగము కలుగకుండా ఎల్లప్పుడూ ఆరోగ్యమే ఉండేటట్లుచేయనంతవరకూ వైద్యునికర్తవ్యము పూర్తికానట్లు, నేరముయొక్క రూపు మాపుచేసి దానిమూలకారణమును తెగగోయనిదే సాంఘికక్షేమము గాని, వ్యక్తిక్షేమము గాని సమకూరినట్లు కాదు.

సంఘములో న్యాయమైన సాంఘికభావము అభివృద్ధికి వస్తే వ్యక్తివాంఛ, సంఘమోదము ఒకటిగా ప్రవర్తిస్తవి. అప్పుడు సంఘము ఆమోదింపని కార్యములను చేయుటకు వ్యక్తి తగ్గుతాడు. అట్టిస్వనిరోధముకఠిన

దండములకంటె తీవ్రతరముగా ప్రభవిస్తుంది. బుద్ధి, తర్కము, శాస్త్రజన్యజ్ఞానము, సామ్రా
దండనమునకున్నా, నీతికిన్నీకూడా సాంఘి త్రము, మానవత్వాదరణము, వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యము- ఈసాధనములద్వారా ఉద్భవించిన
కామోదమే బీజమైనా, ఆసాంఘికామోద త్యము- ఈసాధనములద్వారా ఉద్భవించిన
మునకున్నా, నాగరకకాలములో నాగరకసం సాంఘికామోదము ఈయుగములో ఉన్నది.
ఘములలో నవీనయుగములోఉండే సాంఘికా అది ప్రభవించకపూర్వము నేరముల పరిశో
మోదమునకున్నా తారతమ్యమున్నది. విద్య, ధన జరగవలసియున్నది.

విద్యార్థి

పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య గారు

క్రిరసాలముకొనఁ జివురాకుపుటల

వర్ణసందర్భములఁ గూడఁబలుకుకొంచు
సారెసారెకు గొంతెత్తి చదువుకొనెడు
నాసికము నేర్పు చదువున కర్థ మేమి?

విరిసి నగియెడు దళదరవిదమునకు
బంభరము తత్తరముతోడ వచ్చి మోము
మోముపైఁ జేర్చికొని చెప్పి పోయినట్టి
యారహస్యమునకుఁ గల యర్థమేమి?

తడవతడవకు వీచిహస్తములు నాఁచి
పొలుపు సెడకూడ నభినయపూర్వకముగ
నిరుపమంబైన గంభీర నినద భాష
నావనధి వేయుకూఁకల కర్థ మేమి ?

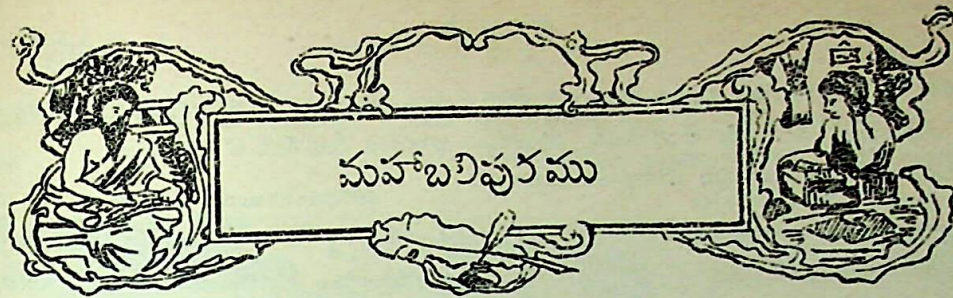
తొలుతఁ దల నెత్తి మెల్లగఁ దొంగిచూచి
క్రమముగా బైలుపడి యాకాసమున కెగసి
నకలదిశఁగను వ్యాపింప శశి యొసర్పు
నట్టహాసమ్మునకుఁ గల యర్థ మేమి?

ఇటులుగాదని యటు పోయి యిటులు మరలి
మరల నటుపోయి లోన నెమ్మదిగ గొణఁగు
కొనుచు నిత్యము నది యొక్కఁవనిగఁ బోవు
నల్ల సెలయేటి పరుగున కర్థ మేమి?

చదలమేడను జల్లిని జూదపీఠి
నగుచుఁ గూర్చుండి క్రీఁగంట జగముఁ జూచి
రిక్క మారాడకయ పడఁచునట్టి
యల్ల కనుగిల్పులకుఁ గల యర్థ మేమి?

ఒక్కఁవరి మందగతిని వే రొక్క మాటు
పరుగు పరుగున దెసల్లెఁ దిరుగులాడి
నిత్యచాంచల్యమునఁ గాలు నిలుపలేని
యావన తత్తరమ్మున కర్థ మేమి?

పచ్చిచీకటి కొక వింత వన్నెఁ బూసి
వెలుగు నంతను బిడికిటఁ బెట్టి మూసి
అలుక కులుకులతోడ నిత్యము చరించు
నల్ల కవి తారుమారున కర్థ మేమి?

జి. తిమ్మారెడ్డి గారు

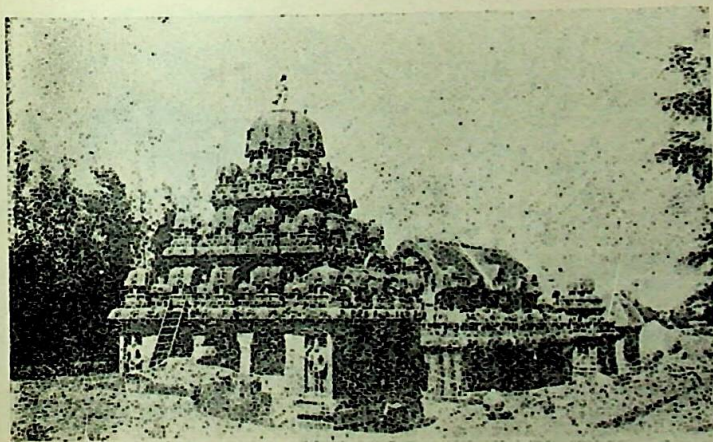
మహాబలిపుర మహాగ్రామము తూర్పుతీరమున చెన్నపట్టణమునకు 25 మైళ్ల దూరమున నున్నది. దీనికి మాహాపుర మనియు, సుల్లాపురి యనియు స్థలపురాణమున నానూంతురములు గలవు. ఈనామాంతరములే సరియైన పేర్లనియు, మహాబలిపుర మనునది వాడుకయందుండు వికృతరూపమనియు చరిత్రకారులు చెప్పుచున్నారు. ఈ గ్రామము సముద్రపుటోడ్డున నుండుటచే నను, అచట కొన్ని పురాతనమైన కట్టడము లుండుటచే నను, చాలమంది యాత్రికులను, చరిత్రకారులను ఆర్షించుచున్నది. విద్యార్థులు తాము మదరాసున నుండుకాలమున నొక్కసారియైనను సెలవులయందు విలాసాస్థియగ ఆగ్రామమునకు పోవకమానరు.

గ్రామమునందలి కట్టడములలో అతిపురాతనమైనవిగా, ముఖ్యమైనవియు నగు పంచరథములు దక్షిణభాగమునందున్నవి. కీనియందు మొట్టిది కొంత నేరుగ

నున్నది. మిగిలిన నాల్గొండు ఒక్కచరుసగ నుండి, 40 అడుగుల యెత్తుగల ఒక్కటే పెద్దరాతి నుండి చెక్కబడినవాటివలె కనబడుచున్నవి. ఈమూలముండు దుర్లభభాగమున నుండునది రెండవరథము, ఇది పూర్తిగ ముగింపబడియున్నది గాని లోపల నొక్కచిక్కినవాడు మాడ లేదు గావున ఇది ఇట్టిచని నిర్ణయించుటకు సాధ్యముకాదు. చూడనది కడపటిరథము ననుసరించి చిన్నదిగ కట్టబడియున్నది. ఇది 11 అ. వెడల్పును, 16 అ. నిడివియు, 20 అ. ఎత్తును గలది.

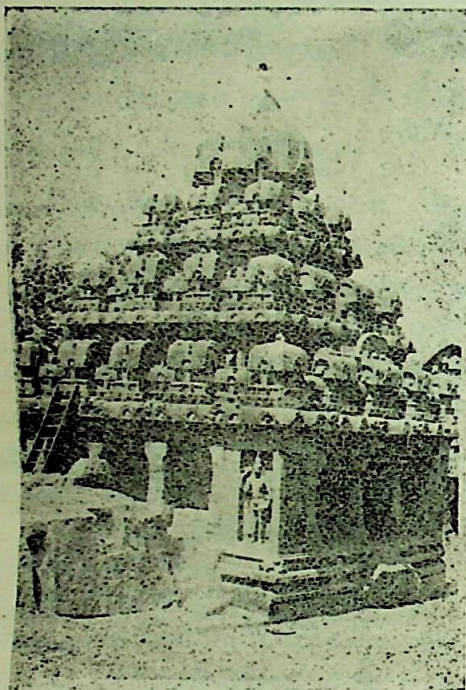
నాల్గవది తక్కినవానివలెగాక మిగలనిదివిగను, చూచుట కంశముగను నున్నది. ఇది 42 అ. పొడువును, 25 అ. వెడల్పును, 25 అ. ఎత్తుగలదై, పైభాగమునందు, ఒక విధమైన కమాను తీర్చబడి, మిగల రెండుదేయముగనున్నది. వెలుపలనాగ్రము పూర్తిగ చిత్తరువులు చెక్కబడియుం

డినను లోపలిభాగమున చాల కొంచెము పని చేయబడియున్నది. ఈకట్టడమునం దొక పెద్దచీలిక యుండుటచేత అదియే లోపలి భాగమున పనిచేయకుండుటకు కారణమై యుండుచున్నది. చరిత్రకారు లి: ప్రాయపడుచున్నారు. ఆచీలిక లోపలిరథమును వ్యాపించియుండుటయేకాక కొంత భాగమున కట్టడము శిథిలమై క్రింద బడియున్నది. "దీనిని కట్టినవా రంత నేర్పరులు కాక పోవుటచేత, ఇట్టి కట్టడములు కలుబయిం దిదియే ప్రతిమప్రయత్న మైయుండుటచేత గాబోలు,

౧. పంచరథములు

అనుభవములేక సాధారణమైన భవనమునందు మిదై కాధారముగ నుండునట్లు కొన్నియే స్తంభములను నిర్మించి, పైన నుండునది పెద్దరాయిగావున దాని భారమును మోయ

౧. మొదటి స్తంభము, అన్నిటికన్న పెద్దది

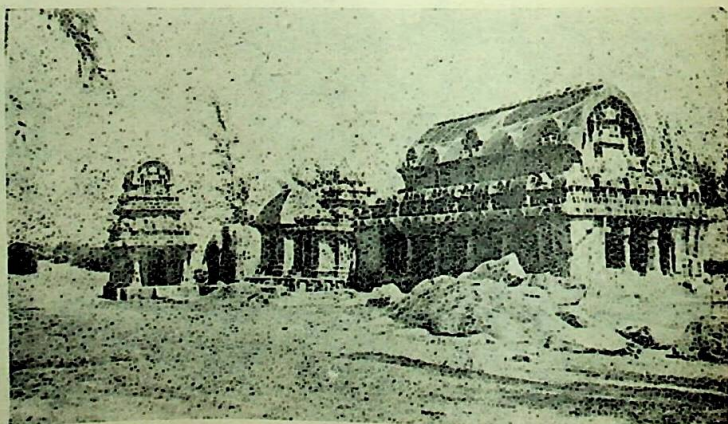
నసాధ్యమై చీలినందువలన, దానినే హెచ్చరికగాగై కొని ముందునకు బోక అంతటితో పనిని చాలించినట్లు తోచుచున్నదని ఒక్కరు వ్రాయుచున్నారు.

కట్టకడపటి దన్నింటి కంటెను ముఖ్యమైనది. ఇది 27 అ. పొడువు, 25 అ. వెడల్పును, 34 అ. ఎత్తును గల్గియున్నది. పై భాగము పూర్తిగా చెక్కబడియున్నది గాని అడుగు భాగమున సంతగా చిత్రపు పనులు లేవు. లోపాభాగమున ఏ పనియు చేయబడలేదు. నాల్గవరకుపుటవసాన

మును జూచి జాగరూకులై దీనియం దేపనియు లోపాభాగమున చేయలేదని తోచుచున్నది.

ఈరథపంచకమును కట్టినకాలమును నిర్ణయించుట కొన్ని యాధారములు గలవు. మొదటిది అచ్చటి శాసనములయం దుపయోగింపబడిన లిపి. ఈలిపి 7-వ శతాబ్దమునకు పూర్వమున వ్రాయబడిన లిపినలె కానవచ్చుచున్నది. భాష సంస్కృతమై యుండినందునను, ఆ ప్రాంతములయందు 10-వ శతాబ్దానంతరము వ్రాయబడిన లోకశాసనము లన్నియు తమిళభాషయం దుండుట వలనను, కట్టకములపై చెక్కబడిన ప్రతిమలు బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులను జూపుచుండుటవలనను, ఈత్రిమూర్తులు ఒక్కటే కట్టడమునందు అంతపురాతనముకాని ఎల్లోరా, ఎలిశేంటా ప్రదేశములయందు కానబడునట్లు చేతను, ఈకట్టడములు రమారమి 7-వ శతాబ్దమున కట్టబడియుండినవచ్చునని యూహింపబడుచున్నది. శాసనములయందు కాలము సుదాహరింపకుండుట మిగుల శోచనీయము.

మహాబలిపురమున జూడవడిన వింతలయందు రెండవది ఆంధ్రవర్తపట్టణముని చెప్పబడు నొక పెద్దరాయి దాని కెండుల కాశేరు గలిగినో చెప్పసాధ్యము కాదు. అది 96 అ. పొడుగును, 43 అ. యెత్తును గలదై, మధ్య స్వాభావికముగు చీలికవలన రెండు భాగములుగ విభజింపబడి యున్నది. రాయి

3. నాలుగు రథములు (౧ మొదలు ౫ వరకు)

యంతయు చిత్ర విచిత్రము లగు ప్రతిమలతో నిండి యున్నది.

చుట్టు పరుగిడుచు కొన్ని యెలుకలును నున్నవి. ఇవియే కాక ఏనుగులు, పులులు, బాతులు, కోళ్లు మొదలగునవి కూడ నున్నవి.

ఈ మృగములన్నియు వానికి స్వాభావికము లగు చేష్టల గనబరచుచు నిజమైన జీవ సృష్టిగమలవలె గన్పట్టచున్నవి.

ఈ రాతిమీది ప్రతివలు 10-వ శతాబ్దమునకు పూర్వము చెక్కబడియున్న వని చరిత్రకారుల యూహ. కాలనిర్ణయమునకు శాసనాధారములు లేవు. అడవి మృగములును, సాధుజంతువులును, ఏలికలును, ప్రజలును ఒక్కచోటనే చేర్చబడి యుండుటయు, ప్రజలయందనేను లొక్క-రొక్క రొక్కొక్క-భార్యతో నుండుట

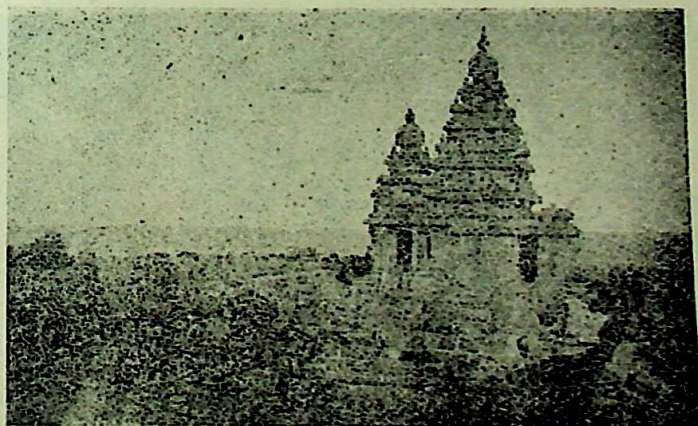
౪. అగ్గున తపస్థలము

ఎడమభాగముననుండు ప్రతిమలు బలినక్రవర్తియు, పరివారమును, వారి భార్యలును, నలుగురు పైనికుతులును, ఐదుగురు సన్న్యాసులును అని చెప్పుచున్నారు. గమయందొకబుగ్గి తపస్సు చేయుచున్నాడు. ఈమనుష్యవిగ్రహములే కాక సింహములు, పులులు, చిరుతలు, లేళ్లు మొదలగునవికూడ నున్నవి. చీలికక్రింది భాగమున నుండువిగ్రహము బాధునిననియు, ఆతనిచుట్టు నుండు ఐదుప్రతిమలు శిష్యులననియుచెప్పెదరు. చీలికమధ్యభాగమున కిరీటయు క్తంబగు శిరస్సుపై ఏడుఘోషములు గల సర్పమొక్కటి ఘ్రేయచులె నీడ నిచ్చుచుండ, చేతులుపైకెత్తి మ్రొక్కుచుండు విగ్రహము నాగ రాజగు వాసుకివట. ఆవిగ్రహము క్రింద నుండునది వాసుకి తనయయగు ఉలాపివట.

రాతియందు మణిప్రక్కన కూడ ననేకప్రతిమ లున్నవి. భార్యాసహితులై కొందరు రాజులును, వారి అనుచరులును, కొందరు ప్రజలును, పక్షులకాళ్లుగల కొన్ని మనుష్యవిగ్రహములును, కోతులును, తపస్సుచేయుచున్న ఒక పిల్లిసన్నానియు, దాని

యుజూడ ఇది బౌద్ధమతప్రచారకాలమునధూతవయయు, నిరంతరసుఖమును బోధించుటకై చెక్కియుండునని చరిత్రకారు లూహించుచున్నారు.

మధ్యమగు మూడవకట్టవలె సమద్రపుటొడ్డున నున్న ఈశ్వరదేవాలయము సమద్రమున కిరువది అడుగుల దూరమున నుండుచలన ఈ గ్రామమును దరించువారు సమద్రస్నానమునకు, సాయంకాలవిహారమునకును, అచ్చటి ఇసుకదిబ్బలపై గూరుమండి విలాసార్థముగ మాటలాడుకొనుటకును, ఈదేవాలయము చాల

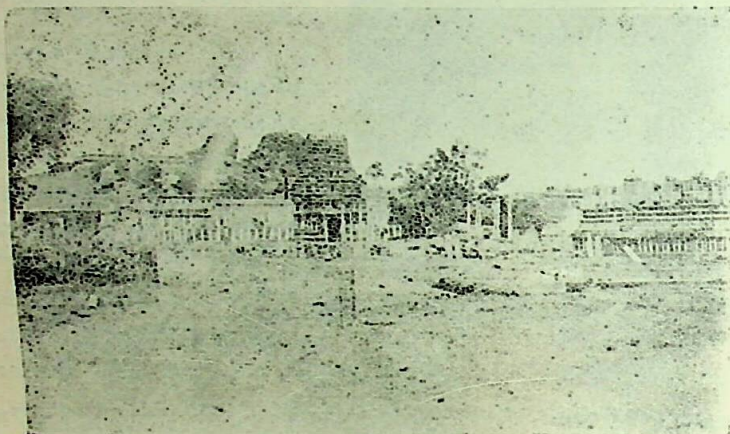
౫. సమద్రతీరమునందలి శివాలయము.

అనుచునుగ నుండుటవలన అన్ని కట్టకములకంటె దీని కెక్కువ ప్రాయస్కము నిచ్చుచున్నారు.

ఈ దేవాలయము మారవర్యనయనకు మిగుల రమణీయముగ నుండును. రమారమి 1600 నవంబ్ర అక్షుల

బుననుండు పానకట్ట మిచ్చుట కానరాదు. గింగాకారము కొంతవరకు శిథిలమై యున్నది. ప్రక్కననే శేషశయానుశయ విష్ణుపుణ్యహ ముక్కటి కలదు.

నాల్గవ కట్టకము గ్రామమధ్య నుండును వరాహ

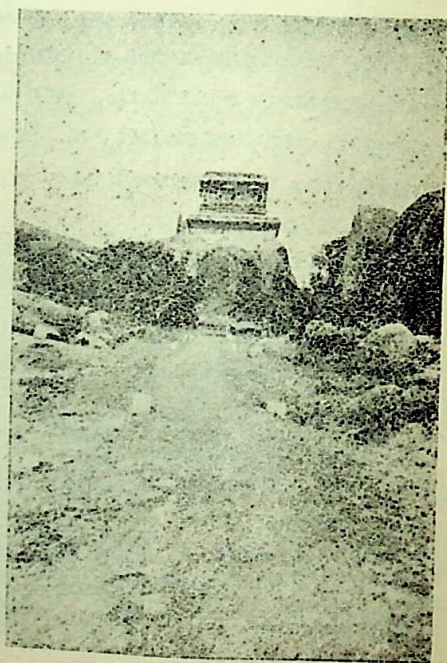
స్వామి దేవాలయము ప్రక్కన గోడపై వ్రాయబడియుండు పెద్దపెద్ద నామములు అది వైష్ణవదేవాలయమని చాటును. ప్రథమప్రాకారద్వారోపరిభాగముననుండు గోపురము కొంచె మెంచుకొనున్నది. ఈ దేవాలయము నందుమాత్రము నిర్మింపబడిన జరుగ చుండును.

పైన చెప్పించిన రెండు దేవాలయములను 17-వ శతాబ్దారంభమున కట్టబడినవని నిర్మింపబడిన ప్రాయబడియున్నది. విజయనగర నామ్రాజ్య ముద్ధమించిన పిదప నెలుగోటివారినింకమునకు చేరిన

౬. వరాహస్వామి దేవాలయము

పైకాళ్యము నాక్రమించుకొని, 60 అడుగుల యెత్తుగల గోపురము గలదై యున్నది. గోపురము కొంతభాగము శిథిలమై యున్నది. దానికలశము నల్లని చురుకొత్తితో చేయబడియున్నది. సముద్రమున కంతసమీపమున నుండుటచే ఉష్ణనీటికుంపరలు గాలితో కలిసి సదా తాప ముండుచే కట్టకమున భువయోగించిన రాయి, సున్నము మొదలగు పదార్థములు రసాయనపుమాడ్చు జెంది కొంచెముకొంచెముగ రాలిపోయినందున చెక్కపపువనియంతయు కొంతవరకు నాశనమై యుండుటయేకాక కట్టకము శిథిలమగుటకు కారణమాయెను. దేవాలయముచుట్టు నుండు ప్రాకారపుగోడపై సంవిగ్రహము లనేకములున్నవి. ముగ్య దేవాలయ మొక పెద్దకట్టపై కట్టబడి యున్నది. పై కెక్కుటకు మెట్లున్నవి. నిడమప్రగ్గి నుండు ద్వారముపైని చిన్న గోపురము దేవాలయముతో గూడ కట్టిడి కావనియు, లేదనాత చాలకాలమునకు కట్టినవనియు నూహించుట కాగ్రాహము కలవు. గంభీరము నుండు పెద్దగోపురమునకు క్రింద 6 అ. 9 అం. చుట్టుకొలతగలిగి నల్లని చురుకొత్తితో చేయబడిన లింగ మొక్కటి గలదు. సాధారణముగ లింగమున కధోభాగం

ఆచ్ఛమనాయుడు, గింగానాయుడు అను ఇద్దరు సావంతు

౭. ప్రాతదీప స్తంభము.

రాజులు అన్నటనుండిన చిన్నచిన్న రాజుల నోడించి, ఆరాజ్యమును స్వాధీనపరచుకొనిననియు, యింగువనాయుడు రాజ్యమేలుదుండగా డామయనంభినించెననియు, ఆ సమయమున బీవల బీవనోపాయమునిమిత్తము ఈ రెండు దేవాలయముల గట్టుటకు ప్రారంభించిననియు, డామయ అంతముకాగానే సనులు చాచించిననియు మరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు.

ప్రాంతముల నహోకించితిమేని ఆనందదాయకముగ నుండును. తూర్పుదిక్కున ప్రబలతరంగపంక్తులచే ఖూర్చిల్లుచుండు హిందూమహాసముద్రమును, తత్సమీపముననే ఇసుకదెబ్బలమధ్యమున నెలరెయో శృంగారవంతముగ నలర రుచుండు ఈశ్వరదేవాలయమును, దాని కీడల ఆ ఘృష్ణ తమలై, ఫలవంతములై యున్న వారికేశ్వరములతో నింకినననులును, నిర్మల

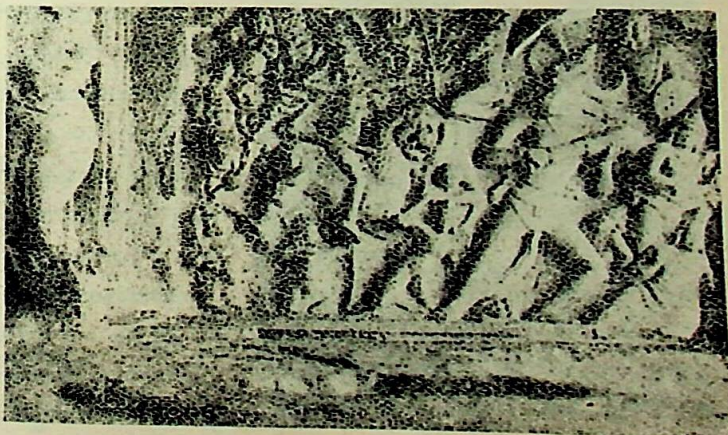

జలగారివంటలైన రెండు తెటాకంటలును, గ్రామముగ్గమున నరాహస్వామి దేవాలయమును, కొండ కడుగ భాగమున విద్యుద్బీజపగ్గమునకు నంబంధించినవారి నివాసగృహములును కనులకండువుగ గానచ్చుచుండును. పశ్చిమమున సస్యవంతములును సాలములును, వానిమధ్యమున నూర్వకీరములు ప్రతిబింబించుచుండ చిన్నచిన్న పడవలతో నిండి యున్న తూర్పుతీవు కాలువయు (East coast canal) చూచుట కెంతయో సౌగంధ్య నుండును. దక్షిణమున పంచుర

౧. ప్రాతదీప స్తంభమునుండి కాన్పించు మహాబలీపురము

గ్రామమునకు పశ్చిమమున నొక చిన్నకొండ ములును, ఈ త్రోవను కొండవైసెందు చిన్నచిన్న కట్టగలదు. దానియందున్న మైన ఒక పెద్దరాతిపై మండ పాకారముగ చిన్నకట్టక మొక్కటి కట్టబడియున్నది. దీనియందు విగ్రహము లేనికారణమునను, జనావాసమున మనయుక్తముగ లేదు కావునను దీనిపై కెక్కిచుట్టప్రక్కల శత్రువుల రాకను చూచుటకై యిది యుపయోగింపబడుచుండెనని లోచుచున్నది. ఈకొండక్రింద నిలుచుకొని పై సున్నామంటపమును జూచితిమేని మిక్కిలి అందముగ కాన్పించును. క్రొత్త విద్యుద్బీజపగ్గమును నిర్మించుటకు పూర్వము గవర్నమెంటువా రీమంటపముమీదనే విద్యుద్బీజమును వెలిగించుచుండిరి.

ఈకొండయందు అతిఅందేశ్వరమంటప మును మరియొకమంటపము గలదు. దానియందు దొకగోడకు

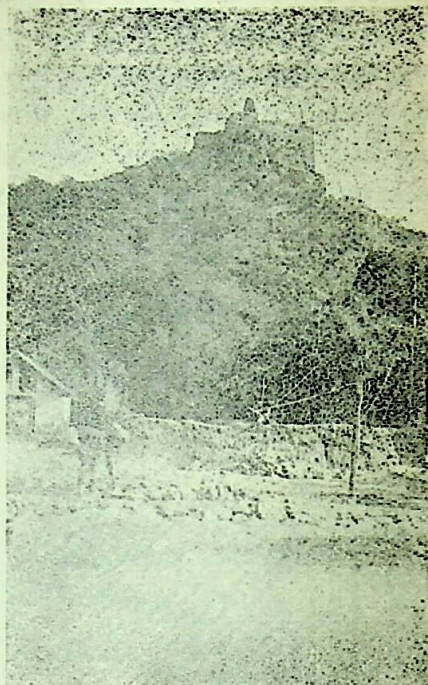

౨. మహిమ సురసంహరము.

ఈ మంటపముపై కెక్కి సాయంసమయమున పరీసర

శిల్పకారుని వైశ్రామ్యము నంతయు వెల్లడించునట్టి చెక్కడపుపని చేయబడి యున్నది. మహిషాసురమర్దినము మిక్కిలి శృంగారముగ తీర్చబడియున్నది. దుర్గ సింహా రూఢమై, ఒకచేత విల్లు నెక్కిడి, మరియొకచేత ఖడ్గము పూని, అతిరాద్రాకారమున గదాయుధుండగు మహిషాసురు నెదుర్కొనుట అత్యద్భుతముగ నున్నది. ఇంతటి జీవకళలను గ్రక్కుచుండు ప్రతిపలు ఈ గ్రామమున మరెప్పుడు గానరావు.

వికారిమైన యొక బండ్ పై 100 అనుగులయొద్ద గల విశ్వద్వీప స్తంభమును గవర్న మెంటువారు కట్టించి యున్నారు. ఈ గ్రామము సమీపముననున్న సముద్ర భాగము చిన్నచిన్న కొండలతో నిండియుండుటవలనను ఒకటియెందు పొగయొడ లన్నటికొండలను డీకొని పగిలి పోయినందువలనను గవర్న మెంటువా రసాయనాచకముగ నీడీప స్తంభమును నిర్మించియున్నారు. పొగయొడలు మునిగినప్పుడు వానియందుండిన లోహసాధనములు కొన్ని అలలవలన ఒడ్డునకు వేయబడినవనియు, ఇప్పటికిని

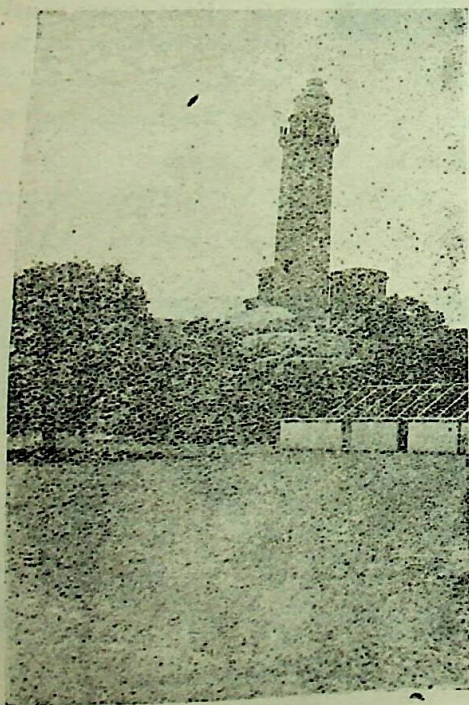

౧౧. మహాబలిపురమునకు ౫, ౬ మైళ్ల సూరముననున్న

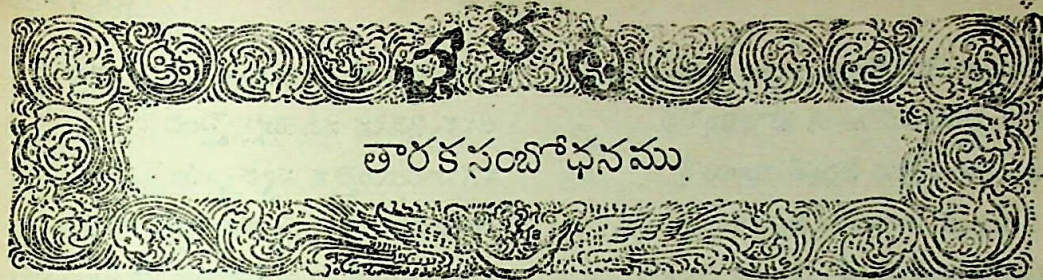
ప్రశస్తత పూర్వక్షేత్రము

కొండరియిండ్లయం దట్టి లోహసాధనము లున్నవనియు నొకవిచిత్రగాఢ నాపురవాస్తవ్యు డొక్కడు నాతో చెప్పెను.

ఈచుల్లాపురికి మరియొక ప్రాముఖ్యమును చరిత్రకారు లొసంగుచున్నారు. రోమ, చైనా, పర్షియా మొదలగుదేశములకు చేరిననాడెములు కొన్ని ఈ గ్రామ భూములయందు దొరకుటజేసి, పూర్వమున నిది యొక పెద్దపట్టణమై యుండవచ్చుననియు, విదేశములతో వాణిజ్యము నడుపుచుండవచ్చుననియు నూహించుటయే కాక, గొప్పచరిత్రకారుల వ్రాతలనుబట్టి తూర్పుతీరమున వర్తకవ్యాపారములకు ప్రసిద్ధిగాంచిన ఒకచుహాపట్టణ ముండి యుండవలయుననియు, ఈచుల్లాపురికంటె వేరుధులము లేవియు కానరాకుండుటచేత ఇదియే టాలమిగారి చుల్లార్పా (Ptolemy's Mallarpha) అను పట్టణమని నిర్ధరించియున్నారు. (Theory of Heeran. Historical researches. Asiatic Nations; Vol.II.)

౧౧. క్రొత్తదీప స్తంభము

తారక సంబోధనము

బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారు

“సుకృతాం వా ఏతాని జ్యోతీగ్ంషి యన్నక్షత్రాణి.”

[కృష్ణయజుర్సుక్-పంచ-5 కాండ, 4 ప్రపాఠకము.]

మిన్నంటి వెలిగెడి మీరలెవ్వారు ?

అనురాగభరమెల్ల నాకృతిదాల్చి

మినుప్రాకి మెఱసెడి మినుకులే మీరు ?

ద్యేపంకంబును వెడలంగ గడిగి

చెన్నొందు నమృతంపు జినుకులే మీరు ?

మీకృత్యములచేత, మీవాక్కుచేత

చెత్తున్నగుణముల నుర్వి బోధించి,

అమలతేజోమూర్తు లయి దివి నిష్ఠ

డలరారుచున్న మహాత్ములే మీరు ?

తండ్రి కోపంబునఁ దర్జింప నోర్చి,

కాలాహితతిచేతఁ గఱపింప నోర్చి,

మత్తగజాళిచే మట్టింప నోర్చి,

అంతరంగంబున హరిభక్తి బొందు

సర్చి నిల్చిన బాలభక్తులే మీరు ?

ఎల్లరాజ్యంబును దృఢముగా నిచ్చి,

సద్గుణపేటిని, సౌందర్యనిధిని,

రాచకన్నెను, మహారాజు సర్థాంగి,

బతియె దైవం బని భావించుపత్ని;

నొకచెంపఁ బాలు వే టొకచెంప నీరుఁ

బోరి గాఱు నినుఁగును బుత్తరత్నమును;

గతినాత్ములకు నమ్మి, కాటికావరికి.

అమ్ముడువోయి యే నాడినఁగిది

జరపుకొనిన సత్య సంధులే మీరు ?

ప్రాణాతురంబైన సజ్జీవి బ్రోవ

స్వశరీర మిడిన కృపాళులే మీరు ?

మింటికి నెగఁ బ్రాకు మేడలు వీడి,

ఊఁగఁ బన్నిన తూఁగు టుయ్యెల్ల వీడి,

కనుసన్న మెలఁగు లెంకల నెల్ల వీడి,

శారీరసౌఖ్యంబు సకలంబు వీడి,

ధరణీమహచ్ఛాయ తగుబస గాఁగ,

పరుషశిలాస్థుల్ పఱపులు గాఁగ,

దుష్టమృగంబులె తోడులు గాఁగ,

కాంతుడే స్వీయహా గాఢానురాగ

మున కేకవిషయమై మున్నాడుచుండ,

స్వాంతమెల్లను గాంతు పయినె కదించి,

కానల కరిగిన కాంతలే మీరు ?

పగఱకు నిజవధోపాయంబుఁ దెల్చి

ధర మేను వ్రాల్చిన త్యాగులే మీరు ?

స్వప్రాణమును గావ జన్మంబుతోన

కలిగిన మహిమాధ్యకవచకుండలము

లర్థికిఁ గొంకక యర్పించినట్టి

పేరుపడిన దాన వీరులే మీరు ?

శలువురుయోధులు బాలు నొక్కరునిఁ
 బోరి పాడిఁ దొఱంగి పొదివినవేళ
 వెఱవక పోదిన వీరులే మీరు ?
 వేదముల్ నాలుగు విభజించి యిచ్చి,
 నిఖిలపురాణముల్ నిర్మించి యిచ్చి,
 నేదాంతసూత్రముల్ విరచించి యిచ్చి,
 ధరణి మానవుంకుఁ దరణమార్గంబుఁ
 దెల్పిన వ్యాసయతిప్రవరుండు
 మీలోన నెచ్చోట మెలుగుచున్నాఁడు?
 అఖిలవేదాంతరహస్యముఁ దెలుపఁ
 బ్రజలకు నోరువిప్పని గురుండైన
 శుకుండు మీలోన నెచ్చో నున్నవాఁడు?
 నారులు నరు లెట్లు నడచుకోవలెనో
 బోధింప నవతారమును దాల్చినట్టి
 జానకీశ్రీరామ చంద్రుల చరితఁ
 గావ్యముగాఁ జేసి కవివర్యులందుఁ
 దొంటివాఁ డన్న నిస్తుంకీర్తిఁ గన్న
 వాల్మీకి యెం దున్నవాఁడు మీలోన ?
 అజలభోగప్రద మైనరాజ్యంబు
 విడనాడి, భార్యను బిడ్డను వీడి,
 ఏండ్లును బూండ్లును చేకాకి యగుచు,
 ధ్యానంబునెయుచుఁ దపమునెయుచును
 గానలఁ దిరుగాడి జ్ఞానంబు నడసి,
 యది బోధపెచ్చిన యమృతహస్తాంబు
 బుద్ధదేవుం డెందుఁ బొల్పుచున్నాఁడు?
 ధర్మ మర్థంబును దగురీతిఁ జూచి
 రాజ్యముతోడ ధర్మంబును వ్యాప్తి
 నొందించిన యశోకుఁ డున్నచో తెద్ది?
 వెలుగునె గొల్పుండు, వెలుగె తమంబు
 బోకార్పు ననుచును బోధించినట్టి

జరతుష్టుఁ డేడి యెచ్చట నున్నవాఁడు?
 అశక్యతినేసిన నదియెల్ల సైచి
 పగవానియందైన స్వచ్ఛంపుఁ బ్రేమ
 మనుడని యుత్తమ మార్గంబు బోధ
 పర్చిన యాక్రీస్తు భగవానుఁ డేడి?
 మనమున శ్రద్ధ నిర్మూలభక్తిఁ బూని
 యీశ్వరుఁ గొల్వొడి, యెల్లమానవుల
 సోదరబుద్ధితోఁ జూడుండి యనుచుఁ
 దెల్పిన యారబదేశికుం డేడి?
 బాలసన్నాప్తిమై ప్రతిభ వెలుంగ
 పుణ్యతోధారకాచ్చఖ్యాతిఁ గాంచి
 నాస్తికమతముల నడుగింటఁ ద్రొక్కి
 అచైత్రమును నిల్పినట్టి పూజ్యుండు
 శంకరాచార్యుఁ డెచ్చట నున్నవాఁడు?
 వాసుదేవపదాబ్జ భక్తి బోధించి
 నట్టి పావనులు రామానుజగురుండు
 మధ్యగురుండు మీ మధ్యనున్నారె ?
 ఈశుఁ డొక్కండని యెఱిఁగి భజిపు
 డనుచు బోధించిన యారామమోహ
 నాభిధుం డెచ్చోట నురుచున్నాఁడు?
 పావనచరితు లీశ్వరభక్తిముతులు
 గౌరాంగుఁ డేడి? తుక్కారాముఁడేడి?
 రామదా నేడి? మీరాబాయి యేడి?
 నందుఁ డెచ్చోట నున్నాఁడు మీలోన?
 అసుువేదాంత విద్యాగురుం డైన
 రామకృష్ణుం డెందుఁ గ్రాలుచున్నాఁడు?
 పలుదేశములకేగి వాక్పాటవమున
 వేదాంతవిద్యను వివరించి చెప్పి
 భరితభూమికి మహాప్రఖ్యాతి దెచ్చి
 నట్టి మాన్యుండు వివేకానందుఁ డేడి?

వంగదేశమున వనితాజనము
 దుఃఖితి దొలగింపఁ దొడరి తడర్థ
 మఖి శక్తియు ధనం బర్పించినట్టి
 యీశ్వరచంద్రుఁ డెయ్యెడ నున్నవాఁడు?
 విద్య వ్యాపింపంగ వెఱ వని యెంచి,
 సామాన్యజనులును జడవంగఁ దగిన
 తెనుఁగున నచనంబుఁ డేటగా వ్రాయ
 బాటఁ జూపుటె కాక బాలపితంతు
 దుఃఖంబుఁ జల్లార్చి దొడరి యనేక
 కష్టాఁ కోర్చిన ఘనుఁడు తా నెందు
 వీరేశలింగము వెలుఁగుచున్నాఁడు?
 సర దేశ సేనలఁ బాఱంగఁ ద్రోలి
 విద్యుఁ బోషించి విశ్రుతిఁ గన్న
 విక్రమార్కుఁ డెందు వెలుఁగుచున్నాఁడు?
 భోజరా జెచ్చటఁ బొదలుచున్నాఁడు?
 కాళిదా సాతఁ డెక్కడ నున్నవాఁడు?
 భవభూతి యెచ్చట వఱుచున్నాఁడు?
 ఉత్తమగ్రంథము లొగిఁ దెనుఁగునను
 రచియింపఁగాను మార్గము సేసినట్టి
 రాజన కేంద్రండు క్రాలుచో పెద్ద?
 తెనుఁగునఁ గవులకుఁ తెన్ను సూచించి
 విఖ్యాతిఁ గన్నట్టి విమలాత్ములైన
 నన్నియయును దిక్కనయును నెచ్చట?
 పోరా జెచ్చటఁ బొదలుచున్నాఁడు?
 శ్రీనాథుఁ డెచ్చటఁ జెలుఁగుచున్నాఁడు?
 పినవీరభద్రకవిప్రభుం డెచట?
 విద్యుఁ బోషింప విమతులఁ ద్రోల
 నసరవిక్రముఁ డన్న యశముచు గన్న
 కృష్ణరాయన కేంద్రుఁ డెచట నున్నాఁడు?
 సాకారమైనట్టి శౌర్యమే యనఁగ

దేశాభిమానమూర్తి యనంగఁ గీర్తిఁ
 గన్న శివాజి యెక్కడ నున్నవాఁడు?
 దేశంబున మహమ్మదీయు విద్య
 నెగడింపఁ బూని యెన్నికఁ బాటవడిన
 సయ్యగహమ్మ దెచ్చట నున్నవాఁడు?
 దేశపురోభివృద్ధికిఁ బలుగతులఁ
 దెన్ను సూపిన మహాదేవుఁ డెచ్చట?
 దానరాధేయుండు తాత యెచ్చట?
 పచ్చప్ప యెచ్చటఁ బరఁగుచున్నాఁడు?
 ప్రాచ్యపాశ్చాత్యవి ద్వ్యభిరుతుండు
 రామకృష్ణు డెందఁ గ్రలుచున్నాఁడు?
 సంస్కృతభాషకు సంపూర్ణమైన
 యసమానమైనట్టి వ్యాకరణంబు
 నిచ్చినపాణిని యెందున్నవాఁడు?
 దేశంబునకు నన్యదేశీయులైన
 ప్రభుపాలనమున వఱు కష్టములఁ
 దొలగింపఁ బ్రాణముల్ ధారవోసిన మ
 హాత్ములు నొరొడి, యల కాశినాథుఁ
 డెరి? ఫిరోజుషా యెందున్నవాఁడు?
 శ్రీకృష్ణదాసుండు శిశిరకుమారుఁ
 డానందమోహనుఁ డల సురేంద్రుండు
 చిత్తరంజనుఁ డెందఁ జెలుఁగుచున్నారు?
 అతులయశుం డయోధ్యానాథుఁ డేడి?
 అడరు నెచ్చట ననంతాచార్యవరుఁడు?
 రంగయ్యనాయఁ డేస్తక్క నున్నాఁడు?
 పరి సుబ్రహ్మణ్య లిరువురు ఘనులు?
 మృదమధురోక్షిఁ బృథుక్షీర్తి గాంచి,
 రాజనీతిజ్ఞుఁ డన్ ప్రఖ్యాతి వడసి
 చిన్నమంతయు దేశసేన యేమఱక
 ప్రతిపక్షులకు నేని ప్రస్తుతిపాత్ర

మైనగోపాలుఁ డెం దొరుచున్నాఁడు?
తెగువమై నత్యంబు చెల్పి యెన్నెన్నో
పడరానిబాములు పడి పడి దినము
సొచ్చినయట్టి యాశూరనర్యండు
బలవంతరా వెందు నటలుచున్నాఁడు?

బ్రహ్మవిద్య మటుంగు పడినది మరల
బ్రచురంబునసిన పణతి బ్లావట్స్కి,
య్యాట్టు నెచ్చోట నలరుచున్నారు?
ఇంకను మహితాత్ము లెందఱు గలరొ
మీలోన నది శక్యమే మాకుఁ దెలియ?

తరంగగానము

పాతూరి అంజయ్యగారు

ప్రణయశాలి:—

క్రనులనేని విచ్చి కాంచని కామిని
నాశ్రయించి తిరుగునట్టి చదువు
నేర్చికొంటివోయి, నీరజముకుళాంగ
ణమున రొదలునేయు భ్రమరముకడ.

తిరస్కృతుడు:—

“చేతిలో జేయివైచి వచించినావు
“ధన్వంతు మటువకురా పాదదాసి” ననుచు
గనుల నీళ్లులతోఁ గాల్చి కడుగుచున్న
గాని దయరా దదేమి పాపాణహృదయ!”

అశృప్తుడు:—

చరణములు రావు, కన్నీరు జాలుకొనియె
“పోదు”నని చెప్పటకుఁ గూడ రాదు మనసు
అంగుళులఁ జుట్టుచున్నావు కొంగు నింక
నెటులు పోయెదురా జీవితేశ విశిచి!

భయశిల:—

చైత్రబుతువు వచ్చె, సఖుడ విదేశమే
గకుము; ఏగెదేని సకలమదన
గోష్ఠకాళివెంటఁ గొనిపోమ్ము, తెత్తువు
గాని తిరిగివచ్చు కాలమందు.

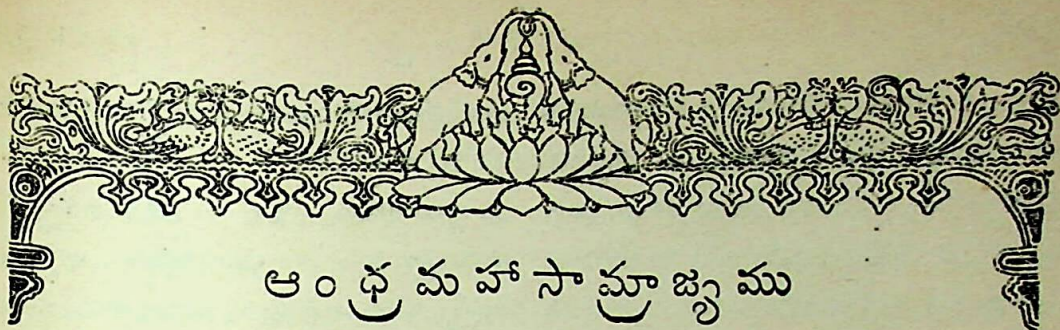
ప్రమన:—

వయసుపిరుల బోర్లపడుదాన గర్వమ్ము
పడెదొ విచ్చువిరుల వలపుఁ జూచి
భువనమోహనంపుఁ బున్నమజాబిల్లి
మెలపుఁ జూచి కాటుమెఱపుఁ జూచి.

శరన్యు:—

మగువ కెమ్మోవి నటియించు నగవునందు
గాంతశారదశశిరేఖ కరఁగిపోయె
అతులసౌభాగ్య భువనమోహనములైన
తారకలయందునఁ దమిస్త దాఁగికొనియె.

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ గారు

(వెనుకటిసంచిక తరువాయి)

చప్టన సంశేషము

నహపానుని శాసనములందలి సంవత్సరములను 'ఈవర్షము లేకాని యాసంవత్సరములు కావు' అని చెప్పటకు వీలిచ్చు సూచనయైనను ఆ శాసనములలో లేకపోవుటచేత ఆవి వివాదాస్పదములైనవి. అవి శకవర్షములని వాదించినవారు కలరు. ఆవి మఱియేవియైనను గావచ్చును కాని శకవర్షములు కావని వాదించినవారును హఠాకొందరు కలరు. అందువలన మనమిప్పుడు శకవర్షములపక్షమో, విక్రమ సంవత్సరములపక్షమో యవలంబించి, నహపాన సంవత్సరము లాపక్షపు వెండుకు కాగూడదో విచారింపవలసియున్నది. మాటవరుసకు నహపానుని శాసనసంవత్సరమును శకవర్షములనియే యందము. ఆవి శకవర్షములు కావని వాదించువారును గలరని యీవఱకే చెప్పబడినది. అందులకు వారికిగల కారణము లరయవలసియున్నది. ఈవాదమును గుఱించి తెలిసికొనుటకు ముందు మనము రెండవ త్పత్రవంశమునుగుఱించి విచారింపవలయును. దానిని గుఱించి తెలిసికొనినచో నహపానసంవత్సరములు శకవర్షములు కావనువారి న్యతిరేకవాదము సులభముగ బోధపడగలదు.

శశ్చిమహిందూదేశమును పరిపాలించిన రెండవ త్పత్రవంశమును చప్టనవంశమందురు. ఏలయన చప్టనునినుండియే యావంశమున కధికారకారణములు లభించినవి. ఈవంశమువారు చప్టనునినుండి ఎనిమిది తొమ్మిది తరముల పఱకు వంశపారంపర్యముగను, అవిచ్ఛిన్నముగను చప్టనసముపార్జితమైన రాజ్యము ననుభవించియున్నారు. ఈవంశమువారి నాణెములును, శాసనములునుగూడ ననేకములుగాన వచ్చుచున్నవి. వాటినినుసరించి యావంశమువారి యనుక్రమ మిట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. (చూ. వంశవృక్షము)

ఇట్లు అవిచ్ఛిన్నముగను, వంశపారంపర్యముగను బరిపాలించిన యీచప్టనవంశమునకును, తుహరాతవంశమునకును సంబంధమేమైన గలదా? ఇది యెప్పటిది? తుహరాతులకు పూర్వము పరిపాలించిన వంశమా? పరమున బరిపాలించిన వంశమా? ఈవిషయము లిక తేల్చుకొనవలెను.

నాణకపరిశోధకులును, శాసనపరిశోధకులును గూడ ఈవంశము నిరాక్షేపముగా శకవంశమనియే యభిప్రాయ మిచ్చియున్నారు. ఒక్క తుహరాతవంశజుడుగ నహపానుని విష

యముననే అతడు శకవంశజుడా? వహ్లావంశ
జుడా యని భేదాభిప్రాయములు పుట్టినవి.
చప్తనవంశము శకవంశమే యని నిశ్చయముగ
జెప్పినట్లే వారీవంశమునకును, క్షహరాతవంశ
మునకును సంబంధములేదనియు నిశ్చయముగ
జెప్పుమున్నారు. శాసనముల ననుసరించి కాని,
నాణెముల ననుసరించి కాని యీ రెండువంశ
ములకు నేమాశ్రము సంబంధమున్నట్లు పొడ
కట్టదు.

ఇక రెండవవిషయము ఈవంశము ఎప్పు
టిది యని. ఈ విషయమునగూడ మఱు
భేదాభిప్రాయములు కలవు. ఈవంశము క్షహ
రాతవంశమునకు సమకాలీన మనువారు కొం
దఱు; ఆ వంశమునకు దరువాతి దనువారు
కొందఱు. అంతేకాని ఎవ్వరును గూడ ఇది దా
నికి పూర్వపుదని చెప్పుచుండలేదు. అది సమ
కాలీనమైన దన్నను, తరువాతి దన్నను
అందుకు కారణములు తెలిసికొనవలయును.

రెండవ క్షత్రవంశజులైన చప్తనాదులు
క్షహరాతవంశజులకు పూర్వపుని ప్రధానముగ
అయిన కారణముల ననుసరించి చెప్పవచ్చును.
అవియేవన (౧) నాణెములు (౨) శాసనలిపి
(౩) నిర్మాణాదకములు (౪) విదేశీయుల వ్రాత
లు (౫) పరిపాలితదేశములు. వీటి నొక్క
టొక్కటిగ వివరముగ చెలిసికొందము.

౧. చప్తనవంశజుల నాణెముల నేకములు
దొరకినవి. ఈవంశములోని మొదటి పేరు
య్యామోతికునిది. ఈ పేరు కేవలము నాణె
ములను బట్టియే తెలియవచ్చును. చప్తనవంశ

జులు తమనాణెములమీద తండ్రికొడుకు లిరు
వురి పేర్లను వ్రాసికొనుట యాచారము. ఇదియే
య్యామోతికుని పేరు తెలియవచ్చుటకు
సాధనమైనది. య్యామోతికుడు చప్తనుని
తండ్రి. ఇతని నాణెములు గాని, శాసనములు
కాని దొరకలేదు. చప్తనుని నాణెములు
మాత్రమే దొరకినవి. వాటి ననుసరించితే
చప్తనుడు రెండవ క్షత్రవవంశమున రాజ్యము
చేసినవారిలో మొదటివాడైయుండునని యీ
హింప సవకాశము కలిగెను.

చప్తనునివి క్షత్రవ, మహాక్షత్రవ బిరుద
ములతోనున్న నాణెములు కానవచ్చినవి.
సహపానుని నాణెములమీదవలెనే ఇతనినా
ణెములమీదను ఒకవైపున గ్రీకు లిపితోను,
రెండవవైపున బ్రహ్మీ, ఖరోష్ఠీలిపులలోను
పేర్లుకలవు. ఈతని నాణెములను బరిశీలించగా
వాటిలో గొన్నిటిమీద నొకవిగమైన ము
ద్రయు, మఱియొకొన్నిటిమీద నిఃకొకవిగమై
నముద్రయు నున్నట్లు కనబడును. ఒకరకము
నాణెములమీద చంద్రరేఖ నక్షత్రముల ము
ద్రలుకలవు. చంద్రరేఖయు, నక్షత్రమును
పార్థిమూదేశపు నాణెములమీదగూడ నుండు
ను. చంద్రసూర్యుల కివి యిహ్నము లందురు.
ఈయిహ్నములును, ఖరోష్ఠీ, గ్రీకులిపులును
ఈ వంశమువారు ఉత్తరహిందూదేశముతో
సంబంధము గలవారనుటను స్థిరపఱుచును
న్నవి. రెండవరకము నాణెములమీద చంద్ర
రేఖయు నక్షత్రమునే కాక ఖండవృత్తాకార
ముగల మూడుతోరణములతోడి చైత్యమును
గలదు. అందు చైత్యమే ప్రధానముగను, చం

ద్రురేఖానక్షత్రములు వాని కిగ్గప్రక్కలను ఉండును.

చైత్యమున గల నాణెములు ప్రత్యేకము ఆంధ్రరాజులవేయనియు, అవిసామాన్యముగా ఆంధ్రులు పరిపాలించిన దేశములో చెలామణియగుచుండెననియు మనకు దెలియును. అంతే కాక యట్టిముద్రకల నాణెములను ఆంధ్రులే కాని మతీయితరులెవ్వరు ఆంధ్రులకు పూర్వము వాడినట్లు ఇతనకు దొరకిన ప్రమాణములనుబట్టి తెలియరాదు.

అందువలన చట్టనుచు సాతవాహనుల నాణెములమీది ముద్రననుసరించియే తన నాణెములమీదను చైత్యమున నచ్చొత్తించియుండును. ఇతనకు దొరకిన సాతవాహనరాజుల యొక్క మొదటి నాణెములు గౌతమీపుత్రునివే కావున ఆతనినాణెములనే చట్టనుచు అనుసరించియుండవచ్చును. గౌతమీపుత్రుడు సహపానుని ఓడించి, క్షహరాతవంశము నుస్థాపించి పశ్చిమ క్షత్రపరాజ్యమున దనభావుని నిలిపి పరిపాలనము సలిపినవాడగుటచేత ఆంధ్రముల చెలామణిలో నుండిన గౌతమీపుత్రుని నాణెములనే అనుకరించి చట్టనుచు తన చైత్యమున గల నాణెములను అమలులోనికి దెచ్చియుండునని నిశ్చయింపదగును. గౌతమీపుత్రునికి చట్టనుచు పూర్వదేయైన వో చట్టనుని నాణెములమీద చైత్యముద్రిక కాన్పింప నవకాశముండదు. అందువలన చట్టనాదులు క్షహరాతవంశజుడైన సహపానుని ఓడిన సాతవాహన వంశజుడగు గౌతమీపుత్రుడుకులయితే సమకాలికులును, లేనిచో

తరువాతివారును కావలెనుగాని వారికి పూర్వము కారని పైవిషయములవలన దేలుచున్నది. చట్టనుచు మొదలగువారు గౌతమీపుత్రుడు లకు దరువాతివారు లేక సమకాలికు లనియే తేల్చినచో వారు సహపానునికి పూర్వము కారని వేట చెప్పనక్కరలేదు.

౨. ఇక రెండవవిషయము: చట్టనుని నాణెములే కాని ప్రత్యేకశాసనములు దొరకలేదని యిదివఱకే తెలుపబడినది. చట్టనునియొక్క కొడుకు జయదాముడు. జయదామునివి నాణెములే కాని శాసనములు కానరాలేదు. ఆతని నాణెములమీద క్షత్రప బిరుదము మాత్రమే యుండుటవలన సత్యమహాక్షత్ర పుడుగ పరిపాలించలేదనియు, క్షత్ర పుడుగమాత్రమే పాలించెననియు నూహింపవచ్చును: అనగా చట్టనుచు మొదట క్షత్ర పుడుగను, పిదప మహాక్షత్ర పుడుగను పాలించెను; అతనికొడుకు క్షత్ర పుడుగమాత్రమే పాలించెను; మహాక్షత్ర పదవి నందనే లేదు. జయదామునికొడుకు రుద్రదాముడు. ఇతనివి నాణెములును, శాసనములును గూడ చాలగ గానవచ్చినవి. వాటి ననుసరించి యతడు క్షత్ర పుడుగను, పిదప మహాక్షత్ర పుడుగను పరిపాలించినట్లు తెలియును.

రెండవక్షత్రపవంశజులు మొట్టమొదటి శాసనములు అంధోలో దొరకినవి. ఈ గ్రామము 'కచ్చి' సంస్థానములోని భేద్వానగరమునకు సమీపమున నున్నది. ఈయంధో శాసనములలోని లిపి సహపానుని శాసనము లందలి లిపికంటె చాలపరిణామమును బొం

ధినదని లిపిశాస్త్రజ్ఞులయభిప్రాయము. దక్కను దేశప్రాచీనచరిత్రమును విరచించిన డుబ్రొయిల్ గారును, ఇంక మఱికొంద టితరులును గూడ నిట్లే యభిప్రాయపడినారు. అంధౌశాసనములు చప్టనునినాటివే యైనయెడల ఆశాసనములందలి లిపి న హ పా న శా స న ము లందలి లి పి క ం టె మార్పునుబొంది యభివృద్ధిని సూచించుచున్నదని తజ్ఞు లభిప్రాయపడుచున్నారు కావున నాలిపివనుసరించి నహపానునికంటె చప్ట ను డు తరువాతివాడని నిస్సంశయముగ నుడువవచ్చును. అయితే ఆ శాసనములు చప్టనునినాటివగునా కాదాయని యొకపెద్దచర్చ కలదు. చప్టనుని ప్రత్యేక శాసనము లేవియు దొరకలేదని యీవఱకే తెలుపబడినది. అందువలన నివి కేవలము ఒక్కచప్టనునివే యనిచెప్ప వీలుపడదు. ఏల యన ఆశాసనములలో “రాజ్ఞా చాప్టనన య్సామౌతిక పుత్రన రాజ్ఞా రుద్రదామన జయదామపుత్రన వన్నే ద్విపచానే” అని ప్రాకృతమున గలదు. ఇదలి యన్వయమును గుఱించి పలువురు పండితులు పలువిధముల చర్చించియున్నారు. వైదానికి ఉన్నరీతిని ‘య్సామౌతిక పుత్రుడైన చప్టన రాజు యొక్క, జయదామ పుత్రుడైన రుద్రదామ రాజుయొక్క యేదియొకడవ సంవత్సరమున’ అని యర్థము చెప్పదగును. దీని ననుసరించి కొంద టీశాసనములు చప్టనునియొక్కయు, అతని మనుమడైన రుద్రదామని యొక్కయు ఏబదియొకడవ సంవత్సరమున వ్రాయబడిన ట్లుహించినారు. అనగా వారి యభి

ప్రాయప్రకారము చప్టనుడును, అతని మనుమడు రుద్రదామముడును ఒకేకాలమున కలిసి పరిపాలించుచుండిరిని స్పష్టమగుచున్నది. జయదామము నా నె ము ల ను బట్టి క్షత్రపుడుగ మాత్రమే అనగా యువరాజుగమాత్రమే పరిపాలించెనని తెలియవచ్చుటను బట్టి అతడు మహాక్షత్రపుడుగ అనగా రాజుగా రాజ్యము చేయలేదని స్పష్టమగుచుండుటచేతను, ఆతనికొడుకు క్షత్రపుడుగ పాలించినట్లు తెలియవచ్చుటచేతను, చప్టనునియొక్కయు, రుద్రదామనియొక్కయు పేర్లతో శాసనములు కానవచ్చుటచేతను చప్టనుడు మహాక్షత్రపుడుగ రాజ్యమేలుచుండిన కాలముననే జయదామముడు గతించియుండుననియు, అటుపిమ్మట చప్టనునికాలముననే అతనిమనుమడు రుద్రదామముడు క్షత్రపుడై (యువరాజు)యుండుననియు, అంధౌశాసనములు వారిరువురునుగలిసి పరిపాలించుచుండిన కాలమునాటివే యనియు వారివాదము. ఇది సరియైనవాదము కాదని యాక్షేపించువారును గొందఱు కలరు. అంధౌశాసనములు ప్రత్యేకము రుద్రదామనివనియే వారియభిప్రాయము. ఇట్టివారిలో డుబ్రొయిల్ గారొకరు. ఈపై నుడివిన శాసనములు చప్టన రుద్రదామలిరువురికిని సంబంధించునవే యైనచో ‘రుద్రదామనచవన్నే’ అని ‘రుద్రదామన, పదమునకుపిదప ‘చప్టనుని యొక్కయును, రుద్రదామనియొక్కయు, నని యర్థమిచ్చు ‘చ’కాని, అట్టి యర్థమువచ్చుట కనువైనరీతిని ఆపదరచన మరియొకవిధముగగాని యుండవలయునని వారి వాదము. అట్లు లేదు కావున

ఆశాసనములు కేవలము రుద్రదామునికిమా త్రమే వర్తించునని వారందఱు; కాని యీవిధముగ వాదించు డుబ్రాయిల్ గారు దాని సీవిధమున ఇంగ్లీషులోని కనువదించియున్నారు.

"In the 52 nd year, in the reign of Rudradaman Son of Jayadaman, grandson of Chashtani and great grandson of ysamotika."

యూమోతికుని ప్రపాత్రుడును, చాప్టనుని పాత్రుడును, జయదాముని పుత్రుడును అగు రుద్రదాముని పరిపాలనమున ఏబదిరెండవ సంవత్సరమున అని పై అంగ్లానువాదమున కర్థము. 'చ' అను అక్షరము మూలములో లేదని వాదించు డుబ్రాయిల్ దొరగారు తెలుగున 'మరిన్ని' అని యర్థమిచ్చు 'అండ్' పదమున, 'పాత్ర' డని యర్థమిచ్చు 'గ్రాండ్ సన్' పదమును, 'ప్రపాత్ర' డని యర్థమిచ్చు 'గ్రేట్ గ్రాండ్ సన్' పదమును వాడియున్నారు. ఈ యర్థమును స్ఫురింపజేయు పదములైనను మూలములో లేనిదే డుబ్రాయిల్ గారిట్లు అంగ్లానువాదముచేయుట విచిత్రముగ కాన్పించకపోదనియు, వారి అంగ్లానువాదము ప్రకారమే యుడవలసివచ్చినచో మూలమున "యూమోతికప్రపాత్రన, చప్టన పాత్రన, జయదామపుత్రన రుద్రదామన" అని యుండు ననియు, హేమచంద్రరాయ చౌదరిగారు వ్రాయుచున్నారు. అంతేకాక చప్టన, రుద్రదాములకు నడుమనున్న జయదామునికి మూలమున రాజబిరుదమేమియు లేదనియు, చప్టన, రుద్రదాములకు మాత్రమే అట్టిబిరుదము కలదనియు, వారిరువురు మాత్రమే

పితృనామములతోకూడ పేర్కొనబడిరనియు, అందువలన ఆయేబదిరెండవ సంవత్సరపు శాసనములు చప్టన రుద్రదాము లిరువురును కలిసి పరిపాలించునాటివే యనియు చౌదరిగారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చియున్నారు.

ఈపైని కావించబడిన చర్చననుసరించి

(౧) 'రాజ' బిరుదము జయదామునికి

మూలములో లేకపోవుటవలనను

(౨) చప్టన రుద్రదాములవలె జయదాముడు తండ్రిపేరుతో గలిసి పేర్కొనబడక పోవుటవలనను

(౩) జయదాముడు తుత్రపుడుగ మాత్రమే రాజ్యమేలెనుకాని మహాతుత్రపుడుగ రాజ్యమేలలేదని ఆతనినాణెములు సాక్ష్యమిచ్చుచుండుటవలనను

(౪) రుద్రదాముడు మొదట తుత్రపుడుగను, పిదప మహాతుత్రపుడుగను ఏలినట్లు ఆతనినాణెముల ననుసరించియు, శాసనముల ననుసరించియు దెలియుటవలనను

(౫) 'చప్టనునియొక్క, రుద్రదామునియొక్క పాలనమున ఏబదిరెండవ సంవత్సరమున' అని అంధౌశాసనములందు వ్రాయబడియుండుటవలనను

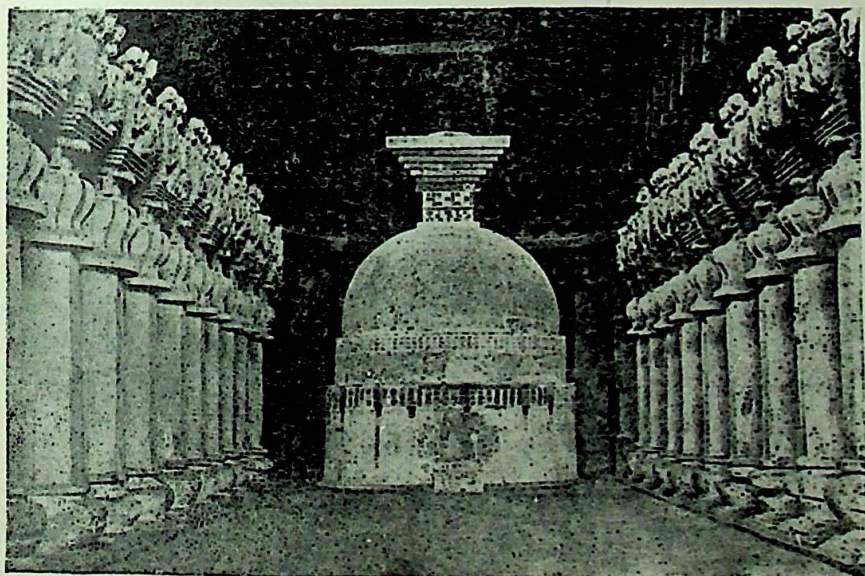
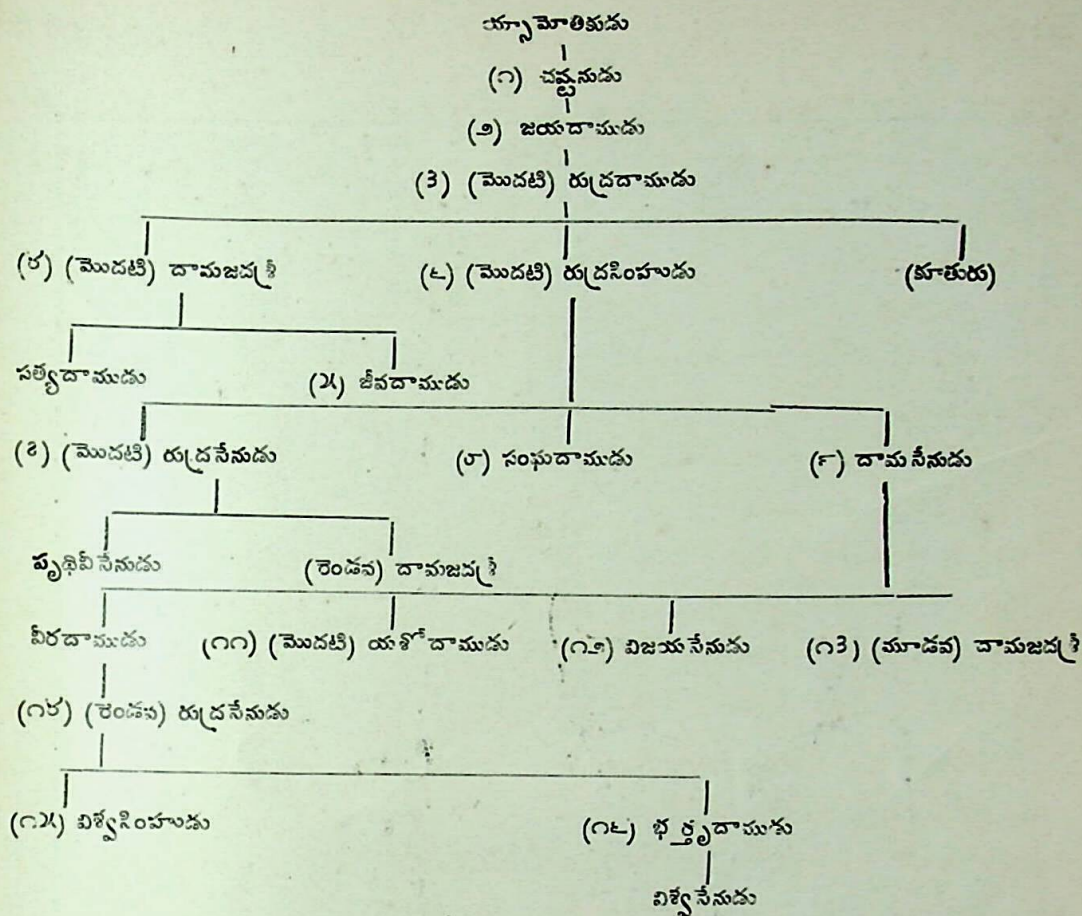
అంధౌశాసనములు చప్టనరుద్రదాము లిరువురును గలిసి పరిపాలించుకాలమున వ్రాయబడినవనియు, ఏబదిరెండవ సంవత్సర మిరువురి 'సంయుక్త' పరిపాలనమునకును సంబంధించు ననియు తేలుచున్నది. ఈయభిప్రాయమే సరి యైనదని హేమచంద్రరాయచౌదరిగారే కాక

ప్రాఫెసర్ దేవదత్త రామకృష్ణ భండార్కరు గారు, ఆర్. సి. మజుందార్ గారు మొదలగు వారకూడ అంగీకరించియున్నారు. అందువలన అంధౌశాసనములు చట్టసర్వదాముల కాలమునాటివనియు, చట్టనుడును సర్వదామును నొకేకాలమున నుండిననియు నిస్సంశయముగ నిశ్చయింపవచ్చును. చట్టసర్వదాము లిరువురు నొకేకాలమున నుండినవారని నిశ్చయమగుటచేతను, వారిశాసనములలోని లిపిసహపానుని శాసనములలోని లిపికంటే చాల తరువాతిదిగ కాన్పించుచుండుటచేతను చట్టనుడు సహపానునికంటే తరువాతివాడేకాని పూర్వముకాదని నిశ్చయింపవచ్చును.

3. ఇక మూడవది నిర్మాణాదీకములు : మొదటి హేతువు సంగీకరించినచో దీనినిపైత మంగీకరింపవచ్చును. సహపానుడు బౌద్ధభిక్షువులు మొదలగువారికి చేసిన దానధర్మములు పెక్కులు. కలవు. అతనికాలమున ప్రజలు బౌద్ధభిక్షువులు నివసించుటకై కొండలను దొలిపించి గుహలను, ప్రార్థనాదికములు నల్పుటకై శిలలను దొలిపించి చైత్యములను (బౌద్ధ దేవాలయములు) నిర్మించి బౌద్ధసంఘమునకు ధర్మముచేయువారు. ఇట్టిగుహలును చైత్యములును జున్నార్, నాసిక, కార్లీ మొదలగుచోట్ల కలవు. వీటిలో కార్లీ చైత్యము సుప్రసిద్ధమైనది. కార్లీయనునది బౌద్ధరాజధానిలోనిపూసామండలమనందలి మావల్ తాలూకాలో నొకగ్రామము. ఈచైత్యము సహపానునినాటిదని అందలి శాసనములలోని లిపి సనుసరించియు, ఈనిర్మాణమునందలి రచనా

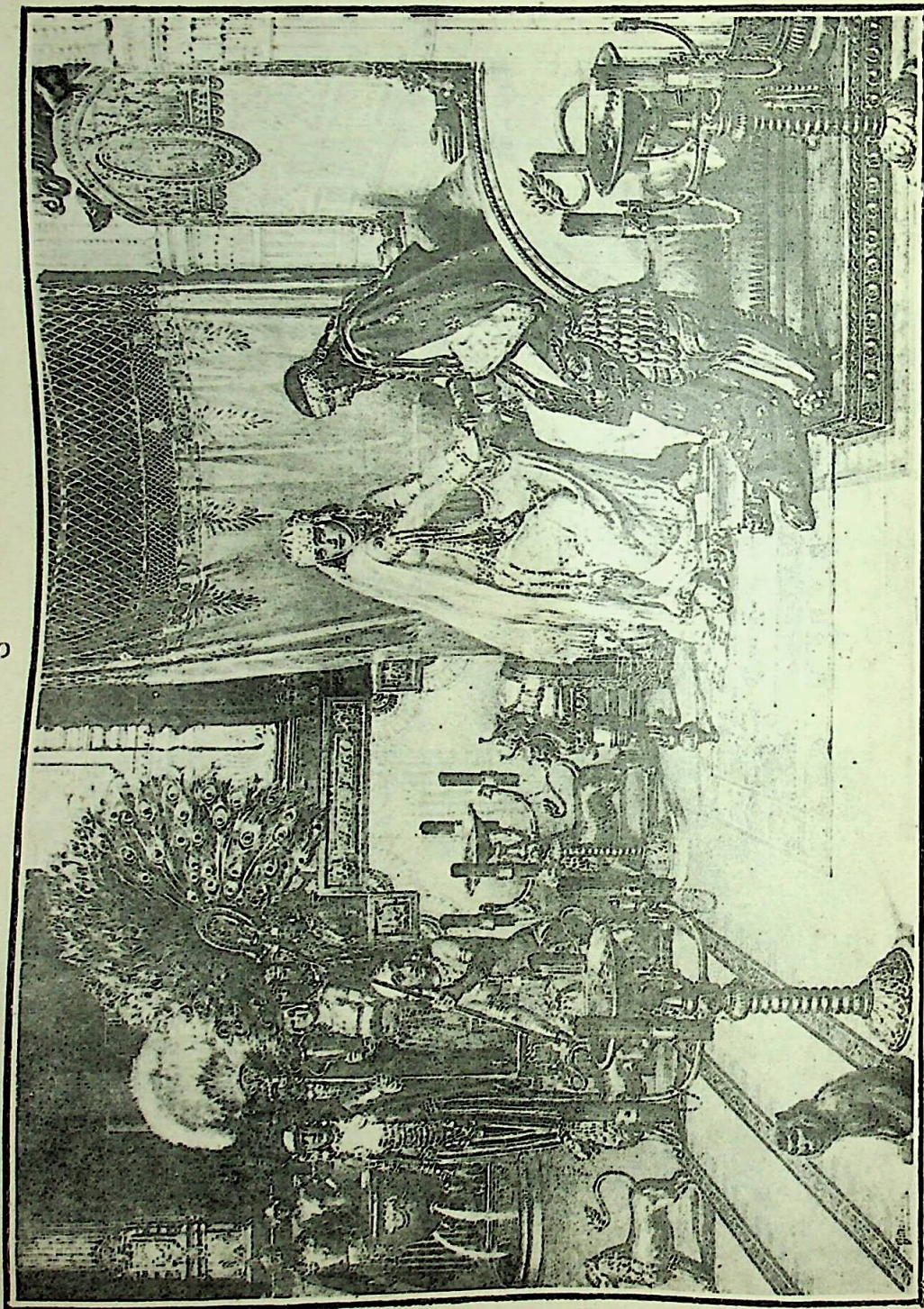
పద్ధతి, కళావిన్యాసాదుల సనుసరించియు చరిత్రకారులు నిర్ధారణచేసియున్నారు.

సహపానునివలెనే గౌతమీపుత్రుడును బౌద్ధులయొక్కగార్థము పెక్కుగుహలను దొలిపించి బౌద్ధసంఘమునకు ధర్మముచేసియున్నాడు. గౌతమీపుత్రుడొక్కడేకాక ఇంక ననేకులు సహపానునినాటివలె నిర్మాణముల రూపమున పెక్కుధర్మము లాచరించియున్నారు. సహపాన గౌతమీపుత్రునినాటి నిర్మాణములందలి రచనాపద్ధతి, కళావిన్యాసము మొదలగువాటిని ఒరిగిలింపిన శిల్పకళిశోధకులు గౌతమీపుత్రునినాటి నిర్మాణములకంటే సహపానునినాటి నిర్మాణములు ప్రాచీనమైనవనియు, ప్రాచీనముగ నవిక్రీస్తుశకమునకు బూర్వపువై యుండుననియు, సహపానుని నాడుకంటే గౌతమీపుత్రునినాడు నిర్మాణాదికములలో హిందూశిల్పరచనాపద్ధతి పరిణామమును బొందినట్లు తెలియవచ్చుచున్నట్లు అనేకములు కలిగెననియు నభిప్రాయపడియున్నారు. ఆయానిర్మాణములందలి రచనాపద్ధతి, కళావిన్యాసము, అలంకారవిధానము—ఈ మొదలగువాటి సనుసరించుకూడ ఆయానిర్మాణముల కాలమును దెలిసికొనవచ్చును. ఒక రాజవంశమువారి కాలమునకు మఱియొక రాజవంశమువారికాలమునకు నిర్మాణముల విషయమున రచనాపద్ధతిలోను, అలంకారవిధాన కళావిన్యాసములలోను భేదములు కాన్పింప గలవు. ఈ కారణముననే స్థూలదృష్టిని ఈ యీ నిర్మాణములు పల్లవరాజవంశజుల నాటివి; ఆయానిర్మా

కాశీ చైత్యము - అంతర్భాగము.

3

సాఫీ మహారాజులు చిత్ర కూటు

ణములు చాళుక్యవంశజులనాటివి; ఇవి విజయనగరాధీశులనాటివి; ఈశ్వరచన కాక తీయులనాటిది అనినిశ్చయింపవచ్చును. హిందూ శిల్పకళ యీవిధమున క్రమపరిణామమును పొందినది. ఇందువలననే పల్లవశిల్పము (అనగా పల్లవులనాడు పెంపొందిన శిల్పకళాసంస్కరణము), చాళుక్యశిల్పము (అనగా చాళుక్యులు రాజ్యము చేయునాడు అభివృద్ధిచెందిన కళాసంస్కరణము) అని హిందూశిల్పకళలో కొన్ని సంస్కరణములును, కొన్ని రీతులును ఏర్పడినవి. ఈవిధమైనరీతి, సంస్కరణములు ననుసరించి నిర్మాణముయొక్క కాలమును నిర్ణయించుట యొకపద్ధతి. ఈపద్ధతి ననుసరించినచో హిందూశిల్పకళాపరిశోధకులు గౌతమీపుత్త్రాని నిర్మాణముగంటే సహపానునినాటి నిర్మాణములు ప్రాచీనమైనవని సిద్ధాంతీకరించువారు. ఇందువలన గౌతమీపుత్త్రానికంటే సహపానుడు ప్రాచీనుడని తేలుచున్నది. నాణెములు ననుసరించి చచ్చుచు గౌతమీ పుత్త్రానికి పూర్వముకాడని తేలినదికనుకను, నిర్మాణముల రచనావిధానము, అంకారపద్ధతి, కళావిన్యాసము - వీటిని ననుసరించి సహపానుడు గౌతమీపుత్త్రానికి పూర్వజేయని నిశ్చయమైనదికనుకను చచ్చుచు సహపానునికి పూర్వముకాడని నిర్ణయింపవచ్చును.

౪. చచ్చిన వంశమున సహపానునికి పూర్వపుది కాడని నిర్ణయించుటకు గల నాలుగవయాధారము విదేశీయుల వ్రాతలు. అందిచ్చట మనము ప్రధానముగ గైకొనవలసినది 'టాలెమీ' యను విదేశీయుని వ్రాతయే. టాలెమీ యను

నతడు అలెగ్జాండ్రీయానగరపు ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు. ఇతడు అక్షాంశములతోను (Latitudes) రేఖాంశములతోను (Longitudes) భూగోళపటమును వ్రాయు నుద్దేశముతో భూగోళశాస్త్రమును వ్రాసినవాడు. ఈతడు ఎప్పటివాడో సరిగా తెలియదు కాని యితడు క్రీస్తుశకము ౧౪౭ లోగూడ తన పరిశోధనలను సాగించుచుండెననియు, అంతకు పూర్వము ౪౦ సం. మునుండు ఈవిషయమై పరిశ్రమచేయుచుండెననియు, రోమకచక్రవర్తియైన ఆంటోనియస్ పయస్ కాలపర్మమునొందన పడపగూడ ఇతడు జీవించియుండెననియు చెలియవచ్చుచున్నది. ఆంటోనియస్ పయస్ అనునతడు క్రీ.శ. ౧౭౧లో జన్మించెను. ఈపైవిషయము ననుసరించి టాలెమీ తనయభిమాన విద్యవిషయమున క్రీ. శ. ౧౦౭-వ సంవత్సరమునుండి పనిచేయుచుండెననియు, అథమము అతడు క్రీ. శ. ౧౭౧ వఱకైన జీవించియుండెననియు మాత్రము నిశ్చయముగ జెప్పవచ్చును. ఈతడు ఆనాడు పశ్చిమహిందూ దేశమున నున్న సిద్ధములైన పట్టణములను గొన్నిటిని తన గ్రంథమున పేర్కొనియున్నాడు. వాటిలో 'బైతాన' మనునదియొకటి. అది 'సిరిపాలిమాయి' యొక్క రాజధానిగాని తెలిపియున్నాడు. టాలెమీ పేర్కొనిన బైతానమును నిజం రాష్ట్రమునందు గోదావరినదీరమున గల ప్రతిష్ఠానముగను, 'సిరిపాలిమాయి'ని సాతవాహన (ఆంధ్ర) వంశపురాజులలో నొకడైన 'శ్రీపుళుమావి'గను చరిత్రకారులు గుర్తించియున్నారు. ఇట్లే 'ఇండిశిఫియా' యను

దేశమునకు దూర్పుననున్నట్లు టాలెమి తెలిసి న ముఖ్య పట్టణములలో 'బరిగజ', 'ఓజీసీ' నగరములు కలవు. వీటిలో 'బరిగజ' నగరము సుప్రసిద్ధనర్తకస్థానమనియు, అది 'సమదాన్' నదికి ఇశ్చిమమున కొంచెమెగువగ గలదనియు టాలెమి తెలుపుచున్నాడు. చరిత్రకారులు 'సమదాన్' నదిని సర్మదానది గను, 'బరిగజ' నగరమును 'భరుకచ్చము' గను గుర్తించియున్నారు. ఇప్పుడు 'బోచ్' అనుపేరబరగు ఈ భరుకచ్చము సర్మదానది కుత్తరమున సముద్రమునకు 33 మైళ్లదూరమున నున్నది. ఇప్పటికి నిది గొప్పనగరముగ నున్నది. 'ఓజీసీ' నగరమును చరిత్రకారులు ఉజ్జయినీనగరముగ గుర్తించియున్నారు. ఉజ్జయినీ అవంతిదేశమునకు రాజధాని; టాలెమి కాలమున ఉజ్జయినీ 'ట్యుస్టినీస్' అను నతనికి రాజధానియని అతని భూగోళశాస్త్రము ననుసరించి తెలియచుచున్నది. టాలెమి పేర్కొనిన 'ట్యుస్టినీస్'ను చరిత్రకారులు చప్తనునిగ గుర్తించిరి. ఇట్లు టాలెమి భూగోళ శాస్త్రము ననుసరించి శ్రీ పుళిమావి ప్రతిష్ఠాసమున బరిపాలించుచుండినట్లును, చప్తనుడు ఉజ్జయినీ రాజధానిగ పాలించుచుండినట్లును తెలియపర్చుచున్నది. ఈ కారణముననుసరించి అనేకులు పుళిమావియు చప్తనుడును టాలెమి కాలముననుండిరిని సిద్ధాంతముచేసియున్నారు. కాని టాలెమి తన భూగోళ శాస్త్రమును విదేశములను స్వయముగఁ జూచి వ్రాయుడ లేదనియు, కేవలము విదేశముల కరిగిన నావికులు తెలిపిన విషయముల ననుసరించియే తన గ్రంథమును

వ్రాసెననియు, అందువలన పుళిమావి, చప్తనులు కేవలము టాలెమికాలమున నుండే నని యొక నక్కటలేదనియు, అంతకుపూర్వముండియుండరనుటయే యెక్కువ సమంజసముగ నుండుననియు కొందఱు వాడింతురు. అందునాన టాలెమి వ్రాతల ననుసరించి పుళిమావి చప్తనుల కాలమును సరిగా నిర్ణయించుటకు వీలులేదన్నను వారిరువురును క్రీ. శ. రెండవశతాబ్ది ప్రథమభాగమున నుండినట్లును, పుళిమావి చప్తను లిరువురును సమకాలికులైనట్లును మాత్రము నిశ్చయింపవచ్చును. సహపానుని శాసనముల ననుసరించియు, నాణెముల ననుసరించియు, నిర్మాణముల ననుసరించియు అతడు క్రీ. శ. రెండవశతాబ్ది ప్రథమభాగమునకు దరువాతనుండే ననుటకు వీలులేదు. కావున, చప్తనుడు సహపానునికి దరువాతివాడే కాని పూర్వుడని చెప్పటకు వీలులేదు.

గి. ఇక అయిదవ యాధారము సరిపాలితదేశములు. సహపానుని శాసనముల ననుసరించి యాతని రాజ్యవిస్తీర్ణతను ఒకరీతిని నిర్ణయింపవచ్చును. సహపానుని యొక్కయు, ఆతని యల్లుడు ఋషభదత్తుని (ఉపపదాతుని) యొక్కయు, ఆతని మంత్రి 'అయమ' యొక్కయు శాసనములు నాసిక, కార్లీ, జన్నారులలో కనబడుచున్నవని యీవఱకే తెలుపబడినది. చాలవఱకీ శాసనములు ఋషభదత్తునివే. వాటిలో అతడు ఏయేక్షేత్రములలో దానధర్మములు చేసెనో తెలుపబడియున్నది. ప్రభాసపుణ్యతీర్థము, భరు

కచ్చము, దశపురము, గోవర్ధనము, శోపానర
గము, పారాదా, దమణ, తాపీ, దాహనుక
నదీతీరములు, పొత్తరత్తిరము, అన్నియు ఋషభ
దత్తునివితరణాదార్యములకును, దానధర్మముల
కును సాక్ష్యమిచ్చునవియే. ప్రభాస, పొత్తర
(ఃపుష్కర) తీర్థములు మినహాగా మిగిలినవన్ని
యు ప్రత్యేకము నహపానునియల్లుడును, అతని
సైన్యాధిపతియునగు ఋషభదత్తుని రాజ్యము
లోనివే మైయుండునని రాష్ట్ర మొదలుగువారి
యభిప్రాయము. ప్రభాస, పొత్తర (ఃపుష్కర) తీర్థ
ములు సుప్రసిద్ధ యాత్రాస్థానములనియు, అందు
వలన ఋషభదత్తు డచటికి యాత్రికుడుగ
బోయి దానధర్మముల నాచరించి యుండునని
యు, మూలమును జయించినపిదప విజయాభి
షేకము నిమిత్తము ఋషభదత్తుడు పుష్కర
తీర్థమున కరిగినట్లు శాసనమున తెలుపబడి
యుండుటచేత అదియు, ప్రభాసతీర్థమును
ప్రత్యేకము ఋషభదత్తుని రాజ్యములోనివి
కాకపోయినను నహపానుని రాజ్యములోని
వైన గాకపోవనియు రాష్ట్ర దొరగారు
వ్రాయుచున్నారు. వారు ప్రభాసతీర్థమును
దక్షిణకథయవాడలోని సోమనాథ పట్టణము
గను, భరుకచ్చమును బ్రోవ నగరము
గను, గోవర్ధనమును బొంబాయి రాజధా
నిలోని నాసికమండలమునందలి యొకపట్ట
ణముగను, శోపానరగమును బొంబాయిరాజ
ధానియందలి తాణాజిల్లాలోని 'బేసిక' నగర
ముదగ్గఱనున్న సుపారముగను, పారాదమును
బొంబాయిరాజధానియందలి సూరతుజిల్లాలోని
పారదీపదిగను, దమణమును 'దామణ' నగర

మువద్దనున్న దమనగంగగను, తాపీతీర్థమును
తపతీనదిగను, దాహనుకమును తాణాజిల్లాలోని
దహను గ్రామమువద్దనున్న దహనుకతీర్థముగ
ను, పొత్తర (ఃపుష్కర) తీర్థమును రాజపుత్రస్థా
నమునందలి అశ్వీరుదగ్గఱనున్న 'పొత్తర' గను
గుర్తించియున్నారు. వారుగుర్తించినదంతయు,
చెప్పినదంతయు సరియైనదేయగునెడల—సరి
యైనదికాదనుట కవకాశముకనబడదు—నహ
పానుడుమహారాష్ట్రమునందలి సూరతు, తాణా
నాసికమండలములు, కథయవాడ, గుజరాట్,
మాళవ దేశము, రాజపుత్రస్థానమున గొంత
భాగము-వీటినిబరిపాలించెననిచెప్పడగును. దీని
ననుసరించియే నహపానుని రాజ్యముయొక్క
గొప్పదనము నూహింపవచ్చును.

సాతవాహనవంశజుడైన గౌతమీపు
త్తుని ఊహారాతవంశమును కూకటివేళ్లతో
పెత్తికివేసెననియు, ఏతద్వంశజుడైన నహపాను
నిజయుంచెననియు మనకు నాణెములవలనను,
శాసనములవలనను చెలియవచ్చుచున్నది.
ఈవిధమున నేకూహారాతవంశజులను జయించిన
గౌతమీపుత్తుని రాజ్యవిస్తీర్ణతను ఆతని
కుమారుడైన పుళుమావియొక్క-ఇందొమ్మిదవ
శరిపాలన సం.మున గౌతమీపుత్తుని తల్లిమై
నగౌతమీబాలశ్రీ వ్రాయించిన నాసికగుహా
శాసనము ననుసరించి గ్రహింపవచ్చును. ఆ
శాసనమున గౌతమీపుత్తుని అసికము, అశ్వ
కము, మూలకము, సురాష్ట్రము, కుకురము,
అపరాంతము, అనూపహ, వినర్భ, ఆకరము,
అవంతి మొదలగు దేశములను, వింధ్యము,
అచ్చపటము, పారియాత్రము, సహ్యము

కృష్ణగిరి, శ్రీస్థానము (?శ్రీశైలము), మల
యము, మహేంద్రము, శ్రేష్ఠగిరి, చకోరము
మొదలగువర్ణములను పాలించెనని చెప్ప
బడినది. అసిక, అశ్మక, మూలకములు ఇష్టము
ప దేశములకు వర్తించునో తెలియరాదు.
సురాష్ట్రము (సౌరాష్ట్రము) ఇప్పటి కథయ
వాడలోని దక్షిణభాగమునకు వర్తించును.
కుకురము రాజపుత్రస్థానములోని శశ్విము
భాగముగ గొందఱు గుర్తించియున్నాడు.
ఉత్తరకొంకణదేశమునకే అపరాంతమనిపేరు.
కథయవాడలోని ఉత్తరభాగమునకును, సర్ప
దానది కెగువ నున్న భాగమునకును అనూప
దేశమనిపేరు. ఇప్పటి బేరారురాష్ట్రములోని
శశ్విమభాగమునకే పూర్వము విద్యుతని
పేరు. ఆకరమని తూర్పుమాళవ దేశమునకును,
అవంతియని శశ్విమమాళవ దేశమునకును బేరు.
ఈపై నుడివిన దేశనామములట్టికను బరిశీలిం
చినచో రాజపుత్రస్థానమునందలి పుష్కర
తీర్థము మొదలైన మిక్కిలి యుత్తరదేశము
లోకవేళ గౌతమీపుత్త్రికి వశమై యుండ
వన్నను సురాష్ట్రము, కుకురము, ఆకరము,
అవంతి, అనూపము—ఇవియన్నియు క్షహరాత
రాజ్యమును జయించిన పిదప నూతనముగ
గౌతమీపుత్త్రిని రాజ్యమున గలసిన వను
టకు శాసనములే ప్రమాణము. అవంతి
మున్నగు దేశములు గౌతమీపుత్త్రికిపూ
ర్వము సహపానుని వశమునం దుండగా
గౌతమీపుత్త్రిను అతనిని జయించి వాటిని
దనరాజ్యమున జేర్చుకొనెను గావున అవంతి
మొదట సహపానునివశమునను, పిదప

సాతవాహనవంశజుడైన గౌతమీపుత్త్రిని వశ
మునను ఉండెనని తేలుచున్నది. అవంతికి
రాజధాని ఉజ్జయిని. విదేశీయులవ్రాతల ననుస
రించి చూడగా ఉజ్జయినియే చప్తనునికిని రాజ
ధాని. చప్తనుడు ఉజ్జయిని రాజధానిగా అవంతిని
సహపానునికి పూర్వము పాలించెనా గౌతమీ
పుత్త్రికి వరమున బాలించెనా యనునదియే
సమస్య. శాసనము లివి ననుసరించియు,
నాణెము లననుసరించియు, నిర్మాణాదికముల
ననుసరించియు, చప్తనుడు సహపానునికంటె
బూర్వుడనుటకు అవకాశములేదు. అంతేకాక
టాలెమీవ్రాతలవలన అతడు క్రీస్తుశకము రెం
డవశతాబ్దినాటివాడైయుండగలసని యూహిం
పవలసివచ్చుచున్నది. ఒకవేళ చప్తనుడు సహ
పానునికి పూర్వుడు కాకపోయినను ఆతనికి
సమకాలికుడైన నైయుడు సనుకొండమన్న
అవంతి సహపానుని రాజ్యమునందుండినట్లును
మనకు దెలియును. అవంతికి రాజధానియైన
ఉజ్జయిని చప్తనునివశమున నుండినట్లును మన
కు తెలియును. అందువలన ఒకేకామన నొక
దేశము ఇరువురి పరిపాలనమునకు లోనైయుం
డుట యసంభవము. దీనిననుసరించి చప్తనన
సహపానులిరువురు నేకకాలమున పాలించుచుం
డిరనుటకు వీలులేదు. వారుసమకాలీనులుకా
నిచో ఒకరికొకరు ముందైన నుండవలెను;
లేదా, తరువాతనైన నుండవలెను. చప్తనుడు
సహపానునికి ముందుండెననుటకు శాసనాది
ప్రమాణములు తోడ్పడవుకావున సహపాను
నికి దరువాతనే అతడుండవలెను. ఆతడును, గౌ
తమీపుత్త్రిను సమకాలికులన్నచో ఆతని

రాజ్యమునగల అవంతినేలు చప్పనుడు గౌతమీపుత్త్రునికి సామంతుడై యుండవలెను. సామంతుడు కాడన్నచో గౌతమీపుత్త్రునికి దరువాతివాడై యుండవలెను. చప్పనుడు గౌతమీపుత్త్రుని రాజ్యమునందలి అవంతిని పాలించుటవలనను, అతని నాణెములమీద గౌతమీపుత్త్రుని నాణకడిహ్మమైన చైత్యము యొక్క ముద్రయుండుటవలనను అతడు గౌతమీపుత్త్రునికి సామంతుడనియు, గౌతమీపుత్త్రుడు క్షహరాతదేశములను సహపానుని నుండి జయించిన పిదప వాటి కధికారిగ చప్పనుని నియమించెననియు నూహించుట సమంజసము. అయితే కొందఱు చప్పనుడు తన పేరుతో నాణెములను అచ్చొత్తించియుండుటచేత అతడు స్వగంత్తుడుగ పాలించెనందురు. కాని యది సరిచైననూహకాదు. దక్షిణహిందూదేశమున కడుప్రాచీన కాలమునుండియు నాణెముల కిచ్చటంత ప్రాముఖ్యములేదు. ప్రాచీన కాలమున హిందువులు నాణెమును అసలు వ్యవహారసరళి నొక మారకపు నస్తువుగనే పరిగ్రహించినట్లు కనబడుచున్నది కాని రాజ్యాధికార లాంఛనములలో ప్రధానమైనదిగ గ్రహించినట్లు కనబడదు. ఇట్లని పూర్వము నాణెమునకు రాజకీయప్రాముఖ్యమేమియు లేదనలేము కాని యిప్పటంత ప్రాముఖ్యము లేదని మాత్రమే చెప్పవచ్చును. ఒకమహారాజునకు లోబడిన సామంతులుకూడ ప్రత్యేకము దమనాణెములను ముద్రించుకొనువారు. అది యెటులున్నను చప్పనుని విషయమునమాత్రమతడు తనసేరు నాణెములమీద వ్రాసి

కొన్నను వాటిమీద గానవచ్చు గౌతమీపుత్త్ర నాణకడిహ్మము చైత్యమే యతని సామంతరాజ్యమునకు సూచకముగ పరిగణింపదగును. ఈకారణమువలన చప్పనుడు సహపానునికి బూర్వముకాడనియు, గౌతమీపుత్త్రునికి సమకాలికుడైన యతని సామంతుడనియు నిర్ణయింపదగును. చప్పనుడు గౌతమీపుత్త్రునికి సమకాలికుడనియు, అతనికి సామంతుడనియు మనము నిర్ణయించుకొనుట చేత చప్పనునితోపాటు టాలెమిపేర్కొనిన 'సిరిపుటామాయి' గౌతమీపుత్త్రునికుమారుడే కాని మఱియొకడు కాడని నిర్ణయింపదగును.

ఈకారణమువలన చప్పనుడు సహపానునికి పూర్వముకాడనియు, తుదకు సమకాలికుడైనను గాడనియు మనము నిశ్చయింపవచ్చును. చప్పనుడు సహపానునికి జాల తరువాతివాడని చరిత్రకారు లెల్లరు నితవితర్కము లేకయే యంగీకరించియున్నారు. వారిలో జాలమంది అతడు టాలెమికి సమకాలికుడై క్రీ. శ. ౧౧౦-౧౩౦ సం. ప్రాంతమున నుండెననియే యభిప్రాయపడియున్నారు; కాని కొందఱుమాత్రము అతడు టాలెమికి సమకాలికుడని యంగీకరింపలేదు. టాలెమితాను భూగోళము వ్రాయుచుండిన నాటికి పూర్వమే ఉజ్జయినిని చప్పనుడు పరిపాలించుచుండెనని ఆయాదేశములకు బ్రయాణ మొనరించిన నావికులవలన వినియుండుచుగవున చప్పనుడు ఉజ్జయినిని టాలెమిభూగోళమును వ్రాయుచుండిన కాలమునకు పూర్వమే పరిపాలించుచుండవలె ననియు, అందువలన సతడు

ప్రాయశ్చిక్షముగ క్రీస్తుశకము ౧౦౮-౧౧౨ వత్సరములకు బూర్వమే యుండియుండుననియు వారు వాదించుదురు. ఇట్టి వాదకూడ చచ్చనుని ఎంత వెనుకకు గొనిపోయినను అతడు క్రీస్తుశకము మొదటిశతాబ్ది కడపటి పాదమునకు పూర్వము మాత్రముండియుండదని నిర్ధారణగ అంగీరించెనున్నాడు. ఎట్లయిన నేమి, తుదకు పై కారణములవలనను, చర్చనలనను చచ్చనుడు నహపానునికి పూర్వము కాడనియు, సమకాలికుడుకూడ కాడనియు తేలింది.

రెండవక్షత్రవంశజులు క్షహరాతవంశజులవలెనే తమశాసనములలో సంవత్సరముల నిచ్చియున్నారు. వారిశాసనములలో మొట్టమొదటిది అంధౌశాసనమని యీవఱకే తెలుపబడినది. ఈశాసనమునం దీయబడిన సం.రము ఏబదిరెండనియు మన మెఱుంగుదుము. కాని యీసంవత్సరమును నహపానశాసనములందలి సంవత్సరములవలెనే శకవర్షముగ పరిగ్రహింపవలెనో, విక్రమశకసంవత్సరముగ పరిగ్రహింపవలెనో తెలిసికొనుట కాశాసనమున నేమియు నాధారములేదు. ఇట్లే రుద్రదాముని నుండి పశ్చిమహిందూదేశమున బరిపాలనము నెఱపిన చప్తనవంశజులైన పశ్చిమక్షత్రపుల శాసనములలోను, నాణెములలోను ఈ సంవత్సరసంఖ్యలు క్రమముగ వృద్ధి నొందుచు బోయినవి. ఇట్లు పోగా పోగా ఇంతవఱకు తేలిన కట్టకడపటి సంఖ్య ౩౧౦. ఇది నాణెములవలన మాత్రమే తెలియవచ్చినది. క్రమముగా పశ్చిమక్షత్రపులు తమశాసనములలోనేకాక నాణెములలోగూడ సంవత్సరముల

నిచ్చియున్నారు. వైనుడివిన ౩౧౦ వ సంవత్సరసంఖ్య పశ్చిమక్షత్రవంశజులైన స్వామి మూడవరుద్రసింహుని నాణెములమీదగలదు.

ఈమూడవ రుద్రసింహుడు చప్తనవంశములోని వాడుకాడు. ఇంతవఱకు దొరకిన శాసనముల ననుసరించియు, నాణెముల ననుసరించియు చప్తనవంశము భర్తృదాముని కుమారుడైన విశ్వనేనునితో అంతరించినట్లగఁడును. విశ్వనేనుని సంవత్సరములు ౨౧౦ నుండి ౨౨౦ వఱకును దెలియవచ్చుచున్నవి.

ఇంతటితో చప్తనవంశ మంతరించినపిదప మఱియొక క్షత్రవంశము చప్తనవంశజుల స్థానము నాక్రమించి పశ్చిమహిందూదేశమున బరిపాలించెను. ఈవంశమువారుకూడ దమశాసనములందును, నాణెములందును చప్తనవంశజులవలెనే సంవత్సరముల నిచ్చియున్నారు. వారుప్రత్యేకము సంవత్సరముల నారంభింపక విశ్వనేనునినుండిపచ్చిన సంవత్సరములనే ఇంకనుసాగించిరి. ఈవంశమునకు స్వామి జీవదాముడు మూలపురుషుడు. యామోతికునివలెనే యితనికి రాజు, క్షత్రవ, మహాక్షత్రవ బిరుదములేవియు గానరావు. అందువలన ఈతని కుమారుడైన రెండవ రుద్రసింహుడే నూతన క్షత్రవవంశస్థానకుడని మూహింపవలెను. ఈతని మొదటిసం.రము ౨౨౨ గ దెలియవచ్చుచేత ఇతడు విశ్వనేనునికి తరువాత అచిరకాలమున నేరాజ్యమునకువచ్చినట్లు హింపవలెయున్నది. ఈవంశమువారిలో కట్టకడపటివాడే మూడవ రుద్రసింహుడు. ఈతని నాణెములమీద గానవచ్చిన ౩౧౦-వ సంవత్సరమే పశ్చిమహిం

మూదేశమున క్షత్రపుదిగ దెలియవచ్చిన కడపటిసంవత్సరము. ఇట్లు చట్టసగుద్రదాము లనాడు గి. ౧ నుండి ప్రారంభమైన సంవత్సరములు మూడవగుద్రసింహునినాటికి ౩౧౦ వఱకు వెళ్ళినవి. కాని గి. ౨ నుండి ౩౧౦ వఱకు దెలియవచ్చిన క్షత్రపు లనేకులున్నను గారితాన సములవలనగాని, నాణెములవలనగాని యా సంవత్సరము లేవియో తెలిసికొనుటకు ఆధారము దొరకలేదు. ఈ సంవత్సరము లేవియో తెలిసికొనుటకై వేటువిభమున బ్రయత్నింపవలసివచ్చుచున్నది.

గుప్తవంశజులు

ఇచ్చిమ హిందూదేశమునందలి ఇచ్చిమ క్షత్రవరాజ్యము నాపోశనమువట్టినవారు గుప్త వంశజులు. గుప్తవంశసతత యీవంశమునకు మూలపురుషుడు. ఈవంశమువారు రమారమి మూడువందల సంవత్సరములు అవిచ్ఛిన్నముగ ఉత్తరహిందూస్థానము సంతయు బరిపాలించిరి. వేంగిదేశమును శాలంకాయనులును, కాంచీపురమును స్లవవంశజులును సరిపాలించుచుండిన కాలమున దక్షిణాంధ్రమును జయించు తల పుతో దాడినెడలివచ్చిన గుప్త సామ్రాట్టగు సముద్రగుప్తునిగూతించి చరిత్ర పాఠకులు చదివియుండకపోరు. ఆసముద్రగుప్తు డీవంశములోనివాడే. వీరికాలముననే హిందూ మతము పునరుద్ధారము నొందెను; బౌద్ధ మతము క్షీణింప నారంభించెను; పాలీభాషకు వెనుకటి గౌరవము తగ్గిపోయెను. సంస్కృతమునకు గౌరవప్రతిభలుపొచ్చి ఆంధ్ర వంశజులనాడు ప్రాకృతభాషవలెనే పఠింపబడు

అది మహాన్నతపదవి నందెను. కవికుల భూషణమైన కాళిదాసు ఈగుప్తులనాటివాడే.

గుప్తవంశజుల శాసనములును నాణెములును చాలదొరకినవి. వాటిలోవారు తమవంశమునకు విలక్షణమైన ఒక ప్రత్యేకశకమునువాడి అందే తమచరితాలనసంవత్సరములను దెలిపి యున్నారు. వీరు వాడినశకమునకు గుప్తశక మనిపేరు. ఈగుప్తశక మెప్పటినుండి ప్రారంభమన్నవిషయమున పాశ్చాత్యులు, ప్రాగ్దేశీయులునైన ప్రాచీన హిందూదేశచరిత్రకారులు చాలకాలము చర్చించిచర్చించి తుదకది ౨౪౨ వ శకవర్షము (క్రీ. శ. ౩౨౦) నుండి యారంభమయ్యెనని సిద్ధాంతీకరించియున్నారు. ఇప్పటికిని హిందూదేశచరిత్రకారులు ౩౨౦-వ సంవత్సరమును గుప్తశకమునకు ప్రారంభవత్సరముగ సంగీకరించుచున్నారు. 'ఘజీపూర్' జిల్లాలోని భితరీగ్రామమునందలి గుప్తవిజయ స్తంభముమీది శాసనముల ననుసరించి చంద్రగుప్తువంశసతత ౨౪౨-వ శకవర్షమున (క్రీ. శ. ౩౨౦) రాజ్యమునకు వచ్చెననియు, ఇతడు గుప్తవంశజులలో మూడవయతడనియు ఇన్నాలాల్ యమ్. ఏ., బి. యస్. సి., యల్. యల్. బి. గారు నిర్ధారణచేసియున్నారు. అందువలన వైవిధ్యము ననుసరించి గుప్తశకకర్త (మొదటి) చంద్రగుప్తువని తేలుచున్నది.

ఇచ్చిమక్షత్రవరాజ్యమును గుప్తవంశజులే జయించినట్లు ఆరాజ్యములలో గాననగు వారిశాసనముల ననుసరించియు, నాణెముల ననుసరించియు దెలియవచ్చుచున్నది. ఆకరదేశమును అనగా తుర్పుమాళివదేశమును

గుప్తులు జయించిరనుటకు గుర్తుగ విదిశానగ రమునకు రెండు మైళ్ల దూరమున నాయ వ్యమూ లగనున్న యదయగిరిగుహలలో రెండు శాసన ములు కలవు. ఆవి గుప్త వంశజుడైన రెండవ చంద్ర గుప్తుని నాటివి: ఈ రెండవ చంద్ర గుప్తుని కే విక్ర మాదిత్యుడనియు నామాంతరము కలదు. ఈ తనిని చంద్రగుప్త విక్రమాదిత్యు డనియు బేర్కొందురు. ఈ పైన నుడివిన రెండు శాసనము లలో నొకదానిలో సంవత్సరము కలదు. అది ౮౨-వ గుప్త సంవత్సరము: అనగా ఆ శాసనము ౩౨౩-వ శకవర్షము (క్రీ. శ. ౪౦౧) నాటిది. గుప్త వంశజులు అవంతి (ఛళిచుమాళవ దేశము) నేలిననుటకు శాసనాధార మేమియు కానరాదు. కాని యాచార్య దేశముల ఛళిచుమాళవ కాల మున వాడుకలో నుండిన నాణెముల ననుసరించి ముద్రింపబడిన గుప్త వంశజుల నాణెములు కొన్ని దొరకినవి. వాటిమీద ఊత్రపనాణె ముల మీదవలెనే సంవత్సరముల కూడ ముద్రితములైనవి. ఇట్టి సంవత్సరములుగల గుప్త నాణెములలో కడుప్రాచీనమైనది గుప్త సం వత్సరము ౯౦ నాటిది: అనగా ౩౩౧ వ శక వర్షము (క్రీ. శ. ౪౦౯-౪౧౦) నాటిది. ఈ వైవిధ్యము నిలన గుప్త వంశజులు చంద్ర గుప్త విక్రమాదిత్యుని నాడు ఆ క ర మును అనగా తూర్పుమాళవ దేశమును, ౩౨౩ వ శకవర్షమున (క్రీ. శ. ౪౦౧ లో) ను, అవంతిని అనగా ఛళిచుమాళవ దేశమును ౩౩౧ వ శకవర్షమున (క్రీ. శ. ౪౦౯) జయించినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. మాళవ సురాష్ట్రములను ఊత్రపులు ౩౧౦ వ సంవ

త్సరమునకు పాలించుచుండినట్లు స్థాని మూడవ రుద్రసింహుని నాణెము ననుసరించి మనకు దెలియును. గుప్తుమాళవ దేశవిజ యము ౩౨౩ వ శకవర్షమునుండి యారంభ మైనట్లు మనకు నిశ్చయముగ దెలిసినది కావున ఊత్రపనాణెముల ననుసరించి తెలియవచ్చిన ౩౧౦ వ సంవత్సరము— ఊత్రపునోడించి యాప్రాంతమును గుప్తులే పాలించిరి కావున— శకవర్ష మైయుండునని యూహించుట సమంజ సము. శకవర్షము ౩౨౩ నాటికే గుప్తుశాస నములు తూర్పుమాళవ దేశమున గానవచ్చు చుండుటచేత వారాదేశమునంతకు బూర్వమే జయించి యుండవలెను. అందువలన గుప్త వం శజుల కీవిజయము ౩౧౦-౩౨౩ శకవర్షము లకు నడుమ సంప్రాప్తించియుండును. ఈ కారణమువలన చప్త వంశజుల నాటినుండిన చప్త సంవత్సరములన్నియు శకవర్షము లేకాని మఱియొకటి కావని తేలుచున్నది. చరిత్రకాపలంద టీవిషయమును నిర్ణయద ముగ నంగీకరించియున్నారు. అందువలన చప్త నరుద్రదాములు అంధౌ శాసనమునుబట్టియు, పైనితేల్చిన నిర్ణయమున ననుసరించియు శక వర్షము ౪౨ లో నుండినట్లు నిశ్చయింప నగు ను; అనగా అంధౌ శాసనములు చప్తనరుద్ర దాము లిరువురి సంయుక్త పాలనముననే వ్రాయబడిననని యంగీకరించుచో ౪౨-వ శక వర్షమునాటికి (క్రీ. శ. ౧౩౦) చప్తనుడు మహాఊత్రపుడుగను, రుద్రదాముడు ఊత్రపు డుగను పాలించుచుండినట్లు తేలుచున్నది. ఈ విధముగ దెలియవచ్చిన కాలము టాలెమీ-

వ్రాతలవలన నిర్ణీతమైన కాలమునకును సరి పోవుచున్నది.

చప్టనవంశమువారి శాసనములవలనను, నాణెములవలనను దెలియవచ్చిన సంవత్సరములు శకవర్షములని తేలుటయే, వీరికి పూర్వము పశ్చిమహిందూ దేశమునుపాలించిన క్షహరాత క్షత్రవంశమువారి శాసనములలోని సంవత్సరములకూడ శకవర్షములే యైయుండగలవని కొందఱు అూహించుటకు కారణము. అట్లగు నేని శాసనములవలన దెలియవచ్చిన నహపానుని కడఁగి సంవత్సరము ౪౬-వ శకవర్షముని యూహింపవలసియుండును. అట్లయినచో సాతవాహనవంశజుడైన గౌతమీపుత్త్రుడు క్షహరాతవంశజుడైన నహపానుని ౪౬-వ శకవర్షమునకు పిదప జయించి యుండును. శాసనములవలన చప్టనవంశమువారిదిగ దెలియవచ్చిన మొదటి వత్సరము ౫౨-వ శకవర్షము. అందువలన ఈ రెండు వంశములకు నడుమగలయెడము ౫ సంవత్సరములు ముత్రమే. ఉభయవంశములవారి శాసనములలోని సంవత్సరములును శకవర్షములే యైనచో ౪౬-వ శకవర్షమున నహపానుడును, ౫౨-వ శకవర్షమున చప్టనుడును పరిపాలించుచుండినట్లు చెప్పవలసియుండును. కాని నహపానుని శాసనసంవత్సరములు శకవర్షములై యుండవని కొందఱు వాదించుచున్నారు. వారట్లు చెప్పటకుగల కారణము లివి:

“నహపానుని శాసనములందలి సంవత్సరములు శకవర్షములే యైనయెడల, నహపాను

నికిని, చప్టనునికినిగల ౫ సంవత్సరముల వ్యవధిలో

(౧) నహపానుని పరిపాలన మంతరించుట.

(౨) క్షహరాతులు నాశనము గావింపబడుట.

(౩) చప్టనుడు క్షత్రపుడుగ రాజ్యము నకువచ్చి అట్లు కొంతకాలము పరిపాలించుట: పిదప ఆతడు మహాక్షత్రపుడుగ సింహాసనమెక్కి పరిపాలించుట.

(౪) జయదాముడు క్షత్రపుడుగ రాజ్యమునకు వచ్చి కొంతకాలము పాలించుట. (డుబ్రాయిల్ గారి ప్రకారము అంధౌ శాసనము కేవల మొక్కరుద్రదామునికే వర్తించుచో) జయదాముడు ఒకవేళ మహాక్షత్రపుడుగ కూడ పాలించుట.

(౫) రుద్రదాముడు క్షత్రపుడుగ రాజ్యమునకు వచ్చుట: అతని పరిపాలనారంభము.

“ఇన్ని విషయములు జరిగియుండవలెను. అయిదేండ్లలో ఇన్ని సంగతులు జరుగుట అసాధ్యము కాకపోయినను అసంభావ్యము మాత్రమగును. నలుబదియేటవ సంవత్సరపుజున్నారు శాసనమువ్రాయబడిన వెంటనే క్షహరాతులు నాశనము గావింపబడుట అసంభావ్యము. చప్టనుడు మొదట క్షత్రపుడుగ పాలించుట, పిదప ఆతడు మహాక్షత్రపుడుగ పాలించుట, అటుతరువాత జయదాముడు క్షత్రపుడుగ పాలించుట (డుబ్రాయిల్ గారి ప్రకారము) ఒకవేళ జయదాముడు మహాక్షత్రపుడుగ కూడ పరిపాలించుట - ఇందఱు నాలుగైదు సంవత్సరములలో

పాలించుట అసంభావ్యము: రుద్రదాముడు సరిగా అంధౌశాసనములకు పూర్వమే రాజ్యమునకు వచ్చియుండుట అసంభావ్యము.”

ఈ పై కారణములవలన డుబ్రాయిల్ మొదలగువారు సహపానశాసనములందలి సంవత్సరములు శకవర్షములు కావనియు, (శిల్పము, లిపి, నాణెములు ఈ మొదలగు వాటి యాధారమున సహపానుడు క్రీస్తుశకమునకు పూర్వపువా డని యూహింపవలసియుండుట చేత) అవి విక్రమసంవత్సరములై యుండుననియే యూహింపవచ్చుననియు వాదించుచున్నారు.

ఈవిధమైన వాదమునకు బదులు చెప్పి సహపానుని శాసనములందలి సంవత్సరములు శకవర్షములేయని స్థిరపఱచుటకై హేమచంద్రరాయ చౌదరిగారు క్షహరాతవంశము వినాశమునొందినదివఱకే చప్తనుడు రాజ్యము నకువచ్చెనని తెలుపుట కాధారములేదనియు, సహపానుడు మాళవ మహారాష్ట్రములను పాలించుచుండినప్పుడే, కచ్చిదేశమున చప్తనుడు రాజ్యమేలుచుండి యుండుననియు, అందువలన సహపానుని శాసనములలోని సం॥రములను అగత్యముగ విక్రమసంవత్సరములుగ భావింపవలసివలెదనియు, అవి శకవర్షములు కాదగుననియు వాదించుచున్నారు. కాని యీవాద మంత సరిమైనదిగ కాన్పింపదు: ఏలయన:

(౧) శిల్పము, లిపి, నాణెములు మొదలైనవానివలన సహపానుడు క్రీస్తుశకమునకు పూర్వమే యుండునని తేలుచున్నది.

(౨) టాలెమీ వ్రాతలవలన చప్తనునికి ఉజ్జయిని రాజధానియని తెలియును. ఉజ్జయిని అవంతియనబరగు పశ్చిమ మాళవదేశమునకు రాజధాని. సహపానుడుకూడ అవంతిని పాలించెనని మన మెఱుంగుదుము. ఒకేకాలమున ఇరువురురాజులు ఒకే దేశమును పాలించుట అసంభవము. అందువలన అవంతిపాలకులుగ దెలియనచ్చు సహపానచప్తనులలో ఎవరో యొకరు రెండవవారికంటె పూర్వమైన నుండవలెను; వరమున నైన నుండవలెను. చప్తనుడు సహపానునికి దరువాతివాడని యీవఱకే నిర్ణయించియున్నాము. అందువలన సహపానుని తరువాతనే చప్తనుడు అవంతిని పాలించెననుట సమంజసము.

ఈ కారణములవలన సహపానచప్తను లిరువురు సమకాలికులనలేము. సహపాన, చప్తనులిరువురు సమకాలికులు కానియెడలను, సహపానుని తరువాతనే చప్తనుడు పాలించెనన్నయెడలను సహపాన శాసనసంవత్సరములు శకవర్షములాయని డుబ్రాయిల్ మొదలగువారు చెప్పిన కారణముల ననుసరించి సందేహము కలుగకమానదు.

సహపానునిమాట యెటులున్నను చప్తను, రుద్రదాములు మాత్రము ౧౬-వ శకవర్షప్రాంతమున నున్నవారని నిస్సంశయముగ జెప్పదగును. టాలెమీ చప్తనునితోపాటు పులమావినికూడ బేర్కొనుటవలన వారిరువురు సమకాలికులని యూహింపవచ్చును. చప్తనుడు ప్రాయీకముగ గౌతమీపుత్రుని

నాణెములనే అనుకరించియుండునని యిదివఱకు
కూపించితిమి కావున అతనితోపాటు పేర్కొ
నబడిన పురుషుమావి గౌతమీపుత్రుని కుమా
రుడైన పురుషుమావిగ నిశ్చయింపవచ్చును; అన
గా గౌతమీపుత్రుని కుమారుడైన పురుషుమావి
౫౨-వ శకవర్షములో నుండెనని తేలుచున్న
ది. ఇదియే సాతవాహనుల (అనగా ఆంధ్రరా
జుల) కాలమును నిర్ణయించుటకు గల సాధ

నములలో మొట్టమొదటిది; ఉత్తమమయినది.
ఈమాధారము ననుసరించియే మనమింక సా
తవాహనుల కాలమును నిర్ణయింపవలసి యుం
డును: అనగా ఆంధ్రరాజు లెప్పటినుండి ఎప్పటి
వఱకు పాలించినదియు తేల్పవలసి యుండును.
ఆంధ్రరాజు కాలనిర్ణయమునకు అంధౌశాసన
ములలోని ౫౨-వ శకవర్షమే ప్రాతిపదిక.

గ్రీష్మర్తువు

నాశం కృష్ణారావుగారు

దివస మంతకు సంతకు దీర్ఘ మయ్యె
సవిత్వం డీశానదిక్కున సంచరించె
నాటినాటికి నెండలు గాట మయ్యె
వేడిగాడ్పులు మోడుగ వినరఁ జొచ్చె.
ఏళ్లు కొలఁకులు వాడి యిట్టింకు లింకె
కీల జాలము వసముల కేళి నలిపె
గగనతలమున సుడిగాలి నెగసె ధూళి
ఎండమావులు దండిగ మెండుకొనియె.
వేడియెండల మలమల మాడి మాడి
పాముపడగలక్రింద కప్పలు వసించె
నెమలిపించెంబు గొడుగులనీడఁ జేరి
పడగలను వాల్చి పన్నుండె పన్నగములు.
మెండుగాఁ గాయు నెండకు మిడికి మిడికి
నోరు తెరచుచు సెలవుల నురువు జాట

పొలసుముద్దుల బోలు నాల్కలు వెల్కర్చి
దున్న పోతులు తిరిగె దుందుడుకు సెంది.
మిటమిటని కాయు నెండకు కటకటపడి
కుతుక లెండగ దప్పిచే కొదమ లేళ్లు
చదల కాటుకమబ్బులు జలము లనుచు
బమ్మరిల్లుచు నానచే బరుగులెత్తె.
దండిగాఁ గాయు నెండల మండి మండి
కొండ లోర్వక మొటపెట్టి కూసె ననగ
గహ్వరంబుల బోలు వక్త్రముల దెఱచి
బెబ్బలులు గాండ్లు గాండ్రని బొబ్బరించె.
దారుణం బగు నెండకు తాళ లేక
నీరు లింకిన మడుగులఁ జేరి పంది
ముస్తె లెత్తఁగ నిడువాడి ముట్టెత్తోడ
గ్రొచ్చికోరాడె పుడమిలో జొచ్చుకరణి.

చండతర మైన యెండకు జలము లెండి
 పడియలందలి యడు గెల్ల పగులువాఱు
 బీటికల వెంట తన నిడుపాటి త్రొటి
 గుచ్చి బొమ్మడాయల మెక్కె కొక్కరాయి.

దావపావకకీలల దగ్గ మొంది
 చెట్లయాకులు సుడిగాలిచేత తేగి
 గగనమున పట్టిల్ గొట్టి యెగురుచుండ
 పావురము లంచు డేగలు పట్టదటిమె.

భీష్మతర మైన దారుణ గ్రీష్మమందు
 గాలిచే మింటి కెగసిన ధూళి యొప్పె
 దండిగా గాయు నెండకుఁ దల్ల డిల్లి
 పుడమి చేడియ దాల్చిన ముసుఁ గనంగ.

చండమార్తాండు నెండకు మండి మండి
 జగము రగులంగ గాలిచే నెగసినట్టి
 బూదియో యన బూరుగుదూది పగిలి
 పింజపింజగ నంబరవీధి కెగిరె.

భానుతేజంబు జలముఁ బ్రజ్వల్లి
 ప్రోదము లొప్పారె నెండిన నదులయందు
 వాల్చివిరహాగ్నిఁ బాయ స్రవంతికాంత
 లఱుతఁ దాల్చిన ముత్యవిహారము లన.

భీకరం బగు నెండకు భీతిఁజెందు
 పాదపచ్చాయ నిదురించు పథికజనులు

మాటిమాటికిఁదావుల మార్చి మార్చి
 పొరలియాడిరి నీడలు జరగు కొలది.

మల్లెపువ్వులు సిగఁ దాల్చి మాపులందు
 చెఱకురన మాన గానుఁగచెంత జనము
 కూడె రానున్న వృష్టికై గుడ్డు మోచి
 మధువు చుట్టను మూఁగు చీమలొ యనంగ.

మిగుఁ గాసిన మిడియెండ నొగిలి తమ్ము
 నాశ్రయించిన గంగయు యమున యనంగ
 మల్లియబుఁతోడి క్షీణిడ లల్లలూడ
 చలువపందిళ్లఁ బొలిచిరి జలజముఖులు.

లలితమంజీరరవ మొప్ప లత్తకలను
 జొత్తువాఱిన పదములు శోభిలంగ
 అమలవస్త్రంబులను దాల్చి యంచ లనంగ
 మందయానలు నడచిరి మద మెలర్చ.

తరణి బింబపు రాట్నాన కిరణములను
 సన్ననూలును వడికి గ్రీష్మంబుపేరి
 సాలె నేసిన జిలుగు వస్త్రంబు లనంగ
 ఎండమావులు గనుపట్టె నిడు జిగిని.

తలఁపు తలఁచినమాత్ర డెందంబు కందు
 మోవి కదలింప నో రెల్లఁబొక్కి పోవు
 కనులు పై కెత్తె తొప్పులు కమరు నొర
 నిడువేసఁగియెండ వర్ణింపఁ దరమె?

జాతి విభాగము

[హిందూ విశ్వవిద్యాలయం ప్రవిద్యాపీఠం]

దారి తెన్ను లేక దశగతులనుండు ప్రయోగయోగ్యత త్విముల ననతికృష్టముతో
నాకట్టటయే విజ్ఞానజాతివిభాగముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము

ఈ మధ్య మనమనరము వర్ణాశ్రమగర్భములు దైవనిర్మితములూ, మనుష్యకల్పితములూ యనుచర్చల ననేకస్థలములందు కనుచున్నాము; వినుచున్నాము. నాగుగూడ దీనినిగూర్చి విచారించినకొలదియు నూతనసంజ్ఞాములు బయ్యించుచున్నవి. ఇవి దైవనిర్మితములూ? మనుష్యకల్పితములూ? అంటే “కోపటిసాక్ష్యం తంతు”గా చెందూ నని లోస్తాంది.

పైగా మనవైపునండి మా హిందూవిశ్వవిద్యాలయమునకు (దూర మనటంచేతో మరెందుచేతో) వచ్చు విద్యార్థులు బహు తక్కువ. ఈవున్న “సాక్షాత్కా” లోను (ఇంజనీరింగు విజ్ఞానములలో. వేరినదే నంటాము కనుక) విజ్ఞానముల నభ్యసించువారే విరివిగా నుండుట చేత “జీవ కంపరకు నేను లోకున-నాను నంబికొండ య్య లోకున” అన్నట్లు కళల నభ్యసించువారిని (నిజం గా ఆమాటకొస్తే చరిత్రాదులు కళలకంటె చేశళలు గానే కనపడుతున్నాయి లెండి) చూచి “అట్లునా డర కానికైనా కొరగా” డని హేళనచెయ్యడమే కాని అనువర్తనోద్దేశము (Idea of Continuity) ననుసరించి దేనియుద్దేశ మేమిటో ఆలోచించు మట్టేపోయి, తెలిసికొనటానికిమాడా ఖాళీ చొరికిందేకాదు.

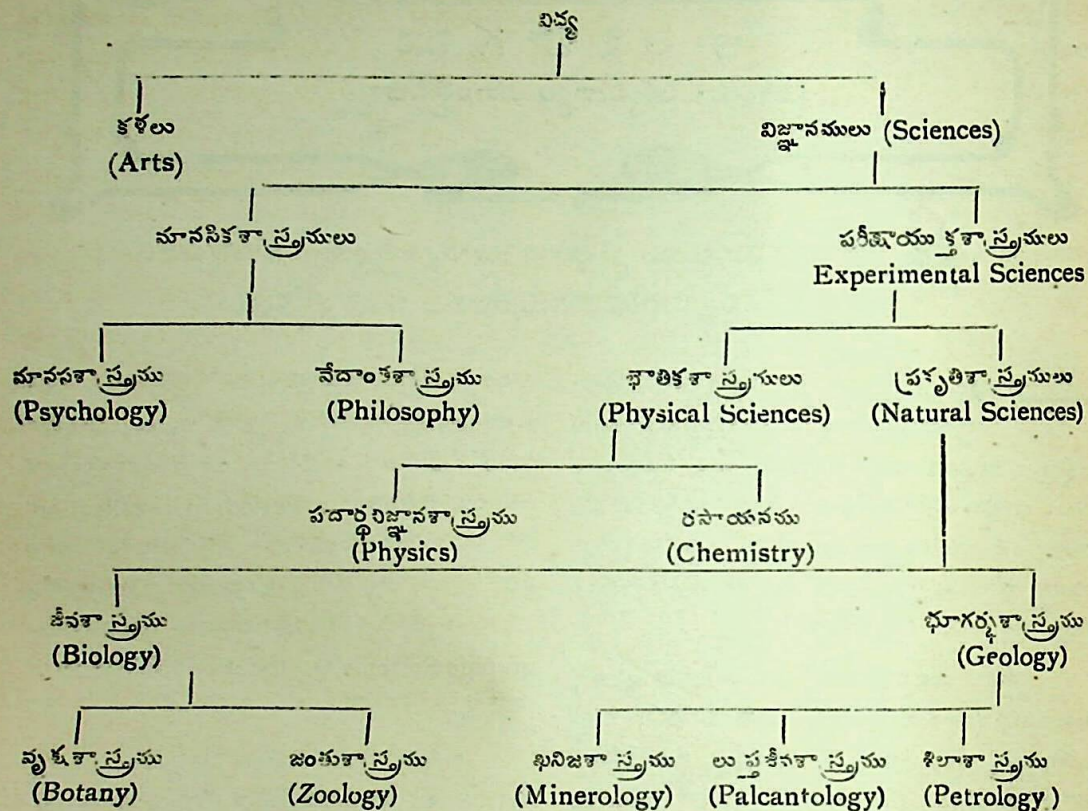
ఈమధ్య నేషేపరులోనో (నేరు జాపకం లేదు) జాతిమతభేదములనుగూర్చి చదువుటతోనే ఇవి మనుష్యులలో నున్నాయి సరేకాని వృక్ష, జంతు, ఖనిజాది కములందుపూడ నున్నవా? విజ్ఞానములలో (Sciences) నున్నవా? గణితశాస్త్రం బ్రాహ్మకూ, రసాయన శాస్త్రం రాజూ కాడుకదా అనిపించింది; ఆహారీస్తే అవు ననిపించింది; కా దనిపించింది. అంతటితో నూర

కుండక మనలో “నస్తావశస్త్యమ” లన్నమాట, సంగీత మలో స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని, స, లు, హిందీలో “సాత్ జాత్” అన్నవాటితోటి, రసాయనశాస్త్రమందలి సామయికజాతివిభాగము(Periodic Classification) లో కనిమిదసమాహములుగా విభజింపబడిన మాల పదార్థములు, స్ఫటికవిద్య (Crystallography)లోని యారు స్ఫటికచిత్రసాంప్రదాయములు (Crystallographic Systems)ను మొదలగు ననేకజాతివిభాగములు జ్ఞప్తికి వచ్చినవి.

అప్పుడు తెలిసినంతవరకు వీటినిగరించి వ్రాద్దాము, తెలియని వెనరైనను చెప్పిన నేర్చుకుందామని బాధి పుట్టింది. అందుచేత నిది వ్రాయటానికి సాహసించినాను.

ప్రస్తుతముఖ్యాంశమునకు వచ్చి క్రింది సారణి (Table)ని పరికించిన విద్యయందలి ముఖ్యజాతుల కెరుగ వచ్చును. ప్రస్తుత మిందు విజ్ఞానములవిషయములనే పొందుపరిచితిని.

ఇవి ముఖ్యముయినవి. ఇవి గాక ప్రస్తుతపు సంకరజాతులను బోలి చెందుమాడు శాస్త్రసమ్మేళనము చలన గర్భిన ధూపదార్థవిజ్ఞానము (Geo-physics) జీవరసాయనము (Bio-chemistry) మొదలగునవియు, ప్రజోపయోగవిజ్ఞానములును (Useful and Technical Sciences) మొదలగు ననేకము లీసారణియందు కేర్పబడలేదు. గణితశాస్త్రముపూడ నీగూటిలోనిదే. అది ఉమ్మడివిజ్ఞానము. దానిని కళగా కొందరును విజ్ఞానముగా కొందరును గణించురు. నేనుమాత్రము దానికి త్రిశంకుస్వర్గమునే యిచ్చెనును.

పైజాతు లన్నిటినిగూర్చి వ్రాయట మంత పాకంగా కుదిరేలాగ లేదు. అందుచేత మున్నందు పుస్తకాల్లో బరువైన నామాటలలో తేలికవలసిన (రసాయన మనేమాటలలో ద్విత్యాక్షరాలు లేవు కనుక) అనాదినుంచీ వైరాగులు, గోసాయిలు మొదలగువారు రసాయనంచేత “నెత్తిచ్చి కరగి పోసిన, నిర్లక్షి బంగార మానె యిలలో వేమ” యనులోకోక్తిని బూటకం చేస్తారని మనలో (కొంపరికైనా) నమ్మకం వుండేది కనుకను (యిప్పుడూ వున్నారేమో నాకు తెలియదు, వరుస చూస్తే ఉన్నట్లున్నారు) ఆరసాయనంలో నున్న వర్ణభేదాలెల్లా గొచ్చాయో టూకీగా నాలోచిద్దాం.

ఇంతకీ రసాయనమంటే నేమిటంటారేమో: దాన్నిగూరి చూడ యాంగ్లరసాయనవేర్త

“The Science of Chemistry is man's attempt to classify his knowledge of all the different kinds of matter in the uni-

verse; of the ultimate constitution of matter; and the phenomena which occur when the different kinds of matter re-act with one another” అన్నాడు.

పైగా దీనికితోడుమనము రసాయన శాస్త్రముయొక్క చరిత్రాత్మకవికాసము (Historical Development) ను గమనించిన మొనటినుండియు, అంటే దీని ఓన మాలకడమాడ జాతిమతభేదము లున్నవి. ఇంత ఛట్టి మునుగుటకు కారణం దీని హిందూజననమని నే ననుకుంటాను. దీనికి తోడేదోపుల్లనెట్టి సంఘజనాన్ని (అంటే రసాయనమందలి మాలపదార్థములు) లేవనెత్తడావంటే వాటికి ప్రాణం లేదు.

హిందువులలో మొదట బ్రహ్మ యొక్క వైశ్య, శూద్రు లని నాల్గుజాతులను నిర్దేశించి, వీటిలో వేటిలోను జీవనివారిని పంచము లన్నారు. అట్లే రసాయనమునకుమాడ ముగ్గుసాలతోటే పంచజాతులను నిర్ణయించినట్లు.

చిరి. (అంటే: హిందూసంఘ మనేగృహమునకు పైన వివరించిన దైదుజాతులు నెట్లొ అట్లే రసాయన మని యెడి యజ్ఞశాల కైదు స్తంభములున్న వన్నమాట). వీనికే పృథివ్యాపస్తేజోవాయు రాకాశము లని శేర్ల నిడిరి. రసాయనమును ప్రప్రథమమున హిందువులవద్దనుంచి నేర్చుకొనిన టిగతదేశీయులు “సామాన్యముగా హిందూ జాతు లెదైనను మొదటి నాగ్నితి నే గణించెదరు గాన నక్షేచేసిన బాగుండు” నని కాబోలు మొదటివాల్గు మూలప్రకృతులనే వెల్లడిపుచ్చి ఆకాశ మనుస్తవదానిని (Something analogous to our present ether) వదలిపట్టు తోచెడి. అందుచేత నిది పాశ్చాత్యభివృద్ధుల యందు చతుర్భూతయ్యక్తిగా (Four Elements Theory) పరిమించినది. కాని యది వారికే బాగని పించినది కాదు. అందుచేత గ్రీకువేదాంతజ్ఞులు “ఆది పదార్థము” (Primal Matter) అను స్తవదానిని నిరూపించిరి.

కాని యిట్లెన్ని బాతివిభజన లొనర్చినను మనుష్య ప్రకృతిని మాన్వలేకపోయిరి: వేదాంతము దుర్బలమై మగు నద్వైతసిద్ధాంతముం దందరును సర్వవ్యాపక పరిబ్రహ్మయొక్క స్వరూపమలనియేకదా చెప్పిరి. దీనికాన్విత్యము నాశించుమనుష్యప్రకృతి తోడుపడినది. సరొకసంగతి: బోయిలు (Boyle)గారి కాలమువరకు మూలప్రకృతి, సమ్మేళనములను (Elements and Compounds) నూలలక్షణములను శాస్త్రజ్ఞులంతగా నెరుగరు.

పశ్చిమంబున లెవాయిజరు (Lavoiser) కాలము వరకు నుదకమును పృథివిగా మార్చవచ్చునని నమ్మిరి. అంతతో నూరకుండక, భవాశిచే కాబోలు, తక్కువ వెలగల ఇనుము మొదలగు లోహములను వెండిబంగారములుగా మార్చ ప్రయత్నించిరి.

మూలప్రకృతుల నొకదాని నొకటిగా మార్చుటాక పెద్దగాఢ (Transmutation of Elements): టూకిగా తేల్చుట మహాకష్టము. రేడియో ఆక్టివిటీని గరించి తెలియకపూర్వ మది నట్టిబూ తన్నారు. దీన్ని కదిపితే కాచూరపు జీడి. వర్షంబే వెనకపడుతుంది. అందుచేత నిజాంశమైన రసాయనమందలి సామయిక బాతివిభాగమునకు వద్దాం.

సృష్టిలో రసాయనికసంబంధము (Chemical Relation) లేక (అల్లా గనటానికిమాడ నీమధ్య రసాయనశాస్త్రనేత్రలకు మనస్సాస్పృహలేదు (సామయికసారణి) Periodic Table)లో నాడ్యంతజాతులం దున్నవగు సోడియము, హరినము (Chlorine) సమ్మేళనము విస్తారముగా చొరకుమన్నను, పూర్వమునుంచయి మూల ప్రకృతులను గుణములనుబట్టి విభజింపవలె నను ప్రయత్నము లనేకములు జరిగినవి. అందు ముఖ్యముగా శేర్లొనవగినవి (౧) బెర్జీలియస్ గారి విద్యుద్రసాయనపంక్తి (Electro-chemical Series of Berzelius) (౨) దొబెరీనరుగారి త్రిబంధములు (Dobereiner's Triads) (౩) న్యూగాండ్సుగారి అష్టక నియమమును (Newland's Law of Octaves) (౪) ప్రస్తుత మానవరాయందుండి యనేకులచే సమర్థింపబడుచున్న నవీనసామయికవిభాగమును. దీనిని రహస్యాయందు మాండలిఫ్ గారును, జవ్వనీయందు లూథర్ మేయర్ గారును ఇంచుమించు ఏకకాలముండే యొకరిప్రేక్ష్య మొకరికి లేకయే యుపసాదించిరి.

ఇందొక విచిత్రాంత మున్నది. మొదటినుండియు మూలప్రకృతులనుగూర్చి శాస్త్రజ్ఞుల యుద్దేశ్యములను రెండువిధములుగా భాగింపవచ్చును. (౧) సీసమును బంగరుగా మార్చు ‘కీమియా’ (Alchemists) ప్రయత్నములను విమర్శించిన అనువర్తనోద్దేశ్యము వారిమనమున దృఢముగా నుండెనని తోచును. ప్రాచీనగారి “మూలప్రకృతు లన్నియు జలవాయువు (Hydrogen) వివిధరూపము” లను వాక్యము వారికిమాడ ననువర్తనోద్దేశ్యమండే (Idea of Continuity) నమృత మని తెల్పును. ప్రస్తుతోద్దేశ్య మొకమాదిరిగా నిదియే యనఁచును. (౨) విచ్ఛేదనోద్దేశ్యము (Idea of Discontinuity) బోయిలుగారి మూలప్రకృతిలక్షణమందు (Definition of Elements) మొలకెత్తెను. రేడియో ఆక్టివిటీ మొదటియుద్దేశ్యమునే బుపరచును.

వ్రాతలచూధారములనుబట్టిమాడ మాండలిఫ్ గారికి (౧) సంఖ్యలయం దెక్కువగూర్చె యందుబుచ్చేతనె స్రంఖ్య లనువర్తనయ్యక్తులు (Continuous) కావుకనుక] (౨) వారు సామయికవిభాగమునకు పరమాణు

భారముల (Atomic Weights) నే మూలాధారముగా గణించుటచేతను (3) సామయికనియమును (Periodic Law) విశేషపరుచుటకు చిత్రపద్ధతుల నుపయోగించుటకు (To use graphic methods) ప్రతిమాలులై యుండుటచేతను విశ్లేషణోద్దేశ్యము దెక్కువయిష్టముని యెప్పుక తప్పదు.

లూథర్ మేయర్ గారు (౧) వివిధపరమాణువు కేకనస్తుబాతములే యని నమ్ముటచేతను (౨) సామయిక నియమమున విశేషీకరించుటకు ననువర్తనయుక్తము లగు రేఖలు (Curves) నే యుపయోగించుటచేతను ననువర్తనోద్దేశ్యముం దెక్కువనమ్ముకము కలవారుగా భావింపదగును.

ఇట్లయినను యిరువ్వుర సేకనియమును సేక కాల మందే యుపపాదించుట బహువిచిత్రము.

ఇక నీవ్యాసమును ముగించుటకు పూర్వము జాతి మతభేదము లుండవలె ననువారి కొకమాట.

ప్రస్తుతము విజ్ఞానములందు నవీనపరిశ్రమ (Research) మంతయు ప్రకృతినియమములను (Natural Laws) కనుగొనుటకే. మన విప్రస్తుతవిజ్ఞానశేజమున నీజాతిసమస్యను పరికించిన నొకదాని కొకటి సహాయభూతము లనియు, సంస్కరణమున కిది యవయవ ప్రాయము లనియు, నొకదానినుండి యొకదానిని గీటుగీది వేరుచేయలే మనియు, అన్నియు ననువర్తనయుక్తములే కాని, విశ్లేషణములు కావనియు గేటెల్లయు కాగలను.

ప్రకృతిలాస్యము

కొంపెల్లి జనార్దనరావు గారు

స్తతి నూతన మృదు విలాసప్రభాత

తావక మనోజ్ఞలాస్య సందర్శనమున నాదు భావాలు మధుర గానమ్ము సలిపె బ్రకృతి! ఆనంద తన్మయత్వమున మునిగి.

క్షణములో దుఃఖచయ మెల్ల సమసిపోయె; నెన్నియో లాలసలు—హరియించిపోయె; స్మృతులు మెల్ల మెల్లన సామృత్తిలిపోయె; నీయెదుట నిశ్చలత నేన నిలిచిపోతి.

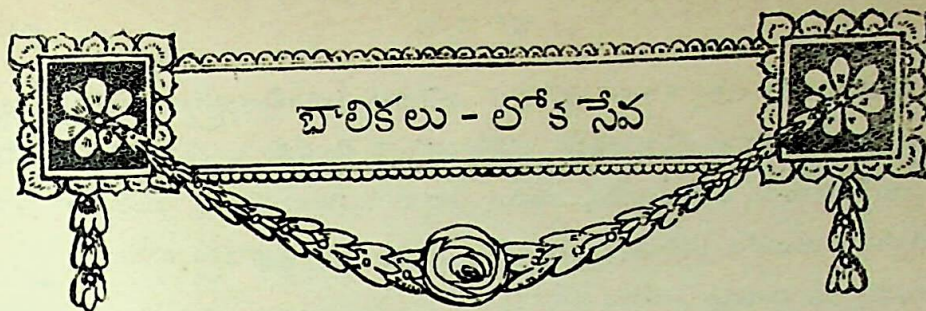
ఆదయాశీకరాసార, మాఃవిత్త్ర విశ్వమోహనమైత్రి, యాప్రేమమధుర మంగళాకార, మాతపోమహితముద్ర— అహహ, ఎంతేసి కానుక లబ్ధె నాకు!

నీ జగన్మోహనం బైనస్వత్వమందు

మెప్పు లలసి పో, నేత్ర నిమిలనమున దవ్వును విన వచ్చె నెంతయు బునీత విశ్వసందేశతతుల గంభీరగుతులు.

ఎవరికొకకు నీ నాట్యంబు, లేప్రపూత గాన సంచార ఘణితు లేకాంత కాంత నృత్య వైదగ్ధ్యమును బ్రసాదించె నీకు? అనుచు ధ్యానించినా నప్రయత్నముగను.

ధ్యాన నుది గానమైపోయె, దావకీన ప్రణయ సౌభాగ్య మహిమ, నాప్రశ్నముకు నేని చూడట్టిని సమాధానమనయి: నీవలన నాయనంతత నేర్చికొంటి!

శ్రీమతి రాజ్‌జెకల్ సుబ్బమ్మ గారు

వెక్కుచోట్ల బాలురు లోక సేవకు, అందు ముఖ్యముగా తమ దేశ సేవకు, చేయు చున్న ప్రయత్నములను గురించి మనము పుస్తకములలో చదువుచున్నాము; కన్నులార చూచుచున్నాము. ఇది యెంతయు సంతోష కరము. మన పురోభివృద్ధికి ఎంతయు శుభ సూచకము. కాని అంతటితో తృప్తిపడుటకు వీలులేదు. బాలురు లోకమున సేవచేయుటకు ఎంత అవసరమో బాలికలు సైతము ఈమహా సేవకు అంతముఖ్యము. మన భారతమాతకు బాలురు, బాలికలు రెండుకన్నులవంటివారు. ఒకకన్ను ఎక్కువ అందముగా నున్న ఏమి ప్రయోజనము? ఆకన్నున కున్నంత శక్తి, ప్రకాశము రెండవకన్నున కుండీతీరవలయును. అప్పుడు నేత్రములు శోభాయమానములై చూచుట కెంతయు ఇంపుగా నుండును.

నేటి మన బాలికలగతి చూచినయెడల మన మీ ముఖ్యరహస్యమును కొంచెమైనను తెలిసికొనినట్లు అగడడలేదు. బాలికలు అజ్ఞానములో పడి దిక్కుగానక యున్నారు. లోక సేవ అట్లుండనిండు; దేశ సేవ అటులుండనిండు. తమ సేవను సైతము పూర్తిగా మరచిపోయి నారు. అందువలననే బాలుర కున్నంత దేశ

భక్తి, దైవభక్తి, కార్యశూరత, తెలివితేటలు ఏమాత్రమును లేకున్న వి. తమయింటినే ప్రపంచముమాదిరిగా చూచుకొనుచున్నారు. అజ్ఞానులగు తల్లిదండ్రులే వారికి సర్వమును. పిరికి తనము, సోమరితనము, అనారోగ్యము, అజ్ఞానము వారికి ఇష్టదేవతలు. అందువలననే వారు పెద్దవా రైనతరువాత, భర్తలు చేయు పనులకు తోడ్పడుటకు బడులుగా అడ్డపుల్లులు వేయుచు, తమ తెలివితక్కువతనముచే మన దేశమునకే మహాపద తెచ్చుచున్నారు. సాధ్వీ మణులగు నీత, సావిత్రి, దమయంతి మొదలగు శీలవతులనామములకే కళంకము దెచ్చుచున్నారు.

ఎంతకాలము మన బాలికలు ఈ యజ్ఞ నాంధకారమున నుండవలయును?

నేడు ప్రపంచము మార్పుచెందుచున్నది. అభిప్రాయములు మారిపోవుచున్నవి. అంత వరకు పోనేల? మనుష్యులే మారిపోవుచున్నారు. అట్టిచో మన బాలికలు యథాస్థితిలో నుండిన ముందుముందు పెద్దవా రైన తరువాత తమసోమరితనమున కెంతయు వగ

ప్రపంచములోని అన్ని దేశములలో గల బాలికలు ఈ కాలదేవతలు వారికిచ్చు అవకాశములను గైకొనుచు, లోకమునకు, దేశమునకు, తమ సంఘమునకు ఎంతయో ఉపకారిణులై యున్నారు. మనము సైతము మన అజ్ఞానాంధకారమును పటాపంచలుచేసి నెలుగునకు రావలయును. ప్రపంచ సేవకు మనము అనుసరించవలసిన ధర్మములను ఆతినిపుణ తత్తో నేర్చుకొని కార్యాచరణమున బెట్టి పావనము కావలయును.

ఇందులకుగాను ఇతర దేశములలోవలె మన దేశమున గరలుగైడింగు (Girl Guiding) అను ఉద్యమము బాలికలలో ప్రచారములో నున్నది. ఇందు స్త్రీలు లోకమునకు, తమ స్వ దేశమునకు, ప్రజాకోటికి ఏరితిని సేవచేసిన లాభముగ నుండునో, మనము ఆ సేవావ్రత మున నేరితిని పాల్గొని కృతార్థులము కావలయునో నేర్చుకొనవచ్చును. ఇట్టి ఉద్యమమును మనము బాలురలో చూడగలము. దానినే బాలభటోద్యమము (Boy Scouting) అనిపిలుతురు. బాలభటులు మన దేశములోను, ఇతర చోట్లను ఏరితిని సేవచేయుచు, సర్వప్రజలకు తోడ్పడుచున్నారో మనము చూచుచున్నాము. బాలురకు వారి సహాయముకొరకు ఈయ బడుచున్న శిక్షణ ననుసరించియే ఇందును బాలికలకు వారి సేవావ్రతమునకు కావలసిన సహాయ మంతయు నీయబడుచున్నది.

ఈ శిక్షణమున నొకటి రెండు సంవత్సరములు ఆరితేరిన బాలికలు బాలికాసంఘము

నకేకాక తమతల్లిదండ్రులకు, అన్నదమ్ములకు, అక్కసెల్లెండ్రకు, బంధుమిత్రాదులకు-వీరువారన నేల? -నకలజనులకు నెంతయు సహాయపడుచు కృతార్థురాండు కాగలరు.

తమ స్వధర్మములను బాగుగ తెలిసికొనగలరు. తమ దేశోద్యోగమును కాపాడుకొనగలరు. తమ ఇండ్లను సుందరముగా నుంచగలరు. ఇతరుల కనారోగ్యముగ నున్న ఒకనిమీ పమైనను ఊరుకొనజాలరు. ఏసహాయము ఇతరులకు కావలయునన్నను ఆతినిపుణురాండ్రై ఆసహాయమును శుభప్రదముగా నిర్వహింపగలరు.

అంత యస నేల! ప్రతివిషయమునను నిపుణులై దానిని నిర్విఘ్నముగను, సంతోషపూర్వకముగను, స్వార్థత్యాగము తోడను ముందు అడుగు పెట్టి సేవ చేయగలరు.

ముందు మన దేశమునకు ఇట్టివారే లక్షలకొలది కావలయును. ఆట్టివారివలననే లోకమున శాంతి సమకూరగలదు. కావున మన బాలికలు, అందు ముఖ్యముగ పెద్దలగు బాలికలతల్లిదండ్రులు, సోదరులు ఈ విషయమున శ్రద్ధతీసికొని, ఈ బాలికాభటోద్యమము ఇచ్చు ఆవకాశములను గైకొందురుగాత. పెద్దలసహాయము లేకపోయిన బాలికల ఈకోరికలు, ఆశలు నెరవేరజాలవు. దైవము ఈ మహాద్యమము ద్వారా బాలికలను సేవామార్గమున నడపుచు ధన్యురాండ్రునుగ చేయుటకు వారికి, వారిపెద్దలకు తోడ్పడుగాత!

కీ. శే. ఆచార్య పప్పు పార్వతీశంగారి స్మృతిపద్యములు

ముడుంబ నరసింహాచార్యులుగారు

సం వబంధములు వీడి, మోక్షపదవి బ్రాశించునానక్తి, సం
భవమా లీలల నూనవాత్మలను మార్పం దంత్రముల్ పన్ను, లో
కవిభం, జాహరి తన్ను జేరుటకు వీక్షవచ్చు మాపార్వతీ
శు, విశుద్ధాత్మకు శాంతి నేకుర నొనర్చుంగావుతం బేరిమిన్.

మ. పర దేశాటనపాటవమ్మున, కళాప్రావీణ్యలక్ష్మీధురం
ధరతన్, విజ్ఞానవైన నీక తగు దధ్యం బెన్న నాచార్య స
ద్విరుదం; బయ్యది గాంచి దేశహితబుద్ధిం గాంధివిద్యాలయాం
తరసంస్థా మనినట్టి నిన్ను మరుపందా శక్యమే మాకికన్.

మ. “పతనంబంచు నెఱింగియుండియు విధిప్రాబల్యసంఘర్షణో
న్నతి మి మ్మందతి వీడిపోయెడ జుడి నర్సాపురీతైలరో
న్నతవిద్యాలయమందు జేర” నని దైన్యంబార నీవన్నమా
ట తలంపారిన బారు గాల్యలయి కంటా మాకు దుఃఖాశ్రువుల్.

శా. జాతీయోద్యమముం ద్యజించి చనునిన్ సన్మానముల్ నేత, వి
ఖ్యాతిన్ విన్నపపత్రమిచ్చుట పొసంగన్నేర కావేళ, సం
కేతప్రక్రియ నొక్కయుంగరము భక్తి నీకు నర్చింపగా
బ్రీతిం గైకొని పల్కు నీనుడి తరంబే విస్మృతిం జెందగన్.

శా. ఆజన్మాంతము బాయజాలనిది నాకాహ్లాదసంధాయియై
పూజార్హంబయి మాతృదేవతవలెం బూల్వారు నెవ్వేళ; గాం
ధీజాతీయకళాసృజిత హృదయవీధింజొన్ను; నుంగ్రంబె న
న్నోజన్ మీదెన లాగుమంత్రమని మమ్మారార్చుచుం బల్కువే.

శా. విద్యాసంస్థల కీ లెఱింగి, మగుడన్ విచ్చేతు వికెప్పడో;
హృద్యంబైన కళాప్రణాళిక ప్రవర్తింపింతు, జాతీయసం
వేద్యాంశంబుల; నంచు మేము మది నువ్విట్లారుచుండంగ, ని
న్నాద్యంతములు లేనిదైన మెడబాయంజేసె నెట్లోర్దుమో!

గీ. చేరి, క్షయదగ్గునిన్ను గృశింపజేయ-ప్రభవవత్సరవైశాఖ బహుళతదియ
శుక్రవారము కీర్తిశేషుడవయితివె! పప్పుకులసింధుతారేశ, పార్వతీశ!

మ. మనవిద్యాలయ మెట్టు లున్నదను సంప్రశ్నమ్ముల్క, ఖద్ద రే
ననయమ్ముం ధరియించుచుంటి నను నెయ్యంబారు వాక్యమ్ములుం
గని, నీలేఖలు సారెసారె చదువంగా మాకుమోడమ్ము గ
లెను ము; నిద్దెద నీవు నోవ, గలచెక్ లేఖల్ ద్రిశూలమ్ములై.

మ. తనువు స్వీడెడు వేళ జీవున కెడంద నిల్చి, పోజాల, కే
పున వర్తించెడి వాంఛ లంకురములై పొందించు మాన్పుట్టు; నీ
ఘనసంకల్పము రిత్తవోవునె? మహాకల్యాణ మీభారతా
వనికిం గూర్పు బల మ్మొసంగి మగుడం బంచు న్నినున్ ధాత్రికిన్.

ఉ. పంపినశాంత మాననము పై విలసిల్లగ, నాదరప్రశ
స్తంబయి పొల్చుచూడ్కియు, హితమ్మగు సూక్తియు నొప్పు నీనిరా
డంబరజీవిత మ్మది యెడందను నాటెను; పప్పు పార్వతీ
శంబ! గుణాధ్య! నిఁమఱువ శక్యమె మాకిక నెన్ని నాళ్లకున్!

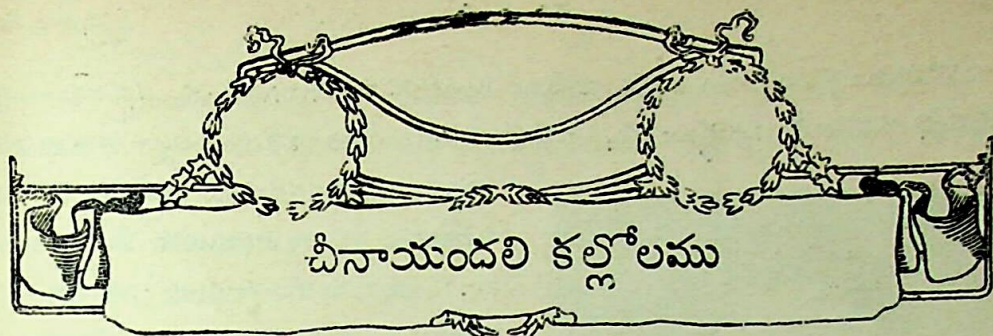

య శోద-వి శ్వ ప్ర ద ర్శ న ము

భమిడి ఉమామహేశ్వరావధాని గారు

క్రలయా, భ్రమయో, మతిచం-చలమో, మాయో, మహేంద్రజాలంబో యో
నిలఁగంటిమి వింటిమి విం-తలు కుక్షిని జగములున్న తనయులు గలరే!

చిటుతపాఁడ డటంచుఁ జింతించునే కాని-యఖలలోకాధ్యుడం చరయలేదు
వెన్నయే కడుపార నున్నది యనుకొంటి-విశ్వంబు లుండుట వినఁగలేదు
బాలకృష్ణుఁ డటంచుఁ గేలుఁగట్టితి గాని-యాదివిష్టు వటంచు నరయలేదు
భువిఁ బావనమునేయఁ బుట్టినశిశువని-కలనైన నేఁ జూడఁ గాంచలేదు
ఇట్టి మహిమలుగల ముద్దు పట్టిఁ గన్న-ననలతోఁ గూడి పొల్పాగు నారకెటులు
వాస నబ్బునో యటులు నావంశ మిపుడు-పావనం బయ్యె నమాహ! గోపాలబాల!

(జాతీయోద్యమమునకు గల ప్రతిబంధకములు)

జయంతి పెంకటకిరీటిరావుగారు

నూట డెబ్బదిరెండు యుద్ధనౌకలు ఎనిమిది విదేశీయధ్వజములను ఎగురవేయుచు, చీనావరిసరసముద్రముపై సంచరించుచున్నవి. ఆమెరికావారు ముగ్గురునౌకాదళనాయకులను, ఇంగ్లాండు ముగ్గురునౌకాదళనాయకులను, ఛెరి ఒకరిని చీనాకుపంపియున్నవి. 35,000 విదేశీయసేనలు పాంగేయందు విడిసియున్నవి. ఇదంతయు నెవరికొరకు? చీనాలో నున్న తమతమదేశీయుల సంరక్షించుకొనుటకే యున్నచో ఎవరు సమ్మగలరు? సైన్యములను పంపక పూర్వ మిమాటజెప్పిన సమ్మటకు కొంత వీలుండెను. కాని యిటీవల యీ సైన్యములయొక్క చర్యల విన్నపిదప సీమాట సమ్మటకు వీలులేకున్నది. ఈహడావిడియంతయు బ్రిటను రషియాదేశము లొండొరులపై గల పగసాధించుకొనుట కుద్దేశింపబడినది. పరిశ్రమాధికారుల తరపునే కాక, సామ్రాజ్యమంతటి తరపున ఇంగ్లాండును, కమ్యూనిజము (సాంఘికసమానత్వము) నెలకొల్పుటకే కాక జాతీయస్వాతంత్ర్యమును నెలకొల్పునుద్దేశముతో పరాధీనరాజ్యముల తరపున రషియాయును పోరాడుచున్నవని యిదిగువ విషయములబట్టి తెలియగలదు.

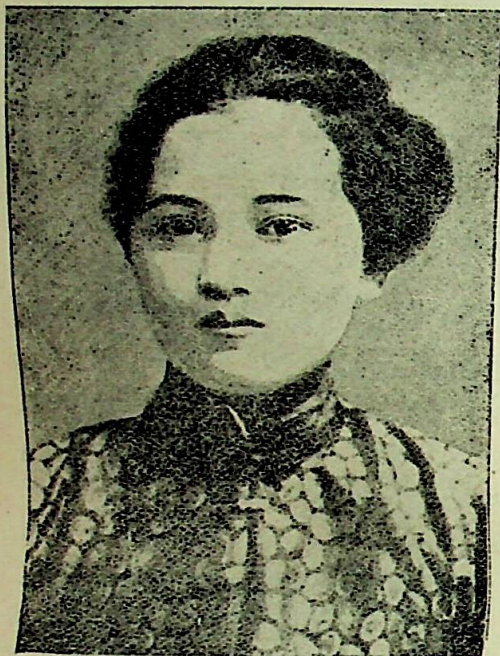
యములబట్టి తెలియగలదు. పెకింగునందున్న రషియాకార్యాలయపు ముట్టడి, నాంకింగు దుర్గయములు, కుమింగువాను (జాతీయ) పక్షమునందలి చీలిక మున్నగువిషయములే యిందుకు నిదర్శనములు.

కీ. శే. డా. సన్యట్ సేనుగారు

పక్షిణచీనాకు స్వాతంత్ర్యము చేకూర్చి కాంటనుప్రభుత్వమును స్థాపించిన విప్లవనాయకుడు.

విరోపాయుధానంతరము జరిగిన వాషింగ్టన్ గుటనునంధి వరతులకు విరుద్ధముగను, జాతి

కాంటన్ ప్రభుత్వమునకు గురుసేనముగనున్న స్త్రీరత్నము.
దక్షిణచీనాకు స్వాతంత్ర్యము సంపాదించిన
డా. సన్ యాన్ సేనుగారి భార్య.

సమితి నిబంధనలకు విరుద్ధముగను అమెరికా ఇంగ్లాండు ప్రభుత్వములు చీనాలో తమ సేనలను దించినవిషయ మిదివరకు సూచించబడెను. ఈ సేనలు జాతీయోద్యమమునకు ప్రతికూలురగు ఉత్తరచీనానాయకులకు లోలోపల సహాయము చేయుచుండినను, కాంటన్ జాతీయ ప్రభుత్వపు సేనలు చియాంగ్ కాయీ పే. కు గారి సేనాధిపత్యమున హాంకొంగరమును ముట్టడి చేసి బ్రిటీషువారి స్వాధీనమునుండి తప్పించి తాము వశపరచుకొనిరి. కడచిన మార్చిమాసమున ఇంకను ఉత్తరమునకు దండెత్తిపోయి

ముందుగ హాంకొంగరమును (ప్రతికూలదేశీయ పక్షమువారి వశమందున్న భాగమును), పిదప నాంకింగునగరమును ఆక్రమించుకొనిరి. విదేశీయ వర్తకవ్యాపారములకు కేంద్రస్థానమును, ముఖ్యముగ రేవుస్థలమును నగు హాంకొంగు మోసము రాకుండుటకై ఉత్తరభాగము నాయకులగు చాంగ్ ట్సాలిను మున్నగువారు తమ సేనలను నాంకింగునైపునకు దెచ్చి, హాంకొంగుపై బోవుచున్న చియాంగ్ కై పే. కు గారికి వేరొకవైపున ఒత్తిడికలిగింప జూచిరి. కాని కాంటన్ జాతీయ ప్రభుత్వమునకు కార్మికుల సహాయముండుటచేతను హాంకొంగునగరమున విజయముగాంచి, నాంకింగునగరమును గూడ నాక్రమింపగలిగిరి. రత్నములవంటి హాంకొంగు నగరములు లభించినపిదప ఇంక పెకింగు, తదితరనగరములు చేకూరుటెంత?

సన్ పూ గారు.
విప్లవనాయకులకు కీ. శ్రీ. సన్ యాన్ సేనుగారి కుమారులు.

త్వరలోనే చీనాయంతయు జాతీయపక్షము వారి వశము కాగలదని విదేశీయవర్తకులకు భయమగుచున్నది.

నాంకింగు ముట్టడినమయమున ఉత్తరపు సేనలు, కాంటను సేనలుగూడ నగరమునం దుం డెను. ఉభయులు కలియబడి పోరాడుచున్న పుడు అచ్చటనున్న విదేశీయులకు చెబ్బతగి లెను. అమెరికా ప్రతినిధికార్యాలయము కొల్ల గొట్టబడెను. జపానుయుద్ధనౌకలపై తుపా కులు కాల్చుబడెను. ఈసందడిలో ముగ్గురు మాత్రమే తెల్లనారు చనిపోయిరి. దక్షిణపు సేనలచే మెట్రాడబడి పారిపోవుచున్న ఉత్తర దిక్కు సైనికులు తమకడ్డుదగిలిన పాశ్చాత్య సేనలకు గొంత పింస గావించిరి. ఇదికారణ ముగగొని అమెరికా బ్రిటిషు యుద్ధనౌకలు నాంకింగునగరముపై ఫిరంగులు గాల్చిరి. అనేక మంది చైనీయులకు హాని కలిగెను. ఇదియిట్లుండ

ఫెంగ్ యుసింగ్ గారు, జాతీయపక్ష నాయకుడు. ప్రస్తుతము పెన్సిరాప్ట్రము వీరి స్వాధీనమునం దున్నది.

తమకు గలిగిన నష్టమునకు కాంటనుప్రభు త్వమువారు పరిహార మొసంగవలసియుండు

మార్షల్ సన్ చాను ఫాంగ్ గారు.

సాంగేనగరమును కాపాడుచుండగా జపవారిలో కాంటనుప్రభుత్వమువారు వీరిని ఓడనొట్టిరి.

నని బ్రిటిషువారనుచున్నారు. అంతకు ముందు పాంగేలో ఉత్తరభాగపు సేనలపై విదేశీయులు తుపాకులు గాల్చుటచే వారిపై పగ సాధించుటకు ఉత్తరదిక్కు సేనలే యీదుర్ల యముల గావించియుండునని విదేశీయులు తలంపరైరి.

బ్రిటీషువారి యెత్తు

నాంకింగు దుర్లయములు కారణముగ జేసి, అమెరికా, బ్రిటను, ఫ్రాంసు, ఇటలీ, జపాను-విదా ప్రభుత్వములుగలసి నష్టపరిహారము గోరుచు కాంటనుప్రభుత్వమునకు అంత్యసందేశము నంపి యుద్ధమునకు గడంగవలెనని ఇంగ్లాండు యత్నించెను. కాని యాయత్నము

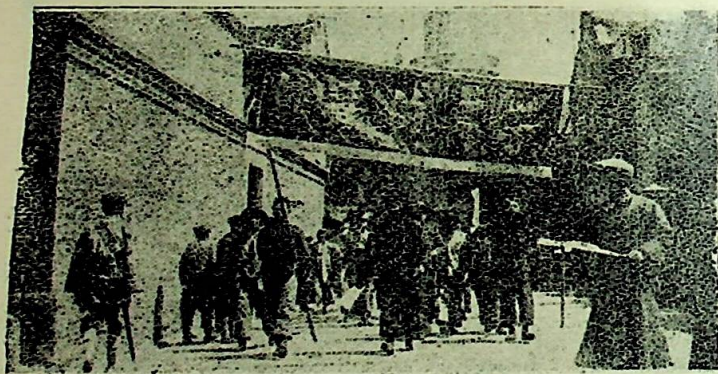
నాగలేడు. ఇదివర కొకసారి హాంకో ఒడంబడి కకు పూర్వము ఇట్లే బ్రిటీషువారు సూచించియుండిరి. కాని అప్పుడును అమెరికా జపాను లంగీకరింపలేదు; ఇప్పుడును లంగీకరింపలేదు. అవసరమున్నచో తానే కాంటను ప్రభుత్వముతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల నడుపుకొనగల నని అమెరికా చెప్పెను. జపాను ప్రస్తుత మెక్కువ చొరవజేసికొనక బ్రిటీషువారు పోయినచో యాంగ్ ట్సిలోయందు తన వర్తకమును స్థాపించు నుద్దేశముతో నున్నట్లు తెలియుచున్నది. చివరకు విదేశ ప్రభుత్వములు వేరువేరుగనే సందేశము లంపినవి. ఇన్నింటికిని కాంటను ప్రభుత్వము తరపున యుజను

దోషము చూడగానిది శిక్షింపవలసిలేదనియు, ఎవరిచే జరిగినను చీనాభూమిపైనున్న అమెరికా ప్రతినిధి కార్యాలయమునకు నష్టముకలిగినందున తాము నష్టపరిహారము నిచ్చుకొందుమనియు జెప్పిరి. ఇట్టి న్యాయ్యమగు ప్రత్యుత్తరమునకు గూడ విదేశీయులు సంత్సృష్టి జెండక, మూలకారణముల గూర్చి విచారించుట కిష్టములేనివా రగుటచే చేనుగారి జవాబునకు ఆసమ్మతి దెలిపి యూరకొనిరి.

సోవియటు భవనము ముట్టడి

కాంటను ప్రభుత్వమువారు బ్రిటీషువారిపై జరుపు ప్రతికూలచర్యయంతయు రషియావారి ప్రోద్బలమున జేయుచున్నారనియు, రషి

యాలోని కమ్యూనిస్టుపక్షము వారే యంతకు కాగికులనియు బ్రిటీషువారి తలంపు. అందుల కనుగుణ్యముగ వారు చీనా రషి. యాలకు ప్రతికూలముగ చాల ప్రోచారము జేయుచున్నారు. అనేక పత్రికలు, వార్తా ప్రచారకసంస్థలు వీరిచేత నుండుటచే చీనావారిలోపములను గోరంతలు కొండంతలుచేసి, సోవియటు (రషియా)పై అసవసరముగ అశవాదములుచేసి, వార్తలను

సాంగే ముట్టడియందు పాల్గొనిన కార్మికులు బాల్వి వికుల ప్రేరేపణలన ఆయుధసహితులై ఊరేగుచున్నారు.

చేనుగారు ప్రత్యుత్తిరమిచ్చుచు నాంకింగు దుర్జయములకు తమసేనలు కారణముగావనియు, అంతర్జాతీయసంఘము నొకదానిని నియమించి విచారించినచో తమకేమియు అభ్యంతరము లేదనియు, విచారించునపుడు నాంకింగుపై ఫిరంగులు కాల్చుటవలన గలిగిన ముష్ణనుగూర్చి కూడ విచారించవలెననియు,

వివిధ దేశముల కంపుచున్నారు. కాని యింత మాత్రమున ప్రజలందరు మోసపోజాలదు. ఇట్టి ప్రచారమువలన వీరు వారింపదలచిన జాతీయోద్యమము ఘనతయే యెక్కువ ప్రకటనయగును. ఏప్రిలు మొదటివారము లో పెకింగునగరమునందున్న సోవియటు

ప్రభుత్వభవనమును కొల్లగొట్టటకు ఛాంగ్ టోన్లనుగారికి అంతర్జాతీయసంఘమువారు (డిప్లమాటిక్ కోర్సు) అనుమతి నిచ్చిరి. ఛాంగ్ టోన్లనుగారి సేనలు చూచిరమ్మన్న కాల్చి వచ్చినట్లు చేసినవి. 72 చైనీయులను, 22 రషియనులను అరెస్టు చేసిరి. అనేక కాగితములను, కరపత్రములను బయటికి దీసి, రషియావారు చీనాలో జేయుచున్న ప్రచారపు గుట్టంతయు బయటపెట్టితిమని యుహ్సంగిరి. చీనాజాతీయవాదులకు రషియానుండి ధనము, ఆయుధములు వచ్చుచున్నవనియు,

విదేశీయులనుచంపి వారిభవనముల లూటీ చేయుచుని రషియావారు ప్రోత్సహించుచు న్నారనియు, ఆకాగితములవలన తెలిసినట్లు చెప్పి రషియాపై సందల మోపిరి. ఇవి యెంతవరకు నిజమో తెలియదుగాని నిజమేయని అంగీకరించినను, జాతీయపక్షేతరులకు బ్రతిఘటన, అమెరికనులు ఇంతకన్న నెక్కుడు సహాయము చేయుచున్నపుడు ఇందు విమోచమున్నది. జాతీయపక్షపు సేనలు ఉత్తరదిక్కు సేనలతో పోరాడుచున్నపుడు, అంతఃకలహములందు పాల్గొనరా దను బ్రతిఘటన ఇంకాదులు పాంగెనగరములో 2000 మంది పాంటాంగు (ఉత్తర) సేన

లకు ఆశ్రయమిచ్చి, జాతీయపక్షపు సేనలకు పట్టువడకుండ కాపాడి రహస్యముగ ట్సింగ్ టూ నగరమున కంపినట్లు నేషనలు న్యూసుపబ్లికేషన్ వార్త దెలుపుచున్నది. ఐరోపియనులు మాత్రము తమ కనుకూలమగు ప్రచారము చేసికొనుటలేదా? వారిచే స్థాపించబడిన క్రైస్తవసంస్థలు, విద్యా

సంస్థలు మున్నగున వన్నియు అందులకు తోడ్పడుచున్నవి. కాని పరాధీనులైయున్న చైనీయులకు, ముఖ్యముగ కార్మికులకు, సామ్రాజ్యకాంక్షగల బ్రిటను అమెరికా జపాను ప్రభుత్వముల ప్రచారము నచ్చక జాతీయాభివృద్ధి కనుకూలమగు ప్రచారమే చెవినిబడుచున్నది. అందువల్లనే జాతీయపక్షమునకు విజయము చేకూరుచున్నది.

ప్రస్తుత స్థితి

జాతీయ సేనలు ప్రస్తుతము దక్షిణభాగమంతయు సశశరచుకొని, యాంగ్ ట్సిలోయ

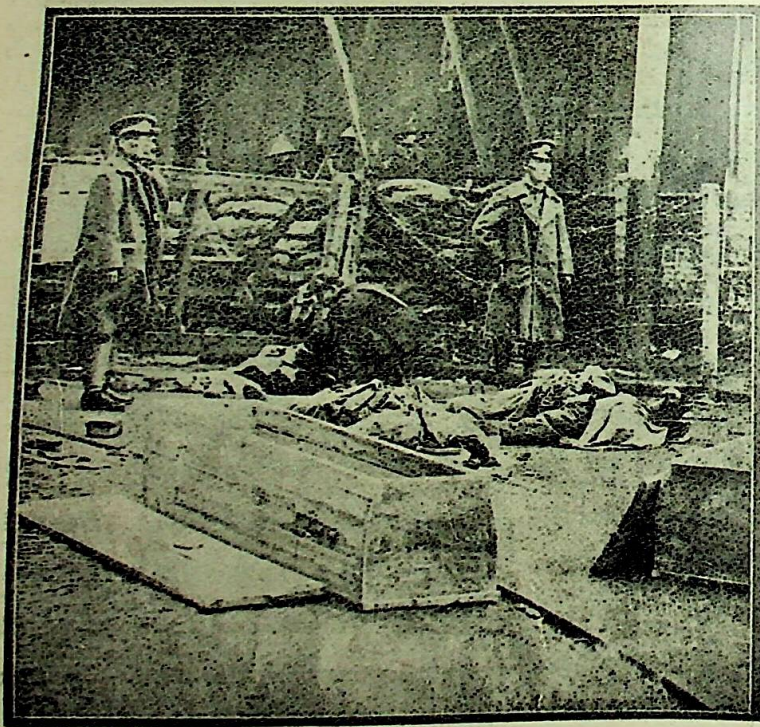

పెకింగునందు ఛాంగ్ టోన్లనుగారి ఉత్తరప్రకారము మట్టిచేయబడిన సోవియటుభవనమునందు పట్టుచడిన బాని విడుదలైది.

నాక్రమించుకొని ఉత్తరమున పెకింగువైపు దారి జూచుచున్నవి. హాసనురాప్త మిప్పుడే వారిచేతిలో బడినది. ఇప్పుడుమున నున్న మెన్చి రాప్తము జాతీయవాదియగు ఘెంగుయికి యాంగుగారి స్వాధీనమునం దున్నది. కాని యీవిజయము స్థిరమగుట కింకెంతకాలము పట్టునో తెలియదు. ఈలోపుగ జాతీయపక్ష

మునందే చీలిక గలిగినది. అసలు జాతీయ పక్షమునందు గమనింపదగ్గ నాయకబృందములు మూడు గలవు. కాంటనునందు గల డా॥ సనుయటుసేనగారి బంధువర్గము, భార్య, కుమారుడగు సనుభూగార్ల ననుసరించువారు. వీరు పక్కా జాతీయవాదులు. తరువాత చియాంగ్ కాయీపేకు సేనావర్గము. జాతీయ పక్షమునందు ఎన్ని సేనలు చేరినను వీరి యధికారము ఇనుమడించుచునే యున్నది. మూడవవర్గము హ్యూచెలన్ గారి నాయకత్వము క్రిందనున్న అతివాదవర్గము. వీరు కేవలము కమ్యూనిస్టుపద్ధతుల ననుసరించువారు. ఈ

పక్షమువారు కమ్యూనిస్టునాయకుడగు బోడినుగారి ననుసరించుటచేతను, వారి ప్రచారమునం దన్నియంశములతో తాను ఏకీభవించుకుంటుచేతను, చాంగ్ కాయీపేకుసేనాని, జాతీయ ప్రభుత్వమేర్పడినచో డా॥ సనుయటుసేనగారు చెప్పిన సూత్రముల ననుసరించి స్థాపించబడవలెనుగాని విదేశీయ రషియా విధానము ననుసరింపరాదను నుద్దేశముతో ఈ యతివాదపక్షమునుండి చీలిపోయి, నాంకింగునం దొక స్వతంత్ర ప్రభుత్వము నేర్పరచిరి. సి. సి. పూగారు ఈ ప్రభుత్వమునకు విదేశాంగమంత్రిగ నియమింపబడిరి. చియాంగ్

చీనా రక్షకసంఘమువారు రెడ్ క్రాసు జెండా నెత్తి ప్రతిఘటనపాటుయొద్ద యుద్ధమునందు పనిపోయినవారి శవములను గొంపోవుట.

కాయీపేకుగారు హాంకో నగరమును మరల స్వాధీనపరచుకొన జూచుచున్నారు. హాంకో నగరమున విషమ పరిస్థితులు సంభవించినవి. చీనా ఉత్తరభాగపు అధికారమునకై హాంకోలోనున్న కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వము వారు, చియాంగ్ కాయీపేకుగారి నాంకింగు ప్రభుత్వము, ఉపేఖాగారి నాయకత్వమున నున్న ఉత్తరదిక్కు సేనలు పోరాడుకొనుచున్నవి. పెద్ద యెత్తుబడి మీద తీవ్రమగు యుద్ధము జరుగుచున్నది. దీని ఫలితముగ డే శీయు లలో వ్యాపారమంతయు నిలిచి

పోయినది. వర్తకమునకు భంగము కలిగినదని తర పాశ్చాత్య సేనానాయకులు, ప్రతినిధులు వేరుగ జెప్పవసరములేదు. పెకింగులోనున్న షాంగ్‌లోగూడి కర్తవ్యముగూర్చి ఆలోచించు బ్రిటిషుమంత్రి సర్ మైల్బులాన్సునుగారు, తది చున్నారు.

కొంబను ప్రభుత్వమువారు షాంగ్‌నగరమును ఆక్రమించిన పిమ్మట ఇండ్లలోనున్న వారిపై ఆడ్డీరలు జనరలు పీగారి సేనలు వీధులలో నిలిచి తుపాకుల ప్రేల్చుట. జనరలు పీగారు సోవియటులకు ప్రతికూలముగ “వైటు” (క్వేత) పక్షమువారు.

తమవలెనే పరాధీనులైయున్న చీనా ప్రజలయెడల సానుభూతి జూపుచు అచ్చట జాతీయోద్యమము నణచినేయ తమ దేశపు సేనలనే ప్రభుత్వమువారు చీనా కంపుచుండ వారింపలేక పోయినను, భారతీయులు చీనావారికి సహాయము చేయుటకై కొందరు వైద్యులను, నర్సులను, నేవకదళమును సంపుటకు మొన్న బొంబాయిలో జరిగిన కాంగ్రెసు సభ యందు తీర్మానించిరి. ఇది యొత్తవరకు నెరవేరునో తెలియదు. ప్రభుత్వము వారనుమతించినగదా సంపుట?

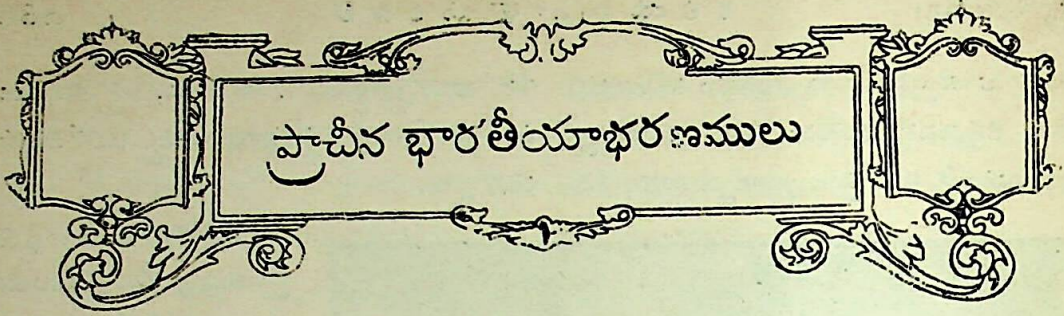

భారతీయ మహిళా మండలి

కన్యా శ్యామకుమారి నెహ్రూ

పండిత శ్యామలాలు నెహ్రూగారి దుహిత.

అలహాబాదు విశ్వవిద్యాలయము యం. ఏ. పరీక్షయందు ఉత్తీర్ణులయినవారిలో ప్రప్రథమురాలుగా వచ్చెను.

[భాంబాయి మధ్యరాష్ట్రములకు, ఇతరరాష్ట్రములకు జెందినవి.]

చిత్రము. ౭౮—౪౯౧. హస్తభూషణము, వెండిది. వెండిమలముపూసిన తీగపనిగలది. వెడల్పు ౧౩.౫ అం., అడ్డుకొలత ౩ అం. ఒకజత వెల ఆఱుపానులు. అభిసీనియాదేశపుది. ౪౯౨. బంగారుకంఠము; మొగ్గల వంటిగుబ్బలు, గుంట్ల దాగముతోకట్టి కూర్చబడినవి. సం. ఇది ౧౮౯౭ లో అరేబియాదేశములోని ముస్కటు నగరమున నొక అరబ్బీచేసినది. అడ్డుకొలత ౩ అం., వెడల్పు ౧ అ. ౪౯౩. హస్తకంఠము; వెండిది. జాంబీ బారులో చేసినది. వెల అయిదు పానులు. ౪౯౪. భుజత్రాణము; వెండిది. వెండితీగపనిగలది; రాళ్లుచెక్కబడినది. అభిసీనియారాజును ధియోడరు హార్ముజ్ డు రస్సాస్ అను నాతనికి బారితోషికముగా నొసగినది. ఎత్తు ౬ అం. నడిమికొలత ౪ అం. అభిసీనియాదేశపుది.

చిత్రము. ౭౯—౪౯౫. పుష్పకలశము. వెండిది. తీగపనిగలది. ఒకజత వెల పా. ౧౭, పి. ౧౬.

చిత్రము. ౮౦—భారతదేశపు పాటకజనము తాల్చు ఆభరణములు. మట్టకపులోహముతో చేసినవి. ౪౯౬. చెవిపోగు. బెంగాలురాష్ట్రముది. ౪౯౭. (ఎ. బి. సి.) మూడును లక్కతోచేసిన చెవిపోగులు. సంయుక్తరాష్ట్రములలోని విార్హాపురమువి. ౪౯౮. కమ్మి తో నల్లిన చెవిపోగు. సంయుక్తరాష్ట్రములది. ౪౯౯, ౫౦౧. కార్చిచుట్టు (పిల్లంట్లు). మధ్యరాష్ట్రములలోని సాగరపట్టణముది. ౫౦౦. దక్కనులోని పాఠభిల్లులు ధరించు కర్ణాభరణముల జత. ౫౦౨, ౫౦౩, ౫౦౪, ౫౦౬. క్రమముగ అజిమీరు, బెంగాలు, పాట్నా, కలకత్తా నగరములకు జెందిన హస్తాభరణములు. కాని ౫౦౪, ౫౦౬ సాధారణముగా ఉత్తరహిందూస్థానమున నంతటను ధరింతురు. ౫౦౫. చెవిగొలుసులు

జత, ౫౦౭. గజ్జె; ఇవి పారాభిల్లులు ధరించునవి. ౫౦౮. గుబ్బగల చెవిగొట్టాలు. చెన్నపురివి. ౫౦౯. కర్ణాభరణము. భారతదేశమంతటను సాధారణముగ వాడుకలో నుండునది. ౫౧౧. ముక్కుపోగు. సంయుక్తరాష్ట్రములలోని సహరాకపురముది. ౫౧౨. పారాభిల్లులు ముక్కుపోగు. ౫౧౩. కమ్మనంటినగ. సాధారణముగ భారతదేశమంతటను వాడుచున్నను, సంయుక్తరాష్ట్రములలో ఎక్కువ ఉపయోగించెదరు. ౫౧౪. తెల్లలోహముతోచేసిన కాలికడియము. బెంగాలులోని 'సారన్' లో సుపయోగింతురు. ౫౧౫. బెంగాలులో ధరించు కాలికడియము.

చిత్రము. ౮౧—౫౧౩—౫౩౫. మట్టమెనలో హముతోచేసినవి. సాధారణముగ మధ్యహిందూస్థానమున వాడుకలో నున్నవి. ఇంపలిచి చేతికి, కాళ్లకు పెట్టుకొను గొలుసులు, కడియములు. ౫౨౪, ౫౩౧, ౫౩౩. వీనిని దారములోగాని, తీగలోగాని కూర్చి కాళ్లకు చేతులకు ఆభరణములు చేసికొనుట కుపయోగించునవి.

చిత్రము. ౮౨—౫౩౬—మొ. ౫౬౩. మట్టకపులోహముతో చేసినవి. ౫౪౨, ౫౪౬. చెవిపోగులు. ౫౪౩, ౫౪౫, ౫౪౬, ౫౫౦. చేతివ్రేలి ఉంగరములు. ౫౫౩, ౫౫౪, ౫౫౫, ౫౫౭, ౫౫౮, ౫౬౦, ౫౬౧, ౫౬౨ కాలివ్రేలిచుట్టు. తక్కినవి కాళ్లకు చేతులను ధరించుకడియములు.

చిత్రము. ౮౩—వెండినగలు. ౫౬౪, ౫౬౫ సంఖ్యగల కాలివ్రేలిచుట్టు యొక్క వెనుకవైపు. ౫౬౫, కాలివ్రేలను ధరించునది. ఉంగరములు కడ్డితుండ్లుచేర్చి చేసినవి. ద్రాక్షపండ్లవంటి సన్ననిగుండ్లు అతుకబడినవి. ఒకజతవెల రు. ౧౬. ౫౬౬. చేతిగుండ్లు. ౬ పలకలుగా

తీర్చిన బోలుగుండలతో కూర్చబడినది. ఒకజతవల రు. ౧౬. ౫౬౭. పైదానివంటిదే. భిన్నవిభములనున్న గుండలతో కూర్చబడినది. ఒకజతవల రు. ౧౬. ౫౬౮. చేతి గోలుసులు, గుండ్రనిచిన్నగజ్జలు కట్టినవి. ౫౬౯. గట్టి కాలికడియము. గుండ్రని చిన్నగజ్జలు కట్టినవి. ఒకజతవల రు. ౭౦. ౫౭౦. హారము. పెక్కుసరములు గలది. పూవులు, బిళ్లలు, గుండ్రు, గజ్జలుకలిపి గోలుసు కట్టడముగా కట్టినది. ఈనగల నన్నిటని జయపురాస్థానమున నగలు చేయుచుండిన కాశీనాథుడను నాతడు వెండిలోను బంగారములోను చేసినాడు.

చిత్రము. ౮౪—వెండినగలు. ఇందుగల ౫౭౩ వ సంఖ్యరేప ప్ల రక్తనిచెన్నియు జయపురపు కాశీనాథుడను నాతడు చేసినది. ౫౭౧. కాలిగోలుసు; గజ్జలుకట్టినది. వెల రు. ౮౦. ౫౭౨. ఉంగరములు, దిమ్మలుకూర్చి చేసినహారము. గజ్జలుకట్టియున్నది. వెల రు. ౧౧. ౫౭౩. వజ్రములవలె చెక్కియున్న ఉంగరములతో కట్టినహారము. పవకమున్నది. ఈరకపుపరకములను అయిదుగుండలతోజేర్చి చేయుచుందురు. ఈహారమును బంగారుతోను, వెండితోనుజేయుదురు. పడచుటిహిందూస్థానము నందలి స్త్రీలందఱు దీనిని ధరింతురు. జయపూరుజైలులో చేయబడినది. దీనికి మొదటి బహుమానము లభించినది. ౫౭౪. బాజుబందు. వంకీకడ్డలతో దారమున కూర్చబడినది. వెల రు. ౧౩. ౫౭౫, ౫౭౬. కాలిగోలుసుల జత. వెల రు. ౯.

చిత్రము. ౮౫—వెండి ఆభరణములు. ఇవియు జయపురపు కాశీనాథుడను నాతడు చేసినవే. ౫౭౭. తలపైనుండి చెవులవఱకు ధరించు ఆభరణము. (పూర్వ యుగంకా) వెల రు. ౨౦. ౫౭౮, ౫౭౯. కర్ణాభరణములు.

దీని పైభాగము పక్షివలెనుండును. గజ్జలుకూర్చిన గోలుసులు వ్రేలాడుచుండును. క్రింద అందమైన మొగ్గవంటి యొకపదకము వ్రేలాడుచున్నది. ఇవి కొంతవరకు గోలుసును దిమ్మలుచిన్నగుండలకలిపి చేయబడినది. ఒకజతవల రు. ౧౬. ౫౮౦. ఉంగరాలగోలుసుతోచేసిన కంఠహారము. ద్రాక్షసత్తులవలె గజ్జలతోకట్టిన యొకగుత్తి పదకమువలె దీనికి కూర్చబడినది. ౫౮౧. హస్తకంఠము. చుట్టును చిన్నగజ్జలసత్తులుకట్టబడినవి. ౫౮౨. చేతికడియము. ఒకగజ్జలసత్తు కట్టబడినది. ౫౮౩. ఉంగరములతోకూర్చిన గోలుసు (కంఠహారము). చుట్టునుగజ్జలసత్తులుకూర్చిన చతురస్రమగు పవకముకలము. పవకమునడుమ నొకబిళ్లపై కుతుబ్ మిసారుపహావు త్రోవలో నున్న సఫ్తదర్ జంగు గోరీయొక్క చిత్రము చెక్కబడియున్నది. విలువ రు. ౪౦. ౫౮౪, ౫౮౫. గజ్జలుకట్టిన గుండలతోచేసిన హస్తాభరణము. ౫౮౬. చెక్కడపుపనిగల బోలుకడియము. చేతదాల్చువది. ఈనగలన్నియు బంగారముతోచేయించి రాజపుటానా, మధ్యహిందూదేశములయందుండు సంపన్నులు ధరింతురు. అక్కడనుండి ఆముట్టుపట్టులనుండు రాష్ట్రములను వ్యాపించియున్నవి. వీని విలువబరువున బట్టి, పనితనమునుబట్టి వివిధముగ నుండును. ఒకరులము లేక ఒకరూపాయలబరువుగల వెండివలరెండణాలమొదలు ఎనిమిదణాలవఱకును, బంగారమువల నాల్గణాలమొదలు రెండురూపాయలవఱకును నుండును. ఒకరూపాయ లేక ఒకరులముబరువు అవున్నవో రెండింటి వైదుభాగములకు (౨) సమానము.

["జర్నల్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఆర్టు అండ్ ఇండస్ట్రీ" అనుమాస పత్రికనుండి]

వం ద న ము

(రవీంద్రకవిచంద్రుని గీతమున కాంధము)

కోపల్లి వేంకటరమణరావు గారు

వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!
కటికిచీకటి కడుపు చెక్కలగుభంగి

నవ్వినాడవుకావున నన్ముడనయి
వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!!

* * * *

ఈ నిరుత్సాహపూరిత పూ నభంబు
నుండి, యింక నగాధమై యుండు నింగి
నుండి, నిర్మలాకాశమందుండి నీకు
వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!!

* * * *

మందగతుల విజృంభించు మలయమారు
తమునఁ జిక్కియొక్కెడ తీతితలము నమరు

పూరిపాన్పునఁ బనలించి మోదమలర
వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!!

* * * *

అనిశ మాకాశవీధియం దవతరించి
మెఱుంగుఁబురుగుల వరుసను మించు నీవి
వెలయు నక్షత్రపంక్తిఁ దవలియు నీకు
వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!!

* * * *

శ్రమనివారణానంతరంబమలసౌఖ్య
కీలకంబగువిశ్రాంతి గృహమునందు
వేడ్క మైశయనించి నీవిత లరసి
వందనం బిదె యర్పింతు నందుకొనుమ!!

అ భి సా రి క

పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు

“శ్రీగభీరనిశీధిని నేటి కబల [నురుక?”
సాహసము చేసెడు తమిస్త్రజలధి

“అడ్డుతగులకు మమ్మ నాయనుగురాయ
డాత్ర పడుచుండు నందు నన్నరసికొనుచు”

“ఈనసంతనిశీధిని నెందు చనునో
నీమ మేమమ్మ? దక్షిణనేత యతడు”

“పొల్లుమాటలు నను నిల్పబోకు మింక
విసిగివేసారి నారాజు వెడలిపోవు”

“ఈప్రశాంతనిశీధిని నిందు నందు
వసతు లెన్నేని కల; వేల బైట చనగ?”

“అది విసీలనదీపులినాంతికమ్ము
పూవుటీరమ్ము, పావురములకు నెలవు”

“ఈదురంతనిశీధిని నెచట నేమి
కలదో? మంచిది కాదమ్మ కాలినడక”

“పూలబెట్టినయట్లు కొంపోవనుండ
సంచబాణుడు, నాకేమి భయము చెలియ?”

“ఈకరాళనిశీధిని నీవ యేల
చనగ, చెలి నంపి రప్పించుకొనగ రాదో?”

“సుందరీ, వల దటు శ్రమయందు నోలె
ఫలము నందును పాలీయవలెనా యేమి?”

శ్రీ శివాజీమహారాజు

జాతీయత లోకమున బలముగొనుచున్న యీ కాలమున జనులపట్టి జాతీయతకొనుటను, జాతికొనుటను జీవితముల వారణోసిన పీఠవరుల చరిత్రములవంకకు ముఖములు సహజము. అట్టి కాశ్వత్రజీవనము లగు వీరాగ్రగణ్యులలో శ్రీ శివాజీమహారాజు కొకడు.

ఈర్ష్యాపరులు కొందఱు తీరిన నొకయల్పునిగ జనులకుఁ బ్రచరింప యత్నించినను, అతనిచరిత్రమును బరికించినచో, వారివ్యాఖ్యానములం దాఁగియుండు హ్యాయ మాలిన్యము పొడవూపక మానదు. కేవల మొకమోటు మానిసియును బందిపోటు స్వతంత్రరాజ్యమును సంస్థాపింపజాలడు. అది యొకప్రతిభాశాలియగు రాజ్య తంత్రజ్ఞుని పని.

సరియగు రాజ్యతంత్రజ్ఞుఁ డెన్నఁడును దన పరిస్థితులఁ జూచి భయమందఁడు; ఆనుహల్యము లేదని వెనుకంజ యివ్వఁడు. ఎట్టి దేశకాలపరిస్థితుల నైనను లొంగదీసికొని, వాని ననుసరించు గావించుకొని, తన పూనినకార్యము నీజేర్చుకొనును. అందును, శివాజీ యెట్టిపరిస్థితులందుఁ దనరాజ్యమును స్థాపించెనో పరికించిన నతనిప్రతిభాపరిమాణము గోచరింపఁ గలదు.

పృథ్వీరాజు పతనము నొందినది (౧౬౯౩) మొదలు ఐదుశతాబ్దము రెడతెగక విదేశీయులదాడులు భారతవర్షమును కలఁచివైచినవి. సురక్షితమున దక్షిణ హిందూదేశమునఁగూడ తాళికోటయున్నది (౧౬౬౪) మొదలుకొని స్వతంత్రరాజ్యము గలిగి, ముసల్మానుల దాడుల లెక్కగొనక తలయెత్తి నిలువఁగలిగిన భారతీయ భూపతి యెవ్వఁడును లేకుండెను. నాటకుండి నీపర

దేశీయప్రభుత్వక్రిందనో ఉన్నతపదవియందు వర్తించు ధనాధ్యుఁడు భారతీయులలో నగ్రగణ్యుఁడుగ నుండెను.

ఇట్లు తరములు గడచిన కొలది స్వాతంత్ర్య సంపాదన మనునది దూరదూరమునకుఁ బోవుచు, తుద కొకయప్రాప్యముగు నాదర్శమైపోయెనని చెప్పవచ్చును. అట్టిపరిస్థితులందు ఒకయెన్నిక లేని కుటుంబమున జన్మించి సాహాయ్యసంపత్తులు లేని యొక సామాన్యయువకుఁడు ౧౬౭౪ సం. న, ఆంధ్రవైభవముతో శత్రుదుర్మి రీక్ష్యముగ వెలుఁగుచుండిన ముగళ సామ్రాజ్యము నెదుటను, ఒకశతాబ్దమునుండి దక్కనునకు శిరోభూషణమై యలరారుచుండిన దీక్షురారురాజ్యము నెదుటను కత్తిగట్టి నిలిచెననిన కడుంగడు వింతగను, హాస్యాస్పదముగను గన్పట్టును. కాని ఆరాజ్యముల భావివలనము నారఁ డెట్లుహింపఁగలెనో యెవ్వఁ డెఱుఁగుదురు? అస్థియందుఁ దనయత్నము నారంభించినచో సఫలమయి తీరునని నిశ్చయించుట కతఁడు దేశకాలములం దెట్టి చిహ్నముల గుఱుతించెనో యెవరు చెప్పగలరు? ఇదియే అతనిప్రతిభను జాటును!

ఎట్టివేళలం దైనను దెగువరియై నిలుచుట బంది పోటునకును లక్షణము గావచ్చును. కాని భావ్యభ్యుదయాదుల నూహించి యాత్మవిశ్వాసమున వర్తించుట వానిపనిగాదు. అశవా, ప్రతిభాశాలియగు బందిపోలే రాజ్యతంత్రజ్ఞుఁ డనుడు.

అపజయము వాటిల్లినచో సాయమొనర్చుటకు శివాజీకి హిందువులుగాని, ముసల్మానులుగాని యెవ్వరు బాసటయైలేరు. అతనితండ్రియు నతనికి సాయ మొసంగుట లేదు. అతనిసోదరుఁ డతనితో యుద్ధమే కావించి

చేను. ప్రజలూ, సుంతయు మెచ్చుటలేదు; వారియం దైకమత్స్యమును లేదు. ఇన్నిటోపము లున్నను దనకు

ముగలులు, వీజపూరులు, పోర్చుగీసులు అనునీ మాడుమహాశక్తులను బ్రతిఘటించి తనస్వతంత్రజాతీయ దుర్గమును నెలకొల్పెను. ఎంతటి రాజ్యతంత్రజ్ఞుడో! ఎట్టి యభూర్వ ప్రతిభ! ఎట్టివీరం!

నెల్లూరునకు చేరుకొనున్న బుచ్చిరాజుపాలెం ఆనుగ్రామమున శ్రీశతశిల్పి నూతులపాటి నరసింహచౌదరి గారిచే త్రిశతాబ్దవర్ధంత్యుత్పన్నమగునగుగాను నిర్మింపబడిన ఛత్రపతి శివాజీమహారాజుగారి విగ్రహముయొక్క-
భాయాచిత్రము.

జయముచేహరునని దూరవృష్టివలన గ్రహించి కార్య రంగమున దుమికినాడు. నవనవోన్మేషకాలినియగు నతని బుద్ధి యతనికి జయపథములందు మార్గవర్ధిని యైవది. తన తపమునకై వలసినంత బలియొసంగినాడు : తుద కఇండ్ల సైన్యము చేకొనినాడు. దేశమున నలజడి ఘటించినను, స్వాతంత్ర్యవైభవమును జేహర్చినాడు. దేశీయులజీవనముల నాహుతియొనర్చినను, దేశీయుల కొకస్వతంత్ర జాతినీ సంఘటించినాడు!

రాజ్యస్థాపనమునఁ గాని, రాజ్యపాలనమునఁగాని యతనికి జాతీయత, దేశభక్తి, స్వాతంత్ర్యాభిమానము నాదర్శములు కాని పరమతత్వము, అసహనము, కొటిల్లము నెంతమాత్రమునుగావు. తనరాజ్యమున నతఁడు మహమ్మదీయులకుఁ గూడ ముద్దోగపడవుల నొసంగి సత్కరించెను; తనమతగ్రంథముల కొసంగిన గౌరవము కురానునకుఁ గూడ నొసఁగెను. అతనిహృదయము విశాలమైనది. సమర్థ రామదాసస్వామికిఁ దనరాజ్యము నర్పించుట యతనిహృదయ మహత్త్వమున కుత్కృష్టముగా తార్కాణము. స్వలాభాభిలాష యింతయు నతనికి లేదు. కేవలము కర్తవ్యమున నాతఁడు తన జీవనమును లగ్నము గావించెను.

శివాజీ యధ్యక్షవీరుడు : మహాత్ముడగు మానవుడు. అతనిచిత్రిత మమాల్యము. ఆతనికి గాంచిన భారతమాత ధన్యురాలు!

తామ్రలిప్తి

ఇటీవలి బెంగాల్ నాగపురరైల్వే మేగజినులో నిట్లున్నది:

కొలఁబుట్టినేమనుకు నైర్మతిదేశను పదిమైళ్ళదూరమున, బొంబాయిరైలుమార్గమున రూపనారాయణనదీ తీరమునందున్న పాంచురప్పేమనుకు ౧౬ మైళ్ళదూరమునందు ప్రాచీనపు టోడరేవుపట్టణమును తామ్రలిప్తి ప్రస్తుతము 'తామ్రలిక్' అను పేరనున్నది.

ఏనా డీపట్టా మోడరేవుపట్టా మయ్యోనో తెలియకుండెను. కాని ఆచెంతను త్రవ్వితీసిన నాణెములపై జస్టినియను చక్రవర్తి శిరస్సు ముద్రితమై యుండుటచే రోమనుచక్రవర్తులకాలమునాటికి యిది మోడరేవుగనుండెనని యూహింపబడియున్నది. దీనిని బట్టి తామ్రలిప్తి ప్రాచ్యదేశములకు ప్రయాణముచేయుచుండిన ఫోనీషియనుల కొకానొక రేవుపట్టాముగానుండెనని స్పష్టమగుచున్నది. ఈపట్టాము భారతదేశమున నతి ప్రాచీనములగు ఓడరేవులలో నొకటి అగుటయే కాక జెంగాలాదేశములో వర్తకవ్యాపారములు నడుచుట కొక్కటియే రేవుపట్టాముగనుండెను. ఇందుమించు దీనికాలమును నిశ్చయించుటకుజైన బౌద్ధబ్రాహ్మణగంస్కృతగ్రంథములను బరిశీలించుటవశ్యకము. ఆగ్రంథములయందు ఈదేరు, రేవుపట్టామునకును, ఈదేరుననున్న రాజ్యముయొక్క రాజధాని కిని, ఆరాజ్యపుప్రజలకును గూడ గలిగినట్లు తరుమగ నుదాహరింపబడినది. ఈగ్రంథములను బట్టియే యీపట్టాము క్రీస్తుకు పూర్వమునుండి రేవుపట్టాముగనుండినట్లు హింపబడినది.

టాలెమి క్రీ. శ. ౧౫౦ వ సంవత్సరమున వ్రాసిన ధూగోళమున దీనిని 'టామలిస్' అనుపేర నుదాహరించియున్నాడు. అందలి ధూగోళచిత్రమున నీపట్టాము గంగానదియొడ్డున కాన్పించుచున్నది.

సింహళిము మొదలయినచోట్లకు బోవున ర్తకులకును, ఇతరులకును నిది రేవుపట్టాముగ నుండెనని మధ్యకాలపు బౌద్ధులు పలుమాటు పేర్కొనియున్నారు. ఈపట్టాము సముద్రపుటొడ్డుననే యున్నట్లు ఫాహియాను (క్రీ. శ. ౪౦౫-౪౧౧) పేర్కొనియున్నాడు. సముద్రమున కెనిమిదిమైళ్లదూరమున నున్నట్లు ప్రాచీనభారతేతిహాసములు తెలుపుచున్నవి. ప్రస్తుత మిది సముద్రమున కరువదిమైళ్లదూరముననున్నది. ఫాహియా నచ్చట నొక బౌద్ధమతమున రెండేండ్లు నివాసము చేసెనట. తరువాత మరల హ్యూన్ త్సాంగు అను నొక చైనాయాత్రికుడు (క్రీ.శ. 7 వ శతాబ్దము) ఈపట్టామొక సింధుకాళిచెంత నున్నదనియు, అచ్చట ౧౦ బౌద్ధమతములుండినవనియు, చానియందు వేగరునన్యాయు లుండినవియు, రెండువందల అడుగుల యెత్తుగల అశోకనిర్మిత స్తంభమొకటియు

చేరువనున్నదనియు నీలిమందు, పట్టు, రాగి (తామ్రము) ఈవస్తువు లిటనుండి ఎగుమతియగుచుండెడివనియు, తామ్ర మెగుమతియగుటచే దీనికి తామ్రలిప్తియనుపేరు వచ్చెననియు వ్రాసియున్నాడు. ఇట్టింగ్ అను మజ్జియొక చైనాయాత్రికు డాశతాబ్దాంతముననే చైనా నుండివచ్చి యచ్చట దిగినాడు. 'హ్యీలను' అను నొక కొరియను (యాత్రికుడు) 'చైనాకుపోవుట కిది రేవుపట్టాము సముద్రమునకు దగ్గర నున్నది.' అని వ్రాసియున్నాడు. మిర్రగుప్తుకు వ్రాసిన 'దశరాజపుత్ర చరిత్ర' (Story of the Ten Princes) యందీపట్టాము గంగానదీ సమీపమున నున్నదనియు, సముద్ర ప్రయాణముచేయు యవనులు మొదలయినవారల పడన లినటికి మాటిమాటికి వచ్చుచు పోవుచు నుండెననియు, అప్పు డీపట్టా మభివృద్ధిదశయందుండెననియు గలదు.

మజ్జియు క్రీ. ౮, ౯ శతాబ్దములకు పూర్వపువసు మా పాణి కొండలపైనున్న కాననమునను ఈమోడరేవుపట్టా ముదాహృతమైనది. తరువాత నెచ్చటను దీని ముచ్చటయే కాన్పింపదు.

ప్రాచీనమహారాణుల చిత్రములు మూడవచిత్రము

షేబారాజ్యపురాణి సాలమనుప్రభువుల సంభాషణము ఆరేవియాదేశమునందలి ప్రాచీనతరమున షేబారాజ్యముయొక్క మహారాణి దుహలాంబరములను, వింత కాంతుల వెదచల్లు ననర్హమణియను భూషణములను ధరించి 'వివేకి' యని ప్రఖ్యాతిగాంచిన సాలమను ప్రభువు నాస్థానమునకు వచ్చెను. 'సాలమనుచక్రవర్తి దైవజ్ఞానసంపన్నుడను ప్రఖ్యాతిని విని యామహారాణి యాతనిని గతినవిషయముల గుఱించి ప్రశ్నించి పరీక్షించుటకై, సుగంధద్రవ్యములను, సువర్ణరత్న భారములను అపారముగ నొంట్లపై నెక్కించుకొనిగొప్పపరివారము వెంటరా నతివైభవముతో నచ్చట కేతెంచెను. ఆతడామె ప్రశ్నముల కన్నిటికిని సరియైన సమాధానములనొసగి యామెను సంతుష్టిపరచెను. ఆతని యద్భుతజ్ఞానమును, సుందరధామమును, సంపదైవ్యభవమును గాంచి యాశ్చర్య

చక్రియై యామె స్థితైను. వింతతావుల పనచల్లు నిల్లు గాలుల నీనుచున్న నెమలి పించెముల వీవనలక్రింద, తళ తళమెరియునట్లు నునుపెక్కించినరాట్లు తాపిన దివ్యభవ నమున, ప్రారవనమృగములవలె నునిపూముగ నిర్మితమైన సువర్ణసింహాసనముపై నాసీనయై యామె సాలసును చక్ర వర్తితో ముచ్చటించుచున్నది.

[ఇ. మఝేనియాగారు చిత్రించిన త్రివర్ణచిత్రమునుం డి. ౧౯౩౩ సం. ఏప్రిల్ ౩౦ వ తేదీ స్థియరపత్రిక.]

అజంతాచిత్రములు

చిత్రము. ౧

పట్టాభిషేకము

ఈచిత్రము మొవటిగవలయుచునందలి నెనుకటి గోడపైన ఎడమప్రక్కనున్నది. ఇందలి ప్రైయర్థభాగ మున కుడిప్రక్కనుండునది యొక అభిషేకశాల. ఒక సింహాసనమున కూర్చుండి అభిషేకమును ఒక స్త్రీపల్లెర మున గొనితెచ్చిన కుభవస్తువులను స్పృశించుచున్నాడు. ఆయన వెనుకధవళిశిరోంబరమునుధరించిఇద్దరురెండుకుంభ ములనుండి జలమును అభిషేకించుచున్నారు. కుంభములపై ననేకచిత్రవిచిత్రాలంకారలేఖనములు కలవు. అభిషేకి వెనుక నిరుపార్యమలందును చామరధరులు కలరు. పుడి వైపుననుండుచామరధారికి ముందుండునది బృహస్పతియై యుండనోపును. దీనికడమవైపు నొకస్త్రీ యొకకుబ్జ తెచ్చిన పల్లెరమును అందుకొనుచున్నది. వీరివెనుక చుట్టి యొకయువతి పల్లెరమున ఖలామల నుంచుకొని నిలువం బడియున్నది. ఒకపురుషుడు తెల్లనినొక్కాను, టోపీని ధరించి, తనచేతి కర్రనునుకొని నిలిచిప్రభునభిషేకమును జూచుచున్నాడు. వానివెనుక నొకడు అభిషేకార్థము సాధారణకుంభమునందు జలమును తెచ్చియున్నాడు. ఇంకను ఎడమప్రక్కను కొందరుభిక్షులు రాజుపట్టాభి షేకసమయమున సన్మానమును బడయ నిరీక్షించు చున్నారు.

చిత్రమునందు క్రిందిసగభాగమున నిద్దరుయువ తులు ఒకపల్లెరమునందు నాలుగు శిశు శిరముల నుంచు కొని యొకభిక్షునికి సమర్పించుచున్నారు. భిక్షువు చేత నొక నల్లనిపూసలమాలనుంచుకొని మంత్రముల బఠించు

చున్నాడు. క్రింద నిద్దరు అంజలిబద్ధులై నిలచియున్నా రు. భిక్షునికి వెనుక నొకడు తెల్ల నియుడుపును ధరించిన వాడు కలడు. పూర్వమున రాజసూయాదికతుసందర్భ ములయందు మృగబలికివారు నరబలులుకూడ నిచ్చు వాడుక యుండెనట.

చిత్రము. ౨

సమన్య

ఇది పదునాఱవ శతాబ్దమున దక్షిణపార్శ్వ కుడ్యముపై చిత్రింపబడియున్నది. రాజాంతఃపురమున నొకవర్తూలాకారమంటపమునందు గౌతమయశోధరా సతులు చెరియొకపర్వకమున తివాసీల నానుకొనిమాడ్చుం డియున్నారు. వారిసావములక్రింద వీరములు కలవు. గౌతముడు తనపురవిహారము ముగియగనే స్వగృహమున కేతెంచి తాను మార్గమున గాంచిన దుఃఖకరములగు దృశ్యములగరించి యశోధరాసతితో చర్చించుచున్నా డు. రాజసూయని మనసున విరాగోత్పత్తికి యశో ధరాసతియు పరివేష్టించియుండు సఖజనంబులును భిన్ను లైనట్లు కన్పట్టుచున్నారు. క్రింద నిరువురు బాలురు ఒండొరుల గొగిలింపుకొని కూర్చుండియున్నారు. అంగొ కనిభుజమున నొకచిన్ని కత్తివ్రేలుచున్నది.

భారతమృత్యుకొకజాబు

[శ్రీమతి బొడ్డపాటి సీతాబాయిగారు]

చిరంజీవి సాభాగ్యవతియగు భారతికి,

నీ ప్రియసోదరి, నీకు జిరాయువు జ్ఞానాభివృద్ధి, ధనసమృద్ధి, సోదరివాత్సల్యము గలుగునట్లుగను, దేశోప కారిణి వసునట్లుగను ఆకీర్షించి వ్రాయునదేమనగా:

నీ మాడవపుట్టినదినము జరిగినట్లు విని చాలా సంతోషించితిని. నేను సంక్రాంతికి ముందు బెజవాడలో మా పుట్టింటికి వెళ్లియుండగా, నా శ్రేయోభిలాషు లొకరు నీవు పుట్టినకొద్దికోజలకే నిన్ను చూడుమని నాకిచ్చిరి. ఆడెల్లవౌట కొంత అలక్ష్యము చేసితినిగాని దేశోద్ధారకులకు నీవు రెండవసంతానమగుటచే నీవున్నా వృద్ధిగాంచి, దేశమున కుపకరించెదవని అనుకొనుచు, నీలోనిపేజీలను తిరుగవేసితిని. సంక్రాంతిపండుగ కాగానే

అజంతాచిత్రము ౧

అజంతాచిత్రము ౨

దేవాదనుండి పట్నము వెళ్లి, నాభర్తగారికి నిన్ను గురించి చెప్పి, నిన్ను మా యింటికి రప్పించగోరితిని. నా కోరికి నెరవేర్చుటయే వారియుద్దేశ్యమగుటచే, నీగుణానుభవములను ఎంచక నీరెండవనెలలో ప్రథమపంచికాసహితముగా నిన్ను మా ఇంటికి రప్పించిరి. అప్పటినుండియూ, నీమా నామా స్నేహము పదిరి దినది నాభివృద్ధివిసది. ప్రథమవత్సరమంతయు నీయభిసాందర్యము చూచియూ, నీలోని చిత్రపులు చూచియూ, నీవుచెప్పెడి కథలు వినియూ నీలో ఆడుకొనుచూ జరిపితిని. నీరెండవయేట మేము చెన్నపట్టణమునుండి యోలాపూరువెళ్లితిమి. నీవింట పెరుగుదునుటచే విడువలేక నిన్నునూ అచ్చటికి తీసుకు వెళ్లితిని. ఇక్కడ నీరూపు కొంతమారెను. నీ కథలు శ్రద్ధగా వినసాగితిని. నీపాటలు పాడుచుంటిని. నీమాటలు నాకిష్టమయ్యెను. నీచేతలు నాకు నచ్చెను. నామనసు నీవు నశమయ్యెను. నేనున్నా నీవలె నుండుటకు ఆలోచించెడిదానను. ఈ యాలోచనలతోనే నీరెండవయేట ఇక్కడ జరిపితిని. నీమాడవనీట యోలాపూరునుండి ఇక్కడికి (లాహోరుకు) వచ్చితిమి. నీస్నేహబలము నిన్నిక్కడికిని తీసుకురాగలిగెను. ఈసంవత్సరము నీలో చాలామార్పులు గలిగినది. లోడి బాలికలవలె నీవు బాలారిష్టములకు లోనుగాక దృఢశరీరవై, అన్ని విషయములలోనూ ముందంజవేసితివి. సమస్తవిషయములూ నీవుగ్రహించితివి. నీచుల్ల నాలోకూడా చాలామార్పులు గలిగినవి. ఆరు నెలసహవాసమునకే వారు పీరుగదు రందురు. అటువంటిని మూడేండ్లసహవాసమగుటచే నీనుండి చాలాసంగతులు గ్రహించితిని. నీవు నాలో నడియున్న నాశక్తిని నాకు స్ఫురింపజేసితివి. నీవు నాకంటె వయసున చిన్నదానవైననూ, గూమున పెద్దదానవు. నిన్ను గురించి వ్రాసినదంతయు అతిశయోక్తి అనిగాని, నిన్ను సాగడితివని గాని ఎంచవద్దు. ఉన్న సంగతిని వ్రాసితిని. నీ కింకాకవిషయము వ్రాయుచున్నాను. పాశ్చాత్యమాసపత్రికలందునూ, వారపత్రికలందునూ, స్త్రీలకొరకు కొన్ని పేజీలను ప్రత్యేకముగనుంచెదరు. దానిలో స్త్రీలగుస్తులు, వారుచేయుపని పనులు, వారు నేర్చుకొనవలసిన శిశుసంరక్షణ, కుట్టుపని, గృహవైద్యము, గృహనిర్వహణము, పాకవిశేషములు మొదలయినవి ముఖ్యముగా ఆడువారే వ్రాసెదరు. అటులే

నీలోకూడా కొంతస్థలమిచ్చి, నీసోదరీమణులచే వ్రాయు స్త్రీ జనోపయోగకరములగు నట్టి చిన్న వ్యాసము లందు ముద్రించిన బాగుగానుండును. ఈసంగతి మీజనకలకు వ్రాయుచుచి వారేమందుకో యని యూహింపుంటిని. నేను వారికి తెలుపుటకంటె నీవు తెలిసిన నీయంతలిపుత్రికావార్తల్యముచేత తప్పక వారంగీకరించి నీసోదరీమణులకుతా వొసగదరని, నీపేర వ్రాసితిని. గనుక కొన్ని పేజీలు స్త్రీలకొరకు ప్రత్యేకించునటులు మీరండ్రెగారిలో చెప్పి, నీసోదరీమణుల కుపకారము చేసెదవని నమ్ముచున్నాను. ఇది నీ ధర్మము. మూడేండ్లపసిపాప కింతబాబేమి టని నాసోదరసోదరీమణు లనుకోవచ్చును. నీవువయస్సున పసిపాపకౌదువుగాని, బుద్ధిని బృహస్పతికి సమానురాలవని వారికి విన్నవించుచున్నాను. నీకాయురారోగ్యైశ్వర్యములు భగవంతుడు ప్రసాదించుగాక! [లాహారు.] ఇట్లు నీ ప్రియసోదరి సీతాబాయి.

ఉద్యోగుల విందులు

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు గారు ౧౯౨౭ మే ౨౧ వ తేదీ కృష్ణాపత్రికయందు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు :

వచ్చే పోయే యుద్ధోగలకు వారి తాబేదారులు విందు లోసంగుట ఒక యాచార మైపోయినది. ప్రతి యుద్ధోగియు కొందరికి మంచివాడుగను, కొందరకు చెడ్డవాడుగను నుండును గాని, తాబేదారులలో కొందరాయనకు విందుచేసినపుడు, తక్కినవారుకూడ తమయం దనిష్టము కలిగి తరువాత వచ్చు ఉద్యోగి అపకార మేమైన చేయునేమో యని ఆవిందులకు పోవుచుందురు. ఈ విందులు, వెళ్లే యుద్ధోగికి చేయుచున్నట్లు పైకి కనబడినను, రాబోవు ఉద్యోగి యీ సంగతి విని తమకేమో లాభము చేయునని యీ తాబేదారులు ఎంచుచుందురు. నీ యుద్ధోగియైనను తన క్రిందివారిని రొట్టుపెట్టుక తనవిధాయకకృత్యమును సరిగా నెరవేర్చుకొన్నంతమాత్రముననే మనవాండ్రు ఆయనకు బ్రహ్మరథముపట్టుట ఆచారమగుచున్నది. ఇట్టి విందులు, టిఫిన్లు, ఫోటోలు ప్రతిఆఫీసులోనూ,

కోర్కెలలోను, పాతకాలలోను మిక్కిలి చవుక యొప్పోయి నవి. ఎట్టి విచక్షణయు లేకుండ మంచివాడనిపించుకొను ప్రతియుద్ధోనికి ఆయన వెళ్లబెట్టుడు ఎక్కడలేని గౌరవము నిచ్చెదరు. ఆయనగండ్రా రాజోపువారి దయ సంపాదించుకొనుట, వెళ్లెవాడు తమ్మును బాధలు పెట్ట లేదను కారణము ఈ తాబేదారుల నిట్టి పనులకు పురి కొలుపుచున్నవి. ఇది బానిసబుద్ధితప్ప వేరు కాదు.

ఇట్టి బానిసబుద్ధి స్థిడర్లలోకూడ వ్యాపించు చున్నది. మునసబు మంచివాడు గనుక విందులు చేయు చున్నామని పీరు చెప్పెదరు. మంచియనగ నేమి? ఈ స్థిడర్లందరు మంచివారు కారా! దొంగతనము, లంజతన ము, బొడ్డవ్యయము, త్రాగుడు మొదలైన యవినితీకర మైన పనులు చేయుచున్నారా? ఇతరులను హింసింపక తనవని తాను చేసికొన్నందుకు ప్రతివాడును మంచివా డనిపించుకొనవచ్చును. ఇట్టి మంచికేనా యీస్థిడర్లు ఒకని తరువాత నొకరు నరుసగా తమ మునసబుగారికి విందులు కావించుట? ఒక స్థిడర్లుగారు తాను ఇరువది యిందరు మునసబులను మాచిననిన్నీ వారిలో ప్రతి వారును యేస్థిడర్లనో తిట్టుచుండెననియు, ఈ ప్రస్తు తము మునసబుగారు తానిక్కడనున్న సంవత్సరములో ఎవరిని తిట్టలేదు గనుక తా నాయనకు విందుచేసితి ననియు చెప్పినారు. ఇట్టి బానిసస్వభావము స్వతంత్ర వృత్తి నవలంబించు నీస్థిడర్లకే యలవడినపుడు యిక తాబేదార్ల విషయమై చెప్పనేల?

స్థిడర్లకును మునసబుగారికిని మధ్య హిందూ మతానుసారమైన భార్యభర్తల న్యాయమేర్పడి వారు రెండవవారికి వంగి వంగి సలాములు చేయుచు, వారికి కోపము వచ్చిన తమ జీవనోపాధికి భంగము కలుగునని యెంచుచు తాము ఎంతధనము సంపాదించినను తమ క్రింది స్థిడర్లకుకూడ ఈ బానిసత్వమునే నేర్పెడి మార్గదర్శకు లగుచున్నారు. న్యాయాధికారియు, న్యాయ వాదియు న్యాయాన్యాయవిచారణకు సమాన గౌరవ ములకే పాత్రులగుదురని పీరు ఎంచెరు. యజమానుని యెడల నొకరు ప్రవర్తించునట్లు పీరు న్యాయాధికారుల యెదుట మెలగుచుండుట. తమయింటి కెన్నడును మున సబుగారు తన గడువుకాలములో రాకపోయినను సరే,

తమతో నెన్నడును మనసిచ్చి మాట్లాడకపోయినను సరే, కేసులు తగులబెట్టిననుసరే, గ్రామజీవనములో నెవ్వధము గాను ఆయన పాల్గొనకపోయిననుసరే, తమ్మును తన యింటి కెప్పుడును విందుకు పిలువకపోయినను సరే, ఆయనసబు వెళ్లబెట్టుడు యీస్థిడర్లు విందులు చేయుచు తమమీద వారి కాధ్యక్షమున్నదని ఒప్పుకొనుచున్నారు. దీనికితోడు మునసబుల, సబుజడ్డలజీతములు వృద్ధియగుట, స్థిడర్ల సంఖ్య యెక్కువై వీరి అయివకా తస్థమందుట కూడ తటస్థించినది. వీరిలో ఐకమత్యము నశించి, గవర్న మెంటు నొద్దరక్తంబెకూడ అధోగతికి దిగిపోయిరి. ఇటు పార్టీలమను, అటు న్యాయాధికార్లకునుకూడ బాని సలై స్వగౌరవమును చెడగొట్టుకొనుచున్నారు. ఒక యుద్ధోనికి తన విద్యుక్తకార్యములను సరిగా నెరవేర్చు కొనుటయేకాక ప్రజలతోకలసి ఆయాపట్టణములలోని సాంఘిక ఆర్థిక విద్యావిషయిక సాంక్రామిక విషయ ములలో వేనియందైనను పాల్గొనినయెడల అతనికి వింగు చేయుటలో కొంత అందము వంద చున్నది. ఏవిషయము లోను ప్రజాహితైక జీవనములో పాల్గొనక తన జీతము సంతయు మూటగట్టుకొని, తనబొజ్జ తాను నింపుకొనుచు స్వాధిపత్యపరుడైన యుద్ధోనికి విందులుచేసి గౌరవింప జూచుట మన యాత్మగౌరవమును పోగొట్టి ప్రజాసామాన్యములో హాస్యాస్పదుల మగునట్లు చేయును.

శ్రీ సుబామ్చంద్రబోసు

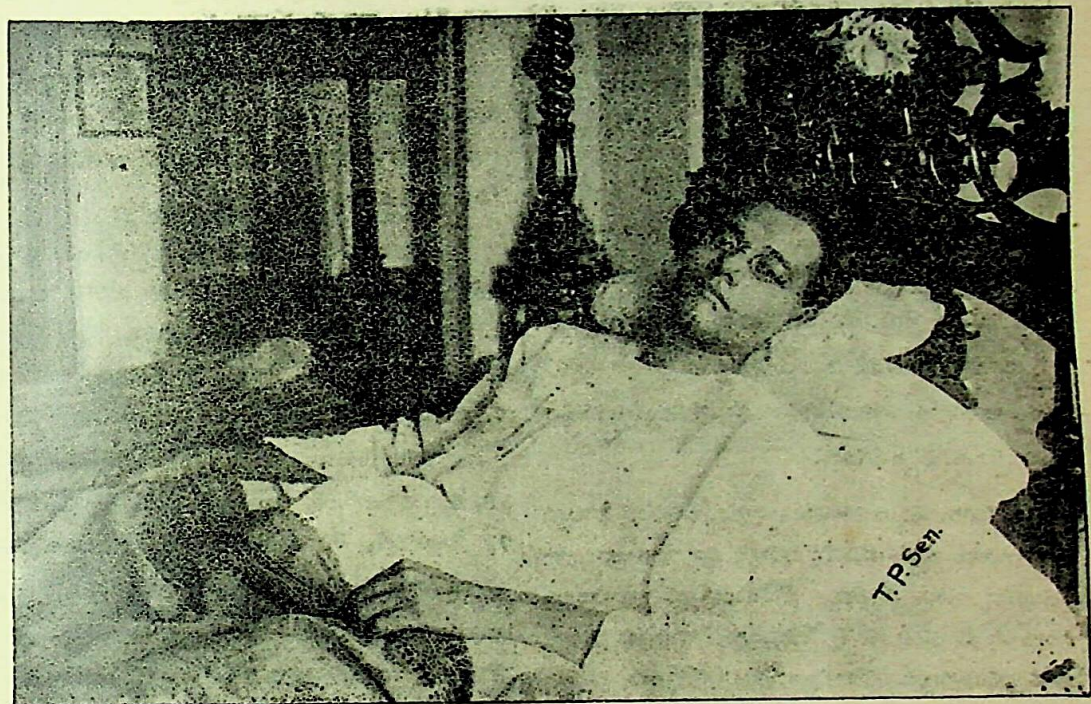
౧౯౨౧ సంవత్సరము ఏప్రిల్ మాసమున బెంగాలు ఆర్డినన్సు శాసనము ననుసరించి నిర్బంధితులయి రెండు సంవత్సరములు, ఏడుమాసములు జైలులలో పెక్కు యిక్కట్లలకు లోనయి తుదకు శుయరోగపీడితుడై ప్రాణాంతిశీతికరాగా బోసుగారిని ప్రభుత్వమువారు ౧౯౨౨ సం॥ మే-ల ౧౬వ తేదీనా డెట్టి మరతులను గోరక విడుదలచేసిరి. బోసుగారు తమ గృహమున విశ్ర మించియుండగ దీనిన ఛాయాచిత్రమిది.

వీరి విడుదలనుగూర్చి ౧౯౨౨ వ సంవత్సరము మే-ల ౨౧ వ తేదీ కృష్ణాపత్రిక

“వీరి విడుదల ప్రజాందోళనముయొక్క ఫలితమని కొందరు, వంగరాష్ట్రము యొక్క క్రొత్త గవర్నరు

గారి యజ్ఞదార్యనూచక మని మరి కొందరును వాకొనుచున్నారు. ఈ విడుదలకు సంబంధించిన సంగతి సంపర్కములను గొంచెము లోతుగఁ దరచి చూచితి మేని, ఇయ్యది ప్రజాండోళనముచేగాని, అధికారవర్తమనందలి మార్పువలన గాని, కాదని బోధపడగలదు.”

బోసుగారు తిరిగి కర్మ క్షేత్రమునకు రాజాలరు. వారి నిష్పాదు విడుదలచేసినంత మాత్రమున, వారింతలో తిరిగి కార్యరంగమునకు దుముకగలరని గవర్నమెంటువారు నమ్మజాలరు. ఈ కారణముచేత బోసుగారిని విడుదల చేసేరే కాని రాజకీయ కారణము చేత గాదని నిస్సంశ

శ్రీ సుబాషచంద్రబోసు.

అని చెప్పి అందుకు గల కారణములను జర్పించుచు తుదకు బోసుగారి అనారోగ్యమే వారి విడుదలకు కారణ మగునని యిట్లు వాకొనుచున్నది.

“బోసుగారి తీవ్రవ్యాధియే యీవిడుదలకు కారణమనుట నిస్సంశయము. వెనుకను గాంధీగారినిగూడ నిశ్చే విడుదలచేసిరి. వ్యాధి జైల్లో గల చికిత్సోపాయములకుదాటినదని తలంచినప్పుడు, వారిని విడుదలచేయుటతప్ప గవర్నమెంటు వారికి గత్యంతరము లేదు. బోసుగారి వ్యాధి యపాయకరమైనదని గవర్నరుగారి స్వంతడాక్టర్లే యభిప్రాయ మిచ్చినప్పుడు గవర్నమెంటు వారి కింకొక మార్గము లేక పోయినది. ఈవ్యాధి కుదురుట కథను మేరెండు మాడు సంవత్సరములో పట్టును, అంతవఱకును

యముగ జెప్పవచ్చును బోసుగారిచూరోగ్యమైన సంతత్యరలో చక్కబడుట కవకాశము కల్పింపబడిన దను కారణము తప్ప గవర్నమెంటువారు తుదకు తమ యక్రమమునుగుర్తించి న్యాయపథమును త్రొక్కుదురని సంతసించుటకు అవకాశము లేదు.”

హిందూస్త్రీ

“సుజాత” ౧-వ సంపుటము ౫-వ సంచిక యందు శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు ఇట్లు నుడివిరి:

పురుషు డెంతమంది స్త్రీల నైన పెండ్లాడవచ్చును. భార్య చనిపోతే వెంటనే యింకొకలెను కట్టుకొన

నచ్చును. అట్లు చేయకపోయినా విహికకులులను బడయవచ్చును. ఒక భార్యను విడిచిపెట్టి, అంటే ఆమె శీవితమును స్వంసముచేసి, మరియొకతెను పెండ్లాడవచ్చును. స్త్రీ యట్లుకాదు! భర్త పోతే స్త్రీసహగ మనముచేయవలెను. లేకున్న వికృతరూపిణియై విహిక ప్రవృత్తిని విడిచి ముండమోపియై యుండవలెను. నిర్దయుడై భర్త విడిచిపెట్టినచో కిక్కురుచునకుండ మోడై యుండవలెను. ఈ దౌర్జన్యముతో ప్రేమయొక్క యాధి పత్యము కుడిచిపెట్టుకొని పోయినది. దీనితో దాంపత్య ధర్మమునకు విఘాతము కలిగినది.

మనకు మరల నేర్పవలసినది ఏమిట? కనేకు లనేకవిధముల ప్రయత్నించుచున్నారు. గాని స్త్రీల విషయమున శ్రద్ధచేయుట లేదు. సత్యము లింకను గమనింపబడలేదు. స్త్రీని బాగుచేసితి మేని మన మిప్పుడు కొనసాగింపలేకున్న అనేకోద్యమముల నామె చక్కగ నిర్వహించి పురుషుని శ్రమను తగ్గింపగలదు.

మీరు నిర్బంధవిద్యను ప్రారంభింపుడు; బాల్యవివాహములను రద్దుచేయుడు; విరతు వివాహములను కాసింపుడు; ఆస్పృశ్యతను తొలగింపుడు; రాటమును విసరుడు; హిందీని నెత్తి కెక్కించు కొనుడు; గర్భాధాన వయస్సును మోచింపుడు; వేశ్యలను తగ్గించి నృత్యగానాభినయములను చంపివేయుడు; గ్రామ పునర్నిర్మాణ మనబడు దానిని సాగింపుడు; హిందూ మహమ్మదీయ సఖ్యమును సాధింపుడు; రాటపుకెండా నెరువ వేయుడు; శాసనసభల నాక్రమింపుడు; లేకున్న వానిని నాశనము చేయుడు; ఏమయిన చేయుడు బాతి బాగుపడుట కివి మార్గములు కావు. బాతీయ నిర్మాణము పురుషుని పని గాదు. పురుషుని హృదయము నిర్మలము కావలెనన్న అది మాతృప్రసన్నమువలన గాని కాదు. పురుషుని శక్తి నిశ్చితముకావలెనన్న అదిమాతృలాలనము వలన గాని కాదు. హిందూ స్త్రీ హృదయము సంస్కరింప బడునంతవరకును హిందూజాతి మన్నతి రాదు; హిందూ స్త్రీకి బంధము క్తి యగునంతవరకు హిందూదేశమునకు మోక్షములేదు.

తథాస్తు

(మార్కండేయపురాణము అధ్యాయం ౪౬)

గంజాం మండలమునందలి లక్ష్మీనరసు పేట నివాసులగు పారనంది సర్వేశ్వరశాస్త్రి గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

పూర్వము రమోనుప్రధానుడగు 'దుస్సహు' డను యక్షుడు బ్రహ్మచే సృజించబడియె. ఋతుకాలంబున చండాలవర్ణనమువలన కలిభార్యయందు పుట్టిన 'నిరాశ్రి' యనునది వీనిభార్య.

ఈపంపతులప నెనమండ్రు పుత్తులును, పుత్తులతో సమానసంఖ్యగల పుత్రికలును గలిసిరి. అందు, 1. చంతాకృష్టి, 2. తథోక్తి (తథాస్తు), 3. పరివర్తి, 4. అంగయక్కు, 5. శకుని, 6. గంజప్రాస్తరితుడు, 7. గర్భఘ్నుడు, 8. సస్యఘ్నుడు అనువారు పుత్తులు.

1. నియోజిక, 2. విరోధిని, 3. స్వయంహరకరి, 4. భ్రామణి, 5. ఋతుహారిక, 6. స్మృతిహారిణి, 7. వీజహారిణి, 8. విద్యేషిణియను వీరు పుత్రికలు.

వీరిలో ద్వితీయ సుపుత్తుడగు 'తథోక్తి' అనునాతడు ప్రతిగృహముననుండి యాయంతివారు మంచుమాటనుగాని చెడమాటనుగాని పలికినపుడెల్ల 'తథాస్తు' అని యనుమండును. నానిపల్కు న్యర్థముకాదు. (అమోఘాశీర్వచనము) గాన ప్రతివారును సర్వకాలములయందు శుభవాక్యములనే పలుకుమండవలెను. ఒకనేళ నమంగళవాక్యముల నుచ్చరించినచో వెంటనే క్షిభగవన్నాచు సమరణముఁ జేయవలయును.

శ్లో. తిష్ఠ త్వన్యః కుమారస్తు తథాస్తి త్వస్కృ ద్వదక్షా; శుభాశుభే నృణాం యుంతే తథోక్తి స్తన్న నాన్యథా. తస్మాదదృష్టం మంగళ్యం వక్తవ్యం పండితైస్సదా; నృప్తే శ్రుతే తథావోక్తే క్తిర్దనీయో జనార్దనః. అని యున్నది.

'తథాస్తు దేవతలు కలరు' అని మనప్రాచీనులు చెప్పుట కీపురాణాభి కొంతయాధారమై యుండవచ్చును. తథోక్తికీక గల తక్కిన సోదరీసోదరుల కృత్యములు అతిక్రూరములుగఁ జెప్పబడియున్నవి. వీరితండ్రీయగు

దుస్సహనకు యుష్పదియైనమండ్రు పాత్రులును దౌహి
త్రులును కర్గిరి. అందులో 'తహ్' క్తికి పుట్టిన 'కాల
జహ్' డనువాఁడొకదుస్సహపాత్రుఁడు. ఈసంఘతివా
రందఱును బాంధవ్యముచేతనేకాక స్వభావకృత్యములచే
గూడ మిగుల సన్నిహితులు.

తైపురైటింగు యంత్రముతో చిత్రించిన

చిత్రిములు

(15-5-27 తైప్పు ఆఫ్ ఇండియా నుండి.)

ఈరెండు చిత్రములను ఫోటోచిత్రములను జూచి
తైపురైటింగు యంత్రముతో విజయనగరనివాసులగు
శ్రీయం. వి. సుబ్బరావుగా చిత్రించిరి. కేవలము ఉత్తర
ములు వ్రాయుట కుపయోగించుచుండిన తైపురైటింగు
యంత్రముచే చిత్రములనుగూడ చిత్రింపు శ్రీ సుబ్బరా
వుగారి యద్భుతకౌశల్యము ప్రశంసార్హము.

౨. మండి రాణి సాహెబ్ గారు

౧. ఇర్విన్ ప్రభువు రాజప్రతినిధి

హృదయస్పందము
[‘మాధురీ’ పత్రిక వైశాఖ సంచికనుండి]

కాయ మెంతనూలముగ నున్న, హృదయ
మంత మందముగ గొట్టుకొనును. ఏనుగుగండె నిమిష
మునకు ౨౫ మారులు కొట్టుకొనును; గాడిదగండె
౫౦ మారులు కొట్టుకొనును. సామాన్యముగా పురుషుని
హృదయము ౭౦ మారులును, స్త్రీహృదయము ౮౦
మారులును, యువకుని హృదయము ౯౦ మారులును,
అప్పుడే పుట్టిన శిశువు హృదయము ౧౪౦ మారులును
స్పందించును. కుండేలుగండెలు ౧౫౦ పర్యాయము
లును, ఎలుకగండెలు ౧౭౫ పర్యాయములును అదరును.
ఏపనియైన చేసినచో హృదయస్పందము హెచ్చును.
ఏపనియు లేక దినమెల్ల పండుకొనియుండినచో
హృదయస్పందము ౨౦,౦౦౦ మారులు తగ్గును. పుట్టు
టకు నాల్గిమాసముల పూర్వమునుండి మరణపర్యంతమును
హృదయ మెడతెగక సాలునకు ౪౦,౦౦౦,౦౦౦,౦౦౦
పర్యాయముల వంతున స్పందించును. శరీరమునుండి
నేలుపరిచిన హృదయమును ఉప్పుకలిపిన నీటిలోనుంచి,

నడుమ నడుమ పంచదార నీటిలో నేయుచుండినాడో అది కొన్నాళ్ల వఱకు స్పందించుచుండును. మరణించునన్న మనుష్యుని హృదయమును మఱి కొంతకాలమువరకు నదరు చుండునట్లు చేసి వైజ్ఞానికులు మనుష్యుల హృదయము నొందుటకు మొదటి మెట్టు సాధించినారు. కాని నిజముగ మనసు అచుకత్వము నొందగలమా, లేమా చూడవలయును.

గ్రామములు-విశ్వవిద్యాలయములు

[శ్రీ యస్. వి. రామమూర్తి ఐ.సి.ఎస్.

గారు జనవరి ౧౯౨౭ హిందుస్తాన్ రివ్యూ' పత్రికయందు "భారతవర్షమున గ్రామసంచాయతులు" అను వ్యాసమున నీ క్రింది విషయములు వ్రాసిరి.]

నేల కొలది భారతీయయువకులు విశ్వవిద్యాలయములందు విద్యగణించుచున్నారు. డిగ్రీలుపడసి వీరు తమ తమ యువ్యోగముల బడుదురు. వారు పట్టాములందే యుండవలెను గాని పల్లెటూళ్లయందు ననింపజాలరు. వారి విద్యవలన పల్లెటూళ్ల కేమియు లాభములేదు. కాని మనవిశ్వవిద్యాలయములు కేవలము పట్టావాసుల ధనమువలననే సాగుటలేదు. అందులకు చాలవఱకు గ్రామములే సాయపడుచున్నవి. గ్రామస్థుల ధనమువలననే సర్కారు ఖజానాలు చాల భాగము నిండుచున్నవి. గ్రామస్థుల ధనమువలననే విశ్వవిద్యాలయములకు పునాది యేర్పడినది. గ్రామస్థుల ధనమువలననే యవి నడచుచున్నవి. అట్టియెడ నీ విద్యాలయములలో సుతీర్ణులైన విద్యార్థులను గ్రామములందు విద్యా ప్రచారము గావించునట్లే ప్రోత్సహింపరాదు? అట్లయిన, డబ్బిచ్చినందులకు గ్రామములకు గూడ కొంత లాభముచేసారును. ఉపాధు లాసించు విద్యార్థులకు, వారొక కొన్ని గ్రామములందు సంచారముచేయుచు విద్యాప్రచారముగావించు పద్ధతిపయినే బి.ఏ., యం.ఏ. మొదలగు బిరుదులను సాధించునట్లుగా వింపవలెను. దీనివలన విద్యాభివృద్ధి గలిగి, గ్రామము లారోగ్యవంతుములై యెక్కువపాటుపడు శక్తి గలిగి దేశమున కార్థికవృద్ధినిగూడ సమకూర్చును. నేడు

గ్రామములు చాలనీచిహ్నియందున్నవి. ఈనీతికి కారణము కేవలము దారిద్ర్యము కాదు; జ్ఞానాభావమే ముఖ్య హేతువు.

ఒక్కొక్క గ్రామమునం దొకరిద్దఱు యువకులు విద్యాలయములయందు విద్యనేర్చినవారున్నను, సమాహములవలన గ్రామములకు గలుగు ప్రభావము ఒక రిద్దఱువ్యక్తులవలన గలుగజాలదు. పురములందలి యువకులకు గ్రామములందు సంచారముచేయుట శ్రమదాయకమే యయినను, దానివలన గలుగు నైతికవికాసము చాలగ ముండును. గ్రామముల కిదియొక మహాపకారముగాదు. ఇది నాగరిక జనులకు గ్రామములయెడ గల చిరవిస్మృత మగుకర్తవ్యము.

పాఠాంగు స్త్రీలు-బర్మాదేశము

(ఆడువాండ్ర ఆలంకారముల ఆగడములు)

[౧౯౨౭ సంవత్సరము మేనెల ౧౫ వ తేదీ టైముస్ ఆఫ్ ఇండియా పత్రికనుండి]

బర్మాదేశమున 'పాఠాంగు' లను నొక జాతివారు గలరు. వీరిది ౧౫ వ వరపుమైళ్లు వైశాల్యముగల పర్వత మయదేశము. దక్షిణ 'పాక' సంస్థానములలోని 'హంగ్ పెయి' సంస్థానమునుండి దక్షిణమున 'కారెన్సి' లోని 'బాలేక్' సంస్థానమువర కదేశము వ్యాపించియున్నది. వీరిస్వరూపము చాలవఱకు చైనావారిని బోలియుండును. వీరిభాషకును, చైనావారిభాషకును సంబంధముగలదు. ౧౯౨౧వ సంవత్సరపు జనాభాప్రకారము ఈభాషను మాట్లాడువారు ౨౨, ౨౫౯ మంది యున్నను ఈ 'పాఠాంగు' జాతికి జెందినవారు ౧౩, ౭౫౫ మందిమాత్రము కలరు. వీరిలో స్త్రీలు పురుషులు సమానముగ నుండురు.

పాఠాంగులు గడుసరలు. వీరు ఇరుగు పొరుగు జాతులవారికంటె యిసుమదిగ ఆహారమును గైకొందురు; ఇనుమడిగ పనిచేయుదురు. వీరికి వేటాడుటయందు నేర్పును ఆసక్తియును గలదు. వీరు నిర్దయులై చిన్న చిన్న పక్షులను పైతము వేటాడుదురు.

వీరినాయకుడు వీరిజాతివాడు కాడు. వీరాతని దానిని తానొకడే కాల్చి పక్వముచేయవలెను. తిన్నగా వేటొకజాతినుండి సొమ్మునిచ్చి కొనెదరు. ఇట్లు వీ పెరిగిన యున్నతప్పుకము నెక్కవలెను. ముడియు రిప్పటికి రెండుమాటులు తమనాయకుని కొనిరి. మొదటి మాడేండ్లవయసుగల కోడిపుంజుకాలినుండి మాంసము

౧. పాదాంగుస్త్రీలు. వీరు భరించిన ఇల్లడిమిట్టలు పొడవయిన యిల్లడికమ్మితో చేసినవి. వీరికి అలంకారమునందు గల అభిమానము వీరిముఖములయం దుట్టివచ్చుచున్నది.

యాతడు ఇప్పటి నాయకునికి తాతయో, బంధువో అగు ను. ఆతడు 'సాన్' జాతికి జెందినవాడు. తమ యభి ప్రాయమునకు విరుద్ధముగ నాతడు ప్రవర్తించుటచే వారాతని జంపివైచిరి. తత్ప్రభువుగ నాడే క పు పాలములు ఫలశూన్యము లయ్యెను. ఎల్లపైరులును చక్కగా పెరుగును. గాని, ఫలముమాత్రము లేకుండెడివట. తరువాత మఱియొకనిని అధికముగ సొమ్మునిచ్చి కొనిరి. కొనుటకుబూర్వ మాతని సామర్థ్యమును, బలమును నీ క్రిందివిధముగ బరీక్షించిరి : ఒకగొప్ప కారుపందిని పిడికిట గ్రుద్దికాని, బల్లెముతో బొడిచికాని చంపిచుంటుపై

నంతయు నొకేమా టూడదీయవలెను.

వీరు కొంత జంకులు లేక కలసి మెలసి చెలిమి చేయ దగియుందురు. ఈజాతివారిలో స్త్రీలయెడ గౌరవ మధికము. ఆడువారు అలంకారవియలు. వీరుభరించు జాకెట్లు చాలవఱకు తెలుపు, ఎరుపు రంగుగలిగి పొడవుగ నుండును. వానియందులు నీలిరంగు గలిగి యుండును. వీరు అలంకారముగ కంఠమునందును, కాళ్ళయందు దునుభరించు ఇల్లడి కమ్మిమట్టలు మిలమిల మెరయుచు మిగులవంతము గొలుపుచుండును. ఈ యలంకారమువలన వీరికంగనైకల్యము గలిగెను. మెడయందలి చుట్టుమలన

౨. ఇటీవల నవీనపద్ధతి నలంకరించుకొని యున్న 'పాడాంగు' సుందరి.

మెడ కొన్నియంగుళముల పొడ వధికముగ పెరుగును. ఇత్తడిచుట్టలుగల మెడలు, వాలుబుజుములు గల యీ స్త్రీలు 'హం' 'హేను' సారాయిబుడ్లవలెనుండి నవ్వుపుట్టించుచుందురు. చిన్న పిల్లలకుగూడ నీచుట్టలువగిలించిక్రమముగ కంఠము సాగునట్లు చేయుదురు. ఎంతపొడవుగ కంఠము పెరిగిన నంతయందును నీవీరియభిప్రాయము. వీరొకొక్కరు ధరించు నిత్తడిచుట్టలు ఇరువదిపానులకు మించిన బరువు గలిగియుండును.

ఆభరణములయందలి పిచ్చిచే నిట్లంగనలు తమ సహజభాందర్యమును గోలుపోయి వికారరూపములను చెందుచుండు టాళ్ళర్యమును గలిగింపక మానను.

౩. చక్కగా అలంకరించుకొనియున్న పాడాంగు స్త్రీ (పిఱుదవైపు). కాళ్లయందును, కంఠమునందును ఇరువదిపానులకు మించిన బరువుగల ఇత్తడిచుట్టలను ధరించియున్నది.

౪. తనసింగారమునకు మరయును గర్వికురాలైయున్న పాదాంగు యువతి. కంఠమునందలి చుట్టలలో పైవలయును ఆరుపాసులకన్న నెక్కువ బరువుగలిగియుండును. ఈచుట్టలవలన పీరు క్రిందికి జూడజాలరు. ఒకశతాబ్దమునకు బూర్వము పురుషులు పైతము నిట్లే యలంకరించుకొనుచుండిరట.

భారతీయ చిత్రకళలో నూతనశక్తి

(ఆంధ్రుల చిత్రకళావికాసము.)

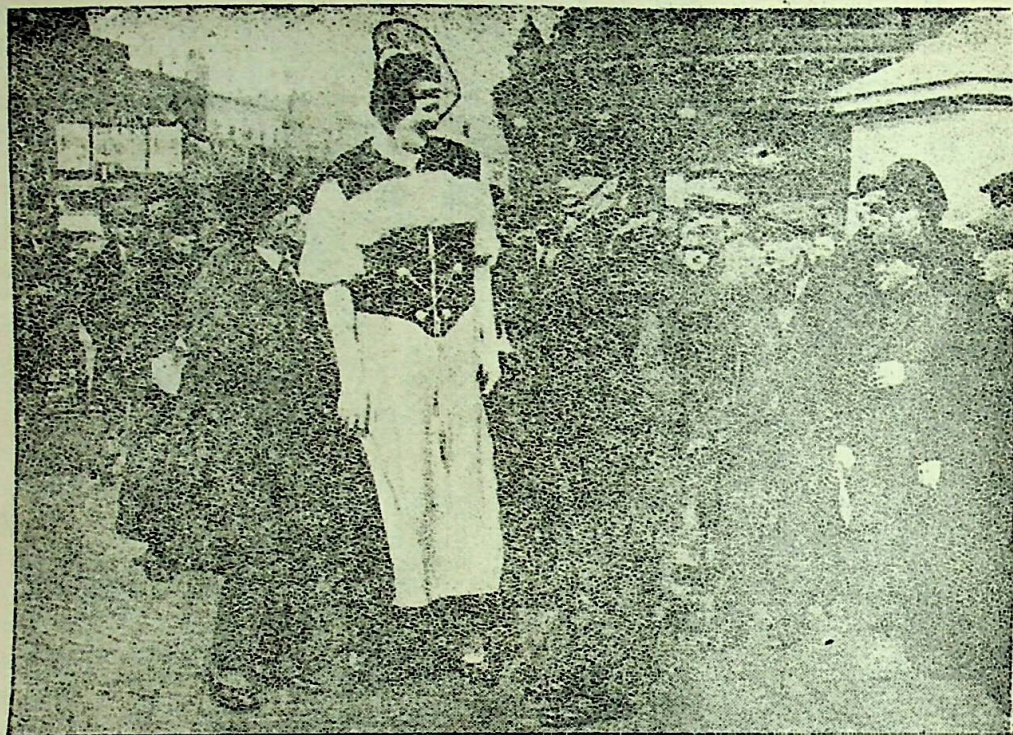
మిథిక్ సాపైటీ త్రైమాసికపత్రిక ఏప్రిల్ సంచికకు భావచిత్రలేఖనాశిరోమణి బిరుదాంకితులైన శ్రీయుత యా. వ్యాసారామ్ గారు 'భారతీయ చిత్రకళలో నూతనశక్తి' అను వ్యాసమొకటి వ్రాసియున్నారు. వారు చిత్రకళ దాని పరమార్థము, పాశ్చాత్యచిత్రకళకు ప్రాచ్యదేశచిత్రకళకు గల భేదము, కడచిన శతాబ్దికడపటి భాగమునుండి హిందూదేశమున చిత్రకళపై కలిగిన అభిమానాదరములు—ఈ మొదలగు విషయములను గుఱించి వివరించుచు నడుమ రవివర్మ చిత్ర

ములు, అందలి కళాసంప్రదాయములు, నేటినుండ్రసిద్ధ వంగదేశ చిత్రకారులు, వారి కళాకౌశలము, వారిలో ఒక్కొక్కరి చిత్రరచనలలో నుండు భేదములు, రవివర్మచిత్రములకు వంగీయచిత్రములకు సంప్రదాయములలోగల భేదము—ఇవి యన్నియు తీవ్రముగను, సూక్ష్మముగను వివరించిరి. ఈసంపదర్శమున ఆంధ్రుల చిత్రకళా పునరుద్ధరణప్రయత్నములను గుఱించి యిట్లు వ్రాసిరి :

“బంగాదేశమున కళావిషయమున గలిగిన పునర్వికాసము మాలమున ఆంధ్రదేశమునకు కళావిషయమై యభిమానము కలిగి దానిని పునరుద్ధరింప ప్రయత్నములుజరిగెను. దక్షిణహిందూదేశమునందలి యేయిరవంశదేశములందుకంటెను ఆంధ్రదేశమున దేశాభిమానము నిజముగా ఒకజీవశక్తియే. ఆంధ్రులలో కళాభివృద్ధివిషయమై కలిగిన యభిమానము బూటకము కావనుటకు వారిలోని సుప్రసిద్ధ చిత్రకారు డగు డి. రామారావు గతించిన వివర అతనికి స్మారకచిహ్నముగ నుండుటకై స్థిరమైన యొకచిత్రకళాబోధనా మందిరమును కలెక్టుటయే తార్కాణము.

ఇప్పటి చిత్రకారులలో శ్రీ అచారి బాపిరాజు ముందు ముందు చాలఅభివృద్ధిలోనికిరంగలవనితోచుచున్నది. నూతనోత్సాహపూరితులైన యాయాంధ్రచిత్రకారులును అజంతానే యాదర్శముగ నైకొందురు. అజంతానుత్కృష్టముగ నైకొన్నప్పటికి వారు జీవితములోని ఆంధ్రాదర్శమును, దేశీయములైన వారి యాచారవ్యవహారములను లేమి చిత్రరచనలలో ప్రతిఫలించునట్లు చేయుటకై ప్రయత్నించుచున్నారు. ఆంధ్రచిత్రకళ యింకను శైశవావస్థయందే యుండుటచేత దాని భావిత్తినిగుఱించి యయాచారు చేయుట యనుచితము. అయినను, వారుమాడ కళను పునరుద్ధరించుట యత్యంతావశ్యకమని యోజించి, వారియయాచారుకార్యరూపమునకు దెచ్చుటకై మనస్ఫూర్తిగ తీవ్రముగ పనిచేయుచున్నందులకు వారినభినందింపదగియున్నది.”

పొడవైన యాడుది

మిస్. డౌరైస్ దువాల అను పేరుగల యీ మె లండనునగర నివాసిని. ఈమె పొడవు ఎనిమిది అడుగులు, ఒక అంగుళము. ఈమె విహారమునకై వీధివెంట బయలు వెడలెను. కొంతవడికి వెంటనంటిన గుంపునకు దాళ జాలక తిరిగి యింటికి జేరుకొనవలసిన దయ్యెను. ఈమె తలిదండ్రులు, పదునారేండ్లవయసుగల సోదరియు సంవత్సరాలే మితముగ పొడవుగలిగి యుందురు. ప్రపంచమున నీమొకన్న పొడవయిన యాడుది వేటెవ్వరెప్పు లేదు. (టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా. 8-5-1927.)

నూతన ఢిల్లీనగరము

౧౯౨౭, మేనెల ఇండియను రిపబ్లికన్ ట్రిబ్యూన్ వ్రాయుచున్నది.

నూతన ఢిల్లీ నగరమున డెబ్బదివేలు ప్రజలు త్వరలో చేరనున్నారు. ౨౪ మైళ్లు పొడవుగల రోడ్లు అచ్చట

నున్నవి. ౨౦౦ మైళ్లు పొడవుగల విద్యుత్తంత్రాలు కూరబడినవి. ఇప్పటికి నగరనిర్మాణమునకు ౯,౨౫౦,౦౦౦ పౌనులు వ్యయమైనవి.

సంపూర్ణనగర నిర్మాణమునకు ముదింపు ఇట్లు వేయబడినది :

పౌనులు	
పార్లమెంటు కార్యాలయము	౫౬౨,౫౦౦
సెక్రెటేరియటు (మంత్రివర్గ) కార్యాలయము	౪౧,౩౧౨,౫౦౦
రాజప్రతినిధి భవనము	౧,౯౩౩,౫౦౦
ఇతర భవనములు	౧,౧౨౫,౦౦౦

నగరనిర్మాణమునకు నికరవ్యయము ౧౦,౫౦౦,౦౦౦ పౌనులనియు, తోటలు, ఉద్యానములు మొదలయిన నానియొక్క నిర్మాణమునకు ౩,౭౫౦౦౦ పౌనులనియు ముదింపు వేయబడెను.

శ్రీ రోమెయిను రోలెండుగారు

(నోబెల్ సారస్వతబహుమానమును గొంచినవారు)

మాడరన్ రిచ్యూ పత్రికాసంపాదకులు శ్రీ రామానంద చటర్జి గారు

౧౯౨౬ సెప్టెంబరుమాసమున చటర్జిగారు జీనీవానుండి రోలెండుగారిని సంవర్సంప వెళ్ళినపుడు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

చైనా కత్తికట్టవలెను

డాక్టరు ఛారల్సు ఇ. జెఫర్ సనుగారు (అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములకు జేదినవారు) 'ది క్రిశ్చియను రిజిస్టరు'లో నుదాహరించిన రీతిని ఇట్లు వ్రాయుచున్నాడు:

నేను చైనాలోనుండుగా నాకు దెలిసిన విషయములను లగు విషయములలో ఒకవిషయమును నాకు సంవర్సన భాగ్యము లభించిన గొప్ప మనుష్యులలో నొక డగు ఆ మాయి విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షుడు చెప్పినాడు. మే మిరువురమును హాంకాంగువెళ్ళుచు నోడ పైకెట్టిన గూర్పుండి

ప్రభుత్వోద్యోగుల ప్రజాహితకార్యములు

౧౯౨౭ మేనెల మాడరన్ రిచ్యూపత్రిక

ఇట్లు పొచ్చరించుచున్నది:

నాలుగేండ్లక్రిందట ఒరిస్సా ఓహారురాష్ట్రముల మండ్రులలో నొకరయిన శ్రీ గణేశ్వర్ త్తసింగుగారు తమ జీతమున మాడువంతులు ప్రజాహితకార్యమున కర్పింప వాగ్దత్తముచేసిరి. దానిననుసరించి వారు పాట్లాలో నొక యనాథశిశురక్షణాలయమును స్థాపించి దాని కొక లక్షరూపాయల నొసగిరి. అట్లే సామ్రాజ్యకాననసభా సభ్యులు శ్రీ పటేలుగారును తమజీతమునుండి నిర్దిష్ట భాగమును ప్రజోపయోగముకొఱకు వినియోగింప మహాత్మునికి పంపుటకు వాగ్దత్తముచేసి యట్లేపంపుచున్నారు.

ఇట్టి శ్లాఘ్యకార్యములు యితరప్రభుత్వోద్యోగులకు నైతము సర్వదా అనుసరయోగ్యములు.

సంకెల లూడినవి

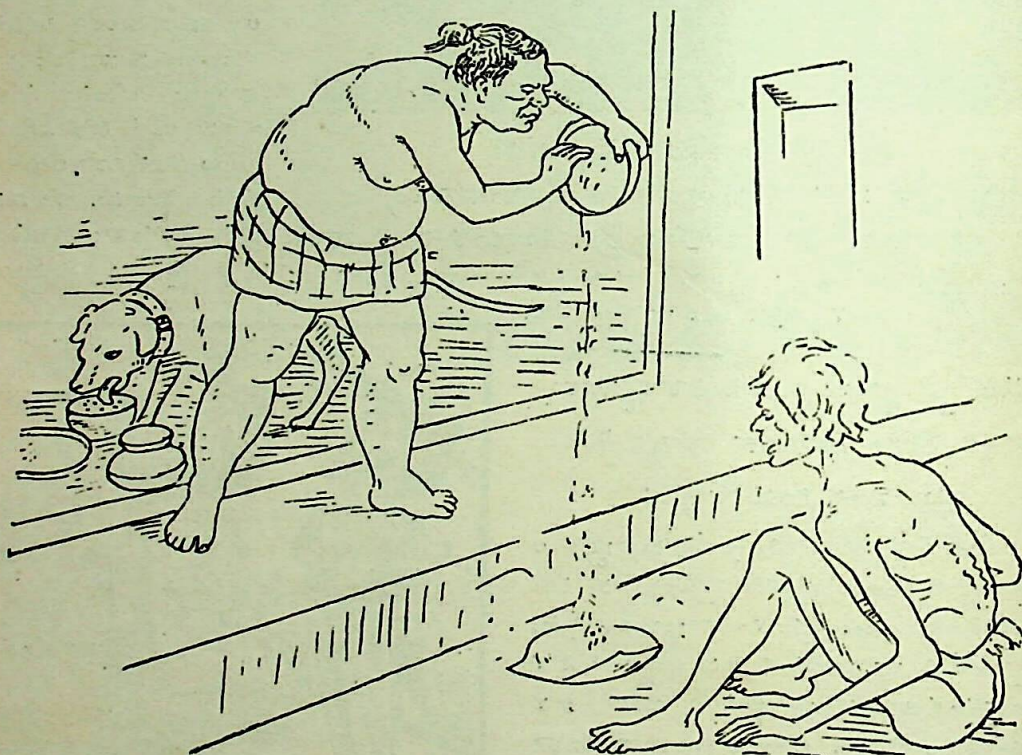
చీనా: "ఇప్పుడు నాకు స్వేచ్ఛ. నా యిష్టము వచ్చినట్లు చేయగలను"

ఇంగ్లాండు: "నా కనిష్టముయినదానిని తప్ప."

"హిందీపంచినుండి."

చైనాదేశపు వర్తమాన భవిష్యత్పరిస్థితులను గూర్చి చెప్పించుచుంటిమి. అపుడాతడు “చైనాకత్తికట్టవలెను. ఏప్రాచ్యజాతిపట్లగాని, కత్తికట్టనిదే పాశ్చాత్యక్రైస్తవజాతులకు గౌరవము గల్గుదు. ఏప్రాచ్యజాతిగాని కత్తికట్టనిది పాశ్చాత్యక్రైస్తవజాతినుండి న్యాయమును బడయజాలదు. కావున, కత్తికట్టుట తప్ప వేరుగతి లేదు. పాశ్చాత్యజాతులవలన న్యాయమును బడయుటకయి మేము, మాపెద్దలయైతిమ్యములకును, జ్ఞానములగు మా మహాత్ముల సిద్ధాంతములకును విరుద్ధముగ ప్రవర్తింపక తప్పనిదయ్యెను” అని చెప్పెను. అతడట్లు చెప్పుచుండ నేనాతనియెదుర సిగ్గుచే తెల్లబోయి నోరుతెరివ జాలక మార్చుంటిని.

“మానవుడు కుక్క-కంటె నీచుడు!!!”

[మాధురీప (తికనుండి)]

గ్రంథములు

౧. సర్వలక్షణసారసంగ్రహము

గ్రంథకర్త: శ్రీకృష్ణలూరు కుప్పన్నయ్యగారు. క్రానుపైజు ౫౦ పుటలు. వెల ౪ అణాలు.

ఇం దాంగ్ల పద్యములపై నాంగ్లవ్యాకరణాలంకార లక్షణములు వివరింపబడియున్నవి. విద్యార్థుల కిది బాగుగ నుపయోగపడును. దీనికి శ్రీ కృష్ణమంచి రామ లింగారెడ్డిగారు విపులముగ కీతికను వ్రాసిరి. పుస్తకము నలయువారు 'వెంకటరత్నం అండ్ కో., బీజనాడ' అని వ్రాయవలెను.

౨. వేంకటేశ్వరశతకము

కర్త: అనుభానుల కామేశ్వరరావుగారు. క్రానుపైజు ౨౦ పుటలు. ౧ అణా పోస్టుబిళ్ల పంపుచారి కుచి తముగ పంపబడునట్లు. మృదుశైలిగల నూలువృత్తము లిందుగలవు. నలయువారు గ్రంథకర్తగారి పేర 'ఫోటో గ్రాఫరు, రేణుకు' ఎల్లిగోదావరి, అని వ్రాయవలయును.

౩. వేంకటేశ్వరశతకము

కర్త: నల్ల చినరెడ్డినాయుడుగారు. డెమ్మిపైజు ౨౦ పుటలు. వెల ౩ అణాలు. 'వేంకటేశ! యనంతర విప్రకాశ!' అను మకుటముతో ౧౦౨ చక్కని సీసపద్య ము లిందుగలవు. నలయువారు గ్రంథకర్తగారి పేర 'అనులాపురము, తూర్పుగోదావరి' అని వ్రాయవలెను.

౪. అభిమన్యునాటకము

గ్రంథకర్త: నూరపనేని వెంకటాద్రిగారు. క్రానుపైజు ౭౫ పుటలు. వెల ౪. ౧. ఇది 'పండితరాధి'

శ్యామ కవిత్వ' కృత హిందీనాటకమునకు భావాను నాదము. శైలిబాగున్నది. సంపర్కముసారముగ భార తములోని రసవంతములగు పద్యములు చొప్పింపబడినవి. సత్యమును పాత్రపాపజాతికము కలిసి, నాటకము నేగ ముగ నడచిపోవుచున్నది. కాని కొన్నిచోట్ల రసపుష్టికి గూడ న్యసధియొసంగని నేగమైయున్నది. నలయువారు 'మధుల లక్ష్మీనారాయణుడు ప్ర, బుక్కు-సెల్లర్సు, మచిలీ పట్టణము' అని వ్రాసిన బడయగలరు.

౫. సరోజముఖ

గ్రంథకర్త: బిట్రా ఆంజనేయులుగారు. డెమ్మిపైజు ౧౦౪ పుటలు. వెల ౪. ౧. ఇది ఆరంభముల నాటకము. బ్రహ్మ శ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారి 'మణిమంజరి' యను నవలయందలి కథయే యీ నాటక మున కితివృత్తము. నలయువారు 'నారాయణ వెంక ట్రామయ్యగారు, తాడికొండ (గుంటూరుజిల్లా)' అని వ్రాసిన బడయగలరు.

౬. స్వరాజ్యవాస్తవోపాయద్విశేషి

కర్త: శతావధాని శ్రీ వేమూరి నృసింహశాస్త్రిలు గారు. క్రానుపైజు ౩౫ పుటలు. వెల ౪ అణాలు. ఇందు ౨౦౩ సంస్కృతశ్లోకములు తెలుగు తాత్పర్య ముతో నున్నవి. నలయువారు 'విజయ మద్రాక్షరకాల, బాపట్ల' అని వ్రాయవలెను.

౭. త్రిదోమతత్వము

గ్రంథకర్త: కిశోరి వేంకటవరదాచార్యులనారు. డెమ్మిపైజు ౨౩ పుటలు. వెల ౪. ౧. ఇది వైద్యవిద్యా ర్థులకును, వైద్యులకును జాల నుపకరించు గ్రంథము.

వలయువారు గ్రంథకర్తగారిచేర 'తాళ్లమునునగు
పాదు, తాడేపల్లిగూడెనుతాబూకా, పళ్ళిమగోదావరి
జిల్లా' అని వ్రాయవలెను.

౮. శారీరకధర్మబోధిని

గ్రంథకర్త: చివుల లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రి
గారు. క్రానుపైజ ౮౪ పుటలు. వెల ౧౦ అణాలు.

ఇందు శౌచస్నానాహారవిహారాది ముఖ్యవిషయ
ములు పాఠకుల జర్పింపఁబడినవి. వలయువారు గ్రంథకర్త
గారిచేర 'మారీసుపేట, తెనాలి, గంటూరు జిల్లా' అని
వ్రాయవలెను.

౯. నాడీజ్ఞానబోధిని

గ్రంథకర్త: డా॥ యస్. సి. సంచిగారు. క్రానుపైజ
౨౦౯ పుటలు. (వెలనేయ లేదు). హఠాదియోగములచేఁగూ
డ నాడీపరీక్షగావించి గ్రంథకర్త యాగ్రంథము నవ్వర్థ
ముగ రచించినారు. వీరు వివిధగుణుల నాయుర్వేద
మునకు గావించుచున్న యుపకారములతో నీగ్రంథ
మొకటి. అక్కడక్కడ వీరు చిత్రపటములనుగూడనిచ్చి,
చెప్పెడి విషయములను సుబోధ్యములఁ గావించి
యున్నారు. వలయువారు గ్రంథకర్తగారిచేర 'ఆర్య
వైశ్య ఆయుర్వేద డిల్లీస్ స్త్రీ వైద్యశాల, ౨౭, హం
టర్స్ రోడ్, వేచేరి, మద్రాసు' అని వ్రాయవలెను.

౧౦. ఆంధ్రవీరులు (మొదటి భాగము)

గ్రంథకర్తలు: శ్రీ శేషాద్రిరమాకవులు. క్రాను
పైజ ౧౨౮ పుటలు. వెల ౮ అణాలు. ఇందు చరిత్రా
త్మకములగు పదికథలున్నవి. వలయువారు 'వేంకటరామ్
అండ్ కో., బేజవాడ' అని వ్రాయవలెను.

౧౧. యోగేశ్వరినవల (మొదటి సంపుటము)

గ్రంథకర్త: పులుగుర్త లక్ష్మీనరసమాంబ గారు.
డెమ్మిపైజ ౨౧౩ పుటలు. వెల రు. ౧-౮-౦. ఇది
శ్రీ దామోదర ముఖ్యపాద్యాయుని వంగనవలకు తె
లుగునేత. మృగుమధురమగుతైలి. వలయువారు 'మేనే
జరు, ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథనిలయము, సితాపురము,
తూర్పుగోదావరి' అని వ్రాయవలయును.

౧౨. వసిష్ఠజనక సంవాదము

యాముబాల శేషయకవిప్రణీతము. డెమ్మిపైజ
౮౮ పుటలు. వెల ౧౨ అణాలు. ఇదియొక వేదాంత

ప్రబంధము. వలయువారు 'శ్రీమద్వి నాయక-రజేయశర్మ
గారు, స్వర్ణరత్నకాశిని కార్యాలయము, బృందావనము,
కీల్ సానుపాస్ట్ర, మద్రాసు' అని వ్రాయవలయును.

౧౩. ఈశ్వరశతకము

గ్రంథకర్త: సుబ్బపల్లి నారాయణమూర్తిగారు.
క్రాను ౧౬ పైజ ౧౪ పుటలు. వెల తెలియదు. వలయు
వారు గ్రంథకర్తచేర 'రాయచోడు, తూర్పుగోదావరి జిల్లా
అని వ్రాయవలెను.

౧౪. వీరకాంతలు (మొదటి భాగము)

రచయిత: వడ్డమూడి వేంకటరత్నముగారు. క్రా
నుపైజ ౨౨౭ పుటలు. వెల ౬ అణాలు. ఇందు లో
మృందుకుగ వీరవనితలకథలున్నవి. గ్రంథ ముద్రాపముతో:
కృష్ణా ఫాన్సీ ప్రెస్సు, తెనాలి.

పత్రికలు

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్పత్రిక

సంపుటము ౧౫, సంచికలు ౫, ౬. కాకినాడ

ముఖ్యవ్యాసములు :

దేవేంద్రవర్మ చీటివలసతాసనము-శ్రీ కట్టి సాంబ
మూర్తిశాస్త్రిగారు. గాంగవంశీయుడగు భూశేంద్రవర్మ
కుమారుడు దేవేంద్రవర్మ గాంగశకము ౩౯౭-వ యేట
(క్రీ. శ. ౧౮౭౭) సూర్యగ్రహణకాలమున కోలునర్తని
యందలి కంఠలిపాడ గ్రామవాస్తవ్యులగు ఆదిత్యభట్ట,
యజుభట్ట ప్రముఖులకు దానముచేసిన 'సిపిడి'యను గ్రామ
తాసనమిది. తాసనమున 'వేదా'నబడిన గాంగలరాజ
ధాని 'విజయకలింగవగరము' గంజాముజిల్లాలోని ముఖ
లింగమునకు జేరుచున్న కలింగవగరమని శాస్త్రిగా
రూపొందుచున్నారు. దానమిచ్చిన 'సిపిడి' అను ప్రదే
శము ప్రస్తుతము సరసన్న పేటకు దూర్పుగా రెండుమైళ్ల
దూరముననున్న 'చీటివలస' యను నగ్రహారముగా యిం
దూహింపబడినది. వీరిందు కావించిన కాలనిర్ణయమున
కు సరియైన ఆధారము కాన్పింపదు.

బాలవ్యాకరణ హరికారికల పారావ్యసర్వ విమర్శ
నము-విద్వాక్ సువూరి వేంకటరమాశాస్త్రిగారు.
ఇందు శిష్టు కృష్ణమూర్తి కవికృతముగు హరికారికలను
జూచి చిన్నయనూరి బాలవ్యాకరణమును రచియించిరని
కట్టారు వేంకటరామశాస్త్రి గారు గుప్తాప్రకాశిక
యను బాలవ్యాకరణవివరణగ్రంథాంతమున గావించిన

సిద్ధాంతమును ఖండించుచు ఉభయగ్రంథవిషయములను, ఇతిరాధారములను గొని సుదీర్ఘముగ విమర్శించి బాల వ్యాకరణమే హరికారికలకు మూలమని సిద్ధాంతము కావలసిబడినది.

అరవమునందలి వింతయక్కరము తెలుగునగలదా?— కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు. అడలయుచ్చారణము కంటే భిన్నమైన యుచ్చారణము గల యొక వింత యత్నము 'ష్ట' (४) యొకటి ఆంధ్రమున గలదని తాననప్రమాణముల నాధారముగా గొని కొండవీటికి రింటిన దానిని ఖండించుచు నట్టియత్నర మాంధ్రమున లేదని శాస్త్రిగా రిందు నుడువుచున్నారు. వ్యాసము ఋషియగా నీపత్రికయొక్క పూర్వసంచికలో శ్రీ జ యంతి రామయ్యపంతులుగారు ప్రకటించిన వ్యాసము నకు ఖండనరూపమైనది.

మఱియు, శ్రీహను లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు వ్రాసిన సూర్యనారాయణీయాంధ్రభాషానుశాసనప్రామాణ్యవిచారము, బండారు లక్ష్మయ్యగారు వ్రాసిన 'పాలకురికి సోమనాథకవి - గద్యకృతులు' మొదలయినవి కొన్ని గలవు.

ఈపత్రికకు ఇందు ప్రకటించిన క్షయసంవర్సపు టాయవ్యయ పట్టిక ననుసరించి ఆయము రు ౧౦, ౪౫౦ను, వ్యయము రు ౩, ౩౫౦ను అని తెలియవచ్చుచున్నది. ఇట్లార్థికలోపము లేకున్నను రెండు మూడు సంచికలకంటే పి నీ మూడు నాల్గుకాలలకో ఒకమారు పత్రికప్రకటితమగు చున్నది. ఆంధ్రసాహిత్యోద్ధరణమునకు కంకణము కట్టి గట్టిగ పాటుపడవలసిన యీపత్రికను మునుస్మందు సకాల మున నుచిరీతిని ప్రకటించుట పరివర్తువారికి విధియని చెప్పక తప్పదు.

నజ్రయ్యధము, రెండవసంపుటము,

నాల్గవసంచిక.

ప్రధానవ్యాసములు:—

'ప్రాథమ్యకరఃప్రశంస.' ఇది ప్రశంసకాదు;

నిరాసము.

'సాహిత్యము-నూతనయుగము.' వ్యాసరచయిత మునుస్మందు ప్రకటించునన్న 'అభినవాంధ్రసాహిత్యవిమర్శనావ్యాసావళికిది యుపోదాతమట. ఈయుపోదాత మభినవాంధ్రసాహిత్యముపై నెత్తిన వండయాత్ర.

'మచ్చుపదముల మచ్చుటలు.'

ఆంధ్రసాహిత్యపరివర్తువారు ప్రకటింపనున్న సూర్యరాశి ఆంధ్రనిఘంటువుయొక్క 'మచ్చుపదములు'

అను చిన్ని సా త్రముపై విమర్శనమిది. సశేషము.

ఇందొక్కో వ్యాసరచయిత "ఏకస్మింఘంటు సంపాదకులు ఏతన్మహాకోశపరిశోధనమునకుఁ దగిన యవ కాశము నాకొసంగియుండిరయేని, ఇకముందొసంగదుగ యేని గ్రంథస్థులతావిషయమునను, పదముల యర్థలక్ష్య సమన్వయతావిషయమునను లేకన శ్రమచేసి గ్రంథమాతే పరిపూర్ణమగుటకుఁ దోడ్పడ గలుగుదును." అని వ్రాసి యున్నారు. ఇట్లయాచిత్యుగ సారస్వతసేవకు కంక ణము కట్టుకొన నీదృషటియుండు వీరి కట్టియవకాశమును గలిగించి నిఘంటుకార్యాలయమునఁ బెల్లవిధముల వీరి సాహాయ్యమును బడయుట కడుంగదు సమచితమేకాని వీరు మఱియొక్కో "అపశబ్దభయం నాస్తి అప్పలా చార్యసన్నిధౌ" యన్నట్లు మచ్చుపదముల యచ్చుటకుట మిని నే యొప్పునును బొచ్చెనును మచ్చునకేరియు నిచ్చి గింపనియచ్చుకుప్పలకు నచ్చికపులుచ్చికల మచ్చుట కాంధ్రు లెచుకెట్లునచ్చిన నట్లచ్చుకొన నచ్చుగాక. అచ్చుయగ భాషాస్వచ్ఛరస మెచ్చుపనికేఁ ప్రచ్చువార లందలి పారసాచ్చెయలఁ గప్పిపుచ్చరా దను నిచ్చును మచ్చునకుఁ గొన్ని యాతేపల నిచ్చుట కచ్చిగ నేను వచ్చుచుట మచ్చరమునకుఁ గాక యెచ్చరమునకె యనియు, నెచ్చగు నీయచ్చుఘటనమున కొకమచ్చ యేని వాటిల్లకుండఁ జూచు నిచ్చగాక మఱయొండు మచ్చిత ముగా దనయు మచ్చుపదములవారచ్చుకొనుదురు గాక!" అని వ్రాసినట్లు లేమ రచనాచార్యమును నిఘంటువు నందు జొప్పింపకుండ మాత్రము చూచుకొనుట శ్రేయము.

'ఆంధ్రభాషానుశాసన ఖండనము.' ననుకటి సంచి కలో బ్రారంభమైనది. ఇంకను సశేషము.

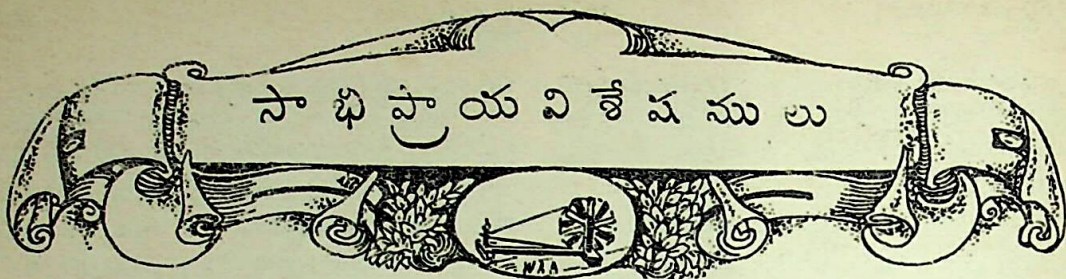
సు జా త

సంపుటము ౧, సంచిక ౫. త్రూపుబజారు, హైద్రాబాదు.

ఇందు 'శాసనములు' అను వీరి కక్రింప, హైదరా బాదు ఆంధ్రపరిశోధకసంఘమువారు రేచర్లవారికి సంబం ధించిన దోషపాటిశాసనముయొక్కయు సోమనాథాస నముయొక్కయు మూలమును బ్రకటించియున్నారు.

ఆంధ్రభారతి

రెండవ సంపుటము, రెండవ సంచిక, మచిలీపట్నము. యథాప్రకారము కథలు, పద్యాలు, ఒకటి రెండు చరిత్రవ్యాసాలు ఇందు ఉన్నవి.

శ్లో. వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధి రేకే హ వరువంవన! బహుకాభా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధయో వ్యవసాయినామ్.

వేదాధ్యయనమును 'హరిః ఓమ్' అని ఉపక్రమించి 'ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి' అని ముగించుట శిష్టసాంప్రదాయము. అధ్యయన మునందువలె నియత కర్మలయందును భగవన్నామస్మరణతో కార్యోపక్రమణమును జేయుటయును, శాంతిహోమముతో కర్మలను ముగించుటయును సనాతనధర్మము. ప్రవృత్తి వాయువేగ మనోవేగములతో పరువులిడుచున్నను శాంతిని గోరుచున్నది. గ్రీష్మము వర్షాగమనమును గోరుచున్నది. మహాప్రళయము వటఃత్రశయనమునందు పరిణమించుచున్నది. సంరంభము ప్రవృత్తియందు తాత్కాలికముగను ప్రబలినను శాంతి ప్రపంచస్థితికి సహజావస్థయై యున్నది. గాంధీమహాత్ముడు సనాతనమైన శాంతి సందేశమును లోకమునకు నిరంతరము చాటుచున్నను సంరంభమున కలవాటుపడిన ప్రపంచమునకు శాంతిసందేశము దుర్గాహ్యముగ నున్నది. త్రికరణశుద్ధిగ శాంతి నారాధించుట వర్తమాన పరిస్థితులందు దుస్తరముగనున్నది. శ్రీ హరిస్థానమును ధనాధికారములును, శాంతిస్థానమును సంరంభమును నాక్రమించి శాంతిసందేశమును నిరర్థకము చేయుచున్నవి. రాజ్యానీతిజ్ఞులు, శ్రీమంతులు, నాయకులు శాంతిధర్మములను ఘోషి

చుచు సంరంభబీజములను పోషించుచున్నారు. సిద్ధాంతములందు స్వాతంత్ర్యము, ప్రజాస్వామ్యము గోచరించుచున్నను ఆచరణమునందు నిరంకుశత్వము, పరాధీనత్వము, ప్రత్యక్షముగ నున్నవి. ఈవిచిత్రసంరంభము సాంఘిక వ్యవస్థలందును, ఆర్థికపరిస్థితులందును గోచరంబగుచున్నది. ధనస్వాములకును కార్మికులకును, శిష్టులకును సామాన్యులకును, పరాధీనరాజ్యములకును స్వాతంత్ర్యరాజ్యములకును, వివిధమతస్థులకును దినదినప్రవర్ధమానంబగుచున్న మహాసంరంభమునకు ఫలము దైవాయత్తమైనను వర్తమాన సంఘినమయము దుర్భరముగనున్నది. వర్తమానసంఘినమయమునందు ధర్మాధికారమును నిర్విహించుటకు విశేషావకాశములుగల గ్రేటుబ్రిటను ధర్మమార్గమునకు బ్రతికూలభావమును వహించుట సంతాపకరముగనున్నది. కన్సర్వేటిపు ప్రభుత్వము విదేశవ్యవహారములందును, స్వదేశవ్యవహారములందును నవలంబించుచున్న రాజనీతి పరమానర్థములకు సాధనము గాగలదని కాలము విశేషము చేయగలదు. ఐరోపా మహాసంగ్రామము ముగిసి పడేండ్లు గాకపోయినను బ్రిటిషురాజ్యాధికారులు రాజనీతి సంగ్రామమునకు సాధనంబుగనున్నది. బ్రిటిషు రాజ్యాధికారు

లవలంబించుచున్న రాజనీతి ఏతద్విషయముకు నిర్ధారణచేయుచున్నది.

* * * *

విదేశవ్యవహారములు

బ్రిటిషు మంత్రివర్గము రుష్యా సామ్రాజ్యముపట్ల నవలంబించిన రాజనీతి యనాలోచితముగ నున్నది. లండనునందలి రుష్యాభివసమును ధ్వంసముచేయుటయును, రుష్యావర్తకసంబంధమును విచ్ఛేదముచేయుటయును అనుచితకార్యములని ప్రాజ్ఞులు గ్రహింప గలరు. బర్మెను హెడు ప్రభువు రుష్యాచేయుచున్న కుతంత్రముల నద్భుతముగ నర్థింపఁచిరి. సోవిటుప్రభుత్వము నన్నుచున్న యెత్తులు నిద్యములైనను బ్రిటిషుప్రభుత్వము నన్నుచున్న గూఢచర్యము నిద్యతరములుగ నున్నవని రైకోపుగారు ప్రకటించుచున్నారు. బ్రిటిషు ప్రభుత్వ మవలంబించుచున్న రాజ్యతంత్రము మహాసంగ్రామమునకు బీజాంకురములను నాటుచున్నదని రైకోపుగారు తెలిపినభావము చిరకాలముననే సార్థకముగాగలదని బ్రిటిషు రాజ్యాంగవాతావరణము వ్యక్తముచేయుచున్నది. బ్రిటిషుప్రభుత్వము చీనా, ఈజిప్టు, పారసీకము, భరతవర్షము దేశములం దవలంబించుచున్న నిర్బంధప్రస్థానము సంగ్రామ సంగ్కారమును సూచించుచున్నది. చీనాదేశమునకు సైన్యనివహము లింకను పోవుచున్నది. ఈజిప్టునకు దండయాత్ర వెడలినది. భరతఖండమునకు నిర్బంధవిధానము పరిపాటియైనది. బ్రిటిషుప్రభుత్వము సామ్రాజ్యమునందలి శ్వేతజాతుల కభయమును, శ్వేతేతరజాతులకు

నిర్బంధములను నొసంగుచు సంక్షోభమును గలుగజేయుచున్నది. శ్వేతరాజ్యములకు స్వాతంత్ర్యము నొసంగుటయును, శ్వేతేతరజాతులను నిర్బంధించుటయును వర్తమాన బ్రిటిషు రాజ్యాధికారులకు పరమలక్ష్యముగ నున్నది. మూడువంతులు శ్వేతేతర ప్రజలుగల బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకు వర్తమానరాజనీతి తేమకరము గాదు.

బ్రిటిషు ప్రభుత్వముపట్ల ప్రపంచము నందంతటను ప్రతిఘటనము బయలుదేరుచున్నది. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకు మర్మస్థానములైన ఈజిప్టు, ఇండియా మొదలగుదేశములం దశాంతి పెరుగుచున్నది. నిర్బంధితులపట్లను, రాజ్యాంగ సంస్కరణములపట్లను విటర్బనుప్రభువు వ్యక్తము చేయుచున్న నిర్లక్ష్యభావము భారతీయుల హృదయములందు నిరాశను గలుగజేయుచున్నది. దేశమునందు కుట్రలులేవని విటర్బనుప్రభు వంగీకరించియును నిర్బంధితులను విడిచిపెట్టకుండుట రాజనీతిగాని, న్యాయాచరణముగాని కాజాలదు. భయము భక్తి లేని ప్రభుత్వమునకు న్యాయముతో నిమిత్తముండదుగదా! సుఖాసుదండ్రబోసుగారిని విడుదల జేయుటవలన గలుగని రాజ్యవిప్లవము శేషించినవారిని విడుచుటవలన గలుగజాలదు. రాజ్యాంగ సంస్కరణముల విచారణ విషయమై తన కేమియును తెలియదని నటించిన మంత్రి ప్రజ్ఞను వర్ణించుటకు వేయినోళ్లుగల శేషునికైనను సాధ్యముగాదు. భారతప్రభుత్వమును ప్రాణములేని బామ్మనువలె నాడించుచున్న బర్మెను హెడు

వింటుంటును ప్రభువులకు లోకమునకంతకును వెల్లడియైన విషయము తెలియదని యెవరు నమ్మగలరు? వేలకొలది వేతనములను గైకొనెడి మంత్రు లేదేశమునందును నిట్టి దార్భాగ్యస్థితి యం దుండజాలరు. అంతఃకలహముల కాల వాలమై శాపగ్రస్తమైన భరతవర్షమున కీదా దార్భాగ్యస్థితి సహజావస్థగ నున్నది. బ్రిటిషు రాజ్యాధికారులు పరాధీన రాజ్యములకు చూపుచున్న నిర్లక్ష్యభావమునే స్వదేశమునందు కార్మికపక్షమునకును జూపుట ఆత్మ వినాశమునకు గారణము గాగలదు.

* * * *

వర్తకసంఘ శాసనము

యూరపురాజ్యములందు గ్రేటుబ్రిటను యోగక్షేమములు పరిశ్రమలమీద నాధారపడియున్నవి. బంగ్గు, ఇనుము, బట్టలు, యంత్రములు, నౌకలు మొదలగు పరిశ్రమలు బ్రిటిషుప్రజల యోగక్షేమములకు మూలాధారములై బ్రిటిషుద్వీపముల సంపన్నత్వమునకు దోడ్పడినవి. ఈ పరిశ్రమలందు ధనస్వాములకును కార్మికులకును నిరంతరము సంరంభము గలుగుచున్నది. ఈసంరంభమునందు ధనస్వాములకుగల ప్రభుత్వాదరణము, కార్మికులకు లేకపోయినను కార్మికుల సంయోగబలము ధనస్వాములకు భయభ్రాంతులను గలుగజేసినది. ఏబదేండ్లనుండియును కార్మికసంఘములు పనివాండ్రకు గడించిన ప్రయోజనములను నిర్మూలము చేయుటకు బాల్డువిను ప్రభుత్వము వర్తకసంఘ శాసనమును నిర్మించుచున్నది. కస్పర్వేటిపు ప్రభుత్వము శాసనని

ర్మాణవిషయమునను చూపుచున్న పట్టుదల యసహ్యమై మహాసంరంభమునకు సాధనముగాగలదు. కార్మికసంఘశాసనము, రుష్యా సంధివిచ్ఛేదము, చీనా దండయాత్ర, పరాధీన రాజ్యములందు నిర్బంధములు ప్రపంచమునకు సంప్రాప్తముగానున్న మహా సంక్షోభమునకు నూచనలుగ నున్నవి. బాల్డువిను ప్రభుత్వము నిర్బంధసాధనముల మూలమునను బ్రిటిషుసామ్రాజ్య ప్రతిభ నుద్ధరించుటకు బూనుకొనుట స్వాతంత్ర్యయుగమునందు నిర్లక్ష్యముగాని సార్థకముగాద. మహాసంగ్రామము ముగిసి పదేండ్లు గడువకమునుపే సంగ్రామ ప్రయత్నములకు బూనుకొనుట మహాసంక్షోభమునకు గారణము గాగలదు. ప్రపంచమునకు 1929న సంవత్సర ప్రాంతములందు గలుగనున్న మహా సంక్షోభమును నివారించుటకు పరమేశ్వరుడు బ్రిటిషురాజ్యాధికారులకు జ్ఞానోదయమును గలుగజేయుగాత!

* * * *

భారత రాజ్యాంగములు

భారత రాజ్యాంగములస్థితి అయోమయముగనున్న విషయమును దినదిన ప్రవర్ధమానం బగుచున్న యంతఃకలహములును, నిస్పృహ యస్థితియును, నిర్బంధములును విశదము చేయుచున్నవి. శాసనసభలకు గలిగిన విరామము కాంగ్రెసు స్థాయిసంఘసమావేశమున కుద్వేగమును గలుగజేసినది. బొంబయియందు గూడిన స్థాయిసంఘసమావేశమునందు స్వరాజ్యవాదులకు యథోచితసహకారవాదులకు, బహిష్కారవాదులకు రోమావేశ పూరితములైన వాగ్వి

వాదములు పెరిగినవి. స్వరాజ్యపక్షమునకును, బహిష్కారపక్షమునకును గోహతి తీర్మాన విషయమునను చలలేగిన భేదాభిప్రాయములు సిద్ధాంతఖండనమునందు గాక వ్యక్తిదూషణమునందు పరిణమించుట దేశమునకు సంప్రాప్తమైన దుర్దశను విశదము చేయుచున్నది. నాయకులు దాతృవిశ్వాసమును, పరస్పరవిశ్వాసమును సంకుచిత రూపమును దాల్చినవి. నాయకులకును, అనుచరులకును ప్రతిపక్షులందు రంధ్రాన్వేషణము జేయుటయును, దోషారోపణము జేయుటయును పరిపాటియైనది. అసహాయోద్యమారంభమునం దుచ్చస్థానము సాధింపించిన దేశధర్మలక్ష్యము సంకుచిత రూపమును దాల్చి వ్యక్తిదూషణలందును, సాంఘికకలహములందును పరిణమించినది. ఇపుడు 1920 న సంవత్సరపుష్కతి లేదని వగచుట గతజలనేతుబంధనముగ నున్నది.

గయాకాంగ్రెసువరకును నడచిన కాల ప్రవాహమును నాయకులును, అనుచరులును గమనించుట యవసరము. స్వరాజ్యపక్ష నాయకుడు దేశబంధుదాసు ప్రతిపాదించిన ప్రతిష్ఠంభనము గోహతి కాంగ్రెసునందు దాల్చినది యథోచిత సహకారరూపమును. గోహతి కాంగ్రెసు చేసిన తీర్మానము పరస్పరవిరుద్ధభావములతో సమ్మిళితమై యున్నను శాసనసభా ప్రయోజనముల నాశించు చున్నది. గోహతి తీర్మానము స్వరాజ్యవాదులకు శాసనసభలయందు గలుగజేసిన యవకాశములను బహిష్కారవాదు లొకవిధమునను, స్వరాజ్యవాదులు వేరొక విధమునను

సమన్వయముచేయుట కవకాశములు గలిగినవి. భిన్నలక్ష్యములు గలపక్షము లొక విషయమును సమానదృష్టితో జూడజాలవు. ఒక పక్షమునకు శాసనసభలు నిర్బంధాలయములు: రెండవపక్షమునకు శాసనసభలు దేశప్రయోజనములకు సాధనాలయములు. బరంపురంము, బెజవాడ, నెల్లూరు, రాజమహేంద్రవరము మొదలగు మ్యునిసిపలు సంఘములందనహామీవాదు లభ్యక్షులుగనున్నారు. శాసనసభలయందు స్వరాజ్యవాదులు సహకారధర్మము నవలంబించు చున్నారు. అసహితనమునకు హద్దులను నిర్ణయించుట సాధ్యము గాదు. వర్తమానదుర్దశ కొకరిని బాధ్యులనుజేయుట న్యాయము గాదు. భిన్నపక్షముల నాయకులొంజొరులను నిందించుకొనుట ధర్మచ్యుతికి సాధనం బగుచున్నది గాని ధర్మసంరక్షణమునకు సాధనంబు గా కున్నది. కార్యనిర్వాహక సంఘము చేసిన తీర్మానమువిషయమై ప్రతికలండును సభావేదికల యందును బయలుదేరిన నిందారోపణములు ప్రజాహృదయమునం దన హృతను గలుగజేయుచున్నవి. నాయకులు చూపుచున్న కోపావేశములు పరమానర్థములకు గారణంబులగుచున్నవి. ప్రజావిశ్వాసమును బడయుటకు నిగ్రహానుగ్రహముల వలెను కోపోద్రేకములు సాధనములు గావని నాయకులును వారియనుచరులును గ్రహించి ధర్మారాధనమును జేయుదురుగాత!

బొంబయి స్థాయిసంఘమునం దంకురించిన భేదాభిప్రాయములు వ్యక్తిదూషణములందు బరిణమించుట సంతాపకరము. శ్రీని

వాసయ్యంగారు, ప్రకాశముగారు, హర్షిమను
గారు వా రి శక్తికొలిది దేశసేనను జేయుచు
ప్రజల మన్ననలను బడయుచున్నారు. దురభి
మానమును పెంచి దేశమును దురాగ్రహపూ
రితము చేయుట యనర్థదాయకము గాని ప్ర
యోజనకరము గాదు. ఈ నిందారోపణలు
గాంధీమహాత్ముని మీదను సయితము ప్రస
రింపజేయుట దేశమునకు సంప్రాప్తమైన య
థోగతికి నిదర్శనముగ నున్నది. కాంగ్రెసు
కార్యనిర్వాహకసంఘము తెలిపిన యభిప్ర
యమును స్థాయిసంఘము మార్పుట కవకాశ
ములు గలవు. ప్రత్యేకముగ గూడనున్న కాం
గ్రెసు స్థాయిసంఘ మేమి తీర్మానమును జేసి
నను భిన్నపక్షములవారును వారిదృష్టిని అభి
శంసనవిధానము నుండి కార్యనిర్వాణమునకు
బూనుకొనుట శ్రేయస్కరము.

* * * *

హిందూమహమ్మదీయ సంయోగము

సాంఘిక ప్రయోజనములును, సాంఘిక
ద్వేషములును దేశమును కీలాభీలము జేయు
చున్న సమయమునందు వివిధసంఘములకు
సంయోగమును గలుగజేయుట స్వరాజ్యపక్ష
మునకు మొదటిమెట్టుగ నున్నది. సంయోగ
ములేని స్వరాజ్యము స్వపక్షదృశ్యముగ
ప్రకాశముగ నున్నది. హిందూమహమ్మదీయ సం
యోగము మహమ్మదీయ సరమని చేసిన
నిర్ధారణకు గతసంవత్సరాభివృద్ధిసము
వ్యాఖ్యానముగ నున్నది. హిందూమహమ్మ
దీయనాయకులు భిన్నపక్షములందు జేరి గలు

గజేసిన సంక్షోభము హృదయవేదనను గలుగ
జేసినది. బాంబయియందు స్థాయిసంఘ మా
మోదించినతీర్మానము ప్రత్యేకము గాకపోయి
నను హర్షింపదగియున్నది. ప్రత్యేకనియోజక
వర్గము నేర్పాటుచేయుట భారతజాతీయ నిర్మా
ణమున కొకమెట్టుగ నేర్పడగలదు. వర్తమాన
సందిగ్ధస్థితియందు, సంయుక్తనియోజనములందు
స్థానములను నిర్ణయించుట రెండుసంఘము
లకును సాహచర్యమును విశ్వాసమును గలుగ
జేయుటకు సాధనము గాగలదు. బాంబయి
తీర్మానము వెంటనే హిందూమహమ్మదీయ
సంయోగమును పరిపక్వము చేయజాలకపోయి
నను సంయోగమునకు తోడ్పడునని యంద
రును సంగీకరింపవలయును. హిందూమహమ్మ
దీయులకు రాజ్యాంగములందు సంయోగ మే
ర్పడునపుడు మేళతాళాదులనమస్యలను నిర్ణ
యించుట కవకాశము లేర్పడగలవు. హిందూ
మహమ్మదీయసంయోగము స్థిరపడుటకు రా
గల కాంగ్రెసునకు డాక్టరు అన్నాదిగారి
నధ్యక్షునిగ నెన్నుకొనుట ధర్మము. పత్రి
కలయందును, సభావేదికలయందును నిర్మా
ణకార్య విధానము ప్రత్యక్ష మగుచున్నను
ఆచరణమునం దపరాధముగ నున్న విషయమును
దేశపరిస్థితులు విశదముచేయుచున్నవి. నాయ
కానుచరులకు వాగ్విదములందు గలయుత్సా
హము కార్యాచరణమునందు గనుపడకున్నది.
ఈ సందిగ్ధ సమయమునందు గాంధీమహాత్ము
డనారోగ్యస్థితియందుండుటయును దేశదౌ
ర్భాగ్యము.

* * * *

గాంధీమహాత్ముడు - శాంతి సందేశము

ప్రపంచశాంతికిని, స్వరాజ్యసిద్ధికిని గాంధీమహాత్ముడు పదేదేదీని సత్యాగ్రహము రూపాంతరమును పొందుచున్న విధమును ప్రపంచపరిస్థితులును, భారతదేశ వ్యవహారములును విశదము చేయుచున్నవి. గాంధీమహాత్ముడు పదేదేదీని సత్యాగ్రహమున కత్మ నిగ్రహము, త్యాగము బీజములు. దౌర్జన్యరహితమైన సహాయనిరాకరణము సత్యాగ్రహానుష్ఠానమునకు సాధనముగ నున్నది. మనోనాక్కాయకర్మలను దౌర్జన్యమును వినశించిన మహానుభావులు సత్యాగ్రహవ్రతము ననుష్ఠించుట కధికారులు. ఈయధికారమును బడయుట కవసరమైన శిక్షణ విధానమును మహాత్ముని సత్యాగ్రహచరిత్రము విశదము చేయుచున్నది. ఇపుడు దేశవ్యవహారములందు సత్యాగ్రహానుష్ఠానమునందు సత్యములున్నమై ఆగ్రహము మిగిలినది. అసహాయద్యమము పేరునకు నిలిచియున్న సహాయరూపమును దాల్చి రాగ ద్వేషపూరితమై యొప్పుచున్నది. మహాత్మునియస్వస్థత సత్యాగ్రహమునకు సాధనభూతమైన నిర్మాణకార్యవిధానమున కాటంకమునుగలుగజేయుచున్నది. నిర్మాణకార్యవిధానమున కవసరమైన సాధన సంపత్తి దుర్లభముగ నున్నది. ధనము లేదు;

కార్యనిర్వాహకులు లేరు; శాంతివాతావరణము లేదు. మహాత్ముడు తంతుకారసంఘాధిపత్యమును శ్రీయుత జమ్నాలాల్ బజాజుగారి వశముచేసి విశాంతిని గైకొనుచున్నాడు. సత్యాగ్రహపీఠాధిపతులు, సహాయనిరాకరణ ముత్రోపాసకులు యథేచ్ఛముగ ధర్మోపదేశములనుజేయుచు ప్రజలయందు సంశయభావములను వ్యాపింపజేయుచున్నారు. నాయకులయందును, సంఘములందును ప్రబలుచున్న భేదాభిప్రాయములు, వాగ్వివాదములు ప్రజలయందు తాపాహమును సగంపితముచేయుచుండ, కార్యపరాక్రమభివృద్ధి మేర్పడుచున్నది. భారతీయులకు దుఃఖానుభవము పరిపక్వముగా సంతవరకును జ్ఞానోదయము దుర్లభముగ నున్నది. నిరంకుశప్రభుత్వమునకు భారతీయుల యంతఃకలహములు పరమానందమును గలుగజేయుచు స్వరాజ్యాశయమును నిర్లక్ష్యము చేయుట కవకాశము లేర్పడుచున్నవి. వర్తమానసంధిసమయమునందు స్వాతంత్ర్యోదయమునకుగలుగుచున్న యాటంకములన్నియును కాలాంతరముననుపోయి, స్వాతంత్ర్యవికాసముగలుగుటకు భారతీయులు వ్యవసాయపరాయణులై భగవదనుగ్రహమునకు పాత్రులగుదురు గాత!

JAGADGURU VISHWARADHYA
-NA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 7618

LIBRARY
JANGAMWADI MATH COLLECTION
JANGAMWADI MATH COLLECTION

ఆంధ్రపత్రికాకార్యాలయమున దొరకు గ్రంథములు

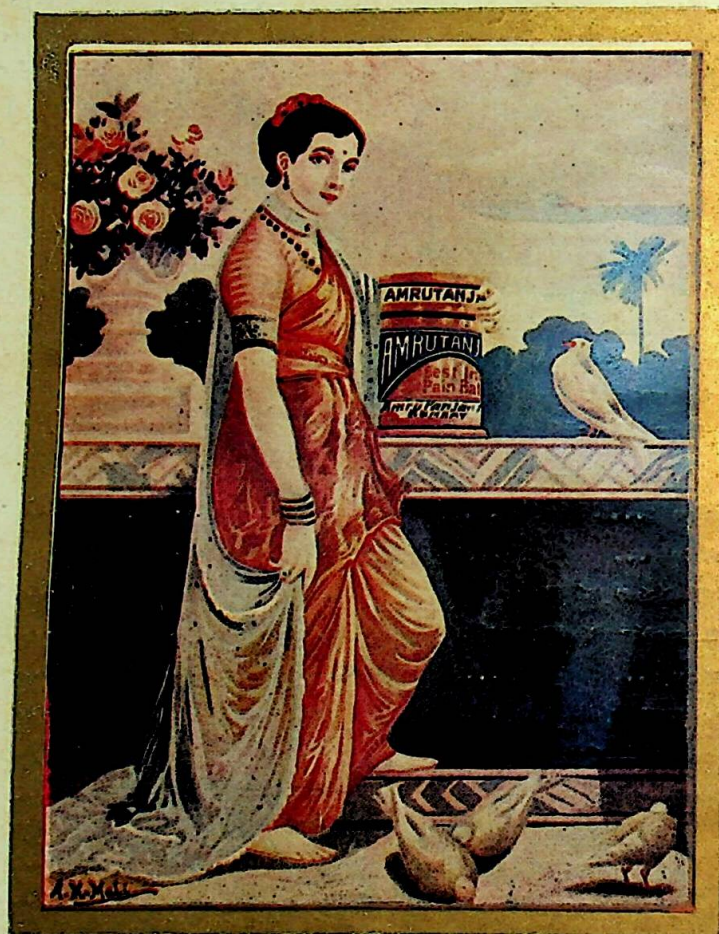
రాష్ట్రభాషాహిందీప్రథమ పుస్తకము-రామానందశర్మ	0-3-0
శ్రీరామవిజయము (నాటకము)-కే. వెంకటరమణరావు	0-5-0
కారదాంబ, (స్త్రీగర్భబోధిని) నాటకము-టి. శ్రీనివాస రాఘవాచార్యులు	0-5-0
శబ్దకామిని (నిఘంటువు)-శిరోభూషణము వేంకటరంగాచార్యులు	0-5-0
ఆంధ్రోద్యమము-మొదటి అయిదు-ఆంధ్రమహాజనసభల అన్వేషణల ఉపన్యాసములు, తీర్మానములు, చిత్రములు గలవు	0-5-0
ఆంధ్రనగరి-మొదటి గొండ్ల నాగేశ్వరరావు	0-5-0
ఆత్మజిజ్ఞాసాసంఘము-పారనంది జగన్నాథస్వామి. శరీరము విడిచినతరువాత ఆత్మస్థితిని గూర్చి చెప్పనది	0-5-0
సత్యవత్సవృత్తాంతము - మల్లంపల్లిమర్రికాశ్వునశాస్త్రి; ఆ. ౫, రసవత్ప్రబంధము	0-0-0
గురుబోధామృతము (వేదసారము)-కట్టమంచి తిరుమలమ్మ; భక్తిరసభరితములగు పాటలు	0-5-0
తిలకుమహాశయనిజీవితము, సంపూర్ణోపన్యాసములు-మనిషిగొండ సత్యనారాయణశాస్త్రి	0-5-0
తత్వచంద్రిక (ప్రథమభాగము)-సన్నిధానము నూర్యనారాయణ శాస్త్రి	0-0-0
సంగీత శమంతకముణి	0-5-0
ఆంధ్రశబ్దచింతామణి (సటికము)-పారనంది రామశాస్త్రి	0-0-0
మహర్షి దేవేంద్రనాథ తామర స్వీయచరిత్రము-మొక్కపాటి రామమూర్తి	0-5-0
శ్యామాసుందరము (నవల)-ఒంటిలి సత్యనాథము; (రంపయ్యధము)	0-0-0
బారిష్టరు పార్వతీశం (భా. ౧)-మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి	0-5-0
రామదాసు నాటకము	0-0-0
గాలనమున నాటకము	0-0-0
మనశ్శరీరములపై పరిసరముల ప్రభావము	0-0-0
శతకకవుల చరిత్ర-నంగూరి సుబ్బారావు	3-0-0
కవితృత తృవీచారము	0-5-0
ఆంధ్రసర్వకళాకాల విద్యాప్రస్థుతి	0-5-0
హిందీ తెలుగు నిఘంటువు-పంచాంగుల ఆదినారాయణశాస్త్రి (జేబులో నిమగ్నమిది)	0-0-0
హిందీ మొదటిసారిగా	0-5-0
హిందీ బాలశిక్ష	0-5-0
సకలనీతిసమృద్ధి	0-5-0
అవిహారము	0-0-0
నవనాళికచరిత్ర (ద్విపద)	0-0-0
ఏకబాహుపి ప్రశంస	0-5-0
శ్రీమహాభారతము-పాలమరకి సోమన	0-5-0
సర్వేశ్వర శతకము-యథావాక్కుల	0-5-0
అన్న వాయు	0-5-0
దేవీనందన శతకము	0-5-0
ఒంటిమిట్ట రఘువీరశతకము-అయ్యల	0-5-0
రాజు త్రిపురాంతకుడు	0-5-0
నారాయణశతకము	0-3-0
కాళహస్తీశ్వర శతకము	0-5-0
దాశరథీశతకము-కంఠగోపకవి...	0-3-0
రంగశాయి శతకము	0-5-0
శ్రీరామతారకశతకము	0-3-0
రామచంద్రశతకము-పైడిపాటి వెంకట	0-5-0
నృసింహశతకము	0-5-0

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము, (తెలంగాణ పేజీ 212.) 7, తంబుకెట్టినిగి, చెన్నపురి.

AMRUTANJAN

THE BEST INDIAN PAIN BALM.

అ
మ్
రు
తా
న్
జ
న్
మ్

అ
మ్
రు
తా
న్
జ
న్
మ్

అ మృ తాం జ న్

అ మృ తాం జ నం జి ఫో, బొంబాయి, మదరాసు.

సంఖ్య, ౩౬౦౬
ప్రేమకు ౫౦౬
౩౫౦౬

AMRUTANJAN

